

Giới thiệu Địa Phủ Đứng Đầu Convert

Này thế gian có một truyền thuyết, cửa địa ngục mỗi ngàn năm mở ra một lần, theo kia vô tận trong Địa ngục đi ra một gã anh linh, sống lại nhân gian.

Bạn hẳn, được xưng là diệt hồn sư, là linh hồn gặt hái giả, đứng tử vong cùng nghĩa.

Một đời thiên kiều ly kỳ vẫn lạc, tại Địa ngục bên trong ma luyện ngàn năm sau, sống lại ở một cái tiểu gia tộc Thiếu chủ trên người, từ nay về sau, truyền kỳ tục viết.

Sâu xa trong kia kinh sợ lòng người lời tiên đoán lại vang lên: luân hồi cuối, vô tận Địa ngục đó là chúng sinh cõi đi về!

-Truyện đã vào VIP

1. Nếu thấy hay:

-Like

-G+

2. Nếu ko hay hãy thực hiện 2 ý điều 1 =))))

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Đảo mắt, đã là ngàn năm

Một cổ đau nhức theo bên trong não hải dâng lên, nháy mắt lan tràn toàn thân.

Nằm ở trên giường thiếu niên mạnh mẽ ngồi dậy, lo lắng hướng về chung quanh nhìn lại, lọt vào trong tầm mắt chính là một gian rộng mở phòng, quét dọn sạch sẽ sạch sẽ.

"Ta đã trở về sao?" Hắn nhẹ giọng tự nói, ngữ khí bên trong tràn đầy che dấu không được kích động còn có suy tính hơn thiệt.

Nhu liệu nhu có chút đau đón huyết Thái Dương, hắn nhíu mày, suy nghĩ lâm vào trong trầm tư, ước chừng đã qua một canh giờ hắn mới hồi phục tinh thần lại, trong mắt tràn đầy kích động cùng vui sướng.

Này thế gian có một mãi mãi không thay đổi truyền thuyết, tương truyền Địa ngục phong linh môn mỗi ngàn năm mở ra một lần, theo kia vô tận trong Địa ngục đi ra một gã anh linh, sống lại nhân gian.

Hắn, chết vào một ngàn năm trước, hắn là cái kia thời đại minh châu, sự xuất hiện của hắn chấn kinh rồi cả đại lục, hắn thiên phú bảo đương đại sở hữu tuổi trẻ tuần kiệt âm đậm thất sắc, hắn vô đạo thành tựu lại rung động lòng người, cùng hắn sống ở một cái thời đại, đứng sở hữu thiên tài người tài bi ai.

Từng có nhân lời tiên đoán, cho hắn thời gian, trăm năm sau, này thế gian sẽ gặp trình diễn một lần chân thật "Phi thăng đại kiếp nạn".

Chính là, cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bạt rễ, tại nơi vô tận phong thái xuống che dấu chính là vô tận mũi nhọn cùng nguy cơ, hắn vẫn lạc, chết ở một lần mai phục bên trong, tàn hồn tiến vào Địa ngục, ma luyện suốt chín trăm sáu mươi bảy năm.

Lúc này đây Địa ngục phong linh môn lại mở ra, hắn thành công theo Địa ngục bên trong vọt ra, nơi này là Đông Thắng Thần Châu Sở quốc Giang Ninh thành bên trong Trần gia, mà hắn tàn hồn bám vào Trần gia Thiếu chủ Trần Dương thân thể phía trên.

"Trần Dương?" Thiếu niên thấp giọng tự nói một tiếng, đầu có chút hết sức, cẩn thận nghĩ nghĩ, hiện hiện giờ hắn là Thần Phong lịch cử cử bảy tám năm, hắn vẫn lạc khi đứng Thần Phong lịch cử cử là một năm, ước chừng chín trăm sáu mươi bảy năm năm tháng.

"Nhân gian, chỉ sợ sớm thương hải tang điền." Thiếu niên ngẩng đầu lên, nhắm mắt lại hít sâu một hơi, có vẻ vô cùng vắng vẻ.

Một lát sau, hắn chìa tay phải, tối đen như mực giống như hắc động bình thường quang đoàn xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn trong, như là ngọn lửa giống ở nhảy lên, nó xuất hiện, giống như cắn nuốt hắn trong lòng bàn tay phía trên kia nhất phương không gian giống, hắc không cách nào hình dung.

Đây là hắn tại Địa ngục chịu khổ ngàn năm sau được đến gì đó, đây là một loại truyền thừa, diệt hồn sư truyền thừa.

Về diệt hồn sư, hắn nghe nói qua, đây là một cái thực thần bí tồn tại, ngàn năm trước hắn cũng gặp được qua, mỗi ngàn năm Địa ngục phong linh cửa mở ra, liền gặp theo Địa ngục bên trong đi ra một gã diệt hồn sư, mà một lần, là hắn.

Đối với diệt hồn sư, hắc cũng không hiểu biết, nhưng là nghe nói diệt hồn sư có thể cắn nuốt hơn nửa yên diệt nhân linh hồn, hắc chỉ biết là này đoàn hắc giống như ngọn lửa bình thường tồn tại chính là diệt hồn sư truyền thừa, hết thầy đều phải dựa vào chính mình đào móc.

Nhưng là có một chút hắc biết đến rất rõ ràng, chính là hắc thân là diệt hồn sư bí mật không thể để cho bất luận kẻ nào biết, bằng không, hắc phải chết không thể nghi ngờ.

Bởi vì tại đại lục này mọi người trong mắt, diệt hồn sư, chính là ma quỷ.

Đau đầu giảm bớt rất nhiều, khối này thân thể nguyên bản một ít trí nhớ cũng thuận tiện mạnh xuất hiện.

"Thần Phong lịch cừu lẻ hai một năm, một đời thiên kiều Tư Không xá, đột phá sinh tử cảnh, thành tựu một đời luân hồi cảnh tôn giả vị, dẫn dắt hơn ngàn danh cao thủ tấn công lưỡng giới sơn, cuối cùng không có người nào còn sống đi ra, cũng không có người biết được kết quả như thế nào."

"Thần Phong lịch cừu lẻ hai chín năm, Thần Phong đại lục tuổi còn trẻ nhất đạo tôn phong Lưu Vân, lẻ loi một mình độc sấm lưỡng giới sơn mạch, theo sau lưỡng giới sơn mạch bên trong phát sinh kinh thiên động địa đại chiến, không ai biết kết quả thế nào, nghe đồn có người nghe được phong Lưu Vân cực độ không cam lòng tiếng kêu tràn ngập trong thiên địa."

"Thần Phong lịch cừu nhất lẻ một năm, một gã thần bí đại thánh đi tới lưỡng giới sơn, cùng lưỡng giới trong núi thần bí tồn tại giằng co một ngày một đêm sau ra tay, trận chiến ấy kinh thiên động địa, thắng có thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang, diện tích lãnh thổ mở mang, vô biên vô hạn lưỡng giới sơn bị phá hủy phạm vi mấy nghìn dặm, trở thành một mảnh đồng hoang tàn. Tên kia thần bí đại thánh cuối cùng cả người đứng huyết xuất hiện ở lưỡng giới sơn mạch ngoại, biến mất không thấy."

Này đó, đều là hắc kiếp trước vẫn lạc sau, trăm năm trong, lưỡng giới sơn mạch bên trong phát sinh kinh thiên động địa đại sự, linh hồn của hắc ở sấm phong linh môn khi bị hao tổn nghiêm trọng, tổn thất rất nhiều trí nhớ, những người này hắc cảm thấy được rất quen thuộc, lại như thế nào cũng muốn không đứng dậy.

Hiện hiện giờ, đứng Thần Phong lịch cừu cừu bảy tám năm, Thần Phong đại lục phía trên, đại thánh hiếm có, tôn giả không ra, sinh tử cảnh vương giả ngang dọc đổ, tiến vào Thần Phong đại lục từ trước tới nay nhất thấp mĩ cực diện.

"Hết thầy một lần nữa bắt đầu, hiện tại ta mười sáu tuổi, còn có hai năm thời gian, ta nhất định phải mau chóng đạt tới tụ tiên cảnh, nếu không, số mệnh chi sơ sẽ lần thứ hai tái diễn." Hắc nhẹ giọng tự nói, chậm rãi đứng dậy. Kiếp trước, hắc sư tôn từng nói cho hắc, hắc trúng mục tiêu nhất định chỉ có thể sống đến mười tám tuổi, nếu là mười tám tuổi trước kia tu vì không thể đạt tới tụ tiên cảnh cấp bậc, tắc hắc phải chết không thể nghi ngờ.

Tuy rằng hắc sống lại, nhưng lại không biết số mệnh hay không thay đổi, duy nhất có thể làm cũng chỉ có cố gắng tu luyện.

Thần Phong đại lục võ giả cấp bậc chia làm chín đại cảnh giới, phân biệt đúng: đoán thể, ngưng thần, thai tức, tụ linh, Linh Hải, sinh tử, luân hồi, vô song, hóa thần, từng đại cảnh giới lại chia làm mười trọng thiên.

Tiến vào sinh tử cảnh đó là vương giả, tiến vào luân hồi cảnh đó là tôn giả, tiến vào vô song cảnh còn lại là thánh giả, vô song cảnh đỉnh phong chi cảnh bị thế nhân tôn đại thánh, lại đi tới từng bước, liền có thể vào Hóa Thần kỳ, vô phá hư không.

Nhưng là cảm thụ một phen khối này thân thể tư chất, hắc không khỏi có chút bất đắc dĩ, như vậy tư chất quả thực có thể nói rác rưởi a, hiện tại chỉ có đoán thể cảnh nhất trọng thiên tu vi, khoảng cách tụ tiên cảnh còn có ước chừng bốn đại cảnh giới, đây chính là một đoạn gian nan lữ trình a.

Hơn nữa ở trong trí nhớ, có vẻ như này thiếu gia chủ ở gia tộc bên trong tình huống không phải rất tốt, khổ tu một năm, lại có thể mới chỉ tăng lên một cái tiêu cảnh giới. Còn có một tháng chính là nửa năm một lần tộc sẽ, nếu không thể lại có sở tinh tiến, hắc này thiếu vị trí gia chủ chỉ sợ cũng khó giữ được.

Tình huống trước mắt có chút hoạ vô đơn chí, tuy rằng hắc từng kinh tài tuyệt đỉnh, thiên phú dị bẩm, nhưng là không bột đổ gột nên hồ, tiến vào chiếm giữ như vậy rách nát tư chất thân thể trong, hắc cũng rất là đau đầu.

Muốn rất nhanh tăng lên tu vi, công pháp đúng là tối trọng yếu, tiếp theo đó là vũ kỹ cùng linh thạch, kiếp trước sở tu luyện công pháp cùng vũ kỹ, bởi vì sấm phong linh môn là lúc linh thức bị Hỗn Độn thần lôi đánh tan, hắc đã muốn quên mất tất cả, chỉ có chủ tu công pháp còn nhớ rõ đại khái, trước mắt khẩn yếu nhất mới là đòi tìm kiếm thích hợp chính mình vũ kỹ còn có đại lượng linh thạch.

Hạ quyết tâm, hắc liền rời đi sân, quen thuộc rất đúng vô cực các bước vào, hiện tại, hắc chính là Trần Dương.

Một đại gia tộc mạch máu chính là công pháp cùng vũ kỹ, này khác biệt đều là khai tông lập phái căn bản, từng gia tộc thành danh công pháp cùng vũ kỹ đều tuyệt không ngoại truyền, Trần gia tự nhiên cũng là giống nhau, Trần gia sở hữu công pháp cùng vũ kỹ đều được lưu giữ trong vô cực các bên trong.

Làm một cái gia tộc mạch máu chỗ, Trần gia có sáu bảy phần mười trưởng lão đều ở vô cực các bên trong bảo hộ, mà Trần Dương lần đi, chính là muốn tìm kiếm thích hợp chính mình vũ kỹ.

Vô cực các tọa lạc tại Trần gia sở hữu vật kiến trúc trung ương nhất, rất bên ngoài có hộ tộc đại trận bảo hộ, Trần Dương cũng là trải qua một phen thông truyền mới có thể thông qua, đứng ở vô cực các trước cửa, Trần Dương trong mắt tinh quang chợt lóe, sở hữu hết thảy, đều phải từ nơi này bắt đầu.

"Hắt xì" một tiếng, vô cực các đại môn lạng yên mở ra, bên trong đứng đen nhánh một mảnh, nhìn không tới gì đồ vật này nọ.

Trần Dương nhìn không chớp mắt, trực tiếp hướng về bên trong đi đến, hẳn có thể cảm giác được rõ ràng, ở bước vào đại môn trong nháy mắt, tối thiểu có hơn mười nói thần thức theo trên người hắn đảo qua, cái loại cảm giác này giống như là mấy trăm phức điện áp truyền khắp toàn thân, bảo hắn cả người lỗ chân lông nháy mắt mở hạp, nhìn không được đánh cái rùng mình.

"Ai, tiến vào chiếm giữ như vậy thân thể thật sao bắt đắc dĩ!" Trần Dương lắc đầu thở dài.

Vô cực các góc bên trong có một gian mật thất, bên trong khoanh chân ngồi vài tên lão giả, trong đó một người nhẹ nhàng lắc đầu, trầm trầm: "Ta Trần gia đương nhiệm gia chủ Trần Mậu Lăng, coi như là một đời người tài, thường nói hổ phụ không khuyến tử, làm gì, hẳn lại sinh một cái khuyến tử."

"Nghe nói kẻ mà khổ tu một năm, tu vi không có chút nào tiến thêm, Trần Mậu Lăng vì thế muốn hết mọi biện pháp, lúc này đây tiến vào vô cực các, chính là cơ hội cuối cùng, nếu là hắn vẫn không thể có điều tiến triển, chỉ sợ cũng bị trường lão hội buông tha cho." Mặt khác một gã lão giả gật đầu đồng ý.

"Kẻ mà tuy rằng tu luyện khác khổ, chỉ tư chất quả thật lạn không biên." Một gã lão giả lắc đầu.

Bên kia, Trần Dương bước vào đại môn sau, các trong đột nhiên sáng ngời đứng lên, trước mặt đứng một cái hẹp dài thông đạo, hai bên trên vách tường cách mười thước liền được khảm một viên dạ minh châu, tản ra thần nhiên hào quang, thông đạo hai bên đứng từng đạo cửa, từng cửa trên, đều có đánh dấu.

Công pháp, vũ kỹ, vũ khí, đan dược, cái gì cần có đều có.

"Xem chừng vô cực các phẩm giai còn không tính toán quá thấp a." Trần Dương trầm nghĩ một tiếng, trực tiếp tiến lên đem gửi vũ kỹ cửa đẩy ra.

Công pháp cùng vũ kỹ đều có cao thấp chi phân, phân biệt phẩm là, linh, thánh, để bốn giai dừng, từng giai dừng lại có sơ cấp, trung cấp, cấp cao chi phân, Trần Dương kiếp trước tu luyện tối thiểu đều là thánh giai công pháp cùng vũ kỹ.

Cửa phòng mở ra, không nghĩ tượng trong ẩm ướt cảm, ngược lại thực khô mát, lọt vào trong tầm mắt chính là một loạt sắp xếp giá sách, cái giá trên sắp đặt nhất bộ bộ hồ sơ.

"Phàm giai sơ cấp vũ kỹ, cảm nã thủ, tụ tập toàn thân tu vi cùng bàn tay, hóa thành thiết trảo, nhẹ thì bắt, nặng thì niết sát!"

"Phàm giai sơ cấp vũ kỹ, bạch hạc phi băng, thân pháp tuyệt học, tu luyện giả vừa vận nhẹ như hạc, nhanh như băng điều."

"Phàm giai sơ cấp vũ kỹ."

Trần Dương từng bước một đi thẳng về phía trước, trong miệng trầm trầm, chứng kiến sở hữu vũ kỹ đều không có trúng ý, đi tới đệ nhị thứ hai sắp xếp mới vừa rồi dừng lại, này một loạt bày đặt chính là phẩm giai trung cấp vũ kỹ.

"Băng vân quyền, phẩm giai trung cấp vũ kỹ, này trong ẩn chứa hai trọng sức lực, thứ nhất trọng phá vỡ địch nhân phòng ngự, đệ nhị thứ hai trọng phá hư địch nhân thân thể tổ chức, tu luyện to lớn thừa, có thể dễ dàng đánh xé xác đối thủ hộ thể cương khí, thương này nội phủ."

Đối với công kích, Trần Dương vẫn đều là chú ý rất nhanh, hữu hiệu, sở tu luyện ý nghĩa chính cũng là bá đạo cuồng bạo, này băng vân quyền thập phần thích hợp, hẳn không có chút gì do dự, đem kia hồ sơ nắm bắt tới tay trong.

"Chậm đã!" Nhưng vào lúc này, nhất đạo già nua thanh âm của vang lên.

Trần Dương đôi mắt vừa nhấc, không nói gì.

"Nếu lão phu không có nhìn lầm, ngươi là Mậu Lăng chi tử đi? Tu luyện chú ý chính là từng bước một cái dấu chân, lấy ngươi hiện tại đoán thế cảnh nhất trọng thiên tu vi, căn bản không thể tu luyện phẩm giai trung cấp vũ kỹ, ngươi trẻ tuổi, không thể thật cao vọng xa a, bằng không hại nhân hại mình." Kia già nua thanh âm của lại vang lên, ngữ khí bình thản, không có chút nào cảm tình.

"Đa tạ trường lão hảo ý nhắc nhở, tiểu tử liền tuyên này bản." Trần Dương hướng tới hư không cúi đầu, không ti không cổ hòng nói.

Người nọ không nói gì thêm, giống như không nghĩ sẽ cùng Trần Dương nói qua nhiều không có ý nghĩa lời nói, Trần Dương đối này cũng không thêm quan tâm, tiếp tục tìm kiếm vũ kỹ.

Mà kia mật thất trong, vài tên lão giả đều là lắc đầu thở dài, trong đó một người bắt đắc dĩ nói: "Không có thiên phú không phải điểm tựa, điểm tựa chính là không có tự mình hiểu lấy, kẻ mà thật cao vọng xa, khó thành châu báu."

Còn lại vài tên lão giả tràn đầy cảm xúc, gật đầu đồng ý.

Đối với một gã võ giả mà nói, vũ kỹ đúng đem tự thân thực lực phát huy tinh tế phương pháp cùng kỹ xảo, này băng vân quyền thuộc loại tính công kích vũ kỹ, Trần Dương bây giờ còn cần một môn thân pháp vũ kỹ.

Nếu của ngươi thân pháp tốc độ nhanh ở người khác, cho dù đánh không lại cũng có thể chạy trốn, điểm này, Trần Dương sâu sắc chấp nhận.

Về phía trước hành tẩu vài bước, Trần Dương ánh mắt quyết ở tại một quyền hồ sơ phía trên, khoe miệng lộ ra mỉm cười.

"Bát bộ cân thiên, phạm giai trung cấp thân pháp vũ kỹ, nhanh như gió, nhanh nhẹn như báo, 8 bước có thể truy thiên."

Đây không phải chân chính bát bộ cân thiên, chân chính bát bộ cân thiên đứng thánh giai vũ kỹ, kiếp trước Trần Dương vẫn tìm kiếm đều không có được đến, không đủ mặc dù là phảng bản, nói vậy tu thành sau, tốc độ cũng là không sai .

"Chậm đã!" Lúc này, đạo kia già nua thanh âm của lần thứ hai vang lên, Trần Dương khoe mắt nhảy dựng, lão gia hỏa này sẽ không vừa muốn bắt đầu dạy người đi?

"Vũ kỹ hồ sơ không được mang ra vô cực các, không được ngoại truyện, người thả ghi nhớ về sau lại rời đi đi."

"Hoàn hảo!" Trần Dương trong lòng thở phào một tiếng, tìm một khối đất trống khoanh chân ngồi xuống, liền bắt đầu lật xem đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Khiêu khích

Trần gia phía sau đứng một mảnh chiếm hơn mười dặm liên miên sơn mạch, giờ phút này ở trong núi một khối vừa phải bằng phẳng bãi đất trên, nhất đạo tuổi trẻ thân ảnh đang ở trần trọc xê dịch.

"Hô quát" không ngừng bên tai, bị bám từng trận kinh phong, đem trên mặt đất hoa cỏ thổi cong thân.

Người này đúng là Trần Dương, ở vô cực các tiêu phí nửa canh giờ đem hai bản tuyệt học sở hữu nội dung ghi nhớ, hần liền lập tức đi tới nơi này, nơi này khoảng cách Trần gia không tính quá xa, thấp phần im lặng, là một tu luyện thật là tốt địa phương.

Giờ phút này, chỉ thấy Trần Dương hai tay cũng chỉ thành chưởng, vù vù rất đúng không khí hoành phách dựng thẳng khảm, lập tức lại nắm chưởng thành quyền tả hữu huy động, thân nhiên năng lượng dao động bốn phía, hần thân tùy quyền đi, giờ phút này đã muốn đầu đầy mồ hôi.

"Uống!"

Đột nhiên, Trần Dương đôi mắt mạnh mẽ tròn mắt, tay phải nắm chặt thành quyền, toàn thân linh lực toàn bộ hội tụ bên phải quyền phía trên, một quyền hung hăng rất đúng chằm đất trên mặt một khối đầu người lớn nhỏ tảng đá ném tới.

"Oanh!" Âm thanh bên trong, huyết nhục băng phi cảnh tượng không có xuất hiện, kia khối đầu người lớn nhỏ tảng đá lại tứ phân ngũ liệt, đá vụn khối chung quanh bắn nhanh đem mặt đất đánh ra một đám cạn hồ, đem chung quanh hoa cỏ bắn đoạn nhất tảng lớn.

Thu quyền đứng thẳng, nâng tay lau đi mồ hôi trên trán, Trần Dương khẽ lắc đầu.

Băng vân quyền ưu thế lớn nhất ngay tại ở nó ẩn chứa lưỡng trọng sức lực, nếu tu luyện đến đại thừa, một quyền này đánh ra, người nọ nhừ đầu tiểu nhân tảng đá căn bản là sẽ không nổ tung, mà là rất nhanh chấn động, lập tức từ trong mà ngoại nhanh chóng vỡ ra, cuối cùng hóa thành một đồng bột phần.

Hiện giờ băng vân quyền hiển nhiên chính là khó khăn lắm đạt tới nhất trọng sức lực mà thôi, mặc dù đang ở Trần Dương xem ra hiệu quả không phải rất lý tưởng, nhưng là một canh giờ có thể giống như này thành quả, đã muốn đứng tương đương không đổi. Huống chi hần hiện tại chỉ có đoán thế cảnh nhất trọng thiên tu vi.

"Hô!" Dài ra một hơi, trong cơ thể kia gầy còm linh lực đã muốn tiêu hao hầu như không còn, Trần Dương bắt đắc dĩ khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện khôi phục linh lực, nếu có đại lượng linh thạch ủng hộ, khôi phục tốc độ nhanh hơn, tu luyện vũ kỹ tốc độ cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Thời gian như nước chảy giống ở đầu ngón tay lướt qua, trong chớp mắt đã là màn đêm buông xuống, bầu trời đêm giống như một khối tấm màn đen bình thường, một vòng sáng tỏ trắng sáng treo cao, mấy khoa ánh sáng ngọc tinh thần điểm tuyết trong đó, Nguyệt Huy khuynh sái xuống, mặt đất đều bị bao phủ trên một tầng trắng mịn mờ lụa mỏng, trong thiên địa một mảnh trong sáng.

"Răng rắc!" Một tiếng, Trần Dương hữu quyền chuẩn xác đánh trúng ở một khối tảng đá mặt ngoài, loạn thạch binh phi cảnh tượng không có xuất hiện,

người nọ nhưc đầu tiểu nhân tăng đá bắt đầu kịch liệt run rẩy, lập tức mặt ngoài giống như vỡ vụn đồ sứ bình thường rất nhanh xuất hiện từng đạo sợi tóc độ mịn vết rách, vết rách như là mạng nhện bình thường rất nhanh lan tràn, trong chớp mắt liền rậm rạp .

"Phanh!" Một tiếng nặng nề tiếng vang bên trong, kia tăng đá vỡ ra, chấn vỡ, một trận gió thổi tới, roi đầy đất vôi.

Hòn đá bị chấn thành bột mịn.

Vỗ vỗ tay chương, Trần Dương vừa lòng gật gật đầu, trải qua gần một ngày khổ luyện, hẳn rốt cục đem này băng vân quyền tu luyện tới đại thừa, nếu vô cực các trong này lão gia này biết, chỉ sợ cũng phải trợn to hai mắt, bởi vì từ Trần gia được đến này băng vân quyền tới nay, Trần Dương đúng tu luyện nhanh nhất người.

Hôm nay thu hoạch không đơn giản đúng băng vân quyền đại thừa, trong cơ thể linh lực lần lượt bị hao làm, lại lần lượt khôi phục, Trần Dương tu vi đã muốn rất mạnh tăng lên một cái tiểu cảnh giới, giờ phút này hẳn đã muốn đứng đoán thể cảnh nhị trọng thiên tu vi.

Bất quá ở trước kia tu luyện trong quá trình, Trần Dương đã phát hiện một cái hiện tượng kỳ quái.

Có lẽ là bởi vì diệt hồn sư thân phận, tu vi của hắn gia tăng rồi gấp đôi, chính hắn lại cảm giác không được bất luận cái gì linh lực dao động, hơn nữa chỉ cần linh lực dao động tản ra phát ra đi, trong cơ thể hắn diệt hồn sư căn nguyên liền gấp đem chi cần nuốt, như vậy tạo thành kết quả chính là chỉ cần không phải đối phương tu vi cao thái quá, đều nhìn không ra hắn đích thực thật tu vi.

Như vậy mặc dù là chuyện tốt, nhưng là diệt hồn sư căn nguyên một mực cần nuốt thân thể của hắn tự động phát ra linh lực, nếu là như thế này hoàn hảo, nếu là có một ngày đưa hắn thân thể bên trong linh lực toàn bộ cần nuốt điệu, na hội đúng như thế nào một loại khủng bố cảnh tượng?

Đây không phải không có khả năng chuyện đã xảy ra, dù sao diệt hồn sư thái qua thần bí, trong cơ thể căn nguyên, hẳn bây giờ còn không thể không chế.

"Quên đi, đi từng bước tính toán từng bước đi." Trần Dương tự nói một tiếng, ngẩng đầu nhìn sắc trời, liền đối với dưới chân núi chạy tới.

Tiến vào đến phủ đệ phía sau ở lại khu thì Trần Dương đột nhiên dừng lại cước bộ, tối đen đôi mắt nhìn phía tả phía trước một mảnh bụi hoa, trong mắt hiện lên nhất đạo hàn quang.

"Bá bá bá!" Bụi hoa rất nhỏ run run, giống như bên trong cất giấu cái gì mãnh thú bình thường, đợi cho nhất đạo như có như không thân. Ngâm âm thanh theo gió truyền đến thì Trần Dương mới nhú mày, lập tức lập tức nhấc chân rồi đi.

"Chậm đã!" Trần Dương Cương mới vừa đi ra ngoài vài bước, nhất đạo trầm thấp thanh âm của tự bụi hoa trong truyền đến.

Trần Dương bình tĩnh không nghe thấy, tiếp tục về phía trước hành tẩu.

"Như thế nào? Dám nhìn lên cũng không dám gặp người?" Đạo kia trầm thấp thanh âm của lại vang lên, mang theo một tia cười nhạo, lập tức bụi hoa hướng nghiêng ngã đi, quần áo hỗn động Trần Lăng từ bên trong đi ra, phía sau còn đi theo một cái mười sáu mười bảy tuổi thiếu nữ.

Cô gái kia sợi tóc tán loạn, hai má phía trên còn phiểm nhiều điểm má hồng, quần áo hỗn động, hiển nhiên vừa mới một trận mây mưa đi qua.

Trần Lăng, Trần gia trẻ tuổi đệ nhất nhân, thiên phú dị bẩm, rất có có thể là kế Trần Dương sau thiếu gia chủ người được chọn.

Trần Dương nhưng mày, dừng lại cước bộ, chậm rãi xoay người lại, thần nhiên nói: "Trần Lăng, Trần gia gia quy có vẻ như bị người vong không còn một mảnh?"

"Gia quy?" Trần Lăng sùng sốt, lập tức trào phúng nói: "Trần Dương, ngươi tu luyện tu thành ngu ngốc rồi? Lại có thể dám nói với ta gia quy?"

Trần Lăng có chút kinh ngạc, dĩ vãng Trần Dương đối với gia tộc chuyện khác một mực mặc kệ, một lòng cứ tu luyện, nhưng lại tu không ra chút thành quả, hẳn vốn định kêu xuống Trần Dương cười nhạo vài câu cũng may này đáng yêu thiên hạ trước mặt uy phong uy phong, không nghĩ tới lại bị sau đem nhất quân, không khỏi có chút tức giận.

"Khanh khách khách!" Nghe nói Trần Dương lời này, cô gái kia ý ở Trần Lăng bên người cười khê đứng lên, rất là không cho là đúng.

Trần Dương hai tay thả lỏng phía sau, tòng thủy chí chung cũng không từng xem nàng kia liếc mắt một cái, thần nhiên nói: "Trần gia gia quy, phạm gia tộc đệ tử hai mươi tuổi trước kia cũng không đi chuyện nam nữ, miễn cho nguyên dương tiết ra ngoài, ảnh hưởng chung thân thành tựu."

"Chớ má gia quy, Trần Dương, ngươi thực đem người chính mình trở thành thiếu gia chủ? Đây là thực lực vi tôn thế giới, ngươi có thể lấy ta như thế nào?" Trần Lăng khinh thường liếc Trần Dương liếc mắt một cái, vô cùng càn rỡ nói.

"Không tốt ý tứ, ta nghĩ ngươi hiểu lầm, ta vốn sẽ không tính toán đối với ngươi như thế nào, bởi vì như vậy chỉ biết lãng phí ta quý giá thời gian, hiện tại đứng ở nơi này nói với ngươi vài câu vô nghĩa, ta đều cảm thấy được là ở lãng phí sinh mệnh!" Trần Dương lắc lắc đầu, thần nhiên nói, lập tức cũng không đợi Trần Lăng nói chuyện, liền xoay người rồi đi.

Trần Dương trong lòng rất rõ ràng, cho dù hắn là gia chủ chi tử, lấy hắn tình huống trước mắt còn có Trần Lăng thiên phú tiền đồ mà nói, hẳn đều không thể đối sau như thế nào, hẳn hiện tại cần chính là thời gian.

Một tháng, một tháng sau hân muốn bắt đáp lại có hết thầy, coi như là đối kế thừa này thân phận báo đáp, đối khổ tu một năm nhưng vẫn không thành công quả bị người cười nhạo ‘ Trần Dương ’ một cái báo đáp.

"Hân, hân, hân lại có thể dám như thế coi thường ta?" Trần Lăng ngạc nhiên đứng ở tại chỗ, trong khoảng thời gian ngắn không có phản ứng lại đây, đợi cho hân ngừng đầu là lúc, Trần Dương đã muốn đi xa.

"Trần Dương, tháng sau gia tộc nửa năm một lần vũ hội, ta chờ đây hào hào tiếp đón ngươi!" Trần Lăng nổi giận gầm lên một tiếng, tuấn lãng khuôn mặt có chút vặn vẹo.

"Như ngươi mong muốn!" Rất xa truyền đến Trần Dương một câu như có như không lời nói.

"Tốt lắm lắm ca, không nên tức giận , khí đại thương thân, chẳng qua ta đợi cho ngươi giảm nhiệt." Cô gái kia tay phải phủ ở Trần Lăng trong ngực phía trên, nhẹ nhàng sự trượt , mị nhãn như tơ, thổ khí như lan, thật sao có vài phần câu nhân tư sắc.

"Hào hào hảo, không nghĩ , không nghĩ , vẫn là ta lan muội đáng yêu, ha ha ha!" Trần Lăng cười câu xuống nữ tử cầm, cười lớn ôm sau rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Đoán thể ngũ trọng thiên

Xa xa, một chỗ đình đài dưới, Trần Dương lẳng lẳng đứng thẳng, ở bên cạnh hân, còn đứng ở một cái tiểu cô nương, chính giữa đầu nhìn xem hân.

Này tiểu cô nương tên là Tinh Thần, đứng trần Mậu Lăng năm mới nhận nuôi nghĩa nữ, Trần Dương đợi chi như sinh ra muội muội bình thường, rất là yêu thương, tiểu tử kia năm nay cửu tuổi, lớn lên như là một cái từ búp bê, rất là đáng yêu, tối đen mắt to thỉnh thoảng hiện lên một tia linh quang, rất là linh động.

"Ca ca, ngươi vì cái gì không hướng phụ thân tố giác hân!" Tinh Thần ngẩng đầu lên, nháy tối đen mắt to, nghiêm túc nói. Trong giọng nói tràn đầy non nớt ngây thơ chất phác, làm cho người ta vừa nghe liền nhịn không được muốn triu mến.

Nhìn xem trước mắt này giống như từ búp bê bình thường tiểu cô nương, Trần Dương trong lòng có loại nói không nên lời xấu hổ cảm giác, hân không phải Trần Dương, nhưng là hân kế thừa Trần Dương nhớ lại cùng cảm tình, ở ngăn ngừa nội tâm giãy dụa sau, hân mới than khẽ, nếu hiện tại đã muốn đứng Trần Dương, làm gì lại chấp nhất chính mình rốt cuộc là ai đâu?

Nghĩ thông suốt này đó, Trần Dương trong lòng cũng tốt hơn một ít, ngồi xổm xuống lôi kéo Tinh Thần, mỉm cười sờ sờ sau đầu, nhẹ nhàng nói : "Ngươi còn nhỏ, có một số việc ngươi còn không biết."

"Ta biết, Trần Lăng đứng trong gia tộc thiên phú tốt nhất trẻ tuổi, ca ca đứng sợ phụ thân khó xử đi? Dù sao trưởng lão hội này ngoan cố lão gia này đều rất là xem trọng hân, đúng không?" Tinh Thần đầu nhất nghiêng, suy tư về nói, rất có một loại tiểu đại nhân cảm giác.

"Tinh Thần thật sự là thông minh." Trần Dương mỉm cười, gật gật đầu, nhẹ giọng nói: "Mặc kệ làm chuyện gì, đều phải có tuyệt đối nắm chắc, sư tử vồ thỏ cũng xuất toàn lực, huống chi là ta này gà mờ thiếu gia chứ?"

"Ca ca, ở Tinh Thần trong lòng ngươi là giỏi nhất, ta xem hào ngươi nga, không lâu tương lai, ngươi khẳng định sẽ làm cả gia tộc khiếp sợ , đến lúc đó đem này cái thứ toàn có răng rơi đầy đất!" Tinh Thần nắm nắm tay nhỏ đối với không khí hung hăng huy vài cái, nghiêm túc nói.

Kia nghiêm túc bộ dáng, rất là đáng yêu.

"Ha ha ha." Trần Dương sau khi nghe xong, nhịn không được cười ha hả, tuy rằng hân không phải chân chính Trần Dương, nhưng là hân hiện tại đã muốn bắt đầu nhận này sở hữu hết thầy .

"Đi khách, về nhà khách!" Trần Dương tướng tinh thần bệ đứng lên, muốn rời đi.

"Không cần, Tinh Thần đòi cười ở ca ca trên cổ." Tinh Thần kháng nghị.

"Háo háo háo, ha ha ha." Trần Dương sững sốt, lần thứ hai cười to, bảo Tinh Thần cười ở cổ của mình trên, cầm lấy của nàng hai tiểu thối, ở một mảnh hoan thanh tiểu ngữ bên trong, đối với chỗ ở đi đến.

Ai có thể nghĩ đến, lúc trước kinh điểm một cái thời đại đại lục cấp thiên tài, giờ phút này lại có thể như là nhà bên nam hài bình thường? Chỉ sợ Trần Dương chính mình cũng không từng dự đoán được đi?

Trở lại chỗ ở thời điểm, Tinh Thần đã muốn cười ở Trần Dương trên cổ đang ngủ, một đôi tay nhỏ bé găt gao dất đầu của hắn phát, giờ phút này hắn kiểu tóc tuyệt đối có thể dùng nỗ mạnh hai chữ để hình dung, tướng tinh thần duỗi về phòng, hắn mới trở về phòng.

Cửa phòng đẩy ra, nhất thời một cỗ trong suốt linh khí nghênh diện đánh tới, Trần Dương đôi mắt tròn mắt, chỉ thấy trên bàn bày đặt một đồng màu xanh nhạt linh thạch, thô sơ giản lược phóng chừng, tối thiểu có hơn một trăm khối.

Trần gia mặc dù là Giang Ninh thành hạng nhất hạng nhì gia tộc, chỉ đứng là bởi vì đại, dân cư nhiều, tiêu hao nhiều, cho nên linh thạch mới rất là đắt hàng, mỗi tháng cho vay linh thạch, Trần Lăng làm Trần gia đệ nhất thiên tài cũng mới chỉ có mười khối mà thôi.

Trần Dương biết, đây là Trần Mậu Lăng đưa tới.

Làm một cái phụ thân, Trần Mậu Lăng thực xứng chức, vẫn không có buông tha cho đối với chính mình đứa con ôm hy vọng, thường cách một đoạn thời gian sẽ gắp đưa tới đại lượng linh thạch, này đó linh thạch, chính là Trần gia thật dài một lát dư, cũng thật sự là làm khó hắn.

"Người đã như thế cấp lực, ta cũng sẽ không cho người thất vọng!" Trần Dương quay người đóng cửa cửa phòng, mỉm cười, khoanh chân ngồi ở cái bàn bên cạnh, bắt đầu tu luyện đứng lên.

Thời gian rất nhanh xẹt qua, ba canh giờ đã qua sau, Trần Dương trước mặt đã muốn nhiều ra nhất tiểu đôi màu trắng bột phấn, mà trên bàn linh thạch, thiếu hơn mười khối đồng đúc.

Nhưng vào lúc này, Trần Dương mạnh mẽ mở hai mắt, biến sắc, một cỗ nồng đậm hắc khí đưa hắn khuôn mặt bao trùm, hắc khí rất nhanh lan tràn, cổ, trong ngực, bụng, ngăn ngừa trong nháy mắt hắn cả người đã bị bao vây ở tại nồng đậm hắc vụ bên trong.

Hắc vụ thực hắc, hắc dọa người, giống như hắc động bình thường, một cỗ mạnh mẽ hấp lực tự Trần Dương thân thể phía trên bộc phát ra đến.

"Rầm lạp!" Trên bàn linh thạch bắt đầu kịch liệt run, lập tức toàn bộ bay lên, bị kia đoàn hắc vụ cắn nuốt không còn một mảnh.

Cùng lúc đó, Trần Dương chỗ ở chung quanh trăm mét trong mọi người, đều đột nhiên đang ngủ bừng tỉnh, bọn hắn đồng loạt làm một cái ác mộng, trong mộng linh hồn của chính mình bị tử thần gặt hái, sau khi tỉnh lại cả người đỏ mồ hôi, vô cùng hư thoát, trong cơ thể linh lực cơ hồ biến mất không còn một mảnh.

Mà ngay tại cách vách Tinh Thần, lại ngủ vô cùng thâm trầm, của nàng bên ngoài thân lại có thể nở rộ ra dày bảo quang đem thân thể bao trùm, không có đã bị chút ảnh hưởng.

Giờ phút này, Trần Dương thân ở hắc vụ bên trong, không thể nhúc nhích, không thể mở miệng, hắn không biết đã xảy ra chuyện gì, một đôi tối đen đôi mắt không được loạn chuyển, hắn chỉ cảm thấy đến cả người lạnh như băng, hơn nữa ấn đường bên trong một trận đau đớn, có một loại linh hồn sắp ly thể mà đi cảm giác.

Lập tức, chính là một trận ám áp cảm giác truyền khắp toàn thân, hơn một trăm khối linh thạch bên trong linh khí toàn bộ vọt vào thân thể hắn bên trong, thiếu chút nữa đưa hắn thân thể chống đỡ bạo, thời khắc mấu chốt, diệt hồn sư căn nguyên đem sở hữu linh lực cắn nuốt không còn một mảnh.

"Ách a." Đột nhiên, Trần Dương phát ra một tiếng giống như đã thú bình thường gầm nhẹ, chỗ bụng nguyên đan ở một trận đau đớn bên trong ầm ầm vỡ vụn, ở cảm giác được một khắc này, sắc mặt của hắn nháy mắt trắng bệch.

Xong rồi, hoàn toàn xong rồi, mặc kệ người tu vi rất cao, công pháp bao sâu, nguyên đan chính là một cái võ giả căn nguyên chỗ, sở hữu linh lực đều chứa đựng ở trong đó, luyện hóa thiên địa linh khí, tăng lên tu vi đều không - ly khai nguyên đan, mà hắn nguyên đan ngay tại vừa mới vỡ vụn, bị giết hồn sư căn nguyên làm vỡ nát.

"Thượng thiên, chẳng lẽ người vừa muốn lại trêu đùa ta một lần?" Trần Dương ở trong lòng điên cuồng hét lên, khuôn mặt đã muốn có chút vặn vẹo.

Ngay tại Trần Dương sắp điên cuồng hét sức, dị biến nổi bật, hắn bên ngoài thân sở hữu hắc vụ ở trong nháy mắt lùi về trong cơ thể, diệt hồn sư căn nguyên rất nhanh xoay tròn, ngưng kết, cuối cùng lại có thể hóa thành một viên tối đen sắc nguyên đan, được khám ở tại hắn bụng bộ nguyên bản nguyên đan chỗ vị trí.

"Rầm lạp!" Nguyên đan tái hiện, một cỗ cường đại linh lực từ trong đó thích phóng đi ra, giống như cuộn cuộn nước sông bình thường theo Trần Dương kinh mạch bắt đầu cuồng hướng, giống như là một đám thoát cương con ngựa hoang, ở kinh mạch của hắn bên trong đầu đá lung tung.

Đến mức, hết thủy chương ngại toàn bộ hướng suy sụp, nguyên bản thập phần hẹp hòi kinh mạch đã ở như vậy đập vào dưới, chậm rãi trở nên rộng lớn đứng lên.

"Chẳng lẽ nó ở cho ta tẩy kinh phạt tội?" Làm từng một đời thiên tài, Trần Dương trong nháy mắt liền cảm nhận được diệt hồn sư căn nguyên ý đồ, lập tức không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, nhìn xuống cái loại này thân thể sắp bị xé rách mở thông khổ, bắt đầu vận chuyển công pháp, phối hợp nó đại

cần quét.

Đây là một cái vô cùng thống khổ quá trình, nếu nhẫn không qua, rất có thể như vậy biến thành một cái phế nhân, nếu là chống đỡ đã qua liền nhất định trời cao biển rộng, thay da đổi thịt.

Vốn lấy này Trần Dương thân mình thân thể tính chất vốn có, đúng tuyệt đối không thể đạt tới kiếp trước thành tựu, bởi vì thể chất xảy ra nơi đó, đây là không thể thay đổi chuyện thật, thân thể chính là một cái đồ đựng, nếu là không có lớn hơn nữa đồ đựng, sao có thể cất chứa càng nhiều càng hùng hậu tu vi?

Nguyên bản Trần Dương đã ở ưu sâu như thế nào thay đổi tự thân tư chất, nhưng là này diệt hồn sư căn nguyên lại cho hắn một cái có thể bước trên đỉnh phong cơ hội, hắn bất kể như thế nào cũng muốn nắm chắc, không thành công liền xả thân!

Giờ khắc này, thời gian vô cùng gian nan, mỗi một phân mỗi một giây, đều giống như trước đây một thế kỷ, Trần Dương đau khổ chống đỡ, bên ngoài thân đã muốn vỡ ra từng đạo sợi tóc độ mịn vết rách, tràn ra đỏ tươi máu, hắn đã muốn biến thành một cái huyết nhân, nhưng là hắn không có buông tha cho, như trước ở đau khổ chống đỡ, ý thức của hắn đã muốn bắt đầu mơ hồ, lâm vào một mảnh trong bóng tối.

Không biết qua bao lâu, có lẽ một canh giờ, có lẽ một đêm, ở trong bóng tối chạy Trần Dương đột nhiên chứng kiến phía trước sáng lên một mảnh ánh sáng, kia ánh sáng rất nhanh mở rộng, cuối cùng hắc ám hoàn toàn biến mất.

"Tê!" Hít vào một luồng lương khí, Trần Dương chậm rãi mở hai mắt, không thuộc mình thống khổ đã muốn biến mất, cướp lấy chính là cả người ám áp cảm giác. Hắn trước tiên an vị đứng dậy đến, kiểm tra thân thể của chính mình, nhin không được kinh hô ra tiếng.

"Đoán thể cảnh ngũ trọng thiên!"

Không nhìn không biết, nhất khán dọa nhảy dựng, tu vi lập tức tăng vọt ba giờ cảnh giới, hơn nữa kinh mạch trong cơ thể so với chỉ nguyên lai rộng lớn tới thiếu gấp đôi.

Đoán thể cảnh, danh như ý nghĩa, chính là không ngừng rèn luyện thân thể của chính mình, bảo thân thể này đồ đựng trở nên lớn hơn nữa càng rắn chắc, mà diệt hồn sư căn nguyên cao ngất hóa thành nguyên đan, hơn nữa trợ giúp Trần Dương tẩy tinh phạt tủy, đây là đoán thể cảnh có thể đánh hạ tốt nhất trụ cột.

Chỗ bưng, một viên tối đen nguyên đan đang ở chậm rãi vận chuyển, vì thân thể cuộn cuộn không ngừng cung cấp tinh thuần linh lực.

Tuy rằng lúc này đây đã lấy được như thế thật lớn thật là tốt chỗ, nhưng là diệt hồn sư căn nguyên hóa thành nguyên đan, này chung quy đúng một món đồ không thể cân nhắc chuyện, nói không rõ là phúc hay họa.

Thân thể phía trên tràn đầy màu đen huyết khối cùng không biết dơ bẩn, một cổ tanh hôi hương vị nhắm thẳng trong lỗ mũi chui, Trần Dương đứng dậy nhìn nhìn sắc trời, đã muốn đứng sáng sớm, liền mở cửa mức nước rửa sạch đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Khách đến

Sáng sớm.

Ánh sáng mặt trời mới lên, họ Đông Phương phía chân trời hiện lên một nét thoáng hiện mặt trời.

Vẫn là phía sau núi chỗ cũ, đã trải qua một đêm sinh tử Trần Dương giờ phút này đang ở trần trọc xê dịch, tu luyện bát bộ cân thiên.

Một đêm tu luyện cùng tẩy tinh phạt tủy, bảo Trần Dương cả người đều thay đổi dường như, cái loại cảm giác này không thể nói nên lời, nói không rõ chỗ nào thay đổi, rồi lại có thể mơ hồ cảm giác được trên người của hắn đã xảy ra biến hóa.

Kinh mạch trong cơ thể bị mở rộng hơn gấp đôi, linh lực vận chuyển tốc độ đúng ban đầu mấy lần, bởi vì diệt hồn sư căn nguyên hóa thành Liễu Nguyên đan, giờ phút này Trần Dương trong cơ thể linh lực thập phần tinh thuần, cô đọng, đây là một cái thập phần hoàn mỹ võ đạo căn cơ.

Cái này như là một bàn máy phát điện, nó nguyên bản chuyển vận công suất chỉ có một ngàn Volt, nhưng là trải qua thay đổi về sau, thể tích không có biến hóa, chuyển vận công suất lại đề cao mấy lần, sinh ra điện áp có thể nghĩ.

Nói đơn giản một chút, Trần Dương hiện tại đoán thể cảnh ngũ trọng thiên tu vi, trong cơ thể linh lực chất lượng cùng số lượng, tuyệt đối vượt qua ngang cấp võ giả mấy lần, đây là chất thẳng hoa.

Bát bộ cân thiên, nghe nói đúng một vị tu vi xuất thần nhập hóa tiền bối sang ở mấy ngàn năm trước, vì thánh giai thân pháp vũ kỹ, tu luyện tới cảnh giới cao nhất, tốc độ nhanh như tia chớp, ở thánh giai thân pháp vũ kỹ bên trong, tuyệt đối có thể sắp xếp đến hàng đầu, kiếp trước Trần Dương khuyên đem hết toàn lực, cũng không có tìm được này bản vũ kỹ tuyệt học, bằng không cũng sẽ không bị người ám toán vẫn lạc.

Trần gia này bản bát bộ cân thiên tuy rằng không phải chính phẩm, nhưng là nếu có thể lấy này đặt tên, tin tưởng tốc độ phương diện tại đồng bậc bên trong tuyệt đối đứng hàng trước mao.

"Suru suru suru!" Sắc bén xé gió âm thanh liên tiếp vang lên, Trần Dương trong cơ thể linh lực ở diệt hồn sư căn nguyên nguyên đan ủng hộ dưới, bắt đầu rất nhanh vận chuyển, vận chuyển tốc độ cao tới trước kia gấp hai còn nhiều, tốc độ của hắn cực nhanh, giờ phút này còn ở nơi này, ngay sau đó tựu ra hiện tại năm thước có hơn, bởi vì tốc độ quá nhanh, làm cho người ta tạo thành ngẩn ngui thị giác ảo giác, nhưng này không phải tàn ảnh, hắn còn không có tu luyện tới xuất hiện tàn ảnh sự tình.

"Rầm lạp!" Trần Dương rất nhanh chạy, tả hữu xê dịch, bỗng nhiên hướng tả, bỗng nhiên chuyển hữu, nếu là có người bên ngoài ở trong này quan sát, tất nhiên sẽ hoa cả mắt, nhưng là động tác của hắn nhìn qua lại mây bay nước chảy lưu loát sinh động, giống như ngửa thân lướt gió tung mây, không có một tia chậm chạp cảm.

Đến mức, mặt đất phiêu khởi một trận thân nhiên bụi mù, cỏ cây bị kinh phong thổi trúng "Ào ào" rung động.

"Hồn hên, hồn hên!" Dừng thân hình, Trần Dương nhìn không được trùng điệp thờ gấp một trận, này bát bộ cân thiên tuy rằng tốc độ không tầm thường, nhưng là đối với thể chất yêu cầu còn có linh lực tiêu hao lượng đều rất cao, cho dù hắn vừa mới tăng lên tu vi, linh lực thăng hoa, liên tục tu luyện nửa canh giờ sau cũng là cảm giác đầu hoa mắt choáng, trong cơ thể linh lực cơ hồ tiêu hao hầu như không còn.

Bất quá đối với bát bộ cân thiên tốc độ, Trần Dương thập phần vừa lòng, trước mắt cũng chỉ là vừa mới nhập môn mà thôi, nếu là siêng năng khổ luyện, tu luyện tới cảnh giới cao nhất, nói vậy tốc độ sẽ thực kinh người.

Vứt bỏ tạp niệm, Trần Dương khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện khôi phục tu vi, nhưng là kiếp trước kinh nghiệm bảo hắn tuyệt đối sẽ không lâm vào nhập định bên trong, mà là thời khắc lưu trữ chia ra ý thức, tùy thời lưu ý chung quanh tình hình, phàm là có chút gió thổi cỏ lay, hắn lại trước tiên tỉnh lại.

※※※※※※※※

Trần phủ trước cửa.

Giờ phút này đồ tam lượng xe ngựa, xe ngựa trang sức thập phần xa hoa, mỗi một chiếc xe trước đều là ngũ thất thân phong đại mã xe, bãi tràng mười phần.

Thần Phong mã đứng một loại biến dị BMW, giá cả đắt đỏ, có thể ngày đi ngàn dặm, có thực lực đại gia tộc đều có này mã, đó là một loại thân phận tượng trưng, Trần gia cũng không ngoại lệ.

Xem này mô dạng, chắc là Trần gia đến đây khách quý.

Quả nhiên, ở Trần gia tiếp khách trong đại sảnh, Trần gia gia chủ Trần Mậu Lăng ngồi ở thủ vị phía trên, hữu phía dưới ngồi Trần gia vài tên trưởng lão.

Tả phía dưới một hàng ghế ngồi phía trên ngồi bốn người, một trung niên nhân, một cái thiếu nữ, hai gã lão già râu tóc bạc trắng.

Trung niên nhân khí vũ hiên ngang, ngồi ngay ngắn tại nơi đó, thân hình không chút sút mẻ, trên người có thượng vị giả khí chất, trên mặt mang theo thân nhiên tươi cười, hiển nhiên cũng là một nhà đứng đầu thân phận.

Mà cô gái kia chính trực hoa quý, bộ dạng tuyệt mỹ, tư sắc không tầm thường, đúng có thể so sánh Trần Vũ Hân mỹ nhân bại hoại, trên mặt mang theo thân nhiên ngạo khí.

Mặt khác hai gã lão già ngồi ở chỗ kia giống như khô mộc bình thường, nhưng là bọn hắn khí tức lại sâu hậu lâu dài, ngồi ở chỗ kia vẫn không nhúc nhích, đục trong mắt thỉnh thoảng hiện lên một tia ánh sao, hiển nhiên đứng hai vị võ đạo cao thủ.

"Lý huynh, hôm nay đúng trận gió nào đem người thổi tới? Mậu Lăng không thể xa nghênh, còn xin thứ cho tội a." Trần Mậu Lăng cười hay nói giỡn, hiển nhiên hai người quan hệ không sai.

Trung niên nhân khoát tay áo, cười nói: "Đến nhà báỉ phòng, không thể báo trước, còn muốn thỉnh Trần huynh thứ tội mới là."

"Lý huynh, chúng ta có thể có mấy năm không thấy chứ? Người lần này đã đến, nhất định phải nhiều cư trú mấy ngày, ta cũng tốt nhất tận tình địa chủ a." Trần Mậu Lăng cười trêu ghẹo, lập tức ánh mắt nhìn hướng cô gái kia, tán thưởng nói: "Vị này nói vậy chính là Nhục Lan đi? Vài năm không thấy, đã muốn trở mã như thể duyên dáng yêu kiều."

"Nhược Lan ra mắt Trần bá phụ!" Thiếu nữ đứng dậy, cúi người thi lễ. Liếc liếc mắt một cái trung niên nhân mới vừa rồi ngồi xuống.

"Gia tộc công việc bận rộn, một mực ngoại môn ba, gần nhất vừa mới trở về, Trần huynh gần đây thân thể được không? Đúng rồi, Trần Dương diệt nhi đâu? Như thế nào không thấy người khác?" Trung niên nhân khẽ gật đầu, nhìn về phía Trần Mậu Lăng thăm hỏi.

"Vẫn là như cũ a. Dương nhi ngày gần đây đến thập phần khắc khổ tu luyện, mỗi ngày đều đến đêm khuya vừa mới trở về, lúc này hẳn là ở phía sau sơn luyện công đi, ta trước kia đã muốn người đi hộ, Lý huynh sau đó." Trần Mậu Lăng mỉm cười, có chút tự hào nói.

"Phụ thân!" Cô gái kia thấy hai người nói cái không đề yên, không khỏi có chút sốt ruột dậm chân.

"Lại nói tiếp dương nhi cùng Nhược Lan cũng có mấy năm chưa từng gặp lại, không biết gặp mặt còn nhận được." Trần Mậu Lăng xem ở trong mắt, còn tưởng rằng Nhược Lan nữ hài từ gia không tốt ý tứ, không được cười lên ha ha.

Trung niên nhân thấy vậy, trên mặt lộ ra một tia khó xử nét mặt, nhưng là chứng kiến nữ nhi kia u oán ánh mắt, không được cảm thấy nhất hoành, mở miệng nói: "Không đối gặt Trần huynh, ngu huynh lần này tiến đến, là vì tiểu nữ cùng Trần Dương diệt nhi hôn sự."

"Lý huynh không cần như thế sốt ruột, hai người con trai còn nhỏ, không nóng nảy hiện tại cưới vợ đi?" Trần Mậu Lăng sừng sốt, không được cười nói.

"Trần huynh hiểu lầm."

"Nga? Lý huynh ý tứ của không phải bảo hai người cưới vợ?"

"Ngu huynh này đến, đúng từ hôn."

"Từ hôn? Lý huynh ý gì?" Trần Mậu Lăng đôi mắt hí lại, nụ cười trên mặt biến mất, tay phải hơi hơi bắt lấy tọa ý cánh tay bính, hẳn có chút dự cảm bất hảo.

"Đối, từ hôn." Nếu nói đã nói ra khẩu, trung niên nhân cũng không có bất luận cái gì băn khoăn, thần ngôn nói: "Tuy rằng chúng ta hai nhà ở hai người con trai khi còn bé đính hôn, nhưng là kia đều là chúng ta thái độ làm người cha mẹ cá nhân ý kiến, không thể đại biểu hài tử, Nhược Lan đã muốn to lớn, theo ta ở để đô này vài năm trong, tiếp xúc qua không ít tuổi trẻ tuần kiệt, cũng có có chút thích người, cho nên."

"Lý huynh ý, đúng Nhược Lan trưởng thành, có lòng mình bề trên[天]àng-ren] người trên, cho nên mới tới đây từ hôn?" Trần Mậu Lăng khóe mắt một trận nhảy lên, trầm giọng thăm hỏi.

Trung niên nhân tên là lý thiên thành, đúng Giang Ninh thành Lý gia gia chủ, ở Giang Ninh trong thành, Lý gia thực lực phi thường hùng hậu, cùng Trần gia chẳng phân biệt được sản sản, hai người lúc tuổi còn trẻ đó là tri giao bạn tốt, cùng nhau đã trải qua không ít đại sự, có thể nói đồng sinh cộng tử, sau hai người liền kết làm thông gia, thế bất luận phát sinh chuyện gì, hôn ước cũng sẽ không hủy bỏ.

Hiện giờ, lý thiên thành lại có thể tự hủy lời hứa, tiến đến Trần gia từ hôn, điều này làm cho Trần Mậu Lăng vừa tức vừa giận.

Nếu thật là Nhược Lan có thích người hoàn hảo, nhưng là hai người quen biết mấy chục năm, hẳn chẳng phải không biết này lão bằng hữu tính cách? Xem hẳn trước kia ngập ngừng ấp úng bộ dáng, chỉ biết trong lòng hẳn có quý.

Nếu Trần Mậu Lăng không có đoán sai, tất nhiên đúng lý thiên thành ghét bỏ Trần Dương thiên phú không được, cảm thấy được này con rể không có tiền đồ, mà Nhược Lan thân mình cũng là như thế, hai cùng kết hợp dưới, từ hôn liền có nguyên vẹn lý do.

Nhưng là mặc kệ có bất luận cái gì lý do, lý thiên thành làm trái hứa hẹn, vốn là không đúng trước đây, giờ phút này ngang nhiên nói ra, bảo hẳn Trần Mậu Lăng mặt gì tồn?

"Lý huynh, ta và người hai người quen biết hơn mười năm, này lời hứa khỏi có thể dễ dàng làm trái?" Trần Mậu Lăng tay phải mạnh mẽ một trào, tọa ý thủ bính trong khoanh khắc đập nát, hẳn chậm rãi đứng dậy, trầm giọng thăm hỏi, đao tước giống khuôn mặt phía trên tràn đầy lãnh liệt vẻ.

Chương 5: Trượng phu sợ gì bệnh không thể

"Trần huynh, ta." Lí Thiên Thành chau mày, trong lúc nhất thời không biết như thế nào mở miệng.

Mấy chục năm giao tình, giờ phút này lại có thể làm trái lời hứa, trong lòng hắn thấp phần áy náy, nếu là đối làm người khác như thế đối hắn, hắn cũng không tự dung, đây không phải bỏ qua nói: con của người đứng phắt vật, ta sẽ không đem nữ nhi đó tới được.

Hai người đều là Giang Ninh thành có uy tín danh dự chính là nhân vật, này không khác trước công chúng dưới, đánh hắn một cái vang dội cái tát.

Nhưng là vì nữ nhi chung thân hạnh phúc, Lí Thiên Thành không thể không cứng rắn phía dưới da, ngoan tâm.

"Phụ thân, vẫn là ta mà nói đi." Lí Nhượng Lan hung hăng liếc mắt một cái Lí Thiên Thành, đứng dậy, đối với Trần Mậu Lăng làm thi lễ, mới vừa có một ít ngạo nghễ nói: "Trần bá phụ, ta và người hai nhà đều là Giang Ninh thành hạng nhất hạng nhì đại gia tộc, vốn hai nhà đám hỏi, tai hại vô ích, Nhượng Lan cũng không muốn như thế đối đãi Trần bá phụ, nhưng là Trần Dương thiên phú bạc nhược, tương lai làm sao có thể đủ tiếp quản gia tộc?"

"Chẳng lẽ Trần bá phụ người muốn ta Lí Nhượng Lan gả cho một cái ngay cả bảo hộ năng lực của ta đều không có nam nhân?"

"Huống chi, Nhượng Lan hiện tại thâm nghĩ khổ tâm tu luyện, đối với tình yêu nam nữ thật sự không có hứng thú, còn thỉnh Trần bá phụ thành toàn, hủy bỏ Việc này hôn sự, nơi này có năm trăm khối hạ phẩm linh thạch, coi như làm là ta Lý gia cho bồi thường."

Lí Nhượng Lan đang nói hạ xuống, ngoài cửa lập tức có hai cái gã sai vặt nâng trên ngũ khẩu đại mộc hòm, rương mở ra, một cỗ nồng đậm thiên địa linh khí tràn ngập mở ra.

Ngồi ở đối diện vài tên Trần gia trưởng lão lúc trước đều có một ít phần nộ, bọn hắn phần nộ không phải bởi vì Trần Dương bị từ hôn, mà là vì Trần gia mặt, nhưng là giờ phút này nhìn thấy này năm trăm khối hạ phẩm linh thạch, bọn hắn không được có chút ý động.

Phải biết rằng, Trần gia hàng năm bỏ hết thảy chi tiêu, tồn xuống dưới linh thạch cũng mới chỉ không hề đến một ngàn khối mà thôi.

Trần Mậu Lăng sắc mặt xanh mét, hai đám nắm chặt, cái trán phía trên gân xanh giậm chân giận dữ, một cỗ cuồng đại khí tức tự thân thể của hắn bên trong hiện lên, phòng trong tọa ỷ bắt đầu rất nhỏ rung động đứng lên, đứng ở hắn đối diện Lí Nhượng Lan đứng mũi chịu sào, sắc mặt tái nhợt lui về phía sau mấy bước.

"Trần huynh, Nhượng Lan còn trẻ không biết, người không nên trách tội!" Lí Thiên Thành đứng dậy che ở Lí Nhượng Lan trước người, trầm giọng nói.

"Lí Thiên Thành, ta và người hai người quen biết hơn mười năm, cũng từng đồng sanh cộng tử, người hôm nay đến nhà như thế nhục nhã cùng ta, còn để cho ta không nên trách tội?" Trần Mậu Lăng chau mày, một chữ một chữ nói.

"Phụ thân!"

Đúng vào lúc này, ngoài cửa nhất đạo thanh âm quen thuộc vang lên, đúng là tu luyện trở về Trần Dương.

Vừa rồi hết thảy hắn ở ngoài cửa đều xem rành mạch, giờ phút này hắn từng bước một, ở mọi người ánh mắt nhìn chăm chú xuống đi vào đại sảnh, đứng ở Trần Mậu Lăng bên người.

Tông thủy chí chung, cũng không từng xem qua Lí Nhượng Lan liếc mắt một cái.

"Dương nhi, người trước đi ra ngoài, vì phụ có một số việc muốn cùng người Lý bá phụ thương thảo." Trần Dương đã đến, bảo Trần Mậu Lăng con tức tiêu một ít, nhưng là hắn lo lắng nơi này phát sinh hết thảy sẽ kích thích đến chính hắn một vẫn cố gắng nhưng vẫn không có thu hoạch con.

"Phụ thân, vừa mới các người theo như lời hết thảy, ta cũng nghe được, không cần để cho ta tránh." Trần Dương mỉm cười, lập tức xoay người lại, nhìn về phía Lí Thiên Thành, thần nhiên nói: "Lý gia chủ, kỳ thật các người hôm nay không đến, tùy ý vẫn bồi cũng muốn cùng gia phụ cùng đi bãi phóng."

"Hôn nhân đại sự, từ trước đến nay đều là tuân theo cá nhân mong muốn, Nhượng Lan tiểu thư chương mất văn bồi, văn bồi đồng dạng chương mất nàng, đại trượng phu gì hoạn vô thể?"

"Lúc này, ta tuyên bố, chúng ta hai người hôn sự hủy bỏ!"

"Này đó linh thạch mời các người mang đi, thứ cho không tiễn xa được."

"Dương nhi nói đúng, đại trượng phu gì hoạn vô thể?" Trần Mậu Lăng trong lòng tự nói một tiếng, lập tức lạnh lùng mở miệng nói: "Lý huynh, các người Lý gia chúng ta treo cao không dậy nổi, mời trở về đi, thứ cho không tiễn xa được!"

"Trần Dương, người, người, người cư nhiên như thử coi thường ta?" Chứng kiến Trần Dương tông thủy chí chung đều không có liếc nhìn nàng một cái, hơn nữa như thế bình thân, không nghĩ tượng bên trong lời đình giận dữ cảnh tượng, Lí Nhượng Lan không khỏi có chút tức giận, chỉ vào Trần Dương ngang ngược kiêu ngạo quát to.

Hơn nữa hôm nay vốn chính là nàng chủ động tiến đến từ hôn, hiện tại bị Trần Dương nói mấy câu vừa nói, giống như biến thành nàng bị người quăng

bình thường, điều này làm cho nàng không thể nhận.

"Người chính là Nhượng Lan tiểu thư? Thật có lỗi, trước kia ta còn tưởng nhà của ta mới tới nha hoàn, ta nói như thế nào như vậy lạ mặt." Trần Dương xoay người lại, nhìn thoáng qua Lí Nhượng Lan, thản nhiên nói.

"Trần Dương, người lại còn nói ta là nhà người nha hoàn? Người khinh người quá đáng!" Lí Nhượng Lan hé ra mặt cười đương trường liền che kín trong sạch, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Ta khinh người quá đáng?" Trần Dương tự nói một tiếng, cười lạnh nói: "Là người phương nào tự hủy lời hứa? Là người phương nào tới cửa từ hôn? Là người phương nào trí mấy chục năm giao tình không để ý? Là người phương nào ngang ngược kiêu ngạo ngang ngược đứng ở trước mặt của ta hô to gọi nhỏ?"

"Nói đến khinh người quá đáng, ta như thế nào so với các người Lý gia cùng người Lý đại tiểu thư?" Trần Dương cười lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Tiễn khách!"

"Ha ha ha ha!" Trần Mậu Lăng được nghe lời ấy, không được cười ha hả, cảm giác trong lòng sở hữu phần nợ đều tan thành mây khói, mặc kệ con của mình ngày sau có thể đạt được nhiều, bao tuổi rồi thành tựu, riêng đúng phần này khí khái, khiến cho hân vui mừng.

"Tiễn khách!" Trần Mậu Lăng quát.

"Tiễn khách!" Cùng lúc đó, Trần gia vài vị ở đây trường lão cũng đứng dậy, đang mở miệng. Bọn hân trong lòng đều có một ít kinh ngạc, nhìn về phía Trần Dương ánh mắt đều có một ít nghi hoặc, hôm nay thiếu gia chủ giống như cùng dĩ vãng không quá giống nhau?

"Trần Dương, người muốn chết!" Lí Nhượng Lan hét lớn một tiếng, tuyệt mỹ dung nhan phía trên tràn đầy xấu hổ và giận dữ, bị một cái chính mình khinh thường phế vật như thế khinh thị cùng nhục nhã, nàng không thể khoan dung, lập tức Thiên Thiên ngọc thủ liền đối với Trần Dương chụp đi, tản ra thần nhiên linh lực dao động.

Một chương này nếu là chụp trong, lấy Trần Dương dĩ vãng thân thể tính chất vốn có, tuyệt đối đương trường trọng thương hôn mê.

"Lớn mặt!" Trần Mậu Lăng hét lớn, muốn ra tay.

"Nhượng Lan không thể!" Lí Thiên Thành cũng lập tức quát bảo ngưng lại, nhưng lại vẫn chưa ra tay, hân cũng bị Trần Dương này vô dụng tiểu tử tức giận không rõ.

"Hừ!" Cảm giác được sau lưng một trận sắc bén chương phong truyền đến, Trần Dương hừ lạnh một tiếng, mạnh mẽ xoay người, tay phải nắm chặt thành quyền, vừa mới tu luyện đến đại thừa băng vân quyền nên đi ra ngoài.

"Phanh!" Nặng nề tiếng vang truyền đến, một quyền một chương va chạm ở tại cùng nhau, linh lực dư ba đem hai người quần áo thổi liệt rung động.

"Đang đang đang!" Trần Dương rút lui ba bước, thu quyền đứng thẳng, không có đã bị chút tổn thương, sắc mặt lạnh như băng nhìn đối diện này diện mạo xinh đẹp nữ tử, một cổ chần ghét cảm giác tự nhiên nảy sinh.

"Người, người như thế nào? Người như thế nào có thể tiếp được ta đây một chương?" Lí Nhượng Lan bàn tay gánh ở sau người, nhìn không được kinh hô ra tiếng.

Nàng không phải không biết nặng nhẹ người, vừa mới một chương này chỉ dùng năm phần lực đạo, vốn tưởng rằng có thể đem Trần Dương làm bị thương lấy làm giáo huấn, nhưng không có nghĩ đến Trần Dương lại có thể tiếp nhận, hơn nữa tiếp như thế chẳng phí thời bực, không phải nói người kia chỉ có đoán thế cảnh nhất trọng thiên tu vì sao? Như thế nào?

Lí Thiên Thành giờ phút này cũng là thần tình kinh ngạc, hân cũng không có nghĩ đến, Trần Dương lại có thể có thể tiếp được Lí Nhượng Lan một chương này, chẳng lẽ đồn đãi có lầm?

Ở đây Trần gia trường lão, giờ phút này trong lòng cũng thập phần kinh ngạc, bọn hân thiếu gia chủ bọn hân vẫn là vô cùng giải, dĩ vãng Trần Dương quả thật thập phần cố gắng, vì tu luyện chẳng phân biệt được ngày đêm, nhưng lại vẫn không thấy hiệu quả, này cùng thiên phú có rất đại quan hệ, vì sao hiện tại lại có thể?

Muốn nói kinh hãi nhất, chính là Trần Mậu Lăng, con của mình có mấy cân mấy lượng hân thập phần rõ ràng, bất quá cho dù trong lòng nghi hoặc, nhưng là càng nhiều còn lại là kinh hãi, lập tức liền lo lắng hỏi: "Dương nhi, người không sao chứ."

"Phụ thân không cần lo lắng, con không có việc gì!" Trần Dương cười lắc lắc đầu, xoay người nhìn về phía Lí Nhượng Lan, lạnh lùng nói: "Sĩ đừng ba ngày, làm nhìn với cặp mắt khác xưa, chớ để cấu mắt thấy nhân thấp!"

"Đi!" Lí Thiên Thành tiến lên lôi kéo còn có chút ngạc nhiên Lí Nhượng Lan khi trước rồi đi, kia hai già lão già theo sau đuổi kịp, sự tình phát triển đến này từng bước, hân đã muốn không có mặt lại sống ở chỗ này.

Lí, Trần hai nhà mấy chục năm lui tới theo hôm nay chấm dứt, hân cùng với Trần Mậu Lăng giao tình như vậy đoạn tuyệt, từ nay về sau, hai nhà đem hình đồng người lạ.

"Đem các người linh thạch mang đi!" Trần Dương trước đạp từng bước, thanh âm lạnh như băng quát.

Đang nói hạ xuống, Lý gia vài gã sai vặt đem rương nâng lên, xám xịt rời đi.

"Hôm nay việc, nghiêm cấm tiết lộ ra ngoài, nếu không, gia quy xử trí!" Trần Mậu Lăng uy nghiêm nhìn ở đây vài tên trưởng lão liếc mắt một cái, lạnh lùng nói.

"Vâng, gia chủ!" Vài vị trưởng lão trong lòng rung mình, linh mệnh rời đi.

Phòng khách ngoài cửa, một gã dáng người cao gầy thiếu nữ lẳng lặng đứng ở nơi đó, thon dài đôi ngọc lập thẳng tắp.

Nàng này tên là trần Vũ Hân, đúng Trần Dương bà con xa biểu tỷ, bởi vì thiên phú kinh người, khi còn bé liền bị đưa đến Trần gia bồi dưỡng, sửa họ Trần, hiện giờ đã muốn đứng Trần gia tiểu bối trong thứ nhất nữ cao thủ.

Nàng ở Trần gia thậm chí đứng cả Giang Ninh thành đều có rất lớn danh khí, cùng Trần Lăng cũng xưng là Trần gia song kiều, tuyệt mỹ dung mạo, có thể nói hoàng kim ti lệ đáng người, đứng Giang Ninh thành sở hữu tuổi trẻ tuần kiệt trong mộng tỉnh. Nhân.

Mọi người đối với nàng hình dung đều là chưa từng có nhất trí: nàng này, kiều ngạo giống như Bạch Thiên nga.

Nhìn thấy thần tình nổi giận về Lí Nhượng Lan đi tới, trần Vũ Hân lập tức khinh thường nói: "Nhìn một cái người kia phò tôn vinh, Trần Dương khẳng định người cho dù là phúc khí của người, người còn từ hôn? Không biết tự lượng sức mình!"

Lời nói nói xong, lại tà suy nghĩ cao thấp đánh giá một phen Lí Nhượng Lan, lắc đầu thờ dài một trận, mới vừa rồi xoay người mại nàng cặp kia đại chân dài rồi đi, như trước cao ngạo giống như thiên nga.

"Tức chết ta !" Lí Nhượng Lan sừng sốt một lát, phần nộ khê kêu một tiếng, một chuông đem bên cạnh thạch lan can chụp toái.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: lại đến Vô Cực các

Chương 6: lại đến Vô Cực các

Tiểu thuyết: Địa phủ chi chủ tác giả: tây lâu Yêu Nguyệt thời gian cập nhật: 2014 06 05 09:42:46 số lượng từ: 2609 toàn bộ bình đọc đọc trên điện thoại đọc trên điện thoại

Thời gian nhanh chóng xẹt qua, cự ly lần trước Lý gia tới chơi, đã qua hơn phân nửa nguyệt thời gian.

Nửa tháng này, Trần gia phát sinh không ít đại sự.

Lý Thiên Thành đến nhà từ hôn, tuy nói tin tức bị Trần mậu lăng cố ý phong tỏa, thế nhưng hay là trong Trần gia bộ truyền xôn xao, đối với phát sinh ở trên người Trần Dương sự tình, rất nhiều người đều biểu hiện vui sướng trên nỗi đau của người khác.

Trong đó tối hưng phấn, đương nhiên phải kể tới trước mắt Trần gia "Đệ nhất thiên tài" Trần lăng, nghe được tin tức về sau, trợn cười to nửa ngày, buổi tối liền đi chỗ cũ cùng cô gái kia hẹn hò, chiến đấu kịch liệt một đêm, lấy biểu đạt sự hưng phấn của hấn ý tứ.

Trần gia không nề mặt, Trần mậu lăng trong con giận dữ, lập tức đình chỉ cùng Lý gia hết thảy sinh ý vắng lai, hai nhà trong vòng một đêm từ hiếu chiến hữu biến thành đối thủ cạnh tranh, song phương con em gia tộc thỉnh thoảng phát sinh xung đột, rất có chiến đấu thẳng cấp xu thế, trong lúc nhất thời làm cho cả Giang Ninh thành người mỗi người cảm thấy bất an, lo lắng tai bay vạ gió.

Trên thực tế bởi vì hai nhà gián đoạn sinh ý vắng lai, Giang Ninh thành rất nhiều dựa vào hai nhà sinh ý ăn cơm tiểu gia tộc đã hãm vào trong nguy cơ.

Mà cự ly Trần gia nửa năm một lần gia tộc hội võ, còn có gần tới nửa tháng, tất cả Trần gia đệ tử đều đang cố gắng tu luyện, tranh thủ có thể tại hội võ

bên trong đạt được lương thành tích tốt, đây là một cái gia tộc mỗi năm một lần thịnh hội một trong, ban thưởng cực kỳ phong phú.

Toàn bộ Trần gia đều tại vì lần này hội võ bận rộn.

Mà người trong cuộc Trần Dương, lại cũng không có bị những chuyện này ảnh hưởng, hẳn giống như là một cái người ngoài cuộc đồng dạng, cả ngày đi sớm về trễ, tại chỗ cũ vui cười mà không mảy may tu luyện, đây là duy nhất một kiện để cho Trần mậu lãng cảm giác vui mừng sự tình.

Công phu không phụ lòng người, căn cứ vào kiếp trước còn sót lại một ít tu luyện tâm đắc, Trần Dương tại này trong nửa tháng tu vi lẫn nửa đột nhiên tăng mạnh, giống như ngồi trên hỏa tiễn nhanh chóng xông về trước kích, gần nửa tháng, tu vi của hắn đã đạt tới rèn thể cảnh thất trọng thiên.

Có như vậy thành quả, một nửa là bởi vì diệt hồn sư bốn nguyên nguyên đan công lao, một nửa khác chính là hắn không biết ngày đêm nỗ lực.

"Suru suru suru!" phía sau núi kia khối bình địa phía trên, Trần Dương như trước đang cố gắng tu luyện tám bước đuổi con ve, đi qua nửa tháng tu luyện, hẳn tám bước đuổi con ve đã đạt tới tiểu thừa chi cảnh, tốc độ so với trước kia nhanh gần tới gấp đôi.

Thân hình đến mức, mặt đất phiêu khởi từng trận bụi mù, kinh phong bên tai không dứt.

Này khối phương viên mấy chục thước cao điểm, gần như đã bị Trần Dương giảm bằng, che kín rải rác dấu chân, còn có một cái cái lớn chừng quả đu đủ, ghi chép hẳn khắc khổ tu luyện từng ly từng tý.

"Hí!" mãnh liệt ngược lại hít một hơi, Trần Dương thân ảnh đột nhiên nhảy lên đến giữa không trung, hai chân ở trong hư không liên giảm ba bước, toàn bộ quá trình nhanh đến làm cho người ta hoa mắt, lẫn nửa rơi xuống đất thời điểm, hắn đã tại hơn mười mét có hơn.

Đây là tám bước đuổi con ve uy lực, đánh vỡ thân thể người cực hạn, giảm chặn tại chỗ hư không.

Nếu là thật sự đang tám bước đuổi con ve, tu luyện tới tiểu thừa chi cảnh, liền có thể thời gian dài ở trong hư không bước chậm, mười phần lớn lối.

Hơn nửa tháng tu luyện, sụp đổ vận quyền cùng tám bước đuổi con ve đã tu luyện không sai biệt lắm, bất quá với tư cách là một người võ giả, vèn vèn có hai môn vũ kỹ thật là yếu thế, hơn nữa gia tộc tộc hội sắp đến nơi, Trần Dương nhất định phải mau chóng hơn ... chừng nắm mấy cửa vũ kỹ, đến lúc sau ah để ứng phó.

Nghe nói năm nay đệ nhất danh, có thể đạt được trong gia tộc duy nhất một quyền linh giai trung cấp công kích vũ kỹ.

Tại toàn bộ Giang Ninh thành bên trong, linh giai trung cấp vũ kỹ ah lúc đó không có mấy, nếu là lấy được lời bản thân sức chiến đấu nhất định tăng nhiều, phần thưởng lần này sờ sờ dĩ nhiên vậy quý giá, nghe nói là toàn bộ Trường Lão Hội nhất trí quyết định, bởi vì bọn họ đã xác định Trần lãng cũng tìm được đệ nhất danh.

Nghĩ đến đây, Trần Dương liền cười lạnh một tiếng, lầm bầm: "Các ngươi những lão gia hỏa này, e rằng đến lúc sau phải thất vọng!"

Lúc này đã sắp tới buổi trưa, Trần Dương thi triển tám bước đuổi con ve về đến gia tộc, trực tiếp đi đến Vô Cực các trước, đi qua thông truyền về sau tiến nhập trong đó.

Vô Cực các với tư cách là Trần gia mạch máu chi địa, con em gia tộc là không thể tùy ý ra vào, thế nhưng Trần Dương với tư cách là Thiếu Gia Chủ ngược lại là có thể, điểm này coi như là với tư cách là Thiếu Gia Chủ duy nhất một chút đặc quyền a.

"Tiểu tử này tại sao lại tới?" tại Vô Cực trong các một chỗ trong mật thất, một người lão giả râu tóc bạc trắng ngạc nhiên nói.

"Trước tới là nửa tháng lúc trước, một chút chọn lựa hai quyền phạm trần giai trung cấp vũ kỹ, hơn nữa trong đó còn có một quyền là thân pháp vũ kỹ, gần nửa tháng chẳng lẽ hẳn liền đem hai quyền vũ kỹ tu luyện thành công? rất không có khả năng a?" một người khác làn da ngăm đen lão già tiếp lời.

"Hừ! tiểu tử này mù quáng tự đại, thật cao theo đuổi xa, cùng hắn cha Trần mậu lãng so với chênh lệch quá nhiều, không chịu nổi trọng dụng!"

"Nói không chừng kẻ này đã đem hai quyền vũ kỹ tu luyện thành công đâu, bằng không thì hà tất tới đây?" ngồi trong góc một người đầu đầy tóc đen người nói.

Này tóc đen người ngồi một mình ở trong góc, đầu lâu hơi thấp, thấy không rõ dung mạo, quanh thân có nhân nhạ linh áp tràn ngập, hẳn mới mở miệng, những cái kia lão giả râu tóc bạc trắng lập tức cung kính nhìn sang, hiển nhiên phải trước địa vị mười phần tôn sùng.

Trong đó một người lão già hay là không quá tin tưởng, nói: "Này rất không có khả năng a? có như vậy thiên phú, tại để đó bên trong đều xem như nhất đẳng tuần kiệt, thấy thế nào tiểu tử này cũng không như a."

"Các ngươi nhìn xem tu vi của hắn!" tóc đen người như trước không có ngẩng đầu.

Vốn những lão già này cũng không từng chú ý Trần Dương tu vi, chỉ là kinh ngạc tiểu tử này như thế nào cách nửa tháng lại tới, thế nhưng đi qua tóc đen người vừa nói, bọn họ mới chú ý, một cỗ linh thức tràn ngập, sau một lát, toàn bộ mật thất một mảnh tiếng kinh hô.

"Rèn, thể, cảnh, bảy, trọng, thiên!"

"Cái, cái này sao có thể? cứ nhiên thật sự là rèn thể cảnh thất trọng thiên, ta không có xem qua a? chẳng lẽ ta hoa mắt?"

"Năm tháng trước, tu vi của hân mới khó khăn đạt tới nhất trọng thiên mà thôi, năm tháng, năm tháng liền tăng lên trọn sáu cái tiểu cảnh giới? cái, cái này sao có thể?" làn da ngăm đen lão già không thể tin kinh hô.

"Hơn nữa nhìn khí tức của hân ah mười phần trầm ổn, linh lực có chút cô đọng, không giống như là sử dụng bí pháp cấp tốc tăng lên."

"Chẳng lẽ, chẳng lẽ ta Trần gia thật sự ra một cái bất thể thiên tài?"

"Có lẽ, thật sự ra một cái bất thể chi tài!"

Thẳng đến lúc này, những lão giả này mới chậm rãi bình phục lại, nhưng là bọn hân kia già nua trong đôi mắt như trước có che dấu không được chán kinh cùng không thể tin, chuyện như vậy thực xác thực kinh người một chút.

"Năm đó, danh chấn đế đô tiểu Thần Quân, lúc còn trẻ, nhanh nhất một tháng ah vền vền tăng lên tám cái tiểu cảnh giới mà thôi, các người nói kẻ này có không có khả năng đem hai quyển vũ kỹ toàn bộ tu luyện thành công?" một người lão già mở miệng, ngữ khí ung dung.

Vừa nghe đến "Tiểu Thần Quân" ba chữ, ở đây lão già nhao nhao mặt mũi tràn đầy lửa giận, hơi thở hỗn hển, dường như cả hai trong đó có thâm cừ đại hận. nhất là tóc đen người, thân thể càng hơi hơi chấn động, hiển nhiên tâm tình ba động lợi hại.

"Ta Trần gia bị buộc di chuyển Giang Ninh thành, trong nháy mắt chính là hơn mười năm, toàn bộ lại người này ban tặng a."

"Tốt, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, vốn tưởng rằng ta Trần gia đồng lứa này xuất cái Trần lăng đã xem như không sai, thế nhưng không nghĩ tới còn có một cái che dấu càng sâu thiên tài, đây là trời cao muốn phục hưng ta Trần gia sao?" đa kia ngăm đen lão già, kích động nói, cả thanh âm đều đang run rẩy.

Về về ở trong tâm tay!"

"Hiện tại cao hứng Hình như quá sớm, vô pháp lớn lên thiên tài, cùng phế vật không khác, Đại Lăng Đào Sa, có bao nhiêu thiên tài như Đàm Hoa Nhất Hiện? chúng ta, vẫn kiên nhẫn chờ đợi a." tóc đen người nhẹ nhàng thở dài, ngữ khí có chút cô đơn nói.

"Đại ca, năm đó nếu không là nhờ Thần Quân đối trá, gã nữ buông lỏng phòng ngự của chúng ta, người cũng sẽ không..."

"Hảo!" tóc đen người mãnh liệt vừa quát, thanh âm lạnh lùng nói: "Ngày xưa như gió, chuyện quá khứ thì không muốn nhắc lại."

"Đại ca, chúng ta có muốn hay không toàn lực bồi dưỡng kẻ này, rốt cuộc thiên phú của hân bày ở chỗ này, nếu quả thật có thể lớn lên, tin tưởng chúng ta trở về đế đô ah không phải là không có hi vọng a." một người lão già kích động nói, già nua hai tay nhin không được rất nhanh, gân xanh ả hiện.

"Nhà ẩm trong che chở ra thiên mới không phải thiên tài, tại sinh tử chém giết bên trong lớn lên thiên tài mới là tinh anh, chúng ta không cần quá nhiều bảo vệ, vì hân cung cấp một ít tu luyện tâm đắc cùng tài nguyên là đủ!" tóc đen trung niên nhân thủy chung cúi thấp đầu lâu, lắc đầu nói.

"Vâng." Một đám lão già duy tóc đen người như Thiên Lô sai đâu đánh đó, nhao nhao gật đầu xác nhận.

"Đế đô, tại ta sinh thời, còn có thể trở về nữa một lần?" tóc đen người nhẹ nhàng thở dài, trong lúc nhất thời trong nội tâm cảm khái vô hạn.

PS: nay ngày thứ nhất càng đưa đến, hi vọng các bạn đọc có thể ủng hộ nhiều hơn, sách mới cần chút kích cật chứa còn có phiếu đề cử, đa tạ!

điện thoại người sử dụng mời được m. qì Di An. Com đọc.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7: Phàm giai cao cấp vũ kỹ

Phát sinh ở vô cực các nào đó góc mật thất trong một màn, Trần Dương tự nhiên không biết.

Nếu hắn biết bị một đám lão gia này vừa ý, hơn nữa mỗi người trong mắt đều nở rộ khác thường chói mắt hào quang, hơn nữa thân nhau hảo "Bồi dưỡng bồi dưỡng" lời của hắn, không biết hắn có thể hay không bị dọa chạy trốn chết, cái gì tu luyện đều là chó má a.

Đương nhiên, những thứ này đều là lời người bên ngoài .

Hành tẩu ở gửi vũ kỹ phòng bên trong, Trần Dương một quyền một quyền quan sát, nhưng là chứng kiến đều là phạm giai sơ cấp cùng trung cấp vũ kỹ, cấp cao vũ kỹ lại có thể một quyền đều không có, điểm này bảo Trần Dương thập phần buồn bực, bởi vì ở hắn nghĩ đến, phạm giai cấp cao vũ kỹ, Trần gia tối thiểu là muốn có mấy cuốn đi?

Chính là sự thật chứng minh, chính là không có, nơi này sở hữu vũ kỹ hắn đều đã xem lần.

"Chi nha" .

Ngay tại Trần Dương buồn bực hết sức, một tiếng vang nhỏ tự thân sau truyền đến, hắn xoay người nhìn lại, nguyên bản không hề khe hở trên vách tường lại có thể mở ra một cánh cửa, bên trong nở rộ ám màu vàng quang mang.

"Có khác động thiên?" Trần Dương đôi mắt híp lại, cũng không quản là gì nguyên nhân mới mở ra, bước nhanh đi tới.

"Tuy rằng kẻ mà thiên phú không sai, nhưng là ở hắn đột phá đoán thế cảnh đạt tới tự tiên cảnh trước kia, không thể cho hắn lĩnh giai vũ kỹ cùng công pháp, hiện tại trước hết vì hắn cung cấp một ít phạm giai trung cao cấp vũ kỹ đi." Mật thất trong, người tóc đen lâm bẩm.

"Không sai, tu luyện vẫn là từng bước một cái dấu chân thật là tốt!"

Tiến vào cách gian phòng sau, Trần Dương mỉm cười, nơi này chỉ có một loạt giá sách, phương diện bày đặt hơn mười bản ó vàng bộ sách, mỗi một bản đều là phạm giai cấp cao vũ kỹ.

"Ứng Trảo công, phạm giai cấp cao vũ kỹ, tu luyện đến đại thừa, đôi bàn tay hóa thành ưng trảo, có thể đồng tâm toái ngọc."

"Tội kim thủ, phạm giai cấp cao vũ kỹ, tu luyện to lớn thành, một chưởng có thể phá hủy tinh thiết."

Trần Dương một quyền một quyền quan sát, lại một quyền một quyền buông, những thứ này tuy rằng đều là phạm giai cấp cao vũ kỹ, nhưng lại không thể thỏa mãn yêu cầu của hắn.

"Di?" Đột nhiên, Trần Dương kinh ngạc một tiếng, cảm lấy một quyền phát hoàng sách cổ, khóe miệng hơi hơi kiêu lên.

"Ám nhiên tiêu hồn chưởng, phạm giai cấp cao vũ kỹ, tu luyện đến đại thừa chi cảnh, trúng chưởng giả có thể xuất hiện ngắn ngủi tư duy bi thương, cảm xúc triều xuống, ảnh hưởng toàn thân tính chất vốn có."

Phải biết rằng, ở chiến đấu bên trong, mỗi một danh võ giả lại tập trung sở hữu tinh thần đến ứng phó đối thủ công kích, có thể nói là tập trung tinh thần, thử nghĩ một chút, nếu là người tập có ám nhiên tiêu hồn chưởng như vậy ảo diệu vũ kỹ, cao ngất đánh trúng đối thủ, bảo đối thủ xuất hiện trong phút chốc thất thần, này tương hội có gì chờ hiệu quả?

Võ giả quyết chiến, thắng bại tất cả một ý niệm, có trong tích tắc đấy thất thần, liền có thể phân ra thắng bại, quyết định sinh tử.

Loại này vũ kỹ, không thể vị không trọng yếu.

"Không nghĩ tới vô cực các trong, vũ kỹ như thế đầy đủ, bát bộ căn thiên đã để cho ta kinh ngạc, này ám nhiên tiêu hồn chưởng lại tốt nhất chi tuyển." Trần Dương mỉm cười tự nói một tiếng, vừa định khoanh chân ngồi xuống, đột nhiên theo bản năng bốn phía nhìn nhìn.

"Lần này sẽ không lại đây chậm đã đi?" Thần kinh hề hề nói một câu, xác định không âm thanh âm sau mới vừa rồi khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu bản ghi chép trong đó nội dung.

"Tiểu tử này." Chứng kiến Trần Dương như thế cảnh giác bộ dáng, mật thất bên trong, kia vài tên lão giả không khỏi đồng thời dờ khóc dờ cười.

Nửa canh giờ sau, Trần Dương rời đi vô cực các, mật thất bên trong, sở hữu lão giả nhao nhao lấy ánh mắt đưa tiễn, thế nhưng có chút không tha. Nếu bảo Trần Dương biết, không biết có thể hay không nghĩ đến lão gia hỏa này có nào đó "Đặc thù mê" , mà dọa không dám lại đến.

Trở lại nơi, trần Mậu Lăng đã ở bên trong gian phòng đợi đã lâu, sao nhỏ thần đứng ở ngoài cửa, vừa thấy đến Trần Dương, lập tức sôi nổi đón chào.

"Ca ca, ca ca, người đã về rồi, hi hi."

Đột nhiên, Tinh Thần dưới chân vừa trượt, kia nho nhỏ thân thể thoát mở sức hút của trái đất, về phía trước bay đi ra ngoài, Trần Dương trong lòng cả kinh, theo bản năng thi triển ra bát bộ căn thiên, ở sao nhỏ thần sắp rơi xuống đất là lúc, đem tiếp được.

"Tiểu tử kia, về sau cẩn thận một chút." Trần Dương cười mắng một câu.

"Có ca ca ở, Tinh Thần không sợ!" Sao nhỏ thần không có chút nào kích động, vô tâm không phệ nở nụ cười, một đôi linh động ánh mắt híp lại thành tiểu

Nguyệt nha, nàng cảm giác như vậy rất là thích thú.

Trần Dương thi triển bát bộ cân thiên một màn, vừa mới bị nghe tiếng đuổi ra tới trần Mậu Lăng chứng kiến, không khỏi đôi mắt hơi hơi co rút lại, mắt hồ bên trong hiện lên nhất đạo tinh quang. Trần gia vũ kỹ, hẳn tự nhiên rành mạch.

Bát bộ cân thiên tu luyện khó khăn, hẳn càng thêm hiểu được, tuy rằng nghi hoặc con mình lại có thể tu thành, nhưng là cũng không có nghĩ nhiều, có chính là vui vẻ, vui mừng.

"Dương nhi, ngươi đã trở lại." Trần Mậu Lăng mỉm cười nói.

"Đúng vậy, phụ thân!" Trần Dương tướng tinh thần buông, cung kính nói.

"Đến đến, mau vào tọa, ngày gần đây đến tu luyện như thế cố gắng, khẳng định phi thường mỗi một đi? Vì phụ đã nhiều ngày công việc bận rộn cũng không còn không đến xem ngươi, ngày trước vừa mới bên ngoài tìm lấy được một con tử ngọc tham, có thể tăng cường võ giả huyết khí, để cho ngươi đem chỉ ăn vào, vì phụ cho ngươi vận công hòa tan được lực." Trần Mậu Lăng cười đem Trần Dương kéo tiến vào, thân thiết nói.

Làm một nhà đứng đầu, ngày thường gian phòng uy phong bát diện, nhưng là ở đứa con trước mặt, trần Mậu Lăng chính là một cái tử phụ, nhất là Trần Dương bắt đầu tu luyện về sau.

"Phụ thân, ngươi không cần như thế vì con quan tâm, chiếu cố tốt chính ngươi thân thể là tốt rồi." Trần Dương trong lòng ám áp, cũng không biết nên như thế nào trả lời, chỉ có thể có chút cứng ngắc nói một câu lời khách sáo.

Hắn biết, ngày gần đây đến bởi vì Lý gia tiến đến tử hôn nguyên nhân, hoàn toàn chọc giận trần Mậu Lăng, cho nên những thứ này thời gian đều ở cùng Lý gia đối chọi gay gắt, mục đích đúng là vì hắn xả giận, mấy ngày liên tiếp một ngày một đêm không ngủ, trần Mậu Lăng khẳng định thập phần mệt mỏi.

"Vì phụ không có việc gì." Trần Mậu Lăng mỉm cười, cũng không hỏi Trần Dương tu luyện việc, chính là nói: "Đêm nay vì phụ lại bởi vì ngươi tặng một ít linh thạch lại đây, tu luyện việc, không phải một ngày công, phải tránh tham công tiếc lực, trải qua qua muôn ngàn thử thách, mới có thể bắt diệt, ngươi không cần quá mức giao tranh, phải biết rằng lao dật kết hợp, biết không?"

"Con đã biết." Trần Dương gật đầu.

"Này bát chính là tử ngọc tham tinh hoa, ngươi uống hẳn, vì phụ cho ngươi vận công hòa tan." Trần Mậu Lăng theo trên bàn bưng tới một cái bạch ngọc bát, bên trong là màu tím chất lỏng, thập phần sền sệt, tản ra nồng đậm mùi thuốc, Trần Dương chính là nghe nghe liền cảm giác sáng khoái tinh thần, máu giống như đều sôi trào lên.

Tử ngọc tham, coi như là khó được linh vật, tuy rằng không thể xem như thiên tài địa bảo, nhưng là là hiếm thấy cổ bản bởi nguyên linh được, một gốc cây trăm năm đã ngoài tử ngọc tham, thập phần đắt đỏ, giá cả tối thiểu muốn lên ngàn khối hạ phẩm linh thạch, hơn nữa chủ yếu có giá không thị.

Cho dù trần Mậu Lăng lấy tới này chu tử ngọc tham chỉ có mấy chục năm, cũng muốn mấy trăm khối hạ phẩm linh thạch, đây chính là cả Trần gia một năm xuống dưới còn thừa linh thạch số lượng.

Như thế đắt đỏ linh vật, không biết trần Mậu Lăng là từ nơi nào tìm đến, nghĩ đến không phải bao nhiêu dễ dàng, nghĩ đến đây, Trần Dương trong lòng đó là nóng lên.

"Có phụ như thế, coi như là chúng ta khí vận!"

"Nín thở ngưng thần, dứt bỏ tạp niệm, ôm nguyên thủ nhất, vận chuyển linh lực!" Đội Trần Dương đem chỉ uống xong về sau, trần Mậu Lăng sắc mặt trịnh trọng đứng lên, khẽ quát một tiếng, một đôi bàn tay to nở rộ ra mỏng manh quang mang, chặt chẽ đặt tại Trần Dương hậu tâm phía trên.

Trần Dương mạnh mẽ trọn to đôi mắt, hẳn cảm giác được một cỗ khổng lồ giống như Trường Giang và Hoàng Hà bình thường linh lực từ sau tâm bên trong dũng mãnh vào, đưa hắn trong cơ thể tử ngọc tham tròn vây quanh, lập tức rất nhanh luyện hóa, một cỗ cỗ luyện hóa sau sợi tóc tế khí thể mới vừa vừa xuất hiện, đã bị trong cơ thể hắn nội tạng, kinh mạch cắn nuốt.

Trần Dương cũng không lo lắng trần Mậu Lăng phát hiện cái gì, bởi vì đối với một cái võ giả mà nói, nguyên đan chính là bản mạng chỗ, từ bên ngoài đến linh lực là không thể dễ dàng tiếp xúc, nếu không sẽ có lo lắng tính mạng, trần Mậu Lăng là của hắn phụ thân, hiển nhiên sẽ không đi như thế lỗ mắng việc.

Cái trán phía trên đã thấm ra tinh mịn mồ hôi, Trần Dương có thể cảm giác được rõ ràng thân thể hắn bắt đầu chậm rãi nóng lên đứng lên, trong cơ thể mầu như là sôi trào bình thường, giờ phút này hẳn giống như là một cái chậm rãi ấm lên bếp lò.

Hơi thở của hắn chậm rãi ồ ồ, khuôn mặt đỏ bừng, khó xuống cái kia thần kỳ sự việc "Tạch" một chút mạnh lên.

Tử ngọc tham có thể tăng cường võ giả huyết khí, huyết khí mạnh mẽ tăng cường, phát sinh loại tình huống này đúng là bình thường, cho nên Trần Dương không có chút nào kinh ngạc, may mà chính là y bảo cũng đủ rộng thùng thình, không có xuất hiện bất luận cái gì khác thường.

Nửa canh giờ sau, trần Mậu Lăng thu hồi hai tay, lau đi cái trán phía trên mồ hôi, lời kéo tinh thần lặng yên rồi đi.

Đồ lưu Trần Dương khoanh chân ngồi dưới đất, nhắm mắt tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Xung đột

Chạng vạng thời gian.

Trần Dương theo tu luyện bên trong tĩnh lại, vươn người đứng dậy, thân cái lưng mỗi, thân thể nhất thời "Lộp bộp" rung động.

Này tử ngọc tham quả nhiên là cổ bản bồi nguyên linh dược, chẳng những bảo tu vi của hắn hoàn toàn kiên cố ở đoán thể cảnh thất trọng thiên, hơn nữa cả người huyết khí so với trước kia cường thịnh gần gấp đôi, khí tức thập phần trầm ổn.

Duỗi thân một phen thân thể sau, Trần Dương liền đẩy cửa mà ra, hướng về tu luyện chỗ cũ bước vào.

Hôm nay vừa mới được đến phạm giai cấp cao vũ kỹ "Ám nhiên tiêu hồn chương" còn chưa tu luyện, hơn nữa bát bộ cảnh thiên còn chưa tu luyện tới đại thừa, tộc hội sắp tới, hắn cần gấp bội cố gắng, bảo chính mình nội tình thâm hậu một ít.

"Ồi, đây không phải chúng ta thiếu gia chủ thôi?"

Vừa mới đi được tới cửa phủ trước, nhất đạo ngà ngọc thanh âm của vang lên, Trần Dương nhíu nhíu mày, tiếp tục về phía trước hành tẩu.

"Thiếu gia chủ như vậy không lẽ phép sao?" Quần áo màu trắng y bào Trần Lăng cười híp mắt theo sườn phương đi tới, ở bên cạnh hắn còn đi theo hai gã thiếu niên, đều là Trần gia trẻ tuổi tu vi gần phía trước đệ tử.

"Có việc?" Trần Dương xoay người lại, mặt không chút thay đổi nói.

"Không có việc gì sẽ không có thể tâm sự sao? Chúng ta đều là Trần gia đệ tử, cần nhiều trao đổi trao đổi, cảm tình mới sẽ không biến thành lạnh nhạt a." Trần Lăng âm dương quái khí nói, đi lên tiến đến, ngăn chặn đại môn, xem chừng là không muốn cho Trần Dương rời đi.

"Ta cùng với người xem cũng không có cảm tình có thể nói đi." Trần Dương nhìn mấy người liếc mắt một cái, thản nhiên nói.

"Thiếu gia chủ lời ấy sai rồi, chúng ta đều là Trần gia đệ tử, vì sao không có cảm tình có thể đàm đầu?" Cùng Trần Lăng đang đi vào hai gã thiếu niên, trong đó một gã dáng người cao gầy thiếu niên nói, hắn tên là Trần Quang Diệu, tu vi không tầm thường.

"Đúng rồi, tỷ như nói luận bàn một chút, có thể tăng tiến cảm tình đầu." Mặt khác một gã thiếu niên mở miệng, tên là Trần Tuyết Phong, trên mặt tràn đầy hài hước vẻ mặt, chậm rãi đối với Trần Dương đi tới, hai tay cho nhau ma sát, hiển nhiên lại già bất thiện.

Trần Dương hai tay thả lỏng phía sau, giương mắt nhìn nhìn Trần Tuyết Phong cùng Trần Quang Diệu, trong suốt đôi mắt bên trong không có một tia dao động.

"Đúng rồi, nghe nói nửa tháng trước Lý gia Đại tiểu thư tiến đến từ hôn, xin hỏi thiếu gia chủ việc này cũng thật?" Trần Lăng khoát tay áo, hai người kia lập tức đình chỉ nện bước, đứng ở tại chỗ ý xấu nhìn.

"Mặc kệ thiệt giả, giống như đều cùng người không có vấn đề gì đi?" Trần Dương thanh âm có chút lạnh như băng, trong tay áo hai đấm chậm rãi nắm chặt, trong cơ thể linh lực đã ở rục rịch, tùy thời có thể bạo khởi công kích.

"Có quan hệ gì sao?" Trần Lăng nhưng mảy, lập tức ngữ khí trầm thấp nói: "Ta Trần gia tốt xấu cũng là Giang Ninh thành hạng nhất hạng nhì đại gia tộc, thanh danh bên ngoài, lại bị Lý gia tới cửa từ hôn, nghiêm trọng ảnh hưởng ta Trần gia mặt, ta làm Trần gia một phần tử, cùng Trần gia vinh nhục cùng, người nói có hay không quan hệ?"

"Có quan hệ như thế nào, không có vấn đề gì lại như thế nào? Nếu người tới này chỉ là vì nói những thứ này vô nghĩa trong lời nói, hãy để cho mở đi, không cần lãng phí thời giờ của ta." Trần Dương ngữ khí càng ngày càng lạnh như băng, tối đen đôi mắt bên trong hiện lên nhất đạo hàn quang.

"Yêu!" Trần Lăng hú lên quái dị, kinh ngạc nhìn Trần Dương, trào phúng nói: "Mấy ngày không thấy, người dũng khí lớn lên a."

"Nếu không phải trần Mậu Lăng, ngươi có thể trở thành thiếu gia chủ? Tu luyện một năm đều không hề tiến thêm gia hỏa có thể có cái gì tiền đồ? Đầu ta Trần gia mặt, lăng phí ta Trần gia tài nguyên, nửa năm một lần tộc hội sau, trưởng lão hội sẽ tuyển định tiếp theo bất luận thiếu gia chủ người được chọn, cùng ngươi vô duyên, bổn công tử khuyên ngươi vẫn là tự động rời khỏi thật là tốt, miễn cho đến lúc đó dọa người!" Trần Lăng ngữ khí càng phát ra âm hàn, trực tiếp uy hiếp nói.

"Nga, đúng rồi, ta nhớ ra rồi, ngươi gần nhất tu luyện có chút hiệu quả? Thế nào? Có đoán thể cảnh nhị trọng thiên sao? Nghe nói trần Mậu Lăng còn cho ngươi lộng một gốc cây tử ngọc tham? Không bị ngươi lăng phí đi? Ha ha ha. . . ." Trần Lăng khiêu khích nói, lập tức cười lên ha hả, cực kỳ hung hăng càn quấy.

Quả nhiên là có thể nhẫn không có thể nhẫn!

"Câm miệng!" Trần Dương trong tay áo hai đấm nắm chặt, ngực trong lửa giận chậm rãi bốc cháy lên. Ngay cả hán tửng thiên phú kinh người, tu dưỡng phi thường, đã trải qua ngàn năm cực khổ tối luyện, đã thực trầm ổn, nhưng là giờ phút này cũng không cầm bị Trần Lăng tức giận lửa giận thiêu đốt, hán tửn không nghĩ cùng người bậc này tra so đo, nhưng là đối phương lại đối trần Mậu Lăng bất kính, đây là hán tửn không thể chịu đựng được .

Làm một nhà đứng đầu, trần Mậu Lăng không hổ thẹn bất luận kẻ nào, làm một cái phụ thân, trần Mậu Lăng không hổ thẹn ở tâm, giờ phút này bị Trần Lăng khinh thị, va chạm vào Trần Dương nghịch lân.

Long có nghịch lân, đừng tới phải chết!

"Thế nào? Phát hoả? Chỉ bằng ngươi này phế vật, còn dám trừng ta? Đánh cho ta!" Trần Lăng mày nhất dựng thẳng, chỉ vào Trần Dương trách mắng nói.

"Đối phó tiểu tử này còn dùng hai người? Ngươi lên đi!" Trần Quang Diệu tùy ý nói, thần tình khinh thị.

Trần Tuyết Phong khẽ gật đầu, đôi mắt trợn mắt, đột nhiên đối với Trần Dương vọt tới, hai tay nắm chặt thành quyền, một quyền đối với sau ném tới.

"Ồ!" Sắc bén kinh phong nghênh diện thổi tới, Trần Dương sợi tóc nhẹ nhàng về phía sau phiêu khởi, hán tửn vậy đứng ở tại chỗ, động cũng chưa động, trên mặt không có bất luận cái gì nét mặt, tối đen đôi mắt giống như một dòng hồ sâu bình thường, không hề bận tâm.

"Còn tưởng rằng tiểu tử này tu luyện hơn sao lợi hại? Cứ như vậy dọa không thể động?" Trần Quang Diệu đứng ở một bên, nhìn xem đứng ở tại chỗ bất động Trần Dương, thần tình trào phúng cùng xem thường.

"Phế vật, chính là phế vật!" Trần Lăng hai tay vây quanh ở trước ngực, khinh thường nói.

Ồ bọn hán tửn xem ra, Trần Dương bị Trần Tuyết Phong một quyền này dọa tới, thế cho nên đứng ở tại chỗ động đều không thể nhúc nhích.

Nhưng là, sự thật là thế sao?

Đáp án, không phải !

Trần Tuyết Phong quyền ảnh ở đồng tử bên trong rất nhanh phóng đại, đối hán tửn một quyền nện ở Trần Dương trên mặt thời điểm, khóe miệng không khỏi lộ ra một tia tươi cười đắc ý, trên mặt tràn đầy cuồng ngạo, khinh thường, trào phúng, còn có khinh thị.

Cứ như vậy dễ dàng giải quyết?

Ngay sau đó, Trần Tuyết Phong khóe miệng tươi cười cứng ngắc ở nơi nào, này, trên mặt ngạo mạn cùng khinh thị nét mặt biến mất, cướp lấy chính là nghi hoặc, lập tức liền khiếp sợ.

Bởi vì hán tửn phát hiện, hán tửn kia một quyền cũng không có nện trong Trần Dương khuôn mặt, này hết thảy đều là hán tửn thị giác ảo giác.

Này cần nhiều khối tốc độ?

"Tuyệt phong, cẩn thận!" Trần Quang Diệu kinh hô ra tiếng.

"Phanh!" Đã đã muộn, đột nhiên xuất hiện ở Trần Tuyết Phong phía sau Trần Dương, một quyền hung hăng nện ở người trước hậu tâm phía trên.

"Phốc!" Trần Tuyết Phong kinh ngạc trừng lớn hai mắt, há mồm phun ra nhát đao máu tươi, thân thể về phía trước bay ra đi bốn năm thước xa, trừng điệt nện ở trên mặt đất.

Hán tửn gian nan muốn đứng lên, nhưng là bất kể như thế nào đều không dùng được khí lực, thẳng đến lúc này, trong mắt của hán tửn đều tràn đầy nghi hoặc cùng khiếp sợ, hán tửn không thể hiểu được, vì sao Trần Dương không có bị đánh trúng, ngược lại đưa hán tửn đánh bại, nhưng là hán tửn giờ phút này muốn không được , bởi vì đã hôn mê .

"Này, điều này sao có thể?" Trần Quang Diệu thần tình vẻ khiếp sợ, nhện không được kinh hô ra tiếng.

"Nhanh như vậy tốc độ?" Trần Lăng chậm rãi buông vây quanh ở trước ngực hai tay, về mặt có chút kinh ngạc lâm bầm.

Chính cái gọi là kẻ trong cuộc thì mê, Trần Tuyết Phong thân tại cục trong không có thấy rõ ngay lúc đó cảnh tượng, nhưng là Trần Lăng cùng Trần Quang Diệu lại thấy rất rõ ràng, ở Trần Tuyết Phong kia một quyền sắp nện trong Trần Dương trước một khắc, thân thể hắn một trận chớp lên, đột nhiên xuất hiện ở Trần Tuyết Phong bên trái, lại nhoáng lên một cái động, đã xuất hiện ở Trần Tuyết Phong phía sau, hơn nữa phát động công kích.

Theo Trần Tuyết Phong một quyền nện ra, lại đến hấn phun huyết bay ra đi, này hết thấy đều ở điện quang hỏa thạch trong lúc đó, cực nhanh, trực tiếp làm cho Trần Tuyết Phong không có phản ứng lại đây. Bất quá cho dù phản ứng lại đây cũng việc vô bổ, hấn quá khinh địch, ở Trần Dương xuất hiện ở phía sau hấn thời điểm, hấn cũng đã thua, nếu là sinh tử địch nhân trong lời nói, hấn giờ phút này đã là một khối thi thể.

Đoán thể cảnh thất trọng thiên tu vi, đại thừa băng vân quyền, nếu là Trần Dương dùng hết toàn lực, Trần Tuyết Phong không chết cũng tàn phế.

"Điều này sao có thể? Hấn thể nào sẽ có nhanh như vậy tốc độ? Đây là chỉ có đoán thể cảnh nhất trọng thiên tu vi Trần Dương sao?" Trần Quang Diệu thần tình không thể tin, thì thào tự nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Uy Hiếp

Trần Quang Diệu thần kinh bình thường nói một mình, hấn không thể tin, cho tới nay rất khinh thường nhân, lại một quyền đã đem Trần Tuyết Phong có hộc máu hôn mê.

Trước một khắc còn tại kêu gào muốn giáo huấn người khác, giờ phút này lại bị người khác kinh sợ nói năng lộn xộn, cái này như một cái vang dội cái tát, hung hăng phiến ở trên mặt của hấn.

Hấn là thể nào tu luyện ?

"Hoang cái gì?" Trần Lăng nhíu mày, trách mắng một câu, lập tức khinh thường nói: "Mặc kệ hấn tu vi như thế nào, cũng sẽ không vượt qua đoán thể cảnh tam trọng thiên, một trận chiến này là tuyết phong quá mức khinh địch, thân pháp của hấn cũng là lý do thắng nguyên nhân lớn nhất."

"Bất quá, để cho ta thật không ngờ chính là, tiểu tử này lại có thể thật đúng là có một ít thành tựu, quả nhiên là thú vị, càng ngày càng thú vị." Trần Lăng đôi mắt hí lại, tản mát ra một cỗ nguy hiểm khí tức.

Nhìn thoáng qua quỳ rạp trên mặt đất hôn mê bất tỉnh Trần Tuyết Phong, Trần Dương run lên đầu quần áo, ngẩng đầu nhìn hướng Trần Lăng, tối đen đôi mắt không hề bận tâm, quần áo từ y hơi có vẻ thân hình gầy gò giờ phút này lại có thể có loại giải thích không được khí chất.

"Trần Dương, bốn thiếu gia lập lại lần nữa, Trần gia thiếu vị trí gia chủ, ngươi vẫn là chủ động nhường lại đến đây, lấy tư chất của ngươi căn bản là không thể đem Trần gia lớn mạnh đứng lên, cùng với đến lúc đó mất mặt, không bằng hiện tại rời khỏi, còn có thể thu được lòng dạ rộng rãi mỹ danh." Trần Lăng phát ông tay áo, ngẩng đầu lên, nhìn xem Trần Dương nói, tuần lãng khuôn mặt phía trên, tràn đầy ngạo mạn vẻ.

"Thiếu vị trí gia chủ xảy ra nơi này, nếu ngươi có năng lực tới lấy." Trần Dương lạnh lùng nói.

"Kê thức thời trang tuần kiệt, Trần Dương, ngươi làm hiện tại Trần gia, vẫn là dĩ vãng Trần gia sao?" Trần Lăng cười lạnh một tiếng, ngữ khí âm trầm nói: "Hiện tại rời khỏi, ngươi cùng Trần Mậu Lăng còn có thể toàn thân trở ra, nếu là chân chính đợi cho tộc hội sau, kết quả như thế nào, cho dù bốn thiếu gia đều nắm trong tay không được."

Trần Dương đôi mắt nhíu lại, trong lòng đột nhiên có loại dự cảm bất hảo.

"Chẳng lẽ trong nhà chuyện gì xảy ra? Không được, ta muốn đi tìm phụ thân hỏi rõ ràng." Trần Dương trong lòng tự nói một tiếng, trên mặt bất động thanh sắc nói: "Nếu ngươi chỉ biết nói những thứ này vô nghĩa trong lời nói, thứ không phụng bồi!"

Đang nói hạ xuống, Trần Dương định xoay người rời đi, Trần Lăng lại đột nhiên vọt lại đây.

"Còn muốn chạy? Chỉ sợ không có dễ dàng như vậy đi?" Trần Lăng cười lạnh một tiếng, một chương đối với Trần Dương chụp đi, một chương này khinh phiêu phiêu nhìn giống như vô lực, nhưng là trong đó ẩn chứa linh lực dao động, lại làm cho Trần Dương cả người lỗ chân lông trong khoảnh khắc mở ra.

Bát bộ căn thiên nháy mắt thì triển đến cực hạn, Trần Dương thân thể giống như nhất đạo ảo ảnh bình thường lướt ngang đi ra ngoài.

"Tốc độ không sai, chính là ở thực lực tuyệt đối trước mặt, hết thầy tà ma ngoại đạo đều muốn không chịu nổi một kích!" Trần Lăng đôi mắt bên trong hiện lên một tia âm hàn, ngữ khí lạnh như băng nói một câu, triển khai thân hình lần thứ hai đối với Trần Dương chụp đi.

"Dừng tay!" Nhưng vào lúc này, nhất đạo tiếng hét lớn vang lên, vừa mới bắt đầu còn tại xa xa, nhưng là ngay sau đó liền giống như sấm sét bình thường ở Trần Dương cùng Trần Lăng bên người nổ vang, tốc độ cực nhanh, quả thực không thể tưởng tượng.

Nhất đạo tư thế oai hùng vĩ ngạn thân ảnh theo xa xa rất nhanh vọt tới, bị bảm một trận cuồng phong, đem hai bên cây cối thổi trúng "Rầm rập" vang lên, đội đi tới gần chỗ mới nhìn rõ diện mạo, đúng là trần Mậu Lăng.

"Đang đang đang!" Đã bị âm ba mãnh liệt chấn động, Trần Lăng cùng Trần Dương đồng thời bạo lui hơn mười bước, hai người khoảng cách nhảy mất tách ra.

Nhìn xem sắc mặt uy nghiêm trần Mậu Lăng đứng ở nơi đó, Trần Lăng trong lúc nhất thời có chút khiếp đảm, tuy rằng hắn cuồng ngạo vô cùng, nhưng là trần Mậu Lăng một nhà đứng đầu hơn mười năm tích lũy xuống dưới uy nghiêm, cũng không phải là hắn sớm chiều trong lúc đó có thể đủ xem nhẹ.

Trần Dương nhú mày, tối đen đôi mắt bên trong có một tia ngưng trọng, theo vừa mới Trần Lăng đánh ra một chưởng kia đến xem, sau tu vi giữ phòng chừng cũng muốn so với hắn cao hơn hai cái tiểu cảnh giới, tình huống không để cho lạc quan a.

"Hỗn trướng!" Trần Mậu Lăng nhìn thoáng qua Trần Dương cùng Trần Lăng, uy nghiêm nói: "Đều là Trần gia đệ tử, vì sao ở chỗ này đánh nhau?"

"Gia chủ, ngài hiểu lầm, ta vừa mới đang cùng Trần Dương biểu đệ luận bàn tu vi." Trần Lăng ngoài cười nhưng trong không cười nói.

"Luận bàn?" Trần Mậu Lăng lạnh lùng nhìn liếc mắt một cái Trần Lăng, lập tức nhìn về phía Trần Dương thăm hỏi: "Là thế sao?"

Trần Tuyết Phong đã hôn mê, Trần Quang Diệu một bộ như lâm đại địch mô dạng, đối làm bất luận kẻ nào đến, cũng sẽ không cảm thấy được đây là một hồi hữu nghị luận bàn.

"Gia chủ, tiểu bối trong lúc đó cho nhau luận bàn là thường có việc, người làm gì như thế khẩn trương?"

Nhưng vào lúc này, nhất đạo hơi có vẻ thô lỗ thanh âm của vang lên, một gã đáng người khôi ngô trung niên nhân chậm rãi đi tới, ánh mắt trong lúc đó cùng trần Mậu Lăng có ba phần tương tự.

"Người cũng không nên bởi vì luận bàn người là người đưa con, đã nghĩ cần thiên vị a, ha ha ha. . . ." Người tới thân cao hai thước có hơn, thập phần khôi ngô, trên mặt đường nét giống như đao tước bình thường, nhìn qua có chút thô lỗ, mặc dù đang ở hào sảng cười to, nhưng là trên mặt nhưng không có bao nhiêu tươi cười.

Người này tên là Trần Hường Đông, là trần Mậu Lăng đường đệ, tu vi cường đại, ở Trần gia cũng sau trần Mậu Lăng, hơn nữa ở gia tộc bên trong uy vọng không thấp, vẫn đều muốn ngồi trên vị trí gia chủ, là Trần Lăng phụ thân.

"Phụ thân!" Nhìn thấy người tới, Trần Lăng lập tức cung kính hành lễ.

"Hường Đông, sao người lại tới đây?" Trần Mậu Lăng mày không dấu vết cau lại, trầm giọng thăm hỏi.

"Trưởng lão hội mời dự họp gia tộc đại hội, thương thảo gia tộc tương lai hướng tới, chẳng lẽ gia chủ không biết sao?" Trần Hường Đông nghi hoặc hỏi một câu, lập tức khoe miệng lộ ra một tia tựa tiểu phi tiểu hương vị.

"Gia tộc đại hội, người nhưng cho tới bây giờ không có tham gia qua a." Trần Mậu Lăng mắt hờ bên trong hiện lên một tia tinh quang, thần nhiên nói.

"Đúng vậy." Trần Hường Đông vỗ vỗ đầu, một bộ bất đắc dĩ bộ dáng nói: "Chính là trưởng lão hội kia giúp thúc phụ nhóm trước tiên một tháng liên báo cho đường đệ ta nhất định phải tham gia, ta cũng vậy không có cách nào a."

Lời nói nói xong, Trần Hường Đông gắt gao nhìn chăm chăm trần Mậu Lăng, muốn nhìn ra một ít gì đó, lại cái gì đều không có nhìn ra đến.

"Một khi đã như vậy, chúng ta đây đang đi trước đi." Trần Mậu Lăng gật gật đầu, quay đầu uy nghiêm nói: "Cho nhau luận bàn phải đi diễn võ trường, gia tộc bên trong không phải địa phương nào đều có thể đánh nhau."

"Vâng, gia chủ!" Trần Dương cùng Trần Lăng đang gật đầu.

Đội đến hai người rời đi, Trần Lăng chậm rãi đã đi tới, đứng ở Trần Dương ba bước có hơn, cười lạnh nói: "Người hiện tại muốn chủ động rời khỏi, đều không còn kịp rồi."

"Ha ha ha. . . ."

Nhìn xem cười lớn rời đi Trần Lăng, một nét thoáng hiện đau buồn âm thầm nổi lên Trần Dương trong lòng, hắn cảm giác gia tộc bên trong muốn phát sinh cái đại sự gì, hơn nữa cái này đại sự, cùng hắn còn có trần Mậu Lăng có trực tiếp quan hệ.

※※※※※※※※※※

Trần gia rất trung tâm vô cực các bên cạnh, có một tòa năm thước cao đại điện, chỗ ngồi này đại điện là Trần gia trưởng lão hội chỗ, trong tộc sở hữu đại sự lại ở trong này thương nghị giải quyết.

Đại điện bên trong giờ phút này đã tụ tập hơn mười người râu tóc bạc trắng, tóc bạc mặt hồng hào, hoặc là làn da khô quắt giống như khô mộc bình thường lão giả.

Những người này, chính là Trần gia nội tình cùng cao nhất tập quyền chỗ.

Tuy rằng nói có trần Mậu Lăng này gia chủ chương quản Trần gia hết thấy sự vật, nhưng là trưởng lão hội là có quyền can thiệp hơn nữa quy định gia tộc phát triển hào phóng hướng .

Giờ phút này, trần Mậu Lăng cùng Trần Hường Đông đối diện mà ngồi, hơn mười người lão giả phân biệt ngồi ở hai người trong lúc đó, trong đại điện không khí có chút áp lực.

Trần Mậu Lăng sắc mặt bất động nhìn ở đây tất cả lão giả liếc mắt một cái, trong lòng có một ít trầm trọng, tuy rằng hắn không biết lần này chuyện gì xảy ra, nhưng là theo sở hữu trưởng lão hội thành viên toàn bộ tham dự quy cách đến xem, tuyệt đối là ảnh hưởng gia tộc đại sự.

Hơn nữa hai mươi mấy từ năm nay, chỗ ngồi này nghị sự đại điện cho tới bây giờ chỉ có trưởng lão hội thành viên cùng gia chủ mới có thể tiến vào, nhưng là lúc này đây lại ngoại lệ bảo Trần Hường Đông tham dự, này cũng không phải là cái gì hào diễm báo trước.

Nghĩ đến đây, trần Mậu Lăng nhìn thoáng qua đối diện Trần Hường Đông, đôi mắt hơi hơi mị lên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Quyết sách

Trần Hường Đông tuổi trẻ là lúc cũng coi như so với tuổi trẻ tài tử, thiên phú phi phạm,

Nhưng là mặc kệ hắn như thế nào cố gắng, trên đầu đều có một cái trần Mậu Lăng chặt chẽ đặt ở nơi đó, khiến hắn không thể thở gấp.

Gia tộc bên trong sở hữu quang sáng đều bao phủ ở trần Mậu Lăng trên người, mà hắn, chính là một cái làm nền người.

Ở Trần Hường Đông xem ra, này hết thấy nguyên nhân xét đến cùng đều ở trần Mậu Lăng là dòng chính đệ tử phương diện, hai mươi mấy từ năm nay, hắn không có lúc nào rời đi không nghĩ ra con tước này.

Hiện giờ, cơ hội rốt cục đã đến, trưởng lão hội hướng hắn chia cảnh ô-liu, mà hắn cũng rốt cục lần đầu tiên tiến nhập này tượng trưng cho Trần gia cao nhất quyền lực nghị sự đại điện bên trong, giờ phút này, tâm tình của hắn vô cùng kích động.

Hắn đặc ý nhìn liếc mắt một cái đối diện trần Mậu Lăng, khóe miệng chậm rãi giờ lên.

"Hội nghị bắt đầu đi." Hơn mười người trưởng lão bên trong, một gã làn da khô héo giống như khô mộc bình thường lão giả hữu khí vô lực nói, xem hắn như vậy tựa như trong gió tàn chúc, tùy thời lại tắt bình thường.

Nhưng là nếu có người dám bởi vậy mà khinh thị hắn, tất nhiên sẽ trả giá thảm thống đại giá.

Lão giả đang nói hạ xuống, đại điện chung quanh sở hữu cửa sổ trong khoảnh khắc tự động đóng cửa, thập phần quỷ dị.

"Mậu Lăng, hôm nay mời dự họp hội nghị nguyên nhân, chính là muốn thương thảo một chút gia tộc tương lai hướng đi, về phần khiến Hường Đông tham gia, cũng là muốn nghe xem ý kiến của hắn, người có gì dị nghị không?" Lão giả kia mở miệng lần nữa, già nua khuôn mặt giống như từ vỏ cây, nếp nhăn xây một tầng lại một tầng.

"Tuy rằng này không phù hợp gia quy, nhưng là nếu trưởng lão hội đồng ý, Mậu Lăng tự nhiên không có ý kiến!" Trần Mậu Lăng khẽ lắc đầu nói.

Lão giả chậm rãi gật đầu, tiếp tục dùng cái loại này già nua thật là tốt như tùy thời sẽ tắt thở bình thường thanh âm của nói: "Mậu Lăng, Hường Đông, ta

Trần gia có phải là ... hay không Giang Ninh thành bản thổ gia tộc?"

"Không phải!" Trần Mậu Lăng cùng Trần Hường Đông đồng thời lắc đầu.

"Như vậy, ta Trần gia sở dĩ có hôm nay là bởi vì có gì ??!" Lão giả lại thăm hỏi.

"Bởi vì chúng ta thua!" Trần Hường Đông dẫn đầu mở miệng, thô lỗ trên mặt hiện lên một tia vẻ phẫn nộ.

"Bởi vì." Trần Mậu Lăng há miệng thở dốc, chung quy cũng không nói gì ra nói đến.

"Đối, bởi vì chúng ta thua, bại bởi đối thủ cạnh tranh, bị người theo cừu tiêu phía trên, đánh xuống phạm trần bên trong, còn kém bị người diệt tộc!" Lão giả thanh âm của đột nhiên lớn rất nhiều, cảm xúc có chút kích động.

"Chúng ta ngạc nhiên mấy chục năm, toan tính vì sao?" Hình như là bởi vì vừa mới cảm xúc quá mức kích động, lão giả khí tức có chút không xong, hồi lâu sau, mới vừa rồi mở miệng hỏi nói, thanh âm lần thứ hai nửa chết nửa sống.

"Vi trở về!" Trần Hường Đông trả lời.

"Đối, vi trở về, như vậy chúng ta như thế nào trở về? Chúng ta thực lực bây giờ, có thể đựng năm đó Trần gia một phần mười?" Lão giả mí mắt chậm rãi mang tới đứng lên, mặt không chút thay đổi hỏi.

"Không kịp!"

"Vi trở về, chúng ta ngạc nhiên đến nay, nhưng là làm gì, Trần gia hai bối nhân cố gắng đều chẳng thấm vào đâu, chúng ta cố gắng mấy chục năm, như trước không cụ bị trở về thực lực, theo chúng ta trẻ trung khoẻ mạnh, đợi cho hiện giờ gần đất xa trời, chúng ta đã không có bao nhiêu thời gian a." Lão giả thần thức thờ dài nói.

Cùng lúc đó, mặt khác hơn mười danh lão giả cũng đồng thời thấp giọng thở dài.

Bọn hắn từng đều là Trần gia trụ cột vững vàng, hiện giờ, một đám lại đều đã hoàng thổ chôn tới cổ.

"Chúng ta đã không có thời gian, bởi vì chúng ta địch nhân sẽ không cho chúng ta nhiều lắm thời gian phát triển, một khi bọn hắn phát hiện chúng ta này dưới tay bại tướng có thể uy hiếp thực lực của bọn họ sau, bọn hắn sẽ không chút do dự ra tay đem chúng ta nghiền thành bụi bặm."

"Mậu Lăng, này hai mươi mấy từ năm nay, ngươi làm ta Trần gia gia chủ, đem Trần gia xử lý sinh động, khiến Trần gia ở nghỉ ngơi để lấy lại sức bên trong lần thứ hai đứng lên, tích lũy đại lượng nội tình, ngươi thật sự không thể bỏ qua công lao." Lão giả quay đầu nhìn về phía Trần Mậu Lăng, nhẹ nhàng nói.

"Thúc phụ nghiêm trọng, đây là Mậu Lăng chức trách chỗ." Trần Mậu Lăng vội vàng chấp tay nói.

"Nhưng là, hài tử của ngươi cũng không có thể kế thừa của ngươi vị trí." Lão giả do dự một lát, chậm rãi mở miệng.

"Vì sao?" Trần Mậu Lăng thẳng thắn thất lưng can, ngẩng đầu nhìn hướng lão giả, hắn biết, hôm nay điểm tựa rốt cục đến đây.

"Trần gia không phải bình thường gia tộc, cho dù là bình thường gia tộc cũng muốn khiến chính mình phát triển rất tốt, nhưng là Trần Dương hiển nhiên không cụ bị như vậy điều kiện, tuy rằng hắn thực cố gắng, nhưng là đây là thiên phú cho phép. Nhưng lại bởi vậy bị mất Lý gia như vậy một cái thế lực cường đại đồng minh, thật sự không thích hợp trở thành tiếp theo Nhậm gia chủ người được chọn." Lão giả chậm rãi đứng dậy, thân hình có chút cùc lâu, bên cạnh một gã tuổi hơi nhỏ một ít lão giả lập tức tiến lên nâng cư trú.

"Cố gắng sẽ có thu hoạch, thúc phụ ngươi không thể như thế vô đoán!" Trần Mậu Lăng cũng đứng dậy, trầm giọng nói.

"Mậu Lăng, ngươi không cần lại lừa mình dối người, Trần Dương đã bỏ lỡ một gã võ giả Trúc Cơ tốt nhất tuổi, căn cơ đối với một gã võ giả mà nói đến cỡ nào trọng yếu, tin tưởng ngươi trong lòng thập phần rõ ràng, nếu ngươi không phải mười ba tuổi bắt đầu trúc võ đạo căn cơ, có thể có hôm nay thành tựu sao?" Lão giả chậm rãi đã đi tới, trầm giọng thăm hỏi.

"Mọi sự không tuyệt đối!" Trần Mậu Lăng một bước cũng không lùi bước.

"Trên đời này tuy có có tài nhưng thành đạt muộn người, nhưng là bọn hắn chẳng lẽ cố gắng hơn mười năm, hơn nữa có nghịch thiên số mệnh lại vừa thành tài, cho dù Trần Dương cũng là trong đó một thành viên, nhưng là chúng ta có không chờ đợi? Chúng ta đã không có thời gian a."

"Đối với một cái gia tộc mà nói, gia chủ chính là nó đứng đầu, chúng ta Trần gia đã trải qua nhiều như vậy gian khổ nhiều năm, chúng ta bọn này lão giả khom còn muốn ở sinh thời có thể trở về, cho nên chúng ta không thể để cho Trần Dương trúng cử tiếp theo Nhậm gia chủ." Lão giả cùc lâu thân thể, nhẹ nhàng ho khan vài tiếng, mới vừa có một ít trên khí không tiếp xuống tức giận nói.

"Chính là." Trần Mậu Lăng vừa định mở miệng, Trần Hường Đông đã đem chi đánh gãy: "Gia chủ, chẳng lẽ ngươi quên năm đó đã bị sỉ nhục? Chẳng lẽ ngươi đã quên thúc phụ đến nay còn sinh từ chưa biết? Chẳng lẽ ngươi quên đại tẩu vì sao mà chết? Nếu khiến Trần Dương trở thành tiếp theo Nhậm gia chủ, chỉ sợ cả đời này, đều không thể báo thù rửa hận."

"Không phải ta không đúng Trần Dương diệt nhi ôm có hi vọng, mà là chúng ta hiện tại đồ không dậy nổi!"

"Tốt lắm, đủ rồi!" Trần Mậu Lăng hét lớn một tiếng, mắt hổ bên trong hiện lên một tia lửa giận, Trần Hường Đông lời nói thật sâu đậm trúng tim của hắn, hắn vĩ ngạn thân hình ở nhẹ nhàng phát run, hai đấm nắm chặt, cái trán phía trên gân xanh ẩn hiện.

"Mậu Lăng, Hường Đông nói đúng, chúng ta còn muốn báo thù rửa hận!" Lão giả nhẹ nhàng thở dài một tiếng, lập tức mở miệng nói: "Vì gia tộc, vì chúng ta những người này mấy chục năm kỳ vọng, trưởng lão hội thương thảo sau, nhất trí quyết định tiếp theo Nhậm gia chủ nhân tuyên là Trần Lăng!"

"Không được, ta không đồng ý!" Trần Mậu Lăng cố nén cư trú lửa giận trong lòng, phản đối nói.

"Vì sao?" Lão giả đôi mắt vừa nhắc, nhìn xem trần Mậu Lăng thăm hỏi.

Trần Hường Đông cũng nhìn xem trần Mậu Lăng, đôi mắt híp lại, trong mắt hiện lên một tia nguy hiểm khí tức.

"Trần Lăng thiên phú mặc dù hảo, nhưng là phẩm chất không được, còn tuổi nhỏ, cũng đã mạo phạm nhiều hạng gia quy, nếu đem Trần gia tương lai giao cho tay hắn trên, hết thấy đem không thể tưởng tượng." Trần Mậu Lăng trầm giọng nói.

"Nói hư nói vượn!" Trần Hường Đông phần nộ hét lớn một tiếng, tự hào nói: "Lăng nhi thiên phú dị bẩm, thành tựu tương lai tuyệt đối ở ta và người phía trên, hắn phẩm chất cũng thấp phần không sai, đương nhiên, lui một vạn bước mà nói, cũng so với Trần Dương hảo nhiều lắm đi?"

Trần Mậu Lăng chính là lạnh lùng nhìn Trần Hường Đông, vẫn chưa nói chuyện.

"Tốt lắm, mặc kệ như thế nào, đây là trưởng lão hội nhất trí quyết định, không thể sửa đổi, kết quả sẽ lần này tộc hội sau tuyên bố!" Lão giả khoát tay áo, dùng một loại không thể nghi ngờ ngữ khí nói.

"Thật muốn như thế? Không có một chút thương lượng đường sống?" Trần Mậu Lăng trong ngực nhẹ nhàng phập phồng, trầm giọng thăm hỏi.

"Không có!" Lão giả nói như đinh chém sắt.

"Nếu dương nhi có có trở thành tiếp theo Nhậm gia chủ thiên phú cùng thực lực trong lời nói, kia lại như thế nào?" Trần Mậu Lăng hỏi lại.

"Không có khả năng, ta đã quan sát qua, hắn không có như vậy năng lực!" Lão giả quả quyết phủ định.

"Thế gian này chuyện, có ai nói rõ? Hết thấy đều có có thể, không đến kia từng bước, ai có thể như thế khẳng định?"

Ngay tại trần Mậu Lăng phần nộ không có biện pháp là lúc, nhất đạo hư vô mờ mịt thanh âm của đột nhiên ở đại điện bên trong vang lên, lúc mạnh lúc yếu, như ẩn như hiện, ở đại điện bên trong vờn quanh không ngớt, căn bản nhận không được từ phương nào.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Ba mươi năm trước thù hận

"Đại trưởng lão!"

Ở đây tất cả lão giả nghe thấy cái thanh âm nhao nhao đứng dậy, cung kính đối với hư không hành lễ.

Trần Mậu Lăng cùng Trần Hường Đông cũng lập tức đứng dậy hành lễ, người này vai vế cao dọa người, bọn hắn đã rất nhiều năm không có gặp được.

"Đại trưởng lão, người?" Lão giả ngừng đầu nhìn hướng vô cực các phương hướng, già nua thanh âm của bên trong tràn đầy nghi hoặc.

"Thế sự không tuyệt đối, ai có thể nói rõ ràng?"

"Mặc kệ Trần Dương có hay không cái kia năng lực, các người cũng không thể như vậy vô đoán huy bỏ hắn thiếu gia chủ thân phận, tối thiểu cũng muốn cho hắn một cái cơ hội, khiến hắn ở tộc hội phía trên cùng Trần Lăng ganh đua cao thấp đi?"

"Vâng, cần tuân Đại trưởng lão phân phó!" Lão già do dự một lát, gật đầu đáp ứng.

"Ân, như thế rất tốt!" Đạo kia thanh âm hư vô mờ mịt, hoàn toàn biến mất không thấy.

Cùng lúc đó, vô cực các gia gian phòng mật thất bên trong, tên kia tóc tai bù xù người tóc đen khoanh chân ngồi ở góc sáng sủa, khẽ gật đầu.

"Thúc phụ, này." Nghe thế cái kết quả, Trần Hưông Đông có chút ngạc nhiên, không khỏi mở miệng.

"Đây là Đại trưởng lão quyết định, lão phu há có thể phản bác?" Lão già khẽ lắc đầu, run run tiêu sái đến tọa ý ngồi xuống, mở miệng nói : "Nếu Đại trưởng lão mở miệng, như vậy liền cho phép Trần Dương tham gia tộc hội, nếu hắn có thể lấy được đệ nhất danh thượng hảo, nếu không được, vậy không có cách nào ."

"Hảo!" Trần Mậu Lăng gật đầu, khi trước rời đi đại điện.

Đi ra đại điện trong nháy mắt, tim của hắn có chút trầm trọng càng nhiều chính là cô tịch, vì gia tộc, tất cả mọi người có thể bị buông tha cho.

Trần Dương cho tới nay trả giá cố gắng, hắn đều xem ở trong mắt, nếu là thật sự bởi vì này dạng liên miễn đi hắn thiếu vị trí gia chủ, chỉ sợ sẽ đối hắn tạo thành thiên đại đả kích.

Trần Lăng là Trần gia trẻ tuổi đệ nhất thiên tài, Trần Dương như thế nào là của hắn đối thủ?

Bất quá giờ phút này trong lòng hắn đa đa thiếu thiếu đều có một ít nghi hoặc, Đại trưởng lão bề quan nhiều năm, không hỏi trong gia tộc việc, trừ phi sinh tử tồn vong, cho dù là đôi mối gia chủ đều cùng hắn không quan hệ, nhưng là lần này vì sao sẽ đột nhiên xuất hiện? Hơn nữa còn là vì một cái nhỏ nhỏ Trần Dương?

Hắn trăm mối vẫn không có cách giải!

Đi tới đi tới, liền tới tới phía sau núi một chỗ nơi yên tĩnh, phía trước là một mảnh tuyết phong lâm, màu trắng phong điệp chậm rãi bay xuống giống như hạ tuyết.

Trong rừng đất trống trên, lập một chỗ phần mộ, màu trắng phong điệp rơi rụng này trên, chung quanh không có một tia cỏ dại.

Khương Thanh Tuyết chỉ mộ!

Đây là Trần Dương mẫu thân mộ chôn quần áo và di vật, nàng khi còn sống rất thích tuyết phong, này mảnh tuyết phong lâm là Trần Mậu Lăng ý đặc biệt nhỏ trồng mà đến.

Trần Mậu Lăng lẳng lặng đứng ở trước mộ phần, kia cao ngất thân thể không tự giác loan đi xuống, một đôi mắt hổ bên trong lệ quang trong suốt nhiên.

"Thanh tuyết, ta lại đây nhìn ngươi , lâu rồi không thấy, ngươi có khỏe không?" Trần Mậu Lăng chậm rãi ngồi dưới đất, trong tay cầm nhất hồ thanh rượu, hưng hăng tưới, rót, đổ một ngụm, thanh âm có chút run rẩy nói, mắt của hắn mâu bên trong che kín tơ máu. .

"Ngày gần đây đến, trong tộc đã xảy ra không ít chuyện, ngươi thỉnh tha thứ ta, không có thời gian đến xem ngươi." Trần Mậu Lăng thanh âm khàn khàn nói xong, lập tức tinh thần rung lên, có chút kích động nói: "Biết không, dương nhi gần nhất trở nên không giống với , tu vi bắt đầu rất nhanh tiến ."

"Nhưng là vì gia tộc phục hưng, trưởng lão hội quyết định bãi miễn dương nhi thiếu vị trí gia chủ, ta cố gắng , chính là vô ích, có phải hay không ta rất vô dụng ?" Trần Mậu Lăng hơi hơi ngẩng đầu, nhìn xem kia một tia bất nhiễm mộ bia, nhẹ giọng nói một mình.

Khóe miệng, lộ vẻ một tia tự giễu.

"Phụ thân!"

Nhất đạo thanh âm vang lên, Trần Mậu Lăng không hề tiêu cự đôi mắt mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại, hắn vron người đứng dậy, quay mắt về phía phần mộ đứng thẳng.

Trần Dương không có đi lại đây, lẳng lặng đứng ở mườì thước có hơn, không nói gì thêm.

Ở trong lòng hắn, Trần Mậu Lăng vẫn đều là không gì làm không được , chưa bao giờ thấy qua hắn như thế thất thố, như thế bi thương, kia tư thế oai hùng vĩ ngạn thân ảnh trên vai giống như đè nặng ngàn cân gánh nặng, khiến hắn hết hơi, chỉ độc ở trong này, hắn có thể buông sở hữu, như một cái người bình thường bình thường.

"Ai!" Lâu rồi sau, Trần Mậu Lăng mới nhẹ nhàng thở dài, nguyên bản cử thẳng tắp thất lưng can loan xuống dưới, hai tán đầu bạc giống như càng nhiều , cả người tựa như nháy mắt già nua mười mấy tuổi giống nhau.

"Dương nhi, ngươi cũng đã biết vì phụ vì sao như thế?" Trần Mậu Lăng thanh âm có chút khàn khàn nói.

"Con không biết!" Trần Dương khẽ lắc đầu.

"Người nhưng những năm qua, một sự tình cũng có thể cho người đã biết!" Trần Mậu Lăng một đôi mắt hồ có chút ửng đỏ, ngẩng đầu nhìn hướng phía chân trời, giống như suy nghĩ trong nháy mắt về tới kia xa xôi đã qua.

Thời gian, phải về đến ba mươi năm trước.

Đại lục này tên là Thần Phong đại lục, đại lục chia làm ngũ đại châu, phân biệt là: Đông Thắng Thần Châu, tây ngưng thánh châu, nam chiêm bộ châu, bắc câu lô châu còn có Trung Châu.

Này ngũ đại khối phía trên, có rất nhiều quốc gia, Giang Ninh thành đó là Đông Thắng Thần Châu bên trong Sở quốc một tòa biên cảnh chi thành.

Sở quốc đế đô, là một cái hội tụ người tài trong thiên hạ nơi, mà Trần gia nguyên bản đó là đế đô bên trong hạng nhất hạng nhì đại gia tộc, thanh danh hiển hách, uy chấn bát phương.

Làm đế đô bên trong hạng nhất hạng nhì đại gia tộc, Trần gia tuy rằng uy phong bát diện, nhưng là cũng có một ít lo lắng âm thầm, trong đó đối bọn hắn rất đủ uy hiếp là Khương gia.

Nhưng là hai nhà cho tới nay đều thập phần hữu hảo, quan hệ hòa hợp, ở chung mấy trăm năm không có khởi quá nhiều đại phân tranh, thậm chí Khương gia gia chủ còn nghĩ chính mình tiểu nữ nhi gả cho Trần gia gia chủ đưa con Trần Mậu Lăng làm vợ, hai nhà kết làm quan hệ thông gia, vĩnh viễn hữu hảo.

Ai ngờ thế sự biến ảo, Khương gia đem nữ nhi đó lại đây, kỳ thật là có mưu đồ khác, bọn hắn muốn gòm cháu Trần gia thế lực, ở ba mươi năm trước một cái ban đêm, bọn hắn đối Trần gia phát động mạnh mẽ công kích, mà đêm hôm đó, là Trần Mậu Lăng đêm tân hôn.

Đêm hôm đó, Trần gia cao thấp đang đứng ở một mảnh hoan thanh tiểu ngữ bên trong, phòng bị rời rạc, bất kể như thế nào cũng không nghĩ ra chính mình thông gia sẽ ở nữ nhi của mình tân hôn là lúc giết tới đây, nhất thời bị Khương gia cử động gia lực trừ liệu không kịp phòng, tổn thất thảm trọng.

Đêm hôm đó, Trần gia máu chảy thành sông!

Khóc kêu la, tiếng kêu thảm thiết, tức giận mắng âm thanh suốt vang vọng một đêm.

Trần Mậu Lăng phụ thân cũng là Trần Dương ông nội, ở huyết chiến bên trong bị Khương gia bắt được, đến nay sinh tử không rõ, Trần gia một ít trưởng lão mang theo Trần Mậu Lăng mấy huynh đệ liều chết sát ra trùng vây, cứu tử nhất sinh.

Mà Trần Dương mẫu thân Khương Thanh Tuyết cũng bởi vì chính mình gia tộc làm ra như thế táng tận lương tâm chuyện tình, không có mặt tái kiến Trần gia người, đem chính mình cảm đoán hơn mười năm, vì Trần gia đản xuống Lân nhi sau, tự đoạn kinh mạch mà chết.

Hùng đông sau, từng uy chấn bát phương Trần gia hoàn toàn theo đế đô biến mất, mà nguyên bản liên thập phần cường đại Khương gia càng phát ra cường đại lên, gòm cháu nguyên thuộc loại Trần gia sở hữu tài nguyên cùng địa bàn, vừa mới trở thành đế đô bên trong hết sức quan trọng nhất lưu gia tộc.

Diệt tộc chi cừu, sát phụ mối hận, người yêu chết thảm, suốt tra tấn Trần Mậu Lăng ba mươi năm, khiến hắn ba mươi năm không có một ngày có thể an hạ tâm lại.

Trần gia còn sót lại người chạy trốn tới Giang Ninh thành, lúc này đặt chân, ngăn ngại chính là ba mươi năm, may mà bọn hắn vẫn dấu kín vô cùng hảo, không có bị Khương gia người phát hiện, bằng không, Trần gia hiện tại mọi người, đều muốn không còn tồn tại.

"Thật sự là không có nhân tính!" Nghe xong Trần Mậu Lăng trong lời nói, Trần Dương tức giận mạnh mẽ đứng lên, một chương đem bên cạnh thạch ghế chụp toái.

Lợi dụng con gái của mình, sau đó đem thông gia diệt tộc, như vậy không hề nhân tính hành vi, khiến Trần Dương không thể nhịn được nữa. Cho tới nay hắn cũng không biết Khương Thanh Tuyết vì sao mà chết, hiện tại, hắn đã biết!

"Dương nhi, vì phụ cả đời này, sợ là không còn có cơ hội báo thù a." Trần Mậu Lăng ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, một tia thanh lệ theo khóe mắt chảy xuống.

Ai nói nam nhi có lệ đơn giản rồi? Chính là chưa tới thương tâm chỗ!

"Phụ thân, ngài yên tâm, ngài tâm nguyện, liền từ con để hoàn thành đi!" Trần Dương chậm rãi xoay người lại, một chữ một chữ nói, ngữ khí bên trong tràn đầy kiên định.

Trần Mậu Lăng trầm mặc một lát, đem hôm nay trưởng lão hội mời dự họp hội nghị chuyện tình nói ra.

Trần Dương nghe xong không nói gì, nhưng là cặp kia tối đen đôi mắt bên trong lại hiện lên một tia hàn ý.

"Dương nhi, vì phụ không biết người hiện tại tu vi như thế nào, nhưng là nhân sinh trên đời, có cái nên làm có việc không nên làm, ngay cả cuối cùng người thất bại, chỉ cần cố gắng qua liền không hồ thẹn ở tâm!" Trần Mậu Lăng sắc mặt nghiêm túc đứng lên, trịnh trọng nói.

Trần Dương gật gù đầu, cùng Trần Mậu Lăng hàn huyên một lát liền rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Đoán thể bát trọng thiên

Ban đêm.

Tinh quang ánh sáng ngọc, trắng sáng treo cao, dịu dàng ánh trắng nghiêng xuống, trong thiên địa một mảnh mỏng lung, giống như phủ lên một tầng lụa mỏng.

Xa xa quần sơn lượn lờ, núi rừng trong thính thoảng truyền ra một tiếng trầm thấp thú hống, dọa tảng lớn phi điểu, vũ cánh âm thanh quanh quần ở trong sơn cốc.

Chỗ cũ, kia khối đã bị Trần Dương giẫm nát bãi đất trên, nhất đạo gầy yếu thân ảnh đang ở rất nhanh xê dịch, chột trái chột phải, khi trước khi sau, động tác linh mãnh, nhìn qua mây bay nước chảy lưu loát sinh động, giống như bôn tẩu ở núi rừng bên trong viên hầu.

Người này đúng là Trần Dương, hấn ở trong này, đã suốt tu luyện ba ngày ba đêm, ở giữa trừ bỏ dừng lại khôi phục hao làm tu vi ở ngoài, hấn liền không có nghỉ ngơi qua.

Bát bộ căn thiên, đã bị hấn tu luyện tới đại thừa, có thể nói phải tiến dần từng bước.

"Uống!" Đột nhiên, Trần Dương thân hình thẳng tắp về phía trước vọt mạnh, tay phải bình thân, bàn tay trước sau đồng đưa, mang ra từng đợt tiếng kinh phong, lập tức một chuỗi khinh phiêu phiêu vờ vào bên cạnh một viên cánh tay thô cây nhỏ phía trên.

"Rầm lạp!" Cây nhỏ thân cây kịch liệt chấn động, nhưng chưa bẻ gãy, nhưng là trên ngọn cây lá cây lại không ngừng rơi xuống, cuối cùng biến tron trụ.

Ám nhiên tiêu hồn chuông!

Thu chuông đứng thẳng, Trần Dương đôi mắt mạnh mẽ trợn mắt, trong cơ thể linh lực sôi trào đứng lên, chỗ bụng nguyên đan điên cuồng vận chuyển, "Phanh" một tiếng, hấn bên ngoài thân khí tức mạnh mẽ vừa thu lại, một cỗ so với chi trước kia cường thịnh một nửa linh lực dao động phóng thích mở ra, trong nháy mắt biến mất không thấy.

Trải qua mấy ngày liên tiếp khổ tu, Trần Dương trong cơ thể linh lực sớm tràn đầy, tu vi rốt cục đột phá đến đoán thể cảnh bát trọng thiên, như nước đến cừ thành.

Giờ phút này Trần Dương tóc có chút tán loạn, áo quần rách rưới, trên mặt vô cùng bẩn, nhưng là mắt của hấn màu cũng rất hữu thần, tràn ngập thần nhiên ý mừng.

"Rốt cục có chút nắm chắc a." Trần Dương ngẩng đầu nhìn trong trời đêm trăng sáng, nhẹ giọng lầm bầm.

Hiện giờ tu vi đột phá đến đoán thể cảnh bát trọng thiên, băng vân quyền cùng bát bộ căn thiên đều tu luyện tới đại thừa, ám nhiên tiêu hồn chuông cũng đã tiêu thừa, Trần Dương coi như là có một ít khí lực.

Theo tu vi tăng độ cao, còn có ngày gần đây đến đối diệt hồn sư căn nguyên hình thành nguyên đan lực không chế tăng đại, Trần Dương đã có thể đem chính mình ngoại phóng tu vi không chế ở đoán thể cảnh ngũ trọng thiên phía trên, che dấu ba giờ cảnh giới, chỉ cần không phải vô cực các này lão gia này đi ra, không ai có thể nhìn ra hấn chân chính tu vi, trừ phi chính hấn bại lộ đi ra.

Diên cuồng tu luyện ba ngày, Trần Dương cũng có chút mệt mỏi, lập tức liền thi triển bát bộ căn thiên đối với phủ đệ phóng đi.

Trở lại chỗ ở là lúc, Trần Dương có chút ngạc nhiên, bởi vì Trần Vũ Hân lại có thể chờ ở chỗ ở của hấn trước cửa, ngồi ở hành lang dài xuống, một đôi đại chân dài tùy ý đồng đưa, ở ánh trăng chiếu rọi dưới, trắng nõn như ngọc, rất là đáng chú ý.

Trần Vũ Hân, Trần gia trẻ tuổi tu vi xếp hạng hàng đầu cường giả, lại nữ trong đệ nhất nhân, là Trần Dương biểu tỷ, ở Trần Dương trí nhớ bên trong, đối với nàng ấn tượng chỉ có hai chữ: cao ngạo!

Cao ngạo giống như thiên nga trắng.

"Đã trở lại?" Chứng kiến Trần Dương trở về, Trần Vũ Hân cũng không đứng dậy, ngẩng cao cao lớn cổ, thần nhiên nói.

"Có chuyện gì sao?" Trần Dương không đáp hồi lại.

"Không có việc gì sẽ không có thể tới sao? Của ta tiểu biểu đệ!" Trần Vũ Hân quay đầu đến, mỉm cười, nhất thời khiến chung quanh ánh trắng lâm vào thất sắc.

Trần Dương tâm thần một trận lay động, trầm nghĩ trong lòng ‘trời sinh họa thủy’, lập tức liền ôn ôn tâm thần, nói: "Vô sự không đáng tam bảo điện, biểu tỷ không phải là vì tới đây ngắm trăng đi?"

"Ngay cả ngươi này không làm việc đang hoàng gia hòa đều có thể vì tu luyện ba ngày ba đêm không ngủ không nghỉ, bốn tiểu thư lại vì sao lại có không tới đây ngắm trăng?"

Trần Vũ Hân đứng dậy, mại động nàng cặp kia mê người đại chân dài đưa lưng về phía ánh trăng chậm rãi đi đến Trần Dương trước mặt, lại có thể ước chừng cao hơn Trần Dương nửa cái đầu.

Một cổ thần nhiên mùi thơm ngát theo gió tiến vào Trần Dương lỗ mũi.

Trần Dương trong lòng có một ít bất đắc dĩ, vì sao hắn đã mười sáu tuổi, còn không có một nữ nhân cao.

Bất quá cái này cũng không thể trách hắn, thật sự là Trần Vũ Hân thân cao rất cao, không sai biệt lắm có một thước bảy tám bộ đáng, mà hắn còn chưa tới đáng người quyết hình thời điểm.

Trần Vũ Hân nhìn xem trước mặt này so với chính mình ại một nửa tiểu biểu đệ, mở miệng nói: "Tộc hội rất nhanh muốn đã đến, của ngươi ngày lành cũng mau thỉnh đã xong, làm của ngươi biểu tỷ, ta cảm thấy được có cần phải giúp ngươi một phen!"

"Giúp ta?" Trần Dương tự nói một tiếng, lập tức thần nhiên nói: "Thật có lỗi, không cần."

Đang nói rơi xuống, hắn liền vòng qua Trần Vũ Hân, đối với phòng đi đến.

"Hỗn trưởng tiểu tử, liền như vậy đối với ngươi biểu tỷ?" Trần Vũ Hân tức giận cao ngất bộ ngực hơi hơi phập phồng, xoay người lại nói: "Đã qua này một năm, ta làm gia tộc nhiệm vụ thu được một trăm ba mươi một khối hạ phẩm linh thạch, bỏ ta tu luyện ba mươi một khối, còn còn lại một trăm khối toàn cho ngươi!"

"Không cần!" Trần Dương cước bộ không ngừng, phong kinh vân đạm trả lời. Nhưng là nhưng trong lòng là cả kinh. Một trăm khối hạ phẩm linh thạch, là cái gì khái niệm?

"Ngươi. . . ." Trần Vũ Hân tức giận mặt cười ửng đỏ, Thiên Thiên ngọc thủ chỉ vào Trần Dương nói không ra lời, cao ngất bộ ngực kịch liệt phập phồng, ba đào mãnh liệt.

Ở người khác trước mặt, nàng vĩnh viễn đều là cao ngạo thiên nga, nhưng lại lấy này biểu đệ không có biện pháp. Hơn nữa một trăm khối hạ phẩm linh thạch a, cả Trần gia hàng năm còn lại tới mới bất quá chính là mấy trăm khối, đây là nàng dùng sinh mệnh đổi lấy, tiểu tử này cư nhiên như thử chẳng thèm ngó tới?

"Ngươi nghĩ rằng ta và ngươi muốn giúp ngươi sao? Nếu không Trần Lăng cái tên kia quá mức chán ghét, bốn tiểu thư làm sao có thời giờ ở trong này với ngươi vô nghĩa?"

"Tóm lại, này một trăm khối hạ phẩm linh thạch ngươi nhất định nhận lấy, bằng không. . . ." Trần Vũ Hân cố nén cư trú tức giận, lời nói dừng một chút, lập tức hung tợn nói: "Nếu ngươi không cần, ta liền nói cho gia chủ, ngươi trước kia nhìn lên ta tắm rửa chuyện tình, nhưng lại không chỉ một lần!"

"Cái gì!" Nghe được ‘nhìn lên ta tắm rửa’ này vài, Trần Dương dưới chân mềm nhũn, dọa thiếu chút nữa té lăn trên đất.

Trần Dương biểu hiện bị Trần Vũ Hân xem ở trong mắt, nhất thời đặc ý giọng lên cao, bất quá có vẻ như nàng đã quên chính mình là một nữ nhân, làm sao có thể nói ra lời này?

"Nhìn lên nàng tắm rửa? Ta thế nào không nhớ rõ?" Trần Dương trong lòng tức giận mắng một tiếng, tự hỏi một lát mới vừa rồi nghĩ tới, có vẻ như trong trí nhớ trước kia cái tên kia thật sự nhìn lên qua Trần Vũ Hân tắm rửa, hơn nữa ngay tại hai năm trước.

"Phế vật chính là phế vật, không tiền đồ!" Trần Dương trong lòng thầm mắng.

Cái kia thời điểm Trần Vũ Hân đáng người vừa mới dậy thì, giống như là nụ hoa đợi phóng nụ hoa, ngây ngô động lòng người.

Mà hiện tại Trần Vũ Hân giống như là nở rộ bảy tám phân Hoa nhi, hơn vài tia thành thực dễ thương khí chất.

Nghĩ đến khi đó kiều diễm cảnh tượng, dù là Trần Dương tâm trí kiên định, cũng không cầm dâng lên một trận gợn sóng.

Xoay người lại nhìn xem dưới ánh trăng càng xinh đẹp động lòng người Trần Vũ Hân, trong lòng không khỏi một trận sôi trào, không biết nghĩ tới điều gì nhi đồng không nên hình ảnh.

Nhìn xem Trần Dương có điều ánh mắt, Trần Vũ Hân trên mặt vẻ đặc ý nhất thời vô ảnh vô tung biến mất, giống như nghĩ tới điều gì bình thường, mặt cười nhất thời một mảnh đỏ đậm, tràn đầy xấu hổ vẻ, hung tợn khẽ kêu nói : "Trần Dương, người này **, người muốn cái gì đâu?"

"Không có, cái gì cũng chưa muốn, cái gì cũng chưa muốn, không cần hiểu lắm, không cần hiểu lắm." Trần Dương vội vàng xua tay, giờ phút này hắn cũng có chút xấu hổ.

"Linh thạch ở nơi nào, này, người nhận lấy đi, ta đi rồi!" Trần Vũ Hân mặt cười đỏ bừng, cũng không biết là tức giận vẫn là xấu hổ , xoay người mại một đôi đại chân dài bước nhanh rời đi, nhất đạo mê người bóng hình xinh đẹp ở dưới ánh trăng chậm rãi biến mất.

"Một trăm khối hạ phẩm linh thạch, ta Trần Dương đức hạnh gì có thể?" Nhìn xem Trần Vũ Hân đi xa bóng lưng, Trần Dương khẽ lắc đầu tự nói, cảm giác trong lòng có một ít nặng trĩu .

Dệt hoa trên gấm dễ dàng, giúp người khi gặp nạn khó khăn, hiện tại hắn thiếu vị trí gia chủ sắp khó giữ được, Trần Vũ Hân lại đưa tới trăm khối hạ phẩm linh thạch, này.

Gia tộc nhiệm vụ, một lần nhiều nhất cũng kiếm lấy ngũ khối hạ phẩm linh thạch, hơn nữa có nhất định nguy hiểm, một trăm khối là cái gì khái niệm? Chính là Trần Vũ Hân tối thiểu phải được lịch hơn mười rút ra từ mệnh nguy hiểm, đây là năng dùng sinh mệnh đổi lấy a, liền như vậy cho hắn .

"Ta đây cái biểu tỷ, có vẻ như cũng không tệ lắm!" Trần Dương tự giễu cười cười, đem trước cửa hòm lớn từ tiến vào trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Tiến đến

Thời gian như nước chảy giống, rất nhanh xẹt qua.

Trong chớp mắt đã qua rồi đi hơn mười ngày, Trần gia muốn người chú mục chính là tộc hội, rốt cục mời dự họp.

Hôm nay, đó là Trần gia nửa năm một lần tộc hội ngày.

Cả Trần gia một mảnh bận rộn, tiếng người ồn ào, Giang Ninh trong thành phàm là có uy tín danh dự chính là nhân vật toàn bộ buông ra trong tay sở hữu sự vật, tiến đến tham gia Trần gia này nửa năm một lần sự kiện.

Cho dù những thứ này thời gian vẫn đều ở tranh giành cấu xé lẫn nhau Lý gia, cũng phải tới đại biểu tham gia.

Trần gia diễn võ trường phía trên, kín người hết chỗ, trung ương nhất có một tòa cao tới hơn trượng hình tròn đài cao, đài cao đường kính ba mươi thước, thật lớn vô cùng, là vì lời đài.

Mà ở lời đài chính phía trước, bày biện vài sắp xếp tọa ý, Trần gia gia chủ Trần Mậu Lăng ngồi ngay ngắn ở thủ vị phía trên, Trần gia hơn mười danh trưởng lão tất cả đều tham dự, ngồi ở Trần Mậu Lăng phía sau, ở bọn hắn hai bên đều tự ngồi hơn mười người, những người này đại biểu Giang Ninh thành tối đỉnh phong thế lực.

Cuối cùng phương, đứng trên trăm danh Trần gia người, còn có mười mấy tên Giang Ninh thành bên trong các đại gia tộc thế lực bên trong kiệt xuất đích tuổi còn trẻ đồng lứa, trò chuyện với nhau thật vui.

Cả luyện võ quảng trường, tiếng người ồn ào, mỗi một mặt người trên đều lộ vẻ các không giống nhau vẻ mặt.

Ngẩng đầu nhìn canh giờ không sai biệt lắm, Trần Mậu Lăng đứng dậy, thân hình mở ra, giống như đại bàng bình thường bay vọt đến trung ương lời đài phía trên, đem y bào ngăn, khoanh tay đứng lại, mọi nơi nhìn một vòng, giữa sân ồn ào thanh âm của trong khoảnh khắc biến mất, cả thế giới giống như đều yên lặng bình thường, tất cả mọi người nhìn về phía nơi này.

"Các vị, hôm nay là ta Trần gia nửa năm một lần tộc hội, phi thường cảm tạ các vị đến, lần này tộc hội, cũng là vì chứng kiến ta Trần gia tiểu bối nửa năm

qua cố gắng, tộc hội sau các vị hậu sinh cũng có thể cho nhau luận bàn, lẫn nhau tăng lên!"

Trần Mậu Lăng chấp tay mở miệng nói, thanh âm không lớn, nhưng là ở hần công lực thâm hậu ảnh hưởng xuống, lại vang vọng toàn trường, tất cả mọi người nghe rành mạch.

"Bắt đầu đi!" Trần Mậu Lăng hét lớn một tiếng, lần thứ hai trở lại chỗ ngồi trên.

"Đông, đông, đông, đông. . . ." Lôi đài phía sau, dựng thẳng vài đại cổ, giờ phút này đang có vài tên tráng hán ở trần gỗ, cường mạnh mẽ tiếng trống từng đợt vang lên, làm cho người ta nghe xong không được trong lòng chấn động.

Cùng lúc đó, từ lúc phía sau chuẩn bị lâu rồi mười mấy tên Trần gia trẻ tuổi, thân thống nhất màu đen y bào, chia làm hai đội, chỉnh tề theo lôi đài hai bên cá nhảy mà lên, một đám đáng người nhẹ nhàng.

"Bày đại trận!" Quần áo màu trắng y bào Trần Lăng theo đội ngũ bên trong vọt ra, thập phần chói mắt, hét lớn một tiếng, mọi người lập tức bày thành tứ phương phương trận hình.

"Uông!" Trần Lăng hét lớn một tiếng, ở đây mọi người lập tức cùng kêu lên phụ họa, đinh tai nhức óc.

Tiếng quát sau, mọi người đồng thời đánh quyền, động tác đều nhịp, không loạn chút nào, hơn nữa từng quyền hăng hái, nhìn qua giống như mây bay nước chảy lưu loát sinh động, quả thật rung động vô cùng.

Đứng ở phía trước Trần Lăng quần áo trắng, ở một đám Hắc y nhân bên trong thập phần đáng chú ý, hơn nữa hần kia tuần lăng bên ngoài, lập tức liền hấp dẫn ở đây bên trong sở hữu nữ tính ánh mắt, từng đợt tiếng kinh hô truyền ra.

Trần Lăng một bên dẫn đội, một bên quan sát đến chung quanh biến hóa, khóe miệng tươi cười càng phát ra sáng lạn.

Này vừa ra, là Trần gia trưởng lão hội nhất trí thương thảo ra kết quả, bọn hắn đã nhận định Trần Lăng sắp trở thành thiếu gia chủ, đây là ở vì Trần Lăng trải đường a.

Trần Mậu Lăng ngồi ngay ngắn tại tọa ý trên, sắc mặt bình thản nhìn trước mắt này hết thấy, dậy sóng nhưng không sợ hãi.

Mà Trần Hường Đông giờ phút này khuôn mặt phía trên lại tràn đầy đắc ý, nhìn về phía Trần Mậu Lăng ánh mắt đều mang theo một ít khiêu khích.

"Kia áo trắng hậu sinh, chính là Mậu Lăng huynh chi tử? Quả nhiên là tuấn tú lịch sự a!" Giờ phút này, bên cạnh tọa ý trên một gã trung niên nhân mở miệng khen.

Trần Mậu Lăng đôi mắt hơi hơi nhú lại, bất vi sở động nói: "Triệu huynh nhìn lầm rồi, kẻ mà tên là Trần Lăng, là Hường Đông chi tử!"

Trần Hường Đông cười gât đầu, mà người nọ sắc mặt đã có một ít khó coi, bình thường Trần Lăng như vậy nhiệm vụ đều là thiếu gia chủ hoàn thành, nhưng là Trần Lăng nếu không phải thiếu gia chủ, người này trong lòng âm thầm hỏi hận không nên ngôn nhiều sai lầm.

Trần Hường Đông nhìn nhìn Trần Mậu Lăng, nhìn nhìn lại sắc mặt có chút khó coi trung niên nhân, mở miệng nói: "Lăng nhi chính là đi lên trình bày cái kém cỏi vụng về mà thôi, ta Trần Dương diệt nhi thiên phú dị bẩm, như vậy việc, hẳn là sẽ không hiện thân."

"Thì ra là thế, thì ra là thế!" Người kia cười chấp tay, nhưng trong lòng nói: "Xem ra đồn đãi không giả, Trần Dương thiên phú bạc nhược, tu vi không thể tiến thêm, nghĩ đến Trần gia thế lực muốn tẩy bài, ta muốn cùng Trần Hường Đông nhiều hơn thân cận mới là."

Trong lòng nghĩ như vậy, hắn liền cùng Trần Hường Đông cười nói chuyện với nhau đứng lên.

Trần Mậu Lăng như trước ngồi ngay ngắn tại tọa ý trên, bất vi sở động, trên mặt không có chút nào nét mặt.

Mở màn biểu diễn sau khi chấm dứt, tộc hội bắt đầu, áp dụng rút thăm thức, lựa chọn hai gã Trần gia đệ tử ghép thành đôi, lập tức lôi đài phía trên liền náo nhiệt đứng lên, chiến đấu bắt đầu.

Mới vừa lên tràng, là Trần gia hai gã thứ xuất đệ tử, hai người tu vi đều ở đoán thế cảnh tam trọng thiên tả hữu, kinh nghiệm chiến đấu thiếu hụt, vừa lên đến liền tiến công loạn tặc, không bao lâu liền phân ra thắng bại.

Kế tiếp mấy tràng cũng đều là ít hơn đối ít hơn, không có chút nào xem điểm đáng nói.

"Thứ năm tràng, Trần Lăng đối Trần Tuyết Phong!" Một tiếng cao uống sau, tộc hội người thứ nhất cao. Triều tiến đến.

Trần Lăng thần tình mỉm cười, ở vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú dưới, lấy một cái cực kỳ phiêu dật tiêu sái động tác việt đến lôi đài phía trên, chấp hai tay sau lưng, quần áo trắng, tay áo bay quyết, quả nhiên là phong độ nhẹ nhàng, mê đảo không ít không biết thiếu nữ.

Trần Tuyết Phong có vẻ thực bất đắc dĩ, hần vốn định nhiều kiên trì mấy tràng, hiện tại xem ra lại không được.

"Thình!" Trần Lăng làm một cái thỉnh cánh tay thế, Trần Tuyết Phong bất đắc dĩ khoát tay áo, tùy tay công kích mấy chiêu liền nhận thua.

Kết quả không có bất luận cái gì tri hoãn, giữa sân nhất thời vang lên một mảnh huyền não âm thanh, có chút gia tộc thiếu nữ giờ phút này đều ở may mắn hôm nay tới tham gia Trần gia tộc sẽ, bằng không cũng sẽ không kiên nhẫn đến Trần Lăng phong thái.

Trần Lăng giờ phút này có vẻ thập phần rộng lượng, khiến Trần Tuyết Phong xuống sân khấu sau, mới vừa rồi đối với đám người chấp tay, người nhẹ nhàng thiềm xuống lôi đài.

"Thứ sáu tràng, Trần Vũ Hân đối trần Thiên Kỳ!"

Lại là một tiếng cao uống, Trần Vũ Hân sắp xếp chúng mà ra, cặp kia mê người đại chân dài thông thả mà lại có lực đạp bước chân, từng bước một đối với lôi đài đi đến, chặt người cạp vẩy nhẹ nhàng vũ động, ba nghìn tóc đen theo gió tung bay, giống như tiên nữ hạ phàm, nhất thời đem giữa sân sở hữu khác giới ánh mắt hấp dẫn cư trú.

Tất cả mọi người không khỏi trợn to hai mắt, ở đây tất cả tuổi trẻ tuần kiệt đều lộ ra quý mến về.

Trần gia không hổ là Giang Ninh thành hạng nhất hạng nhì đại gia tộc, trong tộc đệ tử cư nhiên như thử ưu tú! Đây là mọi người nhất trí ý tưởng.

Trần Vũ Hân hai tay triển khai, thân hình khinh phiêu phiêu dừng ở lôi đài phía trên, kia mê người phong tư, nhất thời khiến cho một trận tiếng thét chói tai, đã có không ít tuổi trẻ tuần kiệt trong lòng ở tính toán tộc hội sau khi chấm dứt đối Trần Vũ Hân phát động mạnh mẽ theo đuổi.

Trong đó có ý nghĩ, lại xuất ra đại lượng linh thạch, hồi lộ Trần gia đệ tử, hỏi thăm Trần Vũ Hân hết thấy, chính là của nàng ham, tính cách, tính tình, thân phận từ từ.

Những người khác học theo, trong lúc nhất thời, Trần gia đệ tử phát hỏa, mỗi một mọi người bị vài người vây lại.

"Thinh!" Trần Vũ Hân Thiên Thiên tay phải về phía trước nhất hoa, trần Thiên Kỳ tiện lợi trước vọt lại đây.

"Bang bang phanh!" Va chạm âm thanh không dứt bên tai, hai người trong khoảnh khắc liền triển đấu tới cùng nhau, Trần Vũ Hân thành thạo, sắc mặt hờ hững, trần Thiên Kỳ trên mặt đã có thần nhiên lo âu còn có bất an.

"Ách!" Rốt cục, ở mười mấy hiệp sau, Trần Vũ Hân một tay phiêu phiêu một chương vỡ vào trần Thiên Kỳ trong ngực phía trên, hần kêu lên một tiếng đau đớn, rút lui đi ra ngoài hơn mười bước, bắt đắc dĩ cúi đầu nhận thua.

Nhìn thấy trong lòng nữ thần dễ dàng như thế liền thắng được, giữa sân nhất thời lại truyền ra một trận huyền não.

"Thứ bảy tràng, Trần Dương đối Trần Quang Diệu!"

Hết lớn sau, trong sân huyền não âm thanh đột nhiên nhỏ rất nhiều, từ bên ngoài đến nhân như trước ở huyền não, nhưng là Trần gia tất cả mọi người không được yên tĩnh trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Xứng danh

Không có gì ngoài Trần gia người ngoài ra một ít nhân cũng rốt cục đã phát hiện biến hóa, một đám đều chậm rãi yên tĩnh trở lại.

Một lát sau, luyện võ quảng trường hoàn toàn an tĩnh lại, Trần Quang Diệu khi trước đi vào lôi đài phía trên, mặt mang ngạo mạn chung quanh nhìn xung quanh, hần đang tìm Trần Dương bóng dáng, tuy rằng lần trước Trần Dương tốc độ khiến hần kinh ngạc, nhưng là hần tự tin có thể đã bại Trần Dương dễ dàng chóng vánh.

Đó là một loại thâm căn cố đế quan niệm, bám vào trong lòng đáng kể, thời gian dài ý tưởng, sẽ không bởi vì một hồi chiến đấu liền thay đổi.

Giờ phút này, không đơn giản là Trần Quang Diệu đang tìm Trần Dương, ở đây tất cả mọi người ở chung quanh nhìn xung quanh, bởi vì giờ phút này, Trần Dương như trước không có xuất hiện.

Trần Mậu Lăng nhú mày, môi hơi hơi nhấp đứng lên, chộp vào tay vịn trên hai tay không tự giác chậm rãi nắm chặt.

Trần Hường Đông đứng dậy, chung quanh nhìn xung quanh, làm bộ như quan tâm tự như: "Dì, ta Trần Dương diệt nhi thế nào còn không có xuất hiện? Chẳng lẽ tu luyện quên thời gian?"

"Phụ thân, ta xem hấn là không dám tới chứ." Trần Lăng đứng ở một bên, mặt hàm châm biếm nói.

"Lăng nhi không được loạn giảng!" Trần Hường Đông trách mắng một câu, nhưng là kia thô lỗ trên mặt lại - lộ ra tươi cười đắc ý.

Trần gia trưởng lão hội một đám lão gia này cũng không có chung quanh nhìn xung quanh, bọn hấn chính là lẳng lặng ngồi ở tọa ý phía trên, bất vi sở động, mà lần đó mời dự họp tộc hội đại biểu lão giả lại nhẹ nhàng lắc đầu.

"Đại trưởng lão, lần này ngươi chỉ sợ xem nhìn nhầm a." Hấn ngẩng đầu nhìn vô cực các phương hướng, trong lòng thâm than.

"Ca ca vì cái gì còn chưa tới?" Tiểu Tinh Thần đứng ở trên bàn chung quanh nhìn xung quanh, kia nho nhỏ thân ảnh không ngừng chuyển vậy, trên mặt tràn đầy nghi hoặc về mặt.

"Không nên nhìn, ca ca ngươi sẽ không đến đây, hấn là cái người nhất gan!" Trần Lăng đi tới, thần tình trào phúng nói.

"Ngươi nói vậy!" Tiểu Tinh Thần khê kêu một tiếng, một đôi tay nhỏ bé gắt gao nắm lấy, linh động mắt to bên trong tràn đầy chấp nhất, một chữ một chữ nói: "Ca ca ta không phải người nhất gan!"

"Ngươi này bại hoại, không cần hủy hoại ca ca ta thanh danh!"

"Hừ!" Trần Lăng hừ lạnh một tiếng, thấp giọng nói: "Ngươi tốt nhất vẫn là cầu nguyện hấn đừng tới, bằng không hấn sẽ bị có thực thảm!"

"Chờ coi đi, chờ ta ca ca đến đây, ta khiến hấn đem ngươi đánh thành đầu heo, có ngươi răng roi đầy đất!" Tiểu Tinh Thần thờ phỉ phỉ quơ quơ nắm tay nhỏ, nhếch cái miệng nhỏ nhắn nói.

"Tiểu thí hài, tìm đánh!" Trần Lăng làm bộ dục đánh, thần tình cười nhạo rời đi.

"Ta xem Trần Dương diệt nhi sẽ không đến đây, tuyên bố bỏ quyền đi!" Trần Hường Đông vô cùng buồn chán mọi nơi nhìn nhìn, rốt cục mở miệng nói.

Trần Mậu Lăng há miệng thở dốc, rốt cục vẫn là nhẹ nhàng thở dài, nhắm lại hai mắt.

"Trần Dương, ngươi sẽ không để cho ta thất vọng, đúng không?" Trần Vũ Hân lẳng lặng đứng ở Trần Mậu Lăng phía sau, một đôi đại chân dài lập thẳng tắp, quay đầu nhìn xem Trần Dương nơi phương hướng, trong lòng nhẹ giọng tự nói.

Cùng lúc đó, ngồi ở Trần Mậu Lăng chung quanh hơn mười người một nhà đứng đầu, trong lòng đều có bất đồng ý tưởng, nhưng là có một chút bọn hấn đã nhìn ra, hiện tại Trần gia trưởng lão hội điểm tựa bồi dưỡng đối tượng là Trần Lăng, cho nên bọn hấn đã bắt đầu lo lắng nên như thế nào cùng Trần Hường Đông làm tốt quan hệ.

"Trần Dương vô cớ vắng họp, hiện tại ta tuyên bố, khí. . . ." Tài phán trưởng lão đứng dậy, tuyên bố Trần Dương bỏ quyền, nhưng là khí tự còn chưa nói xong, nhất đạo năng rảo tiếng hét lớn vang lên, đem chi đánh gãy.

"Ta đến đây!"

Xa xa, nhất đạo màu tím thân ảnh rất nhanh bay nhanh mà đến, bởi vì tốc độ quá nhanh, nhìn qua giống như là một mảnh tử vân bình thường, ở đây người không tự giác tránh ra một cái thông đạo, đạo thân ảnh kia theo trong thông đạo gian phòng hướng qua, bị bám một trận cuồng phong, thổi trúng bụi đất bay lên.

Thổi bay tuổi trẻ tuần kiệt y bào, thổi rối loạn hồng nhan đẹp làn váy tóc đen. Kia tốc độ cũng khiến rất nhiều người trước mắt sáng ngời.

Người tới đứng là Trần Dương, đã qua này hơn mười ngày hấn một mực cố gắng tu luyện, hôm nay cũng là tu luyện tới khả yếu quan đầu, bằng không hấn cũng sẽ không lúc này mới đến.

"Dương nhi, ngươi chung quy không để cho ta thất vọng!" Trần Mậu Lăng một đôi mắt hồ mạnh mẽ mờ, hai tay nháy mắt nắm chặt, ánh mắt trong lúc đó lộ ra một tia vui mừng loại tình cảm.

"Trần Dương, hảo dạng!" Trần Vũ Hân nguyên bản phiền muộn dung nhan phía trên lập tức lộ ra một tia mỉm cười, nhất thời khiến chung quanh đang ở nhìn lên nhà của nàng hóa đầu óc choáng váng, máu mũi cuồng phun.

"Hừ!" Trần Lăng hừ lạnh một tiếng, nhìn xem đi vào Trần Dương, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, thầm nghĩ trong lòng: "Đến đây thì thế nào? Bất quá là tự rước lấy nhục thôi!"

"Ca ca, ca ca, ca ca ngươi rốt cục đến đây!" Tiểu Tinh Thần đứng ở trên bàn hưng phấn loạn bình nhảy loạn, không nghĩ qua là, một cước thái không, mở rộng miệng liền đối với trên mặt đất sút đi.

Nhất đạo màu tím thân ảnh tiếm lại đây, đem chi ôm vào trong ngực.

"Tiểu tử kia, không cần nghịch ngợm!" Trần Dương nhéo nhéo Tinh Thần cái mũi, cười nói.

"Hi hi!" Tiểu Tinh Thần nhất thời bắt đầu nở nụ cười, một đôi mắt to loan thành trắng non, là như vậy vô tâm không phé.

Tướng tinh thần buông, Trần Dương quay đầu nhìn về phía Trần Mậu Lăng, khẽ gật đầu, lập tức nhìn về phía Trần Vũ Hân, sau lập tức nhất ngang cổ, quay đầu đi, như trước cao ngạo giống như thiên nga.

Trần Dương không tự giác sờ sờ cái mũi, một cái toát ra liền sạch sẽ lưu loát đã rơi vào lồi đài phía trên.

"Thật có lỗi, ta đã tới chậm!" Trần Dương đối với dưới đài chấp tay, liền xoay người nhìn về phía Trần Quang Diệu.

"Người nhất gan, ta còn nghĩ đến người không dám tới đâu!" Trần Quang Diệu khoe miệng vì kiêu, tràn đầy ý trào phúng, hai tay khoanh trước ngực trước, cảm hơi hơi giờ lên, không ai bì nổi.

"Người, không có tư cách theo ta nói như vậy nói!" Trần Dương sắc mặt bình tĩnh, ngữ khí bình thản, đó là một loại coi thường, giống như là voi xem con kiến bình thường.

"Hừ, vài ngày không thấy, như trước như vậy miệng lưỡi bén nhọn, đợi cho dù người quý xuống đất cầu xin tha thứ, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình!" Trần Quang Diệu cười lạnh nói.

Dưới đài, Trần Lăng nhàn nhã đứng ở nơi đó, trên mặt tràn đầy chờ xem kịch vui về mặt.

Trần Hưởng Đông cũng là như thế.

Mà ở tràng trường lão hội hơn mười danh lão già, cũng đều là một bộ bình tĩnh về mặt, giống như Trần Dương này thiếu gia chủ thành tựu như thế nào, cùng bọn chúng không quan hệ.

Chỉ có Trần Mậu Lăng, Trần Vũ Hân còn có Tiểu Tinh Thần đang nhìn không chuyển tình nhìn chăm chăm lồi đài, trong lòng không an tâm.

"Đông!" Trần Quang Diệu trước đạp từng bước, một cổ khí thế cường đại theo thân thể của hắn phía trên khuếch tán mà ra, thẳng đối với đối diện Trần Dương phóng đi.

Đoán thể cảnh lực trọng thiên!

Trần gia đệ tử cũng không cảm mở to hai mắt, khoảng cách lần trước cho vay linh thạch mới một tháng, Trần Quang Diệu lại đột phá.

"Kết quả, không có tri hoãn!" Chứng kiến nơi này, Trần Lăng khoe miệng chậm rãi kiêu lên.

Trần Mậu Lăng cùng Trần Vũ Hân sắc mặt chậm rãi ngưng trọng, lần trước cho vay linh thạch là lúc Trần Dương tu vi như trước dừng lại ở đoán thể cảnh lực trọng thiên, hiện giờ mới tu luyện một tháng hắn, như thế nào là đoán thể cảnh lực trọng thiên Trần Quang Diệu đối thủ?

Một cổ gió mạnh nghênh diện thổi tới, đoán thể cảnh lực trọng thiên linh lực uy áp điên cuồng thổi quét, Trần Dương mặt không chút thay đổi, tối đen đôi mắt bên trong không hề bận tâm, đợi kia linh áp sắp đập vào đến thân thể hắn là lúc, hắn động.

Trần Dương thân thể chấn động, hai tay mạnh mẽ mở ra, đồng thời đầu khẽ nâng, một cổ không kém gì Trần Quang Diệu thậm chí còn hơn lúc trước linh áp theo thân thể hắn bên trong mạnh mẽ vọt ra, giống như thủy triều bình thường, hướng về đối diện thổi quét mà đi.

Nháy mắt cùng nghênh diện mà đến linh áp đập vào ở tại cùng nhau, sóng xung kích theo hai người trong lúc đó khuếch tán đi ra, đem hai người quần áo thổi trúng về phía sau tung bay.

Đoán thể cảnh lực trọng thiên, đồng dạng là đoán thể cảnh lực trọng thiên!

Cái gì?

Không có khả năng?

Thế nào có thể là đoán thể cảnh lực trọng thiên?

Điều đó không có khả năng, chẳng lẽ là ảo giác?

Ở Trần Dương thân thể phía trên khí thế thích phóng đi ra nháy mắt, thời gian yên lặng, giờ phút này, bọn hắn đã không thể tin vào hai mắt của mình!

Chương 15: Kinh điểm một quyền

Yên tĩnh, từ bình thường yên tĩnh, yên tĩnh sau, là một trận sóng to gió lớn, là một trận giống như sóng to gió lớn bình thường tiếng kinh hô, Trần gia tất cả mọi người khiếp sợ đứng lên, thậm chí cho dù này cho tới nay cũng không vì sở động, vô cùng bình tĩnh trường lão hội lão gia này nhóm đều đứng lên.

"Đoán thể cảnh, lực trọng thiên?" Trần Quang Diệu đứng mũi chịu sào, thần tình không thể tin kinh hô: "Không có khả năng, điều đó không có khả năng?"

"Cái gì?" Dưới đài, nguyên bản nhàn nhã tự đắc Trần Lăng mạnh mẽ trừng lớn hai mắt, trong tay bình trà đánh rơi trên mặt đất, "Ba" một tiếng, suất dập nát, nhưng là giờ phút này hắn đã chẳng quan tâm bình trà .

"Không có khả năng!" Trần Hường Đông vỗ mạnh một cái tọa ý, tạch một chút đứng lên, thô lỗ trên mặt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, hắn không thể tưởng tượng, Trần Dương ngăn ngụt một tháng có thể đạt được thành tựu như thế.

"Một tháng, lực trọng thiên!" Trần Vũ Hân vui mừng nở nụ cười, nét mặt tươi cười như hoa, đôi mắt đều loạn lên.

"Oa, ca ca hảo nị hại a." Tiểu Tinh Thần kích động quơ hai tay, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, tuy rằng nàng không biết đoán thể cảnh lực trọng thiên là cái gì hàm ý, nhưng là xem chung quanh Trần gia người nét mặt, nàng có thể đoán được.

"Đoán, thể, cảnh, lực, trọng, thiên!" Trần Mậu Lăng chậm rãi đứng dậy, một đôi mắt hổ bên trong tinh quang liên thiểm, kia vĩ ngạn thân ảnh cũng không tự giác run rẩy đứng lên, hắn nhìn không được giờ lên đầu, hít sâu một hơi, giờ khắc này, hắn cảm giác trong lòng vô cùng khoan khoái.

"Đoán thể cảnh lực trọng thiên, lại có thể là đoán thể cảnh lực trọng thiên, một tháng a, ngăn ngụt một tháng, đại ca, ngươi còn không có nhìn lầm a!" Trường lão hội cầm đầu tên kia lão giả không thể tưởng tượng nổi nói một mình, nhìn về phía vô cực các phương hướng ánh mắt càng phát ra tôn kính.

Đoán thể cảnh lực trọng thiên cảnh giới tu vi, mặc dù đang ở Trần gia trẻ tuổi bên trong có thể xếp hạng hàng đầu, nhưng lại không đủ để khiến Trần gia người kích động như thế. Chân chính làm cho bọn họ rung động chính là, này lực trọng thiên tu vi là trong một tháng tăng lên, một tháng a, đây là cái gì khái niệm?

Trần Lăng nhiều nhất một tháng tăng lên bốn tiểu cảnh giới, đã được xưng là Trần gia rất có võ đạo thiên phú người, nhưng là hiện tại cùng Trần Dương nhất so với, lại cái gì cũng không tính toán.

Ở cả Giang Ninh thành bên trong, tin tưởng không có bất cứ người nào có thể có Trần Dương thành tựu như thế.

Một tháng trước, Trần Dương vẫn là một cái thiên phú bạc nhược, mặc kệ như thế nào tu luyện đều không thể tiến thêm phước vật, nhưng là một tháng sau, này ‘ phước vật ’ lại thay da đổi thịt, biến thành một cái làm cho cả Trần gia thậm chí cả Giang Ninh thành đều lâm vào khiếp sợ võ đạo thiên tài.

Một tháng, tu vi tăng lên lực trọng thiên.

Nếu bọn hắn biết này gần chính là Trần Dương có ý thích phóng đi ra tu vi trong lời nói, bọn hắn sẽ lâm vào điên cuồng.

Cùng lúc đó, Giang Ninh thành bên trong mặt khác mấy đại gia tộc gia chủ cũng đều thần tình khiếp sợ, bọn hắn cũng hiểu biết Trần Dương dĩ vãng tình huống, bọn hắn giống như là đầu tường thảo bình thường, lúc trước còn muốn như thế nào gần hơn cùng Trần Hường Đông quan hệ, giờ phút này lại nghĩ như thế nào lấy lòng Trần Mậu Lăng .

Trần Mậu Lăng bên người cách đó không xa, một gã ngồi ngay ngắn tại chỗ ngồi trên lão giả giờ phút này cũng là thần tình kinh ngạc, xem dạng Trần Dương ánh mắt có chút phức tạp.

Người này đứng là Lý gia trưởng lão, Lý gia gia chủ Lý Thiên Thành một tháng trước tới đây từ hôn, hắn biết đến rành mạch, nhưng là hắn thật không ngờ, Trần Dương ở ngăn ngụt một tháng thời gian trong lại có thể tăng lên sáu tiểu cảnh giới, tin tưởng cả Lý gia cũng sẽ không nghĩ đến đi?

"Đắc tội Trần gia, cố tình Trần gia tiểu tử đã có như thế võ đạo thiên phú, quả nhiên là một loại chăm chọc a!" Lý gia trưởng lão trong lòng thở dài.

"Ngươi, ngươi là thế nào tu luyện ?" Trên đài, Trần Quang Diệu thần tình rung động chỉ vào Trần Dương thăm hỏi, trên người hắn linh áp khi cường khi ít hơn, hiển nhiên cảm xúc dao động phi thường lợi hại, bị khiếp sợ không rõ.

"Tùy tùy tiện tiện tu luyện ." Trần Dương thần nhiên nói.

"Hừ!" Trần Quang Diệu hừ lạnh một tiếng, mạnh mẽ cho mình thêm can đảm, sắc mặt dữ tợn quát: "Một tháng tăng lên sáu tiểu cảnh giới, chỉ sợ là Trần

Mậu Lăng cho người ăn cái gì đan được đi? Loại đan được này tuy rằng có thể rất nhanh tăng lên tu vi, nhưng là di chứng lại thập phần cường đại, của người võ đạo căn cơ đã bị hủy!"

"Hay không như thế, thử xem liền biết!" Trần Dương như trước phong khinh vân đạm, mặt không chút thay đổi nói.

"Miệng cộp gan thỏ, xem ta thế nào thu thập người!" Trần Quang Diệu giờ phút này có vẻ có chút điên cuồng, hét lớn một tiếng, khi trước đối với Trần Dương phóng đi.

Mang theo cường đại linh áp, cuộn cuộn nổi lên từng trận kinh phong, Trần Quang Diệu vọt tới Trần Dương trước người, một quyền quyền đối với sau ném tới, hoàn toàn không có bất luận cái gì kết cấu, toàn dựa vào một cỗ ngoan sức lực, còn có một loại không biết là không biết phải làm sao vẫn là cường chế áp bách cảm giác sợ hãi.

"Bang bang phanh!" Hai người quyền chưởng giao nhau, nặng nề va chạm âm thanh thỉnh thoảng vang lên, Trần Dương sắc mặt bình tĩnh, tối đen đôi mắt bên trong không hề bận tâm.

Dưới đài, sở hữu Trần gia người đều ở khán trương nhìn chăm chú vào trên lôi đài hai người, nhất là Trần Dương, bọn hắn cũng muốn nhìn xem Trần Dương một thoáng tu vi tăng lên nhiều như vậy, võ đạo căn cơ hay không trúc ổn, nếu là tốt mã dê cùi trong lời nói, như vậy hẳn cuộc đời này cũng phế đi.

Mặt khác mấy đại gia tộc nhân đã ở khán trương chú ý, nhất là Lý gia trưởng lão.

"Suru!" Nhìn xem đồng tử bên trong rất nhanh phóng đại quyền ảnh, Trần Dương thân thể lướt ngang đi ra ngoài, phản thủ một quyền liền đối với Trần Quang Diệu cái ót ném tới, uy lực cực kỳ cường đại.

Trần Quang Diệu cảm giác được sau đầu một trận cảm giác mát đánh úp lại, nhện không được một cái giật mình, đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, thân thể rất nhanh liền xông ra ngoài, tránh đi Trần Dương kia một quyền, xoay người lại lại phát động công kích.

Hai người không ngừng đối xô, quyền chưởng giao nhau, thân hình ở trên đài rất nhanh xê dịch, không bao lâu liền đối với chiến hơn mười hiệp, lại không thấy hai người phân ra cái cao thấp phong độ.

"Hừ, cũng bất quá như thế!" Trần Quang Diệu cười lạnh một tiếng, thân ảnh cấp tốc lui về phía sau, lui ra ngoài hơn mười bước sau mạnh mẽ đứng lại, hai tay rất nhanh kháp động ẩn bí quyết, trên thân thể phóng thích linh áp càng ngày càng cường đại, mơ hồ có đột phá đoán thể cảnh lực trọng thiên xu thế.

"Trần Quang Diệu ở thi triển vũ kỹ!"

Dưới đài, Trần gia đệ tử đều kinh hô ra tiếng, không được quay đầu nhìn về phía Trần Dương, có lẽ giờ phút này ở bọn hắn xem ra, Trần Dương nhược điểm chính là không có thời gian tu tập vũ kỹ.

Trần Lăng, Trần Hưởng Đông, Trần Mậu Lăng, Trần Vũ Hân, giờ phút này cũng nhện không được nhìn về phía Trần Dương, về mặt từng người bất đồng.

Nhưng là Trần Dương lúc này lại có thể dừng lại, liền vậy lẳng lặng đứng ở tại chỗ, không có bất luận cái gì động tác, cũng không có đánh gãy Trần Quang Diệu, hẳn hành động khiến tất cả mọi người nghi hoặc không thôi.

"Đoạn ngọc chương!" Rốt cục, Trần Quang Diệu thi triển xong, hét lớn một tiếng, hai tay cũng chương về phía trước, nở rộ lực sâu kín hào quang đối với Trần Dương chụp đi.

Trần Dương đang làm cái gì?

Chẳng lẽ bị dọa tới?

Dưới đài, tất cả mọi người nhện không được lo lắng đứng lên.

Lực sâu kín chương ảnh ở đồng tử bên trong rất nhanh phóng đại, Trần Quang Diệu khóe miệng kia tươi cười đắc ý rõ ràng có thể thấy được, ngay tại hẳn cách Trần Dương chỉ có ba thước khoảng cách xa là lúc, Trần Dương động.

Động tác của hắn rất đơn giản, chân phải lui về phía sau nửa bước, tay phải nắm chặt thành quyền, không hề màu sắc rực rỡ một quyền nện đi ra ngoài, đơn giản, thô bạo!

Băng vân quyền!

Chứng kiến nơi này, dưới đài có người đã nhện không được nhắm mắt lại, nguyên bản nghĩ đến Trần Dương là võ đạo thiên tài, hiện tại xem ra này võ đạo thiên tài cũng sắp cũng bị chụp chết.

"Phanh!" Hai người nháy mắt va chạm ở tại cùng nhau, Trần Quang Diệu khóe miệng còn mang theo dữ tợn ý cười, nhưng là ngay sau đó, nét tươi cười của hắn liền động lại, cướp lấy chính là vô tận khiếp sợ còn có sợ hãi.

"Răng rắc" rất nhỏ tiếng vang truyền ra, cánh tay phải của hắn cốt bị sinh sôi đánh gãy.

"Ách a. . . ." Trần Quang Diệu thông khổ kêu to, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, trong mắt tràn đầy sợ hãi, thân thể khổng lồ không nổi bay ngược đi ra ngoài, giống như cắt đứt quan hệ điều, cuối cùng trùng điệp nện ở hơn mười thước ngoài lối đài dưới.

Trái lại Trần Dương, giờ phút này chính lắc lắc tay phải, khoanh tay đứng lại, lông tóc không thương.

Kết quả, ra ngoài mọi người dự liệu, hiện trường lại một lần nữa yên tĩnh xuống dưới, từ bình thường yên tĩnh, tất cả mọi người mở to hai mắt, nhìn xem trước mắt này hết thấy, giờ phút này bọn hắn đã có một loại chết lặng cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Dưới ánh trăng vắng đạo

Băng vân quyền, là đại thừa băng vân quyền!

Phạm giai trung cấp vũ kỹ!

Trưởng lão hội cầm đầu tên kia lão giả đôi mắt co rút lại, hơi có vẻ đục trong hai mắt tinh quang bùng lên, cả người khí chất đã xảy ra trọng đại thay đổi, giờ phút này hắn nhìn qua giống như là vận sức chờ phát động hùng sư bình thường, thế nào còn có một tia ồm yếu bộ dáng?

Cùng lúc đó, trưởng lão hội mặt khác thành viên cũng đều kinh ngạc mở rộng ánh mắt, quả nhiên là không thể tưởng tượng nổi!

Một tháng, không chỉ có tu vi tăng lên sáu tiểu cảnh giới, lại có thể còn đồng thời đem một môn phạm giai trung cấp vũ kỹ tu luyện tới đại thừa chi cảnh, loại này thiên phú, làm cho bọn họ trong lúc nhất thời có chút không thể nhận.

"Tính ra không ra!" Trần Hường Đông đặt móng ngồi ở tọa ý trên, trên mặt vẻ đắc ý sớm đã vô ảnh vô tung biến mất, cướp lấy chính là một loại nồng đậm mất mát còn có vô tận tự giễu.

Nguyên bản nghĩ đến đại cục nắm, hiện tại đâu? Kết quả đã không được biết rồi.

"Đại thừa băng vân quyền? Trần Dương, ngươi hẳn sao che dấu đủ sâu sắc a." Trần Lăng hai tay mạnh mẽ nắm chặt, gắt gao nhìn chăm chăm trên đài Trần Dương, trong lòng hỗn hển rít gào nói.

Trần Mậu Lăng giờ phút này đã yên tĩnh trở lại, chậm rãi ngồi ở ghế trên, mặt mang mỉm cười nhìn trên đài cùng dĩ vãng hoàn toàn bất đồng Trần Dương, hân hoan này cũng không kinh ngạc, bởi vì hắn biết Trần Dương còn tu luyện bát bộ căn thiên, hơn nữa thành tựu tuyệt đối không thấp.

Giờ phút này, hắn cũng không suy nghĩ, chỉ cần đây là con của mình, quản hắn thế nào tu luyện làm gì?

"Trần Dương, ta kia một trăm khối hạ phẩm linh thạch không có lãng phí a." Trần Vũ Hân trên mặt trôi qua tươi cười càng phát ra sáng lạn, làm cho người chung quanh nhìn không được hoa mắt thần mê.

"Nga da, ca ca thắng!" Tiểu Tinh Thần hưng phấn nhảy dựng lên, linh động mắt to bên trong tràn đầy sùng bái.

"Ha ha. . . ." Lý gia trưởng lão bất đắc dĩ cười khổ, nói không rõ là đúng hay sai.

"Thế nào có thể? Điều này sao có thể? Liên một quyền, một quyền liền có ta không đứng lên nổi?" Quỳ rạp trên mặt đất sắc mặt trắng bệch Trần Quang Diệu không thể tin nói một mình, đến bây giờ hắn còn không thể nhận kết quả này, hắn liều mạng muốn đứng lên, nhưng mà Trần Dương kia một quyền uy lực thật sự quá lớn, hắn cả cánh tay phải cốt đã hoàn toàn gãy, nếu là không có linh dược, chỉ sợ hắn này cánh tay liền phế đi.

"Trần Dương, ngươi ngoan a, ngươi chặt đứt cánh tay của ta, tương đương phế đi ta, ngươi bị hủy ta cả đời, ta muốn cho ngươi không chết từ tế được!" Trần Quang Diệu sắc mặt dữ tợn, thanh âm oán độc lớn tiếng quát mắng.

"Người tới, đem Quang Diệu nâng đi xuống, thủ cửu ngọc đoạn tục cao vì hắn tiếp tục đoạn cốt!" Trần Mậu Lăng đứng dậy, phất phất tay, liền có nhân lên sân khấu đem Trần Quang Diệu nâng đi.

Cửu ngọc đoạn tục cao, Trần gia tổ truyền linh dược, thủ chín chín tám mươi một loại linh dược rèn luyện mà thành, chỉ cần của người khùng xương không phải hóa thành bột phấn, liền có thể khôi phục hoàn hảo như lúc ban đầu, là Trần gia quý giá nhất gì đó, nghe được Trần Mậu Lăng không chút do dự xuất ra vật ấy trị liệu Trần Quang Diệu, ở đây Trần gia người trong lòng đều dễ chịu một ít.

"Thứ bảy trăng, Trần Dương thắng!" Tài phán trưởng lão tuyên bố kết quả, Trần Dương mặt không chút thay đổi tiêu sái xuống lời đài.

Chiến đấu như trước ở tiếp tục, nhưng mà kế tiếp mấy trăng chiến đấu đều không thể cùng Trần Dương trận chiến đấu này so sánh với, lúc này đây Trần Dương cho bọn hắn nhiều lắm rung động, là vì hôm nay tộc hội sở hữu chiến đấu bên trong cao nhất. Triều.

Chút bất tri bất giác, bóng đêm đi tới, Trần gia tộc sẽ đã tiến vào tới kết thúc, còn còn lại mấy đôi Trần gia đệ tử, ngày mai tiến hành trận chung kết.

Trần Dương, Trần Lăng, Trần Vũ Hân, trần văn, trần liễu thanh năm người tiến vào trận chung kết, ngày mai nhất quyết thắng bại.

Náo nhiệt một ngày Trần gia ở bóng đêm đi tới khi liền an tĩnh lại, sở hữu khách đều đã ly khai, Trần Mậu Lăng cùng Trần Hường Đông cùng trưởng lão hội nhất bang trưởng lão tiến nhập nghị sự đại điện, mà Trần Dương cùng Trần Vũ Hân còn có Tiểu Tinh Thần giờ phút này đang đứng ở trong sân, ngẩng đầu nhìn ánh trăng.

Ba người nằm ngửa ở bãi cỏ trên, đều không có nói chuyện, không khí lại có thể có chút ấm áp cảm giác.

Thật lâu sau, Trần Vũ Hân ngồi dậy đến, hai tay xanh tại phía sau, đầu khẽ nghiêng, đầu đầy tóc đen thùy dừng ở bãi cỏ trên, kia cao ngất song phong có vẻ càng cao ngất, nhìn xem bên trên thiên không trắng sáng, nòng mở miệng.

"Trần Dương, tu vi của ngươi là đoán thể cảnh lực trọng thiên sao?"

Trần Dương hai tay gói lên sau đầu, tối đen đôi mắt nhìn chăm chăm sáng tỏ ánh trăng không hề chớp mắt, không nói gì.

"Ngươi là thể nào tu luyện, một tháng lại có thể sẽ có thành tựu như thế?" Trần Vũ Hân quay đầu đến, lẳng lặng nhìn Trần Dương, chờ đợi trả lời.

Trần Dương mỉm cười, mở miệng nói: "Thiên tài nhân sinh, là không cần giải thích."

"Tự kỳ!" Trần Vũ Hân cười nắc nẻ một câu, nhẹ nhàng thở dài, xinh đẹp đôi mắt bên trong có một tia tán thưởng cùng tia sáng kỳ dị.

Tu vi của nàng ở Trần gia trẻ tuổi bên trong xem như hạng nhất hạng nhì, nhưng mà vì đạt được tu vi như thế, nàng trả giá bao nhiêu cố gắng cùng mồ hôi nàng trong lòng thập phần rõ ràng, tu luyện một đường, kỳ thật chính là ở nghịch thiên mà đi, mà nhân thân thể giống như là một tòa vô cùng vô tận bảo tàng, chỉ có thông qua cố gắng tu luyện đến không ngừng mở ra một đám bảo tàng, mới có thể đạt được rất cao tu vi.

Mà cái quá trình là thông thả, căn bản là không có đường tắt vừa nói, đều là từng bước một dấu chân đi tới, đối, là có thiên tài, nhưng mà thiên tài cũng là so với người bình thường hơn vài phần thiên phú mà thôi.

Trần Dương ở gần gần trong một tháng tăng lên suốt sáu tiểu cảnh giới, nhưng lại đem một môn phạm giai trung cấp vũ kỹ tu luyện tới đại thừa, này cần trả giá bao nhiêu cố gắng cùng mồ hôi? Đây là phải được lịch bao nhiêu cái không ngủ đêm sau, mới có thể đạt được thu hoạch?

E rằng hắn thiên phú thật sự là phi thường tốt, nhưng mà nếu tự thân không cố gắng, có dù cho thiên phú cũng là phí công. Thu hoạch kỳ thật chẳng khác nào trả giá.

Tuy rằng Trần Dương một bộ dường như không có việc gì bộ dáng, nhưng mà Trần Vũ Hân trong lòng rõ ràng, Trần Dương vì hôm nay, khẳng định trả giá thường nhân không thể tưởng tượng cố gắng.

"Đúng rồi, ca ca là thiên tài, thiên tài là các ngươi những thứ này người phạm không thể lý giải." Tiểu Tinh Thần mạnh mẽ ngồi dậy, hai mắt tỏa ánh sáng nói, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn phía trên tràn đầy sung sướng, lập tức thi triển mở nhất chiêu Thái Sơn áp đỉnh, liền nhào tới Trần Dương trong lòng, một lớn một nhỏ hai vị này liền như vậy ở bãi cỏ trên cái lộn lên.

"Như vậy thật tốt!" Trần Vũ Hân nhìn xem trước mắt này ấm áp một màn, khóe miệng lộ ra một tia hiểu ý tươi cười.

"Trần Dương, xem chừng ngươi tâm tình không sai thôi!"

Đúng vào lúc này, nhất đạo lỗi thời thanh âm của truyền đến, mang theo một tia lãnh ý cùng trào phúng, ấm áp không khí nháy mắt bị đánh vỡ.

"Ngươi này chán ghét gia hỏa, ngươi tới làm gì?" Tiểu Tinh Thần mạnh mẽ đứng lên, một cước đâm lên Trần Dương trên đùi, hai tay chống nạnh, tiểu đại nhân bình thường quát.

Trần Vũ Hân cũng đứng dậy, lần thứ hai biến thành ngày xưa bên kia ăn trên ngồi trước thiên nga trắng, nhìn cũng chưa từng nhìn người tới liếc mắt một cái.

Trần Dương đảo cặp mắt trắng dã, đem Tiểu Tinh Thần ôm đến một bên, vươn người đứng dậy, mặt không chút thay đổi nhìn phía trước.

Quần áo trắng Trần Lăng đứng ở mười thước có hơn, ánh mắt đứng ở Trần Vũ Hân trên người lâu rồi, rốt cục chuyển qua Trần Dương trên người, trong mắt mang theo một tia oán độc cùng ghen tị, hắn chậm rãi đi lên phía trước, từng bước một chút nói: "Trần Dương, không cần hung hăng cần quấy,

tuy rằng người tu vì tăng lên không chậm, nhưng mà bằng người hiện tại đoán thể cảnh lực trọng thiên tu vì, căn bản là không phải đối thủ của ta, thiếu vị trí gia chủ, là của ta!"

"Phải không?" Trần Dương phát y bào, khoanh tay mà đứng, trên mặt một bộ phong khinh vân đạm bộ đáng, thần nhiên nói: "Thiếu vị trí gia chủ, ta căn bản là không có hứng thú, người đã như vậy cảm thấy hứng thú, thì lấy đi tốt lắm, nhưng mà."

Trần Dương nói đến chỗ này ngữ khí một chút, trong mắt hiện lên một tia lạnh lùng nghiêm nghị quang mang, ngữ khí lạnh như băng nói: "Nhưng mà người thỉnh có cái kia thực lực mới được!"

"Ta là có phải có năng lực? Quả nhiên là buồn cười!" Trần Lăng sùng sốt, lập tức cười lên ha ha, hất chỉ vào Trần Dương, bừa bãi nói: "Trần Dương, người chẳng lẽ tu luyện tu thành ngu ngốc rồi? Lại có thể hỏi ta có hay không năng lực này? Ha ha ha."

"Hôm nay là ngày cuối cùng, người làm thiếu gia chủ ngày cuối cùng, hảo hảo hưởng thụ đi, ngày mai lúc này, người đem hai bàn tay trắng!" Trần Lăng trên mặt tràn đầy tàn nhẫn tươi cười, ở bừa bãi tiếng cười to bên trong xoay người rời đi.

Nhìn xem Trần Lăng rời đi bóng lưng, Trần Dương tối đen đôi mắt bên trong hiện ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, Trần Lăng tu vì hất đoán không ra, đối với ngày mai một trận chiến hẳn cũng không có tuyệt đối nắm chắc.

"Trần Dương, hết sức là được!" Trần Vũ Hân đã đi tới, nhẹ giọng nói.

"Thế nào? Đối với ta không có tin tưởng sao?" Trần Dương xoay người lại, lại đem Trần Vũ Hân hỏi sùng sốt.

"Có, Tinh Thần đối ca ca có tin tưởng ác." Tiểu Tinh Thần sôi nổi chạy tới, lớn tiếng nói.

"Thiếu gia chủ, trưởng lão hội xin mời!" Lúc này, một gã Trần gia đệ tử theo xa xa chạy tới, cung kính nói. Trải qua hôm nay đánh một trận xong, Trần gia đệ tử cũng không dám tiếp tục khinh thị Trần Dương.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Giăng co

"Có thể có nói nguyên nhân?" Trần Dương xoay người lại, bình tĩnh hỏi.

"Thuộc hạ không biết." Kia đệ tử lắc lắc đầu, lập tức nói: "Bất quá là gia chủ khiến thuộc hạ tiến đến ."

"Tốt, ta đã biết." Trần Dương khẽ gật đầu, xoay người cùng Tiểu Tinh Thần còn có Trần Vũ Hân nói vài câu, liền cùng người nọ đang rời đi.

Nghị sự đại diện ngoại, Trần Dương lẳng lặng đứng thẳng một lát, liền theo bậc thang chậm rãi mà lên, kia trầm trọng đại môn tự động mở ra, đưa hất thân ảnh nuốt hết.

Đây là Trần Dương lần đầu tiên bước vào nơi này, Trần gia cao nhất tập quyền trung tâm.

Trong đại điện, giờ phút này ngồi hơn mười người lão giả, Trần Mậu Lăng cùng Trần Hường Đông đối diện mà ngồi, nhìn thấy Trần Dương đã đến, tất cả mọi người tạm dừng nói chuyện với nhau.

"Trần gia đệ tử Trần Dương, ra mắt gia chủ cùng các vị trưởng lão." Trần Dương đứng ở đại điện trước cửa, vẫn chưa lại đi tới, chấp tay thi lễ, lại trực tiếp đem Trần Hường Đông bỏ qua.

Trần Hường Đông thô lỗ khuôn mặt phía trên hiện lên một tia sắc mặt giận dữ, mày gắt gao nhíu lại.

Hơn mười người lão giả, một đám đều khoanh chân ngồi ở bờ đoàn phía trên, giờ phút này đều mở mắt ra nhìn ... từ trên xuống dưới ... Trần Dương, lâu rồi sau mới thu hồi ánh mắt, âm thầm gật đầu, giống như ở xác nhận cái gì bình thường.

"Trần Dương, tiến lên nói chuyện!" Cầm đầu lão giả đôi mắt hơi hơi vừa nhấc, hữu khí vô lực nói.

Trần Dương không nhúc nhích, mà là nhìn về phía Trần Mậu Lăng, nhìn thấy sau gật đầu sau mới vừa rồi đi ra phía trước, ở mọi người phía trước hơn mười thước nơi đứng thẳng.

"Trần Dương, ngươi thân là Trần gia thiếu gia chủ, là Trần gia tương lai hy vọng cùng đứng đầu, nhưng mà ngươi lại có thể giấu diếm tu vi, làm cho cả gia tộc người cho ngươi lo lắng, ngươi cũng biết sai?" Cầm đầu lão giả nhẹ nhàng ho khan một tiếng, dùng một loại chất vấn ngữ khí vấn đạo.

"Biết sai?" Trần Dương hỏi lại một câu, lập tức thân nhiên nói: "Ồ ta tu vi không có tiến thêm là lúc, các ngươi có thể có dẫn dò một câu? Biết được nói ta không có tiền đồ là lúc, các ngươi có thể có trợ giúp một phen? Hiện tại lại lúc này chất vấn ta là không biết sai? Không biết là buồn cười sao?"

"Suông sã!" Nhìn thấy Trần Dương như thế mặt không tôn trọng, thái độ tồi tệ, lập tức có trưởng lão mở miệng trách mắng.

Kia cầm đầu lão giả đôi mắt híp lại, phát tay ngăn cấm, đục đôi mắt nhìn xem Trần Dương, trầm giọng nói: "Tu luyện một đường toàn bằng cá nhân cố gắng, chính ngươi không hơn tiến, lại ngược lại trách ta bậc này chưa từng dẫn dò ngươi, chẳng lẽ không buồn cười sao?"

"Huống chi, Mậu Lăng có từng dẫn dò ngươi?" Lão giả kia nhìn thoáng qua Trần Mậu Lăng, lạnh lùng nghiêm nghị nói.

"Nửa tháng trước, là người phương nào quyết định bãi miễn ta thiếu vị trí gia chủ, đem ta vứt bỏ?" Trần Dương đối chọi gay gắt, hỏi lại một câu.

Cầm đầu lão giả nhíu mày, lạnh lùng nói: "Một cái đối với gia tộc không có bất luận cái gì tác dụng người, có thể nào đảm nhiệm thiếu gia chủ?"

"Trưởng lão lời này không sai, ta Trần Dương chính là một cái vô dụng nhân, như vậy các vị vì sao còn triệu ta tiến đến?" Trần Dương tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia hàn quang, trầm giọng vấn đạo.

Cho tới nay, trong lòng hắn đều nghẹn một hơi, bị trưởng lão hội một đám lão gia này bãi miễn thiếu vị trí gia chủ, bị gia tộc vứt bỏ, chuyện này khiến trong lòng hắn thập phần khó chịu, cho dù trước kia Trần Dương không có thiên phú, nhưng mà lão gia hỏa này nhưng không có đã cho hắn một tia cơ hội, nếu không phải Đại trưởng lão mở miệng, chỉ sợ giờ phút này Trần Lăng đã trở thành Trần gia thiếu gia chủ, mà hắn ngay cả tham gia tộc hội cơ hội đều không có.

Huống hồ, này cái gì rách nát thiếu gia chủ căn bản là không cần, nhưng mà hắn bị bãi miễn, Trần Mậu Lăng mặt gì tồn? Hắn này gia chủ còn như thế nào làm được đi xuống? Đây là duy nhất khiến Trần Dương không thể nhận chuyện tình.

Hơn nữa, hôm nay lão gia hỏa này triệu hắn tiến đến, rõ ràng là coi trọng hắn thiên phú, muốn hắn vì gia tộc cống hiến, cố gắng tu luyện nhìn xem có không dẫn dắt bọn hắn trở lại từng cổ hương.

Này rõ ràng chính là có cầu cho hắn, lại có tình tới trước một hạ mã uy, muốn ân uy cũng thì, khiến hắn khắc sâu trong lòng ở tâm, nhưng mà bọn hắn nhưng không biết, bọn hắn trước mắt này mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, từng cùng một cái kinh diễm cả đại lục minh châu, trong cơ thể ngồng nghênh cùng trải qua, khởi là một thiếu niên có thể sánh bằng?

Hoặc là ngươi liền cầu ta, hoặc là liền nhất phách lưỡng tán, đây là Trần Dương giờ phút này trong lòng duy nhất ý tưởng.

"Ngươi. . . ." Cầm đầu lão giả bị Trần Dương đồ á khẩu không trả lời được, sau nói đều là sự thật, nửa tháng trước bọn hắn còn lãnh khốc thỉnh bãi miễn Trần Dương thiếu gia chủ địa vị, giờ phút này rồi lại triệu hắn tiến đến, quả thật không thể nào nói nổi.

"Suông sã!" Trần Hường Đông vỗ mạnh một cái tọa ý, đứng dậy, quát to: "Trần Dương, ngươi trước mắt chính là ngươi phụ thân đều phải kêu thúc phụ trưởng bối, ngươi cư nhiên như thử vô lễ?"

"Hừ!" Trần Dương hừ lạnh một tiếng, bất vì sở động, nhìn thoáng qua Trần Hường Đông, lạnh lùng nói: "Người khác đối đãi ta như thế nào, ta tựa như gì đối nhân, một lòng muốn hại ta nhân còn muốn ta đối bọn hắn báo lấy tôn trọng? Không khỏi rất cũng khờ dại chứ?"

Trần Mậu Lăng lặng lẽ ngồi ở tọa ý trên nhìn xem, một chút mở miệng ý tứ của đều không có, trong lòng hắn cũng nghẹn nhất bụng hỏa, nếu không phải Trần Dương đột nhiên thể hiện ra kinh người thiên phú, chỉ sợ hôm nay xuất hiện ở nơi này là Trần Lăng mà không phải hắn.

"Trần Dương, ngươi mặt không tôn trọng, ta thay đường huynh giáo huấn một chút ngươi!" Trần Hường Đông một tiếng quát, huy khởi thót giống lớn nhỏ bàn tay liền đối với Trần Dương rút đi.

"Hỗn trướng!"

Vẫn ngồi ở ghế trên Trần Mậu Lăng rốt cục mở miệng, hắn hét lớn một tiếng, chân đạp Trần Dương mông tai ông ông tác hưởng, dư âm ở trống trải đại điện bên trong không ngừng quanh quẩn, kia vì ngân thân ảnh cao ngất biến mất tại nguyên chỗ, ngay sau đó đã xuất hiện ở Trần Hường Đông trước người, một chương đem sau chụp bạo lui hơn mười bước.

"Mười mấy năm không có phát hỏa, ngươi là không phải đã không đem ta đây cái đường huynh để vào mắt?" Trần Mậu Lăng trên mặt che kín sương lạnh, một đôi mắt hồ bên trong hung quang đầy đặc, nhìn xem rút lui đi ra ngoài Trần Hường Đông, ngữ khí lạnh như băng nói.

"Con ta, lớn như vậy ta không nhúc nhích qua hắn một đầu ngón tay, ngươi cũng dám?"

Mười mấy năm, Trần Mậu Lăng mười mấy năm không có phát quá, giờ phút này mạnh mẽ bạo phát đi ra, đem Trần Hường Đông dọa sững sờ, đứng ở tại chỗ khuôn mặt đến mức đỏ bừng, lại chung quy cũng không nói gì ra một câu đến, hắn hiểu rất rõ Trần Mậu Lăng tính cách, không phát hỏa tức lấy,

càng hòa nhất định kiến huyết.

"Hừ!" Trần Mậu Lăng hừ lạnh một tiếng, nhìn thoáng qua khuôn mặt đỏ bừng Trần Hướng Đông, lập tức nhìn về phía trưởng lão hội liên can lão già, lạnh lùng nói: "Ta Trần Mậu Lăng thân là một nhà đứng đầu, vì Trần gia tận tâm hết sức hơn mười năm, không có công lao cũng có khổ lao, vì gia tộc này, của ta vô đạo thành tựu dừng lại không tiến, vì gia tộc này, ta kính dâng ta hai mươi năm thanh xuân, ta Trần Mậu Lăng chưa từng từng có một tia câu oán hận?"

"Dĩ vãng, dương nhi tuy rằng cố gắng nhưng mà thiên phú bạc nhược, quả thật không xứng thiếu vị trí gia chủ, cho dù các ngươi không nói, ta cũng sẽ không đồng ý hân đảm nhiệm tiếp theo Nhậm gia chủ, nhưng mà các ngươi sở tác sở vi để cho ta vô cùng thất vọng!"

"Hiện giờ, dương nhi hân cố gắng tu luyện, khắc khổ tiến tới, may mà thượng thiên chiếu cố, khiến hân có được siêu phẩm vô đạo thiên phú, để cho ta tại đây vài thập niên bên trong lần đầu tiên chứng kiến hy vọng, chứng kiến trở về hy vọng, chứng kiến báo thù hy vọng, nhưng mà các ngươi lại như thế đối hân, muốn ân uy cũng thì sao?"

"Quả thật buồn cười!" Trần Mậu Lăng cười lớn một tiếng, hăng hái nói: "Cường giả, có cường giả tôn nghiêm, mà muốn trở thành một cường giả, nhất định phải có được một viên chưa từng có từ trước đến nay không e ngại hết thảy đạo tâm, dương nhi có như vậy tính chất vốn có, cho nên các ngươi hôm nay sở tác sở vi đều là vô dụng công."

Vài thập niên, Trần Mậu Lăng chưa bao giờ giống hôm nay như vậy như thế nắm chắc khí, như thế say sưa đắm đuối ở trường lão hội một đám lão gia này trước mặt nói như vậy nói, không phải hân không có dũng khí, mà là hân không biết trước khí, hiện giờ, đã chứng minh rồi trần ** bị siêu phẩm vô đạo thiên phú, hân rút cuộc không e ngại bất luận kẻ nào.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nghịch chuyển

Trưởng lão hội liên can lão già bị Trần Mậu Lăng thỉnh linh xảy ra tức giận còn có hăng hái tìm từ, nói sừng sốt,

Trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào phản bác.

Mà đứng ở một bên Trần Hướng Đông, kia thô lỗ trên mặt lại lúc trắng lúc xanh, chính hân đều cảm giác hai má nóng lên, bị Trần Mậu Lăng như thế khiển trách, hơn nữa còn là làm trò trưởng bối cùng tiểu bối mặt, khiến hân sôi gan, nhìn về phía Trần Mậu Lăng ánh mắt đều ẩn chứa nồng đậm lạnh buốt ý.

"Phụ thân nói không sai!" Trần Dương đối trước mặt những thứ này cái gọi là vì gia tộc lo lắng lão gia này một chút hảo cảm đều không có, cũng chưa nói tới kính sợ, hân đi đến Trần Mậu Lăng bên người, lạnh lùng nói: "Dứt bỏ ta họ trần, là phụ thân hài tử, ta đối gia tộc này một chút hảo cảm đều không có, nếu không phải vì báo sát mẫu chi cừu, diệt tộc mối hận, này thiếu gia chủ ta căn bản không để vào mắt."

"Năm tháng trước, các ngươi thỉnh cướp đoạt ta thiếu vị trí gia chủ, có thể, ta không có bất cứ ý kiến gì, hiện tại, ta như trước không có, này chó má thiếu gia chủ, các ngươi muốn cho ai liên cho ai, nhưng mà."

Trần Dương trước đập từng bước, tối đen đôi mắt mạnh mẽ trợn to, một cổ không e ngại hết thảy, có ta vô địch khí thế theo thân thể của hân phía trên phát ra đi ra, loại khí thế này là vô hình không chất, nhìn không tới sờ không được, nhưng lại thật sự rõ ràng khiến ở đây tất cả mọi người cảm nhận được.

Đây là từng cái kia kinh diễm cả đại lục tuyệt thế thiên tài, trong lòng một viên tại Địa ngục bên trong ma luyện hơn ngàn năm cũng không từng lưu lạc đạo tâm.

Chính là này khóa đạo tâm, là muốn muốn thành vì cường giả nhất định phải có tính chất vốn có. Cũng là một cái nút trời kỳ tài trong cơ thể bất khuất ngông nghênh cùng bất diệt chiến hồn.

"Nhưng mà các ngươi không cần trông cậy vào ta sẽ dẫn linh Trần gia trở lại từng có hương!"

"Trần gia hết thảy ta cũng biết, ông nội của ta, mẫu thân của ta cừu ta sẽ thân thủ đi báo, diệt tộc mối hận, ta sẽ thân thủ giải quyết, nhưng mà những thứ này cũng không phải Trần gia công lao, sẽ không đánh trên Trần gia lạc ấn."

"Nếu này cái gì chó má thiếu gia chủ, còn cần xem các người sắc mặt, như vậy, không cần cũng được!" Trần Dương ngữ khí vang vang, nói năng có khí phách nói.

Trần Dương một phen thuyết thoại vang vang mạnh mẽ, tự tự châu ngọc, hơn nữa cái loại này đập nôi chìm thuyền khí thế, lại có thể khiến ở đây tất cả nhân trong lúc nhất thời đều nói không nên lời, không phải này cổ khí thế kinh sợ ở bọn hắn, mà là làm cho bọn họ kinh ngạc.

Trần Dương mới nhiều, bao tuổi rồi? Nhiều nhất mười bảy tuổi, tu vi nhiều nhất đoán thể cảnh thất trọng thiên, lại có thể có như thể kiên định đạo tâm cùng võ đạo khí thế, điều này làm cho bọn hắn không thể tin được.

"Thôi, thôi. . . ." Kia cầm đầu lão giả lắc lắc đầu, giống như trong khoảnh khắc vừa già vài tuổi, hắn một trận thờ dài, lâu rồi sau mới mở miệng nói: "Là ta lão hồ đồ, đem người trở thành thành một cái hải tử đến xem đợi, không có nguyên vẹn tồn kính, là lão phu không đúng, lão phu hướng người giải thích!"

Nói xong, lão giả kia liền đứng dậy, run run muốn cấp Trần Dương khom mình hành lễ.

"Thù tóa!" Nhìn thấy hắn như thế, ở đây hơn mười danh trắng loa đầu đều dọa đứng lên, xông lên phía trước muốn ngăn cản. Chuyện cười, lão giả tính toán vai về trong lời nói, là Trần Dương ông nội bối, lại có thể cho mình cháu trai hành lễ giải thích, này còn thể thống gì?

"Không cần nhiều lời!" Lão giả khoát tay áo, ngăn cấm bọn hắn động tác, lập tức nhìn về phía Trần Dương, hữu khí vô lực nói: "Chuyện này là chúng ta không đúng, nhưng mà chúng ta cũng là vì gia tộc, diệt tộc mối hận quanh quẩn ở chúng ta lão gia hỏa này trong lòng hơn mười năm, này mấy chục năm qua, chúng ta không có một ngày có thể ngủ tốt thấy, thế nào một lần không phải đang ở trong mộng bùng tỉnh? Người không có trải qua lúc trước kia một hồi huyết chiến, người không thể lý giải tâm tình của chúng ta."

"Lão phu hướng người giải thích, hy vọng người không cần hận thù chúng ta, Trần gia ngày sau có không trở về, phải dựa vào người!" Lão giả sắc mặt trịnh trọng nói một câu, lập tức liền hai tay ôm quyền, cúi người đi.

Trần Dương trong lòng cũng là nhảy dựng, nếu thật sự bị này thi lễ, hắn muốn trên lưng đại nghịch bất đạo tên, lập tức không kịp nghĩ nhiều, thân thể nhanh chóng hướng về bên cạnh thêm đi.

"Trường lão không thể!" Trần Mậu Lăng cũng là trong lòng chấn động, lão gia hỏa này thật đúng là có được dẫn được, lập tức liền xông lên phía trước, một tay lấy này giúp đỡ đứng lên.

Một khắc chung sau, nghị sự đại diện đại môn mở ra, Trần Mậu Lăng cùng Trần Dương một trước một sau đi rồi đi ra ngoài, Trần Hưởng Đông đã khi trước ly khai.

"Tôi nay thời tiết quả thật không sai!" Trần Mậu Lăng hít sâu một hơi, nhìn xem vô tận bầu trời đêm nói.

"Đúng vậy, rất không tồi!" Trần Dương khẽ gật đầu, phụ tử hai người nhìn nhau, không được nhao nhao cười ha ha.

Trong tiếng cười, hai người đón mừng lưng ánh trăng rồi đi.

Trong đại điện, một đám trắng loa đầu ngồi vây quanh cùng một chỗ, có người mở miệng nói: "Thù tóa, người hôm nay vì sao phải như thế khom lưng khụy gối?"

"Đúng vậy, mấy chục năm qua, người chưa từng hướng người khác cúi đầu qua?"

Cầm đầu lão giả mỉm cười, khoát tay áo, nói: "Chúng ta có đầu rút cổ ở Giang Ninh đã bao lâu? Ba mươi năm có đi?"

"Khuong gia những năm gần đây không có lại hỏi thăm qua tin tức của chúng ta, nhưng mà này cũng không đại biểu chúng ta liền an toàn, hơn nữa diệt tộc chỉ cừu chúng ta còn muốn báo a."

"Hiện giờ, ta Trần gia xuất hiện Trần Dương như vậy thiên tài, cho hắn thời gian, nhất định sẽ đạt được để cho ta nhóm khiếp sợ thành tựu, trở về sắp tới, đừng nói là giải thích, cho dù là phục lạy nhận sai lão phu ta cũng không nhủ, dù sao cũng là ta chờ có sai trước đây."

"Chẳng lẽ các người nhìn sao? Trần Dương kẻ mà lòng tham đại, này nhỏ nhỏ Giang Ninh thành vây không được hắn, hơn nữa hắn người đối diện tộc căn bản là không có chút nào cảm tình đáng nói, duy nhất có thể khiến hắn ràng buộc là thân tình, hôm nay của ta giải thích, có thể vì Trần gia lưu lại một cái có thể khiếp sợ để thiên tài, có lợi a."

"Như vậy, có lẽ chúng ta sinh thời, còn có thể chứng kiến đại cừu báo ngày kia!" Lão giả thờ dài một tiếng, nghe xong những lời này, ở đây tất cả lão giả đều khẽ gật đầu, không hề ngôn ngữ.

Vô cực các trong

Như trước khoảnh chân ngồi ở góc người tóc đen chậm rãi ngẩng đầu lên, nhưng lại thấy không rõ khuôn mặt, hắn khẽ gật đầu, lẩm bẩm: "Làm như vậy, là được rồi!"

Theo hôm nay khởi, Trần gia trưởng lão hội đem không còn là cao nhất tập quyền trung tâm, mà Trần Mậu Lăng này gia chủ cũng không có bất luận cái

giết, hét thây đều khiến Trần Dương thập phần vừa lòng.

Một đêm không nói chuyện,

Hôm sau, ánh sáng mặt trời mới lên, im lặng một đêm Trần gia lần thứ hai sôi trào, giống như một bàn máy móc bình thường vận chuyển đứng lên, tiếng người ồn ào.

Luyện võ quảng trường phía trên, mọi người tề tụ, trận chung kết, tách ra màn che!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: kĩ kinh tứ tọa

"Hôm nay, là Trần gia tộc sẽ trận chung kết ngày, thắng được người, đem được đến phong phú phần thưởng."

"Đây là hữu nghị luận bàn, điểm đến mới thôi, nếu là đối thủ nhận thua, liền không thể đi thêm công kích, nếu là có người vi quy, gia quy xử trí!"

"Hiện tại, trận chung kết bắt đầu, thứ nhất tổ, Trần Vũ Hân đối trần văn!"

Đang nói rơi xuống, quần áo hồng y Trần Vũ Hân bay xuống ở trên đài, bên kia, một thân hắc y trần văn cũng đồng thời du ngoạn sơn thủy.

"Biểu muội, chú ý!" Trần văn vừa chấp tay, khẽ quát một tiếng, liền đối với Trần Vũ Hân triển khai cuồng mãnh thế công.

Trần văn, tuổi hơi dài, mười tám cửu tuổi, ở Trần gia tiểu bối bên trong tu vi xếp hạng hàng đầu, hơn nữa hắn tu luyện công pháp cùng võ kỹ đều có khuynh hướng công kích, xem như một cái tiến công loại hình võ giả, thế công sắc bén, hơn nữa thập phần cuồng bạo, giống như mưa rền gió dữ bình thường.

Công kích của hắn tốc độ thập phần mau lẹ, trong chớp mắt liền cùng Trần Vũ Hân qua hơn mười tuyến.

Mà Trần Vũ Hân là thủy chi nhu cái loại này loại hình võ giả, tôn trọng lấy nhu thắng cương, cùng trần văn khi xuất ra liền có vẻ ít hơn thế rất nhiều, mới vừa nhất giao thủ, hắn liền bị trần văn chiếm cứ chủ động, tự thân ưu thế phát huy không được, kế tiếp tháo chạy, mắt thấy muốn chống đỡ không nổi.

Nhưng mà Trần Vũ Hân biết, đối mặt trần văn như vậy tiến công loại hình võ giả, muốn chiếm cứ chủ động, chính là hắn cố tình mới vừa ngay từ đầu liền mất đi chủ động, hiện tại duy nhất có thể làm là chống đỡ đi xuống, chống được trần văn vòng thứ nhất kiệt lực, khi đó, chính là phản công thời cơ tốt nhất.

Hiển nhiên, trần văn chính mình cũng thập phần rõ ràng điểm này, cho nên công kích của hắn thập phần cuồng bạo, căn bản không để cho chính mình lưu chút đường sống, từng quyền sức lực bạo, căn bản là không có đem Trần Vũ Hân trở thành nữ nhân đối đãi, nhưng mà lâu công không dưới, lòng trong cũng nhiều một tia lo âu.

"Uống!" Trần văn hét lớn một tiếng, thân thể nhảy dựng lên, tay phải nắm chặt thành quyền, một quyền đối với Trần Vũ Hân phủ đầu nện xuống, rất có Thái Sơn áp đỉnh chi thế, một quyền này nếu là nện trong, chỉ sợ Trần Vũ Hân đương trường muốn học máu hôn mê.

"Đặng đặng đặng!" Trần Vũ Hân không ngừng lui về phía sau, trong cơ thể công pháp cấp tốc vận chuyển, thủy chi nhu đặc tính linh lực bị hắn phát huy đến cực hạn, nàng biết đây là trần văn một kích cuối cùng, thắng bại lúc này vừa mới, cho nên hắn vẫn lui về phía sau, muốn yếu bớt này công kích độ mạnh yếu.

Rốt cục, kia một quyền tới trước mắt, Trần Vũ Hân mạnh mẽ cắn răng một cái, Thiên Thiên ngọc thủ ở trước ngực tìm một vòng, lập tức cùng trần văn kia một quyền va chạm ở tại cùng nhau.

Ở va chạm trong phút chốc, Trần Vũ Hân liền kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt nhảy mất tái nhợt, nhưng mà nàng không thêm quan tâm chút nào, thân hình lần thứ hai mau lui, một đôi Thiên Thiên ngọc thủ giống như có niệm tính bình thường đem trần văn hữu quyền kéo cự trú, thế nào đều gãy không lồi thoát, cuối cùng bị này thao tác.

Tứ lạng bạt thiên cân!

"Phanh!" Trần Vũ Hân đem trần văn thân thể mạnh mẽ kéo lại đây, một chương khắc ở hân trong ngực phía trên, ở nhất thanh muện hưởng bên trong, trần văn thân thể bay ngược đi ra ngoài.

"Đa tạ !" Trần Vũ Hân trên mặt lần thứ hai khôi phục hồng nhuận, đối với trần văn chấp tay, mặt mang mỉm cười.

"Chiếm cứ chủ động cũng không từng đem biểu muội tiến công xuống dưới, vi huynh thật là xấu hổ!" Trần văn roi trên mặt đất, rút lui vài bước, cười khở khoát tay áo, khi trước thiem xuống sân khấu đi.

"Trận đầu, Trần Vũ Hân thắng!"

Dưới đài, vang lên tiếng sấm giống vỗ tay, Trần Vũ Hân mỉm cười gật đầu, thiem xuống lôi đài.

"Trận thứ hai, Trần Dương đối trần liêu thanh!"

Tài phán trường lão thanh âm vang lên sau, giữa sân lại yên tĩnh trở lại, có người tò mò, có người nghi hoặc, có người phấn chấn.

Tò mò chính là, trần liêu thanh là Trần gia trẻ tuổi xếp hạng vị thứ ba cao thủ, tu vi cao tới đoán thể cảnh thất trọng thiên, hơn nữa tu luyện lâu rồi, tu vi tất nhiên tăng trưởng không ít, Trần Dương chỉ có đoán thể cảnh lục trọng thiên tu vi, có không thắng lợi?

Nghi hoặc chính là, Trần Dương nếu thất bại, có thể hay không mất đi thiếu vị trí gia chủ.

Có người phấn chấn, là bởi vì hôm qua Trần Dương cho bọn hân nhiều lắm rung động, bọn hân muốn nhìn một chút, hôm nay Trần Dương có không lần thứ hai sáng tạo kỳ tích.

Ở mọi người im lặng nhìn chăm chú dưới, trần liêu thanh đi lên lôi đài, hai tay vây quanh ở trước ngực, mà Trần Dương cũng nhảy lên lôi đài, hai tay thả lỏng phía sau, hai người tương đối đứng thẳng.

Trần Mậu Lăng ngồi ở tọa ý trên vẫn không nhúc nhích, mặt không chút thay đổi, một tháng thời gian Trần Dương có thể có thành tựu như thế đã thù vì không đổi, hân hiện tại đã không quan tâm chiến đấu kết quả .

"Trần Dương, ngươi có không lần thứ hai mang đến kinh hĩ?" Vừa mới chiến đấu hoàn Trần Vũ Hân ngồi ở khu nghỉ ngơi, nhìn xem trên đài kia quần áo tử y hơi có vẻ gầy yếu thân ảnh, nói một mình.

"Trần Dương, ngươi cũng không nên bị đá bại a, bằng không bốn công tử sẽ không có thể với ngươi hảo hảo chơi đùa ." Trần Lăng thần tình sương lạnh, trong lòng lâm lâm.

"Trần Dương, đắc tội !"

Trên đài, trần liêu thanh thần nhiên nói một câu, kéo, xắn tay áo, lộ ra trắng kiện cánh tay cánh tay.

"Đắc tội!" Trần Dương cũng trở về một câu.

"Liêu thanh, đừng quên đã đáp ứng chuyện của ta, được chuyện sau, một trăm khối hạ phẩm linh thạch, mẫu thân ngươi cũng sẽ bình yên vô sự ." Nhưng vào lúc này, nhất đạo rất nhỏ truyền âm rơi vào tay trần liêu thanh trong tai, hân theo bản năng hướng dưới đài nhất khán, Trần Hưởng Đông chính hướng hân không dấu vết gật đầu.

Trần liêu thanh chau mày, do dự sau một lát, trong lòng hung ác, lập tức liền triển khai thân hình, đối với Trần Dương phóng đi.

Mạnh mẽ kinh phong gào thét mà đến, hỗn loạn đoán thể cảnh thất trọng thiên tu vi linh áp, như thủy triều giống lan tràn, mà trần liêu thanh liền giống như ở vào kia thủy triều đình sóng trên bình thường, công kích chỉ mãnh, cũng không Trần Quang Diệu kia bậc này rác rưởi có thể sánh bằng.

Trần Dương đôi mắt híp lại, thân thể hơi hơi cong lên, thân thể buộc chặt, giống như đang ở sẵn ăn sẵn báo bình thường, tìm được thời cơ tốt nhất, lập tức giống như tên ròi cung bình thường liền xông ra ngoài, hung hăng cùng trần liêu thanh va chạm ở tại cùng nhau.

"Bang bang phanh!"

"Oanh!"

"Đùng!"

Hai người vừa mới va chạm cùng một chỗ, lập tức truyền ra trầm thấp tiếng vang, hai người quyền chưởng giao nhau, lẫn nhau công kích, không ai nhường ai, trong lúc nhất thời lại có thể có khó khăn xá khó phân.

Trần Dương giờ phút này vận dụng như trước là đoán thể cảnh lục trọng thiên tu vi, hân muốn thử xem, này đoán thể cảnh lục trọng thiên tu vi có không chiến thắng đoán thể cảnh thất trọng thiên.

Nhưng mà được đến kết quả có chút không lý tưởng, nếu là tầm thường võ giả kia cũng được , nhưng mà này trần liêu thanh chính là thật sự đoán thể

cảnh thất trọng thiên, hơn nữa tại đây nhất cảnh giới trên nối tiếp nhau mấy tầng, trong cơ thể linh lực sớm đã tràn đầy, tùy thời cũng có thể đột phá, có thể nói hẳn có đoán thể cảnh bát trọng thiên vô giả các loại tính chất vốn có.

Hơn nữa hẳn thân mình kinh nghiệm chiến đấu cũng thập phần phong phú, ra tay ngoan mà chuẩn, Trần Dương lấy trước mắt trạng thái, chống đỡ phi thường vất vả.

Nhưng mà chính là muốn ở nghịch cảnh dưới mới có thể đột phá, cho nên Trần Dương đang liều mạng chống đỡ, không đến cuối cùng thời điểm, sẽ không tăng lên tu vi của chính mình.

"Bang bang!" Nặng nề thanh âm của không ngừng truyền ra, hai người giao chiến chính hằm, dưới đài người đều xem kinh tâm động phách, bọn hắn không nghĩ tới nho nhỏ đoán thể cảnh vô giả, lại có thể cũng có thể đủ chiến đấu như vậy kịch liệt, thế lực ngang nhau, một cách không ngờ.

Rốt cục, ở đối chiến gần trên trăm cái hiệp sau, Trần Dương lực không hề đuối, hơn nữa hẳn thân mình tôi luyện cũng vậy là đủ rồi, lập tức, băng vân quyền toàn lực thi triển mà ra, một quyền đem trần liêu thanh đánh đuổi mấy thước.

"Tốt lắm, chiến đấu nên đã xong!" Trần Dương trong lòng tự nói, tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia tinh quang, thân thể chấn động, một cỗ so với chi vừa mới cường đại gần một nửa khí tức theo thân thể của hắn bên trong bộc phát ra đến.

Hắn đầu đầy tóc đen loạn vũ, cả người khí tức lần thứ hai tăng cường, kinh sợ toàn trường.

Đoán thể cảnh, thất trọng thiên!

"Xôn xao!" Cảm giác được Trần Dương khí tức nháy mắt tăng cường, dưới đài mạnh mẽ bộc phát ra kinh người tiếng ồn ào, tất cả mọi người kinh ngạc há to miệng, bọn hắn cảm giác không thể tưởng tượng nổi, vô cùng khiếp sợ.

Trần Dương lại có thể ẩn tàng rồi tu vi?

"Kê mà tiền đồ bất khả hạn lượng!" Trương lão hội thủ tọa mạnh mẽ mờ hai mắt, kia đục trong mắt tràn đầy ức chế không nổi kích động cùng mừng như điên.

Trần Mậu Lăng thân thể khẽ run lên, trên mặt chậm rãi lộ ra vừa lòng hơn nữa tự hào tươi cười.

"Trần Dương, ngươi lại sáng tạo kỳ tích, này quả thực. . . ." Trần Vũ Hân kích động cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, thần tình không thể tưởng tượng nổi, năng đã không biết nên như thế nào hình dung.

"Đoán thể cảnh thất trọng thiên, Trần Dương, ngươi còn ẩn tàng rồi bao nhiêu bí mật?" Trần Lăng mạnh mẽ đem vật cầm trong tay chén trà bóp nát, sắc mặt dữ tợn.

"A, xem quyền!" Trần liêu thanh giờ phút này giống như điên cuồng bình thường, hẳn nhất định đã bại Trần Dương, bằng không hẳn mẫu thân sinh mệnh liền gặp đã bị uy hiếp, cũng chẳng quan tâm chấn kinh rồi, kêu to liên vọt đi lên.

"Băng vân quyền!" Trần Dương trong lòng hét lớn một tiếng, đoán thể cảnh thất trọng thiên đỉnh phong tu vi, hơn nữa bát bộ cảnh thiên thi triển ra đến động xung lượng, một quyền đem trần liêu thanh nện bay đi ra ngoài.

"Phốc!" Trần liêu thanh há mồm phun ra nhất đạo huyết tuyến, trên không trung vẽ ra nhất đạo yêu dị đường cong, thân thể hắn giống như là như điều đứt dây, trùng điệp nện ở dưới lôi đài, tiên khởi nhất bụi mù.

"Trận thứ hai, Trần Dương thắng!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Cuối cùng quyết đấu

"Xôn xao!"

Trọng tài thanh âm của vừa mới rơi xuống, giữa sân ở trải qua ngắn ngủi im lặng sau, liền lâm vào một mảnh trong hỗn loạn.

Kích động người có chi, hãm mộ người có chi, thét chói tai người có chi, ghen tị người cũng có chi.

Trần Dương hôm nay biểu hiện, lần thứ hai nhấc lên sóng to gió lớn, không ngừng sáng tạo kỳ tích, gây cho người đang xem cuộc chiến vô số khiếp sợ, hiện tại đã có rất nhiều nhân hãm mộ Trần Dương, sùng bái Trần Dương, lại có một chút hoài xuân thiếu nữ, đối Trần Dương sinh ra nồng hậu ‘ húng thú ’.

Nói tóm lại, Trần Dương mang đến kinh ngạc, tuyệt đối là bọn hán trà dư tửu hậu đàm luận tiêu điểm.

"Yên lặng!" Tài phán trưởng lão Đại uống, lập tức tuyên bố: "Đệ tam tràng, Trần Lăng đối Trần Vũ Hân!"

Dưới đài yên tĩnh trở lại, Trần Vũ Hân khi trước nhảy lên đài cao, nhìn thoáng qua dưới đài khu nghỉ ngơi bên trong Trần Dương, lập tức đem ánh mắt đặt ở vừa mới du ngoạn sơn thủy Trần Lăng trên người, một đôi đôi mắt đẹp bên trong hiện lên một tia chán ghét.

Ở Thần Phong đại lục phía trên, họ hàng xa kết hôn là thường có việc, một đại gia tộc bên trong luôn luôn một ít tình lý là biểu huynh muội biểu tỷ đệ quan hệ, Trần gia cũng không ngoại lệ.

Trần Lăng vẫn liền đối Trần Vũ Hân có chút vọng tưởng, giáp mặt biểu đạt mấy lần hán đối Trần Vũ Hân tình yêu cùng quý mến, hai người lại là bà con xa bà con, hơn nữa được xưng tụng trai tài gái sắc, lại khiến Trần Hường Đông cùng Trần Vũ Hân phụ thân nói qua dựng vợ gả chồng việc.

Tuy rằng Trần Lăng được xưng là Trần gia đệ nhất thiên tài, nhưng mà này tính cách phẩm hạnh quả nhiên là không đáng giá nhắc tới, Trần gia một ít hạ nhân cùng biểu muội, không biết bị hán tai họa bao nhiêu, Trần Vũ Hân tâm cao khí ngạo, có thể nào hợp ý loại này ‘ nhân tra ’?

Cho nên đối với Trần Lăng, nàng là đánh đáy lòng chán ghét, căn bản là không muốn gặp lại người này.

Nhưng mà nàng không thể không thừa nhận, nàng không phải Trần Lăng đối thủ, cho nên hán kia tuyệt mỹ dung nhan phía trên, giờ phút này mang theo một tia ngưng trọng, lông mày kẻ đen khinh khóa, trạng nếu núi xa.

"Biểu muội, người tự động nhận thua đi, tiết kiệm ít sức lực, hơn nữa không tổn thương cảm tình." Trần Lăng ngọc thụ lâm phong, đáng người tiêu sái đứng ở nơi đó, mặt mang mỉm cười nói, nhưng mà trong mắt lại chớp mắt một tia dâm. Xấu xa về.

"Ít nói lời vô ích!" Trần Vũ Hân quát lạnh một tiếng, Thiên Thiên ngọc thủ nhất loạt trên trán sợi tóc, thân nhiên nói: "Động thủ đi!"

"Thật muốn cùng biểu ca chiến đấu?" Trần Lăng mỉm cười, lập tức thấp giọng nói: "Tốt lắm, chúng ta liền tốc chiến tốc thắng, ta đã khản cập muốn thu thập Trần Dương cái kia phế vật."

Trần Vũ Hân môi khẽ ch, lông mày kẻ đen khinh khóa, cũng không dư hiểu, khi trước ra tay, Thiên Thiên ngọc thủ đối với Trần Lăng chụp đi.

"Biểu muội, muốn hay không như vậy nóng vội a." Trần Lăng cười ** một câu, phản thủ một chưởng đem Trần Vũ Hân công kích tan mất.

Trần Vũ Hân mặt như phủ băng, không nói được một lời, cũng không có bị Trần Lăng này ** chỉ ngữ ảnh hưởng tâm thần, ngược lại càng phát ra tập trung tinh lực, đợi cuối cùng nàng đã nghe không được Trần Lăng nói chuyện, trong mắt, trong lòng, chỉ có chiến đấu, thế nhưng tiến nhập khó được vong ngã chi cảnh.

Tại đây loại cảnh giới dưới, thực lực có thể phần trăm chỉ hai trăm phát huy, hơn nữa có thể rất nhanh tăng lên thực lực cùng kinh nghiệm chiến đấu, khiến Trần Lăng kinh ngạc vô cùng.

Dưới đài đang xem cuộc chiến mọi người, hiển nhiên cũng đều đã phát hiện Trần Vũ Hân tiến nhập khó được vong ngã chi cảnh, một đám đều là trong lòng tán thưởng, Trần gia này đồng lứa nhân trung, lại có thể duy nhất xuất hiện ba thiên tài, quả nhiên là thế không thể đỡ.

"Trần Lăng, không thể tiến công, không cần phá Vũ Hân vong ngã chi cảnh!" Trần Mậu Lăng mở miệng.

Trần Lăng khoe miệng vì kiêu, cũng không phản ứng, nhưng lại không dám mất làm trái gia chủ ý, chỉ có thể bị động ứng đối Trần Vũ Hân công kích.

Trần Vũ Hân giờ phút này trong lòng cũng thập phần kinh ngạc, ở Trần Lăng mọi cách ** dưới, nàng lại có thể tiến nhập vô giả tha thiết ước mơ vong ngã chi cảnh, lập tức không dám lãnh đạm, phao lại hết thảy tạp niệm, đem tự thân tu vi tăng lên tới cực hạn, hơn nữa đem tự thân sở học toàn bộ thi triển ra đến, không ngừng diễn luyện, không ngừng cường hóa, tăng lên.

Một khắc chung sau, Trần Vũ Hân theo cái loại này trạng thái bên trong lui đi ra, chính thể thực lực tăng lên nhất hơn phân nửa, nàng kinh hi vô cùng.

"Của ta hảo biểu muội, hai chúng ta lãng phí thời gian nhiều lắm, nên đã xong." Trần Lăng dậm. Cười một tiếng, đưa lưng về phía dưới đài mọi người, công kích mạnh mẽ sắc bén đứng lên, giống như nộ hải phong ba bình thường.

Trần Vũ Hân chau mày không ngừng lui về phía sau, vừa mới bắt đầu nàng còn có thể thông dong ứng đối, nhưng lại càng ngày càng gian nan, cuối cùng, hán vai phải trúng Trần Lăng một chưởng, sắc mặt tái nhợt trong kêu lên một tiếng đau đớn, đã rơi vào lòi đài dưới.

"Đệ tam tràng, Trần Lăng thắng!"

Tuy rằng thất bại, nhưng mà Trần Vũ Hân nhưng trong lòng dài ra một hơi, nhìn cũng chưa từng nhìn Trần Lăng liếc mắt một cái, mại cặp kia thẳng tắp đại chân dài đi tới Trần Dương trước người.

"Trần Dương, cố lên!" Trần Vũ Hân cười nói.

"Ân." Trần Dương khẽ gật đầu, vron người đứng dậy, tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia lãnh ý.

"Đệ tứ tròng, Trần Lăng đối Trần Dương!"

Tài phán trưởng lão thanh âm của vang lên, dưới đài một trận xôn xao, tất cả mọi người không hẹn mà cùng ngừng thở, trong lòng có một ít kích động, có chút không yên, càng nhiều chính là chờ mong.

Trận này chiến đấu, có thể nói phải đánh nhau ác liệt, là tộc hội cuối cùng quyết đấu.

Trên lôi đài, Trần Dương cùng Trần Lăng đối diện mà đứng, còn chưa chiến đấu, hai người trong lúc đó giống như đều sinh ra mỏng manh khí tròng.

"Rốt cục đợi cho giờ khắc này, Trần Dương, ta hôm nay thân nhau hảo giáo huấn một chút ngươi, lấy tiết mỗi hận trong lòng của ta!" Trần Lăng hai tay vây quanh ở trước ngực, thần tình cười lạnh nhìn Trần Dương, ngữ khí lạnh như băng nói.

"Mỗi mắt mong chờ!" Trần Dương mặt không chút thay đổi, vẫn lạnh nhạt phong khinh.

"Hắn sao !" Trần Lăng trong lòng tức giận mắng một tiếng, tuấn lãng khuôn mặt có chút dữ tợn, quát lạnh nói : "Ngươi tiếp tục hung hăng càn quấy đi, để cho ngươi liên hung hăng càn quấy không đứng dậy, ngươi tốt nhất vì chính mình cầu nguyện, không cần bị ta đánh cho tàn phế phế đi."

"Kết quả như thế nào, thử một lần liền biết, nhiều như vậy vô nghĩa là muốn như thế nào?" Trần Dương mày không dấu vết cau lại, không kiên nhẫn nói.

"Bắt đầu!"

Tài phán trưởng lão Đại quát một tiếng, trên đài hai người lập tức từng người lui về phía sau hơn mười bước.

Dưới đài, tất cả mọi người đang khần trương nhìn, một trận chiến này kết quả vốn là ở trong dự liệu, Trần Lăng tất thắng, nhưng mà ở trải qua này hai ngày chiến đấu sau, thấy được Trần Dương liên tiếp sáng tạo kỳ tích, mang đến khiếp sợ, bọn hắn trong lòng đã có chút không đáy.

Hiện tại kết quả như thế nào không thể hiểu hết, bọn hắn chỉ có thể gắt gao chú ý, nhưng mà có một chút là có thể khẳng định, trận này trận đấu, khẳng định phi thường phấn khích.

"Oanh!" Một trận trầm đục trong, Trần Lăng mạnh mẽ trước đạp từng bước, một cỗ cường đại linh áp giống như thủy triều bình thường theo thân thể của hắn bên trong cuồng hướng mà ra, như là xuất thủy giao long bình thường, gào thét đối với Trần Dương thổi quét mà đi, kia cường đại linh lực dao động, khiến dưới đài người trong lòng kinh ngạc không thôi.

Đoán thể cảnh cửu trọng thiên!

Trần Mậu Lăng cùng trưởng lão hội nhất ban thành viên cũng không cảm mở to hai mắt, đoán thể cảnh cửu trọng thiên, đây chính là hoàn toàn xứng đáng, Trần gia trẻ tuổi đệ nhất nhân.

Trần Dương, có không chống đỡ qua được đi?

Chứng kiến Trần Lăng tu vi, ở đây vô cùng nhiều người đều bắt đầu do dự, kết cục càng phát ra khó bề phân biệt.

Trần Dương tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia tinh quang, thân thể chấn động, đoán thể cảnh thất trọng thiên tu vi toàn bộ phóng thích, tại nơi nghênh diện mà đến triều dâng bên trong, khó khăn lắm lui về phía sau hai bước.

"Trần Dương, ta từng nói qua, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, hết thảy tà ma ngoại đạo đều muốn không chịu nổi một kích, cho dù ngươi có được không tầm thường tốc độ, cũng chạy không khỏi thảm bại kết cục!" Trần Lăng càn rỡ cười to, trên mặt tràn đầy khinh miệt, giống như đã chứng kiến Trần Dương bị hắn dẫm lên lòng bàn chân tình hình thực tế cảnh.

"Vô nghĩa thật nhiều, chiến đi!" Trần Dương ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, đầu đầy tóc đen điên cuồng vũ động, căn bản không có bị Trần Lăng tu vi kinh sợ cư trú, ngược lại có điểm điên cuồng cảm giác, hắn thi triển mở bát bộ cân thiên, giống như nhất đạo ảo ảnh bình thường đón giống như cuồng phong bình thường linh áp về phía trước phóng đi.

"Chịu chết đi!" Trần Lăng sắc mặt dữ tợn hét lớn một tiếng, điên cuồng đối với Trần Dương đánh tới.

"Phanh!"

Nhất đạo đình tai như óc vang lớn âm thanh truyền ra, hai người giống như đốm lửa xô địa cầu bình thường hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, trường hợp thấp phần rung động, linh áp tàn sát bừa bãi, linh lực dao động khổng lồ không nổi chung quanh tháo nước, cứng rắn lôi đài phía trên, hai người sở lập chỗ lại có thể đều xuất hiện nhẹ vết rách.

Dưới đài, vài tên Trần gia trưởng lão liên thủ ở lối đài quanh thân bày ra linh lực cái lồng, để ngừa hai người chiến đấu dư ba tháo nước đi ra.

"Hừ!" Thủy nhất va chạm, Trần Dương thân thể liền nhẹ nhàng run lên, sắc mặt trắng nhợt, yết hầu trong phát ra một tiếng kêu rên, tu vi chênh lệch hai cái tiểu cảnh giới, đây là bất luận cái gì đồ vật này nó đều không thể bù lại.

Nhưng mà hắn chống đỡ xuống dưới, không ngừng cùng Trần Lăng đối độn phải, công kích tới, hoàn toàn là một bộ không muốn sống bộ dáng, dồn hết đoán thể cảnh thất trọng thiên có thể phát huy ra lớn nhất lực lượng đi công kích, chiến đấu. Giống như đám tiểu một tiếng, đưa lưng về phía dưới đài mọi người, công kích mạnh mẽ linh lực nhất hơn phân nửa, nằng kinh hãi ngửi bút.

Chiến đấu tiến hành hùng hực khí thế, kịch liệt trình độ khiến dưới đài người rung động không thôi.

"Đằng đằng đằng!" Rốt cục, Trần Lăng một quyền đánh vào Trần Dương trong ngực phía trên, đem đánh đuổi hơn mười bước.

"Phanh!" Trần Dương một cước dẫm lên trên mặt đất, đem mặt đất thối ra một cái dấu chân thật sâu mới ngừng bạo lui thân hình, hắn đôi mắt lạnh lùng nghiêm nghị nhìn Trần Lăng, khoe miệng tràn ra một tia máu tươi.

"Ha ha ha." Trần Lăng bừa bãi cười ha ha, trên mặt tràn đầy không ai bì nổi vẻ mặt, hắn miệt thị Trần Dương, quát to: "Trần Dương, ngươi không phải bốn công từ đối thủ, chịu chết đi!"

"Phải không?" Trần Dương cúi đầu tự nói một câu, nâng tay lau đi khoe miệng máu tươi, song chưởng mạnh mẽ mở ra, ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, tiếng quát cuộn cuộn như sấm thẳng lên tận trời.

Cùng lúc đó, Trần Dương thân thể phía trên khí tức lại có thể bắt đầu không ngừng tăng cường, bị vây một loại điên cuồng tăng vọt trạng thái bên trong.

Đoán thể cảnh thất trọng thiên, đoán thể cảnh bát trọng thiên.

Đoán thể cảnh bát trọng thiên đỉnh phong.

Đoán thể cảnh cửu trọng thiên!

Trần Dương đầu đầy tóc đen điên cuồng vũ động, thân thể phía trên khí tức lại có thể siêu việt Trần Lăng, cả người quần áo bay phát phới, khí tức hoàn toàn cùng cổ ở đoán thể cảnh cửu trọng thiên phía trên.

Giờ khắc này, cả thế giới yên tĩnh trở lại, yên tĩnh, tử bình thường yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Chứng kiến kỳ tích

Lớn như vậy luyện võ quảng trường phía trên trong nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Châm rôi có thể nghe.

Tất cả mọi người mở to hai mắt, há to miệng ba, thần tình khiếp sợ, không thể tưởng tượng nổi nhìn kia cao cao lối đài, cùng với trên lối đài đạo kia quần áo tử y, hơi có vẻ gây yếu thân ảnh.

Thời gian giống như cầm bình thường, sau một lát, cả luyện võ quảng trường hoàn toàn sôi trào!

"Xôn xao!" Huyền não âm thanh giống như thủy triều bình thường, hiện ra hình tròn trạng đối với bốn phương tám hướng khuếch tán mở ra, tất cả mọi người ở kịch liệt thét chói tai, nghị luận, thần tình đỏ bừng, kim lòng không đập.

Rất kích thích, rất có hồi hộp, rất rung động, bọn hắn đã không biết nên như thế nào hình dung.

Một lần lại một lần đoán, một lần lại một lần phá vỡ, một lần lại một lần sáng tạo kỳ tích, Trần Dương gây cho bọn hán khiếp sợ đã không thể dùng từ ngôn để diễn tả, bọn hán thần kinh đã có chút chết lặng .

"Mẹ nó, Đại trưởng lão, lão phu phục ngươi !" Trưởng lão hội thủ tọa, cái kia mắt thấy sắp tử lão gia này mạnh mẽ nhảy dựng lên, lại có thể không hề hình tượng bạo câu thô khẩu, hơn nữa hăng hái, kích động cả người run rẩy, một chút ốm yếu bộ dáng đều không có, thập phần tinh thần.

Cùng lúc đó, trưởng lão hội sở hữu thành viên cũng đều khiếp sợ đứng dậy, hơn mười khóa trắng loà đầu kích động không gì sánh kịp, nói năng lộn xộn.

"Thiên tài, tuyệt đối là thiên tài!"

"Ngút trời kỳ tài!"

"Thiên thành phục hưng ta Trần gia!"

"Trần gia trở về sắp tới!"

"Lão phu cháu gái trưởng thành , còn không có lấy chồng!"

"Của ta khuê nữ còn khuê nữ!"

Trần Mậu Lăng mạnh mẽ đứng lên, một đôi mắt hổ bên trong tràn đầy vẻ khiếp sợ, kích động cả người run rẩy, nhìn xem trên loi đài con của mình, trong khoảng thời gian ngắn lại còn nói không nên lời.

"Trần Dương, ngươi tiểu tử này, che dấu quá sâu , ngươi còn có bao nhiêu bí mật?" Trần Vũ Hân Thiên Thiên ngọc thủ băng bó chính mình mỗi anh đào, không thể tin tưởng lớn ánh mắt.

"Thua, hoàn toàn thua!" Trần Hường Đông đặt móng ngồi ở ghế trên, mặc kệ lần này chiến đấu kết quả như thế nào, Trần Dương thiếu vị trí gia chủ không người có thể lay động .

Một tháng, ngăn ngừa một tháng a, nguyên bản Trần Dương một tháng tăng lên sáu tiểu cảnh giới hơn nữa đem một môn vũ kỹ tu luyện tới đại thừa đã khiến mọi người giật mình , nhưng mà kia cũng không phải sự thật.

Sự thật là Trần Dương ngăn ngừa trong một tháng tu vi tăng lên chín tiểu cảnh giới, tu thành hai môn phạm giai trung cấp vũ kỹ, bức này thiên phú, bức này thành tựu, khiến mọi người khiếp sợ nói không ra lời.

Đây là cả Giang Ninh thành, từ trước tới nay, chưa bao giờ có người đạt tới trời qua độ cao.

Cho dù năm đó uy chấn đế đô tiểu Thần Quân, nhiều nhất một tháng mới tăng lên tám tiểu cảnh giới mà thôi.

Mà Trần Dương lại tăng lên chín!

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng!" Trần Lăng kêu to, thanh âm đều bén nhọn lên, hiển nhiên bị khiếp sợ không rõ, này hoàn toàn phá vỡ hán nhận thức, hán này một thân tu vi cũng là tu luyện một hai năm mới tới, Trần Dương đâu? Chỉ dùng một tháng.

"Hán sao , hán sao , Trần Dương ngươi hán sao đến đây còn cất giấu bao nhiêu thực lực?" Trần Lăng giờ phút này đã hoàn toàn chẳng quan tâm hình tượng , há mồm mắng to.

Trần Dương cả người quần áo bay phát phới, đầu đầy tóc đen vũ điệu, mặt không chút thay đổi, căn bản là không nói gì, trực tiếp một quyền đối với Trần Lăng nện đã qua.

"Sao , bốn công tử hôm nay cùng ngươi liều mạng, không phải ngươi chết, chính là ta vong!" Trần Lăng hai mắt đều đỏ, giống như điên cuồng bình thường, hét lớn một tiếng, trực tiếp đối với Trần Dương đánh tới.

"Oanh!" Hai cổ cường đại linh áp va chạm ở tại cùng nhau, bộc phát ra nặng nề nổ, loi đài phía trên vết rách càng ngày càng nhiều, hai người không ngừng công kích, quyền chưởng giao nhau, linh áp tàn sát bừa bãi, linh lực đối xô, chiến đấu kịch liệt vô cùng, đã đạt tới đoán thế cảnh có thể đạt tới cực hạn.

Hai người thân ảnh ở loi đài phía trên trần trọc xê dịch, xem dưới đài mọi người hoa cả mắt.

"Tội kim thủ!" Trần Lăng hét lớn một tiếng, phạm giai trung cấp vũ kỹ thi triển mà ra.

"Băng vân quyền!" Trần Dương đồng dạng hét lớn, không hề màu sắc rực rỡ một quyền đánh ra, đơn giản, thô bạo.

Nhìn xem trên đài đã tiến vào đến cơ hồ là sinh tử chiến trạng thái bên trong hai người, Trần gia một ít trưởng lão cũng không tự giác cau lại mày, hai người này đều là thiên tài, người nào bị thương đối với Trần gia mà nói đều là không thể thừa nhận tổn thất.

"Thủ tọa, muốn hay không tuyên bố trong chiến đấu chi?" Một gã trưởng lão mở miệng.

"Không thể!" Trương lão hội thủ tọa chậm rãi lắc đầu, trầm giọng nói: "Tuy rằng ta rất không vui nhìn thấy như vậy tự giết lẫn nhau, nhưng mà hai người bọn họ giờ phút này đều đã tiến vào tới sinh tử chiến trạng thái bên trong, mạnh mẽ tách ra sẽ chỉ làm hai người tẩu hỏa nhập ma, hơn nữa hai người trong lúc đó vốn cũng đã oán hận chất chứa trùng điệp, lúc này đây, là muốn phân ra cái cao thấp thắng bại, một núi không thể chứa hai cọp, bọn hắc bên trong cũng chỉ có một người có thể đứng đi xuống lôi đài."

"Tuy rằng thực tàn khốc, chỉ đây là quy luật, không thể sửa đổi!" Lão giả nhắm lại ánh mắt, đau xót nói.

Giờ phút này nhất lo lắng là Trần Hường Đông cùng Trần Mậu Lăng, hai người nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm trên đài chiến đấu, đó là bọn hắc đứa con.

"Trần Dương, ngươi tỉnh cổ lên!" Trần Vũ Hân Thiên Thiên ngọc thủ gắt gao nắm cùng một chỗ, đã bị nàng toàn trắng bạch, khẩn trương nhìn chăm chú vào lôi đài, trong lòng tự nói.

"Ca ca, ngươi ngàn vạn lần không cần có việc a." Tiểu Tinh Thần quyết cái miệng nhỏ nhắn, mang theo khóc nức nở hô, nàng tuy rằng tiểu, nhưng mà cũng nhận thấy được, nếu muốn thắng hắc trận chiến đấu này không dễ dàng.

"Đoạn ngọc chương!" Trần Lăng hét lớn một tiếng, thân thể mạnh mẽ nhảy đến giữa không trung, giống như Thái Sơn áp đỉnh bình thường, một chương đối với Trần Dương phủ đầu chụp đi.

"Băng vân quyền!"

Trần Dương hét lớn, phản thủ một quyền đối với không trung Trần Lăng ném tới, lập tức bát bộ cân thiên thi triển ra, vòng quanh Trần Lăng thân thể không ngừng xê dịch, biến hóa, tốc độ cực nhanh quả thực làm cho người ta hoa cả mắt.

Trần Lăng sắc mặt càng ngày càng âm trầm, trước kia Trần Dương tu vi so với hắc kém hai cái tiểu cảnh giới, còn có thể bằng vào bát bộ cân thiên cứng rắn chống đỡ một lát, hiện tại Trần Dương tu vi đã cùng hắc tương đương, tốc độ ở chiến đấu bên trong ưu thế càng phát ra rõ ràng, hắc đã có chút không thể không nổi trường hợp .

Đối mặt bát bộ cân thiên tuyệt hảo tốc độ, Trần Lăng chỉ có thể đứng ở tại chỗ không ngừng xoay quanh, ngăn cản mới có thể đến từ bốn phương tám hướng bất luận cái gì một cái phương vị công kích.

"Phốc!" Rốt cục, Trần Dương tìm kích một quyền nện ở Trần Lăng phía sau lưng tâm phía trên, đem có một cái lão đảo, đi phía trước vọt vài chục bước mới dừng lại thân hình, há mồm phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

"Trần Dương, thiếu vị trí gia chủ đã cùng ta vô duyên , nhưng mà ta không cam lòng, cho dù ta phải không đến, ngươi cũng không nếu muốn được đến, đồng quy vu tận đi!"

Trần Lăng trong mắt hiện lên một tia oán độc, thần tình nhẹ nhàng cười nói một câu, lập tức hai tay rất nhanh thay đổi dấu tay, từng người cầu, véo một cái kỳ quái ấn bí quyết, hai tay hung hăng đối với ở giữa ấn đi.

Trần gia bí pháp, lấy thiêu đốt sinh mệnh căn nguyên vì đại giá, tuy rằng trong khoảng thời gian ngắn có thể thu được thực lực cường đại, nhưng mà thi triển sau nhẹ thì tu vi toàn phế, nặng thì thân tử đạo tiêu.

"Hỗn trướng!" Trần Mậu Lăng vỗ mạnh một cái tọa ý đứng lên, quát to: "Tộc hội luận bàn, lại có thể dám thi triển bí pháp!"

"Lăng nhi, không cần a!" Trần Hường Đông mắt tím muốn nứt ra, điên cuồng hô to, muốn đi ngăn cản, nhưng mà đã không còn kịp rồi.

"Trần Dương cẩn thận!" Trần Vũ Hân dọa hoa dung thất sắc, nhện không được kinh hô ra tiếng.

Trần Dương tới đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia xơ xác tiêu điều ý, bát bộ cân thiên thi triển đến mức tận cùng, hóa thành nhất đạo ảo ảnh vọt tới Trần Lăng trước người, đồng thời tay phải hóa chương, thông thả mà lại có tiết tấu dao động , một chương vỗ vào Trần Lăng ngực phía trên.

Ám nhiên tiêu hồn chương!

Bị đánh trúng người, trong khoảng thời gian ngắn cảm xúc không khống chế được không tự chủ được.

"Phốc!" Băng vân quyền toàn lực oanh ra, Trần Lăng phun huyết bay ngược đi ra ngoài, thời khắc máu chót bị Trần Dương phá vỡ bí pháp, chưa từng thi triển thành công.

Nhìn thấy Trần Dương đem này hết thấy phá giải, dưới đài Trần gia mọi người không được nhao nhao thở dài nhẹ nhõm một hơi, này vốn là tộc hội luận bàn, nếu là bởi vậy mà chôn vùi Trần Lăng tánh mạng, như vậy tính chất cũng thay đổi.

"Trần Dương, ta muốn giết ngươi, ta muốn giết ngươi!" Quỷ rập trên mặt đất, đã không hề hình tượng Trần Lăng, sắc mặt dữ tợn hô to, nhìn về phía Trần Dương ánh mắt tràn đầy vẻ oán độc, hắc biết chính mình đã bị hủy , bị như vậy trước mọi người nhục nhã, còn không bằng đã chết quên đi.

"Giết ngươi, đều ô uế tay của ta!" Trần Dương lạnh lùng tự nói một tiếng, xoay người đi xuống lôi đài.

"Trần Dương, ta muốn giết ngươi!" Trần Lăng thê lương kêu lớn lên.

"Đệ tử trằng, Trần Dương thắng được, lần này tộc hội quán quân vì Trần Dương!" Tài phán trưởng lão tuyên bố kết quả.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Diệt hồn cử biến

Thời gian như nước chảy giống, rất nhanh xẹt qua, khoảng cách Trần gia tộc sẽ kết thúc đã qua đi nửa tháng có thừa.

Lúc này đây tộc hội phần khích vô cùng, tuyệt đối là Trần gia này mười mấy năm qua nhất rung động lòng người một lần.

Quá trình thoải mái pháp phòng, kết quả ra nhân dự liệu, lại có hắc mã ngang trời xuất thế, giành được quán quân, khiến trận này tộc hội trở nên càng phát ra phần khích.

Mà thứ tộc hội người được lợi lớn nhất chính là Trần Dương, chẳng những giành được quán quân, đã lấy được Trần gia duy nhất một môn linh giai trung cấp vũ kỹ, lại một đêm thành danh, này thiên tài tên truyền khắp cả Giang Ninh thành, trong lúc nhất thời nhà nhà đều biết, tất cả mọi người ở sách sách không ngớt đàm luận.

Hơn nữa thành danh sau, Giang Ninh trong thành rất nhiều mọi người tiểu thư đều phái người tới cửa, hy vọng có thể gả cho Trần Dương làm vợ, Giang Ninh thành khắp nơi thế lực cũng đều nhao nhao đến nhà bãi phỏng, Trần gia ra Trần Dương bức này thiên tài, chỉ cần cho hắn thời gian, tương lai thành tựu tất nhiên bất khả hạn lượng, có thể muốn gặp, tương lai Giang Ninh thành chính là Trần gia thiên hạ, hiện tại không nịnh bợ càng đợi khi nào?

Trong lúc nhất thời Trần phủ trước cửa náo nhiệt như là chợ bình thường.

Mà một lần, cũng đặt Trần Dương ở Trần gia địa vị, thiếu vị trí gia chủ danh xưng với thực, hiện tại Trần Dương chính là sở hữu Trần gia đệ tử thân tượng, tất cả mọi người ở vì có thể siêu việt Trần Dương mà cố gắng, cả Trần gia nhắc lên một trận "Siêu việt thiên tài, đã bại Trần Dương" tốt đẹp không khi.

Mà Trần Lăng từ bại cho Trần Dương sau, liền thất bại hoàn toàn đứng lên, tuy rằng thi triển bí pháp thất bại, tu vi của hắn không có chút nào ảnh hưởng, nhưng mà tim của hắn đã chết rồi, rốt cuộc tỉnh lại không đứng dậy, cả ngày trong tránh ở trong phòng mượn rượu kiêu sầu, bị người quên đi sạch.

Đối với Trần Lăng cùng Trần Hường Đông, Trần Mậu Lăng thực hiện khoan hồng xử lý, chính là gia tộc bên trong vô cùng nhiều nguyên bản giao từ Trần Hường Đông chuyện vật bị bắt trở về.

Về Trần Hường Đông thu mua trần liệu thanh chuyện tình, sau Trần Dương cũng biết, trần liệu thanh mẫu thân bị bệnh bệnh, cần một loại hiếm thấy linh dược mới có thể chữa khỏi, Trần Hường Đông đồng ý trần liệu thanh được chuyện sau có thể cho hắn làm ra linh dược, thu mua thêm uy hiếp, khiến trần liệu thanh không thể không đi vào khuôn khổ.

Trần liệu thanh thiên phú không sai, hơn nữa tâm trí kiên định, này cử động cũng là bất đắc dĩ, Trần Dương liền không có truy cứu, lại phái người tìm đến đây linh dược vì này mẫu chữa bệnh, trần liệu thanh mang ơn, thế từ nay về sau vì Trần Dương giúp bạn không tiếc cả mạng sống, muôn lần chết không chối từ.

Đối này, Trần Dương cười mà qua.

Mà nửa tháng tới nay, ở Giang Ninh trong thành nổi bật chính thịnh Trần Dương, lại giống như một cái người ngoài cuộc bình thường, cả ngày gian phòng qua hai điểm một đường buồn tẻ cuộc sống, phòng, phía sau núi, phòng, phía sau núi, tu luyện làm không biết mệt.

Trải qua nửa tháng cố gắng tu luyện, tu vi của hắn đã đạt tới đoán thế cảnh có thể đạt tới cực hạn, chỉ cần một cái nho nhỏ cơ hội, liền có thể tiến vào một cái mới tinh cảnh giới.

Mà kia bản Trần gia duy nhất một môn linh giai trung cấp vũ kỹ tên là phá linh chỉ, cũng bị hắn tu luyện có chút sở thành, bức này tốc độ quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Phá linh chỉ, danh như ý nghĩa, bài trừ linh lực chi lực. Cửa này vũ kỹ cực kỳ thần kỳ, tu luyện đến đại thừa sau, có thể bài trừ đối thủ công kích bên

trong lĩnh vực, thân thể bên trong lĩnh vực, còn có bên ngoài thân dùng lĩnh vực hình thành phòng ngự.

Võ giả hết thầy chủ yếu nơi phát ra cùng lĩnh vực, thử nghĩ một chút, nếu là nhất đạo công kích đánh tới, lại bị phá diệu trong đó ẩn chứa lĩnh vực, như vậy đạo này công kích cũng biến thành khoa chân múa tay, cùng người bình thường có một quyền không có gì khác nhau.

Đây là phá lĩnh chỉ thần kỳ chỗ.

Bất quá lại thần kỳ vũ kỹ cũng có cực hạn, cái này cũng thỉnh căn cứ thi triển người cùng đối thủ trong lúc đó tu vi đến quyết, nếu là đối thủ tu vi cao hơn người một cái đại cảnh giới trong lời nói, như vậy cửa này vũ kỹ chủ yếu sẽ không cái gì tác dụng.

Giống như là đem một phen sắc bén bảo kiếm giao cho một cái đứa bé trong tay bình thường, lại sắc bén, cũng giết không được đại nhân.

Mặt khác vũ kỹ cũng là giống nhau.

Lúc này, nhật nguyệt nhô lên cao, xuất hiện khó được kỳ cảnh, phía tây thái dương còn chưa rơi xuống, phía đông ánh trăng liền đã dâng lên, song phương đồng thời giắt ở trong trời bên trên thiên không, rất là đáng chú ý.

Rồi sau đó sơn chỗ cũ, Trần Dương khoan chân ngồi ở một khối cự thạch phía trên, nửa người trên xích. Lửa, lộ ra hơi có vẻ gầy yếu lại vô cùng rắn chắc nửa người trên, hai mắt nhắm nghiền, trong cơ thể lĩnh vực khi cường khi ỉt hơn, rất không ổn định, đây đúng là thỉnh đột phá một cái đại cảnh giới dấu hiệu.

Trần Dương cắn chặt răng, cái trán phía trên gân xanh ẩn hiện, trên ngực che kín tinh mịn mồ hôi, giờ phút này trong cơ thể hần chỗ bụng nguyên đan đang ở điên cuồng vận chuyển, một lần lại một lần rèn luyện trong cơ thể hần sớm đã tràn đầy lĩnh vực, qua muôn ngàn thử thách, không ngừng đem cơ thể động.

Giờ khắc này, thời gian là thông thả, đoán thể cảnh khi trong cơ thể lĩnh vực là trạng thái khí, tràn ngập đầy võ giả thân thể, mà muốn đột phá tiến vào tiếp theo cảnh giới, nhất định phải phải trong cơ thể lĩnh vực không ngừng rèn luyện, nén, đem chi hóa thành thể lỏng, mới có thể thành công.

Rốt cục, ở suốt một canh giờ đã qua sau, Trần Dương trong cơ thể cuối cùng một tia trạng thái khí lĩnh vực cũng vô ảnh vô tung biến mất, mà ở hần nguyên đan trong, nhất loạn màu tím chất lỏng đang ở lằng lằng chảy xuôi, đó là một loại mới tinh lĩnh vực.

Đột phá, ngưng thần cảnh, nhất trọng thiên!

Trần Dương nhắm chặt mày chậm rãi giãn ra, nhưng mà còn chưa mở hai mắt, sắc mặt của hắn liền mạnh biến đổi, thân thể kịch liệt run rẩy đứng lên, trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ, phi thường dữ tợn.

"Ách a" Giống như thú rừng bình thường tiếng kêu theo Trần Dương yết hầu bên trong truyền ra, hần cả thân thể trong khoảnh khắc trở nên tối đen biến đổi, giống như theo này mảnh không gian bên trong tiêu thất bình thường.

"Răng rắc" trong tiếng, Trần Dương trong cơ thể chỗ bụng nguyên đan đập nát, hóa thành tối đen như mực diệt hồn sư căn nguyên, Trần Dương đôi mắt mạnh mẽ tròn to, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng vẻ.

Lại nát, vì cái gì lại nát? Này rốt cuộc là vì cái gì?

"Diệt hồn sư, trong thiên địa nhất thần bí tồn tại, bọn hắn đại biểu cho tử vong, đại biểu cho vẫn lạc, bọn họ là linh hồn gạt hái người, có thể cắn nuốt linh hồn chi tinh, nhưng mà sự thật là như thế sao? Vạn vật tương sinh tương khắc, vật cực tất phản, không có tuyệt đối đích thực để ý, cực sinh hóa tử, cực tử hóa sinh, sinh tử hai gần bó, diệt hồn sư cả đời phải được trải qua diệt hồn Cửu Biến, mỗi một biến đều giống như thoát thai hoán cốt, đại cực tấn chỉ nhất, đó là thăng hoa là lúc, bọn hắn, đang đợi người!"

Nhưng vào lúc này, nhất đạo như ẩn như hiện, hư vô mờ mịt thanh âm của ở Trần Dương sâu trong linh hồn vang lên, khiến hắn tưởng xuất hiện ảo giác, nhưng mà thanh âm rơi xuống là lúc, một trận xé rách linh hồn bình thường đau nhức mạnh mẽ theo linh hồn của hắn ở chỗ sâu trong truyền đến.

"A" Trần Dương nhịn không được rống to ra tiếng, một quyền đem ngồi xuống cự thạch có đập nát, đó là một loại không thuộc mình thống khổ, cái gọi là lên núi đao xuống nồi chảo cũng bất quá như thế.

Cùng lúc đó, Trần Dương trong cơ thể chỗ bụng kia đoàn tối đen sắc diệt hồn sư căn nguyên bắt đầu kịch liệt dao động, sôi trào, sắc, trong chớp mắt liền biến thành ngón cái lớn nhỏ nguyên đan, lằng lằng vất ngang ở hần chỗ bụng.

Đau nhức trong khoảnh khắc vô ảnh vô tung biến mất, Trần Dương trong cơ thể trên che kín màu đen ô tì, một cỗ ám áp cảm giác theo trong cơ thể dâng lên, khiến hắn nhịn không được ** ra tiếng, nằm trên mặt đất không nghĩ nhức nhích.

Lâu rồi sau, Trần Dương mới ngồi dậy đến, nội thị một chút trong cơ thể trạng huống, không được ngăn người.

Cùng lần đầu tiên diệt hồn sư căn nguyên vì hần tẩy kinh phạt tủy giống nhau, trong cơ thể hần kinh mạch càng thêm rộng lớn, ngũ tạng lục phủ càng phát ra mạnh mẽ, lĩnh vực vận chuyển tốc độ cũng nhanh hơn gấp đôi, hơn nữa thân thể hần giống như cũng đã xảy ra rất nhỏ biến hóa, trở nên cường tráng không ít.

Quan trọng nhất là, tu vi của hắn lại có thể suốt tăng lên ba giờ cảnh giới, đạt tới khủng bố ngưng thần cảnh tứ trọng thiên phía trên.

Cảm giác được trong cơ thể kia mệnh mông linh lực, lực lượng vô cùng, Trần Dương trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng, nhưng mà rất nhanh hắn lại nhíu lại, nghĩ tới trước kia ở hắn sâu trong linh hồn vang lên đạo kia thanh âm.

"Diệt hồn sư phải được trải qua Cửu Biến, mỗi một biến đều giống như thoát thai hoán cốt, hiện tại ta đã trải qua hai lần, mỗi một lần đều bị tẩy kinh phạt tủy, hơn nữa tu vi đều tăng lên ba giờ cảnh giới, mà võ giả cấp bậc chia làm chín đại cảnh giới, xem ra này diệt hồn Cửu Biến liên đới với là võ giả chín cấp bậc."

"Nhưng mà vì cái gì muốn nói vật cực tất phản? Vì cái gì muốn nói sinh tử hai gần bó? Diệt hồn sư không phải là tà ác sao? Vì sao phải nói hết sức thăng hoa?" Trần Dương chau mày, ngồi ở tại chỗ nói một mình, hắn không thể lý giải.

"Còn có, bọn hắn đang đợi ta? Bọn họ là ai? Ai đang đợi ta? Ở nơi nào chờ ta?" Trần Dương mạnh mẽ ngẩng đầu lên, trên mặt tràn đầy nghi hoặc.

Lập tức, Trần Dương sắc mặt trở nên khó coi đứng lên, một cỗ mao cốt từng nhiên cảm giác theo đáy lòng dâng lên.

Sự tình trở nên càng phát ra khó bề phân biệt, giống như sâu xa bên trong có một cái lớn thủ ở sau lưng thao tác hắn hết thấy, chính là ngày khác hậu nhân sinh quý tộc, loại cảm giác này khiến hắn thập phần không thoải mái, hắn không thích vận mệnh của mình nắm trong tay ở người khác trong tay cảm giác.

Nhưng mà hiện tại Trần Dương cái gì đều thay đổi không được, hắn quá yếu ớt, chỉ có thể đi từng bước tính toán từng bước đi.

"Bất quá tuy rằng mỗi một biến lại trải qua so với chết còn muốn đáng sợ thống khổ, nhưng lại có thể đổi lấy một lần thoát thai hoán cốt, đáng giá!" Trần Dương tự nói một tiếng, vươn người đứng dậy, nhìn xem đã tối đen một mảnh không trung, bước nhanh đối với gia tộc bước vào.

Trần Dương Cương rời đi, ở hắn trước kia khoanh chân tọa chỗ, phạm vi mấy chục thước trong vòng hoa cỏ cây cối toàn bộ khô héo, giống như trong nháy mắt mất đi sinh mệnh lực.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Đoạn hồn lưỡng giới sơn

Giang Ninh thành, ở vào Sở quốc biên cảnh.

Ở Giang Ninh ngoài thành, có một cái từ xưa sơn mạch, tên là lưỡng giới sơn.

Lưỡng giới sơn như là một cái ngủ say bên trong thân long bình thường, kéo dài qua cả Sở quốc, phạm vi chi rộng lớn, diện tích lãnh thổ chỉ mở mang, đến nay không người có thể công tác thống kê đi ra.

Truyền thuyết, lưỡng giới sơn rất trung tâm, là một mảnh không gian đứt đoạn khu vực, nơi đó tràn ngập đầy một mảnh mảnh trùng điệp không gian, là một mảnh thời không loạn lưu, bất luận kẻ nào đi vào lại bị lạc ở vô tận không gian đứt đoạn bên trong.

Tương truyền, nơi đó là nhân gian thông suốt Địa ngục duy nhất đường đi.

Mà đại lục phía trên, có không ít cường giả đều từng dựa vào tự thân tu vi cường đại tiến vào trong đó, nhưng lại không một người có thể còn sống.

Mỗi cách ba năm mùa thu sắp bắt đầu mùa đông là lúc, lưỡng giới trên núi không liên tục tụ tập vô tận Tử Hà, đem cả lưỡng giới sơn bao trùm, đồng thời trong thiên địa vô tận linh khí lại hướng nơi đó tụ tập, càng đi ở trung tâm, linh khí càng dày đặc úc, quả thực giống như là triều tịch bình thường.

Ở nơi nào, này tu luyện làm ít công to, hơn nữa nếu là có đại cơ duyên người, có thể sẽ có khiến vô số người hâm mộ kỳ ngộ.

Hơn nữa mỗi khi linh khí triều tịch tiến đến là lúc, cả lưỡng giới sơn mạch trên không một mảnh Tử Hà, cảnh tượng rất là đồ sộ, cho nên có "Lưỡng giới chi biên, tử hà mẫn thiên" này nhất lưu truyền, ngụ ý lưỡng giới sơn là nhân gian cùng Địa ngục phân cách tuyến.

Lại là một lần ba năm sau mùa thu, sắp tiến vào mùa đông, lưỡng giới sơn linh khí triều tịch cũng mau muốn tới đến, Giang Ninh ngoài thành chính là lưỡng giới sơn một cái chi nhánh, này đây cả Giang Ninh thành đều bắt đầu bận rộn lên, tuy rằng còn có gần nửa tháng thời gian, nhưng mà các thế

lực lớn đều ở vì tiến vào lưỡng giới son chuẩn bị, Trần gia, cũng không ngoại lệ.

Làm Trần gia cao tăng đều ở vì tiến vào lưỡng giới son mạch làm chuẩn bị thời điểm, Trần Dương lại một mình một người ngồi ở ngoài cửa phòng, nhìn xem xa xa kia vừa nhìn vô tận son mạch, tối đen đôi mắt bên trong hiện lên từng đạo hàn quang, suy nghĩ, bay tới xa xôi đã qua.

Hơn nghìn năm trước, hắc thiên phú dị bẩm, kinh diễm đại lục, từng nhận được qua thần bí nhân chiến thư, yêu cầu hắc đến lưỡng giới son mạch bên trong chiến đấu, bất luận sinh tử.

Khi đó Trần Dương hăng hái, phong mang cái thể, không chút do dự liền ứng chiến, mà khi đó, đúng là ba năm một lần, lưỡng giới son mạch linh khí triều tịch tiến đến là lúc.

Chính là kia một lần, Trần Dương gặp được mai phục, hồn đoạn lưỡng giới son, hắc đi ứng chiến tin tức huynh đệ của hắc nhóm cũng không biết, chỉ sợ sau khi ngay cả nhật xác mọi người không có, muốn hắc đường đường một đời người tài, lại có thể rơi xuống cái kia kết cục, quả nhiên là châm chọc.

Tàn hồn tiến vào Địa ngục bên trong, ma luyện suốt chín trăm sáu mươi bảy năm, chín trăm sáu mươi bảy năm a, nhân gian sớm đã thương hải tang điền.
.

"Tiêu đại ca, tiêu Nhị ca, các người hậu nhân, ta sẽ dùng sinh mệnh đi bảo hộ! Yên tâm đi!" Tiêu Vân trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên một tia trầm trọng, thấp giọng tự nói.

Địa ngục phong linh môn mỗi ngàn năm mở ra một lần, muốn đi ra anh linh có thể nói số bất thắng số, so với chi thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc còn muốn gian nan mấy lần, tuy rằng hắc thiên phú dị bẩm, nhưng nếu không phải Tiêu gia hai huynh đệ đem tự thân hồn lực đánh tiến thần thức của hắc hải bên trong, vì hắc chức làm giá y, hắc cũng xông không qua phong linh môn.

Cho nên hắc từng thể, cuộc đời này, đem Tiêu gia hai huynh đệ hậu nhân, trở thành thân nhân của mình đối đãi.

"Ca ca, người suy nghĩ cái gì nha!" Tiểu Tinh Thần sôi nổi theo trong phòng chạy ra, cười hi hi hời, Trần Vũ Hân đi theo phía sau, thần tình mỉm cười.

"Nga, không có gì!" Trần Dương phục hồi tinh thần lại, quay đầu nhìn về phía Tiểu Tinh Thần, mỉm cười nói.

Trần Vũ Hân đi tới ngồi xuống, quay đầu nhìn về phía Trần Dương, trêu ghẹo nói: "Ồi của ta Trần đại công tử, hiện tại Trần phủ ngoài cửa chính là mỗi ngày đều bồi hồi không ít người a, đều là cho người cầu hôn đâu, người muốn hay không lo lắng một chút."

"Ngạch." Trần Dương sùng sốt, sắc mặt có chút khó coi.

"Khanh khách khách." Trần Vũ Hân che miệng cười duyên, những thứ này thời gian, nàng cũng không thiếu giễu cợt Trần Dương, mỗi lần chứng kiến hắc kinh ngạc bộ dáng, nàng liền thập phần vui vẻ, không biết này có tính không là một loại thực ** mê.

"Không cho cười ca ca!" Tiểu Tinh Thần hai tay chống nạnh, 'hung tợn' nói.

"Hào hảo hảo, ta không cười, ta không cười, ha ha ha." Trần Vũ Hân cố nén cười ý gật gật đầu, nhưng mà nhất khán đến Tiểu Tinh Thần kia phớt tiêu đại nhân giống bộ dáng, rốt cuộc nhịn không được, không để ý hình tượng cười ha ha.

"Tốt lắm không cần nờ nự cười!" Trần Dương bắt đắc dĩ lắc đầu, mở miệng hỏi nói: "Giang Ninh trong thành có thể có phòng đấu giá linh tinh giao dịch nơi?"

"Người muốn làm gì?" Trần Vũ Hân nghi hoặc nói.

"Có hay không?" Trần Dương hỏi lại.

"Có!"

"Ở đâu?" Trần Dương ót bắt đầu mạo hắc tuyến.

"Ngay tại trong thành." Trần Vũ Hân nghiêm túc trả lời.

"."

"Tốt lắm, ta mang người đi!" Trần Vũ Hân không hề hay nói giỡn, đứng dậy mại đại chân dài liền đi ra ngoài.

"Ta cũng đi!" Tiểu Tinh Thần ôm Trần Dương đùi, trừng mắt một đôi linh động mắt to, đáng thương nói.

"Đi thôi!" Trần Dương bắt đắc dĩ, ôm Tiểu Tinh Thần đi rồi đi ra ngoài.

Giang Ninh trong thành, có một phòng đấu giá, là Triệu gia cùng Lý gia bỏ vốn xây dựng, Lý gia ra linh thạch, Triệu gia phụ trách hết thầy hoạt động, ngay tại trong thành ương, khoảng cách Trần gia cũng không phải rất xa.

Trần Dương mấy người hành tẩu một lát liền tới tới phòng đấu giá trước cửa, giờ phút này, trước cửa đã tụ tập rất nhiều người.

Vừa mới hôm nay là phòng đấu giá đấu giá ngày, hơn nữa là nhất kì cỡ lớn đấu giá hội, nghe nói có rất nhiều theo địa phương khác lộng tới được thứ tốt, rất nhiều gia tộc đều văn phong mà đến.

"Xem ra chúng ta tới vẫn là mẫn xảo ." Trần Vũ Hân cười nói.

Trần Dương khẽ gật đầu, dò xét cẩn thận đám người chung quanh.

"Yêu, đây không phải Trần gia Vũ Hân tiểu thư thôi, hạnh ngộ, hạnh ngộ!" Đúng vào lúc này, xa xa vài tên thanh niên thấy được nơi này Trần Vũ Hân, trong đó một người khi trước lại đây chào hỏi, mặt khác vài tên thanh niên cũng đi theo đã đi tới.

Mấy người vừa thấy đến Trần Vũ Hân, liền giống như đối lang nhìn thấy thực vật bình thường, vây quanh Trần Vũ Hân đảo quanh, người nhất miệng ta vừa nói, biến thành Trần Vũ Hân chịu không nổi phiền não, muốn hướng Trần Dương cầu cứu, thay vào đó cái gia hỏa làm bộ như không thấy được, chính ôm Tiểu Tinh Thần chung quanh đi dạo.

"Này không lương tâm !" Trần Vũ Hân trong lòng thầm mắng, trực tiếp bày ra một bộ chiêu bài thức cao ngạo thiên nga trắng nét mặt, đem mấy người kia coi thường, cuối cùng mấy người chỉ phải biết điều bỏ đi.

Trần Dương mọi nơi hành tẩu, quan sát đám người chung quanh, trong lòng ôm Tiểu Tinh Thần, hữu thuyết hữu tiểu, diễn hình một bộ vú em bộ dáng.

Đột nhiên, Trần Dương chứng kiến trong đám người một đạo nhân ảnh, nụ cười trên mặt chậm rãi biến mất, đổi thành một bộ lạnh lùng bộ dáng. Vừa mới, đạo nhân ảnh kia cũng khéo hợp nhìn tới Trần Dương.

Người nọ, đúng là Trần Dương vị hôn thê, Lý gia Đại tiểu thư, Lí Nhưộc Lan. Bất quá hiện tại đã không phải .

Này phòng đấu giá là Lý gia cùng Triệu gia của cái, hôm nay mời dự họp long trọng đấu giá hội, Lí Nhưộc Lan là làm khách quý bị Triệu gia yêu cầu tới, chứng kiến Trần Dương cũng đi tới nơi này, nàng trong lòng nhất thời có chút không thoải mái, trên mặt nét mặt cũng có chút mất tự nhiên.

Lần trước đi Trần gia từ hôn, bị Trần Dương tiểu tử này đem nhất quân, tức giận nàng chặt vật mà đi, vốn nàng an ủi chính mình không cần cùng như vậy phé vật so đo, nhưng mà ngày gần đây đến mỗi ngày nghe được đều là về Trần Dương đồn đãi, mời nàng trong lòng càng không thoải mái.

Cái gì Giang Ninh thành đệ nhất thiên tài a, Trần gia thứ nhất hắc mã a, tương lai Giang Ninh thành bá chủ a vân... vân.

Thậm chí, lại có thể còn có vài vị giao hảo tỷ muội, cả ngày ảo tưởng phải gả cấp Trần Dương làm vợ, hoặc là muốn nhất đồ thiên tài phong thái, tức giận nàng nhất Phật xuất thế nhị Phật thăng thiên, trong lòng nói không nên lời là cách âm vẫn là chán ghét, hoặc là ghen tị.

"Vốn người kia hẳn là phu quân của ta a." Lí Nhưộc Lan trong lòng nghĩ, lập tức bị chính mình ý nghĩ này hoảng sợ, vội vàng thầm mắng chính mình không tiền đồ, lập tức hung tợn nhìn Trần Dương liếc mắt một cái, liền quay đầu đi.

Trần Dương bất vi sở động, tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia chán ghét, xoay người cùng Trần Vũ Hân nói chuyện với nhau đứng lên.

Cùng lúc đó, cũng có không ít nữ tử cùng Trần Vũ Hân quen biết, ở biết được cùng nàng cùng nhau là ngày gần đây đến ở Giang Ninh trong thành nổi bật chính thịnh Trần Dương sau, một đám lập tức kích động thét chói tai, mấy nữ nhân từ đem Trần Dương nhất vây, thất chùy bát thiết hỏi đứng lên.

"Trần Dương công tử người năm nay nhiều, bao tuổi rồi?"

"Cái gì? Mười bảy tuổi? Ôi, hảo non nớt a!" Nhất hoa si ngữ tỷ mở cờ trong bụng nói.

"Trần Dương đệ đệ, người thích cái dạng gì nữ nhân a? Như ta vậy người thích không?" Nào đó xinh đẹp nữ bày ra một cái trêu nhân tư thế, xích xích quả quả khiêu khích nói, mê người hai mắt không ngừng phóng điện.

"Trần Dương ca ca, người lợi hại a, người là thế nào tu luyện nha?" Nào đó thanh thuần la lị cầm lấy chính mình làn váy, nhút nhát hỏi.

Trần Dương bị như vậy một đám tràn trề nữ nhân dọa không rõ, liên tục tháo chạy, thế nào còn có một tia sát phạt quyết đoán bộ dáng, quay đầu đối Trần Vũ Hân đầu đi một tia hung tợn ánh mắt.

Trần Vũ Hân thần tình ác thú vị tươi cười đứng ở một bên, lôi kéo Tiểu Tinh Thần, chính là không qua.

"Vũ Hân tỷ tỷ người mau thả ta ra, ta muốn đi cứu ca ca!" Tiểu Tinh Thần dùng sức xua tay, muốn giãy Trần Vũ Hân nắm trong tay, nghiêm túc nói.

"Ca ca người hiện tại chính rất hạnh phúc, không cần gây chuyện!" Trần Vũ Hân ha ha cười nói.

Xa xa, vừa mới bắt gặp như vậy một màn Lí Nhưộc Lan, oán hận nhất dặm chân, trong lòng nói không rõ là cái gì mùi vị.

Lúc này, một gã dáng người cao gầy, ngọc thụ lâm phong thanh niên đã đi tới, mỉm cười vấn đạo: "Nhưộc Lan, chuyện gì như thế sinh khí a?"

"Không có gì!" Lí Nhưộc Lan ngánh sanh sanh đích trở về một câu.

"Đấu giá hội thành bắt đầu rồi, chúng ta vào đi thôi!" Kia thanh niên mỉm cười, lôi kéo Lí Nhược Lan liền đối với phòng đấu giá bước vào, ở xoay người trong nháy mắt, đối với Trần Dương nơi đó liếc liếc mắt một cái, trong mắt, hàn quang thoáng hiện.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Tìm tra

Một canh giờ sau, đấu giá hội chính thức bắt đầu.

Trần Dương mấy người ngồi ở phòng đấu giá cuối cùng phương góc, chờ đợi đấu giá.

Kiếp trước, Trần Dương chính mình nghiên cứu chế tạo ra một loại có thể thổi thể bí phương, loại này bí phương có thể rèn luyện tự thân khí lực, tăng cường thể chất, nếu là đạt tới cực hạn, liền có thể đem tự thân thân thể rèn luyện còn hơn tinh thiết, thân bình lợi khí đều không thể đối này tạo thành thương tổn.

Kiếp trước, đúng là có loại này thổi thể bí pháp, Trần Dương ở chiến đấu bên trong mới có thể vậy bừa bãi bá đạo, hần cái loại này đơn giản thô bạo phương thức chiến đấu cũng là bởi vì này mà đến.

Có còn hơn tinh thiết khí lực, có chút thời điểm, liền không cần phòng ngự, toàn lực công kích có thể.

Tiên thiên lập ở thể bất bại.

Loại này bí phương cần rất nhiều loại dược liệu cùng linh dược, may mà Trần Dương kiếp trước trí nhớ tuy rằng không trọn vẹn, nhưng mà trải qua lâu như vậy tu luyện, hần phát hiện hần trí nhớ lại có thể bắt đầu chậm rãi phục hồi, cần có tài liệu hần đã toàn bộ nhớ lại, đây là một cái tin tốt lành, khiến hần vui sướng không thôi.

Phòng đấu giá trung tâm, có nhất hình tròn đài cao, cao một trượng, phạm vi mười thước, trên đài đứng một gã Triệu gia lão giả, đang ở giảng giải trong tay đấu giá phẩm.

"Thứ nhất kiện đấu giá phẩm, là mười miếng nhất giai hỏa hệ linh thú nội đan, trong đó ẩn chứa không kém hỏa hệ linh lực, có thể luyện chế đan dược, một quả khởi chụp giá là mười khối hạ phẩm linh thạch, thỉnh ra giá." Lão giả trong tay cầm một khối vòng tròn, bàn trong bày đặt mười khẩu hỏa hồng sắc hình tròn châu thể, mở miệng nói.

"Mười một khối!" Có người ra giá.

"Mười hai khối!" Tên còn lại cùng chụp.

"Mười lăm khối!"

"Hai mươi khối!"

"."

Cuối cùng, Vương gia một gã trưởng lão ra giá hai mươi một khối, đem mười khẩu hỏa hệ nội đan chụp đi, trên đài Triệu gia lão giả mỉm cười gật đầu, này giá cả ngoài dự liệu.

"Đệ nhị thứ hai kiện đấu giá phẩm, là một quyển phạm giai trung cấp vũ kỹ, tên là thanh linh chỉ, vì phụ trợ tính vũ kỹ, có thể rõ ràng đề giai võ giả linh lực bên trong tạp chí, làm sạch linh lực, các vị đều là hiểu được người, trong đó tác dụng đều rất rõ ràng, khởi chụp giá một trăm khối hạ phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn hai mươi khối, các vị, bắt đầu đi!"

Lão giả mỉm cười, nhìn quanh bốn phía, cầm trong tay một quyển ó vàng sách cổ giờ lên, cao giọng nói.

Lão giả đang nói rơi xuống, giữa sân bắt đầu vang lên tiếng nghị luận, loại này vũ kỹ mua trở về là cho trong tộc tiểu bối làm sạch linh lực tốt nhất chỉ tuyến, lúc này có rất nhiều người bắt đầu ra giá, trường hợp trong nháy mắt nóng nảy lên.

"Một trăm hai mươi khối!"

"Ta ra một trăm năm mươi khối!"

"Ta ra một trăm tám mươi khối!"

"Hai trăm khối."

Trường hợp dị thường nóng này, rất nhiều người đều bắt đầu lẫn nhau cạnh tranh, đợi cuối cùng, cạnh tranh chỉ còn lại có Giang Ninh thành bên trong thế lực lớn nhất vài gia tộc, mặt khác tiểu gia tộc đã bị dọa đông khẩu, chuyện cười, hiện tại không cảm miệng, buổi tối gia tộc tất cả mọi người thỉnh cảm miệng.

Đấu giá hội vòng thứ nhất cao. Triều xuất hiện.

Ngồi ở góc Trần Dương nhìn xem trước mắt nóng này trường hợp, không được khể lặc đầu, loại này vũ kỹ đối với vừa mới bắt đầu tu luyện võ giả có chút tác dụng, một khi tu vi vượt qua đoán thế cảnh, chủ yếu xem như gân gả.

"Hai trăm tám mươi khối!" Một gã lão giả đứng lên, nhìn quanh toàn trường, nhìn quanh sinh uy ra giá.

Đang nói rơi xuống, mặt khác mấy đại gia tộc người có chút chần chờ, do dự thật lâu, không còn có người ra giá, hai trăm tám mươi khối, bằng với Trần gia một năm thặng dư ba phần mười, này giá cả đã vượt qua bọn hắn có thể nhận cực hạn.

"Hai trăm tám mươi khối một lần!"

"Hai trăm tám mươi khối hai lần!"

"Hai trăm tám mươi khối ba lượt, thành giao!" Đấu giá lão giả hét lớn một tiếng, trên mặt tràn đầy tươi cười, này giá cả vượt qua này bản vũ kỹ giá trị, nhưng lại ở hấn dự liệu bên trong.

Tên kia lão giả đấu giá đến này bản vũ kỹ, lập tức đắc ý ngang ngang đầu, chậm rãi ngồi xuống.

"Đệ tam kiện đấu giá phẩm, là một phen bảo kiếm, sắc bén vô cùng."

Đấu giá hội nóng này tiến hành, một món đồ tiếp theo một món đồ đấu giá phẩm lên sân, bị chụp đi, không khí thấp phần ngẩng cao, ngăn ngừa nửa canh giờ, Triệu gia phòng đấu giá đã thu vào hơn một ngàn khối linh thạch, quả nhiên là món lãi kếp sù ngành sản xuất, đương nhiên này chính là chưa khấu trừ phí tồn trước kia thu vào.

"Phía dưới này một món đồ đấu giá phẩm, tên là tử tuyết thảo, là một loại hiếm thấy dược liệu, đối với người bình thường mà nói nó không có bất luận cái gì hiệu quả, nhưng mà đối với một gã luyện đan sư mà nói, nó cũng một gốc cây có thể luyện chế thối thể đan chủ dược một trong, khối chụp giá ba mươi khối linh thạch, tăng giá không hạn, bắt đầu!" Đấu giá sư xuất ra một cái hộp ngọc, một gốc cây màu tím cỡ nhỏ bình thường dược liệu lẳng lẳng nằm ở trong đó, không có bất luận cái gì thu hút chỗ.

Đấu giá sư đang nói rơi xuống, giữa sân lại có thể yên tĩnh xuống dưới, không có người nào ra giá, xem chừng là muốn lưu chụp a.

"Không ai ra giá sao?" Lão giả nhìn quanh bốn phía, sắc mặt bình tĩnh, hiển nhiên kết quả như vậy ở hấn dự liệu bên trong, như vậy một gốc cây dược liệu chính là một khối gân gả, ăn vào vô vị, bỏ thì lại tiếc, không phải biết hàng luyện đan sư, căn bản sẽ không tiêu phí này giá cả đi mua.

"Không ai ra giá sao?" Đấu giá lần thứ hai hỏi, lập tức mở miệng nói: "Vậy lưu chụp."

"Ta ra ba mươi một khối!" Đấu giá sư lời nói còn chưa nói xong, nhất đạo trong trẻo thanh âm của vang lên, ngồi ở góc bên trong Trần Dương mở miệng, này tử tuyết thảo vừa mới là hấn bí phương bên trong cần một mặt chủ dược.

Trước kia không mở miệng, là bởi vì không ai tham dự đấu giá, đấu giá phẩm lưu chụp đối với phòng đấu giá mà nói không phải cái gì chuyện tốt, cho nên hấn một mực bậc này, ở cuối cùng một khắc rốt cục mở miệng, đây là thời cơ tốt nhất.

Trần Vũ Hân ngồi ở bên cạnh, nhìn Trần Dương liếc mắt một cái, vẫn chưa hỏi hấn vì sao phải đấu giá này chủ dược liệu, nàng biết, Trần Dương khẳng định cần.

"Hảo, có người ra giá ba mươi một khối, còn có người tăng giá sao?" Đấu giá sư mỉm cười, lập tức cao giọng hỏi.

"Ba mươi một khối một lần, hai lần, ba lượt, thành giao." Đấu giá sư lời nói còn chưa dứt, nhất đạo thanh âm vang lên.

"Ta ra năm mươi khối!"

Tới gần bàn đấu giá ở trung tâm, một gã diện mạo bình thường trung niên nhân mở miệng, ở bên cạnh hấn, ngồi Lí Nhượng Lan cùng trước kia tên kia thanh niên.

Người này nhất ra giá, ở đây người lập tức nhìn về phía Trần Dương, tất cả mọi người cảm giác được những thứ gì, trước kia đấu giá sư lần nữa hỏi,

cũng không từng có người ra giá, nhưng mà góc bên trong Trần Dương mở miệng sau, lập tức có người cùng chụp, hơn nữa một chút đã đem giá cả phiên gần gấp đôi.

Ngốc tử cũng có thể nhìn ra đến này rõ ràng là ở làm phiền, lập tức có chút người đã bắt đầu vui sướng khi người gặp họa .

"Hào, lại có người ra giá , năm mươi khối linh thạch, vị kia tiểu hữu cần phải tăng giá?" Đấu giá sư nhìn xem kia mở miệng trung niên nam tử, mày không dấu vết cau lại, lập tức cười vắn đạo.

"Tìm tra sao?" Trần Dương ngồi ở góc, tối đen đôi mắt bên trong không hề bận tâm, thản nhiên tự nói một tiếng, mở miệng nói : "Năm mươi một khối!"

"Sáu mươi khối!" Trần Dương lời nói vừa mới rơi xuống, kia trung niên nam tử theo sát mà liền mở miệng báo giá.

"Kia trung niên nam tử hiển nhiên chính là cái thay thế, tìm người phiên toái hẳn là Lí Nhựt Lan cùng kia thanh niên!" Trần Vũ Hân ngồi ở Trần Dương bên người, nhìn về phía Lí Nhựt Lan nơi đó, thấp giọng nói, mẽ người dung nhan phía trên hiện lên một tia không mau.

Lúc này, Lí Nhựt Lan bên cạnh tên kia thanh niên quay đầu đến, nhìn về phía xa xa góc bên trong Trần Dương, trên mặt lộ ra một tia không hiểu ý cười.

"Sáu mươi một khối!" Trần Dương nhú mày, lần thứ hai mở miệng.

"Tám mươi khối!" Vừa dứt lời, tên kia trung niên nhân lần thứ hai mở miệng, đối chọi gay gắt, lúc này đây tất cả mọi người nhìn ra đến người này rõ ràng đang tìm tra.

"Tiểu tiện nhân!" Trần Vũ Hân cao lớn cổ hơi hơi giơ lên, nhìn xem xa xa ngồi ở chỗ kia không nói được một lời Lí Nhựt Lan, trong lòng thầm mắng một câu, không thể không biết có cái gì không ổn.

"Ta buông tha cho!" Trần Dương đem vật cầm trong tay thả buông, tối đen đôi mắt nhìn về phía đang ở quay đầu lại xem hẳn thanh niên, một tia hàn quang hiện lên.

Ở đến trước kia, Trần Mậu Lăng cho hẳn ba trăm khối hạ phẩm linh thạch, trực tiếp gọi lại tại đây phòng đấu giá bên trong, có thể nói hẳn lúc này đây là thay thế Trần gia tới tham gia đấu giá, cũng có thể nói lúc này đây là Trần Mậu Lăng khiến chính hẳn đến chọn lựa hẳn cần gì đó.

Từ tuyết thảo tuy rằng khó tìm, nhưng mà tám mươi khối đã xa xa vượt qua nó giá trị, Trần Dương hiện tại thiếu là linh thạch, cho nên thực rõ ràng buông tha cho đấu giá.

Nhìn thấy Trần Dương buông tha cho đấu giá, thanh niên lại quay đầu lại, trên mặt lộ vẻ đắc ý cười lạnh cùng khiêu khích ý vị.

Trần Dương nhú mày, không đáng hiểu, nếu hẳn không có đoán sai người này hẳn là Lí Nhựt Lan người theo đuổi, mà Lí Nhựt Lan từng là của hẳn vị hôn thê, cho nên người này mới có thể như thế.

Vì một cái Lí Nhựt Lan cùng người khác tranh hơn thua, rất không khôn ngoan.

"Tám mươi khối một lần, tám mươi khối hai lần, tám mươi khối ba lượt, thành giao!" Đấu giá sư đem vật cầm trong tay đấu giá chùy xao xuống, nhìn về phía dưới đài ngồi ở chỗ kia mặt mang mỉm cười thanh niên, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, trong lòng lẩm bẩm: "Thiếu gia chủ đây là muốn làm gì? Cùng thiếu niên kia trò ngại sao?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Đối chọi gay gắt

Đấu giá hội như trước tiến hành hùng hực khí thế, Trần Dương cùng kia thanh niên mâu thuẫn nhỏ không có tạo thành chút ảnh hưởng.

"Thứ hai mươi tư kiện đấu giá phẩm, là một gốc cây lam đằng thanh, là luyện chế đoán kinh đan chủ dược một trong, khởi chụp giá hai mươi khối linh thạch, bắt đầu đi!" Đấu giá sư xuất ra một gốc cây xanh tươi nhánh cây, mặt không chút thay đổi nói.

Như vậy dược liệu như trước là gân gà, lấy ra nữa đấu giá cũng là lãng phí thời gian, cho nên hẳn cũng không muốn lại tốn nhiều võ mồm.

Quả nhiên, hiện trường lần thứ hai lâm vào yên tĩnh bên trong, thậm chí, trực tiếp mở miệng yêu cầu loại này vô dụng được liệu không cần lại lấy ra nữa đầu giá linh tinh lời nói, khiến đầu giá sư có chút dờ khóc dờ cười.

Đang chuẩn bị lưu chụp là lúc, Trần Dương lần thứ hai ra giá: "Hai mươi lăm khối!"

Trần Dương lời nói rơi xuống, Trần Vũ Hân lập tức nheo lại ánh mắt nhìn chăm chăm phía trước Lí Nhượng Lan, nhìn thấy sau khi gật đầu sau, lập tức trầm nghĩ: "Quả nhiên là này tiểu tiện nhân giờ trò quý!"

"Tiểu tử này lại ra giá ?" Đầu giá sư trong lòng tự nói, trên mặt lại mỉm cười nói: "Vị kia thiếu niên ra giá hai mươi lăm khối, có thể có người cùng giá?"

"Năm mươi khối linh thạch!"

Không ra mọi người dự liệu, phía trước tên kia trung niên nhân lần thứ hai ra giá, một chút liền bỏ thêm gấp đôi giá cả, ở đây người đều bắt đầu vui sướng khi người gặp họa đứng lên, đã trải qua lâu như vậy đầu giá, có như vậy tiết mục vì bọn họ trợ trợ hứng cũng có chút không sai a.

"Có người ra giá năm mươi khối linh thạch, hay không tăng giá?" Đầu giá sư trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, chỉ vẫn là phi thường chuyên nghiệp hỏi.

Ở đây tất cả mọi người nhìn về phía Trần Dương, bọn hắn muốn nhìn hai người này đấu pháp có thể đấu đến cái tình trạng gì, đến cuối cùng ai thắng ai thua?

"Tám mươi khối linh thạch!" Trần Dương mặt không chút thay đổi, cử động bài báo giá.

"Một trăm khối linh thạch!" Trung niên nhân theo sát, chút không cho.

"Một trăm hai mươi khối!" Trần Dương mở miệng.

"Một trăm năm mươi khối!" Trung niên nhân tiếp tục báo giá.

"Một trăm tám mươi khối!" Trần Dương nhú mày, mở miệng báo giá.

"Hai trăm khối!" Trung niên nhân lại cử động bài.

"Ta buông tha cho!" Trong tay áo hai đám chậm rãi nắm chặt, Trần Dương buông tha cho cạnh chụp, trực tiếp đứng dậy rời đi.

Xem hôm nay tình huống này, hắn là không có khả năng ở trong này chụp đến giống nhau đồ vật này nọ , kia thanh niên không phải phòng đầu giá nhỏ, mà là gặt gao theo dõi hắn, trừ phi hắn có thể xuống nhân tâm hoa vốn gốc, nhưng mà này hiển nhiên không thực tế.

Thứ nhất, hắn hiểu được cân nhắc, sẽ không hành động theo cảm tính, đệ nhị, thứ hai hắn cũng không có nhiều như vậy linh thạch cung hắn tiêu xài.

Trần Dương rời đi, Trần Vũ Hân cũng lôi kéo Tiểu Tinh Thần rời đi, lúc gần đi hung hăng nhìn liếc mắt một cái Lí Nhượng Lan, lửa giận trong lòng hừng hực thiêu đốt.

Nhìn thấy Trần Dương mấy người rời đi, tại đây một hồi đấu pháp bên trong nhận thua, ở đây bên trong rất nhiều người cũng không cảm thản thức ra tiếng, kia thanh niên lại đắc ý giờ giờ lên cầm, trên mặt tràn đầy ngạo nghễ vẻ.

"Thanh Thành, người vì sao làm như vậy?" Nhìn thấy Trần Dương rời đi, Lí Nhượng Lan nhìn không được mở miệng hỏi nói.

Được xưng là Thanh Thành thanh niên mỉm cười, ôn nhu nói: "Nha đầu ngốc, ta đây là ở cho người trút giận a, người lần trước đi Trần gia từ hôn khi gặp được ta đã biết, tiểu tử này không coi ai ra gì, ta giáo huấn một chút hắn ngại gì?"

"Chính là, nơi này là phòng đầu giá, người làm như vậy không hợp quy củ." Lí Nhượng Lan nhú mày, mở miệng nói.

Thanh niên không sao cả nhún vai, thản nhiên nói: "Quy củ là từ , người hay sống , này phòng đầu giá là người hai ta gia , quy củ không phải là chúng ta đến quyết?"

"Chính là hiện tại Trần Dương đã không phải lúc trước Trần Dương, người như vậy đối hắn, Trần gia sẽ không từ bỏ ý đồ!" Lí Nhượng Lan trong mắt hiện lên một tia không hề giận, ngữ khí đã có chút lạnh.

"Thì tính sao?" Thanh niên ngạo nghễ tựa vào tọa ý phía trên, khinh thường nói: "Trần gia tính toán cái gì? Ta bên ngoài du lịch này vài năm, kết giao không ít bạn tốt, trong nhà thế lực không phải nhỏ Trần gia có thể so sánh , huống chi ta và người hai nhà lập tức muốn trở thành thông gia, liên thủ dưới, Giang Ninh thành ai dám anh phong?"

"Trần Dương?" Thanh niên khinh thường cười lạnh một tiếng, ngữ khí lạnh lùng nghiêm nghị nói: "Hắn bắt quá là một cái vai hề mà thôi, một tháng tăng lên chín tiểu cảnh giới thật là lợi hại, nhưng mà cũng cận chỉ không sai!"

Lí Nhượng Lan không nói gì thêm, nhìn về phía thanh niên ánh mắt đều có một ít chán ghét cảm giác, trong lòng trong lúc nhất thời có chút hối hận, vì sao sẽ tuyển như vậy một cái tự cao tự đại nam nhân làm đám hỏi đối tượng?

Này thanh niên tên là Triệu Thanh Thành, là Triệu gia thiếu gia chủ, một mực ngoại du lịch, hôm nay mới trở lại Giang Ninh thành, Lí Thiên Thành cùng Trần gia quan hệ nháo cương, cổ tình Trần Dương lại giống như hắc mã bình thường ngang trời xuất thế, hần liền tìm được Triệu gia, hy vọng cùng Triệu gia đàm hỏi, cộng đồng đã kích Trần gia, lúc này mới có hôm nay một màn.

"Xem ra sau khi trở về ta muốn tìm phụ thân hảo hảo thương thảo đàm hỏi việc ." Lí Nhựt Lan nhìn thoáng qua bên cạnh Triệu Thanh Thành, trong lòng thầm nghĩ.

"Để cho sau khi ra ngoài, ta sẽ hảo hảo giáo huấn một chút tiểu tử này, cho hần biết cái gì gọi là trời cao đất rộng!" Triệu Thanh Thành hai tay nắm tay, mặt mang cười lạnh nói.

Trần Dương sau khi rời đi không lâu, đấu giá hội cũng đã xong, hần vừa mới rời đi phòng đấu giá đại môn, liền bị người ngăn lại.

Lí Nhựt Lan cùng Triệu Thanh Thành đang đứng ở bên hần phía trước.

Triệu Thanh Thành dáng người cao gầy, ngọc thụ lâm phong, bán cùng thập phần không sai, nhìn về phía Trần Vũ Hân ánh mắt có loại trước mắt sáng ngời cảm giác, hần thật không ngờ tại đây Giang Ninh thành bên trong lại có thể còn có tư sắc không thua cấp Lí Nhựt Lan nữ nhân, hơn nữa tính tế nhìn lại lại có thể còn hơn lúc trước.

Nhất là cặp kia thon dài đùi ngọc, lại mê người vô cùng, trong khoảng thời gian ngắn xem có chút ngây người, trong mắt tràn đầy dâm. Xấu xa ý.

"Chúng ta đi!" Trần Dương nhú mày, thần nhiên nói một câu, muốn rời đi.

"Chậm đã!" Triệu Thanh Thành đưa tay ngăn đón mấy người đường đi, ngao ngễ nói: "Người chính là Trần Dương?"

Trần Dương ngừng cước bộ, tối đen đôi mắt nhìn xem kia thanh niên, thần nhiên nói: "Có gì chỉ giáo!"

"Người còn không xứng với bốn công tử chỉ giáo, Nhựt Lan lập tức chính là ta vị hôn thê , nhưng mà bốn công tử nghe nói nàng từng ở Trần gia chịu qua của người khi nhục, cho nên hôm nay bốn công tử thỉnh người giáp mặt hướng nàng giải thích." Triệu Thanh Thành ngao ngễ nhìn liếc mắt một cái Trần Dương, chấp hai tay sau lưng, ngao mạn nói.

"Lí Nhựt Lan tiểu thư là ai vị hôn thê, ta không có hứng thú biết, giải thích vừa nói, ta cũng không còn hứng thú, mời người tránh ra!" Trần Dương bất vì sớ động, mở miệng nói.

Cùng lúc đó, Trần Vũ Hân đem Tiểu Tinh Thần ôm vào trong lòng, lui về phía sau vài bước, lẳng lặng nhìn trước mắt hết thấy. Rất kỳ quái, nàng hiện tại cũng không có chút lo lắng cùng sợ hãi, hết thấy đều đơn giản là Trần Dương ngay tại phía trước.

Giống như kia quần áo tử y, hơi có vẻ gầy yếu thân ảnh, có thể vì nàng khiêng tiếp theo thiết, rất kỳ quái ý tưởng, nàng lại cảm giác thập phần tự nhiên.

Nơi này phát sinh hết thấy, khiến cho người khác chú ý, lập tức này tham gia hoàn đấu giá còn chưa rời đi người nhao nhao xông tới, đem mấy người vây đến ở giữa, lưu lại ở giữa kia khối phạm vi mấy chục thước đất trống.

Khi bọn hần biết được hai người này một cái là vừa mới vừa du lịch trở về Triệu gia thiếu gia chủ, một cái là ngày gần đây đến ở Giang Ninh thành bên trong nổi bật chính thịnh Trần Dương là lúc, một đám lập tức kích động đứng lên, nhất là Lí Nhựt Lan còn ở nơi này, lập tức thỏa mãn bọn hần kia tà ác đoán rằng cùng ác thú vị.

Này quả thực chính là một hồi tam giác luyện dẫn phát huyết án a.

"Hừ!" Triệu Thanh Thành hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Quả nhiên đủ liều lĩnh, bốn công tử lập lại lần nữa, lập tức hướng Nhựt Lan giải thích, nếu không người hôm nay đừng nghĩ bình yên rời đi nơi này."

"Cho người vị hôn thê chồng trước làm trò của người mặt cho người vị hôn thê giải thích? Người cảm thấy được như vậy rất có mặt mũi? Chẳng lẽ người là ngốc tử có thể nào?" Đứng ở phía sau phương Trần Vũ Hân mở miệng, mặt mang sương lạnh, ngữ khí giọng mỉa mai.

Nghe nói Trần Vũ Hân trong lời nói, Lí Nhựt Lan sắc mặt lập tức khó coi lên, nàng thật muốn lập tức rời đi nơi này, một khắc cũng không muốn ở lâu, nhưng lại thân bất do kỷ.

Nghe được "Chồng trước" hai chữ, hơn nữa còn là theo hần vừa ý Trần Vũ Hân miệng nói ra, Triệu Thanh Thành biến sắc, cảm thấy được thật mất mặt, lập tức quát to: "Lập tức giải thích, nếu không bốn công tử hôm nay đánh gãy chân của người!"

"Tránh ra!" Trần Dương không nghĩ sẽ cùng hần vô nghĩa, trước đáp từng bước, ngữ khí lạnh như băng nói, tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia sát khí.

Sống lại tới nay, đây là hần lần đầu tiên động sát khí, hần cũng không biết vì cái gì, nhưng lại mãnh liệt vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Chiến

"Hảo tiểu tử, hôm nay bốn công tử khiến cho ngươi vì chính mình cuồng vọng, trả giá thật lớn!" Triệu Thanh Thành hét lớn một tiếng, phát tay liền đối với Trần Dương phiến đi, động tác tuy rằng cực nhanh nhưng lại thập phần tùy ý, hiển nhiên không có đem Trần Dương để vào mắt.

"Thanh Thành, không cần thương đến hần!" Lí Nhược Lan mặt mang không hồn giận, chỉ vẫn là mở miệng nhắc nhở.

"Ta biết!" Triệu Thanh Thành trong mắt hiện lên một tia âm trầm, lạnh lùng trả lời, lửa giận trong lòng càng sâu.

Trần Dương đứng ở tại chỗ bất động, tối đen đôi mắt bên trong hàn quang ẩn hiện, phát tay đem Trần Vũ Hân đồ lên một bên, bát bộ cân thiên thi triển ra, gào thét đối với Triệu Thanh Thành vọt tới.

"Trần Dương cẩn thận!"

"Ca ca đề ý a!"

Trần Vũ Hân cùng Tiểu Tinh Thần đồng thời mở miệng nhắc nhở.

"Phanh!" Nặng nề tiếng vang truyền đến, hai người trong khoảnh khắc va chạm tới cùng nhau, mới vừa vừa tiếp xúc, Trần Dương trong lòng liền lấp bắp kinh hãi, này Triệu Thanh Thành tuy rằng cuồng vọng, nhưng lại có cuồng vọng tiền vốn, tu vi giữ phòng chừng ở ngưng thần cảnh tam trọng thiên, hần hiện tại vận dụng chính là đoán thể cảnh cửu trọng thiên tu vi, hiển nhiên không thể chiến thắng đối phương.

Nhưng mà hiện tại trước công chúng dưới, hần cũng không muốn tu vi toàn bộ bại lộ đi ra, một thoáng tăng lên chín tiểu cảnh giới đã phi thường làm cho người ta giật mình, nếu là giờ phút này hần lại đem vừa mới tăng lên tới ngưng thần cảnh tứ trọng thiên tu vi bại lộ đi ra trong lời nói, hậu quả đem khó lường.

Tin tưởng không ai sẽ khoan dung hần như vậy một thiên tài sống ở Giang Ninh thành, cây to đón gió, cây cao chịu gió lớn, chính là đạo lý này, trải qua kiếp trước trải qua, hần đã thập phần hiểu rõ.

Nhưng mà hôm nay nếu là không đem Triệu Thanh Thành đã bại hoặc là đánh cái ngang tay, đối phương là bất kể như thế nào cũng sẽ không phóng hần rời đi, này mà nếu gì là hảo? Trần Dương cũng là không có biện pháp, chỉ có thể tận lực kéo dài.

Mà trái lại Triệu Thanh Thành lại thập phần hung hăng can quấy, một bộ tính trước kỹ càng bộ dáng, giống như hết thảy đều ở hần dự liệu bên trong, trước mắt tiểu tử này chỉ có đoán thể cảnh cửu trọng thiên tu vi, như thế nào là của hần đối thủ?

"Hừ, hôm nay bốn công tử liền hảo hảo giáo huấn một chút ngươi, tốt nhất đánh gãy của ngươi cánh tay hoặc là hai chân!" Triệu Thanh Thành một bên công kích, trong lòng một bên ác độc nghĩ đến.

Hai người một bên chiến đấu, một bên xô dịch, linh lực dao động khuếch tán, mặt đất xuất hiện từng đạo rất nhỏ vết rách, chung quanh đang xem cuộc chiến người rất nhanh lui về phía sau, sợ ương cấp trì ngư.

"Đăng đăng đăng!" Hai người lần thứ hai hung hăng va chạm một kích, Trần Dương sắc mặt nhất bạch, lao đảo lui về phía sau, cuối cùng một cước trùng điệp đập trên mặt đất, mới vừa rồi ngừng thân hình, sinh sôi lui mười ba bước.

"Trần Dương!"

"Ca ca!"

Trần Vũ Hân cùng Tiểu Tinh Thần nhìn không được kinh hô, thần tình lo lắng.

"Tu vi tuyệt đối chênh lệch, quả nhiên không phải dựa vào lực công kích cùng tốc độ có thể đủ bù lại a." Tối đen đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm đối diện Triệu Thanh Thành, Trần Dương trong lòng ngưng trọng thâm nghĩ.

"Hừ!" Triệu Thanh Thành hừ lạnh một tiếng, vẫn chưa thừa thắng xông lên, nếu vừa lên đến đã đem Trần Dương đánh bại, hần cũng không dễ làm chúng khi nhục Trần Dương, mục đích của hần là muốn hảo hảo tra tấn tra tấn sau, há có thể như vậy dễ dàng đã đem Trần Dương đánh bại?

"Giang Ninh thành ngày gần đây tới hắc mã, thiên tài cấp nhân vật, cũng bắt quá như thế a." Triệu Thanh Thành hai tay thả lỏng phía sau, thần tình ngao

mạn về nói.

"Người xấu, ca ca ta mới tu luyện một tháng, người tu luyện bao lâu? Ca ca ta năm nay mới mười bảy tuổi, người năm nay nhiều, bao tuổi rồi? Không biết xấu hổ!" Tiểu Tinh Thần bị Trần Vũ Hân ôm vào trong ngực, kích động nắm tay nhỏ dùng sức loạn huy, phần nộ hô.

"Tiểu nha đầu biết cái gì?" Triệu Thanh Thành quát lạnh một tiếng, trong mắt hiện lên một tia dày đặc.

"Ta so với người lúc còn nhỏ, chỉ biết ý thế hiệp người, nếu ca ca ta lại nhiều tu luyện nửa năm, khẳng định có người răng roi đầy đất!" Tiểu Tinh Thần thở phì phì kêu lên.

"Tiểu nha đầu tìm đánh!" Triệu Thanh Thành gào to một tiếng, phát tay đánh ra nhất đạo linh lực thất luyện, đối với Tiểu Tinh Thần chém tới.

Ngưng thần cảnh võ giả đặc thù đó là có thể linh lực ra thể, bởi vì trong cơ thể linh lực đã tất cả đều hóa thành thể lỏng, cự ly ngắn công kích tuyệt đối không có vấn đề.

"Lại có thể đối tiểu hài tử ra tay, người còn có không có nhân tính!" Trần Vũ Hân đem đạo kia linh lực công kích đánh tan, rút lui ba bước, phần nộ quát.

"Triệu Thanh Thành, chú ý đúng mực!" Lí Nhược Lan giờ phút này trong lòng cũng là vô cùng phần nộ, mở miệng nhắc nhở.

Chung quanh những người đứng xem nhìn thấy Triệu Thanh Thành lớn như vậy một người, lại có thể đối một tiểu nha đầu động thủ, đều là trong lòng xem thường, nhưng mà việc không liên quan đến mình cao cao quải khỏi, bọn hắn cũng chưa ra tay ngăn trở.

"Người chọc giận ta !" Trần Dương tới đen đôi mắt bên trong hiện lên nhất đạo sát khí, chậm rãi thẳng thắn thân thể, thanh âm lạnh như băng nói.

"Kia lại như thế nào?" Triệu Thanh Thành cười lạnh một tiếng, không sao cả nhún vai.

"Người nên vì người vừa mới sờ tác sờ vi, trả giá thật lớn!" Trần Dương thanh âm lạnh như băng, không mang theo chút cảm tình.

Vốn, hần tính toán kiên trì đi xuống, nơi này phát sinh chiến đấu hơn nữa còn là hai đại gia tộc thế lực thiếu gia chủ, Trần gia khẳng định rất nhanh có thể thu được tin tức, Trần Mậu Lăng khẳng định sẽ trước tiên tới rồi, như vậy chiến đấu liền có thể mạnh mẽ ngưng hẳn, hần cũng không để ý người khác đối hần cách nhìn.

Nhưng mà, Triệu Thanh Thành lại có thể đối Tiểu Tinh Thần ra tay, hơn nữa không lưu tình chút nào, nhất đạo linh lực thất luyện có thể đủ đánh lui Trần Vũ Hân liền có thể nhìn ra một phần.

Này hoàn toàn chọc giận Trần Dương, vượt qua hần điểm máu chột, Tiểu Tinh Thần đáng yêu vô cùng, cho tới nay đều là tim của hần can bảo bối, điều này làm cho hần không thể nhìn được nữa.

Nếu đã không thể nhìn được nữa, kia không cần nhìn nữa?

"Ha ha ha." Triệu Thanh Thành ngửa mặt lên trời cười to, cực độ liều lĩnh, khinh thường nghề Trần Dương nói: "Để cho ta trả giá thật lớn? Chỉ bằng người nhỏ nhỏ đoán thể cảnh võ giả tu vi? Người không phải ngốc tử đi?"

"Oanh!" Triệu Thanh Thành lời còn chưa dứt, nhất đạo nặng nề tiếng vang truyền ra, Trần Dương đầu đầy tóc đen loạn vũ, cả người quần áo không gió tự động, nhất đạo so với chỉ lúc trước cường thịnh mấy lần khí tức theo thân thể hần phía trên khuếch tán mở ra, giống như thủy triều bình thường đối với bốn phương tám hướng thổi quét mà đi.

"Răng rắc." Cường đại linh lực dao động đem mặt đất tàn phá vỡ ra từng đạo khe hở, giống như mạng nhện bình thường đối với bốn phương tám hướng lan tràn, khí thế cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

Trong chớp mắt, Trần Dương tu vi liền tăng vọt đến ngưng thần cảnh tam trọng thiên phía trên.

"Cái gì?"

"Ngưng thần cảnh tam trọng thiên!"

"Này, này, điều này sao có thể? Nửa tháng trước Trần Dương mới đoán thể cảnh cửu trọng thiên mà thôi a?"

"Này ngắn ngủn nửa tháng mới có thể có thể khiến hần sinh sôi vượt qua một cái đại cảnh giới?"

"Nếu không phải, như vậy chính là hần lúc trước ở tộc hội phía trên ẩn tàng rồi tu vi, nếu là thế, như vậy kẻ mà thiên phú, quả nhiên là khủng bố!"

Chung quanh đang xem cuộc chiến người nhìn không được nhao nhao kinh hô ra tiếng, thần tình không thể tưởng tượng nổi, bọn hần không thể tưởng tượng, này hoàn toàn phá vỡ bọn hần đối với võ giả nhận thức.

"Ngưng thần cảnh tam trọng thiên!" Triệu Thanh Thành sắc mặt mạnh mẽ ngưng trọng đứng lên, một chữ một chút nói, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, lập tức lập tức cười lạnh nói: "Không đúng, tiểu tử này sử dụng bí pháp, mạnh mẽ tăng lên thực lực!"

"Trần Dương không cần a!" Trần Vũ Hân giờ phút này giống như cũng đã nhìn ra cái gì, lập tức kinh hãi kêu to, mặt cười phía trên không có một tia huyết sắc.

"Ách!" Trần Dương đứng ở tại chỗ, thân thể cử thẳng tắp, nhưng mà sắc mặt của hắn lại tái nhợt như tờ giấy, yết hầu bên trong truyền ra một tia kêu rên âm thanh, khóe miệng tràn ra một tia đỏ tươi máu.

Nếu hiện tại bại lộ ra hắn đích thực thật thực lực, Trần gia tuyệt đối có đại. Phiền toái, nhưng mà hôm nay việc hiển nhiên không thể thiện, Trần Dương bất đắc dĩ, chỉ có thể mạnh mẽ quấy rầy chân khí trong cơ thể, khiến ngoại nhân xem ra giống như là sử dụng bí pháp mạnh mẽ tăng lên thực lực bình thường, làm như vậy tuy rằng đối thân thể có nhất định thương tổn, nhưng lại cực kì bé nhỏ, sau chỉ cần điều dưỡng vài ngày liền không có việc gì.

Vừa mới, nửa tháng trước Trần gia tộc sẽ Trần Lăng cũng thi triển qua, đại bộ phận mọi người biết được Trần gia có thể lấy mạnh mẽ tăng lên thực lực bí pháp, cho nên Trần Dương một chiêu này có thể nói là diệu đến hào điên, tuyệt đối không người sẽ hoài nghi.

Hơn nữa Trần Dương thân mình thực lực là ngưng thần cảnh tứ trọng thiên, kia bí pháp nhiều nhất tăng lên ba cảnh giới đã là dọa người rồi, cho nên hắn đem tu vi tăng lên tới ngưng thần cảnh tam trọng thiên, như vậy vừa không làm cho người hoài nghi, cũng có thể đã bại Triệu Thanh Thành.

"Hừ, mạnh mẽ tăng lên thực lực, chẳng khác gì là ở tiêu hao tự thân sinh mệnh lực, Trần Dương, ngươi đây là muốn chết!" Triệu Thanh Thành thần tình cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Âm mưu

"Chiến đi!" Trần Dương sắc mặt tái nhợt, ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, môi nhếch, bát bộ cân thiên thi triển đến cực hạn, cả người đều hóa thành nhất đạo ảo ảnh, gào thét đối với Triệu Thanh Thành phóng đi.

Ngưng thần cảnh tam trọng thiên tu vi thi triển bát bộ cân thiên, tốc độ quả nhiên là nhanh đến dọa người, cơ hồ là có thể hình thành tàn ảnh.

Chính thể tốc độ, so với chi đoán thể cảnh tăng lên gần gấp ba.

"Nhanh như vậy tốc độ?" Triệu Thanh Thành đứng ở tại chỗ, toàn thân buộc chặt, thần tình cảnh giác nhìn nghênh diện mà đến đạo kia ảo ảnh, thần tình ngưng trọng.

Ngưng thần cảnh tam trọng thiên tu vi, hơn nữa như thể cấp tốc thân pháp, khiến hắn trong nháy mắt liền mất đi trước kia ưu thế tuyệt đối.

"Hừ!"

"Đằng đằng đằng!"

Song phương vừa mới vừa tiếp xúc, Trần Dương liền dựa vào thân pháp ưu thế, đánh trúng Triệu Thanh Thành, sau yết hầu bên trong phát ra một tiếng kêu rên, thân thể bạo lui hơn mười bước.

Ngưu hủi đệ nhị thứ hai định luật, lực lượng tương đương tốc độ thừa chất lượng, hiện tại Trần Dương thân mình tu vi chính là chất lượng, thân pháp của hắn chính là tốc độ, song phương gia tăng, cấp tốc thân pháp cùng cường đại linh lực mang đến lực đánh vào, tuyệt đối vượt quá nhất thêm nhất đẳng ở nhị đơn giản như vậy.

"Phốc!" Lần thứ hai bị đánh trúng, Triệu Thanh Thành lần thứ hai bạo lui, há mồm phun ra nhất đạo huyết tuyến, sắc mặt tái nhợt xuống dưới.

"Bang bang phanh!"

"Bang đương!"

"Oanh!"

Nặng nề tiếng vang không ngừng truyền đến, hai người hung hăng đối với xô, trừ bỏ vừa mới bắt đầu bởi vì tốc độ đột nhiên gia tăng có chút không thích

ứng bị thất thế sau, Triệu Thanh Thành phòng thủ càng ngày càng hữu hiệu, đuổi dần bắt đầu phản công

Hai người không ngừng đối oanh, thân hình ở chung quanh trần trọc xê dịch, quả thực giống như là hai cái phá phiêu chi vương bình thường, nơi đi qua, hết thảy đều bị phá hủy, đất đá đông đảo nát.

Mà chung quanh đang xem cuộc chiến người đã nhao nhao thối lui đến trăm thước có hơn, một số người bởi vì lui chậm một ít, bị linh lực triều dâng lan đến, lao đảo lui về phía sau.

"Bổ kết giới!" Lúc này, Triệu gia phòng đấu giá bên trong lao ra bốn gã lão giả, toàn bộ là Triệu gia trưởng lão, bốn người phân biệt đứng thẳng tứ phương, phóng xuất ra cường đại linh lực ở chiến đấu tràng bên ngoài trăm mét chỗ bày ra năng lượng kết giới, phòng ngừa hai người chiến đấu tai họa vô tội.

Hai gã phát điên ngưng thần cảnh võ giả tạo thành thương tổn, vẫn là có chút cường đại.

Mọi người bị ngăn cách bên ngoài, đều khẩn trương chú ý tràng trong chiến đấu, khẩn trương người có chí, kích động người có chí, hâm mộ ghen tị người cũng có chí, thậm chí, trong lòng trực tiếp hy vọng hai người cùng nhau đánh chết quên đi, thiếu một thiên tài, bọn hắn tự ít đi chia ra áp lực.

"Ngàn vạn lần không cần có việc a." Lí Nhược Lan đứng bên ngoài vậy, mặt cười phía trên tràn đầy lo lắng vẻ, giờ phút này, ngay cả chính cô ta cũng không biết nàng chú ý đến đây là Triệu Thanh Thành vẫn là Trần Dương, thực mâu thuẫn.

"Ca ca, ca ca, Vũ Hân tỷ tỷ, ca ca có phải hay không sắp đã chết?" Tiểu Tinh Thần ở Trần Vũ Hân trong lòng không ngừng giãy dụa, khuôn mặt nhỏ nhắn phía trên tràn đầy nước mắt, không ngừng khóc lớn, người xem nhin không được sinh lòng trĩu nặng.

"Tinh Thần không khóc, người Trần Dương ca ca không có việc gì, không có việc gì." Trần Vũ Hân một bên an ủi Tinh Thần, một bên khẩn trương chú ý chiến đấu, trong lòng một mảnh tuyệt vọng.

Trần gia bí pháp, năng so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, đây là Trần gia truyền thừa mấy trăm năm bí pháp, bất truyền ngoại nhân, đơn độc truyền dòng chính.

Phàm là có thể ngắn hạn trong mạnh mẽ tăng lên thực lực bí pháp, đều là lấy thiêu đốt tự thân sinh mệnh lực vì đại giá, thời gian càng dài, tạo thành di chứng càng lớn, Trần gia bí pháp lại như thế, uy lực thập phần bá đạo, nếu không không thể lập tức tăng lên ba bốn cái tiểu cảnh giới tu vi, đối võ giả thân thể thương tổn có thể nghĩ.

Phàm là thi triển qua này bí pháp người, nhẹ nhất chuyện sau cũng rút lui vài tiểu cảnh giới tu vi, nghiêm trọng người lại đương trường tử vong.

Đây là Trần gia tổ tiên vì khiến tự đệ tử ở sinh tử tồn vong thời điểm có thể giữ tròn tánh mạng bí pháp.

Giờ phút này, Trần Dương thi triển ra này bí pháp, chẳng khác gì là biến thành phế đi chính mình a.

"Trần Dương, người vì cái gì ngu như vậy!" Trần Vũ Hân trong lòng tuyệt vọng hô to, trong mắt tràn đầy mê lương vẻ, lập tức thay thần tình buồn xín, quay đầu nhìn về phía đứng ở một bên đồng dạng đang khẩn trương đang xem cuộc chiến Lí Nhược Lan, lửa giận trong lòng hùng hực thiêu đốt, nháy mắt mờ nàng mất đi lý trí.

"Đều là người này tiểu tiện nhân, nếu không phải người, Trần Dương thế nào sẽ bị bức thi triển ra Trần gia bí pháp?"

"Là người hại Trần Dương, ta muốn giết người!"

Trần Vũ Hân đã bị lửa giận che mất tâm trí, một đôi mê người đôi mắt bên trong sát ý tràn ngập, nàng tướng tinh thần giao cho một người trông giữ, liễu lĩnh đối với Lí Nhược Lan phóng đi.

"Nhận lấy cái chết!" Trần Vũ Hân hét lớn một tiếng, toàn lực một chương đối với Lí Nhược Lan chụp đi.

Đang ở đang xem cuộc chiến bên trong Lí Nhược Lan đột nhiên cảm giác một trận mao cốt từng nhiên, theo bản năng bạo lui hơn mười bước, né qua Trần Vũ Hân một chương kia, lớn tiếng quát: "Người làm gì?"

"Trần gia bí pháp, cương liệt bá đạo, thi triển người nhẹ thì tu vi toàn phế, nặng thì đương trường thân tử, không phải sinh tử tồn vong thời điểm không thể thi triển, nếu không phải người, Trần Dương thế nào sẽ bị bức thi triển bí pháp?" Trần Vũ Hân điên cuồng rống to, một đôi trong mắt màu đỏ vô cùng, thập phần làm cho người ta sợ hãi.

"Thế nào? Tại sao có thể như vậy?" Lí Nhược Lan trong lòng mạnh cả kinh, thân thể nhin không được rút lui vài bước, nàng thật không ngờ, Trần Dương thi triển bí pháp hại cư nhiên như thử thật lớn.

"Theo lý mà nói, trong lòng ta hẳn là cao hứng, dĩ vãng bị Trần Dương nhục nhã, hiện tại hẳn được đến như vậy kết cục, ta hẳn là cao hứng mới đúng, chính là, vì cái gì lại cao hứng không đứng dậy? Vì cái gì?" Lí Nhược Lan trong lòng thì thảo tự nói.

"Trần Vũ Hân, người không cần kích động, hiện tại quan trọng nhất là khiến hai người chạy nhanh dừng lại, khiến Trần Dương mạnh mẽ ngưng hẳn bí pháp, sớm một khắc ngưng hẳn, thương tổn liền giảm bớt một ít a." Lí Nhược Lan giống như đột nhiên nghĩ đến cái gì bình thường, mạnh mẽ mở miệng nói.

"Đối, khiến chiến đấu ngưng hẳn, khiến chiến đấu ngưng hẳn." Trần Vũ Hân tố chất thần kinh bình thường nói một mình, lập tức mạnh mẽ ngừng đầu, quát to: "Người nhanh làm cho bọn họ đình chỉ a."

"Triệu Thanh Thành, người mau mau dừng tay!" Lí Nhượng Lan cũng thập phần lo lắng, quát to.

Nhưng mà giữa sân chiến đấu Triệu Thanh Thành lại bình tĩnh không nghe thấy, như trước xét ở mệnh công kích, hẳn như thế nào hiện tại đình chỉ? Trần Dương thi triển bí pháp cuối cùng có cái gì hậu quả đều phải chính hắn gánh vác, như vậy một cái có thể quang minh chính đại hủy diệt Trần Dương thật là tốt cơ hội, hẳn như thế nào bỏ qua?

"Trần Dương, người không phải thiên tài sao? Hôm nay về sau, ta cho người lại trở thành phế vật! Ha ha ha." Triệu Thanh Thành một bên công kích, trong lòng một bên khoái ý cười to.

"Trần Dương, không cần đánh, nhanh lên dừng tay a." Trần Vũ Hân lo lắng hô to, tuyệt mỹ dung nhan phía trên che kín nước mắt.

"Ca ca, không cần đánh!" Tiểu Tinh Thần khóc vô cùng thương tâm, không nghĩ qua là té lăn trên đất, ngẩng đầu nhìn trong sân Trần Dương, khóc tê tâm liệt phế.

Mất thấy Triệu Thanh Thành đối với nàng yêu cầu coi như không nhìn thấy, Lí Nhượng Lan lửa giận trong lòng ‘ đi từ từ ’ tăng vọt, quay đầu đối với Triệu gia vài vị trưởng lão quát: "Vài vị trưởng lão, mau mau triệt tiêu kết giới, khiến hai người ngưng hẳn chiến đấu!"

"Thật có lỗi, Lý tiểu thư, chúng ta không thể làm như vậy." Trong đó một gã lão giả trả lời.

"Vì sao?" Lí Nhượng Lan tức giận chất vấn.

"Chúng ta cũng là lĩnh mệnh làm việc!" Một người khác trả lời.

"Lĩnh mệnh làm việc? Lĩnh mệnh làm việc?" Lí Nhượng Lan tự nói hai tiếng, lập tức trong lòng một trận lạnh như băng, kinh hô: "Các người muốn làm gì?"

"Đây là một cái âm mưu, một cái nhắm vào Trần Dương âm mưu!" Trần Vũ Hân trí tuệ dị thường, thế nào còn nhìn dị thường? Nếu này vài tên trưởng lão thật sự muốn khuyên can, như vậy vừa mới ngay từ đầu lúc đi ra có thể đủ mạnh mẽ ngưng hẳn hai người chiến đấu, nhưng mà bọn hắn là một gì bày ra kết giới?

Này bỏ qua chính là muốn cho Trần Dương ở bên trong một mình thừa nhận bí pháp đối thân thể tạo thành cản trở, đồng thời phòng ngừa ngoại nhân tiến vào trong đó đánh gãy.

Đây là một cái âm mưu, một cái lúc trước liền bày ra cục, nhắm vào Trần Dương cục, cây to đón gió, quả nhiên là cây to đón gió, Triệu gia đây là muốn hủy diệt Trần gia tương lai hy vọng a.

Trần Vũ Hân vốn chỉ biết Trần Dương như vậy ngang trời xuất thế không tốt, nhưng mà nàng lại không thể tưởng được, đã kích tới nhanh như vậy, như thế đột nhiên!

"Hôm nay Trần Dương nếu là có cái không hay xảy ra, ta Trần gia tất phải cùng người Triệu gia không chết không ngừng!" Trần Vũ Hân thê lương kêu to, hai mắt màu đỏ, lập tức xoay người lại, đối với đang xem cuộc chiến người quát to: "Các vị nếu có chút a tay tương trợ người, Trần gia nhất định hậu báo!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Nước mắt các nàng, người phải trả bằng máu

Hiện tại này cục diện hiển nhiên là Triệu gia chiếm cứ thượng phong, hơn nữa đây là hai cái tiểu bối chiến đấu, cho dù Trần Dương thật sự xảy ra sự cố, Trần gia cũng không thể nói gì hơn, bọn hắn lại sao lại không duyên cớ vô cớ đi đắc tội Triệu gia?

Hơn nữa Trần Dương thi triển bí pháp lâu như vậy, hiển nhiên đã phế đi, bọn hắn càng thêm sẽ không vì một cái phế vật đi đắc tội Triệu gia, lập tức lại có thể không một người trả lời.

"Hào hào hảo!" Trần Vũ Hân lao đảo lui về phía sau vài bước, cười lạnh nói: "Quả nhiên là tốt!"

"Thực xin lỗi, kết quả như vậy ra ngoài dự liệu của ta, ta không biết rõ tình hình!" Lí Nhượng Lan sắc mặt tái nhợt, vô lực nói. Hôm nay việc nàng chút không biết, nhưng mà nàng trong lòng đã có một tia dự cảm bất hảo, Lý gia, hay không cũng tham dự ?

"Lý gia, Triệu gia, các người chờ ta Trần gia trả thù đi!" Trần Vũ Hân giờ phút này trong lòng đã tuyệt vọng. Trần Dương thi triển bí pháp đã qua rồi đi một khắc chung, hậu quả khó lường, cho dù lúc này Trần gia người đuổi tới, chỉ sợ cũng việc vô bổ .

Lúc này, khoảng cách nơi này cách đó không xa, một tòa cao lâu phía trên, hai gã lão giả cao ngất xuất hiện ở nơi đó, thập phần đột nhiên, không có bất luận kẻ nào phát hiện.

"Đây Trần Dương thiên phú bất phàm, là một có thể tạo chi tài!" Trong đó một gã làn da hơi có vẻ ngăm đen lão giả nói.

Mặt khác một gã lão giả râu tóc bạc trắng, thân quần áo cũ kỹ lại thập phần sạch sẽ chỉnh tề đạo bào, tay cầm nhất lư phát trần, đứng ở nơi đó giống như cùng hư không đều hòa hợp một khối, thoát nhìn tiên phong đạo cốt, giống như tiên nhân bình thường.

Hắn mỉm cười, ngữ khí bình thản nói: "Thiên phú thượng có thể, chỉ tâm trí cực kiên, có thể tạo!"

"Tiểu tử này, rõ ràng cụ bị ngưng thần cảnh tứ trọng thiên tu vi, lại cố tình làm bộ như là sử dụng bí pháp mạnh mẽ tăng lên tới ngưng thần cảnh tam trọng thiên tu vi biểu hiện giả dối, giáo hoạt vô cùng a." Làn da ngăm đen lão giả hắc hắc cười nói.

"Bất quá cái này cũng không thể trách hắn, ngàn năm hai tháng không đến, tu vi liền tăng lên tới ngưng thần cảnh tứ trọng thiên, bức này tốc độ, ở Giang Ninh thành này tiểu địa phương tuyệt đối được cho nghe rộn cả người, không thể tưởng tượng ." Làn da ngăm đen lão giả tự hỏi tự đáp.

Lão đạo nhân diện sắc bình thản, một đôi tang thương đôi mắt nhìn xem phía trước chiến đấu, mắt của hắn mâu giống như ẩn chứa một loại ma lực kỳ dị bình thường, thập phần thần kỳ.

"Kia Triệu Thanh Thành tuy rằng thiên phú không sai, nhưng mà lòng dạ hẹp, có thù tất báo, hơn nữa phẩm hạnh có thiếu sót, thành không được châu báu, vốn tưởng rằng hắn đi ra ngoài du lịch vài năm có thể tôi luyện tôi luyện, hiện tại xem ra thật sự là khiến lão phu thất vọng, xóa tên!" Làn da ngăm đen lão giả lần thứ hai nói một mình, xuất ra một cái tiểu vò, tay phải trống rỗng nhiều ra một cây bút.

Tiểu vò trên, rõ ràng có Triệu Thanh Thành tên, bị lão giả nhất bút hoa điêu.

"Tiểu tử này tâm ngoan a, Trần gia hai cái cô gái nhỏ khóc như vậy tê tâm liệt phế, lại có thể không động không trung, liên tục lão phu cũng không nhẫn lại nhìn ." Làn da ngăm đen lão giả mở miệng lần nữa, xem ra nói một mình không biết mệt.

"Đi thôi!" Lão đạo người thần nhiên nói một câu, trong tay phát trần vung, hai người liền biến mất ở tại chỗ, như vậy đột ngột, giống như chưa bao giờ xuất hiện qua bình thường.

Bên trong kết giới, chiến trường trong.

Trần Dương cùng Triệu Thanh Thành chiến đấu đã tiến vào tới gay cấn, Trần Dương tuy rằng như trước mặt như giấy trắng, nhưng mà khí tức lại càng phát ra cường thịnh, chút không thấy suy kiệt.

Trái lại Triệu Thanh Thành, giờ phút này đã thờ hồng học, trong lòng hắn thập phần kinh ngạc, vì sao Trần Dương thi triển bí pháp lâu như vậy, lại có thể còn sinh mãnh vô cùng, bí pháp tác dụng thời gian còn không đến sao?

Mặc dù đang ở chiến đấu, nhưng mà đối với bên ngoài phát sinh hết thảy, Trần Dương đều nếu chỉ chương, diễn kịch làm lâu như vậy, cũng nên tới giải quyết lúc.

"Vũ Hân cùng Tiểu Tinh Thần hôm nay chảy bao nhiêu nước mắt, người liền lưu bao nhiêu huyết, lấy làm bồi thường!" Chiến đấu bên trong, Trần Dương đột nhiên mở miệng, miệng vỡ ra, lộ ra một ngum tuyết trắng răng nanh, mặc dù đang ở cười, nhưng lại có vẻ vô cùng âm trầm.

Triệu Thanh Thành giờ phút này trong lòng không hề điềm báo trước sinh ra một cỗ cảm giác sợ hãi, muốn lui về phía sau, nhưng đã đã muộn.

"Phốc!" Một cỗ linh lực cực lớn ba bùng nổ mở ra, theo Triệu Thanh Thành ngực quán nhập, nháy mắt lan tràn toàn thân, làm cho hắn trong khoảnh khắc sắc mặt tái nhợt, há mồm phun ra nhất đạo máu tươi, thân thể nhịn không được bay rót ra ngoài.

Hơn nữa Triệu Thanh Thành hoảng sợ phát hiện, tâm tình của hắn giống như nháy mắt không không chế được bình thường, thân thể cũng không chịu đã không chế.

Ám nhiên tiêu hồn chương tác dụng ở phát huy!

"Phốc xuy!" Da thịt bị sắc bén lưỡi dao trăm mờ thanh âm của vang lên, Trần Dương dùng chỉ như đao, ở Triệu Thanh Thành thân thể phía trên hoa mở từng đạo lỗ hồng, máu tươi không ngừng chảy ra, trong chớp mắt sau liền đã trở thành một cái huyết người.

"Oanh!"

"Phốc!"

Băng vân quyền toàn lực thi triển ra, Triệu Thanh Thành liên tục phun tam đại khẩu máu tươi, thân thể giống như điều đứt dây bay ngược đi ra ngoài, trùng điệp nện ở trên mặt đất, bắn lên đầy bụi mù.

Trần Dương dài ra một hơi, làm bộ như có chút chống đỡ hết nỗi bình thường, thân thể lay động.

Bên ngoài, nhìn thấy như vậy một màn tất cả mọi người không khỏi trợn mắt há hốc mồm, kết quả như vậy ra ngoài bọn hắn dự liệu.

Trần Dương thi triển bí pháp mạnh mẽ tăng lên thực lực, lâu như vậy trước đây, chẳng những không có rồi ngã xuống, ngược lại đem Triệu Thanh Thành đánh bại, điều này làm cho bọn hắn có chút không thể tưởng tượng nổi.

"Trần Dương." Trần Vũ Hân thần tình nước mắt, nhìn xem giữa sân cái kia quần áo tử y, hơi có vẻ gầy yếu thân ảnh, không tiếng động rơi lệ.

"Đi tìm chết đi!" Mạnh mẽ đã khởi tinh thần, Trần Dương hét lớn một tiếng, tay phải mạnh mẽ giơ lên cao, nhất đạo linh lực thất luyện muốn đối với Triệu Thanh Thành chém tới.

"Dừng tay!" Nhất đạo quát to vang lên, ý đồ ngăn cản Trần Dương, nhưng lại không có hiệu quả.

"Trần Dương, ngươi nếu không được thủ, ta liền chém này tiểu cô nương!" Đạo kia thanh âm lại vang lên, mang theo một tia lạnh như băng.

Giữa sân, Trần Dương mạnh mẽ quay đầu lại, vừa mới bắt gặp Tiểu Tinh Thần bị người giơ lên cao cao, không ngừng ở giữa không trung giãy dụa, lửa giận trong lòng trong khoảnh khắc bùng nổ đến cực hạn, một đôi tròng mắt nháy mắt màu đỏ.

"Tinh Thần!" Cùng lúc đó, Trần Vũ Hân trong lòng cả kinh, kinh hô một tiếng, dọa hoa dung thất sắc.

Phòng đầu giá trước cửa, một gã lão giả trong tay giơ Tiểu Tinh Thần, từng bước một đối với nơi này đi tới, người này là Triệu gia một gã Triệu lão, cũng là lúc này đây hành động người phụ trách, vốn đây là một hồi nghiêng về - một bên hơn nữa là tất sát cục, nhưng lại ngoài dự liệu thất bại.

Triệu Thanh Thành bị Trần Dương đã bại, điều này làm cho bọn hắn trở tay không kịp, hiện tại lại thi triển sát thủ, đã không phải thời cơ tốt nhất, cho dù là tất cả mọi người biết đây là một cái cục, nhưng mà chỉ cần kia tăng thể diện không có phá, liền còn có hoàn lại đường sống.

Hiện tại Trần Dương muốn chém sát Triệu Thanh Thành, đó là Triệu gia tương lai hy vọng, hắn không thể không ra tay, lấy Tiểu Tinh Thần làm áp chế, tuy rằng làm như vậy quá mức đề tiện vô sỉ, nhưng mà có thể đối thiếu gia chủ một mạng, cũng thật phần đáng giá.

"Ca ca, ca ca, ca ca không cần lo cho ta, không cần lo cho ta, giết cái kia đại phôi đản!" Tiểu Tinh Thần không ngừng giãy dụa, thần tình nước mắt khuôn mặt nhỏ nhắn phía trên giờ phút này lại có thể không có chút nào sợ hãi vẻ, hướng về phía Trần Dương hô to.

"Buông nàng ra!" Trần Dương hai mắt màu đỏ, trong ngực kịch liệt phập phồng, thanh âm lạnh như băng nói.

"Chỉ cần ngươi đáp ứng không hề ra tay, ta liền thả này tiểu cô nương!" Lão giả kia không thể không biết mất mặt, như trước đem Tiểu Tinh Thần cử động ở giữa không trung, lạnh lùng nói.

"Buông nàng ra!" Trần Dương bùng tình không nghe thấy, lần thứ hai lặp lại một lần.

"Lão phu hỏi lại một lần, ngươi có chịu không?" Lão giả kia trên mặt hiện lên một tia sát khí, nguyên bản cầm lấy quần áo tay phải mạnh mẽ bắt được Tiểu Tinh Thần cổ, đem nàng dán tại giữa không trung.

"Mau thả mở nàng!" Trần Vũ Hân điên cuồng hô to, mặt mày trắng bệch.

Tiểu Tinh Thần một đôi tiểu thối không ngừng loạn đặng, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, linh động mắt to việt tình càng lớn, lại như trước không chịu cầu xin tha thứ, dứt quãng nói: "Ca ca. Ca. Ca, không cần, không cần lo cho ta. Giết, đại. Bại hoại, sát."

Chương 29: Vô tình kiếm pháp

"Tinh Thần!" Trần Dương ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, âm ba đem chung quanh đồng đồ nát đánh nát bấy, cả người huyết khí nháy mắt vọt tới đại não bên trong, hấn một đôi tròng mắt màu đỏ vô cùng, nhưng mà trong khoảnh khắc lại một mảnh tối đen, liên tục tròng trắng mắt đều mất đi, tối đen một mảnh, giống như diệt hồn sư căn nguyên bình thường, tối đen 殛 người, giống như có thể cắn nuốt hết thảy.

"Huu huu huu (tiếng thở)!"

"Phốc xuy phốc xuy!"

Trần Dương hai tay mạnh mẽ mở ra, từng đạo sắc bén kiếm khí theo thân thể hấn bên trong bắn nhanh mà ra, đem chung quanh mặt đất đánh ra một đám ngón tay độ mịn lỗ nhỏ, nhất đạo vô hình đã có chất trường kiếm mạnh mẽ xuất hiện ở đỉnh đầu của hấn phía trên.

Trường kiếm dài tứ thước, chuôi kiếm xuống phía dưới, mũi kiếm hướng lên trời, một cổ sắc bén đến có thể trăm phá hết thảy kiếm khí nháy mắt tràn ngập toàn trường.

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, này hết thảy đều ở điện quang hỏa thạch trong lúc đó.

"Thiên nếu có chút tình thiên cũng lão, người nếu không ** cũng thương, tung hoành thiên hạ vô sở hướng, vô tình kiếm hạ đoạn hư vọng!"

Nhất đạo hư vô mờ mịt thanh âm của theo Trần Dương trong miệng truyền ra, giờ phút này hấn hai mắt tối đen một mảnh, có vẻ vô cùng trống rỗng, hình như là mất đi linh hồn bình thường, lạnh như băng lời nói theo trong miệng hấn truyền ra.

"Vô tình kiếm, trăm!"

"Thương!" Nhất đạo rung động thiên địa kim chúc âm thanh khởi, giống như một phen tuyệt thế bảo kiếm ra khỏi vô bình thường, phong mang tuyệt thế, Trần Dương đỉnh đầu kia đem hư vô trường kiếm hóa thành nhất đạo ảo ảnh, giờ khắc này còn tại đỉnh đầu của hấn, ngay sau đó lợi dụng xuất hiện ở Triệu gia trường lão trước người, tốc độ cực nhanh, tất cả mọi người không có phản ứng lại đây.

"Phốc xuy" nhất đạo nhẹ giọng vang lên, lão giả kia đôi mắt mạnh mẽ trợn to, lập tức mạnh mẽ phun ra nhất đạo máu tươi, thân hình bạo lui, ở trên lồng ngực của hấn xuất hiện nhất đạo dữ tợn khủng bố miệng vết thương, dài một thước có thừa, theo bả vai phía trên tà kéo dài đến bụng, máu tươi ồ ồ mà lưu.

"Tinh Thần!"

Tiểu Tinh Thần bị Triệu gia trường lão ném ra không trung, đứng ở tại chỗ hai mắt trống rỗng Trần Dương, trong mắt đột nhiên xuất hiện một tia sinh cơ, nỉ non một tiếng, nhảy dựng lên, tướng tinh thần ôm vào trong lòng, khoe miệng, lộ ra một tia yên tâm tươi cười, làm hai mắt như trước trống rỗng.

"Ca ca ngươi làm sao vậy?" Tiểu Tinh Thần thần tình là cười, nhưng mà trong khoảnh khắc liền thay đổi, không ngừng hô to, bởi vì Trần Dương khoe miệng bắt đầu không ngừng đổ máu, kia đỏ tươi máu tích lạc ở nàng trắng tinh làn váy trên, nhìn thấy ghê người.

"Ca ca!" Tiểu Tinh Thần kêu to.

Tinh Thần sắp bị Triệu gia trường lão bóp chết, hoàn toàn chọc tức Trần Dương, giờ khắc này chính hấn cũng không biết đã xảy ra cái gì, có thể là diệt hồn sư căn nguyên ảnh hưởng tới tim của hấn trí, mạnh mẽ chiếm cứ linh hồn của hấn, khiến hấn tại nơi trong nháy mắt có được vô cùng lực lượng cường đại.

Hơn nữa kích hoạt hấn sâu trong linh hồn trí nhớ, do đó thi triển ra hấn kiếp trước tự nghĩ ra vô tình kiếm pháp.

Vô tình kiếm pháp, hữu tình vô tình, tất cả một ý niệm, nhất niệm thành Phật, nhất niệm thành ma, Trần Dương chịu như thế kích thích, hơn nữa có diệt hồn sư căn nguyên ảnh hưởng, hấn hiện tại này hoàn toàn là nhập ma dấu hiệu.

Nguyên bản là giả trang thi triển bí pháp, hiện tại Trần Dương cũng thật thật chính chính kẻ bên tử vong, lấy hấn hiện tại thân thể tính chất vốn có, căn bản không đủ để thi triển vô tình kiếm pháp, này kiếm pháp mang đến cản trở, đang ở không ngừng ăn mòn sinh mệnh của hấn, sinh mệnh của hấn lực giờ phút này đang ở rất nhanh xói mòn.

Hoàn hảo lúc trước kia hai cái lão giả đã rời đi, bằng không chứng kiến Trần Dương lại có thể thi triển ra kiếp trước cái kia tuyệt thế thiên tài tự nghĩ ra đi ra vô tình kiếm pháp, khẳng định vô cùng khiếp sợ, bởi vì này môn kiếm pháp chỉ có Trần Dương kiếp trước độc nhất người sẽ thi triển, kinh điển vô cùng, từng bị người xưng là trên đại lục nhất kinh điển kiếm pháp một trong.

"Ca ca." Tiểu Tinh Thần khóc tê tâm liệt phế, nàng có thể rõ ràng cảm giác được Trần Dương thân thể ở rất nhanh biến lạnh, nàng sợ hãi, nàng sợ hãi nàng thân ái ca ca cứ như vậy đi tới sinh mệnh cuối.

"Ông." Tiểu Tinh Thần khóc ngắt đi, nhưng mà nàng kia nho nhỏ thân thể phía trên lại có thể bắt đầu nở rộ yếu ớt mờ mịt bảo quang, không ngừng đối với Trần Dương thân thể tưới mà đi, như vậy một màn, tất cả mọi người chưa từng phát giác.

"Trần Dương!" Trần Vũ Hân quát to một tiếng, rất nhanh vọt tới trước người hấn, đưa hấn che ở phía sau, cảnh giác nhìn hiện trường mọi người.

"Kẻ mà quái dị phi thường, lại có thể có được cường đại như thể lực công kích, mau mau đem chi chém giết, bằng không đợi hấn phát triển đứng lên, ta Triệu gia tương lai kham ư!" Tên kia thiếu chút nữa bị Trần Dương chém giết trường lão chính mình điểm cư trú quanh thân đại huyết, cuồng ăn mấy bình Chi Huyết đan, hết lớn.

"Cùng tiến lên!"

Giờ phút này, bọn hấn cũng quả không được làm như vậy hay không sẽ trở mặt da, ở đây vài tên Triệu gia trường lão, đồng thời ra tay, đối với Trần Dương phóng đi.

Mà nằm ở đông đồ nát bên trong nửa chết nửa sống Triệu Thanh Thành, giờ phút này đã không người có thể bận tâm.

"Các ngươi không thể làm như vậy!" Lí Nhược Lan vọt lại đây, che ở Trần Vũ Hân cùng Trần Dương trước người, triển khai hai tay, lớn tiếng hô quát.

"Tránh ra!" Một gã Triệu gia trường lão quát lạnh một tiếng, một cái tát đem Lí Nhược Lan đánh tới một bên, nâng tay một chương đối với Trần Vũ Hân ấn đi.

"Muốn chết!"

Ở này lúc ngàn cân treo sợi tóc, nhất đạo tiếng hét lớn giống như sấm sét bình thường ở trong này nổ vang, xa xa, nhất đạo vĩ ngạn thân ảnh nhanh như tia chớp bình thường vọt lại đây, khí thế như hồng, còn cách mấy chục thước xa, một quyền liền đem lão già kia có học máu rút lui.

Người tới đúng là Trần Mậu Lăng, giờ phút này hấn một đôi mắt hổ bên trong tràn đầy kinh nộ chi sắc, vĩ ngạn thân hình hướng kia vừa đứng, nhất thời khiến Trần Vũ Hân thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cùng lúc đó, Trần gia hơn mười danh trường lão cũng chạy tới, đem Trần Dương tròn vây vào giữa, mỗi một mặt người trên đều tràn đầy vẻ phẫn nộ.

"Dương nhi!" Trần Mậu Lăng hô to một tiếng, vọt tới vòng vây bên trong một phát bắt được Trần Dương tay phải, cẩn thận cảm ứng sau một lát mới vừa rồi trùng điệp ra một hơi, Trần Dương trong cơ thể kinh mạch gãy không ít, ngũ tạng lục phủ cũng bị một ít chấn động, nhưng lại không có sinh mệnh chi ưu, may mắn a.

Tiểu Tinh Thần sắc mặt lại thập phần tái nhợt, nặng trĩu đã ngủ, mà Trần Dương sắc mặt tốt rất nhiều, trong đôi mắt hơn vài tia sinh cơ.

Giờ phút này, Trần Mậu Lăng trong lòng sau một lúc sợ, nếu không phải Trần Dương đem Triệu Thanh Thành đánh bại, hữu cơ cánh người lập tức trốn đi Trần gia báo tin, bọn hấn cũng sẽ không tới sớm như vậy, xem điệu bộ này nếu là lại đến chậm một bước, Trần Dương hấn phải chết không thể nghi ngờ.

"Hào hảo hảo!" Trần Mậu Lăng nhìn không được cười ha ha, một đôi mắt hổ màu đỏ vô cùng, sự tình góc ngách hấn đã trải qua kia báo tin ai biết nhất thanh nhĩ sở.

Hấn điểm chỉ ở đây vài tên Triệu gia trường lão, điên cuồng quát to: "Xem ra này Giang Ninh thành im lặng lâu lắm, Triệu gia, ta Trần gia cùng các ngươi không chết không ngừng!"

"Khẩn trương thay dương nhi chữa thương!" Trần Mậu Lăng thanh âm trầm thấp nói một câu, kia vĩ ngạn thân ảnh lại có thể trong nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, Trần gia vũ kỹ bát bộ căn thiên bị hấn thi triển đi ra, bức này tốc độ, tuyệt đối so với Trần Dương nhanh mấy lần vượt quá.

"Phốc!"

"Phốc xuy!"

"Ách a."

Ở Trần Mậu Lăng thân thể biến mất trong nháy mắt, ở đây Triệu gia vài tên trường lão liền có loại dự cảm bất hảo, nhưng mà tránh né đã không còn kịp rồi, Trần Mậu Lăng tốc độ quá nhanh, ngắn ngủn hai cái thở, tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền đến.

Ở đây bốn gã Triệu gia trường lão nhao nhao bị mất mạng, mỗi một mọi người là một kích giết chết, chết thảm đương trường, máu tươi nhiễm hồng mặt đất.

Không có chút nào bắn khoản, không có chút nào nương tay, Trần Mậu Lăng giờ phút này giống như là một đầu tức giận hùng sư bình thường, đưa con suýt nữa thân tử, khiến hấn hoàn toàn lâm vào điên cuồng bên trong.

Đang ở toàn lực vì Trần Dương chữa thương hơn mười danh Trần gia trường lão, mỗi một mặt người trên đều mang theo nồng đậm sát khí, hiện tại Trần Dương đã không phải dĩ vãng Trần Dương, hiện tại Trần Dương là bọn hấn cả Trần gia hy vọng, trở về hy vọng.

Hiện giờ lại có thể bị người ở Giang Ninh thành bên trong ám sát, thiếu chút nữa chết yếu, bức này kết quả làm cho bọn họ không thể thừa nhận, giờ phút này, bọn hấn mỗi một lòng người trong ý tưởng đều là nhất trí, diệt, tiêu diệt Triệu gia.

Chung quanh đang xem cuộc chiến người một đám cực kỳ hoảng sợ, nhìn không được lần thứ hai lui về phía sau, hoàn toàn lâm vào điên cuồng bên

trong Trần Mậu Lăng đáng sợ vô cùng, làm cho bọn họ sợ.

Giang Ninh thành thật là an tĩnh quá lâu, một hồi huyết tinh đại rửa sạch sắp tới.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Mượn sức

Mười mấy năm.

Trần Mậu Lăng mười mấy năm không có ra tay qua, huông chỉ là giết người.

Nhưng mà giờ phút này, hắn lại không lưu tình chút nào quyết đoán chém giết Triệu gia bốn gã Triệu lão, không có chút nào do dự cùng cố kỵ.

Trần Dương thiếu chút nữa thân tử, khiến hắn hoàn toàn nổi giận.

"Trần Mậu Lăng, ngươi, ngươi, ngươi lại có thể dám đâm đương chúng chém giết ta Triệu gia bốn gã trưởng lão, ngươi không sợ Trần gia bị giết tộc sao?" Giữa sân, tên kia bị Trần Dương bị thương nặng Triệu gia trưởng lão rút lui vài bước, có chút hoảng sợ quát to.

"Ta đương nhiên thiếu chút nữa bị các ngươi này vài lão già kia hại chết, ngươi còn có mặt mũi nói bức này nói?" Trần Mậu Lăng cười lạnh một tiếng, không hề cảm tình nói: "Diệt tộc là khẳng định, nhưng mà cũng không phải ta Trần gia!"

"Hảo hảo hảo, Trần Mậu Lăng ngươi thật sự là thật can đảm, ngươi đây là khiêu khích, ngươi đây là ở hướng ta Triệu gia khiêu chiến, ngươi chờ, chờ bị ta Triệu gia diệt tộc đi!" Tên kia trưởng lão mạnh mẽ ngăn chặn trong lòng sợ hãi, quát to.

Chính là hắn hoàn toàn thật không ngờ, trận này huyết tinh chiến đấu toàn bộ là bởi vì chính bọn nó dẫn đầu khiêu khích dựng lên.

"Hảo, bốn gia chủ chờ, nhưng mà thực đáng tiếc, ngươi xem không đến!" Trần Mậu Lăng lạnh lùng cười, khoe miệng tươi cười còn chưa biến mất, tên kia Triệu gia trưởng lão liền quát to một tiếng, miệng phun máu tươi mà chết.

Trần gia, nguyên bản vì Sở quốc để đồ bên trong nhất lưu gia tộc, nếu không phải gặp được Khương gia ám toán, sao lại tại đây nhỏ Giang Ninh thành bên trong co đầu rút cổ nhiều năm?

Tuy rằng hiện tại vắng vẻ, nhưng mà như trước có để đồ nhất lưu gia tộc ngông nghênh, hoặc là không động thủ, muốn động thủ, chính là khuynh lực một kích!

Chung quanh đang xem cuộc chiến người bị Trần Mậu Lăng quả quyết dọa không dám lên tiếng, có chút người đã lặng lẽ chạy trốn, Giang Ninh thành một hồi đánh nhau ác liệt lập tức muốn trình diễn, mặc kệ bọn hắn thuộc về ở phương nào đều phải nhanh chóng chuẩn bị, miễn cho ương cấp trì ngại.

"Trần Mậu Lăng, ngươi muốn khai chiến hay sao?" Nhưng vào lúc này, nhất đạo phần nộ tiếng hét lớn truyền đến, xa xa, một gã trung niên nhân mang theo hơn mười người lão già rất nhanh tới rồi, mỗi một mặt người trên đều là kinh nộ chi sắc.

"Thanh Thành đâu, của ta Thanh Thành đâu?" Trung niên nhân kia đi vào sau, lo lắng hét lớn.

"Cha, ta ở trong này!" Nhất đạo suy yếu thanh âm của theo một mảnh đồng đồ nát bên trong truyền đến, trung niên nhân vui sướng ngây ngất, đem Triệu Thanh Thành theo kia mảnh đồng đồ nát bên trong cứu đi ra.

Triệu Thanh Thành rất sớm trước kia liền đã tỉnh táo lại, nhưng mà Trần Mậu Lăng huyết tinh giết chóc khiến hắn không dám lên tiếng, chỉ có thể tránh ở đồng đồ nát bên trong, hắn sợ có điều động tác bị Trần Mậu Lăng phát hiện, chết thảm đương trường.

Trần Mậu Lăng lạnh lùng nhìn trước mắt một màn, vẫn chưa ngăn cản, hắn có hắn ngông nghênh, còn không tiết đối một cái tiểu bối ra tay.

"Trần Mậu Lăng, ngươi vì sao như thế cuồng vọng? Giết ta Triệu gia năm tên trưởng lão, có phải hay không muốn không chết không ngừng?" Triệu gia gia chủ Triệu Lâm Thiên vừa sợ vừa giận, chỉ vào Trần Mậu Lăng quát to.

đã là không chết không ngừng kết quả, hôm nay tiến đến, chính là muốn cho Lý huynh làm lựa chọn, người không cần vọng tưởng chỉ lo thân mình."

"Hừ!" Lí Thiên Thành hừ lạnh một tiếng, ngữ khí lạnh như băng nói: "Triệu Lâm Thiên, người uy hiếp ta?"

"Chưa nói tới uy hiếp, chẳng qua là cho người không cần làm sai lựa chọn, miễn cho đến lúc đó hối tiếc không kịp!" Triệu Lâm Thiên cười lạnh nói.

"Người dựa vào cái gì như vậy có nắm chắc?" Lí Thiên Thành trầm giọng vấn đạo.

"Lý huynh, người hàng năm ở đế đô đi lại, nói vậy đế đô Lâm gia người là nghe nói qua đi?" Triệu Lâm Thiên vấn đạo.

"Nghe qua, đế đô bên trong thực lực gần phía trước gia tộc, như thế nào?" Lí Thiên Thành vấn đạo.

"Hai vị này đó là Lâm gia trưởng lão, nhà của ta tiểu nhi cùng Lâm gia Thiếu chủ quen biết, kết làm bạn tốt, bọn hán nhị vị đó là tiến đến tương trợ ." Triệu Lâm Thiên đứng dậy, đối với phía sau hai vị lão giả cung kính cúi người thi lễ, ngạo nghễ nói.

"Lâm gia trưởng lão?" Lí Thiên Thành mạnh mẽ đứng dậy đến, đôi mắt híp lại, đợi đến chứng kiến hai gã lão giả xuất ra tượng trưng Lâm gia huy chương sau, trong mắt hiện lên một tia khiếp sợ, chậm rãi ngồi ở ghế dựa phía trên.

"Đế đô bên trong gia tộc, khởi là chúng ta nho nhỏ Giang Ninh trong thành tam lưu gia tộc có thể so sánh ? Lý huynh, không cần từng bước sai từng bước sai, chọc tức Lâm gia, chúng ta đều không có kết cục tốt!" Triệu Lâm Thiên trong mắt hiện lên một tia hàn quang, thanh âm lạnh như băng vô cùng.

"Hảo, ta đáp ứng người, khi nào hành động!" Lí Thiên Thành tựa vào tọa ý trên, lâu rồi sau mới vừa rồi mở hai mắt, trầm giọng vấn đạo.

"Tối nay!"

"Hảo!"

Nhìn xem Triệu Lâm Thiên mấy người rời đi, Lí Thiên Thành lập tức tới đến phòng khách mặt sau phòng bên trong, đối với Lí Nhựt Lan nói: "Giang Ninh thành lập tức muốn thời tiết thay đổi, kết quả như thế nào vì phụ cũng không biết, Lý gia lớn như vậy gia sản, vì phụ không thể đem chi vớt vớt, nhưng mà kết cục ta cũng nắm trong tay không được, người hiện tại cái gì cũng không muốn hỏi, lập tức rời đi Giang Ninh thành, càng xa càng tốt!"

"Phụ thân, người muốn làm gì? Ta không đi!" Lí Nhựt Lan trong lòng lộp bộp một chút, lập tức lo lắng kêu lên.

"Không nên hỏi, người về sau sẽ rõ!" Lí Thiên Thành thấp giọng quát.

"Ta không đi, ta không đi!" Lí Nhựt Lan nước mắt ' rầm rập ' chảy xuống.

"Phanh!" Lí Thiên Thành một chương đem Lí Nhựt Lan đánh vung, trên mặt tràn đầy yêu thương vẻ, bất đắc dĩ nói: "Nhựt Lan, tha thứ phụ thân, nếu phụ thân không làm như vậy, Lý gia trong khoảng khắc sẽ gặp họa phi yên diệt, đế đô bên trong gia tộc, chúng ta đắc tội không nổi."

"Người thân nhau tốt sống sót!" Lí Thiên Thành thấp giọng trầm ngâm, lập tức đưa tới năm tên lão giả, vô cùng nghiêm túc phân phó nói : "Năm vị trưởng lão, hiện tại Lý gia thỉnh gặp phải một món đồ sinh tử tồn vong đại sự, các người đem Nhựt Lan mang đi, rời xa Giang Ninh thành, càng xa càng tốt, được chuyện sau, nếu ổn định xuống dưới, ta sẽ tìm người nhóm trở về!"

"Nhờ !" Lí Thiên Thành lui về phía sau từng bước, chấp tay làm thi lễ.

Năm tên trưởng lão mang theo Lí Nhựt Lan đi rồi, Lí Thiên Thành trong lòng hung ác, lập tức liên triệu tập Lý gia mọi người, bắt đầu làm chiến trước chuẩn bị.

Lí Thiên Thành vốn tưởng rằng đây là Giang Ninh thành bên trong mấy đại gia tộc cộng đồng nhằm vào Trần gia âm mưu, nhưng mà hiện tại hán lại phát hiện, sự tình không nghĩ tượng bên trong đơn giản như vậy, đế đô bên trong gia tộc hạng cường đại? Sao lại để ý nho nhỏ Giang Ninh bên trong thành vài tiểu gia tộc? Lâm gia tham dự, có gì mưu đồ?

Chương 31: Điều có kị tâm

Trần gia.

Trần Dương ngoài cửa đứng hơn mười người Trần gia trưởng lão, đều ở lo lắng bồi hồi, mỗi một lòng người trong đều có một ít không yên.

Tới bọn hắn này tuổi, này tu vi cấp độ, vốn đã không có gì có thể ảnh hưởng bọn hắn tâm thần, nhưng mà gần nhất lại liên tiếp chịu Trần Dương ảnh hưởng, cảm xúc pháp phòng không chừng, chợt cao chợt thấp, quả thực đều phải muốn làm ra bệnh tim đến đây.

Giờ phút này, Trần Dương đang nằm ở trên giường, Trần Mậu Lăng đem Trần gia tồn kho sở hữu thứ tốt đều lấy đến đây, chỉ cần có thể dùng tới, mới có lợi đều cấp Trần Dương dùng tới, đang ở vận công vì hắn hòa tan trong cơ thể được lực.

Lâu rồi sau, Trần Mậu Lăng dài ra một hơi, nâng tay lau đi mồ hôi trên trán, trong lòng kia khối tảng đá lớn đầu cuối cùng mới hạ xuống.

Trần Mậu Lăng trong lòng là kinh ngạc hơn nữa nghi hoặc, bởi vì Trần gia bí pháp đến cỡ nào bá đạo hắn thập phần rõ ràng, nhưng mà Trần Dương thì triển lâu như vậy, lại có thể đổi thân thể không có tạo thành cái gì trí mạng thương tổn, hơn nữa lại có thể còn không có một tia di chứng, chính là kinh mạch trong cơ thể gãy một ít, trải qua hắn nửa ngày chữa trị, đã khôi phục không sai biệt lắm, chẳng qua chân khí trong cơ thể bị quấy rầy, trong lúc nhất thời còn vẫn chưa tỉnh lại.

Kết quả như vậy, Trần Mậu Lăng chỉ có thể về ở Trần Dương thiên mệnh bất phạm, mệnh không nên tuyệt.

Ra khỏi phòng, hơn mười khóa trắng loà đầu lập tức xông tới, đợi đến biết Trần Dương không có việc gì sau, một đám lập tức kích động cười ha ha.

"Các vị trưởng lão, nếu ta không đoán sai, Triệu gia trẻ nhất tới nay liền gặp công tới, chúng ta đi làm chuẩn bị đi!" Trần Mậu Lăng khoát tay áo, trầm giọng nói.

"Hào!" Chúng trưởng lão nhao nhao gật đầu, lập tức đoàn người rất nhanh rời đi.

Trong phòng, Trần Dương như trước lẳng lặng nằm ở trên giường, thở đều đều, một chút cũng nhìn không ra là vừa mới vừa chịu qua vết thương trí mệnh bộ dáng.

Kỳ thật, từ Trần Dương đột nhiên bùng nổ, trong cơ thể diệt hồn sư căn nguyên không thể khống chế ảnh hưởng đến linh hồn của hắn, do đó thì triển ra vô tình kiếm một khắc này bắt đầu, vận mệnh của hắn cũng đã nhất định, cửu tử nhất sinh, cho dù bất tử, cũng sẽ hoàn toàn nhập ma.

Vô tình kiếm pháp kinh điển vô cùng, lấy hắn ngay lúc đó thân thể trạng huống căn bản không đủ để thừa nhận kia lực lượng cường đại đổi thân thể tạo thành cản trở.

Nhưng mà, Tiểu Tinh Thần thập phần thần bí, nàng sau khi hôn mê thân thể bên trong nổ ra mờ mịt bảo quang, lại đem Trần Dương thân thể cơ năng hoàn toàn chữa trị lại đây, khiến thân thể hắn giống như không có đã bị chút thương tổn bình thường.

Giờ phút này sở dĩ còn không có tỉnh, là bởi vì hắn trong tiềm thức cho rằng chính mình đã hôn mê hơn nữa đem không lâu ở nhân thế, này cần một chút thời gian đến hoà hoãn xung đột.

Mà Tiểu Tinh Thần giờ phút này đang nằm ở bên cạnh hé ra trên giường nhỏ lâm vào ngủ say bên trong, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn phía trên vẻ mặt biến ảo không chừng, một hồi vui vẻ, một hồi lo lắng, một hồi nhíu, một hồi liệt miệng rộng, hiển nhiên là mộng tới cái gì.

Trần Vũ Hân ngồi ở trước giường, lẳng lặng nhìn nằm ở trên giường, sắc mặt hồng nhuận Trần Dương, trên mặt không khỏi lộ ra một tia yên tâm tươi cười.

"Người người kia, quả nhiên là muốn cho người lo lắng từ a!" Trần Vũ Hân đưa tay đối với Trần Dương cái trán hư điểm một chút, nũng nịu nói.

Vốn nàng nghĩ đến Trần Dương chết chắc rồi, hiện tại Trần Dương không có việc gì, nàng cũng yên tâm.

※※※※※※※※※※※※※※※※

Triệu gia.

Triệu Thanh Thành khoanh chân ngồi ở trên giường, sắc mặt hồng nhuận, hiển nhiên trước kia chịu trời qua trọng thương đã khỏi hẳn, Triệu Lâm Thiên chính cầm trong tay một gốc cây mắt đi sáng bóng linh được để tại một bên.

"Phụ thân!" Sau một lát, Triệu Thanh Thành mở hai mắt, trầm giọng nói: "Hiện tại tình huống như thế nào?"

"Có Lâm gia tương trợ, đối phó Trần gia không sợ hãi, nhưng mà vì phụ cũng đem Lý gia kéo tiến vào." Triệu Lâm Thiên mở miệng trả lời.

"Vì sao?" Triệu Thanh Thành nghi hoặc không thôi.

"Thanh Thành, người vẫn là tuổi còn rất trẻ." Triệu Lâm Thiên thở dài một tiếng, hơi có vẻ lo âu nói: "Người cùng Lâm gia Thiếu chủ tuy rằng giao hảo,

nhưng mà bọn hấn vì sao sẽ phái hai gã trưởng lão tiến đến? Hiển nhiên là đã sớm làm tốt chiến đấu chuẩn bị, hiện tại bọn hấn đáp ứng trợ giúp ta Triệu gia, đây là có gì ?? Nếu như không có tuyệt đối thật là tốt chỗ, bọn hấn sẽ ra tay sao?"

"Này Giang Ninh thành bên trong, tài nguyên không tính phong phú, bọn hấn há có thể xem ở trong mắt? Đem Lý gia kéo vào đến, cần phải thời điểm, chúng ta cũng có thể nhiều đồng minh!"

"Phụ thân, người nói là Lâm gia có khác tính toán?" Triệu Thanh Thành đôi mắt híp lại, kinh ngạc hỏi.

"Đúng vậy." Triệu Lâm Thiên gật đầu, lập tức nghi hoặc lắm bầm: "Nhưng mà có mục đích gì, hiện tại vì phụ vẫn chưa biết được, chỉ có thể đi từng bước xem từng bước."

"Mặc kệ như thế nào, lúc này đây nhất định phải đem Trần gia cản quét, không phải cản phải trong lời nói, không cần đối Lý gia động thủ, Lí Nhược Lan kia cô gái nhỏ, con vẫn là thích thích."

"Trần Dương đến lúc đó liền giao cho ta đi, ta muốn tra tấn hấn sống không bằng chết!" Triệu Thanh Thành thần tình ngoan độc nói.

Sau một lát, Triệu Lâm Thiên phụ tử hai người rời đi, bắt đầu triệu tập Triệu gia sở hữu chiến lực, vì chiến đấu làm chuẩn bị.

Triệu gia một chỗ đại điện bên trong, để đô Lâm gia hai gã trưởng lão chính ngồi ngay ngắn ở tọa ý phía trên, hai người đều ở hồ hững uống trà, nhưng lại đang âm thầm truyền âm nói chuyện với nhau.

"Lưỡng giới son mạch lúc này đây nhịp đập thập phần thường xuyên, gia chủ thông qua bí pháp dò xét sau, phát hiện vài nhịp đập tần suất dao động lớn nhất chỉ nhánh bên trong có một chính là Giang Ninh thành chi nhánh, cho nên phải ta chờ tiến đến điều tra, người vì sao đáp ứng Triệu gia yêu cầu? Đây có thể hay không ảnh hưởng chúng ta nhiệm vụ?" Một gã lão giả uống trà, âm thầm truyền âm

Mặt khác một gã lão giả khẽ lắc đầu, buông ra trong tay chén trà, truyền âm nói: "Lưỡng giới son mạch lúc này đây nhịp đập như thế dị thường, khẳng định không giống tầm thường, ta Lâm gia có thể nhận thấy được, gia tộc khác liền phát hiện không đến sao? Dao động điểm cũng chỉ có vài chi nhánh, thế nào đủ chúng ta phân? Ta sẽ đi đáp ứng Triệu gia yêu cầu, là bởi vì trước khi đi, thiếu gia chủ ý bảo ta chờ có thể tùy cơ ứng biến."

"Nga?"

"Giang Ninh thành bên trong, Lý gia, Triệu gia, Vương gia, Trần gia, thế lực cũng không ít hơn, tuy rằng còn không nhập ta chờ trong mắt, nhưng cũng là một cỗ không kém lực lượng, nếu là chúng ta trước tiên có thể tiêu diệt trong đó một cái, kinh sợ gia tộc khác, sau đó đem cỗ lực lượng này chinh hợp nhau đến cho chúng ta sử dụng, như vậy đến lúc đó linh khí triều tịch là lúc, chúng ta không phải hơn một cái giúp đỡ? Bọn họ là nơi này bọn răn độc, có ích không nhỏ!" Lão giả kia tiếp theo truyền âm, trên mặt tràn đầy vẻ đắc ý.

"Nói như vậy, kẻ này nhưng thật ra khả thi!" Mặt khác tên kia lão giả khẽ gật đầu.

"Đó là tự nhiên, cũng coi như này Trần gia xui xẻo, tối nay trước hết tiêu diệt bọn hấn đi."

Ngữ bài, hai người không hề truyền âm, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần đứng lên.

Thời gian rất nhanh xẹt qua, trong chớp mắt liền đã qua đi mấy canh giờ, nửa đêm, mọi âm thanh câu tĩnh, nguyệt hắc phong cao, đúng là đánh lén thật là tốt thời cơ.

"Suru suru!"

Triệu gia cửa nhỏ lặng yên mở ra, từng đạo thân ảnh y thân ảnh nối đuôi nhau mà ra, rất nhanh ả vào trong màn đêm, mục tiêu, Trần gia.

Cùng thời gian, Lý gia đại môn cũng ầm ầm mở ra, từng đạo thân ảnh ở Lí Thiên Thành dưới sự dẫn dắt, chuẩn bị xuất phát, mục tiêu, đồng dạng là Trần phủ.

Huyết chiến, sắp tới!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Dạ tập

Trần gia phủ đệ trong.

Luyện võ quảng trường phía trên.

Ở tối đen màn đêm bao phủ dưới, không khí có chút ngưng trọng.

Trên trăm danh Trần gia đệ tử chính tề xếp thành hàng, mỗi một mọi người chờ xuất phát, tiến vào một bậc trạng thái chiến đấu, bọn hắn đều là Trần gia tân tiên huyết dịch, đều là Trần gia tương lai hy vọng, nhưng mà bọn hắn lại chủ động yêu cầu tham chiến, không có người nào lùi bước, mỗi một mặt người trên đều che kín thấy chết không sờn ngoan lệ cùng kiên quyết vẻ.

Trần Mậu Lăng vốn định giữ tiếp theo những người này làm sinh lực, nhưng mà nhìn thấy bọn hắn như thế, hắn buông tha cho , trải qua sinh tử đại chiến cũng tốt, đối bọn hắn cũng là một loại ma luyện, tuy rằng có thể sẽ mất đi tăng mạng quý giá.

Tại phía trước đứng hơn mười danh trưởng lão hội thành viên, mỗi một mặt người trên đều tràn đầy xơ xác tiêu điều ý, ánh mắt trong lúc đó, để lộ ra một loại cao ngạo vẻ mặt.

Ba mươi năm trước, bọn hắn cũng giống như hiện tại Trần gia đích tuổi còn trẻ đệ tử giống nhau, là gia tộc bên trong tân tiên huyết dịch, tuy rằng Trần gia bại, nhưng mà bọn hắn trong lòng kia tranh tranh ngạo cốt cũng chưa ma diệt.

Ba mươi năm sau, bọn họ là Trần gia trưởng lão, tuy rằng chịu không nổi từ trước, nhưng lại làm cho bọn họ càng thêm bảo vệ, bởi vì nơi này là bọn hắn cái, có bọn hắn cần bảo hộ người, còn có trở về hy vọng.

Hiện giờ, trong lòng kia từng kiêu ngạo bị người khiêu khích, bảo hộ người sắp đã bị sinh mệnh uy hiếp, lão gia hỏa này đã kề bên bùng nổ giáp ranh, mỗi một mọi người giống như tức giận hùng sư bình thường, cùng đội, cùng đội địch nhân tới cửa, đem tên thành phần toái.

Trần Mậu Lăng quần áo hắc y, tư thế oai hùng vĩ ngạn, thân thể cử thẳng tắp, hai tay thả lỏng phía sau, đao tước giống khuôn mặt phía trên tràn đầy sắc bén ý, hắn kia sáng ngời hữu thần mắt hồ nhìn chung quanh một vòng, không khỏi khẽ gật đầu.

"Hiện tại, bốn gia chủ hỏi lại một lần, có thể có người nguyện ý lưu lại, đảm đương Trần gia sinh lực?" Trần Mậu Lăng cao giọng quát hỏi.

Đang nói rơi xuống, giữa sân châm roi có thể nghe, không có người nào trả lời.

"Hảo, các ngươi đều là ta Trần gia nam nhi, đều là thiết cốt tranh tranh nam tử hán, Trần gia gặp phải nguy cơ, cần các ngươi đi bảo hộ, các ngươi sợ hãi sao?" Trần Mậu Lăng vẫn đạo.

"Trần gia nam nhi, đâu có thể đoạn, huyết có thể lưu, có gì e ngại?" Hơn một trăm danh Trần gia đệ tử cùng kêu lên cao uống, hô quát tiếng động thẳng lên tận trời, mỗi một người lưng đều cử thẳng tắp, thần tình không chỗ nào về sợ hãi, rung động lòng người.

"Hảo hảo hảo!" Trần Mậu Lăng liền nói ba chữ tốt, đồng đặc nói: "Các ngươi đều là ta Trần gia kiêu ngạo!"

"Hiện tại, bốn gia chủ hỏi lại một lần, có thể có người còn có tâm nguyện chưa xong?" Trần Mậu Lăng lần thứ hai quát hỏi, một đôi mắt hồ chung quanh nhìn chung quanh.

"Gia chủ, xin mời cầu có thể chứ?" Một người ít hơn ít hơn mở miệng.

"Nói!"

"Đợi đến sau khi thắng lợi, cũng không thể được cho ta tìm cái người vợ?" Người nọ lần thứ hai ít hơn ít hơn trả lời.

Nhưng mà câu trả lời của hắn, lập tức sách dẫn toàn trường ầm ầm cười to, cái loại này ngưng trọng bầu không khí bị đánh vỡ, không khí trở nên thoải mái rất nhiều.

"Tiểu tử ngươi!" Trần Mậu Lăng châm biếm và chửi rủa một câu, lập tức uy nghiêm nói: "Yên tâm, đem địch nhân chiến bại, mọi người tâm nguyện, bốn gia chủ nhất nhất cho các ngươi đạt tới!"

"Tạ gia chủ!" Chúng đệ tử cùng kêu lên cao uống.

Trần Mậu Lăng khẽ gật đầu, mắt hồ bên trong hiện lên một tia vui mừng cùng không tha.

"Phụ thân!" Nhưng vào lúc này, nhất đạo nắng ráo thanh âm của vang lên, Trần Dương cùng Trần Vũ Hân đã đi tới.

"Ngươi tỉnh?" Trần Mậu Lăng trong mắt hiện lên một tia thả lỏng thần sắc, lại bất vi sở động, xoay người lại, nhìn xem Trần Dương nói.

"Đúng vậy, phụ thân, thương thế của ta đã không có trở ngại, thỉnh cầu gia nhập chiến đấu!" Trần Dương khẽ gật đầu, mở miệng nói.

Nhìn thấy Trần Dương đi vào, kia hơn mười danh trưởng lão lập tức có chút lo lắng đứng lên, trong đó một người truyền âm nói: "Gia chủ, Trần Dương không thể tham chiến, không nói trước hắn là ta Trần gia tương lai hy vọng, gần là hắn trọng thương vừa mới khỏi hẳn, sẽ không có thể mạo hiểm!"

"Hiện tại Trần gia đệ tử cảm xúc chưa từng có ngẩng cao, ta không thể bác bỏ dương nhi thỉnh cầu, khiến hắn tham chiến đi, sinh tử có mệnh phú quý ở thiên!" Trần Mậu Lăng trong lòng thở dài một tiếng, truyền âm trả lời, tràn đầy bất đắc dĩ.

Hắn biết, Trần Dương là xem chuẩn thời cơ mới đến, nếu là lúc trước đi ra, tuyệt đối sẽ bị khống chế đứng lên. Nhưng mà hiện tại ở đây hơn trăm danh Trần gia nam nhi nhìn xem, hắn làm một nhà đứng đầu há có thể thiên vị?

"Trần Dương, Trần Vũ Hân nghe lệnh, hai người các ngươi từng người dẫn dắt mười người, ở ngoại vi đã kích địch nhân!" Trần Mậu Lăng trầm giọng nói.

"Linh mệnh!" Trần Dương cùng Trần Vũ Hân đồng thời gật đầu, bước nhanh đi vào xếp thành hàng bên trong.

Chứng kiến trường hợp như vậy, hơn mười người trưởng lão hội thành viên cũng không cấm bắt đắc dĩ lắc đầu, thương nghị sau, quyết định nhất định phải đang âm thầm bảo hộ Trần Dương, cam đoan hắn không có gì bất ngờ xảy ra.

"Rầm rập." Trần phủ trước cửa mấy khóa trăm năm đại thụ đột nhiên không hề diêm báo trước lay động lên, giống như một cỗ gió mạnh đất bằng phẳng dựng lên bình thường.

Đó là sát khí, bàng bạc sát khí.

Trần Mậu Lăng đôi mắt hí lại, trước đạp từng bước, lâm lâm "Rốt cục đến đây sao?"

"Chuẩn bị khai chiến!" Trần Mậu Lăng tay phải mạnh mẽ giơ lên cao, một đôi mắt hồ gấu nhìn chăm chăm Trần phủ đại môn, lẳng lẳng nghe phủ ngoại động tĩnh, đột nhiên, hắn tay phải hung hăng xuống phía dưới vung lên, đại môn lập tức mở ra, mọi người ở hắn dưới sự dẫn dắt giống như nhất đạo nước lũ bình thường liền xông ra ngoài.

Trần phủ ngoại cửa, hai cỗ đại quân tả hữu bực đánh mà đến, ở Trần phủ trước cửa năm mươi thước có hơn dừng lại.

Bên trái, Triệu Lâm Thiên dẫn dắt Triệu gia liên can trưởng lão đứng lại, mặt lộ ra hung quang, bên phải, Lí Thiên Thành dẫn dắt Lý gia người liên can viên khó khăn đi vào, mặt không biểu tình.

"Hảo, phi thường tốt!" Trần Mậu Lăng đứng ở Trần phủ ngoại cửa trên bậc thang, nhìn xem tay phải biên đứng ở thủ vị Lí Thiên Thành, trên mặt lộ ra một tia trào phúng vẻ.

Lí Thiên Thành sắc mặt có chút khó chịu nổi, lập tức liền bị tàn nhẫn thay thế.

"Trần Mậu Lăng, tối nay, đó là ngươi Trần gia diệt vong là lúc!" Triệu Lâm Thiên hét lớn một tiếng, bàn tay to vung lên, phía sau mười mấy tên đệ tử điên cuồng vọt lại đây.

Lí Thiên Thành cũng đồng thời phát tay, quát to: "Toàn lực ra tay!"

"Trên!" Trần Mậu Lăng hét lớn một tiếng, trên trăm danh Trần gia nam nhi toàn bộ kêu to nghênh liễu thượng khứ, mỗi một mọi người giống như phát điên mãnh thú bình thường, hai mắt màu đỏ.

"Oanh!"

"Bang bang phanh!"

"Lách cách!"

"Xuy lạp!"

"Vang vang!"

"A."

Mấy trăm danh đệ giai vô giả điên cuồng chiến ở tại cùng nhau, trường hợp thập phần đồ sộ, giống như ba đạo nước lũ bình thường đập vào ở tại cùng nhau, nhất thời tiếng chém giết, tiếng kêu thảm thiết, binh khí va chạm âm thanh, thân thể tiếng đánh, đủ loại thanh âm của không ngừng truyền ra, trường hợp vô cùng hỗn loạn.

"Sưu sưu sưu!" Cùng lúc đó, từng đạo sắc bén tiếng xé gió vang lên, Trần Mậu Lăng suất lĩnh Trần gia liên can trưởng lão bay nhanh lướt qua chiến đấu nước lũ, đi tới trăm mét có hơn, Triệu Lâm Thiên cùng Lí Thiên Thành mang theo từng người gia tộc trưởng lão truy kích mà đến.

"Trần huynh, xin lỗi !" Lí Thiên Thành khẽ quát một tiếng, nâng tay một chương đối với Trần Mậu Lăng chụp đi.

"Động thủ!" Triệu Lâm Thiên hét lớn một tiếng, đối với Trần Mậu Lăng phóng đi.

"Rầm rầm oanh!" Nặng nề nổ truyền ra, Trần Mậu Lăng một người độc chiến hai đại gia chủ, ba người thân hình rất nhanh lên không, ở tối đen bầu trời đêm bên trong cuồng chiến đứng lên.

Phía dưới, Trần gia hơn mười danh trưởng lão đối chiến Triệu gia cùng Lý gia gần hai mươi danh trưởng lão, chiến đấu hùng hực khí thế.

Trần gia trưởng lão hội tên kia ồm ỹ thủ tọa trưởng lão, giờ phút này lại có thể giống như hùng sư bình thường, tinh lực thịnh vượng, quanh thân linh lực dao động giống như sông lớn bình thường mãnh liệt mênh mông, một tia già cả cảm giác đều không có, sinh mãnh vô cùng, một người độc chiến bốn gã trưởng lão, chút không chiếm hạ phong.

"Bang bang phanh!" Kịch liệt va chạm âm thanh không ngừng vang lên, song phương trưởng lão điên cuồng đối oanh, binh khí, chưởng pháp, quyền pháp, không ngừng thi triển, thân hình tại nguyên chỗ xê dịch, làm cho người ta hoa cả mắt.

Giờ phút này, chiến đấu đã lâm vào tuyệt đối điên cuồng bên trong, chiến trường chia làm ba, một cái là gia tộc đệ tử hình thành chiến đấu vây, một cái là song phương trưởng lão chiến đấu trắng, còn có một cái chính là ở giữa không trung cuồng chiến Trần Mậu Lăng ba người.

"Băng vân quyền!"

"Ám nhiên tiêu hồn chưởng!"

"Phá linh chỉ!"

"Bát bộ cản thiên!"

Mấy chục thước cao trong hư không, Trần Mậu Lăng không ngừng hét lớn, nhất chiêu tuyền bá đạo vô cùng vũ kỹ bị hấn thi triển ra đến, giờ phút này Trần Mậu Lăng giống như thần long bình thường, sinh mãnh vô cùng, quanh thân lan tràn vô cùng cường đại linh lực dao động, khí tức cường thịnh, một người độc chiếm Triệu Lâm Thiên cùng Lí Thiên Thành, lại có thể mơ hồ trong lúc đó chiếm cứ thượng phong.

Hơn mười từ năm nay, không có toàn lực ra tay qua, Trần Mậu Lăng giờ phút này cảm giác được vô cùng say sưa đắm đuối.

Triệu Lâm Thiên cùng Lí Thiên Thành hai người đều có một ít kinh ngạc, bọn hắn cũng là thật không ngờ, Trần Mậu Lăng chân thật tu vi cư nhiên như thử mạnh mẽ, trong lúc nhất thời bị đánh liên tục lui về phía sau, rất có loại không thể hoàn thủ cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Huyết chiến

Lúc này, cả Giang Ninh thành bên trong đều tối đen một mảnh, không có một nhà thấp sáng đèn đuốc.

"Bang bang phanh!"

"Oanh!"

"Bang đương!"

Mấy chục thước cao trong hư không, Trần Mậu Lăng thân uy cái thế, uy phong vô cùng, một người độc chiến hai đại gia chủ, đem hai người chiến không ngừng lui về phía sau, nặng nề nỗ không ngừng truyền đến, khủng bố linh lực dao động hiện ra hình tròn trạng đối với bốn phương tám hướng khuếch tán.

Linh áp lan tràn, một hồi khủng bố năng lượng gió lốc đang nổi lên.

Ba người chiến đấu, hủy diệt lực cực kỳ cường đại, may mà chính là bọn hắn chiến trường trên không trung, nếu là trên mặt đất, chỉ sợ ở đây rất nhiều người đều phải đã bị ảnh hưởng, hết thấy kiến trúc đều muốn bị phá hủy hầu như không còn.

Phía dưới, Trần gia hơn mười danh trưởng lão một đám cũng đều vô cùng sinh mãnh, cùng lí Triệu hai nhà trưởng lão lại có thể chiến mỗi bên một nửa, không có chút nào chống đỡ hết nổi dấu vết.

Lớn nhất chiến trường bên trong, hơn trăm danh Trần gia đệ tử đang cùng lí Triệu hai nhà người chiến đấu, mỗi một mọi người giết đỏ cả mắt rồi, như là một đầu tóc điên trâu đực.

"Phanh!"

"Oanh!"

"Ách a."

Tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai, mỗi cái chém khác, liền có một người sau khi bị thương lui, bị thuận tiện mà đến công kích bao phủ, vứt bỏ tảng mạng quý giá.

Trần Vũ Hân dẫn dắt mười người, cái ở chiến trường bên trong, như là cứu viện tiểu đội bình thường, chỗ nào có Trần gia đệ tử đã bị uy hiếp, bọn hắn liền đi nơi nào.

Mà Trần Dương cũng là như thế, bất quá giờ phút này hắn bị người cuốn lấy, người nọ đó là Triệu Thanh Thành.

"Phanh!" Hai người đối oanh một cái, từng người lui về phía sau mấy bước, Triệu Thanh Thành cười lạnh nói: "Trần gia bí pháp phải không, một ngày trong nếu là thi triển hai lần, không biết người có thể hay không từ đâu?"

"Hừ!" Trần Dương hừ lạnh một tiếng, khoe miệng liệt mở, lộ ra một ngụm trắng tinh răng nanh, vô cùng âm trầm.

Hiện tại này cục diện, đã không có giấu diếm cần phải, Trần Dương trực tiếp đem tu vi tăng lên tới cực hạn, đạt tới ngưng thần cảnh tứ trọng thiên phía trên, kia khí thế cường đại đem chung quanh vài tên Triệu gia đệ tử chấn đắc bay ngược đi ra ngoài.

"Người, người thế nào còn có thể thi triển bí pháp?" Triệu Thanh Thành trong lòng cả kinh, đã có một loại dự cảm bất hảo.

"Bí pháp?" Trần Dương cười lạnh một tiếng, ngữ khí lãnh đạm nói: "Ai nói cho ta và người thi triển chính là bí pháp?"

"Người, người, người thân mình sẽ có ngưng thần cảnh tứ trọng thiên tu vi?" Triệu Thanh Thành không thể tưởng tượng nổi kêu lên.

"Không sai!" Trần Dương quát to: "Chịu chết đi!"

Triệu Thanh Thành trong lòng vô cùng khiếp sợ, này vượt qua hắn tưởng tượng, bất quá hiện tại không phải khiếp sợ thời điểm, hắn chỉ có thể cường chế áp chế trong lòng có một ít xao động cảm xúc, bắt đầu ứng đối Trần Dương kia điên cuồng phản công.

"Băng vân quyền!" Trần Dương hét lớn, ngưng thần cảnh tứ trọng thiên tu vi toàn bộ phóng thích, phảng phất có phá núi liệt thạch chi thế, như vậy một quyền cũng không phải là hôm nay Bạch Thiên, vậy cô che giấu một quyền có khả năng so sánh.

"Phanh!" Hai người hung hăng đối đánh vào cùng nhau, Triệu Thanh Thành sắc mặt trắng nhợt, lao đảo lui về phía sau.

"Ám nhiên tiêu hồn chương!" Trần Dương trong lòng điên cuồng hét lớn, bát bộ can thiên thi triển đến cực hạn, đuổi theo rút lui Triệu Thanh Thành, một chương hung hăng khác ở sau trong ngực phía trên.

Ê ảm tê đại cảm giác trong khoảnh khắc che kín toàn thân, lập tức Triệu Thanh Thành liền cảm giác tự thân cảm xúc xao động đứng lên, tay chân không nghe sai sử.

"Không!" Cảm giác được tự thân dị thường, Triệu Thanh Thành trên mặt tràn đầy vẻ hoảng sợ, nghĩ tới hôm nay ban ngày gặp được, lập tức hoảng sợ kêu to lên.

"Phá linh chỉ!"

"Băng vân quyền!"

Trần Dương mặt không chút thay đổi, tối đen đôi mắt bên trong không hề cảm tình sắc thái, nhất chiêu phá linh chỉ bài trừ Triệu Thanh Thành bên ngoài thân linh lực hình thành hộ thể cương khí, băng vân quyền toàn lực nện ra.

"Phốc!" Thân thể khôi phục tự do, nhưng mà Triệu Thanh Thành lại phun huyết bay ngược đi ra ngoài, hắn cảm giác được trong cơ thể ngũ tạng lục phủ đều vỡ vụn bình thường, linh lực tan rã, lại có thể tự không dậy nổi khí đến.

"Phụ thân, phụ thân cứu ta!" Một cổ cảm giác sợ hãi trong khoảnh khắc che kín trong lòng, từ vong bóng ma đưa hắn bao phủ, Triệu Thanh Thành liều lĩnh kêu lớn lên, tim của hắn trí đã bị Trần Dương dọa hồng mắt, hắn hiện tại cái gì cũng không suy nghĩ, thậm chí còn sống, sống sót là tốt rồi.

"Thành nhi!" Đang trong hư không chiến đấu Triệu Lâm Thiên nghe được con mình kia thê lương gọi to tiếng động, không khỏi sốt ruột rống to, một quyền chấn khai Trần Mậu Lăng công kích, xoay người liền đối với phía dưới phóng đi.

"Còn muốn chạy?" Trần Mậu Lăng trầm giọng vừa quát, hai tay đang bên người nhìn như thông thả kì thực rất nhanh nhất hoa, một chương khinh phiêu phiêu khác ở Triệu Lâm Thiên hậu tâm phía trên, sau nhất thời sắc mặt trắng nhợt, há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

Triệu Lâm Thiên này cử động là cố ý, hắn biết rõ tránh không khỏi Trần Mậu Lăng công kích, vậy chỉ có thừa nhận, cứ như vậy còn có thể mượn dùng Trần Mậu Lăng công kích xung lượng khiến hắn thân hình nhanh hơn, do đó cứu con hắn.

Nhưng mà thiên toán vạn toán, luôn luôn tính sai là lúc, hấn xem nhẹ , Trần gia có một môn vũ kỹ tên là ám nhiên tiêu hồn chương!

Giờ phút này Triệu Lâm Thiên liền cả người ê ẩm tê dại, khiến không ra chia ra khí lực, thân thể cấp tốc đau quặn bụng dưới, cuối cùng "Oanh" một tiếng nện ở cứng rắn sàn nhà phía trên, đem mặt đất nện ra một cái hố to, bụi mù đầy trời.

"Thành nhi!" Hơn mười thước vuông hố to bên trong truyền đến một tiếng thê lương gầm rú tiếng động, cả người rách mướp Triệu Lâm Thiên từ bên trong bắn nhanh mà ra, trong miệng không ngừng phun huyết, nhưng mà trong mắt lại tràn đầy lo lắng về, đối với Triệu Thanh Thành phóng đi.

"Cút ngay!" Trần Mậu Lăng hét lớn một tiếng, uy mãnh vô cùng một quyền đem muốn ngăn trở Lí Thiên Thành nện phi, xoay người điên cuồng đối với Triệu Lâm Thiên phóng đi.

Tu vi đạt tới bọn hấn cảnh giới này, đã có thể ngự không phi hành, tốc độ cực nhanh, không thể tưởng tượng.

"Phụ thân cứu ta!" Triệu Thanh Thành rống to, thần tình vẻ hoảng sợ.

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, này hết thấy bất quá là điện quang hỏa thạch trong lúc đó, theo Triệu Thanh Thành bị Trần Dương nện bay đến Triệu Lâm Thiên quay đầu muốn cứu viện, chẳng qua một cái thờ trong lúc đó, giờ phút này Trần Dương ánh mắt sắc bén, mặt không chút thay đổi, tay phải giơ lên cao cao, một quyền đối với Triệu Thanh Thành đầu ném tới.

"Nghiệt súc, dám nguoi!" Triệu Lâm Thiên mắt tí muốn nứt ra, điên cuồng rống to, nhưng lại không kịp Trần Dương công kích tốc độ nhanh.

"Phốc!" Dưa hấu bị đánh nát giống thanh âm của truyền đến, Triệu Thanh Thành ở tuyệt đối sợ hãi bên trong bị Trần Dương một quyền đánh nát đầu, máu trắng óc, máu đỏ máu bắn nhanh mà ra, phun Trần Dương một thân đều là.

Nghe kia gay mũi mũi máu tươi, Trần Dương trong mắt hiện lên một tia màu đỏ về, trông trắng mắt biến tối đen một mảnh, lập tức lần thứ hai khôi phục bình thường.

"Thành nhi, thành nhi a!" Triệu Lâm Thiên mắt thấy con của mình chết ở trước mặt mình, bị người rành rành đánh bạo đầu, không khỏi điên cuồng khóc lớn lên, hấn đầu đầy tóc đen rơi tung, mạnh mẽ quay đầu đến nhìn chăm chăm Trần Dương, giống như kẻ điên bình thường, oán độc quát: "Tiểu súc sanh, nguoi giết của ta thành nhi, ta muốn đem nguoi rút gân lột da, điểm thiên đăng!"

"Đi tìm chết đi!" Triệu Lâm Thiên nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền đối với Trần Dương ném tới.

Lúc này, Trần Dương đã tránh né không kịp, chỉ có thể khổng chế toàn thân linh lực đang bên người hình thành phòng ngự, đồng thời bát bộ cân thiên thi triển ra, cấp tốc lui về phía sau, cuối cùng thật tiếp nhận Triệu Lâm Thiên kia một kích.

"Phốc!" Há mồm phun ra nhất đạo huyết trụ, Trần Dương sắc mặt nháy mắt trắng bệch, thân thể bay rớt ra ngoài mấy chục thước xa, trùng điệp nện ở Trần phủ đại môn phía trên, đem đại môn sinh sôi nện toái.

"Dương nhi!" Trần Mậu Lăng kêu to, điên cuồng vọt đi lên, băng vân quyền không ngừng xuất ra, trực tiếp vật lộn, một quyền tiếp theo một quyền nện ở Triệu Lâm Thiên trên nguoi.

"Phốc phốc phốc!" Triệu Lâm Thiên không ngừng phun huyết, thân thể kịch liệt run rẩy, cuối cùng "Oanh" một tiếng, bị Trần Mậu Lăng rành rành nện toái, bạo khỏi đầy trời huyết vụ.

"Dương nhi, nguoi không sao chứ!" Trần Mậu Lăng vọt tới Trần Dương trước nguoi, lo lắng hỏi.

"Phụ thân, con, con không có việc gì." Trần Dương vô cùng hư thoát nói.

"Đem này mai đan dược nuốt vào!" Trần Mậu Lăng xuất ra một quả đan dược.

"Đây là, cửu ngọc đoạn tục cao?" Trần Dương ăn xong sau, lập tức cảm giác thân thể tốt rất nhiều, không khỏi kinh ngạc nói.

Lúc này, Trần Vũ Hân dẫn nguoi vọt lại đây, Trần Mậu Lăng nói: "Vũ Hân, chiêu cố tốt dương nhi." Đang nói rơi xuống, hấn tựa như đồng mảnh hồ bình thường đối với chiến trường bên trong phóng đi, mục tiêu, Lí Thiên Thành.

"Trần Dương, có khỏe không?" Trần Vũ Hân vấn đạo, thần tình quan tâm.

"Không ngại!" Trần Dương khoát tay áo, trong lòng một trận may mắn, nếu không phải hấn đã trải qua diệt hồn Cửu Biến trước hai biến, thân thể đã bị tẩy kinh phạt tùy hai lần, thể chất tăng cường không ít, chỉ sợ lúc này đây hấn phải chết không thể nghi ngờ.

"Trần Dương, đi tìm chết!" Đứng vào lúc này, nhất đạo quát lạnh âm thanh theo Trần phủ trong vang lên, nhất đạo hàn quang bắn nhanh mà đến, thuận tiện mà đến còn có nhất đạo thân ảnh.

Đạo này hàn quang tốc độ cực nhanh, hơn nữa ngay tại hơn mười thước ở ngoài phóng tới, Trần Dương giờ phút này là trọng thương chi khu, làm sao có thể đủ ứng đối?

"Trần Dương, cẩn thận!" Trần Vũ Hân kinh hô một tiếng, bản năng vọt tới Trần Dương trước nguoi, một phen bổ nhào vào sau trong lòng.

"Phốc!" Lợi khí nhập thịt thanh âm của vang lên, Trần Dương sững sốt, một cổ tươi mát xù nừ mùi nhảy lên tiến hần lỗ mũi, hần còn không kịp cảm thụ kia thân thể mềm mại, liền ngửi được một tia mùi máu tươi.

"Vũ Hân!" Trần Dương đôi mắt mạnh mẽ tròn to, kinh hô ra tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Vì người nhập ma

Trần Dương nửa tựa vào không tròn vẹn trước đại môn, trong ngực của hần nằm úp Trần Vũ Hân kia mềm mại đầy co dãn thân hình.

Nhưng mà giờ phút này, trên mặt của hần lại tràn đầy vẻ hoảng sợ, tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia bối rối.

"Ách!" Trần Vũ Hân thấp giọng **, tuyệt mỹ dung nhan một mảnh tái nhợt, khoe miệng tràn ra một tia đỏ tươi máu, tích lạc ở nàng trắng tinh vạt áo phía trên, giống như nở rộ một đóa huyết hoa, nhìn thấy ghê người.

Trần Vũ Hân lưng, cảm một phen hàn quang chớp mặt đoàn kiếm, đoàn kiếm nhập vào cơ thể hai tác có thừa còn tại rất nhỏ run rẩy.

Ở sau lưng nàng, đứng ở thần tình hung ác chi sắc Trần Lăng.

"Vũ Hân, Vũ Hân." Trần Dương giờ phút này có ngăn ngui đại ra, tay phải vuốt Trần Vũ Hân ướt sũng lưng, cảm thụ được kia âm áp chất lỏng, trong lòng tràn đầy bối rối cùng bất an.

Đây là Trần Dương sống lại sau lần đầu tiên có loại cảm giác này, không biết phải làm sao, không biết vì sao.

"Trần Dương. Ta. Ta không sao, không, không cần, lo lắng." Trần Vũ Hân khoe miệng chảy ra máu càng ngày càng nhiều, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, cường mở to đã có chút vô thần đôi mắt, đứt quãng nói.

"Không!" Ngăn ngui đại ra sau, thuận tiện mà đến chính là khôn cùng sợ hãi, hần cũng không biết vì sao như thế, ngay cả là kiếp trước gặp phải tử vong là lúc hần cũng không từng mặt nhìn qua một tia này.

Hần hoảng sợ kêu to, giống như sinh mệnh bên trong thứ trọng yếu nhất sắp thịnh biến mất bình thường, vô cùng hư không, loại cảm giác này hần mơ hồ gian tại tiền thể cảm thụ qua.

"Trần Lăng, người lại có thể đối Trần Dương ra tay?"

"Trần Lăng, người hần sao muốn làm gì?"

"Vũ Hân biểu tỳ!"

Lúc này, bên người hơn mười danh Trần gia đệ tử cũng phản ứng lại đây, nhao nhao xông lên đem Trần Dương cùng Trần Vũ Hân vây quanh ở bên trong, một đám lớn tiếng quát hỏi, bọn hần không nghĩ tới, thời khắc mấu chốt, Trần Lăng lại có thể hạ độc thủ như vậy.

"Ta muốn làm gì? Trần Dương đoạt thuộc loại của ta hết thảy, ta muốn hần chết!" Trần Lăng giờ phút này trạng nếu điên cuồng, oán độc quát to.

"Không!" Trần Dương tê âm thanh kiệt lực kêu to, cảm thụ được trong lòng Trần Vũ Hân kia đuôi dần biến lạnh nhiệt độ cơ thể, thân thể hần kịch liệt run rẩy, một đôi tròng mắt nháy mắt màu đỏ, lập tức hóa thành sấm người tối đen chi sắc.

Không có một tia bạch nhãn.

Trần Vũ Hân bị thương, kích thích tới Trần Dương, diệt hồn sư căn nguyên lần thứ hai ảnh hưởng tới tim của hần trí, giờ phút này, hần hoàn toàn nhập ma.

Lần đầu tiên, hần vì Tiểu Tinh Thần.

Lần thứ hai, vì Trần Vũ Hân!

Này hai nữ nhân, đều là hán sống lại sau, trọng yếu nhất người.

"Đều đi tìm chết đi!" Trần Lăng điên cuồng cười lớn, có chút bệnh tâm thần, đối với vây quanh Trần Dương cùng Trần Vũ Hân hơn mười danh Trần gia đệ tử khỏi xương điên cuồng tiến công.

"Phốc phốc phốc!" Phun huyết thanh âm của không ngừng truyền ra, những người này thế nào là Trần Lăng đối thủ, một cái tiếp xúc sẽ có mấy người phun huyết rút lui.

Trần Dương hai mắt trống rỗng vô cùng, hân đem Trần Vũ Hân đặt ở trên mặt đất, mạnh mẽ xoay người lại, một đôi tròng mắt không có một tia bạch nhãn, vô cùng dọa người, giống như ngủ say nhiều năm vừa mới thức tỉnh thái cổ mãnh thú bình thường, điên cuồng đối với Trần Lăng phóng đi.

"Phốc xuy, phốc xuy!"

"Tê lạp!"

Trần Dương giờ phút này hoàn toàn phát điên, giống như nây sinh ác độc dã thú, trực tiếp lấy tay không ngừng nện Trần Lăng, đem sau đánh huyết nhục bay tứ tung, cuối cùng lại sinh sôi đem giờ lên, lên đỉnh đầu xé rách mở ra, máu tươi theo đầu lâu của hân kiêu xuống, huyết tinh vô cùng.

"Đi tìm chết, đều đi tìm chết đi!" Trần Dương triển khai song chương, ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, không có một tia cảm tình, bùng tình một bàn máy móc bình thường, đối với kia mấy trăm người chiến trường phóng đi.

"Phốc xuy, phốc xuy!"

"Bang bang!"

"A."

Lúc này Trần Dương chính là một bàn giết chóc máy móc, nơi đi qua, phản đối giả đồ, phạm là là xuất hiện ở hân tầm mắt bên trong người, mặc kệ địch ta, tất cả đều bị hân một quyền oanh sát, thân thể hân đã bị máu tươi đẫm, một đường giết qua đi, trên mặt đất lưu lại một phần còn lại của chân tay đã bị cụt cụt tay.

Chung quanh người đều bị giờ phút này giống như Thần Ma bình thường Trần Dương dọa nhao nhao lui về phía sau, Trần gia người lại tụ tập cùng một chỗ, tận lực không cùng Trần Dương chạm mặt.

Trần Mậu Lăng một quyền đem Lí Thiên Thành đánh học máu bay ngược, xoay người lại bị Trần Dương trạng thái hoảng sợ, lập tức liền vọt tới, muốn đem sau chế trụ, làm gì giờ phút này sau mắt hết tính người, hơn nữa lực lượng cực kỳ cường đại, Trần Mậu Lăng cũng không dám xuống nặng tay, trong lúc nhất thời lại có thể không làm gì được hân.

"Trần gia tiểu tử thiên phú dị bẩm, quái dị phi thường, cùng tiến lên, giết hân!" Triệu gia một gã trưởng lão hét lớn một tiếng, sở hữu Triệu gia trưởng lão lập tức buông tha cho đối thủ, không muốn sống đối với Trần Dương phóng đi.

Lý gia trưởng lão thấy thế cũng lập tức theo sát mà lên, mọi người mục tiêu đều chống lại Trần Dương.

"Phanh!" Một quyền đem Triệu gia một gã đệ tử đánh thành huyết vụ, Trần Dương mạnh mẽ xoay người lại, một đôi tròng mắt tối đen một mảnh, vô cùng trống rỗng, không mang theo chút cảm tình, hân thì thảo tự nói nói: "Sát, sát, tử, đều phải chết!"

"Cho ta ngăn lại bọn hân!" Trần Mậu Lăng nổi giận gầm lên một tiếng, Trần gia thặng dư không đến mười tên trưởng lão lập tức phát điên bình thường phản công lại đây.

Bọn hân cuối cùng là đã nhìn ra, Trần Dương tiểu tử này trên người bí mật nhiều lắm, tiềm năng vô hạn, bọn hân trở về để đô hy vọng nhất định có thể thực hiện, hiện tại tất cả mọi người xét ở mệnh, chỉ cần có thể đủ đối Trần Dương an toàn, bọn hân cho dù đương trường thân tử, hồn phi phách tán, đã ở sở không tiếc.

"Giết cho ta!" Trần Mậu Lăng gầm lên giận dữ, khi trước vọt đi lên, đẫm máu chiến đấu hăng hái.

"Trần Dương, mau trở lại, Vũ Hân biểu tỷ không được!" Nhưng vào lúc này, trần liễu thanh ở hậu phương hét lớn một tiếng, nguyên bản lâm vào điên cuồng bên trong Trần Dương trong mắt đột nhiên hiện lên một tia sinh cơ, xoay người đối với Trần phủ đại môn phóng đi.

"Trần Dương, người. Người, không có việc gì. Là tốt rồi." Trần Vũ Hân thân thể cuộn lui trên mặt đất, ở rất nhỏ phát run, máu tươi nhiễm đỏ nàng trắng tinh quần áo, sắc mặt tái nhợt, thân như Liễu Như, hơi thở mong manh, ở vào hấp hối hết sức, lại còn tại lo lắng Trần Dương an nguy.

"Không, không." Trần Dương vọt tới phụ cận, cảm giác được Trần Vũ Hân rất nhanh trôi mất sinh cơ, không khỏi điên cuồng kêu to lên, một đôi tròng rỗng đôi mắt bên trong không ngừng chảy xuống nước mắt, bị thương đến cực điểm.

"Đều phải chết, các người đều phải chết!" Trần Dương ngửa mặt lên trời rống to, nắm lên một gã Trần gia đệ tử muốn đem chém giết.

"Trần Dương, dừng tay!" Nhưng vào lúc này, nhất đạo rất nhỏ thanh âm của truyền tiến Trần Dương trong tai, tuy rằng nhỏ yếu giống như vãn ruồi, lại bưng tỉnh có thần kỳ ma lực, Trần Dương nghe được sau, trống rỗng đôi mắt bên trong hiện lên nhất đạo sắc thái, thế nhưng thật sự đứng ở nơi đó.

"Vứt bỏ tạp niệm, ôm nguyên thủ nhất!" Đạo kia hư vô mờ mịt thanh âm của lần thứ hai vang lên, Trần Dương trong mắt sắc thái càng ngày càng nhiều, đem người nọ buông, khoanh chân mà ngồi, nhắm lại hai mắt.

"Hồn hên, hồn hên." Người nọ dọa mất hồn mất vía, nhìn thấy Trần Dương an tĩnh lại, không khỏi mạnh mẽ há mồm thở dốc.

"Thiên địa huyền hoàng, vũ trụ Hồng hoang, nhật nguyệt doanh trắc, thần túc liệt trưng, hạ qua đông đến, thu hoạch vụ thu đông giấu, nhuận dư thành tuổi, luật lữ điều dương, vân đăng trí vũ, lộ kết làm sương, kim sinh Lệ Thủy, ngọc ra côn cương."

Giờ phút này, Trần Dương trong lòng không ngừng vang lên đường rộng rãi luân âm, đây là hắc kiếp trước tu luyện công pháp tâm pháp, tên là thắng linh bí quyết, có thể làm sạch tâm ma.

Đây là Trần Dương kiếp trước lại lấy sinh tồn cường đại công pháp, uy lực vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Độc chiến hai đại tu linh cảnh cường giả

Chiến đấu như trước ở tiếp tục, Trần gia trước cửa, máu chảy thành sông.

Đầy đất phân còn lại của chân tay đã bị cụt cụt tay, mặt đất bị phá hủy vỡ ra từng đạo khe hở, loạn thạch bay tán loạn.

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền ra, mỗi một khắc đều có một cái tiên sông sinh mệnh vẫn lạc, đao kiếm va chạm âm thanh chói tai, tại đây yên tĩnh màn đêm xuống có vẻ càng rõ ràng.

Trần Mậu Lăng suất lĩnh Trần gia liên can trường lão cùng Lí Thiên Thành còn có đối phương liên can trường lão huyết hợp lại, song phương các hữu tổn thất, Trần gia trường lão đã hao tổn năm người.

Trần gia đệ tử giờ phút này đã ở điên cuồng chiến đấu, trải qua Trần Dương trước kia càn quét, nguyên bản gần hai trăm người chiến trường, hiện giờ còn còn lại một trăm người không đến. Trần gia đệ tử tổn thất gần ba mươi người.

Đây là nhất so với tổn thất thật lớn.

Mà giờ phút này Trần Dương lại khoanh chân ngồi ở Trần phủ trước cửa, vẫn không nhúc nhích.

"Trần Dương, không sao cả trường, ta là Đại trưởng lão, hiện tại Trần gia đại địch trước mặt, xuất phát từ nào đó việc khó nói, ta không thể ra hiện, nhưng mà ta có thể Nguyên Thần ra thể, đem thân mình một phần ba tu vi trong khoảng thời gian ngắn truyền tiến thân thể của ngươi bên trong, Trần gia có không được cứu trợ, hãy nhìn ngươi đó."

"Đại trưởng lão? Ngươi có không cứu Vũ Hân?" Trần Dương bất vi sở động, trong lòng vẫn đạo.

"Này tiểu cô nương, lão phu sẽ hết sức cứu chữa, nhưng mà lão phu chỉ có thể bảo nàng nửa tháng bắt tử, tấn việc người nghe thiên mệnh!" Đại trưởng lão truyền âm.

"Hảo!" Trần Dương trùng điệp gật gật đầu.

"Hừ!" Nhưng vào lúc này, Trần gia vô cực các bên trong, nhất đạo ánh sáng ngọc kim quang giống như nhất đạo cực quang bình thường, phi tốc lao ra, nháy mắt liền vọt tới Trần Dương án đường bên trong.

Tốc độ cực nhanh, cho dù là tại đây đêm tối bên trong đều không người phát giác, Trần Dương thân thể mạnh mẽ run rẩy đứng lên, trên mặt lộ ra một tia vẻ thống khổ, Nguyên Thần ra thể tiến vào mặt khác một khối thể xác bên trong, giống như đoạt xá bình thường, trong đó thống khổ có thể nghĩ.

Chiến trường trong

"Oanh!" Trần Mậu Lăng giờ phút này đã chiến đến phát điên, máu tươi đã đưa hắn trong cơ thể cuồng chiến ước số hoàn toàn hoạt hoá, hắn giống như một đầu mãnh hổ, mạnh mẽ nhảy dựng lên, một quyền đem Lí Thiên Thành nện bay đi ra ngoài.

"Răng rắc âm thanh" vang lên, Lí Thiên Thành bộ ngực khung xương đều dập nát, toàn thân kinh mạch đoạn tuyệt, trùng điệp nện ở trên mặt đất, sinh tử không biết.

"Chiến đấu vô cùng kịch liệt thôi!"

Mắt thấy thắng lợi cân tiểu ly sắp thật hướng Trần gia, sở hữu Trần gia người cũng nhìn không được tinh thần lâm vào ngẩn ra, nhưng mà nhất đạo trầm thấp thanh âm của lại vào lúc này vang lên, tuy rằng không lớn, nhưng khiến tất cả mọi người nghe rành mạch.

Đang âm thầm che dấu lâu rồi Lâm gia hai gã trưởng lão cao ngất xuất hiện ở chiến trường bên trong, theo bọn hắn xuất hiện, một cỗ cường đại vô cùng khí thế bùng nổ mở ra, giống như long quyền phong bình thường thổi quét toàn trường.

"Oanh!" Kia cường đại linh lực dao động đem đầy đất đồng đồ nát chấn đến giữa không trung, giảo dập nát, một ít dựa vào là gần người cũng bị cuốn vào trong đó, bị cường đại khí tràng chấn thành bột mịn.

"Tự linh cảnh cường giả, hai cái?" Trần Mậu Lăng khoe mắt một trận nhảy lên, sắc mặt nháy mắt ngưng trọng xuống dưới, lắm bả: "Không nên tự linh cảnh cường giả?"

Mà Trần gia đệ tử cảm nhận được kia cường đại uy áp, lại nhao nhao trong lòng dâng lên một cỗ bi ai ý, chẳng lẽ hôm nay Trần gia thật sự cũng bị người diệt môn?

"Hai vị tiền bối vì sao không đợi ta chờ chết sạch, hết tái xuất hiện?" Triệu gia vài vị trưởng lão, toàn bộ sắc mặt lạnh như băng.

Lâm gia này hai gã trưởng lão vốn là muốn ngư ông đắc lợi, hiện tại hai nhà gia chủ đã chết, hai nhà rấn mất đầu, rất tốt không ché, bọn hắn ước gì nhìn thấy trường hợp như vậy, cho nên đối với này không nói được một lời.

"Kết đại trận!" Trần Mậu Lăng hét lớn một tiếng, Trần gia thắng dư mười tên trưởng lão lập tức tụ tập cùng một chỗ, mười một người kết liễu một cái Bắc Đẩu sao Bắc Đẩu đại trận, mắt trận chính là Trần Mậu Lăng.

"Hừ!" Lâm gia một gã trưởng lão hừ lạnh một tiếng, giống như nhìn xem một đám con kiến bình thường, lãnh đạm nói: "Huỳnh hòa ánh sáng, cũng muốn cùng hạo nguyệt tranh huy?"

"Liều lĩnh!" Mặt khác một gã trưởng lão hừ lạnh một tiếng, giả nua cánh tay chưởng cách không đối với Trần Mậu Lăng đám người án theo đi, nhất thời nhất một cỗ vô hình mà lại áp lực cường đại rất nhanh tụ tập, mặt đất vỡ ra từng đạo cánh tay độ mịn vết rách.

"Đứng vững!" Trần Mậu Lăng đám người kết đại trận lực, lại có thể đều có một ít mang không được lão giả kia tùy ý một kích, Linh Hải cảnh cường giả thế nhưng không bố như vậy?

"Sát, sát một cái không lời không lỗ, sát hai cái buôn bán lời!"

Lúc này, Trần gia đệ tử điên cuồng rống to đứng lên, một đám hai mắt màu đỏ đối với đối thủ đánh tới, bọn hắn đã nhìn ra, Trần Mậu Lăng đám người tuyệt đối không phải kia hai gã lão giả đối thủ, thừa dịp đối phương còn không có bận tâm đến bọn hắn, giết đi, có thể nhiều sát một cái là một cái.

"Một đám con kiến, mau chóng giải quyết bọn hắn đem!" Mặt khác một gã lão giả mở miệng, tay phải miện ấn về phía trước một chút, nhất thời nhất đạo ánh sáng ngọc lam quang ở hắc đầu ngón tay rất nhanh tụ tập, xoay tròn, sắc, giống như nhất đạo tia la-de bình thường đối với Trần Mậu Lăng đám người bắn nhanh mà đi.

"Hừ!" Kia lam quang tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi, dù là Trần Mậu Lăng tu vi không tầm thường, lại có thể cũng không có phản ứng lại đây, chỉ có thể theo bản năng hướng tả lướt ngang nửa bước.

"Phốc!" Kia lam quang đem Trần Mậu Lăng vai phải xuyên thủng, một trận tê tâm liệt phế đau đớn truyền đến, nếu không phải hắn lướt ngang nửa bước, nhất định mệnh tang đương trường.

"Đại hải bạo!"

Lần đầu tiên ra tay lão giả trầm thấp quát lạnh một tiếng, hai tay triển khai ở trước ngực một trận xoay tròn, nện ra từng đạo huyền ảo ẩn bí quyết, linh khí trong thiên địa điên cuồng đối với trước ngực của hắn tụ tập, trong chớp mắt liền hình thành một cái một thước vuông thật lớn quang cầu.

Lão giả kia thân thể run lên, hai tay vung, thật lớn quang cầu tựa như đồng sao chổi bình thường đối với Trần Mậu Lăng đám người điên cuồng phóng đi, không bố linh áp đem mặt đất xé rách, chung quanh phạm vi vài trăm thước trong vòng sở hữu kiến trúc trong khoảnh khắc sụp đổ, đang chiến đấu hơn trăm danh đệ giai võ giả nhao nhao phun huyết bay ngược, uy lực mạnh đại, quả thực có thể nói tai nạn.

Mãnh liệt linh lực dao động chung quanh lan tràn, mặt đất một mảnh đồng hồ hỗn loạn, Trần Mậu Lăng đám người tuyệt vọng mở to hai mắt, cho dù bọn hắn đã toàn lực phòng thủ, nhưng mà giờ phút này trong lòng cũng không cảm đáng lên một trận tử vong cảm giác.

Lúc này lúc ngàn cân treo sợi tóc, khoanh chân ngồi ở Trần phủ trước cửa Trần Dương mở hai mắt, trong mắt, một mảnh trong sáng.

Hắn mạnh mẽ đứng dậy, một cổ vô hình cường đại khí thế nháy mắt theo thân thể hắn bên trong lan tràn mà ra. Hắn gầm lên giận dữ, giống như Hà Đông sư rồng bình thường, cường đại âm ba lại có thể đem kia thật lớn quang cầu chấn kịch liệt phát run, cuối cùng ầm ầm bạo mờ.

Ở đây tất cả mọi người bị kia cường đại âm ba chấn lâm vào ngẩn ngui thất thông bên trong, đầu hoa mắt choáng.

"Tụ linh cảnh cường giả? Như vậy tuổi trẻ tụ linh cảnh cường giả?" Phát ra đại hải bạo tên kia lão giả sừng sốt, có chút giật mình nói.

"Đây là Nguyên Thần ra thể, có cường giả chiếm cứ tiêu tử này thân thể!" Mặt khác một gã lão giả nói.

"Hừ!" Lão giả kia hừ lạnh một tiếng, lớn tiếng quát: "Phượng nào nhát gan bọn chuột nhắt, dám lâm cũng không dám lộ diện sao?"

"Ta ở chỗ này!" Trần Dương thân thể cấp tốc lên không, ngự không đứng ở mấy chục thước hư không phía trên, mở miệng nói, nhưng mà thanh âm của hắn lại vô cùng tang thương.

"Là Đại trưởng lão!" Trần Mậu Lăng một đôi mắt hồ bên trong hiện lên một tia kinh hãi, lập tức rất nhanh thu thập đội ngũ, bắt đầu cứu vớt còn sống Trần gia đệ tử.

"Không cần vô nghĩa, xử lý hắn!"

Hai gã lão giả đồng thời quát khê, thân hình cũng mau tốc cất cao, đội cùng Trần Dương ngang nhau độ cao sau, rất nhanh đối với sau phóng đi, Trần Dương không cam lòng yếu thế, liền vậy cùng hai người va chạm ở tại cùng nhau.

"Oanh!" Thật lớn tiếng vang truyền ra, không trung ở một khắc này giống như đều run lên đầu, run rẩy, chói mắt sáng rọi hóa thành một viên thật lớn quang cầu ở ba người ở giữa nổ mạnh mở ra, cả Giang Ninh thành trong nháy mắt lượng nếu ban ngày, lập tức liền lâm vào vĩnh hằng trong bóng tối.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Trảm

Trần Dương ngự không mà đứng, đầu đầy tóc đen điên cuồng vũ động, cả người quần áo bay phát phới, kia quần áo tử y hơi có vẻ thân hình gầy gò cử thẳng tắp.

Cường đại linh lực dao động nghênh diện vọt tới, linh áp tàn sát bừa bãi, giống như một viên thật lớn hình cầu nổ mạnh bình thường, kia khủng bố dư ba thời quét hết thấy, mà Trần Dương liền vậy đứng ở trong hư không, không có bị chút ảnh hưởng.

"Băng vân quyền!" Dư ba đi qua, Trần Dương tới đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia hàn quang, hét lớn một tiếng, một quyền đối với áo trắng lão giả ném tới, một quyền này quả thật kinh diễm, uy lực vô cùng lớn vô cùng, cùng ngưng thần cảnh tu vi thi triển ra đến quả thực có cách biệt một trời.

"Phanh!" Kia hai gã Lâm gia trưởng lão hiển nhiên không có đánh tính toán độc chiến ý tưởng, hai người đồng thời ra tay, đem Trần Dương công kích tan mất.

"Liệt thiên chỉ!"

"U Minh bá vương quyền!"

Hai gã lão giả đồng thời hét lớn, thân hình cấp tốc vọt tới trước, nhất chiêu tuyền cao giai vũ kỹ oanh lại đây.

Trong lúc nhất thời, cuồng phong gào thét, linh áp tàn sát bừa bãi, năng lượng dao động giống như triều dâng bình thường trên không trung xoay quanh, hình thành một cái linh lực ốc xoáy.

Trần Dương không ngừng lui về phía sau, đồng thời ở trên hư không bên trong xô dịch, bát bộ cân thiên thi triển đến cực hạn, tốc độ nhanh tới cực hạn, nhất thời cả bầu trời đêm bên trong che kín Trần Dương tàn ảnh, người ở bên ngoài xem ra giống như đồng thời xuất hiện mấy chục cái Trần Dương bình thường.

Mỗi một cái Trần Dương công kích động tác cũng không lẫn giống nhau, có ra quyền, xuất chưởng, điểm chỉ, đá chân, sử dụng khủy tay bộ, trường

diện thập phần rung động.

Dựa vào bát bộ cân thiên lực, Trần Dương cùng kia hai gã lão giả giao thủ, trong lúc nhất thời lại có thể chút không rơi hạ phong.

Phía dưới.

Trần Mậu Lăng đã dẫn người đem Trần gia còn chưa tử vong đệ tử ổn định tới Trần phủ trước cửa, Trần phủ bên trong phần phật một chút trào ra mười mấy tên nữ thân quyến, mỗi một mọi người cầm cái hòm thuốc tử, bắt đầu làm cho này một ít Trần gia anh hùng băng bó chữa thương.

Mà Trần Vũ Hán đã biến mất không thấy.

Đem mọi người ổn định tốt, Trần Mậu Lăng cùng Trần gia còn sót lại vài tên trưởng lão nhảy dựng lên, đứng ở Trần phủ trước cửa mái hiên phía trên, ngửa đầu quan sát trong hư không chiến đấu, Trần Dương biểu hiện làm cho bọn họ thập phần khiếp sợ.

"Gia chủ, người sinh một cái con trai tốt a." Một gã trưởng lão đưa tay hung hăng lau đi trên mặt đã sắp khô héo máu, thần tình vẻ kích động nói.

"Đúng vậy!" Mặt khác một gã lão giả đem cầm ở cánh tay bên trong đoạn bạt kiếm đi ra, mày cũng chưa mặt nhăn một chút, có chút áy náy nói: "Trước kia là ta bạc này có mắt không trông, quả nhiên là hổ thẹn a."

"Một tháng tăng lên chín tiểu cảnh giới đã là thập phần dọa người rồi, không nghĩ tới Trần Dương lại có thể ở hai tháng trong cũng đã đạt tới ngưng thần cảnh tứ trọng thiên phía trên, bức này thiên phú có thể nói yêu nghiệt, muốn làm năm để đồ bên trong cũng không từng xảy ra vài như thế người tài đi?"

"Chẳng thể trách lần trước Trần Dương cùng Trần Lăng đại chiến là lúc, không có bị vết thương trí mệnh, nguyên lai hắn đã cụ bị ngưng thần cảnh tứ trọng thiên tu vi, không phải sử dụng bí pháp!"

"Các vị trưởng lão không cần như thế?" Trần Mậu Lăng vội vàng mở miệng, nghiêm túc nói: "Đã qua việc không cần nhắc lại, hiện hiện giờ ta Trần gia cao thấp một lòng, đáng quý, đương nhiên lại thể hiện ra hắn kia khủng bố thiên phú, trở về sắp tới!"

"Gia chủ nói rất đúng!" Các vị trưởng lão nhất tề gật đầu, bắt đầu khẩn trương chú ý khởi trong hư không chiến đấu đến.

Trong hư không, chiến đấu tiến hành hùng lực khí thế, ba người giao chiến chính hằm, mỗi một mọi người toàn lực ra tay.

"Ám nhiên tiêu hồn chương!" Trần Dương hét lớn, một chương chụp trong trong đó một gã áo trắng lão giả, đưa hắn đánh ở trên hư không bên trong lão đảo liên xông ra ngoài, lập tức đuổi sát mà lên, băng vân quyền toàn lực thi triển ra, đem lão giả đánh phun huyết.

"Phá linh chi!" Trần Dương lần thứ hai hét lớn, đem mặt khác một gã lão giả bên ngoài cơ thể hộ thể linh cương phá vỡ, một quyền đem đánh bay đi ra ngoài.

Trần Dương ở trên hư không bên trong trước đạp từng bước, lẳng lặng nhìn lao ra hai gã lão giả, tối đen đôi mắt bên trong không hề bận tâm, trong tay áo hai đám lại bắt đầu rất nhỏ run rẩy đứng lên.

Đại trưởng lão một phần ba tu vi vô cùng cường hãn, lại có thể có thể cho Trần Dương một người một mình đối kháng hai gã tụ linh cảnh cường giả, nhưng lại hữu thời gian hạn chế, giờ phút này Trần Dương có thể rõ ràng cảm giác được trong cơ thể hắn kia cường đại linh lực bắt đầu thông thả trôi mất.

Cái này cũng chính là ở Trần Dương trên người, nếu là đổi làm người khác, giờ phút này chỉ sợ đã mất đi chiến lực.

"Không được, thỉnh tốc chiến tốc thắng!" Trần Dương trong lòng tự nói một tiếng, bắt đầu mạnh mẽ lấy ra chính mình linh hồn bên trong trí nhớ.

"Hừ!" Lúc này, kia hai gã lão giả đã ổn định thân hình, trong đó một người hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói: "Chiến lực không sai, nhưng mà cũng cận chi không sai, chiến đấu nên đã xong."

"Chấm dứt đi!" Mặt khác một gã lão giả hét lớn một tiếng, hai người lại có thể ôm ở cùng nhau.

"Ong ong ông!"

Ở hai người ôm ở cùng nhau nháy mắt, hư không bắt đầu rất nhỏ run đứng lên, từng đạo âm rung truyền ra, cùng chi đồng thời truyền ra chính là một cỗ cỗ cường đại linh áp, hai người thân thể gắt gao ôm ở cùng nhau, bắt đầu ở trên hư không bên trong xoay tròn đứng lên, tốc độ càng lúc càng nhanh, đợi đến cuối cùng, đã thấy không rõ đây là hai người.

"Song từ hợp tu?" Trần Dương tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia ngưng trọng, lẩm bẫm.

Song từ hợp tu, danh như ý nghĩa, là muốn sinh đôi thân huynh đệ hai người cùng nhau phối hợp tu luyện cường đại vũ kỹ, cửa này vũ kỹ thập phần kỳ lạ, cần hai người linh lực dao động quỹ tích đạt tới kinh người nhất trí mới có thể phát huy ra lớn nhất uy lực, cho nên song sinh huynh đệ hoặc là tỷ muội tu luyện đứng lên nhất dễ dàng.

Nhưng mà này hai gã lão giả hiển nhiên không phải song sinh huynh đệ, cho nên thi triển khởi này song từ hợp tu phương pháp đến, mới có thể có vẻ có chút chậm chạp cảm giác, nhưng mà hai người rõ ràng khổ luyện lâu rồi, tuy rằng hoà hoãn xung đột thời gian chậm một chút, nhưng mà uy lực nói vậy

tuyệt đối sẽ không kém.

Trần Dương giờ phút này đang cố gắng lấy ra trí nhớ, cho nên chỉ có thể trơ mắt nhìn hai người thi triển võ kỹ.

"Ồng!" Nhất đạo kinh thiên động địa âm rung vang lên, cường đại linh áp thổi quét trong thiên địa, kia hai gã lão giả xoay tròn tốc độ đã không thể dùng lời nói mà hình dung được, đã nhìn không ra đây là hai người, nhìn qua càng như là một cái mũi khoan, có thể chui phá hết thấy mũi khoan.

"Đi tìm chết đi!" Nhất đạo hỗn hợp âm thanh khô, cái kia ‘ mũi khoan ’ mang theo có thể bài trừ hết thấy chương ngại khí thế, điên cuồng đối với Trần Dương phóng đi, nếu là đánh trúng tuyệt đối hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

"Chính là như vậy!" Nhìn xem ở đồng tử bên trong rất nhanh phóng đại bóng dáng, Trần Dương tối đen đôi mắt mạnh mẽ tròn to, trong lòng hét lớn một tiếng, một cỗ sắc bén vô cùng có thể trăm phá hết thấy khí thế mạnh mẽ tự thân thể của hắn phía trên bùng nổ mở ra.

"Thương!" Tuyệt thế thần binh ra khỏi vô thanh âm của vang vọng trong thiên địa, giống như rồng ngâm bình thường, Trần Dương đỉnh đầu ba thước có hơn, một phen tứ thước thanh phong cao ngất xuất hiện ở nơi đó, chuỗi kiếm xuống phía dưới, mũi kiếm hướng lên trời, có thể nghiền nát hết thấy sắc bén khí tức tràn ngập mà ra, phong mang tuyệt thế.

"Vô tình kiếm quyết, trăm thiên diệt!"

"Trảm!"

Trần Dương hét lớn, hai tay mạnh mẽ triển khai, hắn trên đỉnh đầu thanh phong lập tức run rẩy đứng lên, lập tức hóa thành vạn đạo kiếm quang, chia làm hai đường, giống như hai cái kiếm long bình thường, điên cuồng đối với nghênh diện mà đến ‘ mũi khoan ’ chém tới.

"Thương thương thương thương thương thương thương thương thương"

Kia thanh phong hóa thành vạn đạo bóng kiếm nhất đạo tiếp theo nhất đạo không ngừng trảm tại nơi ‘ mũi khoan ’ phía trên, chói tai kim thiết giao kích chi âm không ngừng vang vọng, thẳng chân đắc người điếc tai phát hội.

Cuối cùng, kia vạn đạo bóng kiếm giống như vạn lưu về tông bình thường gào thét vọt tới Trần Dương đỉnh đầu, hóa thành một phen dài chừng hơn mười trượng cự kiếm, Trần Dương đôi mắt mạnh mẽ tròn mắt, kia cự kiếm mũi kiếm mạnh mẽ giơ lên cao, giống như có một người khổng lồ ở trên hư không bên trong cầm kiếm bình thường, mũi kiếm hung hăng xuống phía dưới chém tới.

"Phốc xuy!" Tiếng vang lên, kia điên cuồng xoay tròn ‘ quay đầu ’ cắt thành hai đoạn, tốc độ trong chớp mắt chậm lại, hai gã lão giả sắc mặt tuyết trắng, thần tình khiếp sợ ôm ở cùng nhau, nhưng mà thân thể của bọn họ đã bị chặn ngang chặt đứt.

"Đây là vô tình kiếm pháp, thất truyền ngàn năm vô tình kiếm pháp, đại lục rất kinh diễm kiếm pháp một trong, ngươi, ngươi thế nào làm cho?"

"Này, điều đó không có khả năng!"

Hai gã lão giả hoảng sợ kêu to, không thể tin quát: "Ngươi là ai?"

"Oanh!" Trần Dương không nghĩ cùng hai người vô nghĩa, đôi mắt nháy mắt, một cỗ sắc bén kiếm khí tự kia cự kiếm bên trong bắn nhanh mà ra, đem hai người trảm thành phần toái.

Nhìn xem hai người hôi phi yên diệt, Trần Dương trong lòng đột nhiên trầm tĩnh lại, thân thể bên trong kia lực lượng cường đại trong khoảnh khắc vô ảnh vô tung biến mất, thân thể hắn cấp tốc đau quặn bụng dưới, cuối cùng bị Trần Mậu Lăng một phen tiếp được.

Đến tận đây, một hồi thay đổi Giang Ninh thành thế lực vận mệnh huyết chiến kết thúc, kết cục, trăm trọng vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Hùng bá Giang Ninh

Mặt trời chiều ngã về tây, tà dương ánh chiều tà giống như mông lung lụa mỏng giống bao phủ mặt đất, khiến nó thoát nhìn có vẻ mộng ảo thần mê.

Lạc anh rực rỡ, thuần trắng tuyết phong thụ không ngừng rơi xuống một mảnh mảnh tuyết trắng phong diệp, trên không trung chậm rãi bay xuống, giống

như là một viên khóa tiên sống sinh mệnh ở nở rộ ra trong cuộc đời nhất ánh sáng ngọc sáng rọi sau, vẫn lạc cảnh tượng.

Có người nói, thuần trắng tuyết phong, kỳ thật là người chết đi sau linh lực hóa thành, nó bay xuống, đại biểu cho này anh linh đang khóc.

Trước mắt, chính là một mảnh mệnh môn vô bờ tuyết phong lâm, trong rừng, hơn mười tòa mới tinh mộ bia đứng vững, mỗi một khối phương diện đều khắc đầy tự, giống như ở lẳng lẳng kê ra bọn hắn khi còn sống công tích lớn.

Trời chiều, đem tuyết phong cây có bóng từ lập thật dài, cũng đem này mộ bia lập thật dài.

Trần Mậu Lăng, Trần Dương, còn có Trần gia còn sót lại bảy tên trưởng lão lẳng lẳng đứng ở ngoài bia rừng, nhìn xem trước mắt kia một mảnh mảnh mới tinh mộ địa, mỗi một người tâm tình đều thập phần trầm trọng.

Những thứ này đều là Trần gia anh hùng, là Trần gia kiêu ngạo, bọn hắn vì giữ gìn Trần gia mà chiến, vì bảo hộ ám áp quẻ hương mà chết, bọn họ là đáng giá tôn kính, cho nên Trần Mậu Lăng hạ một cái khiến mọi người khiếp sợ hơn nửa lâm vào kính nể quyết định, thì phải là đem những người này táng ở Trần gia chủ mẫu Khương Thanh Tuyết mộ lâm bên trong.

Khiến kia không có lúc nào rời đi không có bay xuống tuyết phong vì bọn họ khóc, đây là bọn hắn lớn nhất quang vinh.

"Các ngươi, đều là ta Trần gia anh hùng, tuy rằng vẫn lạc, nhưng vĩnh viễn sống ở chúng ta trong lòng!" Trần Mậu Lăng thanh âm có chút khàn khàn nói một câu, cầm trong tay một vỏ rượu ngon kiêu xuống, một đôi mắt hồ có chút ửng đỏ, lập tức, không chút do dự xoay người rời đi.

Dưới trời chiều, Trần Mậu Lăng thân ảnh bị chậm rãi lập dài, một cổ đau hui cảm giác tự nhiên nảy sinh.

Trần Dương cùng Trần gia trưởng lão đồng thời tiến lên đem vật cầm trong tay rượu kiêu trên mặt đất, đối với mộ lâm thật sâu bái, xoay người rời đi.

Trải qua hôm qua huyết chiến, Trần gia tổn thất không nhỏ, tân tiên huyết dịch tổn thất gần một nửa có năm mươi người đông đúc, trưởng lão lại vẫn lạc tám vị, này đối Trần gia mà nói là một cái đau xót đã kích.

Nhưng mà, Triệu gia cùng Lý gia người tới toàn bộ diệt vong, chính là Triệu gia gia chủ Triệu Lâm Thiên, Lý gia gia chủ Lý Thiên Thành, còn có hai nhà hơn hai mươi danh trưởng lão, hơn một trăm cái tên đệ, toàn bộ lưu tại Trần phủ trước cửa, không một người còn sống.

Mà kia hai gã đến từ đế đô Lâm gia trưởng lão lại hồi phi yên diệt, trở về thiên địa căn nguyên.

Hiện hiện giờ, Trần phủ trước cửa một mảnh rách nát, máu tươi đem mặt đất nhiễm hồng, nhìn thấy ghê người.

Trải qua trận này huyết chiến, Giang Ninh thành thế lực vận mệnh trong khoảnh khắc bị quấy rầy, Trần Mậu Lăng lúc này truyền đạt mệnh lệnh nhất lãnh khốc mệnh lệnh, sở hữu Triệu lý hai nhà đệ tử toàn bộ giam giữ, chỉ có người phản kháng bản, quy thuận người có thể không trách lỗi xưa, dựa vào Trần gia.

Mà Giang Ninh thành bên trong, nguyên bản một ít phụ thuộc vào hai nhà tiểu gia tộc nhao nhao hướng Trần gia quy phục, trong lúc nhất thời, Trần gia ở Giang Ninh thành bên trong thế lực nước lên thì thuyền lên, ngăn ngừa ba ngày thời gian liền đem hết thấy chương ngại rõ ràng, trở thành Giang Ninh thành đệ nhất đại gia tộc, hùng bá Giang Ninh, mọi người lâm vào thần phục.

Trần gia đệ tử trần liêu thanh, phụng mệnh nắm giữ Triệu gia còn sót lại thế lực, trần văn phụng mệnh nắm giữ Lý gia còn sót lại thế lực, hai nhà thuộc về Trần Dương một người quản hạt, Trần Mậu Lăng trực tiếp trở thành Giang Ninh thành thành chủ.

Mà Trần Lăng, tác bởi vì ở gia tộc sinh từ đại chiến là lúc, ám sát thiếu gia chủ, bị theo gia phá bên trong xoá tên, chịu Trần gia đệ tử thế nhiều thế hệ đại hoá nạn.

Ở Thần Phong đại lục phía trên, phản bội gia tộc việc là tất cả mọi người không thể khoan dung, cho nên Trần Lăng toái cốt đã bị拋 ở tại đi thông mộ lâm trên đường, đem vĩnh viễn bị tiến đến tể bái Trần gia này chết đi anh hùng người, dẫm lên lòng bàn chân.

Trần Hương Đông theo đại chiến bắt đầu là lúc liền biến mất vô tung, Trần Mậu Lăng tìm tòi ba ngày cũng không từng có chút manh mối.

Ba ngày sau.

Trần Dương ngồi ở trước giường, nhìn xem nằm ở trên giường, dung nhan tái nhợt Trần Vũ Hân, tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia phức tạp.

Hắn cũng không biết vì sao sẽ như thế, theo nguyên bản lãnh đạm đến bây giờ vương bận, đây là một loại thực kỳ diệu quá trình.

Nghĩ đến ở tộc hội trước khi bắt đầu, Trần Vũ Hân đưa tặng cho hắn một trăm khối hạ phẩm linh thạch, đó là nàng một năm xuống dưới trải qua vài lần sinh tử mới tích góp từng tí một linh thạch, lại có thể liền vậy trực tiếp cho hắn.

"Ngươi nếu không cần, ta liền nói cho gia chủ ngươi nhìn lên ta tắm rửa chuyện tình, nhưng lại không chỉ một lần!" Nghĩ đến Trần Vũ Hân lúc ấy cái loại này ngây thơ bộ dáng, Trần Dương trong mắt không khỏi hiện lên một tia ám áp ý cười.

Lập tức, Trần Dương suy nghĩ nhảy đến đêm đó, hắn cùng với Trần Vũ Hân còn có Tiểu Tinh Thần nằm ở bãi cỏ trên xem ánh trăng, kia ám áp cảm giác khiến hắn khó quên.

Bên trong não hải hình ảnh rất nhanh xẹt qua, Trần Dương nghĩ tới kia một lần phòng đấu giá ngoại, hắn cùng với Triệu Thanh Thành chiến đấu là lúc, Triệu gia bố trí cục ý đồ đưa hắn dụ ra để giết, Trần Vũ Hân lúc ấy lo lắng cơ hồ thỉnh thoảng cuồng bộ đáng.

"Nếu là Trần Dương hôm nay có ý gì ngoại, ta Trần gia cùng người không chết không ngừng!" Khi đó Trần Vũ Hân kiên quyết, còn có bệnh tâm thần, hoàn toàn rung động tới Trần Dương.

Từng bức họa hiện lên, Trần Dương kia hơi có vẻ non nớt khuôn mặt phía trên biểu tình thỉnh thoảng biến ảo, rất phức tạp.

Trần Dương không phải vô tình người, chính là hắn trí nhớ còn không trọn vẹn, không biết kiếp trước hồng nhan tri kỷ hay không còn ở, hay không như trước đang chờ đợi chính mình, cho nên hắn cho tới nay đều bản năng đem Trần Vũ Hân trở thành biểu tượng.

Nhưng mà làm đêm đó, Trần Lăng đột nhiên xuất hiện tập giết hắn, Trần Vũ Hân lúc ấy liều lĩnh bỏ nhào vào trên người hắn, vì hắn đỡ kia trí mạng một kiếm là lúc, trong lòng hắn giống như có nào đó đồ vật này nọ vỡ vụn, rồi cuộc chỉ không được.

"Trần Dương, ta. Không. Việc, người. Người không có việc gì sao? Người không có việc gì. Liên rất, thật tốt quá."

Nghĩ đến lúc ấy Trần Vũ Hân dung nhan trắng bệch, hấp hối là lúc còn tại khản trương chính mình an nguy, Trần Dương rốt cuộc không chế không nổi chính mình, tối đen đôi mắt bên trong che kín tơ máu, trong tay áo hai đấm nháy mắt nắm chặt, thân thể cũng nhịn không được run rẩy đứng lên.

Hắn ngồi ở chỗ này đã một ngày một đêm, nhìn xem nằm ở trên giường hai mắt nhắm nghiền thiên hạ, trong lòng thập phần vắng vẻ.

Khoảng cách đại chiến đã qua đi ba ngày, trước hai ngày Trần Vũ Hân một mực nhận Đại trưởng lão trị liệu, nhưng mà thương thế của nàng quá nặng, sau lưng một kiếm kia trực tiếp thương tới của nàng nguyên đan, nếu không phải Đại trưởng lão tu vi thâm hậu, lấy mạnh mẽ linh lực vì nàng tặc mệnh, chỉ sợ giờ phút này trước mặt thiên hạ sớm đã hương tan ngọc nát.

Nhưng mà nhân lực có tận thì ngay cả Đại trưởng lão tu vi thâm hậu, cũng vô pháp liên tục không ngừng vì Trần Vũ Hân tặc mệnh, chỉ có thể cách một thiên sứ dùng linh lực vì nàng khơi thông trăm mạch, phòng ngừa sinh cơ trôi qua, nhưng mà này chính là trị phần ngọn không trừng trị bản phương pháp, đợi đến sau nửa tháng, Trần Vũ Hân trong cơ thể sinh cơ tiêu hao hầu như không còn, đến lúc đó cho dù là thần tiên đến đây cũng vô pháp khởi tử hồi sinh.

Nhưng mà may mà chính là, lưỡng giới son mạch linh khí triều tịch sắp tới, đến lúc đó thiên địa linh khí tụ tập, lưỡng giới son mạch bên trong một ít đứt đoạn không gian bị mở ra, rất có thể sẽ xuất hiện một ít che dấu nhiều năm thiên tài địa bảo, chỉ cần có thể đủ tìm được, liền có cơ hội vì Trần Vũ Hân tặc mệnh chữa thương.

Hiện tại chống đỡ Trần Dương phần đầu duy nhất mục tiêu chính là lưỡng giới son mạch, hắn đang đợi, chờ đợi lưỡng giới son mạch linh khí triều tịch tiến đến, đến lúc đó, hắn đem không tiếc hết thảy đại giá, vì Trần Vũ Hân tìm kiếm thiên tài địa bảo.

"Vũ Hân, dĩ vãng đều là người cho ta âm thầm lo lắng, lúc này đây, đến lượt ta vì người giao tranh!" Nhìn xem nằm ở trên giường Trần Vũ Hân, Trần Dương nhẹ giọng tự nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Đại Trưởng lão dặn dò

Vô cực các.

Kia bí mật phòng nhỏ trong, vài tên lão giả ngồi nghiêm chỉnh, mỗi một mọi người râu tóc bạc trắng, tóc bạc gà da, hiển nhiên tuổi đại dọa người, mà ở góc, ngồi một gã người tóc đen, người nọ vẫn cúi đầu thấp, giống như ở trầm tư, hoặc như là ở chợp mắt bên trong.

Trừ bỏ Trần gia số ít người ở ngoài, không ai biết, này vô cực các bên trong cất dấu như vậy một đám lão giả, càng thêm không ai biết, bọn hắn chính là Trần gia cuối cùng lực lượng.

Bọn hắn, là từng hiền hách nhất thời để đồ Trần gia trưởng lão, bọn hắn từng uy phong bát diện, kinh sợ nhất phương, nhưng lại tại đây mật thất bên trong vượt qua hơn mười năm năm tháng, Trần gia vô cùng đại một bộ phận linh thạch đều bị bọn hắn tu luyện tiêu hao hết.

Lúc này, bọn hán đều ở đánh giá trước mặt thiếu niên, một đám cũng không cư trú gật đầu, trong mắt hiện lên nhẹ nhẹ tán thưởng.

Mà ngồi ở bọn hán đối diện thiếu niên, đúng là Trần Dương.

Giờ phút này, Trần Dương trong lòng có chút giật mình, tuy rằng hắn biết Trần gia hữu thần bí Đại trưởng lão tồn tại, nhưng lại không biết Trần gia hiện giờ lại có thể còn có như vậy vài vị lúc trước để đồ Trần gia cây còn lại quả to vài vị trưởng lão.

Đối với những thứ này lão giả, Trần Dương trong lòng tràn đầy kính ý, là bọn hán liễu lĩnh bảo hộ Trần Mậu Lăng người liên can bậc này rồi đi, thuận lợi tránh thoát Khương gia đuổi giết, vì Trần gia lưu lại một mạch hương khói, có thể nói bọn họ là Trần gia rất đáng giá tôn kính người, cũng là hán ân nhân cứu mạng.

Vì có thể bảo tồn Trần gia hương khói, đang lẫn trốn vong bên trong, bọn hán trả giá trăm trọng đại giá.

Trần Dương hiện tại có thể chứng kiến là, trước mắt này vài vị lão giả không có người nào là đầy đủ, có người đoạn điệu một tay, có người đoạn điệu bàn tay, có người trên đầu trên mặt còn có từng đạo dữ tợn năm xưa vết sẹo, có thậm chí hạt điệu một con mắt.

Chứng kiến nơi này, Trần Dương hoàn toàn có thể đủ nghĩ đến, năm đó kia tràng huyết tinh đại trốn chết đến cỡ nào gian nan cùng tàn khốc.

Trần Dương trong lòng thở dài, đem ánh mắt chuyển tới góc tên kia người tóc đen trên người, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

"Người đoán không sai, ta chính là Đại trưởng lão!" Người nọ giống như có thể cảm giác được Trần Dương ánh mắt đổi vị trí lại đây bình thường, lời nói bên trong tràn đầy tang thương cảm giác, hán chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về phía Trần Dương, kia bị rối tung tóc đen che khuất khuôn mặt lộ đi ra.

Chứng kiến kia khuôn mặt, Trần Dương đôi mắt mạnh mẽ một trận co rút lại, một trận kinh tung cảm giác nháy mắt truyền khắp toàn thân.

Đại trưởng lão đầu đầy tóc đen trong phân theo hai bên rồi tung xuống dưới, nhưng mà hán ngẩng đầu lên sau, cả mặt đều lộ đi ra, mặt của hán có thể nói phải hoàn toàn thay đổi, như là chết héo cây già đa bình thường, tràn đầy nếp uốn, nhưng lại có một chút khủng bố vết rách, chỉ có thể mờ mờ nhận ra mặt mày cùng cái mũi miệng.

Nếu là phạm nhân chứng kiến này khuôn mặt, chỉ sợ lập tức liền gặp bị hù chết.

Nhưng mà ngăn ngại kinh tung sau, Trần Dương liền khôi phục bình tĩnh, trong lòng đối với Đại trưởng lão tôn kính so với trước kia càng sâu vài phần.

Trần Dương biểu hiện Đại trưởng lão xem ở trong mắt, hán không khỏi khẽ gật đầu, trong mắt hiện lên một tia vẻ vui mừng, ngữ khí tang thương nói: "Từ đến nơi đây yên ổn sau, ta ba mươi năm chưa từng ngẩng đầu."

"Ai. . . ." Nghe nói Đại trưởng lão lời ấy, ở đây vài vị lão giả nhao nhao lắc đầu thở dài, mỗi một mặt người trên đều tràn đầy vẻ cô đơn.

Đại trưởng lão tên là trần Trầm Phong, ba mươi năm trước, vì để đồ Trần gia bên trong đệ nhất cao thủ, là Trần Dương ông nội đường huynh, ngày đó Khương gia đánh lên Trần gia là lúc, hán lọt vào đánh lên, bị Khương gia đệ nhất cao thủ cũng là Trần Dương ngoại công ca ca mai phục, thiếu chút nữa bị đương trường chém giết.

Cũng là theo khi đó bắt đầu, mặt của hán bằng bị thương, sau liên tục một đoạn thời gian rất dài trốn chết, khiến thương thể của hán thể không ngừng chuyển biến xấu, cuối cùng làm cho hán trực tiếp hủy hoại dung nhan, biến thành hiện tại này phúc bộ đáng.

Năm đó, để đồ Trần gia uy phong vô cùng, làm Trần gia đệ nhất cao thủ, gia chủ cấp bậc chính là cường giả, trần Trầm Phong tâm cao ngất, bị hủy dung sau hán ba mươi năm chưa từng ngẩng đầu, cho dù là ở trước mặt những thứ này lão đồng bọn trước mặt, hán cũng vẫn không có ngẩng đầu, thẳng đến hôm nay Trần Dương đi vào.

Nghĩ đến lúc trước Trần gia biến thành hiện tại này phúc bộ đáng, năm đó Trần gia đệ nhất cao thủ co đầu rút cổ tại đây nho nhỏ mặt thất bên trong ba mươi năm, Trần Dương trong lòng liền thập phần không phải mùi vị.

"Trần Dương, có lẽ ngươi ở nghỉ hoặc, vì sao Lí Triệu hai nhà liên thủ đến tấn công Trần gia là lúc, lão phu cùng một làm ông bạn già vì sao không có đi ra ngoài đi?" Đại trưởng lão mỉm cười, nhưng mà tươi cười đã có một ít âm trầm khủng bố, nhẹ giọng vấn đạo.

"Là!" Trần Dương không có chút nào cổ kị, trực tiếp trả lời.

"Đó là bởi vì, ở năm đó kia tràng đại chiến sau trốn chết trong, Khương gia người ở ta chờ bản thân bị trọng thương tình huống xuống, ở chúng ta trên người gieo xuống liên tục tâm khóa, chỉ cần chúng ta xuất hiện, bọn hán có thể đủ cảm ứng được khí tức của chúng ta, do đó tập trung chúng ta chỗ phương vị."

"Ngay cả nơi này khoảng cách để đồ nắm chắc ngàn dặm xa, nhưng mà lão phu cũng không nguyện ý mạo hiểm, những năm gần đây, lão phu đã đem kia liên tục tâm khóa bài trừ không sai biệt lắm, nhưng mà lão phu những thứ này ông bạn già nhóm, trên người lại như trước tồn tại, cho nên lão phu mới có thể sử dụng Nguyên Thần ra thể trợ giúp Trần gia vượt qua cửa ải khó khăn."

"Lí Triệu hai nhà tuy rằng nguy cấp, nhưng mà lấy Trần gia lực lượng còn có thể ngăn cản, nếu là bị Khương gia người phát hiện, như vậy ta Trần gia đem trong nháy mắt gian phi yên diệt. Đây cũng là chúng ta này ba mươi năm đến vẫn tránh ở này trong mặt thất nguyên nhân, nơi này, có chúng ta bày ra Trần gia kết giới."

Đại trưởng lão khe khẽ thờ dài, trầm giọng nói: "Đối với hiện tại Trần gia mà nói, coi như là một loại tôi luyện đi."

"Thì ra là thế!" Trần Dương khẽ gật đầu, đối với loại này làm hắn có thể lý giải.

"Ngày ấy âm thầm hai gã tụ linh cảnh võ giả là đệ đồ Lâm gia người!" Đại trưởng lão lần thứ hai mở miệng, trong mắt hiện lên một tia hàn quang.

"Đệ đồ Lâm gia?" Trần Dương đôi mắt hép lại.

"Đối! Đệ đồ trong một cái nhũ lưu gia tộc, nhưng lại không phải trước mắt Trần gia có thể đối phó, bởi vì lão phu đoán người không thể ra đi, chúng ta tồn tại, là ở Trần gia bị vây sinh tử tồn vong là lúc, làm cuối cùng bất buộc."

"Mục đích của bọn họ, bây giờ còn không thể hiểu hết, nhưng mà lão phu có thể khẳng định chính là, bọn hắn không phải hướng về phía chúng ta Trần gia mà đến, bằng không bọn hắn sẽ không chỉ hai gã tụ linh cảnh võ giả, hơn nữa Khương gia cũng tới người."

"Lưỡng giới son mạch linh khí triều tịch lập tức muốn đã đến, này mai ngọc bài cho người, trong đó phong ấn lão phu nhất đạo linh thức, thời khắc mấu chốt người có thể sử dụng linh lực đem chi hoạt hoá, trong đó linh thức sẽ gặp trong khoảng thời gian ngắn tiến vào thân thể của người vì người cung cấp cường đại tu vi, nhưng mà chỉ có thể sử dụng ba lượt, mỗi dùng một lần, uy lực liền giảm bớt ba phần, không đến vạn bất đắc dĩ, không thể sử dụng!" Đại trưởng lão từ trong lòng xuất ra một khối phong cách cổ xưa ngọc bài, nghiêm túc nói.

"Là!" Trần Dương tiếp nhận ngọc bài, trịnh trọng thu đứng lên.

"Còn có, này người cầm đi!" Đại trưởng lão theo chính mình trong tay trái tháo xuống một quả thâm tử sắc giới chỉ đưa cho Trần Dương.

Chiếc nhẫn kia tạo hình phong cách cổ xưa, lại thập phần tinh mỹ, chỉ có ngón út nhưc đầu tiểu, Trần Dương đôi mắt hơi hơi nhíu lại, dĩ nhiên nghĩ tới đây là vật gì, nhưng không có đi tiếp.

"Đây là Đại trưởng lão gì đó, ta có thể nào đoạt người sở yêu?" Trần Dương lắc đầu.

"Đây là linh giới, bên trong nắm chắc mười thước vuông trừ vật không gian, có thể chứa đựng hết thầy không có sinh mệnh gì đó, thực thuận lợi." Đại trưởng lão dừng một chút, lập tức thờ dài nói: "Thứ này ở ngày xưa cũng không tính toán bao nhiêu quý trọng, nhưng mà hiện tại lại cận này một quả, nói vậy này Giang Ninh thành bên trong cũng không có bao nhiêu, người nhận lấy đi!"

"Đa tạ Đại trưởng lão ưu ái!" Trần Dương không hề chối từ, đem giới chỉ mang ở chính mình trên tay.

"Nỗ lực lên, hiện tại Trần gia có thể vì người cung cấp cũng chỉ có nhiều như vậy, về sau hết thầy đều phải dựa vào chính người." Đại trưởng lão lần thứ hai nói một câu, liền chậm rãi cúi đầu, không hề ngôn ngữ.

Ở đây vài tên lão giả cũng nhao nhao gật đầu, lập tức đều nhắm lại hai mắt.

Trần Dương đứng dậy đối với Đại trưởng lão còn có vài tên lão giả bái, liền xoay người rời đi.

Rời đi vô cực các, Trần Dương ẩn đường bên trong linh thức trong khoảnh khắc dừng tiến trên tay linh giới bên trong, phương diện này là một cái có chút rộng mở không gian, bên trong bày biện rất nhiều đan dược còn có số lượng không ít linh thạch, những thứ này, đều là Đại trưởng lão vì hắn chuẩn bị.

Ở linh giới trên bày ra một tầng linh thức phòng hộ cái lồng, Trần Dương liền ngẩng đầu lên, đứng vào lúc này, mặt đất đột nhiên một trận run, xa xa lưỡng giới son mạch trên không bắt đầu phong vân đại tác phẩm, động tĩnh to lớn, kinh động cả Giang Ninh thành.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Linh khí hải triều

Gió giục mây vần, thiên địa biến sắc.

Giang Ninh ngoài thành, lưỡng giới son mạch trên không, vô tận thiên địa linh khí theo bốn phương tám hướng gào thét mà đến tụ tập ở nơi nào, này, bắt

quá ngắn ngủn mười mấy thở thời gian, nơi đó liền đã hình thành tảng lớn Tử Hà, cả lưỡng giới son mạch trên không một mảnh tử mệnh mỏng , như là đi tới thái dương lạc son địa phương.

Giang Ninh thành bên trong, tất cả mọi người bị kinh động, ở cùng thời gian du ngoạn son thủy bên người cao nhất địa phương, nhìn về phía ngoài thành kia mảnh son mạch, mỗi một mặt người trên đều tràn đầy kinh ngạc cùng kích động, lưỡng giới son mạch linh khí hải triều tiến đến, đối với mỗi một người đến nói đều là thiên đại thật là tốt việc.

Cho dù bọn hắn không thể giống như đại gia tộc bình thường ở trong đó không kiêng nể gì đoạt lấy hết thủy tài nguyên, nhưng mà cũng có thể đủ đục nước béo cò đi xô xô cơ duyên.

Lập tức, Giang Ninh thành bên trong sở hữu vô giả nhao nhao xuất động, hướng về ngoài thành dừng mãnh lao tới, đám người hối thành từng đạo nước lũ, thập phần đồ sộ.

Hiện hiện giờ, Giang Ninh thành bên trong lớn nhất thế lực chính là Trần gia, Trần Mậu Lăng ở trước tiên dẫn dắt Trần gia còn sót lại bảy tên trưởng lão lẳng không mà đi, mục tiêu, lưỡng giới son.

Thời gian rất nhanh xẹt qua, nửa canh giờ sau, cả lưỡng giới son mạch trên không đã hội tụ đầy trời Tử Hà, mệnh mỏng vô bờ, thiên địa linh khí nồng đậm đều nhanh hình thành thực chất, thân ở trong đó, liền có thể cảm giác tự thân đều ở bị một lần lần lọc.

Giang Ninh ngoài thành lưỡng giới son mạch chi nhánh, son mạch trên sở hữu cỏ cây ở cùng thời gian căng vọt, trước nay chưa có tươi tốt khoẻ, thậm chí cho dù Giang Ninh thành bên trong sở hữu cỏ cây đều bị ảnh hưởng, trở nên càng phát ra xanh tươi tươi đẹp đứng lên, sở hữu bình thường cư dân cũng đều ở một khắc này cảm giác được sáng khoái tinh thần, trong cơ thể bách bệnh diệt hết.

Giờ khắc này, cả lưỡng giới son mạch trên không hội tụ vừa nhìn vô tận Tử Hà, như là đem cả không trung chia làm hai nửa bình thường, cảnh tượng cực kỳ đồ sộ, hoàn mỹ xác minh câu kia "Lưỡng giới chi biến, tử hà mẫn thiên" nghe đồn.

Giang Ninh ngoài thành, lưỡng giới son mạch lối vào, Trần Mậu Lăng mang theo liên can Trần gia trưởng lão lẳng lẳng đứng ở nơi đó, phía trước là một mảnh mỏng lung Tử Hà, đem cả lưỡng giới son mạch bao trùm, tầm mắt không vượt qua trăm mét, tại đây đàn loan núi non trùng điệp, vừa nhìn vô tận son mạch bên trong cực kỳ dễ dàng bị lạc.

"Tiến vào lưỡng giới son mạch bên trong sau, mọi người tụ tập cùng một chỗ, bất luận phát sinh chuyện gì, cũng không được điểm mủ!" Trần Mậu Lăng trầm giọng nói một câu, khi trước đối với son mạch bên trong đi đến, phía sau bảy tên trưởng lão gật gao đi theo, rất nhanh thân ảnh của bọn họ liền biến mất ở nồng đậm tử vụ bên trong.

Một lát sau, xa xa không trung đột nhiên xuất hiện từng đạo điểm đen, này điểm đen tốc độ cực nhanh, vài thở sau liền rất nhanh phóng đại, lại có thể là mây đầu không lộ vô cùng phi hành linh thú.

Này linh thú đáp xuống, đáp xuống Trần Mậu Lăng đám người vừa mới đứng thẳng trôi qua địa phương, theo chúng nó kia rộng lớn trên lưng nhảy xuống một đám người, trẻ có già có.

Bất quá những người này hiển nhiên phân chúc bất đồng thế lực phe cánh, rơi xuống sau, chia làm tứ khối địa vực đứng thẳng, bốn đội ngũ bên trong đều có một gã lão giả dẫn đầu, dẫn dắt vài tên lão giả cùng một danh thanh niên hoặc thiếu nữ.

"Xem ra lúc này đây Giang Ninh thành chi nhánh cũng chỉ có chúng ta Tứ gia lựa chọn !" Trong đó một gã lão giả mở miệng, ngữ khí bình thản.

"Coi như không sai, không có nhất lưu gia tộc quang lâm nơi đây!" Một người phe cánh bên trong, một gã lão giả tiếp lời nói.

"Các vị đạo hữu, lúc này đây lưỡng giới son mạch dao động không giống tầm thường, khẳng định có khác, có không có thu hoạch, toàn xem từng người bản lĩnh đi, cáo từ!" Người thứ ba phe cánh lão giả hét lớn một tiếng, khi trước dẫn người tiến vào kia nồng đậm tử vụ bên trong.

Cùng lúc đó, mặt khác hai phe cánh người cũng theo sát mà lên, sợ bị người đoạt tiên cơ.

Cuối cùng một phe cánh người nhưng không có động, cầm đầu lão giả trên mặt tràn đầy vẻ nghi hoặc, đối với phía sau một gã lão giả vẫn đạo: "Lâm Phong cùng lâm miểu hai người thế nào còn không có xuất hiện? Không phải ước tốt sao?"

"Bẩm báo Đại trưởng lão, là ước tốt, thời gian địa điểm đều không có sai sót, nhưng lại không thấy bọn hắn bóng người." Tên kia lão giả cũng là vô cùng nghi hoặc.

Bọn này người bên trong, có một gã phong thần tuấn lãng thanh niên, hắn mở miệng nói: "Nghĩ đến là trước đó tiến vào trong đó chứ, tại đây nho nhỏ Giang Ninh thành bên trong, lấy hai người bọn họ tu vi đủ để đi ngang, không cần lo lắng, chúng ta vẫn là đi trước vào đi thôi, miễn cho đêm dài lắm mộng."

"Cũng tốt!" Đại trưởng lão khẽ gật đầu, phát phát tay, một đám người rất nhanh ẩn vào nồng đậm tử vụ bên trong.

Sau một lát, Giang Ninh thành bên trong đại lượng võ giả đến nơi đây, có chút người ý vào tu vi không tầm thường một mình tiến vào trong đó tìm kiếm cơ duyên, có người còn lại là lập giúp kết phái, tổ chức thành đoàn thể tiến vào trong đó, mà quần áo tử y hơi có vẻ yếu Trần Dương tắc ẩn tại đây những người này bên trong, lẳng yên tiến vào lưỡng giới son mạch.

Tuy rằng lúc này đây Trần Dương mục đích là tìm kiếm thiên tài địa bảo vì Trần Vũ Hán tục mệnh, nhưng mà hắn lại còn có một cái bí ẩn nguyên do, thì phải là tìm được kiếp trước hắn vẫn lạc địa phương, nhìn xem có không có cái gì phát hiện.

Kia một lần cũng là linh khí hải triều tiến đến là lúc, tuy rằng biết ngàn năm năm tháng đã qua có lẽ hết thấy đều đã kinh thương hải tang điền, nhưng mà Trần Dương trong lòng còn ôm một tia chấp niệm.

Cho nên, hắn lựa chọn một mình một người hành động, không có cùng Trần Mậu Lăng đám người cùng nhau.

Lúc này lưỡng giới sơn mạch linh khí nồng đậm vô cùng, hành tẩu ở trong đó, Trần Dương cảm giác sáng khoái tinh thần, tin tưởng cho dù là không chiếm được bất luận cái gì thu hoạch, riêng là ở nơi này tu luyện, đều có thể đủ đạt được so với chỉ ngày thường cao hơn vài lần kết quả.

Đương nhiên, có rất nhiều võ giả cũng đều là ôm ý nghĩ như vậy đi vào .

Lúc này tầm nhìn không đủ trăm mét, hơn nữa nơi này là vừa nhìn vô tận lưỡng giới sơn mạch, thân tại trong đó thực dễ dàng lạc đường, cho nên Trần Dương một đường đi tới đều ở bí mật nơi để lại độc đáo ghi nhớ, loại này ghi nhớ thập phần kỳ lạ, nhìn qua giống như là tự nhiên hình thành, chỉ có hắn một người có thể nhận ra, đây là hắn trí nhớ bên trong còn sót lại gì đó.

Một canh giờ đi qua, Trần Dương cũng không biết hành tẩu tới nơi đó, duy nhất biết đến chính là hắn một mực xâm nhập, trèo đèo lội suối, một đường thẳng đi.

Càng đi ở chỗ sâu trong đi, thiên địa linh khí càng phát ra nồng đậm, ở lưỡng giới sơn mạch ngậy người lâu như vậy, Trần Dương trong cơ thể linh khí đã sắp tràn đầy, tu vi đạt tới ngưng thần cảnh tứ trọng thiên điểm tới hạn, tùy thời có thể đột phá.

Lúc này, Trần Dương đi vào một chỗ trong núi dòng suối nhỏ trước, dòng suối nhỏ tự phía trước uốn lượn xuống, suối nước leng keng thùng thùng thập phần dễ nghe, hai bên là xanh um tươi tốt bụi cỏ, hắn đứng ở dòng suối nhỏ bên, mọi nơi xem chừng, cố gắng muốn nhận ra nên đi phương nào.

Nơi này tầm nhìn liên tục trăm mét đều không có , hơn nữa sơn mạch bên trong cỏ mọc phồn đa, căn bản là không thể phân rõ, đột nhiên, Trần Dương đôi mắt híp lại, nhìn về phía hắn tả phía trước, nơi đó là một mảnh nồng đậm tử vụ, cũng là dòng suối nhỏ thượng du bộ vị.

"Ngao ô." Ngẩng cao thủ rống tiếng động loáng thoáng tự nơi đó truyền đến, còn kèm theo một tia linh lực dao động.

Thân là diệt hồn sư, Trần Dương thân mình linh hồn thập phần cường đại, hơn nữa linh hồn của hắn là kiếp trước tàn hồn tại Địa ngục bên trong ma luyện ngàn năm, này đây hắn linh giác thập phần mẫn tuệ, lập tức ấn đường vừa động, bàng bạc thần thức tựa như đồng thủy triều bình thường đối với thanh âm truyền đến phương hướng lan tràn mà đi.

Đây là Trần Dương sống lại tới nay lần đầu tiên sử dụng thần thức, hắn đem thần thức phóng thích đến cực hạn, xuyên qua trùng điệp tử vụ, đi tới phát ra âm thanh địa phương.

Đó là một mảnh rừng gò đất, chung quanh đều là che trời cỏ mọc, đất trống trong tụ tập hơn mười danh võ giả, mỗi một mọi người thần tình kinh hi, trong mắt tràn đầy tham lam chi sắc.

Trần Dương thần thức không có bị bất luận kẻ nào phát hiện, đem nơi này cảnh tượng xem rành mạch.

Hơn mười danh võ giả làm thành một vòng, trung ương bộ vị nắm chắc mười thước phạm vi đất trống, đất trống trên một con cá người màu xám lông đại hôi lang chính nhân lập dựng lên, một đôi sắc bén đôi mắt bên trong nộ rộ ra khiến người hung quang, miệng võ ra, lộ ra một ngụm sắc bén răng nanh, hàn quang chớp mắt.

Này đơn độc đại hôi lang người lập dựng lên, giống như là nhân loại bình thường, một đôi chân trước đặt ở trước ngực, trên mặt tràn đầy nhân tính hóa khinh miệt chi sắc.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Thượng cổ dị chủng?

"Các vị, lúc này đây ta bậc này thực là đại giàu to rồi." Một gã trung niên võ giả mở miệng, trên mặt tràn đầy che dấu không được kinh hi cùng tham lam

chỉ sắc.

"Đúng vậy!" Mặt khác một gã trung niên võ giả theo sát mà mở miệng, kích động cười nói: "Trước mắt này chích đại hôi lang thực là bảo bối a, lại có thể có thể miệng nói tiếng người, nghĩ đến là thượng cổ dị chủng, là trọng yếu hơn là nó lực công kích không cao lắm, nếu là có thể đem bắt giữ, nhất định có thể đủ bán tốt giá."

"Lão tử ta đi nguoi sao !" Kia trung niên võ giả đang nói vừa mới rơi xuống, người lập dựng lên đại hôi lang liền mở ra bốn máu mồm to, lại có thể tuôn ra một câu tiếng người, hơn nữa còn là thô tục, nó thần tình khinh thường biểu tình, một đôi lạnh lùng nghiêm nghị đôi mắt bên trong tràn đầy trào phúng chỉ sắc, miệng rộng mở ra nói: "Chỉ bằng các nguoi những thứ này rác rưởi, cũng muốn bắt lấy lão tử?"

"Làm các nguoi bà ngoại thiên thu đại mộng đi, lão tử tùy tiện phóng cái rắm đều có thể bắn chết các nguoi!"

"Phốc!"

Kia đại hôi lang về mặt khinh thường, miệng đầy thô tục, đang nói vừa mới rơi xuống, lại có thể chính xác thả một cái thí, giống như sấm dậy đất bằng, nổ vô cùng, ở đây võ giả đều bị này miệng đầy thô tục tam kì dọa lui về phía sau mấy bước, mỗi một người sắc mặt đều khó coi lên.

"Hắn sao !" Một gã thanh niên mắng một câu, không kiên nhẫn nói: "Này chích đại hôi lang chính là cái ** a!"

"Lúc này đây lưỡng giới sơn mạch linh khí hải triều thập phần quý dị, lại có thể xuất hiện có thể miệng nói tiếng người thượng cổ dị chủng, đây là ta chờ đại cơ duyên, không cần cùng nó nhiều lời, mau mau liên thủ đem bắt giữ, miễn cho đem dài lắm mộng, nếu là đưa tới cường giả, chúng ta thực là liên tục thí đều lao không đến!" Một gã tuổi già võ giả mở miệng, trước đạp từng bước, bên ngoài thân linh lực kịch liệt sóng gió nổi lên, hiển nhiên muốn động thủ.

"Đi nguoi sao , nguoi cái Lão bắt tử , liên nguoi kia quý dạng còn muốn hữu cơ ngộ? Nguoi không phải muốn thí sao? Lão tử lại cho nguoi một cái chính là!" Đại hôi lang một đôi chân trước vẩy quanh ở trước ngực, thần tình khinh thường chỉ sắc, một đôi sắc bén đôi mắt bên trong hiện lên một tia hải hước, mông mặt sau cái đuôi nhếch lên, lại có thể đương trường lại thả một cái thí.

"Băng!" Lúc này đây động tĩnh lớn hơn nữa, sóng thoát thoát là sấm sét giữa trời quang, chung quanh cây cối đều bị chấn lạnh run, không ngừng rơi xuống lá cây.

"Hắc hắc hắc, tặng cho nguoi, Lão bắt tử !" Đại hôi lang hé ra miệng rộng trực tiếp liệt đến bên tai chỗ, lộ ra một ngum tuyết trắng sắc bén răng nanh, giống như là một nhân loại bình thường, đặc ý nở nụ cười.

"Sao , cứ như vậy tính chất vốn có cũng là thượng cổ dị chủng?" Một gã thanh niên che cái mũi, hờn hển mắng.

"Mọi người cùng nhau trên, giết chết này tam kì!" Một gã võ giả mở miệng, lúc này liền rút ra bên hông bảo đao.

"Hừ!" Đại hôi lang kia cực đại đầu chuyển lại đây, hí mắt nhìn về phía vừa mới mở miệng tên kia võ giả, một bộ khiêu khích biểu tình, mí mắt nhú lại, thần tình tươi cười nói: "Tiểu tử, nguoi thỉnh thế nào làm?"

"Ta sát, ta chịu không nổi a!" Nhìn thấy trước mắt này đại hôi lang cư nhiên như thử vô lại, như thế vô sỉ, giữa sân một gã tuổi hơi nhỏ võ giả không thể kìm được, lúc này đối với người trước phóng đi.

"Nguoi hắn sao a, ý vào nhiều người khi dễ lão tử một người a, không đúng, một con lang a." Đại hôi lang về phía sau nhảy dựng, một đôi chân trước xoa ở bên hông, gào khóc gọi dậy đứng lên.

"Cùng tiến lên, giết chết này rác rưởi!" Nhìn thấy có người ra tay, chung quanh võ giả không thể kìm được, "Phản phạt" một chút, nhất ủng mà lên, các loại công kích giống như hạt mưa bình thường đối với đại hôi lang ném tới.

"Ngao ô, ngao ô, ôi. . . ." Đại hôi lang tại nguyên chỗ không ngừng sôi nổi, tránh né đám kia võ giả công kích, một đôi chân trước ở trước ngực không ngừng hô lap, cổ đầu cổ không được đình, trong lúc nhất thời chật vật không chịu nổi.

"Hắn sao , các nguoi hắn sao , còn có không có một chút điểm máu chốt? Có biết hay không nhục nhã viết như thế nào?"

"Ôi!"

Đại hôi lang không ngừng gọi dậy, hé ra miệng rộng nước miếng vẩy ra, nước miếng bay tứ tung, thô tục kéo dài không dứt, đem ở đây sở hữu võ giả con tít đều điều chỉnh tới tới đình phong.

"Ta sát, ta làm nguoi lão. . . ! # ¥ %#@ ¥ %."

"Ta X."

Đại hôi lang rốt cục đỡ không được, chân trước rơi xuống, tất nha tử chạy như điên đứng lên.

"Truy, này cầu đồ vật này nọ không bán , hôm nay đem hắn giết chết, đại gia hỏa nướng ăn." Một gã trung niên nhân hét lớn, khuôn mặt đỏ bừng, hiển nhiên bị tức không rõ.

Hon mười người võ giả lập tức phân tán mở ra, đem cả trong rừng đất trống vây lại, đại hôi lang bị vây ở bên trong, này tam ki còn tại đất trống trong không ngừng chạy như điên, một bên chạy như điên một bên gọi bầy: "Tốt cầu không đỡ nói, các người có bản lĩnh khiến cho mở, bằng không các người sẽ không là tốt cầu!"

"A." Một gã võ giả ngửa mặt lên trời rống to, khí hận muốn điên quất: "Lão tử thề, nhất định phải làm thịt này đầu sói con tử!"

"Lão tử ta đi người bà ngoại sói con tử, người muội mới là sói con tử, các người một nhà đều là sói con tử, người đối tượng cũng là sói con tử, oa ha ha ha." Đại hôi lang một bên chặt vật chung quanh chạy trốn, một bên nước miếng bay tứ tung chửi bậy, trực tiếp đem người nọ tức giận há mồm phun ra nhất đạo máu tươi, cả người phát run, trố mắt muốn nứt ra, trong lúc nhất thời linh lực đều đưa ra không đứng dậy.

Đây là một hồi kiểu riêng chiến đấu, một đám người loại võ giả quần công một cái lớn hôi lang, vẫn là một con có thể miệng nói tiếng người đại hôi lang, hơn nữa này chích đại hôi lang vẫn là cái **, trực tiếp đem một đám lấy cao chỉ số thông minh tự cho mình là nhân loại võ giả tức giận gần chết, lại có tình không có biện pháp.

Hon nữa này chích đại hôi lang tuy rằng nhìn qua lực công kích không mạnh, nhưng mà nó da thịt lại thật sự rất thô, dù loại công kích đánh vào nó trên người, căn bản là phá không lối thoát da hắc thịt, đồ lưu đầy đất lang mao.

"Ngao ô!" Có khi nhiều lần bị đánh nước nỏ một tiếng, trên mặt đất đánh vài lần, xong việc bật người nhảy dựng lên tiếp tục cuồng phun thô tục.

Đất trống ngoại nguyên thủy rừng rậm bên trong, Trần Dương lẳng lặng đứng ở trăm mét có hơn một viên cần mười người ôm hết mới có thể miễn cưỡng ôm lấy đại thụ sau, lẳng lặng dụng thần thức cảm thụ được trận này đặc thù chiến đấu.

Hắn đôi mắt khép hờ, không lộ thần thức bao trùm hẳn dung thân chỗ phạm vi trên trăm thước, sở hữu hết thảy đều ở hẳn trong không chế, tại đây khu vực trong, cho dù là bay vào được một con ruồi bọ đều chạy không khỏi cảm giác của hắn, đây là một cái hoàn toàn mới lĩnh vực, cũng là lần đầu tiên thi triển, hắn cảm giác được một đóa hoa tươi ở nở rộ, một cái nhộng ở phá kiến hóa蝶.

Đất trống bên trong hết thảy, đều bị thần thức rất nhanh truyền tiến hẳn bên trong não hải, miệng hắn sừng không khỏi lộ ra một tia dở khóc dở cười về mặt, này chích đại hôi lang quả nhiên là cái tam ki.

Có thể miệng nói tiếng người linh thú, hẳn kiếp trước cũng là ra mắt, bất quá này không có chỗ nào mà không phải là tu vi mạnh mẽ vô cùng lão linh thú, trải qua hơn trăm năm khổ tu mới có thể miệng nói tiếng người, thậm chí lại có thể hóa hình thái độ làm người.

Nhưng mà trước mắt này chích đại hôi lang cũng không có chút kỳ lạ chỗ, tu vi cũng coi như không hơn bao nhiêu cường đại, nhiều lần cũng là bình thường ngưng thần cảnh võ giả trình độ, vì sao có thể miệng nói tiếng người? Chẳng lẽ thật sự giống như bọn hắn theo như lời là cái gì thượng cổ dị chủng?

Trần Dương khẽ lắc đầu, không thể hiểu hết.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Họa thủy đông di

"Mẹ nó, này cầu đông tây là làm bằng sắt hay sao, phòng ngự lại có thể mạnh như vậy?" Một gã trung niên võ giả một thở nặng hô hô khí, không thể tin nói.

"Thượng cổ dị chủng, luôn luôn một ít không thể tưởng tượng nổi thiên phú thần thông, chẳng có gì lạ, ta cũng không tin nó có thể kiên trì bao lâu!" Mặt khác một gã lão giả trầm giọng nói một câu, lực công kích độ lần thứ hai tăng lớn.

"Ngao ô!" Đại hôi lang nước nỏ một tiếng, bị nhất đạo công kích bắn trúng, thân thể trên không trung bảy trăm hai mươi độ xoay tròn, bay rớt ra ngoài mấy chục thước xa, trùng điệp nện ở trên mặt đất, lâu rồi sau mới đứng lên, giờ phút này nó tinh thần rõ ràng có chút chống đỡ hết nổi.

"Thật tốt quá, này cầu đông tây phòng ngự không được, mọi người tăng cường công kích!" Một người hét lớn, tất cả mọi người đã phát hiện điểm này, công kích lập tức điên cuồng lên.

Đại hôi lang hình thể cường tráng, có thể so với hùng sư, nó kia cực đại đầu mạnh mẽ lắc lắc, phe phẩy, hé ra miệng rộng thử lên, lộ ra một ngụm hàn quang lập lòe sắc bén răng nanh, trên mặt hung quang lập lòe.

"Ngao ô!" Nó ngửa mặt lên trời một trận sói tru, mạnh mẽ người lập dựng lên, một đôi chân trước lại có thể xảy ra trước ngực, bắt đầu bắt từng đạo huyền ảo ẩn bí quyết.

"Cửu thiên thập địa, Bát Hoang Lục Hợp, cuồng chiến thân thể, duy ngã độc tôn!"

Đại hoi lang người lập dựng lên, trên mặt khinh miệt chi sắc biến mất sạch, cướp lấy chính là một loại cực độ nhân tính hóa nghiêm túc cùng trịnh trọng, nó một đôi chân trước thay đổi càng lúc càng nhanh, nhất đạo hình tròn quang cầu bắt đầu ở nó trước ngực hình thành, thiên địa linh khí điên cuồng tới đây tụ tập.

"Thiên Lang phệ nguyệt!"

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, này hết thấy bất quá là điện quang hỏa thạch trong lúc đó, theo đại hoi lang người lập dựng lên, đến nó hết lớn bất quá ngắn ngủn một cái thờ thời gian, chung quanh võ giả còn không có phản ứng lại đây, nó kia nhìn qua cực kỳ cường đại công kích liền hội tụ mà thành.

Lúc này, ở đại hoi lang trước ngực, vô tận thiên địa linh khí hội tụ mà thành một vòng một thước vuông Ngân Nguyệt, nờ rộ nhấp nháy thanh huy, cường đại linh lực dao động khuếch tán đi ra.

"Không tốt, đây là con sói từ thiên phú thần thông, uy lực cường đại, mọi người mau mau tản ra!" Một người kêu to khi trước lui về phía sau, những người khác cũng nhao nhao lui về phía sau.

Trong lúc nhất thời, hơn mười danh võ giả bạo lui ra ngoài mấy chục thước xa, đất trống phía trên không còn một người.

"Một đám ngu ngốc, không có nghe đến lão tử kêu chính là cuồng chiến thân thể, Thiên Lang phệ nguyệt sao? Bị người đánh lâu như vậy, nguyên khí tổn hao nhiều, không bổ sung điểm nguyên khí sao được?" Đại hoi lang khinh thường nhìn lẫn mắt rất xa mọi người, hé ra đại mặt phía trên tràn đầy trào phúng chi sắc.

Đang nói roi xuống, trước ngực trắng sáng bị nó há mồm hút vào bụng, bất quá ngắn ngủn vài hô hấp trong lúc đó hơi thở của hắn lần thứ hai cường thịnh đứng lên, giống như trước kia không có gặp qua công kích bình thường.

"Bọn hắn, bị này con sói từ lừa!" Một người tức giận mắng.

"Trạng thái lần thứ hai khôi phục, chúng ta lúc trước cố gắng chẳng phải là uống phi?" Một người khác bắt đầu đi.

"Lão tử đùa giỡn, tạm biệt!" Đại hoi lang cực đại đầu đi phía trước đuổi ra, miệng rộng mở ra, đối với đám kia võ giả làm cái cực kỳ nhân tính hóa mặt quỷ, néo xoay dài rộng bàn tọa, lập tức vùng vẫy từ bỏ chạy.

"Băng!" Sấm dậy đất băng, ở xoay người trong nhảy mắt, đại hoi lang lần thứ hai thả một cái rầm, nhất đạo hung hăng can quấy thanh âm của truyền đến: "Tặng cho người nhóm làm kỷ niệm!"

"Phanh!"

Nhưng mà, vài thờ sau, nhất đạo nặng nề tiếng vang truyền đến, lập tức chính là nhất đạo bi thảm tiếng sói tru, đại hoi lang theo xa xa rừng cây bên trong bay ngược trở về, trùng điệp nện ở trong rừng đất trống trên, đem mặt đất nện ra từng đạo vết rách.

"Ô ô ô." Trầm thấp tiếng kêu rên truyền ra, đại hoi lang quỳ rạp trên mặt đất, miệng mũi bên trong tràn ra tơ máu, mí mắt cúi xuống dưới. Cho dù như thế, lọt vào như thế trọng kích, đại hoi lang cũng bên ngoài thân cũng không có xuất hiện chút vết thương, thể chất chi ** có thể thấy được đom.

Ở đây võ giả nguyên bản đều tức giận gào thét, đang muốn đuổi theo, chứng kiến trước mắt một màn, bọn hắn đều thập phần nghi hoặc, lập tức chân kinh rồi đứng lên, này đại hoi lang lúc trước bị bọn hắn mười mấy người công kích nửa canh giờ đều không có bị chút tổn thương, nhưng mà lúc này lại bị đánh miệng mũi tràn đầy huyết.

Ra tay người, tu vi rất mạnh?

"Huu huu huu (tiếng thở)!" Ngay tại một đám võ giả khiếp sợ lúc, sắc bén tiếng xé gió vang lên, ba gã lão giả ngự không mà đến đã rơi vào đất trống phía trên, theo sau một gã thanh niên cũng ngự kiếm mà đến, bốn người hướng đất trống trên vừa đứng, một cỗ khí thế cường đại nháy mắt thôi quét toàn trường.

"Rầm lạp." Chung quanh cây cối bị này bàng bạc khí thế ảnh hưởng, trong khoảnh khắc điên cuồng chấn động đứng lên, lá rụng đầy trời.

Trăm mét có hơn đại thụ phía sau, Trần Dương mạnh mẽ mở mắt ra, trong lòng rung mình, đem bao trùm thần thức đều thu hồi, cuối cùng chỉ để lại nhất lũ như có như không thần thức quan sát đến đất trống trên động tĩnh.

"Xem ra lúc này đây, ta Lâm gia vận khí không sai, vừa mới tiến vào lưỡng giới sơn mạch, liền gặp gỡ bậc này thượng cổ dị chủng." Cầm đầu lão giả thần tình tươi cười, mở miệng nói, hồn nhiên không có đem chung quanh đang xem cuộc chiến hơn mười danh võ giả để vào mắt.

"Bực này có thể miệng nói tiếng người linh thú, ta bậc này thực là cả đời đều không có gặp qua, hơn nữa lực công kích còn như thể nhỏ yếu, nghĩ đến là chủng tộc thiên phú cho phép, nó máu tất nhiên vô cùng trân quý." Trong bốn người, tên kia làn da ám hoàng lão giả mở miệng, giả nua đôi mắt bên trong

trần đầy tham lam chỉ sắc.

"Hon là máu, bực này có chủng tộc thiên phú linh thú, cả người đều là bảo bối, nếu là có thể lợi dụng thích đáng, ta Lâm gia tất nhiên có thể ở trong khoảng thời gian ngắn nhảy trở thành đế đô nhất lưu gia tộc." Cuối cùng một gã lão giả nói, trong mắt hiện lên một tia vẻ kích động.

"Đem chi bắt đi!" Cầm đầu lão giả mỉm cười mở miệng.

"Thả người bà ngoại chó má!" Đại hoi lang quỳ rạp trên mặt đất lâu rồi, mới vừa rồi mạnh mẽ lắc lắc, phe phẩy nó kia cực đại đầu, thân thể nghênh ngang đứng lên, thừ nhe răng, có chút phờ phạc mắng.

"Hừ!" Kia làn da ám hoàng lão giả hừ lạnh một tiếng, đôi mắt híp lại, nâng tay đánh ra nhất đạo linh lực thất luyện, đem đại hoi lang đánh bay ngược đi ra ngoài hơn mười thước, trên mặt đất quay cuồng lâu rồi.

"Không cần thương đến nó bốn nguyên!" Cầm đầu lão giả mở miệng.

"Ngao ô!" Đại hoi lang trong cơ thể hung tính bị hoàn toàn kích thích đi ra, nó té đứng lên, ngửa mặt lên trời sủa tru một tiếng, trên mặt tràn đầy hung lệ chỉ sắc, ngữ khí âm trầm kêu lên: "Mấy người các ngươi Lão bắt tử mau mau rời đi, lão tử chủ nhân ở này lưỡng giới sơn mạch bên trong, nếu là chậm, tất nhiên cho các ngươi cách rầm!"

"Chủ nhân của ngươi?" Cầm đầu lão giả đôi mắt híp lại, ngữ khí lạnh như băng nói: "Chỉ sợ ngươi đợi không được chủ nhân của ngươi."

"Đem bọn họ giải quyết, miễn cho lộ ra tin tức!" Cầm đầu lão giả thản nhiên nói một câu, mặt khác hai gã lão giả lập tức hiểu ý, rất nhanh đối với chung quanh người đang xem cuộc chiến phóng đi.

Những người đó giờ phút này hối hận, vội vàng mọi nơi chạy trốn, bất quá bọn hắn thế nào có thể là này hai gã lão giả đối thủ? Vài thở trong lúc đó liền bị trảm sạch, không một người còn sống.

"Tiểu tử, ở nơi nào, này nhìn lâu như vậy diễn, là thời điểm ra tay giúp đỡ chứ?" Đại hoi lang một bên hung tợn nhìn đối diện lão giả, một bên truyền âm đối với Trần Dương nói.

Trăm mét có hơn đại thụ mặt sau Trần Dương mạnh mẽ mở to hai mắt, tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia khiếp sợ, hắn lại có thể bị này nhúc đầu hoi lang đã phát hiện?

"Thứ không phụng bồi, cáo từ!" Trần Dương truyền âm nói một câu, xoay người bước đi.

"Không cần vọng tưởng chạy trốn, ngươi hẳn là biết cái gì là họa thủy đông di đi?" Đại hoi lang thanh âm của truyền đến.

Trần Dương khỏe mắt nhảy dựng, thân thể chậm rãi đứng thẳng, không hề muốn thoát đi, hắn thật không ngờ này đầu nhìn qua không dựa vào phổ đại hoi lang lại có thể có thể phát hiện hắn, quả nhiên là không thể tưởng tượng, dù sao đế đô Lâm gia kia vài tên tu vi cao thâm lão giả cũng không từng phát hiện hắn.

Trần Dương có tâm rời đi, nhưng mà kia mấy người đều là đế đô Lâm gia người, ở đây võ giả vừa mới mới bị bọn hắn chém giết sạch sẽ, nếu là giờ phút này bị đại hoi lang cung đi ra, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, hắn cũng không có nắm chắc ở ba gã tụ linh cảnh cường giả đuổi giết xuống kiên trì bao lâu.

"Ta một cái ngưng thần cảnh đệ giai võ giả, tự bảo vệ mình đều không kịp, làm sao có thể đủ giúp ngươi?" Trần Dương truyền âm hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Chủ nhân cứu ta

"Tiểu tử, không cần che giấu, ngươi vừa mới thích phóng đi ra thần thức, tuyệt đối là linh hải cảnh cấp bậc tồn tại, làm lão tử không biết sao?" Đại hoi lang nhe răng trợn mắt, vết thương trên người khiến nó đau đớn vô cùng, lo lắng truyền âm nói.

"Linh hải cảnh?" Trần Dương trong lòng cả kinh, hắn biết thần trí của mình có chút cường đại, nhưng lại thật không ngờ lại có thể đạt tới linh hải cảnh cấp

bạc, dù sao linh hồn của hắn là không trọn vẹn, Địa ngục phong linh môn hạng chắc chắn? Xong qua đến, cần trả giá đại giá quá mức khủng bố.

Bất quá rất nhanh hắn liền tỉnh táo lại, trầm giọng nói: "Kia bất quá là thần thức mà thôi, cũng không phải tu vi!" .

"Thần thức là đủ rồi!" Đại hoi lang truyền âm.

"Có ý tứ gì?"

"Thần thức, là một gã võ giả chỗ căn bản, nó là một gã võ giả tâm tình biểu hiện, là bản tâm tu vi, một gã đoán thế cảnh cảnh giới võ giả có thể có được ngưng thần cảnh võ giả cấp bậc thần thức, cũng là tâm cảnh tu vi, nhưng lại không có khả năng có được thái tức cảnh võ giả tâm cảnh tu vi, như vậy, ai có thể nghĩ đến một cái nhỏ nhỏ ngưng thần cảnh võ giả, sẽ có được linh hải cảnh đại năng cấp bậc tâm cảnh tu vi?" Đại hoi lang một đôi con ngươi bên trong tràn đầy vẻ kích động, truyền âm nói.

"Ngươi muốn ta giả mạo linh hải cảnh cường giả?" Trần Dương chân mày cau lại.

"Nếu là không có tương đối ứng tâm cảnh tu vi, tự thân võ đạo tu vi tăng lên cao tới đâu, cũng phát huy không được nên uy lực, đợi ngươi chỉ cần giả mạo lão tử chủ nhân của ta, đang âm thầm cáo mượn oai hùm, phóng xuất ra ngươi kia linh hải cảnh cấp bậc thần thức, đem mấy người kia Lão bất tử dọa đi là được!" Đại hoi lang trả lời.

"Không được, làm như vậy quá mức mạo hiểm!" Trần Dương lắc đầu.

"Ngươi nhất định làm như vậy, không lựa chọn!" Đại hoi lang lo lắng vô cùng, bắt đầu áp chế đứng lên.

"Hừ!" Trần Dương hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói: "Ta đây người ghét nhất bị là người khác uy hiếp ta, làm như vậy đối với ta không có chút nào ưu đãi, còn có thể đem ta cùng bại lộ đi ra, ta hiện tại ly khai còn có một tia hy vọng chạy trốn, dù sao bọn hắn mục tiêu là ngươi, hơn nữa, lui từng bước nói, chẳng qua liền mọi người cùng nhau từ! Có gì đặc biệt hơn người?"

"Tiểu tử ngươi, lại có thể còn dám uy hiếp khỏi lão tử đến đây?" Đại hoi lang một đôi hung trừng mắt, lộ ra một ngụm âm trầm bạch nha.

"Kia lại như thế nào?" Trần Dương không hề sợ hãi, đối chọi gay gắt.

Sau một lát, kia vài tên lão giả đã thành chuẩn bị động thủ, đại hoi lang rơi vào đường cùng, chỉ phải ăn nói khép nép truyền âm nói: "Thật sự là sợ tiểu tử ngươi, không nghĩ tới ngươi so với lão tử ta còn muốn vô lại, sau đó còn muốn mượn gió bẻ măng, này lưỡng giới sơn mạch bên trong có một bảo tàng, chỉ cần ngươi ra tay tương trợ, thoát đi nguy hiểm sau, lão tử lập tức mạng ngươi đi!"

"Thật chứ?" Trần Dương khoe miệng lộ ra mỉm cười.

"Nếu có chút giả dối, lão tử sẽ không là lang, là cẩu!" Đại hoi lang lo lắng sắp khóc.

"Tốt, một lời đã định!" Trần Dương khẽ gật đầu.

Theo bị đại hoi lang phát hiện, đến Lâm gia người tới nơi này, Trần Dương chỉ biết hôm nay tuyệt đối không thể thiện, nếu là đại hoi lang không nói cũng là thôi, nếu là nói hắn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng mà Trần Dương rồi lại không cam lòng bị đại hoi lang uy hiếp, cho nên mới bức bách nó, quả nhiên, người này không muốn chết, bắt đầu đồng ý ưu đãi.

Tuy rằng không biết này đồng ý là thật là giả, nhưng là tính toán không phải làm không, cho dù hắn không chiếm được chút ưu đãi, hắn vẫn là phải làm như vậy, bởi vì này dạng làm là trước mắt đến xem duy nhất một cái có thể có cơ hội chạy trốn phương pháp.

"Động thủ, bắt này nghiệt súc!" Cầm đầu lão giả như rồng mây, quát khẽ nói.

Đang nói rơi xuống, kia hai gã lão giả khẽ gật đầu, đồng thời ra tay, một tả một hữu đối với đại hoi lang phóng đi.

"Ngao ô!"

"Chủ nhân, cứu ta!" Đại hoi lang cả người đổ máu, mạnh mẽ ngửa mặt lên trời sói tru một tiếng, thanh âm cực lớn, đỉnh tai nhức óc.

"Nhanh lên, tốc chiến tốc thắng!" Đế đô Lâm gia cầm đầu lão giả mạnh mẽ nhú lại, quát to.

"Rầm lạp!"

Nhưng vào lúc này, trăm mét có hơn Trần Dương mạnh mẽ phóng xuất ra hắn kia khổng lồ vô cùng có thể so với linh hải cảnh cường giả tâm cảnh tu vi thần thức. Trong nháy mắt liền đem này phạm vi trăm mét trong vòng hết thấy bao trùm, này trong phạm vi, sở hữu cây cối đều bắt đầu kịch liệt run rẩy, nhánh cây "Rầm" rung động, khí thế vô cùng kinh người.

Giống như này phạm vi trăm mét trong vòng thiên địa đều ở hắn trong khống chế, hắn đó là chứa tể một loại.

"Người nào dám can đảm đối lão phu tọa kỵ ra tay?" Trần Dương bắt chước Đại trưởng lão kia giả nua rồi lại mạnh mẽ thanh âm, tại nơi khổng lồ thần thức tác dụng xuống, phóng đại trăm ngàn lần, giống như sấm sét một loại nổ vang.

"Ngao ô, chủ nhân!" Đại hội lang nghe thấy cái thanh âm, trong lòng không ngừng thầm mắng Trần Dương không phúc hậu, lại còn nói nó là tọa kỵ, nhưng mà trên mặt lại bày ra một bộ cực kỳ kích động biểu tình, vui sướng cuồng kiêu.

"Không tốt!" Đế đô Lâm gia cầm đầu tên kia lão giả trong lòng kinh hô một tiếng, trên mặt trong khoảnh khắc che kín vẻ mặt ngưng trọng, trước tiên đem bên cạnh tên kia thanh niên hộ ở sau người, cảm thụ được kia cỗ giống như tràn ngập mẫn này vùng trời uy thế, trong lòng một mảnh trầm trọng.

Linh hải cảnh đại năng!

Cùng lúc đó, mặt khác hai gã lão giả cũng dừng lại thân hình, thần tình kinh hải chỉ sắc nhìn hướng bốn phía, bọn hắn cố gắng muốn tìm kiếm thanh âm nơi phát ra, cuối cùng lại bất đắc dĩ phát hiện, thanh âm kia tuy rằng thật lớn, lại như có như không, hư vô mờ mịt, căn bản là không thể tìm được nguồn gốc.

"Xem ra là lão phu bế quan lâu lắm, lão phu tọa kỵ lại có thể đều có người dám nghĩ cách!" Trần Dương kia bất chước Đại trưởng lão giả nua thanh âm lần thứ hai tại đây vùng trời gian vang lên, tràn đầy tang thương, thật sự như là một cái bế quan nhiều năm lão quái vật.

"Người này tu vi mạnh mẽ thái quá, thấp nhất cũng là linh hải cảnh đại năng, nguy rồi!" Đế đô Lâm gia lão giả trong lòng tự nói một tiếng, đã bắt đầu tìm kiếm đường lui.

"Hỗn trướng!" Kia cầm đầu lão giả quát lạnh một tiếng, một tay lấy mặt khác hai gã lão giả đánh một cái lão đảo, lập tức ngữ khí cung kính nói: "Tiền bối, này đều do vận bối mấy người có mắt không trông, lại có thể không nhìn được tiền bối tọa kỵ, tưởng lầm là núi rừng dã thú, thật sự là thật có lỗi, thỉnh tiền bối thứ lỗi!"

"Sao, thả người bà ngoại lừa đảo rắm, người cái Lão bắt từ, lúc trước không phải còn nói thỉnh liên tục lão tử chủ nhân cùng nhau đánh sao?" Đại hội lang há mồm liên mắng, chỉ cao khí ngang, giống như nó chủ nhân đến đây, bất luận kẻ nào còn không sợ, người lập dựng lên, thần tình kiêu căng chỉ sắc.

"Thật chứ?" Trăm mét có hơn đại thụ phía sau, Trần Dương uy nghiêm hỏi.

Đại hội lang càng là kiêu căng, càng là không kiêng nể gì, bọn hắn lại càng tin tưởng này cái gọi là ‘ chủ nhân ’ thật sự tồn tại, lập tức cũng chẳng quan tâm đại hội lang miệng đầy phun phẫn, kia cầm đầu lão giả lập tức sợ hãi nói: "Đều là ta đây hai cái ông bạn già không biết trời cao đất dày, tiền bối ngàn vạn lần không lấy làm phiền lòng."

"Lão phu vừa mới xuất quan, bây giờ còn ở trăm dặm có hơn, người bậc này tiểu bối đợi một lát, lão phu lập tức đi ra!" Trần Dương thanh âm lại truyền đến, nghe thanh âm giống như so với lúc trước gần rất nhiều bộ dáng.

"Trăm dặm có hơn?" Đế đô Lâm gia tên kia cầm đầu lão giả trong lòng kinh hải tự nói một tiếng, ở trăm dặm có hơn liền có uy thế như thế, người này tuyệt đối không phải bình thường linh hải cảnh đại năng.

Hắn sao, đã đến thiết bản!

"Còn thất thần làm gì? Khẩn trương trốn!" Lão giả khẽ quát một tiếng, khi trước mang theo tên kia thanh niên bỏ chạy mà đi, mặt khác hai gã lão giả cũng tỉnh ngộ lại đây, đối phương khoảng cách nơi này còn có trăm dặm, bọn hắn còn có cơ hội chạy trốn, nếu là đối phương đi vào, bọn hắn hôm nay hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

"Tiểu bối, dám người!" Trần Dương quát một tiếng, uy thế càng sâu, đế đô Lâm gia vài tên lão giả trong lòng một cái giật mình, bỏ chạy tốc độ nhanh hơn, trong chớp mắt liền biến mất ở trong rừng.

"Các người này vài Lão bắt từ, đừng chạy!" Đại hội lang giờ chân mắng to.

Mất thấy kia mấy người chạy trốn, đại hội lang còn giả bộ thành ngiên, Trần Dương khoe miệng không khỏi giật giật, quát khẽ nói: "Còn không mau đi?"

Đang nói rồi xuống, hắn khi trước đối với phương hướng ngược nhau chạy đi, đại hội lang cũng tỉnh ngộ lại đây, mại mở tứ chân, bắt đầu vung nha tử chạy như điên lên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Tam kì lang

Trăm dặm ngoài.

Đề đồ Lâm gia vài tên lão giả còn tại chạy như điên, mỗi một mọi người dùng tốc độ nhanh nhất, sợ bị phía sau tên kia vừa mới xuất quan "Lão quái vật" đuổi theo.

"Sao , mắt thấy này thượng cổ dị chủng linh thú muốn tới tay, không nghĩ tới trên chọc ra lớn như vậy một cái lão quái vật." Kia làn da ám hoàng lão giả một bên chạy như điên, một bên tức giận nói.

"Hôm nay nếu là có thể thoát được tánh mạng, đó là ta chờ tạo hóa , ngươi còn muốn linh thú?" Mặt khác một gã lão giả tức giận nói.

"Linh hải cảnh cường giả, có thể ảnh hưởng nhất phương thiên địa khí thế, người này ở trăm dặm ngoài, này mảnh không gian lại có thể còn có thể bị khí thế của hắn ảnh hưởng, tu vi của hắn tuyệt đối vượt qua linh hải cảnh, kia bậc này khí thế đáng sợ khôn cùng, này lưỡng giới sơn mạch bên trong tường thật từng bước hung hiểm, ta bậc này phải cẩn thận ." Cầm đầu lão giả nách xuống mang theo kia thanh niên, tốc độ lại có thể so với mặt khác hai gã lão giả còn muốn nhanh một ít, sắc mặt ngưng trọng nói.

"Ân!" Mặt khác hai người đồng thời gật đầu, ở trải qua việc này trước kia, bọn hắn tâm tính là có chút hung hăng can quấy , cho rằng lấy thực lực của bọn họ tối thiểu có thể ở lưỡng giới sơn mạch bên ngoài đi ngang, thế nào từng muốn hôm nay lại có thể thiếu chút nữa táng thân ở trong này.

Quả nhiên là thế sự biến ảo vô thường.

Bất quá nếu là bọn hắn biết kia cái gọi là "Lão quái vật" chính là một cái mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên già vờ, tuyệt đối sẽ bị đương trường tức chết, ba gã tụ linh cảnh cường giả bị một thiếu niên dọa chạy, này thình truyên ra đi, tuyệt đối là một cái thiên đại chuyện cười.

Bất quá có chút thời điểm, ở thiên thời địa lợi nhân hoà toàn bộ tụ tập tình huống xuống, như vậy chuyện cười cũng không lại là chuyện cười.

Hôm nay Trần Dương có thể thuận lợi đưa bọn họ dọa đi, hắn thân mình thần thức quả thật đạt tới linh hải cảnh cấp bậc, chỉ này gần là trụ cột thôi.

Nơi này là lưỡng giới sơn mạch, đại lục lớn nhất sơn mạch một trong, vừa mới lại là linh khí hải triều tiến đến lúc, bị bọn hắn đụng tới một cái cả đời đều không có nhìn thấy trời qua thượng cổ dị chủng. Loại này có thể miệng nói tiếng người linh thú, bọn hắn cũng chỉ ở sách cổ bên trong chứng kiến qua.

Mà loại linh thú có chủ nhân, cũng là chuyện đương nhiên.

Tại đây dạng bối cảnh cùng tâm lý ảnh hưởng dưới, Trần Dương đột nhiên xuất hiện, tự nhiên có thể rất tốt làm cho bọn họ tin tưởng, hơn nữa đại hồi lang siêu tuyệt biểu diễn kỹ xảo, tin tưởng đối làm bất luận kẻ nào lại bị dọa đi.

"Đại trưởng lão, các ngươi vì sao liền như vậy xác định người nọ thật là linh hải cảnh cường giả?" Lúc này, bị cầm đầu lão giả giáp ở nách ở dưới thanh niên mở miệng nói, trên mặt tràn đầy không cho là đúng, giờ phút này nhưng thật ra hắn có vẻ nhất trí định.

"Vì sao? Riêng là bằng kia cổ khí thế liền có thể nhận định!" Đại trưởng lão không trả lời, kia làn da ám hoàng lão giả khi trước mở miệng.

"Thiếu gia chủ ngươi có điều không biết, linh hải cảnh cường giả khí thế có thể ảnh hưởng nhất phương không gian, vừa mới chúng ta sở lập chỗ, chung quanh phương diện trăm mét trong vòng đều ở cái loại này khí thế trong không chế, đây đúng là linh hải cảnh đại năng thần thông, tụ linh cảnh võ giả tuyệt đối không có loại năng lực này." Mặt khác một gã lão giả nói.

"Kia vì sao người nọ mạnh hơn điều chính hắn vừa mới xuất quan, hơn nữa đã ở trăm dặm ngoài?" Kia thanh niên lần thứ hai mở miệng, trực chỉ vấn đề yếu hại.

"Mặc kệ thiệt giả, kia linh thú chúng ta đã bỏ qua, không cần nhắc lại !" Đại trưởng lão mở miệng, lập tức nhíu mày nói: "Lâm Phong Lâm Miểu hai người đến bây giờ còn chưa từng tìm được, các ngươi thỉnh gia tăng liên hệ."

"Là!" Hai người nhất tề gật đầu, lập tức không hề ngôn ngữ, chạy như điên mà đi.

※※※※※※※※※※※※※※※※

Khoảng cách vừa mới đại chiến nơi trăm dặm ở ngoài, Trần Dương dừng lại chạy như điên thân hình, hai tay xanh tại tất cả trên không ngừng thờ, phía sau, đại hồi lang tứ chỉ chân chạy như điên mà đến, đứng ở bên cạnh hắn.

"Ô ô ô" Đại hồi lang kia cường tráng giống như hùng sư giống thân thể hơi hơi cong lên, một đôi sắc bén con ngươi bên trong hung quang lập lòe, yết hầu bên trong phát ra từng đợt nặng nề tiếng hô, ý xấu nhìn chăm chăm Trần Dương.

Nhận thấy được đại hồi lang khác thường, Trần Dương thân thể lập tức cử thẳng tắp, bát bộ cần thiên thi triển ra, thân thể lướt ngang đi ra ngoài hơn mười thước xa, đứng ở một khối gỗ lớn cự thạch phía trên, mà đại hồi lang giờ phút này đã bỏ nhào vào hắn vừa mới đứng thẳng địa phương, trên mặt tràn đầy nhân tính hóa vẻ phần nộ.

"Súc sinh chính là súc sinh, ngươi muốn lấy oán trả ơn hay sao?" Trần Dương khoanh tay mà đứng, tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia hàn quang,

trầm giọng nói.

"Ngao ô!" Đại hoi lang người lập dựng lên, ngửa mặt lên trời phát ra chấn động sói tru, một đôi chân trước giống như gấu chó một loại hung hăng vỗ vỗ chính mình bộ ngực, vỗ ra miệng rộng nói: "Lão tử thực là cao quý chính là viễn cổ thần thú, lại có thể bị tiểu tử người nói thành tọa kỵ, hôm nay lão tử thân nhau tốt giáo huấn một chút ngươi, lấy tiết mồi hận trong lòng của ta."

"Hừ!" Trần Dương hừ lạnh một tiếng, thần nhiên nói: "Thần thú cũng giống nhau là súc sinh!"

"Ngao ô! Tiểu tử, ngươi đem lão tử chọc giận!" Đại hoi lang rít gào một tiếng, cong lên thân thể mạnh mẽ buông ra, giống như tên rời cung một loại đối với Trần Dương phóng đi, một đôi chân trước phía trên hàn quang lập lòe.

"Phanh!" Trần Dương thân thể nhảy dựng lên, dừng ở hơn mười thước ngoài, hắn vừa mới đứng thẳng chỗ, kia khối gỗ lên cự thạch bị đại hoi lang chụp đập nát. Đại hoi lang mắt thấy vỗ hụt, then quá hoá giận, lần thứ hai xoay người truy kích.

"Sao , ngươi còn tưởng thật hay sao!" Trần Dương sắc mặt âm trầm xuống dưới, quát to.

Nhìn xem đại hoi lang kia cường tráng giống như hùng sư một loại thân thể bay vọt mà đến, Trần Dương đôi mắt hí lại, trong lòng hét lớn một tiếng, ám nhiên tiêu hồn chuông thi triển ra đến, chuẩn xác vỗ vào người trước kia cực đại đầu phía trên.

"Lão tử thân thể thực là còn hơn tinh thiết !" Đại hoi lang khinh thường lắc đầu, vừa định lần thứ hai công kích, thân thể liền bắt đầu lắc lắc loáng một cái lên, nó hoảng sợ phát hiện thân thể của chính mình lại có thể không thể đã khống chế, nhưng lại có loại hoa mắt chóng mặt cảm giác.

"Ôi, ôi, sao lại thế này?" Đại hoi lang hé ra miệng rộng hơi hơi mở ra, như là trúng gió một loại nghiêng , nguyên bản một đôi hung quang lập lòe con ngươi bắt đầu mất trọn trắng, thân thể oanh một tiếng ngã trên mặt đất.

"Ba ba ba ba ba!" Bát bộ cân thiên thi triển ra, Trần Dương đi vào đại hoi lang trước người, ôm đồm nhắc nó cái đuôi, như là chơi đùa đủ một loại, túm đông suất tây đánh, kia cường tráng thân thể không ngừng bị nện ở trên mặt đất, mặt đất đều bị nện ra một đám hố động, đại hoi lang trên người nhưng không có chút tổn thương.

"Ôi, ngươi cái Xú tiểu tử, khản trương dừng tay, bằng không lão tử muốn cắn ngươi !" Đại hoi lang bị Trần Dương cầm lấy cái đuôi suất đến suất đi, một trận đầu hoa mắt choáng, nhin không được mở miệng mắng to.

"Còn dám uy hiếp ta?" Trần Dương quát lạnh một tiếng, trong cơ thể linh lực điên cuồng vận chuyển, đập tản suất càng lúc càng nhanh.

"Ngươi hần sao , ngươi đem lão tử chọc giận!" Đại hoi lang không ngừng đảo xem thường, như trước mắng không thuận theo không buông tha, cuối cùng ước chừng bị Trần Dương quăng ngã nửa khắc chung, rốt cục ngăn cản không được, bắt đầu cầu xin tha thứ.

"Ôi, ân nhân cứu mạng của ta, ta với ngươi hay nói giỡn , ngươi mau dừng tay đi."

"Ngài đại nhân có đại lượng, không cần theo ta một con lang một loại so đo!"

"Ôi!"

"Phanh!" Trần Dương đem đại hoi lang nện ở trên mặt đất, buông ra thủ lui về phía sau ba bước, lạnh lùng nhìn quỳ rạp trên mặt đất không ngừng mất trọn trắng đại hoi lang, đôi mắt hí lại.

"Oa ô!" Đại hoi lang quỳ rạp trên mặt đất đầu hoa mắt choáng, nhưng lại một mực đánh giá Trần Dương nhất cử nhất động, mắt thấy sau phòng bị có ngăn ngại loi loi, lập tức quát to một tiếng, mở ra miệng rộng một ngụm hung hăng cắn ở tại Trần Dương trên đùi.

"Ngươi này vô sỉ chó săn, mau mau nhả ra!" Trần Dương trong lòng vừa sợ vừa giận, quát to.

"Lão tử sẽ không buông ra, đánh chết cũng không buông ra. Oa ô." Đại hoi lang hung tợn nói xong, lời nói mơ hồ không rõ.

"Sao , tìm đánh!" Trần Dương giận dữ, phát tay liền đối với đại hoi lang cực đại đầu chụp đi.

"Xóa bỏ!" Đại hoi lang mắt sắc, mắt thấy Trần Dương một chuông kia thỉnh chụp được đến, sợ hãi còn như trước kia giống nhau thân thể mất đi khống chế, lập tức buông ra miệng rộng, thân thể nhanh nhẹn chạy trốn đi ra ngoài, ở hơn mười thước ngoài đại thụ xuống, vỗ ra miệng rộng hắc hắc cười nói.

"Ngươi này chó săn, không có bệnh chó dại đi!" Trần Dương mẫn ốt đều là hắc tuyến, khoe miệng run rẩy nói.

"Đi ngươi đại gia !" Đại hoi lang tức giận mắng, vừa muốn lần thứ hai phác đi lên.

Cuối cùng, một người nhất lang không hề ngoạn nháo, nhận thức chuẩn một cái phương hướng rất nhanh rời đi, đại hoi lang kia cần ăn đòn thanh âm mơ hồ trong lúc đó truyền đến.

"Uy, tiểu tử, ta gọi là tiêu Thiên Lang, đây là chính mình nhắc tên, khí phách đi, ngươi tên gì?"

"Trần Dương!"

"Nga, Trần Dương a, thực kém cỏi tên, người vừa mới một chương kia là cái gì trò, lại có thể có thể làm cho lão tử trong khoảng thời gian ngắn mất đi thân thể quyền không chế!"

"Có thể hay không giáo dạy ta, lão tử nếu học xong, tán gái thời điểm dùng đến tuyệt đối tốt!"

"Uy, tiểu tử, nói chuyện a, không cần nhỏ mọn như vậy được không?"

"Di, mặt của người thể nào co giật?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Tới từ địa ngục ma điện

Ban đêm.

Tinh quang rực rỡ, trắng sáng treo cao, nhưng mà ở lưỡng giới son mạch bên trong, lại mịt mù tăm tối, Bạch Thiên còn có chút yếu ớt ánh sáng, tới buổi tối trực tiếp chính là hắc không rét đậm, tầm mắt phạm vi không đủ mười thước.

Xa xa thỉnh thoảng truyền đến từng đợt thú hồng, dọa tăng lớn phi điều, vỗ cánh âm thanh không dứt bên tai.

Buổi tối lưỡng giới son mạch, không người nào dám nơi nơi loạn đi, bởi vì một ít ngủ say bên trong mãnh thú đi ra đến kiếm ăn, nhưng mà có chút người là không có những thứ này bản khoản, tỷ như đề đồ bên trong mây đại gia tộc, còn có Trần Mậu Lăng đoàn người bạc này.

Đương nhiên, còn có hai cái tam kì, thì phải là Trần Dương cùng đại hồi lang.

Này một người một sói tu vi cộng lại còn không có thai tức cảnh, lại có thể còn dám nghênh ngang ở đêm tối ở dưới lưỡng giới son mạch bên trong hành tẩu, quả nhiên là dám phách kinh người.

Lúc này, Trần Dương chính khoe miệng run rẩy, đi theo đại hồi lang mặt sau, trong mắt tràn đầy vẻ bất đắc dĩ, nhưng mà hắn kia không hề linh thức lại lặng yên không một tiếng động lan tràn mở ra, trải rộng ở quanh thân năm mười thước trong vòng, giám thị chung quanh nhất cử nhất động, chỉ có nguy hiểm, lập tức tránh né.

Nguyên bản Trần Dương thực hiện cùng này đề giai vô giả giống nhau, tới ban đêm, nhất định tìm kiếm một chỗ bí mật an thân chỗ, lấy cam đoan có thể an toàn vượt qua đêm tối, nhưng mà này đầu không dựa vào phổ đại hồi lang lại cố tình thích buổi tối hành động, cả một đêm miêu tử.

Còn nói cái gì buổi tối hành động kích thích, có thể tìm kiếm cảm giác thỏa mãn vân vân, trực tiếp bị Trần Dương nhất chiêu ám nhiên tiêu hồn chương chụp choáng.

Cuối cùng, đại hồi lang tuân ra đòn sát thủ, nói là cái kia bảo tàng chỗ thấp phần bí mật, thỉnh ở ban đêm tìm kiếm, nhưng lại thỉnh ở phù hợp nhất định điều kiện xuống mới có thể tìm được, Trần Dương bất đắc dĩ, đành lòng đi theo người kia ở ban đêm xuất động.

Tuy rằng lại này cực độ không dựa vào phổ, nhưng mà giờ phút này đã lên phải thuyền giặc, Trần Dương đành lòng cam chịu.

"Hắc, tiểu tử, không cần cẩn thận như vậy được rồi, chúng ta đều là nam nhân, đều cũng có đề trứng vật, lá gan đại điểm." Đại hồi lang nhìn chung quanh, một chút an toàn ý thức đều không có, nhìn thấy Trần Dương như thể cẩn thận, lập tức quay đầu lại nói, miệng rộng liệt đến bên tai chỗ, hắc hắc nở nụ cười,

Trần Dương miễn ốt hắc tuyến, nhìn không được muốn một chương đem người này chụp chết, nơi này là lưỡng giới son mạch, không phải Giang Ninh bên trong thành, nếu là chính xác xuất hiện cái cái gì mãnh thú cường giả chẳng hạn, bọn hắn cũng không đủ người ta một cái đầu ngón tay niết, thật không biết lại này là thể nào ở lưỡng giới son mạch sống sót.

Bất quá người này trừ bỏ kháng tẩu ở ngoài vẫn là có chút ưu điểm, tỷ như nói nó nhìn ban đêm năng lực phi thường tốt, tại đây dạng đưa tay không thấy được năm ngón núi rừng trong, nó lại có thể có thể thấy rõ mấy chục thước ở ngoài chuyện vật, giờ phút này nó một đôi con ngươi chính nở rộ bích sâu kín quang mang, bình tĩnh ma trời một loại.

Nhìn thấy Trần Dương không trả lời, đại hồi lang không sao cả lay động kia cực đại đầu, lác lác dài rộng bàn tọa đi ở phía trước, không kiêng nể gì.

Ngay tại một người một sói đi tới lúc, phía trước trong bóng tối, hư không đột nhiên xuất hiện vài đạo vết rách, giống như vỡ tan một loại, vụn vụn cùng một chỗ, giống như là vỡ vụn gương.

Không gian đứt đoạn!

"Không tốt, lui về phía sau!" Trần Dương tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia kinh ngạc, hẳn kia không lồ thần thức đã phát hiện này nhất dị thường hiện tượng, lập tức khẽ quát một tiếng, thân thể bạo lui, nhưng mà đã đã muộn, một cổ không lồ hấp lực tự kia vết nứt bên trong truyền đến.

Lập tức, kia vết nứt giống như là viễn cổ mãnh thú miệng giống nhau chậm rãi thành lớn, đem này một người một sói nuốt đi vào.

"Phanh!" Trần Dương cảm giác thân thể giống như trong nháy mắt thoát ly sức hút của trái đất một loại, mạnh mẽ cất cao, nhưng mà ngay sau đó vừa vội tốc rơi xuống, cái loại này mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển khiến trong lòng hắn trống vắng, cuối cùng trùng điệp nện ở trên mặt đất.

"Kỳ quái, thế nào một chút cũng không đau? Còn có chút mềm?" Trần Dương nghi hoặc lẩm bẩm.

"Ồi, ngươi cái Thiên sát, ngươi đặt ở lão tử bụng trên, cẩn thận một chút, đừng giẫm đến trũng! Em gái ngươi!" Đại hồi lang hỗn hển thanh âm truyền đến, Trần Dương mới hồi phục tinh thần lại, nguyên lai đặt ở lại này trên người, chẳng thể trách một chút cũng không đau.

Lập tức hắn lập tức vươn người đứng dậy, thần tình cảnh giác nhìn hướng bốn phía, tối đen đôi mắt bên trong tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng.

Đại hồi lang giờ phút này cũng đứng lên, mọi nơi xem chừng, thật không có quá mức lo lắng, tuyệt đối không tìm không phải.

Giờ phút này, Trần Dương cùng đại hồi lang chính bản thân chỗ một tòa ải sơn dưới, ải sơn đỉnh, có một tòa từ xưa cung điện, mà ở bốn phía đều là tối đen một mảnh, không có bất luận cái gì đồng tây, đó là gây không gian.

"Đi lên nhìn xem!" Đại hồi lang trong mắt tỏa ánh sáng, muốn xông lên đi, lại bị Trần Dương một phát bắt được cái đuôi.

"Oa ô!" Đại hồi lang lao ra thân thể mạnh mẽ dừng lại, nháy mắt cảm giác được một trận cú nhanh, cả người lông toàn bộ mở ra, nó hỗn hển quay đầu lại há mồm đối với Trần Dương cánh tay chính là một ngưng, nhưng lại bị thúc cản chính mình cái đuôi.

"Ồ ô ô." Đại hồi lang đau thân thể phát run, quỳ rạp trên mặt đất nghẹn ngào đứng lên.

"Lão tử ngã tám đời huyết môi a, bằng không thể nào gặp đến ngươi này Thiên sát tiểu tử!" Đại hồi lang thương tâm khóc.

Trần Dương trực tiếp đem lại này coi thường, trước đáp từng bước, cẩn thận nhìn kia ải sơn đỉnh cung điện, tối đen đôi mắt bên trong hiện lên một tia ngưng trọng, trong lòng lạnh lẽo một mảnh.

Ải sơn đỉnh trên cung điện cực kỳ từ xưa, kiến trúc phong cách bằng bạc đại khí, cung điện bức phía trên tràn đầy sắc sỡ dấu vết, đó là trải qua vô tận năm tháng lễ rửa tội sau lưu lại căn cứ chính xác theo, chứng minh chỗ ngồi này cung điện có xa xôi bối cảnh.

Cung điện đại môn rộng mở, thật lớn vô cùng, bên trong một mảnh tối đen, giống như là kia viễn cổ mãnh thú một loại, chính giường miệng rộng.

Như vậy kiến trúc, ở hơn nghìn năm trước cũng không từng có qua, nhưng mà hắn đã thấy qua, tại Địa ngục bên trong ra mắt, đây là chuyên thuộc loại Địa ngục kiến trúc, đây là Địa ngục bên trong ma điện.

"Vi sao Địa ngục bên trong ma điện sẽ xuất hiện ở trong này? Chẳng lẽ. . . ." Giờ phút này Trần Dương trong lòng một mảnh lạnh lẽo, hẳn nghĩ tới một cái đáng sợ chuyện thật.

‘ lưỡng giới chi biên, tứ hà mẫn thiên ’, thế giới này xưa nay sẽ có truyền thuyết, nói lưỡng giới sơn mạch bên trong có đi thông Địa ngục thông đạo, hiện hiện giờ hắn tại đây chỗ không gian đứt đoạn bên trong thấy được Địa ngục ma điện, chẳng lẽ là lại nhớ tới Địa ngục hay sao?

"Tiểu tử, ngươi làm sao vậy?" Quỳ rạp trên mặt đất trang khóc lâu rồi đại hồi lang cảm giác được Trần Dương không thích hợp, lập tức đứng dậy, nhỏ giọng hỏi.

Trần Dương vẫn không nhúc nhích, tối đen đôi mắt bên trong tràn đầy ngưng trọng, nếu thật sự đi tới Địa ngục, hẳn đem không thể nhận, ngày xưa Địa ngục một ngàn năm gian nan năm tháng, hắn còn nhớ rõ rãnh mạch, đó là một đoạn nghĩ lại mà sợ trí nhớ.

Lâu rồi sau, Trần Dương phục hồi tinh thần lại, đột nhiên tỉnh ngộ đến nơi đây không có Địa ngục bên trong kia vô tận từ khí, tuy rằng ma điện xuất hiện, nhưng mà nơi này như trước đã tràn ngập nồng đậm thiên địa linh khí, trong lòng hắn vẻ lo lắng diệt hết.

Bởi vì đối Địa ngục mâu thuẫn, còn có đột nhiên chứng kiến Địa ngục ma điện khiếp sợ, thế cho nên hắn thiếu chút nữa xem nhẹ nơi này không gian hoàn cảnh.

"Không phải Địa ngục là tốt rồi!" Trần Dương trong lòng thật dài ra một hơi, mở miệng nói: "Đi lên nhìn xem đi, mau chóng nghĩ biện pháp rời đi nơi này."

Đại hoi lang gật gật đầu, giờ phút này nó cũng hiểu được ở trong này ở lâu cũng không phải một chuyện tốt, lập tức khi trước đối với ai son phía trên đi đến, bất quá nó lúc này đây học thông minh, như cầu giống nhau đem cái đuôi kẹp ở hai chân gian, để phòng Trần Dương đánh lên.

"Này vẫn là lang sao?" Trần Dương thần tình bất đắc dĩ.

Đi vào đỉnh núi, đứng ở đó mấy chục thước cao cung điện trước, Trần Dương trong lòng có ngán ngại hốt hoảng, lập tức kia khổng lồ thần thức giống như thủy triều một loại theo ấn đường bên trong lao ra, hướng về cung điện lan tràn mà đi, điều tra bên trong động tĩnh.

"Không thể cảm giác?" Sau một lát, Trần Dương mở hai mắt, kinh ngạc tự nói một tiếng.

"Vậy làm sao bây giờ?" Đại hoi lang mở miệng.

"Nơi này chỉ có chỗ ngồi này cung điện, chúng ta muốn đi ra ngoài, chỉ có theo chỗ ngồi này cung điện hạ thủ, chỉ có thể đi vào!" Trần Dương mở miệng, nhủ vậy, khi trước đối với cung điện đi đến, đại hoi lang lập tức đuôi kẹp.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Linh thi

Cung điện chiếm phi thường rộng lớn, tiến vào đại điện bên trong, liếc mắt một cái nhìn không đến cuối.

Trong điện trống rỗng, lọt vào trong tầm mắt đều là thật lớn cột đá, chống đỡ cung điện không ngã.

"Đát đát đát!" Tiếng bước chân không ngừng vang lên, ở trống trải trong cung điện tiếng vọng, một người một sói chung đồng tiến, lúc này, đại hoi lang nhìn ban đêm năng lực phát huy ra đến tốt đẹp chính là hiệu quả, ở Trần Dương thần thức không thể vận dụng dưới, cẩn thận quan sát bốn phía tình hình.

"Chỗ ngồi này đại điện rất kỳ quái, phần ngoài nhìn qua cũng không phải bao nhiêu to lớn, nhưng mà bên trong lại thật lớn vô cùng, giống như nhìn không tới cuối một loại, xem ra này trong đó bố trí không gian trận pháp, cẩn thận một chút." Đại hoi lang giờ phút này khó được nghiêm túc đứng lên, một đôi bích sâu kín đôi mắt ở trong đêm tối giống như hai luồng ma trơi, thần tình trịnh trọng nói.

Trần Dương khẽ gật đầu, thần thức không thể thi triển, hẳn chỉ có thể dựa vào bản năng linh giác đến lẳng lặng cảm thụ được chung quanh hết thảy.

Không biết đi tới bao lâu, đại hoi lang chân trước nhẹ nhàng đạp trên mặt đất, không có chút nào tiếng động, nhưng lại như là giẫm trúng cơ quan giống nhau, phía trước mấy chục thước ngoài, cao ngất sáng lên nhất đạo lục quang, kia lục quang cực kỳ chói mắt, khiến tại đây trong bóng tối thích ứng lâu rồi một người một sói thói quen tính nheo lại đôi mắt, cùng lúc đó, Trần Dương lờ lờ kéo đại hoi lang lướt ngang đi ra ngoài, miễn cho lọt vào công kích.

"Hắt xì!" Trong tiếng, phía trước lại có thể xuất hiện một cánh cửa, từ từ mở ra, nở rộ ra một mảnh màu xanh biếc quang mang.

Một người một sói liếc nhau, do dự một lát, đồng thời đối với đạo kia cửa đi đến, bọn hắn không biết như thế nào rồi đi nơi này, nhưng mà cũng không có thể một mực này trống trải đại điện bên trong hành tẩu, tiến vào đạo này cửa, có lẽ là một ý kiến hay.

Cửa sau, là một cái thật lớn vô cùng huyết động, huyết động trong nở rộ yếu ớt lục quang, đem nơi này chiếu có chút sáng sủa, từng đợt râm mát khí tức nghênh diện đánh tới, làm cho người ta có điểm không rét mà run.

Trần Dương cùng đại hoi lang chậm rãi hành tẩu, sau một lát bọn hắn ngừng lại, phía trước có một chỗ đài cao, trên đài cao ‘đứng’ một khối cây khô.

Đó là một khối chết đi không biết bao nhiêu lâu dài thi thể, khô quắt hay sao bộ dáng, đã nhìn không thấy khuôn mặt, lại có thể còn vững vàng đứng ở nơi đó, đó có thể thấy được đến hẳn trước người thập phần khôi ngô, thân cao ước chừng có hai thước ngoài.

"Một khối cây khô!" Đại hoi lang mở miệng, cái mũi ngửi khứu, hơi có vẻ chán ghét nói.

Trần Dương khẽ gật đầu nhìn về phía bốn phía, nơi này có một ít hỗn loạn, hơn nữa có chiến đấu trôi qua dấu vết, hiển nhiên xa xôi đã qua nơi này phát sinh quá lớn chiến, mà người nọ phòng chừng chính là tham chiến người, bất quá thực đáng tiếc lúc này hắn đã chết rồi.

Một người một sói tìm kiếm lâu rồi, không có phát hiện một tia có thể rồi đi nơi này manh mối, nhưng lại đã phát hiện một khối tấm bia đá, tấm bia đá trên có khắc rậm rạp văn tự, những thứ này văn tự, đều là một ngàn năm trước cổ văn, vừa mới là Trần Dương kiếp trước cái kia thời đại văn tự.

Đại hội lang chính hết sức chuyên chú nhìn , nó lại có thể có thể thấy biết.

"Chúng ta nãi đệ bát đại diệt hồn sư, bị thần bí nhân mời đến lưỡng giới sơn mạch, đúng phùng linh khí hải triều lúc, vô ý rơi vào không gian vết nứt bên trong đi vào cái này trong cung điện, lúc đầu, chúng ta thập phần kinh ngạc, bởi vì này tòa cung điện là địa ngục bên trong ma điện, cũng là lúc này, chúng ta đã phát hiện một cái kinh thiên âm mưu, XX tai họa nhân gian, xuất hiện đại lượng linh thi, chúng ta một mình một người chiến chi, thắng thảm, cổ lưu này bị, báo cho hậu nhân, trăm triệu không được tiến vào lưỡng giới sơn mạch ở chỗ sâu trong, phải tránh!"

Đây là này đoạn tấm bia đá văn bia, XX nơi đó rõ ràng là hai chữ, nhưng lại bị vạch tới , không biết là thứ tám đại diệt hồn sư vạch tới, vẫn là sau lại có người lại đây đến nơi này, đem chi vạch tới.

Bất quá Trần Dương giờ phút này trong lòng liền khiếp sợ , bởi vì trước kia đến nơi đây , lại có thể là thứ tám đại diệt hồn sư, hơn nữa xem chừng ngay tại một ngàn năm trước, cái kia thời điểm đúng là hần kiếp trước, mà hiện tại hần sống ở một ngàn năm về sau, nói như vậy, hần hần là chính là thứ chín đại diệt hồn sư .

Nhưng mà, thứ tám đại diệt hồn sư đến tốt cùng đã phát hiện cái gì kinh thiên đại bí? Vì sao sau lại phải văn bia trên viết tên? Hơn nữa vì cái gì lại thận trọng đề cập không cần tiến vào lưỡng giới sơn mạch ở chỗ sâu trong? Hơn nữa thứ tám đại diệt hồn sư cũng là một ngàn năm trước linh khí hải triều lúc tiến đến, hay không cùng hần là cùng trong lúc nhất thời?

Trần Dương trầm tư suy nghĩ, lại không nghĩ ra thấu.

Lúc này, đại hội lang cũng xem xong rồi, trong mắt lập lòe hào quang, không biết suy nghĩ cái gì.

"Bá!" Nhưng vào lúc này, kia trên đài cao cây khô đột nhiên nở hai mắt, trong mắt hiện lên nhất đạo xanh mượt quang mang, há mồm phát ra một tiếng thê lương tiếng hô, căn bản là không giống người loại thanh âm.

"Cẩn thận!" Đại hội lang sắc mặt trình trọng nhắc nhở một câu, cực đại thân thể cong lại, trong mắt lập lòe nguy hiểm quang mang.

Trần Dương mạnh mẽ xoay người lại, tối đen đôi mắt nhìn xem trên đài cao lại "Sống lại" cây khô, một chữ một chút nói: "Đây là linh thi?"

Linh thi, một loại kỳ lạ tồn tại, bọn hần khi còn sống mỗi người đều là cường giả, sau khi lại bị người lấy ác độc bí pháp luyện chế thành linh thi, thậm chí, trực tiếp liệt sát cường giả, đánh tan bọn hần hồn phách, làm cho bọn họ vĩnh viễn không được siêu sinh, lưu lại một ti oán niệm phong ở trong cơ thể, luyện thành uy lực cực kỳ cường đại linh thi, lấy cung luyện chế người ra roi.

Bị luyện chế thành linh thi sau, trừ phi bị lực lượng tuyệt đối phá hủy, bằng không thân thể vĩnh viễn sẽ không hư, chính là một đầu không có linh hồn cái xác không hồn, cực kỳ tàn ác.

Hiển nhiên, trước mắt khối này cây khô chính là linh thi, nghĩ đến cũng là thứ tám đại diệt hồn sư nhắc tới linh thi một trong.

Hơn nữa, này vẫn là một khối nảy sinh một chút linh trí linh thi, bằng không sẽ không ở không có bị người ra roi tình huống xuống thức tỉnh.

"Linh thi, miễn dịch hết thảy lý lẽ công kích, trừ phi lực lượng của người là nó gấp bội đã ngoài mới có thể đem chi phá hủy, hoặc là có được có thể khắc chế linh thi bảo vật, bằng không tuyệt đối không phải đối thủ của nó." Trần Dương thần tình ngưng trọng, mở miệng nói.

"Người có khắc chế bọn hần bảo vật sao?" Đại hội lang hỏi.

"Không có!" Trần Dương lắc đầu.

"Lực lượng của người là bọn hần gấp bội sao?" Đại hội lang hỏi lại.

"Không phải!" Trần Dương đảo cặp mắt trắng dã.

Đại hội lang khoe miệng giật giật, mồm ót hắc tuyến quát: "Người cái **, cái gì đều không có, còn không chạy?" Đang nói rơi xuống, đại hội lang tứ chỉch chân mại mở, phong một loại đối với huyết động ngoại phóng đi, tốc độ cực nhanh, quả thực làm Trần Dương lưu lười.

Trần Dương khoe miệng kịch liệt giật giật, bát bộ căn thiên thi triển đến cực hạn, đi theo đại hội lang mặt sau liền xông ra ngoài.

"Ngao." Chói tai tiếng thét chói tai từ sau phương truyền đến, kia đủ linh thi ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, đi theo vọt ra, tốc độ so với này một người một sói còn muốn khoái thượng chia ra, vài lần thờ trong lúc đó liền đổ ở bọn hần phía trước.

"Chiến!" Trần Dương hét lớn, trong cơ thể công pháp cấp tốc vận chuyển đứng lên, tay phải nắm chặt, băng vân quyền toàn lực nện đi ra ngoài, kia linh thi giống như không có ý thức một loại, không biết tránh né, đợi đến Trần Dương vọt tới phụ cận, mới vừa rồi phản thủ một quyền nện lại đây.

Bọn hần dựa vào chung quanh linh lực dao động đến cảm giác quanh thân hoàn cảnh.

"Oanh!" Song phương hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, Trần Dương kêu lên một tiếng đau đớn, rút lui mấy bước, tay phải hơi hơi run rẩy, liền bị hần cầm thật chặt.

Trái lại kia đủ linh thi, bất quá là rút lui vài bước mà thôi, không có chút nào tổn thương, bọn họ là không cảm giác , cường thịnh trở lại đại công kích

cũng bất quá chính là phá hủy bọn hắn, bọn hắn không có cảm giác đau, giống như là một bàn máy móc, có thể chiến đấu đến sự giải thể cuối cùng một khắc, sẽ không bị chút ảnh hưởng.

Sẽ không giống người bình thường giống nhau, bản thân bị trọng thương dưới sẽ ảnh hưởng chiến lực, bọn hắn chỉ cần không bị phá hủy, liền vĩnh viễn bị vây trệ thái toàn thịnh, đây mới là bọn hắn chỗ đáng sợ.

"Ngao!" Kia linh thi không hề ý thức phát ra từng đợt tru lên, lần thứ hai vọt đi lên, cùng Trần Dương chiến ở tại cùng nhau.

"Bang bang phanh!"

"Rầm rầm oanh!"

Hai người không ngừng đối oanh, nặng nề tiếng vang ở trống trải đại điện bên trong quanh quẩn.

"Hảo tiểu tử, thân thể cường độ lại có thể có thể so với linh thi!" Đại hoi lang trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, mở miệng kêu lên.

"Đừng nói nhảm, mau tới hỗ trợ!" Trần Dương hét lớn.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Bắt người làm tấm chắn

"Ngao ô!"

Đại hoi lang ngao ngao gọi dậy, tiếng kêu so với kia linh thi kêu còn lớn hơn, còn muốn chói tai, giống như tại thi đấu giống nhau.

"Ngao ngao!" Linh thi trên mặt tràn đầy nếp nhăn, hoàn toàn thấy không rõ diện mạo, giờ phút này hắn mở ra khô nứt miệng rộng, yết hầu bên trong phát ra một trận thê lương tiếng hô, có thể rõ ràng nhìn đến hắn trong cổ họng tối đen một mảnh, không có răng nanh, không có đầu lưỡi.

"Ngao ô!" Đại hoi lang không cam lòng yếu thế, lần thứ hai sói tru đứng lên, thanh âm cực lớn, là trước kia gấp bội, nó mạnh mẽ người lập dựng lên, một đôi chân trước hung hăng vỗ vỗ chính mình bộ ngực, khiêu khích nhìn hướng kia linh thi.

"Ngao ngao ngao ngao!" Giống như là vật hợp theo loài một loại, kia linh thi lại có thể bị đại hoi lang tiếng kêu hấp dẫn ở, xoay người lại, hướng về phía sau hung hăng kêu lên, đầu thân vô cùng dài.

"Ngao ô, ngao ô, ngao ô!" Đại hoi lang sói tru.

"Ngao ngao ngao!" Linh thi cuồng khiêu.

Trần Dương đứng ở nơi đó, nhìn xem này hai cái cực phẩm, mắt ốt hắc tuyến, hắn nhìn ra một cổ mẫu miêu phát. Xuân thì thông qua tiếng kêu hấp dẫn mèo được cảm giác.

Lúc này, đại hoi lang nóng nảy, nó kia cực đại thân hình giống như một đầu trâu được một loại chạy như điên mà đến, mở ra miệng rộng, một ngụm liền đối với linh thi dúi tấp tới.

"Dát băng!" Bị cắn huyết nhục bay tứ tung trường diện không có xuất hiện, đại hoi lang kêu thảm lui trở về, nó răng nanh bị băng chặt đứt hai khóa.

"Ta xoa ngươi đại gia, như vậy cứng rắn!" Đại hoi lang phần nộ mắng, bởi vì rút hai khóa răng cửa, nói chuyện đều có một ít hờ.

"Ngươi phòng ngự, ta tiến công!" Trần Dương khoe miệng hung hăng giật giật, hét lớn một tiếng, một quyền đối với linh thi đánh tới.

"Phanh!" Linh thi bị nện lùi lại mấy bước, song chương mạnh mẽ mở ra, phần nộ gầm rú một tiếng.

"Thế nào phòng ngự?" Đại hoi lang giờ phút này giống như là đang muốn phóng ra sấm báo một loại, bình tĩnh hỏi.

"Ngươi thay thế ta phòng ngự, ta phụ trách công kích, hiểu được?" Trần Dương một bên chiến đấu, vừa nói chuyện.

"Lão tử thay thế người phòng ngự?"

"Chính là thay ta làm tằm chấn!"

"Ta xoa người. ¥#%#@¥%." Đại hoi lang lập tức người lập dựng lên, hai tay chống nạnh, nước miếng vẩy ra, nước miếng bay tứ tung mắng to lên.

"Người đầu óc tiến X chứ, lại có thể khiến lão tử cho người làm thịt thuần? Ta làm!" Đại hoi lang tức giận mắng, xoay người muốn chạy trốn.

Trần Dương chau mày, quát to: "Ít nói nhảm, người da dày thịt béo, không làm tằm chấn làm cái gì? Người chạy thử xem xem, ta thật lâu không có ăn thịt chó!"

"Đi bà ngoại người, lão tử là lang không phải cầu, em gái người!" Đại hoi lang khó thở, môi thừ đứng lên, lộ ra sắc bén răng nanh, bắt quá nhưng không có chạy trốn, phần nộ chạy tới, bày ra một bộ "Người tùy tiện trên" biểu tình.

"Bang bang phanh!" Bát bộ căn thiên thi triển đến cực hạn, Trần Dương tốc độ cực nhanh vô cùng, không ngừng đối với kia linh thi phát động công kích, làm gì sau tốc độ cũng cực kỳ mau lẹ, căn bản là chiếm không đến thượng phong, mắt thấy một quyền sắp nện đến đầu, Trần Dương một tay lấy đại hoi lang kéo lại đây.

"Ngao ô!" Một tiếng thê lương, cực kỳ bi thảm, tựa như bị bạo cây hoa cúc một loại tiếng gào thét theo đại hoi lang miệng rộng trong truyền ra, nó hai mắt mạnh mẽ đột ra, lập tức, kia linh thi liên tiếp công kích nện lại đây, sau một lát, đại hoi lang miệng sùi bọt mép, cả người run rẩy, hai chân nhất định nhất định.

"Nhanh đi khôi phục!" Trần Dương một tay lấy đại hoi lang đã đánh mất đi ra ngoài, lần thứ hai cùng linh thi triển đấu đứng lên.

"Bà ngoại người, người nếu không đem người kia giết chết, đều thực xin lỗi lão tử!" Đại hoi lang run run nói một câu, lập tức liền bắt đầu thi triển cuồng chiến thân thể, Thiên Lang phê nguyệt đến khôi phục thân thể cơ năng.

"Bang bang phanh!"

"Rầm rầm oanh!"

"Bang đương!"

Mãnh liệt va chạm âm không ngừng vang lên, tại đây trống trải vô biên vô hạn đại điện bên trong liên tục tiếng vọng, Trần Dương nắm tay giờ phút này đã hơi hơi sưng phồng lên, mà trái lại kia linh thi, cũng bắt quá bị hấn đánh gãy một cái cánh tay thôi.

Đột nhiên, Trần Dương chỗ bụng diệt hồn sư bốn nguyên một trận rung động, hai mắt của hắn trở nên tối đen một mảnh, nhìn không tới chút bạch nhãn, một cổ nhiếp lòng người phách không biết lực lượng đánh vào kia linh thi hai mắt bên trong.

Thần kỳ một màn phát sinh, kia linh thi hình như là tuyết trắng gặp ngọn lửa một loại, trong mắt nhiều điểm ngọn lửa tắt, lập tức thân thể bắt đầu biến nhuyễn, hòa tan, cuối cùng hóa thành đầy đất bột phấn.

"Tại sao có thể như vậy?"

Ngẩn ngừ dị thường sau, Trần Dương phục hồi tinh thần lại, nhìn xem trước mắt một màn, trong lòng nghi hoặc không thôi, vì sao diệt hồn sư bốn nguyên tự động phóng ra, hơn nữa nháy mắt liền đem này linh thi tan rã?

Không nghĩ ra, nhưng mà đây là chuyện tốt, Trần Dương tay phải vuốt ve một chút trong tay trái giới chỉ, lập tức xuất ra một lọ tốt nhất hồi nguyên đan, nuốt vào mấy khóa khôi phục hao tổn tu vi.

"Tiểu tử, người vừa mới làm cái gì?" Đại hoi lang ngạc nhiên hỏi.

"Đi!" Trần Dương không để ý tới hắn, thản nhiên nói một câu, tiếp tục về phía trước bước vào.

"Thiết, có gì đặc biệt hơn người, lão tử nhất rắm có thể bắn chết nó!" Đại hoi lang khinh thường bĩu môi, cái đuôi nhếch lên, đó là nhất đạo nỏ, tại đây yên tĩnh đại điện bên trong giống như sét đánh một loại, dọa Trần Dương một cái lão đảo.

Không biết trước đây bao lâu, có lẽ một canh giờ, có lẽ một đêm, hoặc là lâu. Một người một sói như trước hành tẩu tại trống trải đại điện bên trong chỗ ngồi này đại điện giống như không có giới hạn, bọn hắn cứ như vậy đi tới, vẫn đều không có đi đến cuối.

Bọn hắn đã lâm vào đến nơi này không gian đại trận bên trong, trừ phi phá trận, bằng không bọn hắn xuất liên tục đi đều là vọng tưởng.

"Làm sao bây giờ?" Đại hoi lang có chút mệt mỏi, hữu khí vô lực hỏi.

"Bá!" Trần Dương Cường muốn nói nói, phía trước liền hiện lên nhất đạo hào quang, cảnh tượng một trận biến hóa, bọn hắn tới một rừng cây bên trong, này mảnh rừng cây cực kỳ quý dị, toàn bộ là tinh thiết tổ thành đại thụ.

Trần Dương chậm rãi hành tẩu ở trong đó, phát hiện nơi này có chín chín tám mươi mốt khóa đại thụ, dựa theo nào đó huyền ảo quý tích sắp hàng, mỗi một khóa đều xếp hạng tốt nhất vị trí phía trên, khiến hần thể nào đều đi không ra đi.

"Bá!" Phía trước, đột nhiên nổ rộ ra một mảnh quang sáng, ba chữ to cực kỳ thấy được.

Huyền linh trận!

Trần Dương đôi mắt nhú lại, lập tức trước đập từng bước, cẩn thận nhìn lên, lâu rồi sau trong mắt của hắn hiện lên một tia kinh hãi, lúc này liền khoanh chân ngồi xuống, nhắm lại hai mắt.

Huyền linh trận, viễn cổ để lại từ xưa pháp trận, có thể ảnh hưởng không gian, hơn nữa làm cho người ta sinh ra ảo giác, vừa vào trong đó tựa như đồng tiền vào một không gian khác một loại, cho dù bày trận người chỉ dùng nơi chật hẹp nhỏ bé, trùng chiều người cũng giống như hành tẩu tại vô biên vô hạn không gian bên trong một loại, kỳ thật nếu là người ngoài cuộc xem trong lời nói, người nọ cũng bắt quá ngay tại tại chỗ trần trọc xê dịch thôi.

Này quang sáng phía trên, liền ghi lại huyền linh trận bố trí cùng phá giải phương pháp, nếu là có thể học tập, liền có thể phá vỡ này huyền linh đại trận, rồi đi này ngắt quang liệt không gian.

Trần Dương vận khí tưởng thật không sai, này mảnh cây vạn tuế lâm đó là chỗ ngồi này đại trận mất trận.

"Oa, thứ tốt a!" Đại hồi lang giờ phút này hai mắt tỏa ánh sáng, cẩn thận quan sát quang sáng trên hết thấy, lập tức cũng học Trần Dương khoanh chân ngồi dưới đất, một đôi chân trước đặt ở tất cả phía trên, quả nhiên là một bộ nhân mô cầu dạng.

Thời gian rất nhanh xẹt qua, lâu rồi sau, Trần Dương mở hai mắt, trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên nhất đạo tinh quang, hai tay bắt đầu kết xuất từng đạo phiền phức ấn kết, cùng lúc đó, thân thể hắn cũng bắt đầu tại cây vạn tuế lâm bên trong xê dịch đứng lên, mỗi đến một viên cây vạn tuế trước, hắn liền tại này trên ấn tiếp theo đạo ấn kết.

"Oanh!" Làm Trần Dương đem cuối cùng một viên cây vạn tuế ấn kết đè xuống thì cả rừng cây lập tức nổ rộ ra rực rỡ bạch quang, hào quang càng ngày càng mãnh liệt, đợi đến cuối cùng đó là nhắm lại hai mắt đều cảm giác được có cường quang bắn thẳng đến.

"Rầm lạp." Làm Trần Dương lại mở hai mắt lúc, cảnh tượng đại biến huyền, bọn hắn đã về tới lưỡng giới sơn mạch bên trong, trước mắt là một mảnh gò đất, ở cạnh gần vách núi địa phương có một ngum thủy đàm, thủy đàm biên ngồi nhất đạo bóng hình xinh đẹp.

Làm một người một sói chứng kiến đạo kia bóng hình xinh đẹp lúc, thậm chí sùng sốt đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đùng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Mới gặp Tiêu Băng Linh

Trong núi đất trống

Huyền nhai vách đá dựng đứng

Tại vách núi trước, có nhất loan đầm nước, đầm nước trong suốt thấy đáy, mặt ngoài tản ra nhàn nhạt sương mù, nhất đạo tựa như ảo mộng thân ảnh đang ngồi ở bờ đầm một khối trên tảng đá, đưa lưng về phía Trần Dương bọn hắn.

Người nọ nhi xích. Lỏa thân thể, đầu đầy tóc đen phi tại của nàng lưng ngọc phía trên, ướt sũng, phát sao còn tại đầu viên ngói trích thủy, bọt nước theo eo của nàng bộ trượt xuống, hoạt tiến kia làm cho người ta lâm vào phun huyết mê người song cô trong lúc đó.

Của nàng lưng ngọc trắng nõn vô cùng, bởi vì ngồi ở tảng đá phía trên, kia đầy đặn song cô bị đè ép căng lồi ra, người như vậy nhi, phối hợp như vậy tình cảnh, quả thực chính là một bộ xa hoa mỹ nhân nổi trên mặt nước bức tranh.

Trường hợp như vậy, đòi làm bất luận cái gì nam nhân đều khó có thể cầm giữ, Trần Dương cũng không ngoại lệ, giờ phút này trong cơ thể hắn máu bắt đầu gia tốc chảy xuôi, hắn có thể rõ ràng cảm giác được thở có chút ồ ồ lên.

"Tê lư!" Đại hồi lang hé ra miệng rộng mở ra, chảy nhắt chảy nước miếng, một đôi tròng mắt bên trong đều bắt đầu nổ rộ ra xanh mượt quang mang, Trần Dương cuối cùng vâng biết cái gì gọi là hai mắt tỏa ánh sáng, cũng cuối cùng biết vì sao sẽ có "***" này danh hiệu.

Đại hoi lang nâng lên chính mình hữu hảo, lau miệng biên nước miếng, lập tức đá đá Trần Dương, kích động nói: "Nhanh, nhanh, nhanh truyền thụ lão tử kia cái gì âm nhiên tiêu hồn chương, lão tử muốn lên đi đêm này ** chụp choáng!"

"Hắc hắc hắc." Đại hoi lang hé ra miệng rộng đều nhanh liệt đến bên tai chỗ, đôi mắt bên trong tràn đầy hưng phấn quang mang, không biết bắt đầu ảo tưởng cái gì thiếu nhi không nên hình ảnh.

Trần Dương trực tiếp coi thường lại này không hợp lý yêu cầu.

"Nhanh cho ta!" Đại hoi lang nóng nảy, há mồm muốn cắn.

Trần Dương trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên một tia tinh quang, một tay lấy đại hoi lang đặt tại bụi cỏ bên trong, lập tức nói: "Thu liễm khí tức, có cường giả đến!"

Đầm nước biên.

Kia xinh đẹp làm cho người ta ngạt thở thân ảnh đang băng bó của nàng vai phải, nơi đó có một đạo hai tắc lớn lên miệng vết thương, còn tại đổ máu.

"Rầm!" Bóng hình xinh đẹp đột nhiên đứng lên, hai chân thon dài, lưng ngọc quang hoa, mê người song cổ thập phần vĩnh cao, hoàn mỹ hiện ra tại Trần Dương trước mắt, bị bám tăng lớn bọt nước, nàng trông rõ ràng xuất ra một món đồ xiêm y mặc vào, "Thương" một tiếng ra khỏi vò âm, trong tay nàng nhiều ra một phen tử quang lập lòe trường kiếm.

Nàng chậm rãi xoay người lại, quả nhiên vãng một bộ xinh đẹp làm cho người ta ngạt thở dung nhan, lông mày kẻ đen khinh khóa như viễn sơn, hai tròng mắt chớp động giống như Tinh Thần, quỳnh mũi vĩnh cao, môi anh đào vi mãn, thon dài cổ trắng tinh không tỳ vết, tư sắc mơ hồ trong lúc đó càng sâu Trần Vũ Hân.

Bất quá trước mắt này tiểu mỹ nhân toàn thân lộ ra một cổ sinh ra không nên lại gần lạnh như băng cảm giác, cùng Trần Vũ Hân cao ngạo bất đồng, giống như là một tòa núi băng một loại, khuôn mặt phía trên tràn đầy lãnh liệt, một đôi xinh đẹp con ngươi bên trong lộ vẻ xơ xác tiêu điều chi sắc, nếu nói lúc trước đã gặp nàng bóng lưng sẽ làm sở hữu nam nhân bốc cháy lên trong lời nói, như vậy hiện tại, tắc sẽ bị hoàn toàn đóng băng.

Loại này băng hỏa lưỡng trọng thiên cảm giác, lập tức khiến Trần Dương phục hồi tinh thần lại, trong cơ thể dị thường cảm diệt hết.

"Bá bá bá!" Sắc bén kinh phong truyền đến, xa xa, ba đạo thân ảnh rất nhanh theo rừng rậm bên trong lao ra, đi vào đầm nước biên.

Người tới hai nữ một nam, hai gã nữ tử tư sắc đều là thượng đẳng, nhưng mà cùng trước mắt vị này nữ tử khi xuất ra lại âm đạm thất sắc, mà nam tử kia còn lại là mày kiếm mắt sáng, tuấn lãng bất phàm, ba người đều cảm trong tay trường kiếm, hiển nhiên lại giả bất thiện.

Kia hai gã nữ tử đều là ngưng thần cảnh tu vi, mà kia thanh niên tu vi Trần Dương lại nhìn không thấu, như vậy chỉ có một có thể, thì phải là hần là thai tức cảnh cường giả.

"Tiêu Băng Linh, ngươi vì sao không chạy?" Chứng kiến đứng ở trước mắt một bộ lạnh lùng bộ dáng nữ tử, trong ba người, một gã thân hồng nhạt quần áo nữ tử cười lạnh nói, trong mắt tràn đầy che dấu không được ghen tị chi sắc.

"Biết chạy không thoát sao?" Mặt khác một nữ tử mở miệng, ngữ khí bên trong tràn đầy khoái ý.

"Tiêu Băng Linh, nếu là ngươi theo bốn công tử, ngày sau có hưởng vô cùng vinh hoa phú quý, lại có thể đạt được phong phú tu luyện tài nguyên, ngươi vì sao như thế luẩn quẩn trong lòng đâu?" Tên kia nam tử nhìn nhìn tay của mình chỉ, nhàn nhạt nói.

"Hừ!" Được xưng là Tiêu Băng Linh nữ tử hừ lạnh một tiếng, cả người khí tức càng lạnh lẽo.

"Có thể bị công tử hợp ý, đó là phúc khí của ngươi, ngươi cái tiểu tiện nhân không cần không biết điều!" Tên kia thân hồng nhạt quần áo nữ tử lần thứ hai mở miệng, ngữ khí bên trong hơi có chút bất mãn.

"Ba!" Kia thanh niên phản thủ chính là một cái tát, đem kia phần y nữ tử đánh khé miệng đổ máu, lạnh lùng nói: "Không nên nói lời, không nên nói!"

"Vâng!" Phần y nữ tử lui về phía sau vài bước, tay phải gắt gao che gương mặt của mình, đôi mắt bên trong hiện lên một tia hận ý.

"Băng linh, ngươi trên vai thương còn không có tốt, mau mau để cho ta vì ngươi trị liệu, miễn cho lưu lại vết sẹo!" Thanh niên thần tình tươi cười, muốn đi tiến lên đi.

"Này tất cả đều vãng bái ngươi ban tặng!" Tiêu Băng Linh quát lạnh một tiếng, huy động trường kiếm trong tay, một kiếm đối với thanh niên đâm tới, tốc độ cực nhanh, quả thực làm cho người ta không kịp nhìn, chỉ có thể nhìn đến một chút hàn quang tại phi tốc tới gần thanh niên.

"Không nên dùng linh lực, miễn cho thương thế tái phát!" Thanh niên thần thiết dặn dò một câu, huy kiếm cùng Tiêu Băng Linh chiến đấu kịch liệt đứng lên, bất quá hần lúi bước bước lui về phía sau, không hề động dùng vài phần thực lực.

"Đi thôi!" Mấy chục thước ngoài bụi cỏ bên trong, Trần Dương thấp giọng nói một câu, chậm rãi lui về phía sau.

"Tiểu tử, ngươi đừng như vậy nhu nhược được chưa? Như thế mỹ nữ muốn bị một người tra khi nhục, ngươi còn có thể bình yên rút lui?" Đại hoi lang

nóng nảy, găm nhẹ đứng lên.

"Chuyện này cùng chúng ta không quan hệ, hơn nữa, đôi mắt bọn hắn, chúng ta liên tục tự bảo vệ mình thực lực đều không có, làm người phải hiểu được đúng mực!" Trần Dương bất vi sở động, ngữ khí bình tĩnh nói, đồng thời nhanh hơn lui về phía sau tốc độ.

"Tiểu tử, lão tử nhìn lầm ngươi, không nghĩ tới ngươi là cái người nhất gan, phải đi chính ngươi đi, lão tử không đi!" Đại hoi lang phần nộ thử nổi lên răng nanh, hé ra đại mặt phía trên tràn đầy xem thường chi sắc.

"Tốt!" Trần Dương bất vi sở động, rất nhanh rời đi.

"Khương Ngự Phong, thu vào ngươi kia xấu xa diện mạo đi, hôm nay hoặc là ta chết, nếu không ngươi đừng hòng toại nguyện!" Nhưng vào lúc này, Tiêu Băng Linh quát lạnh một tiếng, thân thể một cái lao đảo lui về phía sau vài bước, đưa tay che chính mình vai phải, nơi đó có một nét thoáng hiện huyết sắc chảy ra, nhìn thấy ghê người.

"Hừ!" Mắt thấy nữ nhân này cứng mềm kiên cường, được xưng là Khương Ngự Phong thanh niên sắc mặt lạnh xuống dưới, ngạo nghễ nói: "Bỏ công tử hợp ý ngươi, đó là phúc khí của ngươi, ngươi không cần rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!"

"Nếu không phải bị ngươi ám toán, ngươi còn dám như thế nói với ta nói?" Tiêu Băng Linh hé ra tuyệt mỹ dung nhan phía trên che kín sương lạnh, ngữ khí không chứa chút cảm tình, đôi mắt bên trong hàn quang lập lòe.

"Thế nào không dám? Ta đường đường đế đô Khương gia Nhị thiếu gia, còn có thể người phải sợ hãi?" Khương Ngự Phong lạnh lùng cười, trên mặt tràn đầy ngạo nghễ chi sắc.

"Đế đô Khương gia Nhị thiếu gia?" Rời đi Trần Dương mạnh mẽ ngừng cước bộ, chậm rãi xoay người lại, trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên nhất đạo hàn quang.

"Tiểu tử, ngươi nghĩ thông suốt ?" Đại hoi lang nhìn thấy Trần Dương xoay người, lập tức hưng phấn nói, liệt mở miệng rộng hắc hắc nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 48: Nhanh ra tay a

Đế đô Khương gia, Trần gia lớn nhất cừu nhân, thật không ngờ, hôm nay lại ở chỗ này gặp được Khương gia Nhị thiếu gia.

Trần Dương quả nhiên là giật mình vô cùng, bất quá giờ phút này trong lòng hắn lại tràn đầy tức sát ý, Khương gia, quả nhiên không có người tốt.

"Tiểu tử, nhanh lên ra tay đi, bằng không tiểu mỹ nhân muốn bị cái kia súc sinh lăng phí ." Đại hoi lang cấp khó dẫn nổi, mở miệng thúc giục nói.

Trần Dương khẽ lắc đầu, hắn không tính toán tùy tiện ra tay, bởi vì nếu là hắn thi triển mở có thể có thể so với linh hải cảnh đại năng thần thức sau, đế đô Khương gia có cường giả ẩn đang âm thầm, như vậy tình cảnh của hắn đem thập phần nguy hiểm, hơn nữa này lưỡng giới sơn mạch thần bí vô cùng, ai biết có hay không lãnh đời cường giả hoặc là ngủ say mãnh thú, tùy tiện trêu chọc ra một cái đến, hắn đều không thể thừa nhận.

Cho nên, hắn nhất định muốn một cái ổn thoả tốt đẹp biện pháp, tức có thể cứu xuống Tiêu Băng Linh, có năng lực trăm điều Khương Ngự Phong.

Đúng vậy, trăm điều Khương Ngự Phong, Trần Dương phát qua thệ, phàm là nhìn thấy Khương gia người, bất luận là không phải, liền một chữ, sát!

"Vang vang!"

"Bang bang!"

Giữa sân, Tiêu Băng Linh đang cùng Khương Ngự Phong chiến đấu kịch liệt, nhưng mà làm gì nàng bản thân bị trọng thương, thực lực không thể phát huy, bị Khương Ngự Phong đè nặng đánh, xem chừng đã không thể chống đỡ lâu lắm.

Bất quá trên mặt của nàng như trước tràn đầy lạnh lùng, không có chút nào lo lắng, chẳng qua chính là chết, nàng xem vô cùng lạnh nhạt.

"Tiêu Băng Linh, ngươi nếu muốn rõ ràng, nếu theo bỏn công tử, ta cam đoan ngươi có thể tiến vào Thần Ma thánh địa!" Khương Ngự Phong công kích càng sắc bén đứng lên, quát to.

"Thần Ma thánh địa chính mình có thể tiến vào, còn cần ngươi?" Tiêu Băng Linh ngẩng đầu bên trong tràn đầy khinh thị, hiển nhiên cũng không đem Khương Ngự Phong để vào mắt.

"Vậy ngươi cũng đừng trách ta lật thù tòi hoa !" Khương Ngự Phong bắt đầu toàn lực công kích.

"Tiểu tử, ngươi thế nào còn không ra tay? Sao , ngươi thật muốn nhìn xem tiểu mỹ nhân bị ** làm bẩn?" Đại hôi lang cấp không ngừng vò đầu.

Trần Dương quay đầu đến, nhìn xem đại hôi lang, trong suốt đôi mắt mị lên, khóe miệng chậm rãi nhếch lên, hẳn đã nghĩ tới một biện pháp tốt.

"Ngươi muốn điều gì?" Đại hôi lang bị Trần Dương xem cả người sợ hãi, trong lòng sinh ra một cổ bất an dự cảm, không khỏi theo bản năng lui về phía sau vài bước, tùy thời chuẩn bị chạy trốn.

"Ngươi không phải thành anh hùng cứu mỹ nhân sao, trước mắt sẽ có một cái cơ hội!" Trần Dương nếu có chút thâm ý cười, mở miệng nói.

"Không cứu, sao , tiểu tử ngươi ngăn ra này phúc biểu tình, chuẩn không có chuyện tốt!" Đại hôi lang lập tức lắc đầu, xoay người muốn chạy trốn.

"Ám nhiên tiêu hồn chương!" Trần Dương quát khẽ.

"Tốt, lão tử đáp ứng ngươi!" Đại hôi lang cử động trào đầu hàng.

"Để cho ngươi cứ như vậy." Trần Dương thấp giọng nói vài câu, đại hôi lang hiểu ý gật gật đầu, lập tức người tiện thể lập dựng lên, ngông nghênh đối với phía trước đất trống đi đến, một đôi chân trước lưng đeo ở sau người, bộ ngực cử thường cao, cực độ hung hăng can quấy.

"Ồi, hôm nay thời tiết không sai thời, trời trong nắng ấm, diễm dương cao chiếu." Đại hôi lang một bên hành tẩu, một bên chung quanh xem chừng

Bất quá một lát, nó liền tới tới đất trống bên trong, ngẩng đầu nhìn trời, giống như không có chứng kiến nơi này mấy người một loại, cao giọng nói: "Năm kia hôm nay này trong rừng, lang mặt cây anh đào nên hồng, lão tử đi ra ngoài đi dạo một vòng, cây anh đào như trước vậy hồng!"

"Ngạch." Đang chiến đấu mấy người ngừng lại, toàn bộ thần tình khiếp sợ nhìn trước mắt này chính người lập dựng lên, miệng nói tiếng người đại hôi lang.

"Này, này, đây là viễn cổ dị chủng, vâng thần thú, thứ này thật sự tồn tại?" Khương Ngự Phong kinh hãi vô cùng tự nói.

"Thật là thần thú a!" Kia thân hồng nhạt quần áo nữ tử từ kinh hô.

"Tốt hùng tráng một cái đại chó săn a." Mặt khác một nữ tử mở miệng.

Tiêu Băng Linh thần tình lãnh khốc chỉ sắc, lạnh như băng đôi mắt bên trong cũng hiện lên một tia khiếp sợ, bức này có thể miệng nói tiếng người linh thú nàng cũng chỉ là tại sách cổ bên trong ra mắt, vốn tưởng rằng vâng truyền thuyết, nhưng không có nghĩ đến thật sự tồn tại, hơn nữa ngay tại hôm nay mới nàng thấy tận mắt tới.

"Mau mau, động thủ bắt lấy nó, đây chính là bảo bối a!" Khương Ngự Phong kêu to, trong mắt tràn đầy tham lam quang mang.

"Thật sự là xui, đi ra tản tản bộ, lại có thể bị lão tử đụng tới một đám thô bạo tử, thế nào? Chưa thấy qua lão tử như vậy như thế uy vũ thần thú sao?" Đại hôi lang người lập dựng lên, một đôi chân trước vây quanh ở trước ngực, khinh thường nhìn mấy người, ngạo nghễ nói.

"Bắt lấy nó!" Khương Ngự Phong hét lớn, bắt đầu ra tay công kích.

"Muốn bắt ta? Đến nha đến nha!" Đại hôi lang cực độ sát, xoay người lại mạnh mẽ lay động nó kia to mọng phong mông, cái đuôi lắc lắc, mại mở tứ chỉ móng vuốt mà bắt đầu chạy như điên đứng lên, tốc độ cực nhanh, quả thực khiến Trần Dương lú lừ.

Giờ phút này Khương Ngự Phong trên mặt không khỏi hiện lên một tia do dự, như vậy tam kì, rốt cuộc là không phải viễn cổ dị chủng? Bất quá rất nhanh hắn liền xác định xuống dưới, có thể miệng nói tiếng người linh thú, tuyệt đối vâng bảo bối, cho nên hắn thực rõ ràng bỏ lại Tiêu Băng Linh, tiểu mỹ nhân không có còn có thể tìm lại, thần thú không có đã có thể thật sự không có.

Xa xa bụi cỏ bên trong, mắt thấy đại hôi lang đem Khương Ngự Phong mấy người dẫn dắt rời đi, lập tức thi triển mở bát bộ can thiên rất nhanh đi vào thủy đàm biên.

"Ngươi là ai?" Vừa mới thở dài nhẹ nhõm một hơi Tiêu Băng Linh, lập tức khuyên giải đứng lên, lạnh lùng hỏi.

Trần Dương bất vì sở động, trong suốt đôi mắt nhìn thoáng qua Tiêu Băng Linh kia còn tại tràn đầy huyết vai phải, nhàn nhạt nói: "Nếu ngươi còn muốn sống sót trong lời nói, cũng sắp điểm rời đi!"

"Ta vì cái gì phải nghe ngươi !" Tiêu Băng Linh sắc mặt rất lạnh.

"Nơi này là cửu ngọc đoạn tục cao, hiệu quả như thế nào, ngươi dùng liền biết, mau mau rời đi nơi đây, bằng không kia Khương Ngự Phong trở về, ngươi còn muốn chạy đều đi không được !" Trần Dương đưa tay văng ra một cái bình ngọc, ngẩng đầu bên trong có chút không kiên nhẫn.

"Kìa chích thần thú là của ngươi bằng hữu?" Tiêu Băng Linh trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, mở miệng hỏi nói.

"Vấn đề của ngươi nhiều lắm" Trần Dương sắc mặt lạnh xuống dưới.

"Đa tạ!" Tiêu Băng Linh không hề hỏi nhiều cái gì, trước mắt thiếu niên này tu vi liên tục bọn ta nhìn không thấu, ở tại chỗ này đêm dài lắm mộng, nàng thật sâu nhìn liếc mắt một cái này quần áo tử y hơi có vẻ gầy yếu thân ảnh, triển khai thân hình ẩn vào vô tận rừng rậm bên trong.

Nhìn xem Tiêu Băng Linh rời đi, Trần Dương mày hơi hơi cau, lập tức xuất ra trước khi đi Đại trưởng lão cho hắn ngọc bài, do dự sau một lát liền thúc dục linh lực đem trong năng lượng hoạt hoá, hơi thở của hắn rất nhanh tăng lên.

Ngưng thần cảnh ngũ trọng thiên, ngưng thần cảnh bát trọng thiên, ngưng thần cảnh đỉnh phong.

Thai tức cảnh, thai tức cảnh tam trọng thiên,

Thai tức cảnh ngũ trọng thiên!

Cuối cùng, Trần Dương tu vi cũng cố tại thai tức cảnh ngũ trọng thiên phía trên, cảm thụ được trong cơ thể kia mãnh liệt mệnh môn lực lượng cường đại, Trần Dương trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên một tia khát vọng, đó là đối lực lượng khát vọng, hắn thình nhanh hơn tốc độ tu luyện.

Khoảng cách mười tám tuổi, còn còn lại đã hơn một năm thời gian, mà tu vi của hắn mới ngưng thần cảnh, thời gian cấp bách a.

Này ngọc bài mặc dù là Đại trưởng lão giao cho hắn khiến hắn tại trong lúc nguy cấp sử dụng, nhưng mà Trần Dương cân nhắc lui tới, vẫn là quyết định trước dùng một lần, bởi vì hắn gặp Khương gia Nhị thiếu gia, trong lòng hắn sát ý mệnh môn, biện pháp của hắn rất đơn giản, chính là lợi dụng đại hội lang con chó kia rầm rền thần thú thân phận, đem Khương Ngự Phong đám người dẫn đi, đợi Tiêu Băng Linh sau khi rời khỏi lại khiến đại hội lang đưa bọn họ dẫn trở về, sau đó thì triển sát thủ, một kích trí mạng.

Hắn sợ dĩ không có trực tiếp ra tay, chính là muốn nhìn một chút âm thầm có hay không Khương gia người ẩn núp, hơn nữa hắn cũng không muốn tự thân bí mật bị ngoại nhân chứng kiến, đại hội lang bất đồng, hiện tại bọn hắn tại một cái trên thuyền, biết một ít bí mật cũng không phùng.

"Ngao ô!" Xa xa, truyền đến đại hội lang kia hung hăng cắn quấy tiếng sói tru, Trần Dương trong mắt hiện lên một tia tức sát ý, hôm nay, trước hết vì xuống dốc mấy chục năm Trần gia, thu một ít lợi tức đi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Lợi tức

"Thương!"

Trong trẻo ra khỏi vỏ trong tiếng, Trần Dương trong tay nhiều ra một phen sắc bén trường kiếm, mũi kiếm chỉ xéo mặt đất, sắc mặt lạnh lùng nhìn phía trước.

Kiếp trước, hắn cũng là xử dụng kiếm, khi đó hắn sử dụng chính là thượng cổ thần binh, mà nay ngày, hắn thanh kiếm này vãng lâm thịnh hành Trần Mậu Lăng cho hắn một phen bảo kiếm, tuy rằng không thể cùng trước kia thần binh so sánh với, nhưng cũng thắng tại rắn chắc sắc bén.

"Sao, nếu không xem tại ngươi là thần thú phân thượng, bốn công tử đã sớm chặt bỏ của ngươi đầu chó, ngươi cái ** đại chó săn!" Đại hội lang theo rừng cây bên trong chạy trốn đi ra, Khương Ngự Phong đi theo phía sau, hỗn hển quát, hiển nhiên hắn cũng bị này cực phẩm tức giận quá.

Mà kìa hai gã nữ tử lại thần tình nổi giận chỉ sắc, hận không thể giết trước mắt này vô si đại chó săn.

"Đi bà ngoại ngươi chân, lão tử thực là cao quý lãnh ngao lang, không phải chó săn, em gái ngươi mới là chó săn, ngươi cả nhà đều là chó săn, ngươi là một con công cầu, kìa hai cái ** vãng hai mẫu cầu." Đại hội lang nước miếng bay tứ tung nằng.

"Hai vị **, bị này chích công cầu trên cảm giác như thế nào a?"

"Lấy chồng khi xuất ra có cái gì ... không khác nhau?"

"Này công cầu rất tàn bạo đi? Ít nhất thoát nhìn là thế!"

"Các ngươi kia nhỏ xinh thân hình có thể hay không chịu được?"

"Lão tử thực là thực ôn nhu, muốn hay không lo lo lẳng lẳng theo lão tử a? Oa ha ha ha. Cạc cạc!" Đại hoi lang một bên loạn binh nhảy loạn, một bên nói bừa, miệng đầy miệng ba hoa, nói đều là tu nhân từ ngữ, trực tiếp đem kia hai gã kiều diễm ướt át nữ tử tức giận thần tình đỏ bừng, mảy liễu đều dựng thẳng lên.

"Ngươi ghé tòm kia đại chó săn, lão nương hôm nay nhất định phải chém xuống của ngươi đầu chó!" Hồng nhạt quần áo nữ tử thần tình sát khí, điên cuồng kêu to.

Khương Ngự Phong lại sắc mặt khó coi, bị một con súc sinh như thế nổi giận, hấn từ trước muốn cũng không từng nghĩ tới.

"Lão tử nếu không ra tay giáo huấn một chút các ngươi, các ngươi thật đúng là không biết Hoa nhi vì cái gì như vậy hồng!" Đại hoi lang hé ra miệng rộng đều nhanh liệt đến bên tai, rất nhanh vọt tới Trần Dương trước người, người lập dựng lên, một đôi chân trước chống nạnh, lại có thể so với Trần Dương cao hơn ra một cái đầu.

"Các ngươi là một người?" Khương Ngự Phong tại hơn mười thước ngoại ngừng lại, lạnh lùng hỏi.

"Ai nha, Tiêu Băng Linh chạy, công tử, khẳng định vâng trước mắt tiểu tử này giờ trò quỷ!" Thân hồng nhạt quần áo nữ tử kinh hô ra tiếng.

"Ngươi là đế đô Khương gia Nhị thiếu gia?" Trần Dương không đáp hỏi lại, ngữ khí lạnh lùng.

"Vâng lại như thế nào?" Khương Ngự Phong ngạo nghễ nói.

"Thực là đế đô nhất lưu gia tộc Khương gia? Trong tộc đệ nhất cao thủ tiểu Thần Quân?" Trần Dương hỏi lại, ngữ khí càng lạnh lùng đứng lên.

"Nói nhảm, còn có thể có mấy người, cái Khương gia, tiểu tử, ngươi lại có thể dám nói lòng bốn công tử vừa ý mỹ nhân? Lá gan không nhỏ a." Khương Ngự Phong sắc mặt lạnh xuống dưới, ngữ khí không tốt nói.

Phía sau hấn hai nữ cũng là thần tình xem kịch vui thần sắc.

"Tốt!" Trần Dương há mồm phun ra một cái chữ tốt, không thềm nói (nhắc) lại, nhưng mà thân thể hấn lại mạnh đối với Khương Ngự Phong phóng đi, trường kiếm trong tay tại bát bộ căn thiên như vậy cấp tốc thân pháp xuống, chỉ có thể nhìn đến nhất đạo hàn quang ẩn hiện.

"Hừ, lại có thể dám đối với bốn công tử ra tay? Không biết tự lượng sức mình!" Khương Ngự Phong hừ lạnh một tiếng, khinh thường nhìn vọt tới Trần Dương, trường kiếm trong tay chớp động, rất nhanh nghênh liễu thượng khứ.

"Hai vị ** thực nhảm chán đi? Thực tịch mệnh đi? Không cần hừ không, ta đến cùng các ngươi a." Mắt thấy Trần Dương hai người chiến ở tại cùng nhau, đại hoi lang lập tức hắc hắc nở nụ cười, một đôi lang mắt đều híp lại thành một đường nhỏ, ý xấu.

"Ngươi này vô sỉ đại chó săn, hôm nay lão nương giết ngươi!" Phấn y nữ tử mảy liễu thật dựng thẳng, hét lớn một tiếng, huy kiếm đối với đại hoi lang chém tới.

"Ta tới giúp ngươi!" Mặt khác một nữ tử cũng đồng thời ra tay, muốn mau chóng giết này khẩu không ngăn cản ** thần thú.

"Có hương vị, lão tử liền thích ngươi như vậy!" Đại hoi lang ánh mắt mờ, lại có thể đối phấn y nữ tử trừng mắt nhìn, nhưng lại nhú lông mày, một bộ nhân tính hóa ngả ngón chỉ sắc, lại chia đầu lưỡi liếm liếm môi, một bộ cực độ chờ mong thần sắc.

"A, lão nương muốn giết ngươi!" Phấn y nữ tử hoàn toàn hồng mắt, bệnh tâm thần kêu lên.

Kia một bên, Trần Dương cùng Khương Ngự Phong chiến ở tại cùng nhau, kiếm quang lập lòe, linh lực dao động bốn phía, sắc bén kiếm khí không ngừng bắn nhanh mà ra, đem quanh thân mặt đất cây cối bắn ra một đám ngón tay độ mịn lỗ nhỏ.

"Thai tức cảnh ngộ trọng thiên!" Chiến đấu bên trong, Khương Ngự Phong giật mình phát hiện, trước mắt thiếu niên này lại có thể có được so với hấn cao hơn ra không ít thực lực, lập tức khinh thị trong lòng biến mất hầu như không còn, cướp lấy chính là lo lắng, hấn suy nghĩ biện pháp, nhất có cơ hội thành lập tức rời đi.

Thân là đế đô Khương gia Nhị thiếu gia, nhận hết tôn vinh, căn bản là không có trải qua huyết tính ma luyện, là ở nhà ấm trong sinh trưởng lên đóa hoa, Trần Dương trên người kia nồng đậm sát khí khiến trong lòng hấn có chút bối rối.

"Vang vang!" Huy kiếm đem Trần Dương công kích chấn khai, Khương Ngự Phong triển khai thân hình lại có thể đối với xa xa bỏ chạy mà đi, hoàn toàn không để ý đang cùng đại hoi lang triển đấu hai nữ, tốc độ cực nhanh, vội vàng như chó nhà có tang.

"Còn muốn chạy?" Trần Dương đôi mắt híp lại, trường kiếm trong tay mạnh mẽ về phía trước vung lên, nhất đạo chói mắt kiếm khí bắn nhanh mà ra, trầm ở tại chạy như điên bên trong Khương Ngự Phong trên lưng, đưa hấn trầm một cái lão đảo, lưng xuất hiện nhất đạo một thước lớn lên miệng vết thương, máu tươi không ngừng chảy ra.

Khương Ngự Phong không để ý hình tượng đi lên, lần thứ hai hướng về phía trước chạy tới, Trần Dương bát bộ cân thiên thi triển ra, vài thờ trong lúc đó liền vọt tới trước người hắn.

"Tiểu huynh đệ, không cần xúc động, ngươi nghĩ muốn cái gì? Ta là đệ đồ Khương gia Nhị thiếu gia, ngươi nghĩ muốn cái gì ta cũng có thể cho ngươi, chỉ cần ngươi thả ta đi!" Khương Ngự Phong trước kia hung hăng càn quấy vô ảnh vô tung biến mất, bắt đầu ** Trần Dương, nhưng mà hắn tựa hồ quên, Trần Dương ra tay trước vì phòng ngừa nhận lầm người, đã luôn mãi xác nhận thân phận của hắn.

Trần Dương sắc mặt lạnh lùng, không nói hai lời, huy kiếm liền đối với Khương Ngự Phong đầu chém tới.

"Vang vang!" Khương Ngự Phong giờ phút này đã có chút sợ hãi, không hề kết cấu cùng Trần Dương đã đấu lên, nhưng mà công kích của hắn lại thập phần hỗn loạn, hơn nữa lưng miệng vết thương tại chuyển biến xấu, hắn đã không thể hình thành hữu hiệu phản kích.

"Phốc xuy!" Rốt cục, Trần Dương một kiếm đem Khương Ngự Phong đầu chém xuống, tinh hồng máu tươi tự hắn cổ bên trong phun ra, một viên đầu lâu ngã nhào đi ra ngoài thật xa.

Vốn Khương Ngự Phong tu vi so với chi Trần Dương cũng không hoàng nhiều khiến, nhưng mà hắn là nhà ám trong dài đi ra đóa hoa, không có nhiều lắm thực tế chiến đấu kinh nghiệm, hơn nữa hắn căn bản là không có trải qua sinh tử, có thể nào cùng Trần Dương loại này đã trải qua nhiều lần sinh tử đại chiến người so sánh với?

Hơn nữa này Khương Ngự Phong thân mình chính là mềm nắn rắn buông người, tại biết Trần Dương tu vi cao hơn hắn sau, liền dọa muốn chạy trốn, nếu là hắn có thể toàn lực phản kháng, như vậy trận chiến đấu này thắng bại liền không thể dự liệu.

Chỉ tiếc.

"Tiểu tử, ngươi cũng thật ngoan a!" Xa xa, đại hoi lang kinh ngạc mở miệng.

Trần Dương xoay người lại, lạnh lùng quát: "Tốc chiến tốc thắng, không cần chuốc lấy tai họa!"

"Yên Hồng, Khương Ngự Phong đã chết rồi, nhanh lên trốn đi!" Giờ phút này, kia phần y nữ tử còn tại kịch liệt công kích, căn bản là không có phát hiện Khương Ngự Phong đã chết, mặt khác một nữ tử lo lắng mở miệng nhắc nhở, đồng thời xoay người muốn chạy trốn.

"Ai, lão tử cũng không muốn lạt thủ tội hoa a, các ngươi muốn trách thì trách bên kia tên tiểu tử kia đi!" Đại hoi lang lắc đầu thờ dài, có vẻ cực kỳ thương tiếc, nhưng mà dưới tay động tác lại không chậm, một đôi chân trước không ngừng chém ra, vài cái liền đem phần y nữ tử chụp chết.

Không sai đồng thời, nó há mồm phun ra nhất đạo màu tím ngọn lửa, chính đang chạy trốn mặt khác một nữ tử, tại chạy như điên bên trong bị ngọn lửa đốt thành tro tắn.

Trần Dương vẫn là lần đầu tiên chứng kiến lại này thi triển ra đáng sợ như thế ngọn lửa, đối với đại hoi lang nhận thức làm sâu sắc rất nhiều. Có lẽ, nó ngả ngón tính cách, chính là nó áo khoác mà thôi.

Cuối cùng, đại hoi lang đem mấy người thi thể đốt thành tro tắn, một người một sói rất nhanh rời đi nơi đây.

Cùng lúc đó, mấy nghìn dặm ở ngoài đệ đồ bên trong, Khương gia phủ đệ trong vòng, một tòa trong đại điện sắp đặt hơn một ngàn mai ngọc bài, trước nhất sắp xếp bên trong một khối ngọc bài vỡ ra, hóa thành một đồng bột phấn, nhất đạo phần nộ tiếng hét lớn truyền khắp Khương gia phủ đệ.

"Người nào giết ta ngự phong Tôn nhi, lão phu muốn tiêu diệt ngươi cử tộc!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Bát phương vân động

Ba ngày sau.

Tại một tòa cao tới ngàn trượng ngọn núi xuống, một người một sói đứng thân ảnh.

Trước mắt ngọn sơn phong này vâng độc lập đi ra, rất cái đáy căn cơ chỉ có trăm mét phạm vi, càng lên cao việt thô, giống như một phen Thiên kiếm cắm ở mặt đất bên trong một loại.

Thăng tấp, dốc đứng, như là thông thiên cường giả lấy lớn lao pháp lực tước đi ra một loại.

Hơn nữa đến nơi đây sau, Trần Dương miễn tuệ phát hiện, nơi này trọng lực so với ở ngoài giới cường thịnh vài lần có thừa, giống như là mặt đất dưới chân dẫu một chút cũng không có tần nam châm một loại, liên tục hành tẩu đứng lên đều thập phần cố sức, lấy tu vi của hắn khiêu đều khiêu không đứng dậy.

"Ngọn sơn phong này tên là Thiên kiếm phong, chính là ta nói qua bảo tàng !" Đại hoi lang ngửa đầu nhìn nhìn không thấy đỉnh ngọn núi, mở miệng nói.

"Chính là nơi này?" Trần Dương hỏi lại một câu, có chút nghi hoặc nói: "Bảo tàng ở nơi nào?"

"Tại đây tòa sơn phong đỉnh!"

"Thế nào đi lên?"

"Trèo lên đi!"

Trần Dương đảo cặp mắt trắng dã, mở miệng nói: "Nơi này trọng lực vượt qua tưởng tượng, cho dù tu linh cảnh cường giả đều không thể rời đi mặt đất rất cao đi? Ngọn sơn phong này tối thiểu nắm chắc cây số cao, thế nào đi?"

"Hàng năm linh khí hải triều lúc, nơi này trọng lực sẽ gấp nguy kịch hơn, nhưng mà làm nó trọng lực đạt tới một cái điểm tới hạn thì vách núi phía trên trọng lực lại vô ảnh vô tung biến mất, đến lúc đó chỉ cần dọc theo vách núi trèo lên đi, liền có thể được đến trong đó bảo tàng!" Đại hoi lang mở miệng trong mắt tràn đầy vẻ kích động.

"Nói cách khác linh khí hải triều rút lui sau, nơi này trọng lực giống nhau sẽ biến mất?" Trần Dương hỏi.

"Đối, nhưng mà ngọn sơn phong này cũng giống nhau vì tùy theo chi biến mất, không nên hỏi ta vì cái gì, bởi vì ta cũng không biết." Đại hoi lang hắc hắc nở nụ cười.

"Nếu nơi này có như thế bảo tàng, nói vậy không phải chỉ có ngươi có biết đi?" Trần Dương hỏi lại.

"Đúng vậy, chủ yếu có chút thực lực gia tộc cũng biết, hơn nữa ngọn sơn phong này cực kỳ kỳ lạ, đỉnh núi giống như có một không gian đại trận, bên trong bảo tàng tại đã trải qua mấy ngàn năm tìm kiếm sau, lại có thể còn không có toàn bộ bị tìm lấy được, cho nên, lúc này đây là của chúng ta kỳ ngộ a."

"Nói cách khác, đến lúc đó sẽ có rất nhiều người đến?" Trần Dương khòe miệng giật giật.

"Đúng vậy!" Đại hoi lang cảm khái.

"Ta hối hận lúc trước cứu ngươi!" Trần Dương đồng dạng cảm khái.

"Ngươi cái không lương tâm Xú tiểu tử, lão tử thực là biết trong đó có một chỗ địa phương chân dẫu một khối thượng cổ cường giả kim thân, nếu là được đến hơn nữa dung hợp trong lời nói, thân thể cường độ liền có thể còn hơn tinh thiết, luyện liền một bộ bảo thể, so với lão tử còn muốn lợi hại!" Đại hoi lang thừ nhe răng, sắt nói.

"Xem ra lúc trước cứu ngươi, là một anh minh lựa chọn!" Trần Dương sờ sờ cái mũi, hoàn toàn quên trước kia nói qua trong lời nói.

"Sao , lão tử xem như đã nhìn ra, lớn nhất vô lại chính là ngươi!" Đại hoi lang một phen bỏ nhào vào Trần Dương trên người, há mồm muốn cắn.

"Có người đến đây!" Trần Dương một tay lấy đại hoi lang vỗ đi ra ngoài, trầm giọng nói.

"Lão tử thân phận đã bại lộ , xem ra thành đổi một loại hình thái xuất hiện ." Đại hoi lang tự nói một tiếng, thân thể lại có thể rất nhanh thu nhỏ, trong chớp mắt liền biến thành một con mèo ngươi hình con sói tử, lớn nhỏ giống như một con con báo, rất là đáng yêu.

"Như vậy nhìn qua thoải mái hơn!" Trần Dương đem đại hoi lang linh lên, nhàn nhạt nói.

"Sao , không cần túm lão tử cái lỗ tai, tiểu tử ngươi muốn chết!" Đại hoi lang phản kháng, không ngừng đá chân, giương nanh múa vuốt, muốn trảo Trần Dương. Trực tiếp bị sau một cái tát chụp choáng.

"Suru suru!"

"Huu huu!"

Sắc bén tiếng xé gió không ngừng vang lên, vài phương hướng đều có thân ảnh ngự không mà đến, nhưng mà khi bọn hắn đi vào hôm nay kiếm phong chung quanh trăm mét trong phạm vi thì lại nhao nhao giống như rơi xuống chim chóc một loại rơi trên mặt đất, bắt đầu đi bộ hành tẩu.

Không sai biệt lắm có hơn - ba mươi người, chia làm năm phe cánh, trong đó một phe cánh cầm đầu người, rõ ràng là Trần Mậu Lăng.

"Phụ thân!" Trần Dương mở miệng.

"Dương nhi!" Trần Mậu Lăng vô cùng vui sướng, trong lòng dài ra một hơi, tiến vào lưỡn giới son mạch đã nhiều ngày, hấn vẫn đều lo lắng đề phòng, lo lắng Trần Dương an nguy, giờ phút này chứng kiến con của mình hoàn hảo vô khuyết xuất hiện ở nơi này, hấn không khỏi yên tâm.

Phía sau hấn bảy tên Trần gia trưởng lão cũng đều nở nụ cười, hiển nhiên cũng thập phần vui vẻ.

"Đúng rồi, ngươi thế nào ở trong này?" Trần Mậu Lăng nghi hoặc hỏi.

"Nga, vô tình trong lúc đó liền tới đến nơi này, nơi này trọng lực cường đại như thế, là một tu luyện thật là tốt địa phương." Trần Dương không nghĩ đại hội lang bại lộ đi ra, cho nên chỉ có thể nói ra một cái thiện ý nói dối.

"Thiếu gia chủ, ngươi trong tay này chỉ có thể văng linh thú?" Một gã Trần gia trưởng lão mở miệng hỏi nói.

"Đúng là, trước kia vô tình trong lúc đó bắt được ." Trần Dương gật đầu.

"Này chính con sói từ nhìn qua rất non a, thịt chất khẳng định không sai, không biết thiếu gia chủ có không bỏ những thứ yêu thích? Lão phu có chút thêm ." Kia Trần gia trưởng lão cười nói, nhin không được nuốt khẩu nước miếng.

Vừa mới sinh ra con sói từ văng đại bỏ vật, hơn nữa thịt chất tươi mới, Trần Dương cũng là biết đến, thực là thật không ngờ chính là, Trần gia vị này trưởng lão lại có thể vừa ý đại hội lang, điều này làm cho trong lòng hấn nhảy dựng, nếu là lại này cứ như vậy bị ăn, chỉ sợ sẽ trở thành từ trước tới nay người thứ nhất bị như vậy ăn luôn thân thú đi?

"Sao , lão tử bị ngươi hại chết !" Đại hội lang truyền âm tức giận mắng, một đôi linh động nhãn cầu không ngừng loạn chuyển, cuối cùng nó cái đuôi nhếch lên, "Băng băng băng" liên tục ba đạo nổ, lại này lại có thể thả ba văng rầm, giống như sấm sét một loại.

Dọa Trần Mậu Lăng đám người thân thể run lên, mặt khác vài phe cánh người lại kinh nghi bất định nhìn hướng nơi này.

"Này linh thú không biết ăn cái gì không sạch sẽ gì đó, tràng vị không khoẻ, vạn nhất ngươi ăn phá hư bụng sẽ không tốt, hiện tại đúng là khẩn yếu quan đầu, có thể ra không được sai lầm a ." Trần Dương nhanh chóng mở miệng nói.

"Tốt, không cần nào loạn!" Trần Mậu Lăng mở miệng, tên kia trưởng lão đành lòng gật đầu bắt đắc dĩ.

"Hô!" Trần Dương trong lòng dài ra một hơi.

"Xem ra các vị động tác thậm chí chậm a." Lúc này, bên trái một phe cánh cầm đầu người mở miệng , văng một gã lão già, tại phía sau hấn còn có ba gã lão già cùng một danh thiếu nữ.

"Xem ra lúc này đây đem có một hội đánh nhau ác liệt a." Một người phe cánh cầm đầu người cũng mở miệng , đồng dạng văng một gã lão già, phía sau hấn có bốn gã lão già còn có một gã thanh niên.

Mà để đô Lâm gia vài tên lão già cũng rõ ràng tại liệt, Đại trưởng lão mở miệng nói: "Nơi này có vẻ như xuất hiện không nên xuất hiện người, chúng ta hay không hấn là trước thanh tràng, tranh cãi nữa đoạt đầu?"

"Lão phu đồng ý Lâm huynh cách nói!" Cuối cùng một phe cánh lão già mở miệng, đôi mắt nhìn về phía Trần Mậu Lăng đoàn người, hiển nhiên, Trần gia người chính là bọn họ trong miệng không nên không hiện ra người.

Trần Mậu Lăng đôi mắt hip lại, giống như đao tước một loại sắc bén khuôn mặt phía trên không có một tia biểu tình, hấn trầm giọng nói: "Bảo tàng hữu cơ người có duyên chi, đều không phải là có chủ vật, các vị giống như cũng không có quyền lợi nói ai là không nên xuất hiện người đi?"

"Hừ!" Lâm gia Đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng, thanh âm lạnh như băng nói: "Thế giới này lấy thực lực vi tôn, ở đây đều là để đô bên trong đại gia tộc, giống như chỉ có các ngươi không phải đâu."

"Cùng bọn chúng phế nói cái gì? Trực tiếp rửa sạch là được." Văn gia Đại trưởng lão mở miệng, có chút không kiên nhẫn.

"Thiên kiếm phong điểm tới hạn cũng sắp muốn tới lắm, mau mau động thủ!" Tiền gia Đại trưởng lão cũng mở miệng nói.

"Ra tay rửa sạch bọn này con kiến!" Hàn gia Đại trưởng lão lạnh lùng mở miệng.

Những thứ này để đô bên trong gia tộc Đại trưởng lão, một đám đều là không coi ai ra gì hạng người, hấn nhiên không đem nhỏ Giang Ninh thành để ở trong mắt, tại bọn hấn xem ra Giang Ninh thành bên trong lại đại gia tộc, cũng cùng con kiến không thể nghi ngờ.

"Cho các ngươi tam tức thời gian rồi đi nơi này, nếu không, liền toàn bộ lưu lại đi!" Lâm gia Đại trưởng lão mở miệng, ngữ khí bên trong không có chút nào tình cảm.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51:Đại cơ duyên

"Oanh long long!"

Đúng vào lúc này, mặt đất một trận run rẩy, giống như địa long xoay người, nơi đây trọng lực đột nhiên tăng lớn, trong nháy mắt tăng thêm gấp hai vượt quá, ở đây mọi người sắc mặt đều khó coi lên, thậm chí, lưng đều không thể thẳng thắn.

"Điểm tới hạn nhanh đến, động thủ!" Lâm gia Đại trưởng lão khẽ quát một tiếng, phát tay liền đối với Trần Mậu Lăng đám người chụp đi.

"Khinh người quá đáng!" Trần Mậu Lăng hét lớn một tiếng, vì ngán thân ảnh cử thẳng tắp, thân thể chấn động, một cỗ cường đại khí tức mạnh mẽ tự thân thể của hắn bên trong bùng nổ mở ra, hình thành một cỗ linh lực triều dâng, thổi quét mà đi.

Xem này khí tức cường độ, rõ ràng là tụ linh cảnh cấp bậc.

"Tụ linh cảnh cường giả?" Lâm gia Đại trưởng lão nhú mày, rất nhanh thu hồi bàn tay, lạnh lùng nói: "Các người có tư cách!"

"Đi!" Mọi người nhao nhao xuất động, rất nhanh đối với Thiên kiếm phong sơn thể tới gần.

Trần Dương đi theo Trần Mậu Lăng phía sau, đi lại gian nan, hiện tại trọng lực văng trước kia gấp ba có thừa, hần cơ hồ đứng không vững, cuối cùng, tất cả mọi người đến gần rồi Thiên kiếm phong sơn thể, vì phòng ngừa có người đột nhiên tập kích, năm phe cánh người tách ra vô cùng xa, hiện tại chính là các bằng cơ duyên.

"Oanh!" Lần thứ hai vang lên nhất thanh muện hưởng, nơi đây trọng lực trong khoảnh khắc lần thứ hai nguy kịch hơn mấy lần, tại...này lực trăng bên trong, sở hữu hết thảy đều không thể rời đi mặt đất, thậm chí văng một,từng mảnh vì trần.

May mà, sơn thể giáp ranh văng trọng lực tuyệt đối chân không khu vực, nơi đó, cùng bình thường không gian không khác.

"Trên!" Đạt tới vách núi giáp ranh, Trần Mậu Lăng hét lớn một tiếng, khi trước dọc theo sơn thể đối với phía trên bò đi, tốc độ cực nhanh, động tác chỉ nhanh nhẹn, tuyệt đối còn hơn viên hầu, cùng lúc đó, bất đồng phương vị mọi người cũng bắt đầu hướng về phía trước leo lên, trong lúc nhất thời sở hữu cường giả đều biến thành khi.

Ước chừng đã qua ba canh giờ, Trần Mậu Lăng bọn người mới đạt tới Thiên kiếm phong đỉnh, để đồ tứ đại gia tộc người sớm đã trước bọn hắn tới nơi này.

Thiên kiếm phong đỉnh, văng một chỗ chiếm tới thiếu mấy ngàn thước phạm vi bãi đất, cao thấp bất bình, còn có chút ải sơn cùng khâu hác, đứng ở chỗ này, có thể rõ ràng nhìn đến cả lưỡng giới sơn mạch đều bị một tầng nồng đậm tử vụ bao trùm, mà bọn hắn giống như đi tới áng mây đỉnh.

"Về phía trước đi, chứng kiến thứ nhất chỗ ải sơn, đệ nhị,thứ hai chỗ khâu hác, nơi thứ 3 bãi đất lại quay đầu lại tìm được đệ nhị,thứ hai chỗ khâu hác, nơi đó chính là lão tử biết đến bảo tàng!" Đại hồi lang lo lắng truyền âm.

"Phụ thân, đi theo ta!" Trần Dương mở miệng nói một câu, dựa theo đại hồi lang chỉ thị, khi trước đối với phía trước phóng đi.

"Dương nhi cẩn thận!" Trần Mậu Lăng dặn dò một tiếng, lập tức rất nhanh dẫn dắt liên can trưởng lão đi theo, hần không hỏi Trần Dương vì cái gì tự chủ trương, hần tin tưởng con của mình.

Trần Dương tốc độ cực nhanh, có đại hồi lang chỉ thị, rất nhanh liền trải qua một chỗ ải sơn, hai nơi khâu hác, ba chỗ bãi đất, nhưng mà khi hần quay đầu lại lần thứ hai tìm kiếm đệ nhị,thứ hai chỗ khâu hác lúc, lại phát hiện khâu hác đã không hề tại chỗ.

"Nơi này che kín không gian trận pháp, để cho, khiến lão tử cảm ứng một chút!" Đại hồi lang nằm sấp Trần Dương đầu vai, truyền âm nói một câu, sau một lát tiểu móng vuốt hướng về bên trái phía trước một lòng tay, Trần Dương lập tức liền xông ra ngoài.

Quả nhiên, tại trăm mét ngoài, Trần Dương tìm được rồi đệ nhị,thứ hai chỗ khâu hác.

Khâu hác bên trong cỏ mọc mọc thành bụi, Trần Dương rất nhanh tiến vào một bụi cỏ tùng bên trong, bụi cỏ dưới có một chỗ tự nhiên huyết động, Trần Mậu Lăng đám người gắt gao đuôi kịp, mọi người đem Trần Dương vây vào giữa, để phòng ngoài ý muốn phát sinh.

Cái này huyết động rất dài, giống như là một chỗ nhân công đào móc đường hầm một loại, lại nhìn không tới chút nhân công dấu vết, hơn nữa hướng tới

văng xuống phía dưới , Trần Dương đoàn người rất nhanh đi tới, rốt cục đi tới một chỗ từ xưa trước đại môn.

Trước mặt đại môn cao đư ba trượng, phong cách cổ xưa đại khí, kín kẽ nhắm chặt, giống như phía sau cửa văng một thế giới khác một loại.

Đại hội lang giờ phút này vẻ mặt nghiêm túc đứng lên, một đôi chân trước tại rất nhanh loạn hoa , lập tức mạnh mẽ chia ra, tại một trận chói tai "Hất xì" trong tiếng, kia trầm trọng đại môn mở ra nhất đạo khe hở, lập tức chậm rãi rộng mở.

Từ xưa thê lương khí tức nghênh diện đánh tới, giống như đi tới viễn cổ Hồng hoang.

"Ngao ô!" Đại hội lang mạnh mẽ tự Trần Dương đầu vai nhảy xuống, nháy mắt khôi phục thành nguyên hình, ngửa mặt lên trời một trận sói tru, đem Trần Mậu Lăng đám người dọa cả kinh, lập tức đem Trần Dương bao bọc vây quanh, như lâm đại địch.

"Phụ thân không sao cả trương, đây là con bằng hữu!" Trần Dương vội vàng mở miệng.

"Chỉ có Trần Dương có thể đi vào, các ngươi không thể!" Giờ phút này đại hội lang khuôn mặt phía trên tràn đầy nghiêm túc chi sắc, lạnh lùng mở miệng.

"Miệng nói tiếng người!"

"Có thể nói nói?"

"Này, đây là sách cổ bên trong ghi lại viễn cổ dị chủng?"

"Văng thần thú?"

Trần gia liên can trường lão khiếp sợ vô cùng, Trần Mậu Lăng cũng là kinh ngạc tròn to đôi mắt.

"Năm canh giờ sau, này phiên đại môn sẽ gặp tự động đóng cửa, vĩnh viễn phủ đầy bụi!" Đại hội lang lo lắng nói một câu, lập tức dặn dò nói : "Phượng diện này có một hồi đại cơ duyên, hiện giờ lão tử đem hắc đũa cho Trần Dương, nếu các ngươi muốn Trần Dương ngày sau bước trên vô song, ngay tại cửa hộ pháp, từ cũng không muốn cho bất luận kẻ nào đi vào!"

"Phụ thân, yên tâm!" Trần Dương gật gật đầu, đi theo đại hội lang đi vào.

Nhìn xem kia một người một sói bóng lưng biến mất ở bên trong cửa trương tự ở bình phong một loại sơn thê phía sau, Trần Mậu Lăng sắc mặt nghiêm túc, xoay người lại trầm giọng nói: "Trận địa sẵn sàng đón địch!"

"Văng!" Sờ hữu trường lão cùng kêu lên xác nhận.

Tất cả mọi người khoanh chân ngồi ở trước đại môn, lắng lắng cùng đợi, bọn hắc tâm tình như trước khó có thể bình tĩnh, sóng lớn như vậy tuổi , hôm nay lại có thể thấy được sách cổ bên trong ghi lại có thể miệng nói tiếng người viễn cổ dị chủng, nhưng lại muốn tặng cho bọn hắc thiếu gia chủ một phần đại cơ duyên, đây là thượng thiên ban cho phúc khí a.

Bọn hắc tiến vào lưỡng giới sơn mạch là vì cái gì? Không phải là vì được đến một ít bảo vật, tăng lên tiểu bối thực lực. Trần Dương thân là Trần gia thiếu gia chủ, hắc cường đại, Trần gia cũng cường đại, cho nên ở đây tất cả mọi người không dám có một tia phân tâm, tuy rằng nơi này cực kỳ bí mật, nhưng lại như trước không thể cam đoan sẽ không bị người khác phát hiện, nếu là vạn nhất có người đến nơi đây, bọn hắc đem liều mạng bảo hộ.

"Nguyên thượng thiên phù hộ!" Trần Mậu Lăng trong lòng tự nói một tiếng, chậm rãi nhắm lại hai mắt.

Đại môn trong, văng một chỗ tự nhiên hình thành huyết động, chiếm địa cực vì rộng lớn, cơ hồ nhìn không tới giới hạn, nơi này có hoa cỏ cây cối, có núi nhỏ con sông, phảng phất một cái độc lập đi ra tiểu không gian, Trần Dương đứng ở lối vào, nhìn xem trước mắt hết thấy, trong mắt hiện lên một tia khiếp sợ.

Tuy rằng hắc kiếp trước văng đại lục chủ mục chính là tuyệt thế thiên tài, nhưng lại cũng không có đi vào qua loại địa phương này.

"Lão tử biết ngươi hiện tại thực nghi hoặc, nhưng mà lão tử văng sẽ không cho ngươi giải thích , nơi này có một khối cái thể cường giả tọa hóa khi còn sót lại kim thân, mục đích của ngươi chính là đem cùng ngươi tự thân dung hợp, không nên hỏi lão tử vì cái gì cấp cho ngươi chỗ tốt này, bởi vì lão tử cũng không biết vì cái gì!"

Đại hội lang giờ phút này như là tổ chất thần kinh một loại, rất nhanh nói nhất đại đoạn, lập tức liền mại mở tứ chỉ móng vuốt về phía trước chạy vội.

Trần Dương không kịp nghĩ nhiều, thi triển mở bát bộ căn thiên đuổi theo.

Một người một sói xuyên qua núi nhỏ, lướt qua con sông, tách ra hoa cỏ, đi vào một chỗ sơn cốc trước.

Sơn cốc này bên trong lại có thể tràn ngập đầy màu tím ngọn lửa, độ ẩm cực cao, hư không đều bị chích nướng hơi hơi vẩn vơ lên, một cỗ sóng nhiệt nghênh diện đánh tới, khiến Trần Dương trong khoảnh khắc liền mồ hôi ướt đầm.

Thở lúc đem nhiệt khí hít vào thân thể bên trong, khiến Trần Dương trong cơ thể một trận lửa nóng, cảm giác phổi đều nhanh cũng bị thiêu đốt .

Trong cơ thể thăng lĩnh bí quyết công pháp điên cuồng vận chuyển, một cỗ thanh lương cảm chậm rãi hiện lên, Trần Dương mới vừa rồi tốt rất nhiều, đôi mắt nhìn lại, có thể chứng kiến lửa kia điểm ở chỗ sâu trong mơ hồ trong lúc đó có một đạo thân ảnh ngồi xếp bằng.

"Kia đủ kim thân ở này biến lửa bên trong, đi vào, dung hợp hần!" Đại hoi lang trong mắt hiện lên một tia phức tạp về mặt, mơ hồ trong lúc đó có chút thương cảm, thanh âm có chút khàn khàn nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Dung hợp kim thân

"Cứ như vậy đi vào?"

Trần Dương nhíu mày, xoay người lại hỏi, trước mắt này mãnh biến lửa độ âm kì cao, bằng hần tu vi hiện tại còn không thể đi vào.

"Hô!" Đại hoi lang mở ra miệng rộng, phun ra tím bầm sắc ngọn lửa, đem Trần Dương tròn bao vây.

Kỳ quái chính là, đặt mình trong tại đây nhìn qua có thể hòa tan hết thấy kim chúc ngọn lửa bên trong, Trần Dương lại cảm thụ không đến chút nhiệt lượng.

"Đây là cửa ta bốn mạng chân hỏa, tại nó bao vây xuống, ngươi sẽ không bị ngọn lửa thương đến, ngươi chỉ có năm canh giờ, thành công cùng không phải dựa vào chính ngươi."

Đại hoi lang nhắm đôi mắt lại, trầm mặc lâu rồi, mới vừa rồi lần thứ hai nói: "Dung hợp kim thân, sẽ gặp cản trở, bị thống khổ so với Lăng Tri còn mạnh hơn trên mấy lần, nếu là thật sự không thể thành công, ngươi cũng không thành miễn cưỡng!"

Nói xong, đại hoi lang liền như là sinh bệnh giống nhau, thất bại hoàn toàn, quỳ rạp trên mặt đất, mí mắt cúi, giống như tùy thời đều có thể ngủ một loại.

Trần Dương khẽ gật đầu, trong suốt đôi mắt nhìn thoáng qua đại hoi lang, lập tức liền quay đầu đến, trong lòng hung ác, từng bước bước vào kia ngập trời biến lửa bên trong.

Đi bước một đi tới, khoảng cách đạo thân ảnh kia càng ngày càng gần, Trần Dương bên trong não hải giống như sinh ra ảo giác một loại, một vài bức như có như không hình ảnh tại hần bên trong não hải rất nhanh hiện lên.

Đó là nhất đạo thân ảnh khôi ngô, thân cao tại hai thước ngoài, toàn thân tản ra nồng đậm bá đạo cùng liễu lĩnh ý, tu vi cái thể, đang cùng nhiều người đại chiến, hần một quyền một cái, đem mọi người đều đánh bạo, huyết vụ đầy trời.

Người nọ ngửa mặt lên trời thét dài, tiếng kêu đem phía chân trời đám mây đều chấn tán ra.

Hình ảnh hiện lên, đạo kia thân ảnh khôi ngô cấp tốc lên không, quanh thân tràn ngập ngập trời màu tím ngọn lửa, đem hư không đều thiêu huỷ sụp xuống, vỡ vụn, một người độc chiến tứ đại cường giả, hoàn toàn không sợ, chút không lùi, một cỗ dũng cảm tiến tới, xả sinh vong tử, có ta vô địch khí thể theo thân thể của hần bên trong khuếch tán mở ra.

Đây là một cái cái thể cường giả, có được một viên có ta vô địch đạo tâm, liễu lĩnh, bá đạo, sắc bén vô cùng.

Trần Dương sóng lòng phập phồng, cảm xúc đi theo đạo kia thần bí thân ảnh không ngừng dao động, rốt cục, hần phục hồi tinh thần lại, rõ ràng phát hiện chính mình đã đứng ở đạo thân ảnh kia trước kia.

Khoanh chân ngồi dưới đất chính là một khối hải cốt, thể trạng cao lớn, cả người khung xương màu tím dạt dào, lập lòe doanh động tử quang, không biết mất đi bao lâu, chỉ như trước tán mát ra một cỗ bề ngê thiên hạ khí thể, khiến Trần Dương nhìn không được tâm trí hướng về.

Khối này hải cốt đầu hạ xuống, hiển nhiên vàng tọa hóa mà chết, sống thọ và chết tại nhà, tay phải của hần các đốt ngón tay phía trên còn có một cái màu tím lập lòe giới chỉ, đó là linh giới.

"Tiền bối, văn bối Trần Dương, là Thần Phong đại lục, Đông Thắng Thần Châu, Sở quốc, Giang Ninh thành người, hôm nay trong lúc vô tình tới chỗ này, nhìn thấy tiền bối bảo thể, quả thật văn bối tam sinh hữu hạnh, bản thân dung hợp tiền bối bảo thể, nhưng mà bị tiền bối khi còn sống kia cái thể thần uy sở khuất phục, không dám có chút khinh nhờn, quấy rầy tiền bối anh linh, thỉnh tiền bối thứ lỗi." Trần Dương cung kính đối với kia đủ hải cốt làm thi lễ, xoay người bước đi.

Ngoài son cốc, quỹ rạp trên mặt đất đại hôi lang mở ra đôi mắt, trong mắt hiện lên một tia vui mừng, lập tức chậm rãi nhắm lại.

"Bá!" Cùng lúc đó, kia đủ hài cốt hốc mắt bên trong đột nhiên sáng lên một tia màu tím ánh lửa, nhất đạo hư ảo thanh âm vang vọng tại biển lửa bên trong.

"Gặp nhau đó là duyên phận, bốn tọa khối này hài cốt, lưu trữ cũng vô dụng, ngươi cầm đi đi!"

"Tiền bối!" Trần Dương mạnh mẽ xoay người lại, khiếp sợ nhìn trước mắt hài cốt, chẳng lẽ, vị này cái thể cường giả còn sống?

"Bốn tọa đã chết đi nhiều năm, còn có nhất lữ tàn hồn chưa tán, ta và ngươi hữu duyên, khối này hài cốt đưa tặng cùng ngươi, hy vọng còn có thể phát huy cuối cùng một tia tác dụng!"

"Ngươi là một cái có tâm người, bằng không giờ phút này ngươi sớm hồn phi phách tán!"

"Cầm đi đi!"

Đang nói rồi xuống, khoanh chân ngồi dưới đất hài cốt đột nhiên đứng dậy, đi bước một tiêu sái đến Trần Dương trước người.

Trần Dương trong lòng thập phần may mắn, thật không ngờ hắn vừa mới trong lòng dâng lên một tia thiện niệm lại có thể cứu hắn một mạng, lập tức không hề nói nhảm, cùng kia hài cốt mặt đối mặt khoanh chân mà ngồi, chậm rãi nhắm lại hai mắt, trong cơ thể công pháp rất nhanh vận chuyển đứng lên.

"Rầm lập!"

"Rầm lập!"

Cùng lúc đó, cả trong son cốc sở hữu ngọn lửa đều bắt đầu quay cuồng đứng lên, giống như sóng to gió lớn, cuối cùng điên cuồng đối với kia đủ hài cốt phóng đi, đợi đến cuối cùng, sở hữu ngọn lửa đều sắc đứng lên, đem hài cốt vây quanh ở bên trong, lại có thể thành luyện hóa nó.

Tại đây một ít ngọn lửa luyện hóa dưới, kia hài cốt đuôi dần thu nhỏ, cuối cùng trở nên cùng Trần Dương thể trạng không khác.

"Bá!" Trần Dương mạnh mẽ mở hai mắt, trong mắt hiện lên một tia điên cuồng, hét lớn một tiếng, mạnh mẽ giang hai tay cánh tay, đem kia hài cốt hấp đến tự thân thân thể phía trên.

"Phốc xuy, phốc xuy." Sấm người thanh âm truyền ra, kia hài cốt cả người đỏ bừng, trong suốt trong sáng, giống như đốt hồng địa tinh thiết một loại, vừa mới vừa chạm vào đụng tới Trần Dương thân thể, liền đem Trần Dương thân thể dong mở, rất nhanh dung hợp tiến thân thể hắn bên trong.

Cái gọi là dung hợp kim thân, kỳ thật chính là hoán cốt.

Võ giả thiên phú, thứ nhất ở chỗ hay không có linh căn, đệ nhị thứ hai đó là ở chỗ có được cái dạng gì cái cốt, ngày sau đạt được như thế nào thành tựu, cùng này khác biệt cùng một nhịp thở, Trần Dương hiện tại tại dung hợp một khối cái thể cường giả kim thân, cũng vãng tương đương biến thành có được cùng kia cái thể cường giả ngang nhau cái cốt, nếu là thành công, ngày sau thành tựu có thể tương đương.

Nhưng mà rành rành một người, đưa hắn khung xương đánh nát, theo thân thể bên trong loại bỏ, lại thay một khối tân khung xương, cái loại này khủng bố đến mức tận cùng thống khổ chỉ sợ cũng không có mấy người có thể thừa nhận.

"Ách a." Một cổ thể lương giống như dã thú một loại gầm nhẹ âm thanh theo Trần Dương trong cổ họng truyền đến, tại nơi hài cốt vọt vào thân thể trong nháy mắt, trán của hắn phía trên liền gân xanh phồng lên, lập tức lại có thể bạo đi ra, hắn một đôi tròng mắt đều trừng liệt, trong mắt che kín tơ máu, sắc mặt dữ tợn, vụn vụn, thân thể kịch liệt run rẩy, so với chi diệt hồn Cửu Biến lúc kia thoát thai hoán cốt thống khổ càng sâu mấy lần.

Cơ hồ là vừa mới vừa tiếp xúc, Trần Dương liền mất đi ý thức, nhưng mà trong lòng hắn kia cường đại chấp niệm như trước tại đau khổ chống đỡ, chống đỡ dung hợp kim thân tiến trình không bị gián đoạn.

"Răng rắc, răng rắc!"

Trần Dương trong cơ thể truyền đến từng đợt khung xương vỡ vụn âm thanh, lập tức thân thể hắn nhanh chóng xụi lơ đi xuống, giống như là không có xương cốt sinh vật một loại, nhưng mà tại hạ một khắc, thân thể hắn lại lần nữa cử lên, so với chi lúc trước càng thêm cao ngất, đó là hài cốt tại nhanh chóng được khám tiến thân thể hắn bên trong.

"Ách a."

"A."

Từng đợt vô ý thức rống lên một tiếng theo Trần Dương yết hầu bên trong truyền ra, giờ phút này hắn bên ngoài thân trên toàn bộ văng vết rách, giống như là một món đồ sắp vỡ vụn đồ sứ, cả người vàng huyết.

Rốt cục, Trần Dương kịch liệt run rẩy thân thể chậm rãi yên lặng, vụn vụn khuôn mặt cũng bắt đầu khôi phục bình thường, trong cơ thể hắn, thăng linh bí quyết công pháp vẫn đều ở vào điên cuồng vận chuyển bên trong, diệt hồn sư bốn nguyên lại bảo vệ hắn nguyên đan, đến nỗi bốn nguyên bất diệt, sắc

lên màu tím ngọn lửa đem Trần Dương thân thể bao trùm, giống như là tại nung khô một món đồ bình khí giống nhau, bắt đầu nung khô hần thân thể.

Ngoài sơn cốc, đại hội lang giờ phút này đã khôi phục tinh thần, giống như trước kia hết thảy đều không có phát sinh qua một loại, nó thần tình lo lắng chỉ sắc, tại sơn cốc khẩu không ngừng bồi hồi.

"Tiểu tử, ngươi thỉnh chịu đựng a!" Đại hội lang nói một mình.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Ngàn cân treo sợi tóc

Thời gian chậm rãi lướt qua.

Trong chớp mắt trước đây bốn canh giờ.

Giờ phút này Trần Dương khoanh chân mà ngồi, lưng cử thẳng tắp, trên mặt biểu tình bình tĩnh, cả người vết thương toàn bộ đã vảy kết, tại hần bên ngoài thân bên ngoài, còn có hừng hực thiêu đốt màu tím ngọn lửa.

Có thể rõ ràng phát hiện, Trần Dương bên ngoài thân làn da trở nên từ quang dạt dào, lại có thể còn có hào quang hiện lên.

Trong cơ thể, kia cái thể cường giả hải cốt đang cùng hần thân thể làm cuối cùng hoàn mỹ phù hợp, này còn cần nhất định thời gian.

Tóm lại, hết thảy đều ở có tự tiến hành, khoảng cách thành công, còn có từng bước xa.

"Còn có một canh giờ, ngàn vạn lần muốn thành công a!" Đại hội lang khẩn trương nói một mình, một hồi người lập dựng lên, một hồi bốn chân rơi xuống đất, có vẻ rất không an.

Sơn động ngoại.

Trước đại môn phương, Trần Mậu Lăng đột nhiên giương đôi mắt, một đôi mắt hồ bên trong hiện lên nhất đạo hàn quang, hần mạnh mẽ vuron người đứng đây, gắt gao nhìn chăm chăm phía trước.

Cùng lúc đó, Trần gia bảy tên trưởng lão cũng toàn bộ đứng dậy, bọn hần trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, đúng là vẫn còn bị người đã phát hiện.

"Cho dù chết, cũng không có thể khiến bất luận kẻ nào đi vào!" Trần Mậu Lăng ngữ khí bên trong tràn đầy tức sát ý.

"Vâng!" Bảy tên trưởng lão cùng kêu lên phụ họa, mỗi một mặt người trên đều tràn đầy thấy chết không sờn vẻ mặt.

"Sưu sưu sưu!" Sắc bén tiếng xé gió vang lên, tại đây đường hầm bên trong tiếng vọng, sau một lát, bốn đạo thân ảnh đi vào trước đại môn, rõ ràng đó là đệ đồ Lâm gia Đại trưởng lão mấy người.

"Thật không ngờ, nơi này lại có thể còn có khác động thiên, hơn nữa lại có thể còn bị các người trước đã phát hiện." Lâm gia Đại trưởng lão nhìn Trần Mậu Lăng đám người liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói.

"Kia đại môn sau là cái gì địa phương? Vì cái gì các người không đi vào?" Mặt khác một gã Lâm gia trưởng lão hỏi.

"Hỏi người nói đâu? Mau mau trả lời!"

"Di, thế nào còn thiếu một cái tiểu tử, tiểu tử đó đi đâu?"

Mặc cho Lâm gia mọi người mở miệng hỏi, Trần Mậu Lăng mấy người chính là không mở miệng, giống như không có nghe thấy một loại, toàn bộ gắt gao nhìn chăm chăm trước mặt mấy người.

"Nói nhiều như vậy nói nhằm làm gì? Nơi này khẳng định có bảo tàng, mà tiểu tử đó hơn phân nửa vãng đi vào, những người này tự cấp hần hộ pháp, mau mau đưa bọn họ thu thập, đừng cho tiểu tử đó chiếm tiện nghi!" Trong bốn người tên kia thanh niên mở miệng quát, hơi có vẻ lo lắng.

"Động thủ!" Lâm gia Đại trưởng lão hét lớn một tiếng, phía sau hần hai gã lão giả liền đồng thời ra tay.

"Chiến!" Trần Mậu Lăng hét lớn, vĩ ngạn thân thể chấn động mạnh, một cỗ khí thể cường đại bùng nổ mở ra, hấn một người độc chiến Lâm gia hai gã trưởng lão, lại có thể còn nghĩ hai người đánh không ngừng lui về phía sau, cực độ sinh mãnh bá đạo.

"Suu!" Lâm gia Đại trưởng lão trực tiếp triển khai thân hình, giống như một trận gió giống mang theo Lâm gia thiếu gia chủ đối với đại môn phóng đi.

"Ngăn lại hần!" Trần gia liên can trưởng lão lập tức vọt đi lên.

"Một đám con sâu cái kiến, muốn chết!" Lâm gia Đại trưởng lão quát lạnh một tiếng, phát tay một chương liên đối với che mặt trước mọi người đánh tới, một cỗ cường đại linh áp từ lòng bàn tay của hần bùng nổ mà ra, Trần gia một gã trưởng lão khi trước trúng chiêu, thân thể trong khoảnh khắc nổ mạnh mở ra, tứ phân ngũ liệt, máu tươi nhiễm hồng mặt đất.

"Lão Ngũ!"

"Ngũ ca!"

Trần gia còn lại sáu gã trưởng lão thể lượng kêu to, mỗi một người trên mặt đều tràn đầy điên cuồng cùng phẫn nộ, bọn hần như là phát điên một loại đối với Lâm gia Đại trưởng lão phóng đi.

"Chấn ta người tử!" Lâm gia Đại trưởng lão cực độ hung hăng can quấy, lần thứ hai phát tay đối với mọi người chụp đi.

"Phanh!" Thời khắc máu chốt, Trần Mậu Lăng một quyền sinh mạnh mẽ đem hai gã trưởng lão chấn khai, bát bộ can thiên thi triển đến cực hạn, rất nhanh vọt tới Trần gia các vị trưởng lão trước người, một quyền cùng Lâm gia Đại trưởng lão đối oanh ở tại cùng nhau.

"Oanh!" Một cỗ cường đại linh lực ba bùng nổ mở ra, đường hầm một trận kịch liệt chớp lên, không ngừng rút xuống từng khối đá vụn, Trần Mậu Lăng lui về phía sau ba bước, sắc mặt có chút tái nhợt, mà Lâm gia Đại trưởng lão lại chích lui về phía sau từng bước, lắc lắc bàn tay.

"Băng vân quyền!"

"Ám nhiên tiêu hồn chương!"

"Phá linh chỉ!"

Trần Mậu Lăng lần thứ hai vọt tới trước, từng đạo uy lực cường đại vô cùng vũ kỹ đánh đi ra, trạng nếu điên cuồng, trong lúc nhất thời lại có thể ngăn cản Lâm gia mọi người.

"Nhanh, tốc chiến tốc thắng!" Đại trưởng lão hét lớn, cùng mặt khác hai gã lão già đang ra tay, lần thứ hai chém giết Trần gia một gã trưởng lão, đem Trần Mậu Lăng chèn ép không ngừng lui về phía sau, mắt thấy liên thỉnh thối lui đến trước đại môn.

"Gia chủ, chống đỡ a!" Một đám Trần gia trưởng lão hét lớn, ở hậu phương đem tự thân tu vi toàn bộ quán chú tiến vào Trần Mậu Lăng trong cơ thể, chiến đấu cực kỳ thảm thiết, điên cuồng.

Trong sơn động.

Nghe được bên ngoài truyền đến kịch liệt tiếng đánh nhau, đại hội lang trên mặt lo lắng chỉ sắc càng sâu, không ngừng căn nhắc: "Nhanh a, nhanh lên a, tiểu tử, người nhanh lên a, địch nhân rất nhanh muốn đánh tới cửa a."

Trong sơn cốc.

Trần Dương cả người quần áo vỡ vụn thành hư vô, xích. Lỏa thân thể khoanh chân ngồi ở chỗ kia, bên ngoài thân có một đạo nói màu tím lưu quang hiện lên, khí tức trầm ổn mạnh mẽ, trong ngực rất nhỏ phập phồng, mắt thấy muốn thành công.

"Oanh!"

Nhưng vào lúc này, nhất đạo nổ âm thanh truyền đến, cường đại năng lượng dư ba vọt vào huyết động bên trong, Trần Mậu Lăng đám người chật vật chạy trốn tiến vào, thuận tiện vào chính là Lâm gia Đại trưởng lão đoàn người.

"Nơi này lại có thể có khác động thiên, quả nhiên là một chỗ nơi tốt a, nghĩ đến nơi này bảo tàng hần là không ít đi!" Lâm gia Đại trưởng lão chung quanh quan sát người, ngữ khí có chút kích động lâm bầm.

Lập tức, hần nhìn về phía Trần Mậu Lăng đám người, lạnh lùng nói ra: "Các người bọn này con sâu cái kiến, có thể đi chết!"

"Đến đây!" Trần Mậu Lăng giờ phút này cả người đều là miệng vết thương, khoe miệng tràn đầy huyết, sắc mặt tái nhợt, nhưng mà một đôi mắt hổ bên trong lại lập lòe rực rỡ quang mang, hần giống như điên cuồng một loại, hét lớn một tiếng, lần thứ hai đối với Lâm gia Đại trưởng lão phóng đi.

Phương diện này chính là con hần, là hần con độc nhất, làm phụ thân, cho dù chết, hần cũng muốn bảo trụ hần.

Từ trước, hần không có bảo trụ thể tử của hần, hiện tại, hần nhất định phải bảo trụ con hần.

Bí kịch, không thể tái diễn!

"Dương nhi, không phải sợ, đây hứa hẹn phụ tại!" Trần Mậu Lăng trong mắt nở rộ rực rỡ quang mang, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, hai tay mạnh mẽ biến ảo ra một trận dấu tay, lập tức mạnh mẽ mở ra, hơi thở của hắn nháy mắt tăng vọt trong chớp mắt liền vọt tới tụ linh cảnh bát trọng thiên phía trên.

"Gia chủ, không cần a!"

"Gia chủ không thể!"

"Không thể a!"

Nhìn thấy Trần Mậu Lăng lại có thể thi triển ra bá đạo vô cùng Trần gia bí pháp, Trần gia cận tộc năm tên trưởng lão nhao nhao kêu to lên.

"Nay đem ta thể hóa chiến lực, muốn cùng thương thiên thế so với cao!" Trần Mậu Lăng hét lớn, tốc độ so với chỉ lúc trước nhanh gấp đôi, vĩ ngạn thân hình kinh sợ lòng người, một quyền đối với Lâm gia Đại trưởng lão đánh tới.

"Phụ thân!"

Đúng vào lúc này, sơn cốc ở chỗ sâu trong, Trần Dương nghe được Trần Mậu Lăng kia giống như người lạ anh hùng giống hét dài âm thanh, hắn mạnh mẽ mở hai mắt, vươn người đứng dậy, thân cao lại có thể so với chỉ lúc trước ước chừng cao một đầu, đạt tới một thước bảy tám, hắn quanh thân lượn lờ từ hồng ngọn lửa, giống như Hỏa thân một loại rất nhanh lao ra.

Giờ phút này Trần Dương chính là một đoàn ngọn lửa, có thể thiêu đốt hết thấy ngọn lửa, hắn mạnh mẽ vọt tới Trần Mậu Lăng trước người, một chương tán đi sau trong cơ thể bí pháp lực, lập tức cả người liền trực tiếp nhắm phía Lâm gia người liền can.

"Yêu nghiệt phương nào!" Lâm gia Đại trưởng lão khế quát một tiếng, phát tay đối với Trần Dương đánh tới.

"Răng rắc!"

"Phốc xuy!"

"Phốc!" Trần Dương giờ phút này cực độ bá đạo, liền giống như kia cái thể cường giả trước người một loại, liên tục tam quyền nện hướng Lâm gia Đại trưởng lão, kéo ngập trời ngọn lửa, thứ nhất quyền đánh gãy sau cánh tay, đệ nhị thứ hai quyền đập nát sau thân thể, đệ tam quyền, trực tiếp đem sau đánh thành đầy trời huyết vụ.

Này hết thấy đều phát sinh tại điện quang hỏa thạch trong lúc đó, hành văn liền mạch lưu loát, đợi đến Lâm gia thặng dư mấy người trở về qua thân đến, bọn hắn Đại trưởng lão đã hóa thành đầy trời huyết vụ, cùng đầy đất toái cốt.

"Đại trưởng lão!" Lâm gia thặng dư mấy người kinh hô ra tiếng, nhưng mà không đợi bọn hắn có điều động tác, Trần Dương tựa như cùng chết thần một loại đi vào bọn hắn trước người, một quyền một cái, đem ba người đều chém giết.

Trần Dương thân thể đứng lại, quanh thân lượn lờ ngập trời ngọn lửa chậm rãi tắt, đầu của hắn có chút hoa mắt chóng mặt, vội vàng khoanh chân mà ngồi, nhắm lại hai mắt.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Đột phá, tiến giai

Một khắc chung sau, Trần Dương mở hai mắt, nhất đạo tinh quang tự trong mắt của hắn chợt lóe rồi biến mất.

Hắn cẩn thận cảm ứng một chút tình huống thân thể, nhận không được khiếp sợ đứng lên, không từ mà biệt, lúc này đây dung hợp cái thể cường giả kim thân, tu vi của hắn lại có thể tăng vọt năm tiểu cảnh giới. Hiện tại đã vắng ngưng thần cảnh cửu trọng thiên tu vi.

Hơn nữa, thể chất của hắn cũng cường thái quá, cả thân thể giống như là một món đồ thần binh một loại, làn da trên lập lòe nhàn nhạt màu tím bảo quang, hắn có thể cảm giác được rõ ràng hiện tại cho dù là bất động dùng một tia linh lực, hắn một quyền cũng có thể đủ kích sát bình thường ngưng thần

cánh võ giả.

Đây là tuyệt đối thân thể lực lượng.

Trần Dương tự linh giới bên trong xuất ra một món đồ binh khí, hướng chính mình trên đùi hung hăng nhất trạc, "Dát băng" trong tiếng, một phen tinh thiết rên binh khí sinh sôi bề gãy, mà hần đùi phía trên chẳng qua là nhiều ra một cái bạch ấn mà thôi.

"Tê!" Trần Dương nhin không được hít vào một ngụm hơi lạnh, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Giờ phút này, hít vào hơi lạnh hơn Trần Dương một người? Trần gia liên can trường lão cũng nhin không được trừng lớn đôi mắt, bọn hần sống cả đời, cũng không có ra mắt như vậy ** thể chất, hiển nhiên trước kia đại hội lang đã đem hết thấy đều báo cho cho bọn hần.

Mà Trần Mậu Lăng trước kia bởi vì Trần Dương đứng lúc chặt đứt hần thi triển bí pháp, hơn nữa khi đó Trần Dương thân thể phía trên còn còn sót lại kia cái thể cường giả khí tức, cho nên hần cũng không có bị bí pháp cản trở, chẳng qua tiêu hao nghiêm trọng điểm, khôi phục lâu như vậy cũng tốt rất nhiều, giờ phút này cũng là thần tình khiếp sợ, bất quá rất nhanh liền thay vui sướng chi sắc, con của mình có cường đại như vậy thể chất, sinh mệnh cũng nhiều một phần bảo đảm.

"Oa! Thật lớn a!" Mà đại hội lang giờ phút này lại thẩu đi lên, nhin chăm chăm Trần Dương, hăm mộ kêu lên.

"Cái gì thật lớn?" Một đám người nghi hoặc.

Trần Dương lại nghi hoặc không thôi, vừa nhắc đầu liền chứng kiến hé ra cực đại mặt, dọa hần nhảy dựng.

"Cái kia thật lớn a, tiểu tử ngươi nhân họa đắc phúc lạc, ngày sau cuộc sống khẳng định rất đẹp mãn a." Đại hội lang hắc hắc nở nụ cười, hé ra miệng rộng trực tiếp liệt đến bên tai chỗ.

Mọi người theo đại hội lang ánh mắt nhin đi, vừa mới bắt gặp Trần Dương khổ xuống cái kia sự việc, lại có thể cũng có nhân nhậ từ quang lưu chuyển, đích xác rất lớn, thực hùng tráng.

Mọi người nhất thời bị đại hội lang làm cho dở khóc dở cười.

Trần Dương quần áo trước kia đã bị thiêu huỷ hầu như không còn, khoe miệng của hần hung hăng giật giật, lập tức xuất ra một món đồ quần áo mặc vào, nhân nhậ nói : "Có vẻ như cùng trước kia không có gì khác nhau!"

Một lát sau, mọi người nghi ngại chinh đồn xong, liền rất nhanh rời đi nơi này, kia trầm trọng đại môn âm âm đóng cửa, đại hội lang quay đầu lại thật sâu nhin liếc mắt một cái kia phong cách cổ xưa đại môn, lập tức liền dứt khoát kiên quyết rời đi.

Được đến lớn như vậy thật là tốt chỗ, Trần gia mọi người tự nhiên sẽ không nếu không thoả mãn ở tại chỗ này, tại đại hội lang chỉ dẫn xuống, bọn hần ly khai Thiên kiếm phong.

"Dương nhi, chúng ta trở về đi." Trần Mậu Lăng mở miệng nói, ngữ khí có chút trầm trọng, lúc này đây lại tổn thất hai gã trưởng lão, hần có chút không thể nhậ. Bất quá hần cũng biết, lúc này đây không có toàn quân bị diệt, đã vãng vạn hạnh .

"Phụ thân, các người đi về trước đi, ta còn muốn vì Vũ Hân tìm kiếm linh dược!" Trần Dương lắc đầu.

"Thực là này lưỡng giới son mạch bên trong nguy hiểm vô cùng, ngươi một người ta như thế nào yên tâm?" Trần Mậu Lăng thân thiết nói.

"Phụ thân yên tâm đi, con không có việc gì , có nó tại, tại đây lưỡng giới son mạch bên trong không có nguy hiểm gì!" Trần Dương cười chỉ chỉ đại hội lang.

"Đúng vậy, yên tâm đi, tại đây lưỡng giới son mạch bên trong, ta chính là vương!" Đại hội lang vênh vao tự đắc nói.

Trần Mậu Lăng do dự một lát, rốt cục gật gật đầu, lần thứ hai dặn dò vài câu, liền dẫn dắt Trần gia liên can trường lão rất nhanh rời đi.

"Lưỡng giới son mạch bên trong chỗ nào có thể lấy chữa thương linh dược? Phẩm giai càng cao càng tốt!" Nhin xem Trần Mậu Lăng đám người rời đi, Trần Dương mở miệng hỏi nói.

"Không biết!" Đại hội lang người lập dựng lên, nhún vai, một đôi chân trước loạn bày.

Trần Dương xoay người lại, trong suốt đôi mắt nhin chăm chăm đại hội lang hỏi: "Chỗ nào có?"

"Không biết!" Đại hội lang lần thứ hai lắc đầu, nhưng lại bị Trần Dương thành sợ nổi da gà, không khỏi thở dài nói : "Được rồi, lão tử biết, sao , chỉ biết trả lão tử!"

Một người một sói tại tiếng ồn ào bên trong rất nhanh ly khai nơi này, hướng về đại hội lang trong miệng linh dược chỗ bước vào.

Thời gian rất nhanh xẹt qua, trong chớp mắt lại trước đây một ngày, khoảng cách tiến vào lưỡng giới son mạch đã qua rồi đi sáu bảy ngày, nhưng mà còn chưa từng đến lớn hội lang theo như lời linh dược chỗ , Trần Dương không khỏi có chút lo lắng đứng lên.

Đại trưởng lão chỉ có thể bảo Trần Vũ Hân mười lăm ngày sinh cơ, hơn nữa này vẫn là cao nhất hạn độ, nếu là tìm lại không đến, Trần Vũ Hân đem hương tan ngọc nát.

Đại hồi lang cũng sốt ruột a, nó vâng biết có một chỗ như vậy, thực là tại hiện tại loại này tử vụ trùng điệp lưỡng giới son mạch bên trong thị cự không đủ trăm mét, nó cũng cần thời gian.

Cứ như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua, tới ngày hôm sau buổi chiều, này một người một sói khoảng cách lưỡng giới son mạch Giang Ninh thành chỉ nhánh nhập khẩu đã ước chừng hơn ngàn dặm, cũng coi là đi tới lưỡng giới son mạch ở chỗ sâu trong giáp ranh khu vực .

Nhưng vào lúc này, lưỡng giới son mạch sâu nhất chỗ, đột nhiên bộc phát ra một cỗ cường đại hấp lực, những thứ này hấp lực cực kỳ quái dị, chúng nó đối với chung quanh sự vật không có chút nào ảnh hưởng, nhưng lại đem lúc này đây lưỡng giới son mạch bên trong chết đi người thi thể, còn có tàn hồn toàn bộ hút đi, thậm chí liên tục một ít còn sống mọi người bị hút đã qua.

Trong lúc nhất thời, lưỡng giới son mạch trên không rậm rạp đều là phần còn lại của chân tay đã bị cụt cụt tay, thi thể, đại người sống, còn có hư vô tàn hồn.

Nguyên bản đang chung quanh tán loạn đại hồi lang đột nhiên cảm nhận được này cỗ không hiểu dao động, nhin không được cả kinh kêu lên: "Không tốt, tiểu tử chạy mau!"

Đang nói rơi xuống, đại hồi lang liền vùng nha tử chạy như điên đứng lên, nó mục tiêu thực minh xác, kia cỗ dao động từ chỗ nào truyền đến , nó liền hướng tới phương hướng ngược nhau chạy, mà Trần Dương lúc này lại còn không biết đã xảy ra cái gì, nhưng mà phản ứng của hắn một chút cũng không chậm, theo sát mà đại hồi lang liền liền xông ra ngoài.

Ước chừng chạy như điên một canh giờ, đại hồi lang mới ngừng lại được, mở ra đầu, hộc, phun đầu lưỡi, như là chó săn một loại thỏ hào hển.

"Đã xảy ra cái gì?" Trần Dương nuốt một miếng nước bọt, nghi hoặc hỏi.

"Người xem không trung!" Đại hồi lang trên khí không tiếp xuống tức giận nói.

"Cái gì đều không có a!" Trần Dương cau mày nói.

"Người đứng ở chỗ cao, cẩn thận hướng về chúng ta trước kia chỗ phương vị xem!"

"Đó là? Này đều là thi thể!" Trần Dương đi lên một khối cao hơn mười thước tầng đá, đôi mắt trông về phía xa, rốt cục chứng kiến phương xa không trung kia màu tím tầng mây bên trong, tầng lớn thi thể mau mau tốc hướng về lưỡng giới son mạch ở chỗ sâu trong thổi đi.

"Tại sao có thể như vậy?" Trần Dương thần tình khiếp sợ.

"Không nên hỏi, đã biết đối với người không có lợi!" Đại hồi lang xiêm áo bày móng vuốt, lập tức bổ sung một câu: "Ta chỉ có thể nói, lưỡng giới son mạch mỗi một lần linh khí hải triều nói không rõ là phúc hay là họa!"

"Bởi vì, nó đã một hồi phúc duyên, lại là một hồi âm mưu!"

"Một hồi phúc duyên, một hồi âm mưu?" Trần Dương tự nói một câu, nghĩ tới kiếp trước hắn cũng là tại linh khí hải triều lúc vẫn lạc, lần thứ hai mở miệng hỏi đại hồi lang nguyên do, nhưng mà lúc này đây đại hồi lang lại đánh chết cũng không chịu nói, nói là hắn tu vi không đủ, còn chưa đủ tư cách biết những thứ này, Trần Dương không thể nê hà.

"Dựa vào, chính là nơi này, chính là nơi này, oa ha ha ha!" Đột nhiên, đại hồi lang kích động tru lên đứng lên, chỉ vào phía trước một mảnh rừng trúc kêu to.

"Cái gì chính là nơi này?"

"Linh được ở chỗ này!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Chúng ta là huynh đệ!

Phía trước, là một mảnh thanh rừng trúc.

Đại hoi lang chính hưng phấn chỉ vào nơi đó, lập tức chạy như điên mà đi.

Trần Dương bước nhanh đuổi kịp, đi vào phụ cận, phát hiện nơi này chính là một mảnh rừng trúc mà thôi, không có gì dị thường chỗ.

"Tiểu tử, cái này ngươi không biết đâu, cả lưỡng giới sơn mạch bên trong, chỉ có này một chỗ rừng trúc, mà trong chính là một mảnh dược viên, ngươi xem!" Đại hoi lang đắc ý lay động nó kia cực đại đầu, đi đến rừng trúc bên trong, bắt đầu dựa theo nào đó quỹ tích nhiều đi đứng lên, mỗi đến một cái tiết điểm trên, lại vỗ một lần thanh trúc.

Từ hơn một lần học xong huyền linh trận, Trần Dương cũng có thể đủ mơ hồ nhìn ra này chích đại chỗ sẵn đang phá giải nào đó không gian trận pháp, nghĩ đến này mảnh thanh rừng trúc chính là một cái nguy trang mà thôi, mà cả lưỡng giới sơn mạch bên trong chỉ có này một chỗ rừng trúc, như vậy thuận lợi phân biệt.

Sau một lát, đại hoi lang ngừng lại, chân trước đặt tại một viên thanh trúc trên, quay đầu nhìn xem Trần Dương, nghiêm túc nói: "Phương diện này vắng một cái ngàn năm dược viên, bên trong có rất nhiều ngàn năm linh dược, lại có không ít thiên tài địa bảo, nhưng mà những thứ này đều là lão tử tự nhân tài sản, trước tiên là nói về tốt, đến lúc đó ngươi không thể động thủ, bằng không ta và ngươi hai người như vậy tuyệt giao!"

"Tốt!" Trần Dương gật đầu.

"Rầm lập!" Đại hoi lang đặt tại thanh trúc trên móng vuốt buông ra, cả rừng trúc lập tức một mảnh chớp lên, sở hữu cây trúc bắt đầu dựa theo nào đó huyền ảo quỹ tích tự chủ di chuyển đứng lên, đợi đến cuối cùng, rừng trúc rộng mở một cái thông đạo, khúc kính thông u.

"Đi thôi!" Đại hoi lang một đôi chân trước lưng đeo ở sau người, nghênh ngang tiêu sái đi vào.

Trần Dương bước nhanh đuổi kịp, một người một sói đi đến đường nhỏ ở chỗ sâu trong, đi vào một chỗ hàng rào đắp thành cửa nhỏ trước, đẩy cửa ra, một cỗ nồng đậm mùi thuốc nháy mắt tràn ngập mũi xoang mũi, chính là hút một ngụm mà thôi, Trần Dương liền cảm giác cả người thư thái, sáng khoái tinh thần, trong mắt không khỏi hiện lên một tia ánh sáng.

"Trăm năm hoàng chi tinh, ba trăm năm tử huyết tham, năm trăm năm thù ô thảo, hai trăm năm bích châu quả, bốn trăm năm rồng lửa tinh, tám trăm năm mẫu đào thảo, ngàn năm cây long nhãn."

Tiến vào trong đó, Trần Dương nhìn xem trước mắt này ước chừng có trăm mét vuông dược viên bên trong, tràn đầy trăm năm đã ngoài linh dược, không được trọn mắt há hốc mồm.

"Đây là năm trăm năm u la hoa, có thể kéo dài tuổi thọ, lại có thể trị liệu vết thương trí mệnh, cầm đi đi!" Đại hoi lang một tay lấy một đóa chỉ có bàn tay lớn nhỏ lục sâu kín đóa hoa bẻ, đưa cho Trần Dương.

Trần Dương thật cẩn thận tiếp được, xuất ra sớm đã chuẩn bị tốt hộp ngọc, trân trọng phóng tốt.

"Này chu vầng sáu trăm năm chu quả, ba trăm năm nhất nở hoa, ba trăm năm nhất kết quả, hiện giờ vừa vận vừa mới thành thực, nơi này có lục khóa, một viên liền đủ để khôi từ hồi sinh ngươi toàn cầm đi đi." Đại hoi lang thật cẩn thận thái xuống sáu miếng đồ tươi như máu, anh đào giống lớn nhỏ trái cây đưa cho Trần Dương.

"Này một viên vầng ngàn năm cây long nhãn, dược hiệu có thể nói nghịch thiên, ngươi thu vào đi, chính mình lưu trữ tóm lại có trọng dụng!" Đại hoi lang đem một cái nắm tay lớn nhỏ trái cây tháo xuống, đưa cho Trần Dương.

Nơi này mỗi một chu dược liệu xuất ra đi đều đủ để khiến cho một mảnh tinh phong huyết vũ, hiện tại đại hoi lang lại có thể duy nhất cho Trần Dương ba loại, này trong đó giá trị cao không thể tưởng tượng, nhìn xem đại hoi lang kia có chút đau lòng biểu tình, Trần Dương trong lòng trầm trọng đồng thời cũng có chút ảm áp.

Những thứ này đều là thiên đại nhân tình, cần ngày khác sử dụng sau này sinh mệnh đi bồi hoàn nhân tình.

"Này mảnh dược viên, vầng lão tử, này trong đó sở hữu dược liệu đều là lão tử tự tay trồng, nhưng mà lão tử lưu trữ cũng có trọng dụng, bằng không liền toàn bộ tặng cho ngươi." Đại hoi lang mở miệng, sắc mặt trịnh trọng.

"Những thứ này, đã vậy là đủ rồi!" Trần Dương gật gật đầu, vỗ vỗ đại hoi lang bả vai. Có chút thời điểm, nam nhân trong lúc đó hữu tình vâng không cần dùng ngôn ngữ đi biểu đạt.

"Tốt, kim thân ngươi dung hợp, cần dược liệu cũng có, ngươi đi đi!" Đại hoi lang trầm giọng nói một câu, xoay người sang chỗ khác.

Trần Dương nhú mày, hỏi: "Ngươi không theo ta cùng nhau đi?"

"Không đi, lão tử vâng cao quý chính là viễn cô hoàng tộc, đi ra ngoài còn không biết sẽ khiến cho cái gì tai vạ, sẽ cho ngươi mang đến vô tận phiền toái, nói không chừng còn có diệt tộc họa!" Đại hoi lang thanh âm có chút khàn khàn, cũng có chút mất mát.

trước cửa đang ngồi một gã thanh niên, kiêu chân bắt chéo uống trà.

Trần Dương đi đến phụ cận, mở miệng nói : "Cho ta một Thần Phong mã!"

"Tám mươi khối hạ phẩm linh thạch!" Kia thanh niên cũng không ngẩng đầu lên, nhàn nhạt nói.

"Như vậy quý!" Trần Dương ngạc nhiên.

"Mua không nổi cũng sắp điểm cút đi, không cần ở trong này gây trở ngại ta ta uống trà!" Kia thanh niên ngẩng đầu lên, khinh thường nhìn Trần Dương, không kiên nhẫn nói.

Thanh niên trước mặt bàn dài rất cao, vừa vặn che ở bốn chân rơi xuống đất đại hôi lang, giờ phút này đại hôi lang mạnh mẽ người lập dựng lên, một đôi chân trước hùng hăng đặt tại bàn dài phía trên, lực sâu kín trong hai mắt lấp lóe khiến người hùng quang, không tốt nhìn chăm chăm kia thanh niên, trong cổ họng phát ra một trận khùng bố hất khê âm thanh.

Đại hôi lang hơi thở đem thanh niên tóc đều phun hơi hơi phiêu đảng.

"Ồi ta sát, đây là cái gì đông tây!" Mắt thấy đột nhiên thoát ra tới một người hùng tráng , cả người bụi bặm lập mấy quái vật, kia thanh niên lập tức nhảy dựng lên, thần tình kinh hãi chỉ sắc.

"Nơi này là tám mươi khối linh thạch, cho ta một Thần Phong mã!" Trần Dương tay trái vung lên, liền trống rỗng nhiều ra một cái màu đen gói to, tùy tay nhưng tại trước mặt bàn dài trên.

"Hảo hảo tốt, ngài, ngài chờ, ta, ta đây phải đi!" Kia thanh niên nuốt khẩu nước miếng, nhìn thoáng qua hùng thần ác sát một loại đại hôi lang, rất nhanh cầm lấy cái kia hắc gói to, phi cũng một loại nhắm phía mã trắng.

"Tiểu tử, ngươi thế nào chỉ mua một? Hai người chúng ta thế nào kị?" Nhìn xem kia thanh niên đi xa, đại hôi lang mở miệng, thấp giọng nói.

"Ta một người kị thì tốt rồi, ngươi vốn chính là linh thú, còn cần kị mã?" Trần Dương ngạc nhiên mở miệng.

"Đi bà ngoại ngươi , lão tử thế nào sẽ không cần kị mã ? Lão tử muốn kị, Ít nói nhảm, mua hai thất!" Đại hôi lang thừ nhe răng, nổi giận mắng.

Cuối cùng, Trần Dương bắt đắc dĩ, đành lòng mua hai thất Thần Phong mã, một chút đi tìm một trăm sáu mươi khối hạ phẩm linh thạch, đây là Trần gia một năm sở dư một phần năm . Bất quá vì mau chóng chạy trở về cứu Trần Vũ Hân, hoa bao nhiêu linh thạch Trần Dương đều không sao cả.

Nhìn xem đại hôi lang như vậy một đầu đại chó săn, nhân mô cấu dạng cười ở to lớn thần tuấn Thần Phong mã phía trên, Trần Dương không khỏi theo bản năng nuốt khẩu nước miếng, hoàn hảo là Thần Phong mã, nếu là một loại tuấn mã, chỉ sợ còn kinh không dậy nổi đại hôi lang kia giống như hùng sư một loại cường tráng thân hình.

"Hí luật luật!" Thần Phong mã thông linh, có thể là cảm giác bị một cái đại chó săn cười ở trên người là một loại sỉ nhục, lập tức thét dài một tiếng, mạnh mẽ người lập dựng lên, đem đại hôi lang dọa nhảy dựng, một đôi chân trước mạnh mẽ bắt lấy cương ngựa.

"Mẹ nó, lão tử thực là cao quý chính là viễn cổ dị chủng, ngươi cấp lão tử thành thật một chút, bằng không ăn ngươi cả nhà!" Đại hôi lang tức giận một đôi chân trước mạnh mẽ khắp cư trú Thần Phong mã cổ, hung tợn quát.

Thần Phong mã bị đại hôi lang này nhất dọa, thật đúng là ôn hoà thuần hậu xuống dưới, đánh một cái phát ra tiếng phì phì trong mũi.

Này con mẹ nó cũng đúng?

Nhìn thấy nơi này, Trần Dương đầu ứa ra hắc tuyến, một người một sói cười Thần Phong mã rong ruổi mà đi.

Mắt thấy sắp tới gần Lạc Nhật thành cửa thành, phía trước đại lộ phía trên lại có thể bị rất nhiều người ngăn chặn, từng đợt đánh nhau tiếng động từ bên trong truyền ra, hiển nhiên có người ở chiến đấu, những người này đều ở xem náo nhiệt.

"Xuống ngựa đi bộ!" Trần Dương sốt ruột vội vàng trở về cứu Trần Vũ Hân, lúc này nhảy xuống ngựa gánh, dắt ngựa cương về phía trước bước vào.

"Tiểu tử ngươi cấp lão tử thành thật điểm, chính mình theo ở phía sau, lão tử cũng không không khiên ngươi!" Đại hôi lang hung tợn uy hiếp Thần Phong mã, lập tức lấy một cái cực độ ** tư thế nhảy xuống tới, kia Thần Phong mã thật sự thành thành thật thật đi theo nó mặt sau, quả nhiên là thần kị.

Đại hôi lang Vương Bá khí cũng không phải là cái a!

Đây là một cái bãi rộng chừng hơn mười thước đường, hai bên đều là kiến trúc, chiến đấu trường diện khá lớn, hai bên đều bị đám người đổ lên, Trần Dương bắt đắc dĩ, đành lòng dừng lại cước bộ.

Giữa sân chiến đấu chính là một nam một nữ, nam hai mươi xuất đầu, tuấn lãng bất phàm, nhưng mà trên mặt lại tràn đầy ngả ngón chi sắc, tu vi cực độ mạnh mẽ, đề nặng tên kia nữ tử, nhưng vẫn không có toàn lực ra tay.

Mà tên kia nữ tử chính trực nhị tám năm hoa, dung mạo tuyệt mỹ, khí chất bất phàm, tại chiến đấu bên trong vẫn bị vây bị động, xem này diện mạo rõ

ràng là Trần Dương trước kia vị hôn thê Lí Nhựt Lan.

"**", người liền theo bốn công tử đi, người lẻ loi một mình tại đây Lạc Nhật thành trong, nhân sinh không quen, đi theo bốn công tử cũng có thể cam đoan an toàn của người a." Kia thanh niên một chương đem Lí Nhựt Lan công kích chấn khai, nghiền ngẫm nói, một đôi tình mắt không ngừng nhìn ... từ trên xuống dưới ... Trước mắt này dung mạo tuyệt mỹ, đáng người dậy thì tốt đẹp chính là tiểu mỹ nhân, trong lòng dục hỏa hừng hực thiêu đốt.

"Đặng đồ tử!" Lí Nhựt Lan tức giận mặt cười đỏ bừng, cũng không nói nhiều, đau khổ chống đỡ.

Từ lần trước Triệu gia liên hợp Lâm gia đối Trần gia động thủ, Lí Thiên Thành cảm giác sự tình không đứng an bài Lý gia vài tên trưởng lão bảo hộ Lí Nhựt Lan rồi đi, nàng liền vẫn đứng ở này Lạc Nhật thành bên trong.

Kia vài tên trưởng lão cũng là tận trung cương vị công tác, một mực bảo hộ tự tiểu thư, nhưng mà mấy ngày trước, lưỡng giới sơn mạch linh khí hải triều tiến đến, mà các nàng lại vừa mới tại đây Lạc Nhật thành bên trong tới gần lưỡng giới sơn mạch Lạc Nhật thành chi nhánh, cho nên một phen cân nhắc dưới quyết định liền thủ đi lưỡng giới sơn mạch bên trong thủ thời vận.

Bọn hắn nghĩ đến tự tiểu thư tại đây Lạc Nhật thành bên trong cũng sẽ không gặp được nguy hiểm gì, liền đem Lí Nhựt Lan an bài tại một cái khách sạn bên trong, nhưng mà bọn hắn lại không ngờ tới, hồng nhan họa thủy, dung mạo tuyệt mỹ Lí Nhựt Lan sớm đã bị Lạc Nhật thành trong một cái ăn chơi trác táng tránh trên.

Mất thấy mấy người kia Lão bất tử rồi đi mấy ngày còn không có trở về, nghĩ đến là chết ở lưỡng giới sơn mạch bên trong, kia ăn chơi trác táng liền nên không được trong lòng dục hỏa, hướng Lí Nhựt Lan chia ma thảo.

Lí Nhựt Lan thông minh, theo khách điểm bên trong trốn thoát, kia thanh niên liền một đường truy tung, ở chỗ này lần thứ hai chặn đứng người trước, chuẩn bị mạnh mẽ đem nàng này bắt.

Chung quanh đang xem cuộc chiến người mặc dù có một ít phần nộ, nhưng lại không có người nào ra tay tương trợ, nghĩ đến này thanh niên tại Lạc Nhật thành bên trong địa vị không thấp, quanh mình người giận mà không dám nói gì, chỉ có thể trở mắt nhìn xem này tốt giai nhân bị ****.

Đáng thương Lí Nhựt Lan thực là đường đường Giang Ninh thành Lý gia Đại tiểu thư, hiện giờ lại có thể lưu lạc đến bị người bên đường ** hoàn cảnh, nói không chừng sẽ gặp bị người lăng nhục, nàng trong lòng liền một mảnh tuyệt vọng.

"Ách!" Lí Nhựt Lan bị kia thanh niên một chương chụp trong bả vai, lập tức sắc mặt tái nhợt lui về phía sau mấy bước, một đôi mắt đẹp bên trong hiện lên một tia tuyệt vọng, nàng chậm rãi giơ tay lên trong trường kiếm, chậm rãi chuyển qua chính mình cổ phía trên, trên mặt một mảnh kiên quyết.

"Hôm nay cho dù chết, ta cũng sẽ không cho người thực hiện được!" Lí Nhựt Lan thanh âm lạnh như băng vô cùng.

"Người làm gì như thế cương liệt? Của người kia vài vị thúc phụ tiến vào lưỡng giới sơn mạch bên trong, đến nay chưa về, tất nhiên đã vẫn lạc trong đó, người lẻ loi một mình bên ngoài, theo ta từ nay về sau vinh hoa phú quý hưởng chỉ vô cùng, tội gì tự tìm cái chết?" Kia thanh niên sợ trước mắt thiên hạ thật sự hương tan ngọc nát, đây chính là nhất đại chuyện ăn năn, lập tức liền bắt đầu lời hay khuyên bảo.

"Hảo hảo tốt, bốn công tử không hề dây dưa người, chỉ cần người không tự tìm cái chết, bốn công tử hiện tại bước đi!" Kia thanh niên mất thấy Lí Nhựt Lan trường kiếm đã thương đến kia trắng tinh không tỳ vết cổ, chảy xuống một tia máu tươi, lập tức há mồm ngăn cấm, xoay người bước đi.

Nhưng mà tại xoay người trong nháy mắt, hắn đối với người chung quanh đàn bên trong che dấu hai người khiến một cái ánh mắt, hai người kia hiểu ý hướng về Lí Nhựt Lan tới gần.

Chứng kiến kia thanh niên thật sự xoay người bước đi, Lí Nhựt Lan trong lòng dâng lên một tia hy vọng, ngay tại nàng phân tâm nháy mắt, lưỡng đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, một người đoạt được trong tay nàng trường kiếm, một người chế trụ nàng.

Lí Nhựt Lan cả người ể ảm tê dại, bị người điểm trúng quanh thân đại huyết, thân không thể động, miệng không thể nói, nàng một đôi mắt đẹp chậm rãi nhắm lại, một tia thanh lệ theo nàng kia tuyệt mỹ dung nhan chảy xuống.

"Hừ!" Kia thanh niên lại đi trở về, hừ lạnh một tiếng, đắc ý nói: "Bốn công tử vừa ý người, còn không có không chiếm được, mang đi!"

Đám người ngoại, Trần Dương Cuồng đẹp đến Lí Nhựt Lan bị chế trụ một màn, chứng kiến kia trương quen thuộc khuôn mặt, Trần Dương trong lòng có một ít phức tạp, vốn là tha hương ngộ bạn cố tri thật là tốt việc, nhưng lại là gặp được như vậy cố nhân, tại đây dạng xấu hổ trường hợp.

Dừng tay!

Chương 57: Thả nài

Nhất đạo trong trời tiếng hét lớn theo đám người ngoại truyện đến.

Nguyên bản chính vô cùng đắc ý thanh niên nghe thế nói tiếng quát, đôi mắt không khỏi hít lại lên, khóe miệng hiện lên một tia nguy hiểm tươi cười.

Chế trụ Lí Nhựt Lan kia hai gã gia phó cũng không cảm ý xấu hổ nở nụ cười, tại đây Lạc Nhật thành bên trong bọn hắn chính là vương giả, lại có thể có người dám khiêu chiến bọn hắn quyền uy, cái này có vẻ kịch hay nhìn.

Chung quanh đang xem cuộc chiến người cũng không cảm nhao nhao kinh ngạc đứng lên, bọn hắn cũng là thật không ngờ, tại đây Lạc Nhật thành bên trong lại có thể có người dám khiêu chiến khang gia.

Đám người tách ra, một người một sói chậm rãi đi tới, Trần Dương mặt không chút thay đổi, trong suốt đôi mắt bên trong không hề bận tâm.

Đại hội lang người lập dựng lên, một đôi chân trước lưng đeo ở sau người, nhân mô cầu dạng cùng Trần Dương song song mà đi, tại nó phía sau hai Thần Phong Mã lão thành thật thật đi theo, căn bản là không cần đi nắm chúng nó.

Quanh mình người chứng kiến ra tay lại có thể là một gã thiếu niên, thậm chí cầm chậm rãi điều ngẩng đầu lên, khâm phục người có chí, vui mừng người có chí, trào phúng người có chí, nhưng mà càng nhiều cũng đồng tình.

Đúng vậy, chính là đồng tình.

Trước mặt thiếu niên này, nhìn qua cũng mười bảy mười tám tuổi, bọn hắn căn bản cũng không từng ra mắt, hiển nhiên không phải Lạc Nhật thành trong người, còn tuổi nhỏ dũng khí đáng khen, nhưng mà bằng hắn một người liền đi khiêu chiến khang gia uy nghiêm, không khác lấy trứng chọi đá, rất nhiều người đối Trần Dương đầu đi khâm phục rồi lại đồng tình ánh mắt.

"Tiểu huynh đệ, mau mau rời đi đi, khang gia không phải người có thể nhạ !"

"Tiểu tử, khang gia đi, còn có thể giữ tròn một cái tánh mạng!"

"Tiểu đệ đệ, đi nhanh đi, nơi này là khang gia thiên hạ, người đấu không lại bọn hắn !"

Quanh mình người không dám ra tay, bởi vì bọn họ đều là sinh hoạt tại Lạc Nhật thành bên trong cư dân, đều chịu khang gia quản thúc, nhưng mà giờ phút này cũng có rất nhiều người bị Trần Dương dũng khí sở chấn động, rất nhiều người nhao nhao mở miệng nhắc nhở.

Lí Nhựt Lan một cái hoa quý thiếu nữ sắp bị làm bản vốn chính là vừa ra bị kịch, bọn hắn không nghĩ phải nhìn tiếp mặt khác một hồi bị kịch.

Đối với chung quanh người thiện ý nhắc nhở, Trần Dương mỉm cười gật đầu, nhưng lại nghĩa vô phản cố đi tới trong đám người, nhìn thoáng qua Lí Nhựt Lan, liền đem ánh mắt đặt ở kia thanh niên trên người.

Mắt thấy Trần Dương không nghe nhắc nhở, chung quanh người không hề ngôn ngữ.

Nguyên bản trong lòng vô cùng tuyệt vọng Lí Nhựt Lan, nghe được lại có thể có người mở miệng, không khỏi kích động mở mắt ra, nhưng mà khi hắn chứng kiến trước mặt kia quần áo tử y, hơi có vẻ gầy yếu thân ảnh lúc, nài ngăn cả người, giống như một cái sấm sét giữa trời quang, cái đẹp của nài màu bên trong tràn đầy bối rối, trong lúc nhất thời có chút xấu hổ vô cùng.

Thời gian rất nhanh lui về phía sau, trở lại hai tháng trước.

Cái kia thời điểm, nài là kiều ngạo Lý gia Đại tiểu thư, là Giang Ninh thành bên trong thiên chi kiều nữ, là vô số tuổi trẻ tuấn kiệt quý mến đối tượng, hơn nữa còn tuổi nhỏ, tu vi liền đã đột phá đoán thế cảnh đạt tới ngưng thần cảnh cảnh giới, là danh xứng với thực tài mạo song toàn.

Cái kia thời điểm, nài là cao ngạo , khinh thường bất luận kẻ nào, cho nên hắn làm một cái nài một lần cho rằng nhất quyết định chính xác, thì phải là đi Trần gia từ hôn.

Nài một đời giai nhân, có thể nào gả cho một cái cả ngày chỉ biết là trồng hoa dưỡng thảo phế vật? Cho dù người nọ là Trần gia thiếu gia chủ cũng không được.

Thành công từ hôn, nài vui sướng vô cùng, nhưng mà hơn nửa tháng sau, nài liền nghe được tin tức, Trần gia thiếu gia chủ Trần Dương tại Trần gia nửa năm một lần tộc hội phía trên giống như một hắc mã một loại ngang trời xuất thế, ngăn ngừa một tháng tu vi liền tăng lên tới đoán thế cảnh cửu trọng thiên phía trên, chiến bại Trần gia trẻ tuổi đệ nhất cao thủ Trần Lăng, nhảy trở thành Trần gia trẻ tuổi đệ nhất nhân, lại trở thành Giang Ninh trong thành từ trước tới nay tốc độ tu luyện nhanh nhất, thiên phú cực mạnh người.

Trong lúc nhất thời, Trần Dương thiên tài tên truyền khắp cả Giang Ninh thành, khiến mọi người lâm vào hâm mộ ghen tị hận.

Khi đó Lí Nhực Lan trong lòng liền có một ít hối hận, cuối cùng Trần Dương bị Triệu gia bố trí cục mai phục, lại thể hiện ra thần bí lực công kích, cùng cường đại tiềm lực, theo cái kia thời điểm bắt đầu nàng liền ở trong lòng đặt lễ đính hôn quyết tâm, nhất định phải mời nàng phụ thân cùng Trần gia kết làm liên minh.

Làm gì, Lí Thiên Thành quyết định cùng Trần gia là địch, trước mắt còn không biết là cái gì trạng huống, nàng lại sắp bị người lăng nhục, sau đó Trần Dương lại độ xuất hiện.

Giống như này hết thấy đều là vận mệnh, là mệnh trung đã định trước, Lí Nhực Lan trong lòng hối hận vô cùng, hối hận lúc trước làm xuống từ hôn quyết định, nhưng mà hiện tại hối hận đã chậm, hết thấy đều đã kinh phát sinh, không có khả năng nặng hơn nữa đến.

Lí Nhực Lan không biết Trần Dương vì sao sẽ xuất hiện tại đây Lạc Nhật thành trong, cũng không biết vì sao phải xuất thủ cứu nàng, nhưng mà nàng chỉ biết là trước mắt này thanh niên tên là Khang Hữu Đạo, là Lạc Nhật thành trung niên khinh đồng lứa đệ nhất cao thủ, hơn nữa nơi này là Khang gia địa bàn, Trần Dương nếu là ra tay, nhất định dữ nhiều lành ít.

Nàng từng thương tổn qua Trần Dương một lần, hiện tại đã lưu lạc đến nước này, còn phải lại thương tổn Trần Dương lần thứ hai sao?

"Không!" Lí Nhực Lan trong lòng cuồng hô, mạnh mẽ mở mắt ra, dưới tình thế cấp bách lại có thể giải khai trong cơ thể đại huyết cấm chế, hô lớn: "Trần Dương, ngươi không phải đối thủ của bọn họ, nhanh rời đi đi!"

"Sau đó, nữ nhân hần là cảm miệng!" Trần Dương nhàn nhạt nói một câu, khiến Lí Nhực Lan ngẩn người, lại có thể im lặng không nói đứng lên.

Tuy rằng Trần Dương cực độ chán ghét trước mắt nữ nhân này, nhưng mà không thể phủ nhận, nàng từng là chính mình vị hôn thê, cũng là Giang Ninh thành bên trong cổ nhân, khiến hần trở mắt nhìn Lí Nhực Lan bị người lăng nhục, hần làm không được, hần cũng nói không rõ đây là vì cái gì, có lẽ đây là mỗi một cái nam nhân đều có bản năng đi.

"Trần Dương? Các ngươi là nhận thức?" Khang Hữu Đạo hip lại suy nghĩ mâu, tàn mát ra nguy hiểm khí tức, ngạo nghễ hỏi.

"Thả nàng!" Trần Dương không để ý đến Khang Hữu Đạo vấn đề, trực tiếp mở miệng nói, thanh âm bình tĩnh.

Khang Hữu Đạo không nói gì, nhà của hần phó mở miệng, khinh thường nói: "Tiểu tử, không muốn chết liền nhanh chóng rút đi, nơi này là Lạc Nhật thành, là chúng ta Khang gia địa bàn, ở trong này chúng ta Khang gia chính là chúa tể, nếu là chọc giận thiếu gia nhà ta, diệt ngươi cửu tộc!"

"Nhanh chóng rút đi, niệm tại ngươi còn trẻ không biết phân thượng! Bằng không lão tử sẽ làm ngươi chết vô cùng khó coi!" Mặt khác một gã gia phó quát mắng, một bộ cuồng ngạo diện mạo.

"Ta cùng với các ngươi ông chủ nói chuyện, chỗ nào đến phiền các ngươi này hai ác cẩu mở miệng!" Trần Dương thanh âm lạnh như băng vô tình, nhàn nhạt nói một câu, thân thể lại có thể tại nguyên chỗ biến mất.

"Ba ba!" Liên tục lưỡng đạo thanh thúy bàn tay tiếng vang lên, kia hai gã Khang mọi nhà phó liền hộc máu bay ngược đi ra ngoài, hai người tà mặt phía trên đều có nhất đạo đỏ tươi cánh tay ấn.

Hơn nữa đạo kia dấu tay thật sâu khắc ở bọn hần trên mặt, làm cho bọn họ mặt bộ cơ thể đều trứng đi xuống, hai người tại bay rót ra ngoài nháy mắt liền hôn mê đã qua, này chính là Trần Dương tùy tay một cái tát mà thôi, liền có như vậy uy lực.

Tiếng vang vang lên đồng thời, Trần Dương thân ảnh lần thứ hai xuất hiện ở tại chỗ, giống như hần căn bản không có động qua một loại.

"Tiểu tử, ngươi muốn chết!" Khang Hữu Đạo phẫn nộ hét lớn một tiếng, huy động trường kiếm trong tay liền đối với Trần Dương đâm tới, tốc độ cực nhanh, linh lực dao động thập phần cường thịnh.

"Thai tức cảnh nhất trọng thiên!" Trần Dương đôi mắt hip lại, nhìn xem kia tại đồng tử bên trong rất nhanh phóng đại một chút hàn quang, trong lòng không có một tia e ngại, ngược lại sinh ra một cỗ muốn toàn lực một trận chiến hào khí.

Hần vừa mới đem tu vi tăng lên tới ngưng thần cảnh cửu trọng thiên, kém từng bước liền có thể tiến vào thai tức cảnh kia mới tinh cảnh giới, hơn nữa lại cắn nuốt cái thể cường giả kim thân, thân thể tính chất vốn có cường **, hần cũng muốn nghiệm chứng một chút, hiện tại đúng là thời cơ tốt nhất.

Ai!

Mất thấy đến Trần Dương lại có thể chọc tức Khang gia đại thiếu gia, quanh mình đang xem cuộc chiến người thậm chí cảm lác đầu thờ dài đứng lên, bọn hần giống như chứng kiến Trần Dương bị đánh chết trường diện.

Chương 58: Kim thân vô địch

"Oanh!"

Phía trước một chút hàn quang nở rộ vạn trọng hào quang, kia sắc bén khí tức khiến chung quanh đang xem cuộc chiến người không ngừng lui về phía sau.

Mà Trần Dương, lại không hề sợ hãi, trước đạp một bước, một cổ cường đại vô cùng khí thế theo thân thể hắn bên trong bùng nổ mở ra, khủng bố linh áp giống như thủy triều một loại đối với bốn phương tám hướng khuếch tán, cường hãn năng lượng dao động bốn phía.

Trần Dương đầu đầy tóc đen loạn vũ, cả người quần áo bay phát phới, tu vi của hắn hoàn toàn phóng thích mở ra.

Ngưng thần cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong!

"Xôn xao!"

Cảm nhận được Trần Dương thân thể phía trên bùng nổ mở ra cường đại năng lượng ba, chung quanh đang xem cuộc chiến người không khỏi nhao nhao kinh hô ra tiếng, nhắc lên một hồi sóng to gió lớn.

"Ngưng thần cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong, lại có thể là ngưng thần cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong!"

"Này, này, điều này sao có thể? Kẻ này còn tuổi nhỏ, cũng đã có như vậy thực lực?"

"Kém một bước, có thể đột phá tiến vào thai tức cảnh, bậc này thiên phú, tương thật khủng bố?"

"Kẻ này là người phương nào?"

"Chẳng thể trách dám khiêu chiến khang gia quyền uy, xem ra lai lịch không nhỏ a."

"Riêng là phần này khủng bố thiên phú, liền có thể nói yêu nghiệt a."

Chung quanh đang xem cuộc chiến người, bị kia cường đại năng lượng dao động chấn đắc không ngừng lui về phía sau, mỗi một mọi người quần áo cuồng đảo, bọn hắn trên mặt đều tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, lúc trước bọn hắn còn tại lo lắng này dũng cảm thiếu niên sẽ bị Khang Hữu Đạo đánh chết, nhưng mà ngay sau đó, bọn hắn liền bị khiếp sợ không lời nào có thể diễn tả được.

Một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, lại có được khủng bố ngưng thần cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong thực lực, này hoàn toàn đánh vỡ bọn hắn nhận thức, vốn Khang Hữu Đạo tại Lạc Nhật thành bên trong đã là nhất đẳng nhất thiên tài, nhưng mà hiện tại, bọn hắn lại phát hiện bọn hắn lại có thể chính là ech ngồi đây giếng.

"Ngưng thần cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong!" Xa xa, Lí Nhục Lan mất đi không chế, nhưng lại như trước ngơ ngác đứng ở tại chỗ, một đôi mắt đẹp bên trong tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi, nhưng mà càng nhiều chính là hối hận.

Vốn tưởng rằng làm đời này rất đối quyết định, nhưng mà hiện tại rõ ràng phát hiện, kia cũng nàng đời này làm rất quyết định sai lầm.

"Nếu hết thảy có thể lặp lại. . . ." Lí Nhục Lan hít sâu một hơi, chậm rãi nhắm mắt lại. Lập tức nàng mạnh mẽ mở, hơi có vẻ lo lắng, Khang Hữu Đạo tu vi so với Trần Dương cao hơn một cái đại cảnh giới, tuy rằng kia chính là nhất đạo chướng ngại, nhưng lại giống như lạch trời hồng cầu, khởi là có thể dễ dàng vượt qua ?

"Ngưng thần cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong!" Vọt tới trước bên trong Khang Hữu Đạo cảm thụ được Trần Dương thân thể bên trong lao tới cường đại khí tức, đôi mắt không khỏi híp lại đứng lên, trong lòng có một ít kinh ngạc, nhưng mà rất nhanh hắn liền nở nụ cười lạnh.

"Thiên tài? Không có phát triển lên thiên tài không phải thiên tài, cho dù ngươi có được ngưng thần cảnh cửu trọng thiên tu vi đỉnh cao thì thế nào? Kém một cái đại cảnh giới, đây là thực lực tuyệt đối chênh lệch, không thể bù lại, thiên tài sao? Như vậy mới càng thú vị!" Khang Hữu Đạo cười lạnh.

Ở chung quanh người khiếp sợ, lập tức lo lắng nhìn chăm chú bên trong, Trần Dương hét lớn một tiếng, bát bộ căn thiên thi triển đến cực hạn, gào thét đối với Khang Hữu Đạo ghê rợn liễu thượng khứ.

"Vang vang!"

Một trận chói tai kim thiết giao kích chi âm truyền đến, Trần Dương lại có thể không có sử dụng binh khí, trực tiếp dùng chính mình một đôi nắm tay cùng Khang Hữu Đạo trường kiếm va chạm lên, hơn nữa lại có thể phụt ra rực rỡ hoa lửa, giống như hắn cặp kia nắm tay đều không phải là huyết nhục chi khu, mà là còn hơn tinh thiết thần binh.

"Bang bang phanh!"

"Thương thương thương thương thương!"

"Dát băng!"

Trần Dương tay không cứng rắn hám Khang Hữu Đạo trường kiếm, chút không có bị tổn thương, hơn nữa tại cuối cùng một quyền thì vừa mới đem trường kiếm trong tay nện đoạn.

"Tê!" Khang Hữu Đạo lui về phía sau mấy bước, nhìn xem trong tay còn còn lại nửa thanh trường kiếm, kim lòng không đậu hít vào một ngụm hơi lạnh, không thể tưởng tượng nổi nhìn Trần Dương, giống như nhìn xem một đầu quái vật một loại.

Hắn trường kiếm là cả Lạc Nhật thành trong nhất nổi danh chủ Kiếm Sư tiêu phí chín chín tám mươi một thiên lấy đáy biển ngàn năm huyền thiết chế thành, có thể phá núi liệt thạch, chém sắt như chém bùn, sắc bén vô cùng, hơn nữa cực kỳ chắc chắn, nhưng không có nghĩ đến lại có thể bị Trần Dương lấy một đôi quyền đầu cứng hám xuống dưới, hơn nữa đem chi nện đoạn.

Này vẫn là người không? Đây là như thế nào thân thể cường độ? Đây là như thế nào ** thể chất? Khang Hữu Đạo bị khiếp sợ nói không ra lời.

Nhưng mà, khiếp sợ hơn Khang Hữu Đạo một người? Lí Nhược Lan lúc này đã bị khiếp sợ há to miệng ba, có thể tắc tiếp theo mai trứng chim, nàng hoàn toàn thật không ngờ, ngăn ngừa hơn một tháng không gặp, Trần Dương lại có thể phát triển đến tình trạng như thế.

Chung quanh đang xem cuộc chiến người lại vô cùng khiếp sợ, bọn hắn cả đời này đều không có ra mắt Trần Dương như vậy **, quái vật, lại có thể tay không nện chặt đứt Khang Hữu Đạo sao chịu được xung thân bình lợi khí trường kiếm, này vượt qua bọn hắn nhận thức.

"Ta sát, như vậy ** thể chất, vượt qua lão tử dự liệu!" Đại hoi lang đã ở trong lòng cuồng hô, kích động thượng thoan hạ khiêu.

Trần Dương thân thể cử thẳng tắp, cúi đầu nhìn mình một đôi nắm tay, trừ bỏ phương diện che kín màu trắng dấu cùng có chút rất nhỏ đau đớn ở ngoài, mặt ngoài không có chút nào tổn thương, bức này cường độ khiến trong lòng hắn vô cùng kinh hãi.

"Dựa vào thể chất cường độ có thể thắng lợi sao? Quả thật đường nhỏ người!" Khang đây hứa hẹn tuy rằng trong lòng khiếp sợ, nhưng mà trên mặt lại không hề ủy khuất, hắn hét lớn một tiếng, trong tay trống rỗng nhiều ra một phen hàn quang lập lòe đoàn kiếm, dài một thước tam tấc, cả vật thể đen thui tỏa sáng, nỏ rộ ra một cỗ băng hàn khí tức.

"Kiếm này là ngọc thanh đại sư đặc ý tác phẩm, chọn dùng ba ngàn năm đáy biển huyền thiết phối hợp Tinh Thần thiết hao phí suốt ba trăm sáu mươi thiên đức mà thành, trình độ chắc chắn là trước kia kia thanh trường kiếm gấp ba, ta xem người như thế chống cự!" Khang Hữu Đạo hét lớn một tiếng, huy động đoàn kiếm liên đới với Trần Dương đâm tới.

Nếu là này Khang Hữu Đạo lời nói không giả, như vậy cái chuỗi...này đoàn kiếm tuyệt đối có thể được cho chân chính thân bình lợi khí, Trần Dương trong lòng không dám khinh thường, toàn lực thúc dục trong cơ thể công pháp vận chuyển, băng vân quyền toàn lực thi triển mà ra.

"Vang vang!"

"Thương thương thương thương thương!"

Song phương trong khoảnh khắc va chạm ở tại cùng nhau, Trần Dương tận lực không cùng kia đoàn kiếm mũi kiếm tiếp xúc, chói tai kim thiết giao kích tiếng động không ngừng truyền ra, như là tại làm nghề người một loại, lại có thể lại chặn thân bình lợi khí.

Chung quanh người giật mình không thôi, Khang Hữu Đạo lại khiếp sợ tột đỉnh, nhân sinh bên trong lần đầu tiên bắt đầu hoài nghi nhắc ngọc thanh đại sư chú kiếm năng lực.

"Thân thể cường đại thì thế nào? Tại thực lực tuyệt đối trước mặt, hết thảy đều là phù vân!" Khang Hữu Đạo hét lớn một tiếng, toàn lực thúc dục hắn kia thai tức cảnh nhất trọng thiên tu vi, đem chi thêm vào đến đoàn kiếm phía trên, điên cuồng đối với Trần Dương đâm tới.

Giờ phút này Trần Dương có vẻ cuồng bá vô cùng, căn bản là không giống như là một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, hắn đầu đầy tóc đen vũ điệu, quát chói tai một tiếng, bát bộ cân thiên thi triển đến cực hạn, băng vân quyền toàn lực nện đi ra ngoài.

"Thương!"

"Phốc xuy!"

"Phốc!"

Trần Dương liên tục nện tam quyền, không hề màu sắc rực rỡ tam quyền, thứ nhất quyền đem đoàn kiếm chấn khai, đệ nhị, thứ hai quyền đem Khang Hữu Đạo bả vai nện toái, đệ tam quyền đem sau đánh học máu bay ngược đi ra ngoài, nếu không phải Khang Hữu Đạo thời khắc máu chốt dùng đoàn kiếm ngăn trở Trần Dương thiết quyền, chỉ sợ giờ phút này hắn sớm đã bị đánh thành đầy trời huyết vụ.

"Oanh!" Trùng điệp nện ở trên mặt đất, Khang Hữu Đạo sắc mặt tái nhợt, cái trán phía trên tràn đầy đậu tương giống lớn nhỏ mồ hôi, hắn gian nan đứng lên, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Trần Dương, trong mắt tràn đầy vẻ oán độc, đây là hắn từ khi lọt lòng tới nay lần đầu tiên bị người đả bại, nhưng lại

như thế thất bại thảm hại.

"Người thua!" Trần Dương thân thể giống như quỷ mị một loại rất nhanh vọt tới Khang Hữu Đạo trước người mười thước chỗ, đem sau dọa nhảy dựng.

"Ta không có bại, cho dù người chiến thắng ta thì thế nào? Nơi này là Lạc Nhật thành, người đi không đi ra, ha ha ha." Khang Hữu Đạo liền lĩnh cười to, bởi vì khang gia người đã xuất động, sắp tới nơi này.

"Tiểu tử, hôm nay người nhất định phải chết!" Khang Hữu Đạo oán độc quát.

"Tiểu tử không tốt, có cường giả đang cấp tốc đến, đi nhanh lên!" Đại hoi lang người lập dựng lên, dựng lên cái lỗ tai cảm ứng một lát, lo lắng đối với Trần Dương truyền âm nói.

"Người nào dám can đảm thương ta con? Không đem ta khang gia để vào mắt sao?"

Nhưng vào lúc này, nhất đạo phản nộ tiếng hét lớn tự xa xa truyền đến, Trần Dương mạnh mẽ xoay người sang chỗ khác, chỉ thấy xa xa một đám người đang cấp tốc đối với nơi này đến, còn muốn chạy đã không còn kịp rồi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Đại dê béo

Này trường diện có chút quen thuộc, Trần Dương lòng có khoảnh khắc hốt hoảng, thời gian giống như trở lại một ngàn năm trước.

Đó là một cái trong treo đêm, khi đó hắn vẫn là một cái mười tuổi tá hữu hài đồng, nhưng mà hắn lại vô tình trong lúc đó chém giết một thiếu niên, người thiếu niên kia là bọn hắn thôn trong thiên phú tốt nhất người, nhưng mà như trước chết ở trong tay hắn.

Ngày thường gian thập phần hiền lành đồng thôn người, tại nơi một khắc cũng giống như là thay đổi một loại, hóa thành phệ người mãnh thú, điên cuồng đối với hắn triển khai đuổi giết, khi đó hắn mới mười đến tuổi, bị hơn mười người đuổi giết thượng thiên không đường xuống đất không cửa.

Khi đó hắn, minh bạch rồi một cái đạo lý, muốn ở trên đời này sống sót, muốn có được khiến tất cả mọi người sợ hãi thực lực, bằng không, liên tục tự sát đều là một loại tham vọng quá đáng, buồn cười tham vọng quá đáng.

Cuối cùng, hắn nhảy xuống huyền nhai, nhưng mà trời không tuyệt đường người, huyền nhai ở giữa lại có thể có một trận pháp, bên trong có khác động thiên, mà muốn đi vào biện pháp duy nhất chính là tự nhiên rơi xuống, không ai ngốc đến chạy tới khiêu nhai, cho nên thành toàn hắn.

Trận pháp trong, có một điên điên khùng khùng lão giả, đó là hắn ân sư, là thay đổi hắn cả đời người, hắn sở hữu hết thảy đều đến từ chính người trước, nhưng mà ba năm sau hắn ân sư ly khai đại trận, từ nay về sau không còn có gặp qua.

Trước khi đi, chỉ để lại một câu"Hảo hảo tu luyện thăng linh bí quyết, đây là Thần Phong đại lục cực mạnh công pháp, không có một trong!"

Khi đó Trần Dương không rõ, vì sao một quyền thánh giai công pháp, chính là đại lục cực mạnh công pháp?

Theo sau Trần Dương một mình một người ở bên trong vượt qua thất năm năm tháng, dựa vào thực vật đồ đổi, xuất quan sau tựa như đồng sao chói một loại xẹt qua cả Thần Phong đại lục trên không, khiến mọi người lâm vào kinh diễm.

Nhưng mà hắn sau khi xuất quan làm chuyện thứ nhất chính là báo thù, hắn chém giết đêm hôm đó sở hữu tham dự đuổi giết người của hắn, một tên cũng không để lại!

Đây là tính cách của hắn, cũng không sát người vô tội, nhưng mà phạm ta người, phải giết chỉ!

Hôm nay trường hợp như vậy lần thứ hai xuất hiện, khiến Trần Dương trong nháy mắt nghĩ đến lúc trước đêm hôm đó cảnh tượng, hắn trong suốt đời mất bên trong hàn quang thoáng hiện, bạch nhãn bỗng nhiên hóa thành tối đen sắc, bỗng nhiên khôi phục bình thường, thập phần quỷ dị, may mà chính là ở đây người đều ở xem chừng khang gia người tới, cũng không người phát hiện.

"Phụ thân!"

Chứng kiến xa xa rất nhanh vọt tới hơn mười danh thân ảnh, Khang Hữu Đạo lập tức hưng phấn hô to một tiếng, rất nhanh nghênh lễ thượng khứ.

"Đạo Nhân, Đạo Nhân ngươi không sao chứ?" Người đến là một gã đáng người mập mạp trung niên nhân, bởi vì quá mức mập, ánh mắt đều híp lại thành một đường nhỏ, dưới hàm lưu trữ nhất lư râu cá trê, nhìn qua có chút âm hiểm giả dối cảm giác.

Giờ phút này hắn chính lo lắng đánh giá Khang Hữu Đạo, đợi đến phát hiện sau chính là bị một ít nội thương cũng không lo lắng tính mạng sau liền yên lòng.

Tại phía sau hắn còn đi theo hơn mười danh lão giả, hiển nhiên đều là khang gia trưởng lão.

Người này đứng là khang gia gia chủ, Khang Thanh Liêm, bất quá xem hắn này phúc tôn vinh, thế nào cũng cùng thanh liên quả không hơn câu.

"Thương người của ngươi đâu?" Khang Thanh Liêm thần tình âm trầm chỉ sắc, híp mắt hỏi.

"Là ở chỗ này!" Khang Hữu Đạo chỉ chỉ Trần Dương.

"Chính là tên tiểu tử kia?" Khang Thanh Liêm trên mặt hiện lên một tia kinh ngạc, chính mình con tu vi hắn biết rõ, tại đây Lạc Nhật thành bên trong tuyệt đối là trẻ tuổi đệ nhất nhân, tuy rằng căn cơ không có đánh tốt, có chút phù phiếm, nhưng mà chủ yếu có thể nói phải thai tức cảnh xuống hắn phùng địch thủ.

Cho dù có, như vậy đối phương khẳng định cũng là khó gặp thiên tài.

Thực hiển nhiên, trước mắt này quần áo từ y, đáng người hơi có vẻ gầy yếu thiếu niên chính là cái kia khó gặp thiên tài, Khang Thanh Liêm tiểu mị hí mắt trong hiện lên một tia nghi hoặc, bởi vì tại hắn xem ra trước mắt thiếu niên này tu vi bất quá chính là ngưng thần cảnh ngũ trọng thiên bộ dáng, vì sao có thể đem tu vi đạt tới thai tức cảnh nhất trọng thiên Khang Hữu Đạo đã bại?

"Phụ thân, tiểu tử này có chút tà hồ, tu vi nhìn qua chỉ có ngưng thần cảnh ngũ trọng thiên, kỳ thật là ẩn tàng rồi tu vi, hắn đích thực thật tu vi là ngưng thần cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong, chỉ kém một bước có thể tiến vào thai tức cảnh, hơn nữa hắn lại có thể có được hiếm thấy đoán thể bí pháp, hắn thân thể có thể so với thần binh, con kia đem gió mát kiếm đã bị hắn tay không bẻ gãy, bằng không há có thể còn hơn con?" Khang Hữu Đạo đi đến phụ thân bên người, thấp giọng nói.

Nghe được "Đoán thể bí pháp" còn có "Thân thể có thể so với thần binh" này hai cái từ ngữ, Khang Thanh Liêm ánh mắt mạnh trợn to, nhưng lại cũng chỉ có người bình thường mở lớn nhỏ thôi, một tia tham lam chỉ sắc nổi lên mắt của hắn mâu.

Đoán thể bí pháp, từ trước đến nay đều là quý hiếm vật, hơn nữa có được người tuyệt không ngoại truyện, có thể đem thân thể rèn luyện giống như thần binh, như vậy này bí pháp phẩm giai tuyệt đối siêu cao, bậc này thứ tốt có thể ngộ nhưng không thể cầu, bất luận kẻ nào thấy đều phải lâm vào điên cuồng.

"Có được bậc này thiên phú còn có như thể phẩm giai đoán thể bí pháp, thiếu niên này đến đây khẳng định không nhỏ, nếu là một cái không tốt, muốn gây rắc rối trên thân a." Khang Thanh Liêm nhìn xem đối diện Trần Dương, trong lòng thầm nghĩ.

"Gia chủ, bậc này chuyện tốt không thể bỏ qua a, nếu là có thể được đến kia đoán thể bí pháp, chúng ta khang gia thực lực tất nhiên có thể cấp tốc bay lên, đây chính là đại cơ duyên." Một gã khang gia trưởng lão mở miệng, ngữ khí bên trong tràn đầy không thể che dấu tham lam ý.

"Nhưng mà kẻ này đến đây khẳng định không nhỏ, phiêu lưu cùng thu hoạch thực là hay sao số biến đổi tương ứng." Khang Thanh Liêm do dự đứng lên.

"Nơi này thực là Lạc Nhật thành, là chúng ta khang gia địa bàn, cho dù hắn đến đây lại đại, chúng ta chỉ cần kiên quyết phủ nhận, ai có thể tra đi ra? Hơn nữa, bọn hắn có thể hay không tra được nơi này vẫn là hai chuyện nói riêng, cường long đầu không lại bọn răn độc a." Mặt khác một gã trưởng lão mở miệng, hiển nhiên đối với Trần Dương kia cái gọi là đoán thể bí pháp thập phần tâm động.

"Tốt, động thủ đi!" Khang Thanh Liêm gật gật đầu, trong lòng tham lam nhảy mắt đưa hắn tâm trí che dấu.

"Trần Dương, thực xin lỗi, liên lụy ngươi!" Bên kia, Lí Nhữ Lan chậm rãi đi đến Trần Dương trước người, áy náy nói.

"Ngươi đi đi!" Trần Dương mở miệng, ngữ khí rất là lãnh đạm.

"Phải đi cũng là ngươi đi, sự tình là bởi vì ta dựng lên, ta không thể đi!" Lí Nhữ Lan ngữ khí kiên định, không hề nhượng bộ chút nào.

"Chẳng lẽ ngươi xem không ra bọn hắn hiện tại mục tiêu đã không phải ngươi? Mau mau rời đi nơi đây, như vậy ta còn có cơ hội thoát đi!" Trần Dương trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên một tia hàn quang, trầm giọng nói.

"Đúng vậy, loại này cấp bậc chiến đấu, ta lưu lại chỉ biết cản trở!" Lí Nhữ Lan tự giễu nói một câu, lập tức thật sâu nhìn liếc mắt một cái Trần Dương bên cạnh, xoay người, kiên quyết rời đi.

"Của ta tiểu nữ nhân!" Khang Hữu Đạo hét lớn một tiếng, muốn ra tay ngăn trở Lí Nhữ Lan.

"Đạo Nhân quên đi, nữ nhân đã không có có thể tìm lại, nhưng mà đoán thể bí pháp đã không có, liền ngộ không đến!" Khang Thanh Liêm ngăn lại Khang Hữu Đạo, nghiêm túc nói.

"Vâng, phụ thân!"

"Tiểu tử, thương thế của ngươi của ta con, có phải hay không nên đổi chuyện này có cái dặn dò?" Khang Thanh Liêm trước đạp một bước, nhìn xem Trần Dương, gian trá khuôn mặt phía trên tràn đầy âm trầm chỉ sắc.

Hắn hoàn toàn quên trận chiến đấu này vốn là tiểu bối trong lúc đó luận bàn chiến, cho dù là sinh tử chiến đấu, kia cũng là tiểu bối trong lúc đó chuyện tình, thắng bại thành bại toàn bằng năng lực cá nhân, có lẽ, hắn nhớ rõ, nhưng lại tự động bị hắn xem nhẹ mà thôi.

"Dặn dò?" Trần Dương tự nói một câu, chậm rãi ngẩng đầu lên, trong suốt đôi mắt bên trong tràn đầy lãnh liệt hàn quang, lãnh đạm nói: "Đánh tiểu nhân, lão liên nhảy ra, hiện tại Thần Phong đại lục đã không chịu được như thế sao?"

"Hừ!" Khang Thanh Liêm hừ lạnh một tiếng, ngữ khí không tốt nói: "Thương thế của ngươi của ta con, ta làm phụ thân, tất nhiên thỉnh ra mặt thảo cái công đạo, ngươi xuất ra hai trăm khối trung phẩm linh thạch làm tiền thuốc men, việc này xóa bỏ, nếu không đừng trách bản gia chủ đối với ngươi động thủ!"

Hai trăm khối trung phẩm linh thạch chẳng khác nào hai ngàn khối hạ phẩm linh thạch, như vậy thật lớn nhất bút của cái là Trần gia đã nhiều năm dư, đối phương đây là bỏ qua không chịu từ bỏ ý đồ.

"Này cậu đông tây thật sự là không biết xấu hổ, tốt xấu cũng là gia chủ cấp nhân vật đi? Lại có thể tro mặt mọ ra muốn đổi tiểu bối ra tay, nhưng lại nói vợ vét tài sản, có biết hay không nhục nhã hai chữ viết như thế nào?" Đại hoi lang đứng ở một bên, tức giận mắt lộ ra hung quang, truyền âm nói.

Mà Khang Thanh Liêm vẻ mặt lại thập phần hồ hững, một chút không tốt ý tứ cảm giác đều không có, khang gia sở hữu trưởng lão đều là như thế, hơn nữa bọn hắn nhìn xem Trần Dương còn có một loại tham lam thần sắc, hận không thể lập tức đi lên làm thịt này chích đại dê béo.

Khang Hữu Đạo lại thần tình hung hăng can quấy chỉ sắc, phảng phất trước kia căn bản là không có bại cấp Trần Dương một loại, đặc ý nhìn Trần Dương, oán hận nói: "Ngươi không phải có thể sao? Hiện tại nhìn ngươi thế nào hung hăng can quấy, chờ chịu chết đi!"

"Quả nhiên là thượng bất chính, hạ tắc loạn, các ngươi, không xứng võ giả hai chữ!" Trần Dương đôi mắt híp lại, lạnh như băng lời nói theo trong miệng hắn phun ra.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Vô tình kiếm ý

"Có biện pháp nào không chạy ra vòng vây?" Trần Dương sắc mặt bình tĩnh, truyền âm hỏi.

"Không có!" Đại hoi lang lắc đầu.

"Vậy chiến đi!" Trần Dương nhàn nhạt nói một câu, trước đạp một bước, ngưng thần cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong thực lực hoàn toàn bùng nổ mở ra, giống như sóng to gió lớn một loại đối với bốn phương tám hướng lan tràn, cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

"Ngươi điên rồi, chiến cái gì? Hiện tại quan trọng nhất là khăn trương chạy trốn!" Đại hoi lang nóng nảy.

"Không có cách nào chạy trốn, vậy chỉ có thể đối mặt, đối với võ giả mà nói, một viên dũng hướng vô địch, không e ngại hết thầy đạo tâm, là đi thông vô thượng đại đạo chuẩn bị vật, nếu là lùi bước, liền không còn có cơ hội." Trần Dương nhẹ giọng tự nói, không có chút nào e ngại chỉ sắc.

Kiếp trước, hắn là như thế, thà rằng đứng tử, không được quỳ sinh, đây không phải hắn quá mức cổ hủ sẽ không biến thành thông, mà là hắn tu luyện chính là thăng linh bí quyết, tâm pháp khẩu quyết câu đầu tiên, đó là "Có ta vô địch!".

Đó là một loại lấy tự thân làm cơ sở câu động thiên địa đại thế khí thế, không thể có chút lùi bước, nếu không, liền rút cuộc không thể đạt tới đỉnh phong.

"Bất sống!" Khang Thanh Liêm nhàn nhạt nói một câu, trong mắt tràn đầy tham lam chỉ sắc.

"Vâng!" Bốn gã khang gia trưởng lão cùng kêu lên xác nhận, lập tức bốn người nhao nhao triển khai thân hình, theo bốn phương hướng đối với Trần Dương phóng đi. Bọn hắn cũng muốn lãnh hội một chút, có thể so với pháp khí thân thể đến tột cùng bao nhiêu cường hãn.

Bốn phía, đang xem cuộc chiến người càng đến càng nhiều, nhưng mà mỗi một mọi người cách khá xa xa , Lạc Nhật thành bá chủ ở chỗ này, bọn hán phải muốn bị giết khẩu.

Rất nhiều người lắc đầu thờ dài, như vậy một cái tuyệt thể thiên tài, muốn như vậy vẫn lạc sao?

"Thương!" Nhất đạo kinh sợ lòng người ra khỏi vô âm thanh nhắc, Trần Dương tay phải cầm kiếm, mũi kiếm chỉ xéo hướng thiên, cả người khí tức đang cấp tốc chuyển lạnh, đôi mắt híp lại, nhìn xem rất nhanh vọt tới bốn người, không có chút nào về sợ hãi.

"Sát!" Đột nhiên, Trần Dương quanh thân khí tức một trận kịch liệt dao động, trở nên một mảnh lạnh như băng, không có chút nào cảm tình, đối, chính là vô tình, bát bộ cân thiên bước ra, hán huy động trường kiếm trong tay, vô tình kiếm pháp ở một khắc này hoàn mỹ thi triển đi ra.

Một cỗ một chút cũng không có sinh cơ, vô tình không muốn, diệt sạch hết thầy kiếm ý theo Trần Dương trường kiếm bên trong lan tràn mà ra, giống như là tử thần cái liềm, không mang theo một tia sinh cơ.

"Vang vang!"

"Đang đang đang!"

Trong thời gian ngắn, Trần Dương cùng gia khang gia bốn gã trưởng lão va chạm ở tại cùng nhau, hoa lửa bắn ra bốn phía, linh lực dao động điên cuồng bùng nổ, linh áp bốn phía, chiến đấu cực kỳ kịch liệt.

Bốn người đối với Trần Dương mãnh công, bắt lưu chút đường sống, mà Trần Dương nhưng vẫn vững vàng huy động trường kiếm, nhìn như thông thả một kiếm đi xuống, liền có thể đỡ ít nhất lưỡng đạo công kích, hơn nữa bốn người kia mỗi một lần bị trường kiếm đánh trúng, trong lòng liền sinh ra một cỗ tuyệt vọng cảm giác.

Liên giống như, đặt mình trong tại viễn cổ Hồng hoang, chung quanh đều là phệ người mãnh thú, đưa bọn họ vây quanh, thượng thiên không đường xuống đất không cửa, sắp gặp phải tử vong tuyệt vọng.

Theo Trần Dương trường kiếm bên trong bộc phát ra tới cái loại này tuyệt vọng vô tình kiếm ý, thiếu chút nữa làm cho bọn họ bị lạc tâm trí.

"Tiểu tử này rất quý quý !" Một gã trưởng lão hoảng sợ kêu một tiếng, lập tức rất nhanh lui về phía sau.

Mặt khác mấy người cũng đều là mặt mang kinh hãi chi sắc, bọn hán thật không ngờ, tiểu tử này nhìn qua tuổi còn trẻ, tại kiếm đạo phía trên lại có thể đã có thành tựu như thế, không từ mà biệt, riêng là hán này cỗ có thể diệt sạch hết thầy vô tình kiếm ý, không phải tông sư cấp bậc tuyệt đối không thể thấu triệt.

Vừa nghĩ tới vừa mới cái loại này áp lực thiếu chút nữa làm cho bọn họ chính mình huy kiếm tự sát vô tình kiếm ý, bọn hán đó là lòng còn sợ hãi, sắc mặt đều có một chút vi trắng bệch, bọn hán thực là bốn gã thai tức cánh trưởng lão a, lại có thể bị một cái ngưng thần cánh thiếu niên dọa thành như vậy.

Kiểm do tâm sinh, có thể thấu triệt loại này vô tình kiếm ý người, thân mình chính là vô tình cô độc .

Trên thực tế cũng là như thế, Trần Dương kiếp trước, chủ tu đó là kiếm đạo, trên đời này đại đạo ba nghìn, mỗi một loại đều có thể nhập đạo, nhưng mà mỗi một loại đều chia làm hữu tình cùng vô tình, mà hán bởi vì khi còn bé trải qua, liền lựa chọn một chút cũng không có tình kiếm đạo.

Đối này, hán ân sư không nói gì thêm, bởi vì hán ân sư cũng đồng dạng chủ tu vô tình kiếm đạo.

Hiện tại Trần Dương, tuy rằng ánh mắt trời rất nhiều, nhưng mà kia đều là chịu Trần gia người ảnh hưởng, trong lòng vô tình kiếm ý còn không có tiêu tán, đó là thâm nhập linh hồn linh ngộ, cũng là hán hiện tại như trước chủ tu đại đạo.

Hán hiện tại, tuy rằng tu vi thấp, không thể thi triển hán tự nghĩ ra vô tình kiếm pháp đại tuyển, nhưng mà bình thường kiếm pháp lại có thể thi triển, này đó là vô tình kiếm pháp uy lực, hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp ra vô tình kiếm ý, có thể hủy diệt hết thầy.

"Tiểu tử này quá mức quý dị, cùng tiến lên, mau chóng giải quyết hán!" Một gã trưởng lão mở miệng, nhưng lại có chút chần chờ, bốn người nhìn nhau liếc mắt một cái sau, mới vừa rồi liền thủ đối với Trần Dương phóng đi.

"Tốc chiến tốc thắng!" Khang Thanh Liêm quát.

Trần Dương huy kiếm lần thứ hai cùng bốn người va chạm ở tại cùng nhau, giờ khắc này, Trần Dương trạng thái đạt tới sống lại sau tối đỉnh phong, hán sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, trong suốt đôi mắt bên trong không có một tia cảm tình, giống như là một bàn giết chóc máy móc, huy kiếm, huy kiếm, lại huy kiếm.

"Phốc xuy!" Trần Dương tay phải cầm kiếm đem một người công kích tan mất, tay trái băng vận quyền toàn lực oanh ra, lúc này liền đem trong một gã trưởng lão đánh học máu bay ngược đi ra ngoài, ngực toàn bộ trúng đi xuống, chưa rơi xuống đất khi liền đã khí tuyệt bỏ mình.

"Tê lạp!" Trần Dương mặt không chút thay đổi, xoay người lần thứ hai huy kiếm, đem một gã trưởng lão lập phách, chia làm hai nửa thân thể bị kia sắc bén kiếm ý cắn nát, hóa thành đầy đất máu tươi cùng thịt nát.

"Gia chủ, mau mau ra tay, tiểu tử này quá mức quý quý, chúng ta ngăn cản không được, a." Còn lại hai gã trưởng lão hoảng sợ , bọn hán sống lớn

như vậy, cho tới bây giờ chưa thấy qua như vậy ** thiếu niên, trong đó một gã trưởng lão kêu to, nhưng mà còn chưa có nói xong, liền kêu thảm một tiếng, một viên đầu lâu bay đi ra ngoài.

"Thiếu hiệp, thiếu hiệp tha mạng, thiếu hiệp tha mạng a!" Còn lại một gã trưởng lão đã bị dọa mất hồn mất vía, tại nơi có thể hủy diệt hết thảy vô tình kiếm ý ảnh hưởng xuống, tim của hắn trí đã hỏng mất, lại có thể trước mọi người quỳ xuống, không ngừng phục lạy cầu xin tha thứ.

"Phốc xuy!" Trần Dương bất vi sở động, rõ ràng lưu loát một kiếm đem đầu chém xuống.

Đối với địch nhân nhân từ, chính là đối với chính mình tàn nhẫn, đây là thế giới này quy luật, buông tha hắn, chẳng khác nào biến thành giết chính mình.

Giờ phút này, đại hội lang đã sợ ngây người, nó há to miệng ba, thần tình vẻ khó tin, hiển nhiên nó cũng không có nghĩ đến Trần Dương cư nhiên như thử sinh mãnh, tại kiếm đạo trên lại có thể giống như này thành tựu, đợi một thời gian, nhất định danh chấn thiên hạ.

"Sao, lão tử liều mạng này mạng già, cũng muốn chạy đi a." Đại hội lang điên cuồng nghĩ, bắt đầu nghĩ biện pháp chạy trốn.

"Này, này, tiểu tử này vẫn là người không?" Khang Hữu Đạo ngờ ngạc nhìn trước mắt hết thảy, không thể tin lác đầu, hắn không thể nhận, càng không thể tin, vừa mới nếu là Trần Dương thì triển ra bức này không bỏ kiếm pháp, hắn chẳng phải là không có lực hoàn thủ?

"Tốt lắm, thật sự phi thường tốt!" Khang Thanh Liêm đôi mắt hít lại, thần tình tươi cười, nhìn qua giống như là một cái gian trá thương nhân, khang gia tôn thất bốn gã trưởng lão hắn căn bản thờ ơ, bởi vì hắn phát hiện trước mắt thiếu niên này thật là cả người là bảo, không từ mà biệt, riêng là này bộ kiếm pháp, liền giá trị vô cùng tiền.

Diễn hình một cái lớn dê béo a.

"Xem ra thật sự là thiên thành hưng ta khang gia a." Khang Thanh Liêm trong lòng kích động thầm nghĩ.

"Tốt, hết thảy đều đã xong." Khang Thanh Liêm nhàn nhạt nói một câu, từng bước một đối với Trần Dương đi đến, theo hắn đi tới, một cỗ cường đại khí tức theo thân thể hắn bên trong phát ra mà ra.

Rõ ràng là tự linh cảnh cường giả!

Trần Dương lẳng lặng đứng ở máu tươi bên trong, mũi kiếm chỉ, nhìn xem từng bước một đi tới Khang Thanh Liêm, trong suốt đôi mắt bỗng nhiên biến thành đen, tiện đà khôi phục bình thường, theo sau lần thứ hai biến thành đen, lại khôi phục bình thường, cuối cùng, mắt của hắn màu hoàn toàn tối đen một mảnh, lại nhìn không đến chút bạch nhãn.

Diệt hồn sư bốn nguyên tại cảm nhận được cường đại uy hiếp sau, tự động chủ đạo thân thể hắn, lần thứ hai nhập ma!

"Oanh!" Đúng vào lúc này, Lạc Nhật thành ngoại lưỡng giới sơn mạch bên trong đột nhiên bộc phát ra nhất đạo kinh thiên động địa nổ âm thanh, kia tiếng vang lại có thể trực tiếp ảnh hưởng đến Lạc Nhật thành, có thể thấy được uy lực cường đại.

Cùng lúc đó, nhất đạo thân ảnh theo lưỡng giới sơn mạch bên trong lao ra, đối với Lạc Nhật thành cấp tốc bay tới.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Ân sư tái hiện

Bị kia thật lớn tiếng vang ảnh hưởng, Trần Dương khôi phục bình thường, quay đầu nhìn xem tiếng vang truyền đến phương hướng, mày hơi hơi nhíu lại.

"Không tốt, có cường giả đi tới, nhanh chóng tụ tập!" Nguyên bản đang định đối Trần Dương ra tay Khang Thanh Liêm lập tức hét lớn, lập tức cùng một đám khang gia người tụ tập cùng một chỗ, mỗi một mọi người là như lâm đại địch.

Cái loại này khủng bố khí tức, ngập trời linh áp, người tới tu vi tuyệt đối là bọn hắn không thể tưởng tượng cấp độ.

Nhưng mà bây giờ còn không có biết rõ đối phương ý gì, bọn hắn cũng chỉ có thể thành thành thật thật sống ở chỗ này.

"Đây là chân chính cái thể cường giả!" Đại hội lang vội tới Trần Dương bên người, kích động nói.

Trần Dương quay đầu nhìn về phía không trung, nhất đạo thân ảnh ngự không mà đến, theo hắn đi tới, ngày đó không bên trong đám mây đều bị chấn tán, uy lực cường đại lại có thể khủng bố như vậy? Đồng thời một cổ giống như Hân Hải một loại cường đại linh áp thổi quét mà đến, nơi đi qua, hết thảy đều yên lặng, thậm chí là đang bay xuống lá cây, đều yên lặng ở giữa không trung trong.

Bực này tu vi, tuyệt đối được xưng tụng cái thể hai chữ!

"Không tốt!" Trần Dương đôi mắt mạnh mẽ mở, cả người lỏng toả tại trong nháy mắt đều dựng thẳng lên, hắn hét lớn một tiếng, bát bộ căn thiên thi triển ra đến, lôi kéo đại hội lang tại nơi khủng bố linh áp đã đến trước kia lao ra trên trăm thước xa, vừa mới đứng lại, liền nghe được một trận nổ, bọn hắn vừa mới đứng thẳng địa phương xuất hiện một cái sâu không thấy đáy địa đạo, phạm vi mấy chục thước, giống như thiên hồ một loại.

Mà vừa mới ngây ngốc đứng ở nơi đó bất động khang gia đoàn người, còn có số ít Lạc Nhật thành trong người, đều hóa thành tro tàn, hội phi yên diệt.

Hiển nhiên, đây là kia cái thể cường giả tùy ý một kích.

"Tê!" Trần Dương cùng đại hội lang đồng thời hít vào luồng khí, bực này cái thể chỉ uy, Trần Dương kiếp trước cũng chỉ tại số ít nhân thân trên nhìn thấy qua, thật không ngờ lúc này đây luồng giới son mạch linh khí hải triều, lại có thể đưa tới khủng bố như thế cái thể cường giả.

Trần Dương Cường vừa định rời đi, lại hoảng sợ phát hiện hắn đã thân ở kia khủng bố linh áp bên trong, thân thể không thể di chuyển mấy may, đại hội lang giống nhau như thế.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trước trên bầu trời, một gã cả người áo quần rách rưới, đầu đầy hắc bạch xen nhau tóc hỗn độn vô cùng, nhìn qua giống như là một cái tên khất cái giống nhau bóng người lẳng lặng đứng ở giữa không trung, thấy không rõ dung mạo, bởi vì hắn đưa lưng về phía Trần Dương, đang nhìn ra xa xa xa kia vừa nhìn vô tận son mạch, giống như tại lưu luyện son mạch, lại hoặc là cái khác cái gì nguyên nhân.

"Oanh!" Đột nhiên, mặt đất phía trên lần thứ hai xuất hiện một cái địa đạo, phạm vi mấy chục thước, sâu không thấy đáy, chung quanh hết thảy đều hội phi yên diệt.

"Tê!"

Lúc này đây, Trần Dương xem đích thực thiết, nhện không được hít vào hơi lạnh, như vậy giống như thiên hồ một loại địa đạo, lại có thể là người nọ trên người chảy xuống một giọt máu tươi tạo thành, đây là bao nhiêu làm cho người ta rung động chuyện tình?

Chẳng thể trách, nghĩ đến khủng bố như thế cường giả, thể nào sẽ vô duyên vô cớ đối Lạc Nhật thành ra tay?

Bất quá giờ phút này Trần Dương trong lòng càng thêm rung động, khủng bố như thế cường giả, lại có thể bị thương, là người phương nào đưa hắn làm bị thương? Là ở luồng giới son mạch trong sao? Nơi đó đến tột cùng có cái gì khủng bố tồn tại? Lại có thể có thể khiến như thế cái thể cường giả bị thương?

Hiển nhiên, kia cường giả đang nhìn ra xa luồng giới son mạch, trong lòng có lẽ có không cam lòng đi.

Rất nhanh, kia cường giả xoay người lại, lò mờ có thể thấy bảy tám phân dung mạo, nhưng mà ngay một khắc này, Trần Dương mạnh mẽ ngăn cả người, hóa đá, rõ ràng kia khủng bố linh áp đã rút lui, nhưng mà thân thể hắn lại như trước vẫn không nhúc nhích, như bị điện giật.

"Sur tôn!" Lâu rồi sau, Trần Dương mới vừa rồi bình tĩnh lại đây, kích động há mồm hô to, đây là hắn kiếp trước kiếp này, lần đầu tiên như thế thất thố, kích động như thế, không vì cái gì khác, bởi vì gặp hắn hơn một nghìn năm cũng không từng nhìn thấy người.

Thật không ngờ, hắn còn sống, này quả thực chính là một cái thiên đại tin vui.

Tuy rằng chỉ nhìn thanh bảy tám phân, nhưng mà Trần Dương tuyệt đối sẽ không nhận sai, sur tôn khuôn mặt đã thật sâu khắc vào, ở trong óc của hắn, vĩnh viễn đều không thể huy đi, bởi vì đó là khiến hắn mới ra đời người, hắn nhất tôn kính người.

"Sur tôn, sur tôn, là đệ tử a, là đệ tử a, ngài còn nhớ rõ đệ tử sao? Sur tôn!" Trần Dương kích động hốc mắt đỏ bừng, không ngừng hướng về không trung phía trên phát tay, hưng phấn cánh tay vũ dậm chân, giờ khắc này, hắn giống như là một cái hải tử giống nhau, một cái vô ưu vô lự hải tử giống nhau.

Tại đây trong cuộc đời nhất kính nể, nhất tôn kính sur tôn trước mặt, Trần Dương chính là một cái hải tử.

Kiếp trước, cùng sur tôn từ biệt chính là mười lăm năm, thẳng đến hắn vẫn lạc cũng không từng tái kiến qua sur tôn một mặt, tiện đà tại Địa phủ bên trong vượt qua ngàn năm năm tháng, tính toán đứng lên hai người đã hơn ngàn năm chưa từng gặp lại, Trần Dương giờ phút này sóng lòng pháp phồng, kích động không thể tự kiềm chế, hốc mắt bên trong tràn đầy nước mắt.

"Cho tới bây giờ chưa thấy qua tiểu tử này như thế thất thố!" Đại hội lang nhìn xem Trần Dương hưng phấn cánh tay vũ dậm chân, hốc mắt đỏ bừng, không được lắc đầu thờ dài, hiển nhiên cũng muốn tới người nào hoặc là chuyện gì.

Trên không, người nọ ánh cúi đầu đến, nhìn thoáng qua Trần Dương, không có chút nào phản ứng, quay đầu lần thứ hai nhìn thoáng qua luồng giới son mạch, giống như nhất đạo cực quang một loại gào thét đối với xa xa phía chân trời phóng đi.

"Sur tôn, sur tôn!" Trần Dương lo lắng hét lớn, đem tự thân tu vi tăng lên tới cực hạn, thi triển ra đã lâu ngự kiếm phi hành, ngự kiếm đuổi theo. Này ngự kiếm phi hành cũng là sur tôn truyền thụ cho hắn, thỉnh có thai tức cảnh tu vi mới có thể thi triển, nếu không sẽ tổn thương căn cơ, nhưng mà hiện tại vì

đuổi theo sư tôn, Trần Dương cũng cố không được nhiều như vậy .

"Tiêu Thiên Lang, đem những thứ này được liệu tặng hương Giang Ninh thành Trần gia, cứu chữa Trần Vũ Hân, nhờ !" Nhất đạo trình trọng thanh âm rơi vào tay đại hồi lang trong tai, còn có một cái hộp ngọc.

Đây là Trần Dương lần đầu tiên như thế xưng hô đại hồi lang, hiển nhiên đối phương thực nghiêm túc, đại hồi lang cũng là bất đắc dĩ lắc đầu, muốn đuổi theo đi, làm gì Trần Vũ Hân hiện tại đang chờ linh dược cứu mạng, nếu là đi vãn một bước, nói không chừng liền hương tan ngọc nát , tên tiểu tử kia thế nào cũng phải điên cuồng không thể.

"Ai, lão tử chính là chạy chân mệnh a." Đại hồi lang bất đắc dĩ thở dài một tiếng, chu môi huyết sáo một tiếng, bị sợ quá chạy mất Thần Phong mã phần nộ vọt lại đây, đại hồi lang cực độ ** nhảy lên lưng ngựa, sau chân nhất đá Thần Phong mã thí cổ, sau tựa như đồng đánh gã huyết một loại, điên cuồng đối với ngoài thành phóng đi.

"Tiểu tử này, đến tột cùng cái gì lai lịch?" Trong gió, truyền đến đại hồi lang nghi hoặc tự nói âm thanh.

Cứ như vậy, Lạc Nhật thành bá chủ, khang gia gia chủ, thiếu gia chủ còn có liên can trường lão, lại có thể cứ như vậy đã gặp phải vô nghĩa tai hoạ ngập đầu.

Khoảng cách Lạc Nhật thành mấy trăm dặm ngoài, tới gần lưỡng giới sơn mạch bên ngoài, Trần Dương ngự kiếm bay tới, đợi đến chứng kiến phía trước chấp hai tay sau lưng lặng lẽ đứng ở huyền nhai biên thượng thân ảnh sau, lập tức kích động vọt tới, tại ba mươi thước ngoài liền rơi trên mặt đất, cung kính được rồi một cái phi thường nghiêm túc đại lễ.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!"

Đây là Trần Dương trong cuộc đời nhất tôn kính người, hẳn cả đời này không có trước bất kỳ ai thấp quá mức độ, nhưng mà đối sư tôn ngoại trừ, bây giờ còn hơn người nhà của hắn.

Năm đó, nếu không phải ngoài ý muốn rơi vào huyền nhai, tiến vào kia thần kỳ đại trận bên trong, bị sư tôn cứu, hơn nữa bị truyền thụ một thân tu vi, sẽ không có sau lại kia giống như sao chổi một loại kinh diễm đại lực nuốt trời tài, có thể nói, là sư tôn cải biến hẳn khi còn sống.

"Người là tiểu Vân?" Sư tôn đưa lưng về phía Trần Dương, đối mặt phía trước vừa nhìn vô tận huyền nhai, mở miệng hỏi nói, thanh âm khàn khàn lại tang thương, giống như xuyên qua thời không tự kia xa xôi năm tháng trước truyền đến một loại.

"Đúng vậy, đúng là đệ tử a, sư tôn!" Trần Dương kích động hốc mắt đỏ bừng. Từ biệt chính là một ngàn dư năm, cái loại này tâm tình không tự mình trải qua tuyệt đối không thể thể hội.

"Người tu luyện thế nào ? Vi sư đưa cho người thăng linh bí quyết, tu luyện còn thói quen đi?"

"Đệ tử không có cô phụ sư tôn kỳ vọng cao!"

"Vậy là tốt rồi!" Sư tôn xoay người lại, khuôn mặt bị đầu đầy tóc bay rối che lên, tại sợi tóc xuống, là một đôi tang thương hơi có vẻ mê mang đôi mắt, hắn lặng lẽ nhìn Trần Dương, hỏi: "Vi sư mới rời đi vài ngày, vì sao người đã lớn như vậy ? Vi sư đều nhanh nhận thức không ra ."

"Sư tôn, sư tôn ngài lại hồ đồ , đã qua đi một ngàn năm a." Trần Dương trong tay áo hai đám mạnh mẽ nắm chặt, thanh âm trầm trọng nói.

"Đã qua đi một ngàn năm sao?" Sư tôn thì thào tự nói, hiển nhiên giờ phút này hẳn thần trí không phải thực rõ ràng, lập tức hắn như là nghĩ tới điều gì một loại, mở miệng nói: "Tiểu Vân, vì sư sai lầm rồi, vô tình kiểm đạo tu luyện tới cuối cùng là một cái tử lộ, hữu tình mới là thiên đạo chí lý, mới là thiên đạo chí lý a."

Đang nói rơi xuống, sư tôn thân ảnh liền biến mất ở tại chỗ.

"Sư tôn, ngài đi nơi nào? Kéo theo đệ tử đi!" Trần Dương mạnh mẽ đứng dậy đến, lo lắng lớn tiếng hỏi.

"Vi sư phải đi về , hữu duyên thì sẽ gặp lại!"

"Ngàn vạn lần không cần tiến vào lưỡng giới sơn mạch, nhớ lấy, nhớ lấy!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Hữu tình, vẫn là vô tình?

"Sur tôn, bảo trọng!"

Nhìn xem sur tôn từng đứng thẳng trôi qua huyền nhai giới hạn, Trần Dương hai mắt đỏ bừng, trong lòng nhẹ giọng tự nói.

Lập tức hắn quay đầu nhìn về phía lưỡng giới sơn mạch, trong lòng nghi hoặc giống như thủy triều một loại, càng không thể vẫn hồi.

Vì cái gì? Vì cái gì này hết thấy đều cùng lưỡng giới sơn mạch có quan hệ? Cùng linh khí hải triều có quan hệ?

Hắn kiếp trước, là nhận được thần bí nhân ước chiến thư, đi vào lưỡng giới sơn mạch, khi đó chính trực lưỡng giới sơn mạch linh khí hải triều lúc, hắn không có đợi cho khiêu chiến người, đợi cho chính là một cái sát cục, một cái khiến hắn vẫn lạc sát cục, nếu không phải thời khắc máu chốt hắn thần binh vô tình kiếm phù hộ hắn nhất lũ tàn hồn, chỉ sợ hắn liên tục tiến vào Địa ngục tư cách đều không có.

Kiếp này, lần thứ hai sống lại, cố tình lại cùng lưỡng giới sơn mạch nhắc lên quan hệ, đại hội lang lai lịch thần bí khó lường, dặn dò hắn không cần tiến vào lưỡng giới sơn mạch ở chỗ sâu trong, hơn nữa tại lưỡng giới sơn mạch bên trong, hắn cũng từng tận mắt thấy này chết đi vô giả thi thể đều hướng về ở chỗ sâu trong thổi đi.

Đại hội lang nói, đó là một hồi âm mưu, một hồi kinh thiên âm mưu.

Hiện tại, phân biệt hơn ngàn năm sur tôn lần thứ hai xuất hiện, như trước điển, nhưng lại cũng dặn dò hắn không cần tiến vào lưỡng giới sơn mạch, đây là vì cái gì? Lưỡng giới sơn mạch rốt cuộc là cái dạng gì địa phương? Trong đó có nhiều tồn tại? Lại có thể có thể khiến sur tôn bị thương, hơn nữa như thể kiêng kị?

Lại khiến đại hội lang bức này viễn cổ dị chủng kính nhi viễn chí?

Trần Dương không rõ, thế nào đều muốn không thông, nhưng mà hắn duy nhất biết đến vâng, nếu là muốn coi bỏ hắn kiếp trước vẫn lạc chi mê, chỉ sợ hết thấy máu chốt ở này lưỡng giới sơn mạch bên trong.

Làm gì, hắn hiện tại thực lực thấp kém, liên tục sur tôn ở bên trong đều lấy không đến lợi ích, hắn thì thế nào?

Nghĩ đến đây, Trần Dương liền một trận bất đắc dĩ, lập tức nghĩ đến sur tôn trước khi đi nói câu kia: "Tiểu Vân, vì sur sai lầm rồi, vô tình kiếm đạo tu luyện tới cuối cùng là một cái tử lộ, hữu tình mới là thiên đạo chí lý, mới là thiên đạo chí lý a."

Trần Dương trong lòng một mảnh bàng hoàng, không biết nên đi nơi nào.

Từng, vô tình kiếm đạo là hắn dẫn nghĩ đến ngạo đại đạo tu hành, hắn dựa vào vô tình kiếm đạo kinh điển cả đại lục, hắn rất tin không nghi ngờ, tin tưởng bằng vào vô tình kiếm đạo tất nhiên có thể thành công chứng đạo.

Sự thật chứng minh, ý nghĩ của hắn đúng, bởi vì hắn thông qua vô tình kiếm đạo đã lấy được người khác cả đời đều không thể đạt được tối cao thành tựu.

Hơn nữa hắn sur tôn đồng dạng đi chính là vô tình kiếm đạo.

Nhưng mà hiện tại, hắn sur tôn lại có thể chính mồm nói cho hắn, hắn vô tình kiếm đạo theo mới mở miệng chính là một sai lầm, hữu tình mới là thiên đạo chí lý, bức này vì thế trực tiếp hủy diệt rồi trong lòng hắn tín ngưỡng, đối với vô đạo tín ngưỡng.

Giống như là một cái đáng vốc tiều tụy Phật tử một loại, nếu có người nói cho hắn, căn bản là không có Phật tổ Bồ Tát, này đầy trời thần Phật kỳ thật đều là vô căn cứ, hơn nữa là Thích Giả Ma Ni chính mồm nói, hắn là một tên lường gạt, chỉ sợ cái kia tín đồ sẽ nhảy mất hồng mắt, bởi vì chống đỡ hắn kia tối cao tín ngưỡng không còn tồn tại.

Mất đi tín ngưỡng, mất đi lâm vào phần đầu mục tiêu, đây là nhân sinh bên trong tàn khốc nhất chuyện tình.

Trần Dương không muốn đi tin tưởng, nhưng mà đây là sur tôn chính mồm lời nói, chẳng lẽ sur tôn nói rất đúng sai sao? Trần Dương không biết.

Cứ như vậy, Trần Dương ngơ ngác đứng, đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, này vừa đúng chính là ba ngày ba đêm, không có trát xem qua tình, không có di chuyển mây may, giống như là một khối pho tượng một loại.

Này trong lúc, Trần Dương thấy được Hoa nhi khô héo, cò nhỏ khoẻ phát triển, này trong đó kỳ thật liền không bàn mà hợp ý nhau hữu tình cùng vô tình, mới ra đời cùng tử vong.

Rốt cục, Trần Dương động, hắn chậm rãi ngừng đầu, nhìn xem xanh thẳm không trung, trong lòng một mảnh thông minh, hắn có một tia hiểu ra, mặc kệ hữu tình vô tình, kỳ thật đều là đi thông đại đạo một cái đường, có lẽ có một cái là hoạn lộ thên thang, một khác điều trần ngập bụi gai cùng nhấp nhô, nhưng mà mục đích cuối cùng đều là giống nhau.

Vô tình, kỳ thật chính là tử vong, mà hữu tình lại đại biểu cho mới ra đời.

Nhìn xem Trần Dương tiến vào vô cực các, sở hữu Trần gia đệ tử đều thần tình vẻ kích động, hiện tại ở trong lòng bọn họ, Trần Dương chính là bọn họ thần tượng, chính là bọn họ tấm bia to, là bọn họ thần thể lập chí còn vượt qua đối với tượng.

Mỗi một nhân thể trong nhiệt huyết đều ở điên cuồng thiêu đốt , bởi vì bọn họ biết, Trần Dương tu vi hiện tại đã đạt tới ngưng thần cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong .

Đây là một cái làm cho người ta sợ hãi độ cao, một cái bọn họ muốn đều không dám muốn độ cao, không phải vì vậy độ cao rất cao, mà là bởi vì Trần Dương mới tu luyện ngắn ngủn mấy tháng mà thôi, đạt được thành tựu như vậy, đủ để cho sở hữu Trần gia người kính nể.

Trong đám người, Trần gia thủ tọa trưởng lão lăng lăng nhìn trước mắt những thứ này một đám đầy nhiệt tình, quyết chí tự cường Trần gia đệ tử, không khỏi mỉm cười.

Hiện tại hẳn cũng là Trần Dương rất kiên định người ủng hộ, hẳn biết, hiện tại Trần gia chưa từng có thịnh vượng, hơn nữa chưa từng có đoàn kết, lực ngưng tụ đạt tới trước nay chưa có đỉnh phong, xét đến cùng này đầy đủ mọi thứ nguyên nhân chủ yếu nhất chính là Trần Dương.

Hắn giống như là một khối nam châm, tản mát ra cường đại hấp lực, đem Trần gia những thứ này kim chúc giống nhau đệ tử chặt chẽ hấp thụ đứng lên, ngưng tụ làm một thể.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Tân bí

Vô cực các trong

Tầng cao nhất.

Đại trưởng lão cùng Trần Vũ Hân khoanh chân đối diện mà ngồi, song chưởng thiếp hợp, từng đạo lưu quang một loại linh lực theo Đại trưởng lão hai tay bên trong lao ra, theo Trần Vũ Hân song chưởng đối với thân thể của hắn bên trong lan tràn.

Tại hai người ở giữa phía trên, một đóa bàn tay lớn nhỏ, lục sâu kín đóa hoa đang chậm rãi xoay tròn , từng đạo màu xanh biếc hào quang giống như Nguyệt Huy một loại khuynh sắc xuống, đem Trần Vũ Hân thân thể vây quanh.

Có thể rõ ràng nhìn đến, Trần Vũ Hân sắc mặt đang chậm rãi khôi phục hồng nhuận, trong cơ thể sinh cơ cũng bắt đầu chậm rãi sống lại.

Trần Mậu Lăng lăng lăng đứng ở rất bên cạnh, sắc mặt bình tĩnh nhìn suy nghĩ trước hết thảy, khóe miệng lộ ra một tia âm áp ý cười, cuối cùng là đứng lúc thu hồi linh được, xem dạng này cứu trở về Trần Vũ Hân là nắm chắc chuyện tình.

"Vũ Hân đưa nhỏ này cũng không tệ lắm, nếu dương nhi đồng ý trong lời nói, ta chính là đồng ý của này việc hôn nhân lại như thế nào?" Trần Mậu Lăng tâm tình bây giờ tốt lắm.

Xuống đến vô cực lầu các xuống, Trần Mậu Lăng nhìn xem ngồi ở ghế trên người khuôn người dạng đại hồi lang, biểu tình có chút quái dị mở miệng nói: "Tiêu huynh, lần này cần đa tạ người."

"Không có gì đáng ngại, đây là Trần Dương chuyện, chính là ta tiêu Thiên Lang chuyện, Trần gia chủ không cần phải khách khí." Đại hồi lang móng vuốt ngắn, rất có loại trầm ổn giới giang hào khí.

Nói đến này xưng hô, thật sự là khiến Trần Mậu Lăng có chút bất đắc dĩ, đại hồi lang là viễn cổ dị chủng, thông tục một chút giảng chính là thần thú, này tại Thần Phong đại lục là điềm lành tượng trưng, theo lý thuyết nó là siêu cấp lỗi thời cấp , xưng huynh gọi đệ , nhanh nhanh Trần Mậu Lăng thiên đại mặt mũi.

Nhưng mà thay vào đó là một đầu đại chó săn a, lại có thể thỉnh xưng hô người ta tính danh, còn muốn quan lấy Đại huynh tên, điểm này khiến cho Trần Mậu Lăng có chút không thể tiếp nhận rồi, nhưng mà đây là đại hồi lang chính mồm yêu cầu , hơn nữa đối phương còn đưa cho Trần Dương như vậy thiên đại cơ duyên, Trần Mậu Lăng cũng không có biện pháp.

"Trần Mậu Lăng là Trần Dương phụ thân, xưng hô lão tử vì Đại huynh, như vậy Trần Dương chính là lão tử diệt nhi , ngầm lại khiến cho lòng người trong thích méo mó a. Tiêu tử người, cuối cùng bị lão tử âm một hồi đi? Hắc hắc hắc!" Đại hồi lang kiều chân bắt chéo, đắc ý lay động nó kia cực đại đầu,

cầm lấy chén trà nhân mô cầu dạng uống một ngụm.

"Phụ thân!"

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến Trần Dương thanh âm.

"Phốc!" Đại hoi lang vừa mới chuẩn bị nuốt xuống một miệng nước trà phun tới, thầm nghĩ trong lòng: "Sao , tiểu tử này thế nào sau đó đã trở lại? Lão tử này thúc thúc mới làm vài ngày mà thôi, còn không có đã ghiền đâu, nếu như bị tiểu tử này biết, lão tử khẳng định không tốt trái cây ăn, thiêm!"

Nghĩ đến liền làm, đại hoi lang vội vàng đứng dậy, mang theo cái đuôi xám xịt liền đối với hậu đường phóng đi.

"Tiêu huynh, ngươi muốn làm thậm?" Trần Mậu Lăng đứng dậy hô to.

"Trần gia chủ không nên khách khí, về sau xưng hô ta Thiên Lang đi! Ta đi thuân lợi một chút!" Rất xa truyền đến đại hoi lang thanh âm.

"Phụ thân, Vũ Hân thế nào ?" Trần Dương rất nhanh đi đến, đối với Trần Mậu Lăng cúi người thi lễ, liền sốt ruột hỏi.

Trần Mậu Lăng mỉm cười, nói: "Dương nhi không cần sốt ruột, Tiêu huynh cấp này linh dược đều là hiếm thấy giống, dược hiệu cường đại, Đại trưởng lão to về có thể cứu trở về Vũ Hân, bất quá cần điểm thời gian mà thôi."

"Vậy là tốt rồi!" Trần Dương gật gật đầu, lập tức đôi mắt tròn mắt, hỏi: "Tiêu huynh? Kia chính đại chó săn?"

"Đúng vậy, người ta là ta Trần gia đại ân nhân, xưng hô một tiếng Đại huynh cũng là theo lý thường phải làm!" Trần Mậu Lăng bắt đầu nói.

"Tốt, quả nhiên là tốt, quả thật thực hân là a." Trần Dương đôi mắt híp lại, khóe miệng lộ ra một tia không hiểu ý cười.

Hậu đường, đại hoi lang chính trộm thân đầu nhìn xem, Trần Mậu Lăng nói ra thời điểm nó sẽ có loại dự cảm bất hảo, hiện tại nhất khán đến Trần Dương biểu tình, nó lập tức 蔫 , gần như nói: "Ai, gần nhất gần cốt lại có một ít rộng a."

Liên tục ba ngày ba đêm ngộ đạo, tuy rằng tâm tình tăng lên không ít, nhưng mà tiêu hao thực là thể lực, hơn nữa ngự kiếm mà quay về, Trần Dương cũng có chút chống đỡ hết nổi, lập tức liền trở về nghỉ ngơi rồi đi.

Buổi chiều, Trần Dương đẩy cửa phòng ra, đột nhiên nghĩ tới Tiểu Tinh Thần, hân đã trở về lâu như vậy , theo lý thuyết Tiểu Tinh Thần khẳng định sẽ trước tiên tìm tới, vì sao đều đã qua rồi đi mấy canh giờ, còn không có nhìn thấy của nàng bóng dáng?

"Phụ thân!" Một lát sau, Trần Dương đi vào Trần Mậu Lăng chỗ ở, trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên một tia lo âu.

"Dương nhi a, nếu vì phụ không có đoán sai, ngươi là vì Tinh Thần mà đến đi?" Trần Mậu Lăng đi ra cửa phòng, đứng ở trên bậc thang, sắc mặt bình tĩnh nói.

Nhìn thấy Trần Mậu Lăng biểu tình, Trần Dương trong lòng không có tới từ buông lỏng, gật gật đầu, nói: "Phụ thân, vì sao không có nhìn thấy Tinh Thần?"

"Tinh Thần nàng, lâm vào ngủ say ." Trần Mậu Lăng do dự một lát, có thể là không biết nên như thế nào biểu đạt, bởi vì này sự kiện quá mức quỷ dị .

"Lâm vào ngủ say ?" Trần Dương chân mày cau lại.

Từ nửa tháng trước, lưỡng giới sơn mạch linh khí hải triều tiến đến lúc, Tiểu Tinh Thần liền bắt đầu trở nên không bình thường đứng lên, ngày thường gian này tiểu nha đầu nhất hoạt bát hiếu động, Trần gia từng địa phương đều có thể nghe được tiểu nha đầu chuông bạc một loại tiếng cười, nhưng mà không biết theo ngày nào đó bắt đầu, nàng lại có thể trở nên trầm mặc lên, cả ngày an vị tại cửa gian phòng, hướng về phía xa xa lưỡng giới sơn mạch ngăn người, một bộ buồn lo vô cơ bộ dáng.

Nhìn thấy Tiểu Tinh Thần như thế, Trần gia người cũng là trong lòng sốt ruột, bọn hân không rõ vì sao dĩ vãng sáng sủa hoạt bát tiểu nha đầu sẽ lập tức trở nên như vậy thương cảm?

Vừa mới bắt đầu, bọn hân tưởng Tiểu Tinh Thần lo lắng phụ thân cùng ca ca an toàn, dù sao nơi đó là lưỡng giới sơn mạch không phải đùa giỡn , nhưng mà qua vài ngày sau, Tiểu Tinh Thần lại có thể bị người phát hiện ngủ say tại Trần Mậu Lăng trong phòng.

Sở dĩ nói ngủ say, là bởi vì Tiểu Tinh Thần thân thể phía trên đột nhiên xuất hiện rất nhiều ti giống nhau gì đó đem nàng bao vây , vừa mới bắt đầu còn không phải thực kín, cuối cùng hoàn toàn phong bế, giống như là một cái kén tằm một loại.

Này nhưng làm Trần gia người sẽ lo lắng, đợi đến Trần Mậu Lăng trở về lúc, chứng kiến là một cái trắng tinh không tỳ vết kén tằm.

Tiểu Tinh Thần là Trần Mậu Lăng từ bên ngoài chiếm trở về , ai cũng không biết nàng là gì lai lịch, giờ phút này cư nhiên như thử quỷ dị biến thành kén tằm, trong lúc nhất thời Trần gia người đều có một ít nan đề tương tín.

"Đại trưởng lão cũng xem qua , nói đây là một loại biến chất dấu hiệu, nói không rõ là phúc hay họa, nhưng lại không phải chúng ta có thể ngăn cản hoặc là thay đổi ." Trần Mậu Lăng mở miệng, trên mặt hiện lên một tia lo lắng.

"Vi cái gì sẽ như vậy?" Trần Dương tự nói một tiếng, trong lòng vô cùng nghi hoặc. Ngay cả hấn kiếp trước đã trải qua không ít, cũng không có gặp qua như thế quái dị hiện tượng, loại này hiện tượng, bình thường đều là xuất hiện ở linh thú trên người, tỷ như nói tiến giai, hoặc là tiến hoá thời điểm.

Chẳng lẽ, Tiểu Tinh Thần là linh thú?

Trần Dương mạnh mẽ lắc đầu, điều đó không có khả năng, nếu Tiểu Tinh Thần là linh thú trong lời nói, hấn không có khả năng cảm giác không được, nhưng mà rất nhanh hấn đã nghĩ tới lần trước tại phòng đấu giá cửa bị Triệu gia mai phục, hấn cuối cùng thời điểm sắp tử vong thời điểm, giống như cảm giác được một cỗ không lồ sinh cơ dừng mãnh vào thân thể hấn, mà cái kia thời điểm Tiểu Tinh Thần liền ôm ở trong ngực của hấn.

Khi đó hấn không có nghĩ nhiều, chính là nghĩ đến đây là diệt hồn sư bốn nguyên nguyên nhân, nhưng mà hiện tại xem ra, hiển nhiên không phải a.

"Phụ thân, ngài là từ nơi nào đem Tiểu Tinh Thần chiếm trở về?" Trần Dương suy tư thật lâu sau, mới vừa rồi mở miệng hỏi nói.

Trần Mậu Lăng nhú mày, hiển nhiên hấn không nghĩ nhắc tới này đề tài, nhưng mà đối mặt chính mình hài tử hỏi, hấn không thể nề hà, đành lòng từ từ nói: "Năm đó bị Khương gia đuổi giết lúc, chúng ta bị buộc tiến vào lưỡng giới sơn mạch, vừa lúc ở một chỗ thủy ven bờ đã phát hiện một cái trẻ em, vì phụ không đành lòng nằng cứ như vậy táng thân ở mảnh thú trong miệng, liền đem nằng dẫn theo trở về."

"Có lẽ thiên ý đi, tại nhặt được Tinh Thần sau, chúng ta lại có thể kỳ tích giống xuyên qua lưỡng giới sơn mạch một cái chi nhánh, không có gặp được chút nguy hiểm, an toàn đi tới Giang Ninh thành."

"Cho nên, vì phụ đối Tinh Thần liền giống như sinh ra nữ nhi một loại!"

"Cái gì? Nói như vậy, Tinh Thần niên kỉ ki so với ta còn lớn hơn?" Trần Dương mạnh mẽ tròn to đôi mắt, không thể tin. Đồng thời trong lòng lẩm bẩm: "Lưỡng giới sơn mạch, lại là lưỡng giới sơn mạch!"

"Đúng vậy," Trần Mậu Lăng gật gật đầu, hiển nhiên hấn cũng hiểu được rất không có thể tư nghị. Tự hỏi một lát, lần thứ hai mở miệng nói: "Nhưng mà Tinh Thần rất thần bí, giống như là dài không lớn giống nhau, duy trì như vậy bộ dáng đã bảy tám năm, vì phụ chính là sợ người có ý chí phát hiện, mới lao thẳng đến Tinh Thần che dấu đứng lên, thẳng đến mấy năm gần đây mới khiến cho nằng xuất hiện ở trong nhà."

"Thì ra là thế!" Trần Dương gật gật đầu, đi vào trong phòng, nhìn xem kia nằm ở trên giường trắng tinh không tỳ vết kén tằm, trong lòng lẩm bẩm: "Tinh Thần, ngươi nhất định phải không có việc gì a."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Đại phái tặng

Hôm sau, sáng sớm.

Tuy rằng sắc trời vừa mới sáng lên, ánh sáng mặt trời còn chưa mới lên, nhưng mà cả Trần gia cũng đã náo nhiệt lên, sở hữu Trần gia đệ tử, mặc kệ là võ giả vẫn là người thường đều đối với Trần gia luyện võ trường đi đến. Mỗi một mặt người trên đều tràn đầy kích động cùng vui sướng chi sắc.

Bởi vì hôm qua buổi chiều, Trần Mậu Lăng làm một cái kích động lòng người quyết định, thì phải là khen thưởng mỗi một danh Trần gia đệ tử.

Ngày gần đây đến, Trần gia tao ngộ rồi không ít chuyện, Giang Ninh thành thế lực rửa sạch, lưỡng giới sơn mạch bên trong thám hiểm, khiến Trần gia tổn thất không ít tinh anh, chỉ may mà chính là bọn hấn chống đỡ trước đây, nghênh đón mưa gió sau cầu vồng.

Cho nên, đang cùng Trần Dương thương lượng sau, Trần Mậu Lăng làm ra quyết định này, hiện tại Trần gia nhất phái vui sướng hường vinh, mỗi một mọi người tại khắc khổ tu luyện, đứng là cần ủng hộ thời điểm, lần này đại phái tặng cử hành chính hợp thời cơ.

Đem Lý gia cùng Triệu gia hai nhà gồm thâu, Trần gia đã lấy được đại lượng linh thạch cùng lợi ích, hơn nữa Trần Dương tại lưỡng giới sơn mạch bên trong cắn nuốt kia cái thể cường giả kim thân, hấn linh giới bên trong cũng có không ít thứ tốt, nhiều nhất là linh thạch, còn có một ít công pháp, vũ kỹ, cùng binh khí, đan dược vãn... vãn.

Nhưng mà kỳ quái chính là, trong đó gì đó tuy rằng đối với hiện tại Trần gia mà nói là vật quý báu, nhưng mà đối với kia cái thể cường giả cấp bậc người đến nói chính là rác rưởi, vì sao sẽ chứa đựng vài thứ kia, Trần Dương thật đúng là không phải thực hiểu được.

Ngắn ngủn một khắc chung, sở hữu Trần gia người đầu đã tụ tập ở tại luyện võ quảng trường phía trên, xếp thành chỉnh tề đội hình, ngũ điều hàng dài, mỗi một điều hàng dài trước đều có một cái bàn dài, Trần gia cận tồn năm tên trưởng lão ngồi ở chỗ kia, tại bọn hắn bên người là nhất đồng lớn màu đen túi.

Sở hữu Trần gia đệ tử đều thần tình kích động cùng chờ mong nhìn phía trước này túi, bọn hắn biết, nơi đó mặt chính là bọn họ sắp được đến gì đó.

Trên đài cao, Trần Mậu Lăng đứng ở trước nhất phương, Trần Dương đứng ở phía sau hắn, nhìn xem trước mắt này vui sướng hường vinh Trần gia đội ngũ, hai người thậm chí cảm mỉm cười.

Hiện tại Trần gia tuy rằng so với trước kia cường đại hơn nhiều, nhưng mà cùng đệ đồ bên trong đại gia tộc khi xuất ra lại như trước kém khá xa, cùng Khương gia khi xuất ra lại có khác nhau một trời một vực, song phương trước kia tồn tại nhất đạo không thể vượt qua hồng cầu, ít nhất hiện tại là không thể vượt qua.

Tại có hạn thời gian trong, đem Trần gia chỉnh thể thực lực tăng lên đứng lên, đây là Trần Dương lớn nhất tâm nguyện.

Hắn không có khả năng vĩnh viễn ở lại Trần gia, bởi vì hắn nhân sinh không đơn giản là vì cấp Trần gia báo thù, hắn còn có càng nhiều chuyện tình cần đi làm, hơn nữa ai cũng không biết đệ đồ Khương gia khi nào thì liền gặp đem ánh mắt phóng tới Giang Ninh thành, cho nên, hắn quyết định đem tự thân dùng không đến gì đó đều lấy ra nữa, phân cho sở hữu Trần gia đệ tử, chỉ có bọn hắn mau chóng cường đại lên, Trần gia mới có thể càng cường thịnh.

"Các vị!" Trần Mậu Lăng mở miệng, phía dưới nghị luận nhao nhao Trần gia đệ tử lập tức đình chỉ, trường diện trong nháy mắt yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người nhìn xem trên đài cao Trần Mậu Lăng, nhìn xem vị này dẫn dắt bọn hắn đi lên Giang Ninh thành đỉnh phong gia chủ.

"Ngày gần đây đến, ta Trần gia nhiều tai nạn, chỉ may mắn chính là, trải qua chúng ta cao thấp một lòng cố gắng, chúng ta chống đỡ trước đây."

"Tuy rằng hiện tại Trần gia đã là Giang Ninh thành lớn nhất gia tộc, nhưng mà các ngươi phải biết hiểu nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên tới cao đạo lý, không có cực mạnh, chỉ có càng mạnh, tại gặp phải địch nhân tàn khốc vô tình đao kiếm thì thực lực cường đại mới là sống yên phận căn bản!"

"Chúng ta thỉnh thời khắc bảo trì một viên hăng hái hướng về phía trước tâm, đến đối mặt tương lai lớn hơn nữa khiêu chiến, các ngươi có tin tưởng sao?" Trần Mậu Lăng tư thế oai hùng vĩ ngạn, hướng kia vừa đứng, liền đều có một phen kinh sợ lòng người khí thế, hơn nữa hắn kia làm cho người ta nghe xong nhiệt huyết bốc lên lời nói, lại hoàn toàn đã kích hoạt Trần gia đệ tử động lực.

"Có!" Mọi người cùng kêu lên hét lớn.

"Tốt!" Trần Mậu Lăng hét lớn một tiếng, giọng cao nói: "Kế tiếp, đem căn cứ này một tháng qua người đối diện tộc cống hiến lớn nhỏ, tự thân thực lực tăng lên, cấp mọi người phát linh thạch, đồng thời cấp có trách tuyệt thiên phú đệ tử, xứng phát thượng phẩm binh khí!"

"Cuối cùng, đối này tại chiến đấu bên trong hy sinh gia chủ đệ tử, chính là trưởng lão, cho bọn hắn người nhà cung cấp lớn nhất tu luyện tài nguyên!"

"Gia chủ anh minh, gia chủ uy vũ!"

"Gia chủ anh minh, gia chủ uy vũ!"

Trần Mậu Lăng đang nói rơi xuống, trường diện nháy mắt sôi trào, tất cả mọi người kích động cùng kêu lên hô to, giờ khắc này, bọn hắn kích động không phải bởi vì sắp được đến lợi ích, mà là bởi vì bọn họ thực may mắn, may mắn sinh ra tại đây dạng gia tộc bên trong, có như vậy gia chủ.

Hắn sao, cho dù chết, cũng đáng!

Tất cả mọi người kích động lệ nóng doanh tròng, một ít nữ đệ tử cùng phụ nhân lại hoạt nhiên rơi lệ, bọn hắn nghĩ tới chết đi hài tử, trượng phu, nhưng mà bọn hắn không oán không hối hận, bởi vì bọn họ gia chủ làm làm cho không người nào có thể xoi xét.

"Linh linh thạch sau, tất cả mọi người đi tìm thiếu gia chủ, hắn sẽ vì thích hợp người xứng phát binh khí!" Trần Mậu Lăng phát phát tay, phía dưới, năm bàn dài trước năm tên trưởng lão nhao nhao động thủ, đem bên người túi mở ra, nhất thời một trận màu xanh nhạt quang mang phát ra, tại đây ban ngày gian đều xem rành mạch, một cỗ nồng đậm linh khí khuếch tán, làm cho người ta cảm giác sáng khoái tinh thần.

Nhất thời mọi người ánh mắt đều thẳng, bọn hắn sống lớn như vậy, khi nào thì gặp qua như vậy nhất bút khổng lồ số lượng linh thạch?

"Mỗi người mười khối hạ phẩm linh thạch, một lọ thần hành đan, một lọ hồi nguyên đan!"

Nhất thời, ngũ điều hàng dài bắt đầu hành động đứng lên, mỗi một mọi người thần tình sắc mặt vui mừng, vô giả cung cấp đều là lấy cung tu hành gì đó, người thường cung cấp đều là hoàng kim, đây là bọn hắn lại lấy sinh tồn gì đó.

Không thể không nói, lúc này đây Trần gia thật sự là xuống vốn gốc, Trần gia vô giả từ trên xuống dưới mấy trăm người, chỉ là hạ phẩm linh thạch liền ước chừng tiêu hao mấy ngàn khối, đan dược chẳng hạn lại sở bất thắng sở, hơn nữa đối với chết người bồi thường, lúc này đây Trần gia tổng hợp lại đứng lên, ước chừng tiêu hao hết trên vạn khối hạ phẩm linh thạch.

Nhưng mà này không tính cái gì, mấy thứ này không có cấp ngoại nhân, Trần gia đệ tử cường, Trần gia tự nhiên cũng cường đại.

Lúc này, Trần Dương đang ngồi ở luyện võ ngoài sân rộng vậy, nơi đó đáp một chỗ lều, mặt sau thả vài đại mộc hòm, trần liêu thanh, trần văn bạc này

Trần gia trẻ tuổi lĩnh quân nhân vật đang đứng tại Trần Dương trước mặt.

Nhìn xem mấy người, Trần Dương khẽ gật đầu, trải qua lúc này đây lịch lãm, trần liêu thanh mấy người đều nhanh học cấp tốc dài quá đứng lên, hiện tại mơ hồ bên trong đã là Trần gia đệ tử bên trong trừ bỏ hấn ở ngoài người mạnh nhất.

Đối với có tiền đồ đệ tử, Trần Dương luôn luôn là sẽ không keo kiệt .

"Trần liêu thanh!" Trần Dương mở miệng quát khẽ.

"Có thuộc hạ!" Quần áo hắc y trần liêu thanh tiến lên một bước, chấp tay đồng ý.

"Người là ta Trần gia trừ bỏ ta ở ngoài, người thứ nhất tiến vào ngưng thần cảnh đệ tử, nhưng mà không thể kiêu ngạo, người tu luyện bởi nguyên công chú ý là đánh tốt căn cơ, nhưng mà người có điểm nóng lòng cầu thành, nhất định phải chú ý tốc độ, thỉnh thoảng thì có độ, mới có thể đạt được lớn hơn nữa thành tựu." Trần Dương mở miệng chỉ điểm vài câu, trực chỉ yếu hại.

"Thuộc hạ hiểu được, đa tạ thiếu gia chủ chỉ điểm!" Trần liêu thanh gật đầu.

"Thanh kiếm này tên là thanh linh, sử dụng cái gì tài liệu rèn ta không biết, nhưng mà nó cũng một phen chém sắt như chém bùn bảo kiếm, có thể đem người sử dụng thực lực đề cao một nửa, tặng cho người! Thêm một trăm khối hạ phẩm linh thạch, hy vọng người ngày sau cố gắng, vì gia tộc làm ra công hiến!" Trần Dương xuất ra một phen màu xanh trường kiếm, dài ba thước tam tấc, hàn quang lập lòe, kiếm khí tràn ngập.

"Đa tạ thiếu gia chủ, liêu thanh nhất định cố gắng tu luyện, không phụ thiếu gia chủ kỳ vọng cao!" Trần liêu thanh lúc này liền kích động chấp tay muốn khúm núm, lại bị Trần Dương một phen nâng, trịnh trọng nói: "Võ giả, lạy trời quý xuống đất lạy cha mẹ sư tôn! Những người khác, không xứng!"

"Àn!" Trần liêu thanh nhìn xem trước mặt này quần áo từ y, hơi có vẻ gầy yếu thiếu gia chủ, phúc hậu thành thật hấn không biết nên như thế nào biểu đạt trong lòng cảm kích, chỉ có thể trừng điệp gật gật đầu.

Từng, hấn chịu Trần Hưởng Đông uy hiếp, còn muốn sẽ đối Trần Dương hạ độc thủ, nhưng mà Trần Dương chẳng những không có truy cứu, ngược lại còn thay hấn mẫu thân chữa bệnh, lại tiến cử hấn tiếp nhận Triệu gia còn sót lại thế lực quản lý, đây là một loại tín nhiệm, một loại phát ra từ nội tâm tín nhiệm, còn có cho phép.

Hiện tại, lại cho hấn như thế quý giá thân binh lợi khí, còn có như thế khổng lồ số lượng linh thạch, những thứ này đều là ngày khác sau cần phục vụ quên mình đi còn .

"Nỗ lực lên, Trần gia còn cần người!" Trần Dương vỗ vỗ trần liêu thanh bả vai, lập tức quay đầu đến, nhìn về phía trần văn.

"Có thuộc hạ!" Trần văn kích động thẳng thẩn thất lung can, trước đáp một bước, vô cùng khát vọng nhìn Trần Dương.

Từng, hấn là Trần gia trẻ tuổi bài danh trước tam cường giả, hấn cũng có mộng, nhưng mà hấn chưa từng có nghĩ tới hấn có thể đạt tới hiện giờ loại này độ cao, tu vi chẳng những rất nhanh tiến vào ngưng thần cảnh, lại trở thành Trần gia trẻ tuổi bên trong có thể mang nhắc một mảnh thiên thiên tài cường giả, mà sở hữu hết thảy, đều đến từ chính trước mặt thiếu niên này, này giống như thần một loại tồn tại thiếu niên.

Đối với Trần Dương, hấn là phát ra từ nội tâm kính nể, có thể làm cho hấn trần văn kính nể người không nhiều lắm, Trần Lăng đều không được, Trần Dương là người thứ nhất.

"Nói nhảm không nói nhiều , người là bạo lực hình võ giả, tôn trọng đơn giản thô bạo công kích hình thức, cái chuỗi...này đao tên là huyết ảnh, luận chất liệu gỗ còn muốn tại liêu thanh thanh linh kiếm phía trên, chẳng qua song phương mỗi người mỗi về thôi, hiện tại bắt nó tặng cho người, thêm một trăm khối hạ phẩm linh thạch, hy vọng người có thể cố gắng!"

"Đa tạ thiếu gia chủ, trần văn ổn thoả đem hết toàn lực, không phụ thiếu gia chủ kỳ vọng cao!" Trần văn kích động tỏ thái độ, hai tay run rẩy tiếp nhận cái chuỗi...này cả người tối đen bên trong mang theo nhiều điểm đỏ như máu bảo đao, như là gặp được người yêu đầu nhất một loại, không thể không nói, Trần Dương ánh mắt thập phần độc đáo, cái chuỗi...này đao, phi thường thích hợp trần văn.

Nhìn xem đem binh khí coi như trân bảo hai người, Trần Dương mỉm cười, đầy cõi lòng vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Khó hưởng thụ nhất mỹ nhân ân

Ban đêm,

Tĩnh quang rực rỡ, trắng sáng treo cao.

Vô cực các tầng chót, kia hộ tộc đại trận mở ra nhất đạo khe hở, khiến sáng tỏ ánh trăng nghiêng xuống, xuyên qua cửa sổ, chiếu vào nằm ở trên giường, quần áo áo trắng Trần Vũ Hân trên người, có vẻ phá lệ thánh khiết.

Nguyệt Huy xuống, Trần Vũ Hân tuyệt mỹ dung nhan trong trăng lộ hồng, hiển nhiên đã khôi phục sinh cơ, chẳng qua ngủ say lâu lắm, còn cần hoà hoãn xung đột một lát mới có thể tỉnh lại.

Trần Dương lẳng lặng ngồi ở trước giường, nhìn xem nằm ở trên giường giai nhân, hơi có vẻ non nớt khuôn mặt phía trên tràn đầy ảm áp.

Trần gia bên trong, đối với Trần Mậu Lăng Trần Dương là tôn kính cảm kích, đối với Tiểu Tinh Thần Trần Dương là vui mê tích, nhưng mà đối với Trần Vũ Hân, hẳn nói không nên lời là cái gì cảm giác, hình như là thích đi, nhưng lại không phải như vậy rõ ràng, bởi vì hẳn vẫn đều ở không chế chính mình tình cảm.

Trần Dương thập phần rõ ràng, hẳn sân khấu không phải Giang Ninh thành này nho nhỏ một mảnh địa phương, hẳn cả đời này đã định trước sẽ không bình tĩnh, ai cũng nói không rõ tương lai là tốt là xấu, chính hẳn thậm chí rõ ràng, cho nên hẳn không nghĩ nhiều lắm đầu nhập cảm tình.

Kiếp trước, hẳn cũng từng thương tổn qua người khác, bởi vì hẳn nhất tâm hướng đạo, đoạn tình tuyệt dục, kiếp này, mặc dù không đến mức đoạn tình tuyệt dục, nhưng hẳn tương lai một mảnh mộng lung, hẳn không nghĩ liên lụy đến những người khác, cho nên, hẳn chỉ có thể lựa chọn coi thường Trần Vũ Hân cảm tình.

Đột nhiên, Trần Vũ Hân đôi mắt một trận run rẩy, chậm rãi mở.

"Biểu tỳ, ngươi tỉnh?" Trần Dương vội vàng đứng lên, bảo trì khoảng cách nhất định, mở miệng hỏi nói.

"Ân!" Trần Vũ Hân lông mày kẻ đen khinh khóa, nhẹ giọng ** một tiếng, gian nan ngồi dậy, tư duy tiến vào ngẩn ngui chỗ trống kì, qua lâu rồi mới vừa rồi phục hồi tinh thần lại, nhẹ giọng hỏi: "Trần Dương, ngươi không sao chứ."

"Ta thế nào sẽ có việc?" Trần Dương cười khở một tiếng, nhìn xem trước mắt này tuyệt mỹ thiên hạ, trong lòng thật sự là muốn hung hăng mắng nàng một chút, chân chính có việc chính là ngươi chính mình, vì cái gì đều sau đó còn tại quan tâm ta?

"Là ngươi đã cứu ta?" Trần Vũ Hân lần thứ hai hỏi.

"Là Đại trưởng lão!" Trần Dương lắc lắc đầu.

"Ta hôn mê đã bao lâu?"

"Không sai biệt lắm nửa tháng đi!"

"Đã lâu như vậy sao? Thật sự là bưng tỉnh như mộng a."

"Trần Dương, ta trước kia hôn mê thời điểm làm một giấc mộng, trong mộng ta đang đợi một người, đợi đã lâu đã lâu, giống như một ngàn năm lâu như vậy, nhưng mà hẳn nhưng vẫn không có trở về, cuối cùng ta mới biết được hẳn đã chết, ta thương tâm muốn chết, cái loại cảm giác này thật là khổ sở, thật sự thật là khổ sở." Trần Vũ Hân tràn đầy cảm xúc, hoạt nhiên rơi lệ, cái loại này ta thấy do liên bộ đáng, khiến Trần Dương có chút không biết làm sao.

"Biểu tỳ, này chính là giấc mộng, ngươi không cần tưởng thật!" Trần Dương vội vàng mở miệng khuyên giải.

"Trần Dương, đã trải qua lúc này đây chuyện kiện, ta rốt cục phát hiện sinh mệnh là gì chờ yếu ớt, cho nên ta quyết định nói ra một món đồ chôn sâu ở trong lòng lâu rồi chuyện tình, ta sợ về sau không có cơ hội ." Trần Vũ Hân do dự lâu rồi, mới vừa rồi mở miệng nói, nhìn về phía Trần Dương ánh mắt tràn ngập chờ mong.

Nàng mơ hồ gian nhớ rõ, làm nàng bị thương ngã xuống đất, lâm vào hôn mê trước kia, Trần Dương vì hẳn hoàn toàn điên cuồng cảnh tượng, nàng tin tưởng, đó là Trần Dương phát ra từ nội tâm biểu đạt.

Hắn cũng là thích ta!

"Biểu tỳ, ngươi bệnh nặng mới khỏi, vẫn là hảo hảo điều dưỡng điều dưỡng đi, có chuyện gì, chờ ngươi tốt nói sau!" Trần Dương vội vàng mở miệng, đem biểu tỳ hai chữ cần đặc biệt trọng.

"Thực là." Trần Vũ Hân trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, vừa muốn mở miệng, liền bị Trần Dương đánh gãy.

"Biểu tỳ ngươi chờ, ta đi thỉnh Đại trưởng lão!"

"Vi cái gì ngươi thỉnh trốn tránh ta?" Trần Vũ Hân nhìn xem Trần Dương rồi đi bóng lưng, nhẹ giọng tự nói.

Một lát sau, Đại trưởng lão đến đây, trải qua một loạt kiểm tra sau, rốt cục xác định, Trần Vũ Hân hoàn toàn khỏi hẳn, không có để lại bất luận cái gì di chứng, đại hội lang cấp lĩnh được tưởng thật thần kỳ.

Mà Trần Dương vẫn liền đứng ở bên cạnh, cả quá trình đều là mắt xem mũi lỗ mũi tâm, một bộ nhập định bộ dáng, nhưng mà trong tim của hắn lại giống như có trên vạn khóa châm tại trát một loại, thập phần khó chịu, bởi vì hắn có thể nhận thấy được Trần Vũ Hân một mực nhìn xem nàng, cái loại này ánh mắt, thực u oán, u oán có thể giết người!

Nhưng mà làm sao bây giờ đâu? Khó nhất hưởng thụ mỹ nhân ân, hắn cũng là xuất phát từ bất đắc dĩ!

Lâu rồi sau, Đại trưởng lão ly khai, Trần Dương có chút xấu hổ, nhưng mà rất nhanh hắn liền điều chỉnh lại đây, hướng về phía Trần Vũ Hân cười cười, nói: "Biểu tỷ, ngươi tốt nghỉ ngơi một chút đi, ta đi rồi."

Nói xong cũng không đợi Trần Vũ Hân đồng ý, xoay người bỏ chạy, cái loại cảm giác này giống như là gặp quỷ giống nhau.

"Ta có đáng sợ như vậy sao?" Nhìn xem Trần Dương chật vật mà chạy bóng lưng, Trần Vũ Hân vô cùng u oán tự nói một tiếng, lập tức "Phốc xuy" một tiếng bật cười, vốn nghĩ đến không sợ trời không sợ đất Trần Dương, lại có thể cũng có sợ lúc sao?

Vô cực các ngoại.

Đại chố sẵn chính lưng đeo một đôi chân trước, người khuôn người dạng bồi hồi, chứng kiến Trần Dương đi ra, lập tức xông lên phía trước, bày ra một bộ khinh bỉ biểu tình, khinh thường nói: "Không thấy đi ra tiểu tử ngươi cũng là cái người nhất gan, như vậy một cái đại mỹ nhân yêu thương nhưng nhớ, lại có thể đem ngươi dọa thành như vậy!"

"Ngươi biết cái điều!" Trần Dương trực tiếp đem đại hội lang coi thường.

"Đúng vậy, lão tử chính là biết cái điều, nhưng mà tiểu tử ngươi chỉ sợ liên tục điều đều không hiểu đi? Giai nhân trước mặt, hoa trước dưới ánh trăng, lão tử cũng biết lăng mạn lăng mạn, tiểu tử ngươi lại có thể dọa chạy ra, lão tử khinh bỉ ngươi!" Đại hội lang cực độ khinh bỉ nói, còn hướng Trần Dương tượng trưng tính so đo ngón giữa, nhưng mà bởi vì chủng tộc nguyên nhân, nó thật sự là phân không lối thoát móng vuốt a.

"Ngươi biết cái điều!" Trần Dương lại coi thường.

"Ngươi cái không đề trúng vật, chỉ biết trốn tránh, ngươi không có lối mỹ nhân một mảnh tâm ý sao? Trước ngươi không phải là liều mạng thái độ làm người gia tìm lĩnh được sao? Thậm chí không tiếc lễ loi một mình tiến vào lưỡng giới sơn mạch, hiện tại thế nào này điều dạng?" Đại hội lang một đôi chân trước vây quanh ở trước ngực, tà suy nghĩ nhìn Trần Dương liếc mắt một cái, thần tình khinh bỉ.

"Vài ngày không thấy, ngươi lá gan sờ trường a, thế nào? Ngất trời? Cha ta kêu ngươi Đại huynh là chuyện gì xảy ra?" Trần Dương xoay người lại, nhìn xem so với hắn cao hơn nửa một chút đại chố sẵn, đôi mắt híp lại, ngữ khí không tốt nói.

"Lão tử lá gan vốn liền đại, ta tiểu Thiên Lang thực là cao quý chính là viễn cổ dị chủng, là cao ngạo thần thú, là cao quý chính là lang, phải"

"Ám nhiên tiêu hồn chương!" Đại hội lang đặc ý khoe khoang, nhưng mà vẫn chưa nói xong, Trần Dương liền hét lớn một tiếng, một chương đối với nó kia cực đại đầu chụp đi.

"Ôi, ta sát, tiểu tử ngươi tìm đường chết a, ôi, mưu sát lập, mưu sát lập, tiểu tử này vong ân bội nghĩa a!" Đại hội lang dọa mạnh mẽ nhất bình ba thước cao, cả người một cái giật mình, kêu to đối với xa xa chạy tới.

"Ngươi nha đừng chạy, hôm nay ta ta hảo hảo tiếp đón tiếp đón ngươi!" Phía sau truyền đến Trần Dương tiếng hét lớn.

"Sao, ngươi cái vong ân bội nghĩa tiểu tử a, ngươi cái ** a, ngươi không dựa vào phổ a, ngươi còn lão tử lĩnh được, ngươi đem lão tử kim thân nhỏ ra, ôi!"

"Ta sát em gái ngươi, ôi, ôi!"

"Quản tốt miệng của ngươi!"

"Không nên ép ta a, đem lão tử bức nóng nảy, lão tử thực là sẽ cắn người a."

"Thật sự là cậu không đối được ăn thi a, thế nào? Rốt cục thừa nhận chính mình là cậu?"

"Ta sát, lão tử là cao quý chính là lang, ai nói lang sẽ không cắn người?"

"Ôi, lão tử phải về gia, lão tử phải về gia! Ngao ô."

Này một đêm, cả Trần gia người đều bị dọa nom nóp lo sợ, bởi vì vô cực các bên trong thỉnh thoảng truyền ra một tiếng sấm người tiếng sói tru, truyền khắp cả Trần phủ.

Vô cực các trong, lấy Đại trưởng lão cầm đầu vài tên lão già, chứng kiến trước mắt như vậy một màn, cũng đều nhao nhao lắc đầu cười khổ, như vậy cực phẩm thần thú, bọn hắn vẫn là lần đầu tiên thấy, chỉ sợ cũng liền độc này một nhà đi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Thần ma thánh địa

Hôm sau.

Ánh sáng mặt trời mới lên, trong thiên địa một mảnh mạnh mẽ khí, cửa phòng mở ra, quần áo từ y, thần thái phấn chấn Trần Dương đi ra.

Hôm nay, là Thần Ma thánh địa mười năm một lần tuyển nhận đệ tử ngày.

Thần Ma thánh địa, Đông Thắng Thần Châu lớn nhất thế lực, không ai biết nó tồn tại rồi bao lâu, chỉ biết là có vô gia thời điểm, Thần Ma thánh địa cũng đã tồn tại.

Nó là cả Đông Thắng Thần Châu sở hữu vô gia trong lòng thánh địa, là cao nhất tồn tại, bởi vì có nó, Đông Thắng Thần Châu mới có thể cùng với hán tứ đại châu đối kháng, thế lực ngang nhau.

Thần Ma thánh địa có thể nói phải một môn phái, cũng có thể nói là một cái thế lực lớn, vô số thiên tài đều lấy tiến vào Thần Ma thánh địa về vang, bởi vì ở nơi nào, này có thể được đến tốt nhất công pháp, cao nhất cấp vũ kỹ, tốt nhất cường giả chỉ điểm, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là người thành có nên thiên phú cùng thực lực.

Có người địa phương sẽ có tranh đấu, tại thiên tài tập hợp Thần Ma thánh địa bên trong, đấu tranh lại thập phần tàn khốc, cạnh tranh lực vô cùng cường đại, đây cũng là Thần Ma thánh địa vẫn có thể trường thịnh không suy nguyên nhân, tại đây loại tốt tranh đấu dưới, thiên tài có thể nhanh nhất tốc phát triển, đương nhiên, cũng có thể nhanh nhất chết yếu.

Quan trọng nhất là, Thần Ma thánh địa không tồn tại này vùng trời bên trong, nó tọa lạc tại một chỗ độc lập tiểu trong thế giới, nơi đó thiên địa linh khí so với ở ngoài giới dồi dào mấy lần, càng thích hợp vô gia tu luyện cùng phát triển.

Kiếp trước, Trần Dương chợt nghe ngửi qua Thần Ma thánh địa tồn tại, chẳng qua khi đó hắn tại Trung Châu, muốn tiến vào nhưng không có cơ hội.

Thần Ma thánh địa, danh như ý nghĩa, thì phải là mặc kệ Thần Ma, chỉ cần là vô gia, có cường đại thiên phú có thể đủ tiến vào trong đó, mặc kệ người là chính đạo cũng tốt, ma đạo cũng được, đều vì người mở rộng ra thuận lợi chỉ môn, điều kiện tiên quyết vang, thiên phú! Hơn nữa, tuổi không thể vượt qua hai mươi tuổi.

Thần Ma thánh địa tại Đông Thắng Thần Châu mỗi một quốc gia đều có phân đường, Trần Dương muốn đi vào, hiển nhiên là Sở quốc phân đường.

Hiện giờ, Trần gia đã hùng bá Giang Ninh thành, Trần Vũ Hân thương thế cũng đã chữa khỏi, trừ bỏ Tiểu Tinh Thần ở ngoài, Trần Dương không còn bất luận cái gì vướng bận, nhưng mà trong lòng hắn chung quy có cái lo âu, thì phải là đến từ đế đô Khương gia uy hiếp, đế đô Khương gia giống như là một phen sắc bén cương đao, treo ở Trần gia trên đỉnh đầu, tùy thời đều có thể chém xuống trí mạng một đao.

Đó là một cái hán trước mắt còn không thể đối phó địch nhân, giống như là một viên bom hẹn giờ, tùy thời lại nổ mạnh, cho nên hắn quyết định, tiến vào Thần Ma thánh địa, mau chóng tăng lên tu vi, đến đối mặt kia tùy thời đều có thể đi vào hủy diệt cuộc chiến.

Giang Ninh trong thành, thật lớn quảng trường trên, giờ phút này đã xúm lại hơn một ngàn người, trong đó tới tham gia sát hạch sẽ có gần hơn trăm người, tại quảng trường trung ương, ngồi hai gã lão già, đều là quần áo màu trắng y bào, tại chỗ lồng ngực có một phen kim sắc đoạn kiếm, thì phải là Thần Ma thánh địa đánh dấu.

Tại bọn hắn bên cạnh, có một viên ngăm đen sắc cột đá, đó là sát hạch đạo cụ.

Trần Dương tại Trần Mậu Lăng cùng Trần Vũ Hân cùng đi xuống dưới đến quảng trường trên, chung quanh người nhìn thấy sau lập tức hướng về hai bên tách ra, cấp mấy người nhường lại đường, chuyện cười, hiện tại Trần gia thực là Giang Ninh thành bá chủ, không cho sẽ chờ bị bắt thập đi.

Đại hoi lang nhân mô cầu dạng người lập dựng lên, đi theo mấy người phía sau, một bộ cáo mượn oai hùm bộ dáng.

"Này cái là phe linh trụ, nó sẽ cắn nuốt võ giả linh lực, đến kiểm tra võ giả tổng hợp lại tu vi, ba sao đã ngoài có thể thông qua sơ thí, chỉ cần đánh ra nhất đạo linh lực liền có thể, hiện tại bắt đầu đi!" Trong đó một gã lão giả mở miệng, sắc mặt bình thản, tại hắn xem ra này nho nhỏ Giang Ninh thành bên trong, không thể có mấy người, cái người có thể thỏa mãn sơ thí điều kiện.

"Phanh!" Lập tức liền có một gã võ giả bắt đầu, hắn nhất đạo linh lực đánh đi lên, kia ngấm đen cột đá không có bao nhiêu phản ứng, hào quang chợt lóe, lại có thể chói sáng lên nửa khóa tinh.

"Tê!" Chứng kiến kết quả này, chung quanh người nhìn không được hít vào hơi lạnh, người này tại Giang Ninh thành bên trong cũng là có danh chính là nhân vật, tu vi tối thiểu có thể sắp xếp tiến trước mười, lại có thể liên tục một viên tinh thậm chí đến?

Này còn thể nào sát hạch? Này bỏ qua chính là không cho người trôi qua thôi!

Chứng kiến này kết quả, chung quanh nguyên bản tụ tập hơn một trăm danh muốn tham gia sát hạch người lập tức lui ra phía sau bảy tám chục người, bọn hắn biết, lấy bọn hắn tu vi cùng tư chất là không có khả năng thành công thông qua sơ thí.

"Phanh!" Lập tức, lần thứ hai có người tiến lên, như trước không lý tưởng, chỉ có một viên tinh không đến.

"Phanh!" Nửa khóa tinh.

"Phanh!" Nửa khóa tinh.

"Phanh!" Một viên tinh.

Như vậy sát hạch, quả nhiên là rất nhanh vô cùng, chẳng qua ngắn ngủn nửa khắc chung thời gian, sẽ có mười mấy người bị đào thải, cao nhất cũng mới một viên tinh mà thôi.

Chứng kiến nơi này, kia hai gã Thần Ma thánh địa lão giả không khỏi khẽ lắc đầu, kết quả như vậy tại bọn hắn dự liệu bên trong, tại bọn hắn xem ra này nho nhỏ Giang Ninh thành, nghèo như vậy sơn ác thủy địa phương, căn bản là không nên làm cho bọn họ tiến đến sàng chọn đệ tử.

Này quả thực chính là lãng phí thời gian, lãng phí cảm tình a!

"Phanh!" Trần Vũ Hân ra tay, sáng lên hai khóa nửa. Nhìn xem kia hai khóa nửa ánh sáng Tinh Tinh, nàng không khỏi một trận mắt mát, từ giờ trở đi, bọn hắn muốn ra đi.

Giờ phút này, đứng ở cột đá trước còn có hai người, một cái là Trần Dương, một người là một thiếu niên, đáng người khỏi ngô, xem này hình thể một loại người trưởng thành đều không có hắn mạnh khỏe.

Còn lại người sớm đều đã thôi lui đến mấy chục thước ngoài, đây là cái gì sát hạch? Này quả thực chính là tàn khốc đã kích a.

"Phanh!" Kia đáng người khỏi ngô thiếu niên thực buồn, một câu không nói, đi ra phía trước, lại có thể một quyền đánh vào phe linh trụ trên, nhất thời một trận hào quang nhấp nháy, phe linh trụ trên sáng lên tam khóa tinh.

"Cuối cùng có người qua!" Nhìn thấy kết quả này, chung quanh lập tức có người kêu to, nếu không phải chứng kiến có người qua, bọn hắn thật đúng là nghĩ đến này sát hạch chính là lừa dối người đùa.

Trần Dương một mực bên cạnh quan sát, này phe linh trụ quả thật so sánh thần kỳ, tam khóa tinh, đại biểu cho của người cực mạnh lực công kích tối thiểu thính đạt tới ngưng thần cảnh đỉnh phong tiêu chuẩn, nếu không căn bản không thể thông qua, như vậy sát hạch, không thể không nói thập phần nghiêm khắc.

Lời tuy như thế, nhưng mà như vậy sát hạch đối với Trần Dương mà nói, cũng bất quá như thế.

"Phanh!" Trần Dương trước đạp một bước, phát tay vãi ra nhất đạo linh lực thất luyện, chuẩn xác đánh trúng tại phe linh trụ trên, nhất thời hào quang một trận nhấp nháy, phe linh trụ trên sáng lên tứ khóa tinh.

Nhìn thấy kết quả này, chung quanh người không khỏi hoan hô đứng lên, Trần Dương biểu hiện ở bọn hắn dự liệu bên trong, nếu là không qua mới thật sự làm cho người ta giật mình.

Thần Ma thánh địa hai gã trưởng lão thoáng kinh ngạc nhìn liếc mắt một cái Trần Dương, trong lòng cuối cùng là thích điểm, tối thiểu có hai người thông qua sơ thí a.

Bọn hắn kinh ngạc không phải Trần Dương thiên phú bao nhiêu ngu bức, mà là đối làm bất luận kẻ nào tại nhìn quen ** sau, đột nhiên chứng kiến một cái chỉ số thông minh còn trôi qua đi người, lại nhiều xem vài lần.

"Tốt, thông qua sơ thí có hai người, hiện tại đi theo lão phu đi Sở quốc phân đường đi." Một gã lão giả đứng dậy, theo tay vung lên, phía sau hắn sáng lên rực rỡ bạch quang, một cái truyền tống trận xuất hiện ở nơi đó.

"Ngao ô!" Nhưng vào lúc này, đại hội lang đột nhiên ngửa mặt lên trời một trận sói tru, dọa chung quanh võ giả một cái giật mình, nhất thời có người chửi bậy.

"Cái tử chó săn, hạt gọi là gì?"

"Đại ngốc cầu, lại kêu ăn người!"

"Dọa lão tử nhảy dựng!"

"Đây là ta tọa kỵ, nó thình theo ta cùng nhau đi!" Trần Dương bất đắc dĩ nhìn liếc mắt một cái đại hồi lang, quay đầu nói.

Một gã làn da ngăm đen lão già khề lắc đầu, nhàn nhạt nói: "Thần Ma thánh địa khôi là tùy tùy tiện tiện có thể tiến vào ? Cho dù là của người tọa kỵ cũng không được, trừ phi nó có thể thông qua sát hạch!"

"Sao , loại này cấp bậc sát hạch, đối lão tử mà nói còn không phải chút lòng thành!" Đại hồi lang trong lòng cười lạnh một tiếng, nâng lên chân trước khinh phiêu phiêu khắc ở phê linh trụ trên.

"Phanh!" Nhất thời, hào quang một trận lập lòe, phê linh trụ trên lại có thể sáng lên tứ phía tinh.

"Tê!"

"Không có lẽ trời a, không có lẽ trời a, một con chó săn đều có thể thông qua sát hạch a."

"Thế giới này rốt cuộc làm sao vậy? Quá điên cuồng !"

"Ta không sống a."

"Để cho ta từ, để cho ta chết quên đi a."

Chứng kiến như vậy tàn khốc kết quả, chung quanh quan sát người lập tức một đám kêu rên đứng lên, bọn hắn khổ tu nhiều năm, lại có thể vẫn còn so sánh không hơn một cái đại chó săn, kết quả như vậy bọn hắn không thể nhận, một số người trực tiếp hôn mê đương trường.

"Lão tử là lang, một đám không kiến thức nhị bức!" Đại hồi lang xoay người lại, thần tình nhân tính hóa về đặc ý, vô cùng hung hăng càn quấy nhìn liếc mắt một cái chung quanh người, tượng trưng tính đối với bọn hắn so đo ngón giữa.

Nhất thời chung quanh người bị tức giận chân, phé đều phải tặc , nhưng mà bọn hắn lại chỉ có thể nhẫn, bởi vì này chính đại chó săn là Trần gia .

"Tốt, vào đi thôi!" Trần Dương cau mày quát.

Đại hồi lang đặc ý đảo dạt néo xoay nó kia to mọng phong mông, nghênh ngang bước vào truyền tống trận.

Kia hai gã Thần Ma thánh địa lão già cũng là một trận kinh ngạc, bất quá bọn hắn chung quy là Thần Ma thánh địa người, cái gì đại trường diện chưa thấy qua, lập tức chính là cười trừ.

"Phụ thân, con đi rồi, người phải bảo trọng!"

"Biểu tỳ, bảo trọng!"

Trần Dương nhìn xem Trần Mậu Lăng cùng Trần Vũ Hân, trịnh trọng nói một câu, xoay người bước vào kia ánh truyền tống trận trong.

Nhìn xem đứng ở truyền tống trận trong Trần Dương, Trần Vũ Hân đột nhiên nước mắt rơi như mưa, la lớn: "Trần Dương, ta sẽ chờ người , vĩnh viễn!"

"Dương nhi, bảo trọng!" Trần Mậu Lăng có chút không tha, nhưng lại không có bi thương, bởi vì hắn biết con của mình không phải trong ao vật, này nhỏ Giang Ninh thành vậy không được hắn .

Hào quang chợt lóe, Trần Dương mấy người biến mất tại nguyên chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đế đô

Một mảnh bạch quang mờ lung, nhàn nhạt tinh quang rất nhanh lui về phía sau.

Trần Dương mấy người rất nhanh ở không gian bên trong xuyên qua , cảm thụ được ký quen thuộc lại xa lạ cảm giác, người trước trong lòng một trận cảm khái.

Chờ đợi lâu như vậy, rốt cục sắp chính thức bước trên tu hành con đường, Trần Dương trong lòng tràn đầy chờ mong.

Phía trước, xuất hiện nhất đạo cường quang, chợt lóe rồi biến mất, mấy người xuất hiện ở một cái thật lớn quảng trường phía trên, chiếm tới thiếu phạm vi hơn một ngàn thước, giờ phút này, này quảng trường phía trên đông nghìn nghịt một mảnh đầu người, tiếng người ồn ào.

"Nơi này chính là Sở quốc đế đô!"

"Đi, xếp hàng chờ đợi thi vòng hai!"

Hai gã lão giả một người nói một câu, liền rời đi .

"Nơi này chính là Sở quốc đế đô sao?" Trần Dương mọi nơi nhìn thoáng qua, này quảng trường phía trên tới thiếu tụ tập mấy nghìn người.

Phía trước, có hai mươi điều bàn dài, mỗi một điều bàn dài phía sau đều ngồi một gã lão giả, những người này tự nhiên cũng xếp thành hai mươi cái đội ngũ, Trần Dương cũng đại hồi lang còn có tên kia thiếu niên cùng đi tiến đến, xếp hạng đội ngũ rất dài.

Thi vòng hai điều kiện rất đơn giản, hoặc là tu vi đạt tới thai tức cảnh, hoặc là cực mạnh lực công kích đạt tới thai tức cảnh, nhưng mà mặc kệ như thế nào, tuổi cũng không thể vượt qua hai mươi tuổi.

Hai mươi tuổi, tu vi đạt tới thai tức cảnh, hoặc là cực mạnh lực công kích đạt tới thai tức cảnh, này song phương cũng không phải người bình thường có thể đạt tới, phạm là lúc này liệt không có chỗ nào mà không phải là ngàn dặm chọn nhất thiên tài.

Trần Dương chuyển qua nhìn thoáng qua cùng hắn đang xuất từ Giang Ninh thành cường tráng thiếu niên, giờ phút này hắn có chút kích động, có chút khẩn trương, hiển nhiên đối kết quả rất là lo lắng.

"Không cần khẩn trương, bình thường phát huy, người có thể ." Trần Dương vỗ vỗ thiếu niên bả vai.

"Thật vậy chăng?" Thiếu niên kia ngẩng đầu lên, mẫn hàm mong được nhìn Trần Dương.

"Thật sự!" Trần Dương khẳng định gật gật đầu.

"Ta tin tưởng ngươi, bởi vì ngươi là ta thê siêu việt người!" Nghe được Trần Dương khẳng định, thiếu niên kia vui vẻ nở nụ cười, cười lộ lên trên mặt còn có cái tiểu má lúm đồng tiền, có chút ngại ngùng, nhìn qua chính là một cái đơn thuần thiếu niên.

Đế đô chính là đế đô, không phải nhỏ nhỏ Giang Ninh thành có thể so sánh , tới tham gia sát hạch người mặc dù có mấy nghìn người đồng đức, nhưng mà thông qua sát hạch lại có thể không nhỏ, Trần Dương không khỏi ở trong lòng cảm thán, thế giới là không công bình , đôi khi sinh ra sẽ quyết định một gã võ giả vận mệnh.

Giang Ninh trong thành cũng có không ít thiên tài, nếu bọn hắn sinh ra tại đế đô đại gia tộc bên trong, có lẽ thành tựu hiện tại sẽ không so với những người này thấp.

Một canh giờ đã qua, sát hạch tiến vào kết thúc, đến lượt Trần Dương đám người . Trần Dương không có lại che dấu tu vi, bởi vì tại thiên tài như mây đế đô bên trong đã không có này cần phải .

"Tu vi ngưng thần cảnh đỉnh phong, không hợp cách, toàn lực công kích phê linh trụ!" Phụ trách sát hạch lão giả nhìn cũng chưa từng nhìn Trần Dương liếc mắt một cái, cúi đầu nhàn nhạt nói.

"Phanh!" Trần Dương một quyền oanh đi lên, phê linh trụ sáng lên màu tím quang mang.

"Cực mạnh lực công kích đạt tới thai tức cảnh, thông qua , ở bên cạnh đợi!"

"Kế tiếp!" Lão giả kia như trước không có ngẩng đầu, nhưng mà lâu rồi sau nhưng không có nghe được trả lời, ngẩng đầu nhất khán, chỉ thấy khuôn mặt tròn gồng đại mặt đang trước mặt hắn lúc ẩn lúc hiện, không khỏi hơi hơi sùng sốt.

"Ai vậy linh thú? Như vậy không có quy củ?" Lão giả không kiên nhẫn mở miệng.

"Nó cũng muốn tham gia sát hạch!" Trần Dương mở miệng nói.

"Cấp hai cao nhất linh thú, không hợp cách, trắc thí lực công kích!" Lão giả nhàn nhạt mở miệng.

"Phanh!" Đại hoi lang nâng lên chân sau, hung hăng dặng ở tại cột đá trên, nhất thời một trận màu tím hào quang hiện lên, lực công kích lại có thể cũng đạt tới thái tức cảnh tiêu chuẩn, thông qua sát hạch.

"Ngưng thần cảnh bát trọng thiên, không hợp cách! Trắc thí lực công kích!"

"Phanh!" Ngại ngừng thiếu niên toàn lực một quyền oanh ở tại cột đá trên, hiện lên một trận lạnh nhạt màu tím quang mang.

"Lực công kích miễn cưỡng đạt tới thái tức cảnh, thông qua!"

Ngại ngừng thiếu niên kích động quơ quơ nắm tay, hưng phấn khuôn mặt đỏ bừng.

Rốt cục, sát hạch chấm dứt, tham gia sát hạch có hơn hai nghìn người, cuối cùng thông qua lại có thể cũng có ba mươi người đồng đức, hai mươi tuổi dưới lại phù hợp như vậy xét điều kiện, Sở quốc đế đô bên trong có thể có hơn - ba mươi người đã xem như phi thường không sai.

"Các ngươi, chính là lần này Sở quốc phân đường sát hạch đủ tư cách đệ tử, nhưng mà không cần kiêu ngạo, bởi vì rất nhanh các ngươi liền gặp phát hiện, các ngươi hiện tại điểm ấy thành tựu, căn bản là không đáng giá nhắc tới!" Nhưng vào lúc này, một gã đáng người cực độ cường tráng lão giả đứng lên, như là một đầu hùng sư, thanh âm giống như hồng chung.

"Hiện tại bắt đầu, các ngươi chính là Thần Ma thánh địa một thành viên, đem tiến vào Thần Ma thánh địa chỗ độc lập tiểu thế giới bên trong!"

Lão giả kia lần thứ hai hét lớn, lập tức xoay người lại, bàn tay to vung lên, tại quảng trường phía trên trống rỗng xuất hiện một cái thật lớn truyền tống trận, rực rỡ bạch quang kịch liệt nhấp nháy.

Sở hữu Thần Ma thánh địa lão giả nhao nhao tiến vào trong đó, lập tức sát hạch thông qua đệ tử cũng nhao nhao đi vào, Trần Dương mọi nơi nhất khán, đột nhiên đôi mắt hí lại, hắn thấy được một cái thân ảnh quen thuộc, Tiêu Băng Linh!

Giờ phút này Tiêu Băng Linh quần áo áo trắng trắng tuyết, hơn nữa nàng kia giống như Băng Tuyết nữ thần một loại lạnh như băng khí chất, mọi nàng giống như Thiên Sơn trên tuyết liên một loại, tản mát ra một cỗ cự người ngoài ngàn dặm ngàn dặm ở ngoài lạnh như băng khí tức,

Chung quanh người tuy rằng đều thần tình quý mến chi sắc, lại không người tới gần.

Hiển nhiên, Tiêu Băng Linh cũng thấy được Trần Dương, khẽ gật đầu ý bảo.

Chung quanh đế đô bên trong đích tuổi còn trẻ tuấn kiệt, nhất khán trong lòng nữ thần lại có thể đối một cái chưa từng có gặp qua thiếu niên gật đầu, lại nhìn cũng không nhìn bọn hắn liếc mắt một cái, nhao nhao hướng tới Trần Dương đầu đi tràn ngập địch ý ánh mắt, nếu ánh mắt có thể giết người, Trần Dương hiện tại chủ yếu có thể nói phải bầm thây vạn đoạn.

Trần Dương bất đắc dĩ lắc đầu, này thật đúng là hồng nhan họa thủy a.

Nhưng thật ra đại hoi lang thần tình nhân tính hóa khát vọng chi sắc, hướng về phía Tiêu Băng Linh xiêm áo bày móng vuốt, đối với sau như vậy mỹ nữ, nó thực là ai đến cũng không - cự tuyệt.

Kịch liệt cường quang nở rộ, cường đại linh lực bắt đầu sóng gió nổi lên, truyền tống trận rất nhỏ run rẩy, một đám người nhất thời biến mất tại nguyên chỗ.

Lại xuất hiện, mọi người đã đứng ở một mảnh liên miên không dứt rộng lớn sơn mạch trước, sơn mạch trong có ngũ tòa xông ra thật lớn ngọn núi, tứ tòa vòn quanh ở ngoại vi, ở giữa một tòa ngọn núi cao nhất đứng thẳng, thẳng lên tận trời.

Bốn phía, là rộng lớn rừng rậm, còn có mệnh mông bát ngát thảo nguyên cùng với không biết lan tràn đến phương nào sông lớn.

Nơi này thiên địa linh khí phi thường nồng đậm, tối thiểu là ngoại giới gấp ba, đã chủ yếu có thể cùng linh khí hải triều bắt đầu khi trình độ xấp xỉ, hơn nữa nơi này nhìn qua cùng ngoại giới không khác, phi thường rộng lớn, liếc mắt một cái nhìn không tới giới hạn, nếu không phải trước đó biết, chỉ sợ không ai cho rằng nơi này chính là một chỗ độc lập tiểu thế giới.

Mỗi một cái tiểu thế giới, đều là trải qua tự nhiên hình thành hoặc là cái thể cường giả khai phá đi ra, trải qua một đời lại một đời người mở rộng, này mảnh độc lập tiểu thế giới, hiện giờ đã có rất lớn quy mô.

"Nơi này chính là Thần Ma thánh địa, Sở quốc phân đường chỗ tiểu thế giới, nó phạm vi tối thiểu tương đương với ba Sở quốc lớn như vậy, nơi này chính là người nhóm tương lai một năm tu luyện, nhớ lấy không được chạy loạn, nơi này có rất nhiều địa phương là không gian vết nứt, nếu là xâm nhập trong đó, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!" Thân thể kia cường tráng lão giả, thanh âm to báo cho nói.

"Các ngươi thời gian là một năm, một năm sau, sẽ gặp tiến hành trắc thí, thuận lợi thông qua trắc thí người mới có thể chân chính xem như Thần Ma thánh địa đệ tử, không hợp cách người, trực xuất Thần Ma thánh địa, thông cáo cả Đông Thắng Thần Châu!" Lão giả lần thứ hai nói một câu, liền dẫn dắt một đám người đối với phía trước ngọn núi cao nhất đi đến.

"Ba Sở quốc lớn như vậy?"

"Thật sự là danh bất hư truyền a."

"Nghe nói chỉ là giữ gìn này mảnh độc lập tiểu thế giới, hàng năm muốn tiêu hao hết trên vạn khối trung phẩm linh thạch đâu."

"Như vậy điểm linh thạch đối với Thần Ma thánh địa mà nói, căn bản là không tính cái gì."

"Một năm sau còn muốn trắc thí sao? Dù tư cách hoàn hảo, không hợp cách trong lời nói, mắt mặt liền đâu về đến nhà."

"Xem ra thật sự không thể thả lỏng a."

Trần Dương nghe bọn hắn tiếng nghị luận, trong lòng cũng không cảm hơi hơi trầm xuống, này Thần Ma thánh địa tác phong thật đúng là không giống tầm thường, một năm chỉ kì sau khi tới lại có thể còn muốn thông qua sát hạch mới có thể xem như trở thành chính thức đệ tử, thông qua không được lại có thể còn muốn trực xuất Thần Ma thánh địa, chủ yếu chính là lại có thể còn muốn thông cáo cả Đông Thắng Thần Châu, nếu là ai thật sự không có thông qua, kia mắt mặt liền đâu đến cả Đông Thắng Thần Châu.

Xem ra đây cũng là Thần Ma thánh địa cho tới nay có thể trường thịnh không suy nguyên nhân chủ yếu một trong đi.

Rất nhanh, đoàn người đi tới chân núi, nơi đó đã nắm chắc mười người ở chờ đợi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Luyện khí các

Chân núi, đội nước cờ mười người, nữ có nam có, trẻ có già có.

Nhưng mà thực rõ ràng, này hơn mười người chia làm năm rõ nét phe cánh, từng phe cánh thân bào phục nhan sắc thậm chí giống nhau, nhưng mà kiểu dáng cũng giống nhau như đúc, mỗi người trước ngực, đều có một phen kim sắc đoạn kiếm.

Từng phe cánh, đều có một gã lão giả đứng ở trước nhất phương, đứng phía sau hơn mười danh tuổi trẻ đệ tử.

Trần Dương trong suốt đôi mắt không hề bận tâm, nhìn về phía này Thần Ma thánh địa lão đệ tử, rất nhanh trong mắt của hắn liền hiện lên một tia ngưng trọng, tiến đến nghênh đón những thứ này đệ tử, mỗi một người tu vi đều ở thai tức cảnh đã ngoài, trong đó thậm chí còn có mấy người linh lực cực kỳ hùng hậu, tu vi tuyệt đối đạt tới thai tức cảnh đỉnh phong.

Không hổ là Thần Ma thánh địa, xem những thứ này đệ tử tuổi cũng tại hai mươi tuổi tả hữu, quả nhiên là làm cho người ta giật mình.

"Vương trưởng lão, vât và !" Nhìn xem dẫn dắt mọi người đi tới chân núi khôi ngô lão giả, kia năm tên lão giả đều là mỉm cười gật đầu ý bảo.

Khôi ngô lão giả gật gật đầu, xoay người lại, thanh âm giống như hồng chung một loại vang vọng: "Thần Ma thánh địa, mỗi một cái phân đường đều có nhất điện tứ phương các chi phân, phân biệt là trấn ma điện, thánh kiếm các, thối thể các, đan linh các, luyện khí các, trấn ma điện từng từng tại ngọn núi cao nhất phía trên, tứ phương các trấn thủ tứ phương, các điều khiển này chức."

"Tin tưởng mọi người cũng nghe đi ra rồi, thánh kiếm các là kiếm đạo thiên tài tập hợp, thối thể các là thể tu Thiên đường, đan linh các là luyện dược sư sân nhà, luyện khí các còn lại là luyện khí sư thánh địa."

"Về phần trấn ma điện, còn lại là ma đạo thiên tài lớn nhất tụ tập, bên trong có đến từ toàn Sở quốc ma đạo tinh anh, nhưng mà thỉnh mọi người phóng chính tâm thái, này ma đạo đều không phải là các ngươi sở hiểu biết ma đạo, hy vọng các ngươi có thể đoán chính thái độ."

"Nhất điện tứ phương các, tùy các ngươi lựa chọn!"

"Đây một vị, là thánh kiếm các Thủ tịch trưởng lão, Lí Thiên Nam."

Một gã dáng người gầy yếu, tướng mạo bình thường lão giả gật đầu ý bảo, hắn một đôi mắt sắc bén vô cùng, toàn thân tản ra nhàn nhạt kiếm ý, khiến chung quanh người cũng không thể tới gần hắn quanh thân mười thước trong vòng.

"Đây một vị, là thối thể các Thủ tịch trưởng lão, Lôی Chấn."

Một gã thân thể khô ngô, cơ thể cứng nhắc như rồng có sừng một loại lão già khề gặt đầu, tuy rằng nhìn qua tuổi đã rất lớn, nhưng mà hần cả người lại giống như sắt thép đúc một loại, hiện ra màu đồng cổ, cả người có vẻ thập phần khí phách, hướng kia vừa đứng, giống như một tòa núi nhỏ một loại, làm cho người hết hơi.

"Đây một vị, là đan linh các Thủ tịch trưởng lão, Ngô Thanh Phong."

Một gã mặt mang mỉm cười lão già khề gặt đầu ý bảo, trên người của hần không có áp bách người khí thể cùng linh áp, ngược lại tản ra một cỗ nhỏ nhả khí còn có nhàn nhạt mùi thuốc, nhìn qua giống như là một cái thư sinh.

"Đây một vị, là luyện khí các Thủ tịch trưởng lão, Đoạn Thiên Hồi."

Vương trưởng lão đang nói rơi xuống, một gã thân hình cao lớn lão già đứng dậy, thân thể hần tuy rằng không có thối thể các Lôi trưởng lão như vậy hùng tráng, nhưng mà cũng cực kỳ rắn chắc, nhất là hần song chưởng, cực kỳ trắng kiện, so với chỉ người bình thường đùi còn muốn thô trên một vòng, đây là hàng năm luyện khí hình thành hiện tượng.

"Cuối cùng một vị, là trấn ma điện Thủ tịch trưởng lão, Cuồng Chiến."

Đang nói rơi xuống, trong đám người, cao nhất một gã lão già khề gặt đầu, hần dáng người không phải rất hùng tráng, nhưng lại là cao nhất đại, tối thiểu hai thước ngoài, hần toàn thân lộ ra một cỗ hung hăng can quấy bá đạo, duy ngã độc tôn liếc nhìn khí thể, hơn nữa hai mắt của hần lại có thể là màu đỏ nhạt, nhìn qua thập phần quỷ dị.

"Mặc kệ là trấn ma điện, hoặc là tứ phương các, đều có từng người chủ đánh, không nhất định thánh kiếm các bên trong tất cả mọi người là chủ tu kiếm đạo, nhưng mà thánh kiếm các bên trong kiếm đạo thiên tài, nhất định là Thần Ma thánh địa bên trong cường đại nhất, cho nên các người có thể tự do lựa chọn, như vậy đem quyết định các người ngày sau thành tựu."

Vương trưởng lão đang nói rơi xuống, liền đối với vài tên trưởng lão gặt đầu, hần là một phần của Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường trưởng lão, luận chức vị còn tại nhất điện tứ phương các phía trên, hần chính là phụ trách tiếp đón, còn lại muốn giao cho bọn hần.

Lập tức, ở đây hơn mười người liền bắt đầu lựa chọn đứng lên, một số người hiển nhiên đối Thần Ma thánh địa so sánh hiểu biết, không chút do dự lựa chọn nơi đi, có chút người còn lại là do dự, Trần Dương trong lòng nhưng thật ra làm ra quyết định.

"Tiểu tử, ngươi muốn đi đâu?" Đại hôi lang truyền âm hỏi.

Trần Dương nhìn xem phía trước kia vài tên trưởng lão, nhàn nhạt trở lại: "Luyện khí các!"

"Ta dựa vào, ngươi điên rồi, khó khăn hay sao ngươi muốn trở thành một cái thợ rèn?" Đại hôi lang không thể tưởng tượng nổi tròn to đôi mắt, lo lắng truyền âm nói: "Ngươi thực là hiếm thấy kiếm đạo thiên tài, ngươi hần là lựa chọn thánh kiếm các!"

"Ai nói luyện kiếm liền nhất định phải đi thánh kiếm các?" Trần Dương khước miệng vì kiêu, hần đều có quyết định của hần.

"Thế giới này thật sự là quá điên cuồng, ngươi đã tiểu tử muốn đi làm thợ rèn, kia lão tử cũng cùng ngươi cùng đi làm thợ rèn đi!" Đại hôi lang ủ rũ nói.

"Vương Cường, ngươi đi đâu?" Trần Dương quay đầu đến, nhìn xem cùng hần đang đến từ Giang Ninh thành thiếu niên hỏi.

Vương Cường tính cách thuộc loại cái loại này so sánh buồn, một loại người như thế tính cách đều so sánh khẳng khăng, chỉ cần kiên trì, cho dù là sai cũng sẽ vẫn đi xuống đi, hần ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Trần Dương, không có chút nào do dự đã nói nói: "Dương ca, ngươi đi đâu, ta liền tới đó!"

"Ngạch!" Trần Dương hơi hơi sững sốt, nhưng thật ra thật không ngờ Vương Cường sẽ làm ra như thế quyết định.

"Tiểu tử này nhìn qua cũng không có ở mặt ngoài ngu như vậy thôi, tại đây thiên tài quái vật tập hợp Thần Ma thánh địa, cũng biết tìm cái chỗ dựa vững chắc!" Đại hôi lang tán thưởng nhìn liếc mắt một cái Vương Cường, truyền âm nói.

Trần Dương cười trừ, không nói gì.

Lúc này đây thông qua Thần Ma thánh địa sát hạch tới chỗ này, có bốn mươi người đồng đức, trong đó gần có hai mươi người lựa chọn thánh kiếm các, không có biện pháp, chủ tu kiếm đạo võ giả là Thần Phong đại lục nhiều nhất, tiếp theo đó là thối thể các, cũng có gần mười người, sau đó đó là đan linh các, bảy tám người, trấn ma điện lại có thể cũng có bốn năm người, mà luyện khí các, lại có thể một người đều không có.

Những người này, đều là đến từ toàn Sở quốc võ đạo thiên tài, tinh anh trong tinh anh, tại bọn hần xem ra, đến Thần Ma thánh địa chính là tu luyện, luyện khí loại này việc nặng căn bản là không thích hợp bọn hần làm.

Như vậy, chỉ biết chậm trễ bọn hần bước trên võ đạo đỉnh phong cước bộ.

Chứng kiến nơi này, trấn ma điện cùng thối thể các hai gã trưởng lão đều là mỉm cười, tuy rằng nhìn qua không thèm để ý, nhưng mà đôi mắt bên trong lại hiện lên một tia vẻ đắc ý, ngược lại là thánh kiếm các cùng đan linh các hai gã trưởng lão mặt không chút thay đổi, nhìn không ra vừa mừng vừa lo.

Cuối cùng, tất cả mọi người lựa chọn nơi đi, chỉ có Trần Dương, Vương Cường cùng đại hôi lang còn chưa từng lựa chọn, nhìn xem luyện khí các tên kia

trường lão hơi hơi có chút chờ mong ánh mắt, còn có những người khác khinh thường thần sắc, Trần Dương sắc mặt bình thản, mang theo Vương Cường cùng đại hồi lang đi tới luyện khí các trường lão bên người.

"Sao , cuối cùng có người !" Luyện khí các trường lão Đoạn Thiên Hồi dài ra một hơi, trong lòng rít gào một tiếng.

Đứng ở thánh kiếm các trường lão bên người Tiêu Băng Linh, nhìn xem đi đến luyện khí các đội ngũ bên trong Trần Dương, lạnh như băng đôi mắt bên trong hiện lên một tia nghi hoặc. Nàng không rõ vì sao Trần Dương sẽ lựa chọn luyện khí các, lần trước tại lưỡng giới sơn mạch bên trong, hẳn là xử dụng kiếm a.

Hơn nữa vì sao kia chích thần thú cũng đi theo đến đây?

Thôi thể các Thủ tịch trường lão Lôi Chấn cất bước đối với Đoạn Thiên Hồi đi tới, mỗi một bước rơi xuống, cứng rắn núi đá mặt đất liền xuất hiện nhát đao rõ ràng dấu chân, giống như hành tẩu núi nhỏ, đi vào phụ cận, cao thấp đánh giả liếc mắt một cái Trần Dương mấy người, nếu có chút thâm ý nói: "Lão Đoàn, lúc này đây của ngươi thu hoạch chẳng ra gì thôi, chỉ có hai cái thai tức cánh thậm chí đến tiểu tử lựa chọn nơi này, nga, còn có một đầu chó săn, ai, thật sự là khiến vi huynh lo lắng a."

"Sao , các ngươi cả nhà đều là đại chó săn!" Đại hồi lang người lập dựng lên, hung tợn đối với Lôi Chấn thử nổi lên răng nanh.

"Xem ra luyện khí các càng ngày càng không được a, kia hai cái tiểu tử, đáng tiếc các ngươi không có đạt tới thai tức cánh, bằng không lão phu nhưng thật ra có thể phê chuẩn ngươi gia nhập ta trấn ma điện a, ha ha." Trấn ma điện trường lão Cuồng Chiến mở miệng, thanh âm bên trong mang theo khác thường ma lực, khiến nghe được người đều có loại sinh ra ảo giác cảm giác.

"Đa tạ trường lão vun trồng, đệ tử vẫn là cảm thấy được luyện khí các so sánh thích hợp." Trần Dương mở miệng, mặt không chút thay đổi, không gì không cổ họng.

"Đại đạo ba nghìn, mỗi một loại đều có thể chứng đạo, Cuồng Chiến sư huynh không thể khinh thị bất luận kẻ nào a." Đan linh các trường lão Ngô Thanh Phong mở miệng, thần tình mỉm cười, cực kỳ nho nhã.

"Lão tử cho dù thu không đến đệ tử lại như thế nào? Quan ngươi nhóm mao việc? Luyện khí nhất đạo uyên thâm, không có chúng ta, các ngươi ... này điều mao không nên binh khí dùng?" Luyện khí các Thủ tịch trường lão Đoạn Thiên Hồi mở miệng , một bộ ** miệng, hiển nhiên mấy người kia tranh đấu nuông chiều .

"Thế nào? Lão Đoàn, nhìn ngươi bộ dáng này là muốn cùng lão tử làm một hồi?" Thôi thể các trường lão Lôi Chấn mắt to trừng, hung thần ác sát quát hỏi, thân thể hơi hơi chấn động, kia giống như rồng có sừng một loại cơ thể liền cao tần dần đầu động đứng lên. Cực kỳ rung động, đây là thói hình thể vô giả cường đại chỗ, thân thể cường hãn vô cùng.

"Ngươi cái tử chi phát triển ý nghĩ đơn giản ngu xuẩn, làm tự giữ, lão tử sợ ngươi a!" Đoạn Thiên Hồi không sợ chút nào, nói xong muốn động thủ.

"Tốt, đừng cho đệ tử chế giễu!" Thánh kiếm các Thủ tịch trường lão Lí Thiên Nam mở miệng , ngữ khí thực bình thản, nhưng mà lời nói bên trong lại mang theo nhân nhạ uy áp, mấy người hung hăng đối với thị liếc mắt một cái, lại có thể không thêm nói (nhắc) lại.

Chứng kiến nơi này, Trần Dương không khỏi khẽ lắc đầu, có người địa phương sẽ có tranh đấu, xem ra tại Thần Ma thánh địa nơi này cũng tránh không được, chẳng qua này luyện khí các Đoạn Thiên Hồi trường lão nhưng thật ra thật tình, không có một chút Thủ tịch trường lão phong phạm.

Chung quanh Thần Ma thánh địa lão đệ tử đều là mặt không chút thay đổi, hiển nhiên là nhìn quen loại này trường diện , ngược lại là tân đệ tử một đám thì thâm với nhau đàm luận, theo vừa mới kia một màn là có thể suy đoán ra, luyện khí các tại Thần Ma thánh địa sự suy thoái, thánh kiếm các hẳn là mạnh mẽ nhất .

Nhất thời, tất cả mọi người đối với Trần Dương đầu đi xem thường ánh mắt, quả nhiên là hương ba lão.

Bất quá những thứ này đối với Trần Dương mà nói không sao cả.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 69: Nhất phẩm đức kiếm sư

"Tiểu tử, ngươi rất không tồi, gia nhập luyện khí các là ngươi chính xác nhất lựa chọn!" Nhìn xem những người đó rời đi, Đoạn Thiên Hồi vỗ vỗ Trần Dương bả vai, tán thưởng nói.

Trần Dương mỉm cười, bình tĩnh trả lời: "Đệ tử đồng ý Ngô trưởng lão cách nói, đại đạo ba nghìn, đạt người vì sư."

"Tốt, tốt một câu đạt người vì sư, hiện tại đích thanh niên một đám đều mắt cao hơn mông, nông nổi không chịu nổi, khó được còn có người như vậy, ngươi tên là gì?" Đoạn Thiên Hồi sang sảng cười lớn một tiếng, hỏi.

"Đệ tử Trần Dương!"

"Trần Dương? Ân, không sai, nếu gia nhập chúng ta luyện khí các, muốn hảo hảo cố gắng, đừng cho kia giúp cháu trai xem thường chúng ta!" Đoạn Thiên Hồi trịnh trọng nói một câu, lập tức xoay người đối với Vương Cường nói: "Tiểu tử ngươi thân thể cử mạnh khỏe, nỗ lực lên!"

Đang nói rồi xuống, khi trước đối với phía trước đi đến, trực tiếp đem đại chố sẵn coi thường, cũng là, ai sẽ để ý một cái tọa kỵ?

Phía trước có ngũ tòa sơn phong, trấn ma điện tại rất ở giữa, mặt khác bốn tại tứ phương ngọn núi phía trên, mà giỏi hơn, áp đảo nhất điện tứ phương các phía trên Sở quốc phân đường liền sừng sững tại trung ương ngọn núi cao nhất bộ, nơi đó là cả Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường cao nhất tập quyền trung tâm, cũng là người mạnh nhất tập trung.

Cả Sở quốc phân đường, có hơn một ngàn danh đệ tử, gánh vác xuống dưới, nhất điện tứ phương các mỗi một chỗ đều có vượt qua một trăm danh đã ngoài đệ tử, nhiều nhất là thánh kiếm các, bởi vì võ giả bên trong sáu bảy phần mười là tu hành kiếm đạo, ít nhất là luyện khí các.

Mà Trần Dương cùng Vương Cường bởi vì vừa mới gia nhập, cho nên bọn hắn hiện tại thân phận chính là Thần Ma thánh địa, Sở quốc phân đường, luyện khí các, nhất phẩm đốc Kiếm Sư, đại hội lang cùng bọn chúng giống nhau.

Kỳ thật Trần Dương lựa chọn luyện khí các là có chính hần tính toán, kiếm đạo, thiên biến vạn hóa, thâm ảo phức tạp, nhập môn lại cực kỳ dễ dàng, nhưng mà muốn tại kiếm đạo trên có sở thành tựu, không phải đơn giản một năm hai năm là có thể, Sở quốc phân đường thánh kiếm các tuy rằng được xưng là cực mạnh kiếm đạo thiên tài tụ tập, nhưng mà Trần Dương lại đối nơi đó không có chút nào hứng thú.

Hắn kiếp trước là kinh diễm đại lục kiếm đạo kỳ tài, đối với kiếm đạo lý giải, chỉ sợ nơi này không người có thể ra này tả hữu, hắn tiến vào Thần Ma thánh địa lớn nhất nguyên nhân chính là bởi vì nơi này bầu không khí còn có kia nồng đậm thiên địa linh khí, cùng với luyện khí các bên trong kia không khí vô cùng tâm trái đất liệt diễm.

Kiếp trước, hắn cũng là một gã xuất sắc luyện khí sư, hắn kia đem thần binh vô tình kiếm đó là xuất từ chính hắn cánh tay trong, hắn biết rõ, kỳ thật đúc kiếm, là tăng lên kiếm đạo phương pháp tốt nhất, tại đúc kiếm trong quá trình có thể đem tâm thần toàn bộ chìm vào đi vào, cảm thụ một thanh kiếm theo sắt vụn hóa thành thần binh quá trình.

Loại này quá trình thập phần quý giá, có thể đề cao đối kiếm nhận thức, lại có thể tăng lên thân mình cùng kiếm trong lúc đó phù hợp độ.

Một cái ưu tú kiếm đạo thiên tài không nhất định sẽ đúc kiếm, nhưng mà một cái cao nhất đốc Kiếm Sư, đối với kiếm cùng kiếm đạo lý giải, tuyệt đối siêu nhiều kia cái gọi là ưu tú kiếm đạo thiên tài.

Cho nên, Trần Dương lựa chọn luyện khí các, hắn muốn mượn trợ Thần Ma thánh địa bên trong độc đáo luyện khí phương pháp, tăng lên kiếm của mình nói tu vi, không đơn giản là đúc kiếm, chính là thổi thổi, chế thuốc, thậm chí là trấn ma điện, Trần Dương đều có hứng thú.

Tuy nói hàng vạn hàng nghìn đại đạo, chỉ có chuyên nhất mới có thể được việc, nhưng mà Trần Dương lại sâu biết, hàng vạn hàng nghìn đại đạo kỳ thật đều là trăm sông đổ về một biển, trăm khoanh vẫn quanh một đốm, hết thấy phương pháp đều là hình thức, liền nhìn người có không từ trong đó thể ngộ đại đạo, chỉ có tiếp xúc uyên bác, tụ tập bách gia dài, mới có thể đạt được rất cao thành tựu.

Luyện khí các chỗ ngọn núi đỉnh, là bằng phẳng quảng trường, như là vì sao đem tước điệu một loại, phương diện tọa lạc rất nhiều kiến trúc, ngày thường gian luyện khí các người đều ở tại nơi đó, nhưng mà luyện khí các chỗ ngọn núi lại không giống một loại, ngọn núi ở chỗ sâu trong có tự nhiên hình thành tâm trái đất liệt diễm, loại này ngọn lửa đáng sợ vô cùng, này không khí độ ẩm chỉ sợ linh hải cảnh đại năng tiến vào trong đó lại bị chích nướng điệu một tầng da.

Cho nên tại luyện khí phong hệ rồi, có rất nhiều Thần Ma thánh địa khai phá đi ra chuyên môn luyện khí thất, nơi đó chính là luyện khí các đệ tử tu luyện địa phương.

Bởi vì Trần Dương Vương Cường còn có đại hội lang là đồng thời gia nhập, cho nên bọn hắn đều bị phân tới một cái phòng, gian phòng kia ở vào đỉnh núi giáp ranh khu vực, nơi này là địa vị cấp thấp nhất đệ tử ở lại khu, nhưng mà may mà chính là, bởi vì là ba gã đệ tử cùng ở, cho nên còn có một cái tiểu viện lạc.

"Sao, lại có thể khiến lão tử cư trú như vậy địa phương!" Nhìn xem thập phần ngắn gọn, thậm chí có chút rách nát phòng ốc, đại hội lang hung tợn mắng.

"Chỗ ở, chẳng qua là một cái cư trú chỗ, không cần để ý!" Trần Dương nhưng thật ra không sao cả.

"Dương ca, này chích đại chố sẵn là của người tọa kỵ? Thế nào, sao có thể miệng tiếng người?" Đứng ở một bên Vương Cường sừng sốt, không chịu nổi lui về phía sau một bước, như là xem yêu quái giống nhau nhìn xem đại hội lang.

"Sao , lão tử là lang, là cao quý chính là lang, ngươi cái không kiến thức nhị hăng, lại cường điệu, lão tử không phải tiểu tử này tọa kỵ, lão tử là cao quý chính là viễn cổ thần thú, tiểu tử ngươi thức thời điểm, về sau đi theo lão tử pha trộn, lão tử cam đoan ngươi tiền đồ vô cùng tận!" Đại hoi lang người lập dựng lên, thân thể cực kỳ cường tráng, so với thân thể cường tráng Vương Cường còn mạnh hơn trên vài phần.

"Vương Cường không cần sợ hãi, này nhưc đầu chó săn chứng thật là viễn cổ thần thú, trong đó nguyên nhân thập phần phức tạp, ta cũng không muốn nói nhiều, nếu chúng ta đều là đồng ra Giang Ninh, chính là người một nhà, nhưng mà ngươi phải nhớ kỹ, không thể cùng bất luận kẻ nào nhắc tới nó có thể nói chuyện chuyện, nếu không, tất nhiên sẽ đưa tới tai bay vạ gió." Trần Dương nhìn về phía Vương Cường, thần sắc vô cùng nghiêm trọng nói.

"Dương ca, ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không theo bất luận kẻ nào nói đại chó săn chuyện tình!" Vương Cường nghiêm túc gật đầu, lấy tính cách của hắn, cho dù là người khác đem bị giết , cũng sẽ không tiết lộ đi ra.

"Ta cái sát, tiểu tử ngươi da dương phải không? Điều nói cho ngươi lão tử là cao quý chính là lang ." Đại hoi lang người lập dựng lên, hung thần ác sát nống một câu, mạnh mẽ một cái ác cẩu chụp môi đem Vương Cường gục trên mặt đất, điên cuồng cắn xé lên.

"Tốt, nhìn xem Đoàn trưởng lão cho ta phân công nhiệm vụ đi." Trần Dương bắt đầu đi khoát tay áo, xem ra hôm nay đại hoi lang sẽ không tịch mịch .

"Một tháng trong vòng, rèn ba chuỗi hạ phẩm trường kiếm, đây là ta đây tháng nhiệm vụ!" Trần Dương xuất ra Đoàn trưởng lão phát bùa, mở ra nói.

"Một tháng trong vòng, rèn bốn chuỗi hạ phẩm trường kiếm, sao , kì thị chủng tộc a!" Đại hoi lang cũng đem ra, nhìn sau, lập tức chửi ầm lên.

"Một tháng trong vòng, rèn ba chuỗi hạ phẩm trường kiếm!" Vương Cường đứng dậy, trên người quần áo bị phá , đại hoi lang cũng là nhón nháo, cũng không có thực cần.

"Có người ở sao?" Nhưng vào lúc này, bên ngoài vang lên nhất đạo hoi âm thanh.

Trần Dương mở ra cửa phòng, liền chứng kiến một gã tướng mạo bình thường, đáng người mạnh khỏe thanh niên đứng ở cửa.

Kia thanh niên sang sảng cười, mở miệng nói: "Nhị vị chính là Trần Dương sư đệ cùng Vương Cường sư đệ đi? Ta gọi là Luru Long, Đoàn trưởng lão phân phó ta đến các ngươi đi thăm một chút luyện khí phong!"

"Nguyên lai là Luru sư huynh, vậy nhờ !" Trần Dương mỉm cười, chấp tay, Vương Cường buồn không lên tiếng đứng ở Trần Dương phía sau, đôi mắt thỉnh thoảng liếc hướng đại hoi lang, ý xấu.

Tại Luru Long dẫn đường xuống, Trần Dương cùng đại hoi lang tại đỉnh núi đi thăm đứng lên, Luru Long chỉ vào phía trước kia khổng lồ kiến trúc đàn, cười nói: "Nơi này kiến trúc càng đi trong càng tốt, tận cùng bên trong là chúng ta luyện khí các trưởng lão ở lại , một loại chỉ có tam phẩm đã ngoài luyện khí sư mới có thể ở tại bên kia."

"Mà Trần sư đệ các ngươi chỗ địa phương, còn lại là tam phẩm dưới luyện khí sư nơi, đi thôi, ta mang ngươi đi cái đấy nhìn xem."

Nửa canh giờ sau, Trần Dương đám người đi tới luyện khí phong rất cái đấy, phía trước là một cái thật lớn tự nhiên huyết động, vừa xong nơi này một cổ sóng nhiệt liền nghênh diện đánh tới, cực nóng khí tức tràn ngập, vẫn hướng Trần Dương trong lỗ mũi chui.

Phối bộ hỏa lạt lạt .

"Nơi này chính là ta luyện khí phong mạch máu chỗ, tại luyện khí phong ngầm, có tự nhiên hình thành tâm trái đất liệt điểm, loại này ngọn lửa độ âm kì cao, sâu nhất chỗ cho dù là chúng ta luyện khí các trưởng lão đều không thể tới gần." Luru Long nói, lập tức đi vào huyết động bên trong.

"Thế nào? Nơi này ngọn lửa cường độ có thể thắng hay không qua cửa ngươi bốn mạng chân hỏa?" Trần Dương đi theo Luru Long phía sau, truyền âm hỏi.

"Này song phương căn bản là không thể so sánh được rồi? Bốn mạng chân hỏa là sẽ căn cứ tự thân tu vi không ngừng nhắc đến thăng , nhưng mà nơi này tâm trái đất liệt điểm quả nhiên là không thể khinh thường, nghĩ đến tại mặt đất ở chỗ sâu trong, nhất định có hiểm thấy hỏa hệ thiên tài địa bảo, nếu là có thể được đến vậy thích méo mó ." Đại hoi lang truyền âm trả lời, hé ra đại trên mặt tràn đầy tham lam chi sắc, gương miệng rộng, nước miếng đều nhanh chảy ra .

Chứng kiến nơi này, Trần Dương không khỏi bắt đầu đi lác đầu, người này thật đúng là to gan lớn mật, lại có thể dám đánh này tâm trái đất liệt điểm chủ ý.

Này huyết động là tả xuống phía dưới , đại khái tiến lên chừng năm mươi thước, chung quanh bắt đầu xuất hiện một đám nhỏ bãi đá, bãi đá trên mạo hiểm hùng hực thiêu đốt ngọn lửa, năm chắc mười tên đệ tử đang bãi đá trên đánh , tay cầm đại chùy, ** trên thân, không ngừng gõ.

"Đình đình đang đang!" Tùng đột hoặc thanh thúy, hoặc trầm thấp gõ âm thanh truyền đến.

"Những thứ này bãi đá đó là chúng ta luyện khí các đệ tử mỗi ngày luyện khí địa phương , trong đó có chúng ta luyện khí các trưởng lão lấy đại pháp lực kéo đi ra tâm trái đất liệt điểm, thuận lợi rèn."

"Càng đi ở chỗ sâu trong, tâm trái đất liệt điểm độ âm liền càng cao, tương đối ứng , bãi đá trong liệt điểm độ âm cũng càng cao, cho nên những thứ này bãi đá đều là tương đối ứng luyện khí sư phẩm chất , nhất phẩm nhiều nhất chỉ có thể tại nhị phẩm bãi đá trên luyện khí, nếu không sẽ bị liệt điểm tổn

thương." Lưu Long mở miệng nhắc nhở, nói vô cùng khẽ lại.

Trần Dương khẽ gật đầu.

"Lưu Long, này hai cái tiểu tử là mới tới?" Nhưng vào lúc này, một gã đang rèn cường tráng thanh niên buông ra trong tay thiết chùy đã đi tới, nhìn thoáng qua Trần Dương cùng Vương Cường, mở miệng hỏi nói.

"Đúng vậy, Lý sư huynh!" Lưu Long cười gật đầu.

"Như vậy gây yếu thân thể, tu vi còn không đến thai tức cảnh, Đoàn trưởng lão sao có thể tuyển người như vậy? Đây không phải lập thất chúng ta luyện khí các trình độ sao?" Được xưng là Lý sư huynh cường tráng thanh niên lắc lắc đầu, hiển nhiên không đem Trần Dương để vào mắt.

"Tiểu tử này nhưng thật ra không sai, dáng người coi như mạnh khỏe!" Lý sư huynh nhéo nhéo Vương Cường bả vai, sau trên mặt nhất thời lộ ra thống khổ thần sắc.

"Thế nào? Không cần nói cho ta biết này chính cầu cũng là chúng ta luyện khí các?" Lý sư huynh kinh ngạc hỏi.

"Đúng vậy, Lý sư huynh!" Lưu Long như trước mặt mang mỉm cười, chẳng qua tươi cười thấp phần cứng nhắc, đã không có đối Trần Dương cái loại này nhiệt tình.

"Làm mò, khăn trương dẫn bọn hắn cắt đi, không cần gây trở ngại chúng ta rèn!" Lý sư huynh không kiên nhẫn khoát tay áo, nhìn cũng không nhìn Trần Dương liếc mắt một cái, xoay người rời đi.

"Thật sự là, tuyển một cái cây gây trúc coi như xong, lại có thể còn đưa tới một con súc sinh, khi chúng ta luyện khí các là rác rưởi thu về trạm a." Kìa thanh niên vừa đi, một bên lớn tiếng hô quát, sách dẫn chung quanh người một trận cười vang, đối với Trần Dương, Vương Cường cùng đại hội lang chỉ trích.

"Sao, này nhị bức nghĩ đến chính mình là ai a! Tiểu tử, đi lên giết chết hắn!" Đại hội lang người lập dựng lên, phỉ đều nhanh tức điên.

"Người này thực lực rất cường đại, ta bả vai đã không cảm giác." Vương Cường sắc mặt hơi hơi trắng bệch, trên trán toát ra mồ hôi lạnh.

Trần Dương nhìn xem rồi đi thanh niên, đôi mắt híp lại, trong mắt hiện lên một tia lạnh buốt ý.

"Trần sư đệ, người này tên là Lí Hưởng Bắc, là chúng ta luyện khí các trong Nhị sư huynh, một thân tu vi vô cùng mạnh mẽ, hơn nữa thân mình cũng là tứ phẩm luyện khí sư, là trọng yếu hơn là hắn là thật linh chủ yếu thành viên một trong, chúng ta không thể trêu vào, vẫn là đi thôi!" Lưu Long mở miệng nhắc nhở nói.

"Nhị sư huynh mà thôi, hung hăng càn quấy cái gì?" Đại hội lang trong lòng gầm lên giận dữ.

"Lưu sư huynh lộc." Trần Dương cười lắc lắc đầu.

Lưu Long dài ra một hơi, hắn thật đúng là sợ Trần Dương này mới ra đời ghé con không sợ hổ, làm ra cái gì khác người chuyện, dù sao loại sự tình này trước kia cũng là có trôi qua, nhưng mà rất nhanh hắn liền mở to hai mắt, gian nan nuốt khẩu nước miếng, trên trán lại có thể bắt đầu toát ra mồ hôi lạnh.

Bởi vì Trần Dương chẳng những không có rời đi, ngược lại đối với Lí Hưởng Bắc đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Quy tắc

Thần Ma thánh địa, thiên tài quái vật tập hợp nơi.

Danh chấn Đông Thắng Thần Châu.

Không quy củ hay sao phạm vi, nơi này đều có thuộc loại nó một bộ "Kín đáo" quy tắc.

Chỉ cần gia nhập tiến vào ngòi muốn tuân thủ Thần Ma thánh địa bên trong quy tắc, mặc kệ trước kia tại ngòi chỗ địa bàn ngòi bao nhiêu nổi danh, bao nhiêu hung hăng can quấy, bao nhiêu ngu bức, ở trong này đều phải thành thành thật thật, im lặng làm việc.

Là long thỉnh bàn , là hồ thỉnh đang nằm, bởi vì nơi này là thiên tài quái vật Thiên đường.

Tuy rằng kiếp trước chính mình là ngang dọc đại lực thiên tài, nhưng mà hiện tại dù sao cũng là hiện tại, hảo hán không đề cập tới năm đó dừng, trừ bỏ kiếp trước tu luyện tâm đắc cùng công pháp vẫn... vẫn tri thức loại trí nhớ Trần Dương so sánh để ý ở ngoài, mặt khác một mực loại bỏ, hiện tại hân chính là Trần Dương, một người bình thường.

Đi vào Thần Ma thánh địa bên trong, Trần Dương cần phải làm là tu luyện, hết mọi có thể tăng lên thực lực, nhưng mà luôn luôn như vậy một số người thích khi dễ nhỏ yếu, có khi im lặng cũng không thể vì ngòi miễn đi tai họa.

Thần Ma thánh địa có chính mình quy tắc, những thứ này quy tắc là trăm ngàn năm lắng đọng lại xuống dưới , cho dù là Thần Ma thánh địa cao tầng cũng vô pháp sửa đổi, thậm chí là ngầm đồng ý, bởi vì chỉ có thông qua cạnh tranh mới có thể phát triển nhanh hơn.

Thần Ma thánh địa bên trong đều có thể lực vậy, cao tầng là thế, đệ tử cũng là như thế, nơi này có rất nhiều đệ tử tạo thành bang phái, thực lực vô cùng hùng hậu, hùng bá Thần Ma thánh địa, rất nhiều thể lực sau lưng kỳ thật đều có Thần Ma thánh địa cao tầng bóng dáng.

Như vừa mới Lưu Long nhắc tới "Chân linh", đó là Thần Ma thánh địa bên trong một cái đại bang phái.

Hiện giờ Trần Dương gia nhập luyện khí các, vì chính là tu luyện, hân có thể im lặng làm việc, nhưng lại không có nghĩa là người khác sẽ không tìm đến phiền toái, này Lí Hưởng Bắc là luyện khí các Nhị sư huynh, lại là chân linh chủ yếu thành viên, hân thái độ cho dù là trưởng lão chỉ sợ cũng sẽ không coi thường.

Hôm nay này Lưu Long rõ ràng chính là nhằm vào Trần Dương mấy người, ý tứ chính là loại này rác rưởi chúng ta luyện khí các không thu, cho dù là Thủ tịch trưởng lão Đoạn Thiên Hồi đến đây, chỉ sợ cũng sẽ không nói cái gì, cho dù khiến Trần Dương mấy người lưu lại, cuộc sống sau này cũng không sống dễ chịu.

Không người có bản lĩnh, mới có thể động bất động đã kêu trưởng bối, đó là nhu nhược biểu hiện, nếu đến đây, phải nhờ vào năng lực của mình giải quyết.

Vương Cường vô duyên vô cớ bị Lí Hưởng Bắc niết sai khớp, loại này hành động chọc giận Trần Dương, người trước vừa mới thề về sau đi theo hân, hiện tại đã bị người làm trò hân mặt khi nhục, nếu không ra tay trong lời nói, thật đúng là không phải nam nhân.

Cái gì Nhị sư huynh? Cái gì chân linh? Cho ta thời gian, ta sẽ cho các ngòi run rẩy!

Lưu Long đầu đầy mồ hôi lạnh đứng ở tại chỗ, nhìn xem phía trước kia gầy yếu thân ảnh cước bộ kiên định đối với Lí Hưởng Bắc đi đến, không tự giác nuốt khô một miếng nước bọt.

Loại chuyện này hân thấy nhiều rồi, làm luyện khí các tiếp đón đệ tử, mỗi một lần có con người mới đến, lại bị dè ép, đây là ở nơi nào đều có hiện tượng, nếu là thành thành thật thật cúi đầu nhận thức túng hoàn hảo, mặt mũi không có, nhưng mà còn hơn an tâm a, phạm là là tâm cao khí ngạo mở miệng va chạm , cuối cùng đều đào thoát không được tàn phế kết cục.

"Dương ca!" Vương Cường cũng là sừng sốt, lập tức trong mắt hiện lên một tia cảm kích, hân biết Trần Dương là vì hân xuất đầu, nhưng mà trong lòng hân tràn đầy lo lắng, nơi này dù sao không phải Giang Ninh thành.

"Tiểu tử tốt dạng !" Đại hồi lang ở trong lòng hô, hiển nhiên Trần Dương tính cách rất đúng khẩu vị của hân.

Chung quanh nguyên bản đang rèn luyện khí các đệ tử, đều nghĩ đến Trần Dương này con người mới sẽ xám xịt mang theo người rời đi, hơn nữa đi tìm trưởng lão cáo trạng, nhưng mà nhìn xem từng bước một đi tới Trần Dương, bọn hân cũng nghi hoặc , có chút ngòi lại lộ ra hài hước biểu tình.

Xem ra lại là một cái tâm cao khí ngạo gia hỏa a, cũng tốt, khiến cho tiểu tử này hiểu được, lại ngu bức thiên tài đi vào Thần Ma thánh địa cũng muốn cúi đầu.

Lí Hưởng Bắc hiển nhiên cũng đã phát hiện, hân xoay ngòi lại, hai tay vây quanh ở trước ngực, lộ ra hùng tráng cơ ngực, thần tình châm biếm nhìn đi tới Trần Dương, trong mắt, hiện lên một tia hài hước chỉ sắc.

"Xem ra lại là một cái lãng đầu thanh a."

"Nghĩ đến lại là một cái tự xưng là thiên tài nhị bức, còn tưởng rằng nơi này là nhà hân a."

"Thật sự là không biết tự lượng sức mình a, cũng tốt, như vậy cũng có thể cho hân trên nhất khóa, nhân sinh không có đã hối hận!"

Chung quanh luyện khí các đệ tử bắt đầu nghị luận đứng lên.

"Không ai là rác rưởi, nhân sinh đến chính là ngang hàng , ngòi cũng không phải sinh hạ đến chính là luyện khí các Nhị sư huynh!" Đi đến Lí Hưởng Bắc trước ngòi mười thước chỗ, Trần Dương ngừng lại, lưng cù thẳng tắp, ngữ khí lãnh đạm nói, trong suốt đôi mắt bên trong không hề bận tâm

"Xong rồi!" Luru Long nhin không được nhắm lại hai mắt, hấn không đành lòng xem đi xuống, hấn hiểu rất rõ Lí Hưởng Bắc người này.

"Không thấy đi ra tiểu tử nguoi còn cử có khí khái a, nhưng mà nơi này là Thần Ma thánh địa, quang có khí khái không thể được, nguoi nên vì nguoi đã nói trong lời nói phụ trách!" Lí Hưởng Bắc nhếch miệng cười, nụ cười trên mặt càng nồng đậm.

"Nhị sư huynh, cùng hấn phế nói cái gì? Khiến hấn hiểu được hiểu được đạo lý làm nguoi!"

"Đúng vậy, Nhị sư huynh, cho hấn biết nơi này là địa phương nào!"

Chung quanh đệ tử bắt đầu kêu gào, rên quá trình là buồn tẻ, khó được có như vậy một cái việc vui, những người này phi thường cảm thấy hứng thú.

Nhưng vào lúc này, này sơn động lối ra chỗ, xuất hiện hai gã lão giả, một gã làn da ngăm đen, một gã thân quần áo sạch sẽ sạch sẽ cũ kỹ đạo bào, rõ ràng là lần trước Trần Dương bị Triệu gia bố trí cục mai phục thì xuất hiện ở Giang Ninh thành hai gã lão giả.

"Không nghĩ tới tiểu tử này lại có thể lựa chọn luyện khí các, thật không biết hấn nghĩ như thế nào." Làn da ngăm đen lão giả mở miệng, có chút nghi hoặc.

"Đại đạo ba nghìn, mỗi một loại đều có thể chứng đạo, có gì kỳ quái?" Kia thân đạo bào lão giả mở miệng, ngữ khí như trước bình tĩnh, nhìn qua không hề bận tâm.

Làn da ngăm đen lão giả cười hắc hắc, có chút lo lắng nói: "Lời tuy như thế, nhưng mà này luyện khí các cũng không phải là cái gì đơn giản địa phương, nhất là này Lí Hưởng Bắc, tiểu tử này đặc tội hấn, chỉ sợ cuộc sống sau này không tốt qua a."

"Phải không? Chúng ta đây mới mắt mong chờ!" Lão đạo sĩ mỉm cười, nhất loạt trong tay phát trần, tiên phong đạo cốt.

"Sư huynh, nguoi vì sao như thế chắc chắn hấn lần trước thi triển là vô tình kiểm pháp? Dù sao đã qua rồi đi ngàn năm, nguoi nọ lại không có đệ tử, này rất không có khả năng!" Làn da ngăm đen lão giả nhíu mày, nghi hoặc hỏi.

"Lão phu cũng không dám khẳng định, nhưng mà việc này sự tình quan trọng đại, lại không thể trực tiếp hỏi, chỉ có thể âm thầm quan sát." Lão đạo người trong mắt cũng hiện lên một tia nghi hoặc, lần trước Trần Dương cùng Triệu gia một trận chiến, cuối cùng bùng nổ mở ra, một kiếm đem Triệu gia thai tức cảnh sát trọng thiên trường lão trăm thành trọng thương, tại Giang Ninh thành bên trong quảng vì truyền lưu, hấn riêng chú ý việc này, lại có thể phát hiện, Trần Dương thi triển vô cùng như là hơn nghìn năm trước, cái kia kinh diễm đại lục thiên tài tự nghĩ ra vô tình kiểm pháp.

Này có thể thật sâu rung động hấn, bởi vì hấn cùng nguoi nọ có rất sâu sắc sâu xa, nếu như không có nguoi nọ, sẽ không có hôm nay hấn.

"Được rồi, tiểu tử này thật đúng là có thể gây sức ép, tại Giang Ninh trong thành gây sức ép đủ rồi, lại đây nơi này gây sức ép." Làn da ngăm đen lão giả cười hắc hắc, tuy rằng nói là nói như vậy, nhưng mà trong mắt của hấn lại tràn đầy vẻ tán thưởng, sao, chính là thích như vậy kiên cường tiểu tử, hợp khẩu vị.

Giờ phút này, giữa sân không khí girom tuốt vỏ, nổ giương dây.

"Một khi đã như vậy, ta đây liền chỉ đạo chỉ đạo vị này mới tới sư phụ đệ!" Lí Hưởng Bắc cười lớn một tiếng, nâng tay liền đối với Trần Dương chụp đi.

"Tứ phẩm luyện khí sư, tu vi thai tức cảnh ngũ trọng thiên, nếu ta không có nhìn lầm, nguoi cho là chủ tu kiếm đạo!" Nhìn xem kia huy tới được bàn tay to, Trần Dương không hề úy kỵ, đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Tiểu tử này nghĩ đến chính mình là ai a, là gan thật không tiểu, chết đã đến nơi còn có thể thổi phồng!"

"Chúng ta Nhị sư huynh thực là tứ phẩm luyện khí sư, lấy luyện khí nhập đạo, lấy thói thể nhập võ, mới có hôm nay thành tựu, thế nào chính là chủ tu kiếm đạo?"

"Thiệt là, tiểu tử này không bệnh đi?"

Chung quanh đệ tử bắt đầu gọi dậy, nhưng mà kỳ quái chính là, Lí Hưởng Bắc lại ngừng lại, có chút kinh ngạc nhìn Trần Dương, trong mắt hiện lên một tia kinh nghi bất định.

Chương 71: Uy hiếp

"Tiểu tử ngươi nói bậy bạ gì đó?"

Lí Hưởng Bắc quát chói tai một tiếng, ngăn ngừ tạm dừng sau, lần thứ hai đối với Trần Dương phiến đi.

"Ngươi chẳng những chủ tu kiếm đạo, hơn nữa là vô tình kiếm đạo, kiếm pháp hồn nhiên nhất thể, luyện khí sư hẳn là chính là của ngươi che dấu đi?" Trần Dương như trước bất vì sở động, sắc mặt bình tĩnh nói.

Đang nói rồi xuống, Lí Hưởng Bắc mạnh mẽ dừng lại thân hình, không thể tưởng tượng nổi nhìn Trần Dương, trong mắt hiện lên từng đạo tinh quang, giờ khắc này Trần Dương có thể rõ ràng cảm giác được hần linh lực bắt đầu bắt quy tắc sóng gió nổi lên, đây là cảm xúc bị mãnh liệt kích thích biểu hiện.

Đúng vậy, hẳn chủ tu chính là kiếm đạo, hơn nữa là cực kỳ sắc bén vô tình kiếm đạo, khi còn bé liền đối với kiếm si mê, một thân kiếm đạo tu vi cực kỳ không tầm thường, nhưng mà hẳn nhưng vẫn đều không có biểu lộ ra đến, mà là lựa chọn luyện khí sư này chức nghiệp thay thế, bởi vì hẳn cùng Trần Dương ý tưởng giống nhau, luyện khí, là đúng kiếm đạo tốt nhất tăng lên.

Hắn là một cái tiểu gia tộc đệ tử, thông qua chính mình cố gắng đi vào Thần Ma thánh địa, mười năm mà một kiếm, siêng năng cố gắng, khiến hắn theo một gã thái điều phát triển vì luyện khí các Nhị sư huynh, lại chân linh chủ yếu thành viên, nhưng mà hắn đã tâm không nhỏ, mục tiêu của hắn là luyện khí các ghế đầu đệ tử cũng là Đại sư huynh ngai vàng.

Cả Thần Ma thánh địa bên trong, biết được hắn chân chính chủ tu kiếm đạo người sẽ không vượt qua năm ngón tay chỉ vài, hơn nữa đều là sinh từ huynh đệ, hắn vì là có thể tại mấy tháng sau ghế đầu đệ tử chọn lựa tái trong bỗng nhiên nổi tiếng, làm phiền đương nhiệm Đại sư huynh.

Thực là trước mắt tiểu tử này sao có thể đủ nhìn ra đến? Là buồn sao? Cho dù là, không thể buồn như vậy chuẩn đi? Hơn nữa nhìn xem tiểu tử như thế chắc chắn ánh mắt, rõ ràng là định liệu trước, này rốt cuộc là sao lại thế này?

Mà trái lại Trần Dương lại vô cùng bình tĩnh, chuyện cười, hẳn kiếp trước thực là kinh diễm đại lục thiên tài, chủ tu đó là vô tình kiếm đạo, đối với kiếm đạo lý giải, thậm chí vượt qua thế hệ trước cường giả, tuy rằng hiện giờ tu vi không hề, nhưng mà tâm tình cùng lịch duyệt lại chưa từng biến mất, huống chi hắn thân mình liền cụ bị kiếp trước kia cường đại thần thức, nhìn thấu Lí Hưởng Bắc tự nhiên khỏi phải nói.

"Đều ồn ào cái gì? Làm việc!" Áp chế trong lòng kinh ngạc, Lí Hưởng Bắc xoay người nổi giận gầm lên một tiếng, này đang xem nào nhiệt đệ tử lập tức câm như hến, "Leng keng thùng thùng" gõ âm thanh lần thứ hai vang lên.

"Đi ra!" Lí Hưởng Bắc lạnh lùng nhìn Trần Dương liếc mắt một cái, đối với son động ngoại đi đến.

"Này, này, này rốt cuộc là sao lại thế này?"

"Nhị sư huynh vì sao không có giáo huấn tên tiểu tử kia?"

"Nhị sư huynh chủ tu chính là kiếm đạo sao? Cho tới bây giờ chưa thấy qua hắn luyện kiếm a, các ngươi gặp qua sao?"

"Nói bậy, Nhị sư huynh đến đây mười năm, dù sao ta là chưa thấy qua hắn luyện kiếm, tiểu tử đó nói năng bậy bạ!"

Lí Hưởng Bắc đi rồi, một đám đệ tử lập tức líu ríu thấp giọng nghị luận đứng lên.

Nhìn xem sắc mặt âm trầm không chừng Lí Hưởng Bắc theo bên cạnh đi qua, Lưu Long lơ đãng gian nâng tay xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, này thật sự là rất không thể tưởng tượng nổi, luôn luôn lấy tánh khí táo bạo trừ danh Lí Hưởng Bắc, lại có thể không có đối Trần Dương ra tay, thật sự là thần kỳ.

"Hừ, các ngươi những thứ này nhị bức, Trần Dương kiếm đạo thành tựu, không phải các ngươi có thể tưởng tượng!" Đại hôi lang khinh bỉ nhìn liếc mắt một cái chúng đệ tử, đắc ý dào dạt.

"Không có việc gì là tốt rồi!" Vương Cường trong lòng dài ra một hơi, hắn đều tính toán tốt, hôm nay việc nhân hắn dựng lên, nếu là Trần Dương đã xảy ra chuyện gì, hẳn cho dù liều mạng cũng muốn khiến đối phương trả giá thật lớn, cho dù chết, hắn cũng muốn chết ở Trần Dương phía trước.

Đi vào son động bên ngoài, chung quanh không người, Lí Hưởng Bắc xoay người lại, lạnh lùng nhìn chăm chăm Trần Dương, mặt không chút thay đổi hỏi: "Ngươi là làm sao thấy được?"

"Cảm giác!" Trần Dương ngừng khí bình thản nói.

"Cảm giác? Thật sự là chuyện cười, ta tại luyện khí các ngăn ngo chính là mười năm, đều không người có thể phát hiện, chỉ bằng cảm giác của ngươi?" Lí Hưởng Bắc phốc chi lấy mũi, nhưng lại lại không thể không tin tưởng Trần Dương nói lời, cho nên cảm xúc rất là phức tạp.

"Ngươi quanh thân kiếm khí ẩn nấp phi thường, nhưng mà có chút thời điểm cũng sẽ lơ đãng gian tiết ra ngoài một chút, đối với tu luyện thập phần pha tạp Thần Ma thánh địa đệ tử mà nói, đây là thực bình thường chuyện, nhưng mà ngươi tiết lộ đi ra kia ti kiếm khí, cũng rất không ổn định, đó là một loại

khó hiểu cảm giác sợ hãi, hiển nhiên người trước mắt kiếm đạo tu vi đã tới một cái bình cảnh kì, có đúng không?" Trần Dương không có giải thích nhiều lắm, trực tiếp mở miệng.

"Đối!" Lí Hưống Bắc lui về phía sau một bước, trên mặt tràn đầy kinh hãi chỉ sắc, hắn không thể tưởng tượng nổi nhìn Trần Dương, như là xem quái vật giống nhau, hắn thật sự thật không ngờ trên thế giới này lại có thể còn có đối kiếm đạo như thế hiểu biết người, hơn nữa liền đứng ở trước mắt hắn.

Hắn còn nhớ rõ khi còn bé hắn ân sư nói qua, phàm là là người như thế, đều là trời sinh vì kiếm mà sinh người, hoặc là là một gã xuất sắc đức Kiếm Sư, hoặc là chính là một gã khủng bố kiếm đạo thiên tài.

"Ta nói những thứ này, chính là muốn nói cho người, không phải mỗi người đều là rác rưởi, Lý sư huynh!" Trần Dương ánh mắt rồi đột nhiên lợi hại đứng lên, trước đạp một bước, vô cùng sắc bén nói, Lý sư huynh ba chữ, bị hắn cắn rất nặng.

Lí Hưống Bắc trên mặt lúc trắng lúc xanh, răng nanh bị hắn cắn "Dát băng dát băng" rung động, hai đám nắm thật chặt, gắt gao nhìn chăm chăm Trần Dương, hắn muốn phát tác, nhưng lại không biết tại sao, tại Trần Dương kia trong suốt ánh mắt nhìn chăm chú xuống, hắn lại phát tác không đứng dậy, quái tai!

Nhưng vào lúc này, đại hôi lang cùng Vương Cường bước nhanh đi tới, nhìn xem thần sắc không tốt Lí Hưống Bắc, một người một sói không có chút nào về sợ hãi.

"Đi thôi!" Trần Dương nhàn nhạt nói một câu, xoay người rồi đi, đại hôi lang cùng Vương Cường bước nhanh đuổi kịp.

"Trần Dương phải không? Tốt lắm, từ hôm nay trở đi, các người chính là ta luyện khí các đệ tử !" Sau một lát, phía sau truyền đến Lí Hưống Bắc tiếng hét lớn.

"Dương ca, người làm như thế nào?" Vương Cường không thể tin nhìn Trần Dương, thần tình sùng bái hỏi.

"Tôn trọng, là chính mình cấp ." Trần Dương cười trở về một câu, biến thành Vương Cường sùng sốt sùng sốt .

"Tiểu tử, người còn non nớt rất, đi theo người dương ca mặt sau hảo hảo học học đi." Đại hôi lang người lập dựng lên, vô cùng sát đối với Vương Cường nói, một bộ trường bối bộ dáng.

"Đúng vậy, Tiểu tiên bối, ta nhớ kỹ, sau này trở về ta cho ngài tắm rửa đi, ngài lông có chút ô uế." Vương Cường nhìn thoáng qua đại hôi lang, ngữ khí thành khẩn nói.

"Tiểu tử người thông suốt ?" Đại hôi lang liếc liếc mắt một cái Vương Cường, cảm giác, cảm thấy tiểu tử này ánh mắt có điều.

Sau một lát, lão đạo kia người cùng làn da ngăm đen lão già lần thứ hai xuất hiện ở sơn động khẩu, nhìn xem Trần Dương mấy người rồi đi bóng lưng, làn da ngăm đen lão già kinh ngạc nói: "Sư huynh, vừa mới có phải hay không ta cảm ứng sai lầm rồi? Tiểu tử đó vừa mới thân thể bên trong tàn mất ra chính là kiếm ý?"

"Chỉ có thể coi là là nguy kiếm ý đi, là một loại kiếm ý nguyên mẫu, tin tưởng rất nhanh liền có thể hình thành chân chính kiếm ý!" Lão đạo người gật gật đầu, trong mắt hiện lên một tia tinh quang.

"Trời ạ, thế giới này quá điên cuồng, tiểu tử này hắn là cũng mười bảy mười tám tuổi đi, lại có thể đã tu luyện ra nguy kiếm ý? Thánh kiếm các Tiêu Vũ khách nhập đạo mười năm, cũng mới khó khăn tu luyện xuất kiếm ý, này tuyệt đối là hiếm thấy kiếm đạo kỳ tài a." Làn da ngăm đen lão già cảm khái, dù là lấy thân phận của hắn cũng nhận không được khiếp sợ.

"Cho dù kẻ này cùng người nọ không có vấn đề gì, chỉ sợ cũng là được người nọ bộ phận truyền thừa, nhiều hơn chú ý đi, cần phải thời điểm cho hắn điểm trợ giúp." Lão đạo người gật gật đầu, trong mắt hiện lên một tia vẻ kích động.

"Như vậy kiếm đạo thiên tài sao có thể đành phải luyện khí các? Đây không phải lãng phí thời? Lí Thiên Nam tên tiểu tử kia sao lại thế này? Mắt mù hay sao? Như vậy một khối phác ngọc hắn lại có thể đều không có phát hiện? Tức chết lão tử, xem ta trở về không đánh từ hắn nha ." Làn da ngăm đen lão già tức giận mắng, một bộ hận thiết hay sao mới vừa bộ dáng.

"Mỗi người đều có lựa chọn của hắn, cùng Thiên Nam không có vấn đề gì, người sẽ không thỉnh sấm cùng ."

Đang nói rồi xuống, hai người biến mất tại nguyên chỗ.

Trong sơn động, Lí Hưống Bắc đi đến, chúng đệ tử đang kích động nghị luận .

"Một đám con thỏ nhỏ thàng nhãi con, sáo cái gì đâu? Da dương phải không?" Lí Hưống Bắc hét lớn một tiếng, này đệ tử dọa một cái giật mình, bắt đầu ra sức rên rỉ đứng lên.

"Nhị sư huynh, mấy người kia tiểu tử muốn hay không sư đệ ta chăm sóc chăm sóc?" Lúc này, một gã đạo dắc thanh niên chạy chậm lại đây, thần tình a dua tươi cười.

"Cũng tốt, thăm dò bọn hắn chi tiết, nhưng mà phải chú ý đúng mực." Lí Hưống Bắc gật gật đầu.

"Nhị sư huynh yên tâm, ta hiểu được!" Đệ tử kia cười hắc hắc, nhún cầu vòng vo chuyển liền rời đi nơi này.

"Có được cường đại như thế kiếm đạo thiên phú, lại có thể tiến vào luyện khí các đến luyện khí, Trần sư đệ, ta thật muốn nhìn ngươi đánh cái gì bàn tính như ý!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Hỏa linh hóa hình

"Trần sư đệ, hôm nay thật sự là hồ thẹn, làm sư huynh không thể giúp đỡ ngươi cái gì."

Đem Trần Dương đám người đưa đến chỗ ở, Lư Long thần tình xấu hổ chỉ sắc nói.

"Lư sư huynh nói quá lời, là Trần Dương vì ngươi thêm phiền toái mới là." Trần Dương vội vàng mở miệng, nơi này là luyện khí các, này Lư Long ở trong này tốt xấu cũng gây người hơn mười năm, có người chiếu ứng cũng là chuyện tốt, cũng không thể đem người ta khí chạy.

"Hồ thẹn hồ thẹn, sư đệ ngày sau nếu là có sự tình gì cần trợ giúp cho dù mở miệng, ta Lư Long mặc dù đang ở luyện khí các pha trộn không động dạng, chỉ vẫn là có chút nhân mạch." Lư Long mở miệng nói, thần tình chân thành.

"Vây đa tạ."

Lư Long ly khai, Trần Dương mỉm cười, tại Thần Ma thánh địa có thể gặp được như vậy "Thiện lương" người, cũng là kiện không dễ dàng chuyện.

Kỳ thật Lư Long trong lòng cũng là cực kỳ buồn bực, bởi vì luôn luôn lấy tàn bạo trừ danh Li Hưởng Bắc, lại có thể không có đối hấn ra tay, này thật đúng là qua nhiều năm như vậy nhất đại việc lạ.

Một lát sau, Vương Cường bưng tới nhất đại bồn nước ấm, đầu vai đắp một cái bạch khăn mặt, như là điểm tiểu nhị một loại, cung kính đối với đại hội lang nói: "Tiểu tiền bối, tắm rửa."

"Ân, không sai, tiểu tử ngươi rất không tồi, thực trên nói, có tiền đồ!" Đại hội lang nhân mô cầu dạng gật gật đầu, một bộ tiền bối diễn xuất. Lập tức xoay người lại đối với Trần Dương nói: "Tiểu tử ngươi, một chút cũng không biết tôn kính trưởng bối, học điểm!"

"Rầm lạp!" Đại hội lang liền đứng ở trong viện, Vương Cường đang cho nó tắm rửa.

"Ôi, thật sự là thoải mái a, đã lâu không có như vậy thích qua." Đại hội lang thoải mái giơ lên đầu, ánh mắt mị lên.

"Ôi, ôi, chính là chỗ đó, nơi đó dương chết, ôi, thoải mái!"

"Ngao ô."

Đại hội lang nhất phóng. Đang gọi bảy, nghe Trần Dương một trận ác hàn.

"Ân, tiểu tử ngươi rất không tồi, về sau đi theo lão tử pha trộn đi, lão tử cam đoan cho ngươi tiền đồ vô cùng tận, ôi yêu yêu yêu."

Vương Cường cấp đại hội lang tẩy đặc biệt ra sức, trên người mỗi một cái địa phương đều tẩy sạch, đương nhiên, trừ bỏ nơi nào đó. Cuối cùng, đại hội lang dùng sức run lên đầu thân mình, sứt nhất sân đều là thủy.

"Ân, tốt lắm, thực sạch sẽ!" Vương Cường cao thấp đánh giá liếc mắt một cái, không khỏi vừa lòng gật gật đầu, lập tức bước đi tiến lên đi, ôm cổ đại hội lang cô, há mồm hung hăng đối với sau bụng tấp tới.

"Ngao ô." Nguyên bản đang hưởng thụ đại hội lang, đột nhiên tròng lớn ánh mắt, ngửa mặt lên trời một trận sôi tru, kêu so với giết heo còn thảm.

"Ôi, hấn sao, tiểu tử ngươi để làm chi cắn ta?"

"Nhà ra, nhanh chóng cấp lão tử nhà ra!"

"Sao , ngươi cấp lão tử tẩy như vậy sạch sẽ, chính là vì cần lão tử?"

Đại hoi lang vừa sợ vừa giận, hung hăng một cước đem Vương Cường đá bay đi ra ngoài, lui bụng một trận nhe răng trợn mắt. Tuy rằng nó được xưng mình đồng da sắt, nhưng mà cũng có nhược điểm, thì phải là nó bụng, hơn nữa là ở hoàn toàn không có phòng bị dưới, lại có thể bị Vương Cường sinh sôi cắn hạ nhất đúm mao.

"Phi!" Vương Cường theo trên mặt đất đi lên, phun điệu miệng lông, bình tĩnh nói: "Cái này gọi là lấy miệng cãi lại, ăn miếng trả miếng, ngươi lần trước cắn ta, lần này trả lại cho ngươi, hồ không khát nọ!"

"Không thấy đi ra, tiểu tử ngươi như vậy mạng thù!" Đại hoi lang tức giận mắng, một cái ác câu chụp mỗi liên vọt đi lên.

Lập tức, hai người xé rách lên, rất nhanh đại hoi lang trên người kia sạch sẽ lông lần thứ hai làm cho bản bắt lap mấy .

"Hai cái cực phẩm a." Trần Dương nhìn xem trước mắt một màn, nhìn không được thờ dài một tiếng, xoay người tiến vào trong phòng, bắt đầu tu luyện đứng lên.

Hiện giờ, Trần Dương tu vi đã là ngưng thần cảnh đỉnh phong, chỉ cần một cái cơ hội liền có thể đột phá, nhưng mà làm gì nhưng vẫn không có đột phá dấu hiệu, điều này làm cho hắn thập phần bất đắc dĩ, cũng chỉ có hy vọng tại luyện khí các bên trong có thể có thu hoạch .

Thời gian rất nhanh xẹt qua, tới nửa đêm, đại hoi lang lén lút đi lên, chìa chân trước hung hăng vỗ một chút ngủ say bên trong Vương Cường, sau mạnh mẽ mở hai mắt, quát to một tiếng, mơ mơ màng màng mọi nơi nhìn nhìn, liền lần thứ hai té xuống, tiếp tục ngủ.

"Sao , trư giống nhau!" Đại hoi lang đắc ý mắng một tiếng.

"Tiểu tử, đi thôi."

"Đi đâu?" Khoanh chân mà ngồi Trần Dương mở hai mắt, nhàn nhạt hỏi.

"Đi luyện khí động a, nhìn xem kia cái gọi là tâm trái đất liệt diễm, trong đó khẳng định có thứ tốt." Đại hoi lang kích động nước miếng đều phải chảy ra .

"Có thứ tốt chỉ sợ cũng luận không đến chúng ta đi." Trần Dương bất đắc dĩ mở miệng.

"Hừ, này rác rưởi thế nào có thể tiến vào tâm trái đất liệt diễm ở chỗ sâu trong? Chỉ có lão tử loại này cao quý chính là viễn cổ dị chủng mới có thể, chứ quên, lão tử thực là có bốn mạng chân hỏa , kia nho nhỏ tâm trái đất liệt diễm, còn không làm gì được ta." Đại hoi lang đắc ý nói.

"Nói thật, ta rất không tin tưởng ngươi!" Trần Dương tà suy nghĩ tình nhìn xem đại hoi lang, lại này là cực độ không dựa vào phổ a.

"Sao , tiểu tử ngươi rất vong ân bội nghĩa , lão tử khi nào thì đã lừa gạt ngươi?" Đại hoi lang nổi giận, thử nổi lên răng nanh.

"Đi thôi!" Cuối cùng, Trần Dương đành lòng bất đắc dĩ đi theo đại hoi lang rồi đi, kỳ thật đối với kia tâm trái đất liệt diễm hắn cũng rất tò mò, nếu là thật có thể được đến cái gì thứ tốt, coi như là một loại cơ duyên a.

Trong bóng đêm, một người một sói đi tới luyện khí động cái động khẩu, tuy rằng hiện tại đã là đêm khuya thập phần, nhưng mà bên trong như trước có gò thanh âm truyền đến, can canh không chừa người vẫn là rất nhiều .

Bất quá này cũng không làm khó được bọn hắn, một người một sói tốc độ cực nhanh thấu đã qua, thẳng vào ở chỗ sâu trong, dừng nói này đệ tử đang nghiêm túc luyện khí, cho dù chú ý tới , chờ bọn hắn quay đầu lại thời điểm cũng nhìn không tới bóng người, chẳng qua có chút gió nhẹ lướt qua thôi.

Vẫn xâm nhập, đại khái đi tới hơn trăm thước, dù là Trần Dương thân thể cường độ có thể so với thân bình cũng thừa nhận không được , chung quanh vách núi đều là hỏa hồng sắc , tâm trái đất liệt diễm độ ẩm tương thật khủng bố, nơi này chỉ sợ có thể luyện hết thủy vàng đá .

Thẳng đến đại hoi lang phun ra bốn mạng chân hỏa, tạo ra nhất đạo hỏa mạc cái ở chung quanh, kia khủng bố độ ẩm mới hạ thấp rất nhiều, nhưng mà Trần Dương rõ ràng phát hiện, đại hoi lang bốn mạng chân hỏa đang bị tâm trái đất liệt diễm ăn mòn, cho dù rất nhỏ vi, cũng sự thật.

Đây là thiên địa chi uy, hơn nữa thân tại trong đó, dù là đại hoi lang bốn mạng chân hỏa bao nhiêu cường thịnh, cũng háo bất quá kia khổng lồ tâm trái đất liệt diễm.

"Thật đúng là coi thường này tâm trái đất liệt diễm." Một bên đi tới, đại hoi lang nói kháy nói xong.

Cứ như vậy, lần thứ hai đi tới hơn trăm thước, một người một sói hiện tại không sai biệt lắm đã xâm nhập đến khoảng cách mặt đất hơn hai trăm thước sâu trong lòng đất, nơi này độ ẩm đã vượt qua đại hoi lang dự tính phạm trù, dù là bốn mạng chân hỏa bên ngoài bộ ngăn cản, một người một sói như trước là đồ mở hôi đầm đĩa, bởi vì độ ẩm nguyên nhân, hai người bên ngoài thân có đại lượng mồ hôi, một khi thấm thấu ra quần áo, đã bị hơi sạch.

Bởi vì bốn mạng chân hỏa một mực tiêu hao, đại hoi lang giờ phút này cũng cảm thấy thập phần cố hết sức.

"Sao , dự tính sai lầm!" Đại hoi lang tức giận mắng, nhưng mà rất nhanh nó liền hưng phấn lên, bởi vì bọn họ đã tới mục đích .

Nơi này độ ẩm cực kì khủng bố, nếu không phải có đại hôi lang bốn mạng chân hỏa, đừng nói Trần Dương thân thể còn hơn thần binh, cho dù có mạnh mẽ hơn nữa mấy lần, cũng trốn không thoát bị hóa thành tro tẫn vận mệnh, hơn nữa là trong nháy mắt.

Hư không đều vận vẹo lên, tầm mắt đều khảm bất chân thiết, mấy chục thước ngoại phía trước xuất hiện một mảnh biển lửa, hơi hơi trắng bạch ngọn lửa hùng hực thiêu đốt, một người một sói lần thứ hai đi tới hơn mười thước liền ngừng lại, trên mặt tràn đầy kinh hãi chi sắc.

"Rầm lập!" Một trận thiết liên chớp lên thanh âm truyền đến, tại nơi thật lớn biển lửa bên trong, một đầu ngọn lửa hình thành đại long đang rít gào, nó tứ chích móng vuốt trên đều bị trói trên rãnh tay cánh tay độ mịn thiết liên, kia thiết liên tối đen vô cùng, hàn quang lập lòe, lại có thể không có một chút bị luyện dấu hiệu, tương thật thần kỳ.

Hơn nữa tại nơi biển lửa bên cạnh, lại có thể sinh trưởng một ít thịnh vượng thực vật, cả vật thể hỏa hồng, có nở hoa, có kết quả, nhất khảm chi biết là hiếm thấy thiên tài địa bảo.

"Nguy, nguy a, thật không ngờ nơi này tâm trái đất liệt điểm lại có thể đã có hóa hình dấu hiệu, đây chính là cực kỳ hiếm thấy, Thần Ma thánh địa tương thật **, khủng bố như vậy hóa linh, lại có thể có thể được bọn hần nuôi nốt đứng lên!"

"Phải biết rằng, đây chính là tụ tập thiên địa lực ngưng tụ lên, đã trải qua không biết bao nhiêu năm, Thần Ma thánh địa, nội tình phi phạm a." Đại hôi lang không được cảm khái.

"Rống!" Lửa kia điểm hóa thành đại long tựa hồ cụ bị chính mình ý thức, cảm nhận được có người đi vào, lập tức kịch liệt giãy dụa đứng lên, thiết liên không ngừng chớp lên, phát ra thanh thúy thanh âm, nó không ngừng rít gào, nhưng không cách nào thoát khỏi thiết liên trói buộc.

"Tiểu tử, ta nghĩ, chúng ta đi vận !" Ngấn ngời khiếp sợ đi qua, đại hôi lang áp lực không được kích động trầm giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phi Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Đúc kiếm

"Không cần cao hứng quá sớm, nơi này khoảng cách biển lửa còn có mấy chục thước, mà cửa ngục bốn mạng chân hỏa đã ngăn cản không được nơi này độ nóng, lại đi tới nửa bước, muốn gặp phải hôi phi yên diệt kết cục, kích động cái gì?" Trần Dương đôi mắt híp lại, đánh giá cẩn thận nhắc hoàn cảnh bốn phía.

Phía trước kia bị thiết liên khóa lên đại long, uy vũ bất phạm, giống như chân long một loại, cả vật thể đều từ ngọn lửa chức thành, trên người vậy, tứ chi, long sừng, thậm chí là chòm râu đều có thể đủ nhận rãnh mạch, trông rất sống động, thiên nhiên lực lượng tương thật vô cùng khủng bố, lại có thể có thể khiến ngọn lửa hóa thành như thể thần vật.

Trần Dương trong lòng không được cảm khái, đây là thiên địa chi uy!

"Hừ, nếu biết nơi này có như thế bảo bối, kia còn có thể thoát được lão tử thủ chương? Lão tử là ai?"

Đại hôi lang ngồi dưới đất, thần căn nhàn quên đi lâu rồi, một hồi rung đùi đắc ý, một hồi chia một đôi móng vuốt bài đến bài đi, lâu rồi sau, mới vừa rồi mở to mắt nói: "Một tháng sau, sẽ gặp xuất hiện hiếm thấy cực âm chi đêm, đến lúc đó trong thiên địa sở hữu Hạo Nhiên Chính Khí lại yếu bớt, âm khí nảy sinh, khi đó nơi này ngọn lửa lực lượng tất phải yếu bớt, đến lúc đó chỉ cần lão tử làm tốt nguyên vẹn chuẩn bị, liền có thể thoải mái tiến vào biển lửa."

Trần Dương khẽ gật đầu, cũng không có đem đại hôi lang trong lời nói để ở trong lòng, lại này thực là cực độ không dựa vào phổ, hần mọi nơi nhìn nhìn, phát hiện tại biển lửa giáp ranh khu vực, tựa hồ có một mảnh mờ hồ không gian, thấp phần vận vẹo, như là một cái trận pháp, bên trong có vẻ như có vài đạo khoanh chân mà ngồi thân ảnh.

Nhưng mà này chính là trong nháy mắt, khi hần lần thứ hai nhìn lại thì hết thấy đều đã kinh biến mất không thấy, nơi đó, như trước là một mảnh biển lửa.

"Kỳ quái!" Trần Dương mị hí mắt, trong lòng tự nói.

"Đi thôi, một tháng sau lại đến nơi đây, ta cho nữa cho ngục một hồi đại cơ duyên!" Đại hôi lang đắc ý cười, lưu luyện nhìn liếc mắt một cái, xoay người rời đi.

Trở lại chỗ ở thì không sai biệt lắm đã sáng sớm thời gian, Vương Cường đã đi lên, đang rửa mặt, nhìn thấy một người một sói lên từ bên ngoài trở về, lập tức mở miệng nói: "Dương ca, các người sáng sớm đi đâu?"

"Quan sát một chút chung quanh địa hình, đi thôi, chúng ta đi luyện khí động!" Trần Dương cũng không tính toán đêm hôm nay chuyện nói cho Vương Cường, có đôi khi biết đến thiếu một chút cũng là chuyện tốt.

Lần thứ hai đi vào luyện khí động thì đã có không ít đệ tử tại luyện khí, Thần Ma thánh địa bên trong cạnh tranh lực rất lớn, tất cả mọi người thực cố gắng.

Hiện tại Trần Dương, Vương Cường, đại hội lang đều là nhất phẩm đức Kiếm Sư, chỉ có thể sử dụng trong sơn động rất bên ngoài luyện khí thai, nhìn xem luyện khí trên đài kia hùng lực thiếu đốt ngọn lửa, Vương Cường mỉm cười, thần tình chờ mong chỉ sắc, xuất ra thống nhất sung quân đại thiết chùy, bắt đầu rèn đứng lên.

Không thể không nói, Vương Cường tiểu tử này thân thể thực mạnh khỏe, cảm thiết chùy xao gõ đánh, cũng rất có luyện khí sư phong phạm.

Mà xoay người chứng kiến đại hội lang, Trần Dương khóe miệng liền nhin không được hung hăng giết giết.

"Leng keng thùng thùng!"

"Thương thương!"

Đại hội lang giờ phút này chính nhân lập dựng lên, cường tráng đáng người giống như hùng sư một loại, một đôi chân trước từ nắm đại thiết chùy, hung hăng đối với luyện khí trên đài quặng sắt đánh lên, rất có tiết tấu, một bên xao, một bên ngao ngao gọi bầy, to mọng phong mông còn nhân tiện xoay uốn éo, nếu là mặc vào quần áo, theo sau lưng xem thật sự tưởng một người tại rèn.

Người có thể tưởng tượng một cái lớn chó săn người khuôn người dạng làm nghề người là cái gì trường diện sao?

Trần Dương hiện tại có loại hồng mắt cảm giác.

Bất đắc dĩ lắc đầu, Trần Dương xuất ra đại thiết chùy, hai mắt khép hờ, bên trong não hải kiếp trước về đức kiếm trí nhớ rất nhanh xẹt qua, lâu rồi sau, hần mở hai mắt, nhất lữ tinh quang chột lóe rồi biến mất, tay phải trì chùy, tay trái cầm quặng sắt, nhất chùy hung hăng đập đi xuống.

"Vang vang!"

"Đang đang đang!"

Trần Dương nhất chùy nhất chùy đi xuống, vừa mới bắt đầu còn có chút trúc trắc, nhưng mà rất nhanh hần liền thuần thực lên, đánh tốc độ thông thả mà có tiết tấu, kia đuôi độ mịn quặng sắt tại hần đánh dưới, bắt đầu chậm rãi biến dạng.

Chung quanh, rất nhiều luyện khí các đệ tử chứng kiến Trần Dương mấy người luyện khí, cũng nhin không được chỉ trò, nhưng mà rất nhiều người cũng nhìn chăm chăm đại hội lang, bởi vì này hàng thật sự là quá mức chói mắt.

Một cái lớn chó săn, trà trộn tại trong đám người, người khuôn người dạng đánh thiết, có tiết tấu ngao ngao gọi bầy thậm chí còn thường thường xoay xoay bản tọa, trường hợp như vậy bọn hần cả đời cũng chưa gặp qua, rất nhiều người đều ở cân nhắc, này như thế đầu chó săn có phải hay không thành tinh?

"Sao, đây không phải có ý kích thích chúng ta sao? Tuy rằng chúng ta luyện khí các sự suy thoái, thực là cũng không có thể muốn làm một cái lớn chó săn đến theo chúng ta cùng nhau tu luyện đi?"

"Đúng vậy, thật không biết trưởng lão nghĩ như thế nào, đây là tại so sánh chúng ta liên tục ** cũng không bằng sao?"

"Còn đừng nói, này đại chó săn thật là có như vậy cái bộ dáng."

Đại hội lang đại mặt phía trên tràn đầy nhân tính hóa về đặc ý, không thêm quan tâm chút nào chung quanh người đối nó chỉ trò, bắt diệp nhạc hồ đánh thiết, miệng rộng đều nhanh liệt đến bên tai chỗ, chìa đầu lưỡi đối với chung quanh đệ tử làm cái mặt quỷ, tiếp tục rèn.

"Không cần mê luyện ca, ca vẫn như vậy phong cách!" Đại hội lang trong lòng nghĩ như thế đến.

"Tiêu tiền bồi khí tràng thật sự là cường đại a, nơi này như vậy nhiệt, Tiêu tiền bồi long như vậy thịnh vượng, thực là thực dễ dàng xuất mồ hôi, vừa ra hần liền ô ứ, xem ra ta hôm nay trở về còn phải cấp Tiêu tiền bồi hảo hảo gột rửa tắm a." Vương Cường một bên rèn, một bên nhìn xem phía trước sát vô cùng đại hội lang, trong lòng nghiêm túc thầm nghĩ.

Đột nhiên, đại hội lang rung mình một cái, cái mũi hấp lưu một chút, tiếp tục rèn.

"Đang đang đang!"

Trần Dương trong tay cây búa không ngừng rơi xuống, trừ bỏ vừa mới bắt đầu trúc trắc cảm, hần hiện tại cảm giác phát huy càng ngày càng thông thuận,

tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, có một loại rơi tự nhiên cảm giác, quặng sắt nhanh chóng biến dạng, tạp chí bị rèn luyện điều, dần dần có một tia kiếm cảm giác.

Trần Dương giờ phút này là từ từ nhắm hai mắt, căn bản là không có đi xem thủ hạ chính là quặng sắt, hoàn toàn là dựa vào cảm giác tại gỗ, giờ phút này hần tâm thần toàn bộ đắm chìm tại ấn đường bên trong thần thức trong, nói đến cũng là kỳ quái, theo hần gỗ, thần thức của hần lại có thể bắt đầu rất nhỏ chấn động đứng lên.

Mỗi một lần gỗ, thần thức của hần hải muốn chấn động một lần, giống như tại rèn luyện thần thức một loại.

Thần thức của hần hoàn toàn buông ra, toàn bộ quán chú nơi tay ở dưới quặng sắt bên trong, hần có thể cảm giác được kia đã lâu thân kiếm cảm giác lần thứ hai đã trở lại, hần có thể cảm giác được tại hần gỗ xuống, này quặng sắt như là bị giao cho sinh mệnh một loại, tại rất nhanh phát triển, thành hình.

Thời gian rất nhanh xẹt qua, nửa canh giờ sau, Trần Dương mở mắt ra, đỉnh chỉ gỗ động tác, tay phải chậm rãi nâng lên, nhìn xem cái chuỗi...này hần sống lại sau lần đầu tiên tạo ra đi ra kiếm, không khỏi mỉm cười.

"Xuy lạp!"

Đem kia cả vật thể hòa hồng kiếm tẩm vào nước trong, Trần Dương trong lòng mặc vài, thứ năm âm thanh lúc, hần mạnh mẽ đem kiếm xuất ra, đặt ở kia hùng hực thiêu đốt ngọn lửa phía trên chích nướng, rất nhanh, thành hình quặng sắt lần thứ hai biến hồng, trong tay hần thiết chùy cũng lần thứ hai bắt đầu gõ đứng lên.

"Leng keng thùng thùng!"

"Đang đang đang!"

Lúc này đây, Trần Dương không có nhắm mắt, mà là hết sức chăm chú nhìn kia thành hình quặng sắt, đại chùy không ngừng xao xúng, tốc độ cực nhanh, giống như mưa rèn gió dữ một loại, đánh âm thanh vô cùng dồn dập, nửa khắc chung sau, hần ngừng lại, lần thứ hai đem trường kiếm tẩm vào nước trong.

"Xuy lạp!" Một trận khói trắng lay động, sương khói trong, Trần Dương cảm lấy trường kiếm đặt ở trước mắt, đôi mắt bên trong hiện lên một tia vừa lòng chi sắc.

Đây là một phen trường kiếm, dài tứ thước một tấc, thân kiếm khoan hai tấc, không có kiếm cách, chuỗi kiếm còn giữ lại quặng sắt hình dạng, nơi đó hần cũng không có rèn, bởi vì không có mở phong nguyên nhân, mũi kiếm nhìn qua có chút chậm chạp.

Cái chuỗi...này trường kiếm làm cho người ta chính thể cảm giác chính là độn, trừ bỏ hình dạng thoát nhìn như là trường kiếm ngoại, mặt khác không có một tia phù hợp kiếm tiêu chuẩn.

Chỉ này dù sao cũng là Trần Dương lần đầu tiên đúc kiếm, hần bằng vào chính là kiếp trước kia phong phú trí nhớ, nhưng mà thực hành cũng là mấu chốt, lần đầu tiên có thể đúc thành như vậy, đã xem như không sai.

Hơn nữa chủ yếu chính là, thanh kiếm này làm cho người ta một loại đặc thù cảm giác, giống như nó không phải vật chết, mà là đầy đủ linh hồn một loại.

Có thể tại đúc kiếm thời điểm, đem lòng mình cảnh dung nhập đi vào, giao cho nó sinh mệnh cùng linh hồn mới là đúc kiếm cảnh giới cao nhất, này cùng ngoại hình không quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Cho người mặt mũi phải ko!

Vừa lòng gật gật đầu, Trần Dương đem trường kiếm đặt ở luyện khí thai giáp ranh, khiến nó tiếp tục nhận ngọn lửa chích nướng, hoàn thành cuối cùng tổ hình một bước.

Giờ phút này, Vương Cường cũng kém không nhiều lắm rèn tốt, chẳng qua hần rèn thật sự là vô cùng thâm, nói hần rèn chính là kiếm đi, thực là nhìn qua hoặc như là một cây đao, nói nó là đao đi, thực là nó nhìn qua hoặc như là một cái thiết côn, quả thực rồi tình rồi mù.

Bất quá Vương Cường nhưng không có nhụt chí, hấn một cây cần tính bướng bỉnh lên đây, đối với hai tay hung hăng ỏi ra khẩu nước miếng, đem kia không đầu vào đầu rền tác phẩm ném vào ngọn lửa bên trong, lần thứ hai bắt đầu rền đứng lên.

Luyện khí môn công phu này kỳ thật cùng tu luyện giống nhau, sự phó lĩnh vào cửa, tu hành tại cá nhân, muốn đạt được bao nhiêu thành tựu, liền thỉnh trả giá bao nhiêu cố gắng, về rền trên một ít kỹ xảo cùng tri thức, Trần Dương cũng đã nói với Vương Cường, ngày khác sau có thể đạt được bao nhiêu, có thể thông qua luyện khí lĩnh ngộ mặt khác cái gì đạo lý, muốn xem hấn chính mình .

Thiên phú? Kia chẳng qua là một ít lười người lừa mình dối người lấy cớ thôi, trên thế giới này không có kẻ ngu dốt, chỉ có không cố gắng người.

Quả thật, thiên phú là có thể quyết định một người thành tựu, nhưng là không phải tuyệt đối.

Đại hồi lang noi đó như trước tại hung hăng gỗ , rền bất diệc nhạc hồ, không biết người này muốn rền cái gì.

"Chậm đã!"

Trần Dương thu hồi ánh mắt, vừa mới chuẩn bị đem rền cái chuỗi...này trường kiểm thu hồi đến, nhất đạo âm dương quái khí thanh âm vang lên.

"Trần sư đệ, làm sư huynh của ngươi, ta có trách nhiệm chỉ đạo ngươi!"

Vài tên luyện khí các đệ tử đã đi tới, cầm đầu một người đứng là hôm qua hướng Lí Hưởng Bắc hiển kế thừa chính lý Trần Dương nấy người người. Người này tên là Văn Chính, là luyện khí các tam phẩm rền sư, bằng vào chụp Lí Hưởng Bắc mã thí, tại luyện khí các cũng không có người dám trêu chọc.

Hắn đi đến phụ cận, đem Trần Dương Cường mới vừa rền kia thanh trường kiểm cầm lên, lật qua, chuyển đã qua, không ngừng quan sát , một bên xem, một bên lắc đầu.

"Sách sách sách, Trần sư đệ, của ngươi này rền trình độ thật sự là chẳng ra gì a, như vậy rách nát cũng là ngươi rền đi ra ?"

"Nhị sư huynh thực là thực xem trọng ngươi a, nói ngươi tại đức trên thân kiểm rất có thiên phú, ngươi thực là cô phụ Nhị sư huynh nhìn trọng a."

Văn Chính cầm trong tay trường kiểm, tại không múa may vài cái, trước đập một bước, âm dương quái khí nói, đôi mắt bên trong tràn đầy trào phúng chi sắc.

Trần Dương đôi mắt híp lại, nhìn xem về mặt hung hăng càn quấy chi sắc Văn Chính, cũng không nói lời nào.

"Các vị, nhìn xem, đây là các ngươi mới tới sư phụ đệ, Trần Dương Trần sư đệ rền một phen bảo kiểm, quả nhiên là bảo kiểm a, nhìn xem này sắc bén trình độ, quả thực liên tục rau cải trắng đều thiết không lồi thoát a, ha ha ha ha. . . ." Văn Chính đem trường kiểm cử động ở trong tay, đối với chung quanh đệ tử lớn tiếng nói, lập tức đưa tới chung quanh đệ tử một trận cười vang.

"Trần Dương sư đệ a, làm như sư huynh của ngươi, ta không thể không nhắc nhở ngươi, ngươi tu vi không qua thai tức cảnh, rền trình độ lại kém như vậy sức lực, vẫn là về nhà đi, không cần ở trong này mất mặt xấu hổ lắm!" Văn Chính khoe miệng vì kiêu, tới gần Trần Dương, ngữ khí có chút lạnh như băng nói.

"Ta như thế nào, bất lao sư huynh lo lắng, sư huynh vẫn là chăm sóc tốt mình đi!" Trần Dương trong suốt đôi mắt bên trong không có một tia dao động, ngữ khí bình thản nói.

"Ta làm sư huynh thật là tốt tâm nhắc nhở, có nghe hay không là của ngươi việc!" Văn Chính cười hắc hắc, xoay người lại, đối với Vương Cường đi đến.

"Vương sư đệ phải không? Rền cử ra sức a, bất quá ngươi này rền thiên phú liền càng kém, so với kia cái gì gọi là Trần Dương còn muốn kém, không cần lãng phí thời gian , trong mắt của ta, này luyện khí các cũng không thích hợp ngươi a, có lẽ ngươi có thể đi thôi thể các thử xem xem."

"Nơi đó đều là loại người như ngươi tứ chi phát triển ý nghĩ đơn giản ngu xuẩn!" Văn Chính trên mặt tràn đầy hung hăng càn quấy chi sắc, dùng một chút, lần thứ hai mở miệng, ngữ khí bên trong cái loại này khinh thường cùng trào phúng chi sắc, là một người nghe xong đều phải bùng nổ.

"Ha ha, đúng vậy, Văn sư huynh nói đúng, vẫn là đi thôi thể các đi, tiểu tử!"

"Đi vào trong đó có lẽ ngươi còn có thể luyện một thân cơ thể đâu!"

Đi theo Văn Chính phía sau vài tên đệ tử vội vàng mở miệng phù phụ họa, chung quanh đang rền đệ tử cũng đều bắt đầu ồn ào, một đám rồng lớn kêu, hiển nhiên là muốn nhìn xem náo nhiệt, tốt hoà dịu hoà dịu này buồn khổ rền cuộc sống.

"Mời ngươi ngữ khí phóng tôn trọng một chút!" Vương Cường mạnh mẽ ngăn đầu, cái trán phía trên gân xanh giậm chân giậm dừ, tức giận khuôn mặt đỏ bừng, nếu Văn Chính nói hấn, nhưng thật ra không sao cả, bởi vì hấn thân mình chính là một cái so sánh buồn người, không cần người khác nói như thế nào, nhưng mà đối phương nói Trần Dương lại không được, ở trong lòng hấn, Trần Dương địa vị thực là rất nặng .

"Ồi, thế nào? Tiểu tử ngươi còn muốn phát hoả a? Ta làm sư huynh của ngươi, răn dạy và quả mắng ngươi vài câu chẳng lẽ không được không?" Văn Chính đôi mắt nhử lại, trong mắt hiện lên một tia nguy hiểm quang mang.

Này Văn Chính kỳ thật đều không phải là ở mặt ngoài thoát nhìn kiểu ngạo như vậy, tương phản hẳn là một cái có ý nghĩ người, tại Thần Ma thánh địa bên trong, đồng các đệ tử trong lúc đó có thể luận bàn có thể chiến đấu, nhưng lại không thể lên ầu đầu, càng không thể lấy trắng trợn khi dễ con người mới, nếu không sẽ bị đánh trên mềm nắn rắn buông lạc ấn.

Một loại giáo huấn như vậy tân đệ tử, chỉ cần chăm chọc đối phương vài câu, kích thích kích thích, có thể khiến đối phương nổi trận lôi đình, cứ như vậy, chính là con người mới quá mức cuồng ngạo, làm sư huynh ra tay giáo huấn, một chiêu này lần nào cũng đúng, ai cũng chưa thuyết thoại.

Văn Chính đúng là ôm ý nghĩ như vậy, chỉ cần đối phương dám phản kháng, lập tức ra tay.

"Làm sư huynh muốn có sư huynh bộ dáng, người có thể rắn dạy và quả mắng ta, nhưng mà không thể ở trước mặt ta nói dương ca nói bậy!" Vương Cường không ngừng thờ hờn hèn, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Cái gì? Tiểu tử ngươi vừa mới nói cái gì? Lặp lại lần nữa!" Văn Chính đảo đảo cái lỗ tai, trong mắt nguy hiểm quang mang càng sâu.

"Ta nói ngươi không xứng làm sư huynh!" Vương Cường không hề úy kỵ, một chữ một chữ nói.

"Tiểu tử ngươi cư nhiên như thử cuồng vọng, lại có thể dám rắn dạy và quả mắng sư huynh? Mắt không tôn trọng, hôm nay ta liền giáo huấn một chút ngươi, cho ngươi biết cái gì là trường ầu hữu tự!" Văn Chính trong lòng cười lạnh một tiếng, trong tay còn cầm Trần Dương rèn trường kiếm, một kiếm đối với Vương Cường chụp đi.

Này Văn Chính tuy rằng can rở, nhưng có can rở tiền vốn, tu vi tại thái tức cảnh tứ trọng thiên phía trên, Vương Cường chỗ nào là của hắn đối thủ, hai người triển đấu vài hiệp, liền bị một kiếm chụp bay đi ra ngoài, đem bên cạnh quảng sắt nện thật, sắc mặt tái nhợt.

"Ta liều mạng với ngươi!" Gian nan đứng lên, Vương Cường hét lớn một tiếng liền đối với Văn Chính phóng đi.

"Tốt!" Lúc này, Trần Dương ra tay, một tay lấy Vương Cường giữ chặt, chứng kiến là Trần Dương, sau bình tĩnh rất nhiều.

Vương Cường chính là này tính cách, thực ngay thẳng, thực thuần phác, có lẽ như vậy tính cách cũng không thích hợp tu hành, Trần Dương trong lòng khe khẽ thở dài, ý bảo hắn đến thôi lui đến một bên, xoay người lại đối với Văn Chính đi đến.

Đại hội lang giờ phút này cũng vọt lại đây, đối với Văn Chính hung tợn thử nhe răng, nếu không phải cố kỵ thân phận, nó đã sớm mở miệng mắng to, bất quá giờ phút này nó cũng đã ở trong lòng đem Văn Chính tổ tông mười tám đại nữ tính người đều ân cần thăm hỏi mấy lần.

Vốn định an an ổn ổn tu luyện, nhưng mà cố tình chính là có chút người như thế bị coi thường, lập đi lập lại nhiều lần tiến đến khi nhục, Trần Dương trong lòng hoàn toàn nổi giận.

Mà Trần Dương nổi giận, hậu quả sẽ như thế nào, hắn cũng không biết.

Cái gì Thần Ma thánh địa, cái gì quy củ, giờ khắc này, Trần Dương hoàn toàn không cần.

"Ồi, Trần sư đệ, thế nào? Ngươi cũng muốn nghe một chút Văn sư huynh dạy bảo?" Chứng kiến Trần Dương từng bước một tiêu sái lại đây, đi theo Văn Chính phía sau một gã đệ tử lập tức bắt đầu trào phúng nói.

"Này Vương Cường là của ngươi người đi? Ngươi hiện tại cho ta giải thích nhận sai, xem tại ngươi là sư đệ phân thượng, ta liền không đáng truy cứu!" Văn Chính ngạo nghễ nhìn liếc mắt một cái đứng ở một bên Vương Cường, lập tức đối với Trần Dương nói, một bộ ăn trên ngồi trước bộ dáng.

"Vượt quá yếu đạo khiêm, còn muốn phục lạy nhận sai, nơi này là Thần Ma thánh địa, về sau im lặng điếm, đừng như vậy hung hăng can quấy!"

"Chính là, nếu không về sau sẽ không có tốt như vậy vận!"

Văn Chính cười lạnh một tiếng, hai tay vây quanh ở trước ngực, cùng đợi Trần Dương nhận sai giải thích.

"Văn sư huynh phải không?" Trần Dương đi đến Văn Chính trước người ba thước chỗ, trên mặt lộ ra rực rỡ tươi cười, cực kỳ nồng đậm, nhưng lại không có một tia nhiệt tình, xem Văn Chính mấy người sùng sốt.

"Sao, cho ngươi mặt mũi phải không!"

Đột nhiên, Trần Dương sắc mặt lạnh như băng một mảnh, hét lớn một tiếng, băng vân quyền toàn lực oanh ra, một quyền đối với Văn Chính đánh tới.

Chương 75: Bao che khuyết điểm!

Mênh mông linh lực tại mênh mông cuộn cuộn, khiếp người linh áp nháy mắt bùng nổ.

Trần Dương cả người khí thế bùng nổ mở ra, một cỗ cường đại năng lượng dao động lập tức hướng về bốn phía thổi quét mở đi, đem mặt đất bụi mù thổi bay, thổi trũng đầy trời đều là, luyện khí trên đài hùng lực thiêu đốt ngọn lửa bị thổi đông đưa không chừng.

Văn Chính đôi mắt mạnh mẽ tròn to, khiếp sợ dưới, song chưởng vội vàng đan chéo che ở trước người, ngánh sanh sanh đích thừa nhận rồi Trần Dương kia thành linh xảy ra bá đạo một quyền.

"Phanh!"

"Đằng đằng đằng!"

Nặng nề tiếng vang truyền đến, Văn Chính giống như bị trọng kích một loại, bị Trần Dương một quyền nện thân hình bạo lui, mau lui hơn mười bước mới vừa rồi khó khăn ngừng thân hình, sắc mặt hơi hơi tái nhợt, đôi cánh tay đều ở hơi hơi phát run.

Trần Dương không ra kim thân lực, bằng không giờ phút này Văn Chính thật đúng là nói không tốt là cái gì kết cục.

Yên tĩnh, từ một loại yên tĩnh.

Chung quanh luyện khí các đệ tử nguyên bản đều ở không kiêng nể gì cười lớn, nhưng mà giờ phút này bọn hắn lại đều há to miệng ba, không thể tưởng tượng nổi nhìn Trần Dương còn có rút lui đi ra ngoài Văn Chính, một đám trong mắt đều hiện lên một tia vẻ khiếp sợ.

Quả nhiên là mới sinh ghé con không sợ hổ a, bọn hắn thật không ngờ Trần Dương cư nhiên như thử xúc động như thế gan lớn, lại có thể đối Văn Chính động thủ, hơn nữa nhìn qua lực công kích không thấp a.

Văn Chính thực là Nhị sư huynh Lí Hưởng Bắc người hầu, tại luyện khí các bằng vào Nhị sư huynh uy danh đó là đi ngang chủ, lại có thể bị một tân nhân đánh?

Cái này có vỡ kịch hay nhìn!

Ngẩn ngui yên tĩnh sau, tất cả mọi người dừng cảm, một đám trên mặt đều lộ ra hưng phấn quang mang, giống như đã chứng kiến Trần Dương bị đánh nửa chết nửa sống trường diện.

Văn Chính hung hăng lắc lắc cánh tay, sắc mặt có chút dữ tợn nhìn Trần Dương, trong mắt, tràn đầy ngoan độc chỉ sắc.

Hắn căn bản là thật không ngờ, trước mắt này nhìn qua có chút điểm đạm nho nhã có chút cả người lẫn vật vô hại tiểu tử, lại có thể dám đối với hắn ra tay, hơn nữa như thế quả quyết, công kích như thế sắc bén, càng làm cho hắn kinh ngạc chính là, Trần Dương tu vi rõ ràng chỉ có ngưng thần cảnh đỉnh phong, nhưng mà lực công kích lại cường đại dọa người, bằng hắn thai tức cảnh tứ trọng thiên tu vi, lại có thể đều bị đánh rút lui nhiều như vậy bước.

Này quả thực khiến hắn không thể nhận được nữa, Hắn là ai vậy? Hắn thực là Nhị sư huynh Lí Hưởng Bắc người, hơn nữa thân mình tu vi cũng cực kỳ không kém, giờ phút này lại có thể bị một tân nhân như thế đối đãi, khiến hắn mặt mất hết.

"Trần Dương, ngươi lại có thể dám đánh lên Văn sư huynh, ngươi này quả thực chính là tự tìm đường chết!"

"Cho dù ngươi hiện tại quý xuống đến phục lạy, đều không có dùng!"

Văn Chính người hầu tại ngẩn ngui yên tĩnh sau, lập tức hung thần ác sát đối với Trần Dương rống to, bất quá thực hiện nhiên bọn hắn có chút khí lực không đủ, cước bộ không tự giác hướng lui về phía sau.

"Suru!" Bát bộ cẩn thận bước ra, Trần Dương một phen tiếp nhận Văn Chính vội vàng trong lúc đó đầu đi ra trường kiếm, căn bản là không có đi xem Văn Chính mấy người, mà là đánh giá cẩn thận một lần trường kiếm, giống như đang nhìn huynh đệ một loại, trực tiếp đem Văn Chính bọn hắn coi thường.

"Thương!" Phát tay đem trường kiếm sáp nhập cứng rắn trong lòng đất, Trần Dương ngẩng đầu lên, nhìn xem phía trước Văn Chính, trong suốt đôi mắt bên trong không hề bận tâm.

"Tiểu tử, tốt dạng!" Đại hoi lang trong lòng hét lớn một tiếng, kích động loạn binh nhảy loạn.

"Dương ca, cẩn thận a." Vương Cường khôi phục một lát, sắc mặt tốt rất nhiều, vẫn là vì Trần Dương lo lắng, hôm nay việc lại là nhân hắn dựng lên, lại

liên lụy đến Trần Dương, trong lòng hẳn thật sự là xấu hổ vô cùng.

"Ta muốn nắm chắc tu luyện, không thể chuyện gì đều dựa vào dương ca giải quyết!" Vương Cường trong lòng kiên định thầm nghĩ.

"Trần Dương, ngươi muốn chết!" Văn Chính nổi giận gầm lên một tiếng, tu vi toàn bộ thích phóng đi ra, cả người hóa thành nhất đạo ảo ảnh đối với Trần Dương phóng đi.

"Văn sư huynh cố lên, đánh chết hắn!"

"Hào hảo giáo huấn một chút này không biết trời cao đất rộng tiểu tử!"

"Cho hắn biết chúng ta vai nam trung niên lợi hại!"

Chung quanh đang xem cuộc chiến đệ tử bắt đầu ồn ào, như vậy phần khích tướng diện bọn hắn thực là thật lâu đều không có gặp qua, Trần Dương thò, một cái thái điều, con người mới, dựa vào đánh lên chiếm điểm tiện nghi, thật đúng là nghĩ đến chính mình là ai, rất không đem bọn hắn để vào mắt.

Nhìn xem kia tại đồng tử bên trong rất nhanh phóng đại thân ảnh, Trần Dương sắc mặt bình tĩnh, trong mắt tinh quang bùng lên, ngay tại Văn Chính xông vào hẳn trước người ba thước trong phạm vi khoảnh khắc, hắn động, bát bộ căn thiên toàn lực bước ra, hắn tay phải mạnh mẽ lay động, âm nhiên tiêu hồn chuông mạnh mẽ vỗ đi ra ngoài.

Văn Chính đôi mắt mạnh mẽ tròn to, trên mặt tràn đầy vẻ hoảng sợ, hắn cùng sở hữu lần đầu tiên trùng âm nhiên tiêu hồn chuông người giống nhau, ngăn ngừ mắt đi đối thân thể quyền không chế, tuy rằng chính là ngăn ngừ nhất tức trong lúc đó, chỉ đủ để thay đổi chiến đấu kết quả.

"Bang bang phanh!"

"Oanh!"

Trần Dương liên tục đánh ra tam quyền, ba tiếng trầm đục, mỗi một lần cũng giống như là đại chùy giống nhau hung hăng đánh khắp nơi tràng đang xem cuộc chiến người trong lòng, cuối cùng, Văn Chính bị đánh bay đi ra ngoài, hung hăng đánh vào cứng rắn vách núi phía trên, nện đá vụn bay loạn.

Ở đây sở hữu đang xem cuộc chiến người mạnh mẽ một cái giật mình, toàn bộ mở rộng miệng không thể tưởng tượng nổi nhìn Trần Dương, giống như nhìn xem quái vật một loại, ở trong lòng bọn họ vô cùng hung hăng căn quấy Văn Chính sư huynh, liền như vậy một cái đối mặt đã bị một tân nhân, một cái thái điều đánh bại?

Điều này sao có thể?

Không phải là hoa mắt chứ?

Chẳng lẽ là ảo giác?

Tất cả mọi người không tự giác dụi dụi mắt tình, nhưng mà rất nhanh bọn hắn liền đã phát hiện, đây là một cái tàn khốc chuyện thật.

Tất cả mọi người mở to hai mắt, không tự giác nuốt khẩu nước miếng, tại đây nguyên bản thập phần ồn ào luyện khí phía trong động, giờ phút này lại có thể châm rơi có thể nghe, một cái tiến vào Thần Ma thánh địa mới vài ngày con người mới, tu vi còn không có đạt tới thai tức cảnh, lại có thể sẽ đem Văn Chính đánh bại?

Nơi này, là luyện khí các rất tầng dưới chót đệ tử rèn khu vực, chỉ có một phần mười người, rất cao cấp bậc đệ tử đều ở ở chỗ sâu trong, nơi này tuy rằng chiến đấu kịch liệt, nhưng mà tại ồn ào luyện khí trong động lại không đối phát giác, cho nên bên trong đệ tử căn bản là không có phát hiện nơi này dị thường.

Cái động khẩu chỗ, Lí Hưởng Bắc đứng ở một khối cự thạch phía sau, nhìn xem Văn Chính bị đánh bại, không được lắc lắc đầu, xoay người rời đi.

Hắn muốn thử Trần Dương chi tiết, nhìn xem đối phương chủ tu chính là không là kiếm đạo, nhưng mà hắn thất vọng rồi, Trần Dương theo bắt đầu chiến đấu đến cuối cùng, vẫn đều là tay không công kích, xem chừng càng như là một cái thói hình thể võ giả, xem ra đối phương cũng là ở đức kiếm phương diện so sánh có thiên phú, trời sinh đối kiếm so sánh có lực tương tác, chủ tu thực sự không phải là kiếm đạo, như vậy hẳn an tâm.

"Dương ca, rất ngu bức, không hổ là thần tượng của ta a!" Vương Cường kích động khuôn mặt đỏ bừng, hai nắm nắm thật chặt, không kềm chế được.

"Tiểu tử, ngươi dương ca phải chỉ như vậy điểm thực lực!" Đại hội lang bình tĩnh truyền âm.

"Tốt một cái Trần Dương, hôm nay việc sẽ không liền như vậy từ bỏ ý đồ, ngươi chờ chịu trường lão trừng phạt đi!" Văn Chính hung hăng lắc đầu, giúp đỡ vách tường đứng lên, ngữ khí vô cùng oán độc nói.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Nhưng vào lúc này, nhất đạo uy nghiêm tiếng hét lớn vang lên, cái động khẩu chỗ, một gã lão giả rất nhanh vọt tiến vào.

"Tần trưởng lão!"

Chứng kiến người tới, Văn Chính hai cái người hầu lập tức vui sướng quát to một tiếng, Văn Chính lại ngoan độc cười, bị hai cái căn bản giúp đỡ đã đi tới.

"Làm sao vậy?" Người đến là một gã năm mươi tuổi lão già, lông mi thưa thớt, dài một đôi tam giác mắt, dưới hàm lưu trữ nhất đúm chòm râu dê, làm cho người ta một loại gian trá cảm giác, theo tướng mạo mà nói, người như thế cũng chứng thật là tâm thuật bất chánh người, hắn nhìn xem Văn Chính, trầm giọng hỏi.

"Tần trưởng lão, ngài nên vì các đệ tử làm chủ a." Văn Chính hai cái người hầu lớn tiếng khóc lóc kêu lên, một phen nước mũi một phen lệ, lập tức đem sự tình trải qua thêm mắm thêm muối nói một lần.

Tại bọn hắc kê ra trong, Văn Chính là như thế nào thật là tốt tâm, như thế nào có sư huynh phong phạm, hảo tâm dạy hai gã mới tới sư phụ đệ, tần sư huynh ứng tần nghĩa vụ, mà kia hai gã mới tới sư phụ đệ lại là như thế nào cuồng vọng, như thế nào không đem Văn sư huynh để vào mắt, lại là như thế nào đánh lên Văn Chính, Văn Chính lại là như thế nào mang trong lòng rộng lớn, bị thương cũng không cùng sư đệ so đo.

"Người thú vị lắm! Mở to mắt nói lời nói không thật, rõ ràng phải" Vương Cường kia kêu một cái khí a, hai người này lật ngược phải trái hắc bạch bản lĩnh còn hơn luyện khí a. Thực là hắc kê nói chỉ nói một nửa, liền bị Tần trưởng lão đánh gãy.

"Hảo hảo tốt, quả nhiên là tốt, hai người các người mới tới đệ tử cũng quá không biết điều !" Tần trưởng lão mở miệng trách mắng, trong mắt hiện lên một tia âm trầm.

"Tần trưởng lão, sự tình không phải như thế, phải"

"Tốt, Vương Cường, ngươi còn nhìn vị này Tần trưởng lão cùng bọn chúng răn chuốt một ổ?" Trần Dương phát tay ngăn cản Vương Cường, thanh âm lạnh như băng nói, nếu Thần Ma thánh địa trưởng lão đều là như vậy bao che khuyết điểm trong lời nói, như vậy hắc kê có thể đến nhằm địa phương .

"Tốt một cái miệng lưỡi bén nhọn tiểu tử, Văn Chính là ngươi làm bị thương đi? Cùng lão phu đi Hình đường một chuyến đi!" Tần trưởng lão sắc mặt âm trầm, thanh âm lạnh như băng nói.

Đang nói rơi xuống, nâng tay đối với Trần Dương chộp tới, trong bàn tay, cường thịnh linh đặt ở rung chuyển, này không phải bắt? Này rõ ràng chính là công kích, nếu là bị đánh trúng, dù là Trần Dương kim thân vô địch, bởi vì tu vi thật lớn chênh lệch, khẳng định cũng sẽ bản thân bị trọng thương.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Đem rác rưởi ném ra

"Đánh tiểu nhân, lão tử ra đến đây, quả nhiên ở nơi nào đều là giống nhau!"

Trần Dương lạnh như băng tự nói một tiếng, trên mặt ngưng trọng lui về phía sau, quanh thân linh lực vận chuyển tới cực hạn, kim thân trong khoảnh khắc bị hắc kê thời phát đi ra.

Trưởng lão? Kia lại như thế nào? Trần Dương sao lại dễ dàng khuất phục?

Cho dù chết, cũng muốn khiến đối phương trả giá huyết đại giá!

"Dương ca cẩn thận!" Vương Cường kinh hô lối ra, ra tay chính là trưởng lão, Trần Dương như luận như thế nào đều chiến thắng không được a, hơn nữa tại Thần Ma thánh địa cùng trưởng lão đối kháng, đây chính là hết đường chối cãi tới kỳ a, hắc kê như thế nào không lo lắng.

"Sao , khinh người quá đáng!"

"Ngao ô!"

Đại hội lang trong lòng nổi giận gầm lên một tiếng, lập tức ngửa mặt lên trời sói tru, thân hình trong nháy mắt thành lớn gấp đôi nhiều, vốn liền cường tráng giống như hùng sư, hiện tại lại nếu một đầu cường tráng trâu, trong mắt nở rộ khiếp người hung quang, giương nanh múa vuốt đối với Tần trưởng lão phóng đi.

"Hừ! Phản kháng sao? Quả thực chính là tự tìm đường chết!" Tàn trưởng lão trong mắt hiện lên một tia âm trầm

"Trần Dương, lần này ngươi còn không từ?" Văn Chính bị hai gã người hầu giúp đỡ, nhìn xem sắp bị bắt Trần Dương, trong mắt tràn đầy oán độc cùng khoái ý chi sắc.

"Dừng tay!"

Đúng vào lúc này, nhất đạo rống to tiếng vang triệt vọng lên, theo cái động khẩu ngoại truyện đến, giống như Hà Đông sư rống, khủng bố âm ba sắp hóa thành thực chất một loại, hiện ra hình tròn trạng rất nhanh đối với son động bên trong khuếch tán.

Cùng lúc đó, nhất đạo thân ảnh khôi ngô ngự không mà đến, một đôi so với chi người bình thường đùi còn muốn trắng kiện cánh tay cánh tay thả lỏng phía sau, hai chân bất động, theo sát mà âm ba trực tiếp trên không trung vọt lại đây, rõ ràng đó là luyện khí các Thủ tịch trưởng lão, Đoạn Thiên Hồi.

Kia cường đại âm ba như có thực chất, ở đây tất cả mọi người bị chấn sắc mặt trắng bệch, thân thể lão đảo lui về phía sau, Tàn trưởng lão lại đứng mũi chịu sào, kêu lên một tiếng đau đớn, bay ngược đi ra ngoài hơn mười thước phương xa mới không chế được thân hình rơi trên mặt đất.

Trong mắt, hiện lên một tia khó hiểu hận ý cùng oán độc, tại ngẩng đầu nháy mắt liền biến mất không thấy, hần thập phần nghi hoặc nhìn Đoạn Thiên Hồi, một bộ người vì sao phải đối với ta ra tay bộ dáng.

"Gặp qua Đoàn trưởng lão!" Chung quanh đệ tử tại ngăn ngại khiếp sợ sau, lập tức nhao nhao tiến lên hành lễ, lập tức phúc thủ đứng ở một bên.

Bị như thế mạnh mẽ âm ba đập vào, bên trong chỗ cang sâu đệ tử nhóm cũng đều thần sắc vội vàng vọt ra, nghi hoặc nhìn trước mắt một màn.

Nhìn thấy Đoạn Thiên Hồi đi vào, Trần Dương trong lòng hơi hơi buông lỏng, bất quá lại như trước là độ cao phòng bị trạng thái, hần quay đầu nhất khán, rõ ràng chứng kiến đầu đầy mồ hôi Lưu Long lặng lẽ ẩn tại trong đám người, nhất thời hiểu ý gật gật đầu.

"Lưu Long tiểu tử này không sai a, lại có thể dám mạo hiểm đắc tội Lí Hưởng Bắc phiêu lưu đi thông báo lão nhân này, đáng giá kết giao!" Đại hồi lang khôi phục đến bình thường lớn nhỏ, truyền âm nói.

Trần Dương khẽ gật đầu, nhìn xem đi vào Đoạn Thiên Hồi, sắc mặt bình tĩnh.

"Lão tử vài ngày không đến, các ngươi bọn này thẳng nhóc muốn thượng thiên ? Đoạn Thiên Hồi lạnh lùng quét mắt ở đây người liếc mắt một cái, quát to.

"Đoàn trưởng lão, này mới tới Trần Dương không tuân thủ quy củ, lại có thể đối Văn sư huynh động thủ, như thế cuồng vọng người, nhất định phải nghiêm trị a." Văn Chính người hầu cô lấy lá gan nghĩa chính lời nói mở miệng.

"Ân?" Đoạn Thiên Hồi nhíu mày, liếc mắt một cái nhìn đã qua, người nọ lập tức dọa co rút lại cổ, không thêm nói (nhắc) lại.

"Đoàn trưởng lão, sự tình từ đầu đến cuối thuộc hạ đã điều tra rõ , này Trần Dương quả thật cuồng vọng, thuộc hạ cũng chỉ là theo nếp làm việc, đưa hần mang về Hình đường xử phạt, không biết làm như vậy có gì không đúng?" Tàn trưởng lão đã đi tới, trầm giọng nói.

Đoạn Thiên Hồi quay đầu đến xem hướng Tàn trưởng lão, thô lỗ khuôn mặt phía trên nhìn không ra chút biểu tình.

Đoạn Thiên Hồi tuy rằng bề ngoài nhìn qua thập phần thô lỗ, cầu thả , nhưng lại là một cái thô trong có tế người, làm luyện khí các Thủ tịch trưởng lão, trừ bỏ Các chủ ở ngoài đệ nhất nhân, không có một chút trí tuệ há có thể tọa ổn ?

Luyện khí các cùng sở hữu hơn mười người trưởng lão, phân thuộc loại bất đồng thể lực, có đại bộ phận đều nắm trong tay tại trong tay của hần, số rất ít người âm thầm giữ trò, này Tàn trưởng lão chính là cầm đầu người, mục đích, tự nhiên là trợ giúp ngoại nhân chiếm đoạt luyện khí các.

Hôm nay việc, hần không biết cũng biết là gì nguyên nhân.

Nhưng mà, bây giờ còn không phải trở mặt da thời điểm, chỉ có thể tạm thời lược qua, nghĩ đến đây, Đoạn Thiên Hồi mở miệng nói : "Tiểu bối trong lúc đó luận bàn, có điểm tổn thương không thể tránh được, Trần Dương Cường mới vừa gia nhập chúng ta luyện khí các, không hiểu quy củ cũng tình có thể nguyên, việc này liền thế này đi."

"Hiện tại nhất diện tứ phương các bên trong, ta luyện khí các sự suy thoái, nếu là nếu không chuyển biến tốt chuyển, thánh địa sẽ không lại để cho ta nhóm lãng phí tài nguyên, đến lúc đó đóng cửa luyện khí các, đem bọn ngươi nhập vào mặt khác các bên trong, là vô cùng có khả năng việc, ta hy vọng các ngươi có thể chuyên tâm tu luyện, không cần bị có chút người mê hoặc, do đó nhắc nội chiến, như vậy, đối ai đều không có lợi ích!"

Đoạn Thiên Hồi nhìn thoáng qua Văn Chính cùng Tàn trưởng lão, nếu có điều chỉ nói.

"Cần tuân trưởng lão dặn!" Ở đây tất cả đệ tử lập tức cùng kêu lên đáp.

Tàn trưởng lão hai mắt chậm rãi nắm chặt, gắt gao nhìn chăm chăm Đoạn Thiên Hồi, trong mắt hiện lên một tia âm trầm

Ngay tại Đoạn Thiên Hồi xoay người chuẩn bị rời đi lúc, vô tình trong lúc đó phiệt tới Trần Dương cầm trên mặt đất trường kiếm, lập tức gạt mình , trên mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ, hần từng bước một đối với trưởng kiếm kia đi đến, khí tức đều có một ít ồ ồ đứng lên.

Ở đây người đầu thập phần nghi hoặc nhìn Đoàn Thiên Hôi, không rõ vị này Thủ tịch trưởng lão làm sao vậy.

"Thương!" Đoàn trưởng lão chậm rãi đem trường kiếm rút ra, đặt ở trước mắt cẩn thận quan sát đứng lên, một chút xem một bên gật đầu, vẻ mặt càng ngày càng ngưng trọng, nhìn không ra hắn suy nghĩ cái gì.

"Thanh kiếm này là người phương nào sở đúc?" Lâu rồi sau, Đoàn Thiên Hôi mới vừa rồi mở miệng, bất quá tầm mắt lại như trước dừng lại tại trường kiếm phía trên, ngữ khí vô cùng nghiêm túc, mơ hồ trong lúc đó còn lộ ra một tia lo lắng chi sắc.

"Ha ha ha, Trần Dương tiểu tử này thỉnh xui xẻo, như vậy rác rưởi cũng dám lấy ra nữa trình bày cái kém cỏi vụng về!"

"Hừ, Thủ tịch trưởng lão đều phải bão nổi, xem còn có ai có thể bảo ngươi!"

Văn Chính hai cái người hầu nhìn thấy nơi này, trong lòng đều ở đặc ý cười to, trong đó một người lại khẩn cấp mở miệng kêu to: "Trần Dương!"

"Là Trần Dương đấy!"

"Đoàn trưởng lão, trước kia đệ tử chính là xem Trần sư đệ đúc kiếm trình độ quá kém mới nói nhấc nhỏ, muốn chỉ đạo chỉ đạo, ai biết lại bị hắn ra tay làm bị thương." Văn Chính lập tức tinh thần tỉnh táo, vội vàng mở miệng cáo trạng, bất quá còn chưa có nói xong, liền bị Đoàn Thiên Hôi đánh gãy.

"Người tới, cấp lão tử đem này rác rưởi kéo đi ra ngoài!"

"Tốt 嘞!"

"Ta đến!"

Văn Chính hai cái người hầu lập tức kích động nhảy dựng lên, vênh vao tự đắc liền đối với Trần Dương phóng đi, một bộ tiểu nhân đắc chí bộ dáng.

"Hắn sao, lão tử nói rất đúng đem Văn Chính cái kia rác rưởi kéo đi ra ngoài!" Đoàn Thiên Hôi mạnh mẽ quay đầu lại, nổi trận lôi đình rống to, cái trán phía trên gân xanh ẩn hiện, hận không thể đem này hai cái nhị bức đồa tử.

"A, kéo, kéo, kéo Văn Chính, Văn sư huynh?"

"Không, không phải đâu?"

Hai người si ngốc, trong lúc nhất thời lại có thể sừng sờ ở tại chỗ.

"Sao, lão tử thể nào đưa tới các ngươi ngu xuẩn như vậy!" Đoàn Thiên Hôi nổi trận lôi đình, quát to: "Người tới, đem này ba ngu xuẩn cấp lão tử ném ra!"

"Vâng!" Lập tức có hơn mười danh đệ tử, như lang giống như hổ một loại vọt đi lên, nâng mấy người liền đối với sơn động ngoại đi đến.

"Đoàn trưởng lão, Đoàn trưởng lão, ngươi không thể như vậy, đệ tử phạm vào cái gì sai?" Sơn động ngoại truyền văn kiện đến chính hô to âm thanh.

"Đoàn trưởng lão, ngươi làm như vậy hay không có thiếu thỏa đáng?" Tàn trưởng lão mở miệng.

"Hừ, ngươi xem xem thanh kiếm này, đây là Văn Chính trong miệng rác rưởi? Ngươi cấp lão tử rèn một phen như vậy rác rưởi đi ra?" Đoàn Thiên Hôi giờ phút này chút không để cho Tàn trưởng lão mặt mũi, chửi ầm lên, đồng thời đem trường kiếm đầu cho hắn.

Tàn trưởng lão sắc mặt khó coi, nén cư trú trong lòng ngập trời hận ý, tùy ý đánh giá liếc mắt một cái trong tay cái chuỗi... này nhìn qua vô cùng chậm chạp trường kiếm, rất nhanh, hắn liền mở to hai mắt, không thể tin tức đầu, dùng sức dụi dụi mắt tình, càng xem càng kinh hãi, trên mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

"Kiếm hồn, thanh kiếm này lại có thể có được kiếm hồn!" Tàn trưởng lão khiếp sợ há to miệng ba, đủ để tắc kể tiếp trúng chìm.

Chương 77: Binh hồn

Luyện khí sư, chia làm rất nhiều loại, có người am hiểu đoán đạo, có người am hiểu luyện chùy, có người tắc am hiểu đúc kiếm.

Làm một gã cao nhất luyện khí sư, mặc kệ người chuyên tấn công loại nào, điều thứ nhất kiện đó là thỉnh có binh hồn.

Như thế nào binh hồn? Đây là tuyệt đỉnh thiên phú một loại, tuyệt đỉnh võ giả có võ hồn, cao nhất luyện được sư có đan hồn, những thứ này đều là trở thành chí cường người hàng đầu điều kiện, dù là Đoạn Thiên Hồi tu vi cường đại, tại luyện khí nhất đạo tâm doanh hơn mười năm, cũng chỉ là khó khăn tiếp xúc tới một tia binh hồn giáp ranh mà thôi.

Chân chính có binh hồn người, đó là bọn hán luyện khí các Các chủ đại nhân.

Đúc kiếm, thỉnh giao cho kiếm linh hồn cùng sinh mệnh, như vậy kiếm mới có thể trở thành thần binh lợi khí, hàng đầu điều kiện đó là thỉnh đúc kiếm người tự thân thần thức hình thành binh hồn, hoặc là có cực kỳ cường đại thần thức, bằng không không thể thành công.

Hiện tại đâu?

Trần Dương, một cái mới tới vài ngày thái điều, đúc một phen phá đồng lan thiết, nhưng mà cổ tình là cái chuỗi... này phá đồng lan thiết, lại đầy đủ hiếm thấy kiếm hồn, bị giao cho sinh mệnh, đây là cái gì? Đây là mỗi một cái luyện khí sư cả đời lâm vào theo đuổi tối cao cảnh giới!

Có thể muốn gặp, nếu là Các chủ đại nhân biết đến nói, chỉ sợ sẽ khiếp sợ tới đỉnh.

"Trần Dương, đây là người đúc kiếm?" Tần trưởng lão chấn kinh rồi lâu rồi, mới vừa rồi không thể tưởng tượng nổi mở miệng hỏi nói.

"Đều tản ra đi!" Đoạn Thiên Hồi gầm lên giận dữ, chung quanh vây xem đệ tử lập tức thần tình nghi hoặc tản ra, tiếp tục rèn đứng lên.

"Vâng!" Trần Dương khẽ gật đầu, không nghĩ cùng với nhiều lời.

"Tê!" Tần trưởng lão hít sâu một hơi, đem trường kiếm trịnh trọng đưa cho Trần Dương, xoay người rồi đi.

Nhìn xem Tần trưởng lão rồi đi, Đoạn Thiên Hồi cười ngạo nghễ, xoay người lại nhìn xem Trần Dương, từ trên xuống dưới dò xét cẩn thận một lần, lâu rồi sau mới vừa rồi tán thưởng nói: "Trần Dương, không sai, thật sự rất không tồi, lựa chọn luyện khí các, là người chính xác nhất lựa chọn, hảo hảo cố gắng!"

Đang nói rồi xuống, Đoạn Thiên Hồi cũng vội vàng xoay người rồi đi.

"Này, đây là cái gì tình huống?" Vương Cường đã đi tới, nghi hoặc hỏi.

"Đương nhiên là người dương ca Vương Bá chỉ uy, kinh sợ bọn hán!" Đại hội lang đắc ý cánh tay vũ dậm chân.

Nhìn xem rồi đi Đoạn Thiên Hồi, Trần Dương mỉm cười, mở miệng nói: "Tiếp tục rèn!"

Đang nói rồi xuống, mấy người liền bắt đầu tiếp tục rèn đứng lên, trải qua Văn Chính một chuyện, nghĩ đến cũng không có người không cảm thấy được tiến đến đã quấy rầy.

Kỳ thật Trần Dương rất rõ ràng, thanh kiếm này quả thật đầy đủ kiếm hồn, nhưng lại không phải hán thân mình đã hình thành binh hồn, cho dù là kiếp trước hán thiên phú siêu tuyệt, cũng mới tại xuất quan sau mới khó khăn đã hình thành võ hồn mà thôi.

Thanh kiếm này sở dĩ bị giao cho sinh mệnh cùng kiếm hồn, cái là bởi vì đúc kiếm lúc hán tâm không không chuyên tâm, hết sức chuyên chú, hán kia không lờ thần thức tại cộng hưởng dưới mạnh mẽ giao cho cái chuỗi... này trường kiếm chỉ linh hồn, lấy hán tình huống trước mắt, khoảng cách hình thành binh hồn kém trên rất nhiều.

Chạng vạng, Trần Dương đám người ly khai, tại cực nóng luyện khí động ngậy người một ngày, mấy người cả người là hãn, mùi hôi xông thiên, đang đối với dưới chân núi cái kia sông lớn đi đến.

"Tiêu tiền bối, ngài lông nhiều như vậy, dễ dàng nhất toát mồ hôi, về sau mỗi ngày tiêu đệ ta đều hầu hạ ngài tắm rửa đi." Vương Cường vừa đi vừa nói, về mặt chân thành tha thiết.

Đại hội lang nhìn không được run lên đầu, cả người lông tơ tạc nhắc, quát lạnh nói: "Lăn một bên đi, lão tử không cần!"

"Ha ha ha." Trần Dương cười lớn một tiếng, mắt thấy sông lớn sắp tới, lập tức cuống đã cởi quần áo, lộ ra hơi có vẻ cường tráng lên dáng người, một đầu dầm đi vào.

Trải qua lâu như vậy tu luyện, còn có vài lần thoát thai hoá cốt cùng dung hợp kim thân, Trần Dương hình thể tuy rằng còn có chút gầy yếu, nhưng mà nếu là cởi quần áo trong lời nói, cũng là tương đương cường tráng, trên người cơ thể rõ ràng, trình khối trạng, không có một tia sọc lồi, cả người hiện ra

màu đồng cổ, thân thể ti lệ có thể nói hoàn mỹ.

Vương Cường cùng đại hôi lang cũng đâm tiến vào, nhất thời một cỗ thanh lương ý lan tràn toàn thân, mấy người đều là thoải mái nheo lại ánh mắt.

"Ngao ô, ngao ô!" Đại hôi lang khiến trách vài tiếng, kinh điển cầu bào thức bơi lội pháp, khiến nó có vẻ thập phần trào tiếu.

"Tiêu tiền bối, tiêu đệ ta cho ngươi chà xát chà xát đi, ngài trên người lông đầy như vậy, chính mình khẳng định tẩy không sạch sẽ a." Vương Cường thần sắc chân thành tha thiết nghiêm túc mở miệng nói, nói xong muốn du đi lên.

"Lăn, có xa lắm không cấp lão tử lăn rất xa, lão tử hiện tại đối với ngươi nhút nhát!" Đại hôi lang cả người một cái giật mình, tại trong nước người lập dựng lên, một cước đem Vương Cường đạp đi ra ngoài, đồng thời một cái lặn xuống nước chui vào trong nước, lại xuất hiện lúc lại có thể đã tại bờ biển.

"Tốt, Vương Cường, không cần kích thích ngươi Tiêu tiền bối." Trần Dương mở miệng, trên mặt tràn đầy tươi cười, tại đây buồn tẻ tu luyện cuộc sống bên trong có như vậy hai cái kẻ dở hơi, cũng là có thể tăng thêm một ít sáng rọi.

"Rầm lạp!" Đột nhiên, trong nước xuất hiện khác thường, sông lớn ở trung tâm xuất hiện một cái lốc xoáy, vừa mới bắt đầu bắt quá đầu người lớn nhỏ, nhưng mà vài thờ sau đã có hơn mười thước phạm vi, chung quanh nước sông bắt đầu điên cuồng sôi trào, một cỗ cường đại hấp lực cũng thuận tiện xuất hiện.

"Đi!" Trần Dương một phát bắt được thiếu chút nữa bị hút đã qua Vương Cường, tự trong nước phóng lên cao, đập thủy mà đi, rất nhanh vọt tới trên bờ.

"Này hấn sao cái gì vậy?" Đại hôi lang hú lên quái dị, chặt vật đi tới trên bờ.

Trần Dương nhũ mày, khổng lồ thần thức như thủy triều giống đối với trong nước lan tràn mà đi, lâu rồi sau mới vừa rồi cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói: "Một cái cá chạch mà thôi!"

"Cái gì cá chạch giống như này uy lực?" Vương Cường kinh ngạc hỏi.

"Oanh!"

"Rầm lạp!"

Đột nhiên một tiếng nổ vang, bắn lên đầy trời bọt nước, cả sông lớn bên trong mực nước rất nhanh giảm xuống, một cái cá vật thể xanh tím sắc thân ảnh phá thủy mà ra, tạt trời mà lên.

Đây là một cái thanh giao, thoát ly con trần phạm vi, rồi lại không có hóa rồng, ước chừng hơn hai mươi thước dài, cả thân thể rất thô địa phương có thùng nước lớn nhỏ, cả người vây hàn quang lập lòe, bụng hai cái nho nhỏ mỏng vuốt sắc bén vô cùng, đầu một cây một sừng có một tia lõi điện lực hiện lên, môi dưới có 8 cái chòm râu, ước chừng có một thước dài hơn.

Hơn nữa quan trọng nhất là, này thanh giao huyết mạch bên trong đầy đủ một tia tổ tiên huyết mạch, nói không chừng một ngày kia có thể phản tổ, thân thể hấn phía trên kia mơ hồ bên trong hiện lên từng đạo màu tím sáng rọi đó là chứng minh tốt nhất.

"Kì kì kì kì!" Kia xuất thủy giao long tạt trời mà lên, tại trên bầu trời một cái xoay quanh, mở ra miệng rộng, lộ ra sắc bén một loạt té nha, phun ra màu đỏ tươi tín tử, phát ra một trận chói tai khiến trách, lập tức, đáp xuống, mục tiêu, Trần Dương đám người.

"Hừ, nghiệt súc!" Trần Dương hét lớn một tiếng, thân thể chấn động, ** nửa người trên cơ thể liền bắt đầu cấp tốc phồng lên đứng lên, nhàn nhạt kim quang tại hấn làn da tầng ngoài hạ lưu chuyển, lúc này Trần Dương giống như thiên thần đi tới một loại, một quyền, đối với kia lao xuống tới được thanh giao đánh tới.

"Oanh!" Một quyền hung hăng nện ở kia thanh giao đầu, nhất thời một cỗ cường đại năng lượng dao động mạnh mẽ bùng nổ mở ra, đại hôi lang tứ chỉ móng vuốt gắt gao cắm ở trong lòng đất, cả người lông kịch liệt run, mà Vương Cường nhưng không có may mắn như vậy, khiến trách bị đánh bay đi ra ngoài.

Một cỗ cự lực truyền đến, mang theo một tia lõi điện ý, Trần Dương sắc mặt hơi hơi nhất bạch, chân phải hung hăng nhất đạp, kia khủng bố lực lượng liền theo thân thể hấn tá xuống đất mặt bên trong.

"Răng rắc, răng rắc!" Nhất thời, này cứng rắn núi đá mặt đất, xuất hiện từng đạo ngón tay độ mịn vết rách, giống như mạng nhện một loại đối với bốn phương tám hướng lan tràn, Trần Dương sở lập chỗ, quanh thân mấy chục thước trong vòng mặt đất bị tàn phá vô cùng thâm.

"Cút ngay!" Trần Dương thân thể lần thứ hai chấn động, quanh thân kim quang nhấp nháy, phản thủ lại là một quyền nện đi ra ngoài.

"Kì kì kì kì!" Kia thanh giao liên tục trúng Trần Dương hai quyền, cũng không hơn gì, thân thể cao lớn mạnh mẽ run lên, thống khổ khiến trách vài tiếng, thân hình mạnh mẽ một cái xoay quanh, đối với sông lớn bên trong phóng đi, vẫn không quên tới một cái thân long bãi vĩ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Không nên thương tổn ta tiểu thanh

"Hừ!" Trần Dương hừ lạnh một tiếng, song chưởng đại trương, ôm cổ kia thanh giao ước chừng đạt được năm người đuôi kích thước một loại cự vĩ, mặc cho kia lực lượng cường đại không ngừng đập vào, hấn như là dưới chân mọc rễ một loại, vẫn không nhúc nhích.

"A." Trần Dương ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, quanh thân cơ thể phồng lên giống như cầu long, kim quang bùng lên bên trong, hấn lại có thể liên vậy ôm lấy thanh giao cự vĩ, như là trước kia suất đại hôi lang một loại, huy động thanh giao kia không lồ thân thể liên đối với bốn phương tám hướng cuồng sục mà đi.

"Rầm rầm oanh!"

"Thùng thùng đông!"

Trần Dương hai tay ôm lấy thanh giao cự vĩ, hung hăng đối với chấm đất trên một chút mãnh suất, nhất thời từng đợt nặng nề tiếng vang phát ra, mặt đất đều ở kịch liệt lay động, kia sông lớn bên trong nước sông lại tại lực đánh vào ảnh hưởng xuống, không ngừng tạc nhắc từng đợt triều dâng.

Kia thanh giao cũng là xui xẻo, gặp dung hợp kim thân sau Trần Dương, kim thân vô địch, trả lại cho đối phương một cái cái đuôi, giờ phút này bị suất thất điên bát đảo, đầu óc choáng váng, hoàn toàn buông tha cho chống cự, miệng mũi bên trong tràn ra đại lượng vết máu, thân thể phía trên cũng là bị suất mở từng đạo khùng bố vết rách.

"Ta sát, ta sát, tiểu tử này thế nào như vậy ** , sao , vượt qua lão tử dự liệu a." Đại hôi lang đứng ở một bên nhìn xem kia quanh thân kim quang nhấp nháy giống như thiên thần đi tới một loại Trần Dương, kích động nói bừa.

Kết quả như vậy, quả thật vượt qua đại hôi lang dự liệu.

"Dương ca, dương ca, rất ngu bức , này quả thực giống như thiên nhân a, dương ca ngươi là ta thần tượng!" Vừa mới đứng lên Vương Cường, nhìn xem trước mắt này rung động lòng người một màn, trong hai mắt nở rộ rực rỡ quang mang, kích động lại bình lại khiêu.

Nơi này làm ra lớn như vậy động tĩnh, tự nhiên kinh động luyện khí phong trên người, trong lúc nhất thời đại lượng đệ tử ngự khí đối với nơi này vọt tới.

"Oanh!" Cuối cùng một cái mãnh suất, thanh giao bị hung hăng nện ở trên mặt đất, bắn lên đầy trời đá vụn, Trần Dương buông ra nó cái đuôi, thân hình lui ra phía sau hơn mười bước, thân thể khôi phục bình thường.

Thanh giao giờ phút này đã bị suất gần chết, ý thức mơ hồ, hấp hối nằm trên mặt đất, động đều không thể nhúc nhích một chút, trên người không ngừng có máu chảy xuống.

Trần Dương sờ lập chỗ, quanh thân trăm mét trong vòng mặt đất, không có một chỗ là đầy đủ , nơi nơi đều là từng đạo thật dài dấu vết, đó là suất thanh giao lúc, nện ở trên mặt đất lưu lại dấu vết, mỗi một đạo dấu vết bên trong đều có chói mắt máu tươi.

"Tiểu tử, có người đến đây, ngươi thỉnh ần dấu thực lực a, bức này khoe khoang ** chuyện tình liên giao cho lão tử ta đi!" Đại hôi lang kích động tru lên một tiếng, thân thể trong nháy mắt thành lớn, trong chớp mắt liền biến thành một đầu hùng trắng trâu, nó mạnh mẽ vọt tới, người lập dựng lên, một cước hung hăng dẫm nát thanh giao kia không lồ đầu phía trên, một đôi chân trước lưng đeo ở sau người, tưởng thật có hùng bá thiên hạ ti nghệ khí khái.

Trần Dương cùng Vương Cường đồng thời giật giật khóe miệng, đầu hắc tuyến, này tử cầu rất không biết xấu hổ .

"Suru suru!"

"Huru huru!"

Luyện khí các trong năm chác mười thước đệ tử nghe được động tĩnh, trong đó lại đủ trường lão, bọn hấn ngự khí mà đến, đợi đến tới chỗ này thì chứng kiến vừa vặn là đại hôi lang "Đại phát thần uy" một cước đem thanh giao giẫm gục xuống một màn, lập tức mọi người trong lòng đều là cá kinh.

Người tới bên trong, có rất nhiều là khinh thường Trần Dương mấy người , nhưng mà khi bọn hấn chứng kiến đại hôi lang như thế "Dùng mãnh phi thường" lúc, lập tức một cái giật mình, trong lòng âm thầm may mắn không có trêu chọc bọn hấn, bằng không bị này hùng trắng gia hỏa đá trên một cước, đều có bọn hấn dễ chịu .

Nhưng mà rất nhanh, tất cả mọi người lộ ra cổ quái thần sắc, hưng phấn người có chi, kích động người có chi, chỉ càng nhiều chính là một cổ cổ quái vẻ

mặt, hình như là hài hước, hoặc như là xem kịch vui thần sắc.

Quả nhiên, rất nhanh, liền có nhất đạo khẽ kêu tiếng vang lên, một người ngự kiếm mà đến, thân quần áo lạnh nhạt màu tím quần áo, tay áo bay quyết, đầu đầy tóc đen theo gió tung bay.

"Không nên thương tổn ta tiểu Thanh!"

Người nọ ánh đi vào phụ cận, rõ ràng là một cái mười lăm mười sáu tuổi tiểu la lị, lại một cái xinh đẹp vô cùng tiểu la lị, giống như là một đóa còn chưa nở rộ nụ hoa, đã bắt đầu tàn nát ra mẽ người mùi thơm ngát.

"Đại chó săn, cút ngay!" Tiểu la lị tính tình thập phần nóng nảy, rất xa liền hét lớn một tiếng, thần tình lo lắng chỉ sắc, rất nhanh vọt tới đại hôi lang bên người, một cước đem sau đạp đi ra ngoài.

Tiểu la lị, như thế hung mãnh?

Đại hôi lang bĩu môi, là nó tốt nam không cùng nữ đấu!

Tại đây danh tiểu la lị đã đến sau, đến quan sát mười mấy tên đệ tử đồng thời lui về phía sau, lại có thể có một loại khôn kẻ ăn ý, cho dù là đến nơi đây vài tên trưởng lão đều sắc mặt khó coi lui về phía sau.

Tất cả mọi người đồng tình nhìn đại hôi lang, nhìn xem Trần Dương cùng Vương Cường, giống như mấy người thỉnh gặp xui xẻo lớn một loại.

Này tiểu la lị tên là Lăng Vũ huyền, là luyện khí các Các chủ đại nhân cháu gái, thiên phú dị bẩm, còn tuổi nhỏ tu vi liền đã đạt tới thai tức cảnh ngũ trọng thiên phía trên, tuyệt đối nghe rộn cả người.

Làm Các chủ đại nhân cháu gái, Lăng Vũ huyền nhận hết ân sủng, dường thành Đại tiểu thư tính cách, tính tình ương bướng, hơn nữa lấy lòng gạt bởi vì nhạc, quả thực chính là luyện khí các nhất bá a, hơn nữa cho dù là cái khác mấy các đều nghe nói qua của nàng uy danh.

Lăng Vũ huyền nuôi một cái hiếm thấy lôi quang tử thanh giao, là tam giai cao nhất linh thú, này một người nhất giao cường cường liền hợp hùng bá luyện khí các, quả nhiên là uy phong vô cùng, cơ hồ tất cả mọi người ném qua các nàng thiếu sót, cho dù Lí Hưởng Bắc cùng Đại sư huynh đều tránh khỏi vận rủi.

Nhân ngữ "Bạo lực thanh giao tiểu la lị", hoặc là "Phi thiên Tiểu ma nữ" vân... vân.

Bất quá trò đùa dai về trò đùa dai, này tiểu la lị vẫn là so sánh có chừng mực, nhiều lắm chính là trêu chọc trêu chọc người, chưa từng có xuất hiện qua thương vong chuyện tình, đại khái là theo tiểu la lị lâu, cho dù tính tình lấy hung ác trừ danh lôi quang tử thanh giao lại có thể cũng trở nên bốn cọt đứng lên, hôm nay tại sông lớn trong kiếm ăn, chứng kiến ba nhị bức lại có thể đi vào thánh địa quy định không thể vào nước sông lớn trong tắm rửa, lập tức liền muốn dọa nạt dọa nạt bọn hắn.

Ai biết, lại có thể khiến nó đụng phải một cái cứng rắn gốc rễ, một cái đại **, thân thể cường hãn lại có thể còn hơn thần binh, nếu thượng thiên lại cho nó một lần cơ hội, nó tuyệt đối sẽ không lại như vậy bốn cọt trò đùa dai, quả thực chính là không lên từ sẽ không phải chết a.

"Tiểu Thanh, ô ô ô!"

"Tiểu Thanh người thế nào !"

"Không nên làm ta sợ a!"

Tiểu la lị nằm sấp thanh giao kia không hề đầu biến, thương tâm khóc, quả nhiên là nghe thương tâm, thấy người rơi lệ a.

"Kì kì kì!" Kia thanh giao khôi phục một tia ý thức, thân thể rất nhanh biến xuống, trong chớp mắt liền biến thành thước hứa dài, biến thành một cái mẽ người hình thanh giao, nó dùng đầu cọ cọ tiểu la lị đùi, ý bảo nó không có việc gì.

"Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi, người yên tâm, ta sẽ cho người báo thù." Tiểu la lị kích động thần tình nước mắt, lập tức hung tợn nói một câu, chậm rãi đứng dậy, căn bản là không có đi xem đại hôi lang, mà là trực tiếp nhìn về phía Trần Dương, kia ánh mắt, ẩn chứa sát cơ mãnh liệt, phối hợp tiểu la lị kia non nớt biểu tình, quả nhiên là kinh sợ lòng người a.

"Người vì cái gì muốn đả thương hại ta tiểu Thanh!" Lăng Vũ huyền cau mày, quyết cái miệng nhỏ nhắn, một bộ hùng hổ bộ dáng, ép hỏi Trần Dương.

"Tiểu la lị người ánh mắt không tốt khiến sao? Không thấy được là vị đại hiệp này xuất thủ?" Vương Cường vội vàng mở miệng, đại hôi lang lập tức thừ nhe răng, thần tình tự nhận là hung ác biểu tình.

"Liền nó, còn chưa đủ ta tiểu Thanh tác hàm răng !" Tiểu la lị khinh thường phiến phiến đại hôi lang, trên mặt tràn đầy khinh miệt ý.

"Sao, tiểu nha đầu lại có thể dám khinh thị ta!" Đại hôi lang trong lòng tức giận mắng, lập tức truyền âm nói: "Tiểu tử, nói cho tiểu nha đầu này, lão tử cùng với kia thanh giao quyết đấu!"

"A? Không phải đâu, Tiểu tiên bối? Ngài, ngài được không?" Vương Cường ngạc nhiên nhìn đại hôi lang, còn muốn muốn trước kia thân thể kia không lồ

thanh giao, trên mặt tràn đầy xích quả quả nghi ngờ.

"Sao , nói mau!" Đại hoi lang nổi giận.

"Cái kia, tiểu la lệ, vị đại hiệp này nói, nó muốn cùng ngươi thanh giao quyết đấu, điều kiện không hạn, thời gian không hạn!" Vương Cường mở miệng.

"Ngà?" Lăng Vũ huyền đến đây hứng thú, từ trên xuống dưới đánh giá liếc mắt một cái đại hoi lang, trong mắt hiện lên một tia ác thú vị, lập tức mở miệng nói : "Tốt, ngươi đã muốn chết, đó thật lạ không được bốn tiểu thư , quyết đấu chuyện nghi, ngày khác thông báo các ngươi!"

"Nói mau!" Quay đầu đến, tiểu la lệ lại bắt đầu ép hỏi Trần Dương.

Trần Dương nhìn thoáng qua tiểu la lệ, nhàn nhạt nói: "Chính đáng phòng vệ!"

"Ngươi nói vậy, ta tiểu Thanh chưa bao giờ đã thương ngươi !" Tiểu la lệ rống to, hiển nhiên đối với nàng sủng vật rất tin bất luận.

Đang nói rơi xuống, ở đây rất nhiều bị kia thanh giao trên đùa trôi qua đệ tử một trận ác hân. Chuyện cười! Của ngươi tiểu Thanh không đã thương người? Ngày đó xuống sẽ không có đã thương người mãnh thú .

"Đi!" Trần Dương không tính toán cùng này tiểu la lệ tranh chấp, đó là lãng phí thời gian, nhàn nhạt nói một câu, liền thình xoay người rời đi.

"Ngươi không cho phép đi!" Lăng Vũ huyền khê kêu một tiếng, ngăn cản Trần Dương đường đi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Trêu đùa

"Ngươi muốn như thế nào?"

Trần Dương nhú mày, có chút không kiên nhẫn nói.

"Ngươi, ngươi lại có thể chê ta phiền!" Lăng Vũ Huyền trừng lớn đôi mắt, không thể tưởng tượng nổi nói, loại chuyện này hẳn trước kia thực là chưa từng có trải qua , phạm là là luyện khí các đệ tử, người nào không phải đối với nàng tốt ngôn cùng đội?

"Ta muốn như thế nào? Thương thế của ngươi hại ta tiểu Thanh, ta muốn ngươi phụ trách!"

"Đi!" Trần Dương trực tiếp coi thường, hét lớn một tiếng, khi trước đối với luyện khí phong đi đến.

Nhìn thấy Trần Dương như thế cuồng vọng, lại có thể không đem luyện khí phong Tiểu ma nữ để ở trong mắt, chung quanh người đều lộ ra vui sướng khi người gặp họa vẻ mặt.

"Tiểu tử, ngươi quá cuồng vọng !" Lăng Vũ Huyền hét lớn một tiếng, huy động trường kiếm trong tay đối với Trần Dương chém tới.

"Tiểu nha đầu, ngươi rất buồn bực !" Trần Dương né qua Lăng Vũ Huyền một kiếm, thanh âm bên trong có chút lạnh như băng.

"Trần Dương, đây là Các chủ cháu gái, luyện khí phong nhất bá, ngươi không cần thương đến hắn, nếu không Thần Ma thánh địa đều không có của ngươi dung thân nơi!" Lưu Long lúc này vội vàng đi tới nơi này, đối với Trần Dương truyền âm nói.

"Các chủ cháu gái sao?" Trần Dương lông mày nhú lại, yên tĩnh trở lại, mở miệng nói: "Ngươi muốn ta như thế nào phụ trách?"

"Hướng tiểu Thanh giải thích!" Tiểu ma nữ đắc ý cười, chỉ vào nằm trên mặt đất thanh giao quát.

"Hướng nó giải thích sao?" Trần Dương xoay người sang chỗ khác, nhìn xem kia nửa chết nửa sống thanh giao, khóe miệng hơi hơi kiêu lên, nghiêm túc nói: "Tốt, ta hướng nó giải thích!"

Đang nói rơi xuống, liền đối với thanh giao đi đến.

Ai ngờ, kia thanh giao lại có thể là trang , nhìn thấy Trần Dương lại đây lập tức một cái giật mình, một thước dài hơn thân thể đột nhiên lẳng không bính lên, hóa thành nhất đạo điện quang, vọt tới Tiểu ma nữ Lăng Vũ Huyền phía sau, bụng chầm đất, chia một cái nhỏ nhỏ đầu, đánh giá Trần Dương, một đôi linh động đôi mắt bên trong tràn đầy nhân tính hóa về sợ hãi, thân thể đều ở lạnh run.

"Ta hướng ngươi giải thích!" Trần Dương xoay người lại, đối với Lăng Vũ Huyền đi đến.

"Suru!" Lôi quang từ thanh giao lần thứ hai hóa thành nhất đạo điện quang, thoát ra đi hơn mười thước xa, chính là không chịu khiến Trần Dương tới gần.

Chuyện cười, nó thực là đường đường tam giai cao nhất linh thú, hiềm thấy dị chủng, lấy bản thể chi uy, đều bị Trần Dương đánh nửa chết nửa sống, nó lại không ngốc, chỗ nào còn đuổi theo khiến Trần Dương tới gần đâu?

Trước kia, Trần Dương quanh thân kim quang đại tác phẩm, cơ thể cổ lấy như cầu long, cầm lấy nó cái đuôi kén đứng lên cùng kén động đại bổng từ giống nhau, rồi nó thiếu chút nữa liên tục nó mẹ thậm chí nhận được, kia khủng bố cảnh tượng, nó thực là nhớ rõ rành mạch.

Nằm sắp một khối cự thạch mặt sau, lôi quang từ thanh giao cảnh giác nhìn chăm chăm Trần Dương, tựa hồ chỉ cần sau nhất tới gần, nó liền thành né tránh.

"Tiểu Thanh, ngươi làm sao vậy?" Lăng Vũ Huyền nguyên bản đặc ý thần sắc tiêu thất, nghi hoặc hỏi, đồng thời nàng cảm nhận được chính mình linh thú truyền đến một cỗ ý niệm, trong đó tràn đầy ngập trời sợ hãi.

"Hắn là cái đại **, đừng cho hắn tới gần ta!"

"Ta không cần nói cần, không cần giải thích!"

"Tiểu Thanh, ngươi thật sự là cho ta mất mặt!" Lăng Vũ Huyền không thể nể hà, giờ phút này nàng lại có thể cũng không chế không nổi lôi quang từ thanh giao hành vi, hiển nhiên sau bị Trần Dương dọa không nhẹ, nghĩ đến đây, nàng lửa giận càng tăng lên, xoay người lại quát: "Ngươi cho ta giải thích!"

"Xem ra này cá chạch là cái a, bị của ngươi Vương Bá khí dọa thành như vậy, oa ha ha ha!" Đại hoi lang tại xa xa người lập dựng lên, hai tay vây quanh ở trước ngực, đối với Trần Dương truyền âm khiển trách, thần tình đều là xem kịch vui thần sắc.

Mà Vương Cường đang cho hắn đám lưng, quả nhiên là vô cùng sẽ hưởng thụ.

Trần Dương khóa miệng biên độ càng lúc càng lớn, trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên một tia hài hước chi sắc, nhìn xem như vậy tiểu la lị, không biết tại sao, hắn chính là muốn trêu đùa trêu đùa đôi phương, khiến đôi phương cũng thử một chút tư vị bị hí lộng.

"Bị đánh là sủng vật của ngươi không phải ngươi, ta vì sao hướng ngươi giải thích? Ngươi cũng thấy đấy, hắn cũng không nhận ta giải thích, cho nên thật có lỗi, ta phải đi!" Trần Dương cười nói một câu, xoay người bước đi.

"Ngươi đứng lại đó cho ta!" Lăng Vũ Huyền hét lớn.

"Suru!" Nguyên bản đang đi tới Trần Dương, đột nhiên mạnh xoay người, hóa thành nhất đạo ảo ảnh, trong chớp mắt liền tới tới Lăng Vũ Huyền trước người, hắn hiện tại ước chừng có một thước bảy tám bộ dáng, thân cao so với trước mặt này tiểu la lị ước chừng cao hai cái đầu, có điểm thân cao kém, hắn hơi hơi cúi đầu, nhìn xem sau, nhàn nhạt nói.

"Còn muốn như thế nào?"

"Ngươi, ngươi, ngươi để làm chi dựa vào là gần như vậy?" Lăng Vũ Huyền theo bản năng lui về phía sau vài bước, nuốt khẩu nước miếng.

"Ngươi không phải để cho ta không cần đi sao?" Trần Dương đi tới, thần tình tươi cười, thực sáng lạn.

Cuối cùng, Lăng Vũ Huyền bị bức lui đến một khối cự thạch trước, lui không thể lui, này tiểu la lị chính là yêu nháo một chút, trong ngày thường này anh em đồng môn nhóm thấy nàng cùng thấy quý giống nhau trốn tránh, chỗ nào gặp qua như vậy trận trận, lập tức liền bị dọa mặt mày trắng bệch.

"Ngươi, ngươi muốn điều gì?" Lăng Vũ Huyền mặt cười tái nhợt hỏi.

"Ta muốn làm cái gì? Xin lỗi ngươi a." Trần Dương một tay đỡ tại cự thạch trên, nửa người trên nghiêng tới trước đã qua, nghiêng ngả nói.

Giờ phút này Trần Dương như trước quang nửa người trên, dáng người cường tráng, cơ thể rõ ràng, phong thái lưng chặt hẹp gằng, cực kỳ thêm mắt, cảm thụ được kia nghênh diện đánh tới dương cương khí, còn có kia nồng đậm nam nhân vị, Lăng Vũ Huyền khuôn mặt nhỏ nhắn "Tạch" một chút đỏ bừng, đều nhanh hồng đến cổ .

"Xong rồi, chủ nhân cũng bị này khủng bố gia hỏa chế trụ !" Lôi quang từ thanh giao nghĩ như thế nói.

"Oa, dương ca thật sự là khốc a! Không hổ là thần tượng a!" Vương Cường kích động nắm chặt nắm tay.

"Ai, một viên mới mẻ rau cải trắng a, vừa muốn bị trư cùng !" Đại hoi lang trong lòng tràn đầy khinh bỉ.

"Người, người, người tránh ra!" Lăng Vũ Huyền thần tình đỏ bừng, của nàng chớp mắt, còn có thể nghĩ được đối diện người kia trên người phát ra kia sợ nam nhân khí tức.

"Không cần ta giải thích?" Trần Dương khước miệng nhếch lên, chậm rãi đứng lên thể, nhìn xem trước mắt này giống như cừu nhỏ một loại mặt đỏ tiểu la lệ, âm đạm cười, xoay người rồi đi.

"Này chán ghét gia hỏa cũng không phải không đúng tí nào thôi, đáng người thực cường tráng, so với kia một ít tứ chi phát triển gia hỏa tốt hơn nhiều, nhưng lại có một cổ tử tà mị hương vị." Lăng Vũ Huyền nhìn xem Trần Dương bóng lưng, mặt đỏ thẫm nghĩ.

"Phi phi phi, thật sự là không biết xấu hổ!" Rất nhanh, nàng liền thấp giọng mắng chính mình một câu, lập tức hung tợn đối với Trần Dương khê khê nói : "Người chờ, ta sẽ không bỏ qua cho người."

"Ta chờ đây!" Xa xa , truyền đến Trần Dương thanh âm.

Chung quanh quan sát người chứng kiến kết quả như vậy đều cũng có một ít không thể tưởng tượng nổi, thế giới này rốt cuộc làm sao vậy? Vì cái gì như vậy điên cuồng? Như vậy không công bình? Đánh Nhị sư huynh người hầu, không có việc gì! Bị Tàn trưởng lão ra tay bắt, như trước không có việc gì, ** luyện khí phong nổi danh phi thiên Tiểu ma nữ, vẫn là không có việc gì!

Sao , thế giới này quá điên cuồng !

Thế giới này còn có không biết trước tuyến ?

"Nhìn cái gì vậy?" Tiểu la lệ khê khê một tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ.

"Rầm rập!" Chung quanh người giống như nghe được tử thần ngâm xướng, trong nháy mắt bốn phía mở ra, trốn tránh bạt vô âm tín.

"Một đám vô dụng gia hỏa, bốn tiểu thư có như vậy đáng sợ sao?" Nhìn xem này vội vàng như chó nhà có tang đệ tử, Lăng Vũ Huyền chau mày, trong đời lần đầu tiên có loại cảm giác mất mát.

"Vì cái gì, vì cái gì người kia như vậy đặc biệt!" Lăng Vũ Huyền trong lòng không thể ngăn cản nghĩ tới Trần Dương, rất nhanh nàng lại mắng một câu chính mình không tiền đồ.

"Bốn tiểu thư thực là luyện khí phong phi thiên Tiểu ma nữ, hừ, chờ bị bắt thập đi!" Tiểu la lệ hung hăng quơ quơ nắm tay, hung tợn nói.

"Tiểu Thanh, người cho ta lại đây!" Tiểu la lệ lại biến thành luyện khí phong phi thiên Tiểu ma nữ, hung thần ác sát quát.

"Kì kì kì kì!" Lôi quang tử thanh giao ít hơn ít hơn đi lại đây.

"Người cái không tiền đồ gia hỏa, a, hẳn đều phải xin lỗi người, người lại có thể sợ hãi thành như vậy!" Lăng Vũ Huyền một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng, linh gỗ mìn quang tử thanh giao liền đối với người này bụng một chút mãnh đánh.

"Ba ba ba ba!" Một trận thanh thúy tiếng vang, lôi quang tử thanh giao bị đánh cho đã mất là lệ, oan uổng a, là cái tên kia thật là đáng sợ thôi, sao có thể trách ta, người không phải cũng bị người ta chế trụ thôi?

Bất quá cái này cũng chính là lôi quang tử thanh giao trong lòng ngấm lại, nếu dám nói ra, phi thiên Tiểu ma nữ nhất định giết chết nó nha , mất mặt a.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Hàng xóm mới đến

"Dương ca, người hôm nay rất soái , quả thực, quả thực, không cách nào hình dung a!" Vương Cường kích động nói, nói năng lộn xộn.

"Tiểu tử, người trúng độc quá sâu a!" Đại hoi lang phiết Vương Cường liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói.

Trần Dương mỉm cười, cũng không có nói thêm cái gì, không biết người không sợ, đối với này cái gọi là trưởng lão cùng Các chủ hẳn đều không hề úy

ky, lại sao lại đổi một tiểu nha đầu cuộn phim có điều kiềng kị?

Trở lại chỗ ở, mấy người chuẩn bị thả lỏng một chút, cũng không biết đại hội lang từ nơi này muốn làm đến đây mấy bình rượu ngon, hai người một sói cứ như vậy ngồi ở trong viện mở hết lên.

"Có rượu không đồ ăn, là nhân sinh nhất đại đáng tiếc a." Đột nhiên, nhất đạo già nua thanh âm vang lên, một gã lão giả từ trong phòng đi ra.

"Ai!" Trần Dương mạnh mẽ đứng lên, nhú mảy, trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên một tia kiềng kị, lấy thần thức của hắn lại có thể không có phát giác trong phòng còn có những người khác, bởi vậy có thể thấy được, trước mắt vị này lão giả tu vi tuyệt đối cao dọa người.

Này lão giả tóc có chút tán loạn, dáng người không tính cao lớn chỉ tuyệt đối được cho thân thể cường tráng, thân quân áo cũ kỹ y bào, còn có chút ô tì ở trên mặt, chính thể nhìn qua có chút lồi thối lệch thếch, hắn mỉm cười, nói: "Chàng trai đừng như vậy khẩn trương, ta chính là một cái lão nhân, ngươi như thế làm chi?"

"Vị này lão nhân gia, ngươi là ai?" Vương Cường mở miệng, ngữ khí nghi hoặc.

"Lão phu về sau chính là ngươi nhóm hàng xóm." Lão giả kia mỉm cười, trên mặt có chút hứa nếp nhăn, đi lên tiến đến, chút không lấy chính mình làm ngoại nhân, vung tay lên, bàn đá phía trên liền bày đầy rượu và thức ăn, một cỗ nồng đậm hương khí khuếch tán mở ra.

"Thơm quá a!" Vương Cường hít sâu một hơi, say mê nói.

Đại hội lang giờ phút này mạnh mẽ mở to hai mắt, miệng rộng trong không được chảy chảy nước miếng, cả chính là ăn một lần hàng, cũng không quản đối phương là ai, dù sao tại Thần Ma thánh địa trong không có người xấu là được rồi, lập tức đánh tiếp, gió cuốn mây tan.

Chứng kiến "Kính yêu" Tiêu tiền bối mở ăn, Vương Cường cũng không để ý kị, gia nhập càn quét hàng ngũ.

"Tiểu hữu, ngươi kiềng sao?" Lão giả mỉm cười, tùy ý ngồi xuống, mở miệng hỏi nói.

Trần Dương khoe miệng vì kiêu, thật sâu nhìn liếc mắt một cái lão giả, lập tức liền ngồi xuống, mở miệng nói: "Tiền bối giá lâm, văn bối không có từ xa tiếp đón, thất kính, văn bối tự phạt một ly đi."

Đang nói roi xuống, Trần Dương giữa đầu đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch.

"Tốt, tiểu hữu thật sự là tính tình trung nhân a, lão phu không hỏi từ trước đến nay, cũng làm tự phạt một ly!" Lão giả cười lớn một tiếng, cực kỳ hào phóng hét lên một ly.

Cứ như vậy, đại hội lang cùng Vương Cường điên cuồng càn quét, thỉnh thoảng còn đối ẩm một ly, mà Trần Dương lại cùng lão giả đối nguyệt mà ẩm, song phương cũng không từng nói nói.

"Tiểu hữu, không biết ngươi đối luyện khí nhất đạo thấy thế nào?" Lão giả lần thứ hai hét lên một ly, mới vừa rồi mở miệng hỏi nói, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Trần Dương, như là muốn xem đi ra cái gì một loại.

"Luyện khí nhất đạo, uyên thâm, tại văn bối xem ra, chút không thua gì tu luyện." Trần Dương nói sòng.

"Nga? Kia tiểu hữu cảm thấy được, luyện khí cảnh giới cao nhất là cái gì?" Lão giả hỏi lại, như trước nhìn chăm chăm Trần Dương.

Trần Dương mỉm cười, buông ra trong tay chén, giọng cao nói: "Khí, liền giống như hoa cỏ cây cối một loại, là có sinh mệnh, luyện khí cảnh giới cao nhất, đương nhiên chính là muốn giao cho khí sinh mệnh cùng linh hồn."

"Tốt!" Lão giả vỗ mạnh một cái đùi, kích động giữa đầu hét lên một ly, có chút thổn thức nói: "Đúng vậy, luyện khí cảnh giới cao nhất đó là giao cho khí sinh mệnh cùng linh hồn, bậc này đồng ở sáng tạo một cái hoàn toàn mới sinh mệnh, nhưng mà hiện giờ luyện khí các nhân tài điều linh, không người có thể đạt tới này cảnh giới, ba mươi năm trước, luyện khí các hạng phong quang? Sinh ra bình hồn người không dưới mười tên, danh chấn Thần Ma thánh địa, chỉ hiện giờ, ai."

"Thế gian vạn vật, đều là thịnh cực tất suy, vật cực tất phản, luyện khí các điều linh ba mươi năm, ai biết có hay không đạt tới một cái cực hạn đâu?" Trần Dương mỉm cười, nhất giữa đầu, đem một chén rượu ẩm xuống.

"Tiểu hữu nói không sai, là lão phu quá mức chấp mê, làm phạt, làm phạt, ha ha ha."

"Tiền bối là tính tình trung nhân, văn bối bội phục!"

"Tiểu tử ngươi không cần chụp ta lão nhân gia mã thí a!"

"Văn bối lời nói những câu là thật a."

Chính đáng Trần Dương mấy người đang trong viện chề chén chính hàm thời điểm, này nho nhỏ sân ngoại, đến đây vài đạo thân ảnh, bọn hắn im ắng tránh ở ngoài cửa lớn, cầm đầu người, rõ ràng đó là Văn Chính.

"Sao , hôm nay bị Trần Dương tiểu tử này làm hại mất mát hết, nếu là ta không ra tay chỉnh lý chỉnh lý hắn, ngày sau còn thế nào tại luyện khí các pha trộn đi xuống? Ta tu luyện công pháp thực đặc thù, mỗi tháng đều có vài ngày bị vây đề mê kì, gần nhất đã nhiều ngày vừa mới là đề mê kì, cho nên bị Trần Dương tiểu tử đó chiếm tiện nghi!"

"Để cho, chúng ta che mặt, trực tiếp vọt vào đi, chuyện thứ nhất chính là đem kia chích đại chó săn làm thịt kéo trở về nấu cái lẩu ăn, chuyện thứ hai chính là đem Vương Cường cái kia vương bận gia hỏa đánh choáng"

Văn Chính trên mặt hiện lên một tia tàn nhẫn, hung hăng so đo thù thế, thấp giọng quát: "Đệ tam chính là, phé đi Trần Dương!"

"Văn sư huynh, như vậy được không? Đây chính là phạm vào thánh địa quy củ a, đây là tối kỵ a." Một gã đệ tử mở miệng, có chút do dự.

"Đúng vậy, Văn sư huynh, chúng ta mấy người tu vi còn không có người cao, hơn nữa người chính ở vào mỗi tháng đều có vài ngày đề mê kì, chúng ta làm sao có thể đủ chiến thắng Trần Dương bọn hắn?" Mặt khác một gã đệ tử trực chỉ vấn đề yếu hại.

"Bất quá là vài món thức ăn điều mà thôi, các người liền dọa thành như vậy? Về sau còn thế nào tại luyện khí các pha trộn? Thật sự là mất mặt!"

"Bọn hắn hiện tại đang uống rượu, phỏng chừng đến lúc đó khẳng định sẽ uống say như chết, khi đó chúng ta lại ra tay, đánh bọn hắn một cái trở tay không kịp!" Văn Chính hung hăng nói.

"Đến lúc đó cho dù bị người đã phát hiện thì thế nào? Các trưởng lão sẽ vì một cái phé nhân đối với ta như thế nào sao?"

"Văn sư huynh tưởng thật thông minh tuyệt đỉnh, kẻ này khả thi!"

"Sao , vậy cũng là mưu kế? Tiểu tử người ninh nọt công phu thật đúng là kém có thể!" Văn Chính đối với tiểu tử đó đầu chính là một chút loạn tước.

Trong viện.

"Trần Dương a, người là người ở nơi nào a?" Lão già hét lên rất nhiều, hiển nhiên tâm tình rất không tồi, Trần Dương tiểu tử này rất đúng ăn uống, hiện tại trực tiếp xưng hô tục danh .

Mà Trần Dương lại được lão già chỉ thị, đừng làm như người xa lạ, đừng làm như người xa lạ, trực tiếp xưng hô lão lăng.

"Sở quốc, Giang Ninh thành người!"

"Đó là cái chim không thêm ịa địa phương a." Lão lăng uống nhiều quá, nói bừa.

"Này, lão lăng, ta cảm thấy được người có thể không cần như vậy trực tiếp!" Trần Dương không nói gì ngưng ể.

"Ha ha ha ha" Lão lăng ngửa mặt lên trời cười to, hắn cũng không biết đã bao lâu, mười năm vẫn là hai mươi năm, hắn chưa từng có như hôm nay buổi tối như vậy tâm tình như thế vui mừng .

Nhưng mà có chút thời điểm, luôn có như vậy một ít tự cho là đúng gia hỏa thích đánh vỡ người ta thật là tốt tâm tình, tỷ như Văn Chính.

"Oanh!"

Nhất đạo nô âm thanh truyền đến, tiểu viện đại môn bị đá văng, Văn Chính dẫn theo ba người vọt tiến vào, bốn người đều là che mặt, một người đối với đại hoi lang phóng đi, một cái đối với Vương Cường phóng đi, Văn Chính dẫn theo một người lao thẳng tới Trần Dương.

"Di, thế nào nơi này còn có cái lão già?" Văn Chính trong lòng nghi hoặc, nhưng mà đã đến đây, không để cho nghĩ nhiều .

"Con mẹ nó, thế nào xui xẻo như vậy, lại đá đến thiết bản !" Đợi đến thấy rõ lão già kia bộ dáng, Văn Chính lập tức quý kêu một tiếng, quanh thân lông tơ dựng đứng, cả người đều giống như bị điện giật một loại, nháy mắt cảm nhận được ** cảm giác.

"Triệt, mau bỏ đi!" Văn Chính dất giọng hát khiển trách, xoay người liền đối với bên ngoài chạy tới.

"Sao lại thế này?"

"Văn sư huynh chạy cái gì?"

Thặng dư ba người thập phần khó hiểu, nhất thời không phản ứng lại đây, do đó sừng sờ ở nơi đó, chạy cũng không phải, bắt người cũng không phải.

"Ba **, chạy mau!" Văn Chính đã chạy tới cửa, quát to một tiếng liền đối với ngoài cửa chạy.

"Thương thiên nột, người nhất sét đánh từ ta đi, tiểu tử này có phải là của ta hay không khác tính a, thế nào nhất gặp được tiểu tử này sẽ không có chuyện tốt a." Văn Chính giờ phút này như là điên một loại, một bên chạy, một bên dất giọng hát quý kêu.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Khổ bức Văn Chính

"Chạy a!"

"Khẩn trương chạy!"

"Triệt!"

Lúc này, cho dù là ngốc tử cũng biết ra biển cỏ, việc chính người đều chạy, bọn hán tự nhiên sẽ không ngốc đến ở tại chỗ này được bắt lấy.

"Thật sự là mất hứng!" Lão lăng nhú mày, cảm giác say tán đi một chút, nhàn nhạt nói.

"Ngăn lại bọn hán!" Trần Dương mạnh mẽ đứng lên, quát to.

Tuy rằng giờ phút này đã rượu qua ba tuần, mấy người đều có một chút huân, nhưng mà đối với võ giả mà nói, như vậy chút rượu ý chỉ cần vận chuyển linh lực liền có thể rất nhanh hồi, nhìn thấy có người như vậy không cảm thấy được tới quấy rầy bọn hán tửu hứng, đại hội lang người thứ nhất đứng lên, giương nanh múa vuốt đối với mặt sau cùng hai người phóng đi.

"Ngao ô!"

"Ngao ô!"

Đại hội lang liên tục hai tiếng sói tru, trực tiếp đem hai người kia dọa thân hình một cái lão đảo, cuối cùng bị đại hội lang một cái ác cẩu chụp mồi, đem hai người đặt tại trên mặt đất.

Cùng lúc đó, Vương Cường cũng liền xông ra ngoài, một quyền đem còn lại một người lược thật.

Vốn mấy người kia tu vi thậm chí ít hơn, tuy rằng so ra kém Văn Chính, nhưng cũng không phải Vương Cường có thể đối phó, nhưng mà giờ phút này bọn hán có tật giật mình, một lòng muốn chạy trốn, lại há có thể phát huy ra cái gì thực lực?

"Sưu!" Bát bộ cân thiên bước ra, Trần Dương giống như một trận gió một loại liền xông ra ngoài, không bao lâu, bên ngoài truyền đến đánh nhau cùng kêu thảm thiết thanh âm, sau một lát, nhất đạo thân ảnh bay tiến vào, trùng điệp nện ở trên mặt đất, cùng ba người kia nằm ở cùng nhau.

Trần Dương đi theo vọt tiến vào, võ võ quần áo, lăng lăng nhìn té trên mặt đất bốn người.

"Nơi nào đến mao tặc? Lại có thể dám đánh chúng ta chủ ý?" Vương Cường đi lên đối với Văn Chính chính là một cước, đá sau hú lên quái dị.

"Lão lăng, bọn hán quấy rầy rượu của ngươi hứng, ngươi nói làm như thế nào xử lý đi." Trần Dương đương nhiên biết những người này đột nhiên chạy trốn, là bởi vì thấy được lão lăng ở trong này, cho nên trực tiếp hỏi.

"Bọn hán đã quấy rầy chúng ta tửu hứng, sẽ không thành tiếp tục quấy rầy." Lão lăng mở miệng, ngữ khí hờ hững. Đã không có vừa mới cái loại này phóng đảng, phóng túng cảm giác, giờ phút này hán, nhìn qua như là một thượng vị giả.

"Lão lăng? Tiểu tử này lại có thể xưng hô chúng ta cao nhất Các chủ đại nhân là lão lăng?" Nằm trên mặt đất Văn Chính nháy mắt hỗn độn.

Sao, thế giới này rốt cuộc làm sao vậy? Thế giới này rốt cuộc làm sao vậy?

Quá điên cuồng, quá điên cuồng, hán sao, hán sao, để cho ta chết đi!

Văn Chính trong lòng kêu rên, không thể nhận sự thật này, đem hán đánh không có việc gì coi như xong, Tần trường lão đến đây, không thành công cũng không cái gọi là, ** Các chủ đại nhân cháu gái lại có thể không có việc gì hán cũng nhìn, hiện tại lại có thể cùng Các chủ đại nhân ngồi cùng bàn mà ăn, còn xưng hô lão lăng, này con mẹ nó tính toán chuyện gì a?

Rất quý quái!

"Một khi đã như vậy, đem bọn họ ném ra đi!" Trần Dương nhàn nhạt nói một câu, đi đến chỗ ngồi ngồi đi xuống, lần thứ hai cùng lão lăng uống nháp rượu đến.

Cứ như vậy, khổ bức Văn Chính lần thứ hai bị ném đi ra ngoài.

Ở giữa này nho nhỏ nhạc đệm không có ảnh hưởng mấy người tửu hứng, ngược lại giúp cho lớn lên tửu hứng, lão lăng phát tay lại xuất ra hơn mười cái vỏ rượu ngon, mấy người bắt đầu lần thứ hai chèn chén lên.

"Không cần nhìn, lão phu vừa tới liền nhìn ra đến ngươi là thượng cổ dị chủng, Khiếu Nguyệt thiên lang, có thể miệng nói tiếng người, không cần câu nệ." Lão lăng mở miệng, nhìn xem đại hoi lang, trên mặt tràn đầy nghiền ngẫm cùng trêu chọc chỉ sắc.

"Tốt ngươi cái lão đầu, đã nhìn ra cũng không sớm nói, làm hại lão tử ghen lâu như vậy, nhanh ghen điên rồi!" Đại hoi lang chửi ầm lên, rốt cục có thể nói chuyện, đối với một cái khí phách hảo hùng nam nhân đến nói, uống rượu thời điểm không thể tâm tình nhân sinh, nên bao nhiêu hắc ám chuyện tình a.

"Ha ha ha." Lão lăng cười to, chút không nghĩ đến xử, tiếp tục cùng Trần Dương tâm tình lên, rất có một loại lão phu tán gẫu phát thiếu niên cuồng cảm giác.

Hai người theo nhân sinh cho tới gia thế lại cho tới luyện khí, đối với này lão lăng, Trần Dương rất có hảo cảm, đối phương rõ ràng thân phận rất cao, không chút nào không có cái giá, hơn nữa đối với luyện khí nhất đạo biết chỉ quá sâu, cùng hắn tâm tình lâu như vậy, Trần Dương thu hoạch pha phong, rất nhiều nghi hoặc bị giải khai.

Mà ở lão lăng xem ra, tiểu tử này rất đúng ăn uống, hơn nữa đối với luyện khí nhất đạo quả thật rất có thiên phú, hơn nữa cũng biết rất nhiều hán căn bản là không biết luyện khí phương diện tri thức, khiến hắn kích động tốt đỉnh, bởi vì rất nhiều quấy nhiễu hắn rất nhiều năm vấn đề khó khăn, tại Trần Dương tùy ý một câu trong liền giải quyết dễ dàng, quả nhiên là tri kỷ a.

Ẩm đến hàm chỗ, đại hoi lang không ngừng khiển trách, lại có thể nhảy tới trên bàn đá mặt, vặn vẹo nó kia to mọng phong đồn, miệng hừ không biết tên cười nhỏ tử, hé ra đại mặt phía trên tràn đầy say ngà ngà, kia buồn cười bộ dáng sách dẫn mấy người cười vang không thôi.

"Cối, cối, tất cả cối!" Vương Cường bị đại hoi lang kéo đi lên, tam xuống hai cái sẽ đem y phục của hắn lột, chỉ còn lại có ** khố, Vương Cường cũng không cái gọi là, một người một sói quơ quần áo, tại trên bàn đá sôi nổi.

"Ha ha ha." Trần Dương cùng lão lăng cười to vượt quá. Cuối cùng song phương lại đứng dậy, đi theo đại hoi lang cùng Vương Cường tiết tấu nhảy dựng lên.

Này một đêm, mỗi một mọi người cảm thấy được rất vui vẻ, khoái hoạt.

Hôm sau.

Ánh sáng mặt trời mới lên, trong thiên địa một mảnh tươi mát.

Tiểu viện trong, đại hoi lang cùng Vương Cường gấu gao ôm ở cùng nhau, chính vù vù ngủ nhiều, Vương Cường thỉnh thoảng táp nện miệng, mơ mơ màng màng nói mê vài câu, bàn tay to tại đại hoi lang trên người vuốt, không biết mơ thấy cái gì thiếu nhi không nên cảnh tượng.

Nhìn xem này một người một sói, Trần Dương có chút bất đắc dĩ, vận chuyển công pháp đem trong cơ thể rượu lực hơi điệu, cả người nháy mắt cảm giác vô cùng thanh tỉnh tinh thần, lão lăng tắc không biết đi nơi nào, đâu.

"Đi lên!" Trần Dương một cước đá vào đại hoi lang trên cái mông, sau một cái giật mình, mạnh mẽ nhảy dựng lên, đem Vương Cường quăng ngã cái ngưng tụ.

"Mỹ nữ, ta mỹ nữ đâu?" Vương Cường mơ mơ màng màng mở mắt ra, còn đang suy nghĩ mỹ nữ.

"Nặc, này không phải là của ngươi mỹ nữ?" Trần Dương đối với đại hoi lang giờ giờ lên cầm, biểu tình nghiền ngẫm.

"Ta rõ ràng mơ thấy có cái dáng người đầy đặn mỹ nữ nằm ở ta trong lòng a? Đi đâu vậy?" Vương Cường nghi hoặc tự nói.

"Sao, chẳng thể trách lão tử nằm mơ có chút mẫu Khiếu Nguyệt thiên lang tại lão tử trên người sờ tới sờ lui, nguyên lai là tiểu tử ngươi làm chuyện tốt, tìm đánh!" Đại hoi lang quát to một tiếng, giương nanh múa vuốt đối với Vương Cường đánh tới.

"Lão tử thủ thân như ngọc nhiều năm như vậy, lại có thể bị tiểu tử ngươi cấp sờ soạng!"

"Này, này, hiểu lầm, hiểu lầm a, a." Vương Cường hé ra nét mặt già nua tạch một chút đỏ, muốn giải thích, cuối cùng truyền đến hét thảm một tiếng âm thanh.

"Ta sẽ lại cho ngươi tẩy một lần tắm!"

"Thật sự là cực phẩm a." Trần Dương ngửa mặt lên trời thở dài, không hề quan này hai cái giống nhau không dựa vào phổ gia hỏa.

Đánh bồn lạnh leo nước trong, Trần Dương bắt đầu rửa mặt đứng lên.

Bên kia, Vương Cường theo trong phòng xuất ra một cái hoa quần cộc, khắp khiêng tiêu sái đến lớn hôi lang bên người, mơ hồ không rõ nói: "Tiêu tiền bối, này, đây là tiểu đệ ta một chút tâm ý!"

"Để làm chi?" Đại hôi lang hung tợn hỏi.

"Cái kia, Tiêu tiền bối ngài là tôn quý viễn cổ dị chủng, là thần thú, luôn người lập dựng lên, của người cái kia gì liền bại lộ đi ra rồi, ngài không thể luôn như vậy a, bằng không người ta sẽ nghĩ đến ngài là bại lộ cuồng, chỉ cần mặc vào này quần cộc, ngài là có thể không kiêng nể gì đứng dậy."

Vương Cường nhếch miệng cười, trên mặt có bị đại hôi lang tấu trời qua vết thương, liên lụy đến, lập tức hít vào một luồng lương khí.

"Hữu lý, lão tử trước kia thế nào không nghĩ tới, chẳng thể trách này mỹ nữ chứng kiến lão tử bỏ chạy, nguyên lai là vì vậy nguyên nhân a, tiểu tử người coi như biểu, lần này chuyện tình coi như xong!" Đại hôi lang ngạo nghễ nói, một bộ tiền bối phong phạm, tiếp nhận Vương Cường quần cộc sẽ mặc đi lên.

"Ồi, thật sự là thích hợp a, thực phù hợp Tiêu tiền bối ngài khí chất!" Vương Cường lập tức nịnh nọt.

Giờ phút này đại hôi lang chính nhân lập dựng lên, nửa người dưới bọc lấy, ôm lấy, vây lấy một cái có chút bó sát người hoa quần cộc, chính nhân khuôn người dạng bôi bôi, một đôi chân trước lưng đeo ở sau người, không ngừng gặt đầu, còn thường thường xoay xoay nó kia to mọng phong đồn, xem ra thập phần vừa lòng này hoa quần cộc.

"Phốc!" Vừa mới Trần Dương giờ phút này quay đầu đến, chứng kiến trước mắt một màn, một ngum thủy khổng lồ chế không nổi phun tới.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Giai nhân lai tập

Thu thập xong xuôi, mấy người đi vào luyện khí động.

Vừa xong cái động khẩu, liền chứng kiến Văn Chính tại hai gã người hầu nâng xuống, khắp khiêng tiêu sái đến.

"Ồi, đây không phải Văn sư huynh sao? Ngài đây là làm sao vậy?" Vương Cường vội vàng đi ra phía trước, ra vẻ không biết hỏi, có vẻ thực thân thiết.

Có lẽ là theo đại hôi lang kia hàng ngũ lâu, người này cũng có chút bồn cọt, quả nhiên là gần mặc người hắc a.

"Không có gì, không có gì!" Văn Chính vừa định bảo nổi, chứng kiến Trần Dương nghênh diện mà đến, lập tức kể lại hai câu, tại người hầu nâng xuống vội vàng rời đi.

Nhìn xem rồi đi Văn Chính, Trần Dương trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên một tia tinh quang, lập tức tiện lợi trước đối với luyện khí động đi đến.

Rất bên ngoài luyện khí thai, ngọn lửa uy lực quá thấp, căn bản là không thích hợp Trần Dương luyện khí, cho nên lúc này đây hắn trực tiếp lựa chọn tam phẩm luyện khí thai, cảm thụ được kia cực nóng ngọn lửa tại thiêu đốt, hắn vừa lòng gặt gặt đầu.

Mà đại hôi lang lại khoa trương, như là cùng Trần Dương thi đấu giống nhau, trực tiếp vọt tới ngũ phẩm luyện khí thai, nơi đó một người đều không có.

Vương Cường tu vi, chỉ đủ tại nhị phẩm luyện khí thai luyện khí, bất quá hắn đã thực thỏa mãn.

"Kia chích đại chó săn tại ngũ phẩm luyện khí thai luyện khí?"

"Này, này, điều đó không có khả năng đi?"

"Ta hoa mắt? Người xem tới sao?"

"Còn không phải sao, người này thật sự tại ngũ phẩm luyện khí thai luyện khí a, nơi đó ngọn lửa độ nóng thực là liên tục một ít trường lão đều không chịu

nói a, nó lại có thể có thể thừa nhận cư trú? Xem chừng còn thực nhẹ nhàng a."

"Xem ra chúng ta thật sự liên tục ** cũng không bằng a."

"Sao , thế giới này làm sao vậy?"

"Tốt nhất là đem ngươi nha trên người mao toàn đốt rụi!"

Đại hội lang giờ phút này vô cùng đặc ý, đông đưa nhắc cực kỳ ** tư thế, bắt đầu rèn đứng lên, một trận "Leng keng thùng thùng" gó âm thanh từ bên trong truyền đến, xem bên ngoài liên can đệ tử trợn mắt há hốc mồm, hâm mộ người có chí, ghen tị người có chí, sôi gan người cũng có chí.

Cuối cùng, bọn hắn chết lặng , đôi này điên cuồng thế giới mất đi tin tưởng.

Trần Dương tháng này nhiệm vụ là tạo ra ba chuỗi hạ phẩm trường kiếm, đã rèn một phen, hắn xuất ra tài liệu, bắt đầu nghiêm túc rèn luyện đứng lên, đối với hắn mà nói, hắn hiện tại cũng không phải tại đúc kiếm, mà là tại tăng lên kiếm đạo tu vi cùng cảm ngộ.

Trong tay đại chùy mỗi một lần xao xoảng, thần thức của hắn hải sẽ gặp chấn động một lần, sinh ra cộng hưởng, loại cảm giác này thực kỳ lạ, không cách nào hình dung.

"Đồ cầm đồ cầm" đánh thanh âm một hồi thông thả mạnh mẽ, một hồi gấp gáp giống như mưa rèn gió dữ, cứ như vậy, ước chừng đã qua ba canh giờ, Trần Dương rèn ra hai thanh trường kiếm.

Nhà hai thanh trường kiếm bề ngoài nhìn qua đều thực bình thường, giống nhau không có kiếm cách, chuỗi kiếm không có rèn, hiện ra nguyên thủy quặng sắt trạng thái, chỉ cốt tủy là như vậy hai thanh bình thường trường kiếm, lại như là ẩn chứa sinh mệnh một loại, có chút linh động khí tức phát ra, đó là bị giao cho linh hồn dấu hiệu.

Không hề nghi ngờ, này lại là hai thanh ẩn chứa kiếm hồn bảo kiếm.

"Thứ nhất thanh kiếm kêu Dương Nhất, các ngươi đã kêu Dương Nhị cùng Dương Tam đi!" Trần Dương nhàn nhạt tự nói một câu, đem rèn tốt trường kiếm thu vào linh giới bên trong.

Lúc này, bên ngoài vang lên huyền ảo âm thanh, hình như là đến đây cái gì đại nhân vật một loại, không bao lâu, nhất đạo tuyết trắng thân ảnh tại đông đảo đệ tử vây quanh xuống đi đến, mục tiêu, Trần Dương.

Người tới rõ ràng là Tiêu Băng Linh.

Hôm nay Tiêu Băng Linh như trước là quần áo áo trắng trắng tuyết, tuyết mỹ dung nhan phía trên lộ vẻ sinh ra không nên lại gần lạnh như băng biểu tình, mặt cười như sương, một đôi mắt đẹp giống như bầu trời Tinh Thần một loại nở rộ rực rỡ mà lại thanh bần quang mang, cho dù là tại đây cực nóng luyện khí trong động, đều không thể đem nắng này khỏi ngàn năm núi băng hòa tan một chút ít.

"Trần Dương, đã lâu không gặp!" Tiêu Băng Linh tại mọi người kinh ngạc trong ánh mắt đi đến Trần Dương trước người, mở miệng nói, ngữ khí tuy rằng thực lạnh như băng, nhưng mà nghe vào ở đây người trong tai, lại giống như âm thanh thiên nhiên.

Trần Dương lúc này đang chà lau chính mình kiếm sống gia hòa, đại thiết chùy, nghe được thanh âm không được ngẩng đầu lên, đợi đến chứng kiến là Tiêu Băng Linh sau, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, nhàn nhạt nói: "Có chuyện gì sao?"

Ta sát, ta sát, ta cái sát!

Chung quanh người giờ phút này hoàn toàn nổi giận, này Trần Dương cũng quá hung hăng can quấy chứ, nói với hắn nói chính là ai? Đây chính là lần này Thần Ma thánh địa tuyển nhận đệ tử trong xinh đẹp nhất sư muội a.

Tại Thần Ma thánh địa bên trong, Tiêu Băng Linh tư sắc tuyệt đối có thể xếp hạng trước tam, hướng chi người ta vẫn là khí chất hình lãnh diễm nữ vương, tức thì bị thánh kiếm các Các chủ đại nhân thu là thân truyền đệ tử, cùng ngươi một cái thái độ nói chuyện đã là phi thường nể tình , ngươi nha lại có thể này phúc bộ đáng?

Chúng ta thực là liên tục đáp cái san cũng chưa cơ hội a!

"Trần Dương, ngươi quá kiêu ngạo , cư nhiên như thử cùng Tiêu sư muội nói chuyện, có điểm tính chất vốn có được chưa?" Một gã luyện khí các sư huynh mở miệng, sôi gan.

"Trần Dương, ta muốn cùng ngươi quyết đấu, lấy trừng phạt ngươi đối với ta trong lòng nữ thần bất kính hành vi!" Một gã thanh niên mở miệng, muốn rút kiếm.

"Trần Dương, lập tức hướng băng linh tỷ tỷ giải thích!" Một gã thiếu niên mở miệng, tức giận thần tình đỏ bừng.

Nhìn xem những thứ này bị sắc đẹp mê thiên toàn địa chuyển gia hòa, Trần Dương nhú mày, không nói hai lời, đem thiết chùy thu vào linh giới, xoay người liền đối với bên ngoài đi đến.

Tiêu Băng Linh mặt không chút thay đổi, nhìn thoáng qua Trần Dương, lại có thể nhắc chân đi theo.

"Tiểu tử này quá kiêu ngạo, hẳn nghĩ đến chính mình là ai a, cư nhiên như thử không coi ai ra gì!"

"Hiện tại con người mới thế nào đều như vậy đi động khoa?"

"Người còn không biết đi? Đây Trần Dương phải được a, đánh sư huynh, đắc tội trưởng lão, ** Tiểu ma nữ, tại luyện khí các rất không thể làm chuyện tình hân đều làm, người ta không phải là hảo hảo mạnh khỏe?"

"Ngạch? Đây, ta gần nhất ra ngoài làm nhiệm vụ, có vẻ như không có nghe nói a."

"Quá kiêu ngạo, này Trần Dương quả thực không coi ai ra gì, cuồng vọng tự đại, đi, đi ra ngoài nhìn xem tiểu tử này rốt cuộc muốn như thế nào!"

Nhất thời, một đám hộ hoa sứ giả "Phân phát" một tiếng liền xông ra ngoài, một đám tình cảm quần chúng xúc động, một bộ xử lý Trần Dương lão tử sẽ có cơ hội bộ dáng.

Ngoài động, Tiêu Băng Linh lần thứ hai gọi lại Trần Dương, mở miệng nói: "Có không hữu thời gian hãy nghe ta nói vài câu?"

"Nếu người tới chỉ là vì triển lãm của người mị lực, như vậy thật xin lỗi, ta không có hứng thú!" Trần Dương khoanh tay mà đứng, nhàn nhạt nói.

"Các vị, mời trở về đi!" Tiêu Băng Linh nhú mày, xoay người lại, đối với phía sau một đám người nói.

"Tiểu sư muội, người làm sao vậy? Có phải hay không tiểu tử này khi dễ người? Nói cho sư huynh, sư huynh thay người trút giận!"

"Băng linh tỷ tỷ, người có thể ngàn vạn lần không cần cứng rắn chống đỡ a, có việc nói đi ra, chúng ta tất cả mọi người có thể trợ giúp của người."

"Đúng vậy, nữ thần, có việc nói việc!"

Một đám hộ hoa sứ giả nhất thời kích động biểu hiện, phía sau tiếp trước.

Nhìn xem trước mắt bọn này người, Tiêu Băng Linh sắc mặt càng băng hàn, trong trẻo đôi mắt bên trong hiện lên một tia không kiên nhẫn, nàng ghét nhất bị là những thứ này cả ngày gian như là ruồi bọ một loại vây quanh ở bên người nàng "Lú rú" tục nhân, cổ tình còn tự xưng là ** hào phóng.

"Các vị, mời trở về đi!" Tiêu Băng Linh lần thứ hai lặp lại một lần, ngữ khí bên trong đã không mang theo một tia tình cảm, bọn hắn dám khẳng định nếu là lại đội đi xuống, trước mắt vị này núi băng mỹ nhân tuyệt đối dám đối với bọn hắn ra tay, hơn nữa, không chút lưu tình.

Mọi việc dừng lại, không thể để cho nữ thần chán ghét chính mình!

Ôm ý nghĩ như vậy, mọi người lập tức biết điều rời đi, nhất thời nơi này thanh tĩnh xuống dưới. Bất quá có mấy người đang rời đi lúc thật sâu nhìn liếc mắt một cái, ánh mắt ý vị thâm trường.

"Người có thể nói!" Trần Dương chưa có quay đầu lại, nhàn nhạt nói.

Đối với Tiêu Băng Linh, Trần Dương hiểu biết không nhiều lắm, lần trước tại lương giới sơn mạch bên trong vô tình trong lúc đó cứu nàng một hồi, kỳ thật Trần Dương chính mình cũng rõ ràng nếu không phải biết tay người là Khương gia Nhị thiếu gia, hẳn là tất nhiên sẽ không mạo hiểm ra tay.

Cho dù phía sau, là một cái tư sắc không thua ở Trần Vũ Hân cùng Lí Nhược Lan tuyệt sắc mỹ nhân, hơn nữa còn là độc đáo núi băng mỹ nữ, chỉ Trần Dương cũng không phải bao nhiêu cảm thấy hứng thú, hai người liên tục bằng hữu đều không thể tính.

"Cảm tạ người lần trước viện trợ!" Tiêu Băng Linh mở miệng, ngữ khí rất lạnh lùng, nói thật, hoàn toàn nhìn có chút cảm kích ý.

"Không cần, thuận tay mà thôi!" Trần Dương xoay người lại, nhìn xem trước mắt này lạnh như băng giống như núi băng, lãnh diễm giống như tuyết liên một loại nữ nhân.

"Ta nghe nói, Khương Ngự Phong bị giết, là người xuất thủ đem?" Tiêu Băng Linh nhú mày, lần thứ hai mở miệng.

"Như thế nào?" Trần Dương hỏi lại.

"Lúc này đây, Khương gia đệ nhất thiên tài khương ngự trạch cũng tiến nhập Thần Ma thánh địa, gia nhập trấn ma điện, Khương gia chủ yếu đệ tử trên người đều có linh hồn ấn ký, người giết Khương Ngự Phong, trên thân của người sẽ gặp bị gieo xuống giết hại Khương gia trọng yếu đệ tử lạc ấn, khương ngự trạch khẳng định sẽ phát hiện, cho nên, người phải cẩn thận!"

Tiêu Băng Linh một hơi đem nói nói xong, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, chính cô ta đều không có nghĩ đến, nàng lại có thể có thể đối một người nói nhiều lời như thế.

"Đa tạ nhắc nhở!" Trần Dương mỉm cười, cũng không phải bao nhiêu để ý.

"Cáo từ!" Tiêu Băng Linh thật sâu nhìn liếc mắt một cái Trần Dương, xoay người ngự kiếm mà đi.

"Khương gia đệ nhất thiên tài sao?" Nhìn xem rồi đi Tiêu Băng Linh, Trần Dương thấp giọng tự nói, trong mắt, hàn quang thoáng hiện.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Lo lắng âm thầm

Thời gian như nước chảy giống tại đầu ngón tay xẹt qua, trong nháy mắt đó là nửa tháng sau.

Trong khoảng thời gian này bên trong, Trần Dương mỗi ngày đều là đang không ngừng đúc kiếm bên trong vượt qua, tại một ngày một đêm đúc kiếm trong quá trình, hắn đối với kiếm đạo lý giải càng thâm hậu, đối với đúc kiếm cũng càng thêm thuận buồm xuôi gió, hắn rèn kiếm đã tới Dương Thập Ngũ, không có chỗ nào mà không phải là ẩn chứa kiếm hồn bảo kiếm.

Trừ bỏ đúc kiếm ở ngoài, mỗi ngày buổi chiều, hắn liền đầu nhập luyện đan nghiên cứu bên trong, kiếp trước, hắn đối với luyện đan nhất đạo cũng đọc lướt qua rất nhiều, đối với hắn mà nói, luyện đan cũng là một gã võ giả chuẩn bị kỹ năng, bởi vì này là có thể tăng lên võ giả thần thức tốt nhất cách.

Bởi vì luyện đan là cần dựa vào thần thức duy trì, thập phần tiêu hao tâm thần, cho nên tại luyện đan quá trình bên trong có thể tốt lắm rèn luyện thần thức hơn nửa đêm lớn mạnh.

Này hơn nửa tháng nghiên cứu, Trần Dương đối với luyện đan cũng dần dần thuần thục lên, hắn hiện tại đã có thể tùy ý luyện chế tam phẩm dưới đan được.

Về phần đại hội lang còn lại là mỗi ngày đều chạy tới luyện khí trong động luyện khí, đã trở thành luyện khí trong động nhất đạo "Lượng lệ" phong cảnh tuyến, có sự tồn tại của hắn, hoàn toàn đã kích hoạt này luyện khí các đệ tử hùng tâm tráng chí, sao, một cái chỗ sẵn đều có thể người khuông người dạng luyện khí, vì cái gì bọn hắn không thể? Bọn hắn có tư cách gì nhân hạ đâu?

Mà Vương Cường còn lại là mỗi ngày đi theo đại hội lang mặt sau, nhận Tiêu tiền bồi hùn đúc cùng **, mỗi ngày ít nhất bị hung hăng tước trên mười hồi 8 hồi, đại hội lang mỗi kỳ danh viết: lão tử là vì người tốt!

Hiện tại luyện khí các, truyền lưu một câu danh ngôn, thì phải là: "Vương Cường tuy rằng không luyện chế thành công qua một thanh kiếm, nhưng mà hắn chưa bao giờ buông tha cho; đại chỗ sẵn mặc dù là một con **, nhưng lại so với người ngu bực; hoành phi: thả luyện thả cố gắng.

Ban đêm, quần tinh rực rỡ.

Trong phòng, Trần Dương khoanh chân ngồi dưới đất, đối diện với hắn là một cái nửa người lớn nhỏ được đỉnh, đỉnh xuống hóa diễm hừng hực thiêu đốt, đỉnh trong có một viên dị dạng đan được đang rất nhanh xoay tròn, tại hắn kia cường đại thần thức dưới sự khống chế, bắt đầu chậm rãi thành hình.

Làm một gã luyện dược sư, nhất định phải có hai điểm, điểm thứ nhất là cường đại thần thức, điểm thứ hai đó là hòa diễm.

Chế thuốc là cần dựa vào hòa diễm, lửa này diễm có thể là của người bốn mạng chân hỏa, cũng có thể là hỏa hệ vũ kỹ, hoặc là ngoại hỏa, nhưng mà tốt nhất hỏa diễm cũng bốn mạng chân hỏa không thể nghi ngờ.

Bởi vì chỉ có bốn mạng chân hỏa mới có thể tại thần thức dưới sự khống chế, phát huy ra hoàn mỹ nhiệt lực đem dược liệu luyện hóa, thành hình. Cho nên đan linh các tuyến nhận đệ tử điều kiện rất đơn giản, thì phải là nhất định có bốn mạng chân hỏa, mặc kệ mạnh yếu, có hỏa là được.

Nhưng mà Trần Dương hiện tại cũng không có bốn mạng chân hỏa, rơi vào đường cùng, cũng chỉ có thể sử dụng ngoại hỏa chế thuốc.

Thời gian chậm rãi lướt qua, nửa khắc chung sau, Trần Dương đôi mắt đột nhiên mở, ấn đường vừa động, cường đại thần thức giống như thủy triều một loại khuếch tán mở ra, điên cuồng dũng hướng được đỉnh bên trong, đem kia dị dạng đan dược vây quanh, giống như một phen đem đại chủy một loại, không ngừng đánh.

Tại thần thức tổ hình dưới, kia đan dược đang rất nhanh thành hình, kết cấu càng thêm ngưng thật, bề ngoài càng bóng loáng có sáng bóng.

"Tạch!" Liên tiếp mùi thuốc truyền ra, Trần Dương mí mắt mạnh mẽ nhú lại, được đỉnh nóc liền tự động bay lên, đỉnh trong, tam hỏa hỏa hồng sắc ngón cái lớn nhỏ đan dược đang quay tròn xoay tròn, tản ra mê người mùi thuốc.

"Huu hu hu!" Tam khóa đan được tại Trần Dương thần thức không chế xuống tự động bay ra, bị hấn cắt vào trước đó chuẩn bị tốt bình ngọc bên trong.

"Hô!" Dài ra một hơi, Trần Dương vươn người đứng dậy, nâng tay lau đi mồ hôi trên trán, trong mắt hiện lên một tia vừa lòng thần sắc.

Này đã là hấn luyện chế thứ năm đỉnh đan được, xác xuất thành công có thể nói phải trăm phần trăm, đây chính là thập phần hiếm thấy, cho dù là lại cao nhất luyện được sư, đều không dám cam đoan xác xuất thành công trăm phần trăm, nhưng mà hấn lại làm được, nếu bị đan linh các này luyện đan thiên tài biết được trong lời nói, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Trải qua này hơn nửa tháng chế thuốc, Trần Dương kinh hi phát hiện, hấn kia không hề có thể so với linh hải cảnh đại năng thần thức bị rèn luyện càng ngưng thật, hơn nữa đối với thần thức lực không chế cũng càng thuận buồm xuôi gió.

Này đó là chế thuốc thật là tốt chỗ, tại chế thuốc quá trình bên trong, tâm không không chuyên tâm, không ngừng tiêu hao tâm thần, tự nhiên mà vậy liền có thể tăng cường thần thức hơn nữa tăng cường đối thần thức thao tác lực, trước kia hấn không có không hề thần thức nhưng không cách nào thi triển, nhưng mà hiện tại hấn đã sờ soạn ra một ít thần thức phương diện kỹ xảo.

"Tiểu tử, đã toàn bộ chuẩn bị tốt, chúng ta có thể đi rồi!" Giờ phút này đại hội lang đi đến, có chút khẩn cấp nói.

"Người xác định muốn đi?" Trần Dương mở miệng hỏi nói.

"Xác định!" Đại hội lang trùng điệp gật gật đầu, lập tức ** nói: "Người chế thuốc lâu như vậy, hấn là cũng biết chế thuốc tốt nhất hỏa diễm đó là bốn mạng chân hỏa đi? Nếu ta cho người biết, ta có thể đem kia tâm trái đất liệt diễm bốn nguyên mỗi lửa phân tách đi ra một tia loại tiến của người trong cơ thể trong lời nói."

"Hình thành bốn mạng chân hỏa?" Trần Dương trong mắt hiện lên một tia tinh quang.

"Đối, hình thành bốn mạng chân hỏa, hơn nữa còn là có thể đi theo người tu vi tăng lên mà phát triển bốn mạng chân hỏa!" Đại hội lang nghiêm túc gật gật đầu.

Nhìn xem đại hội lang hiếm thấy nghiêm túc chỉ sắc, Trần Dương mỉm cười, chậm rãi gật gật đầu.

Đêm khuya lúc, một người một sói lặng lẽ rời đi phòng, đón ánh trăng, hướng về dưới chân núi kín đáo đi.

Luyện khí trong động, sâu nhất chỗ.

Cái kia hỏa diễm hình thành đại long giờ phút này đang kịch liệt giãy dụa, xiềng xích chớp lên âm thanh không ngừng vang lên, kia nguyên bản cả vật thể tối đen cứng rắn vô cùng thiết liên, nhìn kỹ dưới sẽ gặp phát hiện, phương diện đã xuất hiện một ít sợi tóc kích thước vết rách.

"Rầm lập!" Thiết liên không ngừng chớp lên.

"Rống!" Lửa kia diễm hình thành rồng lửa, đã đầy đủ cường đại linh trí, một đôi hoàn toàn từ hỏa diễm đắp nặn thành trong hai mắt, tràn đầy hỏa hồng sắc, đó là Thị Huyết thần sắc.

Hư không bị hỏa diễm vận vẹo có chút biến dạng, kia vô tận biển lửa giáp ranh khu vực, đang đứng bốn đạo thân ảnh, đó là bốn gã lão giả, trong đó hai người rõ ràng đó là âm thầm quan sát Trần Dương lão đạo người cùng làn da ngăm đen lão giả.

"Làm sao bây giờ? Này Tinh Thần hấn làm bằng sắt tạo thiết liên cũng mau thành vậy không được nó." Làn da ngăm đen lão giả mở miệng, trên mặt có nhân nhật lo lắng âm thầm.

"Này nghiệt súc đã thành hình trên trăm năm, thai nghén có thể so với thiếu niên thần trí, tốc độ cực nhanh, vượt qua ta chờ dự liệu, hơn nữa nơi này lại là vô tận biển lửa, nó có thể tự tập thiên địa chi uy đối kháng ta bậc này bày ra kết giới, phá quan là sớm muộn gì việc." Mặt khác một gã lão giả mở miệng, thân hình khô héo, giống như khô mộc một loại, thanh âm thực khàn khàn.

"Bực này thiên địa chi uy hình thành gì đó cực kỳ khủng bố, nếu là khiến nó chạy đi, hậu quả khó lường a." Đệ tứ danh lão giả mở miệng, tràn đầy lo lắng ý.

"Máu chốt ở chỗ, nơi này là chúng ta dùng để trấn áp thiên ma linh thi nơi, cũng chỉ có loại này chí dương chí cương nơi mới có thể phong ấn bọn hấn, ai ngờ nơi này lại có thể đã hình thành hỏa linh, nếu là chúng ta mạnh mẽ yếu bớt nơi đây hỏa diễm lực, như vậy thiên ma linh thi phong ấn phải yếu bớt, đến lúc đó tạo thành tổn thương cũng không phải là nhỏ nhỏ hỏa linh năng đủ so sánh." Lão đạo người trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, ngữ khí từ từ nói.

"Hiện tại biện pháp duy nhất đó là tại không ảnh hưởng nơi đây cân bằng tình huống xuống, yếu bớt lửa này linh lực lượng, nhưng mà." Dáng người khô héo lão giả mở miệng, lời nói nói đến một nửa liền dừng lại, bởi vì hấn cũng không nghĩ ra biện pháp tốt.

"Ồ trong này, lửa này linh giống như thần long nhập hải, người yếu bớt nó hấp thu, cuối cùng tiêu hao vẫn là nơi này hỏa diễm lực, hấn sao, thật sự là làm cho người ta đau đầu!" Làn da ngăm đen lão giả trên mặt tràn đầy nôn nóng chỉ sắc, nhìn không được mở miệng mắng.

"Đường chủ, vừa mới ta quan sát một chút, thiên ma linh thi phong ẩn như trước ngưng thật, không có một tia rộng, có lẽ, chúng ta có thể lo lắng trước đêm nay nhiệt súc thu phục!" Cuối cùng một gã lão giả mở miệng, khí lực rõ ràng có chút không đủ.

"Không được!" Lão đạo người ngữ khí kiên định, một ngụm bác bỏ, hẳn biết rõ, chỉ cần cảm ứng được nơi này hỏa diễm lực giảm thấp, như vậy thiên ma linh thi tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp bài trừ phong ẩn, hẳn không thể mạo hiểm.

"Có người đến đây" dáng người khô héo lão giả mở miệng, ngữ khí bên trong có chút kinh ngạc, nơi này thực là luyện khí trong động sâu nhất chỗ, một loại linh hải cảnh đại năng đều không chịu nổi nơi này hỏa diễm, lại có thể không ai có thể đến nơi đây?

"Là bọn hắn!" Lão đạo người trong mắt hiện lên một tia tinh quang, mở miệng nói : "Ăn nấp đứng lên, xem bọn hắn muốn làm gì!"

Đang nói rơi xuống, bốn người biến mất tại nguyên chỗ, không bao lâu, đại hội lang cùng Trần Dương liền cả người là hắc tiêu sái tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Đấu long!

Nơi nào đó hư vô bên trong.

"Này, đây là viễn cổ dị chủng, Khiếu Nguyệt thiên lang?" Nhất đạo thanh âm vang lên, có chút kinh ngạc.

"Khó trách lần trước đồn đãi lưỡng giới sơn mạch xuất hiện thần thú, lúc ấy lão phu còn chưa tin, hiện tại xem ra chính là này đầu Khiếu Nguyệt thiên lang."

"Bọn hắn bên ngoài bao vây lấy thật là tốt như là kia Khiếu Nguyệt thiên lang bốn mạng chân hỏa, xem này bốn mạng chân hỏa uy lực, tối thiểu là huyết mạch vô cùng tinh thuần đời hai Khiếu Nguyệt thiên lang, thậm chí là một đời a, chúng ta Thần Ma thánh địa khi nào thì đến đây như vậy một cái hiếm thấy thần thú?" Một đạo khác thanh âm tiếp theo vang lên, tràn đầy khiếp sợ.

"Tiểu tử đó là người phương nào? Lại có thể có thể thu phục phân tử như thế hoàn toàn Khiếu Nguyệt thiên lang?"

"Nói thật, lão phu cũng không cảm thấy được là tiểu tử đó thu phục Khiếu Nguyệt thiên lang!"

"Tiểu tử đó tên là Trần Dương, rất có thể cùng ta vẫn tìm kiếm người nọ có nào đó quan hệ, cho nên có thể đụng tới Khiếu Nguyệt thiên lang hơn nửa trở thành bằng hữu, đó cũng không phải bao nhiêu ngạc nhiên chuyện tình, đây là thuộc loại hắc thiên đại phúc duyên."

"Người nói là cùng người nọ có quan hệ? Điều này sao có thể? Đã qua đi một ngàn năm a, Đường chủ người vì sao còn như thế chấp nhất?"

"Mọi mắt mong chờ đi!" Lão đạo sĩ khoát tay áo, thâm thúy đôi mắt bên trong hào quang lập lòe.

.....

"Sao , cho dù làm tốt sung túc chuẩn bị, vẫn là bị này điều địa phương nóng quá!"

Đại hội lang người lập dựng lên, run lên đầu thân thể, nhất thời đại lượng mồ hôi bay ra, bất quá rời đi nó lông nháy mắt bị bốc hơi thành hư vô.

Một người một sói bị hỏa diễm bao vây, đi vào lần trước tới cực hạn vị trí, khoảng cách biển lửa giáp ranh còn có mấy chục thước khoảng cách ngừng lại, đại hội lang đại móng vuốt vung lên, nhất thời nhất đạo ngũ thái hà quang xuất hiện ở hai người đỉnh đầu.

Đó là một khối đầu người lớn nhỏ hình thoi thạch anh, cả vật thể trong suốt trong sáng, tản ra ngũ thái hà quang, tại đây độ nóng cao ** hang trong lại có thể chút không thể ảnh hưởng, hơn nữa tản mát ra ngũ thái hà quang khuynh sái xuống, đem một người một sói vây quanh, tựa như ảo mộng.

Đại hội lang ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái kia ngũ thái hà quang lượn lờ thạch anh, trong mắt tràn đầy đau lòng chi sắc, khóe miệng đều hung hăng giật giật.

"Đi thôi, chúng ta chỉ có một canh giờ thời gian, nhất định phải đem lửa kia linh chế phục, hơn nữa lấy ra hỏa chủng!" Đại hội lang sắc mặt ngưng trọng

mở miệng, lập tức hướng về biển lửa giáp ranh chỗ bước vào.

Tưởng thật thần kỳ, tại nơi nhiều màu tinh thạch bao trùm dưới, bọn hắn lại có thể bình yên vô sự đi tới biển lửa giáp ranh khu vực.

Hư vô trong, khiếp sợ âm thanh liên tiếp vang lên.

"Nguyệt Linh lung, đây là Nguyệt Linh lung, này đầu Khiếu Nguyệt thiên lang trăm phần trăm là sơ đại, huyết mạch lực vô cùng tinh thuần, ông trời, đương kim trên đời lại có thể còn có như thế thần thú?"

"Tuyệt đối đúng vậy, Nguyệt Linh lung là chỉ có một đời Khiếu Nguyệt thiên lang trải qua thời gian dài dựng đường cùng rèn luyện, mới có thể hình thành hóa trong chí bảo a!"

"Chẳng thể trách bọn hắn có thể đứng vững nơi đây hóa điểm lực!"

"Đường chủ, ta muốn thủ kia Khiếu Nguyệt thiên lang một tia huyết mạch lực, này đối với ta công pháp rất có trợ giúp!"

"Ta cũng vậy!"

"Không được!"

"Vì sao?"

"Không có nguyên nhân, nếu là ai lên động thủ, đừng trách lão phu vô tình!"

Trần Dương có thể cùng lão đạo người vẫn tìm kiếm người kia có quan hệ, mà đại hội lang hiển nhiên là Trần Dương thật là tốt huynh đệ, hắn có thể nào cho phép người khác thương tổn bọn hắn?

"Rống!"

"Rống rống rống!"

"Rầm lạp lạp!"

Biển lửa biên, Trần Dương cùng đại hội lang sóng vai đứng thẳng, cảm ứng được hơi thở của người sống, lửa kia linh lập tức kịch liệt giãy dụa đứng lên, ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, giống nhau rống ngâm, vô hình trong lúc đó lại có thể đã có một tia long uy, tưởng thật khủng bố.

"Sao , gọi là gì?" Đại hội lang hung tợn mắng một câu.

"Động thủ!"

Lập tức, một người một sói xuất ra vài hộp ngọc, tại nơi nào đó hư vô bên trong tám đôi mắt giám thị xuống, đem lửa này bờ biển hơn mười chu hỏa hồng sắc tiên thảo phía trên trái cây ngắt lấy không còn một mảnh.

Cường đạo a, đây là xích quả quả ăn cướp a, mấy thứ này bọn hắn đều không có bỏ được ngắt lấy a, hiện tại lại có thể tiện nghi người khác, hư vô bên trong, vài tên lão giả đau lòng kêu rên đứng lên, kia làn da ngăm đen lão giả thiếu chút nữa không nhịn xuống, đi ra ngoài đánh tử hắn nha .

Đem trái cây ngắt lấy sạch sẽ cất vào linh giới bên trong, Trần Dương phát tay xuất ra Dương Nhất, ngự kiếm dựng lên, mang theo đại hội lang đối với biển lửa bên trong phóng đi.

Một người một sói ngự kiếm phi hành, trong tay đều cầm luyện khí sử dụng đại thiết chùy, mục tiêu, đó là kia bàn đứng lên ước chừng mấy chục thước có lớn nhỏ hỏa linh.

"Rống!"

"Rống!"

Nhìn thấy trước mặt này hai cái giống như con kiến một loại lớn nhỏ gia hỏa lại có thể dám đến khiêu khích, hỏa linh lập tức hung lệ điên cuồng hét lên hai tiếng, màu đỏ đôi mắt bên trong hiện lên một tia khinh miệt, hơn mười thước lớn lên cự vĩ mạnh mẽ quăng lại đây, đến đây một cái hoành tảo thiên quân.

"Hô xích!" Trần Dương ngự kiếm phi hành, cực độ nguy hiểm tránh khỏi hỏa linh một đuôi, tận trời mà lên, cuối cùng thay đổi thân hình mạnh mẽ đáp xuống đối với hỏa linh kia phòng ốc giống lớn nhỏ đầu rồng phóng đi.

Nửa đường trong, một người một sói tay cầm đại chùy, đội đi tới phụ cận, hung hăng nhất chùy đối với đầu rồng đánh tới.

"Oanh!"

"Oanh!"

Hai tiếng nặng nề nổ, hai chùy ngưng tụ nện ở hỏa linh đầu rồng phía trên, lửa này điểm hình thành hỏa linh lại có thể đã hình thành thật thể, tuy rằng trước đó đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, nhưng mà giờ phút này như trước kinh ngạc không nhẹ.

"Rống!" Bị hai con sâu cái kiến nện trong, hỏa linh phần nộ rít gào đứng lên, làm gì nó kia thân thể cao lớn rất không linh hoạt, chỉ có thể mở ra miệng rộng, đối với trên không trung không ngừng phi hành xoay tròn Trần Dương cùng đại hội lang phun ra từng đạo cực nóng long tức.

"Phốc xuy, phốc xuy, phốc xuy!"

Tuy rằng Trần Dương ngự kiếm phi hành thập phần linh hoạt, nhưng mà như trước không thể may mắn thoát khỏi bị bắn trúng ba lượt, mỗi một lần đều bị kia nổ rộ ngũ thái hà quang Nguyệt Linh lung ngăn trở, nhưng mà một người một sói cũng bị kia lực lượng cường đại chấn đặc không nhẹ.

Có thể rõ ràng phát hiện, Nguyệt Linh lung đang không ngừng tiêu hao dưới, đã bắt đầu chậm rãi thu nhỏ.

"Ba!" Đột nhiên, hỏa linh một cái cự vĩ quăng lại đây, Trần Dương tránh không kịp, một người một sói chỉ có thể huy động trong tay đại chùy nghênh liễu thượng khứ, một tiếng thùy vang sau, ầm ầm bay ngược đi ra ngoài.

Mất đi Trần Dương thần thức khổng lồ, chặt chẽ khống chế được bảo kiếm không có bị đánh bay, ở trên trăm mét ngoại trong hư không ổn định thân hình.

"Ngao ô!" Đại hội lang hoàn toàn nổi giận, một đôi hàn quang lập lòe lang mắt bên trong nổ rộ ngoan lệ quang mang, ánh mắt trong khoảnh khắc trở nên một mảnh màu trắng bạc, phân không rõ con mắt cùng bạch nhãn, người khác lập dựng lên, thân thể cấp tốc bành trướng, trong chớp mắt liền biến thành trâu giống lớn nhỏ.

Khiếu Nguyệt thiên lang thiên phú thần thông, Cuồng Chiến thân thể.

Đây mới là chân chính Cuồng Chiến thân thể!

"Ngao ô!" Đại hội lang ngửa mặt lên trời một trận sói tru, lại có thể xuyên qua hỏa điểm cùng Nguyệt Linh lung vòng bảo hộ, bốn vó mại mại, liền vậy ở trên hư không bên trong chạy như điên đứng lên, giống như nổi điên trâu đực, hung hăng đối với hỏa linh đánh tới, một đôi chân trước sắc bén vô cùng, thử nổi lên hàn quang lập lòe răng nanh.

"Tê lạp!"

"Bang bang phanh!"

"Rầm rầm oanh!"

Đại hội lang giờ phút này quả nhiên là vô cùng mạnh mẽ, Trần Dương chưa bao giờ thấy qua nó như thế nghiêm túc, này sinh ác độc, trực tiếp cùng hỏa linh đánh vào cùng nhau, tuy rằng nó giờ phút này thân thể vô cùng cường tráng, nhưng mà cùng lửa kia linh khí xuất ra, như trước thực nhỏ bé, nhưng lại cùng hỏa linh là căn xé lên, trường diện cực kỳ tàn khốc.

Vài đôi mắt sau, dù là lấy đại hội lang thân thể cường độ, trên người đều bắt đầu vỡ ra từng đạo rất nhỏ vết máu.

"Bất diệt kim thân!" Cùng lúc đó, Trần Dương nửa người trên quần áo ầm ầm nổ, cách thể trong nháy mắt hóa thành tro tàn, thân thể hần trở nên khô ngô vô cùng, cơ thể cùng nhắc giống như cầu long một loại, cả người kim quang lập lòe, tại hỏa điểm cùng Ngọc Linh Lung bao phủ dưới, ngự kiếm đối với hỏa linh lao xuống mà đi.

"Rầm rầm oanh!" Lửa kia linh đang cùng đại hội lang triển đấu, óc còn không mang nổi mình óc, Trần Dương liền kén nhắc đại thiết chùy không ngừng đối với đầu của nó lò đánh tới, liên tiếp hơn mười thứ trọng kích, đem nện thân thể run nhè nhẹ.

Kim thân lực, tương thật khủng bố vô cùng.

"Thiên nếu có chút tình thiên cũng lão, người nếu có chút ** cũng thương, tung hoành thiên hạ vô sở hướng, vô tình kiếm hạ đoạn hư vọng!"

Trần Dương ngự kiếm theo xa xa đáp xuống, trong tay đã chấp một phen trường kiếm, đúng là Dương Thập Ngũ, đây là hần dục sở hữu kiếm bên trong rất đủ uy lực một phen, hai tay của hần cầm kiếm, cả người linh lực thúc dục đến cực hạn, liên tục tứ kiếm hung hăng đối với hỏa linh đầu chém tới.

"Oanh!" Một trận nổ sau, hỏa linh như gặp phải trọng kích, cả người kịch liệt run rẩy, nhưng vào lúc này, đại hội lang liền lĩnh vọt vào hỏa linh bụng, nhất móng vuốt hung hăng đào đi vào, thu hồi đến lúc, tại nó trào trên có nhất đạo trắng tuyến sắc hỏa điểm.

"Hỏa chủng tới tay, lui!" Đại hội lang cuồng khiêu.

"Sưu!" Trần Dương ngự kiếm xuống, nằm trên đại hội lang, một người một sói giống như cuồng phong một loại đối với xa xa gào thét mà đi.

"Rống!" Hỏa linh ngửa mặt lên trời một trận gầm lên giận dữ, này hai cái con sâu cái kiến hoàn toàn chọc giận nó, nó há mồm phun ra nhất đạo trắng tuyến sắc hỏa điểm, giống như nhất đạo thần tiễn một loại đối với một người một sói phóng đi, xem này uy lực, nếu là bị đánh trúng, nhất định chết thảm đương trường.

"Vô tình kiếm pháp!"

Hư vô bên trong, lão đạo người mạnh mẽ tròn to đôi mắt, nhất lữ sợ hãi lẫn vui mừng chợt lóe rồi biến mất, trong tim của hắn ức chế không nổi kích động, thân hình làm nhạt, lần thứ hai xuất hiện thì đã tại Trần Dương cùng đại hội lang phía sau cách đó không xa, chĩa hơi có chút già nua thủ chương, cũng không thấy hắn làm chi, kia bắn nhanh mà đến tên lửa tựa như đồng bị cự lực đè ép một loại, trên không trung "Oanh" nhiên nổ tung.

Phía sau một trận kinh thiên động địa nổ mạnh âm, còn có hỏa linh phần nổ rít gào âm, Trần Dương quay đầu lại nhìn thoáng qua, lão đạo người thân ảnh sớm vô ảnh vô tung biến mất.

Hắn chứng kiến, chỉ có lửa kia tên nứt toác tách ra, sáng lạn giống như khói hoa một loại cảnh tượng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Liệt diễm hỏa chủng

"Đường chủ, này thật đúng là đập phá thiết hài vô mịch xử, đến toàn không uống công phu a, ha ha ha." Hư vô bên trong, làn da ngăm đen lão giả mở miệng.

"Ta lại có thể quên, đời thứ nhất Khiếu Nguyệt thiên lang vốn là thần diễm thân thể, có thể cắn nuốt thiên hạ hết thảy hỏa diễm, này tâm trái đất liệt diễm tự nhiên khỏi phải nói, nó vừa mới tới thiếu đoạt được hỏa kinh kia một phần mười hỏa chủng đi?" Thân hình khô héo lão giả hưng phấn nói.

"Đúng vậy, này thật đúng là một cái tốt phương pháp, nếu là kia Khiếu Nguyệt thiên lang có thể nhiều đến vài lần, lửa này linh uy hiếp sẽ gặp giải quyết dễ dàng a."

"Cũng mất đi là Khiếu Nguyệt thiên lang, bằng không dù là ta và ngươi tu vi, đối phó cái tên kia cũng chỉ có thể lắc đầu thở dài, vừa không có thể bị hủy nó, lại không thể yếu bớt lửa này hải lực lượng, quả nhiên là ghen ghét!"

"Các ngươi có vẻ như chạy đề, ta nói chính là tên tiểu tử kia!" Làn da ngăm đen lão giả đảo cặp mắt trắng dã.

"Nga? Như thế nào?"

"Các ngươi không phát hiện sao? Vừa mới tiểu tử đó dưới tình thế cấp bách, thi triển là vô tình kiếm pháp, vô tình kiếm pháp đại biểu cho cái gì? Đại biểu cho một ngàn năm trước cái kia kinh diễm đại lục thiên tài, hắn không có đệ tử, vì cái gì một ngàn năm sau hôm nay, lại có thể có người sẽ thi triển vô tình kiếm pháp?" Làn da ngăm đen lão giả thanh âm dồn dập nói.

"Ngươi nói là tiểu tử đó vô cùng có khả năng chiếm được người kia truyền thừa?" Đệ tứ danh lão giả cũng có chút hưng phấn lên, đây chính là vô thượng bảo tàng a.

"Ta nói tiểu tử ngươi nhiều năm như vậy đều sống đến cầu trên người rồi đi? Người nọ đối Đường chủ tiền bối có đại ân, chúng ta vẫn tìm kiếm không có kết quả, nhưng mà trời không phụ người có lòng, rốt cục tìm được rồi, này đại biểu tiểu tử đó là người kia truyền nhân, không cần không có việc gì liền đánh người khác chủ ý được rồi, ngươi cũng một phen tuổi." Làn da ngăm đen lão giả mở miệng, không chút khách khí đả kích.

"Không biết người nọ hiện giờ có thể tại nhân thế." Lão đạo người mở miệng, thanh âm có chút kích động.

"Không phải truyền thuyết hắn tiến nhập lưỡng giới sơn mạch, không còn có đi ra sao?" Mặc dù có một ít không tình nguyện, nhưng mà làn da ngăm đen lão giả không mở miệng không được nhắc nhở.

"Đường chủ, ngươi hẳn là biết, lưỡng giới sơn mạch cũng không phải là thiện, từ xưa đến nay bao nhiêu cái thế cường giả tiến vào trong đó, có bao nhiêu người có thể đủ bình yên rút lui? Người nọ sau khi đi vào không còn có đi ra, chỉ sợ." Thân hình khô héo lão giả nhìn không được mở miệng.

"Hy vọng đây không phải kết quả!" Lão đạo người lắc lắc đầu, nhưng mà hắn cũng biết, tám chín phần mười là như thế, nhìn không được lần thứ hai mở miệng nói: "Này Trần Dương hẳn là chính là người nọ truyền nhân, bậc này tìm cái thích hợp thời cơ, lão phu cùng hắn gặp mặt một lần."

"Đúng rồi, tốt nhất là dụ dỗ kia Khiếu Nguyệt thiên lang nhiều đến tranh đoạt vài lần hỏa linh hỏa chủng."

"Khiếu Nguyệt thiên lang tính cách đều là cực kỳ tham lam, lần này chiếm lớn như vậy tiện nghi, ngươi cho là nó sẽ nhịn xuống không đến?"

"Cũng là, ha ha ha ha."

Bên kia.

Một người một sói ngự kiếm cấp tốc phi hành, thẳng đến đi tới luyện khí động ở giữa bộ vị mới ngừng lại được, giờ phút này đại hồi lang thân thể phía trên che kín vết máu, máu tươi đem nó lông nhiễm hồng, có thể muốn gấp vừa mới chiến đấu đến cỡ nào thảm thiết, nhớ ngày đó để đồ Lâm gia Đại trưởng lão, lấy tụ linh cảnh bát trọng thiên thực lực cũng chỉ có thể đem đại hồi lang đánh thành nội thương mà thôi, cũng không gây thương tổn nó bên ngoài thân.

"Tê!" Giờ phút này buộc chặt tâm thần lỏng xuống dưới, này đau nhức cũng thuận tiện mà đến, đại hồi lang nhịn không được nhe răng trợn mắt, đau loạn bính nhảy loạn.

"Nơi này có ta luyện chế chữa thương đan, ngươi toàn ăn đi." Trần Dương đem này nửa tháng luyện chế đan dược đều đem ra.

"Ngươi xác định sẽ không chết người?" Đại hồi lang nhe răng trợn mắt trên ghẹo một câu, há mồm đem này đan dược một cổ não đến đi vào.

"Hô!" Đại hồi lang thật dài ra một hơi, quay đầu đến nhìn chăm chăm Trần Dương hỏi: "Tiểu tử, có vẻ như ngươi bí mật không ít a, ngươi vừa mới thi triển hẳn là vô tình kiểm pháp đi? Tuy rằng lão tử vẫn đều là ẩn cư trên đời ngoại, nhưng mà đối với một ít thiên tài vẫn là vô cùng giải, này kiểm pháp thất truyền một ngàn năm, ngươi cùng Tiểu Vân là cái gì quan hệ?"

"Tiêu Vân?" Đột nhiên nghe được kia quen thuộc mà lại xa lạ tên, Trần Dương có ngăn ngại thất thần, lập tức cười nói: "Nếu ta nói ta chính là Tiêu Vân ngươi tin tưởng sao?"

"Ngươi chính là Tiêu Vân? Vô nghĩa, tên kia đã chết rồi một ngàn năm, có thể nói sử thượng đẳng nhất đại đầu đất a." Đại hồi lang bĩu môi, nói ra trong lời nói thực tại đã kích người.

"Nga? Chỉ giáo cho?" Trần Dương ngạc nhiên, có chút dờ khóc dờ cười.

"Tên kia thiên phú quả nhiên là kinh người, tuy rằng không biết là không phải hậu vô lai giả, tối thiểu cũng miễn cưỡng có thể gọi chưa từng có ai, hai mươi mấy tuổi niên kỉ, tu vi liền đã trấn to lớn lục cấp bậc trẻ tuổi cường giả cao nhất chi liệt, bức này thiên tài xưa nay ít có."

"Nhưng lại vô duyên vô cớ nhận người ta khiêu chiến, còn chạy tới lưỡng giới sơn mạch, đây không phải đầu đất vậy là cái gì? Hẳn cái kia cấp bậc, hẳn là biết lưỡng giới sơn mạch linh khí hải triều là một cái cực đi?" Đại hồi lang khinh thường nói, trên mặt tràn đầy vui sướng khi người gặp họa biểu tình, có vẻ như nghe được thiên tài vẫn lạc, sẽ làm nó cao. Triều giống nhau, quả nhiên là tính chết.

"Có lẽ đi, có lẽ hẳn thật là sử thượng đẳng nhất đại đầu đất!" Chuyện cũ đã rồi, Trần Dương tâm cũng sẽ không có bao nhiêu dao động, cười trừ.

"Nếu là có thể nhịn nữa trên vài năm, bằng vào hẳn thiên phú, nhất định sẽ du ngoạn sơn thủy cả đại lục vô song, khi đó lại đi chẳng phải là nắm chắc?" Đại hồi lang nói tới đây cũng là có một ít tiếc hận.

"Hỏa chủng chiếm được, hiện tại làm sao bây giờ?" Trần Dương không có tiếp lời của hắn.

"Khiếu Nguyệt thiên lang bộ tộc, cần cần nuốt đủ loại hỏa diễm mới có thể phát triển, này tâm trái đất liệt diễm đúng là cực kỳ trọng yếu một loại, để cho ta sẽ đem lửa này loại cần nuốt, sau đó mạnh mẽ theo trong cơ thể tách ra một tia có chứa ta Khiếu Nguyệt thiên lang bộ tộc bốn mạng chân hỏa hỏa diễm đi ra loại tiền của ngươi trong cơ thể, hiệu quả như thế nào, đến lúc đó ngươi liền gặp biết." Đại hồi lang hít sâu một hơi, rất nhanh nói.

"Thương thế của ngươi thế không nhẹ, khẩn trương chữa thương đi, ta vì ngươi hộ pháp!" Trần Dương nói.

"Tiểu tử, lão tử đối với ngươi có thể nói phải dốc lòng vun trồng, ngươi về sau cần phải hảo hảo báo đáp lão tử a." Đại hồi lang nhe răng trợn mắt nói.

"Lăn!" Trần Dương cười mắng một câu, trong mắt hiện lên một tia cảm động, hẳn mặc dù biết đại hồi lang nói thoải mái, nhưng mà sự thật cũng tuyệt đối không phải như vậy.

Bốn mạng chân hỏa, giống như linh hồn một loại, cùng người là một khối, mạnh mẽ phân ra một tia đi ra, giống như là đem linh hồn của ngươi mạnh mẽ tẽ điệu một khối, cái loại cảm giác này, phỏng chừng không có bao nhiêu người có thể thừa nhận cư trú.

Cho dù là cát điệu một miếng thịt, cũng không phải dễ dàng có thể thừa nhận đi? Huống chi là bốn mạng chân hỏa đâu?

Đại hồi lang hít sâu một hơi, giống như nhân loại một loại khoan chân ngồi ở vách núi giáp ranh, thân thể cử thẳng tắp, tại nó hữu trào trên có một đoàn trắng tuyền sắc hỏa diễm tại nhảy lên, bàn tay lớn nhỏ, dùng nhìn chỉ có như vậy nhất tiểu khối, tại linh lực chống đỡ xuống, nó có thể hóa thành một mảnh biển lửa.

Đây là hỏa linh bốn nguyên hỏa chủng, tâm trái đất liệt diễm tinh hoa.

Tâm trái đất liệt diễm bốn nguyên hỏa chủng vừa xuất hiện, nơi này độ nóng lập tức tiêu thăng, trong chớp mắt liền phiên hai ba lần, may mà Trần Dương

còn ở vào Nguyệt Linh lung bảo hộ bên trong, cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng.

"Tê!" Chân trước nâng lên, đại hoi lang thần sắc trở nên trịnh trọng đứng lên, một ngum đem lửa kia điểm cắn nuốt đi vào.

Giờ phút này đại hoi lang thân thể lại có thể biến thành trong suốt trạng thái, ngũ tạng lục phủ kinh mạch khung xương xem nhất thanh nhị sở, tại nó chỗ bụng, có một đoàn màu tím hỏa điểm tại thiêu đốt, kia đó là nó bồn mạng chân hỏa.

Trắng tuyền sắc hỏa điểm theo nó yết hầu trượt xuống, vọt vào kia màu tím hỏa điểm bên trong, không có kích thích một tia gọn sóng.

"Ách a, ô ô." Đại hoi lang nghe răng trợn mắt, yết hầu trong phát ra từng đợt quái dị tiếng hô.

Nhìn xem đại hoi lang đuôi dần an tĩnh lại, thân thể khôi phục bình thường, Trần Dương mỉm cười, nghĩ tới đã qua.

Đó là một ngàn năm trước, đó là một thiên tài xuất hiện lớp lớp đích niên đại, đó là một đoạn cao chót vót năm tháng, khi đó đại lục thực phần khích, mà hần một đường vượt mọi chông gai, mất ăn mất ngủ, rốt cục bước lên tới đỉnh phong.

"Thương!" Trần Dương thối lui đến năm mươi thước ngoài, Dương Nhất kiếm ra khỏi vỏ, sắc mặt bình tĩnh, bắt đầu luyện nhắc vô tình kiếm pháp.

Cùng lúc đó, tại khoảng cách nơi này trăm mét ngoài, nhưng mà khoảng cách luyện khí cái động khẩu cũng có vài trăm thước địa phương, Lí Hưởng Bắc đã ở luyện kiếm, nơi đó kiếm khí ngang dọc.

Chẳng thể trách không người có thể phát hiện Lí Hưởng Bắc chân chính chủ tu chính là cái gì, nơi đó cho dù một ít trường lão đều không thể giao thiệp với, mà hần, lại có thể có thể bình yên ở lại nơi đó.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Bạo lực thanh giao tiểu la lệ tập kích

Luyện khí phong giữa sườn núi, nơi đó có một khối xông ra đi cự thạch, hơn mười thước phạm vi, một viên Thanh Tùng tà tà duỗi thân đi ra ngoài, nhất đạo thân ảnh đang này trên luyện kiếm, kiếm ngân vang âm thanh không dứt bên tai, một tia nhàn nhạt kiếm khí tràn ngập, ở bên cạnh vách núi phía trên lưu lại một đạo đạo sợi tóc kích thước dấu vết.

Người này đúng là Trần Dương, hần chính huy động trong tay Dương Nhất kiếm, thi triển tự luyện khí các bên trong Thần Ma thánh địa đệ tử đều luyện tập trôi qua trụ cột kiếm pháp: Lưu Vân cửu kiếm.

Lưu Vân cửu kiếm, Thần Ma thánh địa trụ cột kiếm pháp, không có khủng bố đại tuyền, cũng không có hoa lệ chói mắt khí thế, có, chính là nhất đơn giản: huy kiếm thức, phách kiếm thức, khảm kiếm thức, thứ kiếm thức, thiêu kiếm thức, thiết kiếm thức, liêu kiếm thức, phá kiếm thức, đăng kiếm thức cửu thức.

Đây là chủ tu kiếm đạo người trụ cột nhất nhập môn kiếm pháp, vừa mới bắt đầu luyện kiếm lúc, những thứ này chính là kiến thức cơ bản, nhưng lại có rất ít người đem này Lưu Vân cửu kiếm làm một sự việc, không có gì nguyên nhân, chính là bởi vì này một ít đều là không dùng được thức mở đầu.

Nhưng mà Trần Dương nhưng không như vậy cảm thấy được, hần ngược lại cảm thấy được này vô cùng đơn giản trụ cột kiếm chiêu, ngược lại là chiến đấu bên trong tốt nhất công kích phương thức, sở hữu hoa lệ khủng bố kiếm pháp, chẳng lẽ lấy những thứ này thức mở đầu diễn biến mà đến.

Giờ phút này Trần Dương luyện tập thập phần thích, thân hình phiêu dật, kiếm pháp sắc bén, cả người nhìn qua mây bay nước chảy lưu loát sinh động, như ngửa thân lướt gió tung mây, đúng như linh dương quái sừng không tích có thể tìm ra.

Kiếp trước, Trần Dương cũng không có luyện tập qua thức mở đầu, thực sự không phải là hần không có tiếp xúc qua, mà là hần tiếp xúc đến gì đó quá mức cường đại, liên tục hần tự nghĩ ra vô tình kiếm pháp đều là nhất đẳng nhất kiếm pháp, hần sao lại để ý này nho nhỏ thức mở đầu?

Hiện giờ xem ra, này có thể là hần kiếp trước lớn nhất tiếc nuối, bởi vì này một ít thức mở đầu, luyện thuần thực, ngược lại có loại trở lại nguyên trạng cảm giác.

"Bá bá bá!"

Đột nhiên, Trần Dương thân hình mạnh mẽ nhanh hơn, huy kiếm tốc độ càng sắc bén, phối hợp trên hán kia không bỏ vô tình kiếm ý, những thứ này nguyên bản bình thường kiếm chiêu lập tức trở nên cực kì không bỏ đứng lên.

Trong lúc nhất thời nơi này kiếm khí ngang dọc, kiếm ý tràn ngập.

"Bá!"

"Bá!"

"Bá!"

Trần Dương thân thể tại cự thạch trên xê dịch trôi đi, trường kiếm trong tay không ngừng múa may, sắc bén xé gió âm thanh không ngừng truyền ra, đó là trường kiếm tốc độ quá nhanh cùng không khí ma sát vọng lại thanh âm.

"Phách kiếm thức!" Trần Dương quát khẽ, tay phải cầm kiếm thân hình nhảy dựng lên, mạnh mẽ lực phách xuống, nhất thời nhất đạo rực rỡ kiếm khí từ trường kiếm bên trong phóng đi, trăm tiến kia không cùng trong mây.

"Liêu kiếm thức!" Trần Dương phản thủ cầm kiếm, từ đuôi đến đầu đối với không trung trên đầu.

"Đăng kiếm thức!"

"Thứ kiếm thế!"

"Phá kiếm thức!" Cuối cùng, Trần Dương hét lớn một tiếng, trường kiếm trong tay lấy một cái cực kỳ quái dị tư thế huy đi ra ngoài, kiếm khí hình thành nhất đạo đường cong, dừng hình ảnh tại phía trước trong mây.

Trận gió nhấc, phía trước kia nồng đậm biển mây sóng gió nổi lên, một cái đã tràn ngập kiếm ý "Kiếm" tự trống rỗng xuất hiện, sắc bén kiếm khí theo cái kia từ trong phát ra tách ra, mặc cho biển mây như thể nào biển ảo, cái kia lại không thể bị thổi tan.

"Tê!"

"Hô!"

Trần Dương thu kiếm đứng thẳng, trường kiếm gánh ở phía sau, phong nghênh diện thổi tới, gọi lên sợi tóc, giờ lên hán quần áo, tưởng thật có loại kiếm tiên cảm giác, theo hán thở sâu, phía trước trong mây cái kia thật lớn kiếm tự cũng theo gió phiêu tán.

"Thương!" Ra khỏi vô âm thanh triệt biến mây, Trần Dương phát tay đem Dương Nhất kiếm ném đi ra ngoài, cả người nhảy dựng lên, cực kỳ tiêu sái đứng ở trường kiếm phía trên, hai tay thả lỏng phía sau, ngực kiếm tận trời mà lên.

Từ dung hợp kim thân, hơn nửa năm giữ thần thức một ít sử dụng phương pháp, cho dù tu vi của hán còn chưa đạt tới thái cực cảnh, cũng có thể ngực kiếm phi hành.

Đi vào luyện khí đỉnh núi bộ giáp ranh, Trần Dương rơi trên mặt đất, thu hồi Dương Nhất kiếm, đối với chỗ ở đi đến.

Khoảng cách đại hội lang cướp lấy hỏa chủng hơn nửa căn nuốt, đã qua rồi đi hơn mười ngày, những thứ này thời gian tới nay, đại hội lang đều bị vây ngũ say bên trong, hỏa kinh kia một phần mười bốn nguyên hỏa chủng thực là thập phần khổng lồ, dù là đại hội lang vốn là thân điểm thân thể, cũng muốn thông qua trăm miền đến luyện hóa.

Mà một ít thời gian, Trần Dương liền tại giữa sườn núi chỗ luyện kiếm, đây là hán ngẫu nhiên tại luyện khí các Tầng thư các bên trong chứng kiến kiếm pháp, về phần Vương Cường liền cả ngày bảo hộ tại đại hội lang ngoài căn phòng, để ngừa vạn nhất, xem ra người này bị đại hội lang huấn luyện cũng không tệ lắm.

Đang hành tẩu Trần Dương, rất xa liền chứng kiến chính mình ở lại tiểu viện bị mười mấy tên luyện khí các đệ tử bao bọc vây quanh, trong lòng hán căng thẳng, lập tức nhanh hơn cước bộ đi tới.

Trong sân, đại hội lang chính nhân lập dựng lên, một đôi chân trước vây quanh ở trước ngực, giữa đầu lộ khinh thường phiệt che mặt trước người, mà Vương Cường tắc đứng ở nó bên người, đám đương nổi lên phiên dịch.

Tiểu viện cửa, quần áo tử y phi thiên Tiểu ma nữ Lăng Vũ Huyền chính khí thể rào rạt nhìn chăm chăm đại hội lang, của nàng đầu vai, mê người hình lời quang tử thanh giao đang đặc ý đào đạt thân đầu, học, phun tín tử, một đôi tử quang trong suốt nhiên tam giác mắt bên trong hiện lên một tia ngạo nghễ chỉ sắc.

Nó thực là tam giai cao nhất linh thú, chống lại như vậy một cái cấp hai cao nhất linh thú đại chó săn, còn không phải dễ dàng?

Mà ở Lăng Vũ Huyền bên người tắc đứng một gã tuổi chừng hai mươi mốt nhị thanh niên, này thanh niên khí vũ hiên ngang, uy vũ bất phàm, dù là dài hể ra quốc tự mặt, lại như trước làm cho người ta một loại uy nghiêm cảm giác, giờ phút này chính mỉm cười nhìn trước mắt hết thảy.

"Đại chó săn, người cũng không nên xấu lắm da, là người chính mình nói thỉnh khiêu chiến nhà của chúng ta tiểu Thanh , hiện tại vì sao đối ý?" Tiểu la lị hai tay chống nạnh, hung thần ác sát một loại khê kêu nói.

"Kì kì kì kì!" Tự chủ nhân mới mở miệng, lời quang tử thanh giao lập tức tru lên đứng lên, có vẻ có chút khẩn cấp.

Nguyên lai, từ lần trước đại hội lang phao tin thỉnh khiêu chiến lời quang tử thanh giao sau, phi thiên Tiểu ma nữ liền ghi tạc trong lòng, vẫn muốn tìm cơ hội khiến lời quang tử thanh giao cùng đại hội lang ganh đua cao thấp, nhưng mà lại bởi vì việc vẫn trì hoãn xuống dưới.

Nàng trong lòng thực vội vàng, khẩn cấp muốn tới nơi này, nàng cũng không biết vì cái gì, có thể là bởi vì muốn giáo huấn một chút cái kia đáng giận đại hội lang, lại hoặc là muốn nhìn một chút đạo thân ảnh quen thuộc kia đi?

May mà chính là, hôm nay sáng sớm đại hội lang tỉnh lại, hoàn thành mỗi lửa linh hồn nguyên hóa chủng luyện hóa, nhưng mà nó lúc này lại đối này cái gì lời quang tử thanh giao như vậy rắn không có hứng thú, bởi vì nó muốn đi tìm tìm vài loại đồng tây, là cấp Trần Dương gieo trồng bổn mạng chân hỏa làm chuẩn bị.

Nhưng mà, phi thiên Tiểu ma nữ Lăng Vũ Huyền lại không đồng ý, khó được có thể thoát ly ông nội nắm trong tay chạy đến chơi đùa, hơn nữa lại có thể không có nhìn thấy cái kia tưởng niệm gia hòa, tiểu nha đầu liền có điểm sôi gan, từ nhìn chăm chăm đại hội lang không để, xem chừng hôm nay nếu là không đáp ứng, đại hội lang liên tục môn đều đừng nghĩ ra.

Xem này trận thế, mấy chục người đem bọn họ tiểu viện vây chặt như nêm cối, muốn rời đi thật đúng là không phải dễ dàng chuyện.

Sân ngoại, chứng kiến nguyên lai là tiểu la lị tìm đến tra, không phải đại hội lang xảy ra sự cố, Trần Dương trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong mắt hiện lên một tia hải hước chi sắc, hẳn thật muốn nhìn tiểu nha đầu này có thể đùa giỡn ra cái gì đa dạng.

"Chúng ta đại hiệp nói, không nghĩ lãng phí thời gian, nhất chiêu quyết thắng bại!" Vương Cường khê gật đầu, mở miệng hét lớn.

"Tốt, chính hợp ý ta!" Tiểu la lị gật gật đầu, hướng về đại hội lang một lóng tay, nàng đầu vai lời quang tử thanh giao liền hung phấn hí vài tiếng, hóa thành nhất đạo điện quang đối với đại hội lang phóng đi.

"Suru!" Lời quang tử thanh giao tốc độ tuyệt đối xem như khủng bố , một lần thở thời gian, liền xuất hiện ở đại hội lang trước người.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Luyện khí các đại sư huynh

"Oanh!"

Một cỗ cường đại thần uy bùng nổ tách ra, giống như tia chớp một loại cấp tốc tiến lên lời quang tử thanh giao như gặp phải trọng kích, thân thể một trận run rẩy, cuối cùng giống như nhất tiết khô mộc giống rơi trên mặt đất, đối với đại hội lang cúi đầu xưng thần, thân thể lạnh run.

Tại lời quang tử thanh giao ý thức bên trong, vô tận Hồng hoang mặt đất trên, nhất đạo vô cùng thân ảnh cao lớn đạp nguyệt mà đến, nó ngửa mặt lên trời một tiếng hét dài, nhất thời thiên địa lâm vào chấn động, đầy trời Tinh Thần đều lâm vào thất sắc, thần uy cái thể, quanh thân thiêu đốt màu tím hỏa diễm.

Kia thân ảnh không lồ thấy không rõ dung mạo, nhưng mà một đôi tròng mắt lại nở rộ sắc bén hàn quang, xuyên thấu qua vô tận hỏa diễm nhìn lại đây, làm lời quang tử thanh giao chứng kiến đạo kia ánh mắt lúc, hoàn toàn hồng mắt.

Đó là nhìn không thấy khí thể, đó là thuộc loại Chí cao thần thú mới có thần uy.

Mênh mông cuộn cuộn thiên địa!

"Kì kì kì kì!" Lời quang tử thanh giao đáng thương hí , một đôi linh động tam giác mắt bên trong lệ quang trong suốt nhiên, tràn đầy vẻ sợ hãi, đáng vốc tiểu tụy bá trên mặt đất, không ngừng đối với đại hội lang dập đầu, nó khóc, khóc vô cùng thương tâm.

Thế giới này quá điên cuồng , trước kia gặp được một cái đại biến. Thái, thân thể có thể so với linh thú, hiện tại lại gặp được một cái biến. Thái, lại có thể

là hiếm thấy thần thú, kia thần thú chi uy không thể ngăn cản, nó chống không được.

Lúc này, ở chung quanh đang xem cuộc chiến người xem ra, cũng vô cùng không thể tưởng tượng nổi, bởi vì bọn họ cái gì cũng chưa chứng kiến, đại hội lang bát quá là thử nhe răng, nguyên bản còn hùng hổ lôi quang tử thanh giao liền biến thành hiện tại này phúc bộ đáng.

Điều này làm cho bọn hắn không thể lý giải, này rốt cuộc là sao lại thế này?

Đại hội lang người lập dựng lên, một đôi chân trước vây quanh ở trước ngực, nhưng này, nhất thời nhất đạo ý niệm đánh đi ra ngoài.

"Nguyệt súc, bốn tọa niệm người tu vi không đổi, hôm nay việc như vậy từ bỏ, không được lại đến gây rối!"

"Kì kì kì kì!" Lôi quang tử thanh giao phục lại như đảo toán, như được đại xá, ngay sau đó liền khôi phục hành động lực, nó cung kính ở trên mặt đất hướng về phía sau bò sát, cuối cùng suu một tiếng biến mất tại Lăng Vũ Huyền trên người.

"Tiểu Thanh, tiểu Thanh người làm sao vậy?" Lăng Vũ Huyền trong lòng vô cùng nghi hoặc, lo lắng hỏi.

Nhưng mà lâu rồi không thấy lôi quang tử thanh giao có chút động tĩnh, nàng chỉ có thể cảm giác được từ trước người ý niệm bên trong truyền đến toàn bộ đều là sợ hãi ý. Này lôi quang tử thanh giao cũng thật sự là đủ xui xẻo, trước kia gặp được một cái biến. Thái, bắt nó dọa nửa chết nửa sống, thật vất vả khôi phục tin tưởng, lại bị trọng tọa, không biết có thể hay không biến thành ngu ngốc đâu?

"Người cái đại chó săn, người thi triển cái gì yêu pháp? Đem ta tiểu Thanh dọa thành này phúc bộ đáng?" Tiểu la li mở miệng chất vấn.

"Chúng ta đại hiệp nói, đây là thực lực, của người cái kia tiểu rắn căn bản là không đáng giá nhắc tới!"

"Tốt, quyết đấu chấm dứt, mời trở về đi, chúng ta còn có chuyện quan trọng!" Vương Cường thần sắc nghiêm túc phiên dịch, nói xong liền làm một cái tiễn khách cánh tay thể.

"Người. . . ." Tiểu la li chán nản, vừa định nói chuyện, lại bị một bên thanh niên ngăn cản xuống dưới, kia thanh niên thần tình tươi cười, mỉm cười mở miệng: "Vị sư đệ này, này chích thần uy lẫm lẫm đại hội lang là của người tọa kỵ?"

"Sao, người mới là tọa kỵ, các người một nhà đều là tọa kỵ!" Đại hội lang trong lòng tức giận mắng.

"Ngạch, không phải. . . ." Vương Cường không tốt ý tứ gãi gãi đầu.

"Như vậy, này chích đại hội lang coi như là ta luyện khí các một thành viên, các người hẳn là tân đệ tử đi, một tháng một lần nhiệm vụ không biết có từng hoàn thành?" Thanh niên lần thứ hai mở miệng, nụ cười trên mặt càng sáng lạn.

"Này. . . ." Vương Cường ngạc nhiên, lập tức mở miệng nói: "Không biết vị sư huynh này là người phương nào?"

"Thái điều chính là thái điều, vị này chính là chúng ta luyện khí các Đại sư huynh Hàn Lỗi!"

"Thật là có mắt không châu!"

Nhất thời có đệ tử lớn tiếng trách mắng, ngữ khí bên trong tràn đầy đối kia thanh niên tôn sùng.

"Thế nào? Nhiệm vụ không có hoàn thành sao?" Đại sư huynh Hàn Lỗi nhũ mày, nụ cười trên mặt lạnh xuống dưới, nhàn nhạt nói: "Một khi đã như vậy, như vậy tùy ta đi một chuyến đi."

Hắn đang nói rơi xuống, nhất thời sẽ có đệ tử xông lên muốn động thủ.

"Sao, người này nguyên lai là đến nện bãi." Đại hội lang truyền âm tức giận mắng, thực là bọn hắn quả thật không có hoàn thành Đoàn trưởng lão dặn dò nhiệm vụ, này mà nếu gì là tốt.

"Chậm đã!" Nhất đạo năng ráo thanh âm theo ngoài cửa vang lên, tất cả mọi người theo tiếng nhìn lại, Trần Dương đẩy mọi người mà ra, chậm rãi đi đến.

"Dương ca, người tới rồi!" Chứng kiến Trần Dương đi vào, Vương Cường nhất thời vui sướng kêu lên, tại hắn xem ra chỉ cần Trần Dương tại, hết thảy liền đều có thể giải quyết.

"Này chán ghét gia hỏa rốt cục xuất hiện!" Lăng Vũ Huyền nhìn xem nghênh diện đi tới Trần Dương, mắt đẹp bên trong hiện lên một tia sáng kỳ dị, khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi có chút đỏ lên, nghĩ tới lần trước tại bờ sông Trần Dương kia dương cương tà mị bộ đáng.

Lăng Vũ Huyền về mặt Hàn Lỗi xem rành mạch, trong mắt hiện lên một tia hàn quang, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Trần Dương, đôi mắt hí lại lên.

"Nhiệm vụ đã hoàn thành, nơi này là mười bính hạ phẩm trường kiếm!" Đi đến phụ cận, Trần Dương tay phải vung lên, một trận kim thiết giao kích tiếng động vang lên, một phen thanh trường kiếm rơi xuống trên mặt đất.

Những thứ này trường kiếm là Trần Dương nhận hạ lúc luyện tập đúc đi ra, thuần một sắc bình thường trường kiếm, cũng không có ẩn chứa một tia kiếm ý cùng kiếm hồn, hoàn toàn chính là cho đủ số sử dụng.

"Người chính là Trần Dương? Gần nhất ta cũng không ít nghe nói Trần sư đệ đại danh a." Hàn Lỗi khước miệng vì kiêu, ý vị thâm trường nói, chìa tay phải.

"Không dám, Đại sư huynh uy danh, như sấm bên tai!" Trần Dương bắt vì sở động, đưa tay cùng Hàn Lỗi nắm cùng một chỗ.

Một cổ cự lực truyền đến, Hàn Lỗi thủ chưởng mạnh mẽ nắm chặt, Trần Dương đôi mắt co rụt lại, thẳng linh bí quyết cấp tốc vận chuyển, toàn thân tu vi thêm vào nơi tay chưởng phía trên, mới vừa rồi đem áp lực giảm đến thấp nhất.

"Trần sư đệ quả nhiên bất phàm a!" Hàn Lỗi trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, thu hồi bàn tay, cười nói.

"Đại sư huynh cũng thập phần tuyệt vời a." Trần Dương nhàn nhạt trở về một câu, trong tay áo tay phải có chút run lên.

Hai người về mặt chung quanh người đều xem tại trong mắt, trong lúc nhất thời đều có một ít trượng Nhị hòa thượng sờ không được ý nghĩ, bọn hắn tự nhiên không biết hai người này âm thầm đã góc qua một lần sức lực.

"Lại có một tháng, đó là luyện khí các bài vị tái, Trần sư đệ cần phải cố lên." Hàn Lỗi cười ngạo nghễ, xoay người lại đối với Lăng Vũ Huyền nói: "Tiểu sư muội, quyết đấu đã xong, chúng ta cần phải đi!"

"Nga." Lăng Vũ Huyền trộm nhìn nhìn Trần Dương, lưu luyến đi theo Hàn Lỗi phía sau rồi đi.

"Trần sư đệ, nhớ rõ ba ngày sau lại chỗ này của ta lĩnh các người bản nguyệt nhiệm vụ!" Rất xa, truyền đến Hàn Lỗi thanh âm.

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người ly khai nơi này, chỉ để lại Lưu Long một người.

"Trần sư đệ, Đại sư huynh Hàn Lỗi thực là nổi danh ghen tị, cho tới nay hắn đều ôm có thể đem Tiểu sư muội Lăng Vũ Huyền biến thành song tu bầu bạn mục đích, có thể nói phải Tư Mã Chiêu lòng của người đi đường đều biết, giành được Tiểu sư muội tâm hồn thiếu nữ, đó là chiếm được luyện khí các Chủ đại nhân nhận thức đồng, ngày sau tiền đồ bất khả hạn lượng."

"Đại sư huynh ngày gần đây mới lịch lãm trở về, nghe nói không ít về chuyện của người, nhất là người ngày ấy tại bờ sông điều. Diễn Tiểu sư muội chuyện tình, lấy tính cách của hắn tất nhiên sẽ hận thù trên người, Trần sư đệ, người phải cẩn thận." Lưu Long hảo tâm nhắc nhở, có chút thân thiết.

"Đa tạ Lưu sư huynh, ta sẽ chú ý." Trần Dương khẽ gật đầu.

"Như thế liền tốt, cáo từ!" Lưu Long chấp tay, cáo từ rồi đi.

"Thế nào? Luyện hóa như thế nào?" Lưu Long đi rồi, Trần Dương mở miệng hỏi nói.

"Không sai biệt lắm, ta hiện tại đi ra ngoài lộng điểm cần tài liệu, tới nay liền bắt đầu hành động!" Đại hoi lang gật gật đầu, mang theo Vương Cường đối với ngoài cửa đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Phê hỏa

Ban đêm.

Mây đen tẻ nguyệt, một mảnh tối đen, đưa tay không thấy được năm ngón.

Khoảng cách luyện khí phong mây ngàn thước ngoài, sông lớn bên cạnh, Trần Dương cùng đại hoi lang khoanh chân mà ngồi, Vương Cường trong tay gất gao nắm đại chuỳ, cảnh giác mọi nơi nhìn xung quanh.

Giờ phút này đại hoi lang có vẻ có chút phờ phạc, mạnh mẽ theo nó bốn nguyên hỏa điểm bên trong chia lia một tia hỏa chủng, là cực kì khủng bố chuyện tình, tuy rằng đối nó không có thương tổn quá lớn, nhưng mà cái loại này linh hồn xé rách thống khổ, cũng thật sự.

"Tiểu tử, kế tiếp phải nhờ vào chính ngươi, bản mạng chân hỏa là trời sinh liền tồn tại, nếu là mệnh mẽ cần nuốt, ta cũng không biết sẽ tạo thành cái gì hậu quả, tóm lại nếu là ngươi chống đỡ không được, liền nói cho ta biết, ta sẽ trước tiên đem hỏa chủng lấy ra đi ra." Đại hội lang thần sắc nghiêm túc nói.

"Yên tâm đi!" Trần Dương trịnh trọng gật gật đầu.

"Xuy lạp!" Một trận hỏa diễm dấy lên tiếng vang, đại hội lang há mồm phun ra nhất đạo ngón tay kích thước ngọn lửa, bạch trong thấu từ.

Trần Dương sắc mặt ngưng trọng, bắt diệt kim thân thi triển ra, trong cơ thể công pháp vận chuyển tới cực hạn, trong lòng hung ác, há mồm liền đem lửa kia miêu nuốt đi xuống.

Nháy mắt, một cỗ cực nóng khí tức trải rộng toàn thân, như là nuốt than một loại, khủng bố độ nóng đưa hấn khoang miệng, yết hầu, phổi bốc cháy lên, Trần Dương mệnh mẽ trừng lớn hai mắt, cái trán phía trên gân xanh phồng lên, thân thể kịch liệt run rẩy, cả người mồ hôi như mưa xuống.

Kia khủng bố hỏa diễm trong nháy mắt đem Trần Dương thiêu đốt, giờ phút này hấn giống như Hỏa thần một loại, hỏa diễm từ trong mà ngoại hừng hực thiêu đốt, hấn cả người quần áo cùng lông trong khoảnh khắc hóa thành hư vô.

Trần Dương cả người kim quang thoáng hiện, mặc cho lửa kia diễm chích nướng nhưng không có chút ảnh hưởng, nhưng mà trong cơ thể hấn lại một mảnh đông hỗn độn.

Dung hợp kim thân cùng diệt hồn Cửu Biến mang đến khủng bố thống khổ hấn đều chống đỡ trước đây, diễm ấy nho nhỏ thống khổ tính toán cái gì? Trần Dương mệnh mẽ ổn định tâm thần, cũng không quan thân thể bị thiêu hủy, toàn lực vận chuyển công pháp, trong cơ thể sở hữu linh lực trong nháy mắt đánh tiếp, đem lửa kia miêu bao bọc vây quanh.

Cùng lúc đó, hấn ẩn đường bên trong kia không lồ thần thức mệnh mẽ khuếch tán tách ra, giống như thủy triều một loại lan tràn toàn thân, từ ngoại mà trong, đem lửa kia miêu bao vây lại, bắt đầu luyện hóa.

"Ách a."

"Rống!"

Bởi vì hỏa diễm đem yết hầu bị phong, Trần Dương tiếng kêu thảm thiết nghe đứng lên cực kỳ thê lương, sấm người, giống như dã thú một loại, hấn biểu tình dữ tợn, tại đây tối đen đêm khuya có vẻ phá lệ dọa người.

Một bên đại hội lang thần sắc nghiêm túc, tùy thời chuẩn bị ra tay, Vương Cường đứng ở một bên dọa nom nóp lo sợ, hai tay ôm chặt lấy đại thiết chùy, cái trán phía trên đã chảy ra mồ hôi lạnh, nguyên lai, thiên tài không phải trời sinh.

"Thiên địa huyền hoàng, vũ trụ Hồng hoang, nhật nguyệt doanh trắc, thần tức liệt trưng, hạ qua đông đến, thu hoạch vụ thu đông giấu, nhuận dư thành tuổi, luật lữ điều dương." Giờ phút này, Trần Dương thần thức hải bên trong vang lên từng đạo đại đạo luân âm, đó là thắng lĩnh bí quyết tâm pháp, đạo này thanh âm vang lên sau, trong cơ thể hấn thống khổ yếu bớt rất nhiều, về mặt của hấn chậm rãi yên tĩnh trở lại, từng đạo lực lượng thần bí bắt đầu chữa trị thân thể hấn.

Cùng lúc đó, chỗ bụng diệt hồn sư bốn nguyên hình thành nguyên đan giống như bị uy hiếp một loại kịch liệt xoay tròn đứng lên, khuấy động ra từng đạo tối đen khí thể, lan tràn đến Trần Dương toàn thân.

Ước chừng đã qua một khắc chung, Trần Dương mới vừa rồi bình tĩnh rất nhiều, trên người kim quang thoáng hiện, hỏa diễm như trước tại thiêu đốt, giờ phút này hấn cả người tron không có một tia lông.

"呔!" Đại hội lang khê quát một tiếng, người lập dựng lên, một đôi chân trước không ngừng thay đổi đứng lên, bày ra từng đạo huyền ảo ẩn bí quyết, lập tức hai móng mệnh mẽ giơ lên cao dựng lên, từng đạo màu tím thần quang tự thân thể hấn bên trong lao ra, đem Trần Dương tròn vây quanh, cuối cùng lại khuếch tán tách ra, đem Trần Dương nơi ở phạm vi ba mươi thước trong không gian đều bao trùm.

Ngay sau đó, bọn hấn biến mất tại nguyên chỗ, đây là đại hội lang thiên phú thần thông, Thiên Lang phệ nguyệt, bọn hấn tuy rằng còn tại tại chỗ, nhưng lại không người có thể chứng kiến bọn hấn.

"Tiêu, Tiêu tiền bối, dương ca, dương ca không có việc gì đi?" Vương Cường rút lui cổ, thấp giọng hỏi.

"Không biết, xem hấn chính mình." Đại hội lang trầm giọng nói.

"Nguyên lai dương ca vì tu luyện, lại có thể có thể ăn trúng loại này khủng bố thống khổ." Vương Cường nuốt khẩu nước miếng, lòng còn sợ hãi nói.

Đại hội lang xoay người lại, một đôi lang mắt sáng ngời hữu thần, nhìn chăm chăm Vương Cường, thắng đem sau xem cả người sợ hãi, mới ngữ khí nghiêm túc nói: "Trần Dương thực lực hơn xa ngươi ở mặt ngoài xem đơn giản như vậy, mà hấn vì được đến hiện giờ thành tựu mà trả giá tâm huyết cùng mồ hôi, cũng không phải ngươi trước mắt chứng kiến như vậy một chút."

"So với này cường thịnh gấp mười thống khổ hấn đều từng trải qua, cuối cùng cũng nhịn lại đây."

"Thiên tài là trời sinh, nhưng mà cường giả nếu không phải trời sinh, tất cả mọi người chỉ có thể nhìn đến người khác phong quang một mặt, lại ít có

người có thể chứng kiến phong quang sau lưng, ẩn chứa bao nhiêu chua xót cùng huyết lệ."

"Tiểu cường, tu luyện chi đồ như chèo thuyền ngược dòng, không tiến tức thoái, con đường này không có đường tắt có thể đi, đã tràn ngập bụi gai cùng nhấp nhô, cần một bước một cái dấu chân, một nắng hai sương, phách kinh trăm cực gian nan đi tới, mới có thể đi bước một bước trên đỉnh phong a." Đại hồi lang cảm khái nói.

"Tiêu tiên bối, ta đã biết, nguyên bản ta đã cho ta đã đủ có thể chịu khổ, nhưng mà cùng dương ca khi xuất ra, ta ăn trúng về điểm này khổ căn bản là không tính cái gì, Tiêu tiên bối, ngươi có không chỉ điểm văn bối một phần?" Vương Cường giờ phút này trong lòng bị cường đại chấn động, thần sắc chân thành tha thiết mở miệng hỏi nói.

"Nga? Đây nhưng thật ra có thể, chẳng qua ngươi có không thừa nhận cư trú." Đại hồi lang khước miệng vì kiều, ý vị thâm trường nói.

"Có thể!" Vương Cường kiên định nói.

"Tốt, hy vọng ngươi không cần hối hận!" Đại hồi lang vừa lòng gật gật đầu.

Giờ phút này, Trần Dương đã hoàn toàn yên tĩnh trở lại, nhưng mà kia chính là hẩn bề ngoài mà thôi, tại thân thể của hẩn bên trong, một mảnh đồng hồ hỗn loạn, ngũ tạng lục phủ bị hỏa diễm thiêu hủy thất thất bát bát, kinh mạch cũng bị phá hủy chỉ linh vỡ vụn, muốn nói một chút cũng không có bị thương tổn thì phải là khung xương, bởi vì đó là cái thể cường giả kim thân, đương nhiên, hiện tại là hoàn toàn thuộc loại hẩn, chính là của hẩn kim thân.

Tại hẩn chỗ bụng, chính trình diễn vừa ra kỳ cảnh, tối đen sắc nguyên đan tại hạ phương, bạch trong thấu tử hỏa diễm ở bên trong, không lồ thần thức ở phía trên, tam chân thể chân vạc.

Diệt hồn sư bốn nguyên hình thành nguyên đan đang rất nhanh xoay tròn, từng đạo tối đen sắc khí thể tận trời mà lên, muốn trói buộc cư trú ngọn lửa đem chi cắn nuốt, mà lên phương kia không lồ thần thức đã ở bộc phát ra cường thịnh hấp lực, muốn đem ngọn lửa luyện hóa, trong cơ thể hẩn hai đại thể lực, lại có thể bắt đầu tranh đấu đứng lên.

Này cũng không phải là tốt hiện tượng, hiện tại đúng là khả yếu quan đầu, nếu là thực ra cái cái gì ngoài ý muốn, hẩn đã có thể hoàn toàn hồi phi yên diệt.

Ý thức như trước rõ ràng, Trần Dương không chế diệt hồn sư bốn nguyên không cần vọng động, toàn thân linh lực đem hỏa diễm bao trùm, hẩn thân mình tắc không chế được không lồ thần thức, lại có thể tại nơi hỏa diễm trên chích nung đứng lên.

Đây là rèn luyện thần thức, dùng hỏa diễm rèn luyện thần thức, nếu là thành công được đến thật là tốt chỗ không gì so sánh nổi, nếu là thất bại, Trần Dương nhẹ nhất kết cục cũng là biến thành ngu ngốc.

Kịch liệt linh hồn nóng rực cảm lan tràn toàn thân, trải rộng mỗi một cái tế bào, Trần Dương cả người lỗ chân lông đều trương tách ra, hướng ra phía ngoài phun rất nhỏ hỏa diễm, hẩn thật cẩn thận không chế được thần thức tại hỏa diễm trên rèn luyện, cuối cùng hẩn cảm giác thần thức chấn động mạnh, rất nhanh rút lui, chiếm cứ tiến ấn đường thần thức hải bên trong.

Cùng lúc đó, Trần Dương buông ra không chế, diệt hồn sư bốn nguyên hóa thành nguyên đan lập tức giống như mãnh thú một loại mở ra miệng rộng, đem hỏa diễm cắn nuốt.

Nguyên đan điên cuồng vận chuyển, đang luyện hóa này từ bên ngoài đến hỏa diễm, đem luyện hóa tiến vào nguyên đan bên trong, không thể không nói, này nguyên đan chính là Trần Dương trong cơ thể lớn nhất phòng ngự hệ thống, sở hữu ngoại vật toàn bộ đều không thể tránh được nó nằm trong tay.

Chỉ cần có thể đủ đem lửa này diễm luyện hóa, hơn nữa dung tiến linh lực bên trong, như vậy bốn mạng chân hỏa liền ghép thành công.

Cái này cũng chính là Trần Dương trước kia dung hợp kim thân, hơn nữa thân mình có diệt hồn sư bốn nguyên này không biết thần bí tồn tại, bằng không, nếu là đối làm bất cứ người nào mạnh mẽ cắn nuốt bốn mạng chân hỏa, đều chạy không khỏi hồi phi yên diệt kết cục, đúng vậy, là bất luận kẻ nào!

Nhưng mà lúc này, Trần Dương ấn đường thần thức hải bên trong điện dương thiểm tiếng sấm, trình diễn vừa ra kỳ cảnh.

Chương 89: Tam hoa sơ hiện

Ẩn đường chỗ, trong thần thức hải.

Đây là một mảnh mệnh môn, mệnh môn vô bờ, nơi này chính là Trần Dương thần thức hải, có thể so với linh hải cảnh đại năng thần thức liền chiếm cứ ở trong này.

Lúc này, này mảnh mệnh môn trên không thêm điện lôi minh (sấm sét vang dội), cuồng phong gào rít giận dữ, cuồng đại con lốc cuộn cuộn nổi lên vạn trượng sóng biển, chậm rãi xông lên kia vô tận phía chân trời

"Răng rắc!"

"Rầm rầm oanh!"

"Rầm lập!"

Tiếng sấm âm thanh, điện thiểm quang, nước biển mệnh môn, nơi này quả thực giống như tại diệt thế một loại, này đó là thiên địa chi uy.

Trần Dương tâm thần tiến vào nơi này, chứng kiến trước mắt hết thấy, trong lòng vô cùng khiếp sợ.

"Ông!" Đột nhiên, một trận kim chúc âm rung vang vọng dựng lên, tự kia vô tận cao trên không trung lắng xuống nhất đạo rực rỡ màu tím cột sáng, giống như thông thiên ngọc trụ một loại trực tiếp cắm vào kia vô tận mệnh môn bên trong.

"Rầm lập!" Nhất thời nước biển một trận quay cuồng, giống như sôi trào một loại, tại cột sáng bên trong, nhất đạo thân ảnh chậm rãi dâng lên, tự kia vô tận hải dương bên trong hiện lên mà ra.

"Đạo khả đạo phi thường đạo, danh khả danh phi thường danh, hữu danh thiên đích chi thủy, Vô Danh thiên địa chi mẫu." Nhất đạo thần uy lẫm lẫm thanh âm quanh quẩn tại đây mảnh không gian bên trong, người nọ ảnh trong tay trì một phen trường kiếm, ngự không đứng thẳng, bị cột sáng bao phủ, hần dưới chân là một mảnh mệnh môn hình thành lốc xoáy.

"Ông!" Lại là nhất đạo kim chúc âm rung vang lên, vô tận bên trên thiên không chiếu xuống nhất đạo màu xanh cột sáng, hải dương bên trong xuất hiện đạo thứ hai thân ảnh, trong tay hần trì một phen đại thiết chùy, thần uy cái thế.

"Phu duy binh giả, bất tường chi khí, vật hoặc ác chi, cố hữu đạo giả bất xử. Quân tử cư tắc quý tà, dụng binh tắc quý hữu. Binh người, bất tường chi khí, không phải quân tử chi khí, bất đắc dĩ mà dùng."

"Ông!" Đạo thứ ba cột sáng lắng xuống, cả vật thể tuyết trắng, cột sáng bên trong, nhất đạo thân áo trắng thân ảnh xuất hiện, trong tay nâng một cái được đỉnh, chậm rãi đại đạo luân âm thanh triệt dựng lên: "Đạo sinh nhất, cả đôi nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, vạn vật phụ âm mà ôm dương, hướng khí nghĩ đến cùng."

"Ông ông ông!" Liên tục ba đạo kinh thiên âm rung vang vọng dựng lên, kia vô tận mệnh môn chậm rãi yên tĩnh trở lại, ba đạo cột sáng giống như kinh thiên ngọc trụ một loại thông hiểu thiên địa, ba đạo cột sáng bên trong các hữu nhất đạo thân ảnh, giống như tam tôn thiên thần một loại.

Ở giữa một người cầm kiếm, bên trái một người nắm chùy, bên phải một người nhờ đỉnh, lẳng lặng đứng ở cột sáng bên trong, cực kỳ thần kỳ.

"Này, đây là. . . ." Nhìn xem trước mắt hết thấy, Trần Dương có chút không thể tin được, khiếp trước hần một lòng muốn đạt tới tâm nguyện chí tử đều không có hoàn thành một tia, kiếp này lại có thể liền nhẹ như vậy thoát khỏi buồng ra hoàn thành ?

Ngoại giới, đại hội lang giờ phút này cũng khiếp sợ tốt đỉnh, trùng lớn một đôi lang mắt, nhìn xem Trần Dương đỉnh đầu, nơi đó có một mảnh quang sáng, thần thức hải bên trong hết thấy đều rõ ràng ném ở nơi nào, này.

"Tam hoa tụ đỉnh!"

"Lại có thể là tam hoa tụ đỉnh!"

"Sao , sao , trời ạ, đây là thật vậy chăng? Đây là thật vậy chăng?" Đại hội lang kích động nói năng lộn xộn, không biết làm như thế nào hình dung, nhìn không được xoay người sang chỗ khác véo cư trú Vương Cường cổ, dùng sức hoảng a hoảng, trực tiếp đem sau véo sắc mặt trắng bệch, thẳng mặt tròn trắng, sắp gấn qua khi đi.

Đại hội lang bất kể như thế nào cũng không có nghĩ đến, nó thật là tốt tâm cử chỉ, lại có thể sẽ cho Trần Dương mang đến như vậy thiên đại thật là tốt chỗ.

Tam hoa tụ đỉnh, đây là truyền thuyết bên trong mới tồn tại thần thức tu vi, dù sao đại hội lang là từ đến đều không có nghe nói qua không ai có thể đủ đạt tới, đây là võ giả thần thức tu luyện cảnh giới cao nhất. Đồn đãi phạm là là hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp ra tam hoa tụ đỉnh người, tu luyện tới cực hạn sau liền có thể bạch nhật phi thăng, vô phá hư không.

Như thế nào tam hoa? Chính là đem thần thức chia làm ba cỗ, nhưng lại thịnh tu luyện ba loại đạo bất đồng, mới có thể có một phần vạn cơ hội. Thật

không ngờ, này một phần vận cơ hội lại có thể bị Trần Dương đụng phải.

Mà xem Trần Dương thần thức hải bên trong tam hoa, rõ ràng chính là võ đạo, khí đạo, còn có đan đạo.

Kỳ thật, này thực sự không phải là vận khí, mà là thực lực, bởi vì kiếp trước đó là kinh diễm đại lục thiên tài, tuy rằng vẫn lạc, nhưng mà Trần Dương tàn hồn lại tiến nhập Địa ngục ma luyện ngàn năm, cuối cùng sống lại, thần thức của hắn có thể nói thập phần cô đọng cùng khổng lồ, loại này trải qua chỉ sợ không có mấy người có.

Đúng là bởi vì có này cường đại thần thức làm hậu thuẫn, hắn có thể tại tu luyện võ đạo đồng thời có năng lực đủ luyện khí luyện đan hai không làm.

Thứ hai, hắn thân mình lại là thân bị diệt hồn sư, càng thêm chắc chắn thần thức của hắn, cam đoan thần thức bất diệt, cứ như vậy mới có thể tại không ảnh hưởng thần thức tình huống xuống đem thần thức chia làm tam phần, nếu là đối làm những người khác, cho dù có thể đồng thời tu luyện ba loại đạo bất đồng, cũng vô pháp có nhiều hơn thành tựu, cho dù có chút thành tựu, cũng tuyệt đối không thể hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp ra tam hoa tụ đỉnh.

Thứ ba, Trần Dương dung hợp cái thể cường giả kim thân, thể chất vô cùng cường đại, đây cũng là hắn có thể thừa nhận thần thức phân tách trụ cột.

Ba người hợp nhất, hơn nữa đại hội lang bốn mạng chân hỏa gieo trồng, lại có thể khiến Trần Dương dần sinh ra tam hoa.

Bất quá, trước mắt tam hoa thực sự không phải là chân chính tam hoa, chẳng qua là nguyên mẫu mà thôi, nói trắng ra là chính là võ hồn, binh hồn, còn có đan hồn, Trần Dương chủ tu kiếm đạo cho nên cũng có thể xưng là kiếm hồn, hiện tại kiếm của hắn hồn là nhất ngưng thật, nếu không bao lâu liền có thể trở thành chân chính võ hồn, mà binh hồn cùng đan hồn kém trên rất nhiều.

Nhưng mà vận sự khởi đầu nan, chỉ cần siêng năng tu luyện, đợi một thời gian, chân chính tam hoa tụ đỉnh tất nhiên có thể hình thành.

Vốn Trần Dương cũng không có đối với mình thân ôm có quá lớn hy vọng, bởi vì hắn tự thân điều kiện hắn biết rõ, có thể hay không đạt tới kiếp trước cái kia cảnh giới đều là số chưa biết, nhưng mà hiện tại hắn lại có thể đã hình thành tam hoa tụ đỉnh nguyên mẫu, cái này có chút khó mà nói.

"Khụ khụ khụ!" Vương Cường sắc mặt tái nhợt như là đồ hơn mười cân bột mì giống nhau, thẳng mắt tròn trắng, đại hội lang rốt cục phát hiện không thích hợp, buông lỏng ra móng vuốt, Vương Cường tham lam thờ quý giá không khí, kịch liệt ho khan.

Trần Dương thân thể bên trong, diệt hồn sư bốn nguyên cũng đem lửa kia diễm hoàn toàn cắn nuốt luyện hóa, dung tiến hắn linh lực bên trong, một cỗ bàng bạc sinh cơ tự diệt hồn sư bốn nguyên bên trong lao ra, chữa trị thân thể hắn.

"Oanh!" Ba ngày sau, một cỗ cường đại khí tức theo Trần Dương thân thể bên trong bùng nổ tách ra, phóng lên cao, đem đại hội lang bày ra kết giới đập vào phá thành mảnh nhỏ, Trần Dương vươn người đứng dậy, thân thể phía trên thiêu đốt hùng hực đại hỏa, giờ phút này hắn nhìn qua giống như là một cái Hỏa thần.

Lửa kia diễm trắng tuyền bên trong lộ ra một tia màu tím, thủy vừa xuất hiện này vùng trời gian độ nóng liền rồi đột nhiên lên cao, nước sông rất nhanh bốc hơi, bốc lên đại lượng bạch khí.

Cường hãn sóng nhiệt đập vào mặt mà đến, Vương Cường trong nháy mắt bị hỏa liệu long tinh quang, cả người quần áo hóa thành tro tàn, hú lên quái dị một đầu chui vào sông lớn bên trong. Tốc độ cực nhanh, chỉ có thấy một mảnh trắng loà đồn bộ.

"Sao, thật sự là **", chẳng qua là một tia bốn nguyên hỏa chủng mà thôi, lại có thể sắp vượt qua lão tử bốn mạng chân hỏa, tiểu tử này thật sự là quý quái!" Đại hội lang nghe răng tròn mắt, nói kháy, nhưng mà trong mắt lại tràn đầy vẻ vui mừng, không có việc gì là tốt rồi.

"Thật có lỗi, vừa mới bắt đầu có chút không chế không nổi!" Trần Dương mỉm cười, trên thân thể hỏa diễm tắt, mà hắn lông cũng trong khoảnh khắc sinh trưởng đi ra, cực kỳ thần kỳ.

"Xuy lạp!" Trần Dương chia tay phải, lòng bàn tay hướng về phía trước, nhất thời một đoàn bạch trong thấu tử hỏa diễm toát ra, tại hắn trong lòng bàn tay nhảy lên, thập phần linh động.

"Ngưng thần cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong? Kỳ quái, theo lý thuyết tu vi của ngươi hắn là tiến nhanh mới đúng a." Đại hội lang cảm ứng một lát, nghi hoặc mở miệng.

Trải qua đại hội lang nhắc nhở, Trần Dương cũng ngạc nhiên phát hiện, tu vi của hắn lại có thể không có chút nào tăng lên, này một tia hỏa chủng cũng không phải là phạm vật, trong đó ẩn chứa cực kỳ cường đại thiên địa lực, lại có thể không có nói thăng tu vi của hắn, này quả nhiên là việc lạ.

"Tiểu tử, ngươi thật đúng là đi rồi cứ chó vận, tam hoa tụ đỉnh kia bậc này truyền thuyết bên trong tồn tại, lại có thể đều bị ngươi vượt qua!" Đại hội lang tế mị lộng nhân, hưng phấn nói.

"Đây là thực lực!" Trần Dương nhún vai.

"Thiết, thực lực sao? Lão tử cũng có!" Đại hội lang khinh thường bĩu môi, cái đuôi nhếch lên, thả một cái kinh thiên động địa vang rầm, vừa mới theo nước sông bên trong toát ra đầu Vương Cường nghe thế tiếng nổ, dọa lần thứ hai tiến vào trong nước, nghĩ đến hỏa diễm đại bùng nổ.

Chứng kiến nơi này, Trần Dương không khỏi cười lên ha ha.

Tuy rằng không có nói thăng tu vi, nhưng mà hần có thể cảm giác được, hần linh lực giống như là bị qua muôn ngàn thử thách một loại, càng sắc, tuy rằng không có lượng tăng lên, nhưng là chất bay vọt cùng thăng hoa.

Hơn nữa thần thức của hần lại có thể chia làm ba cổ, đã hình thành tam hoa tụ đỉnh nguyên mẫu, đây là hần lần này lớn nhất thu hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Âm độc

Trở lại luyện khí phong, Trần Dương mấy người chưa có trở về chỗ ở, trực tiếp đối với luyện võ trường đi đến.

Luyện khí các luyện võ quảng trường tại cấp cao đệ tử ở lại khu cùng trưởng lão ở lại khu ở giữa khu vực, là luyện khí các đệ tử tụ tập, ở nơi nào, này có thể lĩnh luyện khí các tuyên bố nhiệm vụ thu được tu luyện tài nguyên, là luyện khí các đệ tử tu luyện trung tâm.

Hôm nay Trần Dương mấy người muốn đi lĩnh tân một tháng nhiệm vụ.

Đến nơi đây lúc, nơi này đã tụ tập hơn trăm người, thật lớn luyện võ quảng trường phía trên tiếng người ồn ào, tại phía trước có một tòa ba trượng cao đại điện, đại điện ngoại có nhất vách núi, trên vách núi đá treo đầy nhãn hiệu nổi tiếng, ước chừng có một trăm tám mươi khối.

Những thứ này chính là luyện khí các đệ tử nhãn hiệu nổi tiếng, đại biểu cho bọn hần tại luyện khí các bên trong bài vị, Trần Dương rõ ràng xếp hạng đếm ngược vị thứ ba, vị thứ hai là Vương Cường, đếm ngược đầu tiên là đại hôi lang.

Mà xếp hạng đệ nhất vị rõ ràng là Đại sư huynh Hàn Lỗi, vị thứ hai đó là Nhị sư huynh Lí Hưởng Bắc. Kỳ quái chính là, phi thiên Tiểu ma nữ Lăng Vũ Huyền lại có thể xếp hạng vị thứ ba, mà Lưu Long tắc xếp hạng một trăm vị ngoài.

"Sao, lão tử lại có thể bị treo tại đếm ngược thứ nhất, thật thật là có thể nhẫn không có thể nhẫn a!" Đại hôi lang tức giận thở nặng khí, giương nanh múa vuốt.

"Những thứ này đều là hư danh, không cần để ý!" Trần Dương nhàn nhạt nói.

"Tiêu tiền bối, một tháng sau luyện khí các bài danh tái mà bắt đầu, đến lúc đó ngươi muốn làm thứ nhất có thể đi khiêu chiến a." Vương Cường cười mở miệng.

"Thứ nhất? Vẫn là quên đi, ta muốn là làm thứ nhất, vẫn không thể bị người phun từ!" Đại hôi lang xiêm áo bày móng vuốt, không phải thực cảm thấy hứng thú.

Trần Dương khi trước tiến vào đại điện bên trong, đi vào tuyên bố nhiệm vụ địa phương, hôm nay tuyên bố nhiệm vụ người, lại có thể là Đại sư huynh Hàn Lỗi.

"Trần Dương, ngươi đại cái giá, tất cả mọi người lĩnh nhiệm vụ, cũng chỉ có mấy người các ngươi hiện tại mới đến, khiến Đại sư huynh đợi lâu như vậy!" Bên cạnh một gã luyện khí các đệ tử mở miệng, một bộ chất vấn ngữ khí.

"Hừ, khản trương lĩnh nhiệm vụ cắt đi, không cần lãng phí chúng ta Đại sư huynh thời gian." Mặt khác một gã đệ tử trên cao nhìn xuống nói, thập phần kiêu căng.

Trần Dương trực tiếp đem này hai cái chó cầy gần nhà, gà cầy gần chuồng gia hỏa xem nhẹ, đôi mắt nhìn về phía Hàn Lỗi.

"Trần sư đệ, môn phái nhiệm vụ đều là tới trước trước, cuối cùng còn lại đều là khó khăn nhất nhiệm vụ, lần sau lĩnh nhiệm vụ cần phải trước tiên đến, bằng không thực là thành xui xẻo." Đại sư huynh Hàn Lỗi khoát tay áo, ý vị thâm trường nói, khóe miệng lộ ra một nét thoáng hiện trên đùa hương vị.

"Đây là các ngươi ba nhiệm vụ!" Hàn Lỗi giờ giờ lên cầm, trên bàn, còn còn lại cuối cùng một quả ngọc bài.

Vương Cường đi ra phía trước đem ngọc bài cầm lại đây, đưa cho Trần Dương, theo sau hai người một sói rồi đi nơi này.

"Hừ, vài không biết trời cao đất rộng tiểu tử, chờ chịu chết đi!" Một gã đệ tử mở miệng, trên mặt tràn đầy tàn nhẫn chi sắc.

Mặt khác một gã đệ tử cười lạnh: "Lại có thể dám đánh Tiểu sư muội chú ý, thật sự là không biết chữ chết viết như thế nào!"

"Trần Dương, chớ có trách ta, muốn trách thì trách chính người xui xẻo, bắt luận cái gì trở ngại ta trở thành Các chủ con rể chương ngại, ta lại không lưu tình chút nào bỏ!" Đại sư huynh Hàn Lỗi tựa vào ghế trên, trong mắt hiện lên một nét thoáng hiện nồng đậm sát khí.

Nghĩ đến Tiểu sư muội Lăng Vũ Huyền chứng kiến Trần Dương khi phản ứng, Hàn Lỗi trong lòng sát ý liền càng nồng đậm, "Răng rắc" một tiếng đem tọa ý tay vịn bóp nát.

Đại diện ngoại, Trần Dương đám người rời đi, nhất thời khiến cho một trận chỉ trích, đại hội lang không thêm để ý chút nào, lác lác to mọng phong đồn thả một cái kinh thiên động địa vang rầm, nhất thời khiến cho chung quanh đệ tử chửi bậy âm thanh.

Trở lại chỗ ở, lão lăng đang nhàn nhã uống tiểu rượu, chứng kiến Trần Dương mấy người trở về đến, lập tức cười tiếp đón bọn hắn lại đây.

"Trần Dương a, gần nhất hôm nay không gặp người a, đi đâu?" Lão lăng cười hỏi.

"Đương nhiên là tu luyện, người cái tiểu lão đầu không ngốc đi?" Đại hội lang ngửa đầu rầm rầm uống điệu nửa vò tử rượu, bĩu môi.

Lão lăng không nghĩ đến xử, mỉm cười, tiếp tục nói: "Trần Dương, này một tháng luyện khí các nhiệm vụ tuyên bố, người đi lĩnh sao?"

"Lĩnh!"

"Cái gì nhiệm vụ?"

"Liệp sát một đầu âm phong báo."

"Tiểu nhiệm vụ., cái gì? Âm phong báo?" Lão lăng không thêm để ý bĩu môi, lập tức như là nghĩ tới điều gì một loại, sắc mặt trầm xuống dưới, trầm giọng nói: "Đem nhiệm vụ ngọc bài cho ta!"

"Liệp sát một đầu âm phong lâm bên trong âm phong báo!" Lão lăng cúi đầu nhìn nhìn, tự nói một tiếng, lập tức hỏi: "Nhiệm vụ này là người phương nào cho vậy?"

"Là Đại sư huynh Hàn Lỗi, hắn nói nhiệm vụ đều là tới trước trước, chúng ta cuối cùng đến, chỉ có này một cái nhiệm vụ." Vương Cường tiếp lời nói, có vẻ rất không để ý, liệt sát một đầu cấp hai linh thú, này quả thực chính là một bữa ăn sáng.

"Thì ra là thế!" Lão lăng trong mắt hiện lên một tia tinh quang, sau một lát ngẩng đầu đối với Trần Dương nói: "Thần Ma thánh địa quy củ, nhiệm vụ tiếp sẽ không có thể lui về, nhất định phải đạt tới, sự thất bại ấy đuổi ra thánh địa, này âm phong lâm không phải thiện, ngại ở thân phận ta cũng không có thể nói cho người nhiều lắm, chỉ có thể nhắc nhở người một câu cẩn thận!"

"E rằng người có thể tìm một ít sư huynh đệ cùng người đang tiến đến, như vậy tới thiểu có thể cam đoan an toàn." Lão lăng lại dặn dò một câu.

Trần Dương khẽ gật đầu, xem lão lăng thần sắc hắn chỉ biết bị Hàn Lỗi hù, này âm phong Lincoln quyết không phải dễ đối phó địa phương, chính là một cái cấp hai linh thú lại thể nào sẽ cần ba người bọn họ đi hoàn thành?

Xem ra việc này biến cố rất nhiều a.

"Tốt, Hàn Lỗi tiểu tử này gần nhất nhảy dựng lên, xem ra các trong một ít không an phận lão gia này phải có đại động tác." Lão lăng đôi mắt híp lại, trong lòng tự nói.

Sáng sớm hôm sau, Trần Dương, Vương Cường, đại hội lang ba người chờ xuất phát, đối với dưới chân núi bước vào, nhìn xem bọn hắn rời đi bóng lưng, lão lăng vỗ vỗ tay, nhất thời tiểu viện trong trống rỗng nhiều ra nhất đạo bóng đen, này bóng đen thấy không rõ dung mạo, giống như là nhất đạo bóng dáng một loại.

"Đi theo hán nhóm, tại giai đoạn khẩn yếu nhất xuất thủ cứu giúp, nhớ lấy, không cần bị phát hiện!" Lão lăng trầm giọng nói.

Kìa bóng đen khẽ gật đầu, hư không tiêu thất.

Trần Dương trong tay cầm bản đồ, rời đi luyện khí phong sau liền ngự kiếm phi hành, mang theo Vương Cường cùng đại hội lang hướng tới trên bản đồ dấu hiệu âm phong lâm bay đi, ước chừng đã qua một canh giờ, mới khó khăn tới.

Trước mắt, là một mảnh liên miên không dứt son mạch, nơi nơi đều là che trời cỏ mọc, từng đợt thú hồng hết đợt này đến đợt khác, son mạch bên trong cỏ mọc giả thiên tế nhật, bên trong ánh sáng âm u, chương khí tràn ngập, gốc cây mấy ngày liền.

Âm phong lâm liền tại đây son mạch bên trong.

"Nơi này là cái quỷ gì địa phương? Như vậy hẻo lánh? Kìa Hàn Lỗi thế nào sẽ cho chúng ta phân phối như vậy nhiệm vụ!" Nhìn xem phía trước nguyên thủy rừng rậm, Vương Cường có chút bất an nói.

"Chúng ta chỉ sợ là bị hổ ." Đại hoi lang người lập dựng lên, cẩn thận cảm ứng một lát, mở miệng nói: "Nơi đây âm khí dày đặc, hơn nữa chướng khí hoành hành, một khi hút vào cho dù võ giả lại bị nghiêm trọng ảnh hưởng, phạm là là loại địa phương này đều sinh tồn cực kì khủng bố tà ác linh thú, Hàn Lỗi đây là muốn cho chúng ta một đi không trở lại a."

"Vậy làm sao bây giờ? Chúng ta trở về đi!" Vương Cường mở miệng nói.

"Như vậy sao được? Hàn Lỗi tiểu tử đó âm độc vô cùng, trước kia ngươi không có nghe lão lăng nói thôi? Nhiệm vụ hoàn thành không được, muốn bị đuổi ra Thần Ma thánh địa, hơn nữa Đại lão gia sao có thể lùi bước?" Đại hoi lang lắc đầu, cười lạnh nói: "Nếu là một loại thái điều tối chỗ này nhất định thập tử vô sinh, nhưng mà hần Hàn Lỗi cũng không phải thiên cơ tính toán tài tình, loại địa phương này đối với ta nhóm mà nói, miễn cưỡng không có trở ngại."

"Đúng vậy, có dương ca tại, hết thảy vấn đề đều có thể giải quyết, tin dương ca, suốt đời!" Vương Cường kích động quơ quơ nắm tay, chứng kiến đại hoi lang không tốt ánh mắt, lập tức giật mình bổ sung nói: "Có Tiểu tiên bối lúc này, Vương Bá khí sườn lậu, bắt luận cái gì yêu ma quỷ quái tất cả tránh!"

Đại hoi lang vừa lòng gật gật đầu.

"Đây là ta luyện chế thanh linh đan, có thể loại trừ trên thân thể hết thảy tác dụng phụ, ăn nó!" Trần Dương bất đắc dĩ cười, xuất ra một cái bình ngọc nhỏ, nắp bình mở ra, nhất thời tràn ra một tia mùi thuốc, đổ ra tam khóa ngón cái lớn nhỏ màu xanh đan được.

Ăn đan được, Trần Dương khi trước đi vào rừng rậm, tại bước vào rừng rậm trong nháy mắt, hần ẩn đường chỗ khổng lồ thần thức tựa như đồng thủy triều một loại lan tràn tách ra, đem quanh thân năm mươi thước chặt chẽ nắm trong tay đứng lên, bắt luận cái gì gió thổi cỏ lay đều dừng nghĩ tránh được hần dò thám biết.

Lập tức đại hoi lang cùng Vương Cường cũng đi theo tiến vào trong đó, rậm rạp gốc cây cùng cây cối rất nhanh đưa bọn họ thân ảnh che khuất.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Tao ngộ

Tại Trần Dương đám người tiến vào rừng rậm sau, không bao lâu, trước sau ba đạo thân ảnh ngự khí mà đến, nhao nhao dừng ở Trần Dương đám người trước kia đứng thẳng địa phương.

Hai nam một nữ.

Hai gã nam tử bên trong, một gã thanh niên thân quần áo thanh sam, khí chất phi phàm, sau lưng lưng một phen trường kiếm, người này là thánh kiếm các nổi danh kiếm đạo kỳ tài Trương Ngọc phong.

Mặt khác một gã nam tử dáng người khôi ngô, cơ thể phồng lên, thân cao một thước 8 ngoài, làm cho người ta một loại cực kỳ cường đại lực áp bách, hiển nhiên là thối hình thể võ giả, là thối thể các đệ tử Cao Lập Đổng.

Còn lại một nữ tử, phong tư yếu điệu, xinh đẹp như hoa, lớn lên cực kỳ xinh đẹp, dáng người có lồi có lõm thập phần dễ thương, một đôi tròng mắt như là có ma lực dường như, người bình thường cùng nàng liếc nhau, muốn khúm núm tại cửa nàng cây lựu vấy xuống, đây đúng là ma đạo mê hồn đại pháp, nàng này là trần ma điện tiếng tăm lừng lẫy ma nữ, tên là Phùng Tiểu Huyền, mê hồn đại pháp đã bị nàng tu luyện tới tiến dần nhập thất chi cảnh, nhân xưng: gọi hồn đoạt phách, vọng nhãn dục xuyên thị thâm uyên, ma nữ Huyền Huyền.

Ba người đều là Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường bên trong người nổi bật, từng người thể lực bên trong cao tăng nhân vật, tụ cùng một chỗ, tự nhiên là ai cũng không phục ai.

"Hai vị sư huynh, có không khiến tiểu nữ tử một lần?" Phùng Tiểu Huyền xinh đẹp cắn cắn xuống môi, kia đầy đủ nẩy thủy nhuận môi anh đào có thật lớn ma lực, nhìn không được làm cho người ta xa tư vô hạn, đồng thời nàng cặp kia có thể gọi hồn đoạt phách mị nhãn bên trong nở rộ rực rỡ quang mang, khinh phiêu phiêu nhìn liếc mắt một cái Trương Ngọc phong cùng Cao Lập Đổng.

"Có thể, có thể, đương nhiên có thể a." Cao Lập Đổng từ chối một lát, lúc thuận tiện mê hồn đại pháp, thần tình hoa si nói, khoe miệng đều bắt đầu chảy

nước miếng.

"Hừ!" Trương Ngọc phong ánh mắt có ngấn ngủ mê mang, lập tức hừ lạnh một tiếng, thân thể phía trên nở rộ ra cường đại kiếm khí, đem kia mê hồn đại pháp trăm phá thành mảnh nhỏ.

Cao Lập Đồng bị kiếm khí ảnh hưởng cũng khôi phục bình thường, xoa xoa cái trán mồ hôi lạnh, thoáng kiêu kị nhìn liếc mắt một cái Phùng Tiểu Huyền, thầm nghĩ trong lòng: "Này trấn ma điện mê hồn đại pháp quả nhiên danh bất hư truyền, ngoại giới đồn đãi ma nữ Huyền Huyền mê hồn đại pháp thậm chí đã tu ra mê hồn ảo cảnh, xem ra ta muốn đề ý."

"Trương sư huynh rất không biết thương hương tiếc ngọc, vẫn là Cao sư huynh tốt!" Mê hồn đại pháp bị phá, Phùng Tiểu Huyền ưm một tiếng, môi anh đào khẽ nhếch, lui về phía sau vài bước, có vẻ cực kỳ mảnh mai, Sờ Sờ động lòng người nén giận nói.

"Công bình cạnh tranh, Phùng sư muội vẫn là không cần đùa giỡn thủ đoạn nhỏ thật là tốt!" Trương Ngọc phong sắc mặt bình tĩnh, chút không thể Phùng Tiểu Huyền sắc đẹp ảnh hưởng, nhân nhạ nói một câu, khi trước đối với trong rừng rậm đi đến.

"Phùng sư muội, có rành ta đi tìm người xúc tât dài nói chuyện a." Cao Lập Đồng cười hắc hắc, đi theo Trương Ngọc phong tiến vào rừng rậm.

"Cao sư huynh xấu lắm!" Phùng Tiểu Huyền hờn dỗi một tiếng, nhìn xem hai người tiến vào rừng rậm, trên mặt dễ thương xinh đẹp thần sắc biến mất không thấy, cướp lấy chính là bình tĩnh chi sắc, năng suy tư một lát, cũng đi theo tiến vào rừng rậm.

Ma đạo trung nhân cũng không phải đều là người xấu yêu nữ, đại đa số bất quá là ngoại tại mà thôi, này Phùng Tiểu Huyền chính là tốt nhất ví dụ, nàng chủ tu đó là mê hồn đại pháp, tuy rằng cả ngày mê. Hoặc nam nhân, kỳ thật thân mình cũng một cái thủ thân như ngọc người, quả nhiên là kỳ quái.

※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※

"Băng vân quyền!"

"Oanh!"

Rừng rậm ở chỗ sâu trong, Trần Dương mạnh mẽ một quyền nện đi ra ngoài, đem nghênh diện đánh tới một đầu yêu thú nện dập nát, hóa thành đầy trời huyết vụ, lập tức tùy tay đánh ra một mảnh bạch trong thấu tử hòa diễm, đem huyết vụ thiêu hủy sạch.

Vỗ vỗ tay chưởng, mấy người tiếp tục đi tới, tuy rằng tiến vào nơi này mới ngăn ngừa một canh giờ, sáng bọn hắn đã bị nhiều bát yêu thú tập kích.

"Sao, những thứ này yêu thú thật sự là chịu không nổi phiền não, nếu không phải cố kỵ nơi này là không tồn tại cái gì cường đại linh thú, lão tử đã sớm phóng xuất ra thần thú chỉ uy, dọa đều hù chết chúng nó!" Đại hoi lang không kiên nhẫn nhắc.

"Dương ca, còn có bao lâu mới có thể đến?" Vương Cường hỏi.

"Còn có hơn mười trong có thể đến âm phong lâm, đi thôi, nhanh hơn lộ trình, nhất định đuổi tại bầu trời tối đen trước kia rồi đi nơi này." Đang nói rồi xuống, Trần Dương nhanh hơn cước bộ, đại hoi lang cùng Vương Cường rất nhanh đuổi kịp.

"Ngao ô."

"Ô ô ô."

Từng đợt thú hồng không ngừng vang lên, hỗn loạn cuồng phong gào rít giận dữ âm thanh, phía trước có một chỗ cảnh lá tươi tốt rừng cây, nhìn không tới giới hạn, nhưng mà trong đó lại tràn ngập đầy âm phong, như là lệ quý tại nghẹn ngào một loại, cực kỳ sấm người.

Kỳ quái chính là, tuy rằng nơi đó thỉnh thoảng có từng trận âm phong thổi qua, nhưng mà kia tươi tốt cảnh lá không chút nào bất động, giống như cùng âm phong ngăn tại hai cái mặt một loại.

"Nơi này hẳn là chính là âm phong lâm." Trần Dương dừng lại cước bộ, nhìn xem phía trước kia quái dị rừng cây, thanh âm bình tĩnh nói.

Đại hoi lang người lập dựng lên, mọi nơi nhìn xung quanh lâu rồi, mới vừa rồi kinh ngạc nói: "Này âm phong lâm thực con mẹ nó kỳ quái, lại có thể là hai cái bất đồng không gian trùng điệp lên, có rất nhiều không gian đứt đoạn cùng không gian vết nứt, hơn nữa hai cái không gian đứt đoạn cùng vết nứt không phân liên tục, cho nên mới sẽ xuất hiện âm phong gào rít giận dữ, lá cây lại không lay động kỳ cảnh."

"Dễ dàng bị lạc trong đó, đây chính là âm phong lâm khủng bố chỗ." Vương Cường gật gật đầu, có chút lo lắng nói.

"Vượt quá!" Trần Dương khẽ lắc đầu, mở miệng nói: "Kia âm phong báo hẳn là sinh tồn tại âm phong gào rít giận dữ cái kia không gian trong, nơi đó nhiều không gian đứt đoạn cùng vết nứt, chúng ta cần thời khắc phòng bị, nhưng mà chúng nó là ở đâu dân bản xứ, quen thuộc địa lý, đây mới là lớn nhất khó khăn chỗ."

Trần Dương nói không sai, này âm phong lâm khủng bố chỗ ở chỗ này, hơn nữa kia âm phong báo còn không phải một loại linh thú, mà là cực độ am hiểu tốc độ linh thú, chúng nó lực công kích cũng thập phần cường đại, hơn nữa cũng không sống một mình, đều là quần cư, chậm thì mấy cái, lâu thì mấy chục, muốn liệt sát một con âm phong báo, quả nhiên là vô cùng khó khăn.

Dĩ vãng loại này nhiệm vụ đều là không có đệ tử tiếp , bởi vì này dạng nhiệm vụ được đến cùng trả giá hay sao số biến đổi tương ứng, tu vi thấp không có năng lực, tu vi rất cao cũng cần tổ đội, được đến tài nguyên phân phối không được, cho nên loại này nhiệm vụ đều ở nhiệm vụ các yên lặng lâu rồi.

Xem ra này Hàn Lỗi thật đúng là hạ không ít công phu, lại có thể có thể đem như vậy nhiệm vụ tìm ra, xem ra hẳn là quyết tâm muốn Trần Dương đảm người tánh mạng, rất không tốt cũng muốn đuổi đi mấy người bọn họ.

Nghĩ đến đây, Trần Dương trong mắt liền hiện lên một tia sát khí, nồng đậm vô cùng.

"Vậy làm sao bây giờ? Này quả thực chính là không thể hoàn thành nhiệm vụ a? Bằng chúng ta mấy người, căn bản không thể ứng đối quen thuộc địa lý hoàn cảnh hơn nữa quần cư âm phong báo a." Vương Cường lo lắng nói, thần tình lo lắng.

"Như vậy nhiệm vụ đối người khác tới nói có thể thực khó khăn, nhưng mà đối với ta nhóm mà nói, lại vô cùng dễ dàng!" Trần Dương mỉm cười, biểu tình vô cùng thoải mái.

Đại chố sẵn chỉ lăng nhắc cái lỗ tai, nhìn xem Trần Dương, làm tốt chăm chú lắng nghe chuẩn bị.

Trần Dương mỉm cười, nói vài câu, đại hôi lang cùng Vương Cường lập tức tỉnh ngộ, cùng nhau cười ha ha lên, lập tức mấy người đồng thời tiến vào âm phong lâm bên trong.

Trần Dương bọn hắn tiến vào tự nhiên là có âm phong báo sinh tồn cái kia trong không gian, tiến vào sau, mới phát hiện nơi này cùng bên ngoài nhìn qua hoàn toàn không giống với, nơi này là một cái độc lập tiểu không gian, bên trong đều là đồi núi cùng đồi núi, mấy người bọn họ thật cẩn thận đi tới , Trần Dương phóng thích mở không lồ thần thức bắt đầu sưu tầm đứng lên.

"Tả phía trước, rất nhanh đập vào mười lăm bước, theo kế hoạch làm việc!" Trần Dương đánh cái thủ thế, khẽ quát một tiếng, khi trước liền xông ra ngoài.

Đại hôi lang theo sát mà lên, Vương Cường tắc xuất ra luyện khí dùng là đại chùy, "Phi phi" hai tiếng, chậm vài bước.

"Thiên Lang phê nguyệt!" Đợi đi tới một chỗ cự thạch phía sau, đại hôi lang mạnh mẽ liền xông ra ngoài, sớm đã chuẩn bị tốt kết giới giống như thiên la địa võng một loại gắn đi ra ngoài, đem này phạm vi mấy chục thước trong vòng toàn bộ bao trùm.

"Xuy lạp!" Sau đại hôi lang lại mở ra miệng rộng, phun ra tầng lớn màu tím hỏa diễm, nhất thời bên trong kết giới hóa thành một mảnh biển lửa.

"Rống rống rống!" Cự thạch phía sau có lục chích âm phong báo đang ngủ, chúng nó ngoại hình cùng bình thường con beo không có gì khác nhau, nhưng lại cả vật thể tối đen, trên người tản ra nhàn nhạt âm khí, bất thành linh biến cổ đem chúng nó bùng tỉnh, lập tức phát ra từng đợt vừa sợ vừa giận tiếng hô.

Bất quá âm phong báo không hổ là am hiểu tốc độ , trước tiên liền mọi nơi liền xông ra ngoài, nhưng mà rất nhanh lại bắn trở về, chúng nó va chạm ở tại kết giới trên. Nhưng mà chúng nó giờ phút này đã bị kinh hách, cho dù bị đạn trở về, như trước lần thứ hai đánh lên đi, trong đó có một con âm phong báo thực đặc biệt, tối đen da lông phía trên lại có thể có một tia màu bạc đường hoa văn.

Kia chích đặc biệt âm phong báo tại cùng cái địa phương va chạm hơn mười thứ sau, lại có thể đem đại hôi lang kết giới phá khai một cái động, điên cuồng liền xông ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Tiểu tử, đem đông tây giao ra đây

"Hắc hắc, tiểu dạng, sẽ chờ ngươi đâu!" Kết giới ngoại, Vương Cường cười hắc hắc, sớm thấy được kia chích âm phong báo không có hảo tâm, tại nó lao tới khoảnh khắc, chờ đợi nó chính là Vương Cường người nọ nhưc đầu tiểu nhân tính thiết chi chùy.

"Đông!" Một tiếng nặng nề nổ, kia âm phong báo bị phù đầu trọng kích, phát ra một tiếng thê lương tiếng gào thét, bay ngược đi ra ngoài. Tuy rằng nó không có chạy thoát, nhưng mà nó kia thê thảm tiếng kêu lại truyền đi ra ngoài.

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, này hết thấy bất quá giây lát trong lúc đó.

"Thương!" Cùng thời khắc đó, Trần Dương xuất ra Dương Nhất kiếm, ném ra ra đại lượng kiếm quang, run run vài kiếm hoa liên vọt vào biển lửa bên trong, tay nâng kiếm lạc, hàn quang thoáng hiện, máu tươi bay vút, bất quá vài hô hấp công phu, lục chích âm phong bảo tất cả đều chém đầu.

"Ha ha, tiểu tử, người biện pháp này tưởng thật không sai a." Đại hoi lang đắc ý cười ha hả, nhiệm vụ chỉ cần một con âm phong bảo, nhưng mà bọn hắn lại thu hoạch lục chích, vậy là đủ rồi.

Trần Dương mỉm cười, đem lục chích âm phong bảo thi thể thoáng rửa sạch một chút, liền thu vào linh giới bên trong.

"Rống!" Nhưng vào lúc này, nhất đạo rung trời động thanh âm vang lên, mặt đất đột nhiên chấn động đứng lên, xa xa, đại lượng âm phong bảo vọt lại đây, đông nghìn nghịt như là một mảnh mây đen, cầm đầu chính là một con hùng sư lớn nhỏ âm phong bảo, bất quá nó cũng cả vật thể màu trắng bạc, tại một mảnh màu đen âm phong bảo bên trong cực kỳ chói mắt.

"Nguy rồi, dương ca chạy mau!" Vương Cường ở bên ngoài kêu to.

"Sao lại thế này?" Đại hoi lang trong lòng cả kinh, đem kết giới thu lại, lọt vào trong tầm mắt chính là đầy trời bụi mù, bụi mù xuống, là tối đen một mảnh mây đen, một đôi song nỏ rộ hung quang lạnh như băng đôi mắt thoáng hiện, dĩ nhiên là nhất tăng lớn vô số âm phong bảo.

"Mẹ ơi, thế nào nhiều như vậy âm phong bảo a, chạy mau a!" Đại hoi lang hú lên quái dị, mại mở tứ chích chân chạy như điên lên.

"Tiêu tiền bối người chờ ta a." Vương Cường kêu to, theo sát mà đại hoi lang mặt sau chạy như điên.

Trần Dương trong lòng chấn động, không nói hai lời, té nhắc Dương Nhất kiếm, ngự kiếm đối với bên ngoài phóng đi.

Trần Dương thật không ngờ, này một mảnh không lớn độc lập không gian bên trong, lại có thể giống như này nhiều âm phong bảo, xem chừng tối thiểu mấy trăm chích, hơn nữa cầm đầu kia chích cả người màu ngân bạch âm phong bảo, hiển nhiên là chúng nó đầu lĩnh, là âm phong bảo vua, tuyệt đối vô cùng mạnh mẽ, này nếu như bị đuổi theo, bọn hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

"Ôi, chạy mau a, tiểu tử người kéo theo chúng ta a." Đại hoi lang cuồng khiếu, hồn nhiên quên nó chính mình là thần thú chuyện thật.

"Rống rống rống!"

"Thùng thùng đông!"

Âm phong bảo phát điên gầm rú, mặt đất không ngừng chấn động phát ra nặng nề tiếng vang, Trần Dương ngự kiếm năm trên đại hoi lang cùng Vương Cường, tại cuối cùng thời điểm liền xông ra ngoài, lần thứ hai xuất hiện ở rừng rậm bên trong.

May mà chính là, những thứ này âm phong bảo giống như bị nào đó hạn chế một loại, không thể rời đi kia mảnh độc lập không gian, nếu không bọn hắn hôm nay nguy hiểm.

"Sao , rất biến. Thái , thế nào có nhiều như vậy âm phong bảo!" Đại hoi lang đặt mộng ngồi dưới đất, chổng vó nằm xuống, lòng còn sợ hãi mẩn.

"Tiêu tiền bối, ngài là thần thú a, thế nào còn có thể sợ những thứ này thổ báo tử?" Vương Cường nuốt khẩu nước miếng, mở miệng hỏi nói.

"Người biết cái gì, lão tử này thần thú dọa nạt dọa nạt người hoàn hảo, chống lại như vậy một đám nổi điên thổ báo tử, một chút dùng đều không có." Đại hoi lang hung hăng tước một chút Vương Cường, rốt cục trút giận .

"Nhiệm vụ hoàn thành, nhanh rời đi đi!" Trần Dương rất nhanh đối với phần ngoài đi đến, đại hoi lang cùng Vương Cường vội vàng nhảy dựng lên, đi theo.

Không gian trong.

Kia cầm đầu màu ngân bạch âm phong bảo, cúi đầu nhìn xem Trần Dương đám người vừa mới giết hại âm phong bảo địa phương, ngửa mặt lên trời phát ra một trận kinh thiên động địa gầm lên giận dữ, này hắc con beo đều bị dọa nơm nớp lo sợ , đại khí đều không dám ra.

Không lâu sau, Trương Ngọc phong, Phùng Tiểu Huyền, Cao Lập Đồng ba người đi tới nơi này, vừa mới rào bước tiến lên rừng cây liền chặt vật chạy trốn đi ra, cả người đều là vết trảo, quần áo rách nát, hiển nhiên là bị phát điên âm phong bảo công kích sở trí.

"Sao lại thế này? Những thứ này âm phong bảo uống thuốc đi hay sao?" Phùng Tiểu Huyền quần áo bị nắm lạn mấy nhanh, lộ ra tầng lớp tuyết trắng da thịt, xem Cao Lập Đồng ánh mắt thẳng phát sáng.

"Cao sư huynh, người phá hư a, nhìn chăm chăm người ta xem!" Phùng Tiểu Huyền cười vũ mị, mê hồn đại pháp lần thứ hai thi triển ra đến, đồng thời xuất ra một món đồ quần áo phi ở trên người.

"Có người trước chúng ta một bước đến vậy, khẳng định còn chưa đi xa, truy!" Trương Ngọc phong chau mày, tinh tế cảm ứng một lát, khẽ quát một tiếng, xoay người đối với Trần Dương mấy người rời đi địa phương đuổi theo.

"Cao sư huynh, người ta đi rồi nga!" Phùng Tiểu Huyền đối với ánh mắt mê ly, hai mắt mê mang Cao Lập Đồng mở trừng hai mắt, cười khê cười, đi theo Trương Ngọc phong phía sau đuổi theo.

"Sao , lại trúng chiêu !" Sau một lát Cao Lập Đồng phục hồi tinh thần lại, tức giận mắng một câu, thần sắc khó coi đối với hai người phương hướng ly khai phóng đi.

Một khắc chung sau, Trương Ngọc phong vọt ra, ngăn cản Trần Dương mấy người đường đi, thuận tiện mà đến chính là Phùng Tiểu Huyền, không bao lâu, Cao Lập Đồng cũng đuổi theo.

"Chính là này hai cái tiểu tử tiến nhập âm phong bảo lãnh địa?" Cao Lập Đồng có chút khó có thể tin hỏi.

"Bằng không còn có thể có ai đâu? Cao sư huynh?" Phùng Tiểu Huyền vô cùng xinh đẹp đáp lại, câu hồn điện nhãn lần thứ hai nhìn về phía Cao Lập Đồng.

"Sao , Cao Lập Đồng, ngươi ngạt cũng là thói thể các số 2 nhân vật, cho ta trấn định điểm!" Cao Lập Đồng âm thầm mắng một câu, nhưng mà chính là không nhìn tới Phùng Tiểu Huyền đôi mắt, biến thành sau không ngừng cười duyên, trước ngực kia hai khối thịt ba đào mãnh liệt, không ngừng run rẩy.

"Hai người các ngươi tiểu tử vừa mới vào âm phong bảo lãnh địa?" Cao Lập Đồng đối với Phùng Tiểu Huyền ba đào mãnh liệt hung hăng nuốt khẩu nước miếng, lập tức trước đạp một bước, cử khôi ngô thân hình, hung thần ác sát hỏi.

"Vâng!" Trần Dương đôi mắt hí lại, trả lời thập phần giản lược.

"Vì cái gì đi vào? Các ngươi cũng biết các ngươi chọc giận âm phong bảo vua, hiện tại chúng ta cần làm nhiệm vụ nhưng không cách nào tiến vào, các ngươi vương bạn biết không?" Cao Lập Đồng trừng mắt lập mắt, ngữ khí cực kỳ không tốt nói.

"Không biết!" Trần Dương lắc đầu, trong suốt đôi mắt bên trong không có chút nào dao động.

"Các ngươi có hay không lập sát âm phong bảo? Đem thi thể giao ra đây!" Cao Lập Đồng một đôi đùi kích thước cánh tay vây quanh ở trước ngực, lấy mệnh lệnh mệnh nói.

"Không có!" Trần Dương lắc đầu.

"Các ngươi là cái kia các ? Báo đi ra!" Cao Lập Đồng lông mi nhíu lại, ý xấu hỏi.

"Vấn đề của ngươi nhiều lắm, chúng ta là người nào các cùng ngươi có quan hệ gì đâu? Cáo tử !" Trần Dương nhíu mày, nhàn nhạt nói một câu, mang theo đại hôi lang cùng Vương Cường liền đối với phía trước đi đến.

"Đứng lại, ta cho các ngươi đi rồi sao?" Cao Lập Đồng khôi ngô thân hình ngăn cản Trần Dương mấy người đường đi, ngữ khí không tốt nói.

"Ta muốn đi là của ta việc, còn cần ngươi đồng ý?" Trần Dương đôi mắt hí lại, ngữ khí có chút lạnh như băng xuống dưới.

"Hảo tiểu tử, cử có khí khái a, nhưng mà quang có khí khái là không được , nơi này là Thần Ma thánh địa, là muốn dựa vào thực lực nói chuyện , xem tại các ngươi mấy người là sư đệ phân thượng ta không cùng các ngươi so đo, ngoan ngoãn đem âm phong bảo thi thể giao ra đây, nếu không."

Cao Lập Đồng cười hắc hắc, dừng một chút, ngữ khí đột nhiên âm trầm xuống dưới, mãnh hàm sát khí nói: "Đệ tử ra ngoài làm nhiệm vụ chưa có trở về đi qua chuyện tình, tại Thần Ma thánh địa cũng là khi có phát sinh ."

"Ta không biết rõ ý tứ của ngươi!" Trần Dương mỉm cười, lộ ra một nụ cười trắng tinh răng nanh, cười vô cùng sáng lạn, lại càng lạnh như băng.

"Tiểu tử, ngươi tại theo ta giả ngu phải không? Ngươi đã rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, vậy đừng trách ta hạ thủ vô tình ." Cao Lập Đồng nói giận gầm lên một tiếng, trên thân thể cơ thể một trận cổ dâng, kén nhắc thốt đại bàn tay liền đối với Trần Dương phiến đi, trong mắt, tràn đầy miệt thị chỉ sắc.

"Uống!" Nhìn xem kia huy tới được thốt lớn nhỏ thủ chương, Trần Dương không hề úy kỵ, khẽ quát một tiếng, một quyền oanh đã qua.

"Tiểu tử, theo ta cứng rắn kháng? Ngươi muốn chết!" Cao Lập Đồng thần tình đắc ý cùng khinh thường chỉ sắc, giống như đang nhìn một người chết một loại, hẳn thực là thói hình thể võ giả, thân thể tính chất vốn có cường **, tại thói thể các cũng là tính ra trên hào chính là nhân vật, tiểu tử này thân thể tuy rằng không tính gầy yếu nhưng cũng không khôi ngô cường tráng, lại có thể dám cùng hắn gần người đối kháng, đây không phải muốn chết là cái gì?

Trương Ngọc phong thân thể cử thẳng tắp, mặt không chút thay đổi, cũng không tính toán ngăn cản.

Phùng Tiểu Huyền trên mặt tràn đầy vũ mị tươi cười, nhưng mà ánh mắt lại thập phần lạnh như băng.

"Răng rắc!"

Một quyền một chương tại mọi người nhìn chăm chú dưới va chạm ở tại cùng nhau, chấn động ra mãnh liệt linh lực dao động, một trận thanh thúy tiếng gãy xương âm truyền ra, Trần Dương sắc mặt bình tĩnh, đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, không có bị chút tổn thương.

"A." Trái lại Cao Lập Đồng, tay phải như là không có xương cốt một loại cúi đi xuống, sắc mặt tái nhợt bạo lui, trên mặt của hắn tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tin thần sắc.

Cánh tay phải của hắn cốt trực tiếp gãy xương, hơn nữa theo trước mặt tiểu tử này trên nắm tay truyền đến mạnh mẽ trực tiếp truyền tiến thân thể hắn phía trên, chấn đắc hắn ngã tọng lục phủ một trận quay cuồng, thiếu chút nữa ngã ra.

"Này, này, điều đó không có khả năng!" Cao Lập Đồng điên cuồng một loại, khó có thể tin kêu to, hắn đường đường thối hình thể võ giả, lại có thể bị một cái nhìn qua có chút yếu tiểu tử đánh bừa, hợp lại chặt đứt cánh tay cốt?

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Trang bức sao? Ta cũng có

"Điều đó không có khả năng!" Cao Lập Đồng điên cuồng, ngửa mặt lên trời kêu to, hắn không muốn tin tưởng, nhưng mà cánh tay phải phía trên truyền đến đau nhức làm cho hắn vô cùng thanh tỉnh, không ngừng nói cho hắn, đây là sự thật.

Hơn nữa hắn vẫn là vận dụng linh lực, trước mặt tiểu tử này nhưng không có sử dụng linh lực, đây là sinh sôi một quyền, không hề màu sắc rực rỡ một quyền, đơn giản thô bạo một quyền, này cần bao nhiêu cường đại thân thể lực lượng?

Cao Lập Đồng cấp hỏa công tâm, không tiếp thụ được sự thật này, há mồm phun ra một ngụm tiên huyết, hôn mê đã qua.

"Tê!" Phùng Tiểu Huyền hít vào một ngụm hơi lạnh, một đôi điện nhãn bên trong hiện lên một tia vẻ khiếp sợ, này Cao Lập Đồng tuy rằng **, nhưng mà tại thời thể phương diện quả thật thập phần xuất sắc, tại thời thể các tuyệt đối là xếp hạng hàng đầu tồn tại, lại có thể bị như vậy một cái nhìn qua có chút yếu tiểu tử đá bại?

Hơn nữa, vẫn là nhất trực tiếp, Cao Lập Đồng am hiểu nhất thân thể đối kháng thất bại, này quả thực không thể tưởng tượng nổi.

"Tiểu ca, ngươi lợi hại nha!" Phùng Tiểu Huyền sáng mắt lưu chuyển, câu hồn điện nhãn nhìn về phía Trần Dương, mê hồn đại pháp trong khoảnh khắc thi triển đi ra.

"Hừ, cho dù ngươi cũng là thối hình thể võ giả, nhưng mà mê hồn đại pháp ngươi tuyệt đối không ngăn cản được, ngoan ngoan khúm núm tại tỷ tỷ thạch lưu vậy xuống đi!" Phùng Tiểu Huyền trên mặt tràn đầy xinh đẹp vũ mị ý cười, nhưng trong lòng tại cười lạnh đứng lên.

Đắc ý vô cùng.

Trần Dương bất vì sở động, trong suốt đôi mắt bên trong không hề bận tâm, thập phần trong sáng, cùng Phùng Tiểu Huyền nhìn nhau ước chừng vài lần thờ thời gian, căn bản là không có bị chút ảnh hưởng.

"Thế nào? Tại sao có thể như vậy? Ta mê hồn đại pháp mất hiệu lực sao?" Phùng Tiểu Huyền trong lòng kinh ngạc vô cùng, mê hồn đại pháp uy lực lần thứ hai đề cao, đợi đến cuối cùng đã tăng lên tới năng có khả năng đủ tăng lên cực hạn, nhưng mà năng lại hoảng sợ phát hiện, đối diện này hơi có vẻ thanh tú thiếu niên như trước không có chút nào phản ứng.

Người này vẫn là người không? Mê hồn đại pháp lại có thể không có hiệu quả!

"Hừ!" Đột nhiên, Trần Dương đôi mắt mạnh mẽ trợn to, ẩn đường bên trong kia bằng bạc thần thức tuôn ra mà ra, đem mê hồn đại pháp đều đánh hồi, Phùng Tiểu Huyền lập tức kêu lên một tiếng đau đớn, thất khiếu đỏ máu, thân hình lão đảo rút lui đi ra ngoài, nhất giao ngã trên mặt đất.

"Không, không có khả năng, thế nào sẽ có người có thể đối mê hồn đại pháp miễn dịch? Nhưng lại có thể đều bán ngược trở về?" Phùng Tiểu Huyền đau đầu muốn nứt ra, nhưng mà như trước tại nghi hoặc, tại khiếp sợ, năng triệt hoàn toàn đáy cảm thụ một hồi Cao Lập Đồng tâm tình.

Phùng Tiểu Huyền tự nói vài câu, liền hôn mê đã qua, bị mê hồn đại pháp cản trở, nhẹ thì trọng thương, nặng thì biến thành ngu ngốc, năng tương lai có thể lo âu.

"Chút tài mọn!" Trần Dương trước đạp một bước, trong suốt đôi mắt bên trong một mảnh trong sáng, khóe miệng hơi hơi kiêu lên.

Quả nhiên là chuyện cười, Trần Dương dung hợp cái thể cường giả kim thân, thân thể cường độ có thể so với thần binh, cho dù kia Cao Lập Đồng tại thời thể nhất đạo phương diện thành tựu không thấp, cũng không phải đối thủ của hắn.

Này Phùng Tiểu Huyền mê hồn đại pháp lại như thế, loại này mê huyền loại công pháp chỉ có thể đối phó ý chí không kiên định, thần thức bạc nhược người.

Nhưng mà Trần Dương là ai? Rành rành chịu được qua hai lần thoát thai hoá cốt, một lần dung hợp kim thân, một lần gieo trồng bốn mạng chân hòa, lại tại Địa ngục bên trong ma luyện ngàn năm, hấn ý chí tuyệt đối có thể nói cường đại **, huống chi hấn còn có được có thể so với linh hải cảnh đại năng cấp bậc thần thức, này nho nhỏ mê hồn đại pháp lại há có thể ảnh hưởng ?

Các ngươi không phải thích ý thể hiếp người sao? Các ngươi không phải mềm nắn rắn buông sao? Ta ngay tại các ngươi đặc ý nhất am hiểu nhất trong lĩnh vực ra tay, đem bọn ngươi lâm vào kiều ngạo gì đó đánh nát, nghiền thành bột mịn.

Không phải là trang bức thôi? Ta cũng có!

Vẫn là trang bức cảnh giới cao nhất.

Đại hội lang cùng Vương Cường đứng ở một bên quan sát , đều là một bộ dầy sóng nhưng không sợ hãi biểu tình, Trần Dương **, Vương Cường đã lãnh hội rất nhiều, cho nên hiện tại cũng sẽ không giống trước kia như vậy động bất động liền kích động kêu sợ hãi .

"Vị sư đệ này, là chúng ta lỗ mãng, không biết ngươi có thể có âm phong bảo thi thể, ta nguyện ý tiêu phí đánh đồng đại giá hướng ngươi đòi lấy!" Trương Ngọc phong mở miệng, sắc mặt bình tĩnh.

"Có, nhưng mà ta sẽ không cho ngươi, nếu các ngươi lúc trước tốt ngôn cùng đệ, đừng nói một con, chính là mười chích ta lại miễn phí tặng cho ngươi nhóm! Âm phong bảo thi thể không đáng giá tiền!"

"Hiện tại, ngươi cho ta gấp mười đại giá, ta cũng sẽ không cấp!" Trần Dương sắc mặt bình tĩnh mở miệng, ngữ khí thực bình tĩnh, nhưng lại thập phần lạnh như băng, kiên quyết.

"Đừng tưởng rằng ngươi thắng hai người bọn họ cái là có thể hung hăng càn quấy, ta cho ngươi mặt mũi, ngươi cũng không nên bỏ qua, bằng không ngươi sẽ hối hận ." Trương Ngọc phong sắc mặt lạnh xuống dưới, ngữ khí có chút lạnh như băng nói, ý uy hiếp rất nặng.

"Chỉ bằng ngươi, còn không có tư cách cho ta mặt mũi!" Trần Dương trầm giọng nói.

"Tiểu tử, ngươi rất liều lĩnh, tại Thần Ma thánh địa bên trong, ngươi người như vậy sống không lâu lâu!" Trương Ngọc phong ngữ khí âm trầm nói.

"Những thứ này ta cũng biết, không cần ngươi nhắc nhở!"

"Muốn chết!"

"Thương!"

Trương Ngọc phong sắc mặt âm trầm, hét lớn một tiếng, sau lưng trường kiếm ra khỏi vỏ, hàn quang hiện ra, sắc bén kiếm khí đối với bốn phương tám hướng bắn nhanh, hấn tự tay đem trường kiếm nhận được trong tay, cả người linh lực vận chuyển, một kiếm đối với đối diện Trần Dương bổ tới.

"Làm sư huynh, lại có thể đối một gã người mới thi triển đánh bất ngờ, thật sự là người tra a, khinh bỉ!" Xa xa, Vương Cường thần tình khinh bỉ kêu to.

"Thương!" Nhìn xem Trương Ngọc phong kia phách tới được một kiếm, Trần Dương không hề úy kỵ, lui về phía sau mấy bước, chói tai ra khỏi vỏ tiếng vang lên, Dương Nhất kiếm bị hấn nắm trong tay, cùng Trương Ngọc phong chiến đấu lên.

"Tiểu tử ngươi rốt cuộc cái gì lai lịch? Rốt cuộc chủ tu gì nói?" Trương Ngọc phong trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, trầm thấp quát.

"Liều kiếm thức!"

"Thứ kiếm thể!"

"Đăng kiếm thức!"

"Phá kiếm thức!"

Trả lời hấn chính là Trần Dương liên tục tứ thanh rống to, mỗi một lần tiếng hô rơi xuống, hấn liền chém ra một kiếm, làm cuối cùng nhất đạo thanh âm rơi xuống lúc, Dương Nhất kiếm đã khoát lên Trương Ngọc phong trên cổ, hấn thái dương trên nhất lũ sợi tóc bị chặt đứt, bay xuống xuống.

"Ngươi thi triển chính là Lưu Vân cửu kiếm?" Trương Ngọc phong giờ phút này sắc mặt hiện ra si ngốc trạng, trong mắt tràn đầy che dấu không được kìm nén sự cùng khó có thể tin, không thể không chế tâm tình của mình, run rẩy hỏi.

"Đối!" Trần Dương khẽ gật đầu.

"Không có khả năng, điều này sao có thể? Lưu Vân cửu kiếm? Rất rác rưởi thức mở đầu kiếm pháp, Thần Ma thánh địa mỗi một danh đệ tử đều từng tu tập qua, vì cái gì ngươi thi triển ra đến sẽ có cường đại như thế uy lực? Điều đó không có khả năng, đây không phải Lưu Vân cửu kiếm!"

"Không có khả năng!"

"Điều này sao có thể?" Trương Ngọc phong điên cuồng, thần tình không thể tin rằng to.

Kỳ thật trong lòng hắn biết, đây là Lưu Vân cửu kiếm, hơn nữa không có tăng thêm một chút ít mặt khác kiếm pháp, nhưng chính là như vậy thường thường nhân nhật thức mở đầu, lại có thể phá rớt kiếm của hắn tuyền, điều này làm cho hắn không thể tin, không thể nhận, không thể nhận.

Khô tu nhiều năm, tại kiếm đạo phía trên có chút sở thành, tại thánh kiếm các trong hắn là có thể tính ra trên hào cao thủ, lại có thể thua ở một tân nhân trên tay, hơn nữa còn là thua ở Lưu Vân cửu kiếm bức này thức mở đầu kiếm pháp dưới, này thật đúng là thiên đại châm chọc.

"Kiếm do tâm sinh, kiếm pháp chính là biểu tượng mà thôi, nếu là sử dụng thích đáng, trụ cột nhất thức mở đầu kiếm pháp, cũng có thể phát huy ra vô cùng uy lực, này đó là phản phác quy chân chỉ cảnh!" Trần Dương nhân nhật nói một câu, này Trương Ngọc phong coi như là khóa tốt lắm, hắn dễ gọi liền đưa ra điểm một phần.

Đang nói rơi xuống, Trần Dương nhìn cũng không nhìn ba người này, trực tiếp theo Trương Ngọc phong bên người tha đã qua. Đại hội lang cùng Vương Cường lập tức đuổi kịp.

"Phản phác quy chân, phản phác quy chân, tại hạ thụ giáo!"

"Không biết sư huynh như thế nào xưng hô? Tại hạ ngày sau nhất định đi hướng sư huynh thỉnh giáo!" Trương Ngọc phong trầm mặc thật lâu sau, đột nhiên ngẩng đầu lên kêu to, đôi mắt bên trong tràn đầy vui sướng cùng vẻ kích động, liên tục xưng hô đều sửa lại, nhưng mà Trần Dương mấy người sớm đã không thấy bóng dáng.

"Kiếm đạo kỳ tài, kiếm đạo kỳ tài a, ta muốn trở về nói cho sư phó, ta muốn trở về nói cho sư phó!" Trương Ngọc phong kích động khuôn mặt đỏ lên, điên điên khùng khùng tự nói một tiếng, cũng không quản nằm trên mặt đất Phùng Tiểu Huyền cùng Cao Lập Đông, phát điên dường như đối với thánh kiếm các phương hướng phóng đi.

Sau một lát, nhất đạo bóng đen xuất hiện ở tại chỗ, nhìn thoáng qua nằm trên mặt đất một nam một nữ, vô thanh vô tức biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: thạch kích nhắc ngàn tầng sóng lã

"Cái gì?"

"Không hề động dùng chút linh lực, riêng là thuần thân thể lực, một quyền liền đập nát cánh tay phải của người cốt?" Thối thể các trong, một gã đáng người khởi ngờ lão giả mạnh mẽ đứng dậy đến, thần tình khiếp sợ mở miệng.

Ghế nằm trên, tay phải triển như là bánh chưng một loại Cao Lập Đông thần tình chưa sót gật gật đầu.

Hắn tại thối thể các khô tu hơn mười năm, thiên phú bất phàm, bị trường lão vừa ý thu là thân truyền đệ tử, thân thể lực cường hắn vô cùng, tại thối thể các bên trong cũng là xếp hạng hàng đầu tồn tại, vốn tưởng rằng tại đây Sở quốc phân đường bên trong hắn là không người có thể dễ dàng thương đến hắn, nhưng không có nghĩ đến, hôm nay lại có thể bị một cái bừa bãi Vô Danh thái điều một quyền đánh nát cánh tay cốt, bức này đã kích, khiến hắn có chút thất bại hoàn toàn.

"Thật sự là không thể tưởng tượng nổi a, kẻ này hoặc là là thiên phú dị bẩm, hoặc là chính là tu luyện nào đó thất truyền đã lâu cường đại thối thể công pháp, bằng không không có như thế uy năng!" Lão giả kia tại nguyên chỗ bồi hồi lâu rồi, mới vừa rồi chậm rãi mở miệng.

"Không được, như vậy thiên tài nhất định phải gia nhập thối thể các, ta đi bẩm báo Các chủ!"

"Sư tôn, người. . . ." Cao Lập Đông tròn to hai mắt, nét mặt đầy vẻ kinh ngạc, lâu rồi sau mới vừa rồi chưa sót cười, đúng vậy, lấy sư tôn tính cách, như vậy thối thể thiên tài thế nào có thể không thêm đề ý đâu?

Trong lúc nhất thời, Cao Lập Đông trong lòng vô cùng phức tạp, người, thật không có thể quá mức cuồng vọng tự đại a.

Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!

Cùng thời gian, trấn ma trong điện, một gã trưởng lão cũng là ngạc nhiên há to miệng ba, hẳn không thể tin, Thần Ma thánh địa bên trong lại có thể còn có người có thể đối mặt hồn đại pháp miễn dịch, này quả nhiên là cực kỳ không thể tin nổi.

"Đệ tử bên trong có loại thật lực này, cũng như vậy vài người, ta trấn ma điện nếu thủy, thánh kiếm các Tiêu Vũ Khách, thôi thể các dương đình thiên, đan linh các Tư Mã Lăng Phong, trong đó lấy Tư Mã Lăng Phong thần thức lực cực mạnh, lấy luyện khí các Hàn Lỗi thần thức lực yếu nhất, không nghĩ tới a, ta Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường bên trong, còn có như vậy số 1 nhân vật, quả nhiên là ngoại hồ tàng long a."

Lão già chậm rãi đứng dậy, mỉm cười, mở miệng nói: "Tiểu huyền, xem ra người nợ đối với người vẫn là hạ thủ lưu tình, bằng không giờ phút này ngươi đã sớm biến thành ngu ngốc, hảo hảo nghỉ ngơi điều dưỡng đi, nhân vật như vậy cũng tương thật thú vị, ta đi tìm Các chủ."

"Đồng tu thân thể cùng thần thức, nhân vật như vậy, thú vị, thú vị. . . ."

"Vâng, sư tôn!" Phùng Tiểu Huyền khẽ gật đầu, nghĩ đến cái kia thanh tú thiếu niên, kia trong suốt mà lại thâm sâu thúy ánh mắt nhìn qua thời điểm, mặt của nàng bâng loãn hơi hơi đỏ lên.

"Chết tiệt!" Phùng Tiểu Huyền trong lòng thầm mắng một tiếng, nàng thật không ngờ, bị đối phương đem mê hồn đại pháp bác bỏ, của nàng trí nhớ bên trong lại có thể bị mê hồn đại pháp thật sâu lạc ấn trên người thiếu niên kia bóng dáng, này thật đúng là suy nghĩ không đến chuyện.

Cao Lập Đồng cùng Phùng Tiểu Huyền đều là sau khi bị thương lập tức hôn mê, mặt sau đã xảy ra cái gì, bọn hắn căn bản không biết, nếu bọn hắn biết Trần Dương cuối cùng lại có thể triệt hoàn toàn đẩy ngược một lần Trương Ngọc phong, không biết bọn hắn sẽ có cảm tưởng thế nào.

Thánh kiếm các.

Rộng lớn luyện võ quảng trường phía trên, một phen tỉnh làm bằng sắt tạo trường kiếm sừng sững tại quảng trường trung ương, hơn trăm thước cao, thẳng vào tận trời, trong đó lại có thể có bằng bạc kiếm khí tràn ngập, tinh tế cảm ứng dưới liền gấp phát hiện, cái chuỗi... này cự kiếm bên trong lại có thể ẩn chứa một tia nhân nhạ kiếm ý.

Đây là người nào gây nên? Như vậy thật lớn một phen Thiên kiếm bên trong, lại có thể còn có kiếm ý tồn tại, tương thật khủng bố.

Cự kiếm xuống, khoanh chân ngồi một gã lão già, hẳn mạnh mẽ mờ hai mắt, nhất đạo sắc bén kiếm ý hiện lên, đứng ở trước mặt hắn Trương Ngọc phong lập tức kêu lên một tiếng đau đớn, rất nhanh lui về phía sau.

"Về sau đã tọa thời điểm cách lão phu xa một chút, bị thương qua vài lần, còn không dài trí nhớ." Lão già bắt đầu đi lắc đầu, trong mắt kiếm ý biến mất, lộ ra nhân nhạ ý cười.

"Sư tôn, đệ tử không rời người gần điểm, sao có thể cảm thụ sư tôn ngài kia Hạo Nhiên Chính Khí cùng vô thượng kiếm ý đâu? Không cảm thụ loại này kiếm ý, đệ tử sao có thể đề cao kiếm đạo tu vi đâu?" Trương Ngọc phong cười hắc hắc, giờ phút này như là một cái nhà bên nam hải, cùng trước kia so sánh với hoàn toàn bất đồng.

Hơn nữa, hắn cũng không có như mặt khác đệ tử giống nhau, đối mặt trưởng lão thì có loại nhân nhạ hạn chế cảm.

Vị này lão già đó là Lí Thiên Nam, thánh kiếm các Thủ tịch trưởng lão, lần này tuyển nhận tân đệ tử lúc, hắn từng dẫn người đi nghênh đón qua, đồng thời cũng là Trương Ngọc phong sư phó.

Trương Ngọc phong khi còn nhỏ bị người nhà vứt bỏ, một mình một người lưu lạc bên ngoài, đã trở thành một cái đáng thương tiểu khát cái, là Lí Thiên Nam một lần trải qua, đã phát hiện hắn, thấy hắn cái cốt không sai, thích hợp tu tập kiếm đạo liền dẫn theo trở về.

Quan hệ của hai người giống như phụ tử, có thể nói Trương Ngọc phong có thể có hôm nay hết thảy, đều là Lí Thiên Nam ban cho, nếu như không có hắn, Trương Ngọc phong có lẽ đã chết đói, tốt nhất kết quả tốt nhất cũng là trở thành một cái tên trộm.

Cho nên, đối với Lí Thiên Nam, Trương Ngọc phong là phát ra từ nội tâm tôn kính, đừng nhìn hắn hiện tại cột nhà, nếu là có người muốn thử bức tránh khiêu chiến Lí Thiên Nam uy nghiêm, hẳn cho dù chết, cũng muốn cắn đứt đối phương một miếng thịt.

"Nói đi, chuyện gì?" Lí Thiên Nam bắt đầu đi cười, đối với này nghĩa tử hắn là vẫn đều bày không dậy nổi Thủ tịch trưởng lão cái giá, lúc này nhìn qua giống như là một cái tử phụ, Trương Ngọc phong cũng quả thật không có khiến hắn thất vọng, tuổi còn trẻ, tại kiếm đạo trên thành tựu đã thập phần kinh người.

"Sư tôn, ta bị người đã bại, ba chiêu!" Trương Ngọc phong thu hồi tươi cười, sắc mặt trịnh trọng nói.

"Là Vũ Khách sao?" Lí Thiên Nam lơ đãng, tại thánh kiếm các bên trong có thể ba chiêu liền chiến thắng Trương Ngọc phong, cũng chỉ có cái kia có thể nói Thần Ma thánh địa trăm năm khó gặp kiếm đạo thiên tài Tiêu Vũ Khách.

"Không phải!" Trương Ngọc phong sắc mặt ngưng trọng lắc đầu.

"Ngà? Đó là người nào?" Lí Thiên Nam sắc mặt cũng trịnh trọng đứng lên, nếu không phải Tiêu Vũ Khách trong lời nói, như vậy thánh kiếm các bên

trong chẳng phải là lại xuất hiện kiếm đạo thiên tài? Thực là theo hán hiểu biết, tạm thời còn không có này hào nhân vật a?

"Là một vị sư đệ, đệ tử cũng không biết đối phương thân phận, nhưng mà tuổi rất nhỏ, nhiều nhất mười tám tuổi, hán." Trương Ngọc phong hít sâu một hơi, đem hôm nay phát sinh việc từ đầu chí cuối nói ra.

"Cái gì?" Lí Thiên Nam mạnh mẽ đứng dậy đến, trên mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ, lập tức kích động hỏi: "Đối phương là gì thân phận? Ngươi không hỏi sao?"

"Đệ tử hỏi, thực là đối phương không trả lời." Trương Ngọc phong lắc đầu.

"Lư Vân cửu kiếm, Lư Vân cửu kiếm, tốt, bằng vào vô cùng đơn giản trụ cột kiếm chiêu liên phá kiếm của ngươi pháp, người bậc này vật quả thật có thể nói kiếm đạo kỳ tài, không biết là không là Vũ Khách đối thủ." Lí Thiên Nam thì thảo tự nói.

"Ngày thường gian cho ngươi nhiều hơn luyện tập Lư Vân cửu kiếm ngươi không nghe, hiện tại tin đi?" Lí Thiên Nam mở miệng răn dạy và quở mắng.

"Vâng, là đệ tử không biết!" Trương Ngọc phong lập tức cúi đầu nhận sai, nghĩ nghĩ lần thứ hai nói: "Hơn nữa, vị kia sư đệ một quyền liền đánh bại Cao Lập Đồng, đồng thời đối Phùng Tiểu Huyền mê hồn đại pháp hoàn toàn miễn dịch."

"Cái gì?" Vừa mới chuẩn bị ngồi xuống Lí Thiên Nam lần thứ hai đứng lên, tưởng thật có nhất binh ba thước cao chi thế, hán hôm nay một ngày khiếp sợ so với trước kia vài năm thêm cùng một chỗ còn nhiều, hiện tại tiểu tử, khiến không cho người sống, không thể duy nhất đem nói cho hết lời sao?

"Cái này gọi là cái gì? Cái này gọi là cái gì? Toàn năng thiên tài a!" Lí Thiên Nam kích động nói, trong mắt tinh quang liên miên.

Trương Ngọc phong chưa bao giờ thấy qua sư tôn như thế thất thố, kích động như thế, nhưng mà hán thập phần lý giải sư tôn tâm tình, bởi vì hán ngay lúc đó tâm tình cũng là như thế, thậm chí còn hơn lúc trước.

"Ai, đáng tiếc, ngươi không có biết rõ đối phương thân phận, nói cách khác, có thể đem chi kéo vào ta thánh kiếm các a." Lí Thiên Nam vẻ mặt tiếc hận chỉ sắc.

"Sư tôn, chúng ta có thể tìm kiếm a, dù sao tại Thần Ma thánh địa bên trong, hán lại chạy không thoát!" Trương Ngọc phong lập tức mở miệng.

"Vú a, ngươi không hiểu, hiện tại Sở quốc phân đường vài các trong lúc đó cạnh tranh thập phần kịch liệt, bậc này thiên tài nhân vật nếu là công khai đi ra, tất nhiên khiến cho mỗi cái các trong lúc đó tranh đoạt, thậm chí sẽ khiến cho phân đường trưởng lão chú ý, nói vậy, chúng ta chẳng phải là tiện nghi người khác?"

"Hơn nữa, theo ngươi nói, Cao Lập Đồng cùng Phùng Tiểu Huyền cũng không biết ngươi bị đánh bại chuyện tình, bọn hán cũng nhiều lắm cho rằng đối phương là thối hình thể cao thủ, thân thức cường đại, tìm kiếm độ mạnh yếu khẳng định không lớn, cho nên, chúng ta thỉnh âm thầm tìm tòi, không thể kinh động những người khác." Lí Thiên Nam thần sắc trịnh trọng nói.

"Vâng, đệ tử hiểu được, đệ tử sẽ mau chóng tìm kiếm đến vậy người." Trương Ngọc phong trùng điệp gật gật đầu.

"Ân, ngươi đi đi, nhưng mà thỉnh nhớ lấy, không thể để cho đối phương phản cảm, nhất định phải hữu hảo đối đãi!" Lí Thiên Nam dặn dò nói.

"Đệ tử hiểu được!"

"Ân, ta đi tìm Các chủ bẩm báo việc này!" Lí Thiên Nam khẽ gật đầu, xoay người rất nhanh rời đi.

Cùng lúc đó, luyện khí các bên trong.

Nhiệm vụ trong đại điện, một gã lão giả nhìn xem trước mắt lực đủ âm phong báo thi thể, trên mặt biểu tình thập phần phản kích.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 95: Làm người không thể hắc tâm

"Này, những thứ này đều là các người chém giết?"

Lão già kia nuốt khẩu nước miếng, có chút khó có thể tin hỏi, đồng thời từ trên xuống dưới đánh giá Trần Dương mấy người liếc mắt một cái. Trước mắt như vậy có thể nói "Thái độ cần bả" tổ hợp, cũng có thể hoàn thành như vậy yêu cầu cao độ nhiệm vụ?

"Vâng!" Trần Dương khẽ gật đầu, cũng không có nhiều lời.

Vương Cường cùng đại hoi lang một người một sói đều song chường vây quanh ở trước ngực, mười phần một bộ bảo tiêu tay chân bộ dáng.

"Các người là không phải thỉnh lão đệ tử ra tay? Như vậy là vì quy." Tên kia lão giả mở miệng lần nữa, hiển nhiên cũng không phải bao nhiêu tin tưởng đây là bọn hắn thành quả.

"Không có!" Trần Dương lắc đầu, trả lời thập phần ngắn gọn.

Đi trước âm phong lâm bên trong liệt sát âm phong báo, chế thuốc sử dụng. Đây là đan lĩnh các Thủ tịch trưởng lão Ngô Thanh Phong phát xuống dưới nhiệm vụ, hơn nữa đặt ở nơi này đã hơn một tháng, căn bản là không có đệ tử tiếp được như vậy nhiệm vụ, bởi vì này căn bản không phải vô cùng đơn giản vài người có thể hoàn thành.

Trả giá lớn hơn hồi báo, cho dù là lão đệ tử, không có mười mấy người cũng vô pháp hoàn thành, nhưng mà như vậy một cái gian nan nhiệm vụ, đã bị trước mắt này vài món thức ăn điều hoàn thành? Này quả thực làm cho người ta không cách nào tin nổi, đây là chó săn thì vậy chứ? Âm phong báo nằm ở nơi đó cho các người khám đi?

Lão giả trong lòng nói thầm vài câu, nhưng mà vẫn là nhận nhiệm vụ này thành quả, cẩn thận kiểm tra rồi mấy lần sau mới vừa nói nói: "Những thứ này âm phong báo thì thể cần cầm đi kiểm hàng, xác nhận sau khi thành công sẽ gấp cho các người nên phần thưởng, chờ xem."

Rời đi nhiệm vụ đại diện, vừa vặn gặp phải Hàn Lỗi nghênh diện đi tới, mặt sau như trước đi theo kia hai cái người hầu.

Nhìn thấy Trần Dương, Hàn Lỗi lập tức lạnh lùng cười, bước nhanh đi tới.

"Làm sao vậy, Trần sư đệ, lần trước phân phối đưa cho người nhiệm vụ vẫn chưa xong thành, muốn đến lĩnh tân nhiệm vụ? Làm người cũng không thể quá tham lam a." Hàn Lỗi nói, kỳ quái, thập phần hung hăng càn quấy.

"Làm người cũng không nên hắc tâm, bằng không tất nhiên lọt vào báo ứng!" Vương Cường mở miệng, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt này Đại sư huynh Hàn Lỗi, lửa giận trong lòng hùng hực thiêu đốt.

Lúc này đây nếu không phải có dương ca cùng Tiêu tiên bồi tại, tất nhiên thập tử vô sinh, điều này làm cho Vương Cường đối này Đại sư huynh thập phần chán ghét.

Tại hắn xem ra, Đại sư huynh muốn có Đại sư huynh ý chí cùng phong độ, cho dù không chiếu cố phía dưới đệ tử cũng không nên xuống ngáng chân đi? Người như vậy quả thực không xứng Đại sư huynh này thân phận, hắn đều lười xem người như vậy tra liếc mắt một cái.

"Tiểu tử người nói cái gì? Cự nhiên dám như thế đối Đại sư huynh nói chuyện?" Một gã người hầu lập tức hung thần ác sát mở miệng, biểu tình không ai bì nổi.

Hàn Lỗi đôi mắt híp lại, ánh mắt bên trong tràn đầy nguy hiểm ý, nhìn thoáng qua Vương Cường, lập tức quay đầu đến cười nói: "Trần sư đệ, ngày ấy phân phối đưa cho người nhiệm vụ tiến hành thế nào?"

"Không nhọc Đại sư huynh nhớ, may mắn không làm nhục mệnh!" Trần Dương nhàn nhạt mở miệng, thần sắc bình tĩnh.

"Người hoàn thành?" Hàn Lỗi trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, ngạc nhiên mở miệng, lập tức bật cười lắc đầu, như vậy nhiệm vụ thực là muốn xem vận khí, cho dù là hắn tự mình đi cũng muốn phí trên một ít tay chân, trước mắt tiểu tử này thế nào có thể khinh địch như vậy hoàn thành?

Lúc này mới vài ngày mà thôi!

Xem đối phương lông tóc chưa thương, càng thêm không có khả năng!

"Đúng vậy, hoàn thành!" Trần Dương khẽ gật đầu, khóe miệng chậm rãi kiêu lên.

"Hảo hảo tốt, hoàn thành là tốt rồi, hoàn thành là tốt rồi!" Hàn Lỗi trong lòng vô cùng nghi hoặc, nhưng mà hắn đương nhiên sẽ không biểu hiện ra ngoài, cười nói một câu, liền rất nhanh đối với nhiệm vụ đại diện đi đến.

Nhìn xem rồi đi Hàn Lỗi, Trần Dương trong mắt hiện lên một tia hàn quang, xoay người rời đi.

"Người nói là bọn hắn giao đi lên lục kích âm phong báo thì thế?" Trong đại diện, Hàn Lỗi mặt trầm như nước, thanh âm lạnh như băng hỏi.

Đối mặt luyện khí các Đại sư huynh, này lão giả cũng muốn cấp vài phần tình tôi, gật đầu bất đắc dĩ, nói: "Nói thật, ta cũng thực hoài nghi bọn hắn nhiệm vụ đích thực thật tính."

"Điều này sao có thể? Âm phong lâm là cái gì địa phương? Nơi đó thực là âm phong báo tụ tập , giết một con, đồng bạn máu tươi liền gặp đem rất nhiều âm phong báo đưa tới, bọn hắc căn bản là không thể chạy trốn, huống chi là duy nhất liệt sát lục kích? Không có khả năng!"

"Đúng vậy, không có khả năng, khẳng định là bọn hắc căn bản giết cái gì thủ đoạn nhỏ, hoặc là có người hỗ trợ, hoặc là chính là trùng hợp gặp được âm phong báo kéo bè kéo lũ đánh nhau, chiếm mấy cỗ thi thể."

"Đúng vậy, bọn hắc căn bản không ai tu vi đột phá thái cực cảnh, như vậy căn bản tổ hợp, là tuyệt đối không thể hoàn thành loại này nhiệm vụ."

Kia hai gã người hầu lập tức mở miệng, trên mặt tràn đầy khinh thường cùng không tin thần sắc, này căn bản chính là không có khả năng chuyển tình thôi.

"Hừ!" Hàn Lỗi hừ lạnh một tiếng, thanh âm lạnh như băng nói: "Trần Dương, lúc này đây coi như số người gặp may, tiếp theo, người nhưng là không còn tốt như vậy vận khí."

Hôm sau, sáng sớm.

Luyện khí các chương quản nhiệm vụ đại diện lão giả đi tới đan linh các, đem Trần Dương mấy người thu hoạch âm phong báo giao đi lên, đang trong đại sảnh chờ đợi kiểm hàng kết quả.

Không bao lâu, đan linh các Thủ tịch trưởng lão Ngô Thanh Phong tự nhiên đi ra.

"Gặp qua Ngô trưởng lão!" Vừa thấy đến Ngô Thanh Phong, lão giả kia lập tức đứng dậy hành lễ, trong lòng thập phần kính ngạc, hắc một cái luyện khí các tiêu nhân vật, thế nào sẽ kính động đan linh các Thủ tịch trưởng lão Ngô Thanh Phong?

Thần Ma thánh địa bên trong, đan linh các là nhất đặc thù tồn tại, bởi vì nơi này là luyện dược sư tụ tập , là luyện dược sư Thiên đường, nơi này có cao nhất cấp chế thuốc thiên tài, đương nhiên chủ yếu là có đủ loại đan dược.

Làm một gã võ giả, không có người nào người là không cần đan dược , cho nên đối với đan linh các, không ai sẽ đi trêu chọc, bởi vì đặc tội bọn hắc căn bản khác nào chặt đứt chính người đường lui.

Kỳ thật không chỉ là Thần Ma thánh địa, cho dù là tại cả Thần Phong đại lục, luyện dược sư đều là một loại thập phần đặc thù tồn tại, đẳng cấp cao luyện dược sư là các đại gia tộc thế lực tranh đoạt cùng cướp đoạt nhân tài, chính là một cái chén vàng, đi đến chỗ nào lại bị hoan nghênh, bị bảo hộ.

"Không cần đa lễ, này âm phong báo thi thể là người đưa tới?" Ngô Thanh Phong nho nhả cười, khoát tay áo, nhìn không ra chút Thủ tịch trưởng lão ứng có uy nghiêm, thập phần bình dị gần gũi.

"Đúng vậy." Lão giả được sùng ái mà lo sợ gật gật đầu.

"Kia, không biết hoàn thành nhiệm vụ này chính là vị ấy trưởng lão?" Ngô Thanh Phong lần thứ hai mở miệng, trong mắt hiện lên một tia chờ mong chi sắc.

"Này, không phải trưởng lão hoàn thành , là ta luyện khí các bên trong vài tên đệ tử!" Lão giả xấu hổ cười, sắc mặt quái dị nói.

"Nga? Đệ tử?" Ngô Thanh Phong trong mắt hiện lên một tia kính ngạc.

"Đối, đệ tử, nói thật, ta thậm chí tin tưởng nhiệm vụ này là bọn hắc vài mới tới đệ tử có thể hoàn thành , Ngô trưởng lão, có phải hay không này âm phong báo có vấn đề, nếu là phát hiện bọn hắc làm càn, ta nhất định sẽ bẩm báo Đoàn trưởng lão nghiêm trị bọn hắc!" Lão giả sắc mặt nghiêm túc đứng lên, nghĩa chính lời nói nói, tận lực cấp đan linh các số 2 nhân vật lưu một cái tốt đẹp chính là ẩn tượng đầu tiên.

"Không không không, người hiểu lầm, có không nói cho ta biết, này đệ tử tính danh?" Ngô Thanh Phong cười khoát tay áo, bình tĩnh hỏi.

"Nga? Tính danh? Người phải biết rằng bọn hắc tính danh làm gì?" Lão giả nghi hoặc hỏi lại một câu, rất nhanh liền cười nói: "Có thể, bọn hắc bên trong cầm đầu một người tên là Trần Dương, là lần này tân sinh."

"Trần Dương?" Ngô Thanh Phong thấp giọng tự nói một tiếng, lập tức cười nói: "Nhờ , nơi này là một trăm khối trung phẩm linh thạch, là nhiệm vụ lần này trả thù lao."

"Đa tạ Ngô trưởng lão, ta đây cáo từ ." Lão giả chấp tay, cung kính lui ra ngoài.

"Kỳ quái, Ngô trưởng lão hỏi thăm bọn hắc vài đề làm chi? Những thứ này đại nhân vật tâm tư thật sự là làm cho người ta đoán không ra!" Rồi đi đại sảnh, lão giả kia nói thăm một tiếng, rất nhanh rồi đi.

"Trần Dương sao? Có ý tứ!" Ngô Thanh Phong nho nhả cười, tay phải vung lên, trên mặt đất xuất hiện kia lục đầu âm phong báo thi thể, hắc đôi mắt híp lại, nhất thời này thi thể rất nhỏ run rẩy đứng lên, không bao lâu, liền tiếp rất nhỏ bạch trong thấu tử ngọn lửa theo chúng nó thi thể bên trong tràn ra, trên không trung nhảy lên.

Những thứ này hỏa diễm thủy vừa xuất hiện, trong đại sảnh độ nóng liền rồi đột nhiên lên cao, âm phong báo thi thể rất nhanh hòa tan, chung quanh bàn ghế trong khoảnh khắc hóa thành tro tàn.

"Cường đại như thế bốn mạng chân hòa, làm sao đi luyện khí đâu?" Ngô Thanh Phong mỉm cười tự nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Tìm được người kia sao?

Thời gian luôn ngắn ngủi, tu luyện không gấp, trong nháy mắt lại là hơn nửa tháng đã qua.

Tại đây nửa tháng bên trong, trấn ma điện, thánh kiếm các, thối thể các đều có một ít quái dị, bọn hắn giống như đều ở tìm kiếm cái gì một loại, nhưng mà đều thấp phần thật cẩn thận, sợ người khác biết giống nhau.

Trấn ma điện đang tìm cái kia đối mê hồn đại pháp miễn dịch người.

Thối thể các đang tìm cái kia thối thể thiên tài.

Mà thánh kiếm các thì tại tìm kiếm cái kia kiếm đạo kỳ tài, đồng thời lại là thối thể cường giả cùng thần thức cường đại người.

Nhưng mà Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường phạm vi như thế thật lớn, hơn nữa đệ tử mấy nghìn người, phân thuộc loại mỗi cái bất đồng phân các, lại không thể quang minh chính đại đi địa bàn của người ta tìm người, cho nên cho dù bọn hắn âm thầm tìm kiếm lâu rồi, lại như trước không có tìm được người kia bóng dáng, càng thêm không có một tia tin tức.

Này nửa tháng tới nay, "Người kia" ba chữ thấp phần thường xuyên xuất hiện ở trong miệng bọn họ.

"Người kia" tìm được rồi sao?

Có "Người kia" tin tức sao?

"Người kia" ở nơi nào?

Những điều như vậy lời nói, vẫn bồi hồi tại trấn ma điện, thối thể các, thánh kiếm các cao tầng người trong miệng.

Bọn hắn kia kêu một cái cấp a, biết rõ có như vậy một thiên tài lại tìm không thấy, cái loại này tâm tình người bình thường là không thể hiểu biết đến.

Về phần đan linh các, gần nhất cũng có chút dị thường, một ít đan linh các nữ đệ tử thường xuyên sẽ đi luyện khí các đi thăm, nữ kỳ danh viết là liên lạc cảm tình, luyện khí các sư huynh nhóm như thế vất vả là mọi người rèn binh khí, bọn hắn tự nhiên thỉnh thoảng khao .

Lúc này đây đan linh các thực là hạ vốn gốc a, không nói trước này như hoa như ngọc đan linh các nữ đệ tử cả ngày trong đứng ở bản bất lập mấy hơn nữa nóng bức vô cùng luyện khí trong động ăn bao nhiêu khổ, riêng là các nàng mỗi lần liên lạc cảm tình khi lại mang đến đại lượng đan dược phân cho luyện khí các đệ tử, muốn hao phí nhất bút số lượng xa xỉ linh thạch.

Đối với chuyện như vậy, luyện khí các chúng đệ tử thực là thấp phần vui mừng, kỳ có mỹ nữ đến an ủi, lại có đại lượng đan dược tăng lên bọn hắn tu vi, đây chính là thiên đại thật là tốt việc a.

Mỗi lần chỉ cần đan linh các này như hoa như ngọc nữ đệ tử nhóm đi vào luyện khí động, luyện khí các đệ tử nhóm như là đánh gà huyết ăn xuân. Được một loại, một đám hưng phấn ngao ngao gọi bậy, mỗi một người thấp phần ra sức rèn, trông mong có thể được vị ấy đáng yêu xinh đẹp sư muội hợp ý, kia nhưng chỉ có bầu trời diệu bánh nóng, tào tợn ** a.

Phải biết rằng, tại Thần Ma thánh địa bên trong, luyện khí các thực là thấp phần sự suy thoái, gần nhất là không có một người nào, không có một cái nào thiên phú dị bẩm có thể dẫn dắt chúng đệ tử cùng với hắn các đối kháng Đại sư huynh, thứ hai, năm gần đây luyện khí các bên trong cũng không có rèn luyện lại người khiếp sợ tuyệt thế binh khí, cho nên chậm rãi, đã bị người không để mắt đến.

Mà đan linh các bất đồng, đối với luyện khí các đệ tử mà nói, đan linh các chính là Thiên đường, nơi đó muội chỉ đều là thiên sư tiền nữ, làm một gã luyện được sư, hơn nữa còn là mỹ nữ luyện được sư, ở nơi nào đều là ăn trên ngồi trước bị người hoan nghênh.

Ngày xưa trong này chỉ có thể xa xem các thiên sư, hiện tại cư nhiên hóa thành rành rành muội chỉ cả ngày trong bồi hồi tại bọn hắn bên người, đây chính

là nhất hạnh phúc chuyện tình .

Mà trong lòng có quỷ trần ma điện, thói thể các còn có thánh kiếm các, mắt thấy ngày gần đây đến đan linh các những thứ này quái dị hành động, không được trong lòng nghi hoặc, cuối cùng bắt đầu hoài nghi, chẳng lẽ bị đan linh các đám kia ngoạn hòa gia hòa đã phát hiện người kia tồn tại ?

Nhưng mà thể nào có thể đâu? Luyện khí các là cái gì địa phương? Thần Ma thánh địa bên trong rất rắc rối địa phương, như vậy thiên tài hẳn là sẽ không lựa chọn cái loại này địa phương mới đúng a? Cho nên bọn hắn do dự .

Nhưng mà, khi bọn hắn khổ tìm không có kết quả, đan linh các tiếp tục tăng lớn đầu nhập thời điểm, bọn hắn rốt cục ngồi không yên.

Dứt bỏ vừa mới bắt đầu hoài nghi cùng nghi hoặc sau, trần ma điện yêu nữ, thói thể các dừng mãnh muội chỉ, thánh kiếm các Thánh nữ bắt đầu chen chúc tới, đối với luyện khí các khởi xướng cuồng mãnh đập vào, trong lúc nhất thời, luyện khí các náo nhiệt như là chợ.

Luyện khí các chúng đệ tử qua trên hạnh phúc tuyệt vời cuộc sống.

Mà chậm rãi , một cái lời đồn đãi cũng rơi vào tay phía dưới đệ tử trong tai, nghe nói Thần Ma thánh địa bên trong cất dấu một cái không thể thiên tài, này thiên tài thiên phú dị bẩm, tu vi cao thâm, hơn nữa phong thần tuần lẫm, soái đến không bằng hữu, rất có thể liền giấu ở bọn hắn luyện khí các bên trong, cho nên ngày gần đây đến đan linh các, thánh kiếm các, thói thể các cùng trần ma điện mới có như thế kỳ quái làm

Trong lúc nhất thời, "Người kia" phát hỏa, tất cả mọi người đang tìm người kia.

Mà tạo thành này hết thấy người khởi xướng, nhưng vẫn tránh ở luyện khí động ở chỗ sâu trong tu luyện, hai cái không nghe thấy ngoài cửa sổ việc, một lòng cứ ngoạn hòa điểm

"Người kia còn không có xuất hiện, chúng ta đan linh các lần này hạ lớn như vậy vốn gốc, để cho ta nhóm chúng tỷ muội ở trong này chịu khổ, thật không biết Ngô trưởng lão nghĩ như thế nào ." Luyện khí trong động, một gã đáng người đầy đặn, trước ngực ba đào mãnh liệt luyện được sư muội chỉ thần tình khó chịu mở miệng, cầm một phen chiết phiến không ngừng đối với chính mình bộ ngực phiền, xem ra ngực đại cũng không phải chuyện tốt a.

"Nghe nói người kia thực là hiếm thấy luyện đan kỳ tài, nếu là có thể gia nhập ta đan linh các, tất phải nhất phi trùng thiên, Phi nhi, ngươi vẫn là cẩn thận nói chuyện thật là tốt!" Mặt khác một gã điềm đạm nho nhã muội chỉ mở miệng, thần tình tươi cười, cả người đồ mờ mờ hồ hồ đầm đìa, nhìn qua có khác một phen phong vị.

"Ồ trong này nhìn xem cũng tốt, cả ngày trong xem nướng chiều chúng ta đan linh các này ẽo là, nhìn xem những thứ này đáng người khôi ngô sư huynh nhóm cũng là một loại hưởng thụ!" Một gã nhìn qua có chút cuồng dã nữ tử mở miệng, nhìn xem chung quanh này chính ra sức rèn luyện khí các đệ tử, trong mắt hiện lên từng đạo hào quang, tay phải không ngừng vòng quanh chính mình mái tóc, thỉnh thoảng cắn cắn môi, cực độ gợi cảm.

"Thiết, ngươi cẩn thận một chút đi, nếu là bị các sư huynh biết ngươi nói bọn họ là ẽo là, ngươi sẽ chết kiểu kiểu ."

"Vốn chính là, không biết người kia đáng người thế nào? Lớn lên tuần không tuần tú, thật sự là chờ mong a." Nhất hoa si luyện được sư muội chỉ thần tình khát khao mở miệng.

"Mặt khác mấy các làm cái gì? Vì cái gì ngày gần đây đến cũng bắt đầu có nữ đệ tử đến luyện khí các? Chẳng lẽ là các nàng cũng biết thiên tài việc?"

"Thật sự là buồn cười, trần ma điện yêu nữ đến đây tại tình lý bên trong, thánh kiếm các Thánh nữ nhóm tới nơi này ta cũng có thể lý giải, nhưng mà thói thể các này dừng mãnh nữ hán tử tới nơi này làm cái gì? Khó khăn hay sao các nàng cảm thấy được luyện khí các sư huynh nhóm sẽ thích các nàng như vậy to con?" Một gã luyện được sư muội chỉ khó hiểu mở miệng, tùy tay để ý để ý trên trán mái tóc.

"Khanh khách khách!" Phil che miệng cười duyên đứng lên, trước ngực một trận ba đào mãnh liệt, thập phần đồ sộ, xem chung quanh luyện khí các đệ tử huyết khí nhăm thẳng đáng lên a, trong lòng kia kêu một cái kích động phấn chấn a, một đám càng thêm ra sức rèn luyện đứng lên.

Mỗi một lòng người trong đều ở hò hét: muội chỉ, đến cùng ca ca chơi đùa đi!

Bên kia.

Đại sư huynh ở lại đại viện trong, Hàn Lỗi đang cử động một cái trọng đạt ngàn cân đỉnh, hẳn cả người cơ thể phồng lên, từng khối bắp thịt, giống như cầu long, chính ôm kia đại đỉnh rèn luyện lực cánh tay.

Thật không ngờ Hàn Lỗi cư nhiên cũng là một gã thói thể hình võ giả.

Kỳ thật, chỉ cần là Thần Ma thánh địa vai nam trung niên cũng biết, này Hàn Lỗi kỳ thật trước kia là thói thể các đệ tử, tại thói thể các cũng coi như so với là số 2 nhân vật, nhưng mà vẫn bị Đại sư huynh đề nặng, trong lòng hẳn thập phần khó chịu.

Mà hẳn thân mình cũng là một gã luyện khí thiên tài, cuối cùng tìm được thích hợp thời cơ chuyển tới luyện khí các môn hạ, ngăn ngừa một năm thời gian liền trở thành luyện khí các Đại sư huynh. Tuy rằng luyện khí các không bằng thói thể các, nhưng mà thà làm bột khiếm thảo không là phượng vĩ, hẳn cuộc sống gia đình tạm ổn qua cũng tương thật khoan khoái.

"Hô xích, hô xích!" Hàn Lỗi cả người đồ mờ mờ hồ hồ, cái trán phía trên gân xanh giậm chân giậm dừ, mỗi lần đem đỉnh cử động đi lên, hẳn liền thỉnh thoảng thở gấp một lần.

"Đại sư huynh, thuộc hạ tìm năm mươi khối trung phẩm linh thạch, rốt cục theo trần ma điện một gã đệ tử trong miệng khiêu đến một chút tin tức, bọn hắn trong khoảng thời gian này kỳ quái lắm, cư nhiên là ở tìm kiếm một người." Hàn Lỗi người hầu đứng ở bên cạnh, nhìn xem giờ khắc này thân thể thập phần khôi ngô Hàn Lỗi, trong mắt tràn đầy sùng bái.

"Hon nữa, bọn hắn tìm kiếm người, bọn hắn cũng không biết tính danh thân phận, chỉ biết là nửa tháng trước bọn hắn đi qua một lần âm phong lâm, hon nữa chém giết mấy đầu âm phong báo!" Tên kia đệ tử lần thứ hai mở miệng.

"Tìm kiếm nguyên nhân là bởi vì, người kia một quyền đánh bại Cao Lập Đồng, hon nữa đối Phùng Tiểu Huyền mê hồn đại pháp miễn dịch!"

"Đồng!" Một trận đình tai nhức óc nặng nề tiếng vang truyền đến, mặt đất một trận run rẩy, Hàn Lỗi mạnh mẽ buông ra trong tay đại đình, mặt đất đều vỡ ra từng đạo khe hở, hắn đi đến tên kia người hầu trước người, trong mắt hiện lên từng đạo tinh quang, trầm giọng hỏi: "Tin tức có thể tin được không?"

"Tuyệt đối tin cậy!" Người nọ gật gật đầu, lập tức kinh ngạc hỏi: "Đại sư huynh, người sẽ không cho rằng bọn hắn tìm kiếm người chính là Trần Dương bọn hắn vài đi?"

"Thế nào? Không có khả năng sao?" Hàn Lỗi hỏi lại một câu.

"Tuyệt đối không có khả năng, Trần Dương bọn hắn vài, không ai tu vi vượt qua thai tức cảnh, mà Cao Lập Đồng cùng Phùng Tiểu Huyền kia đều là nổi tiếng bên ngoài chính là nhân vật, dùng tất cái muốn cũng biết không có khả năng!" Tên kia người hầu khinh thường nói.

"Ta cũng biết không có khả năng, nhưng mà này hết thấy thế nào có thể trùng hợp như thế?" Hàn Lỗi nhíu mày, mở miệng nói.

"Đại sư huynh người thế nào như thế luẩn quẩn trong lòng đâu, khẳng định là bọn hắn tìm kiếm người kia kia mấy ngày trùng hợp đi qua âm phong lâm, vừa vặn bị Trần Dương bọn hắn chiếm tiện nghi, cứ như vậy, bọn hắn có thể hoàn thành cái kia nhiệm vụ có thể đủ nói thông a." Người hầu giờ phút này chỉ số thông minh cấp tốc bay lên, rất nhanh liền còn hơn Đại sư huynh.

"Àn?" Hàn Lỗi lông mày nhíu lại, quay đầu đến xem hướng người hầu, trong mắt hàn quang thoáng hiện.

"Đi theo Đại sư huynh bên người lâu, ta đều biến thông minh." Người hầu rung mình một cái, lập tức cười hi hi nịnh nọt.

Hàn Lỗi khẽ gật đầu, trầm ngâm một lát nói: "Nghĩ đến chính là như thế, nhưng mà thật không ngờ ta luyện khí các cư nhiên nhân tài ẩn dật, còn ẩn tàng rồi một người như thế vật a, ta nhưng thật ra rất tò mò, không biết người này đến tột cùng là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Ngạo hóa

Cùng thời gian, thánh kiếm các trong, quần áo áo trắng trắng tuyết Tiêu Băng Linh đang thánh kiếm phong đỉnh luyện kiếm, kiếm khí ngang dọc, kiếm ý phiêu đảng, phối hợp nàng kia giống như thiên tiên một loại dung mạo cùng dáng người, tuy rằng sát khí lăm lăm, lại thập phần đẹp.

"Tiêu sư tỷ, tra được !" Lúc này, một nữ tử đã đi tới, đứng ở mười thước ngoài, cung kính nói.

"Bá bá bá!" Tiêu Băng Linh thân hình mạnh mẽ nhảy dựng lên, giống như giương cánh bay lượn thiên nga, liên tục đối với phía trước hư không chém ra tam kiếm, kiếm khí chấn động không khí, ma sát ra chói tai âm bạo âm thanh.

"Hô!" Thu kiếm đứng thẳng, Tiêu Băng Linh chấp hai tay sau lưng, mặt hướng phía trước vô tận biển mây, điều chỉnh một chút khí tức, thanh âm lạnh như băng nói: "Nói!"

"Lý trưởng lão tìm kiếm người, tuổi nhiều nhất mười tám tuổi, tướng mạo thanh tú, bên người đi theo một cái đáng người khôi ngô thanh niên còn có một cái lớn hơn lang!" Nàng kia thần sắc cực độ cung kính, suy nghĩ chính tề nói.

"Quả nhiên là hắn!" Tiêu Băng Linh lạnh như băng khuôn mặt phía trên không có chút nào biểu tình, nhưng mà giống như hàn tinh một loại con người bên trong lại hiện lên một tia kinh diễm chi sắc, nàng không có nhìn lầm, người kia quả nhiên giấu nghề.

Kỳ thật ngày đó cũng là Trương Ngọc phong khinh thường, đối một cái bừa bãi Vô Danh đệ tử hần căn bản không có để ý, thế cho nên xem nhẹ Vương Cường cùng đại hồi lang tồn tại, nếu là hần có thể chú ý này song phương, hiện tại đã tìm được Trần Dương.

"Đã biết, đi xuống đi!" Tiêu Băng Linh như trước lạnh lùng nói, giống như không có bất cứ chuyện gì tình có thể quấy rầy lòng của nàng cảnh.

"Vâng!" Tên kia nữ đệ tử nhìn thoáng qua phía trước cái kia quần áo áo trắng thẳng tuyệt tuyệt đại nữ tử, trong mắt tràn đầy hâm mộ chi sắc.

Bởi vì tự thân thiên phú nguyên nhân, Tiêu Băng Linh vừa tiến vào thánh kiếm các liền bị Các chủ đại nhân thu là thân truyền đệ tử, ở trong này ngày người ngăn ngừa mấy tháng, nàng liền chinh phục rất nhiều người, hiện tại tại thánh kiếm các đệ tử bên trong, địa vị của nàng thẳng bức Đại sư huynh Tiêu Vũ Khách.

Hơn nữa thân mình chính là cái loại này khuynh quốc khuynh thành cấp bậc mỹ nữ, như vậy mới sắc gồm nhiều mặt, thật có thể khiến sở hữu nữ nhân ghen tị, khiến sở hữu nam nhân lâm vào điên cuồng.

"Liên tục ta đều nhanh nên vì ngươi mê muội!" Nữ đệ tử trong lòng tự nói một tiếng, xoay người rồi đi.

Gió nhẹ quét vào mặt, Tiêu Băng Linh nhìn về phía xa xa biển mây, suy nghĩ trở lại mấy tháng trước.

Đó là tại lưỡng giới sơn mạch trong, lần đầu tiên nhìn thấy Trần Dương, mời nàng trí nhớ sâu nhất khắc là đối phương kia trong suốt không có một tia tạp chất con người, rất sâu thẳm, thực hấp dẫn người.

Hơn nữa, cho hần lưu lại sâu nhất khắc ấn tượng là đối phương cư nhiên không có nhiều xem nàng dù là liếc mắt một cái, khi đó ở trong mắt hần, tràn ngập cư nhiên là một cổ nhân nhạt cừu hận ý.

Nàng có thể cảm giác đến, Trần Dương là thật không muốn nhiều liếc nhìn nàng một cái, mà không phải muốn khiến cho của nàng chú ý mà lạt mềm buộc chặt.

Điều này làm cho trong đời của nàng lần đầu tiên có loại cảm giác mất mát, còn có loại phức cảm tự ti, dĩ vãng sở hữu nam nhân nhìn thấy nàng người nào không phải từ nhìn chăm chăm không để, đại khái cũng chỉ có cái kia quần áo từ y hơi có vẻ gầy yếu thân ảnh chứ.

Nghĩ đi nghĩ lại, Tiêu Băng Linh giống như ngàn năm hàn băng một loại lạnh như băng khuôn mặt phía trên cư nhiên lộ ra một tia không thể nói rõ là cười, nhưng mà hoặc như là cười về mặt, ánh mắt có chút hốt hoảng.

Nữ nhân này trời sinh tự cũng không cười sao? Kỳ thật Tiêu Băng Linh chính mình cũng không biết, nàng chỉ biết là theo hơn mười năm trước nhắc, nàng liền không còn có cười qua.

Đang luyện võ quảng trường bên kia, đồng dạng là huyền nhai biên, đứng hai người, trong đó một người đứng là Trương Ngọc phong, tại hần phía trước người là một gã thanh niên, tuổi tại hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi bộ dáng, thân quần áo màu trắng y bào, đầu đầy sợi tóc chính tề chải vuốt sợi đứng lên bàn lên đỉnh đầu, bên trái trên trán lưu trữ nhất lữ Lưu hải, theo gió tung bay.

Vị này thanh niên trên người có một loại xuất trần khí chất, tuy rằng dung mạo của hần không tính là cực kỳ tuấn mỹ, nhưng mà mỗi người chứng kiến hần đều có một loại tinh tâm cảm giác, giống như thấy được thân nhân một loại, rất có lực tương tác.

Sau lưng của hần lưng một phen đoạn kiếm, chuỗi kiếm theo vai trái lộ đi ra, dáng người phiêu dật, làm cho người ta cảm giác chính là, đây là một cái vẽ trong tiên, hơn nữa còn là một gã kiếm tiên.

Hần đứng ở huyền nhai biên, tay áo bay quyết, khí chất phiêu dật, giờ khắc này quả thực tựa như cùng phía trước kia huyền nhai biên mây hòa hợp một khối một loại.

Người này đứng là thánh kiếm các Đại sư huynh, Tiêu Vũ Khách, Thần Ma thánh địa, Sở quốc phân đường bên trong, trăm năm khó gặp kiếm đạo thiên tài.

"Có thể đem Lưu Vân cừu kiếm luyện tập đến như thế trình độ, nhưng lại như thế tuổi trẻ, xem chừng là có chút thiên phú." Tiêu Vũ Khách một tay lưng đeo ở sau người, nhẹ giọng nói, thanh âm thực ôn hòa.

"Đúng vậy, Đại sư huynh, kẻ này ngày khác tại kiếm đạo trên thành tựu tuyệt đối không thấp!" Trương Ngọc phong gật gật đầu.

"Àn, ngọc phong, ngươi tận lực tìm kiếm đi, không cần quá mức không cố ý, hữu duyên thì sẽ gặp lại." Tiêu Vũ Khách chậm rãi nói.

"Đã biết, Đại sư huynh!" Trương Ngọc phong nhìn xem phía trước kia khí chất xuất trần thanh niên, trong mắt hiện lên một tia mãnh liệt chiến ý, người này là hần cả đời này rất bội phục người, cũng là cả đời này thần siêu việt người.

Luyện khí các.

Luyện khí động ở chỗ sâu trong.

Trần Dương chính khoanh chân ngồi ở vách núi trước, trên đỉnh đầu bao phủ Nguyệt Linh lung, nhắm mắt tu luyện, mà đại hồi lang đang nằm tại trên vách núi đá, kiều chân bắt chéo, nhắm hai mắt, nhàn nhã hừ điệu hát dân gian.

Nơi này đã rất sâu vào, khoảng cách biển lửa chỉ có vài trăm thước, muốn an tâm tu luyện muốn sử dụng Nguyệt Linh lung, điều này làm cho đại hội lang đau lòng không thôi, cuối cùng lại phao tin về sau khiến Trần Dương bồi thường, Trần Dương đối này cười trừ.

Đại hội lang cuối cùng cũng đã thấy ra, chết lặng, nó tổ tiên chính là thiếu tiểu tử này a, này một đời tại trên người hắn nện bao nhiêu bảo bối a.

Này nửa tháng đến, Trần Dương một mực nơi này tu luyện, cùng lúc kiên cố tu vi, cùng lúc thử đi cân nhắc kia tam hoa tụ đỉnh, còn lại là đối với bốn mạng chân hóa nghiên cứu.

Trần Dương tu vi trước mắt đã đạt tới ngưng thần cảnh có khả năng đủ đạt tới cực hạn, bị vây điểm tới hạn trạng thái, cho dù tăng lên cũng chỉ là đem trong cơ thể kia vô cùng tinh thuần linh lực tại nén một chút, nhưng lại vẫn không có thành đột phá động tĩnh, điều này làm cho hắn thập phần bất đắc dĩ, chỉ có thể tạm thời đổi vị trí lực chú ý, đặt ở tam hoa tụ đỉnh phía trên.

Tam hoa tụ đỉnh, kỳ thật là một cái không rõ ràng cùng nghĩa, chỉ cần có thể đủ đem thần thức hoàn mỹ chia làm ba cỗ, hơn nữa đồng thời tu luyện ba loại đại đạo, liền có cơ hội đạt tới, này tách ra kỳ thật thực sự không phải là thật sự đem thần thức hoàn toàn tách ra, chẳng qua là thần thức hóa hình thành ba loại mà thôi, bốn nguyên vẫn là một khối.

Trải qua nửa tháng tới quan sát, Trần Dương phát hiện một cái khiến hắn thập phần vui sướng hiện tượng, thì phải là thần thức của hắn vốn liền cực kỳ không lờ căn bản không cần kiên cố, cho nên chỉ cần hắn cam đoan võ đạo tu vi, luyện khí cùng luyện đan có thể vững bước đi tới trong lời nói, như vậy tam hoa tụ đỉnh liền gặp chậm rãi phát triển, căn bản là không cần đặc biệt tu luyện.

Cứ như vậy, Trần Dương an tâm, còn lại là đối với bốn mạng chân hóa tu luyện.

Bốn mạng chân hóa, một loại thập phần thần kỳ gì đó, là trở thành luyện được sự chuẩn bị vật, hình thành bốn mạng chân hóa hàng đầu điều kiện đó là thỉnh vô giả bốn mạng chúc hòa còn muốn mạng một tia một thuộc tính.

Mạnh mẽ thực nhập cũng không phải không có, Trần Dương không phải là duy nhất một cái.

Nhưng mà, mạnh mẽ thực nhập có tốt có phá hư, lợi ích chính là Trần Dương lúc này đây thực nhập chính là tâm trái đất liệt điểm bốn nguyên hóa chúng trong đó còn ẩn chứa một tia đại hội lang bốn mạng chân hóa, cứ như vậy, uy lực thẳng tắp bay lên, căn bản là không phải vô cùng đơn giản nhất thêm nhất đẳng ở nhị đơn giản như vậy, bốn mạng chân hóa uy lực so với chỉ thường nhân cường thịnh mấy lần.

Tại hại chính là, mạnh mẽ thực nhập không có trời sinh bốn mạng chân hóa sử dụng thuận tay, như vậy như cánh tay sai khiến, giống như là cụt tay giống nhau, tiếp giả cánh tay sử dụng đứng lên khẳng định không có chính mình phương tiện.

Cho nên này nửa tháng đến, Trần Dương phần lớn thời gian đều tiêu phí đang luyện tập thao tác bốn mạng chân hóa phía trên, đại hội lang đem chúng nó Khiếu Nguyệt thiên lang bộ tộc trời sinh Không Hóa Chi Thuật truyền thụ cho Trần Dương, hắn một mực luyện tập.

Trải qua nửa tháng khổ luyện, hơn nữa Trần Dương thân mình thần thức liền cực kỳ cường đại, học tập đứng lên rất nhanh, cho nên hắn hiện tại đối với bốn mạng chân hóa không chế tuy rằng không thể nói rõ như cánh tay sai khiến, nhưng là có thể nói so với thao tác thông thuận, tin tưởng nếu không bao lâu hắn liền có thể tiến dần nhập thất.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 98: thật đáng yêu cầu cầu a!

"Xuy lạp!"

"Xuy lạp!"

Rất nóng luyện khí động ở chỗ sâu trong, hỏa điểm thiêu đốt thanh âm thỉnh thoảng vang lên.

Trần Dương khoanh chân ngồi dưới đất, hai tay không ngừng huy động, tại hắn võ tay trong lúc đó, nhất đạo bạch trong suốt tử hỏa điểm đang linh hoạt nhảy lên, như là một cái bướng bỉnh hài tử, thỉnh thoảng biến hóa ngoại hình.

Khi thì khoan hồng, khi thì hẹp dài, khi thì hình bầu dục, khi thì vuông.

Nhưng mà mặc kệ lửa kia điểm như thế nào bướng bỉnh, như thế nào xoay tròn, đều trốn không lối thoát Trần Dương vỗ tay trong lúc đó, đây là hấn trước mắt khổng hòa cảnh giới.

Dung hợp tâm trái đất liệt điểm cùng đại hội lang bốn mạng chân hỏa hỏa điểm, theo căn bản mà nói, uy lực không thể phỏng chừng, có lẽ là bởi vì Khiếu Nguyệt thiên lang bộ tộc thiên phú, nó có thể không ngừng cắn nuốt cái khác hỏa chủng đến lớn mạnh chính mình, nếu không phải Trần Dương tự thân tu vi gia tăng mà phát triển, cứ như vậy, này hỏa điểm phát triển không gian lớn hơn nữa.

Cho nên, Trần Dương cho nó lấy một cái tên: phệ linh từ hỏa.

"Xuy lập!" Trần Dương song chương mạnh mẽ mở ra, tại bàn tay của hắn trong lúc đó, nhất đạo bạch trong suốt từ hỏa điểm mạnh mẽ bị lập dài, nở rộ rực rỡ ánh lửa cùng không độ nóng.

"Đi thôi!" Phát tay đem hỏa điểm thu hồi, Trần Dương vươn người đứng dậy, đối với ngoài động đi đến.

Đại hội lang ngáp một cái, phờ phạc đi theo Trần Dương phía sau rồi đi.

Lúc này, luyện khí trong động náo nhiệt như là chợ, Trần Dương cùng đại hội lang một người một sói đi tới lúc, vẫn là khiến cho không nhỏ náo động.

Thứ nhất, nơi này đều là cơ thể hình nam, một đám đều là dáng người khô ngô thô lỗ đại hán, Trần Dương hiển nhiên không phải cái loại này dáng người, hấn dáng người thuộc loại cường tráng hình, mặc vào quần áo cùng với người khác khi xuất ra sẽ có một ít gầy yếu cảm giác.

Đệ nhị, thứ hai, nơi này đều là thô lỗ đại hán, tuy rằng tướng mạo không xấu, nhưng tuyệt đối không tính là anh tuấn, Trần Dương tuy rằng không phải cái loại này phong thần như ngọc mỹ nam tử, nhưng mà khuôn mặt nhưng cũng thanh tú tuấn tú, khí chất nội liễm.

Hơn nữa Trần Dương tuy rằng nhìn qua không dũng mãnh, nhưng cũng tuyệt không gầy yếu, trên người của hắn có một loại dương cương vẻ đẹp, đã tràn ngập bình tĩnh cùng trầm ổn cảm giác, tuyệt đối không phải đàn ông các này ảo là có thể so sánh, đó là nhìn quen giết chóc, trải qua nhiều lần sinh tử đại chiến mới có thể thai nghén ra khí chất.

Này lưỡng chủng nguyên nhân tổng hợp lại đứng lên, khiến này xem nuông chiều kẻ cơ bắp muội chỉ nhóm lập tức trước mắt sáng ngời, kỳ thật các nàng cũng là nhìn quen dễ nhìn, nhưng mà đôi làm là bất luận kẻ nào mỗi ngày cho người xem hình nam, đột nhiên xuất hiện một cái khí chất hoàn toàn bất đồng nam nhân, khẳng định sẽ bị hấp dẫn, đây là một cái đạo lý.

"Này tiểu sư đệ là ai a? Thế nào cho tới bây giờ chưa thấy qua a?" Phi nhi đôi mắt sáng ngời, dù có hứng thú hỏi.

"Đúng vậy, cho tới bây giờ chưa thấy qua, chúng ta tới nơi này đã hảo vài ngày, nhưng mà vẫn không có chứng kiến qua vị sư đệ này, thật không ngờ luyện khí các loại này thô người tụ tập, cư nhiên còn có thể có như vậy thanh tú tuấn tú tiểu sinh, thật sự là không thể tưởng tượng nổi." Cuồng đã muội chỉ luyện được sư mở miệng, hiển nhiên cũng thập phần có hứng thú.

"Nhìn xem các người, chú ý điểm hình tượng khỏe không, đừng một đám cùng chưa thấy qua nam nhân dường như." Diễm đạm nho nhã muội chỉ luyện được sư mở miệng, nhưng mà ánh mắt cũng không đoan ở đánh giá Trần Dương.

"Các người nói, vị sư đệ này có thể hay không chính là người kia." Đột nhiên một cái ít hơn ít hơn thanh âm vang lên.

"Đúng vậy, tình văn người quá thông minh, ta thế nào sẽ không có nghĩ đến!" Phi nhi lập tức kích động gật gật đầu, trước ngực một trận ba đào mãnh liệt.

"Làm sao bây giờ? Chúng ta theo sau quan sát quan sát?" Tinh văn mở miệng hỏi nói.

"Tốt, theo sau!" Phi nhi đồng ý gật gật đầu, nhắc nhở nói: "Làm bộ như cái gì cũng không biết, không thể bị trấn ma điện này yêu nữ nhóm phát hiện dị thường!"

"Ngao ô!"

Đúng vào lúc này, nhất đạo to rõ tiếng sói tru vang vọng dựng lên, vô cùng khí phách, cùng lúc đó, đại hội lang thân thể thành lớn, cường tráng như là một đầu trâu đực, người khác lập dựng lên, cả người nở rộ nhàn nhạt màu tím hỏa điểm, theo luyện khí động ở chỗ sâu trong đi ra, trên vai khiêng một phen siêu quý danh thiết chùy.

Đây là vô cùng ** lên sân, đây là rung động lòng người lên sân, đại hội lang giờ phút này giống được kích thích trực tiếp bạo băng, đầu khê nhếch, Vương Bá khí sù sù, khí phách vô cùng, liếc nhìn bát phương.

Hơn nữa nó khó xuông kia Vương Cường tự tay may vá hoa quần cộc, đại hội lang quả thực có thể xưng là thiếu nữ sát thủ a.

"Hừ...hừ, lão tử như thế uy vũ bộ dáng, còn không hấp dẫn nhất tiền lớn muội chỉ đến vậy xem?" Đại hội lang một bên hung hăng càn quấy hành tẩu, trong lòng một bên đắc ý thầm nghĩ.

Quả nhiên, đại hội lang khí phách xuất hiện, lập tức hấp dẫn toàn trường ánh mắt, nhất là này từ bên ngoài đến nữ đệ tử, một đám hai mắt tỏa ánh sáng, như là thấy được lóa. Nam giống nhau.

"Oa, tốt hùng tráng một cái lớn chó săn a!" Lúc này, nhất đạo tiếng kinh hô vang lên, một gã trần ma điện muội chỉ thần tình hoa si dạng, khiến đại hội lang dưới chân một cái lão đảo, thiếu chút nữa khí gục xuống.

"Sao , Đại muội giãy a, người gặp qua như vậy hùng tráng chó săn sao? Lão tử là cao quý chính là lang, lãnh khốc lang khỏe không?" Đại hội lang trong lòng oán thầm

"Tốt hùng tráng cầu cầu nga!"

"Luyện khí các thể nào sẽ có như vậy một con đáng yêu cầu cầu!"

"Người ta rất thích!"

"Người ta có thể sờ một chút thôi?"

"Cũng không thể được thôi? Liên sờ một chút xuống!"

"Ta không thôi, người ta muốn sờ thôi, có thể tùy tiện sờ thôi? Sờ chỗ nào cũng có thể sao?"

Trong lúc nhất thời, một đoàn nữ nhân "Phản phật" một tiếng vây quanh đi lên, quần người là lang vẫn là cầu, một đám đều là thần tình hoa si dạng, mặc kệ ở địa phương nào, nữ nhân, trời sinh liền đối này lông xù gì đó cảm thấy hứng thú, đây là mãi mãi không thay đổi đích thực đề ý.

Giờ phút này, này chân lý tại đại hội lang trên người thể hiện tinh tế.

"Cái gì thiên tài a? Đây cầu cầu nhiều đáng yêu, theo dõi lên sơi a." Phi nhi nghĩ về trước ngực kia một nét thoáng hiện mệnh mông, sớm đem Trần Dương ném ra lên chín tầng mây, hướng tới đại hội lang chạy đi.

"Oa, những thứ này các nữ nhân thật là khủng khiếp a, không cần hạt sờ khỏe không?"

"Ngao ô!"

"Sao , tiểu tử, lão tử bị người hại thảm a." Đại hội lang trong lòng điên cuồng hét lên, hết sức cũng khoải hoạt .

Son động ngoại, Trần Dương nhìn xem đại hội lang bị một đám mỹ nữ vây quanh, không khỏi mỉm cười, lấy hấn cường đại thần thức bị người theo dõi tự nhiên giấu diếm không được hấn, cho nên mới có đại hội lang ** lên sân một màn.

Hiện tại, khiến cho tiểu Thiên Lang tiền bối đi đối mặt này khủng bố nữ nhân đi.

Trần Dương quay đầu rời đi.

Luyện khí trong động, nguyên bản đang ra sức rèn muốn tại muội chỉ nhóm trước mặt biểu hiện luyện khí các các đệ tử, một đám đều là thần tình hắc tuyến.

Sao , chúng ta thật sự là liên tục ** cũng không bằng a!

Trần Dương ở lại tiểu viện trong.

Lão lăng đang ngồi ở bàn đá vừa uống trà, nhất đạo bóng đen lẳng lẳng đứng ở phía sau, thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ, đang giảng thuật Trần Dương mấy người tiến vào âm phong lâm trải qua. Lão lăng bởi vì này đoạn thời gian ra ngoài có việc, hôm nay mới trở về, cho nên hôm nay mới hiểu biết.

"Tốt, Trần Dương tiểu tử này che dấu thật đúng là sâu sắc a." Lão lăng chậm rãi đặt chén trà xuống, trong mắt tinh quang liên thiểm.

"Ta nói gần nhất mặt khác các mấy người kia lão gia này thể nào luôn phải người tiến đến ta luyện khí các, nguyên lai đều là muốn mời chào Trần Dương tiểu tử này, tiến vào địa bàn của ta cư nhiên bất hoà ta đánh cái tiếp đón, còn muốn đánh ta đệ tử chú ý, thật sự là không đem ta để vào mắt a." Lão lăng thấp giọng tự nói, khóe miệng chậm rãi kiêu lên.

"Bất quá các người thể nào cũng sẽ không nghĩ đến, Trần Dương hiện tại đã chặt chẽ cột vào ta luyện khí các trên xe chứ? Ha ha ha." Lão lăng nhin không được ngửa mặt lên trời cười ha hả, tiếng cười bên trong tràn đầy vui sướng ý.

Làm luyện khí các Các chủ, lão lăng trong lòng cũng thập phần ghen ghét, luyện khí các xuống dốc ba mươi năm, trong lòng hấn cũng không chịu nổi, tại mặt khác vài lão gia này trước mặt thực là năng không dậy nổi đầu đến, cho dù những người đó cũng không có giáp mặt nói, nhưng mà sau lưng thực là không thiếu nghị luận, mỗi lần chứng kiến bọn hấn nói tuyên đến thiên tài linh tinh lời nói, lão lăng trong lòng liền thập phần khó chịu.

Hiện tại tốt, ta luyện khí các rốt cục ra một thiên tài, vẫn là toàn năng hình thiên tài, các người không phải khinh thường luyện khí các sao? Có loại đừng tới ta luyện khí các tìm người a?

Ta luyện khí các tuy rằng chủ đánh luyện khí, nhưng mà thánh kiếm các kiếm pháp, thói thể các thói thể bí kỹ ta đều có, ta sợ ai?

"Úc da da da da!" Nghĩ đến hưng phấn chỗ, lão lăng hai tay nắm tay, kích động nói năng lộn xộn.

"Lão lăng, chuyện gì cười vui vẻ như vậy a?" Nhưng vào lúc này, Trần Dương đi đến, mỉm cười hỏi nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Ngũ đại chương môn tề tụ

"Nga, không có gì, không có gì!" Nhìn thấy Trần Dương trở về, lão lăng lập tức trang nghiêm trầm đứng lên.

"Nghe nói ngươi lần trước nhiệm vụ hoàn thành, không sai a." Lão lăng lại rẽ ra đề tài.

"May mắn mà thôi!" Trần Dương mỉm cười, ngồi ở lão lăng đối diện, nâng chung trà lên nhẹ nhàng phẩm một ngụm.

"Tiểu tử ngươi!" Lão lăng châm biếm và chửi rủa một câu, hiển nhiên tâm tình rất không tồi.

"Lăng Hư Từ, ngươi cái lão gia này ở nơi nào, lăn ra đây cho ta!" Nhưng vào lúc này, nhất đạo tiếng hét lớn vang vọng dựng lên, trải rộng cả luyện khí phong, trừ ra luyện khí động bên trong đang luyện khí đệ tử, phần ngoài tất cả mọi người nghe rành mạch.

"Sao, này tứ chi phát triển ý nghĩ đơn giản góc X." Lão lăng chửi nhỏ một câu, thân hình biến mất tại nguyên chỗ.

"Một cái lão bằng hữu, không cần đề ý." Tại chỗ, lưu lại lão lăng có chút xấu hổ cùng tức giận lời nói.

Trần Dương khẽ lắc đầu, xoay người đi vào phòng bên trong, khoanh chân ngồi ở trên giường, nhất lữ nghi hoặc nổi lên trong lòng.

Trần Dương tu vi hiện giờ đã đạt tới ngưng thần cảnh đỉnh phong, đây là một cái điểm tới hạn, lại đi tới một bước chính là một cái mới tinh cảnh giới, nhưng mà tiến vào Thần Ma thánh địa đã mấy tháng, tuy rằng trong cơ thể hần linh lực cho tới nay đều ở rục rịch, nhưng vẫn không có đột phá, tất cả lặp lại rèn luyện, áp súc động tác.

Hiện tại hần linh lực tinh thuần độ, tuyệt đối có thể nói đồng cấp ngoài cực mạnh.

Tu luyện lâu như vậy, hơn nữa lại gieo trồng bốn mạng chân hỏa, nhưng mà tu vi chính là không đột phá, này đối với cho tới nay thói quen tu vi đột nhiên tăng mạnh Trần Dương mà nói có chút ngạc nhiên, có chút bất ngờ.

Nhưng mà loại chuyện này cấp không đến, Trần Dương cũng chỉ có thể áp chế trong lòng nghi hoặc, tiếp tục tu luyện.

Một gã võ giả thực lực, không đơn giản là xem tu vi, mà là xem mỗi cái phương diện tổng hợp lại trình độ, dù là Trần Dương vẫn tu luyện tu vi không đột phá, nhưng mà hần sức chiến đấu nhưng vẫn tại tăng lên, vậy cũng là là một cái nho nhỏ cổ vũ.

Bên kia, luyện khí các Các chủ đại nhân nơi.

Giờ phút này, nơi này đang ngồi năm đạo thân ảnh, lão lăng rõ ràng ngay tại trong đó, hơn nữa là ngồi ở thủ vị phía trên, nhìn xem trước mặt bốn người này, mặt không chút thay đổi, nhưng trong lòng tại đắc ý, bốn người này chính là mặt khác tứ các Các chủ, hần đương nhiên biết bọn hần tới nơi này mục đích là cái gì.

"Hừ, một đám bất an hảo tâm gì đó, rốt cục cũng có các ngươi cầu lão từ một ngày!" Lão lăng trong lòng đắc ý cười lạnh, sắc mặt lại vô cùng bình tĩnh, thậm chí còn có một tia nghi hoặc.

"Ba!" Đột nhiên, lão lăng không hề điểm báo trước vỗ mạnh một cái tọa ý, tức sùi bọt mép đứng lên, quát to: "Các ngươi khi ta luyện khí các không người hay sao?"

"Lão tử còn sống đâu!"

"Các ngươi trong khoảng thời gian này tới nay đối với ta luyện khí các đệ tử đại săn đón, gây nên ở chỗ nào?"

"Thế nào? Hiện tại đã nghĩ đến ta luyện khí các đực khoét nền tảng?"

"Hôm nay các ngươi nhất định cấp lão từ một cái công đạo!"

"Nếu không lão từ với các ngươi không ngoạn!"

Lão lăng tức sùi bọt mép, khuôn mặt đỏ lên, tức giận râu tóc đều dựng, hoàn toàn chính là một bộ người bị hại mô dạng, hấn tận lực xây dựng ra một loại đi ra ngoài nửa tháng, trở về liền phát hiện bị người khác khoét góc tường khuất nhục cảm, không thể không nói, hấn xây dựng thập phần thành công.

Hơn nữa, còn nguyên vẹn biểu hiện ra hấn đối với việc này hoàn toàn không biết rõ tình hình, hơn nữa không biết nguyên nhân chỗ bộ đáng.

Ở đây bốn người bị lão lăng đột nhiên trong lúc đó bùng nổ biến thành có chút ngạc nhiên, nhưng mà trong lòng quả thật chột dạ, trong lúc nhất thời người xem xem ta, ta xem nhìn người, tương há mồm, nói đúng là không nói nên lời.

"Hừ...hừ!" Lão lăng trong lòng đắc ý cười to, đôi mắt bên trong lại tinh quang liên thiểm, nhìn quét một vòng sau quát lên: "Thế nào? Không phản đối? Lão từ trước kia thế nào không phát hiện, các ngươi cư nhiên như thử vô si!"

"Luyện khí các hiện giờ xuống dốc thành như vậy hoàn cảnh, các ngươi còn muốn đến nghĩ cách?"

Lão lăng hận muốn điên, hết sức khắc chế lửa giận trong lòng, một bộ muốn một cái cách nói bộ đáng.

"Này, lăng sư huynh, ngươi xin bớt giận, sự tình giống như không có ngươi tưởng tượng nghiêm trọng như vậy đi." Một gã ba mươi xuất đầu mỹ phụ nhân mở miệng, sắc mặt có chút bình tĩnh, năng chính là trần ma điện điện chủ Ngọc la sát, Sở quốc ma đạo đệ nhất nhân.

Mê hồn đại pháp bị nàng tu luyện có thể nói đăng phong tạo cực, bởi vì tu luyện hiếm thấy trú nhan thuật, cho nên hấn làn da thập phần tinh tế, đủ để làm rất nhiều hơn hai mươi tuổi thiếu nữ xấu hổ không chịu nổi.

Đáng người lại làm cho người ta phun huyết, có lời có lỗ này bốn chữ bị thân thể của hấn tài suy diễn tinh tế, một nét thoáng hiện môi đỏ mọng đẹp đẽ, khóe miệng còn có một viên mỹ nhân chí, hơn nữa của nàng trải qua cùng tuổi, trên người có một loại vũ mị bên trong lại thành thực mất hồn hương vị.

Có thể nói hại nước hại dân!

"La Sát, ngươi còn biết ta là sư huynh của ngươi a?" Lão lăng đôi mắt vừa lật, đối trước mắt này có thể nói phải hại nước hại dân vu vật một chút cũng không có hứng thú, không phải hấn không thích nữ nhân, mà là hấn hiểu rất rõ nữ nhân này.

"Lăng sư từ, ngươi đừng vội cây già lên mặt, tất cả mọi người là Thần Ma thánh địa người, phân như vậy rõ ràng làm gì?" Một gã đáng người khô ngô như là núi nhỏ một loại trung niên nhân mở miệng, đúng là thói thể các Các chủ thiết thành, thân thể bị hấn rèn luyện có thể nói thần binh.

"Tiểu tử ngươi, da dương phải không? Đến đến, khiến lão từ nhìn xem ngươi này phúc thân xác thói tha rèn luyện thế nào, không lớn không nhỏ!" Lão lăng mắt to trừng, 攥 ông tay áo, đứng lên muốn ra tay.

"Đến sẽ, sợ ngươi a!" Thiết thành lập tức đứng dậy.

"Tốt, hai vị sư huynh không cần sáo, đánh nhau giải quyết không được vấn đề!" Đan linh các Các chủ Tiểu Dao từ mở miệng, một bộ đạo nhân cách ăn mặc, thanh liêm, sắc mặt bình tĩnh.

"Lăng sư huynh, chuyện này chúng ta làm đích xác thật không đúng, nhưng mà ngươi trong khoảng thời gian này cũng không tại thánh địa trong, ta vẫn vẫn có thể nguyên, chúng ta làm như vậy, cũng là vì thánh địa, ai không hy vọng thánh địa lực lượng có thể càng cường đại hơn?" Thánh kiếm các Các chủ mở miệng, biểu tình bình thản, một đôi mắt xé bên trong có khung bố kiếm ý tràn ngập, theo hấn mở miệng, ở đây tất cả mọi người cảm giác nhẹ hần ý.

Đây là kiếm đạo tu vi đăng phong tạo cực biểu hiện, Yên Nam Thiên, thánh kiếm các Các chủ, Sở quốc kiếm đạo đệ nhất nhân, không người ra này hữu.

"Cái gì thiên tài? Ta thế nào không biết có cái gì thiên tài? Ta luyện khí các còn có thiên tài sao?"

"Không biết đại đệ từ Hàn Lỗi có tính không?" Lão lăng trang nổi lên hồ đồ, thậm chí nhìn thoáng qua thói thể các Các chủ thiết thành, trên mặt tràn đầy đắc ý.

Hàn Lỗi trước kia chính là thói thể các nhị đệ từ, sau lại chuyển đầu đến luyện khí các môn hạ.

"Lão già kia, ngươi có ý khí ta đi!" Thiết thành nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng lại không dám động thủ, bởi vì Yên Nam Thiên mở miệng.

"Hừ!" Lão lăng đắc ý hừ một tiếng, mắt liếc thấy trần nhà, không thêm nói (nhắc) lại.

Yên Nam Thiên nhú mày, nhàn nhạt nói: "Nửa tháng trước, Thiên Nam nói cho ta biết, môn hạ đệ từ bị một gã hay sao danh đệ từ đánh bại, gần dùng ba chiêu, hơn nữa sử dụng vẫn là bản thánh địa cơ bản nhất kiếm pháp, Lưu Vân cửu kiếm, không biết lăng sư huynh nơi này có thể có này hào nhân

vật?"

Thấy lão lăng không nói lời nào, Yến Nam Thiên lần thứ hai mở miệng: "Có thể làm được loại này trình độ, thánh kiếm các chi có Vũ Khách đưa bé kia có này năng lực, tuy rằng không thể như vậy cam đoan hẳn có thể cùng Vũ Khách so sánh với, nhưng mà tối thiểu là một viên tốt lắm, lăng sư huynh ngươi cũng không nên làm người đệ tử a."

"Không phải nói là thói thể hình võ giả sao? Chẳng lẽ yến sư huynh nói không phải cùng một người?" Thiết thành nhíu mày, lập tức mở miệng nói: "Ta thói thể các môn hạ cũng có người bẩm báo, nửa tháng trước bị một gã xa lạ đệ tử một quyền đánh bại, Cao Lập Đồng nói vậy các vị hẳn là nghe nói qua, ta thói thể các nắm chắc thiên tài, này cũng không phải là người bình thường có thể làm được."

"Hai vị sư huynh lời này nói sẽ không đúng rồi, ta trấn ma cửa điện xuống đệ tử bẩm báo, nửa tháng trước gặp được một vị sư đệ, cư nhiên có thể miễn dịch mê hồn đại pháp, tuy rằng này có thể cùng môn hạ tu vi không tốt có quan hệ, nhưng lại như trước thập phần kinh người, ta nghĩ, như vậy thiên tài thích hợp nhất tu luyện ta ma đạo công pháp!" Trấn ma điện điện chủ Ngọc la sát chia giống như thiếu nữ một loại Thiên Thiên ngón tay ngọc nhất loạt trên trán sợi tóc, phong tình vạn chủng nói, hai mắt câu hồn đoạt phách.

"Vài ngày trước, ta từng tuyên bố một cái nhiệm vụ, thủ âm phong báo nội đan một quả, bị luyện khí các đệ tử tiếp được hoàn thành, chết đi âm phong báo trong cơ thể cư nhiên đựng uy lực cực kỳ khổng lồ bốn mạng chân hỏa, này tuyệt đối là một cái chế thuốc thiên tài, lăng sư huynh, không biết quý các có thể có người này?" Đan lĩnh các Các chủ Tiêu Dao từ mở miệng, kia bốn mạng chân hỏa hẳn cũng gặp qua, uy lực tuyệt đối bất phàm.

"Thối thể, mê hồn, kiếm đạo, những thứ này ta cũng biết, thế nào còn toát ra một cái chế thuốc thiên tài? Đây là Trần Dương tiểu tử này? Nếu là thật sự là như thế, ta luyện khí các thực là chiếm một cái thiên đại bảo bối a, ta sát!" Lão lăng trong lòng hoảng sợ.

"Không biết, ta hoàn toàn không biết, các ngươi là không phải làm, luyện khí các không có người này!" Lão lăng lắc lắc đầu, trực tiếp phủ nhận, chuyện cười, như vậy thiên tài làm sao tặng cho người khác? Luyện khí các sự suy thoái ba mươi năm, cũng là nên quật khởi lúc.

Các ngươi có, ta giống nhau có, các ngươi thế nào theo ta tranh đoạt?

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Ta muốn cùng người XX

"Lăng sư huynh, ngươi làm như vậy là gì khổ đâu? Ta trấn ma điện có cao nhất cấp ma đạo công pháp, như thế nhân tài há có thể hoang phế?" Ngọc la sát mở miệng, vũ mị bên trong mang theo một tia xinh đẹp.

"Lão gia này, cũng không nên bởi vì người nhất thời ham muốn cá nhân, chậm trễ người khác khi còn sống a." Thiết Thành nếu có điều chỉ nói.

"Lăng sư huynh, có được cường đại như thế bốn mạng chân hỏa, không tu tập luyện đan chỉ đạo, chỉ sợ ta đan lĩnh các tổ sư lại bị tức sống lại a." Vẫn bình tĩnh Tiêu Dao từ, cư nhiên cũng mở nổi lên vui đùa.

"Lưu Vân cứu kiếm? Trụ cột kiếm pháp mà thôi, nếu là có thể cạnh tranh không chừa, hay không có thể tu luyện xuất thần nhập hóa? Này có cái gì ngạc nhiên? Cùng kiếm đạo thiên tài có quan hệ gì?"

"Còn có, một quyền đánh bại Cao Lập Đồng, cái này cũng mới có thể đối phương thiên phú dị bẩm, tỷ như nói là cái gì hiếm thấy thể chất chờ, vì cái gì ngươi liền khẳng định người ta thích hợp thói thể?"

"Còn có, miễn dịch mê hồn đại pháp thì thế nào? Tâm thần cường đại mọi người có thể miễn dịch mê hồn đại pháp, tu vi tới tụ linh cảnh, hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp xuất thần thức, đối phó mê hồn đại pháp còn không phải một bữa ăn sáng? Nga, đương nhiên, ta không phải coi khinh mê hồn đại pháp, cảnh giới chênh lệch cũng là nhất đại điểm tựa."

"Về phần bốn mạng chân hỏa trong lời nói, vạn nhất tên kia là một ngốc thiếu, quang có bốn mạng chân hỏa có ích lợi gì?"

"Các ngươi thật là, quá mau tào, rất xúc động, rất sẽ không tự hỏi, như vậy giản đáp đạo lý còn cần ta đến giáo các ngươi? Các ngươi đã điều tra xong sao? Cứ như vậy hùng hổ tới cửa?"

"Ta luyện khí các bên trong nếu là có này thiên tài, lại như thế nào đến lượt các ngươi đến khai quật?" Lão Lăng Nhất khẩu khí đem bốn người quở trách

một lần, nói nước miếng vẩy ra, miệng đắng lưỡi khô, nâng chung trà lên liền uống một hớp lớn, đắc ý nhìn mấy người.

Chuyện cười, như vậy toàn năng hình thiên tài lão tử sẽ làm cho các người? Nằm mơ đi.

"Người không thừa nhận cũng không có quan hệ, như vậy thiên tài chung có một ngày sẽ bị người phát hiện, người là giấu không được, đến lúc đó ta thật muốn nhìn hắn là không còn có thể như trước đứng ở luyện khí các." Thiết Thành cười lạnh nói.

Lão lăng cười lạnh không nói.

"Nếu lăng sư huynh không biết coi như xong, các người cũng không thình quá mức sốt ruột, là vàng tổng hội sáng lên." Yên Nam Thiên mở miệng, biểu tình như trước bình thản.

"Yên sư huynh lời ấy hữu lý, chúng ta bậc này được nổi!"

"Cũng không biết lăng sư huynh người là không bậc này được nổi!"

"Còn có không đến một tháng, chính là thánh địa bài vị thi đấu, đến lúc đó ta không tin người kia không hiện ra, lão gia này, người giấu không được, ha ha."

Đang nói rơi xuống, mấy người nhao nhao rời đi, lão lăng chậm rãi ngồi xuống, hơi suy tư sau một lát, quát to: "Đoạn Thiên Hồi, tiến vào!"

"Các chủ đại nhân!" Đứng ở ngoài cửa Đoạn Thiên Hồi lập tức đi đến.

"Người làm không sai, nếu không phải người trước đó phát hiện, chỉ sợ thật đúng là bị này gia hỏa đắc thủ, từ giờ trở đi không cho phép bắt luận kẻ nào quấy rầy hắn tu luyện, lão phu thông gia gặp nhau tự dạy hắn, nhớ kỹ, tin tức không thể tiết ra ngoài! Ta luyện khí các có không lại tỏa ánh sáng huy, liền xem hắn." Lão lăng sắc mặt nghiêm túc nói.

"Vâng, Các chủ đại nhân!" Đoạn Thiên Hồi trình trọng gật gật đầu, trong lòng tràn đầy cực kỳ hâm mộ, nếu hắn lúc ấy gia nhập Thần Ma thánh địa lúc có thể có loại này đãi ngộ, hiện giờ sẽ có loại nào thành tựu đâu?

※※※※※※※※※※※※※※※※※※

"Tiêu tiền bối, ngài vừa mới thật sự là rất phong quang, rất bá đạo, cư nhiên mê đảo nhiều như vậy muội chỉ!" Luyện khí ngoài động, Vương Cường vừa đi, một bên vỗ đại hôi lang mã thí.

"Đó là, cũng không nhìn xem lão tử mị lực nhiều, bao tuổi rồi!" Đại hôi lang đắc ý cười, miệng rộng đều liệt đến bên tai chỗ.

"Nghĩ đến vừa mới này muội chỉ nhóm điên cuồng tiếng hét chói tai, ta liền vô cùng hâm mộ a, có mao chính là tốt." Vương Cường về mặt hướng tới.

"Nga?" Đại hôi lang lông mày nhíu lại, tà suy nghĩ nói: "Lão tử có biện pháp cho người biến thành mao hài, người muốn hay không thử xem?"

"Này, này cũng không cần, này vẫn là thích hợp Tiêu tiền bối a, hơn nữa tắm rửa cũng không thuận lợi!" Vương Cường hoảng sợ, nịnh nọt chụp đến mã trên đùi, lập tức ngượng ngùng cười nói.

"Đến đây, lão tử cho người lộng điểm mao!" Đại hôi lang tà ác cười to.

"Tiêu tiền bối hạ thủ lưu tình a!" Vương Cường dọa cát bước bỏ chạy.

"Đuẩn tiểu tử đó, đừng chạy!" Đại hôi lang khiển trách.

Đột nhiên, Vương Cường ngừng lại, về mặt về cảnh giác, phía trước đứng một nữ tử, bộ dạng xinh đẹp, nhưng lại có một tia xinh đẹp vũ mị chi sắc, xem kia bộ dáng rõ ràng đó là Phùng Tiểu Huyền.

Nửa tháng trước, tại âm phong lâm ngăn trở bọn hắn trấn ma điện đệ tử.

Đại hôi lang đuổi theo, hiển nhiên cũng đã phát hiện tên kia nữ tử, lập tức trở nên thâm trầm đứng lên, may mà không có bị phát hiện nó miệng nói tiếng người bí mật.

"Tên tiểu tử kia ở nơi nào?" Phùng Tiểu Huyền thanh âm thực bình tĩnh, thậm chí có chút lạnh như băng, nhưng lại như trước có một loại khác đẹp đẽ cảm giác.

Vương Cường biết đối phương khẳng định là tìm Trần Dương, xem chừng lại giả bất thiện, hắn như thế nào nói ra Trần Dương rơi xuống? Ngày gần đây đến rất nhiều người đều ở hỏi thăm Trần Dương, nói không rõ là phúc hay họa.

"Vị này sư tỷ, người đang nói chuyện với ta sao?" Vương Cường giả ngu sung lăng, chỉ vào chính mình nói, trên mặt còn có loại bị mỹ nữ bắt chuyện kinh hỉ cảm.

"Hừ!" Phùng Tiểu Huyền hừ lạnh một tiếng, câu hồn điện nhãn bên trong đột nhiên nở rộ ra sương mù, che chắn sáng rọi, nháy mắt đâm vào Vương

Cường đôi mắt bên trong.

Giờ phút này, Vương Cường đối diện đứng chính là một cái gọi cảm vu vật, hình dáng phóng đảng, phóng túng, ngọc thể nửa che che đây, đang xinh đẹp hỏi: "Hắn là ai vậy?"

"Luyện khí các Trần Dương!"

Mê hồn đại pháp, thần kỳ vô cùng, Vương Cường chỗ nào ngăn cản được cư trú, một cái đối mặt liền toàn tuyến tháo chạy.

"Không cần!" Đại hoi lang truyền âm gầm lên giận dữ, nhưng mà đã đã muộn, Vương Cường đã nói ra .

"Thật sự là một cái bé ngoan!" Phùng Tiểu Huyền thần nhiên cười, đẹp đẽ không gì sánh được, lập tức đem Vương Cường mê thần hồn điên đảo, nhìn qua giống như là một cái ngu ngốc.

"Sao !" Đại hoi lang thăm mắng Vương Cường không tiền đồ.

"Ngươi, ngươi, ngươi cư nhiên đối với ta sử dụng mê hồn đại pháp, ngươi rất đê tiện !" Vương Cường phục hồi tinh thần lại, phẫn nộ quát.

"Mang ta đi thấy hắn đi, ta không có ác ý!" Phùng Tiểu Huyền thu hồi tươi cười, sắc mặt trịnh trọng nói.

"Mang nàng đi, ngươi nói đều nói , lão tử thật muốn nhìn này tiểu nương nhi nhóm muốn làm hơn!" Đại hoi lang bắt đầu dĩ truyền âm.

Không bao lâu, Vương Cường đám người đi tới chỗ ở, Trần Dương đang sân bên trong luyện kiếm, kiếm khí ngang dọc, trong không khí còn tràn ngập nhân nhật vô tình kiếm ý.

"Thật là hắn!" Phùng Tiểu Huyền chứng kiến Trần Dương đầu tiên mắt, trong lòng liền tràn đầy kinh hi, trên mặt cư nhiên nổi lên nhân nhật ngượng ngùng ý.

"Di, này tiểu nương nhi nhóm biểu tình nhìn qua có điều a, rất quen thuộc, là cái gì đâu?" Đại hoi lang liệch nhếch miệng, cúi đầu trầm tư.

"Dương ca, thực xin lỗi, đều là ta vô dụng, trúng cô gái này mê hồn đại pháp, ta." Vương Cường vừa lên đến liền mở miệng nhận sai, thần tình xin lỗi.

"Bá!"

Trần Dương thân hình tiêu sái một cái xoay quanh, cầm trong tay Dương Nhất kiếm thu vào lĩnh giới bên trong, sắc mặt bình tĩnh nhìn liếc mắt một cái cửa Phùng Tiểu Huyền, qua trong giây lát liền minh bạch rồi sự tình đại khái, đối với Vương Cường lắc lắc đầu, ý bảo không có việc gì, lập tức liền đối với Phùng Tiểu Huyền đi đến.

"Hắn đối với ta đi tới , cách ta càng ngày càng gần, vì cái gì ta đột nhiên cảm giác thật khẩn trương, tim đập thật là tốt nhanh, này, này." Nhìn xem kia từng bước một đi tới thanh tú thiếu niên, Phùng Tiểu Huyền trong mắt tràn đầy khẩn trương chi sắc, một đôi Thiên Thiên ngọc thủ gắt gao nắm cùng một chỗ, tiểu nữ nhi gia tư thể lộ rõ.

"Sao , ta đã biết, này tiểu nương nhi nhóm hợp ý Trần Dương !" Đại hoi lang trong lòng hú lên quái dị, tỉnh ngộ.

"Có gì chi giáo?" Đi đến Phùng Tiểu Huyền trước người ba thước chỗ dừng lại, Trần Dương sắc mặt bình tĩnh hỏi.

"Ai nha, chán ghét, ta khi nào thì trở nên như vậy ngượng ngịu !" Chớp mũi truyền đến kia sợi dễ ngủi nam nhân khí tức, Phùng Tiểu Huyền khuôn mặt đỏ lên, trong lòng thăm mắng một tiếng, dậm chân, ngẩng đầu lên nói: "Ta tới tìm ngươi ."

Mê hồn đại pháp, ma đạo nhất nổi tiếng tâm pháp, bất luận cái gì tâm trí không kiên người lại bị mê hồn đại pháp sở khuất phục, bị làm phép người không chế, nhưng mà mê hồn đại pháp đã có một cái khuyết điểm, thì phải là nếu là gặp được thần thức cường đại, tâm trí kiên định người, hiệu quả sẽ yếu bớt rất nhiều, bởi vì này vốn chính là một loại nhằm vào tâm thần công pháp.

Hơn nữa một khi mê hồn đại pháp mất hiệu lực, làm phép người bị cản trở, như vậy nhẹ thì trọng thương, nặng thì biến ngu ngốc, hơn nữa bị cản trở lúc, sẽ có một phần vận xác suất sẽ ở trong lòng thật sâu lạc ấn xuống người nọ bóng dáng.

Phùng Tiểu Huyền chính là một cái tốt lắm ví dụ, hắn đối Trần Dương thì triển mê hồn đại pháp, mất hiệu lực, hơn nữa bị cản trở, nhưng mà Trần Dương lại đem điều này độ nắm giữ phi thường tốt, cam đoan cản trở Phùng Tiểu Huyền, lại không đến mức mời nàng trọng thương.

Trần Dương kia khổng lồ thần thức truyền lại đã qua chính là một cỗ rất nặng như núi cảm giác, khiến Phùng Tiểu Huyền thập phần mê luyến, tựa như phiêu bạc thuyền nhi tìm được rồi cảng một loại, có đôi khi một sự tình chính là như vậy không thể tưởng tượng, nói cũng nói không rõ.

Mà Phùng Tiểu Huyền cũng may mắn cực kỳ đụng phải kia một phần vận xác suất, này có lẽ chính là duyên phận cũng nói không chừng đây chứ?

Này nửa tháng đến, Phùng Tiểu Huyền có thể nói ăn không vô, ngủ không được, trong đầu toàn bộ đều là Trần Dương bóng dáng, nàng thật sự chịu đựng không nổi loại này dày vò, hơn nữa nàng vốn là ma đạo trung nhân, tính cách cảnh trực, hào sảng không kềm chế được, không có một loại nữ tử làm ra vẻ tu thế, cho nên mới tìm kiếm đến nơi đây.

Nàng kỳ thật che giấu rất nhiều, tỷ như, nàng cũng không có nói cho của nàng sư tôn, Trần Dương bên người còn có một cái lớn hôi lang cùng Vương Cường, bằng không Trần Dương hiện tại đã bại lộ .

Làm như vậy, chính là trong tiềm thức không nghĩ Trần Dương bị thương tổn, bởi vì nàng lấy không cho phép sư tôn thậm chí ở Các chủ tâm tư, đối với loại này sở tác sở vi chính cô ta cũng cảm giác không thể tưởng tượng, dĩ vãng nàng tuyệt đối sẽ không làm như vậy.

"Ân?" Trần Dương nhíu mày.

"Ta." Phùng Tiểu Huyền do dự một lát, mạnh mẽ ngẩng đầu lên, buột miệng nói ra nói : "Ta muốn cùng ngươi song tu!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Tranh đoạt tình nhân

"Phốc!"

Nghe được Phùng Tiểu Huyền này kinh động lòng người lời nói, đứng ở một bên trong lòng âm thầm áy náy Vương Cường mạnh mẽ trừng lớn ánh mắt, thiếu chút nữa đem chính mình đầu lưỡi cắn mất.

Thế giới này làm sao vậy? Muốn hay không như vậy điên cuồng?

Cầu thương hấn thấy hơn, nữ nhân hướng nam nhân cầu yêu cũng không phải không có, nhưng mà một nữ nhân như vậy không kèm chế được, như vậy trực tiếp, vừa lên đến nói thỉnh song tu , nói thật hấn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Dương ca mới là thật đàn ông a, mị lực bắn ra bốn phía, chấn đều ngăn không được, loại chuyện tốt này vì cái gì không tới phiên ta?

"Ta sát, này tiểu nương nhi nhóm rất quá sức , ta thích!" Đại hôi lang cũng bị kinh hãi dục tiên dục tử.

"Khụ khụ khụ!"

Nghe được Phùng Tiểu Huyền lời nói, Trần Dương bị dọa kịch liệt ho khan đứng lên, trong lòng của hấn vẫn thực bình tĩnh, cho dù biết đối phương lai giả bất thiện, hấn cũng không sợ chút nào, hấn làm tốt ứng chiến chuẩn bị , nhưng mà hấn thật sự là thật không ngờ, đối diện này diêm dúa lẳng lơ vũ mị nữ tử cư nhiên là muốn hướng hấn cầu yêu , điều này làm cho hấn bất ngờ.

Dù là hấn ý chí kiên định, da mặt đủ hậu, cũng không chịu nổi như vậy đoán được mở đầu lại lại không đến kết cục chuyện tình.

"Trần Dương, ta thích ngươi, từ lần đầu tiên nhìn thấy ngươi, mê hồn đại pháp bị ngươi cắn trả sau, ta liền đã yêu ngươi, bóng hình ngươi một mực ta trong lòng bồi hồi, ta nhẫn nại thật lâu, thật sự không thể nhẫn nại nữa , ta mặc dù là ma đạo trung nhân, nhưng lại vẫn trong sạch, ngươi, có không đáp ứng ta thỉnh cầu?"

Nếu đã nói ra, Phùng Tiểu Huyền cũng không có cái gì tốt cổ kị , trực tiếp hướng Trần Dương thổ lộ .

Nói thật, chuyện như vậy, Trần Dương kiếp trước kiếp này lần đầu tiên đụng tới, dù là hấn thiên phú dị bẩm, cũng xử lý không được chuyện như vậy a.

"Dương ca, dương ca, phùng sư tỷ như thế rõ ràng hào sảng, dùng tình như thế sâu, ngươi đáng giá có được a." Vương Cường ở bên cạnh kích động cả người run rẩy, giống như bị cầu yêu không phải Trần Dương mà là hấn.

"Câm miệng!" Trần Dương khẽ quát một tiếng, giờ phút này trong lòng hấn quả nhiên là thập phần bất đắc dĩ, đối làm là bất luận kẻ nào chỉ sợ cũng không biết làm thế nào chứ?

Ngoài cửa lớn, Lăng Vũ Huyền vừa mới đến nơi đây, chợt nghe tới Phùng Tiểu Huyền thổ lộ, trong lòng cái kia lo lắng a, cái kia khí hận a, cái kia hỗn hên a, quả thực không thể dùng lời nói mà hình dung được.

"Này không biết xấu hổ nữ nhân, Trần Dương ca ca là của ta, nàng cư nhiên theo ta thường!" Lăng Vũ Huyền trong lòng khó thở.

"Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, vạn nhất ta Trần Dương ca ca ngăn cản không được này yêu nữ ** đáp ứng rồi làm sao bây giờ?"

"Tiểu Thanh, nên làm cái gì bây giờ, nói chuyện với người a!" Lăng Vũ Huyền kháp lời quang tử thanh giao thất tác, véo nó thẳng mắt tròn trắng, thiếu chút nữa không bắt nó bóp chết.

"A, tiểu Thanh, thực xin lỗi, thực xin lỗi, là ta quá khản trương ." Lăng Vũ Huyền phục hồi tinh thần lại, vội vàng buông ra thủ.

"Chủ nhân của ta a, người xem xem tiểu tử đó rốt cuộc là không phải một cái đáng giá trả giá người rồi nói sau, nếu hắn đã đáp ứng, đã nói lên hắn là một cái ham sắc đẹp người, người sẽ không thỉnh nghĩ nhiều ." Lời quang tử thanh giao cho đã mắt là lệ, đứt quãng truyền đến một đoạn ý thức dao động

"Ta Trần Dương ca ca mới sẽ không thích như vậy yêu nữ đâu." Lăng Vũ Huyền vội vàng phản đối, nhưng mà vẫn là không tự chủ được nghe bên trong động tĩnh, không có trực tiếp vọt vào đi.

"Thật có lỗi, ta không thể đáp ứng người!" Ngắn ngủi xấu hổ sau, Trần Dương trực tiếp cự tuyệt, không có nói rõ lý do, cũng không cần nói lý do.

Chẳng lẽ liền bởi vì đối phương là một cái đẹp đẽ vũ mị vu vật muốn đáp ứng đối phương song tu thỉnh cầu sao? Hắn cùng với Phùng Tiểu Huyền không quen, hơn nữa hắn kiếp trước hồng nhan sinh tử không biết, Trần Vũ Hân đối với nàng mỗi tình thâm thiết hắn còn không biết nên như thế nào xử lý, hiện tại nếu lại bình ra một cái ma nữ, kia còn phải ?

Những thứ này đều là nghiệt trái, hắn không thể trêu vào, chỉ có thể né.

"Vì cái gì?" Phùng Tiểu Huyền ngăn người, môi anh đào run rẩy, một đôi câu hồn điện nhãn bên trong nháy mắt liên tràn ngập nhắc một tia sương mù. Đây tuyệt đối là một cái tốt diễn viên a.

"Sách sách!"

Đúng vào lúc này, nhất đạo hơi có vẻ non nớt chắc lưỡi âm thanh truyền đến, đánh vỡ ở đây mấy người xấu hổ, đại môn bị đẩy ra, nhất đạo thân ảnh đi đến.

Bà vai của nàng trên nằm sắp linh động vô cùng lời quang tử thanh giao, trừ bỏ nhân xưng'Phi thiên Tiểu ma nữ, bạo lực thanh giao tiểu la lệ' Lăng Vũ Huyền còn có thể có ai?

"Làm nữ nhân làm được người này phân thượng, ta đều vì người cảm thấy nhục nhã."

"Người ta đều cự tuyệt người , người hoàn hảo ý tứ sống ở chỗ này, già đáng thương sao?" Lăng Vũ Huyền đi đến Trần Dương trước người, lạnh lùng cười nói.

Không thể không nói, cảm tình sẽ làm nữ nhân mất đi lý trí, mặc kệ là nhỏ nữ nhân vẫn là lão bà.

Lăng Vũ Huyền năm nay nhiều nhất mới mười ngũ tuổi, tiểu la lệ một quả, nhưng mà giờ phút này lại hoàn toàn một bộ trong nhà chủ mẫu bộ tịch, xem tiểu Tam giống nhau nhìn Phùng Tiểu Huyền, tiểu dạng, đây là ta xem trong nam nhân, người cũng xứng đến theo ta thưởng?

"Người là ai?" Phùng Tiểu Huyền nhũ mây, diễm đạm đáng yêu bộ dáng biến mất, thanh âm lạnh như băng hỏi.

"Người không xen vào, nơi này không chào đón người, người đi đi!" Lăng Vũ Huyền hai tay chống nạnh khẽ kêu nói.

"Tiểu muội muội, nơi này không phải nhà người đi, người không có quyền lợi để cho ta đi." Phùng Tiểu Huyền dù có hứng thú nở nụ cười, nữ nhân trực giác chuẩn nhất, nàng giống như cảm giác được cái gì.

"Nơi này là luyện khí các, ông nội của ta là luyện khí các Các chủ, người nói ta có không có tư cách?" Lăng Vũ Huyền cười lạnh một tiếng, chậm rãi mở miệng, đôi gắt gao nhìn chằm chằm Phùng Tiểu Huyền, sợ nàng câu đi rồi Trần Dương linh hồn nhỏ bé.

"Nga? Các chủ cháu gái? Kia lại như thế nào?" Phùng Tiểu Huyền âm đạm cười, cao thấp đánh giá nhắc Lăng Vũ Huyền, một bộ khinh thường bộ dáng, ánh mắt diễm tựa dừng lại ở phía sau người bộ ngực còn có đồn bộ phía trên, ý tứ thực rõ ràng, một cái không dậy thì hoàn toàn tiểu nha đầu mà thôi.

Lăng Vũ Huyền theo bản năng cúi đầu nhìn nhìn chính mình trước ngực kia giống như nụ hoa đại phóng nụ hoa một loại bộ ngực sữa, nhìn nhìn lại Phùng Tiểu Huyền kia mãnh liệt mệnh mong đại cuộn sóng, tức giận cắn chặt hàm răng.

"Trần Dương, người tốt lo lo lắng lắng, ta sẽ vẫn chờ người!" Phùng Tiểu Huyền ta thấy do liên một loại đối với Trần Dương nói một câu, liền xoay người rời đi.

"Yêu nữ! Tức chết ta !" Lăng Vũ Huyền trong lòng kêu to, thực tại tức giận không nhẹ.

Nhìn xem Phùng Tiểu Huyền rời đi, Trần Dương trong lòng dài ra một hơi, xoay người lại nhàn nhạt nói: "Lăng Đại tiểu thư, sao người lại tới đây?"

"Ta thế nào đến đây? Ta muốn là không đến, người còn không biết bị kia yêu nữ ** thành bộ dáng gì nữa đâu?" Lăng Vũ Huyền trong lòng nói thầm một

tiếng, nhưng mà trên mặt lại xấu hổ nói: "Đi qua, đi qua."

Nàng rất xúc động, quả thật thật không ngờ đến nơi đây lý do.

"Nga?" Vương Cường có ngốc, cũng có thể nhìn ra một ít manh mối, lập tức thẩu đi lên, vẻ mặt tiện dạng tề mi lộng nhãn.

"Chúng ta nơi này chỗ hẻo lánh, lãng Đại tiểu thư ngài đi qua đích thực hảo a."

"Chính là đi qua thế nào lạ? Tiểu Thanh, cho ta căn hần, xấu lắm!" Tiểu ma nữ lộn chết không sợ nước sôi nắng, nhát cử bộ ngực sữa, chỉ vào Vương Cường quát to.

"Suru!" Lôi quang từ thanh giao lập tức hóa thành nhất đạo điện quang, đối với Vương Cường nhảy lên đi.

"A, Tiêu tiền bối cứu ta!" Vương Cường hoảng hốt, quay đầu bỏ chạy.

"Đáng đời!" Đại hôi lang trong lòng ác thú vị mắng.

"A, Tiêu tiền bối ngươi thấy chết mà không cứu được, ta sẽ lại cho ngươi tắm rửa, a." Xa xa, truyền đến Vương Cường tiếng kêu thảm thiết.

"Vũ Huyền, ta rốt cục tìm được ngươi, ngươi thế nào lại chạy đến nơi đây đến đây?" Ngoài cửa truyền đến nhất đạo thanh âm quen thuộc, luyện khí các Đại sư huynh Hàn Lỗi mang theo vài người hầu đi đến.

Chúng kiến Lăng Vũ Huyền như là nhà bên thiếu nữ một loại đứng ở Trần Dương trước mặt lúng túng, Hàn Lỗi trong mắt hiện lên một tia âm trầm cùng ghen tị.

"Đại sư huynh, ta đi chỗ nào mắc mớ gì tới ngươi?" Lăng Vũ Huyền không hề giận nói.

"Các chủ đại nhân để cho ta hảo hảo chiếu cố ngươi, ngươi như vậy chung quanh chạy loạn, sẽ chậm trễ tu luyện." Hàn Lỗi ngăn chặn lửa giận trong lòng cùng ghen tị, thần tình mỉm cười nói.

"Đúng vậy, Đại sư huynh cũng là vì người khỏe a, Đại tiểu thư, ngài thế nào sẽ không thông cảm thông cảm Đại sư huynh đâu?" Nhất người hầu vội vàng mở miệng.

"Câm miệng, không được như vậy cùng Vũ Huyền nói chuyện!" Hàn Lỗi quay đầu trách mắng.

"Đi thôi, Vũ Huyền, nếu là ngươi không tốt tốt tu luyện, Các chủ đại nhân khẳng định sẽ trách móc ta." Hàn Lỗi cười nói.

"Tốt tốt, ta đã biết." Lăng Vũ Huyền không kiên nhẫn khoát tay áo, chuyển lại đây lưu luyện không rời nói: "Ta đi rồi nga."

Nhìn xem Lăng Vũ Huyền rời đi, Hàn Lỗi lập tức ý bảo vài người hầu đuổi kịp, lập tức xoay người lại nhìn xem Trần Dương, thần tình lạnh như băng chỉ sắc: "Trần Dương, người quý tự biết, làm người nhất định phải có tự mình hiểu lấy, Đại tiểu thư thiên kim chi khu, không phải ngươi có thể ngấp nghé, ngươi tốt nhất nhận rõ thân phận của mình, nếu không cũng không có cái gì kết cục tốt."

"Đại sư huynh quả thật đúng là khoan a, ta như thế nào, có vẻ như không cần ngươi nhắc nhở đi." Trần Dương đôi mắt híp lại, nhàn nhạt nói.

"Không cần liễu lĩnh, Thần Ma thánh địa thủy rất sâu, không phải ngươi như vậy một cái không bối cảnh, không thực lực, không địa vị người có thể pha trộn, làm người im lặng một chút, bằng không ngươi sẽ hối hận." Hàn Lỗi trong mắt hiện lên một tia sát khí, ý uy hiếp rõ ràng.

"Thật có lỗi, ta chưa bao giờ biết hối hận là cái gì!" Trần Dương lạnh lùng cười, đối chọi gay gắt.

"Tốt, tốt lắm, còn có một tháng, bài vị thi đấu muốn bắt đầu, đến lúc đó nhìn ngươi biểu hiện." Hàn Lỗi tàn khốc cười, cười lớn rời đi.

"Gặp qua tiện nhân, nhưng mà chưa thấy qua như vậy tiện người." Đại hôi lang người lập dựng lên, nghe răng trợn mắt mắng.

Nhìn xem Hàn Lỗi rời đi bóng lưng, Trần Dương âm thầm cười, không nói gì.

Người không đáng ta ta không đáng người, người nếu phạm ta, ta tất không buông tha người, đây là nhân sinh của hắn cách ngôn, hy vọng Hàn Lỗi không cần tự mình đến thử.

Chương 102: Đàm phán

"Vũ Huyền, Vũ Huyền ngươi chậm một chút!" Hàn Lỗi trong mắt hiện lên một tia âm trầm, trên mặt lại lo lắng hô.

Phía trước, Lăng Vũ Huyền thở phì phì bước nhanh hành tẩu, căn bản là không phản ứng phía sau Hàn Lỗi.

Vài tên người hầu lo lắng đi theo tả hữu, sợ này tiểu tử tông lại làm ra cái gì khác người chuyện tình, làm cho bọn họ bị phạt.

"Chờ, chờ ta được đến Các chủ đại nhân cho phép, thú ngươi con gái đã xuất giá sau, ta sẽ hảo hảo dạy dạy ngươi!" Hàn Lỗi trong mắt hàn quang lập lòe, nhìn xem phía trước kia tràn ngập thanh xuân khí tức bóng hình xinh đẹp, trong lòng tràn đầy thiếu nhi không nên hình ảnh.

"Vũ Huyền, ngươi hãy nghe ta nói!" Hàn Lỗi nhanh hơn cước bộ, ngăn ở Lăng Vũ Huyền trước người, không hờn giận nói.

"Đại sư huynh, vì cái gì ngươi cùng trước kia không giống với? Ta làm cái gì ngươi đều phải quản?" Lăng Vũ Huyền dừng lại cước bộ, nhú mày nói.

"Vũ Huyền, đây là Các chủ đại nhân phân phó, ta đây sao làm cũng là vì tốt cho ngươi, không nên tiếp xúc người người tiếp xúc sẽ có hại." Hàn Lỗi trên mặt tràn đầy cười ôn hòa dung, còn mang theo nhẹ thân thiết, nhìn qua thật sự là một cái vì người khác suy nghĩ Đại sư huynh.

"Cái gì là không nên tiếp xúc người?" Lăng Vũ Huyền lông mày nhíu lại, nhìn chăm chăm Hàn Lỗi hỏi.

"Ngươi là Các chủ đại nhân cháu gái, địa vị tôn sùng, này tầng dưới chót đệ tử ngươi là không thể tiếp xúc, ai biết bọn họ là không phải muốn có ý tiếp cận ngươi, tốt được đến Các chủ đại nhân trọng dụng?" Hàn Lỗi nghiêm chỉnh lời nói nói, hoàn toàn đã quên chính hấn chính là ôm ý nghĩ như vậy.

"Có ý tứ gì?"

"Không cần tùy tiện tiếp xúc này lai lịch không rõ, không có thân phận không có địa vị tầm thấp đệ tử, tỷ như Trần Dương!" Hàn Lỗi nói.

"Trần Dương làm sao vậy?"

"Hắn tiếp cận ngươi là không có hảo tâm, như hấn loại này không có thực lực không có địa vị người, đã nghĩ lợi dụng ngươi như vậy thiếu nữ một bước lên mây a." Hàn Lỗi đôn đôn dạy.

"Ngươi nói vậy!"

"Ta thế nào nói vậy? Người như thế, sự tình gì làm không được?"

"Trần Dương không phải người như thế!"

"Tốt, ta không cùng ngươi tranh đoạt, chuyện này ta sẽ chi tiết bẩm báo Các chủ đại nhân, tin tưởng hấn lão nhân gia thì sẽ định đoạt." Hàn Lỗi ánh mắt chớp động.

"Ngươi, ngươi không thể làm như vậy!" Lăng Vũ Huyền khó thở, nếu là Hàn Lỗi thật sự nói, chỉ sợ nàng về sau nghĩ ra được sẽ càng khó.

"Vi đánh mất ~ người khinh thường lòng của, ta Hàn Lỗi cho dù bị người tha mạ, đã ở sở không chối từ!" Hàn Lỗi nghiêm chỉnh lời nói nói, xoay người liền đối với Các chủ đại nhân chỗ ở đi đến.

"Đại sư huynh, đại sư huynh của ta, ngươi không thể như vậy!" Lăng Vũ Huyền lo lắng đi theo.

Giờ phút này, luyện khí các Các chủ đại nhân, chính bồi hồi tại Trần Dương ở lại sân ngoài cửa lớn, thần sắc có chút không yên, không biết nên như thế nào mở miệng. Lúc này đây, hấn là đến mượn sức Trần Dương, mặc kệ trả giá bất luận cái gì đại giá, cũng muốn đem đối phương cột vào luyện khí các chiến xa trên.

Nếu là Hàn Lỗi biết chính mình kính yêu Các chủ đại nhân đang chuẩn bị mượn sức hấn trong lòng tình địch, hơn nữa là rất khinh thường tình địch, không biết có thể hay không tức giận học máu tam thập, trực tiếp chết bất đắc kỳ tử.

"Mặc kệ, luyện khí các sự suy thoái ba mươi năm, hiện tại có một tốt cơ hội, ta không thể bỏ qua, đáng tiếc a, Vũ Huyền đứa bé kia còn nhỏ, bằng không nhưng thật ra có thể thử đem nàng gả cấp Trần Dương tiểu tử này, đáng tiếc, đáng tiếc." Lão lăng cúi đầu trầm tư một lát, dậm chân, mở cửa tiến vào sân bên trong.

Nếu là Trần Dương biết lão lăng ý tưởng chỉ sợ sẽ đương trường dọa chạy, chuyện cười, ai có thể chế phục người kia xưng 'Bạo lực thanh giao tiểu la li, phi thiên Tiểu ma nữ' Lăng Vũ Huyền?

Đương nhiên , nếu là Lăng Vũ Huyền biết, chỉ sợ sẽ cảm thấy được đây là gia gia của hắn cả đời này làm chính xác nhất quyết định, đương nhiên , lão lăng là không có khả năng biết cháu gái của mình tâm hồn thiếu nữ, đã bị Trần Dương bắt tù binh .

Mà Hàn Lỗi chỉ sợ sẽ chết đã qua, sống thêm lại đây, cảm ** gia căn bản không đem hắn làm hồi sự a.

Trần Dương đang ngồi ở trong sân thạch đăng trên, nhìn xem có chút xấu hổ đi tới tới lão lăng, trên mặt lộ ra một tia không hiểu ý cười, lấy thần thức của hắn, đương nhiên đã sớm đã phát hiện lão lăng ở ngoài cửa bồi hồi.

Bất quá đối phương ý đồ đến, hắn thật không phải rất rõ ràng, tin tưởng hắn là cùng trong khoảng thời gian này hiểu biết có quan hệ đi?

"Cái kia, tiểu tử, có chuyện ta nhất định phải nói cho ngươi một chút!" Lão lăng thoáng điều chỉnh một chút tâm tư, đi tới ngồi xuống.

"Chăm chú lắng nghe!" Trần Dương mỉm cười nói.

"Ngươi có biết, luyện khí các sự suy thoái ba mươi năm, làm luyện khí các Các chủ, ta vẫn thực ưu sầu, ta trăm phương ngàn kế muốn kéo luyện khí các, nhưng mà làm gì phía dưới đều là một đám vô dụng chẳng nhóc, bần lầy đỡ không hơn tòng "

"Năm gần đây, luyện khí các ngày càng thêm không tốt qua, tin tưởng ngươi cũng thấy đấy, gia nhập Thần Ma thánh địa lúc, chỉ có các ngươi mấy người lựa chọn luyện khí các, mà lên mặt hàng năm phân phối xuống dưới tài nguyên, còn lại là càng ngày càng ít, còn như vậy đi xuống, luyện khí các sớm muộn gì cũng bị thủ tiêu."

"Ấn." Trần Dương khẽ gật đầu.

"Cho nên, ta nghĩ mời ngươi hỗ trợ!" Lão lăng có chút xấu hổ mở miệng.

"Các chủ đại nhân, ta chỉ là một cái nhỏ nhỏ đệ tử, như thế nào hỗ trợ?" Trần Dương khước miệng vì kiêu, nếu có điều chỉ nói.

"Bị ngươi xem đi ra rồi?" Lão lăng không tốt ý tứ cười cười.

"Nếu này đều nhìn, ta liền sống vô dụng rồi!" Trần Dương lắc đầu.

"Trần Dương, người sáng mắt trước mặt không nói tiếng lóng, ta biết, ngày gần đây đến mặt khác mấy các đang tìm người chính là ngươi, ta tin tưởng ngươi có này tiềm lực, lại có một tháng chính là mỗi năm một lần bài vị thi đấu, cá nhân bài vị sẽ một lần nữa nảy sinh cái mới, ta hy vọng đến lúc đó ngươi có thể toàn lực ra tay, nếu là có thể được đến thành tích tốt, tin tưởng luyện khí các từ nay về sau ngày sẽ sống dễ chịu rất nhiều." Lão lăng trịnh trọng nói.

"Là lại như thế nào? Ta chỉ có chính là ngưng thần cảnh đỉnh phong thực lực, có thể nào đảm này trọng trách?" Trần Dương lắc lắc đầu, nhàn nhạt nói.

"Ta tin tưởng ngươi!" Lão lăng ánh mắt sáng nhìn chăm chăm Trần Dương.

"Ngươi xem rồi ta cũng vô dụng, làm như vậy đối với ta không có một chút lợi ích, hơn nữa nói không chừng tự thành là luyện khí các kẻ thù chung, hơn nữa mặt khác mấy các thiên tài sở bất thắng sở, ta mới tiến vào mấy tháng, có thể nào cùng bọn chúng tương đương?" Trần Dương nhún vai.

"Những thứ này ta đương nhiên biết, ngươi phải làm, chính là cam đoan bài danh không cần rất rất lại phía sau là được!" Lão lăng vội vàng mở miệng.

"Ta sẽ căn cứ của ngươi bài vị, đến chỉ ngươi nên thù lao!"

"Ngươi có thể cho ta cái gì?" Trần Dương hỏi.

"Thấp nhất một ngàn khối thượng phẩm linh thạch!"

"Không tốt ý tứ, loại chuyện này chỉ biết lãng phí ta quý giá thời gian, có cái kia thời gian ta còn không bằng tu luyện tới thực tế!" Trần Dương trong mắt hiện lên một tia tinh quang, lắc đầu cự tuyệt.

"Một ngàn năm trăm khối, ngươi phải biết rằng, đây chính là nhất bút số lượng cực kỳ khổng lồ linh thạch ." Lão lăng cắn chặt răng, lần thứ hai tăng lớn lợi thế.

"Linh thạch sao? Tùy thời đều có thể đủ được đến, ta đời này không quá cảm thấy hứng thú." Trần Dương như trước lắc đầu.

"Vậy ngươi muốn cái gì?" Lão lăng hít sâu một hơi, chậm rãi hỏi.

"Ngươi có thể cấp cái gì?" Trần Dương nhàn nhã nâng chung trà lên, nhẹ nhàng uống một ngụm.

"Lão phu cháu gái người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, chính trực đa dạng thì giờ, gả cho ngươi đi." Lão lăng đau lòng nói.

"Phốc!" Trần Dương một miệng nước trà văng lên đi ra ngoài, thiếu chút nữa không bị sang từ, liên tục xoa tay, người nào gặp người yêu? Như vậy tiểu mỹ nhân hắn có thể hưởng thụ không dậy nổi a.

Liên tục cháu gái mình đều bán đứng, Trần Dương thật sự là ăn xong.

"Người muốn lão phu còn không đồng ý đâu." Lão lăng bĩu môi, trầm tư sau một lát, trịnh trọng nói: "Nếu người đồng ý xuất chiến, ta sẽ lấy luyện khí các danh nghĩa cho người đi thánh kiếm các!"

"Đi thánh kiếm các?" Trần Dương nghi hoặc khó hiểu.

"Đối, thánh kiếm các sở dĩ có thể xếp hạng thánh địa đệ nhất vị, chính là bởi vì nó có được truyền thừa mấy ngàn năm cường đại kiếm trận, đó là Thần Ma thánh địa sử trên cường đại nhất kiếm khách lưu lại trận pháp, nếu là có thể ở bên trong tìm hiểu một tia nửa điểm, tuyệt đối là thiên đại tạo hóa, ngoại nhân căn bản là vào không được." Lão lăng đắc ý cười, hân tin tưởng, này lợi thế đối phương tuyệt đối không thể bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Khúc nhạc dạo

"Nga?"

Trần Dương lông mày nhíu lại, khóe miệng chậm rãi kiêu lên.

Nói nhiều như vậy, chính là muốn cho lão lăng nhiều ra điểm huyết mà thôi, cho dù hắn không nói, này bài vị thi đấu hắn cũng là sẽ tham gia, một mặt tu luyện chính là nhắm mắt làm liều, chiến đấu, chỉ có chiến đấu liên miên, mới là tăng lên thực lực phương pháp duy nhất.

Chiến đấu là tăng lên thực lực mấu chốt, hắn sâu sắc chấp nhận.

Nhất là tại Thần Ma thánh địa loại này thiên tài tập hợp nơi, tuy rằng này chân chính cường đại thiên tài có thể sẽ không tham gia, cũng đủ để hắn ma luyện.

Nhưng mà nếu là vì luyện khí các xuất chiến, hắn tự nhiên thỉnh nhiều thỉnh tốt hơn chỗ, bằng không chẳng phải là không công tiện nghi này cáo giả?

"Hừ, tiểu tử, ta cũng không tin người không tâm động!" Lão Lăng Nhất thẳng tại chú ý Trần Dương hành động, chứng kiến sau về mặt, hắn lập tức đắc ý đứng lên.

Thánh kiếm các kiếm trận, thực là tu luyện kiếm đạo người rất hướng tới địa phương.

"Tốt, ta đáp ứng thỉnh cầu của người, bất quá ta còn muốn kia một ngàn năm trăm khối thượng phẩm linh thạch." Trần Dương mỉm cười, chậm rãi mở miệng, liền như vậy một lần cơ hội, không đem nắm tốt liền thật là ngu ngốc.

"Tiểu tử người, ăn uống thật đúng là đại a, thành giao!" Lão lăng ngạc nhiên, lập tức cười khổ không thôi.

"Nhưng mà ta có một cái yêu cầu, người là luyện khí các đệ tử, không thể sửa đầu mặt khác phân các." Lão lăng như là nghĩ đến cái gì giống nhau, có chút lo lắng mở miệng nói.

"Lão lăng, nếu ta muốn đi mặt khác phân các, lúc trước tự cũng không tiến vào luyện khí các!" Trần Dương khóe miệng vi kiêu, rốt cục cười ha ha lên.

"Ngạch, có vẻ như ta bị hố?" Lão Lăng Nhất lăng, lập tức thần tình ngạc nhiên.

Thẳng đến lúc này, hắn mới phát hiện hắn cư nhiên bị tiểu tử này cấp hố, đối phương ngay từ đầu liền lấy tốt hố, sẽ chờ chính hắn hướng bên trong khiêu đấu, bất quá cũng tốt, nếu là thật có thể đủ thay đổi luyện khí các trước mặt thế cục, tăng lên một ít lực ngưng tụ, như vậy trả giá cũng là đáng giá.

Nhưng mà để cho hắn tức giận, tông thủy chí chung, cư nhiên đều là hắn tại cầu Trần Dương, sao, ăn trên ngồi trước Các chủ đại nhân đi cầu một cái đệ tử, này thật đúng là Thần Ma thánh địa sử vắn tắt nhất tạo.

"Hảo tiểu tử, người đừng vội đắc ý, bài vị thi đấu từng phân các bên trong lại lựa chọn sử dụng ba gã điều động nội bộ đệ tử làm phân các chủ lực, đến lúc đó người sẽ chờ đến từ luyện khí các từ trên xuống dưới đệ tử khiêu chiến đi." Lão lăng đắc ý cười, trong lòng cuối cùng thích một chút.

Bài vị thi đấu, chia làm phân các cấp còn có phân đường cấp, điều động nội bộ đệ tử chính là tất nhiên thịnh thắng cấp đến phân đường cấp, một loại lại lựa chọn sử dụng phân các bên trong thực lực cực mạnh hơn nữa nổi tiếng tương đối cao đệ tử, nếu là Trần Dương bị lựa chọn, có thể muốn gặp bất người sẽ có đại lượng đệ tử không phục, do đó khởi xướng khiêu chiến, cứ như vậy phân các cấp bài vị thi đấu sẽ gặp trước tiên mở ra.

Tiểu tử này, mới đến ngăn ngừa mấy tháng mà thôi, dựa vào cái gì bị tuyên là điều động nội bộ đệ tử?

Đến lúc đó Trần Dương thật sự liền gặp biến thành luyện khí các kẻ thù chung.

Những thứ này Trần Dương cũng không biết, đương nhiên, cho dù biết cũng không cái gọi là, hấn cần chiến đấu, tu vi của hấn sớm đã đạt tới điểm tới hạn, có lẽ có thể thông qua chiến đấu đến đột phá kia một tầng là mỏng.

"Đây là luyện khí các thông hành ngọc bài, có nó người có thể tùy ý ra vào luyện khí phong vũ các, nơi đó có đại lượng vũ kỹ, kiếm pháp, đan phương, khí phổ, người chỉ có nửa tháng thời gian." Lão lăng ném cho Trần Dương một cái ngọc bài, lộ ra một cái âm mưu thực hiện được ý cười, xoay người rời đi.

Nhìn xem rời đi lão lăng, Trần Dương nhú mày, đột nhiên có một loại bị tính kẻ cảm giác.

Xem ra, gừng càng già càng cay a.

Nhưng mà Trần Dương cũng không nghĩ nhiều, vì tiết kiệm thời gian, cùng đại hội lang nói vài câu sau liền đối với võ các phóng đi, còn có nửa tháng thời gian, hấn cần hảo hảo chuẩn bị chuẩn bị, nếu không thể tăng lên tu vi, vậy theo tăng cường chiến lực phương diện bắt tay vào làm đi.

Thần Ma thánh địa thiên tài tập hợp, cường giả sở bất thắng sở, hấn kết nối xuống dưới thi đấu thực là không có bao nhiêu nắm chắc, chỉ có thể lâm trận nước tới tròn mới nhảy.

Luyện khí các võ các ở vào trường lão ở lại khu trung ương nhất, tương tự ở Trần gia vô cực các, đương nhiên, bên trong dự trữ tuyệt đối là Trần gia vô cùng so sánh với, Trần Dương tại thủ các trường lão kinh ngạc ánh mắt bên trong đi vào, lại lúc đi ra, đã là nửa tháng sau.

Cùng thời gian, luyện khí trong động, người bình thường không thể đạt tới ở chỗ sâu trong, Lí Hưống Bắc đang liều mạng luyện kiếm, còn có không đến một tháng thời gian, phân các cấp bài vị thi đấu sắp tới, hấn chờ cơ hội này đã đợi mười năm.

Có thể nói hấn tiến vào Thần Ma thánh địa chính là vì lúc này đây bài vị thi đấu, hấn đã chuẩn bị thập phần đầy đủ, mười năm ma một kiếm, hấn thế thịnh tại bài vị thi đấu trên bỗng nhiên nổi tiếng, làm phiền Hàn Lỗi này họ khác người.

Luyện khí các Đại sư huynh, này tôn vinh thân phận vốn nên thuộc loại hấn, nhưng lại bị Hàn Lỗi này họ khác người chen chân, trong lòng hấn thập phần không cam lòng.

Hơn nữa, chân linh thủ lĩnh đã ra lệnh, nhất định phải bắt luyện khí các Đại sư huynh vị, nếu không hấn đem mất đi chân linh ủng hộ, không có chân linh, hấn tu hành con đường đem bước đi duy gian.

"Đại sư huynh ngại vàng là của ta, ai cũng không thể cướp đi, thần chấn giết người, Phật chấn sát Phật!" Lí Hưống Bắc đôi mắt đỏ bừng, đang đứng ở một loại cực độ điên trạng thái bên trong, hét lớn một tiếng, lần thứ hai huy động trường kiếm trong tay, trong lúc nhất thời kiếm khí ngang dọc.

Bên kia, Đại sư huynh chuyên chúc ở lại khu trong.

Hàn Lỗi đã ở liều mạng tu luyện, kia trọng đạt ngàn cân đại đỉnh đang bị hấn không ngừng giờ lên, buông, hấn quanh thân cơ thể giống như cầu long một loại phồng lên, gân xanh cổ lầy, nhìn qua thập phần dọa người.

Lúc này đây bài vị thi đấu có chút đặc thù, bởi vì phân các cấp bài vị thi đấu sau khi kết thúc không lâu, chính là phân đường cấp bài vị thi đấu, phương diện đại nhân vật đối với lúc này đây bài vị thi đấu có chút coi trọng, nếu là có thể được này đại nhân vật vừa ý trong lời nói, ngày sau tiền đồ bất khả hạn lượng.

Tuy rằng hấn đối với chính mình cực kỳ tự tin, tin tưởng luyện khí các Đại sư huynh này ngại vàng luyện khí các bên trong không người có thể đoạt, nhưng mà ánh mắt của hấn lại phóng càng thêm lâu dài, hấn thỉnh chính là tại phân đường cấp bài vị thi đấu phía trên lấy được rất cao thứ tự, còn muốn làm phiền thoắt thể các số 1 nhân vật đương đỉnh thiên, lấy tây ngày xưa sĩ nhục.

Đồng thời, đây cũng là một lần tuyệt hảo bày ra chính mình phương thức, nếu là lần này có thể lấy được thành tích tốt, nói không chừng có thể đủ được đến Các chủ đại nhân nhận thức đồng, như vậy giai nhân cùng tiền đồ có thể đủ đồng thời có được.

Nghĩ đến đây, Hàn Lỗi liền kích động điên cuồng hét lên một tiếng, giống như dã thú.

Ngày gần đây đến, luyện khí các bên trong muội chỉ nhóm có tăng không giảm, có vẻ như lão lăng đối mặt khác mấy các Các chủ kinh sợ không phải thực đúng chỗ, đan linh các, trấn ma điện, thánh kiếm các muội chỉ nhóm vẫn là thường xuyên lưu luyện ở luyện khí động bên trong, hơn nửa tháng xuống dưới, các nàng đã thói quen nơi này độ nóng.

Hơn nữa, các nàng trong đó còn có chút địa vị pha cao người nhận được tin tức, trấn ma điện, đan linh các, thánh kiếm các chờ đối luyện khí các lúc này đây bài vị thi đấu thập phần coi trọng, đến lúc đó sẽ phái bên trong cánh cửa tinh anh đệ tử cùng trường lão tiến đến quan chiến.

Đây chính là một cái không thể tưởng tượng nổi tin tức, nếu không phải người kia đột nhiên xuất hiện, luyện khí các cũng sớm đã bị bọn hắn không để mắt đến.

Thánh kiếm các.

Thánh kiếm phong đình.

Quần áo áo trắng trắng tuyết Tiêu Băng Linh đang lẳng lặng đứng ở huyền nhai biên, nhìn phía xa xa kia mệnh mông vô bờ biển mây, nàng ba nghìn tóc đen theo gió vũ động, tay áo bay quyết, quả nhiên là mỹ tới cực hạn.

Thân thể của hắn sau đang có một gã nữ đệ tử bám báo cái gì, sau một lát thì lẽ rồi đi.

"Bài vị thi đấu, khảo nghiệm của người thời điểm tới, cố lên!" Tiêu Băng Linh mi nếu viễn sơn, nhẹ giọng tự nói.

Thánh kiếm các Thiên kiếm dưới, Tiêu Vũ Khách khoanh chân mà ngồi, khép hờ đôi mắt, Trương Ngọc phong đứng ở một bên.

"Đại sư huynh, lúc này đây luyện khí các bài vị thi đấu người không đi sao?" Trương Ngọc phong hỏi.

"Lấy ta hiện tại hiểu biết, hắn còn không đáng giá ta đi quan chiến, xem đi xuống đi, xem hắn có không để cho ta cảm thấy hứng thú!" Tiêu Vũ Khách vẫn chưa mở mắt, nhàn nhạt nói.

"Đúng vậy, Đại sư huynh có thể nói Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường trăm năm khó gặp kiếm đạo thiên tài, lại như thế nào đối một cái vô danh tiểu tốt cảm thấy hứng thú đâu?" Trương Ngọc phong cười khổ một tiếng, không hề ngôn ngữ.

cầu phiếu, cầu like, cầu G =))))

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Bài vị đấu, mở ra!

Thời gian vội vàng xẹt qua, trong chớp mắt liền đã qua nửa tháng thời gian.

Hôm nay, luyện khí các cao tăng công bố một cái nổ mạnh tin tức, thì phải là phân đường cấp bài vị thi đấu ba gã điều động nội bộ đệ tử người được chọn đã xuất lộ, phân biệt là Đại sư huynh Hàn Lỗi, Nhị sư huynh Lí Hưởng Bắc, còn có. . . . Thái điều cấp đệ tử, Trần Dương.

Làm tin tức này công bố lúc đi ra, cả luyện khí các nháy mắt sôi trào lên.

Đại sư huynh Hàn Lỗi mặc dù là họ khác người, nhưng mà đi vào luyện khí các vài năm, bằng vào tự thân thực lực khủng bố còn có đối với luyện khí hiểu biết đã giành được đại bộ phận người ủng hộ, Nhị sư huynh Lí Hưởng Bắc lại tất cả mọi người ủng hộ chính là nhân vật.

Nhưng mà, này Trần Dương là ai?

Trần Dương gia nhập Thần Ma thánh địa mấy tháng, cho tới nay đều có chút im lặng, trừ bỏ tu luyện ngoài ra vẫn không có đã làm quá mức rung động lòng người chuyện lớn.

Nhưng mà cốt tình là thế một cái bất nhập lưu, không có danh khí thái điều cấp đệ tử, lại bị tuyên là phân đường cấp bài vị thi đấu điều động nội bộ đệ tử, điều này làm cho sở hữu luyện khí các đệ tử trong lòng đều thấp phần khó chịu.

Tại luyện khí các không người sao? Cự nhiên tuyển một cái mới tới thái điều đi tham gia phân đường cấp bài vị thi đấu, quả nhiên là có thể nhìn không có thể nhẫn.

Trong lúc nhất thời, sở hữu luyện khí các đệ tử đều bị vây một loại nổi giận trạng thái bên trong, chúng ta tân tân khổ khổ tu luyện lâu như vậy, chẳng lẽ còn so ra kém một cái mới tới thái điều sao?

Này mới tới thái điều là ai? Trần Dương sao? Chưa từng có nghe nói qua.

Khiêu chiến, khiêu chiến thái điều Trần Dương, khiến luyện khí các cao tăng biết, chúng ta luyện khí các đệ tử không phải ngồi không, sao !

Nhưng mà, làm những thứ này luyện khí các đệ tử nổi giận thời điểm, có quan hệ ở Trần Dương từng tí nghe đồn cũng không hình mà đi.

Lần đầu tiên gia nhập luyện khí các, liền đánh Nhị sư huynh Lí Hưởng Bắc ngự dụng người hầu Văn Chính? Nhị sư huynh Lí Hưởng Bắc ra mặt, nhưng mà cuối cùng nhưng không có đối thủ từ này ra tay? Hơn nữa Tàn trưởng lão ra mặt phải tiểu tử này quan tiền Hình đường, Thủ tịch trưởng lão Đoạn Thiên Hồi đột nhiên xuất hiện, đem Văn Chính mấy người ném đi ra ngoài, lại hung hăng cho Tàn trưởng lão một cái đại hồng chùy.

Cuối cùng không biết đã xảy ra cái gì, cư nhiên liên tục Tàn trưởng lão cũng trầm mặc rồi đi?

Hơn nữa, người kia không sợ trời không sợ đất, hung hăng can quấy rồi tỉnh rồi ngủ, cư nhiên ** cả luyện khí các đệ tử nhắc tới tên của nàng đều cảm thấy được sợ hãi xưng "Bạo lực thanh giao tiểu la lệ, phi thiên Tiểu ma nữ" Lăng Vũ Huyền?

Hơn nữa ** sau, còn có tình một chút việc đều không có?

** Đại sư huynh Hàn Lỗi trong lòng vị hôn thê, đối mặt Đại sư huynh áp lực, tiểu tử này như trước mạnh khỏe, cả ngày tu luyện bất diệc nhạc hồ?

Có vẻ như, người này còn tiếp nhận luyện khí các cao nhất khó khăn nhiệm vụ, hơn nữa thành công hoàn thành?

Trời ạ, thế giới này muốn hay không như vậy điên cuồng? Thế giới này làm sao vậy? Thế nào còn có khoa trương như vậy người?

Trong lúc nhất thời có quan hệ Trần Dương nhiều điểm giọt giọt bắt đầu tại luyện khí các đệ tử trong lúc đó truyền bá, giống như cơn lốc một loại thổi quét cả luyện khí các, tất cả mọi người tại đoan này Trần Dương đến tốt cùng là ngại gì thần thánh, làm nhiều như vậy không thể làm chuyện tình cư nhiên còn mạnh khỏe, còn bị tuyền là điều động nội bộ đệ tử?

Có người đoán, này Trần Dương là một cái che dấu sâu đậm thiên tài, võ đạo thiên phú vô cùng kinh người, là luyện khí các cao tăng mai phục một cái chuẩn bị ở sau.

Cũng có người phao tin, này Trần Dương chính là một cái thái điều, nhưng mà sau lưng có quan hệ, mặt sau có người, cho nên mới sẽ bị tuyền là điều động nội bộ đệ tử.

Cũng có người đoán, này Trần Dương kỳ thật là Thần Ma thánh địa tổng bộ bên trong phái tới ăn chơi trác táng, một cái nhị thế tử, lại đây hưởng thụ cuộc sống.

Trong lúc nhất thời các loại bản cũ đồn đãi bay đầy trời, chính là một cái mới gia nhập thánh địa thái điều mà thôi, tại luyện khí các khiến cho sóng to gió lớn, đương nhiên, ở tại giải Trần Dương chuyện tích sau, cư nhiên có một phần nhỏ tại luyện khí các bên trong không thể đợi thấy đệ tử bắt đầu công khai tuyên bố ủng hộ Trần Dương, hy vọng Trần Dương có thể sáng tạo kỳ tích.

Cũng có một nhóm người thấp phần bình tĩnh, tri xem chừng trạng thái.

Còn lại đại bộ phận người, còn lại là khó chịu, một cái dựa vào quan hệ tiến vào Thần Ma thánh địa gia hỏa, dựa vào cái gì cười ở bọn hắn trên đầu?

Đây là một hồi gió lốc, tại Hàn Lỗi có tâm dẫn đường xuống, đại bộ phận đệ tử bắt đầu tìm kiếm Trần Dương, khởi xướng một vòng lại một vòng khiêu chiến, Hàn Lỗi tự thân lại ở sau lưng mở một cái liên hoàn ván bài, Trần Dương mỗi nhận một lần khiêu chiến, hắn liền làm một lần trang, nhất định phải đem điều này chán ghét gia hỏa chính tử.

Mà ở quá trình này bên trong, trần ma điện, luyện khí các, đan linh các, thời thể các muội chi nhóm, cũng phải tới một cái xác thực tin tức, các nàng tìm kiếm người kia, hắn là chính là này Trần Dương.

Từng đạo tin tức bị các nàng truyền quay lại chính mình phân các, tất cả mọi người rục rịch đứng lên.

Đồng thời, luyện khí các cao tăng tuyên bố, luyện khí các phân các cấp bài vị thí đấu, trước tiên nửa tháng mở ra.

Theo hôm nay bắt đầu, luyện khí các hoàn toàn sôi trào.

Mà hết thảy này dẫn đường người, bị vây gió lốc trung tâm Trần Dương lại như trước tại luyện khí các võ các bên trong lưu luyến vòng quanh, phương diện này công pháp, vũ kỹ, kiếm pháp, đan phương, trở thành là toàn diện vô cùng, hơn nữa đều là thấp phần hiếm thấy.

Trần Dương hiện tại đã luyện tiếp ly khai, hắn rong chơi tại võ đạo hải dương trong, không thể tự kèm chế, ngoại giới hết thảy cùng hắn không quan hệ.

Nhưng mà, Trần Dương cũng chỉ có thể ngừng lại mà thôi, bởi vì lão lăng đã qua đến thúc giục không dưới năm lần, hắn bắt buộc dĩ gián đoạn rút ra tri thức lĩnh, chuẩn bị rồi đi võ các.

Chính đáng Trần Dương chuẩn bị rồi đi lúc, góc một cái lạc đầy bụi bặm giá sách khiến cho hắn chú ý, hắn đi ra phía trước, thổi điếu phương diện tro bụi, Mặt tông hai chữ tiến vào mi mắt.

"Ba trăm năm trước, Lưu Thành Tương đại náo Sở quốc thủ đô, chém giết một ngàn ba trăm người, cuối cùng bị Thần Ma thánh địa treo cổ!"

"Năm trăm năm trước, Lí Tĩnh Tuyền tu vi đột phá sinh tử cảnh, thành tựu một đời vương giả tôn vị"

Mở ra một quyển hồ sơ, chứng kiến bên trong nội dung, Trần Dương thờ có chút dồn dập, hẳn nghĩ tới điều gì, bắt đầu điên cuồng tìm kiếm, cuối cùng tại một quyển hồ sơ cuối cùng một tờ thấy được ngăn ngừa mấy đi tự.

"Một ngàn năm trước, đại lục cấp kiếm đạo thiên tài Tiêu Vân dựa vào tu vi thâm hậu, tự cao thiên phú kinh điển, một thân một mình sấm lược giới son mạch linh khí hải triều, từ nay về sau biến mất ở nhân gian giới, không còn có xuất hiện."

"Đồn đãi có tam, nhất thị Tiêu Vân không cần thận bước vào thời không vết nứt, bị lạc tại vô tận thời không loạn lưu trong."

"Nhị, Tiêu Vân tại lưỡng giới biên giới xuyên qua nhân gian giới ngăn điểm, tiến vào Địa ngục!"

"Trước hai điểm không thực tế, không có chứng cứ, đệ tam điểm vô cùng có khả năng, thì phải là "Chúng" vừa ý Tiêu Vân thể chất, đem dụ dỗ tiến lưỡng giới son mạch ở chỗ sâu trong, đem chém giết."

Ngăn ngừa mấy đi bản ghi chép đến nơi đây chấm dứt, Trần Dương chậm rãi buông ra trong tay hồ sơ, sắc mặt âm tình bất định.

Thực rõ ràng, có quan hệ ở Tiêu Vân ghi lại không biết bị ai hủy diệt, liên tục hẳn là ứng chiến tiến vào lưỡng giới son mạch chuyện thật tự nhiên đều không người biết hiểu, làm đại lục cấp thiên tài, Tiêu Vân nhất cử nhất động đều bị chú ý, thử hỏi, thế nào có thể không có lộ ra một tia nửa điểm tin tức đâu?

Thần Ma thánh địa làm Đông Thắng Thần Châu lớn nhất thế lực, nơi này ghi lại tuyệt đối không có sai, đến tột cùng là ai, giống như này thông thiên bản lĩnh, tự nhiên đem này hết thấy chuyện thật hủy diệt?

Liên tục Thần Ma thánh địa phân đường bên trong ghi lại đều như thế hàm hồ, còn cần thông qua đồn đãi đến đoán?

Điểm thứ nhất cùng điểm thứ hai chỉ do lời đồn, nhưng mà đệ tam điểm đâu?

Trần Dương là nhận được người lạ khiêu chiến đi trước lưỡng giới son mạch, hơn nữa là ở linh khí hải triều tiến đến lúc, nhưng mà chờ đợi hẳn chính là một hồi huyết tinh mai phục cùng giết chóc.

Như thế xem ra, đệ tam điểm có khả năng nhất, nhưng mà, "Chúng" vậy là cái gì? Chẳng lẽ này cái gọi là "Chúng" không phải người?

Đại hội lang cùng sư tôn đều từng nói rõ, không thể vào nhập lưỡng giới son mạch, tối thiểu là không cần xâm nhập, hơn nữa nói lưỡng giới son mạch linh khí hải triều chính là một cái kinh thiên đại cục, như vậy, này cùng hẳn tử, hay không có quan hệ?

Trần Dương mơ hồ trong lúc đó giống như bắt được một chút cái gì, nhưng mà lại không xác định, chỉ có thể tạm thời đem điều này nghi hoặc ở lại trong lòng, tạm gác lại ngày sau chậm rãi khảo chứng.

Này chính là Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường ghi lại, tin tưởng Thần Ma thánh địa tổng bộ bên trong nhất định có so với nơi này càng thêm kể lại ghi lại, đến lúc đó, nhất định phải tìm cơ hội tiến vào tổng bộ, kiểm chứng quá nhiều hẳn rất lâu đại bí.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Trần Dương chỗ nào?

Hôm nay, là luyện khí các bài vị thi đấu mở ra ngày, sở hữu luyện khí các đệ tử đều hội tụ tại luyện khí các luyện võ quảng trường phía trên, nơi này tụ tập mấy trăm người, trong đó có hơn hai trăm người là luyện khí các đệ tử, còn lại là mặt khác phân các người.

Đương nhiên, mục đích của bọn họ tự nhiên chính là cái kia thần bí Trần Dương.

Tại quảng trường trung ương chỗ, dựng một chỗ đài cao, chính phía trước là một hàng ghế ngồi, phương diện ngồi ngay ngắn luyện khí các trưởng lão, lấy Đoạn Thiên Hội cầm đầu, đồng thời đan linh các, thối thể các, trấn ma điện, thánh kiếm các Thủ tịch trưởng lão toàn bộ tham dự, như vậy phổ trương quả nhiên là lần đầu tiên.

Đĩ vắng, luyện khí các bài vị thi đấu, liên tục mặt khác phân các đệ tử đều lười đến, bởi vì thật sự là không có hứng thú.

Tại bọn hán phía sau, đứng chính là mặt khác phân các số 2 nhân vật, Trương Ngọc phong, Cao Lập Đồng, Phùng Tiểu Huyền đám người rõ ràng tại liệt.

Bài vị thi đấu, kỳ thật chính là khiêu chiến thi đấu, không có quy tắc, chỉ cần có người khiêu chiến, nhất định phải thỉnh nhận, nếu trong vòng một ngày có một trăm người khiêu chiến người, như vậy người muốn tiếp thu một trăm lần khiêu chiến, không thể cự tuyệt, nếu không sẽ bị coi là buông tha cho dự thi tư cách.

Lúc này, quảng trường quanh thân đứng đại lượng luyện khí các đệ tử, bọn hán trên mặt đều tràn đầy phần nộ, cười lạnh, trào phúng, còn có rục rịch thần sắc, Trần Dương sao? Không phải bị tuyên là điều động nội bộ đệ tử sao? Hôm nay xa luân chiến, nhìn người thế nào ứng phó?

Khiêu chiến thi đấu tuy rằng không có quy tắc, nhưng lại có một chút bất thành văn quy định, thì phải là vừa mới bắt đầu khiêu chiến đều là trong hạ tầng đệ tử lẫn nhau chiến đấu, lại là trong thượng tầng, cuối cùng mới là tầng chót, căn bản sẽ không xuất hiện hạ tầng đệ tử khiêu chiến thượng tầng đệ tử trường diện.

Cho nên, vừa mới bắt đầu thi đấu lúc, thượng tầng đệ tử đều là quần chúng.

Bài vị thi đấu, cuối cùng nửa tháng, cam đoan mỗi một danh đệ tử đều có thể tham dự trong đó.

"Hôm nay, đó là ta luyện khí các bài vị thi đấu mở ra ngày, đây là kiểm tra các người một năm đến tu luyện thành quả trọng yếu ngày, tuy rằng nơi này là luyện khí các, nhưng mà khiêu chiến thi đấu không đơn giản là luyện khí, kiếm pháp, luyện đan cũng có thể lấy ra nữa luận bàn, mặt khác mấy các Thủ tịch trưởng lão lúc này đây sẽ quan sát chúng ta thi đấu, các người thân nhau tốt biểu hiện, không thể làm hổ thẹn ta luyện khí các uy phong!"

Nhân viên đến đông đủ, nhìn nhìn canh giờ, Đoạn Thiên Hồi mới vừa rồi đứng dậy, âm thanh như hồng chung hét lớn, thanh âm truyền khắp toàn trường.

"Vâng!" Được đến , là giống như sơn hô hải khiếu một loại xác nhận âm thanh.

"Phía dưới, khiêu chiến thi đấu mở ra!" Đoạn Thiên Hồi vừa lòng gật gật đầu, ngồi ở thủ vị phía trên.

Tại hán tả hữu, thánh kiếm các Thủ tịch trưởng lão Lí Thiên Nam, trấn ma điện Thủ tịch trưởng lão Cuồng Chiến, thối thể các Thủ tịch trưởng lão Lôi Chấn, đan linh các Thủ tịch trưởng lão Ngô Thanh Phong song song mà ngồi, mỗi người thần tình trên mặt các không giống nhau.

Phùng Tiểu Huyền, Cao Lập Đồng, Trương Ngọc phong ba người cũng là vẻ mặt các không giống nhau, bọn hán nhiệm vụ, chính là tìm ra người kia.

"Ngư Thành, khiêu chiến Trần Dương!"

Chiến đấu vừa mới bắt đầu, liền có một gã luyện khí các đệ tử khiêu thượng lôi đài, ngửa mặt lên trời hét lớn, đồng thời nhìn quanh bốn phía, muốn nhìn xem kia thần bí Trần Dương đến tới cùng là không phải ba đầu sáu tay.

Nhưng mà, đang nói rơi xuống rất lâu, lại không thấy có người lên sân khấu, trong lúc nhất thời tất cả mọi người nghị luận nhao nhao đứng lên, rất nhiều người đều lộ ra khinh thường thần sắc, thế nào? Lúc này mới vừa mới bắt đầu mà thôi, cũng không dám ra mặt? Như vậy điểm đám lượng cũng dám tham gia phân đường cấp bài vị thi đấu?

Trong đám người, Đại sư huynh Hàn Lỗi thần tình cười lạnh, khẽ gật đầu ý bảo, lập tức liền có vài tên đệ tử lặng yên lui ra ngoài.

Chỗ ngồi trên, Đoạn Thiên Hồi trong mắt cũng hiện lên một tia nghi hoặc, tiểu tử này, quả nhiên là không biết nặng nhẹ, tu luyện tu liên tục quan trọng như vậy chuyện tình đều có thể quên, lập tức liền đưa tới một gã đệ tử, thấp giọng phân phó vài tiếng, ý bảo đi võ các đem Trần Dương kêu đến.

"Trần Dương đâu? Đi đâu? Không dám nghênh chiến sao?" Trên đài cao, Ngư Thành hung hăng vỗ vỗ chính mình trong ngực, thần tình hung hăng càn quấy cùng khinh thường rống to, hiển nhiên, hán tại không có ý hạ thấp Trần Dương.

"Hừ!" Giữa sân truyền đến một mảnh hư âm thanh, hiển nhiên, tại bọn hán xem ra Trần Dương đây là luống cuống, không dám xuất hiện.

Bất quá cái này cũng bình thường, hôm nay có gần hơn trăm người chờ khiêu chiến Trần Dương, trong vòng một ngày trăm chiến, cho dù là Hàn Lỗi cũng có quá ư sợ hãi, đừng nói Trần Dương này thái điều.

"Tiểu tử này, thế nào còn chưa, không tới?" Trong đám người, đại hội lang thần tình lo lắng chỉ sắc, nghe răng trợn mắt, đứng ngồi không yên.

"Ta đi tìm dương ca!" Vương Cường bồi hồi một lát, xoay người đối với võ các chạy tới.

"Trần Dương, người ở đâu? Người nhất định sẽ tới đúng hay không?" Trong đám người, Lăng Vũ Huyền thần tình lo lắng, trong lòng tự nói.

Lí Hướng Bắc hai tay vây quanh ở trước ngực, thần tình tùy ý, hán cũng muốn nhìn xem, này đối với kiếm đạo có gần như khủng bố cảm giác lực gia hỏa, đến tới cùng có mấy cân mấy lượng.

"Trần Dương, đi ra!"

"Trần Dương, đi ra!" Ngưu Thành càng liều lĩnh, vung tay hô to, nhất thời phía dưới đại bộ phận luyện khí các đệ tử đều đi theo hô to, âm thanh chấn trời cao.

Chung quanh quan chiến mặt khác mấy các đệ tử trên mặt biểu tình cũng đều là các không giống nhau, nhưng mà đại đa số đều là vẻ mặt cười lạnh, tại bọn hắn xem ra, vô có vắng hợp bài vị thi đấu, mặc kệ có cái gì lý do, đều là nhu nhược biểu hiện.

Thật sự là muốn làm không hiểu, bọn hắn trưởng lão vì cái gì làm cho bọn họ đến quan sát trận này không hề tiêu chuẩn, hơn nữa đệ tử nhu nhược vô cùng luyện khí các bài vị thi đấu?

Này quả thực chính là ảnh hưởng tâm tình a.

"Sao, một đám thằng nhóc, cố ý muốn cho luyện khí các xấu mặt phải không?" Đoạn Thiên Hồi trong lòng tức giận mắng, sắc mặt âm trầm đứng dậy, quát to: "Điều cho ta cảm mến, Trần Dương tại Các chủ đại nhân nơi đó, lập tức đi ra, Ngưu Thành, người trước một bên đợi, bài vị thi đấu tiếp tục."

Đoạn Thiên Hồi lời nói rơi xuống, ở đây người hiển nhiên đều là sừng sốt, người trước hiển nhiên là ở cấp Trần Dương hát đệm, bọn hắn thế nào đồng ý?

Hàn Lỗi khinh thường cười lạnh một tiếng, khoát tay áo, lập tức hơn mười người xông lên đài cao, cùng kêu lên hét lớn: "Trần Dương, đi ra, chúng ta chỉ điểm người tuyên chiến!"

Sao, tạo phản!

Đoạn Thiên Hồi tức sùi bọt mép, nhưng lại mạnh mẽ khắc chế xuống dưới, đây là công khai bài vị thi đấu, hắn cũng chỉ có thể giúp Trần Dương đến nơi đây, hiện tại tình cảm quần chúng xúc động, hắn cũng không rất nhiều nói cái gì, chỉ có thể đợi, nếu là Trần Dương nếu không xuất hiện, hắn chỉ có thể phản đối phương buông tha cho tư cách.

"Đoàn trưởng lão, đã đợi một khắc chung, đây là không phải quá mức khoan dung?" Trong đám người, Hàn Lỗi đứng dậy, cao giọng nói.

"Bỏ quyền, bỏ quyền!" Lập tức có nhất tiền lớn đệ tử đi theo hô to.

"Thương!"

Đột nhiên, một trận kinh thiên động địa kiếm ngân vang tiếng vang lên, nhất đạo thân ảnh ngự kiếm mà đến, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền tới tới quảng trường trung ương chỗ, hắn xoay người một cái đã rơi vào trên đài cao, động tác cực kỳ tiêu sái, đứng là Trần Dương.

Tại vô các tu luyện quá mức thích, làm cho hắn xem nhẹ bài vị thi đấu mở ra thời gian.

"Thật có lỗi, ta đã tới chậm!" Trần Dương hai tay thả lỏng phía sau, nhàn nhạt nói một câu, sắc mặt bình tĩnh, không hề không lo.

Chính là hắn!

Tại Trần Dương xuất hiện trong nháy mắt, Cao Lập Đồng cùng Trương Ngọc phong thân thể chấn động, trên mặt lộ ra một cỗ không kể biểu tình, nhưng mà bọn hắn nhìn về phía Trần Dương ánh mắt đều là đã tràn ngập chiến ý, hiển nhiên đối với hơn một lần thua ở người trước trong tay rất là không phục.

Phùng Tiểu Huyền trong mắt hiện lên một tia mê luyến, đây là chính mình vừa ý nam nhân, Thái Sơn băng ở trước mà không biến sắc, đôi mắt gần hơn trăm người khiêu chiến, không có chút nào lui bước ý.

Cảm nhận được ba người khí tức dao động, Lôi Chấn, Cuồng Chiến, Lí Thiên Nam mấy người tự nhiên biết, trước mắt này nhìn qua mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, hắn là chính là trong truyền thuyết người kia.

Mấy người trong mắt hiện lên một tia tán thưởng, không từ mà biệt, riêng là phần này không sợ hết thảy khí độ, liền đủ để cho bọn hắn nhìn với con mắt khác.

"Trần Dương ca ca, người rốt cục đến đây!" Lăng Vũ Huyền kích động nắm chặt tay nhỏ bé, thần tình hưng phấn cùng vui vẻ.

"Cuối cùng đến đây!" Đại hội lang thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

"Đến đây sao? Chuẩn bị mất mặt đi!" Nhìn xem trên đài kia đối với trước mắt hết thảy bất động ở trung thiếu niên, Hàn Lỗi trong mắt hiện lên một tia ngoan độc.

Chương 106: Lấy một địch mười

"Trần Dương, ta muốn hưởng ngươi khiêu chiến!"

"Trần Dương, chúng ta chỉ điểm ngươi khiêu chiến!"

"Người nhất gan, ngươi rút cục đến đây sao?"

"Chờ đợi chúng ta khiêu chiến đi!"

Nhìn thấy Trần Dương đi vào, trên đài mười mấy tên đệ tử lập tức nhao nhao mở miệng, mỗi người trong mắt đều tràn đầy khinh thường cùng trào phúng, như vậy thái độ, cư nhiên cũng có thể trở thành điều động nội bộ đệ tử? Dựa vào cái gì?

Hôm nay chính là muốn làm trò mọi người mặt, đem ngươi này dựa vào quan hệ cấp cao gia hỏa ngã.

"Nhiều người như vậy sao?" Nhìn xem trước mắt này hơn mười người, nghe bọn hắn kêu gào hô cùng tiếng động, Trần Dương lông mày nhíu lại, trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên một tia lạnh như băng chỉ sắc.

Tại vô các bên trong thấy được phủ đầy bụi hồ sơ, khiến Trần Dương lần thứ hai nghĩ tới kiếp trước, còn có Địa ngục bên trong gần ngàn năm ma luyện, giờ phút này tim của hắn thái có chút không ổn định, có kiếp trước cái kia tuyệt thế thiên tài cao ngạo còn có Địa ngục bên trong cái kia cố gắng muốn sống anh linh hung ác cùng thô bạo.

Nhưng mà nội tâm của hắn thực giãy dụa, bởi vì hắn hiện tại là Trần Dương, hắn muốn một lần nữa bắt đầu một đoạn tân lữ trình, trước kia hết thảy đều đã qua đi, hắn không nghĩ bị trước kia cảm xúc sở khống chế, hắn tại cố gắng áp chế.

"Bại vị thi đấu bắt đầu, không cho phép ai có thể, đều cho ta lui xuống đi!" Đoạn Thiên Hồi hét lớn, nhất thời trên đài người nhao nhao nhìn thoáng qua Trần Dương, nói đuổi nhau xuống.

"Ngưu Thành!"

Trên đài còn lại Ngưu Thành một người, hắn liền cười lớn một tiếng, tự báo danh hào, lập tức huy động trường đao trong tay liền đối với Trần Dương chém tới.

"Ngươi này dựa vào quan hệ cấp cao người, cho ta xuống sân khấu đi!" Vọt tới trước bên trong, Ngưu Thành hung ác hét lớn, trong mắt chớp động điên cuồng quang mang.

"Buồn bực!"

Nhìn xem kia đồng tử bên trong rất nhanh phóng đại thân ảnh, Trần Dương quát chói tai một tiếng, trong mắt hồng quang chợt lóe, trước đạp một bước, trực tiếp không hề màu sắc rực rỡ một quyền nện đi ra ngoài, đơn giản, thô bạo.

"Trần Dương, ngươi muốn chết!" Chứng kiến đối phương cư nhiên chuẩn bị tay không đối kháng, Ngưu Thành lập tức âm ngoan cười lớn một tiếng, dùng xem ngu xuẩn một loại nhìn Trần Dương, trong tay hắn trường đao thực là trung phẩm bảo khí, đối phương cũng dám tay không đi tiếp?

Hắn không biết hắn là thế nào biểu đạt, là đúng phương quá mức khờ dại, vẫn là quá mức ngu xuẩn?

Nghĩ đến đây là đùa giỡn sao?

Cùng lúc đó, những người khác cũng đều không thể tưởng tượng nổi nhìn Trần Dương, người này đầu óc có phải hay không phá hủy? Cư nhiên dám tay không đi tiếp đối phương trung phẩm bảo khí, thực làm kia trường đao là bùn hồ hay sao?

"Không lượng sức mình!" Hàn Lôi tàn nhẫn cười.

"Trần Dương ca cần thận!" Lăng Vũ Huyền trong lòng hô to, tràn đầy lo lắng.

"Một đám ngốc X, các ngươi làm sao biết dung hợp cái thể cường giả kim thân tiểu tử, thân thể đến cỡ nào cường đại? Một đám đê nhũ!" Đại hoi lang đứng ở trong đám người, người lập dựng lên, thần tình nhân tính hóa khinh thường chỉ sắc, giống như chứng kiến Trần Dương bắt diệt kim thân đại phóng tia sáng kỳ dị trường diện, nhìn không được kích động cuồng khiêu vài tiếng, lập tức đem chung quanh vài tên luyện khí các đệ tử dọa lui về phía sau.

"Đê nhũ!" Đại hoi lang khinh thường liếc mắt một cái mấy người.

Phùng Tiểu Huyền trong mắt tia sáng kỳ dị chớp động. ** trong mắt ra Tây Thi, nàng hiện tại xem Trần Dương thấy thế nào thế nào yêu thích.

Cao Lập Đồng đồng tử rút lui, kim lòng không đậu nghĩ tới một tháng trước, âm phong lâm tảo ngộ, chính là như vậy một quyền, đưa hấn cánh tay đánh nát, có thể nói khủng bố.

"Vì cái gì không cần kiếm?" Trương Ngọc phong nhú mày.

"Phanh!"

"Răng rắc!"

"Phốc!"

Tại mọi người nhìn chăm chú bên trong, Trần Dương một quyền hung hăng nện ở kia đem có thể nói trung phẩm bảo khí trường đao phía trên, chói tai kim chúc âm rung vang lên, trường đao nháy mắt đã bị nện đoạn.

Trần Dương một quyền không có bị chút trở ngại, hung hăng nện ở Ngưu Thành ngực phía trên.

"Không có khả năng!" Ngưu Thành trên mặt hung hăng can quấy cùng ngạo mạn biến mất không thấy, cướp lấy chính là vô tận sợ hãi còn có không thể tưởng tượng nổi, hấn bảo khí cư nhiên bị một người tay không nện đoạn? Đây vẫn là người không?

Lập tức, một cỗ cự lực truyền đến, hấn cảm giác thân thể không thể không chế bay ngược đi ra ngoài, như là như điều đứt dây một loại, há mồm phun ra một ngụm máu tươi, tại rơi xuống đất trước kia liền hôn mê đã qua.

Chứng kiến trước mắt này không thể tưởng tượng nổi một màn, giữa sân xuất hiện hiếm thấy yên tĩnh, lập tức, đó là thủy triều một loại tiếng nghị luận.

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng, thế nào sẽ có người có thể một quyền nện đoạn trung phẩm bảo khí?"

"Thế nào không có khả năng? Thối thể các đệ tử, tu vi cường đại đều có thể làm đến."

"Người cũng nói, thối thể các tu vi cường đại đệ tử, nhưng mà hiện tại làm được chính là ai? Là ta luyện khí các thái điều Trần Dương, hấn thế nào có thể làm được?"

"Trời ạ, rất không thể tưởng tượng nổi, này Trần Dương nguyên lai là một cái thối thể vô giả?"

"Có có chút tài năng!" Hàn Lỗi đôi mắt híp lại, nhìn xem trên đài Trần Dương, khoe miệng chậm rãi kiêu lên, một quyền đánh gãy trung phẩm bảo khí, thối thể các bên trong tới thiếu nắm chắc mười tên đệ tử có thể làm được, hấn thật không ngờ, Trần Dương cư nhiên cũng có thể đủ làm được.

Bất quá này cũng không đủ để cho hấn giật mình, việc nhỏ mà thôi, không đáng giá nhắc tới.

Trên đài cao, thối thể các Thủ tịch trường lão Lôi Chấn đôi mắt hơi hơi nhú lại, vừa mới kia một màn hấn xem rành mạch, chính cái gọi là không chuyên môn xem nào nhiệt, trong nghề trông cửa nói, không phải tự mình trải qua, căn bản là không thể cảm thụ.

Mới vừa Trần Dương kia một quyền, không hề động dùng chút linh lực, nói cách khác, dùng là là thuần thân thể lực lượng, này cần bao nhiêu cường đại thân thể mới có thể làm được như vậy hiệu quả?

Nếu nói vừa mới Hàn Lỗi phân tích thối thể các có mấy chục danh đệ tử có thể làm được, như vậy Lôi Chấn có thể thực minh xác nói, có thể đạt tới loại trình độ này, thối thể các trước mắt đệ tử bên trong, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Bởi vì Trần Dương không hề động dùng chút linh lực, cho dù là thối thể hình vô giả, cũng là tinh linh lực phối hợp dưới mới có thể phát huy ra thật lớn lực lượng.

Thiên phú dị bẩm! Đây là Lôi Chấn cấp Trần Dương đánh giá!

Trên đài cao, Trần Dương mặt không chút thay đổi, trong suốt đôi mắt tại hạ phương quét mắt, thực rõ ràng, hấn sẽ tiếp tục thủ lôi, nhận chiến đấu, thắng đến không ai khiêu chiến mới thôi, không hề nghi ngờ này căn cũng đủ dùng khí cùng quyết đoán.

Trải qua vừa mới kia rung động một màn, dưới đài rất nhiều đệ tử bắt đầu do dự, bởi vì bọn họ lấy không cho phép hay không có thể khiêng xuống Trần Dương một quyền, nhưng mà rất nhanh, Hàn Lỗi ánh mắt đều giống như lãnh điện một loại quét lại đây.

Lập tức liền có một người xông lên đài cao, kêu to đối với Trần Dương phóng đi.

"Phốc!" Lại là đồng dạng một màn, Trần Dương không hề màu sắc tức rở nện ra một quyền, đơn giản, thô bạo, trực tiếp đem người nọ đánh bay ngược đi ra ngoài.

"Quá chậm, còn có ai muốn khiêu chiến? Đề đi lên đi!"

Trần Dương trong cơ thể thật là tốt chiến ước số đang rất nhanh sống lại, trong cơ thể chiến ý không ngừng sôi trào, ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng,

giống như bá chủ một loại nhìn chung quanh bốn phía. Hắn biết, nếu muốn binh thường khiêu chiến, miễn đi phiền toái, muốn đối mặt này vừa mới bắt đầu gần hơn trăm người khiêu chiến.

Đây là không thể trốn tránh, chỉ có thể đối mặt, hắn cần phải làm là lấy một loại dễ ợt, rung động lòng người phương thức chiến thắng đối thủ, khiến một ít lãng phí hắn thời gian người khiêu chiến chùn bước, như vậy, hắn tự thành công bước đầu tiên.

"Tiểu tử này quá kiêu ngạo, thỉnh quân chiến sao?"

"Rất không đem chúng ta để vào mắt, rất liêu lĩnh."

"Cùng tiến lên, giết chết hắn!"

Nhất thời, có hơn mười danh luyện khí các đệ tử đồng thời lướt trên đài cao, theo bốn phương tám hướng đối với Trần Dương phóng đi, có cầm kiếm, có linh đao, có lấy cây búa, đủ loại đều có.

"Vang vang!"

"Tê lạp!"

"Rầm rầm oanh!"

Đủ loại binh khí đối xô âm thanh không ngừng truyền đến, hơn mười danh luyện khí các đệ tử đồng thời ra tay, các loại công kích đem Trần Dương bao phủ.

Không hề nghi ngờ, giờ khắc này, Trần Dương là bá đạo, là ngạo mạn, là cực độ hung hăng can quấy, giống như hơn nghìn năm trước cái kia cái thể thiên tài lại sống lại một loại, hắn trực tiếp coi thường những người này.

Tùy ý các loại công kích nện ở trên người của hắn, thần thức của hắn hạng cường đại? Tại tam hoa tụ đỉnh nguyên mẫu sơ hiện sau, hắn đối với thần thức thao tác liên tiếp bộ rất nhiều, những thứ này công kích tại đánh ra lúc, hắn cũng đã dụng thần thức lọc một lần, căn bản không đủ để đối hắn sinh ra thương tổn.

"Oanh!" Thật lớn năng lượng dao động truyền ra, Trần Dương thân thể bị các loại công kích bao phủ, xem ở nơi có người sùng sốt sùng sốt, trợn mắt há hốc mồm, người này cũng quá hung hăng can quấy chứ? Cự nhiên coi thường sở hữu công kích?

Đây là đối với chính mình có tuyệt đối nắm chắc? Vẫn là quá mức ngạo mạn tự đại?

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Dễ như trở bàn tay

Ở đây tất cả mọi người thực nghi hoặc, bọn hắn thật sự là không rõ Trần Dương vì sao như thế hung hăng can quấy.

Nhưng mà, ngay sau đó bọn hắn liền đình chỉ nghị luận, bởi vì Trần Dương dùng thực tế hành động đánh vỡ bọn hắn ý tưởng.

"Oanh!"

Một trận nặng nề tiếng vang truyền ra, Trần Dương thân thể chấn động, sở hữu công kích tại trong khoảnh khắc bị chấn nát, linh áp tàn sát bừa bãi, khủng bố năng lượng dao động khuếch tán, thân thể hắn bên trong bộc phát ra cường đại linh áp, đem này bụi mù chấn tán, hắn từng bước một theo công kích vây trong đi ra.

"Băng vân quyền!"

"Ám nhiên tiêu hồn chương!"

"Phá linh chỉ!"

"Bát bộ cân thiên!"

"."

Trần Dương thân ảnh vừa mới xuất hiện ở mọi người tầm mắt bên trong, liền biến thành nhất đạo ảo ảnh biến mất tại nguyên chỗ, rung động lòng người trường diện lần thứ hai xuất hiện, giữa sân xuất hiện mười mấy Trần Dương, mỗi một cái Trần Dương đều ở công kích bất đồng người.

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền ra, gần thời gian vài cái hô hấp, trên đài hơn mười người luyện khí các đệ tử liên nhau bay ngược đi ra ngoài, như là rác rưởi giống nhau trùng điệp nện ở dưới lối đài, một đám kêu thảm thiết kêu rên.

Trần Dương đầu đầy tóc bay rồi phản chấn, cả người quần áo liệt liệt rung động, không ai bì nổi nhìn quanh dưới đài, quát to: "Còn có ai muốn khiêu chiến, đến!"

Một cái đến tự, như là ma âm giống nhau quanh quần khắp nơi tràn mỗi người trong lòng, hung hăng kinh sợ bọn hắn trái tim.

Rất bá đạo !

Quá kiêu ngạo !

Rất tức giận thế !

Rất làm cho người ta sùng bái !

Này ủng hộ Trần Dương luyện khí các đệ tử, một đám kích động ngửa mặt lên trời hoan hô, cuồng khiếu, tiểu tử này không làm cho bọn họ thất vọng, loại này dễ như trở bàn tay khí phách, đủ để chinh phục bọn hắn.

"Trần Dương ca ca, thật bá đạo, ta rất thích!" Lăng Vũ Huyền giờ phút này giống như là hoài xuân thiếu nữ một loại, chỗ nào còn có một tia bạo lực thanh giao tiểu lệ uy vũ cùng khí phách?

Hoài xuân thiếu nữ luôn sùng bái khí phách anh hùng nhân vật, giờ phút này Lăng Vũ Huyền cũng không ngoại lệ.

"Dương ca, rất soái ! Không hổ là thần tượng của ta a!" Vương Cường kích động điên cuồng hét lên, nói thật, hắn vẫn là lần đầu tiên chứng kiến Trần Dương cư nhiên còn có như thế khí phách hung hăng càn quấy một mặt.

"Thiết, một đám dễ nhui, chưa thấy qua cảnh đời!" Đại hoi lang vỗ ra miệng rộng hắc hắc ngây ngô cười. Trần Dương chẳng khác gì là nó nửa đồ đệ, chứng kiến chính mình đồ đệ như thế ngu xuẩn, nó tự nhiên mà vậy sẽ có một loại tự hào cảm, cảm giác chính mình cũng thực ngu xuẩn.

"Đây là ta xem trong nam nhân, rất có mị lực !" Phùng Tiểu Huyền trong mắt nở rộ tia sáng kỳ dị, hận không thể lập tức đi lên cùng Trần Dương song tu.

"Trần Dương, ngươi quả thật thích hợp đến chúng ta thối thế các!" Cao Lập Đồng mỉm cười, nói một mình.

"Cao huynh lời ấy sai rồi, ta còn là cảm thấy được Trần Dương thích hợp đến ta thánh kiếm các!" Trương Ngọc phong mỉm cười, mở miệng phản bác.

"Các chủ đại nhân quả nhiên là tuệ nhãn thức châu, không thấy đi ra ngày thường gian có chút diễm đam nho nhã, nhìn qua cả người lẫn vật vô hại Trần Dương, cư nhiên còn có như thế bá đạo liêu lĩnh một mặt, loại này dễ như trở bàn tay khí thế, quả thật đủ để kinh sợ cư trú rất nhiều người!" Tọa ý trên, Đoạn Thiên Hồi trong mắt tràn đầy tán thưởng, trong lòng không ngừng tự nói.

"Hoàn toàn nhìn không tới chút kiếm khí dao động, quái tai!" Lí Thiên Nam đôi mắt híp lại, một mực chú ý Trần Dương nhất cử nhất động, làm gì nhưng không có phát hiện Trần Dương trên người chút cùng kiếm đạo có quan hệ khí tức.

"Vì sao luôn tới tới lui lui sử dụng này mấy chiêu?" Thối thế các Thủ tịch trưởng lão Lôi Chấn cũng là nói một mình.

Trần ma điện Thủ tịch trưởng lão Cuồng Chiến đôi mắt híp lại, khóe miệng vì kiêu, nhìn qua cực kỳ tà mị, hắn lầm bầm: "Như thế khí phách, như thế riêng một ngọn cờ, kẻ này thực thích hợp tu luyện ta ma đạo công pháp a, ha ha."

"Trước hết cho ngươi hung hăng càn quấy một lát, ta sẽ tự mình thu thập ngươi!" Hàn Lỗi sắc mặt âm trầm nhìn trên đài Trần Dương, trong mắt hiện lên một tia ngoan độc.

"Còn có ai?" Trần Dương ngửa mặt lên trời hét lớn, khí phách vô song.

Tiếng quát rơi xuống, không ai đáp lại, bọn hắn do dự, vốn muốn cho Trần Dương trước mọi người xấu mặt, không nghĩ tới lại biến thành Trần Dương một người biểu diễn, quả nhiên là giận điên người.

Thực là hiện tại Trần Dương khí thế chính thịnh, cường giả chân chính hiện tại không có khả năng buông dáng người khiêu chiến, mà tầng dưới chót đệ tử cũng bị vừa mới kia một màn dọa phá đảm, trong lúc nhất thời này lớn như vậy quảng trường phía trên, cư nhiên không người dám ứng chiến.

"Ta đến lĩnh giáo cao chiêu của ngươi!"

Rất lâu sau, nhất đạo tiếng hét lớn vang lên, trong đám người lao ra một gã hai mươi lăm hai mươi sáu thanh niên, dáng người cường tráng, trong tay nắm một phen đại thiết chùy, thân ảnh lưu loát dừng ở trên đài cao.

"Lâm được!"

"Lâm sư huynh cố lên, đánh cho tàn phế này hung hăng cần quấy nhiễu!"

"Lâm sư huynh uy vũ!"

Lâm được, luyện khí các tu vi xếp hạng trước mười trong vòng cường giả, tại luyện khí các thập phần nổi danh, đây là người thứ nhất thành danh chính là nhân vật khiêu chiến Trần Dương, cũng là một cái khảo nghiệm, nếu là thành công, như vậy Trần Dương trước kia cố gắng xây dựng bầu không khí đem bị hoàn toàn đánh vỡ.

"Đến đây!" Trần Dương khí phách vô song, trực tiếp hét lớn một tiếng, khí trước đối với lâm được phóng đi.

Lâm được trong mắt hiện lên một tia kiêng kỵ, nhìn thấy Trần Dương hướng lại đây, hần thân hình lập tức bạo lui, trải qua trước kia chiến đấu nếu còn khiến đối phương gần người thì phải là ngốc tử.

Tại bạo lui đồng thời, lâm được huy động trong tay kia hai thước ngoài đại thiết chùy, hung hăng đối với Trần Dương đánh tới.

Này thiết chùy chính là dùng ngàn năm huyền thiết luyện chế mà thành, cứng rắn độ có thể so với thượng phẩm bảo khí, hần không tin đối phương có thể tay không chống cự.

Nhưng mà, ý tưởng về ý tưởng, cùng sự thật kém rất xa, Trần Dương không có sử dụng binh khí, như trước dựa vào một đôi thiết quyền, tay không cứng rắn hám có thể so với thượng phẩm bảo khí đại thiết chùy, một quyền quyền nện ở đại thiết chùy phía trên, "Thùng thùng đồng" đình tại như óc kim chúc chấn động âm không ngừng vang lên, nghe ở tròng người bên tai run lên, răng nanh phát toan.

Xem tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm, này vẫn là người không? Rất sinh mãnh !

"Thương!"

"Thùng thùng!"

Giờ phút này Trần Dương dùng khí phách thậm chí đủ để hình dung này vạn nhất, giống như là một con phát điện dã thú, điên cuồng đối với đại thiết chùy đánh tới, kia cường đại lực đạo theo đại thiết chùy truyền, trực tiếp chấn đắc lâm được cánh tay run lên, hồ khẩu đều bị nổ tung, máu tươi chảy ròng.

"**!" Lâm được trong mắt tràn đầy sợ hãi cùng kinh hãi chi sắc, chửi nhỏ một câu, huy động đại thiết chùy, lấy Thái Sơn áp đỉnh chi thế đối với Trần Dương phù đầu đánh tới.

"Oanh!"

Trần Dương không sợ chút nào, không lùi mà tiến tới, tay phải nắm chặt thành quyền, một quyền hung hăng ngênh tiếp, một trận thật lớn tiếng gầm rú bên trong, này có thể so với thượng phẩm bảo khí đại thiết chùy tại mọi người kinh hãi ánh mắt bên trong bị nện toái, mảnh vụn bốn phía bay vút.

"Tê lạp!" Đoạn Thiên Hồi trước tiên một bước tại trên đài cao bày ra kết giới, này thiết tiết đánh tại kết giới phía trên, như là màn nước giống nhau lay động từng đợt gợn sóng, chính là không thể đột phá.

Nếu không phải Đoạn Thiên Hồi ra tay, riêng là này thiết tiết có thể đủ khiến tới gần đài cao rất nhiều người bị thương.

"Này. . . ." Lâm được không thể tưởng tượng nổi sừng sờ ở tại chỗ, còn vẫn duy trì nện xuống đi tư thế, chẳng qua cây búa không có, trong tay hần chỉ còn lại có nửa cái đáng tin, trong lúc nhất thời còn không thể nhận này khủng bố chuyện thật, nhưng mà hần đã không kịp nghĩ nhiều, ngay sau đó một cỗ cự lực lại xuất hiện, hần như trước kia đệ tử giống nhau bị đánh bay đi ra ngoài.

Yên tĩnh, từ một loại yên tĩnh, rất lâu sau, là kinh thiên động địa huyền não âm thanh, còn có tiếng hoan hô.

Nếu nói trước kia Trần Dương thắng lợi, dựa vào là là dễ như trở bàn tay khí thế còn có một chút vận khí, như vậy trận này thắng lợi dựa vào là chính là thực lực tuyệt đối, lâm được đã dùng luyện khí các trước mười thực lực, vì bọn họ làm nghiệm chứng, giống nhau kết cục.

Để cho người cảm thấy được khủng bố chính là, Trần Dương đối mặt lâm được, tựa như đối mặt trước kia này tầng dưới chót đệ tử giống nhau, không có chút nào biến hóa, công kích thủ đoạn cũng giống nhau như đúc.

Kết quả như vậy chỉ có hai cái có thể, nhất thị Trần Dương kiểm kê kỹ cùng, chi biết này mấy chiêu, nhị chính là Trần Dương cảm thấy được đối phó đối thủ như vậy, căn bản là không cần làm cái gì biến hóa.

Về phần là thế nào loại khả năng, vậy mỗi người một ý, nếu là sau trong lời nói, vậy rất không thể tưởng tượng nổi, dù sao Trần Dương mới gia nhập Thần Ma thánh địa nửa năm không đến mà thôi.

"Trần Dương, uy vũ!"

"Trần Dương, khí phách!"

Nguyên bản này tại luyện khí các không thể đợi thấy, thường xuyên bị người bắt nạt đệ tử nhóm một đám kích động vùng tay hô to, hô quát tiếng động truyền khắp toàn trường, rung động lòng người. Bọn hắn bị ức hiếp lâu, trong lòng sớm đã có một cỗ tức giận, hiện tại Trần Dương trông rỗng xuất hiện, theo chân bọn họ giống nhau bị cao tăng đệ tử ức hiếp, bọn hắn trong lòng tự nhiên mà vậy sẽ có một loại cùng chung mối thù cảm giác, hy vọng Trần Dương có thể sáng tạo kỳ tích.

Mà Trần Dương như thể khí phách đem cao tăng đệ tử đã bại, chẳng khác gì là giúp bọn hắn xả giận, bọn hắn tự nhiên vô cùng hưng phấn, giống như đứng ở trên đài liếc nhìn bát phương là chính mình.

Vương Cường kích động đã nói không ra lời, hắn là một cái người chủ nghĩa duy vật, Trần Dương lại dùng mặt khác một loại bất đồng phương thức chinh phục hắn.

Lăng Vũ Huyền, Phùng Tiểu Huyền, Trương Ngọc phong, Cao Lập Đồng, từng người biểu tình bất đồng, nhưng mà bọn hắn trong mắt đều có tia sáng kỳ dị chớp động.

"Thiên phú dị bẩm, quả nhiên là thiên phú dị bẩm, kẻ này không đến ta thôi thể các, quả nhiên là sư cao thủ nặng thiên vật!" Thối thể các Thủ tịch trưởng lão Lô Chấn hơi có vẻ kích động nói.

"Lão gia này, mò mẫm cái gì? Trần Dương là ta luyện khí các đệ tử, hắn thiên phú là là luyện khí mà sinh!" Đoạn Thiên Hồi không hề giận nói.

"Ta nghĩ, hắn hẳn là càng thêm thích hợp ta trấn ma điện, bởi vì này loại bề nghệ thiên hạ, duy ngã độc tôn bá đạo khí thể, chỉ có ta ma đạo chí tôn mới có thể có!" Trần ma điện Thủ tịch trưởng lão Cuồng Chiến mở miệng, màu đỏ nhạt đôi mắt bên trong tình quang bùng lên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Còn có ai?

"Còn có ai?"

Trên đài cao, Trần Dương khoanh tay mà đứng, một cỗ có ta vô địch khí thể phát ra mà ra, liếc nhìn dưới đài đông đảo đệ tử, khí phách vô song.

Kỳ thật mặc kệ là kiếp trước Tiêu Vân, vẫn là kiếp này Trần Dương, bọn hắn đều là cùng loại người, đều là vì đạt tới mục đích mà không tiếc hết thảy đại giá người, liêu lĩnh, đánh vỡ nam tường cũng không quay đầu lại.

Bọn hắn trong cơ thể, đều có một loại hiếu chiến ước số ẩn núp, trong ngày thường đều là che dấu đứng lên, rất khó phát hiện, một khi chiến ý bị gọi lên, bị kích thích, liền càng không thể vãn hồi, sẽ nháy mắt theo một con cừu hóa thành một đầu hung ác hùng sư.

Làm song phương dung hợp, cái loại này khí thể liền càng cường thịnh, ngày thường gian Trần Dương chỉ lo tu luyện, không có tham dự bao nhiêu chiến đấu, cho nên hắn mới có thể biểu hiện thập phần bình tĩnh, nhưng mà giáp mặt lâm không thể không chiến cục diện lúc, hắn cũng sẽ không có chút cổ kị chiến, chiến đến chết, chỉ cần còn có một hơi, liền gấp vẫn chiến đấu đi xuống.

Là võ mà sinh, là chiến mà sống!

Ủng hộ này hết thảy nguồn suối, đến từ chính Trần Dương trong cơ thể kia một viên ma luyện ngàn năm như trước không có lưu lạc đạo tâm, Địa ngục ngàn năm, minh châu bị long đông, giờ khắc này, bắt đầu nở rộ ra thuộc loại hắc sáng lạnh sáng rọi.

Nhìn xem trên đài cao, kia bá đạo vô song thiếu niên, kia cỗ chưa từng có từ trước đến nay không e ngại hết thảy khí thể, rất nhiều người hồ thẹn cúi đầu, bọn hắn trong lòng xấu hổ, nhiều năm tu luyện con đường làm cho bọn họ sớm đã bị lạc mình.

Tu luyện, cũng không phải thiên phú tốt là có thể, tu luyện tu chính là cái gì? Tu chính là tiền, tu chính là số mệnh.

Không có tốt đẹp chính là bối cảnh, không có thế lực lớn ủng hộ, không có đại lượng linh thạch dự trữ, không có nghịch thiên số mệnh tao ngộ đại cơ

duyên, "Đạt tới vô đạo đỉnh phong" chính là một câu lời nói suông.

Bọn hắn rất nhiều người đều không có rất tốt bối cảnh, không có thể lực lớn ủng hộ, chỉ có thể dựa vào chính mình, tại tu luyện đồng thời còn muốn tìm kiếm rất tốt tài nguyên, có chút thời điểm thậm chí chính là đơn thuần vì sống sót.

Kia khóa đạo tâm sớm đã lâm vào trần, đã sớm quên vừa mới bắt đầu lúc tu luyện trong lòng vô thượng giấc mộng, bọn hắn thay đổi, nhưng lại không biết là chính mình bị hoàn cảnh thay đổi, vẫn là hoàn cảnh cải biến chính mình.

Mặc kệ phạm là người cũng tốt, vô giả cũng được, chung quy trốn không lối thoát một cái lợi tự.

Hôm nay, lần thứ hai cảm nhận được kia chưa từng có từ trước đến nay một lòng hướng vô vô đạo lòng của, kia liễu lĩnh chỉ vì đi thông đỉnh phong khí thể cùng quyết tâm, rất nhiều người tỉnh ngộ, như ở trong mộng mới tỉnh, tại tu luyện trên đường bọn hắn đã đi sai lệch, nhưng mà hiện tại bị cuốn hút, có lẽ còn có cơ hội tìm lại đến chính xác đường.

"Trần Dương uy vũ!"

"Trần Dương vô địch!"

Rất nhiều ủng hộ Trần Dương bị Trần Dương cuốn hút luyện khí các đệ tử bắt đầu hoan hô, bọn hắn theo Trần Dương trên người thấy được hy vọng.

Trần Dương sức cuốn hút, làm cho bọn họ tại đây điều nghịch thiên tu luyện con đường trên, này nhấp nhô mọc thành bụi, bụi gai dày đặc trên đường, thấy được đi thông vô đạo đỉnh phong có thể, thấy được một tia hy vọng.

"Còn có ai!" Trần Dương ngửa mặt lên trời hét lớn, khí thể càng cường thịnh, giờ phút này hắn có thể cảm giác được rõ ràng trong cơ thể có nào đó lực lượng thần bị tại khuếch tán, đó là, đến từ chính diệt hồn sư bốn nguyên bên trong lực lượng.

"Còn có ai!" Trần Dương tiếng quát rơi xuống, ủng hộ Trần Dương đệ tử nhóm đồng thời vung tay hô to, trường diện kinh sợ lòng người, không đích thân tới kỳ cảnh, vĩnh viễn không thể hiểu được Trần Dương cái loại này sức cuốn hút đến tột cùng đến cỡ nào khủng bố.

"Còn có ai!"

"Còn có ai!"

"Còn có ai!"

"Hỗn trưởng!" Trong đám người, Hàn Lỗi sắc mặt âm trầm, lửa giận trong lòng hùng hực thiêu đốt, trường hợp như vậy hắn căn bản là thật không ngờ, trận này nhìn như lấy nhiều khi ít chiến đấu, cư nhiên thành tựu Trần Dương, khí chân khí hắn sôi gan.

"Lực ngưng tụ, đây là lực ngưng tụ a, Các chủ đại nhân ánh mắt rất cay độc, nói không chừng Trần Dương thật có thể đủ trọng chấn luyện khí các!" Đoạn Thiên Hồi cũng bị hiện trường cái loại này không khí cuốn hút, kích động nói năng lộn xộn.

"Có loại người, trời sinh chính là đứng đầu, có lẽ nói là thiếu niên này đi?" Đan linh các Thủ tịch trưởng lão Ngô Thanh Phong, nhìn xem giữa sân kia phong thái tuyệt thế thiếu niên, nhẹ giọng tự nói.

"Trần Dương, ta yêu ngươi!" Phùng Tiểu Huyền trong lòng kích động vạn phần, thiếu chút nữa đem những lời này hô lên đến.

"Trần Dương ca ca tốt tốt đúng hay không? Đúng hay không? Tiểu Thanh! A a a. . . ." Lăng Vũ Huyền kích động thân thể phát run, mặt của nàng bàng đều đỏ, nàng đã hoàn toàn bị trên đài cái kia khí phách nam nhân chinh phục, khắp tiểu Thanh thất tác dùng sức lay động.

"Ki ki ki ki!"

"Ta sớm muộn gì cũng bị ngươi bóp chết a. Khụ khụ khụ!" Tiểu Thanh khóc, cho đã mất là lệ.

"Thế nào? Thế nào thậm chí trên ? Như vậy điểm nhỏ nhỏ bản lĩnh, liền kinh sợ cư trú các ngươi? Trên a, đều lên cho ta a!" Hàn Lỗi hỗn hển hét lớn, chung quanh đệ tử thậm chí từ từ cúi đầu.

"Triệu viêm, ngươi trên!" Hàn Lỗi một cước đem một gã đệ tử đá ở trên mặt đất lăn vài vòng, chỉ vào một gã đáng người khời ngộ như là núi nhỏ một loại thanh niên quát.

"Vâng, Đại sư huynh!" Kia thanh niên gật gật đầu, không có chút nào do dự, xoay người liền đối với lôi đài đi đến.

"Triệu viêm, ta vất vả đem ngươi theo thối thể các mang đi ra, không phải cho ngươi mất mặt, nếu là ngươi thất bại, sẽ không phải về tới gặp ta !" Nhìn xem thanh niên bóng lưng, Hàn Lỗi ngữ khí âm hàn nói.

"Yên tâm đi, Đại sư huynh!" Triệu viêm cước bộ dừng một chút, nhanh hơn độ đối với lôi đài phóng đi.

"Một đám phế vật, chẳng thể trách không ai nguyện ý đến luyện khí các!" Hàn Lỗi phẫn nộ chỉ vào chung quanh một đám đệ tử quát mắng, chút không có kỷ chính mình tìm từ, rất nhiều người trong mắt đều hiện lên một tia phẫn nộ, bất quá lại không người dám biểu lộ ra đến.

Lí Hưởng Bắc giờ phút này thần sắc cũng trở nên trịnh trọng đứng lên, nhìn về phía Trần Dương ánh mắt đã không có trước kia tùy ý, hơn một tia kiêu kị, còn có lo âu, mục tiêu của hắn là luyện khí các Đại sư huynh, bất luận cái gì trở ngại hắn cấp cao mọi người cũng bị hắn rõ ràng.

Tuy rằng trước mắt Trần Dương còn không có gọi nhíp Đại sư huynh Hàn Lỗi thực lực, nhưng mà có chút thời điểm, thực lực không thể quyết định hết thấy, nhất là tại một môn phái bên trong, thanh danh sẽ xếp hạng đệ nhất vị, hiển nhiên, trải qua hôm nay liên tục mấy tràng phá vỡ tính chiến đấu sau, Trần Dương thanh danh đã bắt đầu nước lên thì thuyền lên.

Đây là một cái trở ngại, nhất định thu dọn!

Lí Hưởng Bắc trong mắt hàn quang lập lòe, hắn lại nhiều một cái nhất định phải đã bại đối thủ, không đúng, không thể nói rõ đối thủ, bởi vì hắn cũng không có đem Trần Dương thực lực để vào mắt.

"Luyện khí các, Triệu viêm, thỉnh chỉ giáo!"

Lúc này, Triệu viêm đã tại mọi người nhìn chăm chú bên trong đã rơi vào trên lôi đài, dáng người khôi ngô như là núi nhỏ một loại, tu vi của hắn rất cường đại, tu vi tại thai tức cảnh ngũ trọng thiên, hơn nữa là theo tùy Hàn Lỗi theo thói thể các tới được, cũng là một gã thói thể hình võ giả, thực lực tại luyện khí các có thể xếp hạng trước thất trong vòng, thậm chí rất cao.

Nhìn thấy Triệu viêm lên sân khấu, rất nhiều người trên mặt bắt đầu hiện lên vẻ lo lắng, Triệu viêm tại luyện khí các thanh danh không phải tốt lắm, không phải bởi vì hắn thích hoành hành ngang ngược khi dễ nhỏ yếu, mà là vì vậy người quá mức khủng bố.

Luyện khí các đệ tử đối với Triệu viêm đánh giá có lưỡng chủng, một loại là tâm ngoan thủ lạt, còn có một loại chính là ma quỷ.

Triệu viêm, ra tay ngoan độc, phạm là là địch nhân, dưới tay chưa bao giờ lưu nhân chứng sống, cho dù là đồng môn sư huynh đệ, tại trên tay hắn cũng sẽ không lưu một cái đầy đủ thân thể.

Tu vi kém một cái đại cảnh giới, đồng dạng là thói thể hình võ giả, Trần Dương còn có thể thắng lợi sao? Trần Dương còn có ưu thế sao? Rất nhiều người bắt đầu lo lắng.

"Oanh!"

Triệu viêm đang nói rơi xuống, liền đối với Trần Dương khôi xướng mạnh mẽ thể công, hắn cũng là một gã thói thể hình võ giả, cho nên không có sử dụng binh khí, trực tiếp tay không đối với Trần Dương đánh tới, từng quyền trực chỉ yếu hại, ra tay tàn nhẫn quyết đoán.

"Bang bang phanh!"

"Đang đang đang!"

Vừa mới bắt đầu một cái va chạm, Trần Dương liên tục bị đối phương nện hơn mười quyền, thói thể hình võ giả chính là danh bất hư truyền, mỗi một quyền đều ẩn chứa lực lượng cường đại, thân thể hắn cư nhiên xuất hiện mảnh liệt cảm giác đau, trước kia thực là không có bao nhiêu cảm giác.

Bất quá, cũng gần là cảm giác đau mà thôi.

"Kim cương thể!"

Nhìn thấy công kích cũng không có hiệu quả, Triệu viêm hét lớn một tiếng, trên thân thể cơ thể bắt đầu kịch liệt phồng lên, rồi sau đó bắt đầu áp súc, cuối cùng hình thể thân kỳ áp súc một vòng, nhỏ số 1, nhưng mà lực lượng lại bị áp súc càng khủng bố, đây là một loại vũ kỹ, áp dụng ở thói thể hình võ giả vũ kỹ.

"A!" Triệu viêm rống to, như là vừa nhấc máy ủi đất giống nhau đối với Trần Dương phóng đi, xem chung quanh quan chiến đệ tử một đám kinh hồn táng đả, thật không ngờ Triệu viêm cư nhiên đem này bộ linh giai cao nhất vũ kỹ tu luyện thành công, cái này Trần Dương huyền.

"Kim cương thể? Chỉ có người sẽ sao?" Trần Dương khóe miệng vì kiêu, hắn tại võ các ngày người hơn nửa tháng, một quyền vũ kỹ còn không phải dễ như trò bàn tay.

Trần Dương hét lớn một tiếng, thân thể cư nhiên cũng bắt đầu vận vẹo đứng lên, chẳng qua thân thể hắn không phải thu nhỏ lại, mà là thành lớn, trong chớp mắt liền lớn số 1, nhìn qua vô cùng khôi ngô.

Chương 109: Run rẩy đi!

"Oanh!"

"Răng rắc!"

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, này hết thấy bất quá điện quang hóa thạch trong lúc đó, Trần Dương một quyền hung hăng đối với trên Triệu viêm một quyền, nhất thời một cỗ cường đại năng lượng dao động thổi quét đài cao, linh áp tàn sát bừa bãi, đỉnh tai nhức óc tiếng vang không ngừng quanh quẩn.

Tại nơi thật lớn tiếng vang trong, còn có rất nhỏ tiếng gãy xương, bụi mù bên trong, nhất đạo thân ảnh bay ngược đi ra ngoài, mọi người tâm đều nhắc tới cỗ hống, bọn hắn thấy không rõ bay rót ra ngoài người kia đến tột cùng là ai.

Rất nhiều người tại kỳ quái, hiện tại chiến đấu cũng không phải thuộc loại siêu cấp cao ngoài, vì cái gì sẽ thấy bọn hắn hết hồn? Cao. Triệu thay nhau nổi lên? Thật sự là quái tai!

"Run rẩy đi, để nhũ nhóm!" Đại hoi lang người lập dựng lên, chiến đấu kết quả nó không nhìn cũng biết.

Rốt cục, bụi mù tán đi, nhất đạo thân ảnh trùng điệp nện ở lõi đài phía trên, đúng là Triệu viêm. Giờ phút này hắn cả người là huyết, thân thể như là vỡ vụn đồ sứ một loại vỡ ra từng đạo vết máu, đã hôn mê đã qua.

Mà Trần Dương, lông tóc không tổn hao gì, lẳng lặng đứng ở tại chỗ, trong mắt, hào quang nhấp nháy.

"Trần Dương vô địch!"

"Úc úc úc úc!"

Chứng kiến kết quả nháy mắt, ở đây rất nhiều đệ tử cũng nhin không được đứng dậy vung tay hô to, gọi thắng xem đã ghiên, như vậy chiến đấu, xem quá mức có vẻ.

Cho dù một ít mặt khác phân các đệ tử, cũng đều là một đám trong lòng nắm một phen hân, xem hết hồn.

Vừa mới bọn hắn còn tại phiền não, vì cái gì muốn tới quan sát luyện khí các loại này không có trình độ chiến đấu, nhưng mà hiện tại bọn hắn ý tưởng thay đổi, hôm nay tới thật sự là rất giá trị, nếu là không đến, như thế nào một cái tổn thất không nhỏ.

"Thối thể thiên tài, thối thể thiên tài a, kẻ này nhất định phải gia nhập ta thối thể các, nhất định!" Thối thể các Thủ tịch trưởng lão Lôi Chấn đứng dậy, kích động quát to, chút không có cảm thấy được nơi này là luyện khí các, mượn sức luyện khí các đệ tử có cái gì không ổn.

"Lão huynh, đừng như vậy kích động khỏe không? Trần Dương là luyện khí các đệ tử!" Đoạn Thiên Hồi bĩu môi.

"Tứ chỉ phát triển, ý nghĩ đơn giản gia hỏa trại tập trung, có cái gì tốt đi? Vẫn là ta trấn ma điện thích hợp hắn, loại này bá đạo khí chất rất thích hợp ma đạo ." Trấn ma điện Thủ tịch trưởng lão Cuồng Chiến mở miệng.

"Người nói cái gì? Người cái tử yêu nhân, muốn hay không hiện tại làm một hoi?" Lôi Chấn giận dữ.

"Làm tự giữ, sợ người hay sao?" Cuồng Chiến cũng nhất bụng hỏa.

"Hai vị không thể nhiều hơn nhần nại nhần nại sao? Làm trò đệ tử mặt." Ngô Thanh Phong bắt đắc dĩ mở miệng.

Đoạn Thiên Hồi hướng bên cạnh nhích lại gần, cách này hai vị này xa một chút tốt nhất.

"Phế vật, đều là phế vật!" Hàn Lỗi sắc mặt xanh mét, cái trán phía trên gân xanh giậm chân giậm dữ, tức giận cả người phát run, một quyền đem mặt đất nện ra một cái đại lỗ thủng, dọa chung quanh đệ tử vội vàng lui về phía sau.

"Đem Triệu viêm cái tên kia ném ra, đuổi ra luyện khí các!" Hàn Lỗi hét lớn, sôi gan.

"Đại sư huynh, không cần tuyệt tình như vậy đi?" Một gã đệ tử nhỏ giọng hỏi.

"Người nói cái gì?" Hàn Lỗi xoay người lại, ánh mắt lạnh như băng nhìn tên kia đệ tử, không hề cảm tình nói: "Người là Đại sư huynh?"

"Là vâng, thuộc hạ cái này đi!" Đệ tử kia dọa cả người mồ hôi lạnh, nhin không được xoa xoa mồ hôi trên trán châu, phát phát tay, lập tức có vài tên đệ tử đi theo.

"Trần Dương, người tiến bộ vô cùng nhanh a, không cần quá kiêu ngạo, rất nhanh người liền gặp thất bại, thất bại thảm hại!" Hàn Lỗi trong mắt lập lòe hung ác quang mang, gắt gao nhìn chăm chăm trên đài kia hấp dẫn mọi người ánh mắt thiếu niên.

Khi hắn chứng kiến Lăng Vũ Huyền nhìn về phía Trần Dương cái loại này không che dấu chút nào sùng bái ánh mắt lúc, lửa giận trong lòng càng thịnh vượng, răng nanh đều nhanh bị cắn nát.

"Tiện nhân!" Hàn Lỗi trong lòng tức giận mắng.

Trên đài, Trần Dương khoanh tay mà đứng, mặt không chút thay đổi, hắn nửa người trên quần áo đã nổ, lộ ra kia rắn chắc màu đồng cổ thân hình, phong thất lung chặt hẹp gánh, nhìn qua cực đủ sức bật, quả thực chính là hoàn mỹ nhất tác phẩm nghệ thuật.

Hắn nhìn quanh bốn phía, trong suốt đôi mắt không hề bận tâm, chiến đấu lâu như vậy, hắn tiêu hao cũng không nhỏ, nhưng mà hắn sẽ không lui bước, hắn không biết lui bước là cái gì, cho tới nay đều là.

Hôm nay, chính là muốn chiến cái long trời lở đất, chiến say sưa đầm đìa.

"Còn có ai?" Trần Dương ngửa mặt lên trời rống to, như là phát điên một loại.

"Còn có ai?" Dưới đài, đông đảo ủng hộ Trần Dương đệ tử đồng thời vung tay hô to, trận này mặt, này trận thế, tưởng thật rung động vạn phần.

"Tốt, không sai biệt lắm, nên thay người!" Đoạn Thiên Hồi trong lòng tự nói một tiếng, chậm rãi đứng dậy, quát to: "Nhưng còn có người khiêu chiến? Nếu là không có, bài vị thi đấu tiếp tục tiến hành, không cần lãng phí thời gian!"

"Ta tính tình phải rất tốt!" Đoạn Thiên Hồi thanh âm thành lớn, ngữ khí vô cùng trầm thấp, thậm chí còn ẩn chứa một tia sát khí, hiển nhiên, vị này luyện khí các Thủ tịch trưởng lão đã bị những thứ này mất không tôn trọng đệ tử nhóm chọc giận.

Đoạn Thiên Hồi đang nói rơi xuống, ở đây luyện khí các đệ tử đều trầm mặc, người xem xem ta, ta xem nhìn người, chính là không ai đi lên khiêu chiến.

Đoạn Thiên Hồi nhú mày, quát to: "Khiêu chiến thi đấu chấm dứt, hiện tại, bài vị thi đấu tiếp tục tiến hành, thay người!"

Trên đài, Trần Dương nhìn thoáng qua Đoạn Thiên Hồi, không nói gì, sạch sẽ lưu loát nhảy xuống.

Bài vị thi đấu tiếp tục bắt đầu, Trần Dương xuống sân khấu, kia cổ áp lực tiêu thất, chậm rãi luyện khí các đệ tử bắt đầu sinh động đứng lên, một ít đệ tử bắt đầu nhảy nhót khiêu chiến trong lòng mục tiêu, chiến đấu tiếp tục tiến hành.

Nhưng mà trải qua Trần Dương Cường mới vừa kia một hồi kinh diễm mờ mịt, mặt sau chiến đấu lại thế nào kịch liệt, đều đưa ra không dậy nổi mọi người hứng thú, tại bọn hắn xem ra chính là không có Trần Dương chiến đấu phần kịch.

Đây là một cái không thể đạt tới cao. Triều.

"Dương ca, người quá lợi hại." Nhìn thấy Trần Dương đi tới, Vương Cường lập tức cười híp mắt ngênh tiếp, kích động nói.

"Không có gì, may mắn!" Trần Dương mỉm cười, cũng không có nhiều lời.

"Vương tiểu tử, xem ra lúc này đây bài vị thi đấu sau, lão tử thân nhau tốt huấn luyện huấn luyện người, bằng không người sẽ đầu lão tử người." Đại hội lang người khuôn người dạng tiêu sái lại đây, truyền âm nói.

"Được rồi, ta cũng như vậy cảm thấy được!" Vương Cường bất đắc dĩ mở miệng.

"Trần Dương. . . ." Lăng Vũ Huyền giờ phút này cũng đã đi tới, biểu hiện có chút không yên, sắc mặt ửng đỏ nhìn Trần Dương, ngượng ngịu nói không ra lời.

"Có gì chỉ giáo?" Trần Dương nhàn nhạt nói.

"Người vừa mới quá tuyệt vời, rất lợi hại!" Lăng Vũ Huyền ngẩng đầu lên, mở to linh động mắt to, đỏ mặt nói một câu, liền xoay người chạy ra.

Chung quanh đệ tử nhìn thấy một màn này, lập tức trợn mắt há hốc mồm, phi thiên Tiểu ma nữ làm sao vậy? Bạo lực thanh giao tiểu la lệ cư nhiên thẹn thùng? Ta không nhìn lầm đi? Thế giới này quá điên cuồng!

"Lại là một viên tốt cái trắng, sắp bị trư cùng a. . . ." Đại hội lang chớp mắt, miệng rộng liệt đến bên tai chỗ, hắc hắc ngây ngô cười, không biết nghĩ tới điều gì thiếu nhi không nên trường diện.

Không có đi quân Lăng Vũ Huyền, Trần Dương xuất ra một bộ quần áo mặc vào.

"Trần sư đệ, không thấy đi ra a, chân nhân dấu điểm cùng!" Lúc này, đã lâu Lưu Long cũng đã đi tới, thần tình mỉm cười.

"Lưu sư huynh quá khen, chính là việc nhỏ, không đáng nhắc đến!" Trần Dương cười xua tay.

"Thật sự là hổ thẹn, trước kia ta còn đem người trở thành thành thái điều đối đãi, vẫn không có cho cũng đủ coi trọng, hổ thẹn, hổ thẹn." Luru Long có chút không tốt ý tứ nói, trong mắt tràn đầy xin lỗi.

"Luru sư huynh nghiêm trọng, tại luyện khí các trong, đối với ta Trần Dương rất chân thành tha thiết là người, ta còn là ta, chúng ta vẫn là bạn tốt, không cần muốn nhiều lắm." Trần Dương lập tức nghiêm túc nói, hẳn cường đại, cũng là vì rất tốt còn sống, bảo hộ phải bảo vệ người, nếu là bởi vì cường đại mà khiến chung quanh bằng hữu rời xa người, thì phải là lớn nhất bi ai.

Kiếp trước, hẳn chính là một lòng hướng võ, xem nhẹ rất nhiều chuyện, kiếp này, quyết không thể lại như vậy.

"Trần sư đệ nói đúng, ngu huynh khuôn sáo cũ, người cũng là người, ha ha ha. . . ." Luru Long không tốt ý tứ gãi gãi đầu, lập tức vui vẻ nở nụ cười, hẳn cũng sợ, sợ bằng hữu một bước lên mây sau quên hẳn.

Tại luyện khí các bên trong, Luru Long không có bằng hữu, Trần Dương là duy nhất một cái tôn trọng người của hắn, cho dù hắn tại người khác trước mặt thực nhu nhược, nhưng mà như trước tôn trọng, điều này làm cho hắn thực cảm động.

"Đi thôi, kế tiếp chiến đấu không nhìn cũng được, trở về hảo hảo chuẩn bị chuẩn bị, nghênh đón ngày mai khiêu chiến!" Trần Dương mỉm cười, mở miệng nói.

Mấy người gật đầu đồng ý, tại rất nhiều người nhìn chăm chú xuống rồi đi quảng trường.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Vương Cương cố gắng

Buổi chiều, trăng sáng mới lên, trong thiên địa một mảnh mông lung.

Tu luyện nửa ngày Trần Dương cùng đại hôi lang đi tới luyện khí động, nơi này như trước lửa nóng, "Đỉnh đỉnh đang đang" gõ âm thanh không dứt bên tai.

Bài danh thi đấu chỉ tại Bạch Thiên cử hành, luyện khí các đệ tử nhóm vẫn là so sánh cố gắng, buổi tối tiếp tục tới nơi này luyện khí.

Người kia thân phận đã trôi lên mặt nước, hiển nhiên chính là thập phần im lặng, thậm chí tại luyện khí các đều không có vài người nhận thức Trần Dương, cho nên đan linh các, thối thể các, trấn ma điện, thánh kiếm các muội chỉ nhóm đã phụng mệnh rời đi.

Mấy ngày liên tiếp bày ra thực lực, tin tưởng Trần Dương đã thấy được, kế tiếp muốn thực hiện mượn sức thủ đoạn.

Bất quá nếu là bọn hắn biết, Trần Dương cho tới nay đều ở cố gắng tu luyện, đối những thứ này cái gọi là bày ra thực lực căn bản là chưa từng có nhiều chú ý, không biết bọn hắn sẽ có cảm tưởng thế nào, đây chính là mười mấy tên mê người muội chỉ a, tại luyện khí các gần một tháng, ăn bao nhiêu khổ a?

Luyện khí trong động.

Nguyên bản đang rèn đệ tử nhóm, nhìn thấy Trần Dương đi vào, đều không hẹn mà cùng dừng trong tay gỗ, dùng các loại ánh mắt nhìn suy nghĩ trước đây không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng thiếu niên.

Một ít ủng hộ Trần Dương đệ tử, lại cười chào hỏi, trong mắt tràn đầy sùng bái chỉ sắc.

Nhưng mà càng nhiều người là ghen tị, là khó chịu, Trần Dương có thể, bọn hắn vì cái gì không thể?

Ý nghĩ như vậy mạnh xuất hiện, "Leng keng thùng thùng" gõ âm thanh lần thứ hai vang lên, bọn hắn rèn càng thêm ra sức, giờ khắc này, so với kia một ít mê người muội chỉ nhóm đứng ở một bên quan sát càng thêm ra sức.

Trần Dương bất vi sở động, sắc mặt bình tĩnh tiêu sái đến luyện khí động ở chỗ sâu trong đệ tử rất thưa thớt khu vực, bắt đầu rèn đứng lên.

Nơi này hỏa diễm độ nóng vốn lấy Trần Dương tu vi là chống đỡ không được bao lâu, nhưng mà hắn đã gieo trồng bốn mạng chân hỏa, thân thể đã hình

thành kháng thể, hơn nữa bắt diệt kim thân, chống cự nơi này hóa điểm tự nhiên khỏi phải nói.

"Đồng!" Trần Dương huy động trong tay đại chùy, mạnh mẽ đánh tại quặng sắt trên, luyện khí thai rất nhỏ run đứng lên, động tác của hắn càng lúc càng nhanh, kia thô quặng sắt bắt đầu ở trong tay hắn chậm rãi biến dạng.

Tu vi chậm chạp không thể đột phá, vừa muốn đổi mặt đến từ khắp nơi khiêu chiến, Trần Dương chỉ có thể theo luyện khí trên cảm ngộ kiếm đạo, tăng cường kiếm đạo tu vi, hy vọng có thể nhiều tăng thêm một chút thực lực.

"Leng keng thùng thùng!"

Gỗ âm thanh không dứt bên tai, khi thì nhẹ nhàng dồn dập, khi thì thông thả mạnh mẽ, Trần Dương tâm thần đã toàn bộ đắm nhập trong đó, không thể tự kiềm chế.

Thời gian như nước chảy giống rất nhanh xẹt qua, trong chớp mắt liền đã tới đêm khuya thập phần, nguyên bản tứ ngã chông vó nằm trên mặt đất đại hồi lang như là định rồi đồng hồ báo thức một loại cao ngất mở hai mắt ra, nhất lữ hàn quang hiện ra.

Nó nhảy dựng dựng lên, lén lút mọi nơi nhìn, nhìn thoáng qua còn tại rèn Trần Dương, cười hắc hắc, thần tình nhân tính hóa vẻ hưng phấn, mại mở tứ chích chân liên đới với luyện khí động ở chỗ sâu trong chạy đi.

Hơn một lần thành công cắn nuốt tâm trái đất liệt diễm bốn nguyên hỏa chủng, khiến đại hồi lang thường tới ngon ngọt, trong lòng như là có mấy ngàn con kiến tại đi giống nhau, biến thành nó tâm dương khó nhịn, nếu không phải cắn nuốt hỏa chủng sau nhất định phải nghỉ ngơi một lát, nó đã sớm lại hành động.

Hiện giờ hỏa chủng luyện hóa xong, đã bị nó hoàn toàn hấp thu, nó liền khẩn cấp rời đi, trải qua lần trước đoạt lấy, nó đã có một ít kinh nghiệm, không cần Trần Dương hỗ trợ cũng có thể.

Mà Trần Dương hiện tại đang chuẩn bị ứng phó bài vị thi đấu, không thích hợp cắn nuốt hỏa chủng lớn mạnh bốn mạng chân hỏa, cho nên nó lựa chọn một mình tiến đến.

Trần Dương như trước tại rèn, kia nguyên bản thùng nước kích thước quặng sắt, hiện tại đã trở nên chỉ có tiểu thoi kích thước, mà ở Trần Dương thần thức hải bên trong, tượng trưng cho kiếm đạo cùng binh đạo thần thức, đã ở không ngừng chấn động.

Bên kia.

Luyện khí phong một chỗ hẻo lánh đồi núi trên, nhất đạo thân ảnh khôi ngô đang dưới ánh trăng trần trọc xê dịch, hô quát không ngừng bên tai, kinh phong đem chung quanh cỏ cây thổi ào ào vang lên.

Ánh trăng chiếu vào trên mặt của hắn, lộ ra một bộ quen thuộc khuôn mặt, đúng là Vương Cường.

Giờ phút này, hắn đang liều mạng tu luyện, toàn thân đều là mồ hôi, nhưng mà ánh mắt của hắn lại vô cùng kiên nghị, vô cùng chấp nhất, nhếch môi, dù là một thờ nặng hô hô khí, cũng không có một chút nhú mảy.

Giờ khắc này Vương Cường, là chân thật nhất Vương Cường, cùng vừa mới bắt đầu Trần Dương tại Giang Ninh thành nhìn thấy khi giống nhau.

Đi vào Thần Ma thánh địa gần nửa năm, tuy rằng vẫn không có đột phá tính tiến triển, nhưng mà Vương Cường một mực khổ luyện không chừa, tu vi của hắn sớm đã đột phá ngưng thần cảnh, tiến vào thai tức cảnh, tại tu vi trên đã chạy tới Trần Dương trước mặt.

Tuy rằng ngày thường gian Vương Cường hi hi ha ha, đi theo đại hồi lang mặt sau bị đánh, nhưng mà hắn cũng thập phần vui vẻ, tu vi của hắn một khắc đều không có buông, Trần Dương cùng đại hồi lang đi ra ngoài làm việc, hắn liền một người ở trong này tu luyện, gió mặc gió, mưa mặc mưa, gần nửa năm.

Tại đại hồi lang dưới sự trợ giúp, tiến bộ của hắn rất nhanh, không thể không nói, hắn học được rất nhiều, quan trọng nhất là bị Trần Dương ảnh hưởng, Trần Dương là hắn thần siêu việt tâm bia to.

Vương Cường gia là một cái tiểu gia tộc, bắt quy chúc Giang Ninh thành cảnh nội, tại Giang Ninh thành cùng Lạc Nhật thành ở giữa một cái bộ lạc bên trong, nơi đó thừa hành chính là luật rừng, gia tộc của hắn vẫn đều ở vào chiến đấu bên trong, trong bộ lạc này cường đại gia tộc lại luôn luôn phải đi bóc lột một phần.

Gia nhập Thần Ma thánh địa, là hắn lớn nhất nguyện vọng, hắn thành tu luyện, thành đạt được cường đại tu vi, như vậy tự cũng không lại có người đi khi dễ gia tộc của hắn, tộc nhân cũng có thể qua trên bình an cuộc sống.

Cho nên, hắn một mực cố gắng, cố gắng của hắn là yên lặng, cùng Trần Dương im lặng giống nhau, không ai có thể thấy.

Lúc này đây luyện khí các bài vị thi đấu, tại Trần Dương cổ vũ xuống, hắn cũng chuẩn bị tham gia, tăng lên thực tế chiến đấu kinh nghiệm, cho nên hắn tu luyện càng thêm ra sức.

"Tất cả mọi người biết ta cùng dương ca pha trộn, ta muốn cố gắng!"

"Không thể thua, không thể bại, bằng không sẽ làm dương ca mất mặt!"

"Ta muốn cố gắng!"

"Cố gắng tu luyện!"

"Thắng mấy tràng xinh đẹp chiến đấu!"

Vương Cường gầm nhẹ, trên mặt tràn đầy kiên nghị cùng bất khuất, tại dưới ánh trăng, tại đồi núi gian, nơi này, để lại Vương Cường này quật cường bất khuất thiếu niên mồ hôi cùng cố gắng, còn có. Thanh xuân!

Rất cực, một đêm thời gian trôi qua.

Sáng sớm.

Vương Cường theo tu luyện bên trong tĩnh lại, trên mặt tràn đầy kiên nghị chi sắc, hoạt động hoạt động thân thể, liền đối với trên đỉnh núi chạy tới.

Bên kia.

Luyện khí trong động, Trần Dương cũng đình chỉ rèn, tại trong tay hắn cầm một phen ám màu xanh trường kiếm, trường kiếm không phong, phong cách cổ xưa tự nhiên, nhìn qua có chút chậm chạp, nhưng lại làm cho người ta một loại giải thích không được cảm giác, giống như, đây là một phen bị che dấu phong mang thần binh một loại.

Nhìn xem trường kiếm trong tay, Trần Dương vừa lòng gật gật đầu, đem chi thu vào linh giới bên trong.

Bên cạnh, đại hội lang chính phờ phạc quỹ rạp trên mặt đất, nó trên người tràn đầy máu tươi, còn có vài đạo khủng bố miệng vết thương, nó đôi mắt khép hờ, trên mặt còn có người tỉnh hóa vẻ thống khổ.

Màu tím bên trong mang theo nhiều điểm bạch quang hỏa điểm tại nó thân thể phía trên thiêu đốt, khiến nơi này độ nóng rồi đột nhiên lên cao gần một nửa.

Thân thể hắn trên miệng vết thương đã ở dưới loại tình huống này chậm rãi khép lại, cuối cùng biến mất không thấy.

Trần Dương chau mày, trong mắt hiện lên một tia thần thiết, hiển nhiên, đại hội lang vì cướp lấy hỏa linh bốn nguyên hỏa chủng, trả giá thảm thối đại giá.

"Ôi." Rất nhỏ thân. Ngâm âm thanh truyền ra, đại hội lang mí mắt run lên đầu chậm rãi mở, trong mắt tràn đầy mọi mệt mỏi chi sắc, sừng sốt rất lâu, mới vừa rồi xuất hiện thần thái, nó mạnh mẽ đứng lên, cúi đầu cảm giác một lát, nhìn không được ngửa mặt lên trời sói tru đứng lên.

"Ngao ô!"

"Ô ô ô ô!"

"Oa ha ha, tiểu tử, tới hôm qua lão tử thu hoạch tưởng thật không sai a." Đại hội lang tế mi lộng nhãn nói, tuy rằng nhìn qua còn có chút mệt mỏi, nhưng mà đã không có đáng ngại.

"Đã nhìn ra!" Chứng kiến đại hội lang như thế bộ dáng, Trần Dương yên lòng, cười nói một câu, liền xoay người đối với ngoài động đi đến.

Hôm nay chiến đấu phỏng chừng sẽ so với trước kia càng thêm kịch liệt, hắn đã làm tốt chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Vương Cường chấp nhất

Sáng sớm.

Ánh sáng mặt trời mới lên, trong thiên địa một mảnh tươi mát, sinh cơ bừng bừng.

Luyện khí phong trên đỉnh núi, luyện võ quảng trường trong, đã tụ tập đại lượng luyện khí các đệ tử, còn có một ít mặt khác các đệ tử tới đây quan chiến.

Phía trước ngồi vào trên, Đoạn Thiên Hồi ngồi nghiêm chỉnh, tại hắc tử hữu là trấn ma điện, đan linh các, thối thể các, thánh kiếm các vài tên Thủ tịch trưởng lão, đương nhiên còn có Phùng Tiểu Huyền, Trương Ngọc phong, Cao Lập Đồng bậc này vài tên mặt khác phân các số 2 nhân vật.

Trong đám người, Hàn Lỗi sắc mặt âm trầm đứng ở nơi đó, chung quanh hắn đứng hơn mười người tiểu đệ, mỗi một mặt người sắc cũng không phải tốt lắm xem.

"Luyện khí các khiêu chiến thi đấu, quy củ các người là biết đến, chính đáng thi đấu, phỏng chừng các người không thể thắng lợi, hiện tại đem mục tiêu điểm tựa đặt ở Vương Cường trên người, ta đều có diệu kế." Hàn Lỗi ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, thấp giọng nói.

"Đại sư huynh yên tâm!" Hơn mười người tiểu tử cùng kêu lên xác nhận.

"Sự thành công ấy, phần thưởng một trăm khối trung phẩm linh thạch, sự thất bại ấy kết cục, tin tưởng các người hẳn là hiểu được!" Hàn Lỗi trong mắt hiện lên một tia hàn quang, lạnh lạnh nói.

"Vâng!" Mười mấy người thậm chí từ từ chủ nuốt khẩu nước miếng, cảm giác không rét mà run.

"Trần Dương, theo ta đấu, người còn non nớt điểm!" Hàn Lỗi ngẩng đầu, nhìn về phía xa xa Trần Dương, trong mắt, hàn quang ẩn hiện.

Lý Hưởng Bắc đứng ở bên kia, thần sắc bình tĩnh, bên cạnh hắn cũng ít không được đệ tử, kỳ thật hẳn hôm nay hoàn toàn không cần tới, bởi vì vừa mới bắt đầu đã nhiều ngày khiêu chiến căn bản là không tới phiên bọn hắn loại này cao tầng đệ tử, tới nơi này, hoàn toàn là muốn nhìn xem Trần Dương thi đấu, sờ sờ đáy.

Nói đến cũng kỳ quái, vì cái gì sự tình gì tiểu tử này đều có thể thò chân vào, xía vào.

Theo thời gian trôi qua, nửa canh giờ sau, luyện khí các đệ tử toàn bộ đến đông đủ, Đoạn Thiên Hồi đứng dậy, nhìn chung quanh một vòng, quát to: "Khiêu chiến bắt đầu!"

Theo Đoạn Thiên Hồi thanh âm rơi xuống, lập tức có đại lượng đệ tử đối với lôi đài phóng đi, cuối cùng một gã đệ tử giành trước được đi lên, người nọ dáng người khôi ngô, cường tráng như trâu, vừa mới đi lên lôi đài, liền quát to: "Thảm minh lỗi, khiêu chiến Vương Cường!"

Trần Dương lẳng lặng đứng ở một bên, nghe tới trên đài người thỉnh khiêu chiến Vương Cường lúc, mày liền không dấu vết nhíu nhíu.

"Tiểu tử người, cố lên, không cần cấp lão tử mất mặt!" Đại hội lang người lập dựng lên, nghiêm túc truyền âm nói.

"Tiền bối, yên tâm đi!"

"Cố lên!" Trần Dương nhìn về phía Vương Cường, mỉm cười nói.

"Dương ca, ta đi !" Vương Cường khẽ gật đầu, triển khai thân hình đối với lôi đài phóng đi.

Đi lên lôi đài, Vương Cường còn không có lễ tiết ân cần thăm hỏi, kia Thảm minh lỗi liền xuất kỳ bất ý bạo nhắc công kích, thân thể hắn nhảy dựng lên, mang theo Thái Sơn áp đỉnh chi thế phủ đầu đối với Vương Cường đánh tới.

"Ồ ô ô!" Chối tai kinh phong vang lên, thôi loạn Vương Cường quần áo, thân thể hắn rất nhanh lui về phía sau, rồi khỏi hơn mười bước sau, chân phải hung hăng đạp ở tại lôi đài phía trên, phản thủ một quyền đối với Thảm minh lỗi nghiền tiếp,

"Oanh!" Thật lớn tiếng gầm rú vang lên, hai người thân thể đồng thời bay ngược đi ra ngoài hơn mười thước.

Hai người sinh sôi ngừng, lần thứ hai hướng về đối phương phóng đi.

"Oanh!"

"Bang bang phanh!"

"Đỉnh đường!"

Kịch liệt tiếng đánh nhau không ngừng vang lên, hai người thân thể trần trọc xê dịch, tại trên lôi đài không ngừng biến hóa, linh áp tàn sát bờ bãi, linh lực dao động khuếch tán, chiến đấu dần dần tiến vào gay cấn.

Thảm minh lỗi, luyện khí các bên trong sắp xếp trên hào cao thủ, tu vi tại thái tức cảnh tam trọng thiên phía trên, am hiểu đánh nhau kịch liệt, ra tay quá quyết, cấp Vương Cường mang đến thật lớn áp lực, có mấy lần suýt nữa đem Vương Cường đánh bay đi ra ngoài.

Nhưng mà Vương Cường đều nhịn xuống, hắn chết từ đứng vững đối phương công kích, hắn biết loại này tiến công hình đối thủ ưu thế lớn nhất chính là sức bật, một khi sức bật tiêu hao hầu như không còn, như vậy đối phương đã đem tiến vào mỗi một kì, khi đó đối thủ không chịu nổi một kích, hắn phải

đội là cái kia thời điểm.

Nhưng mà một cái tiến công hình đối thủ, bùng nổ lúc, công kích có thể nói thập phần mạnh mẽ, người bình thường căn bản mang không được, nếu là ai đều có thể chống được sức bật tiêu hao hầu như không còn trong lời nói, tiến công loại hình võ giả sớm đã chết cả rồi.

Cổ tình Vương Cường là một cái tính cách chấp nhất người, ưu điểm lớn nhất của hắn chính là khăng khăng, ương ngạnh, hắn chết từ đứng vững đối phương bạo đánh, tuy rằng thân thể tại trong công kích run rẩy không ngừng, giống như cuồng phong sóng lớn bên trong nhất diệt thuyền con, nhưng vẫn ương ngạnh không ngã.

"Tiểu tử, sức chịu đựng không sai a, nhưng mà ngươi nhất định thất bại!"

Thăm mình lỗi hung hăng càn quấy hết lớn một tiếng, thân thể phía trên khí tức đang rất nhanh tăng cường, hắn thật sâu hít một hơi, hai tay mạnh mẽ mở ra, lập tức hung hăng hợp lại ở tại cùng nhau, giờ khắc này, khí thế của hắn càng cường đại hơn.

Thân thể hắn xoay tròn đối với Vương Cường phóng đi, tràn ngập áp bách tính nắm tay nhắm ngay Vương Cường đầu.

Đây là Thăm mình lỗi cực mạnh một kích, nếu là chống đỡ đã qua, như vậy trời cao biển rộng, nếu là sống không qua đi, nhất định trốn không thoát trọng thương kết cục.

"Sao, chính là thi đấu mà thôi, muốn hay không như vậy nghiêm túc?" Đại hoi lang trong lòng lo lắng tức giận mắng.

Trần Dương sắc mặt bình tĩnh, trong suốt đôi mắt nhìn xem trên đài Vương Cường, lẩm bẩm: "Chúng ta phải tin tưởng hắn!"

"Ta muốn chống đỡ, ta nhất định phải chống đỡ!" Nhìn xem đối thủ hướng lại đây, cảm thụ kia cường đại kinh phong còn có linh áp, Vương Cường trong lòng gầm lên giận dữ, sắc mặt càng kiên nghị, hắn đột nhiên điên cuồng hét lớn một tiếng, thân thể cư nhiên quỷ dị thành lớn một vòng, rất nhỏ vì biến hóa, nhưng lại thật sự tồn tại.

"Ta không thể thua!"

Vương Cường rống to, giống như điên cuồng trâu đực một loại, đối với Thăm mình lỗi phóng đi, một quyền hung hăng ngênh tiếp.

"Oanh!" Kinh thiên động địa tiếng nổ mạnh vang vọng dựng lên, hai người hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, khủng bố năng lượng dao động chung quanh khuếch tán, đem cứng rắn lời đài đều tàn phá ra từng đạo nhọt nhọt dấu vết.

Vương Cường kêu lên một tiếng đau đớn, gất gao đứng vững năng lượng gió lốc đập vào, thật sự không lui về phía sau một bước.

Trái lại Thăm mình lỗi, thân thể lại bay ngược đi ra ngoài, trong mắt tràn đầy ngạc nhiên, hắn không thể tin, đối phương cư nhiên có thể ngăn trở hắn cực mạnh một kích, hơn nữa đưa hắn đánh bại.

"Phanh!" Thân thể trùng điệp nện ở trên mặt đất, Thăm mình lỗi thần tình không thể tin, hắn cư nhiên bị một cái thái điều đã bại, thân thể phía trên tràn đầy đau nhức, hắn gian nan muốn đứng lên, lại phát hiện lòng có dư mà lực không đủ, cuối cùng không cam lòng hôn mê đã qua.

"Hô!" Nhìn xem đối thủ hôn mê, Vương Cường trên mặt lộ ra tươi cười, thật dài ra một hơi.

Hắn không có bại, không có cấp Trần Dương mất mặt.

Nhưng mà, chính đáng Vương Cường chuẩn bị xoay người xuống lời đài lúc, một gã đệ tử cao ngất nhảy lên lời đài, quát to: "Tào tiểu sóng lãng, khiêu chiến Vương Cường!"

Nhìn xem đối diện đáng người có chút gầy yếu, ánh mắt lại thập phần sắc bén Tào tiểu sóng lãng, Vương Cường nhú mày, lập tức quát to: "Chiến!"

Trong đám người, Hàn Lỗi sắc mặt âm trầm lẩm bẩm: "Thua, ngươi liền rút đi!"

Trần Dương nhú mày, đột nhiên cảm giác được có điều, hắn mọi nơi nhìn nhìn, vừa vặn cùng Hàn Lỗi âm trầm ánh mắt đánh vào cùng nhau.

Hàn Lỗi thần tình cười lạnh, hướng trên đài phiết phiết, ngụ ý thực rõ ràng.

Nhìn xem Hàn Lỗi kia hung hăng càn quấy vẻ mặt, Trần Dương lập tức minh bạch rồi, hôm nay mục tiêu chỉ sợ là đặt ở Vương Cường trên người, hắn nhú mày, trong mắt hiện lên một tia hàn quang, Vương Cường tốt nhất không có việc gì, bằng không hắn sẽ làm Hàn Lỗi trả giá thật lớn.

Chương 112: Ta không thể thua

"Thương!"

Thanh thủy ra khỏi vô âm thanh triệt dụng lên, thuận tiện mà đến chính là một cổ sắc bén kiếm khí.

Tào Tiểu Lăng tay phải cầm kiếm, ánh mắt vô cùng sắc bén, không nói hai lời, mũi kiếm chỉ xéo mặt đất, thân thể cấp tốc đối với Vương Cường phóng đi.

Luyện khí các bài vị thi đấu tiến hành rồi lâu như vậy, đây là xuất hiện người thứ nhất chủ tu kiếm đạo đệ tử.

Sắc bén kiếm khí nghênh diện đánh tới, thứ Vương Cường làn da sinh đau, thân thể của hắn hơi hơi cong lại, thần tình ngưng trọng xuất ra luyện khí sử dụng đại thiết chùy, nhìn xem nghênh diện vọt tới thân ảnh, trận địa sẵn sàng đón địch.

Kiếm, là binh trong quân tử, khí trong vương giả, chủ tu kiếm đạo võ giả, là vô cùng đáng sợ, sắc bén kiếm khí có thể cắt vỡ hết thảy, vừa vận khắc chế Vương Cường loại này tốc độ khờ tiếp, thân thủ không mạnh mẽ võ giả.

Tào Tiểu Lăng, luyện khí các bên trong hiếm thấy nổi tiếng kiếm khách một trong, tu vi không cao, chỉ có thai tức cảnh nhất trọng thiên, nhưng mà một thân kiếm đạo tu vi lại thập phần không tầm thường, Vương Cường gặp được ** phiền.

"Nhìn người thế nào phá!" Trong đám người, Hàn Lỗi khiêu khích nhìn liếc mắt một cái Trần Dương, thần tình cười lạnh.

Nhìn xem trên đài Tào Tiểu Lăng, Trần Dương chau mày, hắn có thể cảm giác đi ra kiếm của đối phương nói tu vi không tầm thường, tuy rằng cùng hắn khi xuất ra kém rất nhiều, nhưng mà tại đồng bậc bên trong đã có chút không kém, Vương Cường chống lại hắn, tám chín phần mười thất bại.

"Sao, lại là cái kia tiện nam, tiểu tử, đến lúc đó người nhất định phải hung hăng phiến hắn mất, bằng không lão tử trong lòng khí không xảy ra!" Đại hoi lang thấy được Hàn Lỗi cười lạnh, lập tức nổi trận lôi đình truyền âm.

"Thật không ngờ luyện khí các bên trong cũng có chủ tu kiếm đạo đệ tử, nhìn qua cũng không tệ lắm!" Trương Ngọc phong mở miệng, trong mắt hiện lên một tia tán thưởng.

"Vương Cường huyền!" Phùng Tiểu Huyền lẩm bẩm, yêu ai yêu cả đường đi, nàng đã đem Trần Dương trở thành là nam nhân của chính mình, hiện tại chính mình nam nhân huynh đệ sắp gặp được nguy hiểm, nàng tự nhiên mà vậy lo lắng đứng lên.

"Tiểu Thanh, làm sao bây giờ, nếu Vương Cường thua, Trần Dương ca ca khẳng định sẽ tức giận!" Tiểu la lệ Lăng Vũ Huyền đã ở ở lo lắng đồng dạng vấn đề.

"Vang vang!"

"Bá bá bá!"

"Thùng thùng đồng!"

Trên đài, Vương Cường đã cùng Tào Tiểu Lăng chiến tới cùng nhau, kiếm ngân vang âm thanh, va chạm âm không ngừng vang vọng, chiến đấu tiến hành cực kỳ kịch liệt.

Trải qua vừa mới một hồi đại chiến, Vương Cường tiêu hao đã có chút thật lớn, chút không ngừng nghỉ lại nhận chiến đấu, hơn nữa đối phương vẫn là một gã kiếm khách, hắn áp lực rất lớn, ngay từ đầu liền lâm vào tuyệt đối bị động bên trong, thân thể không ngừng lui về phía sau, căn bản không có lực hoàn thủ, chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản đối phương tiến công.

Kiếm khách thân hình nhanh nhẹn, phản ứng nhanh như thiểm điện, ánh mắt lại có thể nhìn rõ hết thảy tiên cơ, cùng đối thủ như vậy chiến đấu, quả thực chính là một loại tra tấn, huống chi vẫn là tại đây dạng một loại trạng thái xuống.

"Phốc xuy!" Rốt cục, Vương Cường ngăn cản không được, thân thể rút lui mấy bước, trên vai bị Tào Tiểu Lăng trường kiếm họa xuất nhất đạo miệng vết thương, máu tươi đem quần áo nhiễm hồng.

"Tê lạp!"

Tào Tiểu Lăng thừa thắng xông lên, căn bản là không có cấp Vương Cường một tia thở gấp cơ hội, hoàn mỹ suy diễn kiếm khách công kích phương thức, đem Vương Cường quần áo cắt qua nhất đại khối.

"Ách a!" Vương Cường rống to, nâng lên thiết chùy, đem Tào Tiểu Lăng trường kiếm nện lệch.

Biết tốt nhất công kích cơ hội biến mất, Tào Tiểu Lăng lập tức rút ra lui về phía sau, đứng ở hơn mười thước ngoài lắng lặng nhìn, ánh mắt như điện, Vương Cường sở hữu sơ hở hần đều có thể đủ thấy rất rõ ràng, tìm kiếm tiếp theo tốt nhất cơ hội.

Hần cũng không tính toán tại Vương Cường trên người tiêu hao một chút ít dư thừa linh lực, đây là kiếm khách chỗ đáng sợ, bình tĩnh, là trở thành một gã cường đại kiếm khách trọng yếu tính chất vốn có.

"Hô xích, hô xích!" Trên vai miệng vết thương không sâu, máu tươi đã ngừng, nhưng mà không biết sao lại thế này, nơi đó lại đau nhức vô cùng, nhưng lại có một tia ê ẩm tê dại cảm giác, khiến hắn không có lúc nào rời đi đều ở cảm thụ thống khổ, hắn mồm to thở hào hển, trong mắt tràn đầy chấp nhất còn có bất khuất.

"Vương Cường, không cần miễn cưỡng, không được trong lời nói liền nhận thua, không có quan hệ, kia cũng không phải chuyện này!" Đại hoi lang lo lắng truyền âm nói.

Vương Cường theo bản năng nhìn liếc mắt một cái Trần Dương, sau sắc mặt bình tĩnh, trong suốt đôi mắt không hề bận tâm, rất sâu thúi, hắn nhìn không thấu.

"Ta không thể nhận thua, ta không thể nhận thua!"

"Ta muốn thắng, ta muốn thắng!"

"Ta muốn thắng, a!"

Vương Cường ở trong lòng điên cuồng rống to, như là phát điên dã thú, mắt của hắn mâu chậm rãi bắt đầu biến hồng, ửng đỏ, mà thân thể hắn cũng bắt đầu chậm rãi phồng lên, lúc này đây phồng lên thập phần rõ ràng.

"A!"

"Chiến đi!" Vương Cường rống to, chút không có kỵ đối phương là một gã kiếm khách, có thể phát hiện bất luận cái gì sơ hở, huy động trong tay đại thiết chùy liền đối với Tào Tiểu Lăng đánh tới.

"Đông!"

"Vang vang!"

"Tê lạp!"

Hai người binh khí kịch liệt va chạm, thân thể đã xảy ra biến hóa sau Vương Cường, lực lớn vô cùng, mỗi một lần công kích nện đến, tuy rằng Tào Tiểu Lăng đều có thể đủ xảo diệu đem lực đạo tá đi một ít, nhưng mà vẫn là thật sự bị chấn động vài lần, cánh tay hắn đều có một ít run lên đứng lên.

Nhưng mà khi hắn thích ứng Vương Cường công kích tiết tấu sau, ánh mắt như điện, lập tức đã phát hiện đối phương sơ hở, lợi dụng thân hình nhanh nhẹn ưu thế lên đến một bên, một kiếm đối với sau phần eo đâm tới.

"Phốc xuy!" Vương Cường tránh né coi như đúng lúc, chỉ vẫn là bị đâm trúng một kiếm, máu tươi phụt ra đi ra.

"A!" Đau nhức truyền đến, kích thích Vương Cường thần kinh, hắn điên cuồng hét lớn một tiếng, huy động trong tay đại chùy đem Tào Tiểu Lăng trường kiếm nện lệch, nhất chùy hung hăng nện ở lồi đài phía trên, mặt đất kịch liệt run, Tào Tiểu Lăng tại cuồng bạo linh áp bên trong rút ra lui về phía sau, quần áo bị tàn phá có chút hỗn độn.

"Trảm!" Lui ra ngoài Tào Tiểu Lăng mũi chân trên mặt đất khinh phiêu phiêu một chút, thân thể liền mau lẹ lần thứ hai vọt trở về, hai tay cầm kiếm, hung hăng đối với Vương Cường bổ tới.

"Tê lạp!"

Vương Cường đem thiết chùy để ngang đỉnh đầu, chặn đối phương công kích, nhưng mà Tào Tiểu Lăng động tác lại tại trong khoảnh khắc biến ảo, xuất hiện ở trước người hắn, một kiếm tại hắn ngực bụng chỗ họa xuất nhất đạo thật dài miệng vết thương.

Đau nhức lan tràn toàn thân, Vương Cường khuôn mặt đều vặn vẹo lên, trong mắt của hắn lại tràn đầy bất khuất chi sắc, nổi giận gầm lên một tiếng, hắn liều lĩnh đối với Tào Tiểu Lăng phóng đi, mặc cho đối phương tại trên người hắn chém mấy kiếm, hắn chút không ngừng lưu, nổi điên một loại, nhất thiết chùy hung hăng nện ở Tào Tiểu Lăng bụng.

"Đông!" Kiếm khách lớn nhất nhọc điểm chính là phòng ngự quá yếu, Vương Cường loại này lấy mạng đổi mạng vui chơi đối lấy cơ hội.

Bị như vậy nhất thiết chùy đánh trúng, Tào Tiểu Lăng đương trường phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể giống như điều đứt dây giống nhau bay ngược đi ra ngoài, hắn thế nào cũng không nghĩ ra, đối phương sẽ vì thắng lợi không tiếc trả giá như thế thảm thống đại giá.

"Kẻ điên, cùng Trần Dương cùng một chỗ đều là kẻ điên." Tào Tiểu Lăng thân thể rơi xuống, tại hôn mê trước kia, đây là hắn duy nhất ý tưởng.

"A!" Vương Cường tay phải giơ lên cao thiết chùy, dáng người càng cường tráng, điên cuồng hét lớn một tiếng, nói cho mọi người, hấn thắng lợi .

"Tốt lắm!" Trần Dương mỉm cười, tán thưởng gật gật đầu.

"Tiểu tử này, cùng ngươi cùng một chỗ lâu, cũng không đem mệnh làm một sự việc ." Đại hôi lang truyền âm nói.

"Đông!" Phát tiết hoàn sau, Vương Cường đem thiết chùy trú trên mặt đất, chống đỡ thân thể tận lực không cần rồi ngã xuống, lần đầu tiên chiến đấu hấn không có chịu nhiều lăm thương, chẳng qua tiêu hao quá lớn, lần thứ hai chiến đấu, hấn bị thương trình độ đã có thể định nghĩa thành trọng thương, giờ phút này hấn đã có chút chống đỡ không được .

Nhưng mà, biến cố sống lại, lại có một gã đệ tử khiêu thượng lôi đài, hướng Vương Cường tuyên chiến.

"Ta xem ngươi có không chống đỡ vòng thứ ba công kích!" Trong đám người, Hàn Lỗi đắc ý cười to.

"Sao , tiểu tử ngươi không cần ngăn đón ta, ta muốn đi đem cái kia tiện nam mặt xé nát, cuồng đánh một trăm lần!" Đại hôi lang lập tức nổi giận, người lập dựng lên, muốn đối với Hàn Lỗi phóng đi.

Này rõ ràng khi dễ người, Vương Cường đã này phúc bộ đáng, đã không có năng lực lại nhận khiêu chiến .

Bài vị thi đấu tuy rằng không có quy củ, nhưng mà đều là đồng môn đệ tử, dĩ vãng căn bản là sẽ không xuất hiện loại tình huống này, này Hàn Lỗi hơi quá đáng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Đến đây

Nhìn xem Hàn Lỗi khiêu khích ánh mắt, Trần Dương trong mắt hiện lên một tia hàn quang, lửa giận trong lòng "Tạch" một chút trực xuất đứng lên, hấn không nói hai lời, bát bộ căn thiên thi triển đến cực hạn, vài lần thở trong lúc đó liền nhảy tới lôi đài phía trên.

Hôm nay Hàn Lỗi mục tiêu là Vương Cường, chính là vì bức sau nhận thua, hiển nhiên, Vương Cường là tuyệt đối sẽ không nhận thua , hiện tại biện pháp duy nhất chính là Trần Dương xuất chiến, nếu không, lấy Vương Cường tính khí hôm nay sẽ tươi chết trận ở trong này.

Hàn Lỗi đám người cũng là vừa ý điểm này, cho nên biết rõ đây là đối phương bầy, Trần Dương cũng không thể không chính mình chui vào.

"Dương ca, ta không sao, không cần lo lắng, ta có thể chiến đấu, ta có thể chiến đấu!"

"Ta nhận khiêu chiến!" Chứng kiến Trần Dương tức giận tận trời đi tới lôi đài phía trên, Vương Cường trong lòng tràn đầy cảm động, giãy dụa đi rồi vài bước, suy yếu nói.

"Không nên nói , đi về nghỉ ngơi đi, kế tiếp khiêu chiến ta thay ngươi xuất chiến!" Trần Dương nhẹ giọng nói.

"Thực là, dương ca, như vậy không phù hợp quy củ!" Vương Cường nói.

"Quy củ là người quyết , làm đại ca ngươi, nếu không thể cam đoan an toàn của ngươi, ta về sau còn có cái gì thể diện mang theo ngươi trở thành thiên hạ?" Trần Dương trong suốt đôi mắt bên trong hiện lên một tia hàn quang, lớn tiếng quát.

Vương Cường đôi mắt ửng đỏ, trong lòng một trận cảm động, không nói hai lời, khập khiễng đối với dưới đài đi đến.

"Ta, Trần Dương, thay thế Vương Cường xuất chiến!" Nhìn xem đối diện người, Trần Dương sắc mặt bình tĩnh, nhàn nhạt nói.

"Này không phù hợp quy củ, ta không tiếp thụ!" Đối diện là một gã đáng người thấp bé thanh niên, thần tình hung hăng càn quấy nói.

"Hôm nay hoặc là Vương Cường nhận thua, hoặc là liền nhận ta khiêu chiến, ngươi không có quyền thay thế người khác xuất chiến!" Kia thanh niên lần thứ hai mở miệng nói, chút không cho, bỏ qua chính là muốn cho Vương Cường nhận thua, trước mọi người đánh Trần Dương mặt.

"Thỉnh Thủ tịch trưởng lão chủ trì công đạo, này không phù hợp khiêu chiến thi đấu quy củ!"

"Thỉnh Đoàn trưởng lão chủ trì công đạo!"

Hàn Lỗi đứng dậy nói, lập tức có đại lượng đệ tử cùng kêu lên hô quát.

Ghé trên, Đoàn Thiên Hôi nhú mày, suy tư một lát mới vừa rồi mở miệng: "Khiêu chiến thi đấu quy định không thể thay thế người khác xuất chiến, nhưng mà quy củ là người đánh, dĩ vãng cũng có qua như thế trải qua, Trần Dương, nếu là ngươi khẳng khẳng muốn thay đại Vương Cường xuất chiến cũng có thể, nhưng mà thỉnh trả giá một ít đại giá."

Tuy rằng Các chủ đạo qua, nhưng mà đối mặt mấy trăm danh luyện khí các đệ tử còn có mười mấy tên mặt khác phân các đệ tử, Đoàn Thiên Hôi cũng không nên trước mọi người giữ gìn, chỉ có thể giải quyết việc chung.

"Thỉnh Thủ tịch trưởng lão nói rõ!" Trần Dương cao giọng nói.

"Tốt, dĩ vãng đệ tử thay thế người khác xuất chiến, nhất định phải tự phong tu vi một khắc chung, hơn nữa đứng ở tại chỗ bất động, nếu là nhúc nhích mấy may liền tính toán thua, ngươi có thể nhận?" Đoàn Thiên Hôi nhú mày, nói.

Đoàn Thiên Hôi đang nói rơi xuống, lập tức nắm chắc mười tên ủng hộ đệ tử của hán huyên náo lên, đều ở phản đối này không công bình quy tắc, tự phong tu vi một khắc chung, nhưng lại tại đứng ở tại chỗ bất động?

Tại như vậy ** quy tắc xuống, đối làm là bất luận kẻ nào đều phải thua, không có tu vi, làm sao ngăn cản đối phương công kích? Còn có đứng ở tại chỗ bất động? Đây không phải bỏ qua cấp đối thủ làm bia ngắm khiến thôi.

"Không được, ta kháng nghị!"

"Loại này quy tắc rất không công bình."

"Thỉnh Thủ tịch trưởng lão thay đổi quy tắc!"

"Muốn thay thế người khác xuất chiến, nhất định phải nhận loại này quy tắc!" Hàn Lỗi quát lớn, trên mặt tràn đầy lạnh lạnh.

"Như vậy sao được?" Phùng Tiểu Huyền lập tức phản đối.

"Trần Dương ca ca không cần đáp ứng a!" Lăng Vũ Huyền cũng thần tình lo lắng.

Trên lôi đài, Trần Dương sắc mặt bình tĩnh, trong suốt đôi mắt bên trong đầy sáng nhưng không sợ hãi, hán không chút do dự quát to: "Ta nhận!"

Nghe được Trần Dương lời nói, Hàn Lỗi lập tức vừa lòng nở nụ cười, đây là mục đích của hán, hiện tại đã đạt tới.

"Dương ca, không được, ngươi không thể đáp ứng a, như vậy ngươi sẽ bị thương nặng, ta nhận thua, ta nhận thua được rồi đi, dương ca ngươi không thể như vậy!" Vương Cường khấp khiểng tiêu sái trở về, lo lắng kêu to.

"Ta ý đã quyết, ngươi không nên nói!" Trần Dương quát.

"Nhớ kỹ, nam tử hán đại trượng phu, làm được cảm tiến tới, không sợ hết thảy, tại đi thông võ đạo đỉnh phong trên đường, nhận thua hai chữ này, so với sinh mệnh quan trọng hơn!" Trần Dương nhìn xem Vương Cường, trầm giọng nói.

"Đi xuống đi!"

Vương Cường khuôn mặt tức giận đỏ bừng, hai nắm đấm nắm chặt, trong lòng áy náy vô cùng, đều là nguyên nhân của hán, nếu không phải hán tu vi quá yếu, thế nào sẽ liên lụy dương ca như thế bị động?

"Ta muốn biến cường, ta muốn biến cường!" Vương Cường trong lòng có một thanh âm tại hò hét.

"Trần Dương ca ca không cần a!" Lăng Vũ Huyền lo lắng hô to.

"Trần Dương, ngươi càng là như vậy, ta càng là mê muội, càng là yêu ngươi, ta không thể tự kềm chế, làm sao bây giờ?" Phùng Tiểu Huyền chút không giấu diếm trong mắt mê luyến, nhìn xem trên đài kia thanh tú thiếu niên, ánh mắt một khắc thậm chí nguyện ý dòi.

"Đến đây!"

Không có đi xuống dưới đài phản đối âm thanh còn có xem kịch vui hô quát âm thanh, Trần Dương hét lớn một tiếng, tự động đem tự thân tu vi che lại.

Tuy rằng tu vi bị che lại, nhưng mà Trần Dương đứng ở nơi đó, như trước giống như một tòa núi nhỏ một loại làm cho người ta một loại trầm trọng áp lực, đối diện thanh niên chau mày, do dự sau một lát, hét lớn một tiếng vọt đi lên.

Tu vi che lại, không thể sử dụng vũ kỹ, như vậy liền không thể thi triển cường đại thôi thể kỹ năng, hơn nữa đứng ở tại chỗ không thể di chuyển, như vậy đại tiền đề xuống, nếu là vẫn không thể chiến thắng Trần Dương, hẳn là có thể đi tìm chết.

Chỉ cần có thể đủ chiến thắng Trần Dương, có thể đủ đạt được Đại sư huynh tán thưởng còn có đại lượng phần thưởng, ai còn sẽ đi hữu hiệu cái gì phương thức?

"Trần Dương, ngươi đem cho ta mang đến đại lượng thật là tốt chỗ, nhận thua đi!" Thanh niên trong lòng đắc ý hò hét, giống như đã thấy được thắng lợi cảnh tượng, một lát sau vọt tới Trần Dương trước người, huy động trường đao trong tay liền đối với sau chém tới.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đem ánh mắt đặt ở Trần Dương trên người, bọn hắn đều muốn nhìn xem, che lại tu vi Trần Dương, còn có thể không ngăn trở đối phương công kích.

Vương Cường lại gắt gao nhìn chăm chăm Trần Dương, nếu là Trần Dương bởi vậy bị thương tổn, hẳn đem áy náy cả đời.

"Các ngươi nghĩ đến che lại tu vi có thể chiến thắng Trần Dương? Tiểu tử này thực là tu thành bất diệt kim thân a!"

"Một đám đê nhũ!" Đại hoi lang người lập dựng lên, một đôi chân trước vây quanh ở trước ngực, thần tình nhân tính hóa khinh thường chi sắc, nó là duy nhất một cái chút không lo lắng người, nga không, duy nhất lang.

"Thương!"

Một trận kim chúc âm rung vang vọng dựng lên, tại mọi người kinh hãi dưới ánh mắt, Trần Dương tay không chặn đối phương trường đao, không có bị chút thương tổn, thật giống như chém vào một khối cứng rắn ngàn năm huyền thiết phía trên.

Càng thêm rung động chuyện tình tiến đến, kia trường đao cư nhiên cắt thành hai đoạn.

"Xôn xao!" Một trận huyền não âm thanh giống như sóng nhiệt một loại thổi quét tách ra, tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi nhìn giống như Chiến thần một loại Trần Dương, che lại tu vi, cư nhiên tay không cắt nát một phen có thể so với hạ phẩm bảo khí bình khí?

Đây là bao nhiêu nghe rộn cả người chuyện?

Trình độ như vậy, chỉ sợ chỉ có thôi thể các bài danh trước mười trong vòng thôi thể hình võ giả có thể làm được đi?

"Không có khả năng!" Hàn Lỗi chau mày, trong mắt hiện lên một tia kinh nghi bất định, liên tục hắn đều cảm thấy được không thể tưởng tượng nổi.

"A!" Trên đài, kia thanh niên hoảng sợ kêu to lên, như là thấy được quái vật một loại, cũng không công kích, xoay người muốn chạy.

Nhưng mà Trần Dương nhưng không có cho hắn cơ hội, tại hắn ngăn trở trường đao nháy mắt, bất diệt kim thân lực lượng đã thông qua trường đao truyền tiến sau trong cơ thể.

"Phá!"

Trần Dương há mồm phun ra một chữ, chạy băng băng bên trong thanh niên hét thảm một tiếng, thân thể kịch liệt run rẩy đứng lên, như là bị người không lồ mãnh liệt chộp lên một loại, cuối cùng kêu thảm té lảo đảo trên đài.

Tới thủy tới chung, tất cả mọi người không biết Trần Dương là thế nào ra tay, hẳn quả thật đứng ở trên đài vẫn không nhúc nhích, cũng không có sử dụng chút linh lực tu vi, nhưng mà kia thanh niên lại như là bị hủy diệt tính đã kích một loại, hôn mê đã qua.

Hiện trường hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi nhìn hướng Trần Dương, nhìn về phía trên đài thân thể kia cử thẳng tắp, giống như Chiến thần một loại thiếu niên, trọn mắt há hốc mồm.

Tự phong tu vi, đứng ở tại chỗ bất động, không có làm bất luận cái gì động tác, đem đối thủ đánh bại, này có thể nói kỳ tích.

Nhưng mà nghĩ đến Trần Dương đột nhiên ngang trời xuất thế, đã trải qua nhiều tràng đại chiến, thế nào một hồi không phải có thể nói kỳ tích đâu?

Nghĩ đến đây, ở đây tất cả mọi người trong lòng thoải mái.

Chương 114: Cùng người so luyện khí

"Lại bội phục Các chủ đại nhân cay độc ánh mắt, quả nhiên là cáo già a."

Đoạn Thiên Hồi thấp giọng tự nói, lập tức chột dạ hướng về bốn phía nhìn xem, sợ bí hiểm Các chủ đại nhân đột nhiên xuất hiện, cho hắn một cái bạo lật.

"Trần Dương, người tốt!" Phùng Tiểu Huyền kích động cầm đôi bàn tay trắng như phấn.

Trương Ngọc phong cùng Cao Lập Đồng hai người sắc mặt bình tĩnh, cũng không phải bao nhiêu kinh ngạc, bởi vì này hết thấy tại bọn hắn dự liệu bên trong.

"Bằng vào thuần thân thể lực, nên đoạn có thể so với hạ phẩm bảo khí trường đao, này cần bao nhiêu cường đại thân thể?"

Trong đám người, Hàn Lỗi sắc mặt âm trầm, nói một mình, chung quanh đệ tử không ai dám nói tiếp.

"Trần Dương, xem ra ta còn là coi khinh người, bằng người tại thối thể trên thành tựu, tại thối thể các cũng có thể tiến vào trước mười, chỉ, này thì thể nào?" Hàn Lỗi mạnh mẽ ngăn đầu lên, trên mặt tràn đầy tàn khóc tươi cười.

Cho dù Trần Dương tại thối thể trên thành tựu không kém, nhưng mà như trước không đủ tư cách làm đối thủ của hắn, nếu có cơ hội, hắn không để ý đem đối phương thân thể một tác tác đánh gãy, khung xương toàn bộ bóp nát.

Vốn hắn muốn mượn cơ hội này khiến dưới tay đệ tử đã bại Trần Dương, nhưng mà trước mắt xem ra là không có khả năng, bởi vì có thể chủ động ra mặt khiêu chiến một cái tân đệ tử, hơn nữa lại nghe hắn nói, đã không ai có thực lực này.

Cho nên hắn vất vả xây dựng cơ hội này, chẳng khác gì là lãng phí.

Rất nhanh, Hàn Lỗi mỉm cười, đối với bên cạnh một gã đệ tử nói: "Lí vân thông, người trên!"

"A? Ta? Thật lớn Đại sư huynh, ta, ta chỗ nào là Trần Dương đối thủ?" Một gã đáng người cường tráng thanh niên lắp bắp mở miệng, hiển nhiên bị hoảng sợ.

"Đồ vô dụng, sợ cái gì?" Hàn Lỗi trách mắng một câu, không kiên nhẫn nói: "Người hiện tại đã là tứ phẩm luyện khí sư, cùng hắn tỷ thí luyện khí!"

"Thì ra là thế, tốt, ta trên!" Nghe được không phải chiến đấu, lí vân thông mới vừa rồi dài ra một hơi, gật gật đầu, đối với lời đài phóng đi.

Luyện khí, đây là một môn kỹ thuật sống, không phải tu vi cao cường võ giả có thể tinh thông, này thủ đoạn cũng cần thiên phú, mà lí vân thông chính là luyện khí các trong luyện khí thiên phú cực cao người, luyện khí các bên trong có rất ít tứ phẩm luyện khí sư, hắn chính là một trong số đó.

Hiện tại muốn đi cùng Trần Dương tỷ thí luyện khí, lí vân thông trong lòng thấp phần đắc ý, tại hắn nghĩ đến, gia nhập luyện khí các mới nửa năm Trần Dương, nhiều nhất cũng là nhị phẩm luyện khí sư trình độ, như thế nào là của hắn đối thủ?

Cho dù hắn Trần Dương là yêu nghiệt, toàn năng hình thiên tài, không thể tại nửa năm trong vòng đạt tới tứ phẩm luyện khí sư trình độ, nếu tại đây dạng đại tiền đề xuống đều có thể thất bại, hắn đương trường tự sát.

Tại mọi người mẫn cảm bội phục ánh mắt nhìn chăm chú xuống, lí vân thông đi lên đài cao, nhất thời nho nhỏ thỏa mãn một phen lòng hư vinh, tại Trần Dương nổi bật chính thịnh lúc, tại đứng đầu đệ tử không có khả năng xuất hiện khiêu chiến lúc, hắn, lí vân thông, ngăn cơn sóng dữ, chủ động khiêu chiến, này như thế nào sẽ bị năm nhập luyện khí các sử sách đại sự kiện a.

Mà hắn hiện tại là tứ phẩm luyện khí sư, có thể luyện chế thượng phẩm bảo khí, đối thủ của hắn Trần Dương mặc dù đang ở võ đạo trên thành tựu không tầm thường, nhưng lại không có khả năng đồng thời tinh thông luyện khí, cho nên, hôm nay đã định trước là hắn lí vân thông nổi danh ngày, tại không ai có thể chiến thắng Trần Dương điều kiện tiên quyết xuống, hắn lại thành công, không dùng được phương pháp gì, hắn làm được, đây là thành công.

"Nổi danh lập vạn ngày tới!" Lí vân thông kích động ở trong lòng hét lớn một tiếng, lập tức nhìn về phía Trần Dương, thần tình ngạo nghễ nói: "Lí vân thông, hướng người khiêu chiến!"

"Quy tắc thời gian còn tại, đến đây!" Trần Dương nhàn nhạt nói.

"Không không không, người hiểu lầm, ta không cùng người chiến đấu, mà là luyện khí!" Lí vân thông lắc lắc đầu.

"Luyện khí?" Trần Dương lông mày nhíu lại, khóe miệng chậm rãi kiêu lên, có loại muốn cười xúc động.

Này lí vân thông cư nhiên muốn cùng hần này sinh ra bình hồn nguyên mẫu người tỵ thí luyện khí? Kết quả cần nói sao?

Dưới đài, đại hội lang người lập dựng lên, một đôi chân trước vây quanh ở trước ngực, về mặt nhân tính hóa về đặc ý, tại nó trong mắt hiện lên một tia giả dối, này thế gian muốn nói ai hiểu rõ nhất Trần Dương, như vậy nhất định là nó cao quý lãnh điểm tiêu Thiên Lang đại nhân mạc chúc liễu.

Tam hoa tụ đỉnh, truyền thuyết bên trong mới tồn tại vô đạo tối cao hình thái, đã tại Trần Dương thần thức hải bên trong thành hình, tuy rằng hiện tại là nguyên mẫu, nhưng lại như trước cường đại vô cùng, Trần Dương bình hồn nguyên mẫu đã sinh ra, mà cái gọi là gì lí vân thông cư nhiên muốn cùng Trần Dương tỵ thí luyện khí, đây không phải tìm ngược là cái gì?

Quả thật, Trần Dương luyện khí phẩm giai không có lí vân thông cao, nhưng mà, có chút thời điểm phẩm giai không thể quyết định hết thảy, nhất là luyện khí luyện đan loại này phụ trợ chỉ đạo, có được bình hồn, cho dù là nguyên mẫu, rèn đi ra bình khí cũng không phải người bình thường có thể luyện thành .

Lí vân thông đưa ra yêu cầu này, giống như là một đứa bé muốn cùng một gã thanh niên thi chạy giống nhau, chỉ do tìm ngược.

"Thế nào? Người không dám ứng chiến?" Chứng kiến Trần Dương biểu tình, lí vân thông tự nhiên mà vậy nghĩ đến đối phương sợ, khinh thường bĩu môi, ngạo mạn hỏi.

"Người Trần Dương cũng không phải thần, không có khả năng cái gì lại, người cuối cùng biết cái gì là sợ hãi? Ha ha ha."

"Hôm nay ta lí vân thông, đã định trước nỗi danh lập vạn!"

Lí vân thông trong lòng cái kia hưng phấn a, cái kia vui vẻ a, cái kia kích động a, không nghĩ tới hần như thế may mắn, may mắn chỉ thần như thế chiếu cố hần, vạn may nhanh như vậy liên nện ở trên đầu của hần, hần đã kích động không cách nào hình dung .

"Tốt, ta nhận khiêu chiến của người!" Trần Dương khoe miệng vì kiêu, rốt cục lộ ra một cái tươi cười.

"Xét thấy thi đấu luyện khí, cho nên tỵ thí sân bãi chuyển qua luyện khí trong động, có tự đi tới!" Đoạn Thiên Hồi thần tình tươi cười đứng dậy, không biết sao lại thế này, có thể là bị luyện khí các này giúp thăng nhóc tức giận đi, tính cách của hần hiện tại cũng có chút bồn chồn, đối với Trần Dương tại luyện khí trên thiên phú hần là hiểu biết rõ ràng nhất, vừa nghĩ tới Trần Dương thỉnh ngược luyện khí các đệ tử, hần liền vô cùng hưng phấn.

Nghĩ đến đám kia thăng nhóc ngạc nhiên về mặt, còn có một loại ếch ngồi đáy giếng tâm tính, hần liền vô cùng kích động.

Làm luyện khí các Thủ tịch trưởng lão, loại tâm tính này thật không tốt, tuy rằng hần biết, nhưng lại không chế không nổi, không có biện pháp, cứ như vậy đi, dù sao Trần Dương cũng là luyện khí các đệ tử.

"Vài vị, thỉnh!" Đoạn Thiên Hồi đối với Lí Thiên Nam, Ngô Thanh Phong, Lôi Chấn, Cuồng Chiến mấy người làm một cái thủ thế, khi trước đối với luyện khí động bay đi, vài tên Thủ tịch trưởng lão theo sát Sau đó, lập tức đó là Phùng Tiểu Huyền Trương Ngọc phong mấy người.

Không bao lâu, mọi người đi tới luyện khí động bên trong, vài tên Thủ tịch trưởng lão đứng ở trước nhất phương, mặt khác đệ tử đứng ở luyện khí cái động khẩu.

Đoạn Thiên Hồi đi ra phía trước, xuất ra một khối gương, niệm động vài câu khẩu quyết, lập tức liền đem gương đánh đi ra ngoài, trôi nổi tại luyện khí trong động bộ trong hư không, nhất lũ chùm tia sáng theo kính mặt chiếu xạ đi ra, phản chiếu tại trên vách núi đá, nhất thời luyện khí trong động bộ hình ảnh xuất hiện, thập phần rõ ràng.

Hình ảnh bên trong, xuất hiện lí vân thông cùng Trần Dương thân ảnh, hai người bọn họ đều ở tứ phẩm luyện khí thai bên cạnh, thấy như vậy một màn, rất nhiều luyện khí các đệ tử kinh hô ra tiếng, người khác không biết, bọn hần làm luyện khí các đệ tử lại thập phần rõ ràng, tứ phẩm luyện khí thai không phải người nào đều có thể dùng là, một loại tứ phẩm luyện khí sư sử dụng đứng lên đều thập phần khó khăn, huống chi là Trần Dương?

Người này, làm sao ngăn cản nơi đó hỏa điểm độ nóng?

Chẳng lẽ là bởi vì thói thể nguyên nhân?

Hàn Lỗi ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm hình ảnh bên trong Trần Dương, trong mắt của hần cũng hiện lên một tia nghi hoặc, lập tức lắc lắc đầu, cảm thấy được không thể tưởng tượng nổi, cho dù Trần Dương lại thiên tài cũng tuyệt đối không thể có thể đồng thời tại lưỡng chủng lĩnh vực lấy được thật lớn thành tựu.

Hần mới gia nhập Thần Ma thánh địa nửa năm mà thôi, điều đó không có khả năng, Hàn Lỗi cười cười, hần cũng bị Trần Dương đã nhiều ngày biểu hiện hù ố.

"Các vị, cẩn thận quan sát đi!" Đoạn Thiên Hồi hét lớn một tiếng, liền cùng Lí Thiên Nam Ngô Thanh Phong mấy người ngồi ở tọa ý người, mọi người cũng đều đều tự tìm đến đặt chân, bắt đầu quan sát trận này kiểu riêng tỵ thí, bọn hần rất muốn nhìn xem, này Trần Dương còn có thể không sáng tạo kỳ tích?

Lí Hưởng Bắc vô cùng buồn chán nửa tựa vào trên vách núi đá, nhũ mây, này Hàn Lỗi thật sự là trư đầu óc, Trần Dương nếu tại thói thể thượng thiên phú cường đại như vậy, lúc trước vì cái gì không gia nhập thói thể các mà là gia nhập luyện khí các?

Dùng đầu ngón chân muốn cũng biết thôi thể là nghề phụ, luyện khí mới là hấn chủ tu a, cứ nhiên tìm người đi cùng Trần Dương tỷ thí luyện khí? Còn không có bị ngược đủ?

"Xem ra ta muốn đã bại Hàn Lỗi, đi lên Đại sư huynh ngại vàng quyết định đúng, như vậy trư đầu óc, cũng xứng làm Đại sư huynh?" Lí Hưởng Bắc bắt đắc dĩ tự nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Người thể nào cũng có?

Luyện khí trong động.

Lí Vân Thông cùng Trần Dương tương đối mà đứng, ở giữa cách hai mươi thước.

"Cho dù ngươi bằng vào thân thể cường đại năng lực nơi này ở lâu thì thể nào? Luyện khí, dựa vào là không phải ngoại lực, dựa vào là thực lực!" Lí Vân Thông khinh thường nhìn liếc mắt một cái Trần Dương, trong lòng tràn đầy ngạo nghễ cùng đắc ý.

Vừa nói đến luyện khí, Lí Vân Thông liền tin tưởng tràn đầy, hơn nữa khí lực mười phần, không có biện pháp, ai khiến hắn là "Luyện khí thiên tài" đâu?

"Bắt đầu rồi!" Lí Vân Thông ngạo nghễ nói một câu, xuất ra hấn chuyên môn quyết chế, có thể nói thượng phẩm bảo khí thiết chùy, bắt đầu rèn đứng lên, nhất thời một trận "Leng keng đang đang" gõ tiếng vang triệt vọng lên.

Nhìn xem đối diện đã bắt đầu Lí Vân Thông, Trần Dương mặt không chút thay đổi, hít sâu một hơi, xuất ra bình thường thiết chùy, nhắm lại hai mắt, cứ nhiên đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích.

Lí Vân Thông một mực chú ý Trần Dương, sau hành động xem tại hấn trong mắt, chính là khiếp đảm một loại biểu hiện, nhất thời trong lòng càng đắc ý.

Cứ như vậy, ước chừng trước đây một khắc chung, làm bên ngoài quan chiến người đều có một ít không kiên nhẫn lúc, Trần Dương đột nhiên mở hai mắt, nhất lữ điện quang thoáng hiện, hấn vận chuyển quanh thân linh lực, tay phải nắm thiết chùy đối với luyện khí trên đài quảng sắt nhất cây búa hung hăng nện đi xuống.

"Đồng!"

Một trận nặng nề tiếng vang truyền ra, Trần Dương tốc độ bắt đầu nhanh hơn, nhất thời cũng là một trận dồn dập "Leng keng đang đang" gõ âm thanh.

"Thiết, không được sẽ không thành cứng rắn chống đỡ, của ngươi võ đạo thiên phú như vậy ngu xuẩn, cũng sẽ không có người ta nói của ngươi, dù sao ngươi là người không phải thần, không có khả năng toàn năng, đứng hay không?"

"Ân, động tác nhìn qua coi như thành thạo."

"Ân, thủ thế nhìn qua cũng coi như không sai."

"Ân, nhìn qua hữu mô hữu dạng."

"Chính là nắm giữ không được đánh tiết tấu cùng hoà hầu."

"Tổng kết, thái độ một quả!"

Lí Vân Thông có thể nói là cực độ hung hăng càn quấy, một bên luyện khí, một bên chú ý Trần Dương động tác, còn một bên nói một mình cấp ra đánh giá, động tác thập phần nhàn nhã.

"Uy, thái độ, còn không có tiếp xúc qua cấp cao vui chơi đi? Ta biểu thị cho ngươi xem xem?" Lí Vân Thông cao giọng nói, hấn biết nơi này hết thầy khẳng định tất cả mọi người đang nhìn, có thể tại luyện khí nhất đạo trên ngược trên Trần Dương một chút, cũng là nổi danh thật là tốt phương pháp a, cho nên thái độ nhìn qua cực kỳ hung hăng càn quấy.

Hắn hy vọng có thể được đến cao tầng chú ý, đây chính là một cái tuyệt hảo thật là tốt cơ hội a.

Luyện khí ngoài động.

Hắn Lỗi ánh mắt hiện lên một tia âm trầm, thấp giọng mắng: "Này ngu xuẩn, khoe khoang cái gì?"

"Dừng bút, đợi lát nữa cho người quỳ xuống xưng tội!" Đại hô lang người lập đứng lên, thần tình khinh thường vẻ mặt, hắn đều chẳng muốn đi xem Lí Văn Thông cái ngốc kia xoa.

Đoạn Thiên Hồi sắc mặt thật không tốt xem, tại hắn trong ấn tượng Lí Văn Thông cũng là có chút trầm ổn một người, ngày thường gian biểu hiện coi như không sai, nhất là luyện khí phương diện thiên phú lại có thể lấy so với mặt bàn, thế nào giờ phút này nhìn qua như thể ngã ngửa? Như thế đi động khoa?

Luyện khí tới kỳ tâm thần không yên, thật sự là gỗ mục không thể điêu vậy!

Nếu Lí Văn Thông biết bởi vì hắn kích động quá độ biểu hiện tạo thành kết quả như vậy, chỉ sợ sẽ hối hận học máu đi.

Luyện khí trong động.

Trần Dương nghiêm túc gõ luyện khí trên đài quảng sắt, nghe được thanh âm cũng không có ngừng đầu, cũng không có đáp lời, biểu hiện như vậy tại Lí Văn Thông xem ra lại là khiếp đảm, lập tức trong lòng càng đặc ý.

"Phương pháp này tên là thiên bách độ đả pháp, là luyện khí các thượng thừa luyện khí thủ pháp, xem trọng!" Lí Văn Thông có tâm tại Thủ tịch trường lão trước mặt khoe ra, hét lớn một tiếng, trong tay thiết chùy đột nhiên xoay tròn đứng lên, giống như mấy dòng sức gió một loại, cuối cùng mạnh mẽ yên lặng.

Lí Văn Thông tay cầm thiết chùy, bắt đầu đối với quảng sắt điên cuồng gõ đứng lên, tiết tấu khi thì nhẹ nhàng, khi thì ngừng cao, khi thì dồn dập, khi thì thông thả, chậm rãi đánh âm thanh hội tụ cùng một chỗ, cư nhiên hình thành nhất đạo thực êm tai hoàn luật, nhìn qua vô cùng thần kỳ.

"Hắc hắc, thiên bách độ đả pháp, ta khổ tu tam năm mới vừa rồi tu luyện đạt được, cho người khai mở nhãn giới!" Lí Văn Thông đắc ý thầm nghĩ.

Trần Dương như trước không nhanh không chậm gõ, sau một lát, ngừng đầu nhìn liếc mắt một cái Lí Văn Thông, khoe miệng vì kiêu, trong tay thiết chùy cũng bắt đầu điên cuồng xoay tròn đứng lên, tại hắn đầu ngón tay nhảy lên, vô cùng linh hoạt.

"Thùng thùng thùng thùng đông!"

"Thương thương thương thương thương thương thương!"

"Đang đang đang!"

Trần Dương cư nhiên cũng xuất ra thiên bách độ đả pháp, cùng Lí Văn Thông giống nhau như đúc, hơn nữa động tác, tiết tấu, phương pháp bậc này phương diện nhìn qua so Lí Văn Thông càng thêm thành thạo, vận dụng càng thêm linh hoạt.

Đây là thiên phú, tại võ các ngày người hơn nửa tháng, Trần Dương thực là học được không ít a.

"Ách, này, này, đây là thiên bách độ đả pháp, người thế nào cũng có?" Đang đắc ý bên trong Lí Văn Thông trong lúc vô tình ngừng đầu lên, chứng kiến Trần Dương đang thi triển đích thủ pháp, lập tức kinh ngạc tròn mắt há hốc mồm, thần tình không thể tưởng tượng nổi.

Lí Văn Thông bị kinh ngạc một cái tâm thần không xong, thiếu chút nữa đem quảng sắt xao toái, nhất thời dọa hắn ra một thân mồ hôi lạnh.

"Không có khả năng, người thế nào có thể sẽ thi triển thiên bách độ đả pháp như vậy thượng thừa đích thủ pháp? Của người cảnh giới căn bản là không tới a." Lí Văn Thông thần tình không thể tưởng tượng nổi, không thể tin kêu lên.

Nhưng mà, Trần Dương cũng không có trả lời hắn, có một loại năng lực kêu trời phú, thiên phú cho phép, không phải cảnh giới có thể thay thế.

"Cho dù người sẽ thi triển như thế vui chơi thì thế nào? Cảnh giới không đến, người tuyệt đối luyện chế không ra thượng phẩm bảo khí, đến lúc đó chờ bị người cười nhạo đi." Lí Văn Thông hung tợn nói một câu, bắt đầu hết sức chăm chú luyện khí.

Luyện khí ngoài động.

"Này Lí Văn Thông choáng váng hay sao? Vẫn là hung hăng can quấy quá mức độ? Luyện khí lúc nhất định phải hết sức chăm chú, tâm thần thủ nhất, phải tránh phân tâm, thiếu sót hắn vẫn là tứ phẩm luyện khí sư, nhất kích động liên tục như vậy đạo lý đơn giản thậm chí minh bạch rồi?"

"Đúng vậy, chính là, mất mặt a."

"Đâu ta luyện khí các người, không có một chút tinh thần chuyên nghiệp!"

"Người này muốn chiến thắng Trần Dương muốn điên rồi đi? Đầu óc bị lư đá!" Rất nhiều ủng hộ Trần Dương đệ tử bắt đầu cấp Lí Văn Thông tìm tra.

Nghe được chung quanh đệ tử tiếng nghị luận, Hàn Lỗi sắc mặt âm trầm, hôm nay Lí Văn Thông thắng lợi hoàn hảo, nếu là thất bại, hắn sẽ làm sau trả giá thảm thối đại giá.

Thời gian chậm rãi lướt qua, trong chớp mắt liền trước đây ba canh giờ.

Không hề nghỉ ngơi, luyện khí là buồn tẻ, một mực không ngừng gõ, bên ngoài quan chiến đệ tử rất nhiều người thiếu chút nữa xem ngủ.

Mà Lí Văn Thông rèn binh khí, đã sắp hoàn thành, đang làm cuối cùng tổ hình.

"Xuy lạp!" Lí Văn Thông cầm trong tay rèn không sai biệt lắm trường kiếm bỏ vào trong nước, sau đó lấy ra nửa lần thứ hai chích nường, lần thứ hai gõ, một khắc chung sau, rốt cục hoàn toàn tổ hình.

Mà trái lại Trần Dương, lại còn tại gỗ, còn chưa tới tổ hình sự tình, hiển nhiên tốc độ chậm không ít.

"Không thực lực chính là không thực lực, tuyệt đối cảnh giới chênh lệch, không phải vui chơi có thể bù lại, Trần Dương, ngươi nhất định phải thua!" Lí Văn Thông đắc ý nhìn liếc mắt một cái Trần Dương, lập tức xuất ra một phen càng thêm tinh xảo tiểu kim chùy, bắt đầu cấp trường kiếm mở phong.

Trần Dương tâm thần đã toàn bộ đắm nhập luyện khí bên trong, hắn đức tự nhiên cũng là một phen trường kiếm, giờ phút này đã hoàn toàn thành hình, bất quá hắn căn bản là không có mở phong ý tưởng, hắn một mực rèn, gõ, là là có thể đem quặng sắt bên trong tạp chí toàn bộ loại trừ, như vậy trường kiếm phẩm chất mới có thể rất cao.

"Ta hoàn thành!" Lí Văn Thông giờ lên một phen hàn quang lập lòe trường kiếm, vô cùng đắc ý, tùy ý vung lên, liền đem một khối tảng đá chặt đứt, ni thái chinh tề, trường thật kinh người vô cùng.

"Trần Dương, dựa theo quy củ, ngươi chỉ có một khắc chung trì hoãn thời gian, nếu là vượt qua một khắc chung, ngay cả ngươi rèn ra tuyệt thế thần binh, cũng là ngươi thua!" Lí Văn Thông đắc ý nhìn liếc mắt một cái Trần Dương, xoay người đối với luyện khí ngoài động đi đến.

Luyện khí ngoài động, ủng hộ Trần Dương đệ tử nhóm đều có một ít lo lắng, dù sao bọn họ là biết quy củ, hơn nữa một khắc chung thời gian căn bản không thể làm cái gì, Trần Dương đức kiếm trường kiếm còn không có mở phong, riêng là mở phong sẽ không chỉ lúc này, này mà nếu gì là tốt?

Khó khăn hay sao lúc này đây Trần Dương thật muốn thua?

Chứng kiến Lí Văn Thông đi tới, Hàn Lỗi người ủng hộ lập tức kích động tru lên đứng lên, là Lí Văn Thông tạo thế, Lí Văn Thông đắc ý phát phát tay, đem rèn tốt trường kiếm đưa cho Đoạn Thiên Hồi.

"Ân, đức không sai, chất liệu gỗ, thủ pháp, chất lượng, uy lực, sắc bén trình độ đều thuộc loại thượng phẩm bảo khí phạm vi." Đoạn Thiên Hồi cúi đầu đánh giá một lát, cấp ra đánh giá.

"Trần Dương, ngươi nhất định phải thua!" Thời gian đã qua rồi đi một nửa, Lí Văn Thông nụ cười trên mặt càng thịnh vượng.

"Dương ca, nhanh a, không có thời gian, ngươi thế nào còn tại gỗ?" Vương Cường lo lắng nắm chặt nắm tay.

"Trần Dương ca ca, ngươi có thể, đúng hay không? Ta tin tưởng ngươi không gì làm không được!" Lăng Vũ Huyền đối với Trần Dương sùng bái, đã bay lên tới mù quáng đích trình độ.

"Nam nhân của ta, ngươi là giỏi nhất!" Phùng Tiểu Huyền thần tình mê luyện, nam nhân rất mê người một mặt chính là tại nghiêm túc làm việc thời điểm, giờ phút này Trần Dương, không thể nghỉ ngơi càng hiển lộ lực.

"Trần Dương, rốt cục cho ngươi thua một phen, bất quá này chính là bắt đầu, kế tiếp ngươi thất bại càng nhiều!" Hàn Lỗi lãnh lạnh nói một câu, khoe miệng chậm rãi kiêu lên.

Rốt cục, đã đến giờ, mà Trần Dương đã ở mọi người ánh mắt nhìn chăm chú xuống đi ra luyện khí động, trong tay hắn, mang theo hắn trước kia rèn gì đó.

Đó là một phen trường kiếm, không có mở phong, nhìn qua phong cách cổ xưa tự nhiên, không có chút nào hấp dẫn người địa phương.

Sở hữu chứng kiến trường kiếm đệ tử, thậm chí mở to đôi mắt, sao, tiểu tử này tại đùa giỡn chúng ta hay sao? Như vậy rác rưởi cũng có thể xem như kiếm?

Chương 116: Khó có thể tin!

Trần Dương từng bước một theo luyện khí động ở chỗ sâu trong đi tới, đi lại kiên định, mặt không chút thay đổi.

Trong tay hắn, mang theo một phen trường kiếm, kiếm dài tứ thước tam tấc, cả vật thể hiện ra màu xanh nhạt, không có mờ phong, nhìn qua phong cách cổ xưa tự nhiên, thậm chí có thể nói đây không phải một phen chân chính ý nghĩa trên kiếm, mà là một thanh kiếm phôi.

Bằng vào như vậy một phen phá đồng lan thiết, đã nghĩ chiến thắng Li Vân Thông thượng phẩm bảo kiếm sao?

Thấy như vậy một màn nháy mắt, đại bộ phận đệ tử phốc chi lấy mũi, trên mặt tràn đầy trào phúng, cũng có rất nhiều đệ tử trong lòng đã tràn ngập thất vọng, vốn bọn hắn đối Trần Dương ôm rất lớn tin tưởng, nhưng mà giờ khắc này, bọn hắn thất vọng rồi.

Nhưng mà cũng có một số người thần tình thoải mái.

Quả thật, Trần Dương tại võ đạo trên thiên phú thấp phần bất phàm, nhưng mà hắn dù sao không phải thần, không có khả năng toàn bộ tinh thông, luyện khí loại sự tình này cùng luyện đan giống nhau uyên thâm, không thể đầu nhập đại lượng tinh lực ở trong đó, có thể nào đạt được mong muốn hiệu quả đâu?

"Trần Dương, ngươi cái chuỗi...này là kiếm sao? Ta xem thế nào là thiết côn a?"

"Đúng vậy, Trần Dương, ngươi là tính toán dùng này tới tham gia thi đấu sao?"

"Như vậy rác rưởi, sẽ không muốn xuất ra đến bên xấu đi?"

"Ha ha ha ha."

Trong lúc nhất thời, Hàn Lỗi các tiểu đệ bắt đầu nói trào phúng, bọn hắn trong lòng vô cùng vui sướng đắc ý, bị Trần Dương khoe khoang lâu như vậy, hôm nay rốt cục có thể xả giận.

"Sao , một đám đê nhũ, lão tử thế nào sẽ cùng như vậy một đám đê nhũ đứng chung một chỗ? Thật sự là hạ thấp giá trị con người!" Đại hoi lang người lập đứng lên, trong lòng tức giận mắng một tiếng, khinh thường liếc liếc mắt một cái hiện trường đệ tử, nghênh ngang tiêu sái đến đám người giáp ranh bộ vị.

Vương Cường cũng mau bước đuổi kịp.

"Trần Dương ca ca không có việc gì , đây không phải của ngươi sai, luyện khí loại này việc nặng không phải từng nhiệt lại ." Lăng Vũ Huyền ở trong lòng tự nói.

Phùng Tiểu Huyền nhìn xem luyện khí cái động khẩu Trần Dương, thần tình mê luyến, mặc kệ thắng thua, người này đều là nam nhân của chính mình.

Trương Ngọc phong đôi mắt hí lại, làm một gã thiên phú tuyệt đỉnh kiếm khách, hắn nhìn ra một ít manh mối, Trần Dương trong tay thanh kiếm kia, tuyệt đối không có ở mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy.

Vài tên Thủ tịch trưởng lão sắc mặt bình tĩnh, nhìn xem kia một mình một người sừng sững tại thật lớn luyện khí cửa động khẩu thiếu niên, bọn hắn giống như có một loại ảo giác, cảm kiến Trần Dương giống như thay đổi một người một loại, thực đáng sợ.

Đoạn Thiên Hồi trong mắt hiện lên một tia đắc ý cùng bốn cột, ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói : "Trần Dương, tiến lên đây!"

Trần Dương khẽ gật đầu, chậm rãi đi đến Đoạn Thiên Hồi trước người, sắc mặt trịnh trọng cảm trong tay trường kiếm đưa tới.

Tiếp nhận trường kiếm nháy mắt, thủ chop vào trên chuỗi kiếm, Đoạn Thiên Hồi trong mắt liền bộc phát ra mãnh liệt tinh quang, hắn cẩn thận quan sát thật lâu sau, hít sâu một hơi, chậm rãi nói: "Lần này tỷ thí, người thắng, Trần Dương!"

Quả nhiên không ra hắn sở liệu, thanh kiếm này, có được kiếm hồn! Đây là sinh ra sinh mệnh khí, cao nhất.

"Cái gì?"

"Vì cái gì chính là Trần Dương?"

"Thủ tịch trưởng lão, này không công bình, chúng ta cần chứng cứ rõ ràng!"

Đoạn Thiên Hồi lời nói rơi xuống, lập tức có đại lượng đệ tử đứng lên, lớn tiếng hô quát, bọn hắn hiển nhiên không tin, còn tưởng rằng Đoạn Thiên Hồi ở

trong đó làm giả.

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng, Trần Dương thanh kiếm này liên tục hạ phẩm bảo khí đều không thể tính, ta đúc chính là thượng phẩm bảo khí, vì cái gì là hần thắng? Đây không công bình!" Lí Vân Thông kích động kêu to, đôi mắt đều đỏ.

"Đoàn trưởng lão, người cũng không thể thiên vị a." Hàn Lỗi chậm rãi mở miệng, sắc mặt âm trầm.

"Điều cho ta cảm mến, lão phu còn có thể làm giả hay sao?" Đoạn Thiên Hồi nhú mày, hét lớn một tiếng, lập tức đem trường kiếm ném cho Lí Vân Thông, nhàn nhạt nói: "Chính người nói, người thắng rồi cuộc là ai?"

"Hừ!" Lí Vân Thông tiếp nhận trường kiếm, khinh thường hừ lạnh một tiếng, tùy ý ở trên tay cuộn, như vậy rác rưởi thế nào có thể thắng được hần?

"Không đúng, đây là? A."

"Không có khả năng!"

"Điều đó không có khả năng!"

Nhưng mà, quan sát sau một lát, Lí Vân Thông sắc mặt kịch biến, nháy mắt liền mặt không có chút máu, trong mắt tràn đầy không thể tin thần sắc, hần không thể tin, thật sự không thể tin được, thanh kiếm này bên trong cư nhiên ẩn chứa kiếm hồn?

Làm luyện khí các tài năng đệ tử, hần thập phần rõ ràng kiếm hồn là cái gì hàm ý, ý vị như thế nào, cái này như là một bàn máy móc, đột nhiên có được nhân loại linh hồn, này ý vị như thế nào?

Luyện khí các bên trong, có thể rèn ra ẩn chứa binh hồn luyện khí sư có thể đếm được trên đầu ngón tay, trong đó tự thân hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp xuất binh hồn cũng chỉ có tối cao Các chủ đại nhân một người mà thôi.

Thực là, trước mắt tiểu tử này, hần đúc kiếm bên trong vì cái gì cũng hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp ra kiếm hồn? Đây là vì cái gì? Điều đó không có khả năng! Là làm giả sao? Chỉ thanh kiếm này rõ ràng chính là vừa mới xuất lò.

"Ta thua!" Lí Vân Thông không thể tin, nhưng mà tàn khốc chuyện thật xảy ra trước mắt, bằng chứng như núi, hần không thể cãi, thần tình suy sút cúi đầu, vô lực nói.

"Phanh!" Hàn Lỗi một chưởng đem bên cạnh một khối núi đá chụp toái, mạnh mẽ đứng dậy đến, tự tin tràn đầy Lí Vân Thông cư nhiên thua, Trần Dương đúc kia đem phá đồng lan thiết đến tột cùng có cái gì trò?

Chung quanh quan chiến đệ tử một đám cũng đều trượng Nhị hòa thượng sờ không được ý nghĩ, vì cái gì Lí Vân Thông hội chủ động thừa nhận chính mình thua?

Lí Vân Thông rèn thực là thượng phẩm bảo khí, mà Trần Dương kia đem phá kiếm nhìn qua không có chút nào thần kỳ chỗ, so Lí Vân Thông thượng phẩm pháp khí thân nhau sao?

Mà ủng hộ Trần Dương đệ tử nhóm một đám cũng đều thập phần nghi hoặc, này đến tột cùng sao lại thế này?

Nhưng vào lúc này, Lưu Long đi tới trước nhất phương, theo thất hồn lạc phách Lí Vân Thông trong tay lấy qua Trần Dương rèn trường kiếm, cẩn thận cảm ứng sau một lát, trên mặt lộ ra khiếp sợ biểu tình, quả nhiên không ra hần sở liệu.

"Thủ tịch trưởng lão, thỉnh cho phép đệ tử là sư huynh đệ nhóm biểu thị một phần!" Lưu Long đi đến Đoạn Thiên Hồi trước người, cung kính nói.

Nhìn xem chung quanh đệ tử thần sắc, tựa như xem nhân sinh trăm thái giống nhau, Đoạn Thiên Hồi trong lòng thực thích, không chút do dự gật gật đầu.

Tại các đệ tử ánh mắt nhìn chăm chú xuống, Lưu Long cư nhiên cảm lấy Trần Dương rèn trường kiếm, đối với Lí Vân Thông rèn thượng phẩm bảo khí hung hăng chém xuống, trong lúc nhất thời các đệ tử đều kinh ngạc mở to hai mắt, tiểu tử này muốn làm gì?

"Thương!"

Nhưng mà ngay sau đó, thanh thủy tiếng vang truyền ra, chấn mỗi một danh đệ tử trái tim đều ở run rẩy, Lí Vân Thông rèn thượng phẩm bảo khí dễ dàng bị chặt đứt, thiết khẩu tron nhãn, mà Trần Dương rèn trường kiếm phía trên chẳng qua xuất hiện vài đạo rất nhỏ bạch án mà thôi.

"Này, này, đây là có chuyện gì?"

"Thế nào sẽ chặt đứt thượng phẩm bảo khí?"

Tại gần gũi kinh ngạc sau, quan sát đệ tử nhóm đều bắt đầu kinh hô, mỗi người đều thần tình khiếp sợ, bọn hần không thể tin, giá trị đắt đỏ thượng phẩm bảo khí cứ như vậy bị chặt đứt?

"Phá gia chi tử a!" Đoạn Thiên Hồi bất đắc dĩ vuốt ve cái trán.

"Tất cả mọi người là luyện khí các đệ tử, tin tưởng hẳn là cũng biết binh hồn tồn tại, Trần Dương rèn trường kiếm, trong đó ẩn chứa kiếm hồn, chặt đứt một phen thượng phẩm bảo khí, dễ dàng, khỏi phải nói, như vậy, mọi người nói, người thắng rốt cuộc là ai?"

"Ta luyện khí các có mấy người luyện khí, trong đó có thể sinh ra binh hồn? Mọi người nói, người thắng rốt cuộc là ai?"

Lưu Long giờ lên cao trường kiếm trong tay, không ngừng hét lớn, phấn chấn lòng người.

"Trần Dương!"

"Trần Dương!"

Lúc này, ủng hộ Trần Dương đệ tử nhóm mình bạch rồi, Trần Dương thanh kiếm này vì cái gì có thể thắng lợi, bọn hắn lập tức kích động hô to, Trần Dương không có làm cho bọn họ thất vọng, hẳn làm được, làm được!

"Kiếm hồn? Điều này sao có thể đâu? Trần Dương gia nhập luyện khí các mới nửa năm mà thôi?"

"Chúng ta khổ tu mười năm, cũng không có một tia đản sinh ra binh hồn cảm giác a?"

"Chẳng lẽ, đây là thiên phú chênh lệch sao?"

Đồng đạo đệ tử thần tình nghi hoặc trầm tư, rất nhiều người trong mắt đều tràn đầy thất vọng còn có suy sụp, bọn hắn nhìn qua thất hồn lạc phách, đứng vậy, cố gắng mười năm, cư nhiên so ra kém người ta nửa năm, này không thể không nói là một cái châm chọc.

Rất bất đắc dĩ chính là, bọn hắn lúc trước còn tại ếch ngồi đáy giếng giống kêu gào Trần Dương rèn chính là rác rưởi, là phá đồng lạn thiết, nếu thật là trong lời nói, như vậy bọn hắn rèn chính là cái gì đâu? Là bùn? Vẫn là qua mọi nhà?

Thật sự là châm chọc!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Đoạt kiếm

"Kiếm hồn? Cư nhiên là kiếm hồn? Điều đó không có khả năng!"

Hàn Lỗi trong mắt tràn đầy không thể tin, mặc dù là họ khác người, nhưng mà làm luyện khí các Đại sư huynh, hẳn thập phần rõ ràng kiếm hồn hai chữ này ý vị như thế nào, đây là luyện khí nhất đạo tối cao thành tựu, cho dù Trần Dương hiện tại luyện khí trình độ không được, nhưng mà hắn đã đầy đủ đi thông luyện khí đỉnh phong đường.

Này vượt qua hắn dự liệu.

"Trần Dương ca ca, người quá tuyệt vời!" Lăng Vũ Huyền kích động kêu to, lập tức sách dẫn chung quanh đệ tử kinh ngạc vây xem.

"Nhìn cái gì vậy? Da ngứa sao? Tiểu Thanh cho ta cắn bọn hắn!" Giờ phút này, bạo lực thanh giao tiểu la li phát uy, lời quang tử thanh giao lập tức tiếp nhận mệnh lệnh, đuổi theo vài tên đệ tử cuồng cần, trường diện một mảnh hỗn loạn.

"Chứng kiến phi thiên Tiểu ma nữ này phúc bộ đáng, liền nghĩ đến Tiểu ma nữ hoàn lương sao?"

"Nếu các người nghĩ như vậy liền sai lầm rồi, ta phi thiên Tiểu ma nữ, chỉ vì Trần Dương ca ca một người ôn nhu!"

Phùng Tiểu Huyền trong mắt lập lòe kỳ dị sáng rực, Trần Dương trên người bí mật nhiều lắm, cho nàng khiếp sợ cũng quá hơn, nàng đã có chút không tiếp thụ được, này nam nhân, vì cái gì như thế xuất sắc?

"Kiếm hồn?" Trương Ngọc phong tự nói một tiếng, trong mắt hiện lên một tia tinh quang.

"Không sai, phi thường tốt, cư nhiên có được binh hồn nguyên mẫu, thanh kiếm kia chúng ta thánh kiếm các muốn bắt xuống, trong đó ẩn chứa kiếm hồn

đối với ta thánh kiếm các đệ tử có trọng dụng!" Lí Thiên Nam trong mắt tinh quang thoáng hiện, sắc mặt trịnh trọng nói.

"Hừ, Lí Thiên Nam, chẳng lẽ chỉ có ngươi thánh kiếm các có kiếm khách hay sao? Thanh kiếm này ta trấn ma điện nhất định phải có!" Trấn ma điện Thủ tịch trưởng lão Cuồng Chiến mở miệng, tràn ngập khí phách.

"Ta thôi thể các cũng cần thanh kiếm này!" Thôi thể các Thủ tịch trưởng lão Lôi Chấn mở miệng, thanh âm trầm thấp.

"Phi thường tốt, ta đan linh các không cần!" Đan linh các Thủ tịch trưởng lão Ngô Thanh Phong nói một câu, liền im lặng không nói. Hắn phải muốn sám cùng đến loại này tranh chấp trong.

"Thánh kiếm các cần tại tình lý bên trong, ngươi thôi thể các thỉnh thanh kiếm này làm cái gì? Cầm lại đi thiết thái sao? Lôi Chấn, ngươi không cần quấy rối!" Trấn ma điện Thủ tịch trưởng lão Cuồng Chiến mở miệng, màu đỏ nhạt đôi mắt bên trong tinh quang ẩn hiện.

"Ta thôi thể các cần thanh kiếm này, chính là cần, không có nguyên nhân, ta còn muốn cho ngươi giải thích sao?" Lôi Chấn khinh thường nói.

"Lão già kia, ngươi này bỏ qua là muốn tìm tra a?" Cuồng Chiến mở miệng, tức giận ẩn hiện.

"Vài vị, các ngươi có vẻ như qua giới, thanh kiếm này thuộc loại ta luyện khí các, ai đều lấy không đi!" Lúc này, Đoạn Thiên Hồi từ từ mở miệng, trên mặt tràn đầy vẻ đắc ý.

Làm luyện khí các Thủ tịch trưởng lão, bởi vì luyện khí các xuống dốc ba mươi năm nguyên nhân, tình cảnh của hắn cũng không phải tốt lắm, hiện giờ chứng kiến mặt khác mấy các Thủ tịch trưởng lão vì hắn luyện khí các một cái nho nhỏ đệ tử đúc một thanh kiếm muốn vung tay, trong lòng miễn bàn có bao nhiêu thích.

"Đoàn huynh, ta thánh kiếm các thật sự thấp phần cần thanh kiếm này, ngươi nói cái giá đi, chỉ cần không vượt qua thanh kiếm này giá trị, ta toàn bộ nhận!" Lí Thiên Nam mở miệng, sắc mặt nghiêm túc.

"Đoàn Thiên Hồi, ta cùng ngươi ra giá, một ngàn khối thượng phẩm linh thạch!" Trấn ma điện Thủ tịch trưởng lão Cuồng Chiến nói chuyện, mở miệng chính là nhất bút thật lớn đủ để cho một cái cỡ lớn môn phái chỉ một năm không lỗ số lượng.

Chỉ là vì mua một thanh kiếm, Trần Dương rèn kiếm.

"Cuồng Chiến, ngươi hẳn sao có ý đi? Thanh kiếm này cho dù ẩn chứa kiếm hồn, cũng không giá trị này giá!" Thôi thể các Thủ tịch trưởng lão Lôi Chấn mở miệng, tức giận sắc mặt xanh mét.

"Ta trấn ma điện cái gì đều không có, chính là có tiền, ngươi làm khó dễ được ta?" Cuồng Chiến đắc ý giọng lên cao, màu đỏ nhạt đôi mắt bên trong tràn đầy đắc ý.

Không thể không nói, trấn ma điện bên trong tụ tập đều là Sở quốc ma đạo tinh anh cùng thiên tài, bọn hắn sau lưng đều có rất nhiều thế lực, ma đạo người làm việc không hạn chế một kiểu, chưa bao giờ tuân thủ cái gọi là quy tắc, cho nên bọn họ là tài hùng thế đại này bốn chữ về hình người.

"Cuồng Chiến, ngươi rất xằng bậy, thanh kiếm này không đáng giá nhiều như vậy, ngươi thận trọng một chút!" Lí Thiên Nam mở miệng, đôi mắt bên trong hiện lên một tia sắc bén kiếm ý.

Cuồng Chiến khinh thường bĩu môi, không sao cả nói: "Một khi đã như vậy, nhìn xem Đoàn huynh nói như thế nào đi."

"Ta luyện khí các là nhân đạo, tự do, thanh kiếm này là Trần Dương sở đúc, lý nên nghe ý kiến của hắn!" Đoạn Thiên Hồi mở miệng, một câu đem hòa dần tới Trần Dương trên người.

Lúc này, Trần Dương sắc mặt nghiêm chỉnh bình tĩnh đứng ở luyện khí cái động khẩu, quay mắt về phía trước mắt này mấy trăm người các loại ánh mắt nhìn chăm chú, Trần Dương không khẩn trương chút nào chi sắc, mắt xem mũi lỗ mũi tâm, chút không biết hắn đã bị Đoạn Thiên Hồi bán đứng.

Lí Vân Thông thất hồn lạc phách đi tới luyện khí động bên trong, hôm nay việc, đối hắn là một cái thật lớn đã kích, hắn cần hảo hảo điều chỉnh điều chỉnh, đương nhiên, hắn là không có khả năng đi tìm chết.

Bởi vì Đoạn Thiên Hồi một câu, Lôi Chấn, Cuồng Chiến, Lí Thiên Nam ba người danh chấn Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường Thủ tịch trưởng lão, cư nhiên đồng thời đối với Trần Dương đi tới, ba người dắt tay nhau mà đến, bất tri bất giác bên trong liền hình thành một loại tự nhiên khí tràng, cái loại này vô hình bên trong sinh thành uy áp, khiến chung quanh rất nhiều đệ tử thân thể phát run, thần tình hoảng sợ.

Rất nhiều đệ tử thương hoảng sợ hướng về xa xa chạy tới, tiếp tục sống ở chỗ này bọn hắn đem gặp phải áp lực cực lớn.

"Đây là Thủ tịch trưởng lão áp lực sao?"

Trần Dương lẳng lặng đứng ở luyện khí cửa động khẩu, đứng mũi chịu sào, kia cỗ vô hình uy áp chính là hướng về phía hắn tới, thân thể hắn bắt đầu rất nhỏ run rẩy, thất lực can có loại không thể thăng thần cảm giác, hắn hai chân đã bắt đầu hơi hơi gấp khúc.

"Muốn cho ta một hạ mã uy sao?" Trần Dương trong lòng gầm lên giận dữ, chỗ bụng diệt hồn sư bốn nguyên cảm nhận được uy hiếp lập tức cấp tốc vận chuyển đứng lên, từng đạo thân bí khó lường lực lượng trào ra, đem kia cường đại uy áp tiêu trừ.

Trần Dương đôi mắt híp lại, áp lực chọt hạ xuống, thân thể của hắn cứ thẳng tắp, bất động như núi.

Lôi Chấn, Cuồng Chiến mấy người trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, lập tức đem cái loại này áp lực triệt hồi, trong nháy mắt nơi này khôi phục bình thường.

"Người chính là Trần Dương? Người rèn thanh kiếm này ta muốn, người nói cái giá đi!" Thối thể các Thủ tịch trưởng lão Lôi Chấn mở miệng nói, thực tùy ý.

Trước mắt này Trần Dương bất quá là một cái luyện khí các nho nhỏ đệ tử mà thôi, vẫn là lần này người mới, đôi mắt hắn này danh chấn Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường Thủ tịch trưởng lão còn không phải dễ bảo? Như vậy thái độ gấp qua cái gì cảnh đời?

Nói không chừng trả giá một ít nho nhỏ đại giá có thể được đến thanh kiếm này.

Nhưng mà, Lôi Chấn muốn sai lầm rồi, hắn đã đoán sai.

Tuy rằng trước mắt thiếu niên này quả thật chính là luyện khí các một gã tiểu đệ tử, quả thật chính là một cái tân sinh thái độ, nhưng mà linh hồn của hắn cũng một ngàn năm trước, cái kia kinh diễm đại lực ngút trời kỳ tài, hắn thiên phú khoáng cổ tuyệt kim, trong cơ thể hắn ngạo cốt khải là một cái nho nhỏ Thủ tịch trưởng lão có khả năng lý giải?

Đôi như vậy một cái tồn tại như thế tùy ý, như thế khinh thị, tuyệt đối là Lôi Chấn sai lầm lớn nhất.

Mà Đoạn Thiên Hồi cũng thập phần rõ ràng, Trần Dương tiểu tử này vô cùng khó chơi, bằng không cũng sẽ không đem này cục diện rắc rối đầu cho hắn.

"Thật có lỗi, thanh kiếm này, ta không bán!" Quả nhiên, Trần Dương mở miệng, ngữ khí bình thản, chút không đem trước mắt này cái gọi là thối thể các Thủ tịch trưởng lão để ở trong mắt.

Tại hắn xem ra, chúng sinh ngang hàng, tôn trọng là lẫn nhau.

"Cái gì?" Lôi Chấn đôi mắt tròn mắt, kia giống như núi nhỏ một loại thân hình tại Trần Dương trước mặt hiện ra nhất tầng lớn bóng ma, sắc mặt không tốt quát.

"Lôi trưởng lão không có nghe thanh sao? Thanh kiếm này, ta không bán!" Trần Dương lần thứ hai lặp lại, không sợ chút nào.

Lôi Chấn sắc mặt hơi đổi, trong mắt hiện lên một tia tức giận, này kết quả ra ngoài hắn dự liệu, tiểu tử này cư nhiên chút không bán hắn trưởng, hiện tại đích thanh niên thật sự là rất không có quy củ.

Chung quanh, quan sát đệ tử cũng đều nhìn ra manh mối, này vài vị Thủ tịch trưởng lão muốn mua Trần Dương kiếm, nhưng mà Trần Dương lại không nghĩ bán, hơn nữa cư nhiên cùng Lôi Chấn gang lên, cái này có vẻ kịch hay nhìn.

Rất nhiều Hàn Lỗi tiểu đệ, bắt đầu vui sướng khi người gặp họa đứng lên, thối thể các Thủ tịch trưởng lão Lôi Chấn là có danh bạo tính tình, Trần Dương cùng hắn chống lại, chẳng phải là trong WC thấp đèn lồng?

Hàn Lỗi trong mắt hiện lên một tia ngoan độc cùng khoái ý, Lôi Chấn tính cách hắn hiểu rất rõ, Trần Dương trăm phần trăm sẽ bị giáo huấn, nói không chừng còn có thể bị trục xuất Thần Ma thánh địa.

Mà ủng hộ Trần Dương một ít đệ tử tắc bắt đầu lo lắng đứng lên.

"Trần Dương, người rất không có quy củ, chẳng lẽ người cho là có được một ít thiên phú, bị phương diện coi trọng là có thể không kiêng nể gì như thế? Tuy rằng người tại thối thể phương diện thiên phú dị bẩm, nhưng mà người như thế chẳng biết quy củ, lão phu cũng sẽ không tha cho người!" Lôi Chấn mở miệng, tức giận ẩn hiện.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Giảo hoạt lão Lăng

"Lôi trưởng lão, đệ tử biết quy củ, nhưng mà đệ tử là luyện khí các người, có vẻ như cùng người thổi thỏ các không quan hệ đi?" Trần Dương không hề không cổ họng nói, không sợ chút nào.

Mặc kệ là ai, chỉ cần cho cũng đủ tôn trọng, Trần Dương sẽ giống nhau tôn trọng đối phương, nhưng nếu là ôm khinh thị tâm tính còn muốn theo hấn nơi này được đến cái gì, kia hiển nhiên là không có khả năng chuyện, mặc kệ là ai.

Này Lôi Chấn bỏ qua muốn kiếm của hấn, cũng muốn hấn gia nhập thổi thỏ các, lại bày ra một bộ ăn trên ngồi trước tư thế, Thủ tịch trưởng lão bộ tịch mười phần, chiều này đối người khác hữu hiệu, đối Trần Dương lại không dùng được.

"Hảo tiểu tử, có khí khái! Ta thích!" Lúc này, trần ma điện Thủ tịch trưởng lão Cuồng Chiến mở miệng nói, lời nói bên trong tràn đầy tán thưởng, hấn quay đầu âm dương quái khí nói: "Thiếu sót người vẫn là Thủ tịch trưởng lão, cư nhiên cùng một cái đệ tử phân cao thấp, người này vài thập niên đều sống đến cầu trên người rồi đi đi."

"Cuồng Chiến, người muốn chết!" Lôi Chấn giận dữ, một quyền đối với Cuồng Chiến đánh tới, hấn tách khí táo bạo là Sở quốc phân đường mọi người đều biết chuyện tình.

"Lôi Chấn, người tìm đánh!" Cuồng Chiến cũng giận dữ, nhưng lại không có cùng Lôi Chấn cứng rắn hám, mà là lui lại mấy bước, đánh ra nhất đạo ma đạo ẩn bí quyết.

"Đủ rồi!"

Tại hai người sắp va chạm cùng một chỗ lúc, đứng ở chính giữa Lí Thiên Nam hét lớn một tiếng, cường đại kiếm khí theo hấn kia nhìn qua có chút gây yếu thân thể bên trong bùng nổ tách ra, đem hai người công kích thứ vỡ nát, phá thành mảnh nhỏ.

Sắc bén kiếm ý tàn sát bừa bãi, đem cứng rắn núi đá đều đâm ra rậm rạp lỗ thủng.

Cuồng Chiến cùng Lôi Chấn hai người liếc nhau, hai người trong mắt đều hiện lên một tia kiêng kị, không thém nói (nhắc) lại, từng người đứng ở một bên.

Trần Dương mới vừa liền đứng ở mấy người hơn mười thước ngoài, kia sắc bén kiếm khí vọt tới bên cạnh hấn, bị thân thể hấn hấp thu sạch, không có một tia tiết lộ, những thứ này đều là kiếm đạo năng lượng, đúng là hấn trước mắt cần có nhất gì đó.

Chứng kiến Trần Dương cư nhiên lông tóc không tổn hao gì đứng ở nơi đó, Lí Thiên Nam trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, lập tức thần tình mỉm cười nói: "Trần Dương tiểu hữu, lão phu là thánh kiếm các Thủ tịch trưởng lão Lí Thiên Nam, của người thanh kiếm kia, đối với ta thánh kiếm các đệ tử thập phần trọng yếu, không biết người có không bỏ những thứ yêu thích?"

"Cút ngay!"

Nhưng vào lúc này, nhất đạo tiếng hét lớn vang lên, Trần Dương bên người hư không một trận vận vạo, nhất đạo thân ảnh chậm rãi hiện lên, đúng là lão lăng.

"Các chủ đại nhân!"

Nhìn thấy lão lăng đi vào, Cuồng Chiến, Lôi Chấn còn có Lí Thiên Nam trên mặt đều hiện lên một tia kinh ngạc, lập tức lập tức tiến lên hành lễ.

"Các chủ đại nhân ngài đã tới!" Đoạn Thiên Hồi lập tức đi lên tiến đến, cười nói.

"Tiểu tử người, lão tử nói cấp Trần Dương thích hợp áp lực là được, người thế nào đem đảm nắm lược? Quay đầu lại lại tính sổ với người!" Lão lăng hung tợn đối với Đoạn Thiên Hồi truyền âm nói một câu, liền quay đầu nhìn về phía trước mặt mấy người.

"Mấy người các người, da ngựa phải không? Biết nơi này là chỗ nào sao? Tôi nơi này giường oai đến đây?"

"Cố ý muốn cho lão tử phát hỏa phải không?"

Lão lăng nhàn nhạt nói, trên mặt nhìn không ra chút biểu tình.

Lăng Hư Tử, luyện khí các Các chủ, là tứ đại Các chủ nhất đại diện chủ bên trong lý lịch già nhất tồn tại, cho dù là thánh kiếm các Các chủ đại nhân Yên Nam Thiên đến đây đều phải kêu một tiếng sư huynh, lão gia hỏa này nổi danh bao che khuyết điểm, hơn nữa tính tình quái dị, không hạn chế một kiểu, Lí Thiên Nam, Cuồng Chiến mấy người thật đúng là không dám ở trước mặt hấn gương oai.

"Các chủ đại nhân nói nở nụ cười, ta bậc này như thế nào tại luyện khí các làm ầu!" Cuồng Chiến cười hắc hắc.

"Các chủ đại nhân, ngài hiểu lầm, chúng ta chính là muốn tiểu tử này đúc kiếm mà thôi." Lôi Chấn cũng thần tình cười mỉa mở miệng.

"Các chủ đại nhân, Trần Dương tiểu hữu rèn trường kiếm trong đó ẩn chứa kiếm hồn, này đối với ta thánh kiếm các đệ tử mà nói thập phần trọng yếu, cho nên đệ tử tính toán dùng ngang nhau giá cầu xuống kiếm này, tuyệt đối không có bất luận cái gì khinh thị ý." Lí Thiên Nam sắc mặt trịnh trọng mở

miệng.

Trần Dương đứng ở một bên, sắc mặt bình tĩnh, nhưng mà nhưng trong lòng nở nụ cười.

"Thanh kiếm này sao?" Lão lăng theo Trần Dương trong tay lấy quá dài kiếm, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, lập tức nói: "Đây là ta luyện khí các tài sản, là các ngươi muốn muốn ? Rất không biết quy củ !"

"Các chủ đại nhân, không biết ngài có không châm chước một phần!" Lí Thiên Nam lần thứ hai mở miệng, hẳn thật sự thập phần cần thanh kiếm này.

"Ngươi muốn?" Lão lăng đôi mắt vì phiết.

"Đúng vậy, Các chủ đại nhân!" Lí Thiên Nam cung kính trả lời.

"Ngươi muốn a, cũng không phải không thể, nhưng mà." Lão lăng cố ý bán một cái cái nút.

"Thánh kiếm các kiếm trận, lão tử cảm thấy được còn có thể, nếu là ngươi đồng ý khiến Trần Dương tiến vào kiếm trận, thanh kiếm này liền không trả giá tặng cho ngươi!" Lão lăng thần tình tươi cười nói, nhưng mà này tươi cười thấy thể nào đều có một ít gian trá.

"Các chủ đại nhân, thánh kiếm các kiếm trận cũng không ngoại truyện, cho dù là ta thánh kiếm các đệ tử, cũng cần đạt tới nhất định điều kiện mới có thể xâm kiếm trận, yêu cầu này có chút ép buộc." Lí Thiên Nam có chút khó xử nói.

"Ngươi là thánh kiếm các Thủ tịch trưởng lão, điểm ấy chủ còn làm không được sao? Cho dù ngươi hôm nay không đáp ứng, ngày khác lão tử cũng có tự mình đi tìm Yên Nam Thiên, đến lúc đó ngươi nói Yên Nam Thiên có thể hay không đáp ứng đâu?"

"Cái kia thời điểm, ngươi còn tồn thất một phen có được kiếm hồn bảo kiếm, ngươi cứ nói đi?" Lão lăng nhú lông mày.

"Tốt, đệ tử đáp ứng chính là!" Lí Thiên Nam cân nhắc một lát, trùng điệp gật gật đầu.

Kỳ thật, giờ phút này Lí Thiên Nam trong lòng là đắc ý, hẳn đã sớm biết Yên Nam Thiên tâm tư, vốn chính là muốn Trần Dương lấy đến thánh kiếm các, hiện tại Lăng Hư Tử chủ động đem đối phương đưa tới, đây chính là tuyệt hảo cơ hội a.

Nếu là Trần Dương xông qua một lần kiếm trận, kiến thức đến thánh kiếm các cường đại, nói không chừng liền gặp vui quên trở về, rồi đi luyện khí các gia nhập hẳn thánh kiếm các, đây chính là lớn nhất thu hoạch a.

Hai người trong lòng đều ở đắc ý cười to, nhưng lại không biết cuối cùng ai bàn tính như ý sẽ thất bại đâu?

Cứ như vậy, Trần Dương rèn thanh kiếm này bị thánh kiếm các mang đi, hôm nay tỷ thí cũng đến vậy chấm dứt, lão lăng ly khai, vài tên Thủ tịch trưởng lão cũng không cam tâm rời đi, còn còn lại Đoạn Thiên Hồi tại hiện trường giữ gìn trật tự.

"Hôm nay rất không thể tưởng tượng nổi, ta cư nhiên thấy được ta luyện khí các Các chủ đại nhân!"

"Phải biết rằng, ta gia nhập luyện khí các mười năm, đây là lần đầu tiên nhìn thấy Các chủ!"

"Các chủ đại nhân luôn luôn thần long kiến thủ bất kiến vĩ, xuất quỷ nhập thần, lúc này đây thể nào sẽ đột nhiên xuất hiện?"

"Ngươi còn nhìn sao? Đều là vì Trần Dương, thật không biết tiểu tử đó đi rồi cái gì cứ chó vậ, giống như chuyện gì đều là quay chung quanh hắn phát sinh ."

"Hắn đức kiếm, cư nhiên thiếu chút nữa khiến Lôi Chấn, Cuồng Chiến hai vị Thủ tịch trưởng lão đánh nhau, rất mẹ nó quý quái ."

"Hơn nữa ngươi không có nghe đến sao? Các chủ đại nhân muốn cho Trần Dương đi xâm thánh kiếm các kiếm trận, đây chính là trong truyền thuyết gì đó, ngươi nói Các chủ đại nhân đánh là cái gì chủ ý?"

"Trần Dương? Hắn có thể đi xâm kiếm trận? Hắn chủ tu chính là kiếm đạo sao?"

"Nói không chính xác, thật sự nói không chính xác, đã trải qua nhiều như vậy, các ngươi còn nhìn sao? Tiểu tử này một mực giả trư cật lão hồ, nói không chừng hẳn thật đúng là liền chủ tu kiếm đạo!"

"Thiết, ta phải xác thực!"

"."

Luyện khí các đông đảo đệ tử bắt đầu đối với đỉnh núi đi đến, vừa đi một bên nghị luận, nghị luận tiêu điểm chính là Trần Dương.

Hắn Lôi đi tới trong đám người, sắc mặt âm trầm đáng sợ, trong đôi mắt tinh quang liên thiểm.

Dĩ vãng hẳn chính là ghen tị vì cái gì Lăng Vũ Huyền sẽ thích Trần Dương, luôn hướng hắn chạy đi đâu, nhưng mà hôm nay việc lại làm cho hắn cảm nhận được thật lớn uy hiếp, đến từ Các chủ đại nhân cho hắn uy hiếp.

Cho tới nay, hắn đều đem chính mình cho rằng luyện khí các Các chủ đại nhân con rể đối đãi, làm luyện khí các Đại sư huynh, hắn cảm thấy được chỉ có chính mình có thực lực xứng đôi Lãng Vũ Huyền, đạt được Các chủ đại nhân nhìn trọng.

Nhưng mà hôm nay, Các chủ đại nhân cư nhiên vì Trần Dương ngang nhiên hiện thân, nhưng lại khiến Trần Dương đi sám thánh kiếm các kiếm trận, này hết thầy đều có một ít không thể tưởng tượng, hắn cảm nhận được một tia bất thường khí tức, này Trần Dương tuyệt không đơn giản, hắn trước kia coi khinh đối phương.

"Bị Các chủ đại nhân coi trọng chính là ta, tuyệt không có thể làm cho bất luận kẻ nào phá hư! Tuyệt không có thể!" Hàn Lỗi trong lòng tự nói một tiếng, trong mắt sát khí ẩn hiện.

Cùng lúc đó, Lí Hưởng Bắc đã ở cúi đầu trầm tư, chuyện hôm nay quá mức không phải chê cho nên, Các chủ đại nhân xuất hiện, hắn không phải bao nhiêu kinh ngạc, nhưng mà hắn khiếp sợ chính là vì cái gì Các chủ đại nhân muốn cho Trần Dương đi sám thánh kiếm các kiếm trận?

Phải biết rằng đây chính là mỗi một danh kiếm khách đều hướng tới địa phương, sám một lần kiếm trận, đạt được thật là tốt chỗ không thể ngôn dụ.

"Như vậy, cũng không thể được cho rằng vâng, Trần Dương có được cường đại kiếm đạo thiên phú, bị Các chủ đại nhân coi trọng, cho nên mới có hôm nay cử chỉ? Nói cách khác, Trần Dương chân chính chủ tu chính là kiếm đạo? Trước kia chỗ đã thấy hết thầy đều là thủ thuật che mắt?"

"Nếu là thế, như vậy có thể giải thích tiểu tử này vì cái gì mới vừa gia nhập Thần Ma thánh địa, có thể nhìn thấu ta là chủ tu kiếm đạo nguyên nhân!"

"Trần Dương, ta còn là coi khinh ngươi!" Lí Hưởng Bắc thấp giọng tự nói.

Lập tức, hắn mạnh mẽ ngẩng đầu lên, quát to: "Trần Dương, ba ngày sau, ta hướng ngươi khiêu chiến!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Chấp nhất kẻ điên

Lí Hưởng Bắc tiếng quát roi xuống, lập tức sách dẫn chung quanh đệ tử tiếng nghị luận.

Rất nhiều người đều thần tình kinh ngạc cùng nghi hoặc, bởi vì hướng Trần Dương phát ra khiêu chiến người, là Lí Hưởng Bắc.

Bài vị thi đấu mở ra tới nay, vẫn đều là Trần Dương thiên hạ, sở hữu phong quang đều ở Trần Dương trên người, thẳng đến lúc này, Lí Hưởng Bắc là người thứ nhất hướng Trần Dương phát ra khiêu chiến luyện khí các đứng đầu đệ tử.

Này ý vị như thế nào? Đây đại biểu Lí Hưởng Bắc cũng nhận rồi Trần Dương thực lực, bằng không sẽ không phát ra khiêu chiến.

Một trận chiến này, như thế nào luyện khí các bài vị thi đấu mở ra tới nay, rất có xem điểm một trận chiến.

Cũng là quy cách cao nhất một trận chiến.

"Bị ngươi xem đi ra rồi sao?" Trần Dương cước bộ dừng một chút, tự nói một tiếng, lần thứ hai hướng về phía trước đi đến, rất xa truyền đến một câu: "Ta ứng chiến!"

Đối với Lí Hưởng Bắc mà nói, hắn là chân linh chủ yếu thành viên một trong, mục đích của hắn chính là xử lý Hàn Lỗi trở thành luyện khí các Đại sư huynh, đây là hắn chịu khổ mười năm nhất định phải được đến quang vinh.

Cho nên, hắn không cho phép có bất luận kẻ nào uy hiếp đến hắn, cho dù là nhất định điểm thậm chí có thể.

Tại đã phát hiện Trần Dương đích thực chính con bài chưa lật sau, Lí Hưởng Bắc đem mục tiêu đặt ở Trần Dương trên người, hắn phải Trần Dương trước giải quyết đi, mới có thể an tâm đi khiêu chiến Hàn Lỗi, do đó bước trên luyện khí các Đại sư huynh ngai vàng.

Đối với Trần Dương mà nói, này lại là một hồi khiêu chiến, một hồi so trước kia sở hữu chiến đấu đều có tính khiêu chiến chiến đấu, nhưng là không hơn.

"Tiểu tử, ngươi hiện tại chỉ có ngưng thần cảnh đỉnh phong thực lực, một trận chiến này, dư nhiều lắm rồi!" Đại hoi lang khó được nghiêm túc đứng lên.

"Dương ca." Vương Cường há miệng thờ đốc, không nói gì.

"Yên tâm đi, ta đã có đột phá cảm giác !" Trần Dương dừng lại cước bộ, quay đầu nhìn về phía đại hoi lang cùng Vương Cường, thần tình tươi cười nói, nét tươi cười của hắn bên trong tràn đầy tự tin cùng kiên định.

"Thật sự? Thật tốt quá!" Đại hoi lang kích động ngao ngao gọi bầy.

Vương Cường lại thần tình tươi cười.

Trần Dương khẽ gật đầu, tiến vào cảnh giới này đã hơn nửa năm, hắn vẫn không có đột phá, sở làm đều là tăng lên sức chiến đấu áp súc linh lực chuyển tình, nhưng mà tu vi đối với một gã võ giả mà nói lại thập phần trọng yếu, không đến cái kia tu vi, căn bản không thể phát huy ra nên uy lực.

Cho dù là Trần Dương hiện tại tổng hợp lại sức chiến đấu có thể chiến thắng thái tức cảnh sơ kì cường giả, trung kỳ cũng có thể kiểm tra trên thử một lần, nhưng mà một khi tảo ngộ đến thái tức cảnh ngũ trọng thiên đã ngoài võ giả, sẽ trúng chọi đá.

Đây là thực lực tuyệt đối chênh lệch, dù là Trần Dương không phải người bình thường, hắn con bài chưa lật đông đảo, hắn tổng hợp lại sức chiến đấu thập phần đáng sợ, cũng vô pháp làm được vượt qua này giống như lạch trời hồng câu một loại tu vi đi chiến đấu.

Mà Lí Hưởng Bắc, hiển nhiên chính là kia siêu việt thái tức cảnh ngũ trọng thiên phía trên tồn tại, là vượt qua hắn sức chiến đấu cực hạn võ giả, nếu tu vi của hắn không thể có điều đột phá trong lời nói, hắn đem tình cảnh có thể lo âu.

May mà chính là, hôm nay trải qua Lôi Chấn, Cường Chiến còn có Lí Thiên Nam đám người uy áp kích thích, trong cơ thể diệt hồn sư bốn nguyên chủ động vận chuyển, hắn rốt cục cảm giác được một tia đột phá cơ hội, này cơ hội tuy rằng không phải thực rõ ràng, nhưng mà hắn tin tưởng, lớn hơn nửa cơ hội rất nhanh liền gặp tiến đến.

"Hơn nửa năm, tu vi rốt cục phải có sở tiến !" Trần Dương trong lòng cảm khái, còn có một tia kích động.

Kiếp trước, tu vi của hắn vẫn đều là bị vây tọa tên lửa một loại tăng vọt trạng thái bên trong, kiếp này tại tu vi đạt tới ngưng thần cảnh đỉnh phong trước kia cũng là như thế, nhưng mà lúc này đây lại đình ngưng thần cảnh đỉnh phong lâu như thế, hắn không biết rốt cuộc là vì sao.

Đến tốt cùng là diệt hồn sư bốn nguyên nguyên nhân, vẫn là mặt khác đâu? Trần Dương không nghĩ ra.

Nhưng mà Trần Dương kiên định một chút không có sai, chiến đấu, chỉ có đang không ngừng trong chiến đấu, tại uy hiếp xuống, tại sinh tử tồn vong khăn yếu quan đầu, mới có thể phát huy xuất từ thân lớn nhất tiềm lực, phá rồi lại lập, cố tìm đường sống trong chỗ chết, mới có thể nhanh hơn tăng lên tu vi.

Trở lại chỗ ở, Trần Dương liền tiến vào tu luyện bên trong, đột phá cơ hội rốt cục xuất hiện, Trần Dương không nghĩ lãng phí chút thời gian.

Tại đây loại thời khắc mấu chốt, đại hoi lang cùng Vương Cường canh giữ ở Trần Dương phòng ngoài cửa, một tác cũng không rời.

Trong lúc, Phùng Tiểu Huyền, Lăng Vũ Huyền, Trương Ngọc phong, Cao Lập Đồng phân biệt tới chơi, đều bị một người một sói không chút khách khí chạy đi ra ngoài, mấy người cũng không sinh khí, dù sao Trần Dương đang tu luyện, hơn nửa ba ngày sau còn muốn đối mặt Lí Hưởng Bắc khiêu chiến, đây là áp lực cực lớn.

Mấy người lý giải, cuối cùng tỏ vẻ hai ngày sau lại đến bãi phòng.

Thời gian từng giọt từng giọt xẹt qua, trong chớp mắt liền đã qua ba canh giờ.

Lúc này đã là đêm khuya, Trần Dương tu vi tới thời khắc mấu chốt, hắn vẫn đều ở lặp lại một động tác, thì phải là mang theo toàn thân linh lực, đi va chạm ngưng thần cảnh cùng thái tức cảnh trong lúc đó kia một tầng lá mỏng.

Đó là một cái trừu tượng gì đó, lại chân thật tồn tại, Trần Dương đã đập vào hơn mười thứ, mỗi một lần đều kém một ít, chính là không thể thành công.

Cuối cùng, Trần Dương buông tha cho đập vào, ly khai phòng, đơn giản nói hai câu, liền cùng đại hoi lang đối với luyện khí động phòng đi.

Hiện tại sau đó, hắn cần mượn dùng một cái ngoại lực, chỉ cần có ngoại lực can dự, hắn có thể đánh vỡ trong cơ thể này chết tiệt cân bằng, mà tốt nhất ngoại lực không thể nghi ngờ đó là tâm trái đất liệt diễm.

Không bao lâu, một người một sói đi tới luyện khí động sâu nhất chỗ, lửa kia bờ biển duyên bộ vị.

Nơi này độ nóng vẫn là cao khủng bố, Trần Dương một mình một người căn bản không thể thừa nhận, may mà có đại hoi lang Ngọc Linh Lung.

Trần Dương khoanh chân mà ngồi, đại hoi lang liền đứng ở một bên hộ pháp.

"Hô!" Thở một ngụm khô nóng không khí, Trần Dương nhắm lại hai mắt, trong cơ thể thăng linh bí quyết cấp tốc vận chuyển, hai tay của hắn mở ra, hai cái trong bàn tay phân biệt xuất hiện một đoàn bạch trong suốt từ hòa diễm, tại nhẹ nhàng nhảy lên, tựa hồ là cảm nhận được hoàn cảnh nơi này, hai

luồng hỏa diễm nhảy lên tần suất càng kịch liệt.

Trần Dương hai tay mạnh mẽ hợp cùng một chỗ, lập tức nháy mắt tách ra, hỏa diễm bị lập thành một cái trường tuyến, trong lòng hân hét lớn một tiếng, phê linh tử hỏa liền bộc phát ra một cỗ cường đại hấp lực, bắt đầu hấp thu chung quanh hỏa thuộc tính linh lực.

"Tê lập, tê lập!" Đại lượng hỏa thuộc tính linh lực đối với Trần Dương thân thể vọt tới, đều bị hai tay của hắn trong lúc đó phê linh tử hỏa cắn nuốt, giờ phút này Trần Dương giống như là một cái hắc động một loại, chung quanh hỏa thuộc tính linh lực đối với nơi này điên cuồng tụ tập, tại hắn trên đỉnh đầu hình vuông thành một cái thật lớn cái phễu.

Giờ phút này, Trần Dương trong cơ thể đã tụ tập đại lượng hỏa thuộc tính linh lực, những thứ này đều là bị phê linh tử hỏa luyện hóa sau rất tinh thuần linh lực, thân thể hắn đều bị chống đỡ có chút bành trướng lên.

Đây là một cái thập phần điên cuồng hành động, lợi dụng ngoại lực mạnh mẽ phá tan tự thân công cùm xiềng xích, đây là một cái thường nhân không dám đi làm chuyện, nếu thành công hoàn hảo, nếu thất bại, hậu quả khó lường.

Nhưng mà Trần Dương đã không có lựa chọn, nếu hôm nay không có cảm nhận được đột phá cơ hội, có lẽ hắn còn có thể chờ một chút, nhưng mà đột phá cơ hội đã xuất hiện, hắn sẽ không đợi lát nữa.

Lí Hưởng Bắc khiêu chiến chính là một cái nhấc nhỏ, uy hiếp lớn nhất là hắn sống lại đã hơn một năm, hiện tại hắn đã mười bảy tuổi nhiều, còn có hơn nửa năm thời gian, nếu là tại hắn mười tám tuổi thì tu vi không thể đột phá đến tụ linh cảnh, số mệnh chỉ sợ cũng nếu đột tái diễn.

Hắn tại Địa ngục bên trong ma luyện chín trăm sáu mươi bảy năm, đã trải qua ngàn khó khăn vạn trở, lại hy sinh Tiêu gia hai huynh đệ hồn lực mới thành công đi ra Địa ngục, sống lại nhân gian, là chính là rất tốt sống sót, cũng không phải phù dung sớm nở tối tàn.

Cho nên, Trần Dương nhất định làm như vậy, không có lựa chọn, cho dù này hết thấy thực điên cuồng, nhưng mà hắn trải qua chuyện tình thế nào một món đồ không phải cực độ điên cuồng?

"Hôm nay, chỉ cho phép thành công, không được thất bại!"

Trần Dương đôi mắt mạnh mẽ mở, hét lớn một tiếng, hai tay hung hăng hợp cùng một chỗ, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn thăng linh bí quyết đã vận chuyển tới một cái cực hạn, kia giống như sông nhỏ một loại linh lực mang theo cường đại hỏa thuộc tính linh khí cùng đập nổi chìm thuyền quyết tâm, điên cuồng đối với kia một tầng lá mỏng phóng đi.

"Oanh!"

Nặng nề tiếng vang tại Trần Dương trong cơ thể vang lên, Trần Dương thân thể rung mạnh, lá mỏng không có giải khai, hắn hào không nhụt chí, khởi xướng lần thứ hai công kích.

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

Liên tục bốn lần công kích, như trước không có hiệu quả, mỗi lần đều kém một ít, mà lúc này Trần Dương đã thất khiếu đổ máu, sắc mặt tái nhợt.

"Tiểu tử, không được để lại khí đi!" Đại hoi lang đứng ở một bên, xem hết hồn, lo lắng rộng to, như vậy chấp nhất kẻ điên nó thế là lần đầu tiên nhìn thấy.

"Đại chó săn, ta tình cảnh ngươi không hiểu, ta không thể buông tha cho, quyết không thể!"

Trần Dương ngửa mặt lên trời rộng to, hai tay lần thứ hai mở ra, tiếp tục thu thập hỏa thuộc tính năng lượng, thân thể hắn đã bành trướng ước chừng một vòng.

"Cho ta phá!" Rốt cục, Trần Dương góp nhặt cũng đủ năng lượng, điên cuồng hét lớn một tiếng, hai mắt màu đỏ, thao tác kia có thể xé rách hết thủy linh lực lưu đối với lá mỏng phóng đi.

"Oanh!" Trần Dương thân thể rung mạnh, thất khiếu bên trong máu tươi gia tốc chảy ra, nhưng mà hắn lại gắt gao chống đỡ, chút không chịu lui về phía sau.

"Răng rắc!"

Rốt cục, nhất đạo rất nhỏ vỡ vụn tiếng vang lên, Trần Dương màu đỏ hai tròng mắt bên trong mạnh xuất hiện ra một tia hy vọng.

Cùng lúc đó, một cỗ cường đại linh lực theo kia vỡ vụn lá mỏng bên kia trào ra, đó là nhất đạo càng cường đại hơn linh lực, cũng là một cái mới tình cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Thăng cấp, thai tức cảnh ngũ trọng thiên

Đại hồi lang ngơ ngác đứng ở một bên, nhìn xem thất khiếu đỏ máu Trần Dương, sắc bén đôi mắt bên trong cư nhiên mạnh xuất hiện ra một tia sương mù.

Đại hồi lang khóc, đúng vậy, nó khóc.

Vừa mới trải qua kia một màn rất rung động, rất dọa người, đại hồi lang thế cả đời này đều không có gặp qua như vậy điên cuồng, như vậy chấp nhất, như vậy không muốn sống người, này quả thực chính là một cái kẻ điên, từ đầu đến đuôi kẻ điên.

Đây là tại lấy tánh mạng của mình tại làm tiền đặt cược.

Kia một màn quá mức rung động, hoàn mỹ thuyết minh một gã vô gia tại theo đuổi võ đạo đỉnh phong quá trình bên trong, sở trả giá hết thảy.

Ngoại nhân chứng kiến vĩnh viễn là Trần Dương phong quang vô hạn một mặt, thiên phú tuyệt đỉnh một mặt, nhưng mà ai có thể chứng kiến hắn trả giá bao nhiêu? Riêng là hôm nay này lấy sinh mệnh tại đó, chỉ là vì một cái đột phá, lại có ai có thể đủ làm được?

Trần Dương có thể có hôm nay hết thảy, có hôm nay điều này làm cho người khác hâm mộ ghen tị thành tị, chỉ dùng để người khác không thể trả giá tâm huyết đôi lấy, có một câu nói vô cùng tốt, thượng thiên là đực bình, người trả giá bao nhiêu, liền gặp được đến bao nhiêu hồi báo, một chút cũng đúng vậy.

Trần Dương tại thời thể phương diện rất có thiên phú sao? Ai có thể nghĩ đến, như vậy thiên phú là dung hợp kim thân đôi lấy? Dung hợp kim thân thống khổ ai có thể hiểu biết? Đó là đem người thân thể đập nát, khung xương đánh nát, có thể người cố tình không chết được, nhất định phải ý thức vô cùng rõ ràng chống đỡ đã qua, mới có thể được đến bất diệt kim thân.

Trần Dương tu vi đột phá rất nhanh? Ai biết đó là Trần Dương trải qua bao nhiêu cái đêm không ngủ, bị diệt hồn sư bốn nguyên bao nhiêu thứ thoát thai hoán cốt nỗi khổ đôi lấy?

Trần Dương có luyện đan thiên phú? Bồn mạng chân hỏa cường đại? Chuyện cười, đó là mệnh mẽ gieo trồng đi ra, thỉnh chịu được thống khổ có bao nhiêu? Chẳng khác gì là tại bị cường đại như vậy hỏa diễm chích nướng, không khác tại trong cơ thể gieo trồng một cái bom, tùy thời lại nổ mạnh bom, nhưng mà Trần Dương chống đỡ đã tới.

Đây là Trần Dương, đây là này thiên tài thành công trải qua, có thể nói một đường đi tới, hắn là bị một đường ngược tới được, trả giá chính là máu tươi còn có sinh mệnh.

Cho nên, hắn mới có được hôm nay thiên phú còn có thành tựu, cùng hắn trả giá so sánh với, được đến những thứ này cũng không tính toán cái gì.

Đại hồi lang đúng là nghĩ tới dĩ vãng Trần Dương trải qua đủ loại, hơn nữa hôm nay tận mắt thấy Trần Dương như thế điên cuồng như thế chẳng muốn chết vì tăng lên tu vi đi giao tranh, nó bị rung động, nó muốn không khóc, nhưng lại nhịn không được, này hết thảy khiến nó nghĩ tới dĩ vãng một ít phá thành mảnh nhỏ trí nhớ, nội tâm bị thật sâu xúc động.

Một năm rưỡi trước kia, Trần Dương vẫn là một cái cái gì đều không có, tu vi chỉ có đoán thể cảnh nhất trọng thiên phế vật thiếu gia chủ, một năm rưỡi về sau hôm nay, Trần Dương là Thần Ma thánh địa đệ tử, là luyện khí các thiên tài, là Các chủ đại nhân khuynh lực bồi dưỡng đệ tử, là mấy đại Các chủ tranh đoạt tranh chấp đoạt yêu nghiệt cấp tồn tại.

Chút bất tri bất giác, đại hồi lang đã làm bạn Trần Dương đi qua gần một năm năm tháng.

"Tiểu tử, người rất tuyệt, người là thuần đàn ông, lão tử vì người ủng hộ!" Đại hồi lang kích động nói, thanh âm đều ở run rẩy, nó đôi mắt bên trong sương mù càng ngày càng nặng, nhìn không được ngẩng đầu lên, liệu mạng trong nháy mắt, không cho kia một tia trong suốt chảy xuống.

Đại trọng phu, đồ máu không đồ lệ, thực là lão tử nhịn không được lạ.

"Ngao ô, ô ô ô ô ô ô. . . ." Đại hồi lang phát rõ khóc, thanh âm khó nghe đến mức tận cùng.

Nó một đôi chân trước gắt gao che chính mình kia mở rộng mặt dài, tuy rằng như vậy một màn rất là cảm động, chỉ không thể không nói, đại hồi lang

động tác thập phần hi cảm.

Trên mặt đất.

Trần Dương như cũ khoanh chân mà ngồi, hần khuôn mặt trên còn giữ khô héo màu đen huyết giả, kia tảng lá mỏng bị hần phá tan, hần thành công, nhưng mà hần kế tiếp thỉnh thoảng mặt chính là đến từ diệt hồn Cửu Biến bên trong đệ tam biến, hần tại nhận lần thứ ba thoát thai hoá cốt, đó là một loại người khác vĩnh viễn cũng vô pháp lý giải cùng thử thống khổ.

Nhưng mà Trần Dương đứng vững, ước chừng hai ngày hai đêm sau, thân thể hần khôi phục bình tĩnh, nhưng mà hơi thở của hần lại đang không ngừng tăng trưởng, giống như tọa qua núi xe giống, sát đều sát không được.

Đột phá thai tức cảnh!

Thai tức cảnh nhất trọng thiên!

Thai tức cảnh tam trọng thiên!

Thai tức cảnh ngũ trọng thiên, lục trọng thiên!

Thai tức cảnh thất trọng thiên!

Không thể tưởng tượng, không thể tưởng tượng nổi, tại ngưng thần cảnh đỉnh phong dừng lại nửa năm, lúc này đây diệt hồn sư bốn nguyên mang đến đệ tam biến cư nhiên khiến tu vi của hần tăng vọt đến thai tức cảnh thất trọng thiên.

Cảm nhận được trong cơ thể kia cường đại linh lực tại sôi trào, thân thể bên trong tràn ngập lực lượng cảm, một cỗ mãnh liệt hưng phấn cảm nổi lên trong lòng.

Rất nhanh, Trần Dương liền trấn định xuống dưới, trong cơ thể thăng linh bí quyết vận chuyển đứng lên, đem kia tăng vọt mà đến còn có chút phù phiếm linh lực thu thập đứng lên, không ngừng áp súc, qua muôn ngàn thử thách, cuối cùng, tu vi của hần hoàn toàn cùng cố tại thai tức cảnh ngũ trọng thiên phía trên, khí tức vô cùng ngưng thật.

Lúc này đây bởi vì mượn phê linh tử hòa luyện hóa phần ngoài lực lượng, phê linh tử hòa cũng cần nuốt đại lượng lực lượng, uy lực càng cường đại, hần thân thức hải bên trong đạo kia tượng trưng cho đan hồn thân ảnh so trước kia rõ ràng một ít.

Quan trọng nhất là, Trần Dương tại trải qua diệt hồn đệ tam biến lúc, nghe được một cái hư ảo thanh âm mở ra thiên phú thần thông, diệt hồn.

Trần Dương vươn người đứng dậy, thân thể chấn động, trong cơ thể kia lực lượng cường đại liền rất nhanh vận chuyển, hần thử sử dụng linh lực đi câu động diệt hồn sư bốn nguyên, khủng bố chuyển tình đã xảy ra.

"Diệt hồn!" Trần Dương không tự chủ được mở miệng nhẹ giọng nói một câu, thanh âm tang thương, trống rỗng, như là vượt qua một chút cũng không có tần thời không theo kia xa xôi đã qua truyền đến một loại, một cỗ vô hình nhưng chân thật tồn tại lực lượng theo Trần Dương trong cơ thể diệt hồn sư bốn nguyên bên trong khuếch tán mà ra, nháy mắt truyền khắp cả thế giới dưới lòng đất.

"Rầm lạp!"

"Ngao ô!"

Xa xa, biển lửa bên trong, nguyên bản đang ngủ yên hòa linh tại cảm nhận được cỗ lực lượng này nháy mắt liền cuồng tính đại phát, không được giãy dụa, tru lên, nhìn qua vô cùng thống khổ, nó tình thần bên trong kia đã trải qua vô tận năm tháng mới hình thành linh thức cư nhiên tại rất nhanh băng giải, nó sợ hãi, sợ hãi cả người run rẩy.

Cùng lúc đó, biển lửa giáp ranh khu vực, nơi nào đó bị phong ấn không gian trong, đã ở phát ra từng đợt kinh tâm động phách tiếng kêu thảm thiết, trong thanh âm tràn đầy thống khổ, nơi đó là Thần Ma thánh địa phong ấn thiên ma linh thi địa phương, chúng linh thức cư nhiên đã ở hồng mắt.

Trần Dương bên người, đại hôi lang đứng mũi chịu sào, tại tiếp xúc đến kia khủng bố lực lượng nháy mắt, liền bắt đầu mắt trợn trắng, không ngừng tru lên, thanh âm bên trong đã tràn ngập sợ hãi.

"Tiểu tử, mau dừng lại, mau dừng lại!" Đại hôi lang kêu thảm thiết.

"Ngao ô, ách a."

Tại vừa mới xúc động diệt hồn sư bốn nguyên nháy mắt Trần Dương liền cảm nhận được không đúng, thực là hần dừng không được đến, đại hôi lang kêu thảm thiết trợ giúp hần đình chỉ cùng diệt hồn sư bốn nguyên khai thông, kia cỗ thần bí lực lượng biến mất, hòa linh hoảng sợ nằm sấp biển lửa trong thân thể lạnh run.

Thần bí trong không gian thiên ma linh thi đã ở suy yếu thờ.

Đại hôi lang lại chống vó nằm trên mặt đất, thẳng mắt trợn trắng, miệng sùi bọt mép.

"Diệt hồn sư, nguoi là diệt hồn sư!" Sau một lát, đại hồi lang như là điện giật một loại nhảy dựng lên, chỉ vào Trần Dương, thần tình khiếp sợ quát.

"Bị phát hiện sao? Thật có lỗi, giấu diếm nguoi lâu như vậy." Trần Dương nhẹ giọng nói.

"Oa ha ha ha." Đại hồi lang chăm chú nhìn thật lâu sau, đột nhiên chân trước chống nạnh ngửa mặt lên trời cười ha hả, tiếng cười cực độ liêu lĩnh, làm cho người ta hận không thể đi lên đoán hai chân.

"Chẳng thể trách, chẳng thể trách tu vi lập tức xuất năm tiểu cảnh giới!"

"Tiểu tử, này không trách nguoi, không trách nguoi, diệt hồn sư ba chữ ảnh hưởng quá lớn, nguoi như vậy thận trọng cũng phải, không nghĩ tới, không nghĩ tới a, cư nhiên khiến lão tử đụng phải diệt hồn sư, lão tử cư nhiên cùng diệt hồn sư làm hảo huynh đệ, thật sự là không nghĩ tới a, oa ha ha." Đại hồi lang bệnh thần kinh một loại nói một mình.

"Đây là diệt hồn sư chỗ đáng sợ sao? Có thể cắn nuốt bất luận cái gì sinh hồn? Thật sự là ma quỷ!" Trần Dương lẩm bẩm.

"Không không không, diệt hồn sư không phải ma quỷ, ai nói diệt hồn sư là ma quỷ? Rất nhiều chuyện hiện tại không thể nói cho nguoi, ta chỉ có thể nói, diệt hồn sư chẳng những không phải ma quỷ, ngược lại là ma quỷ khác tính."

"Nguoi hiện tại là diệt hồn tam biến, còn không thể không chế diệt hồn sư bốn nguyên lực lượng, chờ nguoi tới tứ biến lúc, là có thể bước đầu nắm trong tay chúng." Đại hồi lang đặc ý nói.

"Đại chó săn, làm sao nguoi biết nhiều như vậy? Có phải hay không phải theo ta giải thích một chút?" Trần Dương thu hồi trong lòng nghi hoặc, mở miệng hỏi nói.

"Khụ khụ, đây là bí vấn, lão tử sống lâu như vậy khẳng định biết, tóm lại nguoi không cần nghĩ nhiều, nên biết đến thời điểm nguoi khẳng định sẽ biết." Đại hồi lang ấp úng nói.

"Nguoi sẽ thi triển vô tình kiếm pháp, hơn nữa lại là diệt hồn sư, diệt hồn sư đều là trước kia nhân gian giới vẫn lạc anh linh, nói như thế đến, nguoi là cái kia sử thượng đẳng nhất xui xẻo trứng?" Đại hồi lang giống như nghĩ tới điều gì, đột nhiên kinh hô ra tiếng.

"Đối, ta chính là cái kia sử thượng đẳng nhất xui xẻo trứng." Trần Dương nhàn nhạt nói một câu, trong mắt hiện lên một tia phức tạp.

"Không nghĩ tới a, không nghĩ tới a, trước kia cái kia khiếp sợ đại lục kiếm đạo thiên tài, cư nhiên sống lại, thật sự là, thật sự là không biết làm như thế nào hình dung." Đại hồi lang không thể tưởng tượng nổi lắc đầu tự nói, lại thở dài, có hưng phấn, còn có tiếc hận.

"Tiểu tử, nguoi hiện tại tại lão tử trước mặt chính là lóa. Hình thể thái, không có bí mật, oa ha ha!" Đại hồi lang hưng hăng căn quấy nỡ nụ cười.

"Đi nhanh đi, nguoi vừa mới làm ra động tĩnh lớn như vậy, thánh địa trong này lão già kia khẳng định đã phát hiện." Đại hồi lang đột nhiên ngừng tiếng cười, lo lắng nói một câu liền lôi kéo Trần Dương đối với luyện khí ngoài động chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Hoa tra lại tới

Một người một sói sau khi rời đi không lâu, năm đạo giả nua thân ảnh xuất hiện ở biển lửa trên không.

Trong đó một người rõ ràng là cái kia lão đạo người, còn có một người là tên kia làn da ngăm đen lão già, mấy người từng xuất hiện ở nơi này qua.

"Hỏa linh linh thức tiêu tán rất nhiều, uy hiếp giảm xuống đến người kia hệ số!" Trong đó một gã lão già mở miệng, trong mắt có vui sướng cũng có nghi hoặc.

"Thiên ma linh thi bốn nguyên bên trong, linh thức cũng tiêu tán không ít, hiện tại cho dù ta bậc này coi bỏ phong ấn, chúng cũng phiên không dậy nổi nhiều, bao tuổi rồi bọt sóng!" Mặt khác một gã lão già tiếp lời.

"Này rốt cuộc là người nào gây nên? Người nào giống như này năng lực?" Làn da ngăm đen lão già mở miệng, trong mắt tràn đầy nghi hoặc, nhưng lại có một tia lo âu.

Người tới thần thông quảng đại, tiêu trừ bọn hắc tai hoạ ngầm không nói, cư nhiên còn giấu diếm được bọn hắc thần thức theo dõi, phải biết rằng này Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường thực là tại bọn hắc thời khắc theo dõi dưới, bất luận cái gì không phải Sở quốc phân đường người, đều đừng hòng trộm lưu tiến vào.

Người này chẳng những vào được, nhưng lại giấu diếm được bọn hắc, này cần bao nhiêu thực lực cường đại? Hắc như thế nào không lo lắng?

Lão đạo người vung trong tay phát trần, nhẹ nhàng vuốt ve chòm râu, tang thương đôi mắt bên trong hiện lên một tia tinh quang, nhàn nhạt nói: "Không cần lo âu, là phúc không phải họa, thuận theo tự nhiên đi!"

"Vâng!" Máy người khẽ gật đầu, lập tức biến mất tại nguyên chỗ.

Trở lại chỗ ở lúc, đã là ngày thứ ba chạng vạng, ngày mai chính là cùng Lí Hưởng Bắc chiến đấu ngày, Trần Dương tính toán lại tu luyện một đêm, lấy làm tốt vận toàn chi sách.

Nhưng mà giờ phút này, hắc ở lại tiểu viện ngoại, cư nhiên vây quanh đại lượng đệ tử, tiếng ồn ào không ngừng truyền đến, còn mang theo đứt quãng kêu rên âm thanh.

Những thứ này đều là luyện khí các đệ tử, bọn hắc làm thành một vòng tròn, bên trong đứng hai gã thanh niên. Hai người này thân thể đều thập phần khô ngô, cơ thể cùng nhắc giống như câu long, thân thể nhìn qua giống như là một tòa núi nhỏ, hiển nhiên là hai gã thối thể hình võ giả.

Tại bọn hắc đối diện đứng Vương Cường, tuy rằng sau thân thể cũng coi như so với khô ngô cường tráng, nhưng mà cùng bọn chúng khi xuất ra lại có vẻ có chút nhỏ gầy, giờ phút này chính thần tình phần nộ nhìn hai người, trên mặt của hắc còn có chút ứ thanh.

Chung quanh luyện khí các vây xem hơn mười người đệ tử cũng đều là thần tình phần nộ, nhưng mà làm gì người tới tu vi rất cao, bọn hắc căn bản là không phải đối thủ, chỉ có thể trợn mắt mà chống đỡ.

Hai người này đều là thối thể các đệ tử, hơn nữa là tu vi xếp hạng trước mười nổi danh cường giả, tại thối thể nhất đạo có thể nói là tiến dần nhập thất, ba ngày trước liền đã đi vào luyện khí các, là là kiến thức kiến thức này cái gọi là Trần Dương đến tốt cùng là thần thánh phương nào.

Nhưng mà liên tiếp ba ngày, đều phí công vô ích, hai người này hoàn toàn nổi giận, liền bắt được Vương Cường, muốn mạnh mẽ bức cung.

Kỳ thật bọn hắc sờ đi sẽ đến, cũng âm thầm bị Hàn Lỗi sai khiến. Làm từng thối thể các Nhị sư huynh, Hàn Lỗi tại thối thể các vẫn là có chút hứa nhân mạch.

Ngày mai chính là cùng Lí Hưởng Bắc khiêu chiến thi đấu, hai người này nếu là có thể đã bại Trần Dương tốt nhất, nếu là không thể, tiêu hao hết hắc bộ phận tu vi cũng phi thường. Tuy rằng Lí Hưởng Bắc so Trần Dương đối Hàn Lỗi uy hiếp lớn hơn nữa, nhưng mà không thể nghĩ ngờ, Hàn Lỗi càng hy vọng Trần Dương thua, bởi vì này là của hắc tình địch.

Trong đám người, thối thể các hai người sắc mặt đều căng, một bộ trên cao nhìn xuống bộ dáng nhìn xem đối diện Vương Cường, trong đó một người cười lạnh nói: "Nhanh lên nói, Trần Dương ở nơi nào? Người lại như thế cãi bướng trong lời nói, chớ có trách ta đối với người không khách khí!"

"Vương triệu, cùng hắc phế nói cái gì? Như vậy đồ đệ tiện chính là thiếu đánh, không nói? Ta đánh tới hắc nói!" Mặt khác một gã đệ tử cười lạnh nói.

"Nói có lý!" Trước kia mở miệng thanh niên khẽ gật đầu, cười quái dị một tiếng, một quyền đối với Vương Cường đánh tới.

"Dừng tay!"

Nghe được bên trong tiếng quát mắng, Trần Dương liền biết không diệu, khẳng định lại có người đến hoa tra, lập tức hét lớn một tiếng.

Chung quanh luyện khí các đệ tử nghe được tiếng quát, quay đầu nhìn lại, đợi đến chứng kiến người đến là Trần Dương lúc, một đám lập tức kích động kêu to lên, mỗi người trên mặt đều tràn đầy vui sướng, Trần Dương đã trở lại thì tốt rồi.

Trải qua mấy ngày liên tiếp hơn trăm chiến đấu, Trần Dương tại luyện khí các địa vị nước lên thì thuyền lên, tuy rằng còn không về phần cùng Hàn Lỗi cùng Lí Hưởng Bắc so sánh với, nhưng cũng kém không xa, đối mặt đối thủ khiêu khích, Trần Dương xuất hiện giống như là có người tâm phúc một loại, mỗi người trong lòng đều định rồi xuống dưới.

"Dương ca!" Vương Cường cười hắc hắc, đánh cái tiếp đón, cũng không để ý khẽ động khoe miệng ừ thanh mang đến cảm giác đau đớn.

Mọi người tự động tránh ra một cái thông đạo, Trần Dương mặt không chút thay đổi tiêu sái tiến vào, phía sau đi theo người lập dựng lên cáo mượn oai hùm đại hô lang.

"Người chính là Trần Dương?" Nhìn thấy Trần Dương đi vào, một gã thanh niên mở miệng, đồng thời nhìn ... từ trên xuống dưới ... Trước mắt thiếu niên này, vẻ mặt khinh thường cùng ngạo mạn.

"Cũng chả có gì đặc biệt, đáng người như vậy gầy yếu, cũng không có ba đầu sáu tay thôi!" Mặt khác một gã thanh niên tấp chặc lưỡi, không chút để ý

nói.

Trần ** vốn không có đi quân hai người lời nói, chứng kiến Vương Cường trên mặt ửng thanh, trong mắt liền hiện lên một tia hàn quang.

"Không có việc gì đi?" Trần Dương hỏi.

"Không có việc gì, dương ca yên tâm!" Vương Cường nhếch miệng cười, kéo theo ửng thanh, lập tức đầu nhất run run.

"Trần Dương, chúng ta hai người nói cho người nói đâu? Người điếc sao?" Vương mời dự họp khẩu, trên mặt tràn đầy vẻ phần nộ, hai người bọn họ đều là thối thể các trước mười cao thủ, hai người đồng thời đứng ở chỗ này, cho dù là Lí Hưởng Bắc đến đây đều không dám như thế khinh thị, trước mắt tiểu tử này cư nhiên nhìn cũng không nhìn bọn hắn liếc mắt một cái, điều này làm cho hắn sôi gan.

"Trần Dương, xem ra đồn đãi không giả, người thật đúng là hung hăng can quấy a? Tại ta hai người trước mặt cư nhiên như thử suông sã, quả thực là không coi ai ra gì!" Mặt khác một gã thanh niên sắc mặt âm trầm mở miệng, trong mắt lập lòe sát khí.

"Đối với chương ngại vật, ta sẽ không phản ứng!" Trần Dương xoay người lại, nhàn nhạt nói.

"Trần Dương, người nói chúng ta là chương ngại vật?"

"Trần Dương, người muốn chết!"

Hai người bị hoàn toàn chọc giận, hét lớn một tiếng, đồng thời đối với Trần Dương phóng đi, kia thân thể khô ngô giống như di chuyển núi nhỏ, mỗi một lần chân rơi trên mặt đất, mặt đất lại rất nhỏ run rẩy.

Chung quanh quan chiến luyện khí các đệ tử hoảng sợ thất sắc, đồng thời hướng về phía sau rút lui, sợ ương cạo trì ngư, rất nhiều người đã bắt đầu lo lắng Trần Dương.

"Dương ca cẩn thận a, hai người này tu vi không tầm thường!" Vương Cường quát to một tiếng, bị đại hôi lang 吠 tới một bên.

"Hai cái ý nghĩ đơn giản tứ chi phát triển ngu xuẩn, người dương ca ứng phó đến!" Đại hôi lang tùy ý truyền âm nói.

"Thùng thùng đông!"

Như là địa long xoay người, nặng nề tiếng vang không ngừng vang lên, gần là bởi vì hai người rất nhanh chạy băng băng đứng lên, này cần bao nhiêu cường đại thân thể lực?

Nhìn xem đồng tử bên trong rất nhanh phóng đại thân ảnh, Trần Dương đôi mắt híp lại, đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, căn bản là không có trốn tránh ý tứ của.

"Trần Dương, người muốn chết!"

"Tiểu tử cuồng vọng, người nên vì của người không biết trả giá thật lớn!"

Nhìn thấy Trần Dương như thế bộ dáng, hai người cảm giác lại một lần nữa bị khinh thị, nhao nhao hét lớn một tiếng, lưỡng đạo thót lớn nhỏ bàn tay một tả một hữu đối với Trần Dương đánh đến, cường đại như thế lực lượng còn có linh lực phối hợp, nếu là bị đánh trúng, bình thường võ giả lập tức sẽ bị chụp thành thịt nát.

Trần Dương như trước không hề động đạn, hai người lồng ngực đã bị lửa giận nhồi, trong mắt lập lòe tàn nhẫn quang mang.

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, này hết thấy bất quá điện quang hỏa thạch trong lúc đó, đợi đến hai người công kích sắp sửa tới gần lúc, Trần Dương đôi mắt mạnh mẽ trợn trừng, thân thể chấn động, nhất đạo khó hiểu kim quang tự hắn bên ngoài thân phía dưới thoáng hiện.

Giờ khắc này, thân thể hắn tại kịch liệt chấn động, quần áo phía dưới, cơ thể đang kịch liệt quật.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn truyền ra, hai người thủ chương hung hăng vỗ vào Trần Dương thân thể phía trên, mà Trần Dương như trước đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, không có làm bất luận cái gì phản kích hoặc là phòng hộ biện pháp.

Chung quanh quan chiến luyện khí các đệ tử một đám trợn mắt há hốc mồm, Trần Dương cư nhiên không có phản kích, không có di chuyển, liền như vậy bị đánh trúng? Hai người này đều là cường đại thối thể hình võ giả a, ở vào hai người công kích ở giữa, bị như vậy chụp một chút, bắt từ cũng muốn tàn phế a.

Cho dù Trần Dương giống như cũng thối thể hình võ giả, nhưng mà chống lại như vậy gây sức ép sao? Bọn hắn khó hiểu, lo lắng không thôi.

Thối thể các hai người nhìn thấy Trần Dương bị đánh trúng, trên mặt lập tức trời lên đặc ý cùng ngoan độc tươi cười, nhưng mà rất nhanh bọn hắn tươi cười liền biến mất không thấy, cướp lấy chính là khiếp sợ còn có không thể tưởng tượng nổi.

"A!"

Một cổ đau nhức theo bọn hắc thủ chưởng chỗ trào ra, nháy mắt lan tràn toàn thân, hai người khiển trách như là gặp quỷ một loại rút lui đi ra ngoài, bọn hắc thủ chưởng nổ tung, máu tươi chảy ròng, chính điều cánh tay đều ở run lên, không có một tia cảm giác.

Trái lại Trần Dương, chính quần áo chỉnh tề đứng ở tại chỗ, trên người không có một tia tổn thương, ngay mặt không biểu tình nhìn hai người.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: nhĩ khán trứ bạn

"Xôn xao!"

Chứng kiến Trần Dương lông tóc không thương, chung quanh quan chiến luyện khí các đệ tử lập tức kinh hô đứng lên, bọn hắc kích động tru lên, hoa chân múa tay vui sướng, Trần Dương biểu hiện làm cho bọn họ giật mình không thôi.

Trình độ như vậy ai có thể làm được? Đối mặt hai đại thối thể hình võ giả tiến công, vẫn không nhúc nhích, không có phản kích, không có di chuyển, tự thân chẳng những lông tóc không thương, còn nghĩ đối phương chấn thủ chưởng nổ tung, máu tươi chảy ròng, này quả thực chính là đang nằm mơ giống nhau a.

"Này, điều đó không có khả năng!" Vương triệu thần tình khiếp sợ, gắt gao bắt lấy chính mình cánh tay trái, máu tươi còn tại chảy xuôi, cánh tay như trước ê ẩm tê dại, cho dù hắc thập phần không muốn tin tưởng, nhưng mà sự thật xảy ra trước mắt, khiến hắc không thể nào phân bác.

Mặt khác một gã thanh niên thần tình không thể tưởng tượng nổi, này quả thực liền không thể tưởng tượng, chính cái gọi là không chuyên môn xem não nhiệt, trong nghề trông cửa nói, làm thối thể các tu vi xếp hạng trước mười đệ tử, hắc thập phần rõ ràng Trần Dương làm được như thế trình độ, thân thể đến cỡ nào khủng bố.

Này vẫn là người không?

Trần Dương từng bước một đối với hai người đi đến, sắc mặt bình tĩnh, trong suốt đôi mắt bên trong không hề bận tâm, nhưng mà theo cước bộ của hắc tiếng vang lên, vương triệu hai người đã có loại kinh hãi đâm chiến cảm giác, đây không phải ảo giác, cũng không phải ‘ một khi bị rấn cấn, mười năm sợ tình thăng ’ cái loại này ảo giác, mà là thật thật chính chính đến từ Trần Dương thân thể bên trong uy hiếp.

Hai người không tự chủ được lui về phía sau, sắc mặt khó coi nhìn từng bước một đi tới thiếu niên này, bọn hắc trong lòng bắt đầu hồi hận, vì cái gì muốn nghe xác thực Hắc Lỗi chuyện ma quỷ, tới tội như vậy một cái khủng bố **.

Bọn hắc còn muốn chạy, nhưng mà hiển nhiên, bọn hắc đi không được .

Nhưng vào lúc này, ba đạo thân ảnh rất nhanh tới đây vọt tới, sau một lát liền tới đến đám người bên ngoài, đứng là Trương Ngọc phong, Phùng Tiểu Huyền, còn có Cao Lập Đồng ba người.

Hai người vừa thấy đến Cao Lập Đồng, trong mắt lập tức mạnh xuất hiện ra hy vọng, vương mời dự họp khẩu nói : "Nhị sư huynh, kẻ này cư nhiên thương tổn ta hai người, thỉnh Nhị sư huynh ra tay giáo huấn hắc!"

"Đúng vậy, Nhị sư huynh, người này hoàn toàn coi thường ta thối thể các, này quả thực chính là về mặt a, còn thỉnh Nhị sư huynh ra tay chủ trì công đạo a!" Mặt khác một gã thanh niên cũng lớn tiếng kêu lên.

"Thật sự là vô si!" Vương Cường mở miệng quát mắng, chung quanh quan chiến luyện khí các đệ tử cũng đều nhao nhao nói trách mắng.

Nhìn thấy vương triệu hai người sắc mặt tái nhợt, ánh mắt phục tạp đứng ở tại chỗ, bàn tay còn tại đổ máu, Cao Lập Đồng chỉ biết chuyện xấu , làm thối thể các trước mặt Nhị sư huynh, hắc cùng với Đại sư huynh quan hệ không sai, thu được tin tức trước tiên liền chạy đến, nhưng lại kêu lên Trương Ngọc phong cùng Phùng Tiểu Huyền, chỉ vẫn là đến chậm một bước.

"Trần Dương, đó là một lầm" Cao Lập Đồng mở miệng, nhưng mà nói vừa mới lỏ ra đã bị Trần Dương đánh gãy.

"Người là đến kết thúc vẫn là đến hỗ trợ?" Trần Dương dừng lại cước bộ, mặt không chút thay đổi nhìn Cao Lập Đồng, thanh âm bình tĩnh.

"Ta." Cao Lập Đồng há miệng thờ dốc, không được cười khổ một tiếng, đúng vậy, hẳn là đến kết thúc vẫn là đến hỗ trợ, những lời này muốn hỏi vô cùng trực tiếp, trực tiếp quan hệ đến đến Cao Lập Đồng bản nhân thái độ.

Tuy rằng Trần Dương tại luyện khí các bài vị thi đấu trên ra vài lần nổi bật, khiến càng nhiều luyện khí các đệ tử nhận thức hẳn, nhưng mà Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường lớn như vậy, có nhiều lắm đệ tử, Trần Dương nổi tiếng cũng gần cực hạn tại luyện khí các bên trong mà thôi.

Tuy rằng Trần Dương chính là "Người kia", nhưng mà chuyện này cũng chỉ có số ít cao tăng mới biết được, 99% đệ tử cũng không biết chuyện này, cho dù biết, tin tưởng bọn hắn đối một cái mới tới thái điều cũng sẽ không bao nhiêu coi trọng.

Nhưng mà Cao Lập Đồng làm sự tình phát hiện người, đăng báo người, hẳn thực là thập phần rõ ràng Trần Dương hiện tại vị trí, cũng thập phần rõ ràng các phân các cao tăng đối hẳn thái độ, riêng là như vậy hạng nhất, liền đủ để cho hắn đoán chính chính mình thái độ.

Thối thể các vương triều hai người trái với thánh địa quy định, một mình đến luyện khí các hoa tra, có cái gì hậu quả đều phải làm cho bọn họ chính mình gánh vác, Cao Lập Đồng không cần phải ... Bởi vì này dạng hai người đắc tội Trần Dương.

Hơn nữa, vẫn là hai cái lòng đang Tào doanh lòng đang Hán gia hỏa.

Thối thể các đệ tử phần lớn đều tâm tư ngay thẳng, thô bạo, một cây cân, làm việc không thông qua đại não, chỉ Cao Lập Đồng cũng ít có biết cân nhắc nặng nhẹ người.

"Cao Lập Đồng, các người thối thể các gần nhất là càng ngày càng hung hăng can quấy a, cư nhiên dám sai khiến người đến luyện khí các tìm Trần Dương phiền toái, ân hử?" Phùng Tiểu Huyền vũ mị mở miệng, nhưng mà thanh âm lại thập phần lạnh như băng, Trần Dương là nàng nhận định nam nhân, ai cũng không thể bình, quân người là thối thể các vẫn là thánh kiếm các chẳng hạn.

"Cao huynh, việc này người tính toán làm sao bây giờ?" Trương Ngọc phong cũng mở miệng, ngữ khí bình thản, nhưng mà ý uy hiếp rõ ràng.

"Này hai người trái với thánh địa quy định, một mình đến luyện khí các quấy rối, hết thấy hậu quả từ hai người tự phụ, Trần Dương, người xem rồi bạn!" Trực tiếp coi thường hai người tràn ngập hy vọng ánh mắt, Cao Lập Đồng nhàn nhạt mở miệng, lập tức đi đến một bên.

"Nhị sư huynh, người, người làm sao như thế?" Vương triều trợn mắt há hốc mồm, nguyên bản hẳn nghĩ đến Cao Lập Đồng khẳng định sẽ ra tay, nhưng không có nghĩ đến, sau cư nhiên như thừa rõ ràng đưa bọn họ hai người vứt bỏ.

"Cao Lập Đồng, người vẫn là không phải thối thể các người? Như vậy không có đảm lượng? Nạo loại!" Mặt khác một gã thanh niên mở miệng quát mắng, ánh mắt ngoan độc.

"Các người hai người bị người nào sai khiến?" Cao Lập Đồng nhủ này, thanh âm trầm thấp nói: "Chuyện này, ta sẽ bẩm báo Thủ tịch trưởng lão, các người làm tốt bị xử phạt chuẩn bị đi."

"Cao Lập Đồng, người không xứng làm thối thể các Nhị sư huynh!" Vương mời dự họp khẩu quát mắng.

"Tốt, tốt người cái Cao Lập Đồng, người còn không bằng Hàn Lỗi!" Mặt khác một gã đi theo mở miệng.

Chung quanh quan chiến luyện khí các đệ tử một đám trợn mắt há hốc mồm một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, cảm tình sau lại ba vị Sở quốc phân đường bên trong có chút danh tiếng các phân các số 2 nhân vật cư nhiên là tới trợ giúp Trần Dương?

Thối thể các Nhị sư huynh cư nhiên đều như thế rõ ràng lệch giúp Trần Dương? Đây là làm sao vậy? Trần Dương có như vậy ngu xuẩn sao? Chúng ta có phải hay không bỏ lỡ cái gì chuyện trọng yếu? Trong lúc nhất thời mọi người trong lòng Bát Quái chi hỏa bắt đầu hừng hực bốc cháy lên.

"Trần Dương, thật sự là thật có lỗi, hai người này không thể đại biểu thối thể các, người xem rồi bạn đi!" Cao Lập Đồng chấp tay, đứng ở một bên không thêm nói (nhắc) lại.

"Trần Dương, tất cả mọi người là Thần Ma thánh địa đệ tử, đều là đồng môn, người cũng không thành rất hà khắc, làm cho bọn họ quỳ xuống đất phục lạy, chịu nhận lỗi là có thể." Trương Ngọc phong hai tay vây quanh ở trước ngực, khoe miệng vì kiểu nói, nói ra lời nói thiếu chút nữa khiến chung quanh người cắn mất chính mình đầu lưỡi.

Cái gì gọi là không cần rất hà khắc? Đại trưởng phu dưới trưởng có hoàng kim, làm trò nhiều người như vậy mặt quỳ xuống đất cầu xin tha thứ đây là lớn nhất trừng phạt hoặc không?

Thánh kiếm các nhị đệ tử chính là hung hăng can quấy a.

"Trần Dương, người ta thay người dạy giáo huấn này hai cái có mắt không trông gia hỏa!" Phùng Tiểu Huyền phong tình vạn chủng đối với Trần Dương nói, vô cùng mất hồn câu người, xem chung quanh luyện khí các đệ tử sừng sững sừng sững, một đám chỉ không được mảnh nuốt nước miếng.

"Không cần!" Trần Dương nhàn nhạt nói một câu, nhìn xem vương triều hai người, sắc mặt bình tĩnh nói: "Cấp Vương Cường giải thích, sau đó, lẩn!"

Tuy rằng Cao Lập Đồng như thế nề tình, hơn nữa liền đứng ở một bên, nhưng mà hai người này cư nhiên đối Vương Cường ra tay, Trần Dương bắt kẻ

như thế nào cũng sẽ không thả bọn họ, đây là cấp Cao Lập Đồng một cái hạ bậc thang, nếu là hai người này không chịu giải thích, như vậy cũng đừng trách hần không khách khí .

Hai người sắc mặt xanh mét, lúc trắng lúc xanh, tức giận thở nặng khí thô, làm gì, Nhị sư huynh Cao Lập Đồng liền đứng ở một bên đều không có thay bọn hần xuất đầu, bọn hần lại kiên trì đi xuống chỉ có thể tự rước lấy nhục.

"Thực xin lỗi, hôm nay là ta hai người lỗi, chúng ta hướng người giải thích!" Vương triệu không tình nguyện mở miệng, đây là bọn hần lựa chọn duy nhất.

"BẠN thân đại nhân có đại lượng, không với các người so đo!" Vương Cường khoát tay áo, rất có đại tướng phong độ.

"Một khi đã như vậy, ta bậc này cáo từ !" Vương triệu chấp tay, muốn rời đi.

"Chậm đã!"

Trần Dương nhàn nhạt mở miệng nói : "Không để lại điểm đông tây đã muốn đi?"

"Nơi này là một trăm khối trung phẩm linh thạch, cấp Vương sư đệ cho rằng tiền thuốc men!" Vương triệu lửa giận trong lòng hùng hực thiêu đốt, trong tay áo hai đầm rất nhanh, cho dù hần thập phần không tình nguyện, cũng không thể không cắn răng nuốt xuống bụng đi, xuất ra một cái tiểu mộc rương, xám xịt rời đi.

"Cầm đi!" Trần Dương cười đối Vương Cường nói.

"Đa tạ dương ca!" Vương Cường cười hắc hắc, đem linh thạch thu vào linh giới bên trong.

Nhìn xem như vậy vừa ra hoa tra chuyện phiền toái, bị Trần Dương nói ba xạo thu phục, hơn nữa thối thể các nhị đệ tử liền đứng ở một bên nhìn xem đều không lời nào để nói, chung quanh quan chiến luyện khí các đệ tử một đám kích động khuôn mặt đỏ lên.

Đã bao nhiêu năm, này có bao nhiêu năm ? Bọn hần luyện khí các văn chính là mặt khác mấy các trào phúng đối với tượng, bọn hần đã bị áp lực lâu lắm , dĩ vãng đều là người khác khi dễ bọn hần, hôm nay cuối cùng là ra một hơi, Trần Dương quả nhiên là tốt dạng .

"Trần Dương uy vũ!"

"Trần Dương khí phách!"

Lập tức, hơn mười người luyện khí các đệ tử kích động hoan hô, Trần Dương gây cho bọn hần không phải vật chất, mà là tinh thần mặt giải phóng, còn có một loại tên là "Tôn nghiêm" gì đó, bọn hần đã quên đi đã lâu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Trần huynh chỉ giáo

Trở lại trong sân, Trần Dương ngồi ở ghế đá trên, nhìn còn không có rời đi Trương Ngọc phong Cao Lập Đồng còn có Phùng Tiểu Huyền ba người, khẽ cau mày.

Đại hoi lang người lập dựng lên, tựa vào trên vách tường, híp mắt nhìn xem mấy người, rất có một loại suy sút khí chất.

Trương Ngọc phong tầm mắt vẫn dừng lại tại Trần Dương trên người, làm một gã đứng đầu thiên tài cấp kiếm khách, cảm giác của hần lực thập phần miễn tuệ, hần có thể rõ ràng cảm giác đến bây giờ Trần Dương cùng ba ngày trước nhìn thấy có một ít khác nhau.

Đó là một loại rất mãnh liệt cảm giác, giải thích không được, nhưng mà Trương Ngọc phong có thể xác định, Trần Dương trên người đã xảy ra một ít biến hóa, mà chỉ có một có thể, thì phải là Trần Dương tại đây ba ngày nội tu là lại có sở đột phá.

Nghĩ đến đây, Trương Ngọc phong đôi mắt liền hơi hơi mị lên, nhất lữ tinh quang chợt lóe rồi biến mất.

"Trần Dương, người đã suy nghĩ kỹ sao?" Lúc này, Phùng Tiểu Huyền mở miệng , một đôi câu hồn điện nhãn bên trong tràn đầy chờ mong chi sắc, rất

khó tưởng tượng, trấn ma điện số 2 nhân vật, tại cả Sở quốc phân đường bên trong đều có chút danh tiếng ma nữ Phùng Tiểu Huyền, cư nhiên sẽ đối một người nam nhân như thế si tình, này căn bản là làm cho không người nào có thể lý giải.

Đôi khi, ma đạo người, ngược lại càng thêm đáng yêu, càng thêm chân thành, trực tiếp.

Nhìn thấy Phùng Tiểu Huyền há mồm, Trần Dương chỉ biết phiền toái đến đây, lập tức ho nhẹ một tiếng, còn chưa nói chuyện, Trương Ngọc phong liền mở miệng .

"Trần sư đệ, lần trước từ biệt, đã qua rồi đi mấy tháng, ngươi có thể gọi ta bậc này dễ tìm a."

"Trương sư huynh khách khí, ta chỉ bất quá là nhất nho nhỏ đệ tử, tìm ta làm gì?" Trần Dương hướng về Trương Ngọc phong đầu đi cảm kích liếc mắt một cái, cười nói.

"Trần sư đệ khiêm tốn, lần trước bị của ngươi Lưu Vân cứu kiếm đánh bại, ngu huynh vẫn canh cánh trong lòng, muốn tìm một cơ hội thỉnh sư đệ lại chỉ giáo một phần!" Trương Ngọc phong mỉm cười, thần sắc chân thành nói.

Nghe nói Trương Ngọc phong lời ấy, Phùng Tiểu Huyền cùng Cao Lập Đồng hai người đều hơi kinh hãi, thế nào? Trần Dương còn tu tập kiếm đạo sao?

Lưu Vân cứu kiếm bọn họ là biết đến, đây là trụ cột kiếm pháp, mà Trương Ngọc phong thực là thánh kiếm các số 2 nhân vật, Trần Dương bằng vào trụ cột kiếm pháp đánh bại Trương Ngọc phong? Điều đó không có khả năng đi?

"Các ngươi không cần nghi hoặc, đây là sự thật, lần trước âm phong lâm nhất địch, hai người các ngươi người đã hôn mê đã qua, ta quả thật bị Trần sư đệ đánh bại, hơn nữa hấn sử dụng là Lưu Vân cứu kiếm!" Hiện nhiên là nhìn ra hai người nghi hoặc, Trương Ngọc phong thần nhiên nói, không có chút nào cổ kị, đây là khí độ, có rất ít người có thể trực diện thất bại.

"Xem ra ta vừa mới làm lựa chọn đúng!" Cao Lập Đồng trong lòng tự nói một tiếng, càng may mắn vừa mới không có đối Trần Dương ra tay, kẻ thức thời trang tuấn kiệt, hấn không cần phải ... Vì hai cái không thể làm chung người đi đắc tội một cái tiền đồ vô hạn gia hỏa.

"Chẳng thể trách, một đoạn thời gian trước mấy đại phân các đều ở tìm kiếm Trần Dương, thì ra là thế, thì ra là thế!"

"Trương sư huynh, ngươi vô cớ đánh gãy người ta vấn đề, có phải hay không rất không có lễ phép?" Phùng Tiểu Huyền nhàn nhạt nói, cũng không có lại thi triển mê hồn đại pháp linh tinh ma đạo mê hồn kỹ xảo, trên thực tế từ nàng nhận định Trần Dương là nam nhân của nàng sau, sẽ thấy cũng không có đối người khác tạo thủ lộng tư qua.

"A, không biết Trương sư huynh mấy người tới đây là?" Trần Dương vội vàng mở miệng.

Đại hội lang nửa tựa vào trên tường, híp mắt nhìn xem trước mắt hết thấy, trong lòng không khỏi đắc ý cười to, hé ra miệng rộng đều liệt đến bên tai chỗ, nguyên lai không sợ trời không sợ đất Trần Dương còn có sợ gì đó a? Cạc cạc dát!

Vương Cường cũng đứng ở đại hội lang bên người, thần tình ** nhìn Trần Dương cùng Phùng Tiểu Huyền.

"Thỉnh Trần huynh chỉ giáo!"

Trương Ngọc phong không có chút nào do dự, trước đáp một bước, chấp tay làm thi lễ, mới vừa rồi trịnh trọng nói.

"Trương sư huynh đây là ý gì, sư đệ không dám đương nổi!" Trần Dương vội vàng đứng dậy đem Trương Ngọc phong giúp đỡ đứng lên, hấn quả thật bị hoảng sợ.

"Làm được nổi!" Trương Ngọc phong chân thành nhìn Trần Dương, này nhìn qua bất quá mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, trong ánh mắt tràn đầy cực nóng chiến ý.

Trương Ngọc phong là một cái không câu nệ tiểu tiết, lòng dạ rộng lớn, hơn nữa có đại khí độ người, riêng là từ hấn có thể làm trò Trần Dương mặt, không hề cố kỵ thân thừa hấn thua ở Trần Dương trên tay có thể đủ nhìn ra được, hấn hôm nay đến chính là muốn Trần Dương chỉ điểm một phần, nếu ý đồ đến chính là như thế, làm gì già mồm cãi láo đâu?

Hấn sở dĩ trịnh trọng xưng hô Trần Dương là "Trần huynh", chính là chứng minh hấn đã thừa nhận Trần Dương tại kiếm đạo tu vi phía trên đã vượt qua hấn, đạt người vi sư, đây là hấn thờ chuẩn tắc.

Nhưng mà này dù sao cũng là tại Thần Ma thánh địa bên trong, Trần Dương mặc kệ là vai vế vẫn là tuổi đều so với hấn tiểu, hấn không thể xưng hô "Trần sư huynh", mà là dựa theo ngoại giới quy củ xưng hô "Trần huynh", phương diện này cũng là có cách thức .

"Nếu Trương huynh như thế tôn trọng tại hạ, tại hạ lại há có thể phản đối?" Trần Dương lập tức cũng trịnh trọng ôm quyền, ngoài ra giới phương thức đáp ứng xuống dưới, kế tiếp luận bàn cùng chỉ giáo hai người, không phải sư huynh đệ, mà là hai vị bằng hữu.

Nhìn xem hai người này, Cao Lập Đồng không khỏi thần tình hâm mộ, có một số việc một người làm thành công, kế tiếp người thứ hai lại làm, không nhất định sẽ có giống nhau hiệu quả, hấn cũng làm không ra Trương Ngọc phong chuyện như vậy, hấn thừa nhận, hấn không có Trương Ngọc phong cái loại này độ lượng.

"Trương sư huynh, Trần sư đệ, Phùng sư tỷ, ta còn có việc, trước hết cáo từ !" Cao Lập Đồng đối với mấy người chấp tay, xoay người rời đi.

"Trần Dương, người rót cuộc đối với ta chỗ nào không hài lòng?" Phùng Tiểu Huyền nháy mắt người mắt to, thần tình u oán, này phúc bộ đáng đủ để hòa tan hết thầy sắt thép, khiến này hóa thành nhiều chỉ nhu.

"Phùng sư tỷ, ta nghĩ lần trước ta đã nói vô cùng rõ ràng." Trần Dương bất đắc dĩ mở miệng, đối với Phùng Tiểu Huyền hẳn không ghét, nhưng là tuyệt đối chưa nói tới thích, đối phương chứng thật là làm cho người ta lâm vào kinh diễm đại mỹ nữ, tư sắc càng sâu Trần Vũ Hân một bậc, chỉ đối với Trần Dương mà nói, tướng mạo cũng không thể quyết định hết thảy.

Còn có hơn nửa năm thời gian, tu vi của hắn khoảng cách tụ linh cảnh còn có nhất đại giai đoạn trình phải đi, hắn không có nhiều lắm thời gian, sao lại tại trên mặt cảm tình lãng phí thời gian? Nếu là tu vi không thể tại mười tám tuổi khi đạt tới tụ linh cảnh, hắn lãng phí là sinh mệnh a.

"Tốt, Trần Dương, ta sẽ chờ, vẫn chờ đợi!" Phùng Tiểu Huyền lẳng lặng nhìn Trần Dương, trong ánh mắt tràn đầy nồng đậm cảm tình, nhẹ nhàng nói một câu, liền xoay người rời đi.

Phùng Tiểu Huyền biết, Trần Dương người như vậy không thể bức bách thật chặt, nếu không tuyệt đối sẽ bán ngược, hắn là một cái lấy tu luyện là việc chính, lấy tiến quân vô đạo đỉnh phong là mục tiêu chuyên nghiệp hình nam nhân, chính là như vậy nam nhân mới càng có lực hấp dẫn, nếu là nàng vậy tay, Trần Dương liền ngoan ngoãn đưa lên cửa, như vậy nàng cũng không có gì hứng thú, như vậy nam nhân, một trào một đồng lớn.

Cho nên, nàng có thể bậc này, vẫn chờ đợi, thẳng đến đợi cho Trần Dương đáp ứng mới thôi.

"Khụ khụ!" Trương Ngọc phong ho khan hai tiếng, che dấu một chút xấu hổ, dù sao hắn có thể cũng coi là bóng đèn.

"Trương huynh, thời gian không nhiều lắm, bắt đầu đi!" Trần Dương mặt không chút thay đổi nói một câu, tay phải vung lên, Dương Nhất kiếm liền xuất hiện ở trong tay.

"Tốt!"

Nhìn thấy Trần Dương rút kiếm, Trương Ngọc phong lập tức như là thay đổi một người một loại, cả người đều tản mát ra một cỗ sắc bén khí tức, như là một phen ra khỏi vỏ lợi kiếm, khẽ quát một tiếng, trong tay cũng nhiều một phen trường kiếm.

Hai người liếc nhau, nhìn như thông thả kì thực rất nhanh và chạm ở tại cùng nhau.

"Vang vang!" Kim chúc va chạm âm thanh triệt.

"Bá bá bá!"

Trong lúc nhất thời, tiểu viện trong kiếm quang lập lòe, kiếm khí tung. Hoàn.

Trương Ngọc phong tu tập kiếm đạo, ở chỗ hoa lệ biểu tượng, công kích của hắn, mỗi một chiêu mỗi một thức nhìn qua đều vô cùng rực rỡ tươi đẹp, mê người, tuyệt mỹ, nhìn qua giống như là tại biểu diễn một loại, làm cho người ta hoa mắt thần mê, chỉ này cũng không thể nói kiếm của hắn tuyên liên có hoa không quả, tương phản, lại ẩn chứa thật lớn lực công kích.

Có thể đem kiếm chiêu bề ngoài cùng uy lực hoàn mỹ dung hợp, này cần không tầm thường thiên phú cùng thực lực.

Nhưng mà, cho dù kiếm của hắn tuyên uy lực đã có chút cường đại, chỉ còn chưa đem kiếm chiêu uy lực phát huy đến cực hạn, mà cùng hắn hoa lệ biểu tượng có thật lớn liên hệ, hắn tại công kích lúc, phân ra một bộ phận linh lực đi duy trì kiếm chiêu bề ngoài, đây là tiêu hao hắn kiếm chiêu uy lực nhất đại điểm tựa.

Hiển nhiên, Trương Ngọc phong chính mình cũng ý thức được điểm này, nhưng mà phát hiện ai đều có thể phát hiện, nếu là chân chính đem một bộ đã luyện rất lâu hơn nửa thân thể đã sinh ra trí nhớ kiếm pháp mạnh mẽ uốn nắn, cũng không phải là một món đồ thoải mái chuyện tình.

Đây là thân thể một loại bản năng thói quen, không phải một sớm một chiều có thể sửa đổi.

Cho dù thánh kiếm các trong đủ kiếm đạo thiên tài, Đại sư huynh của hắn Tiêu Vũ Khách chính là, nhưng mà đối phương cấp bậc rất cao, hắn căn bản là lý giải không được, cho nên hắn nghĩ tới Trần Dương, sau là tốt nhất chỉ tuyên.

Mà Trần Dương đang cùng Trương Ngọc phong luận bàn mười mấy hiệp sau, liền đã phát hiện hắn này hoa lệ kiếm chiêu bên trong ẩn chứa trí mạng khuyết điểm, lập tức liền mỉm cười, cũng không vạch trần, mà là nhanh hơn xuất kiếm tốc độ, hơn nữa gia tăng rồi ẩn chứa trong đó linh lực, điểm tựa vắng, hắn vẫn sử dụng đều là Lưu Văn cửu kiếm.

"Vang vang!"

"Bá bá bá!"

Trương Ngọc phong không ngừng huy kiếm ứng phó, dần dần, hắn phát hiện ứng phó đứng lên có chút khó khăn, đã không có mới đầu cái loại này thoải mái cùng tâm tùy ý động cảm giác, tại công kích đồng thời, trong lòng bắt đầu tự hỏi vì cái gì sẽ như vậy, Trần Dương cũng không có biến hóa kiếm pháp, chẳng qua là gia tăng rồi tốc độ cùng lực lượng mà thôi, đây là vì sao?

Sau một lát, Trần Dương một kích đăng kiếm thức đem Trương Ngọc phong trường kiếm đánh lệch, cao giọng nói: "Nếu đã hình thành một loại thói quen, như vậy đã đem thói quen làm sâu sắc, cần gì phải thay đổi đâu?"

"Thói quen làm sâu sắc?" Trương Ngọc phong nhú mày tự nói, lần thứ hai đối Trần Dương chém ra một kiếm.

"Kiếm pháp có thể có hoa không quả, cũng có thể hoa lệ bên trong ẩn chứa trí mạng sát khí, kiếm của ngươi pháp bị vây song phương ở giữa, cũng may nó khuynh hướng sau, nếu là thay đổi, cần đáng kể, thời gian dài thời gian, nếu là làm sâu sắc đâu? Hay không sẽ càng thêm thuận lợi đâu?" Trần Dương không ngừng xuất kiếm, phối hợp kiếm pháp bắt đầu không ngừng dẫn đường Trương Ngọc phong.

"Chiến đấu, tại phút chốc trong lúc đó có thể chấm dứt, xuất kỳ bất ý, có lẽ sẽ có rất tốt hiệu quả."

"Đem kiếm của ngươi pháp trước nửa bộ phận điểm tựa đặt ở hoa lệ bề ngoài trên, để mà mê hoặc địch nhân, phần sau bộ phận điểm tựa đặt ở xuất kỳ bất ý sát khí phía trên, chủ công một kích trí mạng, có không?"

Trần Dương thanh âm giống như là đại đạo luân âm một loại vang vọng tại Trương Ngọc phong bên trong não hải, rất lâu sau, sau mạnh mẽ ngừng đầu lên, trong ánh mắt tinh quang bùng lên, trường kiếm trong tay thi triển ra kiếm pháp uy lực càng sâu.

Trần Dương liên tục lui về phía sau ba bước, thu hồi Dương Nhất kiếm, mỉm cười nói: "Xem ra Trương huynh đã ngộ ra một ít manh mối?"

"Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, cáo từ!" Trương Ngọc phong khuôn mặt ửng đỏ, đó là kích động, bởi vì hắn chậm chạp rất lâu kiếm pháp cư nhiên lần thứ hai có đột phá dấu hiệu, lập tức cũng không đợi Trần Dương đáp lời, chấp tay, liền ngự kiếm tận trời mà đi.

Hiện tại đúng là đột phá thật là tốt thời cơ, hắn cũng sẽ không lãng phí.

Đương nhiên, Trần Dương là tuyệt đối sẽ không để ý như vậy điểm lễ tiết vãn đề.

Đừng nhìn Trần Dương chẳng qua là nói nói mấy câu, nhưng mà kẻ trong cuộc thì mê, có chút thời điểm chẳng qua là đương cục người tại để tâm vào chuyện vụn vặt mà thôi, Trần Dương nhất ngữ trong, chậm rãi dẫn đường Trương Ngọc phong, đồng thời lại thi triển hắn kia không lồ thần thức khiến sau tinh thần có thể càng thêm chuyên chú, đây mới là hắn cảm giác được đột phá lớn nhất nhân tố.

Cho dù là đối một người, đồng dạng biết Trương Ngọc phong khuyết điểm ở nơi nào, cũng tuyệt đối không thể có Trần Dương loại này hiệu quả, đây là cái kia một ngàn năm trước, đại lục cấp kiếm đạo thiên tài khủng bố chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Đánh giá

"Thuyết thoại tiểu tử, ngươi làm như vậy có vẻ như quá lớn phương!"

Nhìn thấy Trương Ngọc phong rời đi, nửa tựa vào trên tường đại hồi lang mở miệng, như trước híp mắt, một bộ suy sút bộ dáng, nó cảm thấy được làm như vậy phi thường có hình, nó rất muốn vẫn như vậy bảo trì đi xuống.

Bất quá thuyết thoại trở về, đại hồi lang thực là thấy rất rõ ràng, Trương Ngọc phong sờ đi sẽ có đột phá dấu hiệu, Trần Dương kể công tới vĩ, những thứ này đều là kiếm đạo con đường trên quý giá kinh nghiệm, đây là vô giá, Trần Dương liền như vậy truyền thụ cho một ngoại nhân?

"Kiếm đạo uyên thâm, như vậy điểm kinh nghiệm không tính là cái gì, này Trương Ngọc phong cũng một cái đáng giá quen thân bằng hữu, có gì không thể? Quan trọng nhất là chính hắn có ngộ tính, bằng không ta cũng vậy nói vô ích." Trần Dương mỉm cười, nhàn nhạt nói.

"Điều này cũng đúng!" Đại hồi lang gật gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa, hắn biết Trần Dương tính cách, ngươi đầu chỉ lấy đạo, ta báo chỉ lấy lý, đầu viên ngói trích thủy chỉ ân, đừng tuyên cùng báo, đúng là loại khí chất này hấp dẫn nó, trọng tình trọng nghĩa.

"Thuyết thoại dương ca, ngươi như vậy đối một cái phong tình vạn chủng, mê người vô cùng mỹ nữ, có vẻ như có điểm không hiểu tình hình gió đi?" Vương Cường đi đến đại hồi lang bên cạnh, học sau bộ dáng, nửa tựa vào trên tường, híp mắt, thanh âm có chút suy sút nói.

"Hắn sao , tiểu tử nguoi cư nhiên dám học ta!" Đại hoi lang tức giận xoay nguoi lai, nghe răng trợn mắt quát mắng, đồng thời nhất chiêu Phạt sơn vô ảnh chân, đem vương đá mạnh bay đi ra ngoài.

"Tiêu tiền bồi, ta sẽ cho người tắm rửa !" Vương Cường kêu to.

Nhìn xem này một đôi kẻ dở hơi, Trần Dương vui vẻ nở nụ cười.

✱ ✱

Bên kia, thánh kiểm các trong nghi sự đại sảnh.

Lí Thiên Nam lẳng lẳng ngồi ở thủ vị phía trên, hai mắt khép hờ, phía dưới đứng vài tên thánh kiếm các trường lão, mấy khỏa trắng loà đầu chính vây quanh ở cùng nhau thấp giọng nghị luận , trong tay của bọn họ còn có một phen nhìn qua vô cùng thâm phá đồng lạn thiết, đúng là Trần Dương ba ngày trước cùng lí kiên tỷ thí lúc, đúng kia thanh trường kiếm.

"Sách sách" âm thanh không ngừng vang lên, mấy khóa trắng loà đầu rung đùi đặc ý, nhìn qua hơi có chút kích động.

"Thế nào?" Rất lâu sau, thủ vị trên Lí Thiên Nam mở mắt ra, nhàn nhai hỏi.

Nghe nói Lí Thiên Nam thanh âm, vài tên trưởng lão tản ra, trong đó một gã làn da ó vàng lão già tán thưởng nói: "Kiếm này đúc kiếm trình độ một loại, nhưng lại thắng ở trong đó ẩn chứa kiếm hồn, là một phen có thể phát triển bảo kiếm."

"Quan trọng nhất là, thanh kiếm này bên trong lại ẩn chứa một tia vô tình kiếm ý, chỉ sợ, đây mới là Thủ tịch trường lão chân chính bắt nó mua trở về nguyên nhân đi?" Mặt khác một gã khô gầy lão giả mở miệng, đục đôi mắt mờ hạp gian như ẩn nếu hiện tình quang thoáng hiện.

"Ha ha ha, nếu trưởng lão hảo nhân lực a."

Lí Thiên Nam đứng dậy đi đến vài tên lão giả trước người, khẽ gật đầu, trong mắt có che dấu không được vui sướng chi sắc.

Kiểm ý, là một gã kiểm khách chuẩn bị cao nhất tính chất vốn có, có được kiểm ý kiểm khách, thực lực của hắn có thể thành lần chồng, quan trọng nhất là kiểm ý là hình thành kiểm hồn chủ yếu nhân tố, không có một trong.

Chỉ có đã hình thành kiểm ý, lại trải qua tôi luyện sau đạt tới trình độ nhất định lúc, mới có thể tại nhân duyên tế sẽ dưới hình thành kiểm hồn, đó là mỗi một danh kiểm khách đều khát vọng có được thần thức tối cao hình thái.

Kiểm hòm thuộc loại bình hòm một loại, cùng võ hòm, đan hòm, khí hòm giống nhau, là tối cao.

Thánh kiểm các, làm Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường thứ nhất các, có thể nói nơi này hội tụ cả Sở quốc cao nhất cấp kiểm đạo thiên tài, hình thành kiểm ý có thể đếm được trên đầu ngón tay, hình thành kiểm hồn lại một cái không có, cho dù là kia được xưng là Sở quốc trăm năm qua thiên phú thứ nhất kiểm đạo thiên tài Tiêu Vũ Khách, cũng mới khó khăn đem kiểm ý phát huy đến độ cao độ mà thôi, khoảng cách hình thành kiểm hồn cũng còn có khoảng cách nhất định.

Này Trần Dương đúc một thanh kiếm, trong đó chẳng những ẩn chứa kiếm hồn, lại có một tia vô tình kiếm ý ở trong đó, hiển nhiên, đây là một cái hiếm có kiếm đạo thiên tài.

Hắn là không có khả năng hình thành kiếm hồn, nhưng mà tối thiểu có được không kém kiếm ý, đây là Lí Thiên Nam dám đánh cam đoan.

Cho nên, hẳn mới có thể không tiếc hết thảy đại giá muốn câu hỏi kiểm này, có được kiểm hồn binh khí không nhiều lắm, nhưng mà đồng thời có kiểm hồn cùng kiểm ý binh khí lại ít càng thêm ít, tuy rằng thanh kiếm này là thấp nhất phẩm giai vũ khí, nhưng mà trong đó ẩn chứa kiếm ý lại có thể khiến thánh kiếm các đệ tử tham khảo.

Nếu là không ai có thể đủ tại đây thanh kiểm bên trong hiểu ra kiểm ý đích thực tùy, hơn nữa hình thành kiểm ý, đây chính là thánh kiểm các đại thu hoạch.

"Đức thanh kiểm này đích thực chính là một cái miệng còn hỏi sữa? Không phải một cái lão gia này?" Nếu trường lão lần thứ hai mở miệng hỏi nói, trong ánh mắt như trước có chút nghi hoặc.

Này thực bình thường, bất cứ người nào nhìn thấy thanh kiếm này lại nghĩ đến đây là một cái tại luyện khí nhất đạo nghiên cứu nhiều năm lão gia này đúc đi ra , bởi vì này trong đó ẩn chứa kiếm hồn cùng kiếm ý, cũng không phải thiên phú có thể đủ đúc đi ra .

Ai có thể nghĩ đến chính là một thiếu niên?

"Nếu trưởng lão đã cho ta sẽ lừa dối người sao?" Lí Thiên Nam nụ cười trên mặt càng sâu, khẽ gật đầu.

"Không thể tưởng tượng nổi, rất không thể tưởng tượng nổi, tại hôm nay trước kia, lão phu tuyệt đối không thể tưởng được, một gã nhược quán thiếu niên cư nhiên có thể rèn ra một phen như vậy bảo kiếm, thật sự là thần kỳ đến cực điểm a." Nếu trưởng lão sợ hãi than thở miệng, trong mắt tràn đầy tán thưởng chi sắc.

điều ' Trần Dương.

Điều này làm cho rất nhiều luyện khí các đệ tử đều nghi hoặc không thôi, Lí Hưởng Bắc tính cách im lặng, thực lực thập phần bí ẩn, không ai gặp qua hẳn ra tay qua, tuy nói Trần Dương gần nhất biểu hiện thập phần chói mắt, thực là Lí Hưởng Bắc cũng không phải thế này cấp muốn khiêu chiến mới là, dù sao khoảng cách bài vị thi đấu chấm dứt cũng còn có hảo vài ngày thời gian.

Từ Lí Hưởng Bắc ba ngày trước khởi xướng khiêu chiến, đại bộ phận luyện khí các đệ tử trong lòng đều ngửa , hy vọng có thể mau chóng chứng kiến bọn hắn một trận chiến, này ba ngày ngày sau từ qua e rằng so gian nan, may mà chính là này ngày rốt cục đã đến.

Rất nhiều người cũng không xem trọng Trần Dương, tuy rằng hắn gần nhất nổi bật chính thịnh, nhưng mà chống lại Lí Hưởng Bắc bậc này luyện khí các nhân hiệu lâu đời đệ tử, chỉ sợ còn không phải đối thủ, cũng có một nhóm người thì xem chừng thái độ, dù sao này Trần Dương rất quý quái , một ít không có khả năng chuyển đã xảy ra đều phát sinh ở tại trên người của hắn, liên tục ăn trên ngời trước xuất quỷ nhập thần Các chủ đại nhân đều vì hắn tự mình hiện thân, chỉ sợ tiểu tử này cũng không phải đơn giản như vậy.

Huống chi Lí Hưởng Bắc cũng không phải ngốc tử, nếu Trần Dương không có có chút tài năng, hắn thế nào có thể tự mình đi khởi xướng khiêu chiến?

Nhưng mà mặc dù là như vậy, xem trọng Trần Dương người cũng số lượng không nhiều lắm, cho dù cho tới nay đều ủng hộ Trần Dương kia một phần nhỏ đệ tử, cũng đều bắt đầu đông đưa không chừng, không có biện pháp, Lí Hưởng Bắc uy nghiêm ở trong lòng bọn họ để lại khắc sâu lạc ấn, mười năm năm tháng, không phải dễ dàng như vậy trừ tận gốc .

Đi thông luyện khí đỉnh núi phải trải qua con đường trên, cư nhiên có một đám đệ tử bày nổi lên hàng via hè ngồi dậy trang, đại bộ phận đệ tử đều vây quanh ở nơi đó, nhưng mà tỉ lệ đặt cược chênh lệch to lớn, quả thực hù chết người.

Áp Lí Hưởng Bắc thắng , nhất bồi nhất.

Áp Trần Dương thắng , nhất bồi mười.

Chênh lệch gấp mười.

Chỉ cho dù như thế, vậy xem đệ tử tại quan sát sau một lát, đều nhao nhao xuất ra của cái đặt ở Lí Hưởng Bắc trên người, không có biện pháp, cho dù Trần Dương cũng coi là một hắc mã, nhưng là thay đổi không được Lí Hưởng Bắc ở trong lòng bọn họ trọng lượng.

"Trần Dương, tuy rằng ta ủng hộ ngươi, nhưng mà nhà của ta đáy cũng không phải bao nhiêu phong phú, liền đặt ở Nhị sư huynh trên người đi, như vậy ta còn có thể tiêu kiếm nhất bút, nhưng mà ngươi yên tâm, ta còn là giống nhau sẽ ủng hộ của ngươi." Một gã ủng hộ Trần Dương luyện khí các đệ tử, thấp giọng tự nói một tiếng, xuất ra năm mươi khối trung phẩm linh thạch, đặt ở Lí Hưởng Bắc tuyến hạng trên.

"Tốt như vậy kiếm tiền cơ hội, không kiếm chính là ngốc tử, Trần Dương ngươi rất tuyệt, nhưng mà bạn thân hay là muốn mượn này phát nhất bút, yên tâm đi, ta còn là như trước cử của ngươi." Lại là một gã đệ tử học theo, cũng đề ép năm mươi khối trung phẩm linh thạch.

Luyện võ quảng trường phía trên, Hàn Lỗi đã tới, chung quanh đứng không ít đệ tử, đều là tiểu đệ của hắn, nghe được một gã đệ tử tiến đến bẩm báo sau, không được đắc ý nở nụ cười.

"Trần Dương, lần này ta xem ngươi mặt hướng thế nào các?"

Hiển nhiên, cái kia ván bài chính là Hàn Lỗi ở sau lưng thao tác , hắn ngụ ý thực rõ ràng, chính là muốn phá hư Trần Dương thanh danh, trong một đại tỉ lệ đặt cược xuống, cư nhiên đều không có người áp Trần Dương, này đối với sau mà nói cũng một cái đã kích không nhỏ.

Đứng nhìn này chính là một chuyện nhỏ, nếu là thật sự không ai áp Trần Dương, mà cuối cùng Trần Dương cũng đánh bại trong lời nói, như vậy hắn kế tiếp đem nhận cả luyện khí các đệ tử dùng ngời bút làm vũ khí, không có biện pháp, mọi người là sự thật , giúp người khi gặp nạn người không nhiều lắm, chỉ bỏ đá xuống giếng người tuyệt đối không phải ít.

Trần Dương trống rỗng xuất thế, cũng có đưa tới rất nhiều người hâm mộ ghen tị hận .

Ván bài bên cạnh, Lưu Long đi tới, trong tay linh một cái miếng vải đen túi, nặng trĩu , bên trong thỉnh thoảng truyền ra rầm rập va chạm âm thanh.

"Đều tránh ra, đều tránh ra, đại người thuê nhà đến đây!" Nhìn thấy Lưu Long này tư thế, rất nhiều người bắt đầu ồn ào, lại chủ động vì hắn tránh ra một cái đường.

"Ồi, đây không phải Lưu sư huynh sao? Thế nào? Cũng muốn nhân cơ hội phát nhất bút tiền của phi nghĩa?" Nhìn thấy là Lưu Long, một gã luyện khí các đệ tử âm dương quái khí nói.

"Đúng vậy, Lưu sư huynh, nghe nói ngươi cùng kia Trần Dương quan hệ không sai, thế nào? Ngươi muốn bán bạn cầu vinh sao?" Lại là một gã đệ tử bỏ đá xuống giếng, không có biện pháp, ván bài thứ này cùng mưa xô số giống nhau, đều cũng có thương tri , này Lưu Long xem chừng là xuất ra toàn bộ của cái, nếu là hắn thật sự đề ép, bọn hắn chẳng phải là thiếu kiếm ngoạn nhiều? Có thể đã kích , không chút lưu tình.

"Ai nha, chúng ta Lưu sư huynh thực là nổi danh người thành thật, thế nào có thể."

"Phanh!" Một gã đệ tử còn muốn trêu ghẹo, nhưng mà thuyết thoại đến một nửa, Lưu Long liền sắc mặt bình tĩnh đem vật cầm trong tay miếng vải đen túi

ném vào Trần Dương tuyến hạng phía trên, không có một tia do dự.

"Luru sư huynh, người có thể ngàn vạn lần không cần xúc động a, không cần bởi vì bọn họ nói mấy câu, liền làm sai lựa chọn a." Một gã đệ tử vội vàng mở miệng khuyên nhủ.

"Luru sư huynh, đây là người toàn bộ của cái chứ? Người tại luyện khí các lần lộn mười năm, cũng pha trộn không dễ dàng, không cần bởi vì ca vài vài câu vui đùa nói, sẽ phá hủy chính người." Trước kia mở miệng một gã đệ tử đôi mắt hơi hơi co rút lại, trầm giọng nói.

"Luru sư huynh, thận trọng!"

"Tốt, tốt, cũng không muốn ồn ào, Luru sư huynh nếu làm lựa chọn, các người sẽ không thành gây trở ngại ta kiếm tiền!" Đại lý đệ tử không kiên nhẫn khoát tay áo, có người đến tặng tiền, hẳn thực là vui chi tới, không cần bị đám hỗn đản này trộn lẫn.

Nói thật ra, tại hắn xem ra, lần này ván bài chính là một lần tiêu xài, một cái chích bồi không kiếm hỏ lửa, nhưng mà hắn không rõ vì cái gì Đại sư huynh còn muốn nhảy vào đi, chẳng lẽ liền vì khiến Trần Dương mất mặt sau? Nếu thật sự là nói như vậy, kia Trần Dương mặt cũng quá đáng giá chứ?

Cho dù là nhất bồi nhất, Lí Hưởng Bắc sau khi thắng lợi, Hàn Lỗi cần chi linh thạch đều là một cái con số thiên văn.

Luru Long lẳng lặng nhìn liếc mắt một cái chung quanh đệ tử, ánh mắt thực bình tĩnh, không có một tia dao động, nhưng mà trong lòng vô cùng thất vọng, đây là luyện khí các đệ tử, đây là cùng hắn ở chung mười năm đồng môn các sư huynh đệ, đều là một đám nịnh nọt, mềm nắn rắn buông đầu tường thảo.

Trước mặt khác còn tại thề ủng hộ Trần Dương, giờ khác này đề cập tới tự thân ích lợi, cũng rất ít có người thật có thể đứng ra ủng hộ Trần Dương.

Luru Long, luyện khí các nhân hiệu lâu đời đệ tử, cho tới nay đều rất bề bộn, thậm chí còn có chút nhu nhược, đôi mắt một ít đệ tử khiêu khích, hắn chưa bao giờ phản bác, chính là một mặt trốn tránh, dần dà, đã không có bất luận cái gì một cái sư đệ đem hắn để vào mắt, mười năm này, hắn trôi qua dần dần, trừ bỏ tu luyện ngoài ra, hắn nếu không có chuyện gì khác có thể làm.

Trần Dương xuất hiện, chằm trong lòng hắn mất đi đã lâu hòa diễm, khiến hắn lần thứ hai thiêu đốt lên, đối với tu luyện một lần nữa có khát vọng mãnh liệt, nói thật, có thể tiến vào Thần Ma thánh địa, hơn nữa trở thành chính tông nhân hiệu lâu đời đệ tử không có bị đuổi đi ra ngoài, không có một người nào, không có một cái nào là phế vật, bọn hắn từng đều là chính mình môn phái hoặc là kia nhất thành trì tuyệt đỉnh thiên tài, Luru Long cũng không ngoại lệ.

Hắn cảm tạ Trần Dương cho hắn tôn kính, cho hắn mạng đến sức sống, cho nên, hắn xuất ra mười năm tích tụ, toàn bộ, chính mình một khối linh thạch đều không có lưu, toàn bộ để ép Trần Dương, mặc kệ thắng bại.

Hắn Luru Long không phải người nhu nhược, hắn từng cũng khiến chung quanh mọi người lâm vào hăm dọa ghen tị hận tuyệt đỉnh thiên tài a.

"Năm mươi khối cực phẩm linh thạch, đây là ta mười năm tới sở hữu tích tụ, toàn bộ đặt ở Trần Dương trên người, các người, thấy rõ ràng, đây là bằng hữu, ủng hộ chính là ủng hộ, phản đối chính là phản đối, sẽ không giống các người giống nhau, đầu tường thảo!" Luru Long lạnh lùng nói một câu, xoay người đối với luyện võ quảng trường bước vào, lưu lại một đàn tròn mắt há hốc mồm luyện khí các đệ tử đứng ở trong gió hỗn loạn.

"Ta không có nghe lầm chứ? Năm mươi khối cực phẩm linh thạch? Luru Long cư nhiên như vậy giàu có?" Rất lâu sau, một gã đệ tử mới vừa rồi nuốt nước bọt, không thể tin tự nhủ.

"Luru Long có phải hay không choáng váng? Cho dù thỉnh ủng hộ bằng hữu cũng không cần xuất ra toàn bộ gia sản đi? Tiểu tử này đầu óc phá hủy đi?"

"Chính là a, năm mươi khối cực phẩm linh thạch a, cái này tương đương năm trăm khối thượng phẩm linh thạch a, như vậy nhất bút không lồ số lượng linh thạch, này Luru Long, này, sao, rất phá gia chi tử."

Nhất thời, một đám luyện khí các đệ tử bắt đầu đồng thời quát mắng đứng lên, mỗi một người thực tức giận, rất không tự nhiên, không biết là bởi vì Luru Long ra tay rất rộng rãi dọa tới bọn hắn, vẫn là bởi vì Luru Long một câu đâm tới bọn hắn tâm oa trong.

"Oa ha ha ha." Đại lý đệ tử giờ phút này lại nhịn không được cười ha ha, kia kêu một cái đắc ý a, quả thực nhanh cao. Triều, hạnh phúc tới quá đột ngột, hắn đều phải có điểm trở tay không kịp.

Vốn đang tại rối rắm làm sao bỏ trên này hổ to, hiện tại tốt, Luru Long cái ngốc kia từ cư nhiên chính mình xông lên điên hồ, năm mươi khối cực phẩm linh thạch, cho dù không đủ ứng phó mọi người áp chú, nhưng là không sai biệt lắm, thật sự là bầu trời điều bánh nóng thật là tốt việc a, oa ha ha.

Nhưng mà, bầu trời thật sự sẽ điều bánh nóng sao? Không ai biết.

Chương 126: Trần Dương, đến chiến!

Sòng bạc cách đó không xa, Trần Dương, Vương Cường, đại hội lang đang lẳng lặng đứng thẳng.

Nhìn xem phía trước Lưu Long đi xa bóng lưng, rất có một loại lý tưởng hào hùng cảm giác.

"Tiểu tử, này Lưu Long như thế xem trọng người, người cũng đừng làm cho người ta thất vọng a." Đại hội lang người lập dựng lên, một đôi chân trước vây quanh ở trước ngực, truyền âm nói.

Nó biểu tình thực nghiêm túc, hiển nhiên, Lưu Long hành động cảm động hẳn, năm mươi khối cực phẩm linh thạch, này chứng thật là nhất bút thập phần không lỗ số lượng, cũng đủ Trần gia tiêu hao mấy năm, khó được, Lưu Long cư nhiên có thể như thế bình tĩnh để lên đi.

Chính cái gọi là hoạn nạn thấy chân tình, sau đó thực hiển nhiên áp Trần Dương chính là thua kết cục, có thể Lưu Long nhưng lại như là này không chút do dự, đây là chân tình.

"Không thấy đi ra, Lưu sư huynh cư nhiên cũng như thế kiên cường!" Vương Cường cảm động hết sức.

"Có thể tiến vào Thần Ma thánh địa, hơn nữa kiên trì mười năm năm tháng người, có người nào là bình thường hạng người?" Trần Dương nhẹ giọng tự nói một tiếng, không có nhiều lời, nhắc chân đối với luyện võ quảng trường bước vào.

Giờ phút này không cần nhiều lời, Lưu Long một khi đã như vậy tín nhiệm hẳn, hẳn tự nhiên sẽ không khiến đối phương lạc cái tảng gia bại sản kết cục, hẳn sẽ dùng hành động chứng minh hết thấy.

Nhìn xem Trần Dương trải qua, một ít đang quát mắng đệ tử theo bản năng ngâm miệng lại, rất kỳ quái, bọn hắn cư nhiên có loại có tật giật mình cảm giác, thật là đáng chết.

Trần Dương sau khi rời đi không bao lâu, Trương Ngọc phong, Phùng Tiểu Huyền, Cao Lập Đồng ba người dắt tay nhau mà đến, ba người này là thánh kiếm các, trấn ma điện, thối thể các số 2 nhân vật, tại Sở quốc phân đường bên trong danh khí không nhỏ, lập tức khiến cho luyện khí các đệ tử vây xem.

Nhìn thấy có người ở này mở sông bạc, Phùng Tiểu Huyền đến đây hứng thú, đi ra phía trước, đợi đến chứng kiến sông bạc tỉ lệ đặt cược, còn có áp chú số lượng sau, một đôi mê người câu hồn điện nhãn lập tức mị lên, cả người tản ra nguy hiểm khí tức.

Chung quanh luyện khí các đệ tử giờ phút này đều ngây người, rất nhiều người đều giương miệng, như là chứng kiến thực vật công cầu một loại, thiếu chút nữa chảy nước miếng, chút không - cảm giác trước mắt này mê người đại mỹ nữ đã kề bên bùng nổ giáp ranh.

Trấn ma điện ma nữ Phùng Tiểu Huyền, Thần Ma thánh địa mỹ nữ nổi danh một trong, bọn hắn bình thường căn bản là không thấy được, giờ phút này lại có thể tiếp cận tiếp xúc, thật sự là quá hạnh phúc, ai còn sẽ đi quản nguy hiểm gì?

"Phùng sư muội, nơi này là luyện khí các!" Trương Ngọc phong miễn tuệ đã nhận ra Phùng Tiểu Huyền khí tức biến hóa, lập tức truyền âm nhắc nhở.

"Tê!" Phùng Tiểu Huyền thật sâu hít một hơi, nhát thở trên. Vây bắt đầu tăng vọt, thiếu chút nữa không đem ngực. Y chống đỡ bạo, lập tức sách dẫn chung quanh một mảnh nuốt nước miếng thanh âm, rất nhiều người đều bị kích thích tiêu ra máu mũi.

Nàng nhìn xuống lửa giận trong lòng, phát tay xuất ra một cái đại túi, ném vào Trần Dương tuyền hạ phía trên, nhàn nhạt nói: "Năm trăm khối thượng phẩm linh thạch, áp Trần Dương!"

"Hào hảo tốt, hảo hảo tốt!" Đại lý đệ tử giờ phút này chỗ nào còn quản trên trước mắt này Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường nổi danh đại mỹ nữ? Trong lòng của hắn giờ phút này đã nhạc nở hoa rồi, hôm nay đến tốt cùng là làm sao vậy? Nhiều người như vậy đầu óc bị môn tử sao? Cư nhiên còn có người tiếp tục áp Trần Dương?

Đây là chuyện tốt a, cái này ôn kiếm không bồi thường, oa ha ha.

"Mọi người đều nói ngực đại ngọc ngêch, hôm nay ta xem như hoàn toàn linh giáo một hồi a, sao, ghê gớm thật!" Đại lý đệ tử trong lòng tự nói một tiếng, nhìn thoáng qua Phùng Tiểu Huyền kia mấy muốn nứt ra y mà ra ba đào mãnh liệt, âm thầm nuốt khẩu nước miếng.

"Một trăm khối thượng phẩm linh thạch, áp Trần Dương!" Cao Lập Đồng lắc lắc đầu, đem miếng vải đen túi ném đi lên.

"Hai trăm khối thượng phẩm linh thạch, áp Trần Dương!" Trương Ngọc phong cũng mỉm cười, xuất ra linh thạch.

Nếu sông bạc mờ, Trần Dương tí lệ đặt cược cao như vậy, bọn hấn tóm lại thỉnh ý tứ ý tứ không đúng sao?

"Oa ha ha, oa ha ha!" Đại lý đệ tử trong lòng đã hưng phấn không thể ngôn ngữ, thân thể hấn đều ở rừng mình, hấn sao, quả nhiên là ngu ngốc hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều, hôm nay ngốc mạo nhiều lắm, cái này phát tài.

Phát tài!

Cao. Triều!

"Quá sung sướng!" Tên kia đệ tử kích động trong lòng điên cuồng hét lên, hấn không thể lập tức đứng dậy hét lớn một tiếng.

Mà chung quanh vây xem luyện khí các các đệ tử một đám đều sợ ngây người, này vài vị ra tay cũng quá hào phóng chứ? Bọn hấn cùng Trần Dương là cái gì quan hệ? Lại có thể ủng hộ? Trong lúc nhất thời làm cho bọn họ những thứ này luyện khí các đệ tử có chút hồ thẹn cảm giác.

"Nếu là để cho ta biết là ai đang âm thầm đại lý, ta nhất định không tha cho hấn!" Phùng Tiểu Huyền đi ra đám người, sắc mặt âm trầm nói.

Trần Dương là nàng nhận định nam nhân, nam nhân của chính mình cư nhiên bị người sau lưng hạ độc thủ, của nàng lửa giận có thể nghĩ, nàng Phùng Tiểu Huyền cũng không phải là cái gì thiện tra, ma đạo trung nhân, có người nào không phải tâm ngoan thủ lạt?

"Đây là luyện khí các chuyện tình, Phùng sư muội người sẽ không thỉnh tham dự chứ? Trần Dương chính mình có thể xử lý!" Trương Ngọc phong mỉm cười, nói.

Hôm nay Trương Ngọc phong tâm tình thập phần khoan khoái, mặt mày hồng hào, hơn nữa khí tức so chi dĩ vắng càng thêm hùng hậu, bởi vì hấn tới hôm qua trải qua một đêm đập vào sau, tu vi thật sự đột phá, đối với kiếm pháp lĩnh ngộ cũng nâng cao một bước, hấn hiện tại trong lòng thực là thập phần cảm kích Trần Dương.

Dù sao tới hấn này cấp bậc, đã không phải đơn thuần tăng lên lĩnh vực tu vi, quan trọng nhất là tăng lên đối với kiếm pháp lĩnh ngộ còn có tâm tình, đây là không thể đánh giá thu hoạch, hấn đã ở vào này bình cảnh đã lâu rồi.

"Trương sư huynh thật sự là tuyệt vời, tu vi lại làm đột phá, chúc mừng!" Cao Lập Đồng cười mở miệng, trong mắt tràn đầy hâm mộ.

"May nhờ Trần Dương!" Trương Ngọc phong thần nhiên nói, căn bản không có giấu diếm cái gì.

"Nam nhân của ta há có thể kém?" Phùng Tiểu Huyền nghe được Trương Ngọc phong lời ấy lập tức tự hào hếch bộ ngực, trong lòng sớm đã nhạc khai liễu hoa, vừa mới bởi vì sông bạc mang đến lửa giận nháy mắt biến mất.

Luyện võ quảng trường trên, Hàn Lỗi nghe được đệ tử bẩm báo, trên mặt không được lộ ra vui vẻ tươi cười, cư nhiên còn có người ngốc đến tặng linh thạch cho hấn hoa? Thật sự là kỳ tích, vốn hấn còn tính toán lỗ vốn, hiện tại xem ra, hoàn toàn không cần.

Ký có thể làm cho Trần Dương mất mặt, có năng lực kiếm lấy đại lượng linh thạch, thấy thế nào đều là nhất bút ôn kiếm không bởi thường mua bán, Hàn Lỗi trong lòng thập phần vui vẻ, phi thường đắc ý.

Nửa canh giờ sau.

Luyện khí các đệ tử đã toàn bộ đến tề, hôm nay đến quan chiến mặt khác phân các đệ tử cũng nhiều một ít, đạt tới ba bốn mươi người bộ dáng.

Đoạn Thiên Hồi như trước ngồi ở thủ vị phía trên, mặt khác mấy các Thủ tịch trưởng lão cũng đều rõ ràng đang ngồi.

Phi thiên Tiểu ma nữ Lăng Vũ Huyền chính như thuận ngồi ở đồng đảo trưởng lão phía sau khắp ngõ ngách trong, nháy mắt to, cùng đội của nàng Trần Dương ca ca lên sân.

"Lại nói tiếp, đã ba ngày không có nhìn thấy Trần Dương ca ca đâu, hảo tướng niệm a, tiểu Thanh người suy nghĩ sao?" Tiểu la lị thấp giọng tự nói, chính cô ta đều không có phát hiện nàng cư nhiên trở nên đa sầu đa cảm đứng lên, này cùng dĩ vắng bạo lực thanh giao tiểu la lị căn bản là hoàn toàn không giống với, quả thực thay đổi một người, sức mạnh của ái tình quả nhiên là vĩ đại.

"Thiết, ai suy nghĩ cái kia **?" Lôi quang tử thanh giao đảo cặp mắt trắng dã, trong lòng nói thầm.

Nhìn thoáng qua ở đây đệ tử, Đoạn Thiên Hồi chậm rãi đứng dậy, cao giọng nói: "Bãi vị thi đấu tiến hành tới nay, vẫn đều có chút thuận lợi, hôm nay thi đấu, đem từ Lí Hưởng Bắc cùng Trần Dương chiến đấu làm mở màn, từng người chuẩn bị đi."

Đang nói rồi xuống, giữa sân nhắc lên một trận tiếng nghị luận, hiển nhiên đều ở nghị luận Trần Dương cùng Lí Hưởng Bắc.

Sau một lát, Lí Hưởng Bắc đẩy mọi người mà ra, thân hình tiêu sái đã rơi vào lôi đài phía trên, khoanh tay đứng lại, Lí Hưởng Bắc mặt không chút thay đổi, quát to: "Trần Dương, đến chiến!"

Lí Hưởng Bắc tiếng hét lớn, lập tức được đến trên đài đại bộ phận đệ tử Ứng Hoà, này đều là ủng hộ người của hấn.

"Bá bá bá!" Trong đám người, Trần Dương trực tiếp phi thân lên, bát bộ cân thiên thi triển đến cực hạn, cư nhiên liền vậy ở trên hư không bên trong đạp

vài bước, thân ảnh tiêu sái đã rơi vào lõi đài phía trên, nhất thời sợ ngây người một đám người.

Nhìn xem đi vào lõi đài phía trên Trần Dương, Lí Hường Bắc đôi mắt híp lại, dò xét cẩn thận suy nghĩ trước thiếu niên này, trong mắt lập lòe phức tạp quang mang.

Trần Dương mới vừa gia nhập luyện khí các thì liền cùng hắn đã xảy ra một ít ma xát, khi đó Trần Dương bắt quá là một cái tiêu thái điều, một cái hắn tùy tay có thể bóp chết thái điều, tuy rằng khi đó Trần Dương thể hiện ra khủng bố biết kiểm năng lực, chỉ như trước không có đặt ở mắt của hắn trong.

Nhưng mà nửa năm sau hôm nay, Trần Dương cư nhiên cùng hắn đồng đứng ở một cái trên lõi đài, đã trở thành đối thủ của hắn, lại đã trở thành khiến Các chủ đại nhân đều muốn đích thân ra mặt chính là nhân vật, điều này làm cho hắn cảm giác có chút không thể tưởng tượng nổi, mới nửa năm mà thôi, biến hóa lại có thể to lớn.

Dưới đây lòng trong, Lí Hường Bắc là không nghĩ cùng Trần Dương là địch, nhưng mà Trần Dương gần nhất quật khởi quá nhanh, hơn nữa Các chủ đại nhân còn có Thủ tịch trưởng lão thái độ, này Đại sư huynh ngại vàng thực huyền, nhưng mà đây là hắn nhất định phải có hơn nữa lâm vào cố gắng mười năm năm tháng gì đó, hắn nhất định được đến.

Đầy đủ mọi thứ chương ngại đều nhất định rõ ràng, cho dù hắn không muốn, nhưng mà nhất định như thế.

"Muốn trách chỉ có thể trách người rất không biết im lặng là gì!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Chiến, Lý Hường Bắc

Lí Hường Bắc một lòng muốn đi lên luyện khí các Đại sư huynh ngại vàng, hơn nữa lâm vào cố gắng phấn đấu mười năm lâu.

Phải trả giá mồ hôi cùng cố gắng, có thể nghĩ.

Nhưng mà, hắn lại xem nhẹ một việc, thì phải là Trần Dương thái độ, đối với sau mà nói, căn bản là không có đem luyện khí các Đại sư huynh để vào mắt, chính cái gọi là lòng có nhiều, bao tuổi rồi, sân khấu sẽ có nhiều, bao tuổi rồi.

Hắn là từng cái kia khiếp sợ cả đại lục kiếm đạo thiên tài, ánh mắt của hắn, tuyệt không chỉ không sai, cước bộ của hắn, đem đạp lên cả Thần Phong đại lục.

Nhưng mà đáng tiếc chính là, Lí Hường Bắc cũng không biết.

"Thình!" Lí Hường Bắc nhân nhật nói một câu, bàn tay to vung lên, một phen tinh lam bằng sắt tạo đại thiết chùy liền xuất hiện ở trong tay hắn, chùy đầu so đầu người còn lớn hơn, hắn đứng ở tại chỗ chưa động, biểu tình tùy ý, hiển nhiên, vị này luyện khí các Nhị sư huynh muốn khiến Trần Dương một tay.

"Thình!" Trần Dương cũng không nghĩ đến ý, khẽ gạt đầu, thân thể chấn động, thai tức cảnh nhất trọng thiên tu vi liền bộc phát ra đến, cường đại linh áp bắt đầu tại thân thể hắn chung quanh khuếch tán, kinh phong gào thét.

Mọi sự lưu một đường, là Trần Dương thói quen, cho nên tu vi của hắn đặt ở thai tức cảnh nhất trọng thiên, không đến vạn bất đắc dĩ hắn sẽ không vận dụng chân thật tu vi, đây là đối với mình thân lớn nhất khiêu chiến.

"Bát bộ cân thiên!" Trần Dương khẽ quát một tiếng, thân thể liền biến thành nhất đạo ảo ảnh, tại nguyên chỗ bị bắm vài đạo tàn ảnh đối với Lí Hường Bắc phóng đi.

"Tốc độ không sai!"

Lí Hường Bắc tay phải chấp chùy, tay trái thả lỏng phía sau, sắc mặt bình tĩnh nhìn hướng tới được Trần Dương, cũng không có cái gì động tác.

"Bá!" Đột nhiên, Lí Hường Bắc trong mắt tinh quang chợt lóe, tay phải huy động trong tay đại thiết chùy, hướng về bên trái đánh tới, bất quá thực đáng tiếc chính là công kích của hắn thất bại, tại chỗ nhất đạo tàn ảnh tiêu tán.

"Có ý tứ!"

Lí Hưởng Bắc hét lớn một tiếng, thân thể mạnh mẽ chuyển hướng phía sau, cùng lúc đó trong tay đại thiết chùy đã ở quán tính ảnh hưởng xuống, lấy nhất chiêu hoành tảo thiên quân hướng về phía sau quét đã qua.

"Đồng!"

Nặng nề tiếng vang truyền ra, Lí Hưởng Bắc đại thiết chùy đánh trúng Trần Dương, người trước mỉm cười, nhưng mà rất nhanh nét tươi cười của hắn liền động lại xuống dưới, bởi vì chuẩn xác mà nói là của hắn thiết chùy bị Trần Dương chặt chẽ chộp vào rãnh tay trong, thực sự không phải là đánh trúng.

"Tư chất không sai!" Trần Dương nhàn nhạt nói một câu.

"Phải không? Để cho ta nhìn xem, của ngươi thân thể đến tốt cùng có bao nhiêu cường!" Lí Hưởng Bắc cười lạnh một tiếng, thân thể chấn động, một cổ cự lực liền theo cánh tay của hắn rơi vào tay đại thiết chùy phía trên, nhất thời thiết chùy bắt đầu kịch liệt run rẩy đứng lên, Trần Dương lui về phía sau một bước, buông.

"Ăn ta nhất chùy!" Lí Hưởng Bắc hai tay nắm chùy, giơ lên cao quá mức độ mang, mang theo Thái Sơn áp đỉnh chi thế, nhất chùy hung hăng đối với Trần Dương phủ đầu nện xuống.

"Ô ô ô!"

Lí Hưởng Bắc thiết chùy tại cả luyện khí các bên trong đều xem như thượng phẩm luyện khí chùy, có thể so với đứng đầu thượng phẩm bảo khí, hơn nữa Lí Hưởng Bắc tu vi, này nhất cây búa đi xuống, tuyệt đối có phá núi liệt thạch lực, bởi vì tốc độ quá nhanh, ma sát không khí đều bộc phát ra chói tai khí bạo âm thanh.

Nhìn xem kia tại đồng tử bên trong phóng đại chùy ảnh, Trần Dương khước miệng vì kiều, trong cơ thể thăng linh bí quyết công pháp rất nhanh vận chuyển, hét lớn một tiếng, phản thủ một quyền oanh đi lên.

"Ngươi đây là tự tin? Vẫn là tự phụ?" Lí Hưởng Bắc trong mắt hào quang lập lòe.

"Oanh!"

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, này hết thấy bất quá điện quang hỏa thạch trong lúc đó, Trần Dương một quyền cùng Lí Hưởng Bắc đại thiết chùy hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, đỉnh tai nhức óc tiếng vang hiện ra hình tròn trạng đối với bốn phương tám hướng khuếch tán, cùng lúc đó còn có khủng bố linh áp cùng năng lượng dao động.

Một cổ cự lực theo cánh tay quán nhập thân thể, Trần Dương chân phải hung hăng nhất đoạ, nhất thời cứng rắn có thể so với trung phẩm bảo khí lời đài vỡ ra từng đạo mạng nhện giống vết nứt, rậm rạp, cực kì khủng bố.

Trần Dương lông tóc chưa tổn hại, lắc lắc thủ, nhàn nhạt nhìn hướng Lí Hưởng Bắc.

Lúc này, Lí Hưởng Bắc hai tay ê ẩm tê dại, song chưởng run rẩy, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ một trận bốc lên, sắc mặt hơi hơi nhất bạch, này rõ ràng là đau sót hồng hiện tượng, Trần Dương kia một quyền quả nhiên là khủng bố vô cùng, dù là Lí Hưởng Bắc đã dùng chữ bát phân lực đạo, đều ngăn cản không được.

Hắn luyện khí chùy trên, bị Trần Dương đánh trúng địa phương thật sâu trúng đi xuống.

"Thân thể quả nhiên mạnh mẽ!"

Lí Hưởng Bắc thật sâu hít một hơi, nháy mắt điều tức tốt, hét lớn một tiếng, huy động đại thiết chùy hướng về Trần Dương đánh tới, lúc này đây, là hắn chủ động công kích.

Trần Dương không sợ chút nào, không lùi mà tiến tới, giống như một bàn hình người máy móc một loại, gần dựa vào một đôi thiết quyền, liền cùng Lí Hưởng Bắc Cuồng Chiến đứng lên.

"Vang vang!"

"Thùng thùng đồng!"

"Bang đương!"

"Đang đang đang đang!"

Trong lúc nhất thời, Trần Dương hai người chiến ở tại cùng nhau, đánh kia kêu một cái kịch liệt, khó phân thắng bại, chói tai âm bạo âm thanh, còn có kinh sợ lòng người kim thiết giao kích tiếng động vang vọng toàn trường.

Chung quanh quan chiến đệ tử nhóm một đám đều hiện ra trợn mắt há hốc mồm trạng, bọn hắn quả thực không thể tin được hai mắt của mình, bọn hắn

tâm đều có một ít chết lặng .

"Trần Dương cư nhiên cùng Nhị sư huynh đánh cái khó phân thắng bại?"

"Hơn nữa xem chừng Nhị sư huynh trước mắt bị vây hạ phong, Trần Dương thân thể quá mạnh mẽ hoành , người này thể nào luyện ?"

"**, thật sự là **!"

"Đồng ý của ngươi cách nói!"

Một đám đệ tử nghị luận nhao nhao, hiển nhiên, Trần Dương lúc này đây biểu hiện mặc dù đang ở bọn hắn dự liệu bên trong, lại giống nhau khiếp sợ.

Hàn Lỗi ngồi ở xa xa, lẳng lặng nhìn trên đài chiến đấu hai người, ánh mắt lập lòe không chừng, trong lòng của hắn cũng có chút giật mình , hắn thật không ngờ Trần Dương tại thời thể này nhất đạo phía trên cư nhiên giống như này nghệ nghiệp, bức này trình độ, tại thời thể các tuyệt đối có thể sắp xếp đến trước ngũ .

Đoạn Thiên Hồi đang ngồi ở ghế trên, khẩn trương chú ý trên loi đài chiến đấu, nói thật, đối với trận chiến đấu này hắn cũng chần chừ không cho phép rút cuộc ai sẽ thắng được, một cái luyện khí các nhân hiệu lâu đời Nhị sư huynh, một cái tân tấn quật khởi thiên tài, khiến cho hắn cũng cảm giác thoải mái pháp phòng, thật sự là quái tai.

Cao Lập Đồng gắt gao nhìn chăm chăm trên đài Trần Dương, trong mắt tinh quang bùng lên, không biết vì sao, hắn cảm giác, cảm thấy Trần Dương tại thời thể phương diện bày ra mạnh mẽ một mặt, cũng không phải hắn toàn bộ, hắn không hề động dùng toàn lực.

Hôm nay thời thể các tới thực sự không phải là Thủ tịch trưởng lão Lôi Chấn, tên kia lần trước bị Trần Dương trước mọi người phân bác, cảm giác không có chút nào mặt, dứt khoát đứng tới, thay đổi mặt khác một gã tu vi không kém hắn bao nhiêu trưởng lão.

Cái gì thiên tài không thiên tài , hắn tính tình thực là thập phần cuồng bạo , tại hắn xem ra, chọc hắn, cho dù đối phương là thiên tài cũng làm theo không sùỵ.

"Thùng thùng đông!"

Liên tục ba tiếng đinh tai nhức óc trầm đục, Trần Dương thu quyền đứng thẳng, mà Lí Hưởng Bắc còn lại là bạo lùi lại mấy bước, song chương run nhè nhẹ, sắc mặt có chút tái nhợt, hắn sao chịu được so đứng đầu thượng phẩm bảo khí thiết chùy đã bị Trần Dương nện Hi Ba Lạn, trong tay chỉ còn lại có một cây tron trụ đáng tin.

"Đông!" Lí Hưởng Bắc trong mắt hiện lên một tia phẫn nộ, hung hăng đem vật cầm trong tay đáng tin ném đi ra ngoài, chau mày, sắc mặt âm tình bất định nhìn đối diện Trần Dương.

Vốn, tại Lí Hưởng Bắc xem ra, cho dù Trần Dương thiên phú dị bẩm, tại thời thể phương diện thực **, nhưng mà cũng nhiều lắm không gì hơn cái này, hắn sử dụng luyện khí chùy, dùng hết toàn lực, nhất định có thể bắt hắn, thỏa thỏa .

Nhưng mà hiện tại xem ra, kết quả rất không như ý, hắn chẳng những không có bắt Trần Dương, ngược lại thiếu chút nữa bị đối phương bắt, kết quả như vậy, vượt qua hắn dự liệu, cũng quấy rầy kế hoạch của hắn, bởi vì hắn kế hoạch trong, căn bản là không có tính toán trên hắn sẽ thất bại lần này, tại không bại lộ con bài chưa lật tình huống xuống.

Lí Hưởng Bắc không nghĩ bại lộ con bài chưa lật, tại hắn xem ra, trần ** bản không đáng hắn ra con bài chưa lật, này con bài chưa lật là đúng phó Hàn Lỗi, nhưng mà hiện tại đâu? Kế hoạch của hắn thất bại, hiện tại làm sao bây giờ?

Không ra con bài chưa lật, tám chín phần mười sẽ bị Trần Dương đánh bại, nếu là ra con bài chưa lật, bị Hàn Lỗi hiện tại chứng kiến, sẽ không có xuất kỳ bất ý hiệu quả, đến lúc đó, hắn là không còn có nắm chắc xử lý Hàn Lỗi? Đi lên Đại sư huynh ngại vàng?

Lí Hưởng Bắc là một gã kiếm khách, cho tới bây giờ đều là, gia nhập luyện khí các mười năm nay đến, hắn vẫn khổ luyện không chừa, tại kiếm đạo trên thành tựu, khiến hắn vì chính mình tự hào cùng kiêu ngạo, làm một gã kiếm khách, có thể tại không dùng kiếm tình huống xuống, đi lên luyện khí các Nhị sư huynh vị trí, đã là cực kỳ kinh người .

Đây là bình thường , một gã kiếm khách, nếu là khiến hắn đổi một loại binh khí, chỉ sợ không có người nào có thể phát huy ra vượt qua thất thành thực lực, cho dù là Trần Dương cũng không được.

Lí Hưởng Bắc trong lòng do dự một lát, trong mắt hiện lên một tia hàn quang, tay phải vung lên, một phen hàn quang lập lòe, cả vật thể nước son màu đen trường kiếm xuất hiện ở trong tay hắn.

Nếu là bị thua, hắn liền mất đi khiêu chiến Hàn Lỗi tư cách, hắn ứa ra không dậy nổi cái kia hiểm

Một khi đã như vậy, cũng chỉ có trước tiên bại lộ con bài chưa lật .

Nước son màu đen trường kiếm bị Lí Hưởng Bắc nắm trong tay, nhất thời một cỗ sắc bén kiếm khí liền theo thân thể hắn bên trong bộc phát ra đến, hắn cả người khí chất đại biến dạng, giờ khắc này Lí Hưởng Bắc có vẻ thập phần bình tĩnh, bình tĩnh, ánh mắt như điện, như là độc xà một loại đánh giá đối diện Trần Dương.

Kia cường đại kiếm khí theo trên người hắn bắn nhanh mà ra, đem mặt đất bắn ra một đám nhọt nhạt địa đạo.

"Rốt cục nhảy ra con bài chưa lật đến sao?" Nhìn xem đối diện khí chất đại biến dạng Lí Hưởng Bắc, Trần Dương mỉm cười, nhàn nhạt nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Tiễn tay một kích

"Xôn xao!"

Nhìn xem trên đài khí chất đại biến dạng Lí Hưởng Bắc, dưới đài quan chiến đệ tử nhóm nháy mắt sôi trào .

Huyền não âm thanh bạo nhắc, mỗi người đều ở kích động nghị luận.

"Nhị sư huynh? Đây là chúng ta Nhị sư huynh?"

"Chủ tu kiếm đạo, Nhị sư huynh cư nhiên chủ tu kiếm đạo? Rất không thể tưởng tượng nổi !"

"Trời ạ, quá điên cuồng , Nhị sư huynh cư nhiên chủ tu chính là kiếm đạo? Hơn nữa xem chừng tại kiếm đạo trên thành tựu không thấp a?"

"Hào hảo tốt, thật tốt quá, không hổ là chúng ta Nhị sư huynh, cái này Trần Dương nhất định phải thua."

"Đúng vậy, ai, kỳ thật Trần Dương coi như là thực **, nhưng mà không nghĩ tới Nhị sư huynh cư nhiên chủ tu chính là kiếm đạo, này vừa vận khắc chế thối thể hình võ giả, Trần Dương nguy hiểm ."

Lí Hưởng Bắc, gia nhập luyện khí các mười năm, tuy rằng khổ tâm tu luyện kiếm đạo, nhưng lại chưa bao giờ bại lộ qua, không ai biết Lí Hưởng Bắc đích thực thật thực lực, nhưng mà cũng không có người có thể nghĩ đến Lí Hưởng Bắc cư nhiên là một gã kiếm khách, hơn nữa còn là một gã cường đại kiếm khách, này vượt qua mọi người tưởng tượng.

Phải biết rằng, kiếm khách, là cường đại cùng nghĩa, tại sở hữu binh khí bên trong, kiếm chính là vương giả.

Kiểm khách bình tĩnh, kiếm khách miễn tuệ cảm giác lực, kiếm khách nhìn rõ tiên cơ, còn có kia một đôi cay độc có thể nhìn thấu hết thấy sơ hở hai mắt, những thứ này đều là mặt khác loại hình võ giả sở không cụ bị .

Có thể nói, kiếm khách không có sơ hở, cho dù có cũng có thể đủ bị tự thân bù lại, trừ phi là tu vi cao hơn một tầng thứ, nếu không đồng cấp bên trong tuyệt đối không người có thể còn hơn kiếm khách.

Cái này Trần Dương xui xẻo .

Trong lúc nhất thời, ủng hộ Trần Dương đệ tử nhóm đều có một ít mát mát, nhưng mà càng nhiều chính là lý giải, Lí Hưởng Bắc dù sao gia nhập luyện khí các đã mười năm, nếu là cấp Trần Dương nhiều như vậy thời gian, hắn nhất định có thể đủ đạt được rất cao thành tựu.

"Ba!" Trong đám người, Hàn Lỗi hung hăng đem vật cầm trong tay chén trà suất dập nát, sắc mặt của hắn âm trầm có thể chảy ra nước, đem chung quanh đệ tử dọa nom nớp lo sợ .

"Không nghĩ tới a, Lí Hưởng Bắc, ngươi hắn sao che dấu đủ sâu sắc a!" Nhìn xem trên đài Lí Hưởng Bắc, Hàn Lỗi hung tợn mắng.

"Ngươi đây là hướng về phía ta tới a." Hàn Lỗi cũng không đàn, trong lòng dâng lên một cỗ nghĩ lại mà sợ cảm giác.

Hắn thật không ngờ, thật sự thật không ngờ, cho tới nay im lặng làm việc, ở trước mặt hắn an phận giống như tiểu đệ một loại Lí Hưởng Bắc, cư nhiên là một gã cường đại như thế kiếm khách.

Tại thánh địa bên trong bày ra thiên phú càng mạnh, đạt được tài nguyên lại càng nhiều, Lí Hưởng Bắc che dấu sâu như vậy, hiển nhiên chính là hướng về phía hắn Đại sư huynh ngại vàng đi .

"Hoàn hảo, bị Trần Dương làm cho người bại lộ đi ra, bằng không không thể nói được ta muốn ăn một ít thiếu sót!" Hàn Lỗi tự nói một tiếng, nhin không được cười lạnh đứng lên.

"Đoàn trưởng lão, không thấy đi ra a, người luyện khí các thật đúng là ngọa hổ tàng long, cư nhiên lại xuất hiện một gã không kém kiếm đạo thiên tài!" Lí Thiên Nam nhìn thoáng qua Đoàn Thiên Hôi, nhàn nhạt nói.

"Ách, này." Đoàn Thiên Hôi ngẩn người, trong lúc nhất thời không biết như thế nào nói tiếp, Lí Hưởng Bắc che dấu quá sâu, liên tục hấn đều không có phát giác.

"Trần Dương, ta thừa nhận trước kia coi khinh người, nhưng mà, cũng không hơn, chiến đấu, sắp chấm dứt!"

Trên lôi đài, Lí Hưởng Bắc chậm rãi giờ lên thủ đến, mũi kiếm điểm chỉ Trần Dương, nhàn nhạt nói, liên tục ngữ khí đều có vẻ cực kỳ lạnh lùng, đây là kiếm khách chỗ đáng sợ, cho dù là tại chiến đấu bên trong, đều có thể đủ gặp biến không sợ hãi.

"Phải không? Kia cũng muốn chiến qua mới biết được!" Trần Dương tự nói một tiếng, không nói hai lời, triển khai thân hình đối với Lí Hưởng Bắc bạo hướng mà đi.

"Ồ ô ô!"

Sắc bén tiếng xé gió không ngừng vang lên, Trần Dương bát bộ căn thiên đã thi triển đến cực hạn, lôi đài phía trên trong nháy mắt xuất hiện hơn mười cái Trần Dương, mỗi một cái đều có một loại độc đáo động tác, hoặc đá, hoặc nện, hoặc chụp, đem Lí Hưởng Bắc vây quanh ở tại ở giữa.

"Cửu U đoạn trường kiếm, thức thứ nhất, vạn hoa từng trung quá!"

Nhìn xem bốn phương tám hướng thân ảnh cùng công kích, Lí Hưởng Bắc sắc mặt bình tĩnh, khẽ quát một tiếng, thân thể liền vội tốc xoay tròn đứng lên, đồng thời trường kiếm trong tay cũng bị hấn vũ động uy vũ sinh phong, nháy mắt cả người liền biến thành một cái máy khoan điện, vận tốc quay cực nhanh, đem Trần Dương sở hữu ảo ảnh trăm toái.

"Leng keng leng keng!"

Liên tiếp thanh thúy tiếng vang, Trần Dương hữu quyền bị trường kiếm liên tục trăm đánh hơn mười thứ, từng đạo đau nhức theo mu bàn tay truyền đến, Trần Dương nhu mày, lui về phía sau mấy bước, nhìn nhìn tay phải của mình, phương diện che kín màu trắng vết kiếm, tuy rằng không có bị trăm phá, nhưng mà kia sắc bén kiếm khí lại đưa hấn nắm tay thứ sinh đau, đây là kiếm pháp chỗ đáng sợ.

"Cửu U đoạn trường kiếm, thức thứ hai, phiến điệp bất triêm thân!"

Lí Hưởng Bắc nói cho xoay tròn bên trong thân thể nháy mắt dừng lại, đánh vỡ lẽ thường, thân thể quý dị run lên, tay phải cầm kiếm gào thét đối với Trần Dương đâm tới, mũi kiếm lập lòe lạnh lẽo hàn quang.

Nhất điểm hàn quang, vạn trượng mang!

"Không sai kiếm pháp!" Trần Dương nhàn nhạt tự nói một tiếng, không lùi mà tiến tới, thân thể ở phía trước hướng quá trình bên trong không ngừng chớp lên, khi tả khi hữu, nhìn qua làm cho người ta hoa cả mắt, huy động nắm tay liền cùng Lí Hưởng Bắc chiến ở tại cùng nhau.

Nhưng mà, thực rõ ràng, Trần Dương hiện tại đã ở vào tuyệt đối hạ phong, linh lực tu vi theo không kịp, hơn nữa gặp phải lại là có thể nói võ giả bên trong giết chóc người kiếm khách, dù là hấn thân thể mạnh mẽ, cũng không phải đối thủ, chỉ có thể khó khăn chống đỡ không rơi bại mà thôi.

Dưới đài, chứng kiến như vậy một màn, rất nhiều người đều bất đắc dĩ lắc đầu, Trần Dương thiên phú quả thật kinh diễm, có thể đồng thời tu luyện nhiều loại đại đạo hơn nữa đều đã lấy được thật lớn thành tựu, này đã thập phần kinh người, chỉ đáng tiếc chính là, Lí Hưởng Bắc che dấu quá sâu.

Mà Hàn Lỗi giờ phút này sắc mặt cũng thập phần khó coi, hấn không thể không thừa nhận, cho dù là hấn, nếu là bị Lí Hưởng Bắc đến cái xuất kỳ bất ý, chỉ sợ lại ăn không nhỏ thiếu sót, hoàn hảo, hiện tại hấn chủ động bại lộ đi ra.

"Trần Dương ca ca tình cảnh không phải tốt lắm a, làm sao bây giờ a, tiểu Thanh?" Phi thiên Tiểu ma nữ sốt ruột nói.

"Này **, khi nào thì thua qua? Dù sao ta là chưa thấy qua, chủ nhân gặp qua sao?" Lôi quang tử thanh giao đảo cặp mắt trắng dã, không kiên nhẫn nhần dùm ý thức, trong lòng kêu rên: "Ài, yêu đương trong nữ nhân chính là cái ngu ngốc a, chỉ số thông minh hạ thấp linh."

"Hình như là không có da!" Tiểu la lị suy tư về, không xác định lắm bầm.

"Cửu U đoạn trường kiếm, đệ tam thức, sát, phá, trăm!"

Lí Hưởng Bắc thể công càng hung mãnh, sắc bén kiếm khí không ngừng tàn phá Trần Dương thân thể, hiện tại sau quần áo đã rách tả tơi, có vẻ có chút chật vật.

Nhưng mà, cho dù như thế, Trần Dương nhưng vẫn chống đỡ, mỗi lần nhìn qua đều nhanh thình chống đỡ không được, nhưng lại cố tình lại chống đỡ xuống dưới, điều này làm cho Lí Hưởng Bắc thực buồn bực.

"Đông!" Trần Dương một quyền đem Lí Hưởng Bắc trường kiếm đánh mở, lui về phía sau ba bước, sắc mặt như trước bình tĩnh, trong suốt đôi mắt bên trong không hề bận tâm.

"Thứ thứ tư, trăm phá cửu trọng thiên!"

Lí Hưởng Bắc hét lớn một tiếng, thân thể nhảy dựng lên, hai tay cầm kiếm, hung hăng đối với Trần Dương chém tới, nhất đạo rực rỡ kiếm quang theo mũi kiếm của hắn bên trong phun ra, trong chớp mắt hóa thành hơn mười thước lớn nhỏ, giống như Thiên kiếm một loại.

Chung quanh quan chiến đệ tử đồng thời kinh hô, trường hợp như vậy, bọn hắn cũng không nhiều thấy.

"Phá kiếm!"

Đôi mắt kia rực rỡ kiếm quang, kia có thể tua nhỏ hết thấy khủng bố kiếm khí, Trần Dương mặt không chút thay đổi, hắn đùa giỡn, nhàn nhạt phun ra hai chữ, tay phải miệng ăn chia, nhẹ nhàng điểm vào kiếm quang rất trung tâm phía trên, đó là kiếm quang lực lượng nguồn suối, giống như là nhân loại từ huyết một loại.

Nhất thời, kia rực rỡ kiếm quang bị Trần Dương một lỏng tay điểm toái, hóa thành đầy trời điểm sáng.

"Phốc!" Cùng lúc đó, Trần Dương thân thể bạo liền xông ra ngoài, một quyền nện ở còn không có phản ứng tới được Lí Hưởng Bắc trong ngực phía trên, sau há mồm phun ra một ngụm máu tươi, thân thể liền bay ngược đi ra ngoài.

Sống lại tới nay, Trần Dương đụng tới qua đủ loại đối thủ, nhưng chính là không có đụng tới qua một gã chân chính kiếm khách, hiển nhiên, Lí Hưởng Bắc miễn cưỡng xem như, tuy rằng trước kia hắn cũng đụng tới qua Trương Ngọc phong, nhưng mà hai người cũng không có chân chính sinh tử giao thủ, cho nên kia cũng không tính toán.

Làm một ngàn năm trước, đại lục cấp kiếm đạo thiên tài, khi đó Trần Dương đã làm được rảnh tay trong không kiếm, trong lòng có kiếm sự tình, đối với kiếm đạo hiểu biết, có thể nói khủng bố, mặc dù nặng sinh, tuy rằng từng tu vi không hề, linh hồn cũng không trọn vẹn, nhưng mà hắn đối với kiếm đạo lý giải lại như trước còn tại.

Hiện tại Lí Hưởng Bắc, tại đại đa số người xem ra đều là không hề sơ hở hơn nữa bảo trì sắc bén thể công, nhưng mà tại Trần Dương xem ra lại nơi chốn đều là sơ hở, dĩ vãng hắn không cụ bị thực lực cường đại, có thể không phải đối phương đối thủ, bởi vì cường thịnh trở lại đại thiên tài, cũng cần mạnh mẽ linh lực ủng hộ.

Nhưng mà hiện tại bất đồng, tu vi của hắn đã đến gần vô hạn Lí Hưởng Bắc, tại đây loại bối cảnh xuống, Lí Hưởng Bắc công kích tại hắn xem ra không đáng giá nhắc tới.

Hiện tại Trần Dương, như trước có được khuy kiếm, thậm chí là phá kiếm năng lực, chẳng qua hắn nghĩ thông suốt qua phương thức này đến rèn luyện một chút chính mình, đồng thời cũng không muốn quá mức dọa người mà thôi.

"Oanh!"

Lí Hưởng Bắc thân thể tại mọi người kinh ngạc ánh mắt bên trong trùng điệp nện ở trên lôi đài, nguyên bản ồn ào vô cùng luyện võ quảng trường nháy mắt lặng ngắt như tờ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Phá kiếm

Yên tĩnh, từ một loại yên tĩnh.

Cả luyện võ quảng trường chầm rãi có thể nghe.

Lí Hưởng Bắc thân thể trùng điệp nện ở lôi đài phía trên, "Oanh" một thanh âm vang lên, chấn động mọi người tâm.

Ngắn ngủi yên tĩnh đi qua, là giống như thủy triều một loại huyền ảo âm thanh, cả luyện võ quảng trường sôi trào , kinh hi người có chí, kinh hải người có chí, phần nộ ghen tị người cũng có chí.

"Đây không phải thật sự, này tuyệt đối không phải thật sự, thân là cường đại kiếm khách Nhị sư huynh, cư nhiên bị thua ? Bại cho Trần Dương?"

"Này cũng không thể!"

"Trần Dương Cường mới vừa làm cái gì? Các người thấy rõ ràng sao?"

"Không biết, tựa hồ hẳn chính là nhẹ nhàng điểm một lông tay, liền phá rớt Nhị sư huynh cường đại kiếm chiêu?"

"Hắn là làm như thế nào đến ?"

Trong lúc nhất thời, mỗi một danh đệ tử đều ở khiếp sợ nghị luận , mỗi một mặt người trên đều là kinh hải muốn chết biểu tình, bọn hắn không thể tin, này quả thực chính là không thể tưởng tượng nổi chuyện tình.

Lí Hưởng Bắc, luyện khí các Nhị sư huynh, thành danh mười năm, một thân tu vi đã đạt tới thai tức cảnh lục trọng thiên phía trên, tại luyện khí các bên trong tuyệt đối là hạng nhất hạng nhì tồn tại, lại một gã cường đại kiếm khách, nguyên bản tại mọi người xem ra, lúc này đây Trần Dương tất bại, bởi vì trần ** bản chiến thắng không được che dấu như thế sâu Lí Hưởng Bắc.

Thực là, kết quả lại ra ngoài mọi người dự liệu, Lí Hưởng Bắc không chỉ có đánh bại, còn bại như thế hoàn toàn, thất bại thảm hại.

Kết quả như vậy khiến các đệ tử đều có loại bùng tình trong mộng cảm giác, là như vậy không chân thật, tin tưởng đối làm là bất luận kẻ nào đều không thể lý giải đi?

"Ta không phải đang nằm mơ ư ư?"

"Mười năm, ẩn tàng rồi mười năm, một khi bại lộ, chẳng lẽ liền đòi lấy thảm bại kết cục?"

Khán đài trên.

Lí Thiên Nam vỗ tọa ý tay vịn, mạnh mẽ đứng dậy đến, một đôi sắc bén đôi mắt bên trong tinh quang liên thiểm, liên tục hắn đều bị chấn kinh rồi, này quả thực không thể tưởng tượng nổi.

"Phá kiếm, đây là phá kiếm khả năng, cao nhất kiếm khách mới vừa rồi có được năng lực, Trần Dương lại có được?"

Lí Thiên Nam thì thảo tự nói, trong mắt do có khiếp sợ quang mang, thân là thánh kiếm các Thủ tịch trưởng lão, hẳn thập phần rõ ràng"Phá kiếm khả năng" này bốn chữ hàm ý.

Phá kiếm, phá kiếm, hàm ý đó là bài trừ kiếm chiêu, chỉ cần là linh lực cho phép tình huống xuống, có thể bài trừ hết thảy kiếm pháp, có thể nói cơ hồ sở hữu kiếm chiêu tại có được loại năng lực này người trong mắt, đều đã tràn ngập sợ hãi, chỉ cần tìm được kia trí mạng sợ hãi, liền có thể dễ dàng đem chi bài trừ, dễ dàng chóng vánh.

Phá kiếm khả năng, cùng tự thân tu vi tuyệt đối hay sao số biến đổi tương ứng, đây là đối với kiếm đạo linh ngộ, là một loại tâm tình thể hiện, cũng thiên phú thể hiện, chỉ không thể phủ nhận, có được loại năng lực này người, đều không ngoại lệ, đều là tại kiếm đạo phía trên có siêu cao thành tựu đứng đầu kiếm khách.

Nguyên bản, Lí Thiên Nam nghĩ đến Trần Dương nhiều lắm chính là một gã kiếm đạo thiên tài, nhưng mà hôm nay hắn mới phát hiện, Trần Dương nội tình cũng không như thế, hẳn thiên phú tuyệt đối có thể nói khủng bố, có lẽ, thật sự có thể cùng cái kia có thể nói Sở quốc trăm năm gian đệ nhất thiên tài, nhân xưng kiếm đạo thiên tài Tiêu Vũ Khách kề vai.

"Nhất được bảo , nếu là Các chủ đại nhân biết, nhất định vui sướng vô cùng!" Lí Thiên Nam vô cùng hưng phấn, hít sâu mấy hơi thở, mới vừa rồi đè nén xuống kích động trong lòng, chậm rãi ngồi xuống.

Đoạn Thiên Hồi giờ phút này cũng trợn mắt há hốc mồm, đối với kiếm đạo hắn không có Lí Thiên Nam sâu như vậy khắc hiểu biết, nhưng mà một lông tay vạch trần Lí Hưởng Bắc vậy cường đại kiếm chiêu, lại chấn kinh rồi hắn, chứng kiến Lí Thiên Nam quên hết tất cả biểu hiện, Đoạn Thiên Hồi trong lòng càng thêm rõ ràng.

"Không được, nhất định phải bẩm báo Các chủ đại nhân, có thể ngàn vạn lần không thể để cho Lí Thiên Nam lão tiểu tử kia đắc thủ !" Đoạn Thiên Hồi nhìn xem trong sân Trần Dương, trong lòng âm thầm hạ quyết định.

Đứng ở mấy người phía sau Trương Ngọc phong, trong lòng cũng vô cùng khiếp sợ, hắn đương nhiên biết phá kiếm hai chữ đại biểu cái gì, đó là đối với kiếm đạo một loại siêu cao lý giải còn có vận dụng, hẳn thật không ngờ, Trần Dương tại kiếm đạo phía trên thành tựu lại có thể cao, xem ra hẳn trước kia vẫn là khinh thường Trần Dương a.

Hơn nữa, Trần Dương từ đầu tới đuôi đều không có sử dụng qua kiếm pháp, bằng vào bất quá là thân thể lực còn có đối với kiếm đạo khủng bố cảm giác lực, này chứng minh cái gì? Chứng minh trần ** vốn là không có dùng ra toàn lực.

Muốn nói trước mặt ai hiểu rõ nhất Trần Dương, chỉ sợ cũng chỉ có này thánh kiếm các Nhị sư huynh, hẳn thực là thật sự cảm thụ qua Trần Dương tại kiếm đạo trên không bỏ thành tựu.

"Ta hiện tại bắt đầu mong đợi, có lẽ Đại sư huynh đã bắt đầu cảm thấy hứng thú." Trương Ngọc phong mỉm cười, thấp giọng tự nói.

"Trần Dương, người tốt!" Phùng Tiểu Huyền trong hai mắt đã bắt đầu ứa ra sao nhỏ tinh, nàng càng ngày càng không thể chống cự Trần Dương trên người phát ra cái loại này độc đáo mị lực, nàng không biết làm như thế nào hình dung, cái loại này mị lực, là bình tĩnh, bình tĩnh, quả quyết, thật giống như, hẳn từng đứng ở đại lục đỉnh phong, quan sát chúng sinh một loại, kia độc đáo mị lực, mỗi nàng không thể chống cự, lực miễn dịch tự động hàng là linh.

Chính cô ta đều không thể tưởng tượng, nàng thực là cái kia lấy mị hoặc nam nhân làm vui trần ma điện ma nữ Huyền Huyền a.

Cao Lập Đồng đôi mắt hơi hơi co rút lại, không nói gì.

Đan linh các trưởng lão Ngô Thanh Phong, thôi thể các vị kia trưởng lão còn có trần ma điện trưởng lão Cuồng Chiến, bọn hắn trên mặt cũng đều hiện lên vẻ khiếp sợ, hiển nhiên bọn hắn cũng bị kinh ngạc không rõ.

"Trần Dương ca ca tốt tốt!" Phi thiên Tiểu ma nữ dùng sức hoảng hốt quang tử thanh giao, hưng phấn nói, tiểu Thanh lại rơi lệ.

"Ba!"

Hàn Lỗi lúc này đây rõ ràng đem bình trà đều cấp suất nát, mạnh mẽ đứng dậy đến, sắc mặt âm trầm đáng sợ, chung quanh đệ tử tự động thoái lui, hẳn quanh thân mười thước trong phạm vi một người đều không có.

"Trần Dương, người hẳn sao che dấu đêm khuya a, người muốn giả trư cật lão hồ sao?" Hàn Lỗi nhìn xem trên đài cái kia thanh tú thiếu niên, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Lí Hường Bắc che dấu, đã chọc tức Hàn Lỗi, mà Trần Dương đột nhiên bùng nổ lại hoàn toàn chọc giận hắn, cùng với nói là chọc giận, không bằng nói là kinh sợ, không sai, Hàn Lỗi bị kinh sợ tới, kết quả như vậy hẳn quả thực không thể tin được.

Cho tới nay, Trần Dương trong mắt hắn đều là một cái nhỏ nhỏ con sâu cái kiến, là hắn có thể tiện tay liền bóp chết cái loại này, thực là theo thời gian trôi qua, Trần Dương trên người loang loáng điểm từng bước từng bước cho hấp thụ ánh sáng đi ra.

Nhưng mà những thứ này cũng không muốn nhanh, bởi vì này hết thấy đều còn tại hắn nắm trong tay trong vòng, thực là hiện tại, hắn đã không thể bình tĩnh, bởi vì Trần Dương lúc này đây cho hấp thụ ánh sáng đi ra năng lực quá mức kinh người, hắn đã không thể không đi nhìn thẳng vào.

Tuy rằng đây là phá kiếm khả năng, chích đối kiếm khách hữu hiệu, hẳn là thôi thể hình vô giả, có lẽ đối hắn không có gì uy hiếp, nhưng mà có trời mới biết Trần Dương có phải hay không một gã kiếm khách? Nếu thật sự là như thế, hẳn Đại sư huynh vị trí chẳng phải là ngồi không vững?

"Không được, nhất định phải nghĩ biện pháp, thu dọn Trần Dương!" Hàn Lỗi thấp giọng tự nói một tiếng, trong mắt hiện lên một tia lạnh lẽo sát khí.

Bất quá, có vẻ như, Hàn Lỗi quên một sự kiện, thì phải là hắn mở sòng bạc chuyện tình.

Trên lôi đài.

Trần Dương lẳng lặng đứng thẳng, dưới đài kia giống như thủy triều một loại tiếng nghị luận, hẳn căn bản là không có để ý, hắn lẳng lặng nhìn đối diện Lí Hường Bắc, cảm thụ được vừa mới kia một lòng tay uy lực, trong mắt hiện lên một tia khát vọng.

Đó là đối thực lực khát vọng, đối một lần nữa bước trên võ đạo đỉnh phong khát vọng.

Không có du ngoạn sơn thủy qua vô song, người vĩnh viễn sẽ không biết chứng kiến chính là như thế nào một loại mê người cảnh đẹp, không có bước trên đỉnh phong, người vĩnh viễn không biết cái loại này lực lượng đến tột cùng đến cỡ nào cường đại, bao nhiêu làm cho người ta si mê.

Trần Dương cảm thụ qua, cho nên khát vọng, chỉ không chỉ có như thế, còn có hắn số mệnh, mười tám tuổi, tu vi đột phá tụ linh cảnh, này cơ hồ là hạ nhất không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ, Trần Dương chính mình trong lòng rất rõ ràng, kiếp này, hắn thiên phú không kịp kiếp trước một phần năm.

Nhưng hắn sẽ không buông bỏ, chỉ cần cố gắng, liền nhất định sẽ có thu hoạch, còn có hơn nửa năm thời gian, cấp bách.

"Ách!" Lí Hường Bắc kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng tràn ra đại lượng máu tươi, hắn sắc mặt tái nhợt, quỳ rạp trên mặt đất cả người run rẩy, rất lâu sau mới vừa rồi gian nan đứng dậy, một tay cầm kiếm nơi đóng quân, cam đoan thân thể sẽ không ngã sập xuống.

"Ta thua? Ta cứ nhiên thua?" Lí Hường Bắc thân thể lắc lắc loáng một cái, hai mắt vô thần, không còn có kiếm khách ứng có thần thái, hẳn thì thảo tự nói, đến bây giờ còn có chút không tiếp thụ được.

Này thực bình thường, tiến vào luyện khí các mười năm, khổ tu mười năm, ẩn tàng rồi mười năm, chính là vì du ngoạn sơn thủy Đại sư huynh ngại vàng, nhưng lại bị Trần Dương làm cho bại lộ ra con bài chưa lật, thực là, hẳn như trước thua, thua như thế hoàn toàn.

Mười năm khổ tu, một khi bại lộ, hân phong quang còn không có triển khai, liền yên diệt, giống như là khói lửa một loại, chợt lóe lướt qua, phù dung sớm nở tối tàn.

Hắn hiện tại có loại muốn cười cảm giác, hắn cảm thấy được buồn cười, bởi vì hắn mười năm khổ tu, lại đều là vì Trần Dương chức làm giả y, trong lòng hắn không cam lòng, nhưng mà này thì thế nào? Kết quả, không thể thay đổi.

"Phá kiếm khả năng, Trần Dương, ngươi che dấu cũng rất sâu, ta thua không oan, không oan a!" Lí Hưống Bắc nhìn xem Trần Dương, nhìn xem đối diện cái kia sắc mặt bình tĩnh thiếu niên, ngữ khí vô cùng bình tĩnh nói.

"Ngươi rất không tồi, chỉ" Trần Dương mở miệng, câu nói kế tiếp nhưng không có nói tiếp.

Lí Hưống Bắc chưa sót cười, hắn biết Trần Dương mặt sau muốn nói cái gì, có được khủng bố biết kiếm còn có phá kiếm năng lực, cùng hắn căn bản là không phải một cái thế giới người, có lẽ hai người sẽ không phải so sánh, bởi vì này hoàn toàn không có ý nghĩa.

"Tuy rằng hôm nay ta thua, nhưng mà ta sẽ không nhụt chí, Trần Dương, chờ xem, chung có một ngày, ta sẽ cho ngươi thua ở dưới kiếm của ta!" Lí Hưống Bắc trầm mặc một lát, đột nhiên mạnh ngừng đầu lên, trong ánh mắt một lần nữa toả sáng ra rực rỡ thần thái, vô cùng khẳng định nói.

Đây là Lí Hưống Bắc, vì luyện khí các Đại sư huynh ngai vàng có thể ẩn nhẫn mười năm, khởi là dễ dàng như thế có thể bị đã bại? Tối thiểu hắn sẽ không uể oải, sẽ không suy sút, hắn phải làm, chính là tại áp lực bên trong tăng lên chính mình, từ nơi này ngã, ngay tại chỗ nào đứng lên.

"Ta chờ ngươi!" Trần Dương mỉm cười, Lí Hưống Bắc tính cách tốt lắm, hắn thực tán thưởng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Đại xuất huyết

Lí Hưống Bắc thật sâu nhìn liếc mắt một cái Trần Dương, thẳng thắn trong ngực, cước bộ kiên định, từng bước một tiêu sái hạ lời dài.

Hắn lung như trước cử thẳng tắp, tuy rằng đi lại có chút tập tễnh, lại như trước ảnh hưởng hắn không được hình tượng, rất nhiều đệ tử, ở một khắc này đều đối Lí Hưống Bắc càng kính nể, bọn hắn thừa nhận, nếu là đối làm bọn hắn, tuyệt đối thừa nhận không được như vậy đã kích.

"Khiêu chiến thi đấu, Trần Dương thắng."

"Theo hôm nay nhắc, Trần Dương là ta luyện khí các nhị đệ tử, Lí Hưống Bắc giảm xuống một vị!"

Đoạn Thiên Hồi đứng dậy, trung khí mười phần hét lớn, thanh âm truyền khắp toàn trường, ủng hộ Trần Dương đệ tử nhóm bộc phát ra đỉnh tai nhức óc hoan hô, đám người ngoại, đại hội lang người lập dựng lên, một đôi chân trước vây quanh ở trước ngực, hắc hắc cười không ngừng, Vương Cường cũng ngây ngô cười không thôi.

Bài vị thi đấu tiến hành đến bây giờ, có thể nói đã đạt tới trung kỳ tiếp cận kết thúc, không có thể nào một hội chiến đấu có thể siêu việt hôm nay trận này, trận này quá mức khiếp sợ, dù là đã qua rất dài một lát, như trước có đệ tử đang đàm luận, Trần Dương kia kinh diễm một lóng tay, ở trong lòng bọn họ để lại khắc sâu lạc ấn, chỉ sợ cả đời này đều không thể ma diệt.

Chiến đấu chấm dứt, kế tiếp bài vị thi đấu tiếp tục tiến hành, nhưng mà hiển nhiên quan sát đệ tử nhóm đều không có bao nhiêu hứng thú, mặt khác vài phần các trưởng lão vội vàng rời đi.

"Nhị sư huynh!" Vương Cường cười hi hi đón chào, tế mi lộng nhãn, hiển nhiên thập phần vui vẻ.

"Nhị hàng sư huynh!" Đại hội lang cười hắc hắc, miệng rộng đều liệt đến bên tai chỗ.

"Này hàng đầu không tốt a, nhiều nhị nha, tiểu tử, cố gắng cố gắng, đem Hàn Lỗi xử lý, muốn làm coi như thử nhất, lão Nhị không tốt, không tốt!" Đại hội lang rung đùi đắc ý truyền âm.

Trần Dương trên trán toát ra một giọt hắc tuyến, này đại chó săn nguy hiểm tà thuyết thật đúng là nhiều.

"Chúc mừng a, Trần sư đệ!" Trương Ngọc phong mấy người đã đi tới, cười nói.

"Trần sư đệ thật sự là im lặng a, mỗi một lần nhìn người chiến đấu, đều cảm giác nắm một phen hãn, cuối cùng phát hiện cũng sợ bóng sợ gió một hồi!" Cao Lập Đồng cười nói.

"Trần Dương, tốt dạng!" Phùng Tiểu Huyền hai mắt tỏa ánh sáng.

"May mắn, may mắn mà thôi!" Trần Dương mỉm cười, cũng không có quá nhiều giải thích.

"Oa ô ô ô."

"Ngao ô ô ô!"

"Thương thiên nộ, mặt đất a."

Đúng vào lúc này, xa xa truyền đến một trận kinh thiên động địa thê lương tiếng kêu rên, này tình thảm thiết, này trắng kinh người, quả thực đạt tới kinh thiên địa quỷ thần khiếp sợ tình, rất khó tưởng tượng, đến tột cùng là bị nhiều, bao tuổi rồi đau xót, mới có thể khóc như thể tê tâm liệt phế, như thể phát rồ.

Chẳng lẽ là bị người cấp luân?

Không bao lâu, quan chiến trong đám người, cũng truyền đến gào lên giận dữ, nghe thanh âm kia cũng Hàn Lỗi.

Trần Dương mấy người đưa mắt nhìn nhau, đối với xa xa tiếng khóc truyền đến địa phương đi đến, rõ ràng là trước kia ở trong này mở sông bạc người đệ tử kia, giờ phút này hãn chính quỹ rạp xuống đất trên, ngựa mặt lên trời gào rít giận dữ, khóc thương tâm muốn chết.

"Thương thiên a, mặt đất a, còn có không có lẽ trời, một ngàn ba trăm khối thượng phẩm linh thạch, nhất bồi mười, một vạn ba nghìn khối, chính là một ngàn ba trăm khối cực phẩm linh thạch a, liền như vậy không có, thương thiên a, người giết ta đi!" Đệ tử kia không ngừng phục lạy, trên trán đều xuất huyết, hiển nhiên bị rất lớn kích thích, thần kinh đều có một ít không bình thường.

"Đáng đời!" Nhìn xem đệ tử kia khóc sắp ngất xỉu đi, Vương Cường không có chút nào thương hại, hung tợn mắng.

Nếu không phải tiểu tử này rắp tâm **, đem Trần Dương ti lệ đặt cược đề cao nhiều như vậy, thế nào thất bại thảm như vậy?

"Có vẻ như ta nhớ rõ, chỉ có Lưu Long sư huynh đè ép năm trăm khối thượng phẩm linh thạch, thế nào biến thành một ngàn ba trăm khối?" Rất nhanh, Vương Cường phản ứng lại đây, nghi hoặc nói.

"Phùng sư muội đè ép năm trăm khối, ta đè ép hai trăm khối, Cao sư đệ đè ép một trăm khối!" Trương Ngọc phong mỉm cười mở miệng.

"Đa tạ các vị dày vò!" Trần Dương mỉm cười, mở miệng nói, trong lòng có một ít cảm động, mặc kệ như thế nào, những thứ này đều là danh tác, nhất là Phùng Tiểu Huyền, cư nhiên cùng Lưu Long giống nhau đè ép năm trăm khối thượng phẩm linh thạch, cho dù đối phương là trấn ma điện số 2 nhân vật, chỉ sợ những thứ này linh thạch đối với nàng mà nói, cũng nhất bút thật lớn số lượng đi.

Nghĩ đến đây, Trần Dương nhìn thoáng qua Phùng Tiểu Huyền, sau kia mê người đôi mắt lập tức cười loạn, như là một vòng hạ huyền nguyệt.

"Năm trăm khối thượng phẩm linh thạch, đổi lấy Trần Dương này cảm tạ liếc mắt một cái, giá trị!" Phùng Tiểu Huyền rất vui vẻ.

"Trần sư đệ không cần khách khí, người cho chúng ta thắng rất nhiều linh thạch trở về a, lại nói tiếp, vẫn là chúng ta cảm tạ người mới là." Trương Ngọc phong cười nói, hiển nhiên rất vui vẻ.

"Tiểu tử, nguyện đồ chịu thua, lấy linh thạch!" Kia mở sông bạc đệ tử còn tại khóc, Phùng Tiểu Huyền có chút không kiên nhẫn, ma nữ bản sắc phát huy đi ra, đi ra phía trước, hung tợn nói.

Lập tức, như là nghĩ tới điều gì một loại, thanh âm lập tức trở nên có chút ôn nhu đứng lên.

"Các vị, các vị, này sông bạc không phải ta mở, các người không cần tìm ta thỉnh linh thạch a." Đệ tử kia nhất khán đến chủ nợ đến đây, lập tức kinh hách đứng lên.

"Không phải người mở, vậy người khóc cái gì?" Phùng Tiểu Huyền đôi mắt hí lại, thanh âm có chút lạnh như băng.

"Bởi vì, bởi vì ta đem ta toàn bộ bản thân và gia đình cũng đặt ở Nhị sư huynh trên người, ta hiện tại hai bàn tay trắng." Tên kia đệ tử buồn rười rượi nói.

"Này sông bạc là ai mở? Gọi hãn lại đây!" Cao Lập Đồng đã đi tới, trầm giọng nói.

"Vâng, vâng, là Đại sư huynh!" Tên kia đệ tử do dự một lát, mở miệng nói.

"Hàn Lỗi?" Trần Dương đôi mắt hí lại, trong lòng cười lạnh đứng lên, chẳng thể trách, nguyên lai là người kia ở sau lưng giờ trò.

"Các ngươi Đại sư huynh? Cứ nhiên chèn ép Trần Dương? Thật sự là rất kỳ cục, bắt hấn cho ta kêu đến!" Phùng Tiểu Huyền mảy liễu nhất dụng thẳng, quát to.

"Ta đến đây!"

Xa xa, truyền đến nhất đạo có chút lãnh khốc thanh âm, đúng là Hàn Lỗi, phía sau hấn còn đi theo rất nhiều luyện khí các đệ tử.

Chứng kiến Hàn Lỗi đi vào, tên kia đệ tử lập tức như là tìm được rồi người tâm phúc một loại, lên đến người trước phía sau.

"Yêu, đây không phải luyện khí các Đại sư huynh thôi? Thế nào, cũng học người ta đại lý mở sòng bạc? Có phải hay không thiếu linh thạch tìm?" Nhìn thấy phía sau màn bàn tay đen đi vào, Phùng Tiểu Huyền đôi mắt híp lại, không lưu tình chút nào châm chọc.

"Luyện khí các tình huống ngươi cũng biết, Hàn Đại sư huynh làm ra chuyện như vậy cũng có thể lý giải!" Trương Ngọc phong tiếp lời, hai người kẻ xướng người họa, nói Hàn Lỗi sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

"Đại sư huynh, chúng ta tổng cộng đề ép một ngàn ba trăm khối thượng phẩm linh thạch, nhất bồi mười, một vạn ba nghìn khối, hơn nữa tiền vốn, tổng cộng một vạn bốn nghìn ba trăm khối, số lẻ sẽ không tính, ngươi chỉ chúng ta một vạn bốn nghìn khối thượng phẩm linh thạch đi!" Vương Cường cúi đầu đếm trên đầu ngón tay đếm, mới vừa rồi ngẩng đầu nói.

Đại hội lang một đôi chân trước vây quanh ở trước ngực, thần tình khiêu khích hương vị, nó sớm xem này nha tiện nam khó chịu.

Nghe được một vạn bốn nghìn khối thượng phẩm linh thạch, Hàn Lỗi sắc mặt càng âm trầm, thân thể thậm chí từ chủ run lên, này căn bản chính là một cái con số thiên văn, đừng nói là hấn, cho dù là Đoạn Thiên Hồi như vậy Thủ tịch trường lão đều lấy không được.

Nguyên bản hấn mở này sòng bạc ngụ ý là ở ở khiến Trần Dương mất mặt, thế nào từng nghĩ đến Trần Dương sẽ thắng thi đấu, nhưng lại cứ nhiên thật sự có người ngốc đến đi áp Trần Dương?

Hiện tại tốt, một vạn bốn nghìn khối thượng phẩm linh thạch, bán hấn cũng không có nhiều như vậy a.

Nhìn xem Hàn Lỗi biểu tình, Phùng Tiểu Huyền trong lòng rất thống khoái, nhìn không được nói: "Hàn Đại sư huynh, ngươi không phải là nghĩ trưởng đi? Thân là luyện khí các Đại sư huynh, ngươi cần phải cấp luyện khí các đệ tử làm tốt tấm gương a."

"Đại sư huynh, ngươi sẽ không quyệt nợ đi?" Vương Cường một bộ cả người lẫn vật vô hại bộ dáng, thật cẩn thận hương vị, trong mắt tràn đầy vui sướng ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Nâng chén mời trăng sáng

Trần Dương đứng ở một bên, sắc mặt bình tĩnh nhìn hết thảy.

"Nói vậy, Hàn Đại sư huynh thực là luyện khí các Đại sư huynh, từng cũng ta thối thể các Nhị sư huynh, uy vọng thận trọng, sao lại lại các ngươi điểm ấy nhỏ nhỏ linh thạch?" Cao Lập Đồng giờ phút này cũng mở miệng, khoe miệng tràn đầy trào phúng ý cười.

Đối với Hàn Lỗi loại này nhị họ người, hấn đã sớm không quen nhìn, hôm nay khó được có thể tìm tới cơ hội, thế nào sẽ dễ dàng buông tha?

"Đúng không? Hàn Đại sư huynh?" Trương Ngọc phong lông mày nhíu lại, nhàn nhạt nói.

"Ừ, bất quá chính là một vạn bốn nghìn khối thượng phẩm linh thạch mà thôi, ta sao lại quyệt nợ, ba ngày sau, ta sẽ đem linh thạch đủ số cho các ngươi đưa đi!" Hàn Lỗi sắc mặt xanh mét, ánh mắt âm trầm đáng sợ, một chữ một chữ, nghiền răng nghiền lợi nói.

Tuy rằng đây là một cái con số thiên văn, nhưng mà hấn thật đúng là đầu không dậy nổi người này, nếu là hấn hôm nay thật sự quyệt nợ, bọn họ là lấy hấn không có biện pháp, thực là về sau hấn cũng không nếu muốn tại Sở quốc phân đường pha trộn đi xuống.

Chính là đập nổi bán sắt, cũng muốn hồi môn a, Hàn Lỗi trong lòng đều ở lấy máu.

Hiên tại tốt, rất cực tự do .

Trong phòng, vài tên thanh niên trầm mặc rất lâu, trong đó một người nói: "Xem ra chúng ta thâm thấu luyện khí các kế hoạch thất bại, thật sự là kỳ quái, kém cỏi nhất sức lực luyện khí các, chúng ta nhưng không cách nào chen chân đi vào, xem ra kế hoạch cần cải biến."

"Hiện giờ lại nửa đường sát ra một cái Trần Dương, tiểu tử này cái gì lai lịch?"

"Cự tin tức xưng, kẻ này thiên phú bất phàm, tương lai trong vài năm, rất có thể trở thành luyện khí các Đại sư huynh."

"Hàn Lỗi đâu?"

"Hừ, thành sự không có bại sự có dư ngu xuẩn mà thôi!"

"Trần Dương? Quấy rầy kế hoạch của chúng ta, nhất định phải được đến ứng có giáo huấn!"

"Đúng là, hung hăng giáo huấn!"

Mấy người thấp giọng trao đổi, phòng bên trong không khí thấp phần trầm thấp, thỉnh thoảng hiện lên một tia hàn quang.

Chân linh thành viên trung tâm chính là mấy người kia, không ai biết thân phận của bọn họ, cho dù Lí Hưởng Bắc đều không có gặp qua bọn hấn đích thực bộ mặt, hiển nhiên, bọn hấn mưu đồ không nhỏ.

Bên kia.

Trần Dương ở lại tiểu viện lạc trong, một đám người chính vây quanh bàn đá mà ngồi, trên bàn đá bày đầy đủ loại mỹ thực, đương nhiên càng không thể thiếu rượu ngon.

Giờ phút này, trăng sáng chính đáng không, quần tinh rực rỡ, sáng tỏ Nguyệt Huy chiếu rọi trong thiên địa một mảnh mông lung, bốn phía im ắng, còn có thể nghe được như có như không khúc khúc âm thanh, nơi này hoan ca chuyện cười, rất tự tại.

"Đến đến, để cho ta bậc này mẫn ẩm này chén!" Cao Lập Đồng đã uống nhiều quá, lớn đầu lười ôm một cái cái bình lớn, nhất ngựa đầu, rầm rầm hét lên đứng lên.

Mọi người ngơ ngác xem ta, ta xem nhìn người, một đám đều tròn mắt há hốc mồm, này Cao Lập Đồng quả nhiên là rộng lượng, trong ngày thường nhìn qua ít lời thiếu ngữ, uống nhiều quá sau lại có thể hào phóng, quả nhiên là người không nhìn tướng mạo.

Lập tức, mọi người cười ha ha một trận, nhất ngựa đầu, đồng thời đem rượu trong chén uống cạn.

Giờ phút này Trần Dương cũng là có một chút huân, thần tình mỉm cười nhìn mọi người, hấn đột nhiên phát hiện những người ở trước mắt đều có chút đáng yêu, là đáng giá quen thân bằng hữu, kiếp trước hấn thiên phú nghịch thiên, cùng thế hệ bên trong không có mấy người có thể cùng hấn nói trên nói, đương nhiên, hấn cũng không để ý.

Nhưng mà này một đời, hấn lại thấp phần để ý những thứ này bình thường cảm động.

Giữa lúc hoảng hốt, Trần Dương thần thức hải một trận rung động, bên trong não hải hiện lên từng đạo hình ảnh quen thuộc, đó là hấn kiếp trước trải qua.

"Tu luyện, tu chính là cái gì?" Hình ảnh trong, là Trần Dương sư tôn, hấn đang mở miệng hỏi.

"Tu chính là tự thân tu vi!" Trần Dương trả lời, khi đó hấn mới mười tuổi hơn mà thôi.

"Như vậy, vì sao tu luyện?" Sư tôn lần thứ hai mở miệng.

"Vì trở nên cường đại hơn!" Trần Dương gần từng tiếng, vô cùng kiên định nói.

"Còn có đâu?" Sư tôn có chút thất vọng, tiếp tục hỏi.

"Khiến mọi người phủ phục tại ta dưới chân, khiến thiên địa cho ta run rẩy, khiến sở hữu từng khinh thường ta, khi dễ người của ta trả giá thật lớn!" Trần Dương trên mặt tràn đầy kích động, quát to.

Chương 132: Xử lý hấn

Vấn đề như vậy, theo hấn bị thôn nhỏ người đuổi giết rớt xuống huyền nhai, tiến vào kia thần bí đại trận bên trong đụng tới hấn sư tôn bắt đầu, mãi cho đến hấn sư tôn một mình rời đi, hấn bị hỏi qua rất nhiều lần.

Mỗi một lần, Trần Dương đáp án đều là giống nhau, mà hấn sư tôn trong mắt thất vọng cũng vẫn đều là giống nhau.

Hấn sư tôn, thân phận thần bí, vẫn điên điên khùng khùng, nhưng mà mỗi lần hỏi hấn vấn đề này thời điểm, đều là hấn sư tôn rất thanh tĩnh, nghiêm túc nhất thời điểm.

Thẳng đến Trần Dương kiếp trước tu luyện đạt được vào đời tu hành, đến hấn tiết Trung Phục tử vong, hấn đều không có thấu triệt hấn sư tôn hỏi hấn vấn đề, nhưng mà tại Địa ngục bên trong tôi luyện chín trăm sáu mươi bảy năm sau, hấn minh bạch rồi, ngộ đạo.

"Sư tôn, tu luyện là vì trở nên cường đại hơn, mới có năng lực bảo hộ chính mình chí thân người, không phải vì thương tôn, mà là vì bảo hộ, đây mới là tu luyện đích thực nghĩa!" Trần Dương thì thảo tự nói một tiếng, ngửa đầu tươi, rớt, đỏ nhất bát lớn.

"Tiêu tiền bối, ta và ngươi hai người cùng múa một khúc như thế nào?" Đột nhiên, Vương Cường choáng choáng hồ hồ đứng lên, đối với một bên đại hội lang tể mi lộng nhàn nói.

Đang ngồi người đều là Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường bên trong số 2 nhân vật, kiến thức rộng rãi, bọn hấn cũng không biết đại hội lang đích thực thật thân phận, nhưng lại biết rất nhiều linh thú có thể nghe hiểu tiếng người, hơn nữa trí tuệ không thua nhân loại, hiển nhiên, đại hội lang chính là cái loại này đẳng cấp cao linh thú.

Bọn họ là bất kể như thế nào đều muốn không đến thần thú đi lên.

"Ngao ô!"

Đại hội lang hiển nhiên đang chờ đợi Vương Cường mở miệng, lập tức lập tức nhảy tới trên bàn đá, ngửa mặt lên trời một trận sôi tru, tại đầu của nó trên đỉnh chính là một vòng sáng tỏ trắng sáng, giờ phút này tưởng thật có một loại Thiên Lang Tiểu Nguyệt cảm giác.

"Ác rống!" Vương Cường một phen giải điệu chính mình đai lưng, đặt ở trong tay quơ, cũng nhảy tới trên bàn đá, bắt đầu cùng đại hội lang vận vẹo lên.

Một người một sói đều ở vận vẹo bọn hấn kia to mộng đồn bộ, lập tức biến thành một đám người cười ha ha, Phùng Tiểu Huyền chưa từng gặp qua trường hợp như vậy? Vừa mới uống xong rượu liền một ngum phun tới.

"Nơi này quá nhỏ, đi xuống!" Đại hội lang truyền âm nói một câu, một người một sói liền nhảy tới trên mặt đất, bắt đầu tại tiểu viện trong nhảy dựng lên.

"Ta cũng tới rồi!"

Cao Lập Đồng cười lớn một tiếng, cởi áo, lộ ra khôi ngô thân hình, trong tay quơ quần áo, gọi tới gọi lui.

"Nhân sinh đắc ý tu tấn hoan, đừng khiến kim tôn đối không nguyệt, Trần Dương, ta bêu xấu!" Phùng Tiểu Huyền vũ mị cười, tay phải vung lên, nhiều ra một phen hàn quang lập lòe trường kiếm, tại tiểu viện cửa, bắt đầu vũ nhắc kiếm đến.

"Bá bá bá" tiếng xé gió không ngừng vang lên, ma nữ Phùng Tiểu Huyền múa kiếm tư thế quả nhiên là tuyệt đẹp, kiếm pháp âm nhu, thân thể của hấn càng thêm mềm mại, giờ tay nhắc chân trong lúc đó tấn lộ về quyền rũ cùng khêu gợi phong thái, quả nhiên là không gì sánh được.

"Rầm lạp!" Không biết khi nào thì, đang khiêu được nổi sức lực đại hội lang cùng Vương Cường ngừng lại, nhìn xem phía trước múa kiếm Phùng Tiểu Huyền, không ngừng mà lưu trữ chảy nước miếng, không có biện pháp, giờ phút này Phùng Tiểu Huyền thật sự là rất có mị lực, quả thực làm được nổi "Xinh đẹp không gì sánh được, phong tình vạn chủng" loại này đánh giá.

Trương Ngọc phong sắc mặt ửng đỏ, ngồi ở ghế trên, nhìn xem múa kiếm Phùng Tiểu Huyền, cũng thần tình mỉm cười, không thể không nói Phùng Tiểu Huyền quả thật có loại này mị lực, trần ma điện ma nữ Huyền Huyền quả nhiên là danh bất hư truyền.

Bất quá như vậy cảnh tượng không phải ai đều có cơ hội chứng kiến, hôm nay hấn có thể có cơ hội vừa thấy, cũng dính Trần Dương quang, nghĩ đến đây, Trương Ngọc phong liền nhìn về phía Trần Dương, sau sắc mặt nghiêm chỉnh bình tĩnh nhìn Phùng Tiểu Huyền múa kiếm.

Mà Phùng Tiểu Huyền mặc dù là tại múa kiếm, nhưng mà kia một đôi có thể câu hồn đoạt phách điện nhãn nhưng vẫn đều đặt ở Trần Dương trên người, cho dù là nằng xoay người, cũng rất nhanh lại chuyển lại đây, trong mắt tình ý kéo dài, quả nhiên là đạt tới hóa thành thực chất sự tình.

Cuối cùng, khúc chung người tản, Trương Ngọc phong bọn người ly khai, Phùng Tiểu Huyền tại thật sâu đã quên liếc mắt một cái Trần Dương sau cũng thì thi nhiên rời đi, trong viện thất linh bát lạc đều là bình rượu, đại hội lang cùng Vương Cường lẫn nhau ôm ở cùng nhau, tiến nhập mộng đẹp, bọn hấn

khỏe miệng còn có nước miếng tỉnh thoảng chảy xuôi.

"Lưu sư huynh, đa tạ !" Trần Dương mỉm cười, đối với đã say chũnh choáng Lưu Long nói.

Lưu Long biết Trần Dương ý tứ của, lập tức ha ha cười, trong tiếng cười có chua sót cũng có vui sướng cùng tiêu sái, cao giọng nói: "Mới vào Thần Ma thánh địa lúc, ta cũng vậy tâm cao khí ngạo hạng người, tại ta sinh ra địa phương ta cũng vậy thiên phú tuyệt đỉnh muôn người chú mục chính là thiên tài, mười năm suy sút cuộc sống, để cho ta quên từng chính mình."

"Từ của người xuất hiện, để cho ta một lần nữa đẩy lên ý chí chiến đấu, bất quá chính là năm mươi khối cực phẩm linh thạch, áp này nhất chú, giá trị!" Lưu Long cuối cùng một chữ nói phá lệ trọng, cuối cùng hần lắc lắc loáng một cái rồi đi.

Cùng là chân trời lưu lạc người, gặp lại làm gì từng quen biết, quay đầu mới vào thánh địa ngày, hào hùng vạn trượng dâng trào thì từ từ vô đạo đường, chúng sinh giai bụi đất, đối đãi ta tiểu ngao vô song thì người nào cho ta cười? Người nào cho ta hi hoà thuận vui vẻ? Võ đạo đường, nhấp nhô khó, phách kinh trăm cú thất bại, một nắng hai sương."

Rất xa, truyền đến Lưu Long kia như có như không lại ý chí kiên định ngậm xương.

"Từ từ võ đạo đường, chúng sinh giai bại đất, đối đãi ta tiểu ngạo vô song khi? Còn có ai tại ta bên người?" Trần Dương thấp giọng tự nói, nghĩ tới kiếp trước kia không trọn vẹn nhiều điểm giọt giọt, trong lòng hình như có sở ngộ.

Trần Dương có chút vị huân, một cái lắc mình liền nằm ở cao cao trên nóc nhà, ánh mắt mê ly, nhìn trong trời đêm kia có vẻ phá lệ sáng ngời trắng sáng, trong lòng trong lúc nhất thời có chút cảm khái, giờ phút này, trong tim của hắn lần thứ hai dao động.

Kiếp trước, hẩn chủ tu vô tình nói, đó là hẩn tín niệm còn có tín ngưỡng.

Kiếp này, hần cảm thụ rất nhiều kiếp trước không có cảm nhận được gì đó, hơn nữa hần sư tôn đột nhiên xuất hiện, nói cho hần vô tình nói đi đến cuối cùng là một con đường chết, trong lòng hần càng thêm nghi hoặc, theo kiếp này không ngừng phát triển, hần rốt cục lý giải một ít chân nghĩa, có lẽ, vô tình nói, cũng không thích hợp hần.

Tối thiểu, không thích hợp kiếp này Trần Dương.

Nếu vì tu luyện, đoạn tuyệt thất tình lục dục, buông tha cho hữu tình, tình yêu, thân tình, như vậy loại này nói có gì ý nghĩa?

Làm người du ngoạn sơn thủy vô song lúc, nếu là không có thân nhân, vợ, huynh đệ bồi tại bên cạnh người cùng người chỉ điểm giang sơn, kia cùng cô độc có gì khác nhau đâu?

"Hữu tình nói sao?" Trần Dương tự nói một tiếng, hai tay gồi lên sau đầu, nhìn kia sáng tỏ trắng sáng, lâm vào trong trầm tư.

※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※

"Người cũng đã biết ta là ai?"

Đại sư huynh Hàn Lỗi trong phòng, đột nhiên xuất hiện một gã khách không mời mà đến, trên mặt mang theo đậm kim sắc mặt nạ, ánh mắt thực sắc bén, còn có chứa một tia lạnh như băng.

"Chân linh?" Hàn Lỗi bị này đột nhiên xuất hiện người hăm dọa, chỉ rất nhanh yên tĩnh trở lại, nhú mày hỏi lại một câu.

"Hôm nay đến, là muốn cùng người làm giao dịch!" Người nọ hai tay thả lỏng phía sau, nhìn cũng không nhìn Hàn Lỗi liếc mắt một cái, rất là cao ngạo, nhàn nhạt nói.

"Ta cùng với chân linh có vẻ như không có gì liên quan đi?" Hàn Lỗi đôi mắt híp lại, trầm giọng hỏi.

"Hàn Lỗi, ngươi vẫn là trước sau như một ngu xuẩn!" Người nọ không lưu tình chút nào châm chọc.

"Người. . . ." Hàn Lỗi biến sắc, chỉ vào người nọ tức giận cả người phát run, nhưng không có nói ra nói đến, bởi vì trước mắt người này hẳn chắc tội không nổi.

"Hur!" Người nọ hừ lạnh một tiếng, xoay người sang chỗ khác, nhìn cũng không nhìn Hàn Lỗi, giữa đầu nhìn xem ngoài cửa sổ trong trời đêm trắng sáng, nhàn nhạt nói: "Người có biết Trần Dương đi?"

"Trần Dương?" Hàn Lỗi trong lòng nghi hoặc, trên mặt lại bất động thanh sắc.

"Tiêu tử này phá hủy kế hoạch của chúng ta, người đem hãn thu đơn, ta bảo người luôn khi các Đại sư huynh vì ôn nều Thái Sơn!"

Chương 133: Trúng kế

"Chuyện cười, luyện khí các Đại sư huynh vị vốn chính là ta , không cần người tới bảo? Hơn nữa, tuy rằng các người thể đại, chỉ sợ còn quân không đến luyện khí các trên đầu đến đây?" Hàn Lỗi cười lạnh một tiếng, phốc chỉ lấy mũi.

"Đối, chúng ta là những tay không được luyện khí các việc, nhưng mà đối với người, chúng ta thực là có rất nhiều biện pháp , tỷ như, người ba năm trước đây một mình dùng tiền vào việc khác luyện khí các thượng đẳng Tinh Thần thiết việc, cuối cùng tìm người khác công oan, nếu là đem chỉ nói cho Đoạn Thiên Hồi, chỉ sợ người ngày không phải tốt lắm qua đi?" Người nọ cười lạnh một tiếng, ý uy hiếp rõ ràng.

"Nguyên lai chân linh người, cũng có dọa dẫm uy hiếp? Hôm nay ta Hàn mỗ người xem như kiến thức ." Hàn Lỗi trong mắt hiện lên một tia hàn ý, âm dương quái khí nói.

"Chỉ cần có thể thành công, thủ đoạn cũng không tính toán cái gì, ta không nghĩ cùng người nói nhảm, xử lý Trần Dương, ta sẽ cho người một ít lợi ích!" Người nọ ngữ khí đã có chút không kiên nhẫn .

"Trần Dương gần nhất sâu sắc Thủ tịch trưởng lão cùng Các chủ đại nhân nhìn trọng, muốn động thủ, cần phải cân nhắc cân nhắc!" Hàn Lỗi nói.

"Cho người một lần phân đường cấp tăng kinh các tiến vào quyền một lần, không cần nhiều lời nữa, ta không có tốt như vậy kiên nhẫn!" Người nọ thanh âm trầm thấp nói.

Hàn Lỗi trong mắt hiện lên một tia tham lam ánh mắt, lập tức nhủ mảy nói: "Trần Dương tiểu tử này thực quý quái, muốn thân không biết quý không hay làm điều hãn, chỉ sợ không có đơn giản như vậy a, ta không có trăm phần trăm nắm chắc!"

"Không thể không nói, người thật sự là một cái từ đầu đến đuôi phế vật, một cái mới gia nhập thánh địa hơn nửa năm đệ tử, người đều không có nắm chắc xử lý, người này Đại sư huynh làm đích thực là quá mất đánh bại!" Người nọ không lưu tình chút nào đã kích, nghe Hàn Lỗi trong lòng hỏa hỏa, trong mắt hiện lên từng đạo âm trầm ngoan độc quang mang, nếu không phải kiêng kỵ đối phương sau lưng kia cường đại thể lực, hãn giờ phút này đã sớm ra tay đem người này chém giết, lấy tiết mồi hận trong lòng.

"Đến lúc đó ta sẽ mở ra trấn ma điện khóa yêu tháp, người chỉ cần phụ trách đem tiến cử đi là tốt rồi, truyền tống trận tại."

Nhìn xem người nọ rồi đi bóng lưng, Hàn Lỗi trong mắt hiện lên từng đạo sát khí, rất nhanh liền phá lên cười.

Này quả nhiên là số mệnh, hãn nguyên bản ngay tại lo lắng như thế nào đem Trần Dương xử lý, hiện tại chân linh người cư nhiên chủ động tìm tới cửa, không chỉ có cho trợ giúp, cư nhiên trả lại cho hãn tiến vào phân đường tăng kinh các cơ hội, đây chính là thiên đại thật là tốt chỗ a, quả nhiên là một công đôi việc, Hàn Lỗi giờ phút này trong lòng vô cùng vui sướng, hận không thể cười to ra tiếng.

Ngoài cửa, người nọ lặng lẽ đứng ở dưới ánh trăng, cảm ứng phòng trong Hàn Lỗi phản ứng, trong mắt hiện lên một tia trào phúng cùng khinh thường quang mang.

"Ngu xuẩn chính là ngu xuẩn, bị lợi dụng còn dương dương tự đắc, quả nhiên là bất trị!"

Người nọ nhàn nhạt nói một câu, xoay người rồi đi.

Thời gian qua thật sự nhanh, trong chớp mắt liền đã qua hai ngày.

Hai ngày đến, luyện khí các bài vị thi đấu tiến hành phi thường lửa nóng, một đám lại một đám đệ tử khiêu chiến, chiến đấu, thất bại, thành công, cấp cao, mất mát, thứ tự thay đổi hết sức lợi hại.

Có lẽ là bởi vì bị Trần Dương ảnh hưởng, hiện tại mỗi người chiến đấu đứng lên đều thấp phần liều mạng, cũng thấp phần nghiêm túc, bọn hãn không hề ôm không lý tưởng tâm tính, liên tục tu luyện đứng lên đều thấp phần có sức lực, một cái gia nhập nửa năm đệ tử đều có thể đủ chiến bại bọn hãn Nhị sư huynh, bọn hãn vì cái gì làm không được đâu?

Mà mấy ngày đến, chói mắt nhất đích mưu chúc Lưu Long , có lẽ là thật như chính hãn nói, hãn thức tỉnh rồi, hiểu rõ, đảo qua ngày xưa suy sút, im lặng, nhất gan sợ phiền phức một mặt, hai ngày đến, liên tục đại chiến hơn mười trận, toàn thắng, hiện tại hãn bài danh đã tiến vào luyện khí các trước mười trong vòng, nhất thời lại khiến sở hữu luyện khí các đệ tử hoàn toàn chấn kinh rồi một hồi.

Đi vắng cái kia nhất gan sợ phiền phức, hơn nữa chưa bao giờ sẽ tranh đấu "Nhất gan Lưu" cư nhiên cũng có như thế cường hãn một mặt?

Rất nhiều dĩ vãng khi dễ qua Lư Long đệ tử trong lòng đều bắt đầu không yên, sợ đối phương tìm tới cửa hung hăng giáo huấn bọn hắn một chút.

Nhưng mà hiển nhiên, bọn hắn quá lo lắng.

Mà Vương Cường thì tại khổ tu, đại hội lang băm riết không tha theo ở phía sau thúc giục, trong khoảng thời gian này nhưng làm Vương Cường mệt tới, mỗi ngày đều mệt nói không ra lời, nhưng mà hắn nhưng vẫn kiên trì, không có kêu lên một tiếng khổ.

Về phần Trần Dương, này hai ngày một mực trầm tư suy nghĩ, suy nghĩ chỉ chính là võ đạo con đường đến tột cùng như thế nào hành tẩu đi xuống, hữu tình, cũng hoặc vô tình, trong lòng hắn thập phần rối rắm.

Vô tình nói, là hắn kiếp trước chủ tu đại đạo, cho dù là hiện tại cũng như trước là này.

Nhưng mà Trần Dương không biết chính là, sống lại sau, tim của hắn thái vẫn ngay tại không nhận thức được bên trong lặng lẽ cải biến, trước mắt hắn có nhiều lắm vương đạo, đã không thích hợp tu luyện vô tình nói, hơn nữa hắn sư tôn sẽ không lừa hắn, cho nên hắn quyết định sửa tu hữu tình nói.

Nhưng mà này thực sự không phải là cái gì chuyện dễ dàng, đại đạo, cao nhất gì đó, khởi là nói sửa có thể sửa? Dù là Trần Dương muốn phá đầu, trước mắt có thể làm, cũng chỉ có đi một bước xem một bước, này cần một cái cơ hội, hiển nhiên bây giờ còn không đến thời điểm.

Nhưng mà có này hiểu ra cũng tốt, không đến mức lại tiếp tục sai đi xuống, tối thiểu có minh xác mục tiêu, từ lần trước sư tôn xuất hiện hắn ngộ ra một ít động tâm đến bây giờ, hắn cuối cùng là lĩnh ngộ rất nhiều, cần chính là thời gian mà thôi.

Ngày mai chính là Hàn Lỗi hạn định trả lại linh thạch ngày, nhưng mà làm hoàng hôn chấm dứt, trăng sáng dâng lên lúc, Hàn Lỗi lại phái một gã đệ tử tiến đến thông cáo, nói là linh thạch đã chuẩn bị tốt, khiến Trần Dương khư thủ.

Cùng đại hội lang đánh cái tiếp đón, Trần Dương tại nơi danh đệ tử dưới sự dẫn dắt, đi tới Đại sư huynh Hàn Lỗi ở lại sân.

Giờ phút này, viện môn mở rộng ra, Hàn Lỗi chính cười hí mắt đứng ở phòng khách cửa nhìn Trần Dương, bốn phía thực im lặng.

Trần Dương sắc mặt bình tĩnh, nhưng mà thâm thần thức lại phóng ra đi ra ngoài, dò xét một phen sau, xác định không có uy hiếp mới vừa rồi đi vào sân bên trong.

Tuy rằng nơi này là thánh địa trong, Hàn Lỗi sẽ không làm ra cái gì khác người chuyện tình, nhưng mà hay là muốn tiêu tâm cẩn thận, cẩn thận sử dụng năm thuyền.

"Trần sư đệ, cho ngươi chờ lâu, kia một vạn ba nghìn khối linh thạch đã chuẩn bị tốt, ngay tại bên trong, ngươi tới thủ đi!" Hàn Lỗi thần tình mỉm cười nói một câu, khi trước đi vào phòng khách bên trong.

Trần Dương nhìn nhìn bốn phía, nhấc chân bước vào bên trong phòng khách.

Nhưng mà, khi hắn tiến vào phòng khách trong nháy mắt, bốn phía cảnh tượng nháy mắt thay đổi, nguyên bản hắn là Hàn Lỗi kia tráng lệ phòng khách, giờ phút này lại trở nên nước sơn hắc một mảnh, bốn phía là từng đóa ám màu vàng ánh nền, đông đưa không chừng, còn có từng trận âm phong thổi bay, rất là sấm người.

"Trần Dương, đã sớm biết ngươi linh giác rất là mãnh liệt, trận pháp này thực là cao nhất hư ảo trận, chuyên môn vì ngươi tạo ra, ngươi hiện tại đã bị vây trấn ma điện khóa yêu tháp bên trong, hảo hảo hưởng thụ nơi đó cuộc sống đi, ha ha ha ha cấp. . . ."

Đột nhiên, bên tai truyền đến Hàn Lỗi kia cực độ hung hăng can quấy cùng đắc ý thanh âm, Trần Dương mày không khỏi nhíu lại.

Trần Dương thần thức khổng lồ, nhưng mà hắn nhưng cũng thật không ngờ Hàn Lỗi sẽ bày ra cao nhất trận pháp, hơn nữa còn là cao nhất thủ thuật che mắt, trong nháy mắt liền có thể mở ra, chỉ có mở ra khi mới có thể phát hiện dị thường, trước kia trận pháp vẫn thị xử ở đóng cửa trạng thái, cho nên Trần Dương mới có thể mắc mưu.

Quả nhiên là khó lòng phòng bị.

Chương 134: Tỏa yêu tháp

Cảm thụ được bốn phía quỹ dị bầu không khí, còn có xa xa truyền đến từng đợt không hiểu tiếng hô, Trần Dương trong lòng hiện lên một tia lửa giận, này Hàn Lỗi quả nhiên là đáng chết, nơi chốn nhằm vào hắn, hôm nay lại bố trí xuống như thế cạm bẫy hại hắn, không thể tha thứ!

Trần ma điện tỏa yêu tháp, thanh danh hiển hách, Trần Dương trước kia tự thành nghe Lưu Long nhắc tới qua, chuyên môn phong ấn trấn áp một ít ma đạo bên trong ác nhân còn có yêu linh, đều là một ít đại ác hạng người, tu vi khủng bố, bất luận cái gì sinh ra chỉ cần đi vào, đó là cứu tử nhất sinh.

Nếu là trường kỳ ra không được, kia lại thập tử vô sinh, cho dù là linh hải cảnh đại năng đến đây, ở trong này đều phải thật cẩn thận.

Nghe nói ở khóa này yêu tháp kỳ thật là trần ma điện tổ tiên luyện chế một món đồ thông huyền chi khí, có thể biến đổi hóa lớn nhỏ, bên trong lại tự thành một mảnh không gian, có chính mình quy luật, Trần Dương thử buông ra thần thức, lại phát hiện, nơi này thật sự có độc lập quy luật lực, thần thức chỉ cần vừa xuất hiện liền bị giam cầm, sau đó bị phút chốc tới không hiểu lực lượng cắn nát.

Xa xa, cách mấy thước khoảng cách liền có một đóa ám màu vàng chưa quyết định ánh nền, hình thành một cái u ám thông đạo, rất dài, không biết thông suốt phương nào, Trần Dương không dám lại buông ra thần thức, chỉ có thể đi một bước tính toán một bước .

"Hàn Lỗi!" Trần Dương thấp giọng tự nói một tiếng, trong mắt sát khí ẩn hiện.

Theo này ánh nền chiếu sáng lên thông đạo, Trần Dương chậm rãi hướng về phía trước đi đến, mỗi một bước đều đi thập phần cẩn thận, tuy rằng nơi này không thể buông ra thần thức, nhưng mà Trần Dương linh giác lại thập phần mẫn tuệ, có thể mẫn tuệ phát hiện chung quanh không khí bên trong một ít rất nhỏ biến hóa điểm, vậy cũng là là một cái bảo đảm.

Nửa canh giờ đã qua, Trần Dương chính mình cũng không biết đi rồi rất xa, dần dần, chung quanh ánh sáng trở nên sáng sủa rất nhiều, hắn đi vào một cái rộng mở trong thông đạo, hai bên là một gian gian ngục giam thức phòng, đều là ngàn năm huyền thiết phối hợp Tinh Thần làm bằng sắt tạo mà thành hàng rào, kiên cố không phá vỡ nổi.

"Ngao ô."

"Hô lô lô."

"Tập tỉ, tập tỉ!"

"Ô oa, ô oa!"

Đủ loại trầm minh tiếng vang lên, Trần Dương một cước bước vào này trong thông đạo, trước mặt một gian bên trong giam giữ một đầu heo rừng, này heo rừng cường tráng như là một đầu trâu, cả người hiện ra bụi nâu, bên ngoài thân trên một cây màu ngân bạch lông như là kim thép một loại dựng thẳng lên, vô cùng cứng rắn, lập lòe sáng lên.

Nó khoe miệng hai bên có hai cây dài mười cen-ti-mét răng nanh, nỏ rộ dày đặc hàn quang.

Nhìn thấy đến đây sinh ra, kia heo rừng lập tức nhảy dựng lên, tốc độ cực nhanh, căn bản không thể tưởng được đây là một đầu trư, nháy mắt vọt tới hàng rào bên cạnh, hướng về phía Trần Dương tê rống, một đôi tròng mắt bên trong tràn đầy hung ác quang mang.

"Đang đang đang."

Heo rừng hung hăng va chạm hàng rào, thay vào đó hàng rào quá mức chắc chắn, không chút sụt mẻ.

Trần Dương đôi mắt híp lại, nhân nhật nhìn liếc mắt một cái heo rừng, liền xoay người sang chỗ khác.

Mặt sau trong phòng, là một nữ tử, đưa lưng về phía Trần Dương, trước mặt của nàng có một trang điểm thai, nàng đang cẩn thận sơ long chính mình tóc dài, tóc dài cùng thắt lưng, đen thui tỏa sáng.

Xem này bóng dáng, chỉ biết nàng này tất nhiên là một gã khuynh quốc khuynh thành đại mỹ nhân.

Nàng chậm rãi quay đầu đến, lộ ra hé ra xinh đẹp không gì sánh được gương mặt, cư nhiên là Trần Vũ Hân.

Trần Dương trong lòng hơi hơi vừa động, nhưng không có quá nhiều giật mình, Trần Vũ Hân sẽ không ở trong này, như vậy chỉ có một khả năng, thì phải là trước mắt nữ tử này tại tác quái, nhưng mà hắn lại phát hiện thân thể hắn không động đậy hiểu rõ, ý thức rõ ràng, tứ chi lại không thể khống chế.

"Trần Dương, ta rất nhớ ngươi, anh đi đâu vậy ? Lâu như vậy không trở lại?" Trần Vũ Hân đi lên tiến đến, chia Thiên Thiên ngọc thủ chộp vào hàng rào trên, thần tình u oán nói, ta thấy do liên.

Nhìn thấy Trần Dương đứng ở tại chỗ bất vi sở động, không có bất luận cái gì phản ứng, Trần Vũ Hân trong mắt hiện lên một tia đắc ý quang mang, khuôn mặt một trận mơ hồ, lần thứ hai biến hóa bộ dáng, cư nhiên biến thành Lí Nhục Lan bộ dáng.

"Trần Dương, đều là ta sai, ngươi vẫn là không chịu tha thứ ta sao?" Lí Nhục Lan thần tình nước mắt, khóc nói.

"Trần Dương, người hại chết cha của ta, người bị hủy Lý gia, hiện tại ta không nhà để về, người còn không chịu tha thứ ta, người rút cuộc muốn như thế nào?" Đột nhiên, Lí Nhượng Lan rống to, khàn cả giọng.

"Trần Dương, người trước kia liền thích ta đúng hay không? Ta biết, ta biết người vẫn đều thích ta, người trách ta, trách ta đi Trần gia từ hôn, trách ta đối người như vậy, đối, là ta không đúng, ta không nên đối người như vậy, hiện tại, ta hướng người giải thích, ta bồi thường người."

Lí Nhượng Lan nâng tay lau đi khô mắt nước mắt, lẻ hoa mang vũ mặt cười trên che kín đỏ ửng, cúi đầu do dự một lát, nhẹ nhàng giải khai chính mình bên hông nợ con bướm, từng cái từng cái còi ra chính mình quần áo.

Cuối cùng, trần như nhộng, lộ ra một khối vô cùng mê người thân thể, cơ nếu mờ đặc, tuyết trắng như là mỡ dê bạch ngọc một loại, trước ngực kia hai cái cười khê tiểu bạch thỏ tán ra mê người khí tức, còn tại cười khê nhảy lên, một vòng màu đỏ nhạt vàng sáng rất là chói mắt.

Phía dưới, là bằng phẳng bụng, xuống lần nữa phương chính là người nợ sở hữu nam nhân lâm vào điên cuồng Tam giác vàng khu vực, nơi đó có nhất lữ khêu gợi lông, giấu ở một đôi thon dài thẳng tắp giữa bắp đùi, như ẩn như hiện.

"Trần Dương, hiện tại ta bồi thường người!" Lí Nhượng Lan mặt cười đỏ bừng, ngượng ngịu dậm chân, ngẩng đầu lên, nghênh diện đối với Trần Dương đánh tới, trước ngực tiểu bạch thỏ tại vui nhảy lên, rất có tiết tấu cảm.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Kịch đấu

"cút ngay!" Trần Dương hét lớn một tiếng, trước mắt hết thảy nháy mắt biến mất, hắc khôi phục thân thể quyền không chế, hướng về phía trước nhìn lại, trong phòng chỗ nào có cái gì nữ nhân? Chỉ có một con bị thiết liên khóa lại bạch hồ.

Kia bạch hồ có chó săn giống lớn nhỏ, có cừu vĩ, một đôi trông mắt là hiếm thấy kim sắc, chính giữa là một chút rất nhỏ màu bạc, giờ phút này chính thần tình nhân tính hóa khiêu khích chi sắc nhìn xem Trần Dương, cừu điều cái đuôi không ngừng lắc.

"huyền linh hồ?"

Thấy rõ kia bạch hồ bộ dáng, còn có nó đồng tử, Trần Dương trong lòng không khỏi có chút nghĩ lại mà sợ.

Huyền linh hồ, một loại thập phần cường đại linh thú, phi thường hiếm thấy, rất khó nhìn thấy, chúng thiên phú năng lực đó là chế tạo ảo cảnh, hơn nữa đây không phải bình thường ảo cảnh, mà là căn cứ người ở sâu trong nội tâm yếu ớt nhất, rất không muốn đối mặt một mặt, chế tạo đi ra ảo cảnh.

Đáng sợ nhất là, huyền linh hồ chế tạo ảo cảnh không phải chân thật tồn tại, mà là nó thông qua thiên phú năng lực gọi lên người ở sâu trong nội tâm rất không muốn đối mặt chuyện tình, do đó làm cho người ta thân mình lâm vào đi vào, lâm vào chính mình nội tâm âm u bên trong, nói đơn giản một chút chính là huyền linh hồ cũng không có chế tạo ảo giác, chỗ đã thấy hết thảy đều là tự thân tưởng tượng đi ra, một khi trúng chiêu, liền rất khó rời bỏ, nhẹ thì trọng thương, nặng thì biến ngu ngốc.

Là người, đều có nhược điểm, huyền linh hồ thiên phú năng lực chính là nhằm vào nhân loại nhược điểm, gọi lên trong lòng bầu không khí không lành mạnh, nó sẽ không lợi dụng năng lực của mình đi chế tạo cái gọi là ảo cảnh, đây mới là chân chính chỗ đáng sợ.

Huyền linh hồ ảo cảnh là từ trong mà ngoại, đây là rất thượng tầng ảo thuật, là chúng thiên phú thần thông.

Cho nên, cho dù Trần Dương thần thức cường đại, nhưng mà tại đây loại thần thức không thể ngoại phóng tình huống xuống, gặp được huyền linh hồ, trúng chiêu liền tại tình lý bên trong, chỉ may mà chính là hắc vân bảo trì cảnh giác, tâm linh trong sáng, chẳng qua là ngăn ngừa mất đi thân thể quyền không chế thôi, bằng không hôm nay thật đúng là khó mà nói chính là kết quả gì.

"nơi này cư nhiên có huyền linh hồ?" Trần Dương tự nói một tiếng. Đối cái chỗ này càng tò mò.

Tại không có cách nào rời đi tình huống xuống, Trần Dương chỉ có thể tiếp tục đi tới, nhìn xem có không tìm được rồi đi nơi này lối ra.

"rầm lập!"

Trần Dương từng bước một hướng về phía trước bước vào, hai bên phòng bên trong trần áp rất nhiều linh thú. Đầu là trời sanh tính hung tàn, thị sát vô cùng mãnh thú, ngửi được Trần Dương này hơi thở của người sống, lập tức nóng nảy đứng lên, trong lúc nhất thời nơi này ồn ào vô cùng, các loại tiếng kêu ùn ùn, nhìn qua như là tại mở vạn thú đại hội.

Tại trần ma điện nơi nào đó mặt thất trong, một gã Hắc y nhân lặng lẽ mở ra một cái công tắc, lập tức lặng yên rời đi.

"oanh!"

"răng rắc sát!"

Đột nhiên, một trận nặng nề nổ. Lập tức đó là một trận trầm thấp cơ quát âm thanh, phía trước, bốn phòng hàng rào bị mở ra, từ bên trong lao tới bốn đầu mãnh thú, mỗi một đầu đều hai mắt màu đỏ. Điện cuồng hét lên, hưng phấn đối với Trần Dương vọt tới.

Một đầu hình thể khổng lồ lôi quang sư, một đầu to lớn thần lân, một con cá người tức giận thật lớn gà trống, còn có một đầu thông minh sắc xảo.

Bốn đầu hung mãnh cự thú bị giam áp không biết bao lâu, bị phóng xuất, hơn nữa trước mắt còn có sinh ra. Lập tức hung tính đại phát, điên cuồng hét lên đem Trần Dương vây quanh ở ở giữa, chia sắc bén móng vuốt.

Nhìn xem đem chính mình vây quanh lên bốn đầu mãnh thú, Trần Dương sắc mặt ngưng trọng, phát tay xuất ra Dương Nhất kiếm, dựa vào thân thể tiểu. Linh mẫn tính cao ưu thế cùng chúng chiến lên.

Này bốn đầu đều là đứng đầu tứ giai linh thú, cho dù so ra kém tụ linh cảnh cường giả cũng kém không nhiều lắm, lập tức bốn đầu, Trần Dương tình cảnh có thể lo âu.

"ngao ô!" Thông minh sắc xảo ngửa mặt lên trời một trận gầm lên giận dữ, trên trán kia sắc bén có thể đẩy ra hết thảy một sừng hung hăng đối với Trần Dương đánh tới.

"vang vang!"

Trần Dương huy kiếm chém vào thông minh sắc xảo một sừng phía trên. Nổ rộ ra rực rỡ hoa lửa, thân thể nương xung lực, hướng về phía sau bay đi.

Cùng lúc đó, kia to lớn thần lân mở ra huyết tinh miệng rộng, chia màu đỏ tươi sắc dài đến mấy thước đầu lưỡi hướng về Trần Dương bay tới, một phen cột vào Trần Dương bên hông phía trên, hung hăng lôi kéo, muốn nuốt vào bụng đi.

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, này hết thảy bất quá điện quang hỏa thạch trong lúc đó, Trần Dương một kiếm chém đi lên, cư nhiên không có đem thần lân đầu lưỡi chém đứt, lập tức tay phải vung lên, dương mười sáu kiếm xuất hiện, ẩn chứa một chút cũng không có tình kiếm ý một kiếm chặt bỏ, kiếm quang ngang dọc, lập tức đó là tầng lớn mặc lực sắc chất lỏng vẩy ra, Trần Dương rơi xuống đất, đan chân nhẹ nhàng một chút, thân thể liền linh mẫn khiêu ở tại kia gà trống trên lưng.

Vững vàng đứng ở đó gà trống lớn trên lưng, Trần Dương nhú mày, cúi đầu nhất khán, bên hông vừa mới bị kia thần lân đầu lưỡi cuốn lấy địa phương, quần áo cư nhiên đã toàn bộ bị một loại không hiểu chất lỏng ăn mòn sạch, làm cho hấn hiện tại bên hông xuất hiện một vòng chân không khu vực, lộ ra bên trong to lớn cơ bụng.

Trần Dương trong lòng một trận may mắn, nếu không hấn đúng lúc đem thần lân đầu lưỡi chém đứt, chỉ sợ hậu quả có chút khó lường.

Tuy rằng hấn bất diệt kim thân thực biến thái, nhưng mà hấn chưa bao giờ thử qua thân thể đối với kịch độc hay không có sức chống cự, vẫn là cẩn thận là trên, lập tức cũng không muộn nghĩ, theo linh giới bên trong xuất ra hấn từng luyện chế thanh linh đan, đây là thượng phẩm đan dược, phải có thể giải trừ yêu thú yêu độc khí.

"tê róng!"

Xa xa, kia thần lân ngửa mặt lên trời một trận gầm lên giận dữ, tiếng hô thê lương vô cùng nhưng lại mang theo khôn cùng phần nộ, hiển nhiên hấn cũng không có nghĩ đến trước mắt này nhân loại nho nhỏ cư nhiên có thể đem nó đầu lưỡi chém đứt, hơn nữa mặt vỡ chỗ còn có khủng bố vô tình kiếm ý tại lan tràn, khiến nó đau không ngừng trên mặt đất lăn lộn, trong lúc nhất thời cư nhiên đứng không đứng dậy.

Phải biết rằng, này thần lân thực là hiếm thấy vạn độc ma tích, trên thân thể mỗi một cái bộ vị đều ẩn chứa kịch độc, đầu lưỡi trên nọc độc lại kịch độc vô cùng, có thể nói thân thể hấn trên nọc độc chỉ rất, hơn nữa nó đầu lưỡi thực sự không phải là rất mềm mại địa phương, tương phản cũng tính dai cực mạnh địa phương.

Một thanh kiếm, có thể dễ dàng chém đứt một cây nhánh cây, nhưng không cách nào một lần chém đứt một cái tính dai mười phần dây thun, đây là như vậy, có thể muốn gấp Trần Dương Dương mới vừa kia ẩn chứa một chút cũng không có tình kiếm ý một kiếm, uy lực hạng cường đại.

Cùng lúc đó, kia thật lớn gà trống ngửa mặt lên trời đánh một cái minh, triển khai hai cánh, một chút đem này có chút rộng mở thông đạo nhồi vào, đồng thời nó thân thể bắt đầu kịch liệt run đứng lên, cả người mỗi một cái lông chim đều ở run rẩy, này trực tiếp làm cho đứng ở hấn trên lưng Trần Dương thân thể cũng đi theo run rẩy đứng lên, có thể là gà trống lớn làm cái gì tay chân, Trần Dương dưới chân càng ngày càng hoạt, thiếu chút nữa liền rớt đi xuống.

" suru suru suru!"

Gà trống lớn run tần suất càng lúc càng nhanh, cuối cùng nó cái đuôi trên hòa hồng sắc vĩ vũ cư nhiên một cây ly thể mà ra, giống như từng đạo lưu quang một loại, đối với Trần Dương vọt tới, tựa như tại hạ vĩ, hạt mưa một loại đều đánh vào Trần Dương thân thể phía trên, rậm rạp.

Từng đợt đau nhức truyền đến. Nhưng lại căn bản không thể đột phá Trần Dương phòng ngự, trong lòng hắn cũng có chút kinh ngạc, phải biết rằng hắn bắt diệt kim thân thực là cực kỳ biến thái, cho dù chính hắn cũng không biết cực hạn ở nơi nào. Cao nhất thượng phẩm pháp khí hơn nữa võ giả thúc dục, cũng mới có thể đối hắn tạo thành rất nhỏ đau xót, có thể muốn gặp này gà trống lớn vĩ vũ uy lực đến cỡ nào cường đại.

Xem ra này vĩ vũ chính là này gà trống lớn đòn sát thủ, yêu thú cũng có bốn mạng pháp khí, bình thường đều là chúng thân thể một bộ phận, tiến hành rèn luyện, cuối cùng liền có thể trở thành trí mạng sát khí.

" leng keng đỉnh!"

Này lông chim giống như tên bắn lên một loại, liên tiếp không ngừng bắn tại Trần Dương trên người, nhưng lại đều rơi xuống, lông chim hệ rể. Tiếp xúc đến Trần Dương thân thể địa phương, toàn bộ gãy, biến dạng, hoàn toàn phế bỏ.

" nghiệt súc!" Trần Dương hét lớn, thân thể chấn động. Nửa người trên quần áo liền bị chấn chấn vỡ, lộ ra cường tráng thân hình, nhất đạo kim quang giống như lưu quang tràn đầy màu một loại tại hắn bên ngoài thân thoáng hiện, hắn chân phải vừa nhấc, hung hăng một cước đạp đi xuống.

" oanh!"

" răng rắc!"

Nhất thời, một cỗ cự lực chấn gà trống lớn quỳ gối trên mặt đất, một đôi kim hoàng sắc móng vuốt đều gãy. Mặt đất bắn lên một trận bụi mù, gà trống lớn kêu rên một tiếng, trên người xuất hiện từng đạo rất nhỏ vết rách, chảy ra nhè nhẹ màu xanh biếc chất lỏng, hiển nhiên đó là nó máu.

Bình thường yêu thú đều là đơn tu, lực công kích quá mức cường đại. Phòng ngự nhất định không mạnh, đương nhiên này thiên phú dị bẩm yêu thú ngoại trừ, này gà trống lớn chính là tốt lắm ví dụ, nó vĩ vũ uy lực rất mạnh, nhưng mà phòng ngự lại thập phần bạc nhược. Đương nhiên cái này cũng cùng Trần Dương bắt diệt kim thân quá mức biến thái cũng có quan hệ.

" thùng thùng đông!"

Này hết thấy bất quá là điện quang hỏa thạch trong lúc đó, theo Trần Dương nhảy đến gà trống lớn trên lưng đến nó quỳ trên mặt đất, bất quá ngăn ngừa hai lần thời gian, giờ phút này kia không lộ thông minh sắc xảo phun ra nhất đạo màu trắng hơi thở, ngửa mặt lên trời nổi giận gầm lên một tiếng, mại mở tứ chỉ chân liền đối với Trần Dương đánh tới, giống như điên cuồng đầu ngư^魚uniú] chọi trâu, nó trên trán kia sắc bén một sừng nở rộ lạnh lùng nghiêm nghị hàn quang.

Nó lực lượng rất không lồ, thể cho nên chạy băng băng đứng lên, mặt đất đều ở nó bốn vó giẫm đạp xuống, phát ra rất nhỏ run rẩy, nặng nề tiếng vang như là tại bồn chồn.

Không thể không nói, này thông minh sắc xảo trí tuệ không thấp, thời cơ chán chừ vừa đứng, giờ phút này Trần Dương đúng là cũ lực mới vừa đi, tân lực chưa ra lúc, hắn vừa mới kia một cước có thể toàn lực giẫm đi xuống, không có lưu một chút ít đường sống, trong cơ thể linh lực vừa vận bị vây trí mạng thay đổi kì, sau đó, như là một tòa núi nhỏ một loại thông minh sắc xảo vọt đi lên, sẽ có cái gì hậu quả?

Trần Dương trong mắt hiện lên một tia ngưng trọng, giờ phút này muốn thoái lui căn bản là đã không còn kịp rồi, hắn cắn chặt răng, trong mắt hiện lên một tia điên cuồng, bắt diệt kim thân thúc dục đến cực hạn, huy động dương mười sáu kiếm che ở trước ngực.

" oanh"

Trần Dương Cương mới vừa bày ra phòng ngự nháy mắt, một trận nặng nề nổ âm thanh liền truyền ra, kia thông minh sắc xảo mang theo Thái Sơn áp đỉnh chi thế, hung hăng đánh vào Trần Dương trước ngực, bởi vì kia gà trống lớn hình thể quá mức thật lớn, ngay tiếp theo nó đều bị va chạm bay đi ra ngoài, máu tươi chảy ròng, trên người xuất hiện một cái thật lớn miệng vết thương.

Mà Trần Dương, giờ phút này đã hoàn toàn mất đi tri giác, hắn chỉ cảm thấy đến một cỗ bàng bạc không cách nào hình dung cự lực va chạm tại trên người của hắn, kia trong nháy mắt, hắn ngũ tạng lục phủ đều ở kịch liệt run rẩy, hắn cả người bay ngược đi ra ngoài, trùng điệp nện ở phía sau hàng rào phía trên, đem hàng rào đều va chạm hơi hơi thay đổi hình.

Theo hàng rào hoạt đến trên mặt đất, Trần Dương cảm giác một trận thiên toàn địa chuyển, lồng ngực trong kịch liệt quay cuồng, kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Kia thông minh sắc xảo va chạm ẩn chứa thật lớn lực đạo, sơ lược phỏng chừng, tối thiểu có thể xô toái nhất đồng hơn mười thước cao đại điện, Trần Dương bị như thế mãnh liệt va chạm, trên thân thể cư nhiên không có chút nào miệng vết thương, nhưng mà kia cỗ cự lực sinh ra chấn động lực lại thương tới hắn ngũ tạng lục phủ.

Cái này cũng chính là Trần Dương bị vây hoàn toàn bị động bên trong, hơn nữa phòng ngự toàn bộ nhờ thân thể lực, ngưng thần cảnh tu vi một chút cũng chưa dùng tới, bằng không nói không chính xác là cái gì kết quả.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Tiêu Vân tiền bối a

Trước mắt một trận trắng bệch, Trần Dương ngán ngùi thất thần sau, lập tức khôi phục ý thức, nháy mắt thân thể liền một cái quay cuồng, cút hơn mười thước ngoài.

Quả nhiên, tại hần rời đi nháy mắt, đầu kia điên cuồng linh tê lần thứ hai va chạm đi lên, nhất thời vách tường một trận run rẩy, vậy đại lực đạo, cư nhiên không có đem vách tường hủy diệt, mà linh tê đầu lại tê tới hàng rào khe hở trong, thế nào đều ra không được, cấp nó không ngừng tê rống, tứ chỉ chân không ngừng lay vách tường, dùng sức hướng lui về phía sau, hy vọng có thể nhổ ra.

Ngực bụng gian một mảnh quay cuồng, Trần Dương sắc mặt đều có một ít tái nhợt đứng lên, không nói hai lời, lập tức theo linh giới trong xuất ra hai khóa trước kia đại hồi lang cho hần chu quả, không có chút nào do dự, ngửa đầu nuốt đi xuống.

Này chu quả thực là hiếm thấy thiên tài địa bảo cấp linh dược, được tính cường đại, thời khắc mấu chốt có thể cứu người một mạng, là đại hồi lang cho hần số ít linh dược một trong, trên người không còn lại mấy khóa, vốn hần là tính toán tìm cái thời gian đem này chu quả cho rằng chủ yếu tài liệu luyện chế thành đan dược, như vậy có thể lớn hơn nửa hạn độ phát huy dược liệu dược lực, nhưng mà hiện tại xem ra, hiển nhiên là không có khả năng.

Bất quá này chu quả vốn chính là cứu mạng sở dụng, hiện tại không cần, càng đợi khi nào?

Chu quả nhập khẩu tức hóa, căn bản không cần nhai, liền biến thành nhất đạo ngọt lành dòng nước theo yết hầu lưu tiến trong bụng, một cổ thanh lương ý truyền khắp toàn thân, Trần Dương thân thể dễ chịu một ít.

"ngao rống!"

Đúng vào lúc này, kia cuồng sư đột nhiên người lập dựng lên, giống như nhân loại một loại, bụng mạnh mẽ co rút lại đứng lên, bộ ngực bị vô hạn phóng đại. Lập tức mở ra nó kia bốn máu mồm to, cường hân âm ba bị nó phóng ra đi ra.

Sư tử hồng!

Này tuyệt đối là vô cùng chính tông sư tử hồng, từ cuồng sư chính mình thi triển ra đến, luận võ người nghiên cứu ra tới này tương tự ở sư tử hồng âm ba vũ kỹ cường đại hơn không biết bao nhiêu. Kia khủng bố âm ba thậm chí đều nhanh thình hóa thành thực chất, một vòng một vòng đối với Trần Dương khuếch tán mà đi.

Một cổ cuồng phong đánh úp lại, Trần Dương cả người quần áo bay phát phới, đầu dây tóc đen loạn vũ, chung quanh trong thông đạo bỏ tù yêu thú trong nháy mắt đều bị chấn năm sập trên mặt đất, đất đất lẫn lộn, đầu đầu muốn nứt ra, thậm chí, trực tiếp miệng mũi tràn đầy huyết.

Trần Dương bị vậy này mạnh mẽ âm bạo trung tâm, nhưng mà sắc mặt lại thập phần bình tĩnh. Thần thức của hần cực kỳ cường đại, tại Địa ngục bên trong ma luyện ngàn năm, có thể so với linh hải cảnh đại năng thần thức, nhưng lại hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp ra tam hoa tụ đỉnh nguyên mẫu, bực này âm ba công kích. Công kích là vô giả thần thức cùng ý chí, há có thể ảnh hưởng đến hần?

Tại nơi khủng bố âm ba đi vào nháy mắt, Trần Dương căn bản không có chút ý thức, đỉnh đầu của hần phía trên xuất hiện ba đạo điểm sáng, nháy mắt phóng đại, hóa thành tam nhiều quang hoa, chậm rãi xoay tròn nở rộ tách ra. Đại biểu cho kiếm đạo, đan đạo cùng khí đạo.

Kia mạnh mẽ âm ba giống như gặp được cực kì khủng bố gì đó một loại, đến nơi này liền tự động tách ra, theo Trần Dương thân thể hai bên vọt tới.

Đồng thời, một cổ vô hình thần thức lực lượng theo âm ba quỹ tích phản kích trở về, nhất thời kia cuồng sư ngửa mặt lên trời kêu rên một tiếng, miệng mũi tràn đầy huyết. Không lẽ thân thể trùng điệp ngã trên mặt đất, đã không có động tĩnh.

Yêu thú tử huyết chính là thần thức quá mức bạc nhược, chỉ Trần Dương không có có thể so với linh hải cảnh đại năng thần thức lực, nhưng cũng không cách nào chủ động công kích, chỉ có thể bị động phản kích. Hoàn hảo này cuồng sư thi triển sư tử hồng, bằng không thật đúng là không biết hôm nay chính là như thế nào kết cục.

"hô xích!"

Nhìn xem kia cuồng sư rồi ngã xuống, Trần Dương kịch liệt thở hỗn hển vài ngụm khí thô, còn chưa tới cấp thả lỏng, nguyên bản trên mặt đất lăn lộn thân lẫn liền đi lên, hình như là ngăn cản được Trần Dương vô tình kiểm ý ăn mòn, một đôi khó coi mắt to bên trong tràn đầy hung ác cùng vẻ phẫn nộ, cuồng khiếu một tiếng, giống như máy ủi đất một loại liền đối với Trần Dương đánh tới.

"vẫn chưa xong !" Trần Dương giờ phút này trong lòng cũng hoàn toàn bạo phát, bị chọc giận, hấn hét lớn một tiếng, huy động trong tay Dương Thập Lục kiếm, tụ tập toàn thân nguyên lực làm một điểm, khinh phiêu phiêu một kiếm huy đi ra ngoài.

Nhất đạo điểm sáng theo mũi kiếm bên trong bắn nhanh mà ra, tốc độ cực nhanh, hơn nữa đón gió tăng vọt, trong chớp mắt liền biến thành nhất đạo ba thước lớn lên rực rỡ kiếm quang, sắc bén kiểm ý cắt da người phụ sinh đau.

Kiểm kia mũi nhọn trên không trung vòng vo một vòng tròn, chuẩn xác đánh trúng thần lẫn ở giữa trán gian, không có bị chút trở ngại, đảo qua mà qua, thần lẫn bị chém thành hai nửa, hồng hoàng chảy nhất, chết bất đắc kỳ tử đương trường.

Một cỗ tanh hôi khí tức nghênh diện đánh tới, Trần Dương cũng cố không được, liên tục chiến đấu khiến hấn tiêu hao không nhỏ, hơn nữa trước kia với vàng dưới bị linh tê xô ra trọng thương, vẫn cứng rắn chống được hiện tại, đã là có chút chống đỡ hết nổi, hấn cầm kiếm xoay người lại, nhìn xem kia hàng rào biên, quyết mộng còn tại số chết muốn cai đầu dài nhỏ ra linh tê, trên mặt không có chút nào biểu tình.

Phong thủy luân phiên chuyển, này linh tê cũng xui xẻo, nhất đạo kiếm quang hiện lên, linh tê đầu bị tước xuống dưới, rơi xuống ở tại hàng rào trong, máu tươi theo hàng rào chảy xuống, đem mặt đất nhiễm hồng.

Nó thân thể hướng về phía sau té xuống, chống vó, rốt cuộc không cần lo lắng như thế nào mới có thể cai đầu dài nhỏ ra.

Hàng rào trong, giam giữ một đầu ma viên, đã bị Trần Dương một kiếm kia sợ ngây người, ngao ngao gọi dậy vài tiếng, liền ngửa mặt ngã quy, xem chừng như là bị hù chết trước đây, kỳ thật nó là già chết mà thôi, ma viên trí tuệ tương đương cao, nó phải muốn đứng ở nơi đó, bước này mấy đầu yêu thú rạp khuôn theo.

"hồ!" Thật dài ra một hơi, Trần Dương nhìn thoáng qua chung quanh đầy đất đông hỗn độn, lác lác đầu, lác lác loáng một cái đối với đến khi đường đi đi, cuối cùng ly khai này thông đạo, lựa chọn một chỗ nhân rồi phòng, khoanh chân mà ngồi, lại nuốt vào một quả chu quả, bắt đầu đã tọa khôi phục đứng lên.

Nơi này tình huống không rõ, Trần Dương bản thân bị trọng thương, hơn nữa thần thức lại không thể ngoại phóng, Trần Dương đành phải một bên đã tọa khôi phục, một bên quan sát đến chung quanh, như vậy xuống dưới, đã tọa khôi phục hiệu quả có thể nghĩ, liền một chữ, kém!

Đột nhiên, Trần Dương chau mày, miễn tuệ linh giác nhận thấy được phía trước mười thước ngoài không gian một trận rất nhỏ dao động, cơ hồ là trong nháy mắt, Trần Dương liền mạnh mẽ hai mắt, phát tay xuất ra Dương Thập Lục kiếm, đề ngang trước ngực.

Giương mắt nhìn lên, chỉ thấy nơi đó không gian một trận vận vẹo, lập tức nhất đạo mơ hồ thân ảnh xuất hiện, đuôi dần rõ ràng, là một gã thân cũ kỹ đạo bào lão đạo sĩ, cầm trong tay nhất lư phát trần. Nhìn qua tiên phong đạo cốt, giờ phút này chính thần tình mỉm cười nhìn Trần Dương, đứng là tại Giang Ninh thành cùng một danh lần da ngăm đen sắc lão giả đang xuất hiện trôi qua lão đạo người, đồng dạng. Hấn tại luyện khí động ở chỗ sâu trong cũng xuất hiện qua rất nhiều lần.

Trần Dương đôi mắt hí lại, sắc mặt thập phần ngưng trọng, xé rách không gian mà đi, do đó đạt tới vượt qua phạm vi lớn khoảng cách mục đích, này đã không phải súc địa thành thốn có thể so sánh, đây là một cái khủng bố cảnh giới, tu vi tối thiểu muốn tới linh hải cảnh đã ngoài, mới có nhất định xác suất có thể làm được, xem ra người bộ dáng thập phần thoải mái, hiển nhiên. Thực lực của đối phương sâu không lường được.

Hơn nữa, Trần Dương có thể xác định, trước mắt này lão giả là chân thật tồn tại, thực sự không phải là huyền tượng. Cho nên, tuy rằng thân thể hấn như trước bị vây độ cao đề phòng bên trong. Nhưng lại thực rõ ràng buông xuống đề ngang trước ngực Dương Thập Lục kiếm,

Bởi vì này vị lão giả tu vi, chủ yếu có thể nói phải xuất thần nhập hóa, tại đây dạng cường giả trước mặt, hết thấy tiểu xiếc đều là như vậy tái nhợt vô lực.

Chứng kiến Trần Dương như thế biết điều, lão giả kia không khỏi khẽ gật đầu, khóe miệng tươi cười càng chân thật.

Trần Dương trong lòng là thập phần nghi hoặc. Bởi vì này dạng cường giả, tại Sở quốc phân đường bên trong thậm chí tính toán rất nhiều, tối thiểu là Các chủ cấp, cho nên rất không có khả năng là Hàn Lỗi mời đến đối phó người của hấn.

Gần nhất, Hàn Lỗi không có lớn như vậy mặt mũi.

Thứ hai, hấn cũng giống nhau không có lớn như vậy mặt mũi.

Lão giả kia thân thể một trận hư ảo. Nháy mắt liền xuất hiện ở Trần Dương trước người ba thước chỗ, mỉm cười, mở miệng, thanh âm của hấn có chút tang thương.

"chúng ta rốt cục gặp mặt."

Một câu này nói Trần Dương là như lọt vào trong sương mù, trong lúc nhất thời có chút trượng Nhị hòa thượng sờ không tới ý nghĩ.

"ha ha!" Lão giả kia mỉm cười. Mở miệng nói: "nói vậy ngươi thực nghi hoặc đi, kỳ thật từ lúc ngươi tại Giang Ninh thành lúc, lão phu cũng đã gặp qua ngươi, chẳng qua ngươi không biết mà thôi, ngươi gia nhập Thần Ma thánh địa lúc, lão phu cũng đồng dạng biết."

Trần Dương nhú mảy, trong lòng có loại dự cảm bất hảo, cảm tình trước mắt vị này vẫn đều ở âm thầm chú ý hắn, như vậy, hắn một ít bí mật không phải đều phải bị đối phương đã biết?

"bất quá cũng chỉ có này hai lần mà thôi!" Tựa hồ nhìn ra Trần Dương suy nghĩ, lão giả kia tiếp tục nói một câu.

"xin hỏi tiền bối là?" Trần Dương yên lòng, gian nan đứng lên, chấp tay, không ti không cổ hòng nói.

"ha ha, ngươi coi như lão phu là một cái bình thường lão nhân đi." Lão đạo người khoát tay áo, tựa hồ không muốn nhắc tới, tiếp tục hỏi: "không biết tiểu hữu ngươi cùng Tiêu Vân có gì quan hệ?"

Trần Dương trong lòng cả kinh, này lão đạo bởi vì cái gì sẽ hỏi hắn cùng Tiêu Vân là cái gì quan hệ? Tiêu Vân chính là của hắn kiếp trước, kia đã là một ngàn năm sự tình trước kia, này lão giả làm sao biết? Là gì rắc tâm?

Trần Dương trong lòng khiếp sợ, nhưng mà trên mặt lại bất vi sở động, nghi hoặc hỏi: "tiền bối, Tiêu Vân là người phương nào? Vân bối cũng không nhận ra."

"ngươi không biết sao?" Lão đạo người nhú nhú mảy, có chút kiêu ngạo nói: "Tiêu Vân, chính là hơn nghìn năm trước đại lục cấp kiếm đạo thiên tài, thiên phú kinh diễm, khiếp sợ cả đại lục, hắn từng tự nghĩ ra một bộ kiếm pháp, tên là vô tình, được xưng là Thần Phong đại lục rất kinh diễm kiếm pháp một trong."

"kia bộ kiếm pháp, lão phu từng gặp ngươi thi triển qua, cho nên, lão phu mới có này vừa hỏi." Lão đạo người dừng một chút, tiếp tục nói.

"nga? Ngươi nói là vân bối từng thi triển kiếm pháp? Thì ra là thế!" Trần Dương làm tỉnh ngộ trạng, không ngừng gật đầu, nói: "kia bản kiếm pháp, cũng vân bối tại trong lúc vô tình theo một đầu yêu thú sào huyết bên trong được đến, được đến thời điểm còn đã xảy ra một môn đồ việc lạ."

"thật sự?" Lão đạo người vẫn đều thực hồ hững, như là thoải mái thể ngoại cao nhân, nhưng mà tại nhắc tới Tiêu Vân thời điểm, cảm xúc đã có một ít kích động, thậm chí là có chút sùng bái, điều này làm cho Trần Dương có chút xấu hổ.

Không biết này lão đạo người là thân phận gì, càng không biết hắn hỏi thăm Tiêu Vân tin tức là muốn làm cái gì, Trần Dương phải muốn bị người lạ đi nghiên cứu, lập tức liền ăn nói lung tung, biên một cái chính hắn thậm chí xác thực nói dối.

Nói là, kia chính yêu thú có thể miệng nói tiếng người, hắn tìm được nơi đó thời điểm, kia chính yêu thú đã hấp hối, đại nạn buông xuống, kia yêu thú nói hắn là người hữu duyên, cho nên đem kia bản vô danh kiếm pháp truyền thụ cho hắn, khiến hắn hảo hảo tu luyện, truyền xuống đi, đừng cho này bản kiếm pháp thất truyền vân vân.

Nhưng mà, như vậy hồ cha nói dối, lão giả kia cư nhiên tin, hơn nữa xem vẻ mặt lại tin nhiệm không thể nghi ngờ.

"thật không dám đầu diễm, lão phu ông nội, lúc tuổi còn trẻ từng bị Tiêu Vân tiền bối cứu, Tiêu Vân tiền bối đối lão nhân gia ông ta có ân cứu mạng, còn có đề bạt chi ân, lão nhân gia ông ta bị rất lớn dẫn dắt, cuối cùng đã lấy được thật lớn thành tựu, đại nạn buông xuống thì còn nhớ mãi không quên muốn gặp Tiêu Vân tiền bối một mặt, làm gì, Tiêu Vân tiền bối một mình một người đi sấm lừng giới sơn, sau liền không còn có xuất hiện qua." Lão đạo người ngửa mặt lên trời thở dài, tựa hồ nghĩ tới đã qua, thập phần cảm khái.

Nghe đến đó, Trần Dương trong lòng không biết là cái gì mùi vị, đúng vậy, hắn kiếp trước khoảng cách hiện tại đã qua đi một ngàn năm, nhưng mà hắn vẫn lạc lúc mới hơn hai mươi tuổi, hiện tại cũng mới mười 8 tuổi không đến, bị như vậy một cái tóc trắng xóa lão giả xưng hô chính mình là tiền bối, hắn cảm giác, cảm thấy có chút khó chịu.

Nhưng mà nếu là dựa theo bình thường quy củ đến, hắn cũng chứng thật là cô lão cấp chính là nhân vật.

Kiếp trước Tiêu Vân, xuất đạo sau đã cứu không ít người, đối với vị này lão đạo người ông nội thật đúng là không có bao nhiêu ấn tượng, huống chi hắn hiện tại cũng tàn hồn, bị mất không ít trí nhớ, lập tức cũng không lại nghĩ nhiều.

"vì giải quyết xong lão nhân gia ông ta nguyện vọng, ta cùng tận cả đời lực, đều không có tìm được có quan hệ Tiêu Vân tiền bối bất luận cái gì một tia tin tức, quả nhiên là đáng tiếc, Tiêu Vân tiền bối chính là một đời thiên kiêu, ai. . . ."

"ngươi đã kế thừa Tiêu Vân tiền bối truyền từ đời này sang đời khác, chúng ta coi như là hữu duyên, ngươi yên tâm tại thánh địa bên trong tu luyện đi, có việc thì lão phu sẽ trợ giúp ngươi một phần." Lão đạo người dừng một chút, lần thứ hai mở miệng.

"như thế, vậy đa tạ tiền bối." Trần Dương chấp tay, không ti không cổ hòng nói.

"nhìn ngươi thương thể không nhẹ, vẫn là mau chóng đi tọa khôi phục đi, lão phu vì ngươi hộ pháp!" Lão đạo người đánh giá liếc mắt một cái Trần Dương, mở miệng nói.

"đa tạ!"

Trần Dương vội vàng khoanh chân ngồi xuống, giờ phút này hắn đã có chút chống đỡ không được, cũng không nhiều lời, liền nhắm lại hai mắt, lâm vào chiều sâu đi tọa bên trong.

Mặc kệ trước mắt vị này lão già nói rất đúng thật sự là già, nhưng mà lấy hấn như thế tu vi, là không cần phải ... Tại hấn đã tọa lúc tu luyện hậu lại đối hấn động thủ, cho nên Trần Dương thực rõ ràng lựa chọn tin tưởng, đây không phải nói hấn quá ngây thơ, mà là sự thật chính là như thế, nếu lão già muốn động thủ, hấn căn bản là không có chút nào chống cự năng lực.

"không nóng nảy, chậm rãi, tóm lại sẽ tìm được về Tiểu tiên bối tin tức!" Lão đạo người nhìn thoáng qua Trần Dương, mỉm cười tự nói một tiếng, liền đứng ở nơi đó nhắm lại hai mắt, thân thể bị vây nửa trong suốt bên trong.

Làm một gã cường giả, lão đạo người tự nhiên có chính mình độc đáo bản lĩnh, Trần Dương trước kia cấp đáp án có vài phần hư thật, hấn biết rõ, nhưng mà hấn cũng không để ý, dù sao lần đầu tiên gặp mặt, bất quá hấn không nóng nảy, từ từ sẽ đến, tóm lại có một ngày, Trần Dương sẽ nói cho hấn muốn biết hết thấy.

Hơn nữa, hấn cảm thấy được, Trần Dương cùng Tiểu Vân tiên bối quan hệ khẳng định không đơn giản, nếu hấn không có đoán sai, Trần Dương tất nhiên là Tiểu Vân tiên bối truyền nhân.

Đúng vậy, chính là như vậy!

Lão đạo người phi thường khẳng định nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Tìm kiếm

Hôm sau, sáng sớm

Trần Dương ở lại tiểu viện trong, đại hồi lang ngửa mặt lên trời một tiếng sói tru, nháy mắt vọt tới ngoài căn phòng, hé ra đại trên mặt trần đầy nhân tính hóa vẽ nghi hoặc, trong đôi mắt lập lờ lãnh liệt hàn quang.

"Tiểu tiên bối, làm sao vậy?" Vương Cường bị đại hồi lang tiếng kêu làm tỉnh lại, mơ mơ màng màng tiêu sái đi ra, còn buồn ngủ nói.

Trong khoảng thời gian này Vương Cường bị đại hồi lang "Thao" luyện người tàn tật dạng, tối hôm qua rốt cục được đến mệnh lệnh có thể nghỉ ngơi một đêm, vốn định ngủ cái lười thấy, ai biết mộng đẹp vỡ vụn.

"Trần Dương tối hôm qua đi Hàn Lỗi cái kia tiện nam nơi đó thủ linh thạch, thực là bây giờ còn chưa có trở về, ngươi nói làm sao vậy?" Đại hồi lang ánh mắt thấp phần âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"chính là việc này à?" Vương Cường lơ đãng khoát tay áo, nói: "dương ca thực lực phi phàm, hơn nữa còn là tại luyện khí các trong, có thể có thật sự? Tiểu tiên bối ngươi không cần chính mình dọa chính mình."

"hừ!" Đại hồi lang hừ lạnh một tiếng, không nói hai lời, đối với ngoài cửa lớn phóng đi.

"Tiểu tiên bối ngươi đi đâu vậy? Chờ ta!" Vương Cường quát to một tiếng, vội vàng đem đai lưng hệ trên, lập tức đi theo chạy đi ra ngoài.

Không bao lâu, một người một sói đi tới Hàn Lỗi chỗ sân trước, đại hồi lang xiêm áo bày đầu, Vương Cường lập tức hiểu ý, tiến lên xao vang lên cửa phòng.

"chi nha!"

Rất lâu sau, đại hồi lang cũng chờ không kiên nhẫn, cửa phòng mới chậm rãi mở ra, Hàn Lỗi một gã người hầu đi ra. Hiển nhiên còn chưa ngủ tỉnh, thần tình không kiên nhẫn nói: "các người ai à? Không biết nơi này là Đại sư huynh chỗ ở?"

"tránh ra!" Vương Cường hét lớn một tiếng, một tay lấy kia người hầu đồ lên một bên, đi nhanh liền đối với trong viện đi đến. Đại hồi lang sớm đã trước một bước tiến vào trong viện.

"ngao ô!"

Đại hồi lang cũng không nên nói chuyện, cấp hai mắt đỏ bừng, nhin không được ngửa mặt lên trời sói tru, hy vọng có thể được đến Trần Dương trả lời.

"đây không phải Trần Dương người hầu còn có tọa kỵ sao? Thế nào có rãnh đến chỗ này của ta?" Đại sư huynh Hàn Lỗi dương dương tự đắc theo phòng khách bên trong đi ra, mặt mày hớn hờ cười nói.

"Hàn Lỗi, thiếu thỉnh ở trong này giả bộ, ta dương ca đâu? Hắn tối hôm qua đến ngòi nơi này thủ lĩnh thạch, một đêm chưa về, ngòi là không phải cấp cho một cái cách nói?" Đối với Hàn Lỗi, Vương Cường cũng thập phần chán ghét. Mới mở miệng ngữ khí liền thập phần hướng, căn bản là không để cho Hàn Lỗi lưu mặt mũi.

"hai người các ngòi hỗn trưởng, cư nhiên dám đến Đại sư huynh nơi này nháo sự, chán sống sai lệch đi?" Nhưng vào lúc này, kia mở cửa người hầu mới vọt đi lên. Há mồm liên mắng, nâng tay muốn động thủ.

"quên đi!" Hàn Lỗi khoát tay áo, người nọ mới dừng lại động tác.

"thế nào? Trần Dương sư đệ một đêm chưa về sao? Tối hôm qua ta thông báo Trần Dương sư đệ tới nơi này thủ lĩnh thạch, nhưng mà đợi rất lâu, hắn cũng không từng lại đây, ta đã ở kỳ quái, một vạn ba nghìn khối thượng phẩm linh thạch. Trần Dương sư đệ không lý do không cần đi?" Hàn Lỗi nghi hoặc nói, trong mắt lại tràn đầy vui sướng ý.

Tên kia mở cửa người hầu cũng thần tình nghi hoặc, nếu là ngày thường gian, có người dám không duyên cớ vô cớ xông tới, đã sớm bị Đại sư huynh ra tay giáo huấn, nhưng mà hôm nay Đại sư huynh chẳng những không có ra tay. Ngược lại còn chút không có sinh khí, thật sự là quái tai!

"nói vậy, dương ca rõ ràng đến đây ngòi nơi này, ngòi lại nói hắn chưa có tới qua?" Vương Cường lập tức mở miệng phản bác, giờ phút này hắn cũng rất cực cảm giác được không thích hợp. Trong lòng mơ hồ có chút bối rối.

"có tin hay không là tùy ngòi, chỗ này của ta liền lớn như vậy địa phương, không tin trong lời nói, các ngòi có thể đi vào suu suu, tùy ý!"

"nhưng mà. . . ." Hàn Lỗi ngữ khí một chút, lời nói xoay chuyển, lạnh lùng nói: "nếu là không có tìm được, liền nhanh chóng lăn, tính nhẫn nại của ta cũng không phải là tốt lắm!"

"suu!"

Đại hồi lang truyền âm một câu, lập tức mại mở tứ chỉ chân, bắt đầu ở trong này tìm tòi đứng lên, Vương Cường cũng không chậm, một khắc chung sau, một người một sói đem nơi này lí lí ngoại ngoại tìm tòi một lần, còn kém không đem nơi này hủy đi, thực là như trước không có Trần Dương bóng dáng.

"các ngòi có thể lăn!" Hàn Lỗi lạnh lùng nói, trong mắt sát khí trong suốt nhiên.

"ngòi. . . ." Vương Cường giận dữ, muốn xông lên đi lý luận, lại bị đại hồi lang truyền âm quát bảo ngưng lại cư trú.

"chúng ta ở trong này nháo sự cũng không phải biện pháp, vẫn là đi về trước chờ đi, nếu là còn không có Trần Dương tin tức, liền thông báo lão lăng lão nhân kia, lão tử biết, hắn là luyện khí các Các chủ!"

Vương Cường khẽ gật đầu, ngăn chặn lửa giận trong lòng, hung hăng nhìn liếc mắt một cái Hàn Lỗi, cùng đại hồi lang đang rời đi.

Sau, một người một sói lại tại luyện khí phong trên tìm tòi đứng lên, vài Trần Dương trong ngày thường muốn đi địa phương đều tìm tòi một lần, nhưng mà như trước không có Trần Dương bóng dáng, bọn hắn bắt đắc dĩ, chỉ có thể trở về chờ đợi.

Trên đường trở về, đại hồi lang cảm xúc rất thấp lạc, thậm chí là có chút nặng nề, nó trong lòng không ngừng tự trách, không ngừng mắng chính mình, nếu không phải nó sơ ý khinh thường khiến Trần Dương một người tiến đến, lại như thế nào xuất hiện như bây giờ kết quả?

Trần Dương ngày thường gian tu luyện đều là tại tiểu viện trong, rất ít đi ra ngoài, lần này tiêu thất một đêm, bây giờ còn không có nửa điểm tin tức, thực là cực kỳ hiếm thấy.

Hơn nữa lại là đi gặp Hàn Lỗi sau mới mất tích, sự tình liền càng thêm không chỉ thuần, thực là cái này cũng không thể toàn quái đại hồi lang, nơi này là Thần Ma thánh địa, là luyện khí các, Trần Dương thực lực lại cực kỳ mạnh mẽ, ai có thể nghĩ đến đi ra việc đâu?

Cho tới nay, Trần Dương đều đem đại hồi lang làm huynh đệ, đại hồi lang cũng đem Trần Dương làm huynh đệ, tại Trần Dương trên người, đại hồi lang hạ rất nhiều vốn gốc, trừ bỏ bọn hắn trong lúc đó tình huynh đệ nghĩa ở ngoài, còn có một chút nguyên nhân đại hồi lang vẫn chưa nói.

Đại hồi lang tại mưu đồ một đại sự, chuyện này cần Trần Dương trợ giúp, hơn nữa thiếu Trần Dương liền thi triển không được, nếu là Trần Dương đã xảy ra chuyện gì, kia mà nếu gì là tốt?

"hy vọng Trần Dương tiểu tử này không có việc gì, nếu như bằng không, lão tử tất nhiên đem kia tiện nam da lột, cầm đi điểm thiên đăng!" Đại hồi lang càng nghĩ càng giận, hung tợn nói.

"Tiêu tiền bối, chúng ta không cần chính mình dọa chính mình, dương ca là có đại khí vận người, thế nào sẽ dễ dàng xảy ra sự cố đâu?" Vương Cường nói an ủi, nhưng mà trong lòng cũng thập phần lo lắng.

Thời gian qua thật sự chậm, đại hội lang cùng Vương Cường tại tiểu viện trong không ngừng bồi hồi, không có một khắc là ngừng kinh doanh, rốt cục, đợi cho hoàng hôn, phía chân trời tà dương chiếu rọi không trung một mảnh huyết sắc.

Lưu Long đến đây, hẳn là nghe tin đến, một người một sói vì tìm kiếm Trần Dương tại luyện khí phong nháo gà bay chó chạy, hẳn cũng vừa mới tu luyện chấm dứt, nghe được tin tức sau liền vội vàng chạy đến.

"dương ca mất tích!" Vương Cường ngữ khí trầm trọng nói.

Từ lần trước Lưu Long vì ủng hộ Trần Dương, áp chế bản thân và gia đình tánh mạng, Vương Cường đám người cũng đã đem hắn trở thành người một nhà, đại hội lang chuyện tình, hẳn cũng biết đến rành mạch.

Lập tức, Lưu Long liền mở miệng hỏi nói: "Vương sư đệ, hay không xác định? Trương sư huynh còn có phùng sư tỷ nơi đó các người có hay không đi tìm qua?"

"không cần, Trần Dương không có chúng ta nơi đó!"

Nhất đạo êm tai thanh âm truyền đến, ma nữ Huyền Huyền đẩy cửa mà vào, trên mặt tràn đầy lo lắng chi sắc, phía sau còn đi theo Trương Ngọc phong còn có Cao Lập Đồng hai người.

Đối với mấy người đến, Vương Cường đám người thập phần nghi hoặc, theo lý thuyết, Trần Dương mất tích chuyện tình sẽ không rơi vào tay bọn hắn nơi đó mới đúng a, cơ hồ là nháy mắt, Lưu Long liền rõ ràng gật gật đầu, xem ra xuống dốc ba mươi năm luyện khí các, vẫn là có mặt khác vài phần các cơ sở ngầm a.

"rốt cuộc sao lại thế này? Tiểu tử, nói!" Ma nữ Huyền Huyền giờ phút này thập phần sốt ruột, nàng yêu Trần Dương đã yêu không thể tự kềm chế, người yêu sâu đậm đột nhiên mất tích, nàng đã không thể khống chế chính mình, nữ nhân đều là giống nhau, cường thịnh trở lại đại nữ nhân, tại đề cập cảm tình lúc, lại trở nên yếu ớt không chịu nổi.

"tối hôm qua, Hàn Lỗi người hầu đến thông báo, nói Hàn Lỗi đã chuẩn bị tốt kia một vạn ba nghìn khối thượng phẩm linh thạch, khiến dương ca khừ thù, lúc ấy chúng ta cũng không còn thể nào để ý, ai biết, dương ca này vừa đi sẽ không có trở về qua, đã một ngày một đêm." Vương Cường bị ma nữ Huyền Huyền trừng trong lòng không được tự nhiên, trầm giọng nói.

"hơn nữa, chúng ta trước kia đã đi tìm qua Hàn Lỗi, Hàn Lỗi nói, dương ca căn bản là không có đi hắn nơi đó, hẳn cũng đợi đã lâu, bắt quá những lời này, ta là tuyệt đối sẽ không tin." Vương Cường tiếp tục nói.

"không cần phải nói, khẳng định là Hàn Lỗi cái kia tiểu nhân đồ quý!"

"đi tìm hắn!" Ma nữ Huyền Huyền lập tức xoay người, muốn rời đi.

"phùng sư muội không cần xúc động, hiện tại sự tình còn không có biết rõ ràng, hơn nữa nơi này là luyện khí các, người như thế lỗ mãng, ngoài lộng xảo thành chuyên!" Trương Ngọc phong lập tức mở miệng, nhíu mày.

"còn chưa đủ rõ ràng thôi? Trần Dương phải đi thấy Hàn Lỗi sau mất tích, mà Hàn Lỗi cũng vẫn đều ở nhằm vào Trần Dương, này đã rõ ràng, còn cần nhiều rõ ràng?" Ma nữ Huyền Huyền nói, trong mắt sát khí nghiêm túc.

"hiện tại sốt ruột cũng vô dụng, thay đổi không được cái gì, vẫn là thông báo Đoàn trưởng lão đi, dù sao nơi này là luyện khí các, từ Đoàn trưởng lão ra mặt, có lẽ sẽ tốt rất nhiều." Trương Ngọc phong trầm mặc một lát, mở miệng nói.

Cao Lập Đồng cũng đồng ý gật gật đầu.

"nếu thật là Hàn Lỗi động tay chân, Đoàn trưởng lão ra mặt phỏng chừng còn chưa đủ, Lưu sư huynh, người đi tìm Các chủ đại nhân!" Vương Cường vội vàng mở miệng.

"tốt! Các người đi Hàn Lỗi nơi đó chờ, ở nơi nào, này tập hợp!" Lưu Long gật gật đầu, nói một câu, liền rất nhanh ly khai.

"đi!" Phùng Tiểu Huyền đã chờ không được, khẽ kêu một tiếng, khi trước liền xông ra ngoài.

Vương Cường, Trương Ngọc phong, đại hội lang bậc này, cũng mau tốc đi theo.

Chương 138: Không có việc gì là tốt rồi

Lúc này, đã là trăng sáng mới lên.

Hàn Lỗi trong sân, xuất hiện một gã đội kim sắc mặt nạ người, đúng là lúc trước tìm đến Hàn Lỗi giao dịch đích thực linh thành viên.

Người nọ giấu ở mặt nạ phía dưới đôi mắt bên trong hiện lên mỉm cười, tán thưởng nói: "Hàn Lỗi, lúc này đây ngươi làm vô cùng không sai, cuối cùng không có lại ngu xuẩn một hồi, nặc, đây là phân đường cấp tăng kinh các ngọc bài, chỉ có thể thông hành một lần."

Nói xong, liền đem một quả màu trắng ngọc bài ném đã qua.

"sao, trang cái gì bức? Lão tử sớm muộn gì làm ngươi!" Hàn Lỗi trong lòng tức giận mắng, ánh mắt thập phần âm trầm, chỉ vẫn là đưa tay tiếp được kia mai ngọc bài, đặt ở trong tay cẩn thận quan sát, ánh mắt lộ ra tham lam ánh mắt.

"bùn lầy đỡ không hơn tường!" Người nọ nhìn thoáng qua như hoạch chí bảo Hàn Lỗi, trong mắt hiện lên một tia xem thường, nhàn nhạt nói: "Trần Dương đã bị xử lý rồi, về sau này luyện khí các chính là ngươi thiên hạ, ngươi thân nhau sinh chương quân, không thể nói được ngày sau ta chân linh sẽ có cần dùng đến của ngươi địa phương."

Người này ngữ khí thập phần lãnh đạm, còn mang theo một tia cao ngạo, giống như một gã người khổng lồ đang cùng một con con sâu cái kiến nói chuyện, nghe Hàn Lỗi thập phần khó chịu, trong lòng không ngừng tức giận mắng, căn bản là không phản ứng.

"ngươi tự lo thân!" Người nọ hiển nhiên cũng bị Hàn Lỗi chọc giận, lạnh lùng nói một câu, liền ngự kiếm tận trời mà đi.

"không cần cho ta cơ hội, bằng không lão tử khẳng định làm điều ngươi!" Nhìn kia tận trời mà đi bóng lưng, Hàn Lỗi trong mắt sát khí tràn ngập.

Bất quá, hấn giờ phút này tâm tình quả nhiên là thoải mái, từ Trần Dương gia nhập luyện khí các, tâm tình của hấn sẽ không có sóng dễ chịu, tiểu tử này luôn như là quỷ hồn giống nhau xuất hiện ở hấn tả hữu, lại đem Tiểu sư muội Lăng Vũ Huyền linh hồn nhỏ bé đều cấp câu đi, hiện tại tốt, không náo loạn đi? Bị xử lý!

Hơn nữa, hấn lại đã lấy được một lần phân đường cấp tăng kinh các tiến vào quyền, nơi đó thực là cả Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường bên trong, trọng yếu nhất đầu mối nơi, sở hữu cao nhất công pháp. Vũ kỹ, bí pháp chờ đều được lưu giữ trong trong đó, có thể nói chính là một cái bảo tàng.

Có thể muốn gặp, lúc này đây tiến vào trong đó. Thực lực nhất định có thể đạt được thật lớn tăng lên, này quả thực chính là một công đôi việc a.

Về phần Trần Dương, ai nhìn thấy Trần Dương đến hấn nơi này? Cho dù là có người nhìn thấy kia lại như thế nào? Ai dám cấp luyện khí các sư huynh xuống ngang chân? Huống chi, Trần Dương hiện tại đã là một người chết, ai sẽ vì một người chết lãng phí thời gian?

Thực là, Hàn Lỗi lại muốn sai lầm rồi, thật đúng là có người nguyện ý là người chết lãng phí thời gian.

Một khắc chung sau.

Mọi người đi tới Hàn Lỗi sân ngoài cửa, rất nhanh, Đoạn Thiên Hồi cùng Lưu Long cũng vội vàng đến.

Lưu Long đầu đầy mồ hôi, xem ra thực tại mệt không nhẹ.

Mà Đoạn Thiên Hồi còn lại là thần tình âm trầm. Trong ánh mắt lộ vẻ nóng nảy chỉ sắc, có thể cảm giác được vị này luyện khí các Thủ tịch trưởng lão chính mạnh mẽ áp chế lửa giận trong lòng.

Trần Dương không chỉ là luyện khí các đệ tử, vẫn là Các chủ đại nhân khâm điểm có thể chấn hưng luyện khí các người, như vậy một người, cư nhiên tại luyện khí các bên trong mất tích. Bực này vì thế tại đánh Các chủ đại nhân mặt, cũng chẳng khác gì là tại đánh hấn Đoạn Thiên Hồi mặt.

Nhưng mà, về mặt đánh cái tát hiện tại đã không phải chuyện này, nếu là Trần Dương thật sự mất tích, hoặc là xảy ra chuyện gì, đây chính là không thể thừa nhận chi hết sức, Đoạn Thiên Hồi như thế nào không giận? May mà chính là Các chủ đại nhân gần nhất lại ra ngoài rồi. Hấn còn có thời gian bù lại, bằng không hấn tuyệt đối không có tốt trái cây ăn.

Hiển nhiên Lưu Long đã tương lai long đi mạch nói rõ ràng, Đoạn Thiên Hồi còn chưa tới đến, liền quát to: "Hàn Lỗi, lăn ra đây cho ta!"

Tiếng quát ở chung quanh quanh quẩn, mọi người nhao nhao tránh ra đường. Bất quá một lát, Hàn Lỗi liền vội vội vàng vàng tiêu sái đi ra, hiển nhiên hấn biết rõ mọi người ý đồ đến, lập tức liền thần tình nghi hoặc hỏi: "Thủ tịch trưởng lão vì sao như thế phần nộ? Đệ tử làm sai chuyện gì?"

"thiếu ở nơi nào, này giả bộ, lão phu hỏi ngươi. Trần Dương đâu?" Đoạn Thiên Hồi sắc mặt âm trầm, quát khẽ nói.

"Đoàn trưởng lão lời này từ đâu nói lên? Đệ tử thế nào có thể biết Trần Dương ở đâu?" Hàn Lỗi nhất buống tay, thần tình bất đắc dĩ nói.

"hồn trưởng!" Đoạn Thiên Hồi hét lớn một tiếng, cả giận nói: "tại lão phu trước mặt, ngươi cái thằng nhóc cũng dám nói dối?"

Trương Ngọc phong đứng ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, trong lòng có chút phức tạp, không thể không nói luyện khí các xuống dốc ba mươi năm, quả thật tạo thành ảnh hưởng rất lớn, tối thiểu hệ thống đã đổ , Thủ tịch trưởng lão không có ứng có quyền uy, đại đệ tử cũng không có ứng có địa vị, quả thực loạn rồi tinh rồi mù, cũng là ở luyện khí các, tại mặt khác phân các, tuyệt đối sẽ không xuất hiện chuyện như vậy.

Lúc này, phi thiên Tiểu ma nữ, bạo lực thanh giao tiểu la lệ Lăng Vũ Huyền cũng nghe tin đến, xông lên lên đường: "Đại sư huynh, rốt cuộc là không phải ngươi làm?"

Tiểu la lệ nóng nảy, nàng gần nhất vẫn bị lão lăng buộc tu luyện, nếu không phải hôm nay trộm chạy đến, muốn đi trông thấy của nàng Trần Dương ca ca, có thể hiện tại cũng không biết hân thân ái Trần Dương ca ca đã mất tích .

"các vị, các vị, ta là thật sự không biết, tối hôm qua ta cũng chờ đợi rất lâu, thực là Trần sư đệ chính là không có tới, vừa mới Vương sư đệ đám người cũng đến sư qua, cũng không có cái gì phát hiện, cho dù là ta động tay chân, Trần sư đệ tu vi không kém đi? Sẽ không một chút năng lực phản kháng đều không có đem? Các ngươi có từng tại chỗ này của ta phát hiện đánh nhau dấu vết?" Hàn Lỗi giang tay, bắt đầu đi nói, nhưng mà nhưng trong lòng có chút phẫn nộ, hẳn thật không ngờ, Tiểu sư muội cư nhiên cũng có vì tên tiểu tử kia tìm đến chuyện của hắn.

"Hàn sư huynh nói đúng!"

Mọi người ở đây chuẩn bị động thủ lúc, nhất đạo thanh âm quen thuộc vang lên, đại hô lang cơ hồ là phản xạ có điều kiện một loại liền nhảy dựng lên, mạnh mẽ đối với mặt sau đánh móc sau gáy, một tay lấy nói chuyện người nọ gục trên mặt đất, đứng là Trần Dương.

"mới một ngày một đêm không gặp mà thôi, ngươi liền nghĩ như vậy ta?" Trần Dương bắt đầu đi, nhưng trong lòng cảm động hết sức, cười nói.

"tiểu tử ngươi, về sau biến mất trước kia nhớ rõ nói một tiếng, sao , hừ chết lão tử !" Đại hô lang truyền âm quát mắng một câu, lập tức liền nâng lên sau chân đối với Trần Dương đùi chính là nhất chân, không thành muốn, Trần Dương không có việc gì, nó lại ngoa ngoa la hoảng nằm trên mặt đất, kia chích chân run rẩy không ngừng.

"dương ca, ngươi không có việc gì a, thật tốt quá!" Vương Cường cũng theo sát mà vọt lại đây, kích động nói.

"thế nào, tiểu tử ngươi muốn ta có việc a?" Trần Dương cười trêu ghẹo một câu.

"Trần Dương ca ca, ngươi không có việc gì là tốt rồi!" Tiểu la lệ Lăng Vũ Huyền mỉm cười, một đôi đáng yêu đôi mắt loan thành trăng non.

"sao , thiếu chút nữa bị tiểu tử ngươi hù chết, không có việc gì là tốt rồi!" Đoạn Thiên Hồi thật dài ra một hơi, trong lòng kia khối tảng đá lớn đầu cuối cùng mới hạ xuống.

Trương Ngọc phong cùng Cao Lập Đồng đồng thời nở nụ cười, trong lòng cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, bọn hắn cũng thật phần không nghĩ Trần Dương xảy ra sự cố, dù sao mấy người là cũng vừa là thầy vừa là bạn quan hệ.

"hồ!"

"thượng thiên phù hộ. Thượng thiên phù hộ!" Ma nữ Huyền Huyền trong lòng thập phần may mắn, không ngừng nhắc tới thượng thiên phù hộ, khó có thể tưởng tượng, vị này danh chấn Sở quốc phân đường ma nữ Huyền Huyền. Cư nhiên cũng có như vậy mê tín.

"khiến các vị lo lắng , ta không sao!" Trần Dương cười nói một câu, lập tức đi ra phía trước, đi tới Hàn Lỗi phía trước, nụ cười trên mặt càng nồng đậm, nói: "thật sự là thật có lỗi, quấy rầy đến Hàn sư huynh tu luyện."

Giờ phút này, Hàn Lỗi trên mặt biểu tình thập phần ngoan mục, vốn là khiếp sợ, sau đó là kinh hãi. Cuối cùng là không thể tưởng tượng nổi, tóm lại là ngoan mục lộ ra, chứng kiến Trần Dương nháy mắt, hắn còn tưởng rằng chính mình hoa mắt , dùng sức dụi dụi mắt tinh. Mới phát hiện này hết thấy đều là thật sự.

"sao , chân linh kia bang nhân không phải nói đã đem Trần Dương thu phục sao? Vì cái gì hắn hoàn hảo không tổn hao gì xuất hiện ở nơi này? Ta xoa, chân linh mọi người là một đám trư a?" Hàn Lỗi trong lòng vô cùng nghi hoặc, hận không thể lập tức đi tìm chân linh người để hỏi rõ ràng.

Hiện tại trước mắt nhiều người như vậy, Hàn Lỗi cũng không tốt biểu hiện quá mức dị thường, rất nhanh liền trấn định xuống dưới, có chút mất tự nhiên cười cười nói : "Trần sư đệ khách khí . Ngươi không có việc gì là tốt rồi."

"ta còn có chuyện rất trọng yếu không cần đi làm, thế nào sẽ có việc đâu? Đúng hay không a, Hàn sư huynh!" Trần Dương đôi mắt híp lại, thần tình tươi cười nói, nhưng mà không biết sao lại thế này, có thể là bởi vì chột dạ nguyên nhân. Hàn Lỗi cảm giác Trần Dương tươi cười cực kỳ quỷ dị.

"ha ha!" Hàn Lỗi cười gượng một tiếng, không nói gì.

"không biết Hàn sư huynh thiếu sư đệ ta linh thạch hiện tại có không trả lại?" Trần Dương mở miệng nói, trong suốt đôi mắt nhìn xem Hàn Lỗi.

"này, linh thạch a, này. Hôm qua ta đã chuẩn bị tốt , ngươi chưa từng có đến, ta lại tràn rồi đi, như vậy đi, ngươi cho ta ba ngày thời gian, ta hỏi môn về sau cho ngươi đưa đi, như thế nào?" Hàn Lỗi trong lòng tức giận nãy, trên mặt lại thành khẩn nói.

"tốt!" Trần Dương gật đầu đáp ứng.

Đoạn Thiên Hồi đứng ở một bên, Trần Dương dĩ thường biểu hiện, còn có Hàn Lỗi kia cực độ mất tự nhiên về mặt đều bị hấn rõ ràng nhìn tại trong mắt, lập tức trong lòng liền đã biết một ít, cũng không có vạch trần, xoay người rời đi.

Cuối cùng, mọi người tán đi, Trần Dương không có việc gì là tốt rồi, bọn hấn cũng muốn trở về tu luyện.

Trên đường trở về, đại hồi lang trầm giọng hỏi: "tiểu tử, có phải hay không đã xảy ra chuyện gì?"

"đúng vậy, dương ca, có phải hay không đã xảy ra chuyện?" Vương Cường cũng mở miệng hỏi nói.

"ân!" Trần Dương gật gật đầu, đem tối hôm qua chuyện đã xảy ra từ đầu chí cuối nói ra, bất quá lão đạo kia người chuyện tình hấn cũng không nói gì, gần nhất là không cần phải ..., thứ hai là hấn cũng muốn làm không rõ đối phương ý bức tránh, vẫn là tạm thời không đề cập tới thật là tốt.

Tại tòa yêu tháp bên trong tu luyện khôi phục mười mấy canh giờ, Trần Dương vừa mới khôi phục cái thất thất bát bát, này vẫn là bất diệt kim thân quá mức biến thái, bằng không hấn chỉ sợ cũng chết ở tòa yêu tháp trong, khi hấn khi... tỉnh lại, lão đạo kia người đã không thấy bóng dáng, mà hấn cũng xuất hiện ở Hàn Lỗi chỗ ở cách đó không xa.

"sao, quả nhiên là cái kia tiện nam giờ trở quý, hảo hảo không được sao? Không nên ép lão tử đánh!" Đại hồi lang nháy mắt liền nổ mạnh, người lập dựng lên, thần tình sát khí mắng.

"Hàn Lỗi, hấn sao đích thực là một tiểu nhân, căn bản là không xứng làm này Đại sư huynh!" Vương Cường cũng nổi giận, quát mắng.

"tiểu tử, ngươi tính toán làm sao bây giờ? Việc này không thể liên như vậy quên đi!" Đại hồi lang quay đầu hỏi.

"đương nhiên không thể liên như vậy quên đi, ta sẽ khiến hấn trả giá thậm thối đại giá!" Trần Dương đôi mắt híp lại, trong lòng sát khí sôi trào.

"thực là như vậy tưởng tượng cũng không đúng, nghe ngươi lời nói, cái kia trận pháp nhất định là cao nhất, nhưng lại cần liên tiếp tại tòa yêu tháp phía trên mới có thể, chỉ bằng Hàn Lỗi chỉ sợ còn không có năng lực này, lại càng không muốn nói động thủ chân thả ra tòa yêu tháp bên trong trấn áp yêu thú, việc này có kỳ quặc, chỉ sợ Hàn Lỗi sau lưng còn có người." Đại hồi lang trầm tư một lát, nói ra ý nghĩ của chính mình.

"việc này ta cũng lo lắng qua, đến lúc đó ta sẽ khiến Hàn Lỗi chính mình nói đi ra!" Trần Dương gật đầu đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: Kế hoạch

Ba ngày sau, sáng sớm, ánh sáng mặt trời mới lên.

Tiểu viện trong.

Sắc bén kiếm khí mọi nơi khuếch tán, kiếm quang chói mắt, Trần Dương quần áo tử y, trong tay huy động Dương Nhất kiếm, người theo kiếm đi, kiếm khí ngang dọc, nhìn qua mây bay nước chảy lưu loát sinh động, ngửa thần lướt gió tung mây, kia phiêu dật thân hình còn có lúc ẩn lúc hiện mũi kiếm, giống như linh dương quải sừng giống không tích có thể tìm ra.

Trần Dương tu luyện đúng là Lưu Vân cửu kiếm, đây là nhất trụ cột kiếm pháp, nhưng mà tại trong tay của hấn lại giống như sống lại đây một loại, nhất chiêu nhất thức ai cũng ẩn chứa cường đại "Thế".

Này"Thế" là tự thân đối với kiếm đạo lý giải, do đó câu động này nhất phương thiên địa đại thế "Thế", vận dụng thích đáng, kiếm pháp uy lực thẳng tắp tăng vọt, nếu không là đúng kiếm đạo cực độ hiểu biết, tuyệt đối không thể làm được.

"hô!"

Thu kiếm đứng thẳng, kiếm trong tay đã biến mất không thấy, Trần Dương dài ra một hơi, lúc này đứng ở một bên Vương Cường mới đi lên.

" đương ca, thật không biết kiếm của ngươi pháp là thế nào luyện , tuy rằng ta đối với kiếm pháp không phải thực hiểu biết, nhưng lại biết ngươi đối với kiếm đạo lý giải đã vượt quá tưởng tượng, tặng ngươi một chữ, biến. Thái a!" Vương Cường cười hì hì nói.

" ngươi nếu muốn học, ta có thể giáo ngươi!" Trần Dương mỉm cười, nói.

" đương ca, ngươi cũng biết ta là một cái thô người, huống chi nhà của chúng ta tổ truyền là đao pháp, ta từ nhỏ càng là đối với đao thập phần nhiệt tâm, đáng tiếc a." Vương Cường lắc đầu thờ dài, nhưng mà trong mắt lại tràn đầy ý cười.

" tuy rằng đại đao ba nghìn, nhưng lại đều là trăm sông đổ về một biển, đều có riêng điểm giống nhau, tuy rằng ngươi thích đao pháp, nhưng cũng có thể tại kiếm pháp bên trong tham khảo." Trần Dương mở miệng.

" ân, mỗi ngày nhìn ngươi luyện kiếm, trong lòng ta hoặc nhiều hoặc ít lại có chút cảm ngộ." Vương Cường gật đầu, lập tức mở miệng nói: " này ba ngày, Hàn Lỗi một mực thu thập linh thạch, biến thành luyện khí các đồng đao đệ tử tiếng oán than dậy đất, quả thực chính là cướp bóc, không để cho lập tức liền gặp bị uy hiếp cùng giáo huấn, hiện tại luyện khí các đệ tử mỗi người cảm thấy bất an."

" một vạn ba nghìn khối thượng phẩm linh thạch. Hẳn nếu không dùng loại này thủ đoạn, có thể nào được đến?" Trần Dương trong mắt tinh quang chợt lóe, nhàn nhạt nói.

" tuy rằng bọn hắn bách ở Hàn Lỗi lạm dụng uy quyền, tạm thời thỏa hiệp. Nhưng mà Hàn Lỗi tại luyện khí các thanh danh đã hoàn toàn tang tận, Đại sư huynh danh hiệu danh nghĩa ." Vương Cường mở miệng, rất là đắc ý.

" bất quá cũng có một ít không chịu thỏa hiệp đệ tử, dù sao Hàn Lỗi nhu cầu linh thạch nhiều lắm, mà linh thạch lại là võ giả tu luyện chuẩn bị vật, này phản kháng đệ tử, hiện tại đã bị buộc tiêu sái đầu không đường." Vương Cường tiếp tục nói.

" ôi, gần nhất luyện khí các cao tầng rất là nhàn rỗi a, đã xảy ra có thể nói rung chuyển luyện khí các đại sự, bọn hắn cư nhiên cũng có thể nhàn được?" Đại hội lang ngáp từ trong phòng đi ra. Tùy ý nói.

" đúng vậy, ta cũng rất là kỳ quái, đã nhiều ngày cơ hồ nhìn không tới trưởng lão, cho dù Thủ tịch trưởng lão Đoạn Thiên Hồi thậm chí thấy bóng dáng." Vương Cường kỳ quái gãi gãi đầu.

" xem ra này giúp cáo già chuẩn bị thực hiện kế hoạch." Trần Dương khẽ lắc đầu, xoay người đi đến bàn đá trước ngồi xuống. Ngã chén nước chè xanh, nhẹ nhàng phẩm một ngụm.

" chỉ giáo cho?" Vương Cường nghi hoặc hỏi.

" ngươi người này so sánh thật sự, đầu óc thiếu cái cân, không biết là bình thường ." Đại hội lang thân cái lưng mồi, dùng chân trước gãi gãi bụng của mình, lại nói ra một chút khó ở dưới hoa quần cộc, mới vừa rồi đã đi tới.

" kỳ thật rất đơn giản. Này hết thầy đều ở này lão gia này trong không chế, thậm chí, cũng bọn hắn có ý dung túng."

Đại hội lang hít mắt, miệng thử thử, tiếp tục nói: " luyện khí các xuống dốc ba mươi năm, bị mất khác vài phần các dẫm lên dưới chân. Này giúp lão gia này đã sớm khó chịu , nhưng mà làm gì, môn hạ thật sự là không có có thể có thể làm đại bất luận đích tuổi còn trẻ tuân kiệt, cho nên cho tới nay đều ở nhàn rỗi, ngủ đông. Hàn Lỗi xuất hiện, cũng bọn hắn cố ý làm vào, bằng không bằng vào Hàn Lỗi kia tiện nam đấy, có thể trở thành luyện khí các Đại sư huynh?"

" nhưng mà hiển nhiên, Hàn Lỗi không có năng lực gánh vác khôi phục luyện khí các trọng trách, luyện khí các cao tầng đối này rất là thất vọng, thẳng đến Trần Dương xuất hiện."

" đương ca?" Vương Cường càng thêm nghi hoặc , không ngừng vò đầu.

Trần Dương còn lại là ngồi ở ghế đá trên, mỉm cười.

" Trần Dương người này, không thể không nói, thiên phú tuyệt vời, vừa xuất hiện liền bị Đoạn Thiên Hồi vừa ý, cuối cùng lại kinh động Các chủ đại nhân, cũng là cái kia già mà không đứng đắn lão lăng."

" lão lăng là Các chủ?" Vương Cường chấn kinh rồi, không thể tin. Kỳ thật lần trước lão lăng đã công khai xuất hiện qua một lần, chính là Trần Dương cùng lý kiến so đấu luyện khí thời điểm, làm gì Vương Cường tiểu tử này không thấy được, lão lăng cũng chỉ là vội vàng vừa hiện, không biết thực bình thường.

" nhất định , nhất các đứng đầu, đại biểu cho cái gì? Cho dù là tại cả Đông Thắng Thần Châu, đều cũng có danh chính là nhân vật, nếu không phải vừa ý Trần Dương thiên phú, sao lại khuất thân đem đến chúng ta nơi này cư trú?"

" kỳ thật rất sớm trước kia, lão lăng cũng đã quyết định buông tha cho Hàn Lỗi, nuôi trồng Trần Dương, mà Trần Dương cũng không có khiến hắn thất vọng, chứng minh rồi hắn là có thể chấn hưng luyện khí các , này sau sở hữu hết thầy đều là luyện khí các cao tầng cố ý làm vào, cố ý đem mâu thuẫn mở rộng, bọn hắn cũng không ngăn cản, là là khiến Hàn Lỗi mất đi thanh danh, khiến Trần Dương đạt được lòng người, do đó lại chinh hợp luyện khí các."

" hiện tại, ngươi hiểu chưa?" Đại hội lang liếc mắt một cái Vương Cường, một đôi chân trước nâng...lên chén trà, ngửa đầu tưới, rót, đổ một ngụm, thiếu chút nữa đem chén trà nuốt vào.

"nghe, ta hiểu được, bọn hán muốn cho dương ca kiều ngạo sư huynh?" Vương Cường vỗ đùi, kích động nói.

" ừ." Đại hoi lang gật gù đầu, bí hiểm.

" nói như vậy đến, Hàn Lỗi cái kia tiện nam không phải rất nhanh muốn xui xẻo ?" Vương Cường hưng phấn nói.

" không thể nói như vậy, mọi sự đã chuẩn bị, chỉ thiếu gió xuân, nếu là này cuối cùng một trận chiến, người dương ca thắng Hàn Lỗi như vậy hết thấy đều nước chảy thành sông, nếu là tiêu tử này đánh bại." Đại hoi lang lắc đầu, không có nói thêm gì đi nữa.

" thế nào có thể? Chỉ bằng Hàn Lỗi kia điều kiện, thế nào chính là dương ca đối thủ?" Vương Cường lắc đầu tỏ vẻ không tin.

" Thần Ma thánh địa, nhất diện tứ phương các, mỗi một danh Đại sư huynh đều có chính mình nội tình, có lẽ Hàn Lỗi cái kia tiện nam không bằng người khác, nhưng mà cũng không phải người bình thường có thể so sánh, người dương ca hiện tại bất quá thái tức cảnh ngộ trọng thiên tu vi, tiêu chuẩn chính đạt tới Thần Ma thánh địa đệ tử trình độ lớp giữa, một trận chiến này, còn có chút hồi hộp a." Đại hoi lang lắc đầu nói.

" ta tin tưởng dương ca có thể làm được." Vương Cường sắc mặt kiên định nói.

" được rồi, kỳ thật lão tử cũng tin tưởng!" Đại hoi lang rút cục trang không dưới đi, hắc hắc ngậy ngậy cười đứng lên, hé ra miệng rộng trực tiếp liệt đến cái lỗ tai cái.

Nhìn xem này một người một sói, Trần Dương mỉm cười lắc đầu. Cũng không nói lời nào.

Trần Dương đã tiếp nhận rồi Lí Hưởng Bắc khiêu chiến, hơn nữa thắng lợi, do đó trở thành luyện khí các Nhị sư huynh, kế tiếp nếu là khiêu chiến. Chỉ có Hàn Lỗi phù hợp khiêu chiến tư cách, bọn hán trong lúc đó nhất định sẽ có một trận chiến.

Đối với một trận chiến này, kỳ thật Trần Dương cũng không có tuyệt đối nắm chắc, liền như đại hoi lang lời nói, có thể trở thành Đại sư huynh người, cho dù kém, có năng lực kém đến thế nào đi? Sư tử vô thỏ cũng xuất toàn lực, huống chi là đúng chiến luyện khí các đệ nhất nhân.

Dù sao mặt khác mấy các Đại sư huynh, Trần Dương chưa từng gặp qua, bọn hán trình độ như thế nào. Hán cũng không biết.

Hiện tại duy nhất có thể làm, cũng chỉ có cố gắng tu luyện, có thể tăng lên một chút là một chút.

Nếu là sử dụng vô tình kiếm pháp, Trần Dương có tuyệt đối nắm chắc, có thể thoải mái đánh bại Hàn Lỗi. Nhưng mà, Trần Dương cũng không muốn sử dụng vô tình kiếm pháp, này bộ kiếm pháp quá mức kinh người, là một ngàn năm trước cái kia kinh điển đại lục kiếm đạo thiên tài Tiêu Văn sáng chế, cũng là hán kiếp trước.

Ngoại giới truyền thuyết, Tiêu Văn tiến vào lưỡng giới sơn mạch không có đi ra, như vậy một cái đại lục cấp thiên tài. Mọi người đối với hán truyền thừa đều thập phần cảm thấy hứng thú, hiện tại đã khiến cho cái kia thần bí lão đạo người chú ý, khó bảo toàn tại đây Thần Ma thánh địa bên trong không có người khác có thể nhận ra đến, hán không nghĩ vì chính mình mang đến vô nghĩa phiền toái.

Cho nên, chỉ có thể tại bất động dùng vô tình kiếm pháp tình huống xuống, đánh bại Hàn Lỗi.

Cứ như vậy. Liên gia tăng rồi rất lớn khó khăn, trước mắt xem ra, đành phải đi một bước xem một bước .

Nhưng vào lúc này, tiểu viện ngoại đột nhiên vang lên ồn ào huyền ảo âm thanh, giống như lập tức có rất nhiều người đang một bên nghị luận vừa hướng nơi này đến. Trần Dương đứng lên, còn chưa động tác, Vương Cường liền đem đại môn mở ra.

Ngoài cửa lớn, hơn mười người đệ tử chính rất nhanh đối với nơi này đi tới, nhìn thấy đại môn rộng mở, bọn hán lập tức nhanh hơn cước bộ, một lát liền tới tới cửa, cầm đầu đứng là Lưu Long.

" Lưu sư huynh, chuyện gì xảy ra?" Vương Cường kinh ngạc hỏi.

" những người này đều là bị Hàn Lỗi ức hiếp tiêu sái đầu không đường đệ tử, bọn hán nghĩ đến đi nhờ vả Trần sư đệ." Lưu Long có chút tức giận nói. Vốn Trần Dương thắng Lí Hưởng Bắc, hiện tại đã là luyện khí các Nhị sư huynh, nhưng mà tại Trần Dương cực lực yêu cầu xuống, Lưu Long mới không có sửa miệng.

" Trần sư huynh, Trần sư huynh thỉnh thu nhận và giúp đỡ ta bậc này a, ta bậc này đã bị Hàn Lỗi kia tư bức bách tiêu sái đầu không đường ." Một gã đệ tử đứng dậy, kêu thảm hô, xem này bộ dáng, rõ ràng đó là Lí Văn Thông.

Từ lần trước cùng Trần Dương luyện khí thất bại sau, người này tại luyện khí động bên trong ngốc đến bây giờ, vốn nghĩ đến có thể tránh né Hàn Lỗi vơ vét, nhưng không có nghĩ đến cũng khó trốn ma trảo.

Trần Dương giờ phút này đã đi ra, giọng cao nói: " các vị, nơi này là Thần Ma thánh địa, Hàn Lỗi là Đại sư huynh, ta Trần Dương bất quá chính là nhất giới đệ tử, như thế nào thu nhận và giúp đỡ các người?"

" Trần sư huynh, ta bậc này chính là muốn một cái im lặng tu luyện hoàn cảnh, cũng không yêu cầu khác, hy vọng Trần sư huynh có thể đáp ứng." Tào Tiêu Lăng cũng đến đây, người này là luyện khí các trừ bỏ Lí Hưởng Bắc ở ngoài duy nhất một gã chủ tu kiếm đạo đệ tử, thiên phú cực cao, Trần

Dương cũng có chút xem trọng .

" Trần sư huynh, Hàn Lỗi đã nhiều ngày đến vợ vét ta bậc này nhiều năm qua khổ tâm cất chứa linh thạch, nếu là phản kháng nhẹ thì bị đánh, nặng thì từ nay về sau trở thành địch nhân, biến thành luyện khí các từ trên xuống dưới tiếng oán than dậy đất, ta bậc này thật sự là không có cách nào, mới đến đi nhờ vả Trần sư huynh, Trần sư huynh hiện tại là Nhị sư huynh, có thể cùng Hàn Lỗi kia tư địa vị ngang nhau, có ngài chăm sóc, nghĩ đến Hàn Lỗi cũng không dám đối với ta nhóm thế nào." Lại một gã đệ tử đứng dậy, cư nhiên là Văn Chính.

" nguyên lai là tiểu tử nguoi, nguoi cư nhiên còn có mặt mũi đến?" Chứng kiến Văn Chính, Vương Cường lập tức nhú mày quát.

" trước kia là nhỏ có mắt như mù, còn thỉnh Trần sư huynh không cần cùng ta bậc này tiểu nhân vật so đo." Văn Chính lo lắng nói, hẳn thật đúng là sợ Trần Dương sẽ cố ý nhắm vào hắn.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Bang phái

Nhìn xem đứng ở trước cửa, quần áo tử y Trần Dương, Văn Chính trong lòng càng ngày càng chua xót, cái loại cảm giác này, chỉ có chính hắn biết.

Hơn nửa năm trước, Trần Dương mới vào Thần Ma thánh địa, khi đó hắn bắt quả là một cái thái điều, một cái nho nhỏ đệ tử.

Hắn vâng mệnh ở Lí Hưởng Bắc, vẫn nhắm vào Trần Dương, cuối cùng bị này nhìn qua cả người lẫn vật vô hại thái điều đánh vô cùng thâm.

Khi đó hắn còn thể, nhất định phải khiến Lí Hưởng Bắc sư huynh đánh bại Trần Dương, lấy tiết hắn mới hận trong lòng, nhưng mà theo thời gian trôi qua, Trần Dương rất nhanh phát triển, cuối cùng cư nhiên đưa hắn đại chỗ dựa vững chắc Lí Hưởng Bắc đánh bại, từ nay về sau trở thành luyện khí các Nhị sư huynh, cùng hắn khoảng cách càng ngày càng xa.

Bất tri bất giác trong lúc đó, Trần Dương đã phát triển đến khiến hắn ngưỡng mộ sự tình, hắn không còn có năng lực đi lay động Trần Dương địa vị.

Trước kia, còn vẫn nghĩ trả thù, nhưng mà hiện tại hắn mới phát hiện, trước kia ý nghĩ của hắn là bao nhiêu buồn cười. Hiện tại Lí Hưởng Bắc ngã, không hề cho hắn phù hộ, dĩ vãng đi theo Lí Hưởng Bắc vài huynh đệ cũng bắt đầu bị Hàn Lỗi bốn phía trả thù, chèn ép, biến thành vô cùng thâm, hiện tại bất đắc dĩ còn muốn đề van cầu Trần Dương.

Này quả nhiên là phong thủy luân phiên chuyển, ba mươi năm Hà Tây, ba mươi năm Hà Đông, ai có thể nghĩ đến, lúc trước cái kia mới gia nhập thánh địa nho nhỏ thái điều, có thể tại ngăn ngừa hơn nửa năm thời gian trong có thể đủ trở thành có thể cùng Hàn Lỗi địa vị ngang nhau tồn tại đâu?

Dù sao Văn Chính là thật không ngờ.

Hiện tại Văn Chính là một chút trả thù ý tưởng đều không có , hắn đã bị Hàn Lỗi bức bách tiêu sái đầu không đường, hiện tại chỉ cần Trần Dương phù hộ hắn, hắn nhất định làm trâu làm ngựa lấy bồi hoàn ân tình.

Có đồng dạng ý tưởng vượt quá Văn Chính, còn có Lí Vân Thông, bất quá hắn ý tưởng cũng không có Văn Chính như vậy phức tạp, hắn cùng với Trần Dương bất quá là tỷ thí một hồi luyện khí mà thôi.

" hừ, ai biết nguoi hiện tại tới là bảo an cái gì tâm, chẳng lẽ muốn châm ngòi ly gián, từ giữa phân hoá?" Vương Cường hừ lạnh một tiếng, không có cấp Văn Chính sắc mặt tốt, hắn trước kia cũng không thiếu bị người này khi dễ.

" Lưu sư huynh. Lưu sư huynh ngài nói mau câu a, ta thật là thành tâm đến đi nhờ vả ." Văn Chính nóng nảy, như là cảm lấy cứu mạng rom rạ dường như bắt lấy Lưu Long, lo lắng nói. Nhanh khóc.

Cả luyện khí các, có thể xưng hô Trần Dương sư đệ , trừ bỏ Hàn Lỗi, cũng chỉ có Lưu Long, cho nên những người này thực thông minh, tìm được rồi Lưu Long, bằng không bọn hắn thật đúng là không có nắm chắc có thể nói động Trần Dương.

" Trần sư đệ, thiên hạ đại thế, phân lâu tất hợp, hợp lâu tất phân. Ở trong này cũng giống nhau, luyện khí các phân hoá lâu, cũng tới nên chinh hợp thời điểm, nguoi phải việc nhân đức không nhường ai!" Lưu Long khoát tay áo, đối Trần Dương truyền âm nói.

"Lưu sư huynh ý tứ của là?" Trần Dương truyền âm trả lời. Sắc mặt bình tĩnh.

"Trần sư đệ, một người lực lượng lại đại, cũng giới hạn ở cá nhân, nếu là người có thể chinh hợp luyện khí các, luyện khí các từ trên xuống dưới mấy trăm người nhưng chỉ có một cổ khổng lồ thể lực, có sao mà không làm?" Lưu Long truyền âm nói.

Nghe nói Lưu Long lời ấy, Trần Dương khẽ gật đầu. Lâm vào trong trăm tư.

Kỳ thật Lưu Long nói rất đúng, loại chuyện này hẳn cũng muốn đến qua, mặc kệ khi nào thì, một cái đoàn thể đều so một người lực lượng lớn hơn nhiều, liên tỷ như nói Sở quốc phân đường bên trong đích thực linh, chính là một cái thật lớn thể lực. Nếu là không có này giữ tại thể lực, chỉ bằng mượn chân linh vài thân xương, không thể sẽ thâm thấu Thần Ma thánh địa sâu như vậy, có lực ảnh hưởng lớn như vậy.

Kiếp trước, Trần Dương chính là độc hành hiệp. Hẳn thực là khắc sâu hiểu biết tới độc hành hiệp lợi và hại chỗ, hiện hiện giờ Trần gia ngay mặt lâm đến từ Khương gia thật lớn uy hiếp, nếu là hẳn có thể chinh hợp nhất cổ khổng lồ thể lực, thấy thể nào đều trăm lợi mà không một hại.

Lập tức liền khẽ gật đầu, mở miệng nói: "nếu là Hàn Lỗi tưởng thật như thế quá phận, ta tự nhiên sẽ không tha bất luận mặc kệ."

Lưu Long rất là thông minh, nhìn thấy Trần Dương nói đến đây ngừng, biết loại chuyện này từ Trần Dương mở miệng khó mà nói đi ra, lập tức liền đứng dậy, quát to: "các vị, Hàn Lỗi kia từ đi ngược lại, bức bách ta bậc này, Trần sư huynh nguyên ý cho ta bậc này xuất đầu, còn không mau tạ qua Trần sư huynh."

"tạ qua Trần sư huynh."

"các vị, Trần sư huynh một người thể lực dù sao có hạn, Hàn Lỗi tại luyện khí các cũng kinh doanh mấy năm lâu, không bằng chúng ta rõ ràng thành lập một cái thuộc loại tự chúng ta thể lực, kêu lên càng nhiều sư huynh đệ gia nhập, mọi người đoàn kết, đến lúc đó ai còn dám khi dễ chúng ta?" Lưu Long trước mắt cảm xúc càng tăng vọt, lập tức tận dụng mọi thứ để xướng.

"Lưu sư huynh lời nói thật là, nhưng mà thành lập bang phái thể lực, cũng không phải là đùa giỡn, không có bối cảnh, khẳng định sẽ bị mặt khác nhãn hiệu lâu đời bang phái ức hiếp." Một gã đệ tử ít hơn ít hơn mở miệng.

Lưu Long lập tức đầu đi một cái "Làm được xinh đẹp" tán thưởng ánh mắt, giọng cao nói: "nói đến bối cảnh, Trần sư huynh bối cảnh cũng không nhỏ, có Trần sư huynh làm chúng ta người cầm đầu, tin tưởng không ai sẽ tìm đến phiền toái."

"cũng không biết Trần sư huynh hay không nguyên ý phù hộ ta bậc này?" Lưu Long lời nói xoay chuyển, nhìn về phía Trần Dương.

Trần Dương vẫn đứng tại một bên nhìn xem, giờ phút này, trong lòng hẳn không thể không bội phục Lưu Long, bình thường nhìn xem tiểu tử cử thật sự một người, không nghĩ tới cư nhiên cũng như thế sẽ kích động mọi người cảm xúc, vốn chính là một món đồ tốt việc, bị hẳn vừa nói như thế, ngược lại là những người này đều biến thành rơm rã, còn muốn phiền toái Trần Dương chiếu cố hiện tượng.

Quả nhiên, ở đây hơn mười người đệ tử lập tức mở miệng khuyên bảo, thỉnh cầu Trần Dương đáp ứng.

"tốt, nếu các vị như thế ưu ái, ta liền cung kính không bằng tuân mệnh." Trần Dương bắt đầu dĩ lắc đầu, giọng cao quát.

"còn không mau tạ qua Trần sư huynh?" Lưu Long lập tức quát to.

"đa tạ Trần sư huynh!" Chúng đệ tử cùng kêu lên hết lớn, mỗi một mặt người trên đều tràn đầy vui sướng vẻ mặt, bọn hắn thầm nghĩ an an ổn ổn ở thánh địa trong tu luyện, hiện tại Trần Dương có thể đứng ra bảo hộ bọn hắn đã là thiên đại thật là tốt chỗ, bọn hắn mới sẽ không đi quản làm này người cầm đầu có chỗ tốt gì.

"sáng lập bang phái, không phải một sớm một chiều việc, các vị tạm thời trở về, mượn sức một ít tri giao sư huynh đệ, đợi thời cơ chín muồi, chuẩn bị thoả đáng, Trần sư huynh thì sẽ thông báo các người." Lưu Long gương giọng nói.

Một lát sau, một đám người cao hứng phấn chấn rời đi.

"Lưu sư huynh, không thấy đi ra người còn có như thế thiên phú." Vương Cường đi tới, tế mi lộng nhãn nói.

"Lưu lão thật, xem ra về sau ta muốn cho người sửa cái tên lóng." Đại hoi lang hắc hắc cười không ngừng, Lưu lão thật là nó cấp Lưu Long nhắc ngoại hiệu.

"hồ thẹn hồ thẹn, đây cũng là không có cách nào chuyện, chiều hướng phát triển." Lưu Long ngượng ngùng cười cười, có chút không tốt ý tứ.

"ta xem như bị người đồ lên nơi đầu sóng ngọn gió lên rồi." Trần Dương cười nói.

"vị trí này, trừ người ra, còn có ai có tư cách?" Lưu Long nghiêm mặt nói.

Nghe vậy, Trần Dương mỉm cười, không nói gì. Lưu Long nói đúng, vị trí này, trừ bỏ hắn, còn có càng thích hợp người không?

Không bao lâu, Lưu Long ly khai, xây dựng bang phái, cần rất nhiều chuyện, trong đó phức tạp trình độ, không phải một lời hai ngữ có thể nói thanh, may mà chính là Lưu Long đối này thật thập phần hiểu biết, giao cho hắn đi bàn, nhưng thật ra có thể tiết kiệm đi rất nhiều thời gian.

Về phần xây dựng bang phái thứ trọng yếu nhất, linh thạch, cũng có Hàn Lỗi này coi tiền như rác tảng đã tới, quả nhiên là hí kịch hóa kết quả.

Nhìn xem rồi đi Lưu Long, Trần Dương đột nhiên nghĩ tới lão lăng, này lão đầu hồ ly hảo vài ngày không có xuất hiện, cũng không biết đi làm cái gì.

Không bao lâu, lại có một gã đệ tử chạy tới, đưa lên một phần chiến thư, rõ ràng đó là Hàn Lỗi hướng Trần Dương khởi xướng khiêu chiến.

Ngày mốt đó là phân các cấp bài vị thi đấu ngày cuối cùng, Hàn Lỗi, rốt cục thì nhịn không được.

Trong lòng bàn tay, đột nhiên thoát ra nhất đạo bạch trong suốt tử ngọn lửa, cả tiểu viện trong độ nóng trong nháy mắt bay lên hơn mười độ, Hàn Lỗi chiến thư tại hỏa điểm bên trong hóa thành tro tàn.

"chờ mong đã lâu rồi." Trần Dương nhìn về phía luyện võ quảng trường phương hướng, nhẹ giọng tự nói.

Like và G để mai mình đuổi kịp tác giả nào ==))

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 141: Vạn năm trước truyền thuyết

"xem ra Hàn Lỗi cái kia tiện nam đã nhịn không được, bất quá cái này cũng bình thường, dù cho tu dưỡng, bị như vậy kích thích cũng thừa nhận không được."

"bất quá cũng tốt, Hàn Lỗi hỗn hên, đối người như vậy cũng có lợi ích, tiểu tử, người nghịch tập thời khắc tới!" Đại hôi lang nửa tựa vào trên bàn đá, ánh mắt phiết phiết Trần Dương, nhàn nhạt nói.

"ngày mốt chính là quyết chiến ngày, xem ra lão tử lại cho ra điểm huyết." Đại hôi lang trên mặt tràn đầy đau lòng thần sắc, lắc đầu nói.

"Tiêu tiền bối, ngại vì cái gì thỉnh xuất huyết a? Ai nha, như vậy ngài lòng không phải lại ô uế? Bất quá ngài không cần lo lắng, ta sẽ hảo hảo cho ngài tắm rửa, cam đoan tẩy sạch!" Vương Cường gãi gãi đầu, lập tức sắc mặt chân thành nói.

"lần một bên đi, thấy người này điều dạng lão tử sẽ hòa!" Đại hôi lang một cước đem Vương Cường đá đã qua, cả người lòng đều tạc lên, có thể là nghĩ đến lần đầu tiên Vương Cường cho nó tắm rửa cảnh tượng.

"tiểu tử người tại cửa nhìn xem, đừng cho bất luận kẻ nào tiến vào, tiểu tử, chúng ta đi vào!" Đại hôi lang khiến Vương Cường tại cửa bảo hộ, cùng Trần Dương nói một câu, liền đi vào phòng gian.

Trần Dương khẽ gật đầu, cũng theo đi vào.

"sử thượng đẳng nhất xui xẻo trúng kiếm pháp người trước mắt không thể thi triển, cho nên lão tử nhất định phải cho người kiên cố một chút nội tình, ai, xuất huyết lập!" Đi vào phòng, đại hôi lang rung đùi đắc ý một trận, đại móng vuốt vung lên, nhất đạo hào quang hiện lên, trên bàn tự ra hiện ba hộp ngọc, nhất thời một cỗ mùi thơm ngát liền tràn ngập tách ra.

"năm trăm năm xích chu quả!"

"bốn trăm năm long nước miếng ngọc!"

"tám trăm năm hoàng tinh!"

"hơn nửa trước kia đưa cho người này chu quả, phải có thể luyện chế một lò cực phẩm đan dược." Đại hôi lang chậm rãi nói, tuy rằng biểu tình rất là tùy ý, nhưng mà này ba loại dược liệu đều bị là hiếm thấy thiên tài địa bảo cấp bậc tồn tại, cũng là đại hôi lang này lai lịch thần bí viễn cổ dị chủng có thể lấy cho ra đến, đặt ở địa phương khác, tất nhiên sẽ khiến cho một hồi gió tanh mưa máu.

Nhàn nhạt mùi thuốc xuyên thấu qua hộp ngọc truyền tới, làm cho người ta nghe sách tóm tắt sáng khoái tinh thần, khí huyết sôi trào.

"ngươi không phải muốn đi làm một đại sự sao? Những thứ này được liệu ngươi lưu trữ chính mình dùng đi. Ta cũng không sót ruột!" Trần Dương nhìn thoáng qua trên bàn hộp ngọc, mở miệng nói.

Lần đầu tiên cùng đại hội lang gặp mặt, là ở lưỡng giới sơn mạch bên trong, khi đó đại hội lang đem Trần Dương mang tiến nó chuyên chúc được viên bên trong. Từng nói rõ, nó phải làm một đại sự, bằng không khẳng định đem được viên bên trong sở hữu được liệu toàn bộ dâng tặng.

Hiện tại, đại hội lang cư nhiên chủ động xuất ra ba loại có thể nói thiên tài địa bảo cấp bậc được liệu, đây chính là thỉnh nó mạng già a, cũng là Trần Dương có này mị lực, người khác thật đúng là không được.

"ta nói ngươi tiểu tử này thế nào ngu như vậy? Loại này bảo bối người khác muốn đều được không đến, ngươi cư nhiên còn chối từ?" Đại hội lang lập tức nhảy dựng lên, chỉ vào Trần Dương mắng, lập tức liền nhếch miệng cười. Kỳ thật nó biết Trần Dương vì cái gì không cần.

"nguyên bản lão tử là có kiện đại sự cần bạn, này được liệu có thể đều không đủ, nhưng mà hiện tại bất đồng, vì cái gì đâu? Bởi vì ngươi là diệt hồn sư a, một loại thực biến. Thái tồn tại. Nếu có thể đem ngươi bồi dưỡng tốt, mặt khác đều là phù vân." Đại hội lang cười hắc hắc, đắc ý nói.

"thế nào? Diệt hồn sư không phải ma quỷ sao?" Trần Dương nhíu mày hỏi, kỳ thật lần trước đại hội lang đã nói, diệt hồn sư chẳng những không phải ma quỷ, vẫn là khắc chế ma quỷ tồn tại, nhưng mà hắn cũng không rõ ràng.

"đừng như vậy tò mò được rồi. Những thứ này cũng không phải ngươi hiện tại có thể biết đến, bậc này về sau thời cơ chín muồi, ta thì sẽ nói cho ngươi." Đại hội lang xiêm áo bày móng vuốt, hiển nhiên là không nghĩ tại...này vấn đề trên nhiều làm rối rắm.

"có lẽ ngươi đã phát hiện, cái gọi là diệt hồn sư, cũng không có cái gì kỳ lạ chỗ. Ngươi hiện tại được đến thật là tốt chỗ, gần là đột phá một cái đại cảnh giới thì có thể tăng lên nhiều cái tiểu cảnh giới mà thôi." Đại hội lang tiếp tục nói.

"thế nào? Mỗi lần đột phá đại cảnh giới, tu vi cũng có thể tăng vọt mấy trọng thiên, đây không phải thiên đại thật là tốt việc? Còn mà thôi?" Trần Dương ngạc nhiên. Cho dù là hắn kiếp trước, thiên phú kinh diễm tuyệt luân, cũng tuyệt đối làm không được khủng bố như thế tăng vọt, đặt ở đại hội lang miệng liền trở nên nhất mao không đáng giá?

"không sai!" Đại hội lang đắc ý lắc đầu, lập tức sắc mặt trầm trọng nói: "diệt hồn sư, là một loại cực kỳ thần bí tồn tại, có lẽ, bọn hắn vốn sẽ không phải xuất hiện ở nhân gian, về diệt hồn sư có một truyền thuyết, không biết ngươi có nguyện ý hay không nghe một chút?"

"ngoài thừa nước đục thả câu!" Trần Dương bắt đầu dĩ mắng.

"cái gì cấp a, thật sự là!" Đại hội lang xiêm áo bày móng vuốt, chỉ vẫn là rất nhanh, ý nghĩ rõ ràng đem cái kia truyền thuyết nói ra.

Tương truyền, này thế gian có thiên địa người tam giới.

Đó là Thiên giới, nhân gian, Địa phủ.

Thiên giới, đương nhiên là truyền thuyết bên trong tiên nhân ở lại thế giới, đó là sở hữu vũ giả đều hướng tới địa phương, nghe nói nơi đó đầy trời rắng màu, thiên địa linh khí nồng đậm hóa thành thực chất, tiên hạc bay múa, Huyền Vũ thư phục, các loại thần thú tranh đoạt diễm, tới nơi đó, liền có thể vĩnh sinh bất tử.

Mỗi một danh võ giả đều ở là tiến vào chiếm giữ võ đạo đỉnh nỗ lực, hy vọng một ngày kia có thể phá toái hư không, mọc cánh thành tiên phi tiên, du ngoạn sơn thủy kia vĩnh sinh bất tử tiên vị.

Nhưng mà hiển nhiên, Thiên giới có lẽ cũng không tồn tại, bởi vì từ xưa đến nay, đều không có bất luận cái gì một người có thể vô phá hư không, bạch nhật phi thăng. Về tiên truyền thuyết, nhân gian có rất nhiều loại, nhưng mà cuối cùng đều chỉ hướng một chút, thì phải là: tiên, có lẽ căn bản là không tồn tại.

Muôn đời tới nay, xuất hiện qua nhiều lắm kinh tài tuyệt diễm tuyệt đỉnh cường giả, thiên tài người tài giống như qua sông chi tức một loại sở bất thắng sở, tiểu bộ phận người tu vi đạt tới nhân gian giới có thể đạt tới cực hạn, lại đều không có vô phá hư không, bọn hắn cả đời đều ở truy đuổi thành tiên phương pháp, nhưng mà đến cuối cùng chẳng lẽ hóa thành nhất bồi hoàng thổ.

Nghe nói có vài tên vang dội cổ kim cường giả thậm chí đem thiên đều đánh xuyên qua, cuối cùng vẫn là sống chết mặc bay.

Về phần Địa phủ, truyền thuyết càng nhiều, hơn nữa đại bộ phận đều thực chân thật, không giống Thiên giới vậy hư vô mờ mịt, có rất nhiều chứng cứ chứng minh, Địa phủ thật sự tồn tại, mà Trần Dương tự thân cũng có thể chứng minh, Địa phủ quả thật tồn tại, đó là một cái thần bí quý dị rồi lại thần kỳ không gian.

Địa phủ, chứng thật là quỷ hồn tập hợp nơi, nhưng lại đều không phải là như là mọi người nói vậy khủng bố, quỷ dị.

Tương phản, nó cũng một chỗ mọi người thế nào cũng không nghĩ ra thánh địa. Bên trong hết thảy đều thực tuyệt đẹp, nhưng mà duy nhất bất đồng, chính là bên trong không có linh khí. Có chính là vô biên vô hạn tử khí.

Có người nói, Địa phủ kỳ thật là một người song song thời không trong một chỗ độc lập không gian, nơi đó diện tích vô ngần, xuất phát từ nào đó đặc thù nguyên nhân, nhân gian người chết đi sau, tàn hồn mới có thể tiến vào Địa phủ.

Đối với này cách nói. Có người phản đối, cũng có người nhận thức đồng.

Thậm chí còn có người nói, Địa phủ tồn tại, chính là này tam giới bên trong lớn nhất âm mưu. Vì cái gì mọi người loại chết đi sau lại tiến vào Địa phủ? Chẳng lẽ đây là quy luật tự nhiên sao? Bọn hần không tin, bọn hần tình nguyện tin tưởng có phía sau màn bàn tay đen tại thao tác này hết thấy, mà cái kia phía sau màn bàn tay đen, có thể là không thể tưởng tượng cường đại tồn tại.

Tục truyền, vạn năm trước, đó là viễn cổ thời kì, Địa phủ không biết ra cái gì thay đổi, cư nhiên mở ra cùng nhân gian tương thông phong linh môn, thả ra đại lượng quỷ hồn, quấy nhiễu nhân gian.

Vì thế. Nhân gian giới cường giả hợp thành liên minh, cùng Địa phủ đã xảy ra một hồi kinh thiên động địa đại quyết chiến, kia tràng chiến đấu đánh thiên địa thất sắc, quỷ khóc thần hào, kinh thiên động địa. Nhân gian giới rất nhiều thanh tú thánh địa theo khi đó hóa thành tuyệt địa, lưỡng giới son mạch chính là khi đó hai gã tối cao cường giả chiến đấu, tạo thành di tích.

Kia một hồi chiến đấu rất là thảm thiết, rất nhiều viễn cổ thời kì cường giả vẫn lạc, cũng theo cái kia thời điểm bắt đầu, Địa phủ mỗi ngàn năm sẽ gặp mở ra một lần phong linh môn, có một gã cường giả theo Địa phủ bên trong đi tới. Trở thành diệt hồn sư.

Về phần xuất phát từ loại nào nguyên nhân, đại hồi lang không biết, có lẽ là nó biết nhưng không có nói ra.

Mà cũng vì sao nhân gian có truyền thuyết, diệt hồn sư là ma quỷ hóa thân, là linh hồn gặt hái người nguyên nhân.

Hiện giờ, khoảng cách kia một hồi thánh chiến đã qua rồi đi vạn năm. Mà sở hữu về vạn năm trước kia tràng thánh chiến tin tức còn có chứng minh đều vô ảnh vô tung biến mất, không ai biết vì cái gì, quá trình là như thế nào, kết quả lại như thế nào, giống như chuyện này cho tới bây giờ sẽ không có phát sinh qua giống nhau.

Nhưng mà. Có một cực kỳ trọng yếu căn cứ chính xác minh, thì phải là vạn năm trước đầy đủ mọi thứ đều tiêu thất, hình như là xuất hiện thời không đứt đoạn một loại, muốn tra đầu tra không đến, không ai có thể tiếp xúc cái kia thời kì hết thấy.

Giống như vạn năm trước sở hữu hết thấy đều không tồn tại tại...này thế gian một loại.

Đại hồi lang nói xong liền ngồi ở ghế trên, mặt không chút thay đổi nhìn Trần Dương.

"cư nhiên còn có như vậy truyền thuyết, ta chưa từng có nghe nói qua!" Trần Dương tự hỏi thật lâu, mới vừa rồi trầm giọng nói. Cho dù là hần kiếp trước, cũng căn bản là không có nghe nghe thấy về vạn năm trước trận này thánh chiến một chút ít tin tức.

"nói như thế đến, Địa phủ là cùng nhân gian đối lập?" Trần Dương nghĩ nghĩ hỏi.

"không phải, trong đó quá trình rất là phức tạp, không có ở mặt ngoài đơn giản như vậy!" Đại hồi lang lắc đầu.

"nói như vậy đến, diệt hồn sư chính là Địa phủ sứ giả? Đứng ở toàn bộ nhân loại đối với mặt chính?" Trần Dương trong lòng có một ít kinh hãi, trầm giọng hỏi.

"đương nhiên không phải, tuy rằng người thường đều cho rằng như vậy!" Đại hồi lang lần thứ hai lắc đầu.

"ngươi là làm thế nào biết?" Trần Dương nhìn xem đại hồi lang, mở miệng hỏi nói. Theo giờ khắc này bắt đầu, hần mới chánh thức cảm thấy được đại hồi lang không đơn giản, trước kia hần cũng muốn qua, nhưng mà không có lúc này đây như vậy rõ ràng qua.

"không phải đã nói rồi sao, đây là một cái truyền thuyết, lão tử sống lâu như vậy, khẳng định biết một ít người khác không biết chuyện." Đại hồi lang ngăn người, lập tức tùy ý nói.

Trần Dương trong lòng thầm mắng một tiếng, mỗi một lần vừa nói đến điểm tựa thời điểm, đại hồi lang tổng hội rề ra đề tài, thật sự là làm cho không người nào có thể chịu được, cái loại này trong lòng thực nghi hoặc, lập tức có thể biết một ít chân tướng, rồi lại bị người sinh sôi bóp chết cảm giác, cũng không hơn gì.

Trần Dương đang cực lực áp lực muốn xông lên đi đem đại hồi lang bóp chết xúc động.

"kia Thiên giới, đến tận cùng là không tồn tại?" Trần Dương nhíu mày, lần thứ hai hỏi.

Đại hồi lang xiêm áo bày móng vuốt, người lập dựng lên, một đôi chân trước gác ở sau người, ở trong phòng bồi hồi, chậm rãi nói: "này ta còn thật không biết, kỳ thật ta vẫn đã ở truy tìm, Thiên giới hay không tồn tại, này thế gian, đến tận cùng là có phải có tiên?"

"ngươi nói này hết thấy, cùng diệt hồn sư có gì liên hệ?" Trần Dương hỏi ra mấu chốt.

"mấu chốt ở chỗ này." Đại hồi lang đi tới, đứng ở Trần Dương trước mặt, sắc mặt tịnh trọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 142: Không thể chết già kết cục

" kỳ thật, hiện tại nói cho người những thứ này còn ngôn chi thượng sớm, nhưng mà sớm muộn gì đều là nói, vẫn là hiện tại nói cho người đi." Đại hoi lang trầm giọng nói.

" người nói vô cùng có đạo lý, đem có quan hệ lưỡng giới son mạch tân bí cũng một khối nói cho ta biết đi." Trần Dương trả lời, thần sắc có chút phấn chấn.

" kia không phải người hiện tại có thể biết đến, cấp bậc không đủ." Đại hoi lang quả quyết cự tuyệt.

" vậy người trước kia không phải nói nhầm?" Trần Dương trên trán toát ra nhất đạo hắc tuyến.

" lưỡng giới son mạch, đó là một chỗ cấm địa, trong đó tân bí, lớn đến người không thể tưởng tượng sự tình, cho dù ta cũng chỉ là biết một chút mà thôi, ta chỉ có thể nói cho người, lưỡng giới son mạch bên trong che dấu, có thể là có quan hệ vạn năm trước kia trảng thánh chiến bí mật." Đại hoi lang mở miệng, ngữ không sợ hãi người từ không ngớt.

" người này vẫn là nói vô ích, người vừa mới người đã nói, truyền thuyết lưỡng giới son mạch là vạn năm trước kia trảng thánh chiến di tích, há có thể cùng thánh chiến thoát được liên quan?" Trần Dương bắt đầu dĩ nói, nhưng mà trong lòng đã là có chút chấn kinh rồi.

Kiếp trước, hấn mặc dù là khiếp sợ đại lục kiếm đạo thiên tài, thiên phú có thể so với này kinh diễm muôn đời cường giả, nhưng mà hấn dù sao cũng là một người, quật khởi thời gian quá ngắn, nội tình chi bạc nhược, quả thực không thể tưởng tượng, căn bản là tiếp xúc không đến bậc này kinh thiên đại bí.

Hôm nay đại hoi lang nói, đã phá vỡ trong lòng hấn đối với này thế gian nhận thức, cho dù là không biết lưỡng giới son mạch tân bí, hấn hôm nay thu hoạch cũng vô cùng thật lớn, loại này truyền thuyết, chỉ sợ cũng không có tại người thường trong lúc đó truyền lưu, có tư cách biết đến, chỉ sợ đều là này tồn tại thế gian cực kỳ lâu dài lão gia tộc.

Đây là đại hoi lang chính mồm lời nói, tất nhiên không có giả, tin tưởng đại hoi lang sẽ không nhầm chán như vậy biên cái nói dối đến lừa dối hấn, trừ phi đại hoi lang tự mình biết nói cũng giả, nhưng mà kia hiển nhiên có chút không có khả năng.

Cứ như vậy, Trần Dương trong lòng sẽ có một ít một ít mặt này, trước kia trong lòng một ít hỗn độn mảnh nhỏ, cũng bắt đầu chậm rãi liên tục tới cùng nhau.

Ngàn năm trước, Tiêu Vân thiên phú dị bẩm. Kinh tài tuyệt diễm, nhận được thần bí nhân khiêu chiến, một mình một người tiến vào lưỡng giới son mạch bên trong, cuối cùng tiết Trung Phục vẫn lạc.

Mà khi đó. Chính trực lưỡng giới son mạch linh khí hải triều lúc.

Hơn nửa năm trước, Trần Dương lại tiến vào lưỡng giới son mạch bên trong, giống nhau là lưỡng giới son mạch linh khí hải triều lúc, khi đó, hấn đã phát hiện lưỡng giới son mạch bên trong ẩn tàng rồi một ít bí mật, tại trên bầu trời kia vô tận từ vụ trong, cư nhiên có đại lượng thi thể đối với lưỡng giới son mạch ở chỗ sâu trong thổi đi, cảnh tượng thập phần kinh người, quý dị.

Khi đó, đại hoi lang liền nói cho hấn. Lưỡng giới son mạch linh khí hải triều, đã một cái thiên đại phúc duyên, cũng một cái thiên đại âm mưu.

Mà từ lưỡng giới son mạch xuất hiện tới nay, không ngừng có cái thế cường giả tiến vào trong đó, nhưng lại không một người có thể đi ra. Có lẽ cũng có người đi ra rồi, chính là người khác cũng không biết mà thôi.

Trần Dương sư tôn, cách xa nhau ngàn năm sau lần thứ hai xuất hiện, mục tiêu cư nhiên cũng lưỡng giới son mạch, hơn nữa xem chừng tại lưỡng giới son mạch bên trong bị trọng thương. Trần Dương không thể tưởng tượng, lấy hấn sư tôn tu vi. Cư nhiên ở bên trong đều lấy không đến lợi ích, còn bảo cho hấn ngàn vạn lần không cần đi vào.

Cho dù cho tới nay hấn cũng không biết sư tôn tu vi đến tột cùng đạt tới trình độ loại nào.

Này hết thầy hết thầy, đều chỉ hướng lưỡng giới son mạch, có thể liên tục Trần Dương kiếp trước vẫn lạc, đều cùng lưỡng giới son mạch không thoát được liên quan. Lưỡng giới son mạch đến tột cùng là một cái dạng gì chỗ? Bên trong đến tột cùng có cái gì? Chẳng lẽ thật sự cùng vạn năm trước thánh chiến có quan hệ?

Hơn nữa, vì cái gì này thì thể sẽ bay hướng lưỡng giới son mạch ở chỗ sâu trong? Chẳng lẽ lưỡng giới son mạch ở chỗ sâu trong bên trong có đồ vật gì đó. Cần những thứ này thì thể?

Nghĩ đến đây, Trần Dương trong lòng liền có một ít ngưng trọng, xem ra này trong đó thật sự ẩn chứa một cái kinh thiên đại bí, chính như đại hồi lang lời nói, hẳn hiện tại căn bản là không có tư cách biết.

Có lẽ đại hồi lang chính mình cũng chưa hiểu rõ hết.

Bất quá. Trần Dương có một loại rất mãnh liệt trực giác, thì phải là cái này đại bí, khẳng định có trời lên mặt nước một ngày, mà cái kia thời điểm đi ra chuyện gì, ai đều không thể biết trước, hẳn cũng có một loại cảm giác, hẳn có thể chạy không thoát này thật lớn lốc xoáy, có lẽ sẽ bị vô tình cắn nuốt, cắn nát.

"diệt hồn sư, là một loại cực kỳ thần bí tồn tại, không ai biết bọn hắn vì cái gì xuất hiện, theo vạn năm trước bắt đầu đến bây giờ, đã xuất hiện chín người, mà người chính là thứ chín người, lần trước chúng ta tại lưỡng giới son mạch bên trong ma điện trong, thấy được thứ tám đại diệt hồn sư lưu lại ghi chép, cái kia thời điểm ta cũng rất liên khiếp sợ, bởi vì diệt hồn sư loại này tồn tại chú ý chính là số mệnh, nếu không phải đồng mạch tương truyền, chủ yếu là nhìn không tới có quan hệ mặt khác diệt hồn sư tin tức."

"cái kia thời điểm, ta ngay tại nghi hoặc, đây là vì cái gì?" Đại hồi lang đánh gãy Trần Dương trầm tư.

"hiển nhiên, này hết thảy đều là bởi vì, ta chính là thứ chín đại diệt hồn sư!" Trần Dương gật đầu nói.

"nói đến số mệnh, lão tử nghĩ tới một sự kiện, đây là một cái nghe đồn, không biết là thật sự là giả, nhưng mà đối với người rất trọng yếu!" Đại hồi lang đột nhiên sắc mặt ngưng trọng đứng lên, nhìn xem Trần Dương, trong lúc nhất thời không khí có chút trầm trọng đứng lên.

"nói!" Trần Dương mở miệng, đã trải qua nhiều như vậy rung động, hẳn đã có chút chết lặng.

"bởi vì diệt hồn sư thân mình tức là quý dị, cho nên tại phát triển quá trình bên trong, giai đoạn trước cùng trung kỳ đều thập phần thuận lợi, nhưng mà mỗi một đại diệt hồn sư tới hậu kỳ, lại xuất hiện một ít quý dị hiện tượng, tỷ như nhập ma, nửa ma, điên, hoặc là." Đại hồi lang trầm giọng nói, nói xong lời cuối cùng ngừng lại, nhưng mà ngữ khí cũng rất là không tốt.

"ý của ngươi là, sở hữu diệt hồn sư, đến cuối cùng đều không được chết già?" Trần Dương trong lòng chấn động, chậm rãi hỏi.

"có lẽ đi, nhưng mà ta không thể khẳng định, bởi vì tục truyền nói, sở hữu diệt hồn sư giai đoạn trước còn có thể xuất hiện, nhưng mà tới hậu kỳ, đều biến mất không thấy, không ai biết bọn hắn đi nơi nào, đâu." Đại hồi lang gật gật đầu, lại lắc lắc đầu, hiển nhiên đối với việc này cũng không phải bao nhiêu hiểu biết.

"nói vậy chính ngươi cũng thập phần rõ ràng, diệt hồn sư tuy rằng cường hãn, nhưng mà diệt hồn sư bản nguyên cũng rất khó khăn khống chế, có lẽ tại sinh mệnh đe dọa trong lúc nguy cấp, nó sẽ tiếp nhận thân thể của ngươi, chủ đạo của ngươi ý thức, khống chế linh hồn của ngươi, tuy rằng đây là một loại mình bảo hộ trạng thái, nhưng mà cũng chưa chắc là chuyện tốt."

"mỗi một lần, đều có thể so với nhập ma, ngươi sẽ trở nên không có nhân tính, nắm trong tay không được thân thể của chính mình, giống như là một bàn giết chóc máy móc, cái xác không hồn một loại." Đại hồi lang sắc mặt trầm trọng, dừng một chút, mở miệng hỏi nói: "ngươi có hay không loại này trải qua?"

"có!" Trần Dương theo bản năng gật gật đầu, nghĩ tới trước kia Tiểu Tinh Thần cùng Trần Vũ Hân bị thương lúc cảnh tượng, khi đó hẳn chính là một cái ma quỷ, hoàn toàn khống chế không nổi thân thể của chính mình, chỉ biết là sát sát sát, mất hết tính người.

"có lẽ, đây là mỗi một danh diệt hồn sư đều khó có thể chết già lớn nhất nguyên nhân, bởi vì tới hậu kỳ, xa xa vượt quá nhập ma đơn giản như vậy!" Đại hồi lang tự hỏi một lát, nói ra cách nhìn của chính mình.

"không thể chết già sao?" Trần Dương tự nói một tiếng, trong mắt hiện lên một tia phức tạp quang mang, trong lòng chẳng qua trầm trọng một lát, liền đem trong lòng kia ti vi lo lắng tảo không.

Dù sao, hẳn cũng từng kinh diễm qua, khiếp sợ cả đại lục, hẳn cũng chết qua một hồi, này một đời vốn là kiếm tới, cho dù không được chết già có năng lực như thế nào? Trần Dương không muốn lại đi muốn chuyện này, thuận theo tự nhiên đi.

"họa phúc tương y, tuy rằng diệt hồn sư có chút quý dị, nhưng mà quả thật có rất nhiều lợi ích, diệt hồn sư là nhằm vào linh hồn tồn tại, linh hồn là cái gì? Là một nhân loại bản nguyên, đã không có linh hồn, sẽ không có sinh mệnh."

"diệt hồn sư, có thể cắn nuốt linh hồn, có thể thu thập tàn hồn, cũng có thể chữa khỏi linh hồn, đây là diệt hồn sư biến thái chỗ, bởi vì diệt hồn sư sở hữu hết thảy, đều căn cứ vào trong cơ thể người diệt hồn sư bản nguyên, mà cái kia đồng tây, mới là chân chính thần bí, quý dị, thần kỳ tồn tại, là nó, chủ đạo diệt hồn sư hết thảy."

"ngươi bây giờ còn không có loại năng lực này, chính là bởi vì ngươi còn không có phát triển đến cái kia sự tinh, cũng vô pháp khống chế diệt hồn sư bản nguyên, có lẽ tại không lâu tương lai, ngươi liền gặp phát hiện diệt hồn sư là gì chờ khủng bố, biến. Thái!" Đại hồi lang từ từ nói, hiển nhiên là chứng kiến qua diệt hồn sư khủng bố.

"này ba loại dược liệu, kỳ thật lão tử đã sớm chuẩn bị tốt, chỗ này của ta còn có nhất đạo đan phương, tên là cửu chuyển Hồn Nguyên đan, này đan là

hiếm thấy cô đan, được hiệu đó là có thể tăng cường võ giả tự thân huyết khí, nhưng lại có nhất định xác suất có thể rửa linh hồn."

" vốn ta chính là chuẩn bị cho người thắng hoa linh hồn , hiện tại xem ra, chuẩn bị vừa vặn!"

" cửu chuyển Hỗn Nguyên đan biến thái chỗ ở chỗ này, bởi vì linh hồn, cơ hồ là không thể thay đổi , này trương đan phương, giá trị nhiều vô kể, về phần là thể nào được đến , ta sẽ không nói cho người , những thứ này được liệu lượng, cũng đủ người luyện chế ba miếng cửu chuyển Hỗn Nguyên đan, có lẽ, này mai đan được, có thể trợ giúp người trước tiên nắm trong tay một ít diệt hồn sư thiên phú thần thông." Đại hôi lang xuất ra hể ra ổ vàng cầm bạch, sắc mặt trịnh trọng nói.

Linh hồn, là hết thấy bốn nguyên, bất luận cái gì cùng linh hồn dính vào biên gì đó mặc kệ là công pháp, vũ kỹ, đan dược, binh khí chờ, đều là thượng đẳng hoặc là cực phẩm tồn tại, Trần Dương cũng biết, phàm là có thể thắng hoa linh hồn đan dược, đều là vật báu vô giá, đây là liên tục cái thể cường giả đều muốn cướp đoạt gì đó, mà đại hôi lang cư nhiên có, hơn nữa đã chuẩn bị tốt được liệu.

Trần Dương không biết phải nói cái gì, này hết thấy, không phải riêng một câu cảm ơn có thể đủ trả nợ , đương nhiên , có thể đại hôi lang căn bản là không có khiến hắn trả nợ ý tưởng.

Chỉ này tuyệt đối là thiên đại ân tình, tuy rằng này một người một sói quan hệ không nhỏ, cũng tuyệt đối che dấu không được thứ này giá trị. Trần Dương không biết nên như thế nào biểu đạt, chỉ có thể thật sâu nhìn liếc mắt một cái đại hôi lang.

Đại hôi lang cho hắn nhiều lắm, có thể muốn dùng cả đời đến trả nợ, nhưng mà Trần Dương không đề ý, tin tưởng đại hôi lang cũng tuyệt đối sẽ không để ý.

" người có ba lượt cơ hội, nếu là toàn bộ thất bại, lão tử cũng vô pháp có thể nói!" Đại hôi lang đem đan phương đưa cho Trần Dương, nhẹ nhàng trợn mắt mở miệng nói.

Trần Dương đem đan phương tiếp nhận đến, cẩn thận nhìn thật lâu sau, mới vừa rồi ngẩng đầu lên, lộ ra một cái tươi cười, nói : " có ba lượt cơ hội, ta nghĩ vận khí của ta phải sẽ không như vậy kém!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 143: Âm mưu

Nói tới đây, Trần Dương đôi mắt nhú lại, nghĩ tới thắng cấp ngưng thần cảnh lúc, diệt hồn sư bốn nguyên bên trong phát sinh thần bí dị biến.

Khi đó trải qua, Trần Dương ấn tượng cực kỳ khắc sâu, bởi vì chính là theo cái kia thời điểm bắt đầu, hắn, chân chính biến thành một người khác, một cái xa lạ người, hoặc là nói là một người nhóm nói ma quỷ: diệt hồn sư.

Mặc kệ kiếp trước kiếp này, Trần Dương vẫn đều là độc hành hiệp, hơn nữa hắn chủ yếu ý niệm chính là "Ta mệnh từ ta không do thiên", hắn không tin số mệnh, cho nên kiếp trước hắn tại mười tám tuổi lúc tu vi đột phá tới tụ linh cảnh, thoát khỏi số mệnh nắm trong tay.

Thoát khỏi, câu kia hắn sư tôn từng nói qua trong lời nói: nếu là không thể đem tu vi tăng lên tới tụ linh cảnh, người sống không đến mười tám tuổi.

Nhưng mà tại hắn kiếp này tu vi đột phá đến ngưng thần cảnh, tu vi đến đây một cái cú sốc được sau, trong cơ thể hắn diệt hồn sư bốn nguyên khiến hắn cảm giác được đáng sợ, bởi vì, hết thấy đều vượt qua hắn nắm trong tay, một khắc này, hắn cảm giác hắn không còn là chính mình vận mệnh chủ đạo, hắn nắm trong tay không được vận mệnh của mình, có lẽ liên giống như diệt hồn sư bốn nguyên bên trong truyền ra thanh âm một loại.

Này sở hữu hết thấy, đều có một cái cường đại đến khủng bố lực lượng ở sau lưng thôi động, mà hắn, liền ở vào cái loại này lực lượng trung ương, không thể lui, không thể tránh đi, chỉ có thể dựa theo trước quỹ tích đi tới.

Giống như, hắn sở hữu trải qua đều là một hồi thiên đại âm mưu, chính là hắn kiếp trước quật khỏi, vắn lạc, sống lại, sở hữu hết thấy.

Loại này mất đi đối với chính mình vận mệnh nắm trong tay cảm giác, khiến Trần Dương cực kỳ bất an, tin tưởng không ai sẽ thích cái loại cảm giác này.

Đại hôi lang đã biết hết thấy, Trần Dương đối nó cũng sẽ không lại có giấu diếm, lập tức liền đem ngay lúc đó tình huống nói ra.

"diệt hồn sư, trong thiên địa nhất thần bí tồn tại, bọn hắn đại biểu cho tử vong, đại biểu cho vẫn lạc, bọn họ là linh hồn gắt hái người, có thể cắn nuốt linh hồn chi tinh, nhưng mà sự thật là như thế sao? Vạn vật tương sinh tương khắc. Vật cực tất phản, không có tuyệt đối đích thực để ý, cực sinh hóa tử, cực tử hóa sinh. Sinh tử hai gần bó, diệt hồn sư cả đời phải được trải qua diệt hồn Cửu Biến, mỗi một biến đều giống như thoát thai hoán cốt, đợi đến cực tẫn chi nhật, đó là thăng hoa lúc, bọn hắn, đang đợi người!"

"này sở hữu hết thảy, có phải hay không chính là một hồi từ đầu đến đuôi âm mưu?"

"có phải hay không có phía sau màn bàn tay đen tại thao tác tính mạng của ta quý tích?"

"rốt cuộc là ai đang đợi ta?"

Trần Dương sắc mặt âm trầm xuống dưới, liên tiếp hỏi ra ba vấn đề, hắn có một loại mãnh liệt cảm giác. Có lẽ đại hồi lang sẽ biết một phần.

Giờ phút này, đại hồi lang đã trầm mặc xuống dưới, tại Trần Dương Cường mới vừa nói ra câu kia diệt hồn sư bốn nguyên bên trong truyền ra lời nói sau, nó trong lòng liền "Lộp bộp" một tiếng, hé ra mặt trên tràn đầy che dấu không được rung động chi sắc.

Hiển nhiên. Trần Dương nói chuyện tình hoàn toàn khiếp sợ tới nó.

"chẳng lẽ, truyền thuyết là thật? Bọn hắn thật sự tồn tại?" Đại hồi lang trong lòng tự nói, rất nhanh nó liền trấn định xuống dưới, xiêm áo bày móng vuốt, tùy ý nói: "có lẽ là người suy nghĩ nhiều, diệt hồn sư vốn chính là một loại thực thân bí tồn tại, ta cũng không phải thực hiểu biết. Nhưng mà người phải tin tưởng, thời gian sẽ chứng minh hết thảy, cũng có cội bỏ hết thảy!"

"không nên suy nghĩ nhiều!" Đại hồi lang chia móng vuốt vỗ vỗ Trần Dương bả vai, lập tức đối với ngoài cửa đi đến.

"còn có hai ngày thời gian, người nhanh lên luyện chế đan dược đi." Ngoài cửa, truyền đến đại hồi lang thanh âm.

Trần Dương ngồi ở ghế trên. Thần tình bất đắc dĩ, hắn cảm giác đại hồi lang khẳng định biết những thứ gì, nhưng mà nó không nói, Trần Dương cũng không có biện pháp, cũng không thể đi bức bách này đại chó săn đi? Cho nên hiện tại cũng chỉ có thể nhẫn quyết tâm trong nghi hoặc. Chờ đợi ngày sau cội mở những thứ này câu đố.

"tê!"

Hít sâu một hơi, đem trong lòng khuấy động cảm xúc bình phục xuống dưới, Trần Dương cảm lấy đan phương, bắt đầu cẩn thận nghiền cứu đứng lên, chậm rãi, liền đắm chìm trong đó.

Luyện đan, là một môn cực kỳ cao thâm học vấn, cần uyên thâm tri thức, những thứ này tri thức là đúng chế thuốc cần chú ý khâu nhỏ hiểu biết, còn có đối với mỗi một loại dược liệu công nhận.

Đồng thời, cũng cần đối với chế thuốc kỹ xảo nắm trong tay, đây là một môn kỹ thuật sống, hơn nữa còn là một môn rất nhỏ trí kỹ thuật sống, chế thuốc thì sức lửa đốt nắm trong tay, dược lượng địa tinh chuẩn khống chế, còn có thần thức theo dõi, mỗi một loại đều cần thập phần nắm chắc, khuyết thiếu giống nhau, lại tạo thành luyện đan thất bại kết cục.

Trở thành một gã cao nhất luyện đan sư, không thể so trở thành một gã cao nhất kiếm khách dễ dàng bao nhiêu.

Trần Dương kiếp trước cũng tiếp xúc qua rất nhiều luyện đan phương diện gì đó, cái kia thời điểm hắn thuần túy là vì tăng lên thần trí của mình, kiếp này, gia nhập đến Thần Ma thánh địa sau, hắn cũng thực chú trọng luyện đan này một khối hiểu biết cùng luyện tập, không đơn giản là vì tăng lên thần thức, còn có tâm thần rèn luyện.

Luyện đan là tốt rồi so sách bom, trải qua gian nguy đem đan dược luyện chế thành công giống như là hao hết hết thảy có thể thành công đỡ bỏ một quả bom giống nhau, là đúng tâm thần rất lớn khảo nghiệm, đạt được thật là tốt chỗ sở bất thắng sở, chủ yếu mỗi một danh phẩm giai không thấp luyện đan sư, đều tuyệt đối là tâm thần kiên định, hơn nữa làm việc thập phần trầm ổn cẩn thận người, đây là luyện đan luyện ra thói quen.

Cửu chuyển Hồn Nguyên đan, không phải rất cao phẩm giai đan dược, nhưng mà này cũng không thể đại biểu nó giá trị, tương phản, bởi vì luyện chế loại đan dược này cần ba loại cực kỳ hiếm thấy chủ yếu tài liệu, cho nên loại này đan phương rất sớm trước kia liền thất truyền, không phải ai cũng giống như đại hồi lang như vậy xa hoa, tại lưỡng giới sơn mạch bên trong có cái tiểu biệt thự, trong biệt thự đều là hiếm thấy thiên tài địa bảo.

Tuy rằng Trần Dương hiện tại luyện đan trình độ không phải rất tốt, tại đan linh các cũng là lớp giữa bộ dáng, nhưng mà hắn thắng tại thần thức cường đại, sở hữu kỹ xảo phương diện thiếu thớt, cũng có thể sử dụng kia không lồ thần thức bù lại, cho nên, hắn có lực thành nắm chắc có thể luyện chế thành công.

Nghe đi lên xác xuất thành công đã không tính thấp, nhưng mà Trần Dương thỉnh luyện chế thực là hiếm thấy linh hồn hệ đan dược, cần ba loại tài liệu thả ra lại khiến cho tinh phong huyết vũ thiên tài địa bảo, cho dù là có nhất thành thất bại dẫn, đều phải cẩn thận lo lắng, bởi vì dược liệu thực là dùng một lần thiếu một lần.

Dù là Trần Dương luyện chế ba lượt, thành công hai lần, kia một lần thất bại sở tổn thất dược liệu đều là vô giá, này quả thực chính là phá gia chi tử hành vi.

Trần Dương nhưng thật ra có một loại không sợ hờ biện pháp, thì phải là tìm được lão lăng, khiến lão lăng thỉnh đan linh các Thủ tịch trưởng lão Ngô

Thanh Phong thay luyện chế này cứu chuyển Hồn Nguyên đan, cứ như vậy, tuyệt đối trăm phần trăm xác xuất thành công, sẽ không lãng phí chút dược liệu.

Nhưng mà như vậy khả thi sao? Hiển nhiên là không được .

Không nói trước lão lăng có đáng giá hay không tin tưởng, riêng là xuất ra này ba loại dược liệu còn có này đã thất truyền cổ đan phương đi tìm Ngô Thanh Phong, chính là ngu ngốc hành vi, đây không phải bình thường đan dược, nói không chừng Ngô Thanh Phong thấy được đều phải nhấc ngạt niệm

Cho nên, Trần Dương lúc này đây cũng không thể không làm một lần phá gia chi tử, chỉ cần có thể thành công một lần, cho dù là không có tổn thất .

Nghĩ vậy tam chu trân quý dược liệu có thể sẽ bị lãng phí điều hai phần ba, Trần Dương trong lòng ngay tại lấy máu, nhưng mà hiện tại cũng cố không được nhiều như vậy . Hiện tại luyện chế, thật không phải Trần Dương đối chiến thắng Hàn Lôi không có tin tưởng, mà là hấn đối với diệt hồn sư năng lực thật sự là rất tốt kì , loại này lực hấp dẫn, chỉ sợ không ai có thể không chế .

Khiến Trần Dương nhin nữa vài năm, đợi cho luyện đan trình độ đạt tới cấp đại sư đừng nữa luyện chế, đó là hiển nhiên không có khả năng .

Không thể không nói, luyện đan thật sự thực dễ dàng nghiệm, Trần Dương gian nan đem chính mình suy nghĩ theo kia trương cổ đan phương bên trong đi đi ra, suy tư một lát, liền đối với ngoài cửa đi đến.

Còn có một ít đông tây cần chuẩn bị một chút.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: Thành đan

Một lúc lâu sau.

Giờ phút này chính trực buổi sáng, trời trong nắng ấm, Trần Dương lại một đầu chui vào phòng bên trong, cửa phòng nhắm chặt.

Đại hội lang cùng Vương Cường hai cái canh giữ ở cửa, một người một sói nhàn rỗi nhàm chán, liền bắt đầu cho nhau trêu chọc đứng lên.

Cuối cùng, đại chó săn bị chọc giận, Vương Cường xui xẻo , bị hung hăng tập luyện đứng lên.

Trong lúc nhất thời, ngoài căn phòng vang lên gào khóc thảm thiết âm thanh.

Trong phòng.

Trần Dương khoanh chân ngồi dưới đất, tại hấn trước người bày đặt một cái dược đỉnh, dược đỉnh cả vật thể nước sơn hắc, có màu tím hào quang như ẩn như hiện, ước đầu người lớn nhỏ. Đây phương thuốc đỉnh là trước kia Trần Dương hoàn thành đan lĩnh các Thủ tịch trưởng lão Ngô Thanh Phong nhiệm vụ sau, Ngô Thanh Phong phái người đưa tới.

Này đỉnh tên là Cửu U, là hiếm thấy bảo đỉnh, cho dù là Ngô Thanh Phong bức này Thần Ma thánh địa đan lĩnh các Thủ tịch trưởng lão, trong tay cũng không có vài, có thể thấy được Ngô Thanh Phong ái tài lòng của.

Trần Dương ôm nguyên thủ nhất, ngưng thần tĩnh khí, đem sở hữu tâm thần đều ngưng tụ ở trước mắt đạo này dược đỉnh phương diện, khinh trá một tiếng, hai tay niết nhất đạo huyền ảo ẩn bí quyết, nhất thời kia nắm đen sắc dược đỉnh bắt đầu kịch liệt run rẩy đứng lên, lập tức mạnh mẽ bay đến Trần Dương trước người giữa không trung.

Trần Dương tay phải trong nháy mắt vung lên, nhất đạo bạch trong suốt tử ngọn lửa đánh vào dược đỉnh phía dưới hỏa tào trong vòng.

"rầm lập!"

Kia nhìn như ngón út kích thước nhất đạo tiểu ngọn lửa, đánh tiến Cửu U đỉnh cái đáy sau, lập tức hùng hực bốc cháy lên, giống như là không cái Thiên Hỏa một loại, nhiên chi vô cùng, thủ chi không dứt.

Ngọn lửa cháy lên khoảnh khắc, cả phòng bên trong độ nóng rồi đột nhiên lên cao, trở nên nóng bỏng đứng lên, cho dù không khí đều trở nên cực nóng, giống như trong nháy mắt đi tới tam phúc thiên.

"thương!" Cửu U đỉnh trên đỉnh mở ra, màu tím hào quang bắn ra bốn phía.

Trần Dương sắc mặt bình tĩnh, ẩn đường bên trong kia giống như thủy triều một loại khổng lồ thần thức tuôn ra mà ra, đem Cửu U đỉnh hoàn toàn bao vây lại, cùng lúc đó, phát tay đánh ra nhất đạo hào quang, đem luyện chế cửu chuyển Hỗn Nguyên đan loại thứ nhất được liệu đánh tiến trong đó. Cửu U lớn cái khép lại, bắt đầu luyện chế đứng lên.

Luyện đan, trọng yếu nhất là tinh chuẩn, độ chính xác yêu cầu cao. Cơ hồ đạt tới sai một ly mậu chi ngàn dặm trình độ.

Cho nên, luyện đan người đối với thần thức yêu cầu cực cao, bởi vì cả quá trình đều cần thần thức đến không chế, mặc kệ là được lượng, hoá hầu vẫn là mặt khác, đều cần thần thức đến tinh chuẩn không chế, như vậy mới có thể thuận lợi luyện chế đan được.

Thần thức việt khổng lồ, luyện đan xác suất thành công lại càng cao, phẩm giai cũng càng cao.

Cao siêu luyện đan thuật, chính là Trần Dương hiện tại sử dụng loại này. Bốn mạng chân hỏa rèn luyện, toàn bộ hành trình thần thức không chế, này đối với thần thức còn có tâm thần tiêu hao thật lớn, một loại luyện đan sư căn bản là không thể hoàn thành.

Trần Dương hai mắt khép hờ, thần thức toàn bộ tụ tập tại phía trước trong hư không kia phương bảo đỉnh bên trong. Tại hán bốn mạng chân hỏa "Phệ linh tử hỏa" chích nung xuống, bảo đỉnh trong kia bốn trăm năm long nước miếng ngọc đang thông thả hòa tan, "Phốc xuy, phốc xuy" nổ vang thỉnh thoảng vang lên.

Luyện đan bước đầu tiên, chính là đem được liệu phân chia, đi này bã lưu này tinh hoa, này một bước là có chút dễ dàng .

Nhưng mà bởi vì tài liệu quá mức trân quý, Trần Dương chỉ có thể một gốc cây một gốc cây luyện hóa. Căn bản là không dám duy nhất luyện hóa, tuy rằng có thể căn bản là sẽ không thất bại.

"phốc xuy, phốc xuy!"

Rất nhanh, tại Trần Dương thần thức không chế xuống, phệ linh tử hỏa đem long nước miếng ngọc hoàn toàn luyện hóa, biến thành một đoàn màu xanh biếc chất lỏng, không ngừng mà mạo hiểm bọt khí. Hiên nhiên trong đó còn có một ít tạp chất không thể loại trừ, này cần một ít thời gian, Trần Dương cũng sốt ruột.

Được liệu bên trong tạp chất càng ít, thành đan dẫn lại càng cao, Trần Dương kiên nhẫn vẫn là tốt lắm .

Một khắc chung sau. Kia đoàn màu xanh biếc chất lỏng yên lặng bất động, đồng thời một cổ thấm vào ruột gan mùi thơm ngát lan tràn đi ra, loại thứ nhất được liệu luyện hóa xong.

Trần Dương phân ra nho nhỏ nhất lũ thần thức đem kia long nước miếng ngọc tinh hoa bao trùm, rất xa đặt ở bảo đỉnh rất bên cạnh, tiếp tục bắt đầu luyện chế.

Một canh giờ sau, thẳng dư bốn loại được liệu toàn bộ luyện hóa chấm dứt, Cửu U đỉnh trong, tứ đoàn nhan sắc khác nhau chất lỏng đang lắng lắng nằm ở nơi đó, bị tứ lũ thần thức bao vây lấy, tại hỏa điểm xuống chậm rãi chích nung.

Tuy rằng nhìn qua hết thấy thuận lợi, nhưng mà Trần Dương nhưng vẫn thật cẩn thận, giờ phút này trán của hán trên đã toát ra tinh mịn mồ hôi.

Thoáng ngừng một lát, Trần Dương phát tay xuất ra một cái bình ngọc, tại thần thức không chế xuống bay đến Cửu U đỉnh trên không, trên đỉnh tự động mở ra, theo bình ngọc bên trong tích lạc tứ giọt nãi màu trắng chất lỏng.

Chất lỏng xuất hiện trong nháy mắt, Trần Dương thần thức liền nhất ứng mà lên, đem chất lỏng tròn bao vây, nếu không sẽ bị phệ linh tử hỏa nháy mắt tiêu hủy thành hư vô.

Tại thần thức không chế xuống, kia tứ giọt chất lỏng tích lạc tại được đỉnh trong tứ đoàn được liệu phía trên, nhất thời bạch sắc quang mang chợt lóe, cùng kia tứ đoàn được liệu luyện hóa ra chất lỏng hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ.

"phân!"

Trần Dương mạnh mẽ mở hai mắt, khinh trá một tiếng, Cửu U đỉnh bên trong kia tứ đoàn chất lỏng liền chia lìa tách ra, từng người chia làm tam phần, đây là tam phần cửu chuyển Hỗn Nguyên đan được lượng, hán nhất định phải phân địa tinh chuẩn, một lần một lần luyện chế, nếu không kết quả là đều là công dã tràng.

Đem được liệu chia làm tam phần , lưu một phần tại Cửu U đỉnh bên trong, Trần Dương lập tức xuất ra bốn bình ngọc, đem phân ra bốn loại chất lỏng phân biệt trang lên, nâng tay tại bốn bình ngọc bình khẩu phong trên nhất đạo nhàn nhạt hỏa điểm.

"hô!" Làm xong này hết thấy, Trần Dương dài ra một hơi, nâng tay lau đi mồ hôi trên trán, trong đầu cửu chuyển Hỗn Nguyên đan đan phương chợt lóe mà qua, sờ hữu cần chú ý khâu nhỏ toàn bộ xác định một lần, mới vừa rồi nhắm mắt lại, thần thức toàn bộ bao vây tại Cửu U đỉnh bên trong, bắt đầu được liệu dung hợp.

Luyện đan, phân ba bước, thứ nhất, luyện hóa dược liệu; đệ nhị, thứ hai, dung hợp tinh hoa; đệ tam, đan dược tổ hình.

Đệ nhị, thứ hai bước dung hợp tinh hoa là mấu chốt nhất cũng nhất gian nan một bước, bởi vì đan dược có không luyện chế thành công hoàn toàn ở chỗ này, chỉ cần cần vài loại dược liệu tinh hoa có thể hoàn mỹ dung hợp, như vậy đan dược chủ yếu coi như là thành công nhất hơn phân nửa.

Bởi vì mỗi một loại dược liệu được tính đều không giống với, có ôn hòa, có bá đạo, có cương cường, có thậm chí có độc, đem vài loại bất đồng dược tính dược liệu tinh hoa dung hợp cùng một chỗ, không khác đem nước lửa đặt ở một khối, còn phải khiến song phương hỗ không cần thiết dung giống nhau, cực kỳ khó khăn.

Cho nên, đây một bước thập phần khó khăn, cần đối với thần thức tuyệt đối nắm trong tay lực, tinh chuẩn lực khống chế, thành hoàn mỹ chân chừ cần dung hợp dược liệu lượng, nhiều chia ra thiếu nhất hào lại làm cho thất bại, thậm chí là tạc lỗ.

Cho nên, giờ phút này Trần Dương cực kỳ cẩn thận, thần thức toàn bộ vận dụng đứng lên, khống chế được này tinh hoa, thật cẩn thận bắt đầu dung hợp.

Cảm nhận được lưỡng chủng bất đồng thuộc tính dược liệu tinh hoa chậm rãi đụng chạm đến cùng nhau, phát ra "Xuy lạp, xuy lạp" hoà tan âm thanh, Trần Dương da đầu sẽ có một ít run lên, nhưng mà hắn lại thập phần trấn định, hào không hoảng hốt loạn, một khắc chung sau, đem lưỡng chủng dược liệu hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ.

Tại dung hợp loại thứ ba dược liệu lúc, xuất hiện biến cố, có thể là thần thức lực khống chế không đủ tinh chuẩn nguyên nhân, lưỡng chủng dược liệu vừa chạm vào bính liền lay động một trận sương trắng, tinh hoa bị hòa diễm chích nung thành hư vô.

Trần Dương nhú mày, rất nhanh liền nghĩ thông suốt nguyên nhân trong đó, ghi nhớ này sai lầm sau, xuất ra bình ngọc, đảo ra trước kia tồn ở dưới tinh hoa, lần thứ hai bắt đầu dung hợp dược.

Có trước kia giáo huấn, lúc này đây dung hợp không có xuất hiện cái gì vấn đề, một khắc chung sau lưỡng chủng dược liệu hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ.

Kế tiếp là loại thứ ba, đệ tứ loại, kỳ tích một loại thuận lợi hoàn thành, không có chút nào trở ngại, Trần Dương cũng không có nghĩ đến cư nhiên sẽ như vậy thuận lợi, một hơi đã đem bốn loại dược liệu dung hợp ở lại cùng nhau, nói không tốt là vận khí vẫn là thực lực.

Cửu U đình trong, bốn loại tinh hoa dung hợp cùng một chỗ, đã hình thành một cái bất quy tắc viên châu thể, phương diện toàn bộ là gồ ghề, có chút khó coi, Trần Dương thần thức khống chế phệ linh tử hỏa bắt đầu tăng lớn hoá hầu, tại hòa diễm rèn luyện trong, kia viên châu thể chậm rãi biến dạng, cuối cùng biến thành một viên ngón cái lớn nhỏ đan dược, nở rộ nhẹ hào quang, có chút viên dung, đan dược mặt ngoài cái hố, hãm đã thiếu rất nhiều.

Một cỗ nhàn nhạt mùi thuốc theo dược đình bên trong truyền ra, nghe liền làm cho người ta sáng khoái tinh thần, liên tiếp hai canh giờ chế thuốc mang đến mỗi một cảm đều trở thành hư không.

Kia màu xanh nhạt đan dược tại Cửu U đình bên trong chậm rãi xoay tròn, đang tiến hành cuối cùng hoàn mỹ tổ hình.

Trần Dương yên lòng, một bên thao tác thần thức khống chế phệ linh tử hỏa tiến hành cuối cùng rèn luyện, một bên tự hồi vừa mới luyện đan bên trong thể ngộ đến kinh nghiệm còn có bí quyết, cứ như vậy, thời gian từng giọt từng giọt xẹt qua.

Người thứ ba canh giờ đã qua sau, Cửu U đình bên trong, kia cửu chuyển Hồn Nguyên đan đã hoàn toàn thành hình, mặt ngoài vô cùng quang hoa, mượt mà, nở rộ nhàn nhạt thanh quang, tản ra mê người mùi thuốc, đang bên trong quay tròn xoay tròn.

"thương!"

Cửu U đình trên đỉnh mở ra, ngón cái lớn nhỏ đan dược bay ra, Trần Dương nâng tay đem thu vào bình ngọc bên trong, khoe miệng lộ ra một tia mỉm cười.

Lúc này đây luyện đan quá trình vẫn là có chút thuận lợi, nguyên bản Trần Dương làm xấu nhất tính toán chính là thất bại hai lần, thành công một lần, nhưng không có nghĩ đến thất bại một lần, lần thứ hai cư nhiên tự thành công, đây chính là tin tốt lành, tiết kiệm chia ra cửu chuyển Hồn Nguyên đan dược liệu tinh hoa.

Nếu đã luyện chế thành công, Trần Dương cũng không tính toán luyện nữa đi xuống, kế tiếp hắn phải xác định có hay không vận khí tốt như vậy.

Đem Cửu U đình thu hồi, Trần Dương vẫn chưa đứng dậy, mà là tiếp tục khoanh chân ngồi ở chỗ kia, đã tọa khôi phục đứng lên, một canh giờ sau, hắn mở hai mắt, xuất ra cửu chuyển Hồn Nguyên đan, không chút do dự ngửa đầu nuốt đi xuống.

Chương 145: Di chứng

Đan được vào miệng tức hóa, hóa thành nhất đạo cam lưu theo yết hầu lưu tiến tứ chi trăm mạch, một cỗ thanh lương cảm giác truyền khắp toàn thân.

Ngay sau đó, Trần Dương mạnh mẽ trợn to hai mắt, nguyên bản trong suốt đôi mắt cư nhiên biến thành nước son màu đen, giống như là nhất đạo trống rỗng một loại, một mảnh nước son hắc, không có bạch nhãn, không có một tia sinh cơ.

Lập tức, rất nhanh hồi phục bình thường, lại biến hóa, lại bình thường, như thế lặp lại vài lần, hoàn toàn khôi phục bình thường.

Trong cơ thể chỗ bưng, diệt hồn sư bốn nguyên hóa thành nguyên đan như là bị kích thích một loại, mạnh mẽ một trận co rút lại, lập tức kịch liệt xoay tròn đứng lên, đem này tiến vào tứ chi trăm mạch bên trong cửu chuyển Hỗn Nguyên đan được lực đều cắn nuốt, như là một cái hắc động một loại, chậm rãi xoay tròn, không ngừng co rút lại.

Cùng lúc đó, một cỗ quái dị cảm giác tập đề bụng đầu.

Trần Dương nhũ mảy, tại hắc bên trong não hải, hiện lên nhất đạo hình ảnh, thật sâu rung động tới tim của hắn.

Đó là một mảnh Hồng hoang mặt đất, nhất đạo cả vật thể nước son hắc bóng người trôi nổi trên không trung, bàn tay to vung lên, một cỗ lực lượng vô hình liên khuếch tán đi ra ngoài, phía dưới thổ địa trên tụ tập đại lượng nhân loại.

Kia lực lượng vô hình nơi đi qua, những người này giống như lúa mạch giống nhau từng mảnh từng mảnh rồi ngã xuống, giống như kia lực lượng vô hình là từ thân cái liềm, đang vô tình gặt hái bọn hắn sinh mệnh.

Mà những người này một đám sắc mặt điên cuồng, cũng không có kháng cự loại hành vi này, giống như, những người này đều là điên cuồng khác. Giáo. Đồ, mà kia không trung bóng người chính là bọn họ tối cao tín ngưỡng một loại.

Là như thế cam tâm tình nguyện?

Không trung đạo kia bóng đen tay phải nhất hấp, nhất thời đầy trời nửa trong suốt hồn thể bị hắn hít vào trong lòng bàn tay, hóa thành một viên quang cầu, bị hắn thu vào một cái bình ngọc bên trong.

Hình ảnh đến vậy chấm dứt, mà Trần Dương cũng mở hai mắt ra, cửu chuyển Hỗn Nguyên đan được lực đã bị toàn bộ cắn nuốt, luyện hóa thất thất bát bát, mà hắn thân mình nhưng không có cái gì quá lớn cảm giác, chính là cảm thấy được, hắn giống như có thể thao tác diệt hồn sư bốn nguyên trong đó một phần nhỏ.

Diệt hồn sư bốn nguyên thực sự không phải là một cái chinh thể. Có rất nhiều khối, trước kia hắn không thể thao tác, hiện tại, hắn có thể thao tác trong đó một cái rất nhỏ rất nhỏ khu vực. Mà cái kia khu vực đang lập lòe nhàn nhạt đen bóng sáng bóng.

"ta vừa mới chứng kiến chính là cái gì?"

"là diệt hồn sư sao?"

"hắn đang làm cái gì? Tại gặt hái những người này sinh hồn? Bọn hắn vì cái gì không phản kháng? Vì cái gì như vậy điên cuồng? Phía sau tiếp trước?" Trần Dương vươn người đứng dậy, cũng không có quá nhiều hưng phấn cảm giác, nói một mình rất lâu, mới vừa rồi mở cửa đi rồi đi ra ngoài.

Tâm tình của hắn có chút trầm trọng, theo tu vi đề cao, đi được càng xa, hắn hiểu biết lại càng nhiều, hiển nhiên, diệt hồn sư con đường này cũng không tốt đi.

"thế nào? Thành công sao?" Nhìn thấy Trần Dương đi tới, đại hôi lang vội vàng vọt đi lên. Có chút không yên hỏi, nó cũng không có bao nhiêu nắm chắc.

Lúc này đã là nguyệt trên trong thiên, Vương Cường nằm sấp trên bàn đá vù vù ngủ nhiều, còn tại nói cái gì đó nói mớ.

"thành công!" Trần Dương gật đầu.

"vậy là tốt rồi!" Đại hôi lang gật gật đầu, yên tâm.

"rầm lập!" Trần Dương đi đến trong viện. Tay phải nâng lên, trong lòng vừa động, một cỗ lực lượng kì dị liên theo diệt hồn sư bốn nguyên bên trong vọt ra, khuếch tán tại sân trong, nhất thời, một cỗ ám áp cảm giác liên truyền khắp cả tiểu viện.

Loại cảm giác này thực kỳ diệu, hình như là con mẹ nó bàn tay tại âu yếm. Cảm giác cả người đều ngấm mình ở ôn tuyền trong một loại, cũng không

muốn nhúc nhích, từng đạo lực lượng thần bí theo mở ra lỗ chân lông hướng ở trong thân thể chui, đại hội lang thoải mái thiếu chút nữa thân. Ngâm ra tiếng, tứ ngã chông vó nằm trên mặt đất, đôi mắt híp lại. Còn tại đảo xem thường, hiển nhiên quá sung sướng.

Mà Vương Cường lại không ngừng chảy nước miếng, trạng thái không thể so đại hội lang rất nhiều thiếu.

"hừ!" Đột nhiên, Trần Dương kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt xám trắng. Nâng tay triệt hồi kia lực lượng thần bí, thân thể lao đảo lui về phía sau mấy bước, ngã ngồi ở tại ngoài cửa phòng trên thềm đá.

Một cổ khủng bố run rẩy cảm theo hấn chỗ bụng truyền đến, nháy mắt lan tràn toàn thân, giờ phút này Trần Dương cả người co rút, tựa như đột nhiên chứng động kinh phát tác một loại, vài lần thở sau mới vừa rồi chuyển biến tốt đẹp, thân thể rất nhỏ run rẩy, một cổ không thể nói rõ trống rỗng cảm giác theo sâu trong linh hồn truyền đến.

Đây là thi triển diệt hồn sư thiên phú thần thông di chứng!

"tiểu tử, ngươi làm sao vậy?" Đại hội lang lúc này mới hồi phục tinh thần lại, chứng kiến cả người phát run sắc mặt tái nhợt Trần Dương, lập tức cực kỳ hoảng sợ kêu lên.

"dương ca!" Vương Cường cũng tỉnh, trong lúc nhất thời không biết rõ ràng trạng huống, nhưng lại thấy được Trần Dương trạng thái, tự nhiên lo lắng kêu to.

Hai người nhanh chóng xông tới, chỉ thấy lúc này Trần Dương sắc mặt hơi chút tốt một ít, chỉ vẫn là có chút rất nhỏ thờ dốt.

"không có việc gì!" Trần Dương khoát tay áo, liên tục thở sâu vài lần, mới vừa rồi mở miệng nói.

"tại sao có thể như vậy? Vừa mới đã xảy ra cái gì? Ta cảm giác cả người ảm áp, giống như có dùng không hết khí lực." Vương Cường thở dài nhẹ nhõm một hơi, gãi gãi đầu, nghi hoặc hỏi, lập tức đứng lên, hung hăng đối với không khí đánh mấy quyền, bị bám liên tiếp khí bạo âm thanh.

"ngươi dương ca gần nhất tân luyện một môn vũ kỹ, là có thể chữa khỏi linh hồn, linh hồn của ngươi đã tại vừa mới bỏ khuyết." Đại hội lang lập dài hé ra mặt, không kiên nhẫn nói.

"ta linh hồn bỏ khuyết"

"đôi! Nói đúng là nguyên bản ngươi là cái linh hồn không được đầy đủ gốc tử, hiện tại linh hồn của ngươi đầy đủ, ngươi ngày sau võ đạo con đường khẳng định so lúc trước càng thêm lâu dài!" Vương Cường còn chưa nói hoàn, đã bị đại hội lang đánh gãy, tiếp tục nói: "ngươi hiện tại nhanh chóng tu luyện, không cần lãng phí ngươi dương ca một phen khổ tâm!"

"tốt 嘞!" Vương Cường hưng phấn gật gật đầu, vọt vào phòng bên trong.

"thế nào? Tại sao có thể như vậy?" Vương Cường đi rồi, đại hội lang sắc mặt ngưng trọng hỏi.

"có thể là vừa mới được đến loại lực lượng này, không thể khống chế, một khi thi triển, liền toàn bộ sử dụng đi ra, ta cảm giác ta linh hồn đều bị bót thì giờ, một trận trống rỗng!" Trần Dương hữu khí vô lực nói.

"thượng thiên thật là công bình, diệt hồn sư có được khủng bố như thể năng lực, nên cũng muốn trả giá một ít đại giá." Đại hội lang sắc mặt âm trầm, tự hỏi rất lâu, mới vừa rồi lần thứ hai nói: "xem ra, truyền thuyết là thật, có thể diệt hồn sư không thể chết già, cùng này cũng không thoát được liên quan!"

"hắn là đi." Trần Dương gật đầu, suy tư một lát, mới nhẹ giọng nói: "nghĩ đến chỉ cần nhiều hơn luyện tập, đã khống chế năng lực này sau, phải sẽ tốt rất nhiều."

"ân, vừa mới cũng ngươi duy nhất đem chứa đựng loại năng lực này toàn bộ dùng xong rồi, bằng không sẽ không như thế, chỉ cho dù ngươi khống chế được số lượng đến, quanh năm suốt tháng tích lũy xuống dưới, cũng không có thể khinh thường a." Đại hội lang lo lắng nói.

"loại năng lực này, ngươi cảm thấy được ta sẽ thường xuyên sử dụng sao?" Trần Dương nhếch miệng cười, môi đều khô nứt.

"cũng, ngươi cũng không phải chứa cứu thế, cũng không thể nhìn thấy một người, liền làm cho người ta gia linh hồn chữa khỏi đi?" Đại hội lang cười hắc hắc, yên lòng.

"đúng rồi, ngươi hiện tại cái dạng này, còn có thể không thể tham gia ngày một quyết chiến?" Đại hội lang đột nhiên mở miệng, nghĩ tới ngày một chiến đấu.

"không ngại, này chính là diệt hồn sư bản nguyên lực lượng duy nhất tiêu hao quá độ, thực lực của ta, cũng không phải dựa vào diệt hồn sư bản nguyên, cho nên đối với ta không có ảnh hưởng, tu dưỡng một đêm phải sẽ không có đáng ngại." Trần Dương tự hỏi một lát, mới vừa nói nói.

"tốt, kế tiếp một ngày một đêm ngươi tốt điều tức, chuẩn bị nghênh đón ngày một quyết chiến!" Đại hội lang nói một câu, liền đứng dậy đi đến bàn đá bên cạnh ngồi xuống.

Trần Dương khẽ gật đầu, lại thở sâu một lần, mới vừa rồi đứng dậy, xoay người đi vào phòng bên trong.

Cùng lúc đó.

Luyện khí phong trường lão ở lại khu vực ở chỗ sâu trong, nhiều ngày không thấy lão lăng còn có Thủ tịch trường lão Đoạn Thiên Hồi, hai người sắc mặt khẽ biến theo chỗ ở bên trong lao ra, nháy mắt liền tới đến Trần Dương ở lại khu vực này trên không, ngự không mà đứng, hai người thân ảnh tại sáng tỏ Nguyệt Huy chiếu rọi xuống, có vẻ phá lệ thần bí.

"ngươi vừa mới cũng cảm nhận được?" Lão lăng mở miệng, ngữ khí trầm thấp.

"đúng vậy, Các chủ đại nhân, kia cổ yếu ớt lực lượng theo này mảnh cấp thấp đệ tử ở lại khu truyền ra, rất kỳ quái!" Đoạn Thiên Hồi mở miệng, nhíu mày.

"vậy là cái gì lực lượng?"

"đó là linh hồn lực lượng!" Lão lăng sắc mặt có chút ngưng trọng nói.

"linh hồn lực lượng?" Đoạn Thiên Hồi kinh hô một tiếng, có chút khó có thể tin, lập tức nói: "nơi này là cấp thấp đệ tử ở lại khu, thế nào có thể sẽ có linh hồn lực lượng truyền ra? Đây chính là thuộc hạ đều không thể đề cập lĩnh vực?"

"chẳng lẽ ngươi đã quên, nơi này còn có một người tên là Trần Dương tiểu tử?" Lão lăng nếu có chút thâm ý mở miệng, trong ánh mắt tinh quang lập lòe, nhìn không ra vừa mừng vừa lo.

"thuộc hạ hồ đồ, thực là, cho dù là Trần Dương cũng chưa chắc đi?" Đoạn Thiên Hồi vỗ tay một cái chưởng, lập tức nghi hoặc nói.

Lão lăng liếc mắt một cái Đoạn Thiên Hồi, sau lập tức câm miệng, lão lăng ánh mắt chớp động, nhẹ giọng lầm bầm: "nếu là tiểu tử đó, chúng ta đây muốn một lần nữa phỏng chừng hắn giá trị, cho dù, ta đã đem có thể cho toàn bộ đều cho."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Khúc nhạc dạo

Ngày thứ ba, sáng sớm.

Ánh sáng mặt trời mới lên, thứ nhất lù ánh mặt trời theo ánh bình minh bên trong nhô đầu ra, giống như nhất lữ tuệ quang xẹt qua mặt đất.

Trong thiên địa tản ra bùng bùng sinh cơ, nồng đậm thiên địa linh khí làm cho người ta sáng khoái tinh thần, mà yên tĩnh một đêm luyện khí các cơ hồ là ở thái dương dâng lên khoảnh khắc liền sôi trào đứng lên, cả luyện khí phong lên tới chỗ đều là tiếng nghị luận, giống như thủy triều một loại, đem nơi này bao trùm.

Cơ hồ là sở hữu luyện khí các đệ tử, đều buông xuống trong tay chuyện tình, mặc kệ ngươi là tại luyện khí, tại tu luyện, đang ngủ, hoặc là làm cái khác, cơ hồ đều là tại cùng thời gian đình chỉ, như là trước đó thương lượng tốt một loại, toàn bộ đối với luyện khí đỉnh núi bộ luyện võ quảng trường đi đến.

Mỗi một mặt người trên biểu tình đều không giống với, nhưng lại có một điểm giống nhau, bọn hắn đều thực hưng phấn, bởi vì hôm nay, là luyện khí các là tối trọng yếu ngày, hôm nay có một hồi quyết chiến, chiến đấu kết quả, trực tiếp quan hệ đến tương lai Đại sư huynh ngai vàng thuộc về.

Mà còn không phải điểm tựa, điểm tựa là chiến đấu người, thật sự ra ngoài bọn hắn dự liệu.

Đưa ra khiêu chiến, là bọn hắn cho tới nay Đại sư huynh Hàn Lỗi, này theo thói thê các chuyển tới được họ khác người, nhưng mà cho dù như thế, Hàn Lỗi vẫn là tại trong khoảng thời gian ngắn dùng thực lực tuyệt đối, khuất phục nhất đại bộ phận luyện khí các đệ tử, ổn định luyện khí các Đại sư huynh ngai vàng.

Tuy rằng cũng có rất nhiều người đối này có ý kiến, nhưng lại không người dám nói ra, cho tới nay, Nhị sư huynh Lí Hướng Bắc đều là Đại sư huynh ngai

vàng mạnh mẽ người cạnh tranh.

Nhưng mà thế sự khó liệu, thượng thiên thường thường thực thích cùng mọi người hay nói giỡn, nguyên bản có hi vọng nhất cạnh tranh Đại sư huynh ngại vàng Nhị sư huynh chiến bại, từ nay về sau biến mất ở tại chúng đệ tử tầm mắt bên trong, một cái nguyên bản bọn hắn suy nghĩ không đến tiểu nhân vật vọt ra, giống như một chổi mất hắc mã. Ngang trời xuất thế, chấn kinh rồi cả luyện khí các.

Người kia, tên gọi Trần Dương.

Trần Dương, Sở quốc một cái biên cảnh chi thành đi tới tiểu nhân vật. Mặc dù đang ở Giang Ninh thành bên trong là trẻ tuổi đệ nhất nhân, nhưng mà đi vào Thần Ma thánh địa lại cái gì cũng không phải, chính là một tân nhân, một cái thái điều.

Người như vậy, Thần Ma thánh địa bên trong sở bất thắng sở, ai đều không có nghĩ đến, như vậy một người, có thể đi đến hôm nay này một bước.

Quay đầu chuyện cũ, này hơn nửa năm đến, Trần Dương thái độ làm người cho tới nay đều thập phần im lặng. Nhưng mà xử sự nếu không phải một loại cao điệu, vừa tiến đến trụ giữ Văn Chính, khiêu khích Nhị sư huynh Lí Hưởng Bắc, cùng Tản trưởng lão đối kháng qua, chiếm được Thủ tịch trưởng lão Đoan Thiên Hồi xem trọng.

Nhưng lại điều. Diễn luyện khí các tiếng tăm lừng lẫy phi thiên Tiểu ma nữ. Bạo lực thanh giao tiểu la lệ.

Làm nhiều như vậy tại luyện khí các bên trong không thể làm chuyện, người ta bạn thân cuối cùng vẫn là rành rành một chút việc đều không có. Cho dù nơi này rất nhiều việc cũng không phải xuất phát từ hắn bốn ý, hắn cũng xuất phát từ mình bảo hộ một loại hành động bất đắc dĩ.

Để cho bọn hắn giật mình chính là, người này cuối cùng cùng Đại sư huynh Hàn Lỗi làm trên .

Đại sư huynh ý vị như thế nào? Là nhất các đệ tử bên trong, địa vị cao nhất tồn tại, có chút thời điểm, Đại sư huynh một câu thậm chí có thể quyết định một gã đệ tử ngày sau tiền đồ. Cho nên rất nhiều đệ tử mới có thể đối Hàn Lỗi vừa hận vừa sợ.

Nhưng mà này tên là Trần Dương bạn thân, cuối cùng vẫn là một chút việc đều không có, tại Hàn Lỗi bốn phía trả thù xuống, sống cao như vậy điều, như vậy tiêu sái, như vậy có tư có vị. Đang cùng lí kiến thi đấu luyện khí lúc, thần bí Các chủ đại nhân cư nhiên đều vì tiểu tử này ra mặt.

Càng làm cho người cảm thấy được phát rò là, luyện khí các nhất hại, phi thiên Tiểu ma nữ có vẻ như đã yêu Trần Dương.

Các chủ đại nhân có vẻ như muốn nhận Trần Dương là đóng cửa đệ tử.

Mặt khác vài phần các Thủ tịch trưởng lão đều đối Trần Dương chia cảnh ô-liu, khóc hô thành Trần Dương gia nhập bọn hắn thế lực.

Này con mẹ nó làm cho người ta sống thế nào?

Hắn tiện tay luyện chế một phen nhìn qua chính là phá đồng lan thiết cái gọi là trường kiếm. Bị mặt khác vài phần các Thủ tịch trưởng lão tranh nhau muốn đoạt lấy mua trở về, cuối cùng vẫn là thánh kiếm các Thủ tịch trưởng lão Lí Thiên Nam thành công , nhưng mà hắn cũng trả giá thật lớn đại giá, dùng tiến vào thánh kiếm các kiếm trận điều kiện này trao đổi tới.

Nghe nói, Trần Dương kia đem phá đồng lan thiết hiện tại đang thánh kiếm các cung rất, rất nhiều đệ tử đều đi chiêm ngưỡng, sách sách lấy làm kỳ.

Cái gì gọi là ngưu x? Cái gì gọi là truyền kỳ? Cái gì gọi là hung hăng càn quấy?

Trước kia những thứ này luyện khí các đệ tử cũng không biết, nhưng mà từ Trần Dương xuất hiện sau, bọn hắn giống như mà bắt đầu hiểu biết , cuối cùng hoàn toàn hiểu được, này con mẹ nó đây là a, đây là ngưu x a, đây là truyền kỳ a, đây là hung hăng càn quấy a.

Làm người nếu có thể pha trộn đến nước này, cũng không uổng cuộc đời này .

Kỳ thật rất nhiều luyện khí các đệ tử trong lòng đều có một loại cừu phú tâm lý cùng ghen tị tâm lý, bọn hắn nguyên bản tại từng người thành trì, gia tộc, kia nhất phương lĩnh vực cũng tiếng tăm lừng lẫy thiên tài, cũng mọi người hâm mộ tuân kiệt, nhưng mà tới Thần Ma thánh địa bên trong sau, bọn hắn trở nên miễn nhiên mọi người hĩ, mười năm năm tháng tới luyện, làm cho bọn họ đã sớm mất đi làm một thiên tài vốn có nhuệ khí còn có ngạo khí.

Bọn hắn bị quên đi lâu lắm, bị ức hiếp lâu lắm, đã quên, bọn hắn đi vào Thần Ma thánh địa là vì cái gì.

Nhưng mà đột nhiên có một ngày, một thiếu niên xuất hiện , thiếu niên này cùng bọn chúng giống nhau, đến từ một cái xa xôi thành nhỏ, cũng thảo cái cấp hoạn nạn huynh đệ, nhưng chính là này hoạn nạn huynh đệ lại nở rộ ra rực rỡ sáng rực, giống như một viên sao chói xẹt qua luyện khí các không trung, chiếu sáng bọn hắn.

Bọn hắn bắt đầu điên cuồng, bọn hắn trong cơ thể sớm đã biến mất nhuệ khí cùng ngạo khí bắt đầu chậm rãi sống lại, vì cái gì Trần Dương có thể làm được chúng ta làm không được? Chúng ta cũng thiên tài, người ta có thể làm được , chúng ta giống nhau có thể làm được.

Hiện tại, tất cả mọi người bị Trần Dương cuốn hút, một cỗ cuồng đại tu luyện gió lốc thổi quét cả luyện khí các, cho dù ngày thường gian rất lười người, cũng có thể chịu khổ mấy ngày mấy đêm không ngủ không nghỉ, đây là con bướm hiệu ứng, mà Trần Dương, chính là cái kia người cầm đầu.

Tại bọn hắn xem ra, Trần Dương chính là bọn họ những thứ này thảo cái đại biểu, Trần Dương chiến thắng Lí Hưởng Bắc còn có kế tiếp muốn chiến đấu

Hàn Lỗi, đều là bóc lột bọn hán ác nhân, cho nên, đại bộ phận mọi người bắt đầu ủng hộ Trần Dương, bọn hán cảm thấy được, có lẽ Trần Dương làm bọn hán Đại sư huynh càng thích hợp.

Cho nên, sáng sớm, sở hữu luyện khí các đệ tử hứng thú phản đối với luyện võ quảng trường tiến đến, có thậm chí kích động một đêm không có ngủ thấy, hôm nay, như thế nào một hồi ý nghĩa trọng đại chiến đấu, kết quả có thể thay đổi rất nhiều người vận mệnh, bọn hán hy vọng lại chứng kiến kỳ tích, chứng kiến, chuyên thuộc loại Trần Dương sáng tạo ra, tạo ra tới kỳ tích.

Cùng lúc đó, luyện khí phong bốn phía trên bầu trời cũng xuất hiện rất nhiều thân ảnh, đại bộ phận ngự kiếm mà đến, đi vào giữa sườn núi, liền đi bộ hướng về đỉnh núi đi đến, những thứ này đều là mặt khác phân các đệ tử, bọn hán cũng muốn nhìn xem, này Trần Dương có không xông qua hán tại luyện khí các này cuối cùng, cũng là tới trọng yếu một cửa.

Lúc này, luyện khí các quảng trường phía trên, đã tụ tập đại lượng đệ tử, đều ở kích động nghị luận cái gì.

Phùng Tiểu Huyền, Trương Ngọc phong, Cao Lập Đồng ba người đã sớm đi vào, ở chỗ này chờ hậu bọn hán phân các Thủ tịch trưởng lão đến.

Phi thiên Tiểu ma nữ Lăng Vũ Huyền cũng đã đi tới, chính hoàng lôi quang từ thanh giao cổ, hoàng sau thẳng mắt tròn trắng, thiếu chút nữa miệng sùi bọt mép.

Ngoài dự liệu chính là, Lí Hường Bắc cư nhiên cũng đến đây, liền đứng ở đám người ngoại, một người cô đơn đứng, rất lâu không thấy, hán thân hình gầy yếu rất nhiều, trên mặt dài đầy hỗn độn hồ tra, hiển nhiên trong khoảng thời gian này ngày qua cũng không phải tốt lắm, dĩ vãng nhuệ khí biến mất không thấy.

Rất nhiều đệ tử chứng kiến hán cái dạng này cũng không biết nên nói cái gì, muốn đi an ủi, nhưng mà chứng kiến hán lạnh lùng biểu tình lại dừng lại không tiến, do dự trong lúc đó vẫn là quyết định không hề đi kích thích hán.

Lí Hường Bắc đối này cũng không để ý chút nào, hán hôm nay tiến đến, chính là muốn nhìn xem, Trần Dương có không chiến bại Hàn Lỗi, giải quyết xong hán mười năm đến duy nhất tâm nguyện.

Những người khác, hán không nghĩ quản, cũng không có để vào mắt, hán hiện tại, chính chuyên tâm tu luyện, mặc kệ mặt khác.

Bên kia, Lưu Long mang theo hơn mười người đệ tử cũng đi tới luyện võ quảng trường bên cạnh, những người này đều là sắp sáng lập bang phái chủ lực đệ tử, đã nhiều ngày đến Lưu Long một mực cùng với đệ tử của hán liên hệ, tiếp xúc, rất nhiều người đều ý động, nhưng mà Hàn Lỗi khiêu chiến thư, lại ngăn trở bọn hán ý tưởng.

Rất nhiều người bắt đầu đồng ý, do dự, đều ở xem hôm nay trận chiến đấu này kết quả.

Có thể nói, Trần Dương bang phái thế lực có không sáng lập thành công, hôm nay trận chiến đấu này kết quả tới quan trọng yếu.

Không bao lâu, luyện khí các Thủ tịch trưởng lão Đoạn Thiên Hồi ngự không mà đến, đã rơi vào khán đài phía trên, lập tức lại là vài đạo tiếng xé gió, đan lĩnh các Thủ tịch trưởng lão Ngô Thanh Phong, trấn ma điện Thủ tịch trưởng lão Cuồng Chiến, thối thể các một gã thay thế Thủ tịch trưởng lão Lô Chấn tề trưởng lão, thánh kiếm các Thủ tịch trưởng lão Lí Thiên Nam dắt tay nhau mà đến, nhao nhao ngồi xuống.

Đoạn Thiên Hồi hướng về phía mấy người chấp tay, lập tức mấy người bắt đầu thấp giọng tâm tình đứng lên.

Theo thời gian trôi qua, một khắc chung sau, sở hữu luyện khí các đệ tử toàn bộ đến đông đủ, đều ở kích động chờ đợi, chờ đợi trận này quyết chiến tiến đến.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Hung hăng càn quấy ngang ngược

"ô ô ô!"

Đột nhiên, một trận chói tai khí bạo tiếng vang lên, tại đây ồn ào luyện võ quảng trường phía trên đều nghe rành mạch, xa xa phía chân trời một người ngự khí mà đến, kéo kinh người khí tràng, son hô hải khiêu một loại vọt lại đây, theo đông đảo luyện khí các đệ tử trên đỉnh đầu trực tiếp bay qua, đã rơi

vào khán đài phía trên, đúng là luyện khí các Đại sư huynh Hàn Lỗi, cực độ hung hăng càn quấy

Hắn hướng khi đi tới kéo kinh phong, như là cuồng phong thổi mở sóng biển một loại, đem rất nhiều đệ tử thổi người ngã ngựa đổ, tốt điểm trên người quần áo cũng đều bị thổi phiêu lên, tóc lại ở trong gió hỗn loạn.

Như vậy hành động, thật là không lễ phép, nhưng mà Hàn Lỗi hiện tại uy danh chính thịnh, rất nhiều đệ tử cũng đều là giận mà không dám nói gì, chỉ có thể mạnh mẽ áp lực trong lòng kia cổ hỏa, cùng đợi Hàn Lỗi bị đánh bại nháy mắt đem chỉ thích phóng đi ra.

Nhưng mà càng nhiều đệ tử liền khiếp sợ, bởi vì này loại khí thế quá mức dọa người, chỉ sợ đã vượt qua luyện khí các đệ tử giới hạn.

Đứng ở khán đài phía trên, Hàn Lỗi hai tay thả lỏng phía sau, nhún mảy, nhìn chung quanh cả luyện võ quảng trường, đối với loại kết quả này rất là vừa lòng, không được nhếch lên khóe miệng.

Kỳ thật này lên sân phương thức là Hàn Lỗi cố ý làm vào, ngày gần đây đến Trần Dương thanh danh đuổi dần dâng lên, mơ hồ gian có siêu việt khí thế của hắn, cho nên hắn mới nghĩ ra biện pháp này, uy hiếp một chút những thứ này không biết điều luyện khí các đệ tử, làm cho bọn họ biết ai mới là bọn họ Đại sư huynh.

Không thể không nói, Hàn Lỗi chiêu này cực kỳ hữu hiệu, một ít đầu tường thảo nghiêng ngã đệ tử, đều bắt đầu ở trong lòng tự hỏi làm sao có thể đủ tại mặt kệ ai thắng lợi tình huống xuống, đều có thể được đến lớn nhất thật là tốt chỗ.

Nhìn xem dưới đài rất nhiều đệ tử tại chính mình ánh mắt nhìn quét xuống, đổi vị trí tầm mắt. Né tránh, không dám đối diện, Hàn Lỗi trong lòng liền thập phần đắc ý, lạnh lùng cười. Thâm nghĩ: "các người bọn này ăn cây táo, rào cây sung câu đông tây, chờ ta giải quyết Trần Dương cái tên kia, mới hảo hảo thu thập các người!"

Nghĩ đến đây, Hàn Lỗi bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác, mặt hướng khán đài, cung kính được rồi một cái bái lễ, không nói gì, bởi vì này loại trường hợp không cần nói chuyện.

Khán đài trên, Đoạn Thiên Hồi nhìn xem trên đài Hàn Lỗi, trong mắt hào quang lập lòe. Không biết suy nghĩ cái gì, mặt khác vài phần các Thủ tịch trưởng lão cũng chỉ là khẽ gật đầu ý bảo.

Kỳ thật lấy thân phận của bọn họ là hoàn toàn không cần phải ... Hiểu, nhưng mà lúc này đây bất đồng, lúc này đây là luyện khí các đệ tử trong lúc đó đình phong cuộc chiến, đối thủ là Trần Dương. Cho nên bọn họ mới có thể ngoại lệ phản ứng phản ứng Hàn Lỗi.

Mà Hàn Lỗi trong lòng còn lại là phi thường hưng phấn, hắn sai đem vài vị Thủ tịch trưởng lão ứng phó chỉ là muốn thành vừa ý hắn, xem trọng hắn, trong lúc nhất thời trong lòng càng thêm đắc ý, càng thêm ý khí phần chân, lòng tự tin quả thực bay lên tới một loại trình độ cực kì khủng bố, thiếu chút nữa bạo băng.

Bỗng nhiên. Hàn Lỗi cảm giác được một tia lạnh lùng nghiêm nghị ánh mắt tảo đến, trong lòng lập tức khó chịu, sau đó còn có ai dám như vậy xem hắn? Nghĩ như vậy liền theo cảm giác nhìn lại.

Ánh mắt chuyển đã qua, cư nhiên là Lí Hưởng Bắc, giờ phút này ánh mắt của hắn thập phần lạnh lùng nghiêm nghị, còn có chứa nhẹ nhàng chiến ý. Chứng kiến Hàn Lỗi ánh mắt đầu đến, không có chút nào trốn tránh, cả người giống như một phen ra khỏi vỏ lợi kiếm một loại, đảo qua vừa rồi suy sút.

"phé vật!" Chứng kiến là Lí Hưởng Bắc, Hàn Lỗi lập tức liền cười lạnh một tiếng. Nhân nhật nói: "bị một cái thái điều đánh bại, cư nhiên còn có mặt mũi đến, thật sự là không biết nhục nhã hai chữ viết như thế nào!"

"ta chờ đây nhìn người bị đánh bại một màn!" Nhìn xem Hàn Lỗi môi động tác, Lí Hưởng Bắc chỉ biết hắn nói cái gì, cũng không sinh khí, nhân nhật nói, trong mắt hiện lên một tia quý dị thần sắc.

Không trải qua qua, vĩnh viễn không biết cái gì gọi là khủng bố, Lí Hưởng Bắc thật sự rõ ràng hiểu biết tới Trần Dương là đáng sợ cỡ nào, chứng kiến Hàn Lỗi như thế khinh địch, Lí Hưởng Bắc trong lòng cười lạnh, hắn thực chờ mong, Hàn Lỗi tại không thể tượng tượng nổi dưới ánh mắt, bị Trần Dương đánh bại kết cục.

"Khụ!" Khán đài trên, Đoạn Thiên Hồi nhìn nhìn sắc trời, ho nhẹ một tiếng, đứng dậy giọng cao nói: "hôm nay, đó là ta luyện khí các lần này bài vị thi đấu quyết chiến ngày, hôm nay chiến đấu, đem quyết định tương lai luyện khí các đại đệ tử vị thuộc về."

"một trận chiến này, người khiêu chiến Hàn Lỗi, ứng chiến đệ tử Trần Dương, một khắc chung sau, bắt đầu thi đấu!"

Thanh âm rõ ràng truyền khắp toàn trường, giữa sân lập tức một trận kích động tiếng nghị luận, Đoạn Thiên Hồi nhìn mà không thấy, chậm rãi ngồi xuống, nhắm mắt dưỡng thần đứng lên.

Thời gian từng giọt từng giọt xẹt qua, một khắc chung thời gian rất ngắn tạm, khán đài trên kia tượng trưng cho thời gian sa lậu đã sắp chấm dứt, nhưng mà ngược mắt nhìn lại, hôm nay chiến đấu diễn viên, Trần Dương, cư nhiên còn không có đi vào.

Chỉ có Hàn Lỗi một người đứng ở trên đài, khoanh tay mà đứng, lẳng lặng chờ đợi.

Nhưng mà, Hàn Lỗi sắc mặt lại càng âm trầm, lửa giận trong lòng một chút một chút bốc cháy lên.

Này Trần Dương, cũng quá hung hăng càn quấy chứ, bất quá là nổi danh vài ngày, cư nhiên còn đùa giỡn nổi lên đại bài, thời gian nhanh đến , cư nhiên còn chưa tới, để cho ta ở trong này đợi lâu, thật sự là không biết điều!

Nghĩ đến đây, Hàn Lỗi ánh mắt liền càng thêm che lấp, gánh ở sau người hai đấm chậm rãi nắm chặt.

" đợi ta sẽ cho ngươi vì ngươi không lễ phép, trả giá thật lớn!" Nồng đậm sát khí, theo Hàn Lỗi trong mắt hiện lên.

" Trần Dương thế nào còn chưa tới?" Phùng Tiểu Huyền đám người đã đi tới Lưu Long bên người, sốt ruột hỏi.

" không biết, phải mau tới chứ!" Lưu Long trong lòng cũng có chút sốt ruột, theo bản năng hướng đi thông dưới chân núi lồi vào nhìn xung quanh.

" Trần huynh hẳn là tại tu luyện, có thể sẽ trì hoãn một ít thời gian." Trương Ngọc phong mở miệng, sắc mặt bình tĩnh, nhìn không ra chút gợn sóng.

" Lưu sư huynh, Trần Dương đâu? Vì cái gì còn chưa tới?" Lăng Vũ Huyền cũng đã đi tới, non nớt khuôn mặt nhỏ nhắn trên trán đầy nghi vấn, đã tràn ngập thanh xuân thiếu nữ tươi ngon mộng nước khí tức.

" Tiểu sư muội không cần lo lắng, Trần sư đệ hẳn là bởi vì tu luyện chậm trễ thời gian, nói vậy phải sắp đến đây." Lưu Long vội nói an ủi.

Giữa sân, tiếng nghị luận bắt đầu thành lớn, giống như thủy triều một loại khuếch tán.

Một ít ủng hộ Hàn Lỗi đệ tử bắt đầu không kiên nhẫn kêu gào, ý đồ dùng loại này biện pháp đã kích Trần Dương nhất phương - sĩ khí.

" sao lại thế này a, này Trần sư huynh hiện tại cái giá là càng lúc càng lớn , này còn không có lên làm Đại sư huynh đâu, liền đùa giỡn nhắc đại bài ?"

" chính là, này nếu là thật cho hẳn làm Đại sư huynh còn phải ?"

" này Trần Dương rất không hiểu quy củ , để cho ta nhóm này mọi người ở chỗ này chờ đợi, thật sự là rất kỳ cục !"

" cầm gà mao đương mùa tên, cho hẳn điểm nhan sắc liền thượng thiên !"

Trên lôi đài, Hàn Lỗi sắc mặt xanh mét, trong lòng tức giận càng ngày càng thịnh, đã tới sắp thành bùng nổ giáp ranh.

Trận này khiêu chiến, vốn chính là không công bình , không nói cả Thần Ma thánh địa , chính là tại cả Sở quốc phân đường trong lịch sử, đều không có xuất hiện quá lớn sư huynh tự mình phát ra từ khiêu chiến chuyện tình, hơn nữa còn là hướng một cái tân nhập môn đệ tử khởi xướng khiêu chiến.

Như vậy chiến đấu tuy rằng bởi vì Trần Dương khủng bố thực lực mà làm cho người ta cảm thấy được không có gì không ổn , nhưng mà Hàn Lỗi trong lòng vẫn là phi thường để ý .

Đây là hẳn khởi xướng khiêu chiến, làm Đại sư huynh, vốn sẽ không phải, hiện tại tốt, Trần Dương làm sau lại người cư nhiên còn bày nổi lên phổ, khiến hẳn đứng ở trên lôi đài mắt to trừng đôi mắt nhỏ chờ tới bây giờ, trở thành toàn trường tiêu điểm, tuy rằng hẳn nghe được dưới đài rất nhiều nén giận còn có mắng âm thanh, nhưng mà hẳn cảm giác, cảm thấy có người ở âm thầm cười nhạo hẳn.

Đây chính là thật sự chọc giận Hàn Lỗi, hẳn có loại bị người khinh thị cảm giác, bàn tay của hẳn niết "Dát băng, dát băng" rung động, răng nanh đều cắn lên tiếng âm đến.

" Trần Dương hơi quá đáng, để cho ta nhóm đợi lâu như vậy, thời gian đã tới, thỉnh cầu Thủ tịch trưởng lão hủy bỏ hẳn tư cách!"

" đối, Trần Dương làm như vậy tương đương buông tha cho thi đấu!"

" hừ...hừ, ta xem này căn bản là không phải sĩ diện, đây là khiếp đảm chứ? Trần Dương sợ hãi chứ? Không dám đối mặt Đại sư huynh khiêu chiến chứ?"

" các huynh đệ, các ngươi nói đúng không là?"

" Trần Dương sợ, Trần Dương là nhu nhược trứng, thật sự là mất mặt a."

Lập tức, là một trận ồn ào hư âm thanh, hiển nhiên có người ở âm thầm phá rối, quật đông đảo đệ tử cảm xúc.

Khán đài trên, Đoạn Thiên Hồi mặt không chút thay đổi ngồi ở chỗ kia, tuy rằng nhìn qua rất là bình tĩnh, nhưng mà nhưng trong lòng cũng sốt ruột , thậm chí: " Trần Dương a Trần Dương, vì cái gì mỗi lần quyết chiến thời điểm ngươi đều phải điệu vòng trang sức? Ngươi tiểu tử này, thật thật là khiến lão phu đau đầu!"

Mặt khác vài phần các Thủ tịch trưởng lão cũng đều lẳng lặng ngồi ở ghế trên, nhưng mà mỗi một mọi người không có gì biểu tình, như vậy điểm việc nhỏ, là kinh động không được bọn họ .

Đoạn Thiên Hồi trong lòng tức giận, nhưng không thể nê hà, hôm nay là quyết chiến chi kì, cũng không có quy định đặc biệt chiến đấu thời gian, lúc trước là hẳn nói thi đấu một khắc chung sau bắt đầu, bức này ở đem nhắc tăng đá nện chính mình chân, đoạn Đại trưởng lão thật thật là bất đắc dĩ .

" Trần Dương, ngươi rốt cuộc đang làm cái gì?" Phùng Tiểu Huyền cấp ở tại chỗ bồi hồi, đây chính là quan hệ Trần Dương ngày sau tiền đồ chuyện tình,

sớm đã đem Trần Dương trở thành chính mình nam nhân nằng, có thể nào không vội?

"ta đi tìm hấn, các người sau đó!" Luru Long chau mày, hấn bỗng nhiên có loại dự cảm bất hảo, không nói hai lời, muốn rời đi.

Nhưng vào lúc này, xa xa ba đạo thân ảnh rất nhanh rong ruổi mà đến, bị bám một trận kinh phong, vài lần thở trong lúc đó liền tới tới đám người bên ngoài, rõ ràng đó là Trần Dương, đại hoi lang, Vương Cường bọn hấn.

"thật có lỗi, ta đã tới chậm!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Khai chiến

Âm thanh trong trẻo tại linh lực thúc dục xuống, vang vọng toàn trường.

Ở đây mọi người nhao nhao quay đầu nhìn lại, chỉ thấy được Trần Dương chính chậm rãi đi tới, lưng cừ thẳng tắp, mặt không chút thay đổi, một đôi trong suốt đôi mắt bên trong không hề bận tâm, tại phía sau hấn đi theo dáng người khôi ngô Vương Cường, còn có người lập dựng lên đại hoi lang.

Lúc này Trần Dương, tuy rằng sắc mặt bình tĩnh, nhưng mà vô hình bên trong lại tản mát ra một loại khí thế, khiến chung quanh đệ tử theo bản năng vì hấn tránh ra một cái thông đạo, này thông đạo như là khách quý thông đạo một loại, trực tiếp thông suốt lối dài, hội tụ toàn trường ánh mắt mọi người.

Trần Dương liền như vậy từng bước một tiêu sái đã qua, thông đạo cuối, Hàn Lỗi sắc mặt nghiêm chỉnh âm trầm đứng ở trên lối dài, một hoi vô hình tranh đấu đã bùng nổ.

Chứng kiến Trần Dương đi vào, Luru Long đám người không khỏi thờ dài nhẹ nhõm một hơi, Phùng Tiểu Huyền đôi mắt đẹp bên trong lại nổi lên nhẹ nhẹ tia sáng kỳ dị, đây là năng xem trong nam nhân, mặc kệ tại khi nào thì, tại cái gì trường hợp, đều là như vậy bình tĩnh bình tĩnh, Thái Sơn băng ở trước mà không biến sắc.

Trương Ngọc phong đứng ở một bên, đôi mắt bên trong tinh quang liên thiêm, làm một gã kiếm khách, hấn rõ ràng cảm giác tới Trần Dương trên người rất nhỏ biến hóa, loại biến hóa này không phải thực lực tuyệt đối tăng trưởng, mà là một loại không hiểu "Thế", một loại khiến tất cả mọi người không khỏi lâm vào ghé mắt khí thế.

Lăng Vũ Huyền giờ phút này đang gắt gao véo cừ trú lồi quang tử thanh giao cổ, hé ra hơi có vẻ non nớt mặt cười phía trên nổi lên một tia đỏ ửng, không che dấu chút nào chính mình yêu thích, liền vậy nhìn xem trong thông đạo dáng người cao ngất, từng bước một đi qua Trần Dương, tâm hồn thiếu nữ loạn chiến.

Mà lồi quang tử thanh giao còn lại là đảo xem thường, trong lòng đại hận: "từ này biến. Thái xuất hiện, ta sẽ thấy cũng không còn qua tốt nhất ngày. Động bất động đã bị véo cái gần chết, nữ nhân a nữ nhân, đều là như vậy không biết trước tuyến sinh vật."

"nếu có cơ hội, ta nhất định phải cho người đẹp!" Lồi quang tử thanh giao cho đã mất là lệ. Nhưng mà nghĩ đến Trần Dương biến. Thái thực lực, lập tức ủ rũ đứng lên, xem ra nó đời này cũng không muốn muốn nghịch tập .

Khán đài trên.

Đoạn Thiên Hoi dài ra một hơi, trong lòng yên lòng, nếu là Trần Dương tiểu tử này còn không xuất hiện, hôm nay hấn đều phải hậu trừ kiềm bị lùi lại trận chung kết thời gian .

Mà mặt khác vài phần các trường lão giờ phút này cũng đem ánh mắt đặt ở Trần Dương trên người, không ngừng đánh giá, khi thì gật đầu, khi thì mỉm cười, khi thì nhíu mày. Khi thì nghi hoặc, biểu tình tưởng thật tương đương phản kích.

"thật có lỗi!" Thân hình luru loát dừng ở lối dài phía trên, Trần Dương mặt không chút thay đổi nói một câu, liền khoanh tay mà đứng, nhìn xem Hàn Lỗi.

"Trần sư đệ. Người thật đúng là khiến vi huynh tốt bậc này a, thế nào? Người là muốn cho ta một hạ mã uy sao?" Hàn Lỗi lửa giận trong lòng đã sắp đến cực hạn, mạnh mẽ nhìn xuống đi lên đem Trần Dương chụp chết xúc động, nói châm chọc.

"bởi vì tu luyện, trì hoãn một ít thời gian!" Trần Dương nhàn nhạt nói, không thêm quan tâm chút nào đối phương chăm chọc.

"hừ!" Hàn Lỗi sắc mặt phát lạnh, thanh âm lạnh như băng nói: "Trần sư đệ thật đúng là khác khổ. Thế nào? Muốn tạm thời nước tới chân mới nhảy sao? Thật sự là đáng tiếc, cho dù ngươi lại tu luyện nửa năm, cũng không phải đối thủ của ta."

Nghe nói lời ấy, Trần Dương như trước mặt không chút thay đổi, không có nói tiếp.

"thế nào? Sợ? Trần Dương, cho tới nay ngươi đều ở theo ta đối lập. Trước kia ta không có thời gian thu thập ngươi, hiện tại có, cầu nguyện đi, cầu nguyện ta đợi tâm tình sẽ đột nhiên biến tốt, sau đó tha cho ngươi một con đường sống."

"sẽ không cho ngươi từ rất thảm!" Hàn Lỗi trên mặt tràn đầy ngoan độc chỉ sắc. Vô cùng đặc ý nói.

"mấy ngày không thấy, Đại sư huynh nói nhảm biến hơn a!" Trần Dương nhàn nhạt nói một câu, nhú mày, lập tức kêu lên một tiếng đau đớn, khoe miệng tràn ra một tia lạnh nhạt màu tím máu.

"Trần Dương!"

"Trần sư huynh!"

"Trần sư đệ!"

"tiểu tử!"

"dương ca!"

Lôi đài bên cạnh, đại hội lang, Hàn Lỗi, Phùng Tiểu Huyền, Trương Ngọc phong, Lăng Vũ Huyền đám người nhìn thấy một màn này, lập tức lo lắng hoảng sợ, đây chính là ra ngoài bọn hắn dự liệu, nguyên bản hôm nay chính là một hồi ngoạn mục tuyệt luân đánh nhau ác liệt, bọn hắn thập phần chờ mong, đã xảy ra cái gì? Vì cái gì Trần Dương đột nhiên học máu?

Ở đây tất cả đệ tử đều thập phần nghi hoặc, một đám xì xào bàn tán đứng lên, chẳng lẽ là Đại sư huynh dùng khí thế đã đem Trần Dương làm bị thương? Không đến mức đi?

"Trần Dương ca ca!" Lăng Vũ Huyền nóng nảy, dọa hoa dung thất sắc, muốn xông lên đi, lại bị Lưu Long ngăn lại: "Tiểu sư muội không cần xúc động, Trần sư đệ đều có đúng mực!"

"ta làm sao không vội? Trần Dương ca ca làm sao vậy? Vì cái gì sẽ đột nhiên khoe miệng tràn đầy huyết?" Lăng Vũ Huyền lo lắng vô cùng, bắt lấy Lưu Long cánh tay cánh tay hỏi.

Phùng Tiểu Huyền mấy người cũng đều thập phần lo lắng, nhìn về phía Lưu Long.

"các vị, thật không dám đầu điểm, dương ca đã nhiều ngày một mực tu luyện nào đó bí pháp, có thể là quá mức nóng vội, làm cho khí huyết không thuận, phải không có trở ngại." Vương Cường mở miệng, tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng mà trong lòng cũng có chút lo lắng.

"phải? Tiểu tử, ngươi xác định sao? Đây cũng không phải là trò đùa chuyện tình, tu luyện tẩu hỏa nhập ma, nhẹ thì tu vi rút lui, nặng thì biến thành phế nhân a." Phùng Tiểu Huyền khẽ kêu nói, mày liễu thật dựng thẳng.

"các vị không nên gấp gáp, ta xem Trần sư đệ khí tức lâu dài, linh lực trầm ổn, không giống như là tẩu hỏa nhập ma bộ dáng, yên lặng theo dõi kỳ biến đi." Trương Ngọc phong nhú mày, mở miệng nói.

Khán đài trên, Đoạn Thiên Hồi mạnh mẽ nhảy dựng lên, tuy rằng mạnh mẽ áp chế trong lòng muốn xông lên đi kiểm tra một phen xúc động, chỉ trên mặt vẫn là lộ ra lo lắng thần sắc. Trần Dương hiện tại thực là luyện khí các bảo bối a, cũng không thể có việc.

Mặt khác vài phần các Thủ tịch trưởng lão cũng đều là mặt mang nghi hoặc, bởi vì tại bọn hắn cảm giác bên trong, Trần Dương vẫn chưa bị thương, thực là vì sao tràn đầy huyết? Chẳng lẽ là bí ẩn nội thương?

"ôi!" Trên lôi đài, nhìn xem Trần Dương khoe miệng máu, Hàn Lỗi trong lòng cả kinh, lập tức liền cười lạnh nói: "thế nào? Trần sư đệ? Vì này Đại sư huynh ngại vàng liều mạng tu luyện, đem chính mình cấp luyện phế đi đi?"

"muốn hay không xin khiêu chiến kéo dài thời hạn? Chờ ngươi thương tốt tái chiến a?" Hàn Lỗi thần tình vẻ đặc ý, ngả ngón nói.

"không cần!"

Trần Dương nhàn nhạt nói một câu, nâng tay đem khoe miệng máu lau đi, mặt không chút thay đổi, giống như căn bản là không cần điểm ấy thương thế một loại.

Thuyết thoại trở về, Trần Dương như thế, chính là thi triển diệt hồn sư thiên phú thần thông di chứng, mấy ngày trước hắn lần đầu tiên thi triển, khổng lồ không được số lượng, đem diệt hồn sư bốn nguyên bên trong, cái loại này thiên phú thần thông tụ tập lực lượng toàn bộ tiêu hao hầu như không còn, mới có hôm nay như vậy kết quả.

Nguyên bản hán nghĩ đến tu đường hai ngày liền có thể khôi hân, ai biết vẫn là bị một ít ảnh hưởng, hôm nay sở dĩ tới chậm, cũng là bởi vì nguyên nhân này.

Bất quá cái này cũng chính là diệt hồn sư bản nguyên vấn đề mà thôi, đối hân thân mình chiến lược căn bản là không có chút nào ảnh hưởng, tuy rằng nhìn qua có chút chướng tai gai mắt, nhưng mà không có thuộc về khác nhau.

Nhưng mà như vậy một màn, tại Hàn Lỗi xem ra cũng tuyệt đối không phải như vậy.

Một cái tân nhập môn không đến một năm thái điều, cho dù thiên phú dù cho có năng lực đạt tới cái gì cảnh giới? Đối mặt Đại sư huynh khiêu chiến, bị thương cư nhiên còn như thể chẳng tiết nhất cổ, đây là * lửa khinh thị, lại kích thích tới Hàn Lỗi yếu ớt căn thân bản.

"Trần Dương, chớ có trách ta chưa cho ngươi cơ hội, đây là chính ngươi không cần, đợi, cũng không nên hối hận!" Hàn Lỗi nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"chiến đi!" Trần Dương nhàn nhạt phun ra hai chữ.

"nhận lấy cái chết!"

Hàn Lỗi hét lớn một tiếng, chân phải tại trên lôi đài hung hăng nhất đọa, nhất thời lôi đài đều một trận rất nhỏ run, hân linh lực toàn diện bùng nổ, nguyên bản liền có chút khôi ngô dáng người rất nhanh bành trướng, trong chớp mắt liền so trước kia khôi ngô mấy lần đông đúc.

Giờ phút này Hàn Lỗi nhìn qua giống như là một tòa núi nhỏ một loại, nửa người trên quần áo bị mạnh mẽ khí lực chống đỡ bạo, thân thể hân phía trên tràn đầy hỏa ra cơ thể, giống như cầu long một loại, cực đủ sức bật, nhìn qua khiến cho người có một loại kính sợ cảm giác.

Đây là thói thể các thành danh tuyệt kỹ, bá vương thể!

Khán đài trên, thói thể các tên kia thay thế Lôi Chấn tề trường lão, trong mắt hiện lên một tia tinh quang, khẽ gật đầu. Làm thói thể các cao tăng, hân có thể rõ ràng nhìn ra Hàn Lỗi bá vương thể đã tu luyện tới đại thừa, luận thực lực, tuyệt đối vượt qua Cao Lập Đồng mấy lần.

Hân cũng không có nghĩ đến, lúc trước cái kia thói thể các nhị đệ tử, tại đi ăn máng khác đi luyện khí các nhiều năm như vậy sau, tu vi sẽ có lớn như vậy tăng trưởng, thật sự là làm cho người ta cảm khái.

"cũng không biết, có phải hay không đình thiên đối thủ?" Tề trường lão nhẹ giọng tự nói.

"thùng thùng đông!"

Nặng nề tiếng vang truyền ra, Hàn Lỗi kia giống như núi nhỏ một loại thân hình rất nhanh chạy băng băng đứng lên, mỗi một bước rơi xuống, này không lồ lôi đài liền một trận run, phát ra một tiếng bôn chồn một loại trầm đục, tốc độ của hân cực nhanh, quả thực cùng kia khổng lồ thể trạng xa không hơn quan hệ.

"bá vương quyền!" Vọt tới một nửa lúc, Hàn Lỗi mạnh mẽ nhảy dựng lên, như là tại viễn cổ thời kì hùng bá ma viên, một quyền hung hăng đối với Trần Dương phủ đầu đánh tới, mang theo phá núi liệt thạch chi uy, chói tai khí bạo âm thanh nháy mắt bạo mở.

Trần Dương đứng ở tại chỗ bất động, thân thể cử thẳng tắp, nhìn xem kia tại đồng tử bên trong rất nhanh phóng đại thân ảnh, ngay sau đó, đột nhiên thân thể chấn động, một cổ khí thể cường đại bùng nổ tách ra, thai tức cảnh lực trọng thiên tu vi đều phóng thích.

Cả người quần áo không gió tự động, bay phát phới, Trần Dương đầu đầy tóc đen loạn vũ, giống như Thần Ma một loại, chút không lùi, ngẩng đầu nhìn hướng Thái Sơn áp đỉnh một loại rơi xuống Hàn Lỗi, chân phải lui về phía sau nửa bước, phản thủ một quyền oanh đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 149: Không hơn gì cái này

Giờ khắc này, thời gian giống như thông thả rất nhiều, ở đây sở hữu người đang xem cuộc chiến, đều không khỏi há to miệng ba, không thể tưởng tượng nổi nhìn trên lôi đài một màn.

Hàn Lỗi, luyện khí các Đại sư huynh, từng thổi thể các số 2 nhân vật, nhất mạnh mẽ là khí lực.

Hiện giờ, Hàn Lỗi lại tu thành thổi thể các nổi danh tuyệt kỹ bá vương thể, thân thể lực có thể nói đã tới một loại khủng bố hoàn cảnh, tuyệt đối xem như ở vào đỉnh phong chi cảnh.

Đối mặt Hàn Lỗi cuồng nộ toàn lực một kích, Trần Dương chẳng những không có tránh lui, ngược lại không hề úy kỵ lựa chọn cứng rắn hám, này ra ngoài mọi người dự liệu.

Đây là tự tin? Vẫn là tự đại?

Nguyên bản, bọn hắn nghĩ đến Trần Dương sẽ lựa chọn quanh co phương thức đến tiêu hao Hàn Lỗi linh lực, dù sao bá vương thể thi triển đứng lên đối với linh lực tiêu hao là thập phần thật lớn, tin tưởng bằng vào Trần Dương tu vi cùng nhanh nhẹn tốc độ, cũng không phải bao nhiêu chuyện khó khăn, nhưng mà, kết quả nhưng không phải như thế.

Tuy rằng Trần Dương trước kia cũng thể hiện ra khủng bố thân thể lực, nhưng mà này cùng trước mặt bá vương thể khi xuất ra, thật giống như qua mọi nhà một loại buồn cười, chẳng lẽ Trần Dương nghĩ đến hắn có thể đỡ nổi?

Đã có một chút đệ tử bắt đầu cười lạnh đứng lên, tại bọn hắn xem ra, Trần Dương đây là muốn chết, dùng một câu cách ngôn nói: không lên tử sẽ không phải chết, Trần Dương đây là tại chính mình tìm đường chết a.

"Trần Dương thành ngu ngốc rồi? Cưng nhiên lựa chọn cùng Đại sư huynh cứng rắn hám khí lực?"

"chẳng lẽ hắn nghĩ đến chính hắn khí lực có thể mạnh hơn bá vương thể?"

"lấy trứng chọi đá!"

"bất trị, người a, chính là như vậy, luôn rất thích đánh giá cao chính mình!"

Đương nhiên, cũng có một số người thập phần lo lắng, bởi vì Trần Dương trước kia học máu chuyện tình làm cho bọn họ thần kinh có chút mất cảm, lúc này trong lòng lại lo lắng muốn chết, Lưu Long, Vương Cường, Trương Ngọc phong, Phùng Tiểu Huyền bậc này ủng hộ Trần Dương người, đều thần tình lo lắng. Theo bản năng nắm chặt nắm tay, sợ chứng kiến không muốn chứng kiến một màn.

Khán đài trên, thổi thể các tề trường lão nhũ mảy, trong mắt hiện lên một tia vẻ thất vọng. Thầm nghĩ trong lòng: "nguyên bản nghĩ đến này Trần Dương là một có thể tạo chi tài, bản các cao tăng đối hắn đánh giá cũng rất cao, nhưng mà hiện tại xem ra, cũng bất quá như thế."

Bá vương thể là thổi thể các thành danh tuyệt kỹ, tu luyện tới cực hạn, * chính là một món đồ thần binh, có thể bài trừ hết thảy trở ngại, Hàn Lỗi bá vương thể tuy rằng còn không có đạt tới cái kia sự tinh, nhưng là đã là đại thừa chi cảnh, không xa rồi.

Trần Dương hiện tại vừa lên đến. Còn không có thử liền lựa chọn cùng Hàn Lỗi đối kháng, đây là ngu xuẩn hành vi, nguyên bản vị tề trường lão còn có chút vừa ý Trần Dương, nhưng mà giờ phút này, đối với Trần Dương cách nhìn đã hoàn toàn thay đổi. Chính là bốn chữ: trẻ con không thể giáo dục!

"nguyên bản tưởng Lôi Chấn trường lão tính tình quá mức nóng nảy, thiên tài thời, tóm lại có chút chính mình tính tình, hiện tại xem ra, hoàn toàn là tiểu tử này không coi ai ra gì, như thế cuồng vọng, chẳng thể trách Lôi Chấn trường lão vậy tức giận. Xem ra lão phu sau khi trở về, thỉnh đề nghị Các chủ đại nhân thay đổi sách lược." Tề trường lão nhìn xem giữa sân Trần Dương kia cùng Hàn Lỗi khi xuất ra dị thường phong phanh thân hình, trong lòng âm thầm thầm nghĩ.

Mà mặt khác vài tên Thủ tịch trường lão còn lại là mặt không chút thay đổi, nhìn không ra có ý nghĩ gì.

Người khác ý tưởng, Trần Dương không biết, cũng không muốn biết. Càng thêm không nghĩ đến ý, đối với bất diệt kim thân khủng bố, không ai so với hắn rõ ràng hơn, đương nhiên, bỏ kia chính không có tiết tháo đại hội lang.

Đối mặt bá vương thể. Trần Dương là cảm giác được uy hiếp, nhưng mà còn chưa tới khiến hắn lùi bước sự tình, kia không phải phong cách của hắn, hắn sở dĩ lựa chọn cứng rắn hám, không phải không coi ai ra gì, hoàn toàn tương phản, hắn ngược lại là muốn tự mình đi nghiệm chứng một chút Hàn Lỗi một chiêu này bá vương thể có mấy cân mấy lượng.

"huỳnh hỏa ánh sáng, cũng dám cùng hạo nguyệt tranh huy, Trần Dương, ngươi sẽ vì của ngươi cuồng vọng trả giá thật lớn!" Hàn Lỗi nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền hung hăng đối với Trần Dương đầu nện xuống đi.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, này hết thảy bất quá điện quang hỏa thạch trong lúc đó, theo Hàn Lỗi nhảy dựng lên đến bây giờ cũng bất quá ngắn ngủn hai tức thời gian.

"oanh!"

Hai người nắm tay, hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, nhất thời bộc phát ra kinh thiên nổ, mệnh môn năng lượng dư ba bùng nổ tách ra, linh áp tàn sát bừa bãi, cả lồi đài kịch liệt run đứng lên, nguyên bản cực kỳ cứng rắn lồi đài đều bắt đầu vỡ ra từng đạo ngón tay kích thước vết rách, giống như mạng nhện một loại, theo Trần Dương hai chân đứng thẳng vị trí, đối với bốn phương tám hướng lan tràn, trong lúc nhất thời, trên lồi đài cát bay đá chạy.

Trường diện cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

Trần Dương thân thể kịch liệt run rẩy đứng lên, một cổ bàng bạc cự lực theo Hàn Lỗi nắm tay phía trên truyền đến, nháy mắt truyền khắp toàn thân của hắn, thân thể hắn như là bị điện giật một loại kịch liệt run, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, chân phải hung hăng nhất đọa, nhất thời lôi đài run rẩy càng kịch liệt, mặt đất bị hắn giẫm ra một cái hố sâu, kia khổng lồ lực đạo theo thân thể hắn bị tiết tiến lôi đài bên trong.

Mà lúc này Trần Dương, hai chân bàn chân đã chạm vào lôi đài bên trong, nhưng mà, tại bá vương thể toàn lực tàn phá dưới, hắn lại lông tóc chưa thương.

Ở đây tất cả người đang xem cuộc chiến không khỏi trừng lớn hai mắt, mở rộng miệng, không thể tưởng tượng nổi lác đàu, giống như chứng kiến chính là biểu hiện giả dối một loại.

"Trần Dương cư nhiên sinh sôi thừa nhận ở bá vương thể toàn lực một kích?"

"điều đó không có khả năng đi? Chẳng lẽ là ta hoa mắt?"

"bá vương thể, thực là thối thể các thành danh tuyệt kỹ, hơn nữa Đại sư huynh nhất chiêu từ trên trời giáng xuống bá vương quyền, Trần Dương thể nào có thể ngăn cản cư trú?"

"này, rất hắn sao không thể tưởng tượng nổi."

Đồng đảo đệ tử tại gần gũi kinh ngạc sau, bắt đầu nhao nhao kinh hô đứng lên, một đám đều là thần tình không thể tưởng tượng nổi, bởi vì này quả thực chính là không thể tưởng tượng chuyển tình, không ai có thể tại không có làm tốt rất nguyên vẹn chuẩn bị xuống nghênh đón bá vương thể, hơn nữa còn là toàn lực một kích bá vương quyền.

Trừ phi hai người tu vi chênh lệch quá lớn, nhưng mà hiển nhiên, Trần Dương tu vi so Hàn Lỗi còn muốn thấp vài tiểu cảnh giới, chênh lệch quả nhiên rất lớn.

"Trần Dương ca ca tốt tốt!" Tiểu la lị Lăng Vũ Huyền kích động vỗ tay, cuối cùng không có lại đi véo lôi quang tử thanh giao. Bởi vì này hàng học thông minh, nếu không thể nghịch tập Trần Dương, rõ ràng ở phía sau liền rời xa này mất đi lý trí nữ nhân tốt.

"tốt dạng!" Phùng Tiểu Huyền kích động ủng hộ.

"dương ca, quá tuyệt vời!" Vương Cường kích động quơ quơ nắm tay, cùng Lưu Long cùng một chỗ hơn mười danh chuẩn bị sáng lập bang phái thể lực đệ tử, lập tức cùng kêu lên hoan hô.

Nguyên bản bọn hắn còn lo lắng Trần Dương có không vượt qua này một cửa, hiện tại, bọn hắn đối Trần Dương đã tràn ngập tin tưởng.

"này, điều đó không có khả năng!" Khán đài trên, thối thể các tề trưởng lão mở rộng tầm mắt, nguyên bản đang nhàn nhã uống trà, giờ phút này trực tiếp một miệng nước trà phun tới, hắn cũng chẳng quan tâm cái gì có * phân, không thể tưởng tượng nổi nhìn giữa sân đối chiến hai người.

"này Trần Dương, cư nhiên chặn bá vương thể toàn lực một kích? Điều này sao có thể? Hắn là làm như thế nào đến?"

Tề trưởng lão trong lòng khiếp sợ vô cùng, không ai so với hắn hiểu rõ hơn bá vương thể khủng bố, tại vừa mới cái loại này dưới tình huống, Trần Dương không có khả năng lông tóc không tổn hao gì, cho dù là Hàn Lỗi bá vương thể còn không có tu luyện ra hoá hầu, hắn cũng sẽ không sống để chịu, huống chi Hàn Lỗi bá vương thể đã tràn đến đại thừa chi cảnh.

Như vậy, cũng chỉ có một cái có thể, thì phải là Trần Dương thuần thân thể lực, đã có thể cùng bá vương thể cùng so sánh.

Này, có thể sao? Thật sự có loại này thể chất người tồn tại?

Tề trưởng lão trong lòng khiếp sợ đồng thời cũng không so nghi hoặc, nhưng mà càng nhiều chính là may mắn, hoàn hảo hắn vừa mới chính là ở trong lòng phủ định Trần Dương, cũng không có làm ra sự tình gì đến, nếu không hắn này Trương lão mặt xem như mất hết.

"xem ra Lôi Chấn trưởng lão chứng thật là không khổng chế được chính mình thói tính tình, hắn cái kia tính tình, cả Sở quốc phân đường mọi người đều biết a, thiết là, cho dù như vậy, cũng không nên trực tiếp mai một nhân tài như vậy a."

"vẫn là lão phu anh minh, miễn tuệ đã phát hiện Trần Dương thiên phú, xem ra trở về thân nhau tốt cùng Các chủ đại nhân nói nói." Tề trưởng lão trong lòng chấn kinh rồi sau, lập tức phản ứng lại đây, ở trong lòng tự nói, chút không có cảm thấy được không tốt ý tứ, trước sau tương phản to lớn, quả thực không thể tưởng tượng.

Là ai vừa mới trực tiếp đem Trần Dương phủ định điếu?

Có một loại người, tên là lão không biết xấu hổ, phải chính là tề trưởng lão người như thế đi?

"hừ...hừ!" Đoạn Thiên Hồi nhìn xem tề trưởng lão phản ứng, không khỏi đắc ý hừ hừ, trước kia hắn cũng theo loại trạng thái này tới được.

Trên lôi đài, Hàn Lỗi không thể tưởng tượng nổi hét lớn một tiếng, trên mặt tràn đầy khó có thể tin thần sắc, nguyên bản hắn nghĩ đến, một quyền này có

thể đem Trần Dương oanh thành cận bã, nhưng không có nghĩ đến, cư nhiên là như vậy kết cục.

Trần Dương chẳng những chặn hấn bá vương thể toàn lực một kích, cư nhiên còn lông tóc chưa tổn hại, này đã hoàn toàn vượt qua Hàn Lỗi dự liệu.

Giờ phút này trong lòng hấn khiếp sợ quả thực khó có thể hình dung, như là xem quái vật một loại nhìn xem Trần Dương.

"bá vương thể, cũng bất quá như thế!" Trần Dương ngửa mặt lên trời rống to, phản thủ một quyền đối với Hàn Lỗi đánh tới, nhất thời đem không có phản ứng tới được Hàn Lỗi nện bay đi ra ngoài.

Hàn Lỗi thân thể giống như là một bàn lực phá hoại cường đại máy móc, trên không trung bay vài vòng, sau đó nện ở lôi đài phía trên, quay cuồng nhiều vậy, đem lôi đài mặt ngoài họa xuất nhất đạo khắc sâu vết rách, loạn thạch bay tán loạn.

"Trần Dương, ngươi đem ta chọc giận." Hàn Lỗi té lộn một vòng ngã, cõn xuất đi mấy chục thước mới vừa rồi khó khăn dừng lại, hấn hỏn hển đứng dậy, một đôi nắm tay hung hăng nện nện chính mình trong ngực, nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai đối với Trần Dương phóng đi.

"thùng thùng đông!" Nặng nề tiếng vang, như là động đất một loại, vỡ nát lôi đài đều có một ít không chịu nổi lực đạo, Hàn Lỗi giờ phút này như là nổi điên một loại, giống như là một đầu điên cuồng kim cương, hai mắt đỏ bừng, trong mắt của hấn chỉ có Trần Dương.

Hấn phải trước mắt này khiêu khích hấn quyền uy, khiến hấn mất đi mặt gia hỏa xé nát, lấy tiết mỗi hận trong lòng.

"hừ!" Trần Dương nhảy dựng lên, theo lâm vào lôi đài trong rút ra hai chân, thân hình cao ngất đứng ở lôi đài phía trên, kêu lên một tiếng đau đớn, khoe miệng tràn ra một tia lạnh nhạt màu tím máu, cũng không biết là thi triển diệt hồn sư thiên phú thần thông di chứng khiến cho , vẫn là trước kia tại cồng rắn hám Hàn Lỗi trong quá trình bị thương.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Thối thể các cao nhất tuyệt kỹ

Dưới đài mọi người, nhìn thấy Trần Dương lại tràn đầy huyết, nhất thời trong lòng căng thẳng, hiện tại chiến đấu đã tiến hành tới con đường phát triển đúng đắn, tại đây đang trong chiến đấu, phạm là có một tia khinh thường, lại tạo thành thảm bại kết cục, Trần Dương như vậy trạng thái, như thế nào không cho người lo lắng?

Cho dù thật sự giống như Trần Dương lời nói, này thương không ảnh hưởng toàn cục, nhưng mà cũng chung quy là một tai họa ngầm. Dù sao hiện tại không phải trò đùa lúc, Trần Dương thỉnh đối mặt chính là cơ hồ đã mất đi lý trí Hàn Lỗi, thân thể hấn có chút tai họa ngầm, đều rất khó lại ngăn cản bá vương thể mạnh mẽ đập vào.

Phải biết rằng, thân thể lực sở dĩ mạnh mẽ, tất cả ở nguyên đan bên trong kia một ngưng chân khí bắt diệt, nhưng mà thương thể là sẽ tan mất vô giả nguyên đan bên trong đích thực tức giận, như vậy đối thối thể hình võ giả thập phần bất lợi.

Lưu Long, Vương Cường bọn người ở trong tối tự giác Trần Dương mướt mồ hôi, tâm đều thu khấn.

Phùng Tiểu Huyền cùng Lăng Vũ Huyền hai nữ lại vô cùng lo lắng, bọn hấn phải muốn Trần Dương xảy ra sự cố, chiến đấu có không thắng lợi ngược lại biến thành thứ yếu.

Khán đài trên, cho dù các vị Thủ tịch trưởng lão, trong lòng đều không tự chủ được bị giữa sân cái loại này không khí nhận thấy nhiễm, bắt đầu lo lắng đứng lên, này thật là không thể tưởng tượng nổi chuyện tình, lấy bọn hấn tu vi, có rất ít đông tây có thể cảm động bọn hấn, huống chi là một hồi đệ tử cấp chiến đấu?

Tuy rằng trận chiến đấu này chất lượng coi như không sai.

Lí Thiên Nam, Cuồng Chiến, Ngô Thanh Phong mấy người không khỏi cười khổ lắc đầu, xem ra Trần Dương tiểu tử nhân cách mị lực thật đúng là không phải một loại đại a.

"nhận lấy cái chết!"

Hàn Lỗi gầm lên một tiếng, vọt tới Trần Dương trước người, một quyền đối với Trần Dương đánh tới, bị bắm chối tai khí bạo âm thanh.

Trần Dương không sợ chút nào, cũng không có đi quân khỏe miệng kia ti nhìn qua có chút quái dị lạnh nhạt màu tím máu, huy động một đôi thiết quyền liền cùng Hàn Lỗi chiến tới cùng nhau, trong lúc nhất thời cả trên lôi đài như là tại đánh vào kim loại một loại, cứ nhiên bộc phát ra liên tiếp kim thiết giao kích tiếng động.

Có thể muốn gặp, hai người này thân thể lực là bao nhiêu khủng bố.

" đang đang đang đang!"

" leng keng leng keng!"

" thương thương thương thương thương thương thương thương!"

" rầm rầm, bang bang!"

Đánh vào kim loại một loại va chạm tiếng vang lần toàn trường, nghe ở tràng quan chiến đệ tử hàm răng run lên, khóe mắt không ngừng kinh hoàng. Trong lòng đều là vô cùng hoảng sợ, công kích như vậy nếu là đánh vào bọn hắn trên người, không cần nhiều, ba lượt trong vòng. Tuyệt đối có thể đem bọn hắn oanh thành cặn bã.

Hàn Lỗi cùng Trần Dương hai người chân chính tiến vào tới trạng thái bên trong, liều lĩnh đối với oanh, lưỡng đạo thân ảnh đều cực nhanh, tại lôi đài phía trên trần trọc xê dịch, khi thì bên trái, khi thì bên phải, khi thì xuất hiện ở không trung, khi thì xuất hiện ở lôi đài trung ương, ngoằn ngoèo trình độ, chút không thua gì phân đường cấp tăng chót cường giả chiến đấu.

Cường đại năng lượng dao động không ngừng khuếch tán. Khung bố linh áp tàn sát bừa bãi, loạn thạch bay vút, cách lôi đài thân cận quá vô cùng nhiều đệ tử đều nhanh tốc lui về phía sau, không ít người bị loạn thạch đánh trúng, tại hoảng sợ trong ánh mắt chứng kiến bị đánh trúng địa phương máu tươi chảy ròng.

Kêu rên âm thanh trong lúc nhất thời hết đợt này đến đợt khác.

Trên đài đang đánh nhau kịch liệt hai người là khổng chế không được chính mình công kích uy lực. Đoạn Thiên Hồi lúc này đứng dậy, hùng hậu tu vi bùng nổ tách ra, giống như Hàn Hải một loại linh lực tuôn ra mà ra, tại lôi đài bốn phía bày ra phòng ngự kết giới, chung quanh đệ tử mới vừa rồi yên lòng.

" bá vương quyền!" Hàn Lỗi hai mắt màu đỏ, hung hăng một quyền nện đã qua, khí thế ngập trời.

" băng vân quyền!" Trần Dương đồng dạng gầm lên giận dữ. Không hề úy kỵ một quyền ngênh tiếp, nhất thời hai người đồng thời kêu rên, đồng thời lui về phía sau.

Lúc này, nội tình sâu cạn đã bị hiện ra, tuy rằng lần trước xảy ra một lần luyện khí các võ các, nhưng mà Trần Dương chính là nhớ kỹ nội dung. Cho tới nay đều không có thời gian tu tập, nếu không phải dựa vào bất diệt kim thân khung bố lực phòng ngự, hẳn căn bản là không ngăn cản được Hàn Lỗi công kích.

" xem ra chiến đấu sau khi chấm dứt, nhất định phải mau chóng tu tập mấy bộ cấp cao công kích vũ kỹ."

Trong đám người, Trương Ngọc phong đứng ở Lưu Long mấy người phía trước. Một đôi trông mắt bên trong tràn đầy sắc bén ý, nháy mắt không chớp nhìn trên lôi đài chiến đấu hai người, xác thực nói, hẳn một mực nhìn chăm chăm Trần Dương xem.

Trương Ngọc phong trong lòng rất là nghi hoặc, bởi vì chỉ có hắn biết, kỳ thật Trần Dương chân chính chủ tu chính là kiếm đạo, Trần Dương đối với kiếm đạo lý giải, siêu việt phương diện khác, tại kiếm đạo phía trên tu vi, tuyệt đối cực kì khủng bố.

Mấy tháng trước, Trần Dương tại âm phong lâm bên trong, chỉ bằng mượn trụ cột kiếm pháp Lưu Vân cửu kiếm đem Trương Ngọc phong đánh bại, tuy rằng cũng có Trương Ngọc phong khinh thường thành phần, nhưng mà Trần Dương kiếm đạo tu vi không thể bỏ qua.

Nhưng mà theo kia sau, đến luyện khí các bài vị thi đấu bắt đầu đến nay, Trần Dương tại sở hữu chiến đấu bên trong, đều không có tái sử dụng qua kiếm pháp, giống như căn bản là không có tu tập qua kiếm đạo giống nhau, nhiều nhất cũng là ở cùng Lí Hưởng Bắc đối với quyết bên trong, thể hiện ra khung bố biết kiếm còn có phá kiếm năng lực, nhưng mà đó là đối với kiếm đạo thiên phú, không thể thay thế kiếm đạo tu vi.

Trần Dương vì cái gì cho tới nay đều không hề sử dụng kiếm pháp?

Chẳng lẽ hắn cũng chỉ có kia thuyền tam bản phủ? Chỉ biết một cái trụ cột kiếm pháp Lưu Vân cửu kiếm?

Lại hoặc là hắn chính là một cái lý luận suông người, không có đối với kiếm đạo lý giải, nhưng không có nên kiếm đạo tu vi đi thi triển?

Cái này như Thiên Long bát bộ bên trong nữ thần Vương Ngữ Yên giống nhau, đọc lần lang hoàn ngọc động bên trong sở hữu võ học điển tịch, nhưng không có nên nội lực đi thi triển, chỉ có thể lý luận suông, thao thao bất tuyệt, trợ giúp của nàng phục ca.

Nhưng mà, rất nhanh Trương Ngọc phong chỉ lắc đầu bác bỏ ý nghĩ của chính mình, bởi vì trước kia Trần Dương tại thi triển Lưu Vân cửu kiếm đánh bại

hắn thời điểm, còn có tại chỗ ở chỉ đạo hắn kiếm pháp thời điểm, đều có không tầm thường kiếm đạo trình độ.

Này rốt cuộc là vì cái gì?

Nếu là thi triển kiếm pháp, cho dù Trần Dương sở sẽ kiếm pháp không nhiều lắm, cũng nhất định so hiện tại càng thoải mái.

Trương Ngọc phong không nghĩ ra.

Hơn Trương Ngọc phong, giờ phút này Lí Thiên Nam cũng có chút buồn bực, bởi vì hắn ý tưởng cùng Trương Ngọc phong giống nhau, từng thấy tận mắt Trần Dương có được khủng bố biết kiếm còn có phá kiếm năng lực, khiến hắn đối với Trần Dương có rất đại tin tưởng, hắn tin tưởng Trần Dương nếu là có thể chủ tu kiếm đạo, ngày khác tại kiếm đạo trên tu vi tuyệt đối vượt qua hắn.

Nhưng mà luyện khí các bài vị thi đấu tiến hành rồi lâu như vậy, Trần Dương vẫn không có sử dụng qua kiếm pháp, cho dù là hiện tại đối mặt như thế cường hãn Hàn Lỗi, như trước như thế, chẳng lẽ Trần Dương kiếm lực cũng ?

Lí Thiên Nam không có Trương Ngọc phong như vậy hiểu biết Trần Dương, trong lòng chỉ có thể không ngừng nói thầm

Bất quá cái này cũng không sao cả, cho dù Trần Dương thật sự tại kiếm đạo trên không có gì thành tựu cũng không phải cái đại sự gì, dù sao có thiên phú ở nơi nào, này, cần bất quá là một ít thời gian mà thôi, mà thời gian đối với võ giả mà nói, là rất không thiếu.

Lúc này, đứng ở rất bên ngoài Lí Hưung Bắc, trong mắt hiện lên sắc bén kiếm ý, nhìn xem trên lôi đài đánh nhau kịch liệt Trần Dương cùng Hàn Lỗi, trong mắt hiện lên một tia thất vọng.

Hắn lo lắng cùng Trương Ngọc phong còn có Lí Thiên Nam là cùng một vấn đề.

Nguyên bản hắn nghĩ đến Trần Dương là một gã che dấu kiếm đạo cao thủ, bằng không thể nào có thể có được phá kiếm khả năng? Phải biết rằng một lòng tay phá vỡ toàn lực của hắn một kích, là cần bao nhiêu cường đại kiếm đạo trình độ.

Làm gì Trần Dương cho tới nay đều không thi triển kiếm pháp, lúc này đều nhanh thình chống đỡ không được, vẫn là không thi triển, tim của hắn dần dần trầm xuống, có thể là hắn rất cao đánh giá Trần Dương.

"nếu thật là như vậy, vậy ngươi liền rất làm ta thất vọng rồi." Nhìn xem trên lôi đài Trần Dương, Lí Hưung Bắc nhẹ giọng tự nói.

Hắn tự hỏi, nếu là Hàn Lỗi chỉ có như vậy điểm năng lực, bằng tu vi của hắn tuyệt đối có thể chiến thắng, nhưng mà làm gì bại cho Trần Dương, nếu là Trần Dương không nghĩ tượng trong cường đại như vậy, như vậy hắn thất bại, đem thập phần không đáng giá.

Nhưng mà quan chiến đồng đạo đệ tử lại không nghĩ như vậy, trận chiến đấu này phản kích trình độ vượt quá tưởng tượng của bọn họ, bọn hắn vẫn đều ở tập trung tinh thần nhìn, thập phần hưng phấn.

"oanh!"

Đột nhiên, một trận thật lớn nổ vang âm thanh truyền ra, trên lôi đài hai người hung hăng đối với oanh một kích, lập tức rất nhanh tách ra, tại bạo lui bên trong, đem lôi đài mặt ngoài giẫm ra một đám địa đạo.

Trần Dương bạo lui hơn mười bước mới vừa rồi đứng lại, mặt không chút thay đổi, mà Hàn Lỗi sớm đã đứng lại.

"Trần Dương, ta không thể không thừa nhận, sự cường đại của ngươi vượt qua ta tưởng tượng, nhưng mà nếu ngươi chỉ có như vậy điểm thực lực, ta khuyên ngươi vẫn là hiện tại liền nhận thua đi, không cần lãng phí thời giờ của ta." Hàn Lỗi hai mắt đỏ bừng, thanh âm vô cùng lạnh như băng nói.

"những lời này ta cũng tặng cho ngươi, nếu ngươi liền như vậy điểm kỹ năng, đánh bại ngươi cũng không có chút ý nghĩa!" Trần Dương vỗ vỗ có chút rách nát quần áo, nhàn nhạt nói.

"hào hảo tốt!" Hàn Lỗi ngửa mặt lên trời cười to, lập tức quát to: "ta thật muốn nhìn, ngươi là không phải như ngươi nói cường đại như vậy!"

"ta đã cho ngươi cơ hội, đợi ngươi cho dù thỉnh nhận thua, cũng không còn kịp rồi!" Hàn Lỗi nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể bắt đầu kịch liệt run rẩy đứng lên.

Giờ phút này Hàn Lỗi, thân thể lấy một loại cực nhanh tần suất run rẩy, giống như là một bàn diễn cuồng xoay tròn động cơ, tại đây loại cao tần dần dần run bên trong, hắn kia giống như núi nhỏ một loại thân thể bắt đầu lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh tốc co rút lại.

Bất quá hai ba thứ thở thời gian, Hàn Lỗi thân thể liền co rút lại nhỏ một nửa còn nhiều, so chỉ nguyên lai bình thường hình thể hơi chút khô một ít, nhưng mà thân thể hắn chẳng những không có có vẻ vô lực, nhìn qua ngược lại càng có nỗ lực.

Mà thân thể của hắn màu da cũng bắt đầu biến hóa, chậm rãi hóa thành màu vàng lợt.

Cuối cùng, năm lần thở sau, Hàn Lỗi cả người đều biến thành màu vàng lợt, giống như là Thiếu Lâm tự đồng nhân một loại, tại ánh mặt trời chiếu xuống, nở rộ ra lạnh lẽo sáng bóng.

Giờ phút này Hàn Lỗi nhìn qua giống như là một món đồ hình người thần binh, đã tràn ngập nỗ lực tính lực lượng, một cỗ cực kỳ cường đại khí tức theo thân thể hắn bên trong bùng nổ tách ra, một cỗ khôn kể áp lực tràn ngập tại lôi đài phía trên, cho dù lôi đài quanh thân quan chiến đệ tử đều cảm giác được trong lòng buồn hoảng, cho dù có Đoạn Thiên Hồi kết giới, vẫn không thể tránh bị ảnh hưởng.

Bọn hắn không thể không rất nhanh lui về phía sau, lấy giảm bớt cái loại này trong lòng buồn rầu cảm giác.

Mà đứng ở lôi đài phía trên Trần Dương lại đứng mũi chịu sào, kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể không tự giác từ nay về sau lui, như là mang ngàn cân cự lực một loại, mỗi một bước rơi xuống, lại giẫm ra một cái dấu chân thật sâu.

Khán đài trên, thoắt thể các tề trường lão mạnh mẽ đứng dậy đến, trong mắt hiện lên một tia vẻ khiếp sợ, không tự giác kinh hô ra tiếng: "bất diệt kim thân!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: Kỳ thật ta không nghĩ như vậy

Bất diệt kim thân.

Thần Ma thánh địa, thối thể các cao nhất tuyệt học.

Phàm là là Thần Ma thánh địa đệ tử, chỉ cần là tu luyện thối thể nhất đạo, đều đối loại này tuyệt học có tuyệt đối sùng bái.

Bởi vì này đã là thối thể nhất đạo, cho tới bây giờ nhất mạnh mẽ tuyệt học, nó có trí mạng lực hấp dẫn, nhưng là đúng là bởi vì này loại tuyệt học cường đại cùng khủng bố, cho nên muốn thỉnh tu tập loại này tuyệt học, cần cường đại thiên phú, còn có bất khuất tâm tính.

Tại Thần Ma thánh địa sử trên, không có bao nhiêu người có thể tu luyện thành công, rất nhiều thối thể thiên tài đối loại này tuyệt học đều là vừa yêu vừa hận, bởi vì tu tập loại này tuyệt học điều kiện quá mức hà khắc.

Nhưng mà cũng có không ít đệ tử tu luyện thành công qua, nhưng mà bọn hắn cũng rất khó khăn có chút sở thành, đại thừa lại có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Tục truyền nghe thấy, từng có một gã Thần Ma thánh địa tổng đường đệ tử, tu luyện này bất diệt kim thân đến đại thừa, hóa thành trăm trọng hoàng kim người không lồ, một người tiêu diệt một tòa thành trì, uy lực của nó có thể nói khủng bố.

Tại Sở quốc phân đường sử trên, tu luyện bất diệt kim thân có thể thành công tuyệt đối không nhiều lắm, hiện hiện giờ thối thể các thứ nhất hào nhân vật đương đỉnh thiên chính là một trong số đó, thật không ngờ hiện giờ này Hàn Lỗi cư nhiên cũng tu luyện thành công.

Tuy rằng xem chừng là vừa mới nhập môn, nhưng mà đây cũng là cực kỳ làm cho người ta giật mình chuyện, tề trường lão làm thối thể các sau Thủ tịch trường lão tồn tại, tự nhiên hiểu không diệt kim thân bốn chữ hàm ý, cho dù là hắn, cũng không có tu luyện thành công.

Nghĩ đến đây, tề trường lão sẽ có một ít hồ thẹn, nhưng mà cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

Bên kia, đứng ở Trung Ngọc phong đám người bên người Cao Lập Đồng tại đã cứng lại rồi, sắc mặt lúc trắng lúc xanh, đôi mắt bên trong tràn đầy đều là khiếp sợ.

Làm hiện nay, thối thể các số 2 nhân vật, Cao Lập Đồng chứng thật là hiếm thấy thối thể kỳ tài, bá vương thể đã bị hắn tu luyện có thể nói tiến dần nhập thất, nhưng mà này bất diệt kim thân, hắn lại thủy chung không thể chạm đến, không phải không có cái kia tư cách. Mà là hắn thử rất nhiều lần, đều không thể sửa chữa thành công.

Môn tuyệt học này quá mức kỳ lạ, đối với võ giả thân thể yêu cầu quá mức hà khắc, thực sự không phải là thiên phú tốt có thể đủ tu luyện thành công. Cho nên mới khiến rất nhiều thối thể thiên tài chùn bước, yêu hận cùng đến.

Cho tới nay, Cao Lập Đồng đều là cao ngạo, cho dù trước kia thua ở Trần Dương dưới tay, hắn như trước là cao ngạo, tại hắn xem ra, Hàn Lỗi này nhị họ người, căn bản là không có tư cách ngồi trên luyện khí các Đại sư huynh vị trí, hắn vẫn cảm thấy hắn so Hàn Lỗi mạnh hơn.

Nhưng mà giờ phút này, hấn hồng mắt . Bất diệt kim thân khủng bố, hấn tràn đầy cảm xúc.

"nguy rồi, đây là thói thể các cao nhất tuyệt học bất diệt kim thân, Trần sư đệ nguy hiểm." Luru Long kinh hô một tiếng, sắc mặt ngưng trọng nói.

"làm sao vậy làm sao vậy? Đây tuyệt học rất lợi hại sao?" Vương Cường lo lắng hỏi.

" ần. Đây là thói thể các cao nhất tuyệt học, uy lực mạnh, quả thực không thể tưởng tượng, thật không ngờ, Hàn Lỗi cư nhiên có thể tu luyện thành công, chẳng thể trách như thể hung hăng can quấy." Trương Ngọc phong khẽ gật đầu, trong mắt cũng hiện lên một tia lo lắng.

" vậy làm sao bây giờ? Trần Dương không phải nguy hiểm?" Phùng Tiểu Huyền lo lắng nói một mình.

Khán đài trên.

Trần ma điện Thủ tịch trưởng lão Cuồng Chiến nhú mày. Một đôi màu đỏ nhạt đôi mắt bên trong tinh quang chột lóe, trầm giọng nói: " thật không ngờ, ta Sở quốc phân đường cư nhiên xuất hiện người thứ hai tu luyện bất diệt kim thân thành công, xem ra, Trần Dương nguy hiểm."

"kia thật vị tất, ta bậc này mới biết Trần Dương hay không còn nắm chắc bài đâu?" Ngô Thanh Phong vuốt vuốt dưới hàm râu bạc trắng. Sắc mặt bình tĩnh nói.

"Ngô sư huynh lời ấy không sai, ta bậc này yên lặng theo dõi kỳ biến." Lí Thiên Nam khẽ gật đầu, thầm nghĩ trong lòng: " lúc này đây người nên thỉnh thi triển kiếm pháp chứ? Người này giao hoạt tiểu tử, chỉ biết câu động người khác hứng thú."

"bất diệt kim thân chưa chắc thực sự trong truyền thuyết cường đại như vậy, huống chi này Hàn Lỗi cũng mới khó khăn nhập môn. Có thể nào phát huy ra bất diệt kim thân uy lực? Kết quả vẫn là không biết a." Đoạn Thiên Hồi cũng gật đầu đồng ý.

"hừ!" Tề trưởng lão hừ lạnh một tiếng, không hờn giận nhìn liếc mắt một cái Đoạn Thiên Hồi, nhàn nhạt nói: " thế nào? Xem ra đoạn Thủ tịch trưởng lão đối với ta thói thể các cao nhất tuyệt học có chút khinh thị a?"

"không có, không có, tề trưởng lão người nghĩ nhiều." Đoạn Thiên Hồi âm thầm xấu hổ, không nghĩ tới thuận miệng vừa nói, thế nhưng đắc tội tề trưởng lão.

"bất diệt kim thân, chính là thói thể nhất đạo nhất cao nhất tuyệt học, chỉ cần không phải gặp được cái loại này hiếm thấy thể chất, liền tuyệt đối là lập ở thể bất bại, cho dù Hàn Lỗi chính là tu luyện nhập môn, cũng không phải Trần Dương có thể thừa nhận, lão phu nhận định, Trần Dương, nhất định!" Tề trưởng lão mặt không chút thay đổi nói, nhưng mà ngữ khí lại thập phần kiên định.

"nga?" Lí Thiên Nam hơi hơi nhú mày, cười hỏi: "tề trưởng lão như thế khẳng định? Nếu là Trần Dương thắng lợi như thế nào?"

"nếu là Trần Dương thắng lợi, lão phu lập tức rời đi, thói thể các từ nay về sau không hề tham dự chuyện này." Tề trưởng lão định liệu trước nói.

"tốt!" Lí Thiên Nam vỗ tay ỷ tay vịn, cười to nói: "hy vọng tề trưởng lão có thể tuân thủ lời hứa."

"đó là tự nhiên!"

Tề trưởng lão trên mặt thờ ơ, nhưng mà trong lòng âm thầm đắc ý: "theo trước mắt xem ra, này Hàn Lỗi giá trị đã siêu việt Trần Dương, nếu là được đến ta thói thể các tài bồi, nhất định có thể trong tương lai đại phóng tia sáng kỳ dị, này Trần Dương cho dù là thiên tài, cũng vô pháp cùng Hàn Lỗi so sánh với, dù sao ta thói thể các không phải luyện khí các, thánh kiếm các, đan linh các chẳng hạn, chúng ta nơi này thực là chỉ cần thói thể thiên tài."

"đến lúc đó nghĩ biện pháp đem Hàn Lỗi một lần nữa mượn sức trở về, nhất định là công lớn một món đồ, Các chủ đại nhân chắc chắn ban cho, này thật đúng là trời giáng bánh nóng a, ha ha ha ha." Tề trưởng lão trong lòng đắc ý nghĩ, tính toán nhỏ nhặt đánh 'ba ba' rung động.

Lí Thiên Nam nếu có chút thâm ý nhìn liếc mắt một cái tề trưởng lão, trong mắt tràn đầy sắc mặt vui mừng.

Trên lôi đài.

Trần Dương thân thể tại rất nhỏ run rẩy, từng bước một lui về phía sau, phía trước theo Hàn Lỗi trên người thích phóng đi ra cường đại linh áp, trấn áp hấn không thể bảo trì ổn định thân hình, này bất diệt kim thân tưởng thật khủng bố, nhưng mà cũng gần như thế.

Trần Dương vẫn chưa có bất luận cái gì thực tế tổn thương, chẳng qua là tạm thời không thể thích ứng đối phương đột nhiên biến cường mà thôi.

"Trần Dương, thấy được sao? Đây là bất diệt kim thân, hôm nay, ngươi nhất định phải chết!" Cả người màu vàng lợt, giống như mười tám đồng nhân một loại Hàn Lỗi cực độ đắc ý nói, trên mặt tràn đầy hung hăng can quấy còn có khinh thị, nhìn về phía Trần Dương ánh mắt, giống như nhìn xem một người chết.

"mạnh mẽ không nên nói quá sớm!" Trần Dương thân thể chấn động, song chương đan chéo ở trước ngực mạnh mẽ chia ra, thân thể liền quyết ở nơi này, đình chỉ lui về phía sau.

"đều đến loại trình độ này, người còn tại trạng thâm trầm, cũng tốt, loại người như người tiểu địa phương đi ra thổ báo tử, thế nào sẽ hiểu biết đến bất diệt kim thân khủng bố, kể tiếp, chờ nhận từ thần thám phán đi!" Hàn Lỗi càn rỡ ngửa mặt lên trời cười to.

" cái ngốc x, bắt diệt kim thân sao? Có dung hợp viên cổ thời kì cái thể cường giả bắt diệt kim thân lợi hại sao? Từ thân phẩm phân? Người nha cũng không sợ gió lớn thổi đầu lưỡi, đương tử là diệt hồn sư, thân phẩm phân cũng hấn phẩm phân người, người nha dễ nhũ."

Tại tất cả mọi người cực kỳ lo lắng thời điểm, chỉ có đại hội lang bắt vì sở động, người lập dựng lên, một đôi chân trước vây quanh ở trước ngực, thần tình xem thường chỉ sắc nhìn trên lời đài Hàn Lỗi.

" nói đương tử là thô bạo tử? Dương tử kiếp trước thực là đại lực cấp kiếm đạo thiên tài, gặp qua thật là tốt đồng tây so người nha ăn trứng diêm còn nhiều, thật sự là, lão tử đều không thể hình dung , người này dễ nhũ quả thực thô đến bất trị sự tình , thượng thiên a, khẩn trương đến thu lại này nhĩ. Bức đi!" Đại hội lang không ngừng lắc đầu, một con móng vuốt che chính mình cái trán, không ngừng thở dài.

"Nhận lấy cái chết!" Hàn Lỗi ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, một quyền đối với Trần Dương đánh tới, màu vàng lợt quang mang nở rộ, liên tục không khí đều có một ít không thể thừa nhận cái loại này khủng bố lực đạo bắt đầu bộc phát ra chói tai âm bạo âm thanh.

Áp lực cường đại nghênh diện đánh tới, Trần Dương mặt không đổi sắc, như trước không có trốn tránh, huy động thiết quyền nghênh tiếp.

" oanh!"

Nổ âm thanh truyền ra, hai người va chạm ở cùng nhau, cường đại năng lượng dao động nháy mắt khuếch tán tách ra, hai người giao kích chỗ lời đài lập tức đỏ, xuất hiện một vài thước vuông hố to.

Hàn Lỗi đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, mà Trần Dương còn lại là bay ngược đi ra ngoài, oanh một tiếng, đã rơi vào hơn mười thước ngoài lời đài phía trên, đem lời đài giẫm ra hai cái hố sâu.

Vừa mới đứng lại, Trần Dương khòe miệng liền lần thứ hai tràn ra một tia lạnh nhạt màu tím máu.

" đương ca!"

" Trần Dương!"

" Trần Dương ca ca cẩn thận!"

Dưới lời đài, Vương Cường, Lăng Vũ Huyền đám người đồng thời kinh hô, thần tình lo lắng.

Xa xa, Lí Hưởng Bắc trên mặt tràn đầy nồng đậm thất vọng, nhìn không được thấp giọng thở dài, nguyên bản nghĩ đến hôm nay Hàn Lỗi tất bại, Trần Dương nhất định nở rộ vạn trượng hào quang, nhưng mà sự thật luôn tàn khốc , bắt diệt kim thân khủng bố, chung kết Trần Dương cho tới nay sáng tạo kỳ tích.

" e rằng, là ta rất cao đánh giá người" Lí Hưởng Bắc thấp giọng tự nói một tiếng, xoay người rời đi.

" thế nào? Lão phu nói có đúng không? Trần Dương hôm nay nhất định, đồng cấp ngoài bên trong, ai đều không thể tại bắt diệt kim thân dưới đứng rời đi!" Khán đài trên, tề trường lão thần tình vẻ đắc ý, giống như thấy được Các chủ đại nhân ban cho, có chút kích động nói.

" tề trường lão, chiến đấu còn chưa chấm dứt, vẫn là không cần quá sớm định luận thật là tốt!" Ngô Thanh Phong khẽ lắc đầu, nhẹ giọng nói.

Trên lời đài.

Hàn Lỗi vô cùng hung hăng càn quấy nhìn Trần Dương, trong mắt tràn đầy tàn nhẫn thần sắc, nguyên bản hấn này bắt diệt kim thân là muốn tại phân đường cấp bài vị thi đấu trên dùng ra, thật không ngờ hôm nay bị Trần Dương làm cho không thể không dùng đến, thật sự là khiến hấn cực kỳ tức giận.

" Trần Dương, nói đi, người muốn chết như thế nào?" Hàn Lỗi âm trầm nói.

" thôi thế các cao nhất tuyệt học quả nhiên cường đại, nhưng mà không biết có không mạnh hơn ta đây chân chính bắt diệt kim thân?" Trần Dương theo trong hố sâu đi ra, đứng ở hố sâu giáp ranh, nâng tay lau đi khòe miệng máu tươi, nhàn nhạt nói.

" ngạc?" Hàn Lỗi được nghe lời ấy không được sùng sốt, lập tức cười lên ha ha: " Trần Dương, người bị đánh choáng váng sao?"

" ta nguyên bản không nghĩ thi triển . "

Trần Dương lắc đầu thở dài, ngay sau đó, hấn mạnh mẽ ngẩng đầu lên, ngửa đầu thét dài, tiếng kêu cuộn cuộn như sấm thẳng lên tận trời.

Chương 152: Hoàng kim chiến thần

Trần Dương song chưởng mạnh mẽ mở ra, nửa người trên quần áo ầm ầm bạo toái, một cổ khủng bố khí tức theo thân thể hấn bên trong bùng nổ tách ra.

Hắn nửa người trên bắt đầu cổ trướng, giống như là có ngàn vạn lần điều con giun tại hấn bên ngoài thân hạ du đi một loại, bất quá một lát trong lúc đó, thân thể hấn liền so chỉ lúc trước khô ngo gấp đôi có thừa, thân cao đạt tới hai thước ngoài, từng đạo giống như sắt thép đổ lên mà thành cơ thể phòng lên dựng lên, giống như cầu long.

Cùng lúc đó, một cổ rực rỡ kim sắc hào quang bùng nổ, giống như một vòng văn lạc tiểu thái dương một loại, đâm vào ở đây tất cả người không thể không nhắm mắt lại.

Cường đại năng lượng gió lốc nhảy mắt hình thành, cuộn cuộn nổi lên trên lôi đài đá vụn, đem Trần Dương vây quanh ở trung ương.

"đây là cái gì?" Đứng ở gần chỗ Hàn Lỗi nâng tay ngăn trở đôi mắt, híp mắt suy nghĩ mâu muốn nhìn thanh trước mắt biến hóa, lại cái gì đều thấy không rõ.

"oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, kia gió lốc nhảy mắt nện toái, đá vụn bay vút, đánh vào kết giới phía trên giống như đánh vào màn nước trên một loại, nhộn nhạo nhấc một vòng vây gọn sóng.

Kia rực rỡ kim quang đã ở lúc này làm hồ thẹn xuống dưới, ở đây mọi người rốt cục mở mắt, chỉ thấy tại lôi đài phía trên, đứng một cái thân cao hai thước ngoài, cả vật thể lưu kim, nổ rộ rực rỡ kim quang người không lồ.

Thân thể hấn khô ngo, cường tráng, mỗi một khối cơ thể đều góc cạnh rõ ràng, như là tí mĩ mài đi ra một loại, nổ rộ khủng bố khí tức, giống như từ trên trời giáng xuống hoàng kim Chiến thần một loại, khí phách vô song, lại nhìn này diện mạo, rõ ràng đó là Trần Dương.

"tê!"

Thấy rõ ràng Trần Dương biến hóa sau, cả luyện võ quảng trường vang lên từng đạo hít vào hơi lạnh thanh âm, bởi vì trước mắt cảnh tượng thật sự là quá mức khiếp sợ, giống như đứng ở nơi đó không phải người, mà là một gã thiên thần.

"duyệt ca, thần tượng!" Vương Cường kích động nắm chặt hai đấm, trên mặt tràn đầy sùng bái.

"Trần Dương, người rất soái!" Phùng Tiểu Huyền trên mặt kích động tràn đầy đỏ ửng, đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt, thân thể mềm mại phát run.

Trương Ngọc phong đám người lại khiếp sợ há to miệng ba. Bởi vì Trần Dương biến hóa, thật sự là quá mức không thể tưởng tượng.

Xa xa, xoay người rời đi Lí Hưởng Bắc mạnh mẽ xoay người lại, chứng kiến trên đài kia cả vật thể kim quang bóng người. Trong lòng một mảnh minh mông, trong mắt nổ rộ ra sắc bén kiếm ý, kích động nói năng lộn xộn: "hảo hảo tốt!"

"Trần Dương ca ca, quá tuyệt vời!" Phi thiên Tiểu ma nữ kích động cả người run rẩy, hai tay loạn cong, lại véo không đến lôi quang từ thanh giao, quay đầu nhất khán, người này cư nhiên tránh ở xa xa, lập tức khẽ kêu nói: "tiểu Thanh, người cho ta lại đây!"

Nhưng mà lôi quang từ thanh giao không để ý tới nàng. Bởi vì người trước giờ phút này đã bị Trần Dương dọa nước tiểu.

"hừ!" Tiểu ma nữ kiều hừ một tiếng, đi qua đi dất lôi quang từ thanh giao cái đuôi vừa nó túm lại đây, đặt ở trong tay dùng sức xoa nắn.

Lôi quang từ thanh giao giờ phút này đã phục hồi tinh thần lại, trong mắt tràn đầy nước mắt, trong lòng kêu thảm thiết: "biến. Thái a. Biến. Thái, vĩnh viễn không thể nghịch tập."

Khán đài trên.

"ba!" Một trận thủy vang, tề trường lão trong tay chén trà rơi trên mặt đất, suất dập nát, hấn dùng sức hé mắt, mạnh mẽ đứng dậy đến, kích động hét lớn: "tiểu thừa bắt diệt kim thân. Đây là tiểu thừa bắt diệt kim thân."

"thể nào có thể? Điều này sao có thể?" Tề trường lão dùng sức lắc đầu, không thể nhận kết quả này, điên rồi giống nhau thì thảo tự nói.

Nguyên bản nghĩ đến Trần Dương tất bại, thật không ngờ tiểu tử này cư nhiên cũng có bắt diệt kim thân, hơn nữa đã tu luyện tới tiểu thừa chi cảnh, này

tại Thần Ma thánh địa sử trên đều là tương đối hiếm thấy . Hẳn như thế nào không khiếp sợ?

Giờ phút này, tề trưởng lão đã thất kinh đứng lên, bởi vì hắn trước kia đã cùng Lí Thiên Nam đánh đánh cuộc, nếu là Các chủ đại nhân biết hắn buông tha một cái có thể đem bắt diệt kim thân tu luyện tới tiểu thừa tuyệt thế thiên tài, như vậy. Hẳn nhất định phải chết.

"xong rồi!" Tề trưởng lão than ngồi ở ghế trên, khuôn mặt đại ra.

Trên lôi đài.

" này, này, điều đó không có khả năng!" Hàn Lỗi trợn mắt há hốc mồm, thần tình khiếp sợ, thân thể không ngừng lui về phía sau, hắn muốn dừng lại, nhưng mà bị Trần Dương trên người nở rộ đi ra khí tức chấn không thể khống chế thân thể của chính mình.

" bắt diệt kim thân tiểu thừa, không có khả năng, người thế nào có thể sẽ bắt diệt kim thân?" Hàn Lỗi rốt cục nhìn không được , khàn cả giọng kêu to.

Xa xa, giống như hoàng kim Chiến thần một loại Trần Dương đứng ở nơi đó, tản mát ra khủng bố uy áp, nhưng lại mặt không chút thay đổi.

" không có khả năng, đây là giả , này hết thảy đều là giả , Trần Dương, người tinh thông ảo thuật, này khẳng định là của người ảo thuật, xem ta đem phá vỡ!" Hàn Lỗi điên cuồng , phát rồ rống to, lập tức dùng hết toàn thân sở hữu khí lực, đối với Trần Dương phóng đi.

" chìm yểm tước, an biết chí lớn?"

Trần Dương nhàn nhạt tự nói một câu, nhìn xem rất nhanh vọt tới Hàn Lỗi, thân thể của hắn chấn động, một quyền đánh ra, nhất thời thiên địa biến sắc, liên tục hư không đều ở rất nhỏ run rẩy đứng lên, khủng bố có thể hủy diệt hết thảy năng lượng hóa thành gió lốc, đối với Hàn Lỗi thổi quét mà đi.

" phốc!"

" phốc!"

" phốc phốc phốc!"

Ngập trời gió lốc đem Hàn Lỗi cắn nuốt, từng đạo phun huyết thanh âm truyền ra, cuối cùng, gió lốc tán đi, Hàn Lỗi bay ngược đi ra ngoài, giống như đứt dây, thân thể hắn đã khôi phục nguyên dạng, cuối cùng trùng điệp nện ở dưới lôi đài, cả người là huyết, vô cùng thê thảm.

" điều đó không có khả năng, điều này sao có thể?" Suất tại dưới lôi đài, Hàn Lỗi như trước không thể tin, gian nan muốn ngẩng đầu nhìn Trần Dương, lại thể nào đều nâng không đứng dậy, chỉ có thể tại cực độ không cam lòng cùng không thể tin bên trong hôn mê đã qua.

Trên lôi đài.

Trần Dương cả người lượn lờ kim quang, như là (giống như) người khổng lồ, xoay người lại, nhìn về phía dưới đài quan chiến mọi người, tuy rằng mặt không chút thay đổi, nhưng mà kia cổ khí thế lại thật sự bị mỗi một người cảm giác đến.

" dương ca uy vũ, dương ca khí phách!" Rất lâu sau, Vương Cường mới phản ứng lại đây, kích động rống to, dần dần, tất cả mọi người bị loại này không khí cuốn hút, nhao nhao vung tay hô to, tiếng hô rung trời, truyền khắp cả luyện khí phong.

" Trần Dương, người rất soái , ta yêu người, ta yêu người!" Trong đám người, Phùng Tiểu Huyền cảm lòng kêu to, vị này ma đạo số 2 nhân vật cuối cùng không có một tia cổ kị, nhưng mà thanh âm của nàng lại bị kia rung trời động tiếng hô bao trùm.

" Trần Dương ca ca, người giỏi quá!" Lăng Vũ Huyền nhìn xem trên đài kia giống như thiên thần một loại thân ảnh, nhẹ nhàng nói.

Ở một khắc này, tại...này chính trực hoa quý thiếu nữ trong lòng, thật sâu lạc ấn hạ trước mắt này khó quên một màn, còn có trên đài kia bưng bình thiên thần một loại thân ảnh, cuối cùng cả đời, đều không thể ma diệt.

" Trần Dương, người ngoan!" Xa xa, Lí Hường Bắc khước miệng vì kiêu. Cuối cùng rốt cục phá lên cười, cười chính là vậy vui sướng, lập tức tiêu sái xoay người, rõ ràng lưu loát rồi đi.

Trần Dương chung quy là không có khiến hắn thất vọng. Mà hắn, cũng đem cố gắng tu luyện, chung có một ngày sẽ siêu việt Trần Dương.

Khán đài trên.

Đoạn Thiên Hồi kích động lão lệ ngang dọc, đây là kết quả tốt nhất, là Các chủ đại nhân rất muốn nhìn đến kết quả, Trần Dương làm được , hắn không khỏi lòng tràn đầy vui mừng.

Rất lâu, Đoạn Thiên Hồi mới vừa rồi hét lớn một tiếng, quát bảo ngưng lại mọi người tiếng hô, hắn trước đạp một bước. Đứng ở khán đài giáp ranh, quát lớn: " trận chung kết, Trần Dương thắng được, ngay trong ngày nhắc, Trần Dương đó là ta luyện khí các đại đệ tử. Hai trăm ba mươi một danh đệ tử đứng đầu!"

" xôn xao!"

Đoạn Thiên Hồi thanh âm rơi xuống, hiện trường nổ mạnh, ủng hộ Trần Dương đệ tử đều kích động hoan hô đứng lên, cho dù là nguyên bản này ủng hộ Hàn Lỗi cũng đều bị tức phản nhận thấy nhiễm, Hàn Lỗi đã đánh bại, hiện tại Trần Dương là Đại sư huynh, bọn hắn cũng sẽ không vì Hàn Lỗi này sự thất bại ấy đi đắc tội Trần Dương.

Trong lúc nhất thời. Giữa sân tràn đầy bài sơn đảo hải một loại tiếng hoan hô.

Trần Dương đứng ở khán đài trên, lăng lẳng nhìn trước mắt hết thấy, mỉm cười.

Từ giờ trở đi, Hàn Lỗi trở thành đã qua, thuộc loại Trần Dương thời đại lặng yên tiến đến!

Khán đài trên.

Tề trưởng lão khuôn mặt đại ra tựa vào ghế trên, trong lúc nhất thời có chút khó có thể nhận trước mắt kết quả này. Lí Thiên Nam thần tình mỉm cười, trong mắt tràn đầy âm mưu thực hiện được hương vị, Ngô Thanh Phong còn lại là mỉm cười gật đầu, Cuồng Chiến lại liêu liếm cười ha ha.

Tề trưởng lão là thói thể các đại biểu, lại trực tiếp đại biểu thói thể các buông tha cho Trần Dương. Buông tha cho một cái có thể đem bắt diệt kim thân tu luyện tới tiểu thừa người, này thật đúng là một cái châm chọc.

Bất quá như vậy tốt nhất, thiếu một cái đối thủ cạnh tranh, này đây vài vị Thủ tịch trưởng lão đều cười thập phần vui vẻ.

"xong rồi, xong rồi, cái này đại giảm, Các chủ đại nhân nếu là biết đầu đuôi, lão phu nhất định không có ngày lạnh qua, vậy phải làm sao bây giờ?" Tề trưởng lão cấp hỏa công tâm, liền này một hồi, ánh mắt đều đỏ.

"cũng được, lão phu một phen tuổi, cũng bất cứ giá nào, này Trương lão mặt không cần cũng được!" Tề trưởng lão trong lòng ngoan hạ tâm, mạnh mẽ đứng lên, làm bộ như thần tình nghi hoặc bộ dáng, chung quanh nhìn nhìn, mới xoay người đối với mấy người hỏi: "vài vị đạo hữu, đây là có chuyện gì? Thi đấu đã xong?"

"ngạch?" Cuồng Chiến ngẩn người, có chút không rõ cho nên.

Mà Lí Thiên Nam cùng Ngô Thanh Phong lại trước tiên nhủ này, bọn hắn mơ hồ đoán được là chuyện gì xảy ra.

"ai nha, Trần Dương thắng lợi? Thật là Trần Dương thắng lợi? Ha ha, lão phu đoán quả nhiên không sai, này Trần Dương quả nhiên là thiên tài, lão phu muốn đi bẩm báo Các chủ đại nhân, ha ha ha." Tề trưởng lão kích động vỗ đùi, xoay người bỏ chạy, căn bản mặc kệ cái gì đánh cuộc, còn có ở đây vài vị Thủ tịch trưởng lão.

"ngạch, lão gia hỏa này là ở chơi xấu sao?" Cuồng Chiến ngẩn người hỏi.

"thực hiện nhiên!" Ngô Thanh Phong bắt đắc dĩ lắc đầu.

"vì tiền đồ, liên tục này Trương lão mặt cũng không muốn, quả nhiên là." Lí Thiên Nam lắc đầu thở dài, nếu này tề trưởng lão một lòng chơi xấu, bọn hắn cũng không có chút biện pháp.

"sao, này lão hàng." Cuồng Chiến hiện tại mới phản ứng lại đây, nhện không được chửi ầm lên.

"vài vị, không nên tức giận, cho dù này tề trưởng lão vì ước thì thế nào? Này đối với các người không có chút nào ảnh hưởng." Đoạn Thiên Hồi đã đi tới, tru tai du tai nói.

"nga? Đoàn sư huynh lời ấy sao giảng?" Ngô Thanh Phong mở miệng hỏi nói.

"bởi vì Trần Dương là ta luyện khí các đệ tử, quá khứ là, hiện tại vắng, tương lai cũng, một khi đã như vậy, cho dù các người đều vì ước, cũng không có chút ảnh hưởng a, có phải hay không a? Aha ha ha." Đoạn Thiên Hồi đắc ý nói một câu, cười lớn rồi đi.

Đồ lưu lại, bị nghẹn nói không ra lời Lí Thiên Nam, Ngô Thanh Phong mấy người, tại nguyên chỗ mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Thành lập huynh đệ minh

Thời gian, như nước chảy giống xẹt qua, trong chớp mắt khoảng cách trận chung kết chấm dứt đã qua đi nửa tháng thời gian.

Đã qua này nửa tháng đến, đã xảy ra rất nhiều đại sự.

Luyện khí các bài vị thi đấu chấm dứt, Trần Dương đăng mang, trở thành luyện khí các đệ tử bên trong đệ nhất nhân, du ngoạn sơn thủy Đại sư huynh ngai vàng, trận chung kết chấm dứt ngày thứ hai, Luru Long liên cao điệu tuyên bố từ Trần Dương làm tinh thần đứng đầu thế lực bang phái "Huynh đệ minh" chính thức thành lập.

"Huynh đệ minh" là Trần Dương thủ tên, hấn hy vọng có thể chấm dứt kiếp trước kia độc hành hiệp một loại ngày.

Luru Long đảm nhiệm "Huynh đệ minh" Phó minh chủ, thay thế Trần Dương chương quản minh trong hết thảy công việc, mà đại hội lang cũng trở mặt mờ ra muốn tới một cái độc nhất không thể Đại hội pháp chi chức.

"Huynh đệ minh" một khi thành lập, liền khiếp sợ cả luyện khí các, các đệ tử tranh đoạt cùng báo danh, trong lúc nhất thời cư nhiên thu tóm sở hữu luyện khí các đệ tử, đương nhiên, Lí Hưởng Bắc cùng Hàn Lỗi ngoại trừ.

Nhân số đông đúc, quả thực kẻ khác lú lờ, bởi vì này "Huynh đệ minh" thành viên, cư nhiên là Thần Ma thánh địa suốt một cái phân các các đệ tử, cho dù thánh kiếm các Trương Ngọc phong, trấn ma điện ma nữ Huyền Huyền, còn có thối thế các Cao Lập Đồng, cùng với thánh kiếm các tân tấn thiên tài nữ thần Tiêu Băng Linh đều gia nhập trong đó, này quả thực làm cho người ta không thể tưởng tượng, siêu cấp cường đại đội hình chấn kinh nhất ngàn ba.

Tại Thần Ma thánh địa sử trên, loại chuyện này chưa bao giờ xuất hiện qua, bởi vì mặc kệ ở địa phương nào đều chú ý một cái cân bằng, bang phái thế lực xuất hiện là thánh địa cao tầng cố ý lâm vào, bốn ý cũng muốn kích thích đệ tử trong lúc đó tốt cạnh tranh, nếu thật có thể đem một cái thế lực phát triển thu tóm suốt một cái phân các các đệ tử, kia thật là không có khả năng, cao tầng sẽ không ngồi yên không lý đến.

Nhưng mà, "Huynh đệ minh" làm được.

Thứ nhất, luyện khí các sự suy thoái ba mươi năm, các trong các đệ tử đều nội bộ lực đực, không thể hình thành một cái ngưng tụ đoàn thể, đây là luyện khí các xuống dốc nguyên nhân chủ yếu.

Thứ hai, huynh đệ minh tinh thần đứng đầu. Cũng là rõ ràng hợp lý, là Trần Dương, là Các chủ đại nhân Lăng Hư Từ vừa ý có thể chấn hưng luyện khí các người, mà Trần Dương cũng không có cô phụ hi vọng chung. Hấn làm được.

Cuối cùng này đã ngoài hai điểm, này không có khả năng hoàn thành chuyện tình tại Trần Dương cánh tay trong hoàn thành, Trần Dương giống như là một khối cường tính nam châm, tản ra khủng bố lực ngưng tụ, đem luyện khí các các đệ tử chinh hợp ở tại cùng nhau.

Luyện khí các, xuất hiện Liễu Không trước đoàn kết, thống nhất, đây là luyện khí các sở hữu cao tầng nhạc thấy này thành chuyện tình.

Về phần Trần Dương hay không sẽ bởi vì nắm trong tay các đệ tử mà sinh ra suy nghĩ gian dối, đây là hoàn toàn không cần lo lắng chuyện tình, không nói trước Trần Dương thân mình sẽ không có ý nghĩ này. Cho dù có, cũng vô pháp hoàn thành, bởi vì ai cũng vô pháp tại thánh địa địa bàn trên phiên bản.

Cứ như vậy, "Huynh đệ minh" tại vô số đạo tràn ngập rung động ánh mắt nhìn chăm chú xuống thành lập, tổng bộ nằm đứng ở luyện khí các cấp thấp đệ tử ở lại khu trong vòng. Cách Trần Dương ở lại tiểu viện không xa.

Nơi này, nguyên bản là cực kỳ cần cỗi nơi, căn bản là không ai muốn hướng nơi này đến, nhưng mà hiện tại, nơi này cư nhiên đã trở thành luyện khí các thánh địa, quả nhiên là làm cho người ta không thể tưởng tượng.

Mặt khác mấy các đối với "Huynh đệ minh" thành lập, đều bảo trì im miệng không nói thái độ. Mà mặt khác một ít thánh địa vốn có nhãn hiệu lâu đời thế lực đều là như hồ rình mồi, bọn hấn có thể không thêm quan tâm chút nào cái gì "Huynh đệ minh", tại bọn hấn xem ra, đây là một đám đồ nhũn nhũn tổ hợp, cho dù nhiều người thì thế nào? Luyện khí các có mấy người, cái thiên tài người tài ba?

Nhưng mà thánh địa trong rất nhiều thiên tài, đều bắt đầu chân chính nghe được Trần Dương tên này. Trong lúc nhất thời, Trần Dương hai chữ, tại cả Sở quốc phân đường bên trong phát hỏa đứng lên, bất quá chỉ cần là thiên tài đều là cao ngạo, không ai có thể làm cho bọn họ để vào mắt. Trần Dương cũng giống nhau.

Bất quá chính là một cái thiên phú hơi chút nhiều người mới thôi, bất diệt kim thân làm sao vậy? Cũng sẽ như vậy nhất chiều mà thôi, rất nhiều thiên tài đối Trần Dương sinh ra nồng hậu địch ý, nhất là thánh kiếm các đệ tử, có thể nói là hận Trần Dương tận xương.

Bởi vì sao đâu? Bởi vì thánh kiếm các tân tấn thiên tài, núi băng nữ thần Tiêu Băng Linh cư nhiên cũng gia nhập tới "Huynh đệ minh" bên trong, cái này gọi là thánh kiếm các này thiên tài tuần kiệt sống thế nào?

Tiêu Băng Linh vì cái gì muốn gia nhập một cái mới thành lập đồ nhũn thế lực? Khẳng định là cùng Trần Dương có nào đó không muốn người biết quan hệ a, đây là rành rành đục khoét nền tảng a, bọn hấn không hận Trần Dương hận ai?

Này cái thiên tài, ngày gần đây đều ở ma đạo soạn soạn, chuẩn bị đến một hồi thảo phạt "Tinh dịch" cuộc chiến.

Mà cùng Hàn Lỗi trận chung kết sau khi chấm dứt, thối thể các Các chủ Thiết Thành tại trước tiên đến luyện khí các, tự mình đến thấy Trần Dương, thành khẩn yêu cầu Trần Dương gia nhập luyện khí các, hơn nữa cam đoan sẽ cung cấp về bất diệt kim thân hết thầy tín tức, cấp ra thật là tốt chỗ quả thực khiến luyện khí các đệ tử tròn mắt há hốc mồm.

Nhưng mà Trần Dương lại hồ hững cự tuyệt, bởi vì tại hán xem ra, tu luyện, ở nơi nào đều giống nhau, nếu bởi vì thối thể các cấp ra tốt điều kiện liền nhảy xuống thối thể các, như vậy lúc trước cũng không có cần phải gia nhập luyện khí các.

Làm người phải có nguyên tắc, võ giả, lại như thế.

Tuy rằng bối cảnh rất trọng yếu, nhưng mà hiện tại Trần Dương đã không phải trước kia, hán có tuyệt đối tài nguyên cung cấp chính mình tu luyện. Hơn nữa hán bất diệt kim thân là chân chính bất diệt kim thân, đây là cần nuốt viên cở chí cường người kim thân hình thành tối cao thể chất, cũng không kia bất diệt kim thân công pháp có khả năng so sánh, càng thêm không thể khiến cho hán hứng thú.

Thiết Thành yêu cầu luôn mãi, Trần Dương quyết định thực kiên quyết, cuối cùng chỉ nói một câu: "đều là Thần Ma thánh địa người, làm gì để ý ở đâu cái phân các?"

Một câu này đem Thiết Thành nghẹn gần chết, cuối cùng phần nhiên rời đi.

Mặt khác mấy các Thủ tịch trưởng lão cũng đã tới, không kém qua đều là kết quả này, cuối cùng cũng sống chết mặc bay.

Thuyết thoại trở về, từ lần trước quyết chiến Trần Dương sau khi thắng lợi, Hàn Lỗi liền theo luyện khí các chúng đệ tử trước mắt biến mất, mấy ngày trước đây mới truyền đến tin tức, Hàn Lỗi cư nhiên một lần nữa gia nhập thối thể các, hơn nữa trở thành đại đệ tử đệ nhị, thứ hai người được đề cử, địa vị trực tiếp siêu việt Cao Lập Đồng.

Được đến như vậy tin tức sau, luyện khí các mọi người nhất thời phát ra từng đợt xem thường "Hu" âm thanh, bởi vì làm người nhất định phải có nguyên tắc, Hàn Lỗi năm lần bảy lượt gọi tới gọi lui, đã không hề nguyên tắc đáng nói.

Bất quá Hàn Lỗi dù sao cũng là tu thành bất diệt kim thân, có kết quả như vậy đã ở tình lý bên trong, thánh địa là hy vọng càng ngày càng cường đại, cũng sẽ không bởi vì một ít việc nhỏ để lại khí một thiên tài, lấy thối thể các nội tình, tiêu tốn một ít thời gian bồi dưỡng, Hàn Lỗi phải đại phóng tia sáng kỳ dị.

Nghĩ đến đây cũng là thối thể các có chút bất đắc dĩ hạ sách, nếu Trần Dương lúc trước đáp ứng rồi Thiết Thành yêu cầu, chỉ sợ cũng không có Hàn Lỗi chuyện gì.

Nửa tháng xuống dưới, huynh đệ mình cũng đã xu ở ổn định, giống như là một bàn mới tinh máy móc bắt đầu chậm rãi vận chuyển, hiện tại đang đứng ở ma hợp kì.

Trong lúc này, Tiêu Băng Linh cũng tìm đến qua Trần Dương vài lần, nói đến này Tiêu Băng Linh, Trần Dương cũng cảm thấy được tương đối quái dị. Bởi vì nàng là ở nghe được tin tức sau trước tiên chính mình chủ động lại đây yêu cầu gia nhập, không có bất luận kẻ nào thỉnh cầu, yêu cầu, đề nghị chờ.

Tuyển nhận thành viên việc đều là Lưu Long cùng vài tên thân xương thành viên phụ trách. Này hơn nửa năm đến nổi bật chính thịnh núi băng nữ thần Tiêu Băng Linh, thánh địa bên trong ai không biết? Người nào không hiểu? Có thể nói chỉ cần có Tiêu Băng Linh tại, huynh đệ mình liền tuyệt đối có được một loại độc đáo mị lực, lập tức cúi đầu khom lưng đem Tiêu Băng Linh thỉnh tiến vào.

Làm Trần Dương biết lúc, Tiêu Băng Linh đã trở thành huynh đệ mình danh dự hộ pháp, hán cũng không thể đem người khác đuổi đi đi?

Mà Tiêu Băng Linh tìm đến Trần Dương, nói đều là cùng sự kiện, thì phải là khiến hán cẩn thận, đề độ Khương gia số 2 nhân vật khương ngự trạch đã chú ý tới hán, Trần Dương đối này cũng không thêm đề ý. Nhưng mà Tiêu Băng Linh nói một câu, lại làm cho hán nháy mắt giống như thể hồ nghi thức xối nước lên đầu.

"ngươi không thêm đề ý, vậy ngươi gia nhân ở ý sao? Ngươi tới tự Sở quốc biên cảnh chi thành Giang Ninh thành, Giang Ninh thành Trần gia cũng là có danh vọng tộc, chỉ cần có tâm hỏi thăm một phần. Nói vậy có thể biết được đi?"

Trần Dương lúc này mới nhớ tới thân phận của hán không phải ẩn nấp, có rất nhiều ai biết hán đến từ nơi nào, nếu là bị Khương gia người phát hiện năm đó đề độ Trần gia phần tử xấu, chỉ sợ Trần gia sẽ gặp tai họa ngập đầu.

Cho nên, Trần Dương mới bắt đầu chân chính coi trọng chuyện này.

Mà ở đã qua này nửa tháng bên trong, Trần Dương rốt cục đem lần trước thi triển diệt hồn sư thiên phú thần thông di chứng tu dưỡng tốt, đối với diệt hồn sư bốn nguyên lực lượng nắm trong tay cũng rất quen rất nhiều.

Lúc này. Tại luyện khí phong phía sau núi một khối giữa sườn núi xông ra tảng đá lớn đầu phía trên, nhất đạo thân ảnh đang trần trọc xê dịch, hô quát không ngừng bên tai, đứng là tại tu luyện vũ kỹ Trần Dương.

Trải qua cùng Hàn Lỗi một trận chiến, Trần Dương khắc sâu hiểu biết đến hán tự thân tu tập vũ kỹ số lượng trên thiếu hụt, cho nên này nửa tháng đến

hắn đều ở nơi này tu luyện vũ kỹ. Nơi này đã biến thành hắn chuyên chúc tu luyện nơi.

Trải qua nửa tháng tu luyện, Trần Dương đã nắm giữ nhiều môn linh giai cấp cao công kích vũ kỹ, trong đó có một môn thân pháp vũ kỹ càng lợi hại, tên là Thái Hư bước, là linh giai cao nhất thân pháp vũ kỹ. Tốc độ cực nhanh quả thực giống như tia chớp, cửa này thân pháp vũ kỹ tại sở hữu linh giai thân pháp vũ kỹ bên trong đều là xếp hạng hàng đầu tồn tại.

Có cửa này thân pháp vũ kỹ, bát bộ cần thiên lập tức bị đào thải, giờ phút này, Trần Dương thân ảnh trực tiếp tại nguyên chỗ biến mất, ngay sau đó xuất hiện ở mười thước ngoài, tốc độ cực nhanh quả thực giống như thuận di một loại, nhưng mà đây không phải thuận di, chẳng qua là tốc độ quá nhanh người bình thường nhìn không tới hắn di chuyển quỹ tích thôi.

Khoảng cách truyền thuyết bên trong thuận di còn có sức địa thành thôn, còn có rất lớn chênh lệch.

Chỉ ngay cả như vậy, tốc độ cũng đã nhanh dọa người .

Lần thứ hai tu luyện nửa canh giờ, Trần Dương mới vừa rồi chấm dứt khổ tu, dài ra một hơi, ngực kiếm tận trời mà lên, ngăn ngừa hơn mười thứ thờ trong lúc đó liền về tới chỗ ở.

" tiểu tử, ngươi đã trở lại." Đại hôi lang tứ ngã chông vó nằm ở cửa phơi nắng, nhìn thấy Trần Dương trở về, bộ dạng uể oải nói.

" ần, Vương Cường làm sao vậy?" Trần Dương hỏi.

Giờ phút này, Vương Cường chính một mình một người ngồi ở trên bàn đá, không biết nghĩ đến cái gì , muốn thích.

" tiểu tử này gần nhất không biết làm sao vậy, cũng không có việc gì an vị ở nơi này ngăn người, liên tục tu luyện đều thiếu chút nữa hoang phế." Đại hôi lang có chút không hồn giận nói.

" nga?" Trần Dương nhìn thoáng qua Vương Cường, này nửa tháng đến hắn một mực tu luyện vũ kỹ cùng an dưỡng thân thể, đối với Vương Cường nhưng không có quá nhiều chú ý, giờ phút này cũng đã phát hiện không thích hợp.

" dương ca, ta nghĩ về nhà một chuyến!" Nhưng vào lúc này, Vương Cường đột nhiên đứng lên, mở miệng nói.

" về nhà?" Trần Dương sững sốt, một cổ nói không nên lời cảm giác theo trong lòng trào ra, thế nào đều áp chế không được.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: Trở về

" về nhà" hai chữ, tại Trần Dương trong lòng xoay quanh, thật lâu đều không thể tiêu tán.

Kiếp trước, tuy rằng hắn là đại lục cấp kiếm đạo thiên tài, nhưng mà hắn nhưng không có gia, mà khi đó hắn tu luyện chính là vô tình nói, đoạn tình tuyệt yêu, cũng không cần gia cùng thân tình.

Nhưng mà kiếp này, hắn không còn là một cái độc hành hiệp, hắn có phá vỡ tính thay đổi, hoặc là nói hắn đã dung hợp một ít này Trần Dương nguyên bản tính cách, đối với gia khái niệm, rõ ràng rất nhiều, cũng khắc cốt rất nhiều.

Hơn nữa hắn nghĩ tới sư tôn trước kia thường xuyên hỏi hắn vấn đề: vì sao tu luyện?

Tu luyện, là vì càng cường đại hơn, không phải vì tuyệt vời đến cái gì, hơn nữa vì bảo hộ, bảo hộ phải bảo hộ gì đó, cho nên, kiếp này tại hắn xem ra, "Gia" cái chữ này hàm ý phá lệ trọng yếu.

Trong nhà có phụ thân của hắn, có người nhà của hắn, còn có bằng hữu của hắn.

Thánh địa bị vây một mảnh độc lập Linh giới bên trong, là một mảnh độc lập không gian, nơi này không có bốn mùa thay đổi, vĩnh viễn đều giống nhau, cho nên cảm thụ không được thời gian chuyển dời.

Nhưng mà Trần Dương rồi đi Giang Ninh thành tiến vào Thần Ma thánh địa trong chớp mắt liền đã qua gần một năm, khi đó là cuối thu, hiện hiện giờ, ngoại giới phải cũng tới đầu thu tiết chứ?

Đi ra đã đủ lâu, hiện tại Thần Ma thánh địa bên trong chuyện tình đã cáo một giai đoạn, một đoạn, phân đường cấp bài vị thi đấu còn muốn bậc này trên một lát, như thế xem ra, thật sự có thể bớt thì giờ trở về một chuyến, dù sao để đồ Khương gia uy hiếp còn tại, Trần Dương cũng không yên lòng.

Ôm ý nghĩ như vậy, Trần Dương khẽ gật đầu, nói: "có thể, ta cùng ngươi cùng nhau."

"này, này có thể chứ? Gia nhập thánh địa còn chưa tới một năm kì, chúng ta còn không có trải qua sát hạch, có không rồi đi?" Vương Cường nho nhỏ kích động một chút, nhưng mà nghĩ đến thánh địa quy củ, liền ưỡn oải xuống dưới.

"yên tâm đi, ngươi dương ca là ai? Ở trước mặt hắn, không có bất luận cái gì quy tắc đáng nói!" Đại hoi lang đứng lên, lo lắng nói.

Trần Dương ly khai. Đi tìm lão lăng, nửa canh giờ sau trở về, cùng đại hoi lang còn có Vương Cường cùng nhau, thoáng thu thập một phần liên đới với thánh địa sơn môn đi đến.

Hết thấy tại Trần Dương dự liệu bên trong. Lão lăng thực sắc khoái đáp ứng rồi, nhưng mà yêu cầu Trần Dương nhất định trong vòng một tháng trở về, bởi vì còn muốn chuẩn bị phân đường cấp bài vị thi đấu chuyện nghi, Trần Dương cũng đáp ứng rồi.

Bước qua đạo kia giống như được khám ở trên hư không bên trong một loại cao lớn sơn môn, Trần Dương mấy người xuất hiện ở lưng giới sơn mạch giáp ranh, nơi này là Lạc Nhật thành chi nhánh vào miệng, khoảng cách Giang Ninh thành bất quá mấy trăm dặm, ngự kiếm phi hành mấy canh giờ có thể tới.

Vốn Thần Ma thánh địa chính thức vào miệng là ở đế đô phụ cận, nhưng mà để cho tiện Trần Dương về nhà, lão lăng ý đặc biệt mở ra thánh địa truyền tống trận. Loại này đài ngộ không phải người mọi người có.

"tê!"

Vừa mới rơi xuống đất, mấy người liền thật sâu hút một ngụm có chút tạp bác không khí, trên mặt lộ ra mê say biểu tình.

"vẫn là bên ngoài tốt!" Đại hoi lang say mê nói.

"đúng vậy, liên tục không khí đều như vậy tươi mát!" Vương Cường gật đầu đồng ý, thật sâu hút vài ngụm. Trên mặt tràn đầy phấn chấn chi sắc.

Kỳ thật so sánh với Thần Ma thánh địa chỗ độc lập không gian, ngoại giới không khí là thập phần pha tạp, thiên địa linh khí tương đối loãng, có lẽ là tâm lý nguyên nhân, tại thánh địa bên trong ngày người gần một năm, mỗi ngày đều là buồn tẻ tu hành cuộc sống, cho nên mấy người mới có một loại trở về thiên nhiên tự do cảm giác.

"đi thôi. Đi trước nhà ngươi nhìn xem!" Trần Dương mỉm cười, đối với Vương Cường nói.

"dương ca, ngươi không phải còn muốn về nhà sao? Nếu như đi ta nơi đó, có thể hay không trì hoãn thời gian của ngươi a?" Vương Cường có chút cảm động lại có một ít do dự.

"được rồi, ngoài lề mê ." Trần Dương châm biếm và chửi rủa một câu.

"tốt, kia chúng ta đi!" Vương Cường cười hắc hắc. Xuất ra một phen bình thường trường đao, khi trước ngự đao đối với xa xa bay đi, Trần Dương lập tức ngự kiếm đuổi kịp.

"uy, hai người các ngươi không lương tâm, mặc kệ lão tử ?" Đại hoi lang tức giận mắng to.

"hừ...hừ. May mắn lão tử là toàn năng thiên tài." Đại hoi lang rầm rì vài tiếng, trống rỗng xuất ra một phen phá kiếm, đây là Trần Dương luyện chế ẩn chứa kiếm hồn bảo kiếm, lập tức nói nhỏ niệm vài câu điều ngự, trường kiếm kia tự nhiên trôi nổi lên, đại hoi lang một cái ác cẩu chụp mồi nhảy đi lên, trường kiếm lập tức một trận run rẩy, tại một mảnh"Gào thét" trong tiếng tận trời mà lên.

Giờ phút này đại hoi lang quả nhiên là tương đương phong cách, đầu dương cao cao, bởi vì tứ chỉ móng vuốt nhiều lắm, không tốt giấu đậy, nó chỉ có thể quệt móng, chia một con chân sau, đến đây một cái mã đạp Phi Yến tạo hình.

Quả thực điệu tạc trời ạ.

"ta sát, ta sát, Lâm huynh ngươi xem, vậy là cái gì?" Nơi này là lưng giới sơn mạch Lạc Nhật thành chi nhánh, tự nhiên có rất nhiều Lạc Nhật thành trong võ giả lúc này lịch lãm, vừa mới có một gã người trẻ tuổi ngẩng đầu nhìn tới đại hoi lang hướng tiêu mà lên "Hiên ngang" đáng người, lập tức đối với đồng bạn của hắn hô.

"ngạch, này, đây là? Đây là?" Mặt khác một gã thanh niên ngẩng đầu nhìn lại, vừa hay nhìn thấy đại hoi lang kia lông xù to mọng tròn bộ, trên mặt biểu tình cực kỳ ngạo mạn, "Đây là" nửa ngày cũng không còn nói ra cái như thế về sau.

"xem chừng như là một đầu chó săn, thực là này chó săn làm sao ngự kiếm phi hành? Đó là thái tức cảnh cường giả mới có năng lực? Này, này."

Trước hết mở miệng tên kia thanh niên nhãn lực phi thường, nhìn ra, lập tức trợn mắt há hốc mồm.

" không phải đâu? Chẳng lẽ là yêu quái?" Mặt khác một gã thanh niên hoảng sợ.

" nói không tốt a, nơi này là lưỡng giới sơn mạch, sự tình gì đều có thể phát sinh."

" ngao ô!" Đại hoi lang ngửa mặt lên trời sôi tru, tiếng kêu quanh quần tại lưỡng giới sơn mạch giáp ranh khu vực, giống như sấm sét giữa trời quang một loại, kịch liệt trận gió bắt nó lông thổi trúng về phía sau thật đi, híp mắt, vài thờ trong lúc đó liền đuổi theo Trần Dương cùng Vương Cường hai người.

" ta sát, thật là yêu quái, Lâm huynh chạy mau, chậm ta bậc này mạng nhỏ hừ rồi!" Kia thanh niên kêu to, thần tình hoảng sợ, cất bước bỏ chạy.

" Lý huynh chờ tại hạ, ai nha!" Mặt khác một gã thanh niên kêu to đuổi theo, trong lúc nhất thời hai người bị đại hoi lang Vương Bá khí dọa tè ra quần.

Hai canh giờ sau, mọi người đi tới mục đích .

Phía trước, là một mảnh nhỏ hình tròn sơn mạch, đây là một cái rất nhỏ lưỡng giới sơn mạch chi nhánh, nhưng mà diện tích lãnh thổ cũng tương đối mở mang , dài chừng hơn mười dặm, khoan không biết mấy phần, tóm lại nhìn không tới cuối.

Tại trời cao bên trong nhìn xuống, có thể chứng kiến tại đây điều sơn mạch trung ương khu vực, có một mảnh chiếm hai ba cái ki-lô-mét vuông vùng núi hẻo lánh, nơi đó che kín kiến trúc, mà nơi đó, chính là Vương Cường gia, một cái nguyên thủy bộ lạc.

Nơi này bất quy chúc Giang Ninh thành cùng Lạc Nhật thành, có thể nói phải ngăn cách.

Roi trên mặt đất, Vương Cường nói: " phía trước chính là ta gia, là một cái nguyên thủy bộ lạc, không có tên, bất quá chúng ta trong bộ lạc tất cả mọi người họ Vương."

" dương ca, đợi nếu là có cái gì chiêu đãi không chu đáo địa phương, ngươi cũng không nên để ý."

" tốt, liền ngươi nha rầm nói nhiều, ngươi dương ca nếu không đem ngươi trở thành người một nhà, tự cũng không đến đây." Vương Cường còn chưa nói hoàn, đã bị đại hoi lang không kiên nhẫn đánh gãy.

" cũng, là ta nghĩ nhiều , chúng ta đi thôi!" Vương Cường gãi gãi đầu, khi trước theo có chút nhấp nhô gấp ghenh sơn đạo đi đến.

Nhìn xem Vương Cường bóng lưng, Trần Dương nhú mày, hẳn cảm giác được Vương Cường có chút kỳ quái, khẳng định có sự tình, bất quá hẳn cũng không có vạch trần, chính là yên lặng theo sát .

Ước chừng đi rồi một khắc chung, mấy người mới đến đến kia vùng núi hẻo lánh giáp ranh bộ vị, phía trước chính là một tòa trạm kiểm soát giống nhau sơn trại vào miệng, đại môn hai bên kiến có hai tòa trông chừng lầu, giờ phút này chính từng người đứng một gã thủ vệ người, đều là mặc da thú, trong tay cầm động vật xương cốt ma thành binh khí, thật sự là xứng đáng cái tên nguyên thủy bộ lạc.

Nhìn thấy đột nhiên đến đây vài người, hai người lập tức đề phòng đứng lên, trong đó một người quát to: " phía trước chính là người nào?"

" ta, u Đao vương đã trở lại!" Vương Cường lúc trước đi đến, vừa đi, một bên cao giọng quát.

Đội đến hai người kia thấy rõ Vương Cường diện mạo, lập tức hạ trông chừng lầu, đem mộc chế đại môn mở ra, một người ra đón, một người hướng về trong bộ lạc chạy tới.

" u Đao vương, ngài đã trở lại." Người đến là một gã trung niên nhân, làn da ngăm đen, nhưng mà răng nanh rất trắng, hướng về phía Vương Cường cười nói, tuy rằng nói vô cùng cung kính, nhưng mà thần thái tự nhiên, chút không có kính sợ ý.

" u Đao vương là cái gì?" Đại hoi lang đi theo Trần Dương bên người đã đi tới, truyền âm hỏi.

Trần Dương lắc đầu, không trả lời, nghĩ đến Vương Cường tại đây bộ lạc địa vị phải không thấp, nhưng mà xem người nọ thái độ, Trần Dương lại có một ít nghi hoặc, trong lòng có một ít dự cảm bất hảo.

" u Đao vương, vị này chính là?" Trung niên nhân kia đánh giá liếc mắt một cái Trần Dương, mở miệng hỏi nói.

Giờ phút này Vương Cường giống như là thay đổi một người dường như, mặt trầm như nước, nhú mày, tự nhiên mà vậy tản mát ra một loại thủ lĩnh khí chất, trầm giọng nói: " hai vị này đều là bằng hữu của ta."

" u Đao vương, ngài có thể làm khó đến tiểu nhân , ngài biết bộ lạc quy củ, ngoại nhân không thể tùy ý tiến vào." Kia trung niên thu hồi ánh mắt, có chút khó xử nói, nhưng mà thần thái trong lúc đó lại thập phần bình tĩnh, không có chút nào khó xử bộ dáng.

" thế nào? Chẳng lẽ ta mang hai cái bằng hữu trở về đều không được? Còn cần trải qua của ngươi đồng ý?" Vương Cường đôi mắt híp lại, lạnh lùng nói.

" không không không, u Đao vương ngài hiểu lầm , tiểu nhân cũng phụng mệnh làm việc, gần nhất Nhị gia phân phó xuống dưới, cả bộ lạc giới nghiêm, liên tục bộ lạc trong tộc nhân ra vào đều phải nghiêm khắc kiểm tra, hống chi hiện tại ngài mang về đến đây một ngoại nhân, tiểu nhân, thật sự là khó làm a." Trung niên nhân kia biểu tình khó xử nói, nhưng mà trong mắt lại một mảnh bình tĩnh.

Chứng kiến nơi này, Trần Dương đã minh bạch rồi một ít, chỉ sợ Vương Cường tại bộ lạc bên trong tình cảnh cũng không phải tốt lắm a, liên tục cái trông cửa đều phải khó xử hẳn.

"hừ!" Vương Cường hừ lạnh một tiếng, quát lên: "Nhị gia? Bộ lạc thời điểm đến lượt Nhị gia làm chủ? Vì cái gì giới nghiêm, bộ lạc gần nhất chuyện gì xảy ra?"

"đại gia bệnh cũ tái phát, nửa tháng trước liền lâm vào trong hôn mê, cho nên hiện tại bộ lạc bên trong lớn nhỏ công việc từ Nhị gia thay làm chủ." Trung niên nhân kia đối Vương Cường quát chói tai chút không thêm để ý, biểu tình như trước bình thản.

"cái gì?" Vương Cường kinh hô một tiếng, một phát bắt được trung niên nhân kia quần áo, lớn tiếng quát hỏi nói: "cha ta làm sao vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 155: U đao vương

"U Đao Vương không cần kích động, kích động cũng giải quyết không được sự tình." Trung niên nhân hai tay lưng đeo ở sau người, nhàn nhạt nói.

"tránh ra!" Vương Cường một phen đẩy ra trung niên nhân kia, đi nhanh đối với đại môn đi đến, Trần Dương cùng đại hôi lang lập tức đuổi kịp.

"không nghĩ tới a, Vương Cường tiểu tử này ngày thường gian chính cùng đồ ngốc dường như, tại bộ lạc bên trong địa vị lại không thấp, nghĩ đến là bộ lạc tộc trưởng chỉ tử." Đại hôi lang vừa đi, một bên truyền âm nói.

"xem ra, lúc này đây lộ trình cũng không thuận lợi, làm tốt chiến đấu chuẩn bị đi." Trần Dương không để ý đến đại hôi lang treu chọc, truyền âm nói, sắc mặt bình tĩnh.

"ai, vốn nghĩ ra được vui vẻ vui vẻ, thả lỏng thả lỏng, không nghĩ tới phiền toái lại theo sát mà đến." Đại hôi lang bắt đầu đi lác đầu, nhát chân đá bay một khối tảng đá, vừa vặn giờ phút này đang có bốn năm người theo đại môn bên trong đi tới, tảng đá kia rất tốt đá vào cằm đầu người trên trán.

"ôi!" Người nọ kêu đau một tiếng, trên trán lập tức toát ra một cái đại bao, mắng to nói: "hắn sao ai a đây là? Muốn chết hay sao?"

"yêu, U Đao Vương, ngài đã về rồi?" Người nọ nói kháy một trận, lập tức ngẩng đầu lên, chứng kiến Vương Cường, lập tức 'kính hi' kêu lên, nhưng mà trên mặt nhưng không có một tia sắc mặt vui mừng, ngược lại lại tràn đầy lạnh buốt ý.

"nấy người các ngươi, như vậy không lễ phép? Nhìn thấy U Đao Vương còn không chào?" Người này tuổi chừng mười sáu, chẳng qua là nhất thiếu niên tuổi đôi mươi, nhưng mà trên mặt lại tràn đầy hung hăng căn quấy căn rờ chỉ sắc, chỉ vào phía sau vài xem chừng là theo ban người, lớn tiếng trách mắng, nhưng mà trong mắt lại tràn đầy hài hước ý cười.

Hắn mặc hoa lệ lăng la tư lự, nghĩ đến tại bộ lạc bên trong địa vị cực cao.

Kia mấy người tự nhiên biết thiếu niên dụng ý, này đây chính là cúi đầu không nói được một lời, trong đó một người ngẩng đầu lên, lạnh lùng nói: "cái gì U Đao Vương? Đại gia lập tức đều cử không được, chỗ nào còn có cái gì U Đao Vương, thật sự là, ngoài lấy này đến làm ta sợ."

"nói như thế nào nói đầu người? Như vậy không có lễ phép, mụ mụ ngươi chưa nói với ngươi. Làm người phải có lễ phép sao?" Thiếu niên lần thứ hai nói trách mắng, nhưng mà trên mặt ý cười lại càng nồng đậm, xoay người lại, nhìn về phía Vương Cường. Ngoài cười nhưng trong không cười nói: "thật sự là không tốt ý tứ, này vài gia hỏa ngày thường gian thiếu bảo đảm, khiến U Đao Vương chê cười."

"Vương Lập, ta hiện tại không nghĩ cùng ngươi nói nhảm, tránh ra!" Đối với mấy người thực rõ ràng trào phúng, Vương Cường cũng không có sinh khí, mà là trầm giọng nói.

Đại hôi lang đứng ở phía sau, người lập dựng lên, một đôi chân trước vây quanh ở trước ngực, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc. Này cũng không giống như Vương Cường a, nếu là đối làm là trước kia, chỉ sợ hắn đã sớm mắng to đầu vô.

Xem ra này Vương Cường, có lẽ mới là chân chính Vương Cường.

Mà Trần Dương còn lại là đứng ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, đây là người ta việc nhà. Hắn tin tưởng Vương Cường có năng lực có thể công bằng.

"yêu, U Dao Vương thế này cấp a? Người đi vào cũng có thể, nhưng mà." Được xưng là Vương Lập thiếu niên cười híp mắt nói xong, đột nhiên, hắn dừng một chút, ngữ khí biến đổi, lạnh lùng quát: "nhưng mà bản tộc gia quy. Ngoại nhân cùng cầu, không được đi vào!"

"sao!" Đại hoi lang đương trường liền nổi giận, trong lòng mắng to một tiếng, muốn đi lên làm hắn, lại bị Trần Dương ngăn cản xuống dưới, chứng kiến Trần Dương ý bảo không cần vọng động ánh mắt. Đại hoi lang hung tợn trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Vương Lập, mới vừa rồi không cam lòng nhìn xuống lửa giận.

Nhìn xem trước mắt này đáng về bề vệ hung hăng can quấy mấy người, Trần Dương trong lòng cực kỳ chán ghét, nghĩ tới trước kia một ít việc, trong mắt quang mang đã chậm rãi làm lạnh xuống dưới.

"Vương Lập. Người đem ta chọc giận, cho ta bằng hữu giải thích!" Vương Cường cắn răng, một chữ một chữ nói.

"yêu a, thế nào? U Dao Vương, người thực đem người trở thành thành tộc trưởng người thừa kế? Không cần vọng tưởng, người kia Lão bất tử lão cha cũng sắp treo, hiện tại trong tộc là ta cha cầm quyền, đại ca của ta lập tức chính là thiếu tộc trưởng, là tân mặc cho U Dao Vương, ta khuyên người hiện tại khẩn trương rút đi, bằng không đến lúc đó người chết cũng không biết chết như thế nào." Vương Lập thần tình ngạo mạn chỉ sắc nói, nói xong lời cuối cùng ngữ khí đã hoàn toàn lạnh như băng, còn mang theo một tia sát khí.

Vương Lập vãi tên người hầu lập tức liền cười ha hả, không ai bì nổi.

Căn bản không thể tưởng được, nguyên bản hắn là cực kỳ thuần phác nguyên thủy bộ lạc thiếu niên, sẽ có như vậy tâm tính.

"vì cái gì, vì cái gì các người đều phải như vậy bức ta?" Vương Cường cúi đầu, dùng cơ hồ vì không thể nghe thấy thanh âm nhẹ nhàng nói một câu, lập tức mạnh mẽ ngẩng đầu lên, nguyên bản nhìn qua thuần phác không tỳ vết thậm chí là có chút linh động đôi mắt bên trong tràn đầy sương lạnh, tinh quang nhấp nháy.

"vang vang!" Đột nhiên, một trận chói tai kim chúc âm rung vang lên, lập tức một cổ bá đạo vô song, thổi quét hết thảy khí tức phát ra tách ra, Vương Cường trong tay không biết khi nào đã cầm một phen cả vật thể tối tăm sắc trường đao, cái loại này khí tức đúng là xuất từ đao này.

Đao này cả vật thể nước son hắc, nở rộ nhiều điểm hàn quang, đao dài năm thước tam tắc, chính thể hiện ra hình giọt nước, chuôi đao chỗ quá hẹp, chỉ có tam chi độ rộng, độ rộng hướng về đao nhọn chỗ chậm rãi mở rộng, đao nhọn nơi đó đã đạt được năm người thủ chương độ rộng, nhìn qua cực kỳ khí phách.

Hơn nữa Trần Dương liếc mắt một cái liền nhìn ra đến, cái chuôi này đao này đây hiếm thấy long hoa văn hắc kim sở đúc, trong đó ẩn chứa thần bí Tinh Thần lực, về điểm này điểm hàn quang thực sự không phải là ánh sáng khúc xạ đi ra hàn quang, mà là chân chính Tinh Thần lực, hiện tại là ban ngày, nếu là tại ban đêm thì triển đao này, trường diện tuyệt đối vô cùng rực rỡ tươi đẹp.

Này tuyệt đối là một phen siêu việt cao nhất pháp khí bảo đao, giá trị vô cùng tận, chưa bao giờ thấy Vương Cường lấy ra nữa qua, cho dù Trần Dương nhìn thấy đao này đều không do tán thưởng, cái chuôi này đao cơ hồ có thể nói hoàn mỹ.

Hơn nữa, Trần Dương luôn cảm thấy được cái chuôi này đao ở nơi nào gặp qua, đó là một loại mông lung quen thuộc cảm giác.

"U La Dao!"

Nhìn thấy đao này, Vương Lập lập tức mở to hai mắt nhìn, ngăn ngừa khiếp sợ sau, là một trận mừng như điên, trong mắt lại nở rộ nồng đậm tham lam chi sắc.

Vương Cường bộ lạc là một chỗ cực kỳ đặc thù bộ lạc, tộc trưởng áp dụng thừa kế chế, mà tộc trưởng tượng trưng chính là cái chuôi này cả vật thể tối tăm sắc U La Dao, cái chuôi này đao tại này bộ lạc bên trong đại biểu cho vô thượng quyền lợi còn có cao nhất địa vị, đây là một phen thừa kế truyền lại đời sau bảo đao, chỉ có tộc trưởng hoặc là thiếu tộc trưởng mới có tư cách có được.

Thân là tộc trưởng, nhất định là đao tại người ở, đao vong người vong, đôi khi, trong tộc người thậm chí là nhận thức đao không tiếp thu người.

Tộc trưởng bệnh nặng, nhưng mà phụ thân vẫn không có du ngoạn sơn thủy tộc trưởng ngại vàng, chính là bởi vì bọn họ muốn hết thảy biện pháp đều không có tìm được cái chuôi này đại biểu hết thảy bảo đao, có cái chuôi này đao, chẳng khác nào là chiếm được tộc trưởng vị, Vương Lập nhìn thấy có thể nào không khiếp sợ? Có thể nào không sợ hãi hãi?

Vương Lập thật không ngờ, bọn hắn vẫn đau khổ tìm kiếm truyền lại đời sau bảo đao, cư nhiên tại Vương Cường trong tay, chẳng thể trách bọn hắn tìm không thấy.

"trên. Cho ta đoạt được U La Dao!" Vương Lập ánh mắt đều đỏ, thở dồn dập đứng lên, quát to. Nhưng mà phía sau hắn vãi tên thiếu niên đã có một ít chần chờ, bởi vì U La Dao là bộ lạc truyền lại đời sau bảo đao. Tương đương chính là bộ lạc tôn-tem, bọn hắn không dám ở bảo đao trước mặt suông sã.

"sao, nếu không động thủ ta cho các người đẹp!" Vương Lập hỏn hỏn kêu lên.

Vãi tên thiếu niên người xem xem ta, ta xem nhìn người, cuối cùng kiên trì đối với Vương Cường phóng đi.

"bá!"

Vương Cường mặt trầm như nước, một tay cầm đao, nhẹ nhàng hướng về phía trước vung lên, nhất thời nhất đao giống như thất luyện một loại thật lớn đao mang bay ra, giống như xuất thủy giao long một loại về phía trước chém tới, đem mấy người khảm người ngã ngựa đổ.

"oa!"

"phốc!"

Mấy người đồng thời lộn một vòng trên mặt đất, mồm to hộc máu, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy. Vương Cường không hề động sát tâm, nếu không mấy người kia hẳn phải chết!

"Vương Cường, ngươi cư nhiên dám ở trong tộc động thủ. Ngươi muốn chết!" Vương Lập vừa sợ vừa giận, hét lớn một tiếng, xuất ra một phen đoản đao, gào thét đối với Vương Cường bỏ tới.

"oanh!"

Vương Cường sắc mặt âm trầm, lần thứ hai huy đao, đồng dạng là nhất đao rực rỡ đao mang, vô cùng bá đạo khí tức khuếch tán. Giống như một gã viên cô đao hoàng sống lại một loại, kia phổ thiên cái địa thổi quét mà đến vô song khí phách, cho dù Trần Dương đều có một ít động dung.

Cái chuỗi này đao, không đơn giản!

"oa!" Vương Lập tu vi còn chưa đạt tới thái cực cảnh, như thế nào là Vương Cường đối thủ? Một cái đối mặt liền bị đao khí đánh bay, té trên mặt đất mồm to hộc máu.

"Vương Cường. Ngươi dám!" Vương Lập sắc mặt tái nhợt, suy yếu quất.

Vương Cường mặt trầm như nước, một đôi tròng mắt bên trong tràn đầy sương lạnh, đao nhọn chỉ xéo mặt đất, chậm rãi đối với Vương Lập đi đến.

"Vương Cường. Ngươi, ngươi muốn làm gì?"

"Vương Cường, ngươi làm gì?"

"Vương Cường, chẳng lẽ ngươi muốn giết ta? Ta, ta thực là Nhị gia chi tử, tương lai tộc đệ, ngươi đây là muốn chết!" Vương Lập sợ, nhìn xem Vương Cường kia không có một tia cảm tình đối mặt, hẳn là hoàn toàn sợ, ngã ngồi trên mặt đất, không ngừng hướng lui về phía sau, thần tình hoảng sợ.

"giết ngươi?" Vương Cường dừng lại cước bộ, lạnh lùng nói: "ngươi không xứng chết ở U La Đao xuống!"

"đây là đối với ngươi vũ nhục bằng hữu của ta trừng phạt, cần này một lần, nếu có chút tái phạm, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!" Vương Cường trong mắt mạnh mẽ bộc phát ra cường thịnh sát khí.

Đang nói rồi xuống, Vương Cường xoay người, nhếch miệng cười cười: "dương ca, Tiêu tiên bối, bên trong mời!"

Vương Cường mặc dù đang ở cười, nhưng mà biểu tình lại thập phần cứng nhắc, Trần Dương gật gật đầu, cùng đại hôi lang đang hướng tới bên trong cánh cửa.

"vang vang!"

Nhất đao kim chúc âm rung phát ra, Vương Cường trong tay U La Đao biến mất, lạnh lùng nhìn liếc mắt một cái nằm trên mặt đất mấy người, mới vừa rồi rất nhanh đuổi theo.

"nhanh, nhanh đi thông báo Nhị gia, nói Vương Cường cái kia tiểu tạp. Loại đã trở lại!" Vương Lập gian nan xuất ra một khối ngọc bài, thấp giọng nói một câu, hướng bầu trời quăng ra, kia ngọc bài nhất thời quang hoa chói lóe, hóa thành nhất đao bạch quang bỏ chạy, biến mất không thấy.

"Vương Cường, ngươi chờ đó cho ta!" Nhìn xem Vương Cường mấy người bóng lưng, Vương Lập thanh âm lạnh như băng nói.

"Vương Cường, không nghĩ tới tiểu tử ngươi che dấu cừ sâu sắc a, hiện tại có thể theo chúng ta nói nói sao lại thế này chứ?" Vừa đi, đại hôi lang một bên hỏi.

"Tiêu tiên bối, ta không phải cố ý giấu diếm, chỉ là chúng ta nơi này chính là một cái lãnh đờ tiểu bộ lạc, không có gì lực ảnh hưởng, ta đây cái thiếu tộc trưởng nói ra làm gì?" Vương Cường bắt đầu khoát tay áo.

"tốt, việc này sau đó nói sau, vừa mới người nọ nói đại gia là của ngươi phụ thân đi, nhanh nhìn xem!" Trần Dương nói.

"dương ca nói rất đúng, đi theo ta!" Vương Cường gật gật đầu, đối với một chỗ bước nhanh đi đến.

Không bao lâu, mấy người đã đi tới bộ lạc trung ương, nơi này có một tòa tương đối thật lớn phủ đệ, nói là phủ đệ chẳng qua so mặt khác phòng ốc phần hoa một chút, cùng Giang Ninh trong thành phòng xá so sánh với vẫn là kém hơn không ít, mà trong chính là Vương Cường gia.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Phong tỏa

Nhưng mà, làm Vương Cường đến nơi đây sau, cũng không có cao hứng, ngược lại sắc mặt càng âm trầm.

Bởi vì, trước mặt chỗ ngồi này phủ đệ trước đại môn, mười tên thân áo tang trung niên nhân chia làm hai hàng đứng thẳng, mỗi một người bên hông đều xúng một phen trường đao, mặt không chút thay đổi đứng ở nơi đó, hiển nhiên, nơi này đã bị người đã khống chế.

"đây là có chuyện gì?" Đại hoi lang truyền âm hỏi.

"xem ra là Vương Cường cái kia thúc phụ gây nên a." Trần Dương chau mày nhìn phía trước, đôi mắt híp lại.

"vì cái gì? Vì cái gì bọn hắn thình như vậy? Cha ta làm tộc trưởng, vì bộ lạc dốc hết tâm huyết, trả giá sở hữu, ngày thường gian lại người ngoài hiền lành, hắn là ta thúc phụ, là ta thân thúc phụ a, vì sao phải làm như vậy? Vì cái gì?" Vương Cường thì thảo tự nói, trong mắt tràn đầy khó sống còn có bi ai.

Đó là một loại thật sâu bi ai, còn mang theo một tia tuyệt vọng.

Tình tế nghĩ đến cũng, chính mình thân thúc phụ đã khống chế cha của mình, liền vì được đến kia tộc trưởng vị, vì ích lợi tay chân cùng tàn, đồng tộc cùng thương, điều này làm cho người như thế nào không bi thương?

Ích lợi, vĩnh viễn là xếp hạng đệ nhất vị gì đó, tại bất luận cái gì địa phương đều không thể ngoại lệ.

Thân là thiếu tộc trưởng, Vương Cường khi còn bé năm tháng trôi qua thực hạnh phúc, khi đó tộc nhân đều đoàn kết một lòng, không có vì ích lợi phát sinh tranh chấp, nhưng mà theo hắn to lớn, hắn dần dần phát hiện hết thảy đều cùng trước kia có chút không giống với.

Vương Cường phụ thân làm tộc trưởng, một ngày một đêm làm lưng vất vả, nơi này chỗ lưỡng giới sơn mạch giáp ranh khu vực, lại thường xuyên có yêu thú tập kích quấy rối, phụ thân nhiều năm trước kia liền từng đại chiến một đầu tam giai đỉnh phong yêu thú bị trọng thương, theo thời gian trôi qua, phụ thân thân thể ngày càng lụn bại.

Từ mấy năm trước, phụ thân thân thể đã bắt đầu cần sử dụng linh dược đến điều dưỡng mới có thể miễn cưỡng duy trì sinh mệnh thì thân thúc phụ liền thay đổi, bắt đầu trảo thủ trong tộc hết thảy sự vật, đối với tộc trưởng vị khao khát cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Kỳ thật này hết thảy đều xem tại phụ thân trong mắt, nhưng mà làm huynh trưởng, hắn có thể làm cái gì?

Một năm trước, Vương Cường phụ thân bách ở bất đắc dĩ, mang không được đến từ Vương Cường thúc phụ áp lực, đem Vương Cường cất bước, bỏn ý chính là hy vọng Vương Cường có thể gia nhập Thần Ma thánh địa. Từ nay về sau thoát ly nơi này, vĩnh viễn không cần trở về.

Nhưng mà Vương Cường chính là con người chỉ hiếu, có một viên tấm lòng son, vẫn đều không yên lòng cha của mình, ngày gần đây đến tâm tư luôn không yên, cho nên mới có muốn về nhà nhìn xem ý tưởng.

Này nhất khán, quả nhiên nguy, phụ thân của hắn đã lâm vào trong hôn mê, chỉ sợ mệnh không lâu rồi.

Nghĩ đến đây Vương Cường trong lòng liền một trận bi thương, nếu là phụ thân đi rồi. Như vậy hắn trên thế giới này sẽ không có bất luận cái gì thân nhân.

"Vương Cường, không cần khó sống, có chút người còn không bằng súc. Sinh, người làm gì vì một ít cảm. Thú không bằng gia hỏa thương tâm?" Đại hoi lang truyền âm khai đạo.

"nhanh lên nghĩ biện pháp tiếp cận phụ thân người, ta muốn nhìn xem phụ thân người thương thế. Nói không chừng còn có hy vọng!" Trần Dương đột nhiên mở miệng nói.

Một câu này, trực tiếp đem Vương Cường chấn cả người một cái giật mình, lập tức kích động cảm lấy Trần Dương cánh tay cánh tay, thanh âm run rẩy nói: "dương ca, thật sự, thật vậy chăng?"

" nếu ngươi lại kéo dài thời gian, chỉ sợ thật sự cũng muốn biến thành già ." Trần Dương nhíu mày nói.

" tốt!" Vương Cường trùng điệp gật gật đầu. Khi trước đối với đại môn đi đến.

Đứng ở đại môn khẩu thủ vệ người nhìn thấy có người lại đây, một đám lập tức đem tay phải phóng tới bên hông chuôi đao phía trên, tại chính mình trong tộc phòng thủ đều như thể thâm nghiêm, có thể tưởng tượng Vương Cường thúc phụ tâm tư là gì bậc này hiểu rõ.

" sắp xảy ra người nào? Dừng lại!" Một gã trung niên nhân quát to.

" hồn trưởng!" Vương Cường bước nhanh đi tới, quát to: " ta là U Dao Vương, tránh ra!"

" thật có lỗi. Không có Nhị gia cánh tay làm, ai đều không thể tiến vào tộc trưởng phủ đệ, U Dao Vương cũng không được!" Tên kia trung niên nhân mặt không đổi sắc, nhàn nhạt nói.

" nơi này là nhà của ta, ta còn không thể vào đi? Khi nào thì Nhị gia quyền lợi. Đã lớn đến không cho ta tiến cửa chính sự tình ?" Vương Cường sắc mặt lạnh lùng, híp mắt nói.

" thật có lỗi, không có Nhị gia cánh tay làm, ai đều không thể tiến vào tộc trưởng đại điện!" Trung niên nhân kia như trước mặt không chút thay đổi, nhàn nhạt nói.

" tránh ra!" Vương Cường hét lớn.

" thật có lỗi!" Trung niên nhân mặt không chút thay đổi trả lời.

" cha ta hiện tại thương thế không rõ, ta U Dao Vương cũng đã trở lại, chẳng lẽ các ngươi muốn tạo phản hay sao?" Vương Cường trợn mắt mà chống đỡ, tức giận khuôn mặt đỏ lên.

" chúng ta chỉ nghe theo Nhị gia mệnh lệnh!" Trung niên nhân kia biểu tình rất cực có biến hóa, bất quá một lát liền lạnh giọng nói, lập tức xoay người sang chỗ khác, hiển nhiên không nghĩ lại hiểu Vương Cường.

" U La Dao lúc này, thấy đao như thấy tộc trưởng, ngươi tốc độ đều tốc tránh ra, nếu không hình đồng phản tộc!"

Vương Cường xuất ra U La Dao, tay phải giơ lên cao quá mức độ mang, quát to. Đồng thời cả người linh lực dũng mãnh vào U La Dao bên trong, nhất thời hào quang bắn ra bốn phía, đao khí ngang dọc, một cỗ bá đạo vô song, bề ngỗ thiên hạ khí tức thổi quét mà ra, đem nơi này hoàn toàn bao trùm.

" a, khó trong a đồ vu Mia."

U La Dao không hổ là bộ lạc truyền lại đời sau bảo đao, đao này vừa ra, kia mười tên trung niên nhân lập tức nửa quỳ trên mặt đất, đối với U La Dao không ngừng cầu nguyện, miệng phát ra một ít Trần Dương căn bản nghe không hiểu từ xưa ngôn ngữ, nhưng mà hẳn biết, những người này đều ở lập lại cùng câu.

" tránh ra!" Vương Cường hét lớn, mọi người nhất thời tránh ra một cái thông đạo.

" đi!" Vương Cường khi trước đối với bên trong phóng đi, Trần Dương cùng đại hôi lang cũng lập tức đuổi kịp.

" đứng lại!"

Đứng vào lúc này, mặt sau truyền đến nhất đao tiếng hét lớn, Vương Cường nhìn lại, nhất thời như rụng mảy, trong mắt hiện lên một tia phức tạp quang mang, người tới đứng là hần thúc phụ, mang theo hần hai đứa con trai còn có một ít trong tộc trưởng giả.

" đi nhanh lên!" Vương Cường quát khẽ, nhanh hơn độ vọt vào phủ đệ trong.

" hồn trưởng!"

Người tới long mi mắt hồ, qua tuổi trung tuần, dáng người khô ngô, nhìn qua cực đủ uy nghiêm, hét lớn một tiếng, này thủ vệ trung niên nhân liền cúi đầu.

" phụ thân, U La Dao tại Vương Cường trên tay, hẳn có thể đi vào đi không kỳ quái, chúng ta nếu muốn biện pháp đem U La Dao lộng lại đây!" Vương Lập thấp giọng nói.

" đệ đệ, hiện tại là ở trong tộc, U Dao Vương trở về tin tức một ngày trong khẳng định truyền khắp bộ lạc, đoạt đao lúc nhất định phải cẩn thận, nếu không chỉ sợ sẽ lộng xảo thành chuyện." Mặt khác một gã tuổi chừng mười tám thiếu niên mở miệng, nhìn qua thập phần lão thành, đúng là vương văn thắng con lớn nhất, Vương Lập đại ca, vương lồi.

" Lôi nhi nói không sai, tuy rằng hiện tại bộ lạc đã bị vi phụ nắm trong tay, nhưng mà dù sao thủy chung không có được đến U La Dao, danh bất chính ngôn không thuận, đợi hành động nhất định phải cẩn thận, ẩn nấp." Dáng người khô ngô nhìn qua cực độ bất phàm vương văn thắng nói.

" vâng, phụ thân!" Hai người đồng thời gật đầu.

"các người ở trong này coi chừng dùm, không có mệnh lệnh của ta, bất luận kẻ nào đều không cho phép tiến vào, hiểu chưa?" Vương văn thắng quát chói tai một tiếng.

"hiểu được!" Mười tên trung niên nhân cùng kêu lên xác nhận, đi theo vương văn thắng đang tiến đến vài tên lão giả đồng thời gật đầu.

Wương văn thắng hừ lạnh một tiếng, mang theo chính mình hai đứa con trai bước nhanh đối với tộc trưởng phủ đệ bên trong đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Đoạt đao

Tộc trưởng phủ đệ vẫn là tương đối rộng lớn, tam tiến tam xuất sân.

Mấy người tiến vào trong đó, lập tức đối với một cái phương hướng phóng đi, không bao lâu liền tới đến một chỗ phòng ngủ ngoại, Vương Cường có chút kích động, tiến lên đẩy cửa.

"đăng đăng đăng!" Vương Cường đẩy cửa, môn lại chưa động, ngược lại có một cỗ lực lượng đem đẩy lui, liên tục lui hơn mười bước mới vừa rồi ngừng thân hình.

"đáng chết, bị người bày ra kết giới!" Vương Cường vừa sợ vừa giận.

"ta đến xem!" Trần Dương vỗ vỗ Vương Cường, nhàn nhạt nói một câu, tiến lên một bước, có thể so với linh hải cảnh đại năng không lồ thần thức tuôn ra mà ra, đem trước mắt phòng bao phủ.

"mở!" Bất quá một lát, Trần Dương liền mở mắt ra, khẽ quát một tiếng, chỉ thấy cả phòng ngủ quang hoa đại phóng, hào quang chọi lóe rồi biến mất, lập tức "Oanh" nhất thanh muện hưởng, cửa phòng liền lên tiếng trả lờingshēng] theo tiếng mà mở.

"phụ thân!" Vương Cường kích động hô nhỏ một tiếng, khi trước vọt đi vào.

Phòng ngủ thật lớn, sâu nhất chỗ có hé ra tương đối sơ sài giường đá, giờ phút này trên giường đang nằm một gã trung niên nhân, long mi mắt hỏ, trên vàng trán cùng Vương Cường có vài phần tương tự, xem ra chính là bộ lạc tộc trưởng.

Bất quá giờ phút này hấn sắc mặt tái nhợt, hơi thở mong manh, nếu không phải Trần Dương thần thức cường đại, căn bản là cảm thụ không đến, có thể nói hiện tại tộc trưởng chính là một cái người đần độn, nếu không phải cuối cùng kia một tia khí tức treo, chỉ sợ sớm đã vẫn lạc.

"phụ thân!" Vương Cường kêu to. Trong nháy mắt liền rơi lệ đầy mặt, vọt tới giường đá trước mạnh mẽ quỳ gối cứng rắn trên mặt đất, "Đông" một tiếng, xem đại hồi lang tất cái tê rần. Như vậy quý xuống đi, hơn nữa không hề động dùng chút linh lực, tất cái trên cảm giác khẳng định chịu khổ sở.

"phụ thân, ngài làm sao vậy? Ngài tỉnh tỉnh a!" Vương Cường kích động khóc kêu, hơn nửa năm trước hấn rời nhà lúc, phụ thân còn cường tráng vô cùng, nhưng mà giờ phút này lại nằm ở trên giường sinh tử không biết, hơn nữa gầy rất nhiều.

Trần Dương tiến lên một bước, ấn đường trong không lồ thần thức giống như thủy triều một loại trào ra nháy mắt lan tràn tới Vương Cường phụ thân toàn thân, giờ phút này phụ thân tinh huống Trần Dương rõ như lòng bàn tay.

Chính như trước kia kia thủ vệ người lời nói. Vương Cường phụ thân năm đó quả thật chịu quá trọng lượng thương, trong cơ thể bệnh cũ bây giờ còn như trước tồn tại, nhưng mà này nếu không phải làm cho phụ thân này bộ dáng nguyên nhân chủ yếu.

Nguyên nhân chủ yếu vắng, Vương Cường phụ thân trước ngực, có một đoàn hắc khí chiếm cứ. Bề tắc tim của hấn mạch, tâm mạch là trăm mạch đứng đầu, thuận thông toàn thân linh khí nơi, nơi này bị ngăn chặn, hơn nữa thân tình bạn cố tri tật, nếu là không có việc gì kia mới có già.

Kia hắc khí đã tràn ngập ăn mòn tính, đang từng giọt từng giọt ăn mòn Vương Cường phụ thân thân thể. Nếu không phải hấn thân mình tu vi thâm hậu, thân thể bên trong linh lực bị vây một loại mình bảo hộ trạng thái, chỉ sợ chống đỡ không đến sau đó.

Tuy rằng Trần Dương cũng không biết kia hắc khí là cái gì, hấn là một loại độc tố đi, nhưng mà này cũng không phải thân mình hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp đi ra, nói cách khác. Phương diện này có miêu ni, Vương Cường phụ thân trúng kế của người khác mưu.

Có người muốn hại hần!

Vương Cường phụ thân tùy thời lại giá hạc quy thiên, Trần Dương không dám lãnh đạm, lập tức liền nâng lên tay phải, đặt ở trán của hần phía trên. Diệt hồn sư thiên phủ thần thông thi triển mà ra, nhất đạo bạch quang thoáng hiện, dừng vào trán của hần bên trong.

Vương Cường phụ thân thần sắc, nhất thời tốt rất nhiều.

"phụ thân ngươi trúng độc !" Trần Dương thu hồi thần thức, thấp giọng nói: " hơn nữa là kịch độc, đã ăn mòn tâm mạch, nếu là không nhanh chóng cứu chữa, chỉ sợ mệnh không lâu rồi!"

" cái gì? Trúng độc?" Vương Cường mạnh mẽ ngẩng đầu lên, thần tình không thể tưởng tượng nổi, lập tức lo lắng nói: " đương ca, ngươi có biện pháp nào không? Vạn cầu ngươi cứu cứu ta phụ thân a!"

" đúng vậy!" Trần Dương sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu, lập tức an ủi nói: " không cần lo lắng, ta vừa mới đã ổn định hần bệnh tình, nhưng mà kia độc tố toàn bộ chôn cất trong lòng mạch giáp ranh, nếu thỉnh rửa sạch sẽ sẽ trong lòng nói, nhất định phải một cái im lặng địa phương hơn nữa cần một ít thời gian, hiện tại không thích hợp."

" trúng độc, thế nào sẽ trúng độc?" Nghe nói lời ấy, Vương Cường tạm thời yên tâm xuống, lập tức đứng dậy, khắp khiêng ở tại chỗ bồi hồi, hiển nhiên vừa mới kia nhất quỷ lực đạo không nhỏ, nếu không phải hần thân mình là một gã tu vi không tầm thường võ giả, kia một chút có thể vỡ vụn xương bánh chè.

" vậy là ai làm? Tại trong tộc đều là người một nhà, thế nào sẽ có người đối tộc trưởng hạ độc?" Vương Cường thì thảo tự nói.

" tiểu tử, chẳng lẽ ngươi quên ngươi thúc phụ ?" Đại hoi lang tà suy nghĩ nói.

" không thể ân!" Vương Cường lắc đầu, nhíu mày nói: " cha ta nói như thế nào cũng hần thân ca ca, cho dù hần muốn làm tộc trưởng, không thể đối với ta phụ thân hạ độc, đó là hần thân huynh đệ a."

" hừ!" Đại hoi lang hừ lạnh một tiếng, lạnh giọng nói: " này có cái gì kỳ quái? Ngươi thúc phụ đều làm được này phân thượng , xuống không dưới độc còn có cái gì ảnh hưởng? Dù sao mặc kệ là thất bại vẫn là thành công, kết quả đều giống nhau."

" không có khả năng." Vương Cường thanh âm vì không thể nghe thấy, kỳ thật trong lòng của hần đã nghĩ tới, chẳng qua không muốn thừa nhận thôi.

Hần thật không ngờ, hần thúc phụ vì tộc trưởng vị, cư nhiên có thể đối với chính mình thân ca ca xuống như thế độc thủ, thật sự là heo chó không bằng, này tộc trưởng rốt cuộc có cái gì tốt? Vì cái gì thỉnh làm như vậy?

" bọn hần đến đây, hiện tại chủ yếu là ổn định cục diện, sau đó tìm cơ hội vì ngươi phụ thân chữa thương." Trần Dương nhìn thoáng qua ngoài cửa, thấp giọng nói.

" ân." Vương Cường gật gật đầu, lại thâm sâu sắc nhìn liếc mắt một cái nằm ở trên giường phụ thân, cùng Trần Dương đang đi ra cửa ngoại, đem cửa phòng đóng lại.

Giờ phút này, Vương Văn Thắng đã mang theo chính mình hai đứa con trai đi tới này tiểu viện trong.

" diệt nhi, ngươi đã trở lại thế nào cũng không cùng thúc phụ đánh cái tiếp đón? Có phải hay không rất không có lễ phép ." Vương Văn Thắng nhất khán đến Vương Cường, nhíu mày, lập tức ngoài cười nhưng trong không cười nói.

" sao , không hổ là phụ tử, đều thích nếu nói đến ai khác không lễ phép, kỳ thật là các ngươi chính mình không lễ phép đi." Đại hoi lang đứng ở một bên, trong lòng oán thầm.

" nếu là chào hỏi, ta còn có thể nhìn thấy phụ thân sao?" Vương Cường trên mặt hiện lên một tia chua xót, lập tức biểu tình kiên định xuống dưới.

" diệt nhi ngươi đây là ý gì, thúc phụ ta như thế nào không cho ngươi thấy tộc trưởng đâu?" Vương Văn Thắng mất hứng , nhíu mày nói.

" thúc phụ. Người sáng mắt trước mặt không nói tiếng lông, hôm nay chúng ta rộng mở nói đi." Vương Cường mở miệng, ngữ khí rất lạnh lùng.

Vương Văn Thắng trên mặt biểu tình cũng lạnh xuống dưới, không nói gì. Chính là nhìn xem Vương Cường.

" diệt nhi còn nhớ rõ nhi thì thúc phụ rất đau diệt nhi, có cái gì ăn ngon không để cho con của mình, lại cho ta, diệt nhi thật cao hứng."

" khi đó, thúc phụ chính trẻ tráng niên, tu vi thâm hậu, dẫn dắt tộc nhân đại chiến qua rất nhiều lần yêu thú, vì bảo hộ tộc nhân, chính mình bị thương nhiều lần không có một câu oán hận."

" khi còn bé. Trong bộ lạc ngày vẫn trôi qua thực bình thản, nhưng mà thúc phụ mỗi lần ra ngoài trở về, lại cấp diệt nhi mang về đến rất nhiều hảo ngoạn đích đồ chơi, khiến diệt nhi thơ ấu càng thêm phong phú, này đồ chơi. Diệt nhi đến bây giờ còn vẫn giữ lại."

"nhi khi trong trí nhớ, thức phụ là chính nghĩa, là vô tư, tại trong bộ lạc là sâu sắc minh đại nghĩa tộc đệ, ở trong nhà là hoà nhã dễ gần trường bối." Vương Cường lâm vào nhớ lại bên trong, trên mặt tràn đầy hướng tới biểu tình, giống như nghĩ tới kia xa xôi đã qua hết thấy. Trên mặt không tự giác lưu đầy nước mắt.

"thực là vì cái gì? Vì cái gì thức phụ hiện tại biến thành như vậy? Vì cái gì?" Vương Cường không thể nhận, lớn tiếng tê rống.

"thức phụ thay đổi, trở nên lạnh lùng vô tình, trở nên vì tư lợi, vì được đến tộc trưởng vị, cư nhiên dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào."

"hiện tại bên trong nằm chính là cha của ta. Là thức phụ ngài thân đại ca, người có thể nào hạ thủ được? Người có thể nào đối với chính mình thân ca ca xuống như thế nặng tay?" Vương Cường giờ phút này đôi mắt đều đỏ, rống tê tâm liệt phế.

"tộc trưởng vị? Ha ha, vậy là cái gì đông tây? So trên thân tình trọng yếu sao? So với người nhà trọng yếu sao? Phụ thân vẫn đều đối với người chiếu cố có thêm, mọi sự khoan dung. Nếu sớm biết thức phụ người sẽ biến thành như vậy, hẳn tuyệt đối sẽ thả khí hết thấy, đem tộc trưởng vị chấp tay nhường cho."

"sự thật cũng như thế, từ diệt nhi hơn nửa năm trước rồi đi khi bắt đầu, phụ thân đã đi xuống quyết định, người đã chiếm được tương đương với tộc trưởng quyền lợi, người vì sao còn muốn nhẫn tâm đối với chính mình thân huynh trưởng hạ thủ?"

"Vương Văn Thắng, của người lương tâm bị cầu ăn sao?" Vương Cường hét lớn, thanh âm đều khàn khàn.

Xa xa, Vương Văn Thắng mặt không chút thay đổi, nhưng mà đôi mắt bên trong lại hiện lên từng đạo gãy dựa chi sắc, rất lâu sau dần dần biến lãnh, trầm giọng nói: "đã qua đã không hề, không cần tại nhiều lời."

"xem tại chúng ta thức cháu một hồi phân thượng, giao ra U La Dao, ta có thể tha cho người một mạng." Vương Văn Thắng lạnh lùng nói.

"người thỉnh U La Dao sao?" Vương Cường thanh âm khàn khàn nói một câu, tay phải vung lên, kia đem cả vật thể tối tăm sắc trường đao liền bị hấn nắm trong tay.

"cái chuôi này đao ta có thể cho người, nhưng mà người muốn xuất ra giải được đến trao đổi!" Vương Cường nói.

Vương Văn Thắng lắc đầu, trầm giọng nói: "cái kia không phải độc, mà là một loại cỏ, một khi gieo xuống, liền không có bất luận cái gì giải được có thể giải!"

"Vương Văn Thắng, người phát rồ!" Vương Cường kích động rống to.

Đại hội lang đứng ở một bên, trong mắt tràn đầy tức giận, nó cũng thật không ngờ này Vương Văn Thắng trước kia tốt như vậy, hiện tại cư nhiên bị bản thân ham muốn cá nhân hun đúc trở nên đáng sợ như thế.

Trần Dương đôi mắt hip lại, lẳng lặng nhìn trước mắt hết thấy, trong lòng tính toán một hồi nếu là động thủ, có vài phần kế hay.

Này Vương Văn Thắng tu vi đại khái tại tụ linh cảnh nhất trọng thiên đến lưỡng trọng thiên trong lúc đó, Trần Dương thật không ngờ nơi này cư nhiên cũng có có tụ linh cảnh cường giả, phải biết rằng Giang Ninh trong thành trừ bỏ Trần gia thực là một cái tụ linh cảnh cường giả đều không có.

Trần Dương tu vi hiện tại tại thai tức cảnh lục trọng thiên phía trên, tuy rằng hẳn tại đồng bậc bên trong khó tìm địch thủ, nhưng mà đối mặt tụ linh cảnh cường giả, nhưng cũng không có vài phần nắm chắc, vô giả giai ngoài chia làm chín đại cảnh giới, nhưng mà chiều ngang lớn nhất cũng chia là ba thời kì.

Một cái là lúc đầu, cũng là đoán thế cảnh, ngưng thần cảnh, thai tức cảnh.

Một cái là trung kỳ, cũng là tụ linh cảnh, linh hải cảnh, sinh tử cảnh.

Một cái là hậu kỳ, cũng là luân hồi cảnh, vô song cảnh, Hóa Thần kỳ.

Lúc đầu lúc, cho dù tu vi kém lớn hơn một chút, nhưng mà nếu là thân mình sức chiến đấu cực cao, như Trần Dương như vậy biến Thái, vượt cấp chiến đấu vẫn là mới có thể, nhưng mà một khi vượt qua lúc đầu, đạt tới trung kỳ, vượt cấp chiến đấu khó khăn tới thiểu gia tăng gấp mười.

Bởi vì song phương trong lúc đó kém quá lớn, không nói lạch trôi hồng cầu cũng kém không nhiều lắm.

Chương 158: Giao cho ta đi

Cho nên tại Thần Ma thánh địa bên trong, chỉ có tu vi đạt tới tụ linh cảnh đệ tứ mới có thể trở hết tài năng, tụ linh cảnh dưới, thiên phú dù cho như trước là đệ tứ, theo thái tức cảnh đến tụ linh cảnh đây là nhất đạo khảm, là võ giả trong cả đời gặp được đạo thứ nhất khảm, tới quan trọng yếu.

Tuy rằng Vương Văn Thắng tu vi tại tụ linh cảnh nhị trọng thiên dưới, chỉ linh lực hùng hậu trình độ như trước không phải hiện tại Trần Dương có thể so sánh, đương nhiên, nếu là tới sống chết trước mắt, diệt hồn sư bốn nguyên chủ đạo thân thể hần, như vậy hết thảy đều vẫn là số chưa biết.

Mà nếu là Trần Dương thì triển ra vô tình kiếm pháp, kết quả đồng dạng là số chưa biết, bởi vì hần chưa từng có thử qua chính mình cực hạn rốt cuộc ở đâu.

Nhưng mà hiện tại, tốt nhất làm tốt toàn lực bắt buộc chuẩn bị.

"tiểu tử, có hay không nắm chắc xử lý này cầm. Thứ?" Đại hôi lang truyền âm.

Trần Dương lông mày nhíu lại, không nói gì.

"Vương Cường, thiếu muốn phê nói, hôm nay cha ta nhân từ, cho ngươi một con đường sống, mau mau giao ra U La Dao, nếu không chó trách chúng ta không khách khí!" Vương Lập đứng dậy, quát to.

"muốn U La Dao? Đặt ở nơi này, chính ngươi tới lấy!" Vương Cường đem đao sáp. Xuống đất mặt, lạnh lùng nói.

"rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!" Vương lời quát lạnh một tiếng, nói ra đem trường đao vọt ra.

Vương Cường chỗ này bộ lạc, hần là một cái bảo hộ bộ lạc, vì bảo hộ nào đó đông tây tồn tại, trong bộ lạc mọi người từ nhỏ lại học tập đao pháp, cho nên bộ lạc bên trong mỗi người đều có tu vi.

Chứng kiến vương lời vọt tới, Vương Cường trong mắt hiện lên một tia lửa giận, hét lớn một tiếng, theo linh giới bên trong lần thứ hai xuất ra một phen trường đao cùng vương lời chiến tới cùng nhau.

Đao. Là trăm binh chi đảm, là khí phách cùng nghĩa.

Cùng kiếm bất đồng chính là, đao pháp đều là mở rộng ra đại hợp, cuồng bá vô cùng. Tuy rằng đao pháp biến hóa so chi kiếm pháp thiếu rất nhiều. Nhưng mà uy lực lại sẽ không ít hơn bao nhiêu.

Có được liễu lĩnh bá đạo đao khí, là trở thành một gã cao nhất đao khách chuẩn bị tính chất vốn có.

Đao pháp tu luyện tới tới cao cảnh giới, có thể lấy đao chứng đạo, phách tuyệt thiên hạ, liếc nhìn bát phương.

Giờ phút này, vương lời cùng Vương Cường hai người chiến ở tại cùng nhau, chói tai kim chúc va chạm âm không ngừng vang vọng, hai người đao pháp cực kỳ tương tự, đều là mở rộng ra đại hợp, chiêu chiêu sinh mãnh. Mỗi một chiêu đều có lực phách Hoa Sơn chi thế.

"vang vang!"

"đang đang đang!"

Hai người không ngừng đối khảm, phách, trăm, uy thế khiếp người, bá đạo đao khí đem tiểu viện trong hết thảy phá hủy. Mặt đất đều vỡ ra từng đao ngón tay kích thước vết rách.

"咻!" Vương lời hét lớn một tiếng, hai tay nắm đao nhảy dựng lên, lấy nhất chiêu lực phách Hoa Sơn chi thế, đối với Vương Cường phủ đầu đánh xuống.

Vương Cường không loạn chút nào, xoay người một cái cầm trong tay trường đao hướng phía trước đẩy, đồng thời một đao phản trâu mà lên, cùng đón đầu xuống trường đao va chạm ở tại cùng nhau.

Vương Cường thân thể chấn động. Thân thể rất nhanh xoay tròn đứng lên, đến đây nhất chiêu "Chui thân tham hải thức", trường đao trong tay tại thân thể xoay tròn thời điểm không ngừng múa may, khi trên đường thời, hình thành nhất đạo đao mạc, nhìn qua lộn xộn. Chỉ kỳ thật lại rất có kết cấu.

Vương lời bất ngờ, phản ứng bất quá đến, chỉ có thể đem trường đao để ngang trước ngực đón đỡ, một bên lui về phía sau, không bao lâu trên người quần áo liền bị Vương Cường trường đao tua nhỏ. Cuối cùng tại đao khí tác dụng xuống ầm ầm nổ thành bột phấn, chỉ để lại tàn phá quần lót treo tại bên hông.

"Vương Cường, ngươi cư nhiên nhục nhã ở ta, muốn chết!" Vương lời hỗn hển, hét lớn một tiếng, huy động trường đao chém liền đi lên.

"giao long nhập hải!"

Vương Cường hét lớn, thân thể đột nhiên nhảy dựng lên, như là mũi khoan một loại trên không xoay tròn đứng lên, hai tay cầm đao đặt ở đỉnh đầu, tại xoay tròn trong đối với vương lôi phóng đi, giống như là một cái rất nhanh xoay tròn trong mũi khoan, uy lực cực lớn, nếu là vương lôi bị đánh trúng, nhất định đương trường bị xé ra trong ngực.

"Lôi nhi cẩn thận!" Vương Văn Thắng hét lớn, trong nháy mắt đánh ra nhất đao đao khí, đem Vương Cường đang thi triển trong chiêu thức đánh gãy, nguyên bản thẳng tắp khoảng cách đánh lệch, mới vừa rồi khiến vương lôi tránh được một kiếp.

"không nghĩ tới, người gia nhập Thần Ma thánh địa mới hơn nửa năm, cư nhiên sẽ có như thế tu vi, quả nhiên là để cho ta giật mình a." Vương Văn Thắng nhìn xem Vương Cường, trầm giọng nói.

"điểm ấy việc nhỏ, cùng thúc phụ biến hóa khi xuất ra lại tính toán cái gì?" Vương Cường lạnh lùng nói.

"lại cho người một lần cuối cùng cơ hội, giao ra U La Đao, nếu không, ta sẽ tự mình ra tay!" Vương Văn Thắng sắc mặt âm trầm nói.

"hiện giờ cha ta sinh tử chưa biết, người cư nhiên còn muốn ham cái chuỗi này U La Đao, người muốn phải không? Ta cố tình không để cho, nếu là cha ta có cái không hay xảy ra, ta sẽ khiến cái chuỗi này đao vĩnh viễn biến mất!" Vương Cường ngữ khí đoạn tuyệt nói.

"vậy cũng đừng trách ta !" Vương Văn Thắng kiên nhẫn hiển nhiên tới cực hạn, khẽ quát một tiếng, khúc chương thành chớp, đối với Vương Cường chớp tới.

"thái hư bộ!"

Nhưng vào lúc này, vẫn đứng ở bên cạnh thờ ơ lạnh nhạt Trần Dương động, thân thể hóa thành nhất đao tàn ảnh, tốc độ cư nhiên so Vương Văn Thắng còn muốn nhanh, trong chớp mắt liền đứng ở Vương Cường trước người.

"oanh!" Cùng lúc đó, một cỗ cường đại khí tức mạnh mẽ theo Trần Dương thân thể bên trong lao ra, đồng thời kim quang rực rỡ, Trần Dương thân thể kịch liệt phòng lên, đợi đến cuối cùng hóa thành nhất đao hai thước ngoài hoàng kim người không lồ.

Đúng là bắt diệt kim thân!

Giờ phút này, Vương Văn Thắng công kích cũng tới trước mắt, hấn cũng bị này kim quang thứ mắt mờ không ra, cùng Trần Dương một quyền hung hăng đối với đánh vào cùng nhau, nhất thời hai người đồng thời rút lui, Trần Dương bắt quá lui hai bước, mà Vương Văn Thắng lại sinh sôi lui ra ngoài hơn mười bước.

"bắt diệt kim thân?"

"Thần Ma thánh địa thói thể các cao nhất công pháp?" Vương Văn Thắng trong mắt phi thường tốt, đứng lại thân thể sau, trầm giọng nói.

Trần Dương không để ý tới hấn, mà là quay đầu đối Vương Cường nói: "vào đi thôi, nhìn xem phụ thân người, nơi này giao cho ta!"

"duyên ca, người cẩn thận!" Vương Cường gật gật đầu, do dự một lát, chậm rãi nói: "cảm ơn người!"

Đang nói rồi xuống, Vương Cường xoay người đi vào phòng bên trong.

"vi tiểu huynh đệ này, đây là nhà của chúng ta việc, có vẻ như cùng người không quan hệ đi?" Vương Văn Thắng rất là kiêng kỵ Trần Dương bắt diệt kim thân, nhíu mày nói.

"ra tay đi!" Trần Dương không nghĩ cùng hấn nói nhảm.

Lúc này đây, là Trần Dương sống lại tới nay, lần đầu tiên dựa vào tự thân thực lực cùng một danh tụ linh cảnh cường giả đối kháng, tuy rằng Vương Văn Thắng trình độ loại này có thể so ra kém Thần Ma thánh địa bên trong tụ linh cảnh cường giả, nhưng lại như trước là thật sự tụ linh cảnh tu vi.

Cũng đang tốt đủ Trần Dương kiểm tra một chút tu vi của chính mình.

"người đã khẳng khẳng nhúng tay. Cùng đừng trách ta vô tình!" Vương Văn Thắng quát lạnh một tiếng, thân thể chấn động, tụ linh cảnh cường giả uy áp theo thân thể của hấn bên trong lao ra, bàng bạc linh lực hóa thành đầy trời năng lượng tại cả tiểu viện bên trong tràn ngập.

Giống như cuồng phong hải sóng lăng một loại linh áp nghênh diện đối với Trần Dương vọt tới. Thân thể hấn tại trước tiên cứng, nhưng lại cũng không lui lại một bước.

"tiểu bối, nhận lấy cái chết!" Vương Văn Thắng hét lớn một tiếng, trong tay dẫn theo một phen trường đao đối với Trần Dương vọt tới, ở phía trước hướng trong quá trình, liên tiếp bỏ ra hơn mười đao, hóa thành hơn mười nói rực rỡ đao mang, nhất đao tiếp theo nhất đao đối với Trần Dương đập vào mà đi.

Trần Dương không sợ chút nào, tay không liền đem này đao mang chấn tán, hai thước ngoài thân thể rất nhanh vọt tới trước. Cùng Vương Văn Thắng đối kháng lên.

" vang vang!"

" đang đang đang!"

" leng keng leng keng!"

Hai người chiến đấu giống như là đánh vào kim loại một loại, chói tai kim chúc giao kích không ngừng bên tai, hoa lửa văng khắp nơi, tiểu viện trong sớm đã bị hai người phá hư một mảnh đồng hồ hỗn độn.

Đứng xa xa Vương Lập, giờ phút này đã trợn mắt há hốc mồm. Hắn thật sự là thật không ngờ, cho tới nay đi theo Vương Cường mặt sau không nói được một lời thiếu niên này, tu vi cư nhiên như vậy khủng bố, cư nhiên có thể cùng hắn phụ thân lực bình mà không rơi hạ phong.

Nghĩ đến vừa mới còn muốn giáo huấn người ta, hiện tại ngẫm lại liền nghĩ lại mà sợ, nếu là khi đó người kia ra tay, một cái đối mặt có thể khiến hắn chết một trăm lần.

Nghĩ đến đây. Hắn liền nhịn không được nâng tay lau đi mồ hôi lạnh trên trán.

" tứ hải du long!"

" chui thân tham hải!"

" trong giếng nguyệt!"

" lực phách Hoa Sơn!"

" hồi toàn nhất phách!"

" một kích trí mệnh!"

Vương Văn Thắng trên người tản ra tụ linh cảnh cường giả cường đại khí tức, áp chế Trần Dương không thể không phân ra một bộ phận tinh lực đi ngăn cản hắn linh lực, đồng thời lại không gián đoạn xuất ra lực bộ đao pháp, biện pháp bá đạo tuyệt luân.

Trần Dương khi thân mà lên, dựa vào bất diệt kim thân khủng bố, thật sự đem một bộ bộ đao pháp ngăn cản xuống dưới. Cuối cùng lại một quyền đem Vương Văn Thắng trường đao trong tay nện đoạn.

Mà Trần Dương chính mình cũng không chịu nổi, tụ linh cảnh cường giả cường đại khí tức một mực đập vào thân thể hắn, tuy rằng hắn bên ngoài thân không có chút nào vết thương, nhưng mà trong cơ thể ngũ tạng lục phủ nhưng vẫn tại chấn động, quay cuồng không thôi.

Đây là bất diệt kim thân nhược điểm. Không thể bị siêu cường độ chấn động, nếu là bất diệt kim thân có thể tu luyện tới cực hạn, trong cơ thể sở hữu hết thảy chính là tế bào, nội tạng, kinh mạch chờ đều có thể bị rèn luyện giống như bên ngoài thân một loại, khi đó bất diệt kim thân mới là chân chính bất diệt kim thân.

Đương nhiên, cái này cũng cùng Trần Dương tu vi có quan hệ, nếu là hắn có thể đột phá thai tức cảnh tiến vào tụ linh cảnh, Vương Văn Thắng liên tục hắn một sợi lông đều không gây thương tổn.

Trường đao trong tay ngăn ra, chỉ còn lại có một nửa, Vương Văn Thắng không thêm để ý chút nào, tiếp tục huy động đoản đao cùng Trần Dương chiến đấu, trong lúc nhất thời hoa lửa văng khắp nơi.

" kẻ này tuổi còn trẻ, đã có thai tức cảnh lực trọng thiên tu vi, hơn nữa cư nhiên tu thành bất diệt kim thân, nói vậy bối cảnh cực kỳ thâm hậu, chỉ sợ là Thần Ma thánh địa bên trong tinh anh đệ tử, hôm nay này sống núi xem như kết trên, nếu là không đem chi giải quyết, về sau khẳng định vô cùng phiền toái, một khi đã như vậy, cũng đừng trách lòng ta ngoan thù lạt, chỉ có thể trách người chính mình xen vào việc của người khác." Vương Văn Thắng một bên chiến đấu trong lòng một mặt thâm nghĩ.

Đột nhiên, Vương Văn Thắng cả người khí tức biến đổi, trở nên càng thêm cường đại, hắn cầm trong tay trường đao, tại thân thể bốn phía đạo qua một vòng, nhất thời chung quanh cuồng bạo thiên địa linh khí bị hắn trường đao hấp dẫn, toàn bộ tụ tập lại đây.

Hắn thúc dục toàn thân linh lực, toàn bộ rót vào đến trường đao bên trong, hai tay nắm đao, một đao hung hăng đối với Trần Dương bổ tới.

" phiên hải một đao!"

Trường đao vừa mới đánh xuống, liền có nhất đạo thước húa lớn lên đao mang bắn nhanh mà ra, đón gió tăng vọt, trong chớp mắt liền biến thành hơn mười trượng lớn nhỏ kinh thiên đao mang, mang theo có thể hủy diệt hết thảy khí tức, đối với Trần Dương hung hăng chém xuống.

Trần Dương nhíu mày, này đao mang tốc độ quá nhanh hắn căn bản làm không được quá nhiều ứng đối chi sách, chỉ có thể lui về phía sau ba bước, song chưởng mạnh mẽ giơ lên đan chéo lên đỉnh đầu, sinh sôi đứng vững kia không lồ đao mang.

" oanh!" Nổ tiếng vang lên, đao mang hung hăng trăm ở tại Trần Dương thân thể phía trên, nhất thời nơi đó bị kích nhấc đầy trời bụi mù, mặt đất vỡ ra, bay lên đại lượng đá vụn, một mảnh sương khói lượn lờ.

" còn không tử?" Vương Văn Thắng khoe miệng vì kiêu, lắm bảnh.

bằng tác giả rồi, like và g+ nào :D /ldau

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Khư độc

Nhưng mà, Vương Văn Thắng đang nói vừa mới rơi xuống, kia bụi mù liền một trận lẫn lộn.

Nhất đạo thân ảnh theo sương khói bên trong đi ra, khoe môi nhếch lên một tia máu tươi, đúng là Trần Dương, hắn cũng không có bị đạo này đao mang đánh bại, nhưng mà bất diệt kim thân lại bị này phá diệu, xem ra, tuyệt đối tu vi chênh lệch không phải tốt như vậy bù lại.

Bất diệt kim thân cùng giai vô địch, nhưng mà một khi vượt giai, sẽ không có dễ dàng như vậy, huống chi là vượt thai tức cảnh đến tụ linh cảnh này giai ngoài.

" hảo tiểu tử, bốn sự không nhỏ!" Vương Văn Thắng trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, trong lòng sát khí càng sâu.

Như vậy thiên tài tuyệt đối là Thần Ma thánh địa bên trong hiếm thấy tinh anh đệ tử, sau lưng thể lực to lớn vượt quá tưởng tượng, nếu là hôm nay không thể đem kẻ này chém giết, như vậy ngày sau bộ lạc nhất định có tai họa ngập đầu.

Đứng ở một bên quan sát Vương Lập cùng vương lôi hai người đều đã si ngốc, Trần Dương cường đại làm cho bọn họ có một loại ếch ngồi đáy giếng cảm giác.

" tuy rằng ngươi là tụ linh cảnh cường giả, nhưng mà loại người như ngươi trình độ cùng thánh địa bên trong cường giả khi xuất ra kém hơn một bậc?"

" không gì hơn cái này!" Trần Dương lắc đầu, nâng tay lau đi khoe miệng máu tươi.

" vẫn đều là ngươi công kích, hiện tại nên ta !" Trần Dương nhàn nhạt nói một câu, tay phải vung lên, Dương Thập Lục kiếm liền xuất hiện ở trong tay.

" phốc phốc phốc!"

Một kiếm nơi tay, Trần Dương thân sắc lập tức liền thay đổi, trở nên bình tĩnh, bình tĩnh, trong suốt đôi mắt bên trong tràn đầy sắc bén ý, từng đạo dày đặc kiếm khí theo thân thể hắn bên trong bắn nhanh mà ra, đem mặt đất đánh ra một đám tay nhỏ bé chỉ kích thước trống rỗng.

" kiếm khách?" Vương Văn Thắng tròn to đôi mắt, trên mặt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Hắn tuy rằng không có xảy ra Thần Ma thánh địa, cho là lại biết võ giả có chủ tu chi phân, trước mắt tiểu tử này tại thối thể nhất đạo phía trên như thế cường hãn, cư nhiên còn tu luyện kiếm đạo, hơn nữa xem chừng hắn chủ tu chính là kiếm đạo, bằng không sẽ không cuối cùng mới thi triển ra đến.

Thối thể nhất đạo đều có thể tu luyện thành bất diệt kim thân, như vậy kiếm đạo lại có gì thành tựu?

Đợi đến cảm giác được Trần Dương trên người tản mát ra kia cỗ vô tình kiếm ý thì Vương Văn Thắng hoàn toàn trừng lớn đôi mắt. Không thể tưởng tượng nổi kêu lên: " kiếm ý!"

Kiếm ý, là trở thành nhất danh cao nhất kiếm khách dấu hiệu, kiếm ý đạt tới đỉnh phong giai đoạn liền có thể hình thành kiếm hồn, Vương Văn Thắng khổ tu đao pháp cả đời. Chính là tiếp xúc đao ý một chút da lông mà thôi, Trần Dương mới nhiều, bao tuổi rồi?

" Bá bá bá!"

Trần Dương mặt không chút thay đổi, huy động trường kiếm trong tay, bắt đầu tại nguyên chỗ vũ động đứng lên, sắc bén tiếng xé gió vang vọng, kiếm ý tràn ngập, kiếm quang nhấp nháy, cơ hồ là một cái thở trong lúc đó, Trần Dương liền chém ra hơn mười kiếm.

" vạn kiếm quy tông!"

Cuối cùng, Trần Dương đem Dương Thập Lục kiếm hướng không trung vút. Nhân nhát tự nói một tiếng, Dương Thập Lục kiếm liền trên không trung xoay tròn đứng lên, chỉ thấy Dương Thập Lục kiếm nhất hóa nhị, nhị hóa tứ, tứ sinh 8. Vài lần thờ thời gian, liền biến thành vô số đạo kiếm quang, giống như một cái xuất thủy giao long một loại, nhất đạo tiếp theo nhất đạo đối với Vương Văn Thắng phóng đi.

Wương Văn Thắng hoảng hốt, hấn chưa bao giờ thấy qua khủng bố như thế kiếm pháp, trước tiên huy động trong tay đoạn đao đem toàn thân múa may chặt như nêm cối, mơ hồ gian hình thành một cái vòng bảo hộ. Toàn lực ngăn cản.

"leng keng leng keng leng keng leng keng leng keng."

Làm cho người ta răng nanh phát toan, bên tai run lên chói tai kim chúc giao kích tiếng động liên tiếp không ngừng vang lên, từng đạo kiếm quang đối với Vương Văn Thắng vòng bảo hộ khởi xướng cuồng mãnh công kích.

Mới bắt đầu, Vương Văn Thắng còn có thể ngăn cản, theo kiếm quang thêm nhiều, hấn liền có một ít mệt mỏi ứng phó rồi. Đợi đến cuối cùng, kiếm quang hóa thành ngập trời hải sóng lừng, nhất ba tiếp theo nhất ba đối với hấn cuồng mãnh đập vào, rốt cục đưa hấn phòng hộ cái lồng phá tan.

"phốc!"

Vạn đạo kiếm quang hóa thành nhất đạo rực rỡ hàn quang, gào thét đối với Vương Văn Thắng mở rộng ra không môn phóng đi. Nháy mắt đem xỏ xuyên qua, Vương Văn Thắng ngửa mặt lên trời phun ra nhất đạo huyết trụ, đôi mắt tròn to, thân thể chậm rãi quỵ rạp xuống đất trên, đầu cúi, vẫn không nhúc nhích.

"phụ thân!" Vương Lập cùng vương lôi hai người kêu to, muốn xông lên, nhưng mà chứng kiến giống như ma quỷ giống nhau Trần Dương, lại dọa đã ngừng lại cước bộ.

"bi ai!" Chứng kiến hai người biểu hiện, Trần Dương nhin không được lắc đầu.

Wương Văn Thắng chẳng qua là bị trọng thương, trong lúc nhất thời thân thể phản ứng bất quá đến, qua trên mấy canh giờ sẽ gặp khôi phục lại, này dù sao cũng là Vương Cường việc nhà, hấn không tốt xuống nặng tay.

Lúc này tộc trưởng phủ đệ bên ngoài đã tụ tập đại lượng bộ lạc tộc nhân, nơi này chiến đấu động tĩnh quá lớn tự nhiên man không được bọn hấn, nhưng mà có Nhị gia mệnh lệnh, một đám người đổ tại cửa, ai cũng vào không được, chỉ có thể lo lắng suông, cũng không biết nơi này đã xảy ra cái gì.

Trong phòng,

"hai người các ngươi canh giữ ở cửa, đừng cho bất luận kẻ nào tiến vào, ta cần một canh giờ thời gian, không cần đánh gãy ta!" Trần Dương trầm giọng nói.

"tốt!" Vương Cường trùng điệp gật gật đầu, cùng đại hồi lang rời đi phòng, phản thủ đem cửa phòng đóng lại.

Trần Dương bước nhanh đi đến trước giường, khoanh chân ngồi dưới đất, trong lòng vừa động, ấn đường chỗ kia khổng lồ thần thức liền tuôn ra mà ra, đem cả phòng tròn vây quanh, lập tức hít sâu một hơi, chậm rãi hai mắt nhắm nghiền mâu.

Mặc kệ Vương Cường phụ thân là trúng độc vẫn là trong cổ, giờ phút này tình huống của hấn đều cực kỳ nguy hiểm, hơn nữa trạng huống thập phần khó giải quyết.

Bởi vì này hắc khí tụ tập địa phương là tâm mạch chỗ, nơi đó là trăm mạch hội tụ nơi, là nhân thân thể trên sau tiên thai trọng địa, hắc khí tập trung ở nơi này, cho dù có biện pháp loại trừ, cũng nhất định phải cẩn thận, hơi có vô ý, thương đến tâm mạch, đại la thân tiên cũng không thể tránh được.

Đối với hiện tại loại tình huống này, Trần Dương chỉ có một biện pháp, thì phải là thói thể.

Đúng vậy, chính là thói thể, Trần Dương hiểu được một loại như luyện đan giống nhau rèn luyện nhân thân thể phương pháp, đem trong cơ thể tạp chất loại trừ, loại này thói thể không phải thói thể hình võ giả như vậy rèn luyện thân thể của chính mình, gia tăng thân thể cường độ.

Trắng ra một chút, chính là đem người thân thể trở thành lô đỉnh, dùng bốn mạng chân hỏa đến rèn luyện lô đỉnh bên trong độc tố, làm như vậy lợi ích rất lớn, nhưng mà phiêu lưu cũng rất cao, nói không tốt sẽ gặp đem lô đỉnh thiêu hủy.

Nhưng mà giờ phút này tình huống khẩn cấp, Vương Cường phụ thân hiển nhiên chống đỡ không được bao lâu, nếu không phải Trần Dương trước kia thi triển diệt hồn sư thiên phú thần thông, giờ phút này hấn sớm đã rồi đi.

Dưới loại tình huống này, căn bản là không cách nào làm cho Trần Dương có nhiều hơn thời gian suy nghĩ biện pháp khác, trước mắt, chỉ có mạo hiểm thử một lần.

May mà chính là, Trần Dương có được có thể so với linh hải cảnh đại năng thần thức này con bài chưa lật, có thể tinh chuẩn không chế hỏa diễm cường độ, gia tăng rồi vài phần nắm chắc.

"Vương Cường, ta hết sức làm, nếu là thất bại, ngươi cũng không muốn đã thương tâm!" Trần Dương tự nói một tiếng, tay phải nâng lên, nhất đạo bạch trong suốt tử ngọn lửa theo lòng bàn tay của hấn trong trực xuất đi ra. Như là hải tử giống nhau nghịch ngợm nhảy lên.

Nó xuất hiện, đem cả phòng độ nóng cất cao hơn mười độ, không khí đều nhanh thình thiêu đốt .

"rầm .!" Trần Dương trong nháy mắt, lửa kia miêu nhất thời hóa xuất nhất đạo duyên dáng đường cong. Chuẩn xác đã rơi vào Vương Cường phụ thân tâm mạch phía trên, nhất thời hỏa diễm hiện ra lửa cháy lan ra đồng cỏ chỉ thế, đưa hần thân thể toàn bộ cắn nuốt.

Trong nháy mắt, thân thể của hần trên vật sở hữu đều bị thiêu hủy không còn một mảnh.

Trần Dương sao chịu được so linh hải cảnh đại năng thần thức khổng lồ chế được nhất lũ hỏa diễm, tại Vương Cường phụ thân ngực phía trên mở một cái rất nhỏ lỗ hồng, nhất thời lửa kia diễm liên tục dụng mọi thứ một loại chen đi vào, thẳng đối với kia hắc khí phóng đi.

Tựa hồ là cảm nhận được uy hiếp, nguyên bản an ổn hắc khí bắt đầu xao động đứng lên, giống như là bên trong ẩn chứa một cái ma quỷ một loại, rất nhanh tụ tập. Cuối cùng chặt chẽ đem tâm mạch chiếm lấy, làm ra công kích tư thế.

Trần Dương không dám vọng động, đem thần thức chia ra làm cửu, chữ bát phần thần thức mang theo 8 lũ hỏa diễm theo bốn phương tám hướng chậm rãi đối với hắc khí vây quanh mà đi, mà cuối cùng nhất lũ thần thức còn lại là rất nhanh chui vào hắc khí phía dưới. Đem hắc khí cùng tâm mạch tạm thời ngăn cách.

Ai biết kia hắc khí không phải ngồi không, ăn mòn lực mạnh, vượt quá tưởng tượng, nó tự nhiên bắt đầu ăn mòn Trần Dương thần thức, lần này phải được, thần thức bị thương, Trần Dương lập tức kêu lên một tiếng đau đớn. Sắc mặt "Bá" một chút tái nhợt vô cùng.

Nhưng mà tại thần thức bị ăn mòn trong nháy mắt, Trần Dương liền khu động mặt khác 8 lũ thần thức đối hắc khí khởi xướng mạnh mẽ công kích, cơ hồ là trong nháy mắt, này hỏa diễm liên mang theo khủng bố độ nóng đem hắc khí chặt chẽ bao vây lại, trong ba tầng, ngoại ba tầng.

"cách!" Trần Dương khinh trá. Tâm thần vừa động, thần thức lập tức toàn bộ kết hợp một khối, bao vây lấy hắc khí đem mạnh mẽ theo Vương Cường phụ thân trong thân thể túm đi ra.

Giờ phút này, Vương Cường phụ thân chỗ lồng ngực, có một khối trẻ con nắm tay giống lớn nhỏ hắc động. Chung quanh cháy đen một mảnh, đó là hỏa diễm chính nung sau bộ dáng, không có máu tươi chảy ra, còn mạo hiểm nhẹ nhàng trôi.

Trần Dương mạnh mẽ mở hai mắt, nhất lũ tinh quang giống như tia chớp xẹt qua, hần vờn người đứng dậy, đi vào trước giường, hai tay không ngừng diễm tại Vương Cường phụ thân thân thể vài đại huyết phía trên, đồng thời đem trong cơ thể mình linh lực chuyển thân thể hần bên trong, cuối cùng xuất ra một viên hộ tâm đan cho hần ăn đi xuống.

Làm xong này hết thấy, Trần Dương lần thứ hai khoanh chân mà ngồi, hết sức chăm chú nhìn phía trước trong hư không nổi lơ lửng kia đoàn hắc khí, đã bị thần thức của hần bao vây nghiêm kín thật.

"luyện!" Trần Dương khinh trá, vô tận phê linh từ hỏa mãnh liệt mà ra, giống như con mãnh thú và dòng nước lũ một loại đối với kia hắc khí đánh tiếp, đem bao phủ.

"phốc xuy, phốc xuy!" tiếng vang không ngừng truyền ra, không bao lâu kia hắc khí liền biến thành từng đạo khói nhẹ tiêu thất.

"làm!" Một cái đồng tây theo hắc khí sa sút xuống dưới, đánh rơi trên mặt đất, Trần Dương nhìn kỹ đi, phát hiện tự nhiên là một phen chỉ có đầu ngón tay lớn nhỏ tiểu đao, này tiểu đao tạo hình phong cách cổ xưa, nhìn không ra có cái gì bất phàm chỗ.

Đứng dậy, Trần Dương xuất ra một quả chu quả, dùng hỏa diễm luyện hóa, đem được lực đều đều rót vào tiến Vương Cường phụ thân thân thể bên trong, mới vừa rồi thật dài ra một hơi.

Cuối cùng là có kinh không hiểm, tại Quý Môn quan nơi đó đem Vương Cường phụ thân kéo lại.

"chi nha!"

Cửa phòng mở ra, Vương Cường lập tức vọt đi lên, thần tình lo lắng, làm chứng kiến Trần Dương ánh mắt sau, trong lòng lập tức buông lỏng, thiếu chút nữa gào khóc, đây không phải thương tâm, mà là kích động .

Đại hồi lang cũng vừa lòng thử nổi lên răng nanh.

"đây là theo phụ thân ngươi tâm mạch chỗ rơi xuống đi ra , ngươi gặp qua sao?" Trần Dương đem vừa mới kia đem tiểu đao đưa cho Vương Cường, mở miệng hỏi nói.

"đây là một phen cái chìa khóa, thật lâu trước kia ta nghe ta phụ thân nói qua, hình như là bộ lạc một cái đại bí, chỉ có tộc trưởng mới có thể biết." Vương Cường tiếp nhận đến nhìn kỹ xem, mới vừa có một ít không xác định nói.

"kể tiếp làm sao bây giờ?" Đại hồi lang hỏi.

"kể tiếp chính là đời, bậc này bá phụ tính lại, nơi này hết thấy giao cho hần xử lý!" Trần Dương nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Lãnh ngộ đao ý

Vừa mới khư độc lúc, thần thức bị hắc khí ăn mòn, Trần Dương sắc mặt có chút tái nhợt, dãn dò tốt sau, liền khoanh chân ngồi ở cửa gian phòng, đã tọa khôi phục đứng lên.

Giờ phút này, Vương Văn Thắng như trước nửa quỳ tại nguyên chỗ, đầu cúi, nhìn qua giống như là chết một loại, Vương Lập cùng Vương Lôi hai cái tiểu tử nom nớp lo sợ đứng ở phía sau phương cách đó không xa cây nhỏ xuống, sắc mặt cực độ khó coi.

Vương Cường nhìn thoáng qua mấy người, trong mắt hiện lên một tia phức tạp, lập tức than nhẹ một tiếng, ngồi ở trên bậc thang nhắm hai mắt lại.

Phụ thân đã không có việc gì, hẳn yên lòng, hiện tại sẽ chờ phụ thân tỉnh lại, nhìn xem chuyện này phải xử lý như thế nào.

Đại hoi lang còn lại là hơi có vẻ nhàm chán ở tại chỗ bồi hồi vài vòng, cuối cùng nằm sấp trên bậc thang đang ngủ.

Thời gian từng giọt từng giọt xẹt qua, hai canh giờ sau, bị Nhị gia người đồ tại tộc trưởng phủ đệ trước cửa tộc nhân rốt cục nhìn không được, cũng quản không được cái gì Nhị gia tam gia, huyền não vọt tiến vào, chứng kiến trong viện một màn, một đám ngẩn cả người, trong lúc nhất thời không có phản ứng lại đây.

Qua rất lâu, nhất danh đầu đầy hoa râu lão giả bị người giúp đỡ run run theo trong đám người đi ra, tuy rằng nhìn qua đã rất già, có thể đã gần trăm tuổi, nhưng mà thanh âm vẫn là tương đối to.

"đây là làm sao vậy?"

"thái gia gia, thái gia gia ngài đã tới? Thật tốt quá!" Vương Lôi kinh hi kêu một tiếng.

"thái gia gia, thái gia gia ngài nên vì chúng ta làm chủ a." Vương Lập gào khóc, hẳn là thực khóc, hẳn vừa mới đã bị sợ cháng váng, một chút bỏ nhào vào lão giả kia dưới chân, thân thể nhẹ nhàng run rẩy.

"sao lại thế này? Nói mau!" Lão giả sắc mặt nhìn không ra chút biến hóa, nhưng mà kia tang thương đôi mắt lại tuyệt không đục, mạnh mẽ một chút trong tay quả trọng, trầm giọng nói.

"thái gia gia, thái gia gia ngài nhất định phải trừng phạt Vương Cường cái kia ăn cây táo, rào cây sung súc. Sinh a." Vương Lôi hô to.

"thái gia gia, đại gia bệnh cũ tái phát, bộ lạc không thể một ngày không chủ, cha ta rơi vào đường cùng đành lòng tạm thời tiếp quản bộ lạc, này một năm đến là bộ lạc phí sức lao động. Dốc hết tâm huyết, chưa bao giờ nửa câu oán hận, càng là đối với đại gia chiếu cố tỉ mỉ chu đáo, phải trong tộc đồng đẳng trưởng bối tiến đến chiếu cố đại gia."

"thực là. . . ." Vương Lập một bên khóc. Vừa nói: "thực là kia Vương Cường không biết điều, lấy oán trả ơn, cư nhiên dẫn theo một ngoại nhân trở về, đại náo bộ lạc, cha ta nói khuyên can, sao dự đoán bọn hắn cư nhiên ác ngữ cùng hướng, cuối cùng lại ra tay làm bị thương cha ta, hẳn hiện tại sinh tử chưa biết, thái gia gia, ngài nên vì chúng ta làm chủ a."

Vương Lập một bên khóc vừa nói. Nói có thể nói là cảm động chi tới, vốn là hiểu lấy đại nghĩa, sau đó động chi lấy tình, cuối cùng đem thật lớn đỉnh đầu mũ khâu ở tại Vương Cường trên đầu, nghe nói Vương Lập lời nói. Mọi người mới chứng kiến rất lâu không thấy U Dao Vương Vương Cường đang ngồi ở trên bậc thang, phía sau hắn còn ngồi nhất danh thiếu niên cùng một cái đại chó săn.

Nhất thời tất cả mọi người bị Vương Lập ác nhân trước cáo trạng phiền nổi lên cảm xúc, một đám trên mặt lộ ra phần nộ biểu tình, kỳ thật bọn hắn cũng không phải hoàn toàn tin tưởng Vương Lập, càng nhiều chính là một loại đoàn kết biểu hiện, mặc kệ người trong nhà làm sao nháo đều là người trong nhà, Vương Cường tự tiện mang ngoại nhân tiến vào bộ lạc. Này đã làm cho bọn họ cảm giác được phản cảm.

Mà Vương Cường còn lại là lẳng lặng ngồi ở trên bậc thang, xem trước mắt hết thấy, khỏe môi nhếch lên một tia trào phúng, không nói được một lời.

"hồn trưởng!" Lão giả tức giận dùng sức một chút trong tay quả trọng, nhất thời bên này mặt đất một trận run rẩy, hẳn gương mặt hợp ý phía trước Vương Cường. Lạnh lùng hỏi: "có thể có việc này?"

"thái gia gia tin tưởng hẳn trong lời nói?" Vương Cường không trả lời, ngược lại hỏi lại một câu.

" chẳng lẽ lão đầu tử ta có thể không tin tưởng sao? Người thúc phụ hiện tại liền quý gối trước mặt người, sinh tử không biết, Vương Cường a, người hiện tại tiền đồ . Cư nhiên mang ngoại nhân đến ta bộ lạc điều vô dương oai, thật sự là thật can đảm!" Lão già giận tím mặt, ngữ khí lạnh như băng nói.

" ta đây sao làm, hoàn toàn là bởi vì thúc phụ quá phận, hẳn vì được đến tộc trưởng vị, cư nhiên cho ta phụ thân hạ cổ, cha ta thực là tự linh cảnh cường giả, cho dù thân tình bạn cố tri tất không thể lâm vào hôn mê, hiện giờ sinh tử không biết, thúc phụ vừa muốn mạnh mẽ cướp đoạt U La Dao, người nói ta phải làm sao bây giờ?" Vương Cường mặt không chút thay đổi, lạnh lùng nói.

" Nhị gia cấp đại gia hạ cổ? Điều đó không có khả năng đi?"

" khó trách một đoạn thời gian trước đại gia đột nhiên hôn mê, sau bất tỉnh nhân sự, nếu nói là hạ cổ trong lời nói, có thể nói được thông ."

" Nhị gia vì cái gì như vậy làm? Chúng ta đều là người một nhà a."

" hừ, vì tộc trưởng vị đi!"

Chung quanh tộc nhân nghe được Vương Cường lời nói, lập tức bắt đầu thấp giọng nghị luận đứng lên, Vương Lập cùng Vương Lôi hai người đều có một ít khủng hoảng, một khi việc phát, cho dù bọn họ là Nhị gia đưa con cũng có bị chỗ lấy gia quy, Nhị gia lại thỉnh thoảng vào vạn cổ đầm bên trong .

Nghĩ đến đây, hai người đều dọa mặt không có chút máu, lập tức hướng lão già đầu đi cầu cứu ánh mắt.

" yên lặng!" Lão già quát lạnh, run giọng nói: " Nhị gia vì bộ lạc trả giá nhiều như vậy, chính là nhìn đại cục trọng tình nghĩa người, làm sao sẽ đối với chính mình thân huynh trưởng xuống như thế độc thủ? Ta xem chính là Vương Cường trong lòng phần nộ, cho nên nổi lên ngạt niệm, nghĩ đến chính mình thúc phụ làm cái gì thực xin lỗi chuyện của hắn, bằng không như thế nào mang một ngoại nhân trở về? Còn đánh Nhị gia sinh tử không biết?"

" Vương Cường, người trái với gia quy, lão phu phải người mất hết vạn cổ đầm trong, rắn đe!" Lão già sát khí nồng đậm nói.

Nghe được lão già lời nói, chung quanh tộc nhân lập tức không nói, này lão già là hiện nay bộ lạc bên trong nhất lớn tuổi người, vai vế cao dọa người, tại bộ lạc bên trong địa vị tôn sùng, tại ~ thời điểm thậm chí vượt qua tộc trưởng, uy vọng thịnh long.

Nếu là hắn hết chỗ chê việc, như vậy liền khẳng định không có, trừ phi hiện tại đại gia tự mình xuất hiện ngăn trở, nếu không không ai dám phản bác hắn.

Chứng kiến trước mắt một màn này, chung quanh tộc nhân phản ứng, Vương Lập cùng Vương Cường lập tức thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức thần tình cười lạnh nhìn Vương Cường, trong lòng tràn đầy đắc ý, trong mắt lộ vẻ ngoan độc chi sắc.

" ha ha, ha ha ha ha." Vương Cường ngửa mặt lên trời cười to, tiếng cười có chút thô lương, hắn xem lão già, tràn đầy châm chọc nói: " thái gia gia không hổ là trong tộc uy vọng cao nhất tồn tại, khi còn bé cũng vẫn xem tốt ta thúc phụ, không nghĩ tới thoáng chớp mắt mười mấy năm trước đây, cư nhiên còn hướng về ta thúc phụ nói chuyện, người đã như thế chẳng công bình, ta cũng không còn cần phải sẽ cùng người nhiều lời."

" lên cho ta, bắt này tiểu súc. Sinh!" Lão già trong tay quả trọng một chút, quát to.

Nhất thời có hơn mười tên trong tộc trung niên nhân vọt đi lên, phần lớn là thai tức cảnh cường giả, toàn bộ cầm trong tay trường đao, không lưu tình chút nào đối với Vương Cường chém tới, những thứ này đều là Nhị gia người, nói là trảo. Kỳ thật chính là muốn làm trảng xử lý Vương Cường, như vậy hết thầy đều từ không đối chứng.

" làm sao? Nói bất quá liền muốn động thủ sao?" Vương Cường cười lạnh một tiếng, quát to: " U La Dao lúc này, thấy đao như thấy tộc trưởng. Nếu các người muốn tạo phản, liền cho dù đến!"

" thương!" Một trận kinh thiên động địa kim chúc âm rung vang lên, cả vật thể nước son hắc, hiện ra hình giọt nước hoàn mỹ bảo đao, xuất hiện ở Vương Cường cánh tay trong, tản ra đặc hơn đao khí còn có bá đạo vô song khí thế, nhất thời khiến kia hơn mười người lâm vào một chút.

Chứng kiến U La Dao, lão già đôi mắt hí lại, trong mắt hung quang chợt lóe, quát to: " ta lấy bộ lạc tiền bối tên. Mệnh lệnh người bậc này bất này phản nghịch người, ta bộ lạc truyền lại đời sau bảo đao, khởi có thể khiến bức này tiểu súc. Sinh cầm ở trong tay? Lên cho ta, đao linh nếu là trách cứ, lão phu dốc hết sức đâm đương!"

" vâng!" Kia hơn mười tên trung niên nhân đồng thời hét lớn. Nhao nhao cầm đao đối với Vương Cường chém tới.

" khinh người quá đáng!" Vương Cường quát lạnh một tiếng, huy động U La Dao liền cùng mọi người chiến ở tại cùng nhau, trong lúc nhất thời ánh đao nhấp nháy, đao khí ngang dọc, hiện trường một mảnh hỗn loạn, binh khí giao nhau kim chúc âm rung liên tiếp không ngừng vang lên, chung quanh vây xem tộc nhân nhao nhao lui về phía sau. Sợ ương cấp tri ngư.

" này tiểu súc. Sinh rồi đi Thần Ma thánh địa mới một năm không đến, tu vi cư nhiên tiến bộ rồi nhiều như vậy, thật sự là không thể tưởng tượng nổi!" Lão già đứng ở một bên xem, trong lòng lạnh lùng thầm nghĩ.

" kẻ này hành vi tội tệt, cư nhiên phản kháng, người bậc này không cần lưu thủ. Hết sức sát chỉ!" Lão già sắc mặt âm trầm quát.

" người này lão thất phu, nếu cha ta vô sự, người sao dám đối với ta như vậy?" Vương Cường huy động U La Dao một đao đem một người phách bay ngược đi ra ngoài, lớn tiếng gầm lên giận dữ, giờ phút này hắn là thật sự sinh khí. Tuyệt vọng, hẳn thật không ngờ liên tục bộ lạc bên trong vai vế cao nhất

thái gia gia cư nhiên đều hướng về Nhị thúc.

"hôm nay, cho dù là ta chết, các ngươi cũng không nên muốn sống dễ chịu!" Vương Cường trong lòng bi thương, nổi giận gầm lên một tiếng, U La Dao không ngừng huy động, không ngừng có người lui về phía sau.

"hỗn trướng, hạ tử thủ!" Lão già khí hận kêu to.

"ngươi này cầu đông tây, sao, nói như vậy đều vũ nhục cầu!" Đại hội lang tức giận mạnh mẽ nhảy đánh dựng lên, nghe răng trợn mắt muốn xông lên đi làm hấn, nhưng mà giờ phút này Trần Dương lại mở ra đôi mắt, đem nó ngăn trở.

"tiểu tử, ngươi làm gì?" Đại hội lang phản nộ truyền âm.

"chúng ta không thể bảo hộ Vương Cường cả đời, hấn thỉnh thông qua chính mình cố gắng phát triển, đây là hấn nhất định trải qua quá trình, tu luyện một đường, chỉ tại luyện tâm!" Trần Dương khẽ lắc đầu, nhẹ giọng nói.

Đại hội lang tỉnh ngộ, gật gật đầu, ngồi dưới đất quan sát, nếu là Vương Cường có nguy hiểm, có thể tùy thời ra tay.

Vương Cường tại Thần Ma thánh địa bên trong khổ tu gần một năm, tự thân tu vi tăng trưởng vô cùng nhanh, hơn nữa có đại hội lang này "Lão sư" dạy, lại tiến bộ thần tốc, tuy rằng so ra kém Trần Dương, nhưng mà cũng đã có chút thai tức cảnh ngộ trọng thiên tu vi, hơn nữa U La Dao bọc này truyền lại đời sau bảo đao nơi tay, một người độc chiến hơn mười tên thai tức cảnh cường giả cư nhiên vững vàng chiếm cứ thượng phong.

Hơn nữa, Vương Cường đang không ngừng quá trình chiến đấu bên trong, đao pháp bắt đầu phát sinh rất nhỏ biến hóa, thật giống như một món đồ phác ngọc đang không ngừng trải qua tạo hình một loại, giờ phút này Vương Cường chiến đấu, chính là như vậy một cái quá trình.

Tâm cùng thân hai tầng tạo hình, tôi luyện.

"vang vang!"

"đang đang đang!"

"leng keng leng keng!"

"oanh!"

Vương Cường hai tay nắm đao, không ngừng phách khảm, phản nộ trong lòng đạt tới cực hạn sau ngược lại bình tĩnh xuống dưới, hấn không có phát hiện hấn đao pháp đã xảy ra cái biến cực lớn, biến càng thêm khí phách, càng thêm có lực sát thương, mơ hồ gian có phong cách quý phái.

Hơn nữa trọng yếu nhất chính là, U La Dao cư nhiên cùng hấn sinh ra cộng hưởng, không ngừng sáng lên, cư nhiên có một loại người đao hợp nhất cảm giác.

"sát!" Vương Cường gầm lên giận dữ, nhất chiêu hoành tảo thiên quân chém ra, nhất thời nhất đao hơn mười thước lớn lên rực rỡ đao mang quét ngang đi ra ngoài, khung bố lĩnh áp khuấy động không thôi, một cỗ làm cho lòng người kinh run sợ khí phách không thể che dấu phát ra mà ra.

"đao ý!" Trần Dương lông mày nhíu lại, trong mắt tinh quang bùng lên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Đao* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Vương Nhạc Đình

Đao ý, là trở thành nhất danh đứng đầu đao khách cần thiết tố chất.

Cùng kiếm ý giống nhau, phàm là là hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp xuất đao ý đao khách, đều xem như thiên tài đao khách, chỉ cần cố gắng tu luyện, tu xuất đao hồn chẳng qua là vấn đề thời gian.

Vương Cường khi còn bé liền tu tập đao pháp, tại Thần Ma thánh địa khổ tu gần một năm, cũng vẫn cần luyện không chừa. Quan sát rất nhiều lần Trần

Dương chiến đấu hoặc là luyện kiếm cảnh tượng, hần theo Trần Dương kiếm pháp bên trong lĩnh ngộ rất nhiều.

Kiểm pháp cùng đao pháp kỳ thật đều có chỗ tương tự, chẳng qua biểu hiện phương thức bất đồng, Vương Cường có thể tiến hành lợi dụng, có thể thấy được thiên phú bất phàm.

Hôm nay Vương Cường trong lòng phần nộ, bị nhiều lần kích thích, tại cực độ phần nộ bên trong thi triển ra từng luyện tập qua trăm ngàn lần đao pháp, hơn nữa U La Đao như vậy thần kỳ truyền lại đòi sau bảo đao thêm vào, hần cư nhiên hiểu ra đao ý, hiểu ra người khác cả đời có thể đều không thể hiểu ra gì đó.

Hơn nữa, Trần Dương có thể nhìn ra được, Vương Cường hiểu ra này đao ý còn không phải bình thường đao ý, mà là cực kỳ hiếm thấy bá vương đao ý, tại thi triển đao pháp lúc, nếu là bá vương đao ý thêm vào, uy lực có thể thành lần chồng, thi triển người bá đạo vô song, phách tuyệt thiên hạ.

Giờ phút này Vương Cường, giống như là bá vương một loại, toàn thân đều tràn ngập nồng đậm khí phách, cái loại này khí phách là liếc nhìn, là phóng nhãn thiên hạ, bá đạo rung động lòng người, bá đạo rung động lòng người.

Có thể nói, nếu là Vương Cường có thể thuận lợi phát triển, một khi tu vi đạt tới cực cao cảnh giới, hần khí phách liền có thể giết người ở vô hình.

Xem còn tại chiến đấu Vương Cường, Trần Dương khoe miệng nhẹ vênh lên, lộ ra một cái hiểu ý tươi cười, hần là thiết tình là vua cường cảm thấy cao hứng, có thể được đến kết quả như vậy, vượt qua hần tưởng tượng, nhưng cũng tại tình lý bên trong.

"không tốt, kẻ này cư nhiên tại chiến đấu bên trong hiểu ra bá vương đao ý, xong rồi!" Lão giả lão đảo lui về phía sau một bước, sắc mặt biến ảo không chừng.

Hần do dự !

Tại lão giả xem ra một cái bệnh tình nguy kịch đại gia là không có Nhị gia có giá trị, cho nên hần tại đại gia bệnh tình nguy kịch thời điểm, lựa chọn ủng hộ Nhị gia. Bởi vì Nhị gia có thể dẫn dắt bộ lạc phát triển càng thêm cường thịnh.

Nhưng mà hiện tại xem ra, hết thấy đều không giống với .

Một cái tại chiến đấu bên trong hiểu ra bá vương đao ý thiếu niên, hần giá trị, tuyệt đối còn hơn Nhị gia gấp trăm lần. Tiền đồ vô cùng tận, nếu là khiến hần thống lĩnh bộ lạc, như vậy bộ lạc tuyệt đối có thể thịnh vượng đứng lên.

Trương lai trăm năm trong, tuyệt đối có thể xưng bá nhất phương.

Nhưng mà, hần lúc trước làm cực cự tuyệt, đã chặt đứt chính mình đường lui, hiện tại nếu là tiếp tục hạ sát thủ, như vậy bộ lạc liền mất đi một thiên tài, mất đi có thể phát dương quang đại cơ hội.

Nhưng nếu là đình chỉ hạ sát thủ, kẻ này hiểu ý cam tình nguyện tiếp tục ở lại bộ lạc sao?

Đáp án không phải . Vương Cường trong lòng đã hận cực kỳ bọn hần, lại làm sao sẽ quản bọn hần chết sống? Nếu là đại gia còn sống thượng tốt, nhưng mà đại gia hiển nhiên hay sống không được, Nhị gia ở dưới cỏ, hần biết. Nếu là không có cao nhân cứu giúp, căn bản là sống không được.

Nếu đại gia chết chắc rồi, như vậy Vương Cường cũng tuyệt đối sẽ không lưu lại, thậm chí có thể hận thù trên bọn hần, về sau nếu là trở về báo thù, như vậy mất nhiều hơn được, một khi đã như vậy. Như vậy liền trăm thảo trừ căn đi!

Này hết thấy bất quá là lão giả ngăn ngừa vài lần thờ trong lúc đó ý tưởng, được đến kết quả sau, hần thần sắc lập tức kiên định đứng lên, quát to: "toàn lực ra tay, chém giết kẻ này!"

"lão thất phu!" Vương Cường hét lớn, mạnh mẽ nhảy dựng lên. Hai tay cầm đao, nhất chiêu lực phách Hoa Sơn chém ra, nhất đao hơn mười thước lớn lên rực rỡ đao mang bắn nhanh mà ra, hung hăng chém xuống.

"oanh!" Nổ truyền đến, kia đao mang đem phía trước mặt đất bổ ra một cái cánh tay kích thước vết rách. Chung quanh còn có rậm rạp lớn nhỏ không đồng nhất vết nứt, như là mạng nhện một loại, đứng ở hai bên trung niên nhân đều bị kia khủng bố năng lượng dao động đánh bay, mồm to học máu.

"tê lạp!" Vương Cường chút không ngừng hồi, phản thủ một đao bổ ra, lại là nhất danh trung niên nhân bị bổ trúng, hần đem trường đao để ngang trước ngực đón đỡ, thật không ngờ trường đao cư nhiên đều bị sinh sôi chém đứt, hần còn lại là học máu bay ngược đi ra ngoài, ngực bụng gian nhất đao đứt tọng miệng vết thương, máu tươi còn tại ‘ồ ồ’ mà lưu.

"kẻ này hung ác, cùng tiến lên!" Chứng kiến như vậy một màn, nhất thời có người hét lớn, còn còn lại bảy tám tên trung niên nhân nhao nhao hưởng ứng theo bốn phương tám hướng vây quanh đi lên, cầm đao đối với Vương Cường chém tới.

"chui thân tham hải!"

Vương Cường không sợ chút nào, đôi mắt ửng đỏ, hét lớn một tiếng, U La Đao bị hần vũ động uy vũ sinh phong, trong thời gian ngắn liền đem thân thể bao vây kín không kẽ hở, hơn nữa tại đây một mảnh đao mạc bên trong, còn có chút điểm hàn quang chớp động.

"đinh đương, vang vang, răng rắc răng rắc!"

Một trận hỗn độn kim chúc âm thanh nhấc, bọn này trung niên nhân công kích toàn bộ bị trở, trường đao trong tay đều bị U La Đao chặt đứt, một đám khiếp sợ hướng lui về phía sau đi.

" đông!"

Mắt thấy bọn này trung niên nhân lấy Vương Cường không có cách nào, còn có thể vẫn lạc ở trong này, lão giả chau mày, trong tay quải trượng trên mặt đất hung hăng một chút, nhất thời này mảnh mặt đất một trận run rẩy.

" tránh ra!" Lão giả quát lạnh một tiếng, một cỗ khủng bố khí tức theo thân thể của hắn phía trên phát ra mà ra, quanh mình người lập tức hoảng sợ lui về phía sau.

Giờ phút này lão giả chỗ nào còn có một tia hấp hối bộ dáng? Thân thể cử thẳng tắp, trong mắt tinh quang thoáng hiện, nâng tay liền đánh ra nhất đạo đao mang, đối với Vương Cường chém tới, sắc bén đao khí ma sát không khí phát ra "Ồ ô ô" chói tai âm bạo âm thanh.

Kia đao mang ẩn chứa cường đại linh áp, khiến người chung quanh kinh cụ không thôi, còn lại bảy tám tên trung niên nhân lập tức nhao nhao lui về phía sau, mỗi một mặt người trên đều tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Bộ lạc vai vế cao nhất tồn tại, hơn mười năm không có ra tay, hôm nay cư nhiên vì một cái tiểu bối ra tay, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

" ta Vương Cường thật là có mặt mũi!" Vương Cường cười nhạo một tiếng, trên mặt lộ ra kiên định thần sắc, không có chút nào trốn tránh, huy động U La Đao chuẩn bị làm cuối cùng phản kháng.

Tự linh cảnh tứ trọng thiên!

Trần Dương đôi mắt híp lại, tay phải vung lên, Dương Thập Lục kiếm liền xuất hiện ở trong tay, đang chuẩn bị ra tay.

Đại hội lang cũng hăm dọa, lập tức vọt tới Trần Dương phía trước, thân thể hơi hơi cong lên, nó hoàn toàn thật không ngờ, này nhìn qua nửa chết nửa sống tử lão đầu, cư nhiên chính là tự linh cảnh tứ trọng thiên cường giả.

" thúc phụ, đủ rồi đi!"

Đúng vào lúc này, nhất đạo có chút suy yếu nhưng cực độ uy nghiêm thanh âm theo phòng bên trong vang lên, sở hữu nghe thể nói thanh âm mọi người lâm vào sững sốt, lập tức trên mặt hiện lên một tia vẻ hoảng sợ.

Rất nhiều người thậm chí đều là lộ ra áy náy chỉ sắc, một đám đưa mắt nhìn nhau, chậm rãi hướng lui về phía sau.

" chi nha!"

Tộc trưởng ở lại phòng ngủ cửa phòng mở ra, nhất đạo rực rỡ quang mang bắn nhanh mà ra, đem lão giả phát ra đao mang đánh nát, lập tức nhất đạo thân ảnh khôi ngô theo phòng bên trong bước chậm đi ra, đúng là bộ lạc tộc trưởng. Vương Cường phụ thân, Vương Nhạc Đình.

Giờ phút này Vương Nhạc Đình tuy rằng vừa mới bệnh nặng mới khỏi, dáng người gầy yếu rất nhiều, sắc mặt hơi hơi có chút tái nhợt. Nhưng mà hắn một đôi mắt hồ bên trong lại tràn đầy tinh quang, thập phần khiếp người, hướng kia vừa đứng liền có một loại thượng vị giả khí thế.

Vương Nhạc Đình tầm mắt chứng kiến chỗ nào, chỗ nào tộc nhân liền cúi đầu, không dám cùng vị này nắm trong tay bộ lạc mấy chục năm đại gia đối diện, bọn hắn trong lòng áy náy.

" đại gia, ngươi không có việc gì?" Lão giả có chút ngạc nhiên, theo bản năng hỏi.

" ta không sao!" Vương Nhạc Đình nhàn nhạt nói một câu, lập tức nhìn về phía Vương Cường, trong mắt tràn đầy vui mừng.

" phụ thân!"

Vương Cường kích động ánh mắt đều đỏ. Nước mắt thiếu chút nữa rơi xuống, vọt tới Vương Nhạc Đình bên người, quỳ một gối xuống, trong lòng vạn phần kích động.

" đại trượng phu, đồ máu không đồ lệ!" Vương Nhạc Đình thanh âm rất nhẹ. Nhưng lại có một loại làm cho không người nào có thể đi phản bác mà lực, phản thủ đem Vương Cường kéo lên.

Trần Dương đứng ở một bên xem, trong lòng cảm động, bỗng nhiên nghĩ tới Trần Mậu Lăng, đồng dạng là một cái vĩ ngạn nam tử, dù tư cách phụ thân, không biết hiện hiện giờ thế nào?

Vương Nhạc Đình nhìn về phía Trần Dương. Khẽ gật đầu ý bảo, lập tức xoay người lại, nhàn nhạt nói: " thúc phụ, sự tình đi đến đây là chỉ đi."

" tốt, nếu đại gia không có việc gì, bộ lạc liền bình yên vô sự. Đi!" Lão giả gật gật đầu, xoay người rời đi, đông đảo trong bộ lạc người cũng đều là nhao nhao đối với Vương Nhạc Đình chấp tay vấn an, lập tức theo lão giả rời đi.

Cuối cùng, giữa sân chỉ còn lại có Vương Văn Thắng phụ tử ba người. Còn có Trần Dương đám người.

"đại bá, đại bá tha chúng ta đem, chúng ta cũng bị ma quỷ ám ảnh, đại bá, cầu người!" Chứng kiến Vương Nhạc Đình giống như vực sâu một loại ánh mắt nhìn qua, Vương Lập cùng Vương Lôi lập tức quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ.

Làm bộ lạc tộc trưởng, trong nhà đại gia, Vương Nhạc Đình tuy rằng người ngoài hiền lành, nhưng mà cực có uy nghiêm, trước kia này đây là vua nhạc đình sắp chết, này hai cái tiểu tử kia mới như thể liễu lĩnh, hiện tại Vương Nhạc Đình hảo hảo đứng ở bọn hắn trước mặt, bọn hắn lập tức dọa phá đảm.

Lúc này, Vương Văn Thắng cũng tỉnh lại, bị trọng thương, chỉ có thể nửa ngồi dưới đất, chứng kiến chính mình đại ca rành rành xuất hiện ở trước mặt mình lúc, dọa mặt không còn chút máu, trong lúc nhất thời sững sờ ở nơi đó.

Vương Nhạc Đình lặng lẽ nhìn Vương Văn Thắng, trầm mặc rất lâu, mới vừa nói nói: "hai người các ngươi đi thôi, ta cùng với các ngươi phụ thân tâm sự!"

"phụ thân, ta trước mang ta bằng hữu đi ra ngoài nhìn xem bộ lạc phong cảnh!" Vương Cường chứng kiến Trần Dương ý bảo, lập tức hiểu được, nói một câu, liền cùng Trần Dương còn có đại hồi lang ly khai sân.

Đợi cho chỉ còn lại có này huynh đệ hai người lúc, Vương Nhạc Đình thở dài một tiếng, nhẹ giọng nói: "văn thắng, qua nhiều năm như vậy, ta có từng bạc đãi qua ngươi?"

Vương Văn Thắng cắn răng, nắm tay nắm chặt, rất lâu sau mới nhẹ nhàng lắc đầu.

"còn nhớ rõ chúng ta khi còn bé sao? Phụ thân cùng mẫu thân mất sớm, huynh đệ chúng ta hai người sống dựa vào nhau, tại bộ lạc bên trong nhận hết mất lạnh, cho dù chúng ta là nắm trong tay U La Dao nhất mạch, nhưng không người nguyện ý nghe theo chúng ta mệnh lệnh, bọn hắn thậm chí muốn cướp đi chúng ta U La Dao."

"khi đó chúng ta ngày trời qua vô cùng khó khăn gian khổ, nhưng mà huynh đệ chúng ta hai người đồng lòng, cuối cùng là nhịn lại đây."

"sau lại chúng ta to lớn, đều có không tầm thường tu vi, ta và ngươi huynh đệ hai người liên thủ, phá vỡ hết thảy trở ngại, lại diệt trừ một chút cũng không có tấn yêu thú, là tộc nhân đổi lấy đáng kể, thời gian dài thái bình, mà chúng ta cũng rốt cục đã lấy được tộc nhân tôn trọng cùng cho phép."

"chúng ta chảy qua huyết, lâm vào qua tuyết cảnh, chỉ chúng ta nhưng lại chưa bao giờ chịu thua, bởi vì chúng ta huynh đệ đồng lòng!"

"trên đời không việc khó, chỉ sợ người có ý chí, nếu không phải huynh đệ chúng ta đồng lòng, nào có bộ lạc hiện tại phồn vinh hưng thịnh? Huynh đệ của ta hai người chỉ sợ sớm đã đi gặp ngăm cha mẹ."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Chúng ta tồn tại là thủ hộ

"ta biết, qua nhiều năm như vậy, ngươi là bộ lạc trả giá rất nhiều, trong lòng có một ít bất bình, cũng phải."

"sau đó, ta sẽ hướng thúc phụ chứng minh, này tộc trưởng vị nhường ngôi cùng ngươi, hy vọng ta và ngươi huynh đệ hai người coi bỏ trong lòng khúc mắc, chuyện này, coi như không có phát sinh qua, về sau, chúng ta vẫn là huynh đệ!" Vương Nhạc Đình nhẹ giọng nói một câu, xoay người đối với đại môn đi đến.

"đại ca!" Vương Văn Thắng mạnh mẽ ngẩng đầu lên, đã thần tình là lệ, xem rồi đi đạo kia vĩ ngạn bóng lưng, không tự chủ được nghĩ tới khi còn bé cảnh tượng.

Đều nói huynh trưởng như cha, Vương Nhạc Đình chứng thật là một cái đủ tư cách đại ca.

Từ nhỏ đến lớn, Vương Nhạc Đình vì hắn gánh vác xuống nhiều lắm, thậm chí có rất nhiều thứ vì bảo hộ hắn đều thiếu chút nữa vứt bỏ tánh mạng, trên người hắn nhiều như vậy vết sẹo, trong đó có thất thành đã ngoài là vì bảo hộ hắn lưu lại.

Hắn sau lại sở dĩ đối Vương Cường tốt như vậy, chính là bởi vì hắn có một có thể vì hắn buông tha cho sinh mệnh thật là tốt đại ca.

"đây là chúng ta bộ lạc tồn tại nguyên nhân, cũng chúng ta bộ lạc lớn nhất bí mật." Vương Nhạc Đình chứng kiến tiểu đạo, sắc mặt đột nhiên trịnh trọng đứng lên, trên mặt cảm giác say cũng ít vài phần.

Trần Dương vừa nghe, đã nói nói : " hôm nay chúng ta chích uống rượu, không nói chuyện mặt khác."

" Trần huynh quá lo , chúng ta coi như là người một nhà , việc này các người biết cũng không cái gọi là, không cần ngoại truyện liền tốt!" Vương Nhạc Đình lắc lắc đầu, sửa sang lại một chút suy nghĩ, chậm rãi nói: " kỳ thật, chúng ta bộ lạc tồn tại, là vì bảo hộ một người."

" bảo hộ một người?" Vương Cường mở to hai mắt, đây là lần đầu tiên nghe nói có quan hệ bộ lạc tân bí.

" đối, một người!" Vương Nhạc Đình gật gật đầu, trên mặt lộ ra tôn kính thần sắc, nói: " người kia là đại lục cấp thiên tài, cả đại lục tuổi còn trẻ nhất đạo tôn!"

Trần Dương trong lòng vừa động, theo bản năng hỏi: " người nọ thực là tên là Phong Lưu Vân?"

" không sai! Trần huynh vì sao biết được?" Vương Nhạc Đình kinh ngạc hỏi.

" cũng tại ngẫu nhiên trong lúc đó, nghe nói này thiên tài chuyện tích, tương đối cảm khái!" Trần Dương một câu mang qua.

" sự tình bắt nguồn ở một ngàn năm trước, đó là một thiên tài xuất hiện lớp lớp đích niên đại, vô số thiên tài tranh đoạt cùng đi đến Thần Phong đại lục sân khấu phía trên, có thể nói là vạn hoa Tề Phóng, trăm nhà đua tiếng, mà Phong Lưu Vân tiền bối bắt đầu từ này thiên tài bên trong trở hết tài năng, cuối cùng trở thành Thần Phong đại lục sử trên tuổi còn trẻ nhất đạo tôn, khiếp sợ cả đại lục."

" thực là, ngay tại Phong Lưu Vân tiền bối vừa mới trở thành đạo tôn, tiền đồ vô cùng tận, tiền đồ một mảnh quang minh lúc, hắn lại làm ra một cái khiến vô số người tan nát cõi lòng quyết định, hắn một thân một mình đi trước lưỡng giới sơn." Vương Nhạc Đình ngữ khí có chút hứa kích động, xem ra hắn thật sự thực tôn kính Phong Lưu Vân.

" đáng tiếc. Đáng tiếc!" Vương Nhạc Đình thần tình tiếc hận, nói: " đáng tiếc này vô biên vô hạn lưỡng giới sơn, là đại lục này thần bí nhất địa phương, hắn chung quy là không có từ bên trong đi tới. Vẫn lạc ."

" vừa mới trở thành đạo tôn liền vẫn lạc, là bao nhiêu đáng tiếc?" Vương Nhạc Đình cảm khái.

" Phong Lưu Vân vì sao khẳng khái muốn đi vào lưỡng giới sơn?" Trần Dương hỏi, hắn mơ hồ trong lúc đó cảm thấy được có thể cùng chính mình kiếp trước có quan hệ, nhưng mà linh hồn của hắn là không trọn vẹn , quên rất nhiều việc, khiến hắn tương đối phiền não.

" không biết, hình như là vì một người!" Vương Nhạc Đình có chút không xác định, lập tức nói: " mà chúng ta, chính là vì bảo hộ Phong Lưu Vân mà tồn tại!"

Nguyên lai, tại một ngàn năm trước. Cả Thần Phong đại lục sử trên tuổi còn trẻ nhất đạo tôn Phong Lưu Vân tại vừa mới thành tựu một đời tôn vị trí sau liền vẫn lạc , hắn chết trước từng nhờ qua một người, khiến người nọ xem trọng hắn xác chết, hơn nữa đưa hắn bảo đạo cho người kia.

Mà người kia chính là Vương gia tổ tiên, mà cây đạo kia cũng là bộ lạc bên trong gia đem truyền lại đời sau bảo đạo U La Đạo.

Vương gia tổ tiên từng chịu qua Phong Lưu Vân ân huệ. Đối việc này dốc hết sức, sau liền mang theo người nhà đến nơi đây ẩn cư xuống dưới, chậm rãi phát triển trở thành làm một người bộ lạc.

Mà Phong Lưu Vân xác chết liền bị mai táng tại bộ lạc bên trong một cái chỗ thần bí, nơi đó là lưỡng giới sơn mạch Lạc Nhật thành cùng Giang Ninh thành nhánh núi bên trong cứu điều con rắn^蜃 mạch hội tụ nơi, linh khí tràn đầy, có nhẹ tiên khí lượn lờ, nghe nói ở nơi này tu luyện. Có thể hiểu ra thiên đạo.

Nơi đó, cũng Phong Lưu Vân tuyển định địa điểm.

Vương gia tổ huấn chỉ có một cái, thị U La Đạo là thần linh, thấy đạo như thấy tổ tiên, bất luận kẻ nào đều không được làm trái, nếu không đầu tiên vạn cổ đàm. Chịu vạn cổ phệ thân chi hình.

Cứ như vậy, bộ lạc chậm rãi phát triển đứng lên, mà bộ lạc bên trong biết được những thứ này bí mật chỉ có tộc trưởng một người, mặt khác một ít vai vế cao thái quá trưởng giả, cũng bất quá chính là biết bộ lạc tại bảo hộ đồng tây thôi. Cũng không biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ.

Vương Nhạc Đình không biết vì cái gì Phong Lưu Vân thỉnh làm như vậy, nhưng mà hắn biết, nếu Phong Lưu Vân làm như vậy liền khẳng định có lý do của hắn, Vương Nhạc Đình vẫn không tin hắn vẫn lạc , nếu là vẫn lạc , làm này hết thảy còn có cái gì ý nghĩa đâu?

" mà đem tiểu đạo, chính là mở ra cái kia bí cảnh cái chìa khóa, bí cảnh bên trong, gửi Phong tiền bối bảo thể!" Vương Nhạc Đình nói.

" thật không ngờ, chúng ta bộ lạc cư nhiên còn có như vậy bí ẩn, nói như vậy, chúng ta coi như là theo tôn đại gia tộc ?" Vương Cường cảm khái, lập tức kích động nói.

" xem như đi, bất quá chúng ta không biết Phong tiền bối sống hay chết, như vậy mảnh lời đã không có bất cứ ý nghĩa gì." Vương Nhạc Đình gật gật đầu, lại lắc lắc đầu.

Trần Dương khẽ gật đầu, lâm vào trong trầm tư, lại làm sao cũng muốn không đứng dậy, thầm nghĩ trong lòng: "diệt hồn sư thiên phú thần thông có thể trợ giúp người khác linh hồn bổ khuyết, không biết có không cho ta chính mình bổ khuyết, đến lúc đó nhất định phải tìm một cơ hội thử xem xem, quên đi cảm giác thật không tốt!"

"tiểu tử, xem ra ngàn năm trước chuyện đã xảy ra vượt quá ngươi tưởng tượng đơn giản như vậy a, Tư Không xá suất linh đông đảo cao thủ tấn công lưỡng giới sơn mạch, Phong Lưu Vân độc sấm lưỡng giới sơn, thần bí đại thánh đi tới, đem lưỡng giới sơn một bộ phận đánh thành đồng đỏ nát, hơn nữa đều là tại ngươi vẫn lạc sau phát sinh, này hết thảy là trùng hợp sao?" Đại hoi lang nằm sấp trên bàn, Trần Dương nghĩ đến hán đang ngủ, không nghĩ tới lại này một mực nghe, giờ phút này truyền âm cho hắn.

"đáng tiếc ta linh hồn thiếu thất, bằng không tự cũng không như thế mê mang." Trần Dương trong lòng thở dài.

Cứ như vậy, một đám người ở trong này uống rượu nói chuyện phiếm, hoàn toàn quên vai vế, tất cả mọi người thập phần vui vẻ, cuối cùng mê man đã qua.

Hôm sau, ánh sáng mặt trời mới lên.

Trần Dương cùng đại hoi lang ly khai bộ lạc, chuẩn bị trả lời Giang Ninh thành nhìn xem, khiến Vương Cường ở lại bộ lạc bên trong nhiều góc một lát, dù sao bộ lạc bên trong còn có rất nhiều chuyện phải xử lý.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Tin dữ

Vương Cường bộ lạc khoảng cách Giang Ninh thành chỉ có không đến hai trăm trong, Trần Dương cùng đại hoi lang ngự kiếm phi hành, một canh giờ sau, liền tới đến Giang Ninh thành cửa thành.

Roi trên mặt đất, Trần Dương mày liền nhíu lại, nguyên bản cửa thành nhất định sẽ có thành chủ phủ quân đội thủ thành, nhưng mà giờ phút này lại không có một bóng người, hơn nữa cửa thành mở rộng ra, trên tường thành còn có một ít khô héo vết máu, đã hiện ra đen sẫm sặc, tối thiểu đã roi nửa tháng có thừa.

Chứng kiến tình huống như vậy, Trần Dương trong lòng bỗng nhiên có một loại dự cảm bất hảo, đại hoi lang hiển nhiên cũng đã phát hiện, một người một sói ngự kiếm thông qua cửa thành thông đạo, rất nhanh hướng về bên trong thành bay đi.

Vừa vào trong thành, Trần Dương liền nghe đến một cổ nhân nhát mũi máu tươi, trước mắt này nguyên bản cực kỳ phồn hoa Giang Ninh thành thân cây trên đường một người cũng không, từng nhà chính là sở hữu cửa hàng cửa phòng nhắm chặt, tuyến đường chính trên lại có chút hỗn loạn.

Trần Dương trong lòng điềm xấu dự cảm càng mãnh liệt, một bên phi hành, một bên phóng xuất ra khổng lồ thần thức xem xét, phát hiện trong thành có rất nhiều người chết hoành thất thụ bát ngã vào mỗi cái địa phương, sơ lược phỏng chừng, không dưới một ngàn người.

Đồng thời, rất nhiều trong phòng đều có trong thành cư dân trốn, một đám nom nớp lo sợ, thực hiển nhiên Giang Ninh thành đã xảy ra đại sự.

Không bao lâu, một người một sói đi tới Trần gia phủ đệ trước cửa, chứng kiến trước mắt cảnh tượng, Trần Dương trong lòng oanh một tiếng nổ vang, đứng ở trên phi kiếm thiếu chút nữa té rớt xuống dưới, cơ hồ là trong nháy mắt, mắt của hắn mâu tiêu ra máu hồng một mảnh, lập tức biến thành một mảnh nước son hắc, tại tuyệt đối màu đỏ cùng tuyệt đối màu đen trong lúc đó biến ảo không chừng. Cực kì khủng bố.

Đại hoi lang cũng thần tình vẻ mặt ngưng trọng, một câu đều nói không được.

Giờ phút này, chỉ thấy Trần gia phủ đệ trước cửa, nơi nơi đều là vết máu. Đã khô héo hơn nữa biến thành đen sẫm sặc, trên mặt đất tràn đầy vết rách, địa đạo, vỡ nát, đại môn trên Trần phủ bằng hiệu bị đánh nát, chỉ để lại một cái không trọn vẹn tiểu sừng treo tại phương diện, theo gió đong đưa.

Cửa phủ mở rộng ra, trong phủ một mảnh đồng hồ hỗn loạn, vật sở hữu đều bị phá hư, nơi nơi đều là đen sẫm sặc khô héo vết máu. Thực hiển nhiên, nơi này từng phát sinh qua một hồi thảm thiết đại chiến, thời gian phải vượt qua nửa tháng.

Ngày xưa, Giang Ninh thành Trần gia uy phong bát diện, trong vòng một đêm thống nhất Giang Ninh thành. Là gì bậc này huy hoàng? Hiện giờ, nơi này

lại hóa thành một mảnh đồng đỏ nát.

Trần Dương chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, trong lòng đỏ hốt hoảng, không tự chủ được nghĩ tới trước kia, ngày xưa trong, trong gia tộc này sinh động khuôn mặt tươi cười, giống như đèn còn tại trước mắt. Nhưng mà giờ khắc này, này khuôn mặt tươi cười lại một đám ảm đạm xuống dưới, xuất hiện vết rạn, cuối cùng ảm ảm vỡ vụn.

Trần Mậu Lăng, Trần Vũ Hân, Đại trưởng lão. Trần liêu thanh, trần văn, một đám rành rành thiên hạ, giờ phút này đều đi nơi nào, đâu?

"hô xích, hô xích!" Trần Dương hai mắt vô thần đứng ở tại chỗ. Thờ càng ngày càng dồn dập, cuối cùng khuôn mặt đỏ bừng, há mồm phun ra nhát đao máu tươi, sắc mặt trở nên giống như giấy vàng một loại.

"tiểu tử, không cần xúc động, củng cố bản tâm, thiết không thể bị giết hồn sư bốn nguyên thao tác!"

"trần định! Trần định!" Đại hồi lang giờ phút này cũng bị sợ ngây người, nhưng mà Trần Dương trạng thái lại dọa nó nhảy dựng, lập tức lo lắng rống to, liên tục gầm rú vài tiếng, Trần Dương trong mắt mới có một ít thần thái.

"phụ thân, Vũ Hân!" Trần Dương thấp giọng tự nói một tiếng, bước nhanh đối với trong phủ đi đến, đại hồi lang vội vàng đuổi kịp.

Hành tẩu ở trong phủ, nguyên bản phồn hoa phủ đệ, giờ phút này đã cảnh hoang tàn khắp nơi, không có một chỗ hoàn hảo địa phương, nơi nơi đều là đen sẫm sắc khô héo vết máu, có thể muốn gặp, lúc trước kia một hồi chiến đấu là bao nhiêu thảm thiết.

Ước chừng nửa canh giờ, Trần Dương tìm lần cả Trần phủ, đều không có phát hiện một cái người sống, cũng không phát hiện một khối thi thể, càng thêm không có phát hiện một chút ít phụ thân hoặc là Trần Vũ Hân lưu lại tin tức.

Cuối cùng, Trần Dương đi tới vô cực các, hộ tộc đại trận đã bị phá diệu, vô cực các sụp xuống, bên trong tàng thư toàn bộ tiêu thất không thấy.

"rốt cuộc là ai làm? Quả thực không có nhân tính!" Đại hồi lang nổi giận, phẫn nộ rống to, nó trước kia đã tới Trần gia, Trần gia người đối nó đều tốt lắm, nó đã đem nơi này trở thành là nhà mình, nhưng mà nơi này cư nhiên bị người phá hủy, này người nhà đều không thấy, sinh không gặp người, tử không thấy thi, điều này làm cho đại hồi lang trong lòng thực nghẹn khuất.

"là để đồ Khương gia người!" Trần Dương thanh âm không có một tia cảm tình, không có một tia sinh cơ.

Một ngàn năm trước, hắn là một đứa cô nhi, bị người đuổi giết, rơi vào huyền nhai, may mà chính là bị sư tôn cứu, sau khi lớn lên hắn là khiếp sợ đại lục kiếm đạo thiên tài, lại chủ tu vô tình nói, không có cảm thụ qua chí thân loại tình cảm, còn có thiết tình quan tâm.

Một ngàn năm sau, hắn sống lại, có được gia tộc, có được thân nhân, Trần Mậu Lăng này vì đại phụ thân, Đại trưởng lão này kẻ khác tôn kính trường bối, còn có Trần Vũ Hân này vì hắn trả giá nhiều lắm giai nhân nhi, những thứ này đối hắn tới quan trọng yếu, thậm chí vượt qua chính hắn sinh mệnh.

Thực là hiện tại, này hết thấy đều tiêu thất, giống như phù dung sớm nở tối tàn, Trần Dương không tiếp thụ được, thật sự không tiếp thụ được.

"làm sao ngươi biết?" Đại hồi lang hỏi.

"bởi vì chúng ta là kẻ thù truyền kiếp!" Trần Dương thanh âm khàn khàn đem Trần gia cùng Khương gia từng chuyện cũ đại khái nói một lần.

"thật sự là súc. Sinh, không không, liên tục cảm thú. Thú cũng không bằng, đều làm được này phân thượng, cư nhiên vẫn không quên diệt sạch, những người này, quả thực chính là ma quỷ!" Đại hồi lang sau khi nghe xong, tức giận giơ chân mắng to.

Trần Dương không trả lời, mà là trực tiếp xoay người đối với bên ngoài đi đến.

"tiểu tử, ngươi làm gì?" Đại hồi lang hăm dọa, vội vàng đuổi theo.

"báo thù!" Trần Dương thanh âm không hề cảm tình, vô cùng lạnh như băng.

"tiểu tử, ngươi không cần xúc động, ngươi hiện tại chỉ có thái tức cảnh tu vi, căn bản là không phải Khương gia đối thủ, muốn báo thù cũng muốn chờ đợi ngươi tu vi thăng chức đến tụ linh cảnh mới có thể!" Đại hồi lang tức giận giơ chân, một bên truy, một bên kêu to.

"chuyện này đã biến thành lòng ma, nếu ta không đem việc này hiểu rõ, chỉ sợ ta tu vi đem chung thân không thể tiến thêm!" Trần Dương đi vô cùng nhanh, lời nói không hề sinh cơ.

"thực là ngươi như vậy rồi đi cũng chịu chết à!" Đại hồi lang cấp mắt đều đỏ.

"chết thì chết đi, dù sao ta cũng đã tử qua một lần!"

"cho dù ngươi có thể tử, nhưng mà ngươi Trần gia diệt tộc chỉ cừu ai tới cho ngươi báo? Dù sao lão tử là khẳng định sẽ không cho ngươi báo!"

"hơn nữa, ngươi chỉ nhìn đến nơi đây đồng hồ hỗn loạn, nhưng không có chứng kiến thi thể, này chứng minh cái gì? Chứng minh cũng không thể xác định phụ thân ngươi bọn hắn đều chết hết, có lẽ bọn hắn chạy trốn đâu? Nếu bọn hắn giấu ở một chỗ chờ đợi cùng ngươi liên hệ, ngươi lại chính mình đi chịu chết. Ngươi làm cho bọn họ làm sao bây giờ?" Đại hồi lang ngừng lại, trầm giọng nói.

Nghe nói lời ấy, Trần Dương trong mắt huyết sắc thiếu một ít, tốc độ chậm lại.

Vừa thấy đã có hiệu. Đại hội lang lâm vào rung lên, vội vàng nói: " cho dù là người chết , người cũng muốn đem Khương gia tiêu diệt, bằng không người chính là chết vô ích, tộc nhân của người cũng chết vô ích, chẳng lẽ người muốn cho để đồ Khương gia người tiếp tục tiêu dao đi xuống?"

" ha ha ha!"

Nhưng vào lúc này, nhất đạo càn rỡ tiếng cười to vang lên, chỉ thấy lưỡng đạo bóng người theo cửa phủ vọt tới trước đến, vài lần thở công phu liền tới tới Trần Dương phía trước cách đó không xa, là hai gã trung niên nhân.

Hai người này ánh mắt trong lúc đó có chút hứa tương tự. Xem chừng hẳn là một nhà người, hơn nữa hai người tu vi cư nhiên đều là tụ linh cảnh cấp bậc.

" không nghĩ tới a, này thật sự là đập phá thiết hải vô mịch xứ, huynh đệ chúng ta hai người tìm nửa tháng đều không có tìm được, hôm nay chẳng qua trở về nhìn một cái cư nhiên liền đãi cả chánh trụ. Xem ra mạng người nên như thế a." Trong đó nhất danh thân màu đen trung niên nhân nói, trên mặt tràn đầy vẻ hưng phấn.

" đúng vậy, lúc này đây bị ta và người hai người giành trước, sau khi trở về tất có ban cho!" Mặt khác nhất danh thân áo lam trung niên nhân đồng dạng cười to.

" các người là Khương gia người?" Trần Dương chau mày, nước son hắc đôi mắt bên trong sát khí tuôn ra.

" đúng vậy, người vừa mới không phải còn nói muốn tìm chúng ta báo thù sao? Hiện tại chúng ta đến đây." Hắc y trung niên nhân thần tình hung hăng càn quấy chỉ sắc, nhìn qua cực kỳ thoải mái. Bất quá là một cái thái tức cảnh thiếu niên mà thôi, hai người bọn họ tên tụ linh cảnh cường giả lúc này, còn không phải dễ như trở bàn tay?

" người là Trần Dương đi, chính là cái kia Giang Ninh thành đệ nhất thiên tài, nghe nói người gia nhập Thần Ma thánh địa ?" Áo lam trung niên nhân mở miệng hỏi nói, nhử mồi. Lập tức quát to: " thật can đảm, cư nhiên là người giết ngự phong!"

" tốt, tên tiểu tử kia chính là cái phá gia chi tử, tử không đủ luyện tiếu!" Hắc y trung niên nhân mở miệng quát bảo ngưng lại.

" những thứ này, đều là các người làm ?" Trần Dương chau mày. Trầm giọng hỏi.

" không cần hoài nghi, Trần gia người là chúng ta giết, nơi này đây đủ mọi thứ đều là ta Khương gia người làm , chẳng qua để cho ta thật không ngờ chính là, năm đó Trần gia phân tử xấu cư nhiên chạy trốn tới này biên cảnh chỉ thành, hơn nữa cư nhiên còn phát triển như thế thuận lợi, thật sự là bất ngờ a." Áo lam trung niên nhân nói.

" các người như thế nào biết được ?" Trần Dương ngữ khí lạnh như băng, không có chút nào cảm tình.

" này cần phải cảm tạ Trần Hưởng Đông , hẳn cho chúng ta Khương gia lập công lớn!" Áo lam trung niên nhân liêu liêu cười to.

" Trần Hưởng Đông!" Trần Dương trong tay áo hai đấm nắm chặt, trong lòng sát khí sớm đã bạo bùng, người này tưởng thật đáng chết, vì bản thân ham muốn cá nhân, cư nhiên hại Trần gia nhiều người như vậy.

" chúng ta hai nhà là kẻ thù truyền kiếp, các người có thể động thủ, nhưng mà vì sao phải thương Giang Ninh trong thành người vô tội?" Trần Dương trong mắt sát khí càng ngày càng thịnh vượng, không hề cảm tình nói.

" ta Khương gia thực là để đồ nhất lưu thế lực, những người này tại chúng ta xem ra bất quá là con sâu cái kiến, sát mấy cái con sâu cái kiến làm sao vậy?" Áo lam trung niên nhân khinh thường trào phúng.

" hiện tại cho người hai lựa chọn, một cái là người chính mình động thủ, một cái là chúng ta động thủ, nếu là chúng ta động thủ, đến lúc đó người cần phải sống không bằng chết ." Hắc y trung niên nhân thần tình âm trầm nói.

Hắn hoan hỉ nhất chứng kiến là chính mình con mồi tại chính mình công kích đến, thần tình tuyệt vọng biểu tình, nhưng mà hẳn theo Trần Dương trên mặt nhưng không có nhìn ra đến, cho nên rất là khó chịu.

" ta cũng cho các người hai lựa chọn, tự sát, hoặc là ta động thủ giết các người!" Trần Dương mặt không chút thay đổi nói.

" ha ha ha." Hai gã trung niên nhân ngẩn người, đồng thời cười ha hả, áo lam trung niên nhân cười trên khí không tiếp xuống khí, nói: " tiểu tử người không phải ngốc từ đi? Ta không nghĩ cùng người nói nhảm, hẳn trương động thủ, nếu không người thỉnh gấp phải chính là so với chết còn thảm kết cục."

" tiểu tử, theo chân bọn họ phé nói cái gì, động thủ!"

" một người một cái!" Đại hội lang truyền âm, lập tức ngửa mặt lên trời một tiếng hét dài, thân thể rất nhanh thành lớn, trong chớp mắt tựa như cùng đầu trâu rừng một loại, rít gào đối với áo lam trung niên nhân phóng đi.

Cùng lúc đó, Trần Dương triển khai thân hình, toàn lực ứng phó đối với hắc y trung niên nhân phóng đi, ở phía trước tiến quá trình bên trong thi triển ra

bất diệt kim thân.

Tuy rằng hần trước kia vừa mới đánh bại thân là tỵ linh cảnh cường giả Vương Văn Thắng, nhưng mà trước mắt hai người này đều so Vương Văn Thắng tu vi cao, hơn nữa nhìn qua càng thêm tàn nhẫn, càng cường đại hơn, Trần Dương cũng không bao nhiêu nắm chắc.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Khổ chiến

"rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!"

"hạt gạo chi châu, cũng tỏa ánh sáng huy?"

Nhìn thấy Trần Dương cư nhiên chủ động ra tay, hai gã trung niên nhân lập tức cười to, đứng ở tại chỗ cùng đợi một người một thú công kích, thái độ cực kỳ hung hăng can quấy.

"oanh!"

Trần Dương giờ phút này giống như một tôn kim sắc Chiến thần, một quyền nện đã qua, bị kia hắc y trung niên nhân ngăn trở.

"bất diệt kim thân!" Nguyên bản cực kỳ tùy ý hắc y trung niên nhân sắc mặt khể biến, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, hần thật không ngờ Trần Dương cư nhiên tu thành Thần Ma thánh địa thối thể các cao nhất tuyệt học, vội vàng dưới, bị Trần Dương một quyền nện bay đi ra ngoài, cuối cùng vũng vàng dừng ở hơn mười thước ngoài, sắc mặt có chút khó coi.

"thùng thùng đông!" Giờ phút này, hình thể cực đại giống như trâu rừng một loại đại hôi lang cũng chạy như điên mà đến, mặt đất tại nó giẫm đạp dưới kịch liệt run, phát ra nặng nề tiếng vang, cuối cùng hung hăng đánh vào áo lam trung niên nhân trên người, cũng đem sau đánh bay đi ra ngoài.

"tốt lắm!"

"có điểm ý tứ!"

Hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, trên mặt lộ ra cảm thấy hứng thú tươi cười, nhàn nhạt nói một câu, đồng thời đem tự thân tỵ linh cảnh tu vi thích phóng đi ra, trong lúc nhất thời cường đại linh áp phổ thiên cái địa đè ép lại đây, giống như sóng to gió lớn.

Trần Dương cùng đại hôi lang lập tức cảm nhận được áp lực cường đại, thân thể bắt đầu rất nhỏ run rẩy đứng lên, giống như phía trước đứng không phải hai người, mà là một đoàn gió lốc, mà bọn hần đang bị gió lốc thổi không ngừng lui về phía sau.

"ngao ô!"

Đại hôi lang gầm lên giận dữ, ngửa mặt lên trời hét dài, tiếng kêu cực độ chói tai, đem kia linh áp đánh tan rất nhiều, lập tức liền biến thành nhất đạo bóng xám đối với áo lam trung niên nhân phóng đi.

"bang bang phanh!"

"rầm rầm!"

"tê lạp!"

Một người một thú lập tức đối đánh vào cùng nhau, chiến đấu vừa mới bắt đầu liền cực kỳ kịch liệt, đại hôi lang một đoạn thời gian trước một mực Thần Ma thánh địa bên trong cắn nuốt tâm trái đất liệt diễm hỏa chủng, trải qua hơn nửa năm cắn nuốt cùng luyện hóa, nó đã phát triển tới tam giai cao nhất giai đoạn, chỉ kém một bước liền có thể tiến vào tứ giai, mà nó thân mình lại là thần thú cấp bậc, cho nên đối với chiến áo lam trung niên nhân cũng không phải không có nắm chắc.

Chiến đấu tuy rằng tiến hành kịch liệt. Nhưng mà đại hôi lang trong khoảng thời gian ngắn cũng sẽ không có nguy hiểm.

Áo lam trung niên nhân thu hồi trên mặt tùy ý, đổi thành lạnh như băng chỉ sắc, hết sức chăm chú cùng đại hội lang chiến đấu, có thể trở thành tụ linh cảnh cường giả cũng không phải ngốc tử. Thực hiện nhiên trước mặt này nhưc đầu hồi lang có cổ quái, hẳn nếu tại khinh thị, chỉ sợ sẽ có cồng ngâm lật thuyền chi nguy.

"xem ra thiên phú của ngươi tưởng thật không sai, này bắt diệt kim thân, cả Sở quốc bên trong sẽ thi triển cũng không vài, ngươi cư nhiên tu luyện thành công, nguyên bản ta không nghĩ giết chính là ngươi, hiện tại, không thể không giết ngươi!" Hắc y trung niên nhân khoe miệng nhẹ vênh lên, nhàn nhạt nói. Nói xong lời cuối cùng ngữ khí hoàn toàn lạnh như băng.

Nguyên bản, hắc y trung niên nhân chính là phụng mệnh tiến đến tước nữ Trần Dương, bởi vì theo được đến tin tức đến xem, này Trần Dương thiên phú bất phàm, thể chất tất nhiên không sai. Bọn hắn được đến có trọng dụng, cho nên cũng không có muốn Trần Dương tử.

Nhưng mà hiện tại xem ra, kế hoạch không thể không thay đổi một chút, này Trần Dương không chỉ có tiến nhập Thần Ma thánh địa, hơn nữa tuổi còn trẻ tu vi đã đạt tới thái cực cảnh lực trọng thiên, lại tu thành bắt diệt kim thân, như vậy cao thiên phú tại Thần Ma thánh địa bên trong chỉ sợ đều che dấu không được phong thái đi. Người như vậy, tương lai nếu là phát triển đứng lên, như vậy đối hẳn Khương gia cực kỳ bất lợi.

Cho nên hẳn quyết định, cho dù trở về bị gia chủ trách phạt, cũng muốn ngay tại chỗ chém giết Trần Dương.

Bất quá nghĩ đến, gia chủ cũng có nhận thức cùng hẳn cách nhìn.

"hôm nay. Ngươi hẳn phải chết!" Trần Dương đôi mắt bên trong một hồi thoáng hiện huyết quang, một hồi nước son hắc một mảnh, nhìn qua cực kỳ quỷ dị, ngữ khí cực độ băng hàn nói.

"nhận lấy cái chết!" Hắc y trung niên nhân xem trong lòng có chút không thoải mái, hét lớn một tiếng. Nâng tay đối với Trần Dương đánh tới.

"oanh!"

"bang bang phanh!"

"đang đang đang!"

Hai người trong khoảnh khắc đối đánh vào cùng nhau, hắc y trung niên nhân là nhất danh kiếm khách, tại kiếm đạo trên trình độ không thấp, mà Trần Dương còn lại là sử dụng bắt diệt kim thân, hai người không ngừng đối với oanh, kim thiết giao kích tiếng động vang vọng không dứt.

Hoa lửa phụt ra, Trần Dương một quyền đem hắc y trung niên nhân trường kiếm nện mờ, lập tức tiến quân thần tốc, một quyền trực tiếp đối với hắc y trung niên nhân trong ngực đánh tới.

Kiếm khách, tuy rằng cường đại, nhanh nhẹn, không có sơ hở, có thể nói cơ hồ là hoàn mỹ, nhưng mà cũng có khuyết điểm, thì phải là phòng ngự không được, không phải mỗi người cũng giống như Trần Dương như vậy biến thái, này hắc y trung niên nhân phòng ngự tuyệt đối không được, nếu là hắn có thể đánh trúng một lần, như vậy kết quả có thể lại phát sinh cái biến cực lớn.

"hắc hắc!" Hắc y trung niên nhân cười quái dị một tiếng, thân thể cấp tốc lui về phía sau, đồng thời tay phải bên trong trường kiếm rất nhanh xoay tròn đứng lên, kéo nhắc cường đại năng lượng dao động, đối với Trần Dương cánh tay cánh tay chém tới.

"leng keng leng keng!" Liên tiếp kim thiết giao kích chi âm, hoa lửa văng khắp nơi, tuy rằng bắt diệt kim thân cường hãn, nhưng mà công kích dù sao cũng là được xưng võ giả bên trong lực công kích cực mạnh kiếm khách, hơn nữa còn là nhất danh tụ linh cảnh kiếm khách, này một hồi cánh tay hẳn cũng đã bắt đầu run lên, nếu là lần thứ hai giằng co, chỉ sợ Trần Dương còn không có đánh trúng đối phương trong ngực, cánh tay của mình sẽ gặp khi trước đoạn điệu.

Trần Dương nhũ mày, không thể không buông tha cho lúc này đây cơ hội khó được, bứt ra lui về phía sau.

"tuyệt đối tu vi chênh lệch, là bất luận cái gì đồng tây đều không thể bù lại." Hắc y trung niên nhân liếc nhìn cười to, cấp tốc vọt đi lên, một kiếm đối với Trần Dương chém tới, rực rỡ kiếm quang giống như thực chất một loại, kéo sắc bén kiếm khí, phủ đầu chém tới.

Đây là tụ linh cảnh cường giả cường đại chỗ, kiếm khí ngưng thần!

Sắc bén kiếm khí đem chung quanh đồng đồ nát cần nát, Trần Dương mặt không chút thay đổi, trực tiếp ngênh tiếp, bắt diệt kim thân quang hoa đại phóng, trực tiếp đem rực rỡ kiếm quang nện toái, đồng thời liên tục tam quyền oanh đi ra ngoài, đem hắc y trung niên nhân đẩy lui.

"bá bá bá!" Hắc y trung niên nhân không thể không lui nhường, thân hình vừa chuyển, tại nguyên chỗ đạo qua một vòng, cầm kiếm đối với Trần Dương chém tới, liên tiếp chém ra hơn mười kiếm, tụ linh cảnh cường giả linh áp đem Trần Dương áp không ngừng lui về phía sau, chỉ có thể nâng tay ngăn cản.

"bá bá bá!"

"bá bá bá!"

Hắc y trung niên nhân hoàn toàn nghiêm túc xuống dưới, không ngừng chém ra khổng lồ kiếm khí, đem Trần Dương oanh không ngừng rút lui, mặt đất một mảnh đồng hồ hỗn loạn, tro bụi đầy trời, cuối cùng một kiếm đối với Trần Dương phủ đầu bổ xuống.

"oanh!" Trần Dương bay ngược đi ra ngoài, trùng điệp nện ở đồng đồ nát bên trong, bắn lên đầy trời bụi mù.

"oanh!" Hắc y trung niên nhân không có cấp Trần Dương chút thở gấp thời gian, rất nhanh vọt lại đây, lại là một kiếm bổ ra, đồng đồ nát bên trong Trần Dương phát tay đón đỡ, thân thể bị kia khổng lồ linh lực đập vào ở trên mặt đất trượt đi ra ngoài, trên mặt đất kéo ra nhất đạo thật sâu khe rãnh.

"chịu chết đi!" Hắc y trung niên nhân rống to. Trong mắt tinh quang liên thiểm, một kiếm đối với Trần Dương ngực đâm tới, một kiếm này nếu là đâm trúng, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

"thương!"

Đột nhiên. Nhất đạo kinh thiên động địa kim chúc âm rung vang vọng nổi lên, đầy trời bụi mù bên trong, nhất đạo sắc bén kiếm quang trăm phá bụi mù, giống như cực quang một loại bắn ra, khiến này đầy trời bụi mù xuất hiện một cái vô cùng rõ ràng đích thực đất trống mang.

Kiếm kia quang cực nhanh, cơ hồ là nháy mắt liền tới đến hắc y trung niên nhân trước mặt, sau cực kỳ hoảng sợ, cấp tốc lui về phía sau, không thể không huy kiếm đón đỡ.

"hư!"

Bụi mù trong, nhất đạo bóng đen cấp tốc trực xuất đi ra. Kéo sắc bén kiếm ý, tại hẳn phía trước, có một chút hàn quang lập lòe, nỏ rộ vạn trượng hào quang.

"kiếm ý!" Hắc y trung niên nhân cực kỳ hoảng sợ, thần tình không thể tưởng tượng nổi. Vội vàng bên trong huy kiếm đem công kích ngăn trở, thân thể rất nhanh lui về phía sau, lúc này mới thấy rõ trước mặt người cư nhiên là Trần Dương, giờ phút này sau bắt diệt kim thân đã tán đi, thân thể khôi phục bình thường.

"kiếm ý, cư nhiên là kiếm ý, không nghĩ tới người không chỉ là một cái kiếm khách. Còn hiểu ra kiếm ý, lúc này đây, người nhất định từ!" Hắc y trung niên nhân vừa sợ vừa giận, hẳn khó tu kiếm đạo nửa đời, đều không có hiểu ra kiếm ý, trước mắt tiểu tử này cư nhiên một người độc chiếm hai cái lĩnh vực. Thật sự là làm cho người ta hận không thể tự sát.

Mà giờ phút này trong lòng hắn sát ý cũng đã tới cực hạn, như vậy thiên tài, tuyệt đối không thể để cho hắn còn sống, bằng không tương lai Khương gia tất có đại họa.

"Trần Dương, người nhất định phải chết!" Hắc y trung niên nhân hét lớn. Huy động trường kiếm đối với Trần Dương phóng đi, kéo tụ linh cảnh cường giả linh áp, toàn lực ra tay.

Trần Dương mặt không chút thay đổi, giống như một cái cao nhất kiếm khách một loại, ánh mắt như điện, gặp biến không sợ hãi, cho dù là đối mặt tụ linh cảnh cường giả toàn lực công kích, cũng không chút kích động, mà là không ngừng nhìn hắc y trung niên nhân vọt tới thân ảnh, còn có xuất kiếm quỹ tích, trong mắt hàn quang thoáng hiện.

"phá kiếm!"

Đột nhiên, Trần Dương chứng kiến hắc y trung niên nhân bụng gian có một mảnh nhỏ nhất sơ hở, trong lòng lập tức hét lớn một tiếng, trong tay Dương Thập Lục kiếm bổ ra tầng lớn kiếm quang, giống như nhất đạo cực quang một loại, như tia chớp đâm tới.

Hắc y trung niên nhân giờ phút này mới phản ứng lại đây, không được kinh hãi, lại như trước tránh né không kịp, tro mắt nhìn Trần Dương kiếm đâm vào chính mình bụng, hẳn chỉ có thể phóng xuất ra tụ linh cảnh cường giả linh áp, đem Trần Dương đánh bay ra ngoài.

Nhưng mà hắn bụng cũng bị đâm một kiếm, máu tươi giàn giụa.

"tiểu tạp. Loại, người đem ta chọc giận!" Hắc y trung niên nhân nổi giận gầm lên một tiếng, liền lĩnh đối với Trần Dương truy kích mà đi, không ngừng bổ ra từng đạo kiếm quang, lúc này đây uy lực cực kỳ cường đại, mấy kiếm chồng, đem Trần Dương sở hữu đường lui toàn bộ phong kín.

"phốc!" Trần Dương huy kiếm đón đỡ, chỉ vẫn là bị linh áp chấn thương, há mồm phun ra nhất đạo huyết vụ.

"tiểu tử, người còn không từ?" Hắc y trung niên nhân vui sướng cười to, thừa thắng xông lên.

"thiên nếu có chút tình thiên cũng lão, vô tình dưới kiếm trăm vô căn cứ!"

Đột nhiên, Trần Dương đôi mắt một mảnh nước son hắc, vô cùng trống rỗng, không có chút nào sinh cơ, không hề cảm tình thanh âm theo cái miệng của hắn trong phun ra.

Lập tức, một phen rực rỡ kiếm quang xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn, giống như nhất đạo cực quang, kéo khủng bố vô cùng lại vô thanh vô tức kiếm ý đối với hắc y trung niên nhân chém tới.

"a!"

Này hết thấy bất quá điện quang hỏa thạch trong lúc đó, hắc y trung niên nhân còn không có phản ứng lại đây, liền bị kia khôn cùng vô tận kiếm ý cắn nuốt, kêu thảm một tiếng, thân thể bay rớt ra ngoài, trùng điệp ngã trên mặt đất, thân thể hắn lên tới chỗ đều là miệng vết thương, giống như bị đặt ở trã

nước cơ bên trong luân một lần đường như, biến thành một cái huyết nhân.

"đây là cái gì kiếm pháp? Cư nhiên có thể khóa cấp bậc thương đến ta, đây là cái gì." Hắc y trung niên nhân hoảng sợ kêu to, lập tức tiếng kêu líu lo mà chỉ.

Trần Dương chính thu hồi trong tay Dương Thập Lục kiếm, phương diện có một giọt máu tươi tích lạc, hắc y trung niên nhân thân thủ chia lìa, cổ chỗ huyết như suối.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Tuyệt cảnh

Đang cùng đại hôi lang giao chiến áo lam trung niên nhân thần tình khiếp sợ nhìn thân thủ chia lìa hắc y trung niên nhân, trong mắt tràn đầy không thể tin.

Đường đường đế đô Khương gia trưởng lão hội thành viên một trong, tụ linh cảnh cường giả, cư nhiên chết ở một cái thai tức cảnh tiểu tử cánh tay trong?

Này quả thực không thể tưởng tượng, nếu không phải chính mắt lời nói, áo lam trung niên nhân tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Nhưng mà tên tiểu tử kia liền đứng ở hắc y trung niên nhân thi thể bên cạnh, mặt không chút thay đổi, hai mắt trống rỗng, một mảnh nước son hắc, như là ma quỷ một loại, khiến tim của hắn hung hăng chấn một chút.

"tê lạp!"

Chính là này đang phân thân công phu, đại hôi lang tay mắt lanh lẹ, há mồm cắn xuống áo lam trung niên nhân cánh tay trên một miếng thịt, máu tươi văng lên nó thần tình đều là.

"a!" Áo lam trung niên nhân thống khổ kêu to, đôi mắt đỏ bừng, một đao đối với đại hôi lang đầu chém tới, nếu là bị chém trúng, tất nhiên cùng hắc y trung niên nhân một cái kết cục.

"sao, lão tử tặng cho ngươi khám!" Đại hôi lang trong lòng mừng to, lực lượng trong cơ thể toàn bộ vọt tới trên cổ, nhất thời nơi đó thô một vòng, lông lập lòe sáng lên.

"thương!"

Kim thiết giao kích tiếng động vang vọng nổi lên, kia một đao chém vào đại hôi lang trên cổ giống như chém vào một khối tinh thiết phía trên, chấn đắc áo lam trung niên nhân cánh tay run lên, không chịu nổi mở to hai mắt nhìn.

"ngươi sao, ngốc x, tới chém a, tới chém a!" Đại hôi lang trong lòng mừng to, đầu thân đi tới, lộ ra nhất tầng lớn xám trắng sắc cổ, trực tiếp hướng áo lam trung niên nhân dưới đao tặng.

"trời ạ, biến. Thái a!" Áo lam trung niên nhân lảng, nhìn nhìn Trần Dương, lại nhìn nhìn đại hôi lang, như là gặp quỷ một loại, xoay người liền đối với bên ngoài chạy tới.

Hai cái biến. Thái, một cái chém giết tụ linh cảnh cường giả, một cái đao thương bất nhập, còn làm sao đánh?

"oa ô!" Đại hôi lang sao lại để cho hắn chạy thoát? Lúc này liền há mồm cắn áo lam trung niên nhân đùi, cùng lúc đó. Trần Dương trừng mắt vô cùng trống rỗng nước son màu đen đôi mắt, huy động Dương Nhất kiếm một kiếm chém đi xuống.

"hư!" Áo lam trung niên nhân phản kháng không được, lúc ngàn cân treo sợi tóc, từ trong lòng xuất ra một khối ngọc bội bóp nát. Nhất thời nhất đạo cực quang tận trời mà lên, tại Giang Ninh thành trên không nổ tung, giống như hoa mỹ khói hoa.

"phốc xuy!" Mà lúc này, Trần Dương trường kiếm cũng đã chém xuống dưới, đem áo lam trung niên nhân đầu trăm điệu, máu tươi đem mặt đất nhuộm hồng.

" không tốt, này cầu đông tây gọi người, khẩn trương đi!" Đại hoi lang kêu to, nhắc chân bỏ chạy.

Nhưng mà rất nhanh nó lại vọt trở về, bởi vì Trần Dương chưa cùng trên. Mà là đứng ở tại chỗ xem này mảnh đồng đồ nát ngán người.

" tiểu tử, đi nhanh lên!" Đại hoi lang kêu to, một ngưng cắn ở tại Trần Dương trên đùi, nhất thời sau thân thể chấn động, trong mắt khôi phục trong sáng. Lập tức một người một sói ngự kiếm tận trời mà lên, đối với lưỡng giới sơn Lạc Nhật thành chi nhánh phóng đi.

Nơi đó, có một tiến vào Thần Ma thánh địa truyền tống trận, là lão lăng trước khi rời đi nói cho Trần Dương, không có mấy người biết, hiện tại biện pháp duy nhất chính là trốn vào Thần Ma thánh địa bên trong, đợi cho thực lực sung túc sau trở ra báo thù.

Khương gia cho dù tại Sở quốc thế lực lại đại. Cũng không dám cùng Thần Ma thánh địa gọi nhíp.

" huu huu huu!"

Ngay tại Trần Dương cùng đại hoi lang vừa mới rời đi không bao lâu, sắc bén tiếng xé gió vang lên, hơn mười đạo thân ảnh đáp xuống Trần gia phủ đệ bên trong, vài tên trung niên nhân, còn có hai gã lão giả, nhất danh hơn hai mươi tuổi thanh niên.

" lão Tam. Lão Ngũ!" Nhất danh trung niên nhân nhìn thấy trên mặt đất rồi ngã xuống thi thể, lập tức đôi mắt màu đỏ, hét lớn.

" huyết còn ấm áp, động thủ người mới vừa đi!" Nhất danh lão giả nhíu mày, mở miệng nói.

" ai làm ? Là ai làm? Ta nhất định phải lột da hắn!" Nhất danh trung niên nhân gầm lên giận dữ.

Xem bị chém xuống đầu hai người. Kia thanh niên sắc mặt âm trầm, quát to: " truy!"

Tiếng quát rơi xuống, một đám người lập tức ngự kiếm bay lên, hướng về Trần Dương thoát đi địa phương đuổi theo.

Những người này tốc độ rất nhanh, hơn nữa truy kích phương hướng cực kỳ tinh chuẩn, nửa canh giờ sau, đã thấy được phía trước trên bầu trời lưỡng đạo ngự kiếm phi hành bóng dáng.

" ngăn lại bọn hắn!" Thanh niên một bên ngự kiếm, một bên trầm giọng quát.

" vâng!" Hai gã lão giả cư nhiên lại nhanh hơn tốc độ, bất quá vài lần thờ trong lúc đó liền đuổi theo một người một thú, chắn đường đi của bọn họ trên, mà đồng thời lại có vài tên trung niên nhân rất nhanh bay tới, chuẩn bị hình thành vòng vây.

" băng!" Nhưng vào lúc này, một tiếng vang thật lớn truyền ra, dọa những người này mọi nơi nhìn xung quanh, mà đại hoi lang cùng Trần Dương còn lại là thừa cơ hội này liền xông ra ngoài, trốn chạy.

Một người một sói thoát đi, còn lại một mảnh thối xông người chết mùi tràn ngập ở trong này, ở đây hơn mười người lập tức sắc mặt khó coi đứng lên, một đám tức giận bùng bùng, đối với Trần Dương cùng đại hoi lang đuổi theo.

" tiểu tử, như vậy không phải biện pháp, qua không được bao lâu chúng ta liền gặp bị đuổi theo, để cho tìm một cơ hội lão tử đi dẫn dắt rời đi bọn hắn, người thừa cơ chạy trốn!" Đại hoi lang một bên toàn lực phi hành, một bên truyền âm.

" bọn hắn có mười mấy người, thấp nhất cũng thai tức cánh bầy tám trọng thiên cường giả, tụ linh cảnh cường giả cũng có vài tên, kia hai gã lão giả tu vi ta đều nhìn không thấu, làm sao trốn?" Trần Dương chau mày.

" lão tử chỉ cần lượng xuất thân thú thân phận, bọn hắn tuyệt đối sẽ không lại truy ngươi!" Đại hoi lang phản bác.

" nhớ rõ ta mang ngươi rời núi lúc, nói qua cái gì sao?" Trần Dương chau mày, truyền âm nói.

" không nhớ rõ !" Đại hoi lang lắc đầu, nhưng mà trong mắt lại hiện lên một tia cảm động, nó nhớ rõ rành mạch, khi đó Trần Dương nói qua: " nếu là có người muốn giết ngươi, như vậy nhất định là từ ta thi thể trên vượt qua đi!"

" là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi, hôm nay ta và ngươi huynh đệ hai người đồng lòng, cho dù chết, cũng không nên làm cho bọn họ sống dễ chịu!" Trần Dương quát to.

" tốt!" Đại hoi lang cả người huyết mạch bành trướng, ngửa mặt lên trời sói tru một tiếng.

Nơi này khoảng cách Lạc Nhật thành còn có mấy trăm dặm, tối thiểu còn cần một canh giờ mới có thể tới nơi đó, chỉ cần có thể đủ tiến vào Thần Ma thánh địa truyền tống trận, như vậy bọn hắn liền thoát ly nguy hiểm kì .

Kế tiếp này một canh giờ, là nhất gian nan thời khắc.

Trần Dương một bên cấp tốc phi hành, một bên buông ra khổng lồ thân thức, bắt đầu sưu tầm bốn phía có hay không có thể lợi dụng địa phương, đồng thời theo dõi phía sau cường địch.

Cho tới bây giờ, Trần Dương mới thanh tỉnh lại, theo Trần gia tào ngộ bên trong tỉnh táo lại, hắn trước kia đã bị cừu hận hướng hôn ý nghĩ.

Để đô Khương gia, hẳn là tại nửa tháng trước tìm được Trần gia, hơn nữa ra tay, nếu Trần gia người đều bỏ mình, như vậy bọn hắn vì cái gì còn có thể phái nhiều người như vậy tại Giang Ninh thành quanh thân tìm kiếm?

Xuất hiện hiện tượng như vậy, chỉ có một khả năng. Thì phải là Trần gia có người chạy trốn.

Nghĩ đến đây, Trần Dương liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, mặc kệ chạy trốn chính là ai, cuối cùng không đến mức toàn quân bị diệt. Hơn nữa xem chừng Khương gia người bởi vì có Trần Hường Đồng trợ giúp, đối với Trần gia rất là hiểu biết.

Hơn nữa lại chú ý tới hắn, nghĩ đến hôm nay những người này cũng ôm cố không tìm được mục đích của hắn tại Giang Ninh thành du đãng.

Trần Dương thật không ngờ, sự tình tới nhanh như vậy, căn bản không có cho hắn chút chuẩn bị thời gian, trong lòng hắn thầm nghĩ: "hy vọng phụ thân còn có Vũ Hân không có việc gì!"

Cứ như vậy, Trần Dương cùng đại hội lang mang theo hơn mười tên để đô Khương gia cường giả đi vòng vèo, ước chừng trước đây nửa canh giờ, rốt cục tại khoảng cách Lạc Nhật thành chỉ có trăm dặm không đến địa phương lại bị đuổi theo, lúc này đây. Hoàn toàn lâm vào vòng vây của bọn họ.

Tại trong một rừng cây, Trần Dương cùng đại hội lang lưng tựa lưng đứng chung một chỗ, để đô Khương gia người làm thành một vòng, một đám đều là mặt không chút thay đổi, giống như xem người chết.

"ngươi chính là Trần Dương đi. Nguyên bản ta nghĩ đến ngươi sẽ không xuất hiện, thật không ngờ ngươi cư nhiên đã trở lại." Đội ngũ trong, tên kia thanh niên mở miệng, ngữ khí rất là lạnh lùng, thậm chí còn có một tia khinh thường cùng ngạo nghễ.

Này thanh niên tuổi chừng hai mươi bốn tuổi, tuấn tú lịch sự, ngọc thụ lâm phong. Cùng chết đi Khương Ngự Phong có hai ba phân tương tự, hơn nữa tu vi cư nhiên đã đạt tới tụ linh cảnh, nghĩ đến tại Khương gia địa vị cực cao.

"ta xem ngươi có ta Khương gia hồn ký, ngự phong là ngươi giết đi?" Kia thanh niên lần thứ hai mở miệng, như trước lạnh lùng.

"ngươi là ai?" Trần Dương không đáp hồi lại.

"ngươi không có tư cách biết ta là ai, ngươi chỉ cần biết chờ một lát ngươi là có thể đi gặp người nhà của ngươi. Như vậy là có thể!" Thanh niên cực độ hung hăng can quấy, giống như đang nhìn một người chết.

"Thiếu chủ, không cần cùng hắn nói nhảm, khiến lão phu động thủ giết hắn!" Nhất danh lão giả mở miệng, ngữ khí âm trầm.

"xem ra ngươi chính là Khương gia gia chủ chi tử!" Trần Dương đôi mắt hí lại. Quát lạnh nói: "cha ta đâu?"

"phụ thân ngươi? Bồn thiếu gia cũng không biết, có lẽ đã chết rồi, bất quá nhà các ngươi cái kia Trần Vũ Hân tướng mạo thật sự là không sai, bồn thiếu gia phải muốn cho nàng tử!" Thanh niên lạnh lùng cười, trong mắt hiện lên một tia châm chọc. Xấu xa quang mang.

"bọn hắn rốt cuộc làm sao vậy?" Trần Dương lửa giận trong lòng càng ngày càng thịnh vượng, một chữ một chữ nói.

"bồn thiếu gia không nghĩ sẽ cùng ngươi nói nhảm, động thủ đi, tặng hắn đi thấy Trần gia người!" Thanh niên nhàn nhạt nói một câu, chắp hai tay sau lưng đối với xa xa đi đến.

"lên!" Nhất danh lão giả hét lớn một tiếng, nhất thời hơn mười người đồng thời ra tay, đối với ở giữa một người một sói đánh tới.

Sáu gã thai tức cảnh cường giả, năm tên tụ linh cảnh cường giả, mười một người đồng thời ra tay, kia uy lực không thể tưởng tượng, cho dù là Trần Dương thăng cấp tụ linh cảnh đều không nhất định có thể thuận lợi bỏ chạy.

Cường đại linh áp theo bốn phương tám hướng đè xuống, Trần Dương cùng đại hội lang sắc mặt ngưng trọng, cuối cùng hét lớn một tiếng, toàn lực ra tay, không có chút nào giữ lại, cùng mười một người hỗn chiến lên.

Trần Dương giờ phút này giống như ma quỷ một loại, hai mắt đỏ bừng, một cái đối mặt liền cầm kiếm giết nhất danh Khương gia thai tức cảnh cường giả, nhất danh lão giả thấy vậy lập tức vọt lại đây, một chuồng đối với Trần Dương chụp đi, nhất thời bài sơn đảo hải linh lực tuôn ra lại đây.

Trần Dương bị chấn học máu rút lui, lúc này lại có vài tên trung niên nhân vây quanh lại đây, đối Trần Dương phát động không gián đoạn công kích.

Trần Dương chỉ có thể gắt gao chống đỡ, khỏe miệng máu tươi không ngừng tràn ra, sắc mặt càng tái nhợt.

Mà đại hội lang giờ phút này tình huống cũng không lạc quan, nó tuy rằng mình đồng da sắt, nhưng mà không chịu nổi người nhiều như vậy đồng thời ra tay, trong lúc nhất thời bị đánh ngao ngao gọi dậy, trên người đều bắt đầu vỡ ra từng đạo vết máu.

"phốc!" Trần Dương liên tục trúng tam chuồng, phun huyết bay ngược đi ra ngoài, trùng điệp nện ở trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt.

"ngao ô!" Đại hội lang ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, rốt cục phun ra một ngụm tiên huyết, bị đánh bay đi ra ngoài, cùng Trần Dương ngã ở cùng nhau.

"tiểu tử, nhất định phải thay lão tử báo thù a!" Đại hoi lang truyền âm nổi giận gầm lên một tiếng, Trần Dương lập tức có một loại điềm xấu dự cảm.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 166: Thiêu đốt sinh mệnh

"ngao ô!" Đại hoi lang miệng đầy là huyết, lại giấy dựa đứng lên, ngửa mặt lên trời một trận sói tru, giống như Thiên Lang Hiểu Nguyệt.

Trần Dương nhất khán, liền mơ hồ đoán được đại hoi lang muốn làm cái gì, trong lòng lo lắng vạn phần, nhưng mà làm gì hấn thương thế quá nặng, căn bản ngăn không được tiếp cận phát điên đại hoi lang, đôi mắt nháy mắt trở nên màu đỏ.

"tiểu tử, nhất định phải thay ta báo thù!" Đại hoi lang quay đầu đến, vô cùng trong suốt đôi mắt xem Trần Dương, này liếc mắt một cái ẩn chứa nhiều lắm gì đó, không hề cam, có tuyệt vọng, có mất mát, còn có không tiếc hết thảy tàn nhẫn.

Đại hoi lang thật sâu nhìn liếc mắt một cái Trần Dương, lập tức mạnh mẽ quay đầu đi, thân thể chấn động, nó thân thể liền cao ngất thiêu đốt lên, nó bên ngoài thân kia màu xám lông tại điên cuồng thiêu đốt, thậm chí sắc hòa diễm mạnh mẽ nhất lùi nổi lên.

Rồi đột nhiên gian, này mảnh rừng cây độ nóng bắt đầu bạo tăng, một cỗ sóng nhiệt hiện ra hình tròn trạng lấy đại hoi lang là trung tâm đối với bốn phương tám hướng khuếch tán mà ra, giống như gọn sóng, sóng nhiệt thổi quét cực nhanh, đến mức, sở hữu hết thảy chính là hoa cỏ cây cối toàn bộ trong nháy mắt tro bụi yên diệt.

Này mảnh rừng cây phạm vi vài dặm trong vòng, hóa thành một mảnh biển lửa, nơi này biến thành màu tím hỏa diễm hải dương, liên tục mặt đất đều ở nháy mắt bị đốt nước sơn hắc, vỡ ra từng đạo đui kích thước vết nứt, cực độ khủng bố, giống như cuối thời đi tới.

Trần Dương mắt tí muốn nứt ra, hốc mắt đều thiếu chút nữa trừng liệt, đại hoi lang là hỏa hệ thần thú, nó đây là tại thiêu đốt bản mạng của mình chân hỏa giết địch, có thể nói danh xưng với thực giết địch một ngàn tự tổn hại tám trăm, đây là tại thiêu đốt nó tánh mạng của mình lực.

Lớn như thế phạm vi biển lửa, cho dù đại hoi lang thần thú bản nguyên hùng hậu, chỉ sợ không ra nửa khắc chung liền gặp hoi phi yên diệt, từ nay về sau theo thế gian tiêu thất.

"a."

"ách!"

Biển lửa thổi quét trong nháy mắt, tiếng kêu thảm thiết liền hết đợt này đến đợt khác, đại hoi lang bản mạng chân hỏa quá kinh khủng, tại đây loại không muốn sống thiêu đốt dưới, độ nóng cao, chỉ sợ có thể nháy mắt hòa tan hết thảy tinh thiết, một cái đối mặt. Để đó Khương gia còn còn lại năm tên thái tử cảnh cường giả liền hoi phi yên diệt, theo thiêu đốt đến tiêu thất, bất quá một cái thở thời gian, cực độ khủng bố.

Mặt khác năm tên tụ linh cảnh cường giả trạng thái hơi tốt một chút. Điều ở nháy mắt phản ứng lại đây, tiêu hao tự thân linh lực khởi động một mảnh quang sáng, tạm thời đem hỏa diễm ngăn cách tách ra, chỉ cho dù như thế, bọn hắn vẫn là cả người ướt đầm, quần áo trong khoảnh khắc thiêu đốt thành tro tẫn, cả người lông bị đốt sạch, thân thể còn có bất đồng trình độ bóng.

Tuy rằng bọn hắn có thể ngăn cản được, nhưng là chẳng qua là thời gian ngắn ngủi mà thôi, chỉ cần lửa này diễm liên tục lâu một chút. Bọn hắn tự thân linh lực hao quang, hoặc là một khi thấp hơn có thể chống hỏa diễm độ nóng trình độ, tắc hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Mà kia để đó Khương gia Thiếu chủ bởi vì cách nơi này khá xa, may mắn tránh thoát một kiếp, tại biển lửa thổi quét mà đến thời điểm liền ngự kiếm tận trời mà lên. Chỉ cho dù hiện giờ, hắn quần áo mặt sau cũng bị đốt ra một cái động lớn, lộ ra hai mảnh trắng tinh đồn bộ.

Giờ phút này, Trần Dương đang nằm trên mặt đất, chỉ có hấn thân ở quanh thân mười thước trong vòng không có hỏa diễm, tuy rằng nơi này độ nóng cao, nhưng mà hấn thân mình có phệ linh tử hỏa bức này cường hấn bản mạng chân hỏa. Hơn nữa cần nuốt quá lớn hoi lang bản mạng hỏa diễm, cho nên chủ yếu không có ảnh hưởng quá lớn.

"tiểu tử, ngươi đi nhanh lên, lão tử còn có một đại sự cần ngươi đi làm, tìm cơ hội tiến vào lưỡng giới sơn mạch trong lão tử kia mảnh dược viên, hết thảy bí mật đều giấu ở trong đó. Đi nhanh lên!" Đại hoi lang truyền âm kêu lên.

Trần Dương chút không đáng hiểu, chỉ lo chính mình ở nơi này điều tức khôi phục linh lực.

"lão tử phải đi, hy vọng ngươi có thể hoàn thành ta nguyện vọng!" Đại hôi lang thở dài một tiếng, trên người hỏa diễm càng mãnh liệt.

"nhắc!" Trần Dương hít sâu một hơi, hét lớn một tiếng. Thân thể gian nan đứng lên, đối với thiêu đốt đại hôi lang phóng đi: "đại chó săn, đem hỏa diễm tắt!"

Tuy rằng đại hôi lang đã bắt đầu thiêu đốt chính mình, nhưng mà dù sao không lâu sau, hiện tại nếu là có thể dừng lại, như vậy còn có nhất định có thể lưu lại một cái mạng, tuy rằng tiếp tục thiêu đốt một lát có thể đem để đồ Khương gia người toàn bộ chết cháy, nhưng mà hiển nhiên Trần Dương sẽ không làm như vậy, tại hán xem ra, đại hôi lang một cộng lòng phát đều phải mạnh hơn để đồ Khương gia mọi người, cho nên, hán phải cứu nó.

"không được, như vậy chúng ta lại tử, ngươi đi nhanh lên!" Đại hôi lang lo lắng truyền âm.

"tốt, vậy ngươi trước hết đốt chết ta!" Trần Dương hét lớn một tiếng, nhảy nổi lên, đối với đại hôi lang đánh tới.

"sao, lão tử bại cho ngươi!" Đại hôi lang mắng to, chỉ có thể đem tự thân hỏa diễm tắt, trong lúc nhất thời này vùng trời gian độ nóng bắt đầu có rõ ràng hạ thấp, chỉ như trước khủng bố.

Thiêu đốt bản mạng chân hỏa, là đại hôi lang tự thân tiềm lực cuối cùng bùng nổ, chính là một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm lại mà suy tam mà kiệt chuyện tình, giờ phút này hỏa diễm nhất tức, nó liền chống đỡ không nổi, té trên mặt đất.

"tiểu tử, ngươi đi nhanh đi, ta không được!" Đại hôi lang suy yếu nói.

"chúng ta là huynh đệ, nếu ngươi chết, ta sẽ sớm đi U Minh Địa phủ vì ngươi mở đường!" Trần Dương quát khê, lập tức đi ra phía trước đem đại hôi lang gánh ở trên người, nhưng mà lưng vừa mới chạm đến đại hôi lang thân thể, Trần Dương sắc mặt liền mạnh biến đổi.

Đại hôi lang chính là một cái phóng xạ nguyên, tuy rằng dập tắt, nhưng mà kia khủng bố độ nóng như trước tồn tại, Trần Dương cơ hồ là ở nhảy mất phía sau lưng liền bị nằng dài mẫn bọt nước, lập tức vỡ ra, toàn tâm đau đớn che kín toàn thân.

Khiến mặt của hán bàng đều dữ tợn đứng lên.

"này cũng là đi, dù sao ngươi cũng không phải lần đầu tiên đi vào trong đó!" Đại hôi lang nhẹ nhàng trợn mắt nói.

"đi!" Trần Dương cắn răng một cái, Dương Thập Lục kiếm lập tức trời nổi đứng lên, hán lưng đại hôi lang ngự kiếm tận trời mà lên, cong vẹo đối với lưỡng giới sơn mạch Lạc Nhật thành chỉ nhánh phóng đi.

Sau một lát, để đồ Khương gia còn sót lại năm tên trưởng lão rốt cục buông ra linh lực vòng bảo hộ, một đám mờ mịt to thở gấp, cả người không có một chỗ hoàn hảo địa phương, trên mặt của mỗi người đều tràn đầy sống sót sau tai nạn vui sướng, may mắn, còn có khiếp sợ.

"đầu kia đại hôi lang tuyệt đối không đơn giản, giá trị có thể siêu việt Trần Dương!" Nhất danh lão giả suy yếu nói.

"đúng là, thật không ngờ tiểu tử đó cư nhiên có thể được đến khủng bố như thế linh thú!"

"không cần nhiều lời, khẩn trương truy, không thể để cho tiểu tử đó chạy, bằng không tất cố ý phúc họa lớn!" Cầm đầu lão giả hét lớn một tiếng, ngự kiếm tận trời mà lên, đuổi theo, thẳng dư bốn người cũng theo sát mà lên, bất quá bởi vì tiêu hao quá lớn, mấy người tốc độ đều không có trước kia một nửa, hơn nữa ngự kiếm cong vẹo, giống như uống rượu rượu một loại.

Lúc này, Khương gia Thiểu chủ mới vọt trở về, trước kia chạy quá xa. Căn bản là không có phát hiện Trần Dương chạy trốn, hỏi: "vài vị trưởng lão, thực là Trần Dương đã chết?"

"tiểu tử đó chạy!"

"chết tiệt, đều là kia chích linh thú giờ trò!"

"Thiểu chủ. Không cần lo cho chúng ta, ngươi mau đuổi theo tiểu tử đó, đừng cho hán chạy!" Cầm đầu lão giả hét lớn một tiếng, đưa tay chỉ hướng Trần Dương cùng đại hôi lang chạy trốn phương hướng.

"thật sự là mạng lớn!" Thanh niên hừ lạnh một tiếng, nhanh hơn tốc độ vọt đi lên.

"còn có tám mươi dặm! Tám mươi dặm, đại chó săn, ngươi thỉnh chống đỡ a." Trần Dương rống to, một bên ngự kiếm phi hành, một bên chớp lên đại hôi lang, sợ thẳng nhai này trước đây liền không tỉnh lại nữa.

"còn có bảy mươi dặm. Đại chó săn, chúng ta cũng sắp tốt cứu!" Trần Dương lần thứ hai rống to, sắc mặt của hán trắng bệch, căn bản là không có một tia huyết sắc, đôi mắt chung quanh đều là vết nứt. Thần tình là huyết, nhưng mà một đôi trong suốt đôi mắt như trước sáng như tuyết, lập lòe rực rỡ mà lại điên cuồng quang mang.

Giờ phút này Trần Dương đã tiếp cận dầu hết đèn tắt, nếu không phải một cỗ tín niệm ủng hộ, hán chỉ sợ sẽ so đại hôi lang còn muốn trước rồi ngã xuống.

lũ chấp niệm tại kiên trì.

Lúc này, đã mơ hồ gian có thể chứng kiến phía trước đường chân trời trên kia tòa khổng lồ Lạc Nhật thành, đại khái còn có hơn ba mươi dặm khoảng cách, nhưng ngay lúc này, nhất đạo sắc bén tiếng xé gió vang lên, một người ngự kiếm vọt tới, ngăn ở Trần Dương trước người, xem này bộ dáng, rõ ràng đó là Khương gia Thiếu chủ.

Trần Dương bắt đầu dĩ ngừng lại, đứng trên phi kiếm, mặt không chút thay đổi, nhưng mà trong mắt lại hiện lên một tia bất đắc dĩ, giờ phút này hắn đã tiếp cận dầu hết đèn tắt, mà đại hoi lang lại uể oải không phấn chấn, bị đuổi theo, liên ý nghĩa không có còn sống có thể.

"chạy a? Làm sao không chạy?" Khương gia Thiếu chủ trên mặt tràn đầy trào phúng chỉ sắc, nghiền ngẫm nói, như là xem con mỗi một loại xem Trần Dương.

"bốn thiếu gia thật sự là không nghĩ tới, hai người các ngươi đồ đệ tiện cư nhiên còn có thể phiên nhắc sóng to, để cho ta Khương gia tổn thất sáu gã thái tử cảnh hậu kỳ cường giả, thật sự là tốt, lần này ngươi rơi xuống bốn thiếu gia trong tay, bốn thiếu gia nhất định cho ngươi muốn sống không được, muốn chết không thể!" Khương gia Thiếu chủ ngữ khí âm trầm nói.

Trần Dương xem trước mặt thanh niên, trong đầu tâm tư thay đổi thật nhanh, tự hỏi còn có không có thoát đi có thể, nhưng mà suy nghĩ một vòng xuống dưới, lại phát hiện không có một tia có thể đào thoát.

Giờ phút này đã nhanh dầu hết đèn tắt. Diệt hồn sư bốn nguyên không có một tia tiếp quản thân thể hiện tượng, Trần Dương khóe miệng không được lộ ra một tia cười khổ.

"cả đời này, muốn như vậy đã xong sao?"

"thực là ta không cam lòng a, có quá nhiều chuyện không có hoàn thành. Phụ thân cùng Vũ Hân còn không biết hiện giờ thế nào, Trần gia diệt tộc chỉ cừu còn không có báo, kiếp trước vẫn lạc chỉ mê cũng còn không có truy tìm đến một tia kết quả, cứ như vậy kết thúc sao?"

"hư hư hư!"

Lại là liên tiếp tiếng xé gió, để đó Khương gia còn lại năm tên tụ linh cảnh cường giả đến, tuy rằng một đám cũng đều tiêu hao thật lớn, nhưng mà đối phó giờ phút này Trần Dương thật sự là dư dả.

"Thiếu chủ, lão phu động thủ chém giết kẻ này!" Nhất danh lão giả mở miệng, ngữ khí âm trầm, lúc này đây thương thế quá nặng. Tội thiếu háo diệu hân mấy năm thọ nguyên, tới bọn hắn này tuổi, nếu là không thể càng tiến một bước, cách đại nạn cũng không xa, cư nhiên lại bị háo diệu vài năm sống lâu. Trong lòng hắn sớm đã hận cực.

Hắn không thể đem Trần Dương nghiền xương thành tro, còn có này đáng giận từ cẩu.

"chậm đã, này tiện. Loại để cho ta Khương gia tổn thất thảm trọng, Bốn thiếu chủ phải hắn mang về, hảo hảo khoản đãi khoản đãi!" Thanh niên thần tình tươi cười, nhưng lại có một loại âm hàn cảm giác, khoản đãi hai chữ nói phá lệ trọng.

"tốt. Lão phu nghe theo Thiếu chủ chỉ mệnh!" Lão giả kia không cam lòng gật gật đầu.

"mang đi!" Thanh niên hét lớn một tiếng, vài tên lão giả lập tức vây quanh đi lên, muốn động thủ.

"tặc tử, dám ngạo!"

Đứng vào lúc này, nhất đạo tiếng hét lớn giống như sấm sét giữa trời quang một loại vang vọng nổi lên, chấn động này mảnh không gian đều rất nhỏ run rẩy đứng lên. Lập tức một cỗ ngập trời khí thế giống như sóng to gió lớn một loại tuôn ra mà đến, đem để đó Khương gia mọi người đánh bay đi ra ngoài.

Tại đây mảnh không khí thể hải dương bên trong, bọn hắn giống như là nhất điệp cô thuyền, tùy thời đều có bị giết có thể.

"linh hải cảnh đại năng!" Khương gia cảm đầu tên kia lão giả kinh hô một tiếng, sắc mặt trắng bệch.

"cái gì?" Còn lại vài tên lão giả cũng thần tình kinh hãi chỉ sắc. Thân thể không tự chủ được lay động, hình như trong gió lá rụng.

Khương gia Thiếu chủ sắc mặt kịch biến, thần tình khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi, nguyên bản nghĩ đến dễ như trở bàn tay chuyện tình, cư nhiên lại đã xảy ra biến cố, người đến là linh hải cảnh đại năng, xem ngữ khí hiển nhiên là nhắm vào bọn hắn.

Khương gia mấy người muốn chạy trốn, nhưng lại phát hiện tự thân bị kia ngập trời khí thế bao trùm, căn bản là không động đậy, như hãm vũng bùn, bước đi duy gian, càng sâu người trực tiếp mất đi đối thân thể nắm trong tay quyền.

Chỉ thấy xa xa phía chân trời, nhất đạo thân ảnh ngự không mà đến, tốc độ cực nhanh, giống như tia chớp, vài lần trong nháy mắt công phu liền tới đến phụ cận, kéo bằng bạc khí thế, Khương gia mấy người liên tục thở đều dồn dập đứng lên.

"trước, tiền bối, ta bậc này chính là để đó Khương gia người, xin hỏi ngài đây là. . . ." Khương gia cảm đầu lão giả run run mở miệng, dù sao còn không biết đối phương muốn làm gì, trước muốn làm rõ ràng trạng huống nói sau.

"lần!" Ai ngờ, người nọ mỗi khi nhúc nhích, nhất đạo thanh âm tựa như đồng sấm sét một loại tại nơi lão già bên tai nổ vang, lão già nhất thời cảm giác thiên hôn địa ám, hai mắt mù, song nhĩ thất thông, miệng không thể nói, thất khiếu đỏ máu, ngửa mặt ngã quỵ đi xuống, thân thể cấp tốc hướng về mặt đất đánh tới, suất đập nát, máu tươi văng khắp nơi.

Mắt thấy đến vậy đi tu vì đứng đầu trường lão chết thảm, mấy người khác lập tức cảm miệng, một đám nom nớp lo sợ không dám nói lời nào, mặt không còn chút máu.

Mà kia thanh niên lại sắc mặt khó coi, xem ra hôm nay dữ nhiều lành ít.

Người tới tự nhiên là lão lăng, Trần Dương rời đi thánh địa trước, lão lăng tại Trần Dương trên người làm ấn ký, chỉ cần Trần Dương tiếp cận dầu hết đèn tắt, hẳn có thể đủ lập tức cảm ứng được.

Hắn vốn đang thôi thể các bên trong nhàn nhã uống trà, ai biết đột nhiên cảm ứng được Trần Dương sắp vẫn lạc, đem hắn dọa tam hồn đã đánh mất hai hồn, thất phách thiếu lục phách, trước tiên rời đi thánh địa chạy tới nơi này.

Trần Dương thực là hắn coi trọng có thể chấn hưng luyện khí các thậm chí là Sở quốc phân đường nhân tài, Trần Dương nếu là vẫn lạc, chẳng khác nào thành hán mạng già, hắn như thế nào không giận?

Huống chi không hắn đã nhiều năm không có nhìn thấy như thế có thiên phú, lại như thế hợp khẩu vị thiếu niên, đã đem Trần Dương trở thành văn bối, nếu không phải Trần Dương thiên phú quá mức cường đại, hẳn sớm đã thu Trần Dương là thân truyền đệ tử.

Hắn thập phần rõ ràng, lấy tu vi của hắn, không xứng làm Trần Dương sư tôn.

Chứng kiến Trần Dương hiện tại bộ dáng, toàn thân không có một chỗ là tốt, mặt không còn chút máu, thần tình là huyết, lão lăng lửa giận trong lòng liền không thể tức chế tăng vọt, cơ hồ không chế không nổi.

"hưu!" Lão lăng nháy mắt đi vào Trần Dương trước người, nâng tay đem tự thân kia bằng bạc linh lực chuyển Trần Dương thân thể bên trong, ngay tiếp theo đại hội lang cũng bị hắn đưa vào linh lực, đồng thời lại xuất ra hai khóa trân quý tục mệnh đan cấp một người một sói uy xuống. Mắt thấy thoát ly nguy hiểm tánh mạng mới yên lòng.

Để đồ Khương gia người chứng kiến nơi này, trong lòng đã tuyệt vọng, vị này linh hải cảnh đại năng cư nhiên là hướng về phía Trần Dương tới, như vậy bọn hắn hôm nay hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Thanh niên trên mặt tràn đầy bối rối. Hắn thực là Khương gia này đồng lứa kiệt xuất nhất thiên tài, nếu là chết ở chỗ này, thật sự là cực không đáng.

"lão lăng, đa tạ!" Trần Dương suy yếu nói một câu, cảm giác trong thân thể khô cạn linh lực một lần nữa xuất hiện, bắt đầu dễ chịu thân thể hắn, không được trùng điệp thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

"để đồ Khương gia? Các ngươi thật đúng là gan lớn, liên tục ta Thần Ma thánh địa đệ tử cũng dám đối phó!" Lão lăng khoát tay áo, quay đầu đến, ngữ khí băng hàn nói.

"đại nhân minh giám. Ta bạc này cũng không biết hắn là thánh địa đệ tử, nếu là biết, cho chúng ta mượn một trăm lá gan chúng ta cũng không dám a." Nhất danh lão giả mở miệng, mở to mắt nói lời nói không thật.

"hôm nay, các ngươi đều phải chết. Cấp Trần Dương một cái công đạo!" Lão lăng sắc mặt âm trầm nói một câu, lập tức nhìn cũng không nhìn mấy người, tay giờ lên, nhất thời quanh mình thiên địa linh khí bắt đầu kịch liệt chấn động, quay cuồng, trường diện làm cho người ta sợ hãi.

Đây là linh hải cảnh đại năng chỉ uy, đã có thể ảnh hưởng chung quanh này nhất phương tiểu Thiên.

"lão lăng. Chậm đã!" Nhưng vào lúc này, Trần Dương đột nhiên mở miệng, đánh gãy lão lăng ra tay ý tưởng, suy yếu nói: "chính mình chuyện, chính mình giải quyết."

Lão lăng khẽ gật đầu, càng thích trước mắt này không sợ hết thảy tiểu tử. Liên mặc kệ mặc kệ.

Trần Dương ngưng kiếm đi tới hơn mười thước, thân thể cử thẳng tắp, xem để đồ Khương gia mấy người liếc mắt một cái, cuối cùng ánh mắt quyết ở tại kia thanh niên trên người.

"ta Trần Dương, hôm nay lấy huyết thề. Một năm trong vòng, tất diệt để đồ Khương gia, chém hết Khương gia có tội người, nếu làm trái lời thề, thiên lôi đánh xuống, nhân thân cộng phần, không chết từ tế được, thiên địa không để cho!"

Trần Dương tuy rằng suy yếu, nhưng mà những lời này lại nói vang vang mạnh mẽ, hắn chia tay phải, dùng chỉ như đao, bên trái tay bàn tay trên hung hăng hoa mở nhất đạo lỗ hồng, nhất thời máu tươi chảy ra, hắn hung hăng hướng về không trung nhất vùng.

"oanh!"

"răng rắc sứt!"

Có lẽ là Trần Dương kiên định tín niệm khiến cho, hắn đang nói vừa mới rơi xuống, đột nhiên thiên địa biến sắc, thêm điện lôi minh (sấm sét vang dội),

cuồng phong gào rít giận dữ, bức này cảnh tượng xem để đô Khương gia mấy người thân thể sợ hãi.

"tiểu tử này một cái lời thề, cứ nhiên sách dẫn thiên địa làm vào giám chứng, thật là một đại biến. Thái!" Lão lăng sắc mặt khề biến nhìn không trung, lập tức trong lòng lo lắng nói: "thượng thiên đã giám chứng, nếu là Trần Dương một năm trong không thể thực hiện hứa hẹn, nhất định sẽ lắng xuống thiên phạt, này mà nếu gì là tốt?"

"Các chủ đại nhân, chúng ta đi thôi!" Trần Dương trịnh trọng nói.

"hôm nay tính toán các người vận may, lão phu tạm thời cho các người sống lâu một năm!" Lão lăng lạnh lùng nói một câu, tay áo vung lên, liền biến mất không thấy, cùng hắc đang tiêu thất, còn có Trần Dương cùng đại hồi lang.

"hồ!" Nhìn thấy kia không bộ linh hải cảnh đại năng rời đi, mấy người nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng còn có chút nghĩ lại mà sợ.

"Thiếu chủ, làm sao bây giờ?" Nhất danh lão giả mở miệng, có chút lo lắng, chọc giận Thần Ma thánh địa người, bọn hắc Khương gia ngày có thể sẽ không rất tốt qua.

"không cần lo lắng, ta Khương gia là Sở quốc danh môn, để đô nhất lưu thế lực, nếu không phải phạm vào không thể tha thứ lỗi nặng, Thần Ma thánh địa cũng không nên đối với ta nhóm ra tay, hơn nữa, còn có Đông Thắng Thần Châu chấp pháp người xem, bọn thiếu gia cũng không tin, bọn hắc dám vô duyên vô cớ ra tay? Đây chính là phạm vào Đông Thắng Thần Châu to lớn sơ suất." Thanh niên hừ lạnh một tiếng, sắc mặt còn có chút khó coi.

"kia Trần Dương lời thề đâu? Cứ nhiên khiến cho thiên địa vi giám, đây chính là chưa từng có phát sinh qua chuyện!" Mặt khác nhất danh lão giả lo lắng hỏi.

"này có cái gì? Cho dù ông trời tự mình đến cấp Trần Dương làm chứng kia lại như thế nào? Chính hắc không có thực lực, thần tiên đến đây cũng vô dụng, người cho là hắc một năm trong có thể có diệt ta Khương gia thực lực? Đến lúc đó hắc không đến hoàn hảo, nếu là đến, bọn thiếu gia nhất định khiến hắc hồn phi phách tán! Căn bản không cần trời ra tay!" Thanh niên thần tình ngoan độc nói.

"Thiếu chủ lời nói rất đúng, ta bậc này suy nghĩ nhiều!" Vài tên lão giả nhao nhao gật đầu.

"Trần Dương, còn có Trần gia, chờ xem, Bọn thiếu chủ sẽ đem bọn người chém tận giết tuyệt, một tên cũng không để lại!" Thanh niên xem phương xa lưỡng giới son mạch, lạnh lùng nói.

"hư hư hư!"

Tiếng xé gió vang lên, mấy người rất nhanh rời đi nơi này, hướng về để đô mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 168: Hắc đã trở lại

Ngay tại Trần Dương thề dẫn trời làm chứng sau.

Trung Châu, tại một chỗ cao tới vạn trượng đỉnh núi, có một chỗ không lồ kiến trúc đàn, bạch hạc bay múa, trăm điều đua tiếng, trăm hoa đua nở, giống như tiên cảnh một loại.

Chung quanh tiên vụ lượn lờ, bảo khí mờ mờ, muôn màu muôn vẻ quang mang tùy ý có thể thấy được, thiên địa linh khí nồng đậm hóa không lối thoát, thỉnh thoảng có đệ tử ngự kiếm theo trên không bay qua, ở trong không khí bị bám một trận nhật nhật gọn sóng.

Tại đây mảnh kiến trúc đàn bên trong, có một tòa Lưu Ly tháp, cả vật thể thần quang nhấp nháy, cao cửu trượng cửu, là vài cực kỳ, tháp thân mái cong hướng ra phía ngoài kéo dài, khéo léo, mỗi một mái cong phía trên đều lộ về một cái tinh mỹ màu tím chuông.

Tại Lưu Ly tháp trong, khoanh chân ngồi nhất danh thanh niên, thân quần áo màu tím đạo bào, đầu đầy sợi tóc quay quanh lên đỉnh đầu dùng một cây mộc xoa cố định, nhìn qua tiên phong đạo cốt.

Mặc dù là nhất danh thanh niên, nhưng mà đầu của hắc phát trong lại dấu điểm rất nhiều đầu bạc, khiến hắc nhìn qua bằng thêm một phần thành thực,

còn có ỗn trọng.

Nhưng vào lúc này, thanh niên mạnh mẽ mở hai mắt, nhất thời này mảnh đỉnh núi như là xẹt qua nhất đạo sấm sét tia chớp một loại, tất cả mọi người có cảm giác, nhìn phía Lưu Ly tháp chỗ phương hướng, khiếp sợ người có, nghi hoặc người có, sợ hãi người cũng có.

Lập tức, thanh niên bên người không gian một trận vặn vẹo, nhất đạo bóng hình xinh đẹp xuất hiện, dáng người là lướt có hứng thú, nhất khán chi biết là bất thể mỹ nữ, đáng tiếc mặt của nàng bâng rất là mơ hồ, giống như giấu ở một mảnh tiên vụ bên trong.

"Vô Tình, làm sao vậy?" Linh hoạt kỳ ảo thanh âm theo nàng kia trong miệng truyền ra, giống như âm thanh thiên nhiên một loại, nhất thời dẫn quanh thân trăm điều tề minh.

"hắn đã trở lại!" Thanh niên như trước khoanh chân ngồi dưới đất, mày kiếm mắt sáng, tuần lãng bất phàm, nhưng mà mắt của hắn mâu bên trong nhưng lại có một tia tang thương, giống như đây không phải một thanh niên, mà là một cái đã trải qua thương hải tang điền lão giả.

Như vậy một đôi nhìn thấu thể sự đôi mắt xuất hiện ở nhất danh thanh niên trên mặt, xung đột tính rất mạnh, nhưng lại không hề vi cùng cảm.

"ngươi nói là, hửn. Đã trở lại?" Nguyên bản linh hoạt kỳ ảo giống như trích tiên một loại nữ tử, nghe được thanh niên lời nói lập tức sùng sột, ngữ khí đều có một ít run rẩy, rất khó tưởng tượng còn có chuyện gì có thể khiến nàng như thế thất thố.

" ản!" Thanh niên nhẹ nhàng găt găt đầu. Cặp kia trải qua tang thương đôi mắt bên trong hào quang lưu chuyển, có sơn xuyên mặt đất, có rừng rậm con sông, giống như thế gian này hết thảy đều ẩn chứa tại mắt của hắn màu bên trong, vô cùng thần kỳ.

Nếu là không ai có thể đủ chứng kiến, chỉ sợ sẽ khiếp sợ nói không ra lời, bởi vì này là tu vi đạt tới vô song sau mới có tuyệt đỉnh thần thông.

"hắn, ở nơi nào?" Nữ tử thở có chút rất nhỏ dồn dập, thanh âm có chút run rẩy hỏi.

Thanh niên đôi mắt bên trong núi sông quay lại, Tinh Thần vẫn lạc. Cuối cùng nhìn về phía này mảnh mặt đất rất Đông Phương, một chữ một chút nói: "Đông Thắng Thần Châu!"

"ta muốn đi tìm hân!" Nữ tử có chút kích động, xoay người muốn đi.

"nếu bạn không muốn gặp người, người là không thể tìm được ." Được xưng là Vô Tình thanh niên nhàn nhạt nói, trên mặt không có bất luận cái gì biểu tình. Thậm chí còn có chút lạnh lùng.

"vì cái gì? Chín trăm sáu mươi bảy năm, tiếp cận ngàn năm, hẳn từ tiền vào lưỡng giới son mạch liền hoàn toàn theo này thế gian tiêu thất." Nữ tử cảm xúc giống như có chút không khống chế được, cuối cùng thanh âm chậm rãi ít hơn đi xuống, nhỏ không thể nghe thấy.

"lường gió son mạch, không phải thiện, có thể này hết thay đã vượt qua hấn nắm giữ. Hiện tại thời cơ chưa tới, người đi cũng phí công." Vô Tình nhàn nhàn nói.

"vậy làm sao bây giờ?" Nàng kia giống như khôi phục bình tĩnh, thanh âm lần thứ hai rõ ràng đứng lên, linh hoạt kỳ ảo giống như âm thanh thiên nhiên.

"bạc này, bạc này một cái thích hợp thời cơ, ta và người đang đi trước!" Vô Tình chậm rãi nói. Cặp kia giống như đã trải qua muôn đời tang thương một loại đôi mắt bên trong Tinh Thần vẫn lạc, sơn xuyên sụp đổ, Trường Giang và Hoàng Hà khô, thế gian sống lại cùng hủy diệt câu tại mắt của hắn màu bên trong diễn biến, cực độ khủng bố.

Cùng lúc đó. Tai phía xa cực bắc nơi bắc cầu lô châu.

Tại một mảnh diện tích vô ngần bằng nguyên phía trên, có một tòa cả vật thể từ hàn băng tạo ra cung điện, cao vút trong mây, không thấy này mang, chiếm mấy trăm dặm, cả vật thể trong suốt trong sáng, tại ánh mắt trời chiếu rơi xuống lấp lờ mờ ảo giống quang mang.

Cực bắc nơi, vốn là một mảnh băng nguyên, nơi nơi đều là hàn băng, bản không nên có thực vật xanh tồn tại, nhưng mà chỗ ngồi này khổng lồ cung điện bên trong, nơi nơi đều dài hơn đầy lục sắc thảm thực vật, còn có đủ mọi màu sắc hoa tươi, cực kỳ thần kỳ.

Đột nhiên, tại rất ở trung tâm một chỗ trong đại điện, nhất danh trung niên nhân mạnh mẽ mở hai mắt, nhất thời khắp cung điện độ nóng lần thứ hai giảm xuống, đã tới một cái trình độ khủng bố, liên tục chung quanh hàn băng đều thừa nhận không được kia khủng bố nhiệt độ thấp, bắt đầu phát ra "Răng rắc, răng rắc" rất nhỏ tiếng vang.

Trung niên nhân kia chậm rãi đứng dậy, mắt của hắn đồng là một mảnh màu ngân bạch, thuần túy màu ngân bạch, nhìn qua làm cho người ta một loại cực độ quý dị cảm giác, giống như có được ma lực một loại.

"một ngàn năm, Tiêu Vân, người rốt cục xuất hiện !" Trung niên nhân tự nói, màu ngân bạch đôi mắt nhìn về phía này mảnh mặt đất rất Đông Phương, nơi đó, là Đông Thắng Thần Châu.

Cùng thời gian, tại phía xa đại lục các nơi, nam chiêm bộ châu, tây ngưng thánh châu, đều có bất đồng trình độ cảm ứng, một số người nhao nhao nhìn Đông Thắng Thần Châu, biểu tình không đồng nhất.

✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

Thần Ma thánh địa, Sở quốc phân đường.

Luyện khí phong xuồng, luyện khí động ở chỗ sâu trong, Trần Dương cùng đại hôi lang khoanh chân đối diện mà ngồi, một người một sói quanh thân đều là hỏa diễm lượn lờ, giống như đang thiêu đốt một loại, đang cắn nuốt nơi này hỏa diễm lực chữa thương.

Từ bị lão lăng cứu, trở lại Thần Ma thánh địa bên trong đã qua đi ba ngày .

Thuyết thoại Trần Dương sau khi trở về một lát, lão Lăng Nhị nói không nói, tự mình chạy tới đan linh các, tức giận bùng bùng, bắt lấy Thủ tịch trưởng lão Ngô Thanh Phong bước đi, dọa đan linh các một đám trưởng lão đồ người ra, không biết tự Thủ tịch trưởng lão khi nào thì đắc tội vị này tại Sở quốc phân đường bên trong đi ngang, thánh kiếm các Các chủ đại nhân cũng muốn tôn một tiếng sư huynh luyện khí các Các chủ đại nhân.

Đan linh các Thủ tịch trưởng lão Ngô Thanh Phong về mặt về nghi hoặc, hình như là bị linh lên con gà con từ, không hề sức phản kháng, tại trước mắt bao người, bị lão lăng linh đi rồi.

Đan linh các Các chủ đại nhân Tiêu Dao tử kinh hãi, nghĩ đến ra cái đại sự gì, dù sao lão lăng tính tình bọn hắn thực là thập phần hiểu biết , tuy rằng này sư huynh có chút thời điểm làm việc không dựa theo quy củ, hành vi ương bướng, bao che khuyết điểm, nhưng lại là một cái rất có nguyên tắc người.

Như vậy xông lên bắt đi đan linh các Thủ tịch trưởng lão đã là đại sự, Tiêu Dao tử không thể không hỏi đến, đợi đến biết được nguyên lai là Trần Dương ra ngoài tiết Trung Phục, trọng thương sắp chết sau, cũng hung hăng chấn kinh rồi một chút, lập tức lập tức cử đan linh các tam phẩm luyện dược sư ba mươi tên, kéo theo đan linh các tốt nhất linh dược đi luyện khí các chờ đợi điều khiển.

Tiêu Dao tử đạo này mệnh lệnh, so tự Thủ tịch trưởng lão bị nắm còn muốn khiến đan linh các các đệ tử khiếp sợ, bởi vì này dạng quy cách, đã có thể so với Thủ tịch trưởng lão bị thương.

Nhưng mà bởi vì chuyện này quá mức mất mặt, lão lăng bày mưu đặt kế không cần truyền ra đi, bằng không đối Trần Dương tương lai tại Thần Ma thánh địa phát triển bất lợi, đan linh các chúng đệ tử cũng đều bị mông tại cổ trong.

Tiêu Dao tử trong lòng một bên lo lắng, một bên vui sướng, hiện tại đúng là hướng Trần Dương bày ra hắn đan linh các thực lực thời điểm, hắn là tự nhiên sẽ không đau lòng như vậy điểm linh dược .

Cùng lúc đó, thánh kiếm các Thủ tịch trưởng lão Lí Thiên Nam cũng nhận được tin tức, tự mình đến ân cần thăm hỏi, đợi đến biết được Trần Dương cũng không lo ngại sau mới vừa rồi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trần Dương thực là Lí Thiên Nam thậm chí thánh kiếm các Các chủ đại nhân Yến Nam Thiên vừa ý kiếm đạo thiên tài, nếu là vẫn lạc, đây chính là Thần Ma thánh địa trọng đại tổn thất, Lí Thiên Nam lần đầu tiên tức giận. Lúc này hạ lệnh, từ thánh kiếm các số 2 nhân vật Trương Ngọc phong dẫn dắt thánh kiếm các đệ tử một trăm tên, chạy tới Sở quốc để đồ diễn luyện quần công kiếm trận.

Hơn nữa ngay tại để đồ Khương gia trước đại môn diễn luyện, tốt nhất là không nghĩ qua là, kiếm trận năng lượng tiết ra ngoài, phá hủy Khương gia trăm tám mươi phòng ốc, nhưng mà tận lực không cần dọa thương người, cho dù bị thương cũng không cái gọi là.

Nếu có thể trong lời nói, tại Khương gia trên không diễn luyện cỡ lớn ngự kiếm kiếm trận, muốn làm cái không. Tập cũng có thể, tốt nhất là không nghĩ qua là đến rơi xuống vài đệ tử, đem Khương gia kiến trúc đàn bên trong nện vài hố đi ra, tận lực không cần thương đến người, nếu thương đến trong lời nói cũng không cái gọi là ..

Trương Ngọc phong trong lòng cũng ghen con tức, Trần Dương cùng hắn có thể nói là cũng vừa là thầy vừa là bạn, Trần Dương lần này tao này đại nạn, hắn há có thể khoanh tay đứng nhìn? Lập tức hưng phấn dẫn dắt thánh kiếm các một trăm tên đệ tử chậm rãi xuất phát.

Một trăm tên Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường, thánh kiếm các kiếm tu, thân thống nhất Thần Ma thánh địa y bào, đang ngự kiếm hướng về Sở quốc để đồ bay đi, cái kia trường diện, ngấm lại đều cảm thấy được khiếp sợ.

Cho dù là thế, Lí Thiên Nam vẫn cảm thấy được chưa hết giận, trong lòng nghĩ khi nào thì đánh cái thời gian đi Khương gia ân cần thăm hỏi ân cần thăm hỏi bọn này không có mất thăng nhóc.

Để cho người chú ý một chút chính là, Lí Thiên Nam tông thủy chí chung cũng không hỏi Trần Dương vì sao bị tập kích, có phải hay không Trần Dương lỗi, mà là trực tiếp nổi giận, Trần Dương cuối cùng không thể không cảm khái, luận bao che khuyết điểm trình độ, Lí Thiên Nam càng sâu lão Lăng Nhất trù.

Sau trấn ma điện Các chủ đại nhân Ngọc la sát cũng nhận được tin tức, cử Thủ tịch trưởng lão Cuồng Chiến tiến đến an ủi.

Cuồng Chiến cũng không phải người tốt a, tiêu chuẩn ma đạo đệ tử rõ ràng hợp lý, tên gọi tất đại ma đầu, bị hắn dẫn dắt đi ra ma đạo đệ tử không có một ngàn cũng có tám trăm, bọn chúng đều là Sở quốc ma đạo giới trong nhân tài kiệt xuất.

Vị này tính cách khí phách hào hùng ngay thẳng đại ma đầu, nhất khán đến Trần Dương cả người là thương, nguyên đan một số gần như khô cạn, nếu không treo một hơi sẽ chết kiểu kiểu bộ dáng, lúc này liền nổi giận, đương trường bảo nổi.

Sở quốc ma đạo giới trong hạng nhất hạng nhì đại ma đầu, dưới sự giận dữ, tất nhiên thịnh máu chảy thành sông, lập tức cũng quản không được cái gì quy tắc, ước thúc, còn có cùng Sở quốc chính đạo kí kết minh ước, lập tức liền hạ lệnh, để đồ bên trong sở hữu ma đạo người, theo hôm nay bắt đầu

đôi Khương gia phát động tiến công.

Tiến công thỉnh nhiều mạnh mẽ, liền nhiều mạnh mẽ.

Cái gì? Không có linh thạch? Đánh nhau thỉnh linh thạch?

Tốt, ta Sở quốc ma đạo cái gì đều không có, chính là có tiền, thỉnh bao nhiêu? Một vạn khối thượng phẩm linh thạch đủ rồi đi? Cấp lão tử hảo hảo chiêu đãi chiêu đãi Khương gia đám kia đui mù ngu xuẩn.

Cái gì? Sợ vạn nhất thương đến người, làm sao bây giờ?

Không phải sợ, đã xảy ra chuyện lão tử cho các người che đậy, chỉ cần không chết người, cho dù cấp lão tử làm

Sở quốc đế đô bên trong sở hữu ma đạo người đều nhận được phía trên thông báo, không tiếc hết thảy đại giá, đôi Khương gia động thủ, đã xảy ra chuyện không phải sợ, chúng ta phía trên có người che đậy.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Khổ bức Khương gia

Trong lúc nhất thời, Sở quốc đế đô rối loạn bộ.

Sở quốc thực lực của một nước tương đối cường thịnh, nhưng mà tại Sở quốc bốn phía còn có rất nhiều quốc gia như hồ rình mồi, Sở quốc hoàng thất trước mắt thực lực quá yếu, không có có thể trấn được Sở quốc tu hành giới cường giả, cho nên chỉ có thể dựa vào quốc nội đại gia tộc đại môn phái đến duy trì.

Nhưng mà Sở quốc quốc nội chính đạo cùng ma đạo người cho tới nay lại thể đồng nước lửa, phân biệt rõ ràng, hai cái đại phái hệ trong lúc đó tranh đấu, tiêu hao Sở quốc không ít thực lực của một nước, quanh thân mấy cái quốc gia thành càng nhanh, chỉ chờ đợi thời cơ tốt nhất liền gồm thâu Sở quốc.

Cho nên tại vài thập niên trước, vì hòa bình phát triển, Sở quốc hoàng thất ra mặt, khiến Sở quốc chính đạo cùng ma đạo trong lúc đó kí kết cùng tồn tại, cộng thắng, cộng đồng tiến bộ hòa bình điều ước, hy vọng song phương có thể hòa bình ở chung, hữu hảo tiếp xúc, cộng đồng đem Sở quốc phát triển, lớn mạnh đứng lên.

Này vài thập niên đến Sở quốc phát triển vô cùng tốt, Sở quốc hoàng thất cũng phải lấy nghi ngại để lấy lại sức, theo tứ diện Sở ca (bốn bề thọ địch) hoàn cảnh bên trong đi ra.

Nhưng mà, mấy ngày gần đây, Sở quốc đế đô bên trong ma đạo mọi người giống như đánh gà huyết giống nhau, bắt đầu đối đế đô Khương gia khởi xướng điên cuồng công kích, công kích tuy rằng mãnh liệt, nhưng mà nghiêm trọng nhất cũng bất quá là Khương gia đệ tử trọng thương, cũng không có xuất hiện tử vong kết quả.

Nhưng mà dù vậy, Sở quốc hoàng thất cũng cực kỳ đau đầu, bởi vì đế đô Khương gia là Sở quốc nhất lưu thực lực, là Sở quốc chính đạo lĩnh quân thể lực một trong, Sở quốc hoàng thất đối Khương gia cũng chỉ có thể thực hiện mượn sức chính. Sách, hiện giờ ma đạo đột nhiên bội ước, khiến Sở quốc hoàng thất cực kỳ khó chịu, nhưng mà biết sau lưng hữu thần ma thánh địa bóng dáng sau, Sở quốc hoàng thất không thể không xin giúp đỡ Đông Thắng Thần Châu chấp pháp người đến duy trì ổn định.

Chấp pháp người, đây là cả đại lực lớn nhất thể lực, mặc kệ nơi nào, đều có bọn hắn tồn tại, bọn hắn duy trì đại lực hòa bình cùng yên ổn, tuy rằng đại lực này bất quy bọn hắn quản hạt, nhưng mà bọn hắn cũng mọi người đề cử đi ra giữ gìn công chính người.

Chấp pháp người thủy rất sâu, thể lực to lớn, vượt quá tưởng tượng.

Xét thấy lúc này đây. Là Sở quốc ma đạo người khởi xướng công kích, mà thứ công kích trước đó cũng làm một ít phục bút, làm thành lợi ích gánh vác không cùng khiến cho biểu hiện giả dối, cho nên chấp pháp người cũng không tốt can dự quá sâu.

Cuối cùng Đông Thắng Thần Châu tổng bộ trú Sở quốc phân bộ chấp pháp người ra mặt. "Nghiêm trị" Sở quốc ma đạo lần này khởi xướng tiến công hai

cái người cầm đầu, chuyện này liền qua loa chấm dứt, dù sao này sau lưng hữu thần ma thánh địa bóng dáng tồn tại, bọn hắn cũng không muốn trực diện Thần Ma thánh địa lửa giận.

Lúc này đây Khương gia vô duyên vô cớ bị công kích, tổn thương mười mấy tên Khương gia đệ tử, Khương gia tại đế đô bên trong hơn chỗ của cải bị phá hủy, tổn thất thượng phẩm linh thạch qua vạn, khiến Khương gia gia chủ giận không thể yết, bởi vì này hết thảy tới quá đột ngột, bọn hắn căn bản là không biết đây là vì cái gì.

Chỉ có thể nén giận tạm thời nuốt xuống cơn tức này.

Mà bị chấp pháp người "Nghiêm trị" kia hai gã Sở quốc ma đạo người cầm đầu mấy ngày sau lần thứ hai ngênh ngang xuất hiện ở Sở quốc đế đô phồn hoa nhất từ lâu bên trong. Một chút việc đều không có.

Điều này làm cho Khương gia người sôi gan, nhưng lại có khổ nói không nên lời, bởi vì Khương gia Thiếu chủ sau khi trở về, đem sự tình ngóc ngách bẩm báo Khương gia gia chủ, sự tình khởi nguyên là bởi vì Khương gia ba mươi năm trước diệt môn sự kiện. Kia một lần chuyện kiện liên lụy đến Sở quốc hoàng thất, còn có chấp pháp người, nếu là đặt ở hiện tại thực là cũng bị đám người nhắc công chi chuyện tình.

Khương gia không có biện pháp, chỉ có thể nén giận, cũng không thể cùng người ta nói, chúng ta Khương gia ba mươi năm trước tiêu diệt đế đô Trần gia cả nhà, đã phát hiện Trần gia phần tử xấu. Cho nên phái người đuổi theo giết, ai biết người nọ cư nhiên là Thần Ma thánh địa đệ tử, cho nên gây rắc rối trên thân đi?

Thỉnh thực như vậy nói, Khương gia tuyệt đối nhìn không tới ngày hôm sau thái dương.

Tuy rằng chuyện này cũng không xem như tuyệt đối bí ẩn, đế đô bên trong một ít thế lực lớn cũng biết, nhưng lại không người dám ứa ra thiên hạ to lớn sơ suất nói ra. Đây là một cái không tính bí mật bí mật.

Cuối cùng, Khương gia nén giận, một mình thừa nhận kết quả như vậy.

Thực là, cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng a, Khương gia vốn tưởng rằng chuyện này đến vậy đã xong. Ai biết con mẹ nó chuyện này cư nhiên thật đúng là không dứt.

Ngay tại Sở quốc ma đạo chuyện kiện chấm dứt ngày hôm sau, Sở quốc đế đô ngoài thành bên trên thiên không, đột nhiên xuất hiện đại lượng võ giả, giống như một đám đang di chuyển thiên nga, chậm rãi ngự kiếm hướng về đế đô vọt tới.

Sơ lược phỏng chừng, không dưới trăm người, toàn bộ ngự kiếm phi hành, thân thống nhất y bào, kia khí thế, chậm rãi, quả thực giống như là đến diệt thành.

Sở quốc hoàng thất vừa nghe, nhất thời dọa nước tiểu, lập tức phái ra hoàng thất trong đức cao vọng trọng trưởng bối tiến đến điều tra, làm biết được người đến là Thần Ma thánh địa đệ tử sau, mới vừa rồi dài ra một hơi.

Tuy rằng biết người tới có thể cùng mấy ngày trước đây nào kịch có quan hệ, nhưng mà này Sở quốc hoàng thất lão già lại chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, chỉ cần bọn hắn làm không cần quá phận, kia cũng thôi.

Dù sao người ta là tới tuyên đạo Thần Ma thánh địa hùng phong, hơn nữa muốn tại đế đô bên trong lựa chọn sử dụng một ít tư chất tốt hơn thiên tài tiến vào thánh địa, đây chính là chuyện tốt, Sở quốc hoàng thất tên kia lão già cũng ngăn trở không được.

Sở quốc hoàng thất qua nhiều năm như vậy có thể vững vàng đồ cầm phát triển, Thần Ma thánh địa Sở quốc phân đường âm thầm cũng đi ra không ít lực, cho nên lão già không lời nào để nói, còn phải mở cửa thành ra nghênh đón bọn hắn đi vào.

Trương Ngọc phong cùng lão già khách sáo vài câu, liền mang theo trăm tên thánh địa đệ tử, chậm rãi đối với đế đô Khương gia sát đem đã qua.

Một trăm danh kiếm tu tụ tập cùng một chỗ, cho dù là có ý khác chế, nhưng mà cũng có có vô hình bên trong phát ra kiếm khí tiết lộ, này tiết lộ đi ra kiếm khí hội tụ cùng một chỗ, hình thành nhất đạo cực kỳ khổng lồ kiếm khí trường kiếm, trôi nổi tại chúng thần ma đệ tử trên đỉnh đầu phương trong hư không, nhìn qua cực kỳ khí phách.

Mọi người nơi đi qua, dẫn đế đô bên trong mọi người vây xem, Thần Ma thánh địa nội tình lại một lần nữa rõ ràng hiện ra ở mọi người trước mắt.

Một trăm tên thái tử cảnh đích tuổi còn trẻ kiếm tu, như vậy tiềm lực, mười năm sau, tuyệt đối có thể diệt một quốc gia.

Sở quốc hoàng thất tên kia lão già đứng ở phía sau, xem chậm rãi đối với Khương gia giết qua đi Thần Ma thánh địa chúng đệ tử, không được lác đác thở dài, trong mắt hiện lên thương hại quang mang, lầm bầm: "nhà ai cũng không cần nhà Thần Ma thánh địa a, đây là một đám cũng chính cũng tà lưu. Mạnh a."

Này lão già nói rất đúng, Thần Ma thánh địa sở dĩ như vậy đặt tên, chính là bởi vì tại thánh địa bên trong chẳng phân biệt được Thần Ma, mọi người thân như một nhà, đây cũng là thánh địa cao tầng chủ yếu tuyên đạo ý thức, bọn hắn hy vọng cả đại lục chính ma người đều có thể đủ hòa bình ở chung. Tương lai Thần Phong đại lục, có thể không cần tái xuất hiện Thần Ma đối lập cảnh tượng.

Ngẫm lại xem, có như vậy một cái thế lực tồn tại, người đi nhà mao người ta, đối, người ta chính đạo người sẽ không quá phận ra tay đối phó người, nhưng mà người ta có ma đạo a. Ma đạo đi ra đánh người một chút, đem người đánh cho tàn phế, chính đạo lại đi ra làm yên lòng, giải thích. Cuối cùng

sống chết mặc bay.

Đến cuối cùng có hại vẫn là cùng Thần Ma thánh địa đối lập người.

Lão già lắc lắc đầu, xoay người rời đi, trong lòng âm thầm cầu nguyện, hy vọng Khương gia người không cần nhất thời xúc động cùng thánh địa người làm đứng lên.

Bên kia.

Trương Ngọc phong dẫn theo chậm rãi trăm tên thánh địa đệ tử, đi tới Khương gia trước cửa cỡ lớn quảng trường phía trên ngừng lại.

Xem phía trước kia bằng bạc đại khí Khương gia kiến trúc đàn, Trương Ngọc phong đôi mắt hít lại, nhất lữ tinh quang chợt lóe rồi biến mất, lập tức quát to: " thánh kiếm các chủng đệ tử nghe lệnh, bảy Càn Khôn phục ma đại trận, quần công kiếm trận diễn biến!"

" vâng!" Một trăm tên thánh địa đệ tử cùng kêu lên xác nhận. Lập tức vang lên chính là từng đạo liên tiếp không ngừng ra khỏi vô âm, một trăm nói bảo kiếm ra khỏi vô thanh âm hội tụ cùng một chỗ, chói tai, rung động, hiện ra hình tròn trạng âm ba. Rất nhanh đối với bốn phương tám hướng khuếch tán.

" bày trận!"

Trương Ngọc phong tay phải cầm kiếm, tay trái cầm kiếm sao, song chưởng triển khai, thân thể tự động thẳng lên trời cao, hét lớn một tiếng, phía dưới một trăm tên đệ tử bắt đầu rất nhanh hành động đứng lên, không bao lâu liền bày nổi lên một cái rung động lòng người đại trận.

" Càn Khôn phục ma trận. Bảy bảy bốn mươi chín biến!"

" kể hết diễn biến!" Trương Ngọc phong trôi nổi tại hơn mười tên cao trong hư không, một bên huy kiếm, một bên hét lớn.

" vang vang!"

" bá bá bá!"

" đặng đặng đặng!"

Phía dưới đệ tử lập tức tuân lệnh, bắt đầu diễn biến Càn Khôn phục ma trận bảy bảy bốn mươi chín loại biến hóa, bảo kiếm va chạm âm, tiếng xé gió. Còn có một trăm tên đệ tử trên mặt đất chạy băng băng giẫm đạp âm thanh, không bao lâu nơi này liền vây quanh vài trăm người, người ta tập nập.

Khương gia đại môn ầm ầm mở ra, hơn mười đạo thân ảnh đồng thời đi ra, trẻ có già có. Xem trước mắt một màn này, trợn mắt há hốc mồm. Một đám thân thể phát run, thiếu chút nữa không tề ra quần, còn tưởng rằng cừu gia tìm tới cửa diệt môn , này khí thế, thật sự có diệt môn lực.

Đội đến chứng kiến những người này chỗ lòng ngực kim sắc đoạn kiếm, bọn hắn mới biết được những người này đều là Thần Ma thánh địa đệ tử, lập tức một đám sắc mặt chua xót, không biết nên nói cái gì.

Khương gia gia chủ nguyên bản cực kỳ phẫn nộ, tưởng người nào dám can đảm đến Khương gia trước cửa nháo sự, nhưng mà nghe được cửa Khương gia người trở về bẩm báo sau, lập tức sắc mặt khó coi đứng lên, quay đầu bước đi, lưu lại một câu.

" không cần lo cho bọn hắn, coi như không thấy được, ngàn vạn lần không nên động thủ, nếu không gia quy hậu hạ!"

Khương gia gia chủ trong lòng cái kia hận a, nhưng mà có biện pháp nào? Chơi xấu da ai đều đùa giỡn bất quá Thần Ma thánh địa, kết quả này, hắn chỉ có thể nhận thức , đao rách nát răng nanh hướng trong bụng nuốt.

" oanh!"

" bang đương!"

" răng rắc!"

" bang bang phanh!"

Đột nhiên, từng đạo nổ âm thanh truyền ra, mặt đất đều ở chấn động. Khương gia kiến trúc đàn đột nhiên vỡ ra vài lỗ hồng, sụp đổ vài toà phòng ốc, Khương gia gia chủ dưới chân một cái lão đảo, thiếu chút nữa không suất chỗ ăn phân.

" Thần Ma thánh địa, các ngươi hơi quá đáng, đừng cho bọn gia chủ bất được cơ hội, nếu không nhất định thỉnh các ngươi đẹp!" Khương gia gia chủ hung tợn mắng một câu, xoay người đi vào kiến trúc đàn ở chỗ sâu trong, rõ ràng nhắm mắt làm ngơ.

" rầm rầm oanh!"

Lại là vài đạo nổ, lập tức Trương Ngọc phong thanh âm truyền khắp phạm vi vài dặm trong vòng: " thật sự là thật có lỗi, kiếm trận kiếm khí không có không chế tốt!"

"ai nha, kiếm trận ma hợp trình độ còn không được!"

"ôi yêu, thật sự là thật có lỗi, này có mấy người, cái đệ tử thất thần."

"ôi."

"huru huru!"

Không bao lâu, tiếng xé gió bắt đầu tại Khương gia trên không vang vọng, mười mấy tên Thần Ma thánh địa đệ tử ngự kiếm tại Khương gia kiến trúc đàn trên không bay loạn, như là một trận cái chiến. Đấu cơ một loại.

"oanh!" Chỉ chớp lát, sẽ có nhất danh đệ tử "Không nghĩ qua là" ngự kiếm thất bại rớt xuống dưới, đem Khương gia kiến trúc đàn trong nện ra một cái động lớn.

"oanh!" Lại là nhất danh đệ tử rơi xuống, lúc này đây là trực tiếp huy kiếm chém xuống dưới, đem bên trong phủ một loạt xanh hoá mang trăm thành phần mật.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 170: Long huynh, giúp cái chứ?

Những điều như vậy ném bom duy trì nửa canh giờ, Thần Ma thánh địa chúng đệ tử mới vừa rồi đề ý do chưa hết trạng thái trong, theo Trương Ngọc phong rời đi.

Một trăm tên Thần Ma thánh địa đệ tử chậm rãi ngự kiếm rời đi, lưu lại mười mấy tên Khương gia người trọn mắt há hốc mồm nhìn nguyên bản xanh vàng rực rỡ kiến trúc đàn bên trong như là nở hoa giống nhau xuất hiện đại lượng phá hư khu, một trận gió thổi qua, đầu hiu cảm giác tự nhiên nảy sinh.

Khương gia nghị sự đại điện bên trong, Khương gia gia chủ sắc mặt âm trầm ngồi ở thủ vị trí phía trên, Khương gia mười mấy tên trưởng lão ngồi ở phía dưới, mỗi một người sắc mặt đều thực âm trầm, không khí thực áp lực.

"Thần Ma thánh địa khinh người quá đáng!" Rốt cục có nhất danh trưởng lão nhin không được, khi trước mở miệng, đánh vỡ nơi này trầm mặc.

"đúng vậy, bắt nạt ta Khương gia không người sao? Như vậy trắng trợn, không kiêng nể gì tới cửa bắt nạt nhục, thù này tất báo!" Lại nhất danh trưởng lão mở miệng, thần sắc âm trầm.

"người ta chính là bắt nạt ta Khương gia không người, người có thể như thế nào? Xử lý Thần Ma thánh địa?" Nhất danh trưởng lão mở miệng, khuôn mặt chua xót.

"lúc này đây ta Khương gia tổn thất tối thiểu qua vạn thượng phẩm linh thạch, mất khác mấy nhà nhất lưu thực lực tại một bên như hổ rình mồi chuẩn bị cắn nuốt ta Khương gia của cái, gia chủ, nhất định phải muốn cái biện pháp, bằng không ta Khương gia uy nghiêm không tồn a!"

"đúng vậy, gia chủ, ngài nói làm sao bây giờ đi?"

Khương gia gia chủ ngồi ở trên thủ vị trí, xem phía dưới đông đảo trưởng lão kịch liệt nghị luận, chau mày, rất lâu sau, mới vừa nói nói: "đủ rồi, không cần tranh luận, Thần Ma thánh địa thế đại, chúng ta chỉ có thể tạm thời ẩn nhẫn."

"bất quá, tuy rằng chúng ta không đối phó được Thần Ma thánh địa, chẳng lẽ còn không đối phó được Trần gia sao?" Khương gia gia chủ đột nhiên cười lạnh đứng lên, trên mặt tràn đầy sương lạnh.

"gia chủ ý tứ của là?" Nhất danh trưởng lão thử tính hỏi.

"hừ!" Khương gia gia chủ hừ lạnh một tiếng, trong mắt hàn quang chợt lóe, lạnh lùng nói: "hơn một lần không thể đem Trần gia tiêu diệt, tổn thất một lần tốt cơ hội, bây giờ còn có đại lượng Trần gia phân tử xấu chạy, bọn hán không phải trốn vào lưỡng giới sơn mạch bên trong sao? Tốt, lập tức phái người tìm tòi lưỡng giới sơn mạch. Cần phải đem Trần Mậu Lăng đám người trả về, bọn gia chủ yếu làm trò Trần Dương mặt, đưa hán phụ thân tử hình!"

" làm cho nó cho ngươi quỳ xuống xưng chinh phục!" Đại hoi lang hung tợn nói.

" ta cảm thấy được ta không có thực lực này, cũng là ngươi đi, cao quý lãnh điểm đại chó săn!" Trần Dương khóe miệng giật giật, phiên cái xem thường.

Nơi này là biển lửa, kia hình rồng hỏa linh là biển lửa bá chủ. Đi cắn nuốt biển lửa tinh hoa chẳng khác nào tại cùng nó thưởng thực vật, nó có thể đồng ý mới là lạ, mất đi lại này có thể nghĩ ra được.

" hừ, chúng ta đi tìm nó thưởng lượng. Là cho nó mặt mũi, nó nha nếu không hơn đường, lão tử khẳng định lộn nó!" Đại hoi lang khinh thường nói.

" kia thật thời điểm ta ngay tại bên cạnh xem, nhìn ngươi làm sao lộn nó!" Trần Dương tựa tiểu phi tiểu nói.

" nhờ ngươi đứng đắn một chút được rồi, không cần luôn hay nói giỡn!" Đại hoi lang nghiêm trang nói, cũng không quản Trần Dương ót trên đã tràn đầy hắc tuyến , tiếp tục nói: " ngốc sẽ, lão tử đi tìm nó đảm phán, nếu nói chuyện long trong lời nói coi như xong, nếu không thể đồng ý. Ngươi hay dùng diệt hồn sư thiên phú thần thông chế nó!"

" cái kia thực là có đi chứng , hơn nữa ta không có biện pháp hoàn toàn nắm trong tay, có thể sẽ không nhảy!" Trần Dương nói.

" không có việc gì , bạn thân tin tưởng ngươi!" Đại hoi lang người lập nổi lên, vỗ vỗ Trần Dương bả vai. Lập tức há mồm phun ra Nguyệt Linh lung, đem Trần Dương bao phủ, rất nhanh hướng về biển lửa bước vào.

Không bao lâu, một người một sói đã đi tới biển lửa giáp ranh, lại chứng kiến trước mắt kia mênh mông vô bờ, không biết bao nhiêu rộng lớn biển lửa, Trần Dương cư nhiên có một loại trở về cảm giác.

" rầm .!" Thiết liên chấn động thanh âm liên tiếp không ngừng vang lên. Tại phía trước vài dặm ngoài, thân thể kia khổng lồ hình rồng hỏa linh hiển nhiên cảm giác được người lạ khí tức, bắt đầu nóng nảy đứng lên.

Nó như trước như trước kia một loại, hoàn toàn từ hỏa điểm ngưng tụ lên khổng lồ thân thể trông rất sống động, mỗi một mảnh long lân đều rõ ràng có thể thấy được.

" ngao ô!"

" rầm .!" Hình rồng rồng lửa không ngừng giãy dụa, thiết liên chớp lên. Nó phát ra từng đợt gầm rú, hình như là tại cảnh cáo người tới, này mảnh biển lửa là nó lãnh địa, bước vào người tử.

" chuẩn bị tốt, xem ta cánh tay thế. Chia hai cây đầu ngón tay, chính là thành công, toàn bộ chia đến chính là thất bại."

" chờ một chút, ngươi trước nhìn xem của ngươi móng vuốt có thể hay không tách ra nói sau!" Trần Dương Vô Tình đem đại hoi lang đánh gãy.

" được rồi, đến lúc đó trực tiếp rống to!" Đại hoi lang ngượng ngừng cười, trực tiếp ở trên hư không bên trong giẫm chân tại chỗ, hướng về hỏa linh đi đến.

Trần Dương còn lại là đứng ở biển lửa giáp ranh, dưới chân từ hỏa điểm hình thành nước biển không ngừng quay cuồng , vuốt bờ biển, giống như dung nham một loại, bắn lên từng đợt sóng nhiệt.

" ngao ô!" Đại hoi lang ngửa mặt lên trời một trận sói tru, rất có vài phần uy vũ cuồng bá khí, thân thể bốc cháy lên, như là một đoàn hỏa điểm một loại, đập hư không chạy băng băng đứng lên, hướng về hỏa linh phóng đi.

" rống!"

Hỏa linh đã có chính mình ý thức, nhìn thấy này năm lần bảy lượt tới nơi này lợi dụng tử cầu lại tới nữa, lập tức nổi giận, nửa người trên mạnh mẽ đứng thẳng đứng lên, đầu nâng cao cao , ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ.

Hỏa linh một đôi tròng mắt huyết hồng, không hề cảm tình nhìn vọt tới đại hoi lang, miệng rộng khê nhếch, tùy thời chuẩn bị công kích.

" dừng lại!" Đại hoi lang hét lớn, lập tức đứng ở hỏa linh một dặm ở ngoài, giọng cao nói: " Long huynh, giúp cái chứ, tiểu đệ ta ngày gần đây bị nghiêm trọng bị thương, thương tới bốn nguyên, riêng tới đây, muốn mượn Long huynh một ít bốn nguyên hỏa điểm chữa thương, không biết Long huynh có không châm chước một phần?"

" quả nhiên không ngoài sở liệu của ta!" Xa xa, Trần Dương thần tình bất đắc dĩ.

Đại hoi lang tới nơi này, bỏ qua là đánh lửa linh bốn nguyên hỏa điểm chủ ý, cùng nơi này biển lửa tinh hoa không có nửa mao tiền quan hệ, nơi này hỏa thuộc tính năng lượng cực kỳ pha tạp, hấp thu sau còn muốn tiêu phí đại lượng thời gian luyện hóa, chỗ nào có hỏa linh tự thân kia tinh thuần hỏa điểm lực tốt đâu?

Này tử cầu lại là ôm đến cướp giật bất lương ý tưởng a.

" rống!" Hỏa linh căn bản là nghe không hiểu đại hoi lang đang nói cái gì, tuy rằng nó đã có chính mình ý thức, nhưng là chính là bản năng nhận thiện ác

mà thôi, có thể nào tinh thông tiếng người? Cho nên lập tức tê rống đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

hương 171: Tiểu tử, động thủ!

"sao , cho ngươi mặt mũi phải không, lão tử ăn nói khép nép tới tìm ngươi thương lượng, ngươi mắng chửi người làm gì?"

Thực là ai ngờ, đại hôi lang cư nhiên tự động lý giải, như là nói một mình một loại, người lập nổi lên, nghe rằng tròn mắt mắt to.

Xa xa, Trần Dương nhấc tay đầu hàng, hoàn toàn bại cho đại hôi lang, người này cũng không phải là một loại có thể xả, nếu là hòa linh có thể nghe hiểu đại hôi lang nói lời, chỉ sợ muốn chọc giận khóc đi? Lại này làm sao như vậy có thể xả?

Người ta hòa linh chẳng qua là bản năng gầm rú một tiếng, lại này có thể xả đến hòa linh đang mắng, chửi người, nếu hòa linh động thủ trong lời nói, đại chó săn không phải thành oan uổng người ta muốn tiêu diệt nó cả nhà?

"rống!" Hòa linh giờ phút này cũng có chút buồn bực, trong lòng suy nghĩ này ngốc mủ đang làm cái gì? Há mồm lại gầm rú một tiếng.

"呸!" Đại hôi lang khinh trá một tiếng, quát to: "ngươi cư nhiên còn mắng? Hào hảo tốt, xem ra lão tử cùng ngươi này nghiệt súc là không có tiếng nói chung"

"rống!"

"ngao ô!"

Ai biết đại hôi lang nói còn chưa nói hoàn, hòa kinh kia đã hoàn toàn không kiên nhẫn , rống to vài tiếng, đánh gãy đại hôi lang nói một mình.

"sao , so với ai khác kêu thanh âm đại sao? Lão tử phụng bồi!" Đại hôi lang khó thở bại hoại.

"ngao ô!"

"ngao ô!"

"ngao ô ô ô ô ô." Đại hôi lang người lập nổi lên, mạnh mẽ nhất hấp khí, ngực. Vây lập tức tăng vọt, lập tức há mồm liền gầm rú lên, cuối cùng cư nhiên còn một cái âm rung.

"rống!" Hòa linh cũng ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ.

Cho nên, ngay sau đó, Trần Dương thấy được một màn kỳ cảnh.

Này mảnh biển lửa bá chủ, dài chừng trăm trượng hình rồng hòa linh nửa người trên đứng lên đến, đầu tại hơn mười trượng cao hư không chi nhận, cùng người lập nổi lên còn không có nó móng vuốt đại đại hôi lang lẫn nhau gầm rú đứng lên, giống như là đang mắng, chửi cái giống nhau, người kêu một tiếng, ta gọi hai tiếng, người kêu vang dội, ta gọi càng to.

Đại hôi lang đất yết hầu kêu to. Đến cuối cùng tiếng kêu đều khàn khàn , còn tại kêu.

Hòa kinh kia cũng dừng cảm, giống như cảm giác như vậy đặc biệt thích thú, không ngừng gầm rú. Trần Dương có thể rõ ràng chứng kiến hòa linh trong mắt cư nhiên hiện lên một tia nói không rõ sở giáo hoạt chỉ sắc.

Trần Dương đứng ở bờ biển, xem trước mắt hết thấy, khoe miệng hung hăng run rẩy đứng lên, hận không thể một đầu đâm chết ở trong này.

"oanh!"

Không biết là không phải ngoạn nị , hòa kinh kia đột nhiên há mồm phun ra nhất đạo quả cầu lửa, gào thét hướng về đại hôi lang đánh tới, lửa này điểm bên trong ẩn chứa cực kỳ cường đại năng lượng, nếu là nện trong nhất định trọng thương.

" sao , ngươi này nghiệt súc, cứ nhiên đánh lên!" Đại hoi lang dọa một cái giật mình. Yết hầu khàn khàn quát to một tiếng, chợt lóe thân tránh né đã qua.

" oanh!"

" oanh!"

" rầm rầm oanh!"

Hỏa linh há mồm không gián đoạn phun ra từng đạo quả cầu lửa, như là hàng loạt đạn một loại, đại hoi lang lập tức chật vật chạy trốn, hết lớn: " tiêu tử. Động thủ!"

Thực là ai biết, đã qua một lúc sau cứ nhiên không có động tĩnh gì, đại hoi lang bót thì giờ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đến Trần Dương thân tình xin lỗi kêu to: " không nhảy !"

" ta dựa vào, sớm không mất linh, vẫn không mất linh, cố tình sau đó không nhảy. Lão tử bị ngươi hại chết !" Đại hoi lang mắng to, không ngừng tránh né hỏa linh khỏi xương công kích.

" nghiệt súc, ngươi đem ngươi ông nội chọc giận!" Đại hoi lang hung tợn mắng một câu, như là một đầu điên ngu một loại, đập hư không, cả người tức giận đối với hỏa linh đánh tới.

" oanh!" Liên tục đâm toái ba đạo quả cầu lửa. Đại hoi lang một đầu đánh vào hỏa linh trên cổ, chỉ thấy được hỏa linh thân thể run lên, nguyên bản chuẩn bị nhổ ra quả cầu lửa bị đại hoi lang như vậy va chạm, sinh sôi lại cấp nuốt trở vào, sắc mặt biến vô cùng khó coi.

" oanh!" Đại hoi lang trong lòng chưa hết giận. Lại là hung hăng va chạm, hỏa linh lập tức ngửa mặt ngã quỵ đi xuống, hung hăng nện ở biển lửa bên trong, bắn lên đầy trời dung nham tương, biển lửa bốc lên.

" hảo hán kiên cường mất thiếu sót, lão tử hôm nay trạng thái không tốt, hôm nào tái chiến!" Đại hoi lang quát to một tiếng, xoay người bỏ chạy.

" rống!"

Sau một lát, hỏa linh theo biển lửa bên trong chen đi ra, giống như giao long nổi trên mặt nước, thân thể hướng về trời cao phóng đi, nhất thời kia trăm trượng không lồ thân thể theo biển lửa bên trong lộ đi ra, mỗi một mảnh vảy đều hoa văn rõ ràng, nhìn một cái không sót gì, kia trường diện, cực độ rung động.

" ba!" Hỏa linh thân thể nhảy đến giữa không trung, lập tức đến đây một cái thần long bá vĩ, đem đại hoi lang đánh bay đi ra ngoài, lại đây nhất chiêu giao long hí thủy, thân thể cao lớn tiến vào biển lửa bên trong.

Sau một lát tại trăm mét ngoài chen đi ra, đem bay ra đi đại hoi lang tiếp được, lập tức dùng so thường nhân đuôi còn thô cái đuôi tối mạt mang đem đại hoi lang cuốn lấy, mạnh mẽ giảo nhanh, đại hoi lang nháy mắt bị giảo mất trọn trắng.

" thương!"

Nhất đạo chói tai kim chúc âm thanh triệt nổi lên, giống như tuyết thể phong mang ra khỏi vỏ, Trần Dương ngự kiếm vọt lại đây, Vô Tình kiếm pháp toàn lực thi triển mà ra, hóa thành nhất đạo trăm mét không lồ kiếm quang, hung hăng đối với hỏa linh phần eo chém tới.

Một kiếm này, có thể nói phải Trần Dương sống lại tới nay, xuất ra đứng đầu một kiếm, khủng bố kiếm ý tàn sát bừa bãi, đem này mảnh biển lửa đều chân quay cuồng đứng lên, khí thế cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

Hỏa kinh kia giống như cũng cảm giác được uy hiếp, lập tức quay đầu đến, liên tục phun ra hơn mười quả cầu lửa, chuẩn bị đem Trần Dương công kích tá rớt.

" phốc phốc phốc phốc."

Ai ngờ, Trần Dương một kiếm này quá mức kinh diễm, liên tục đem hơn mười quả cầu lửa đánh tan, như trước tốc độ không giảm, hung hăng trăm ở tại hỏa kinh kia phần eo, nơi đó, là nó nhất yếu ớt địa phương.

" rống!" Hỏa linh ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, phần eo bị chém ra một vài thước sâu sắc miệng vết thương, nó đau cả người run rẩy, cái đuôi không tự giác buông ra, đại hoi lang lập tức thừa cơ chạy thoát, đại khẩu thở hắt ra.

" diệt hồn!"

Hỏa linh đau mất đi lý trí, muốn xông lên đem một người một sói xé nát, ai biết nhất đạo tang thương, trống rỗng, hư vô mờ mịt thanh âm vang lên, giống như vượt qua một chút cũng không có cố thời không theo kia xa xôi viễn cổ mặt đất truyền đến một loại.

Đạo này thanh âm vang lên sau, nhất đạo lực lượng thần bí lập tức khuếch tán tách ra, đại hoi lang đứng mũi chịu sào, lập tức đảo xem thường, miệng sùi bọt mép, thân thể run rẩy đối với biển lửa ngã xuống.

Mà hỏa kinh kia tức thì bị kinh hách cả người run rẩy, hơn nữa trở nên vô cùng suy yếu, một đôi đũa như máu đôi mắt nguyên bản vô cùng chói mắt, giờ phút này lại hoàn toàn âm đạm rồi xuống dưới, không hề sáng bóng.

"tiểu tử, mau dừng lại!" Đại hoi lang suy yếu kêu lên.

Trần Dương đôi mắt đã hoàn toàn nước son hắc, không hề phản ứng, thẳng đến đại hoi lang nện tiến biển lửa bên trong, hắn mới hồi phục tinh thần lại, kia lực lượng thần bí tiêu thất, hắn cảm giác trong cơ thể diệt hồn sư bốn nguyên hóa thành nguyên đan giống như lại lớn mạnh một chút, nhưng mà hắn thân mình lại phờ phạc đứng lên, sắc mặt tái nhợt.

"sao, lão tử cư nhiên đã quên này thủ đoạn đối với ta cũng có hiệu!" Đại hoi lang đảo xem thường theo biển lửa bên trong lao tới, sắc mặt khó coi nặng.

Trần Dương sắc mặt cũng có chút bất đắc dĩ, hắn trước kia cư nhiên cũng không nghĩ vậy một chút.

"nhANH, NHANH, thừa dịp này nghiệt súc còn không có phản ứng lại đây, đoạt nó bốn nguyên hỏa chủng!" Đại hoi lang kêu to, như là đánh gà huyết một loại, hai mắt tỏa ánh sáng đối với hỏa linh phóng đi.

"phốc xuy!" Đại hoi lang trực tiếp vọt tới hỏa linh thất tắc chỗ, móng vuốt hung hăng sáp đi vào, túm ra một đoàn bàn tay lớn nhỏ trắng tuyền sắc hỏa diễm. Bởi vì hỏa linh thân thể là hỏa diễm ngưng tụ mà thành, kia miệng vết thương tại nháy mắt liền biến mất không thấy, một lần nữa bị hỏa diễm bao trùm.

Hỏa linh trí mạng chỗ cũng thất tắc, chẳng qua lửa này linh quá lớn, nó thất tắc là ở bảy mươi thước chỗ.

"đi!" Đại hoi lang kêu to, cất bước bỏ chạy, Trần Dương lập tức ngự kiếm đuổi kịp.

"rống!"

Không bao lâu, biển lửa ở chỗ sâu trong truyền đến hỏa linh phản nộ rống lên một tiếng, nó bốn nguyên hỏa chủng mất đi rất nhiều, còn như vậy đi xuống, nó sớm muộn gì cũng bị đại hoi lang vét sạch, một khi bốn nguyên hỏa diễm hạ thấp trình độ nhất định, nó sẽ trực tiếp hồng mất, hóa thành rất bốn nguyên hỏa diễm, này rất nhiều năm cố gắng tu luyện, toàn bộ hóa thành xem qua mây khói.

Lúc này đây, Trần Dương thi triển diệt hồn sư thiên phú thần thông thời gian quá ngắn, cho nên không có ảnh hưởng đến này mảnh không gian bên trong phong ấn thiên ma linh thi, cho nên cũng không có kinh động Thần Ma thánh địa cao tầng, giống như, hét thây đều không có phát sinh qua, chỉ còn lại có hỏa linh tiếng rống giận dữ tại đây mảnh thế giới dưới lòng đất quanh quẩn.

Một người một sói trở lại này thông đạo ở giữa bộ vị ngừng lại, đại hoi lang trực tiếp khoanh chân ngồi dưới đất, chuẩn bị cắn nuốt theo hỏa linh cướp lấy tới bốn nguyên hỏa chủng, mà Trần Dương còn lại là đứng ở một bên, chuẩn bị cấp đại hoi lang hộ pháp.

"tê lạp!" Đại hoi lang đem liệt diễm hỏa chủng phân tách thành hai luồng, một đoàn chiếm cứ cửu thành, một đoàn chiếm cứ nhất thành, đem chiếm cứ nhất thành lượng hỏa đoàn vứt cho Trần Dương, sau đó liền đem còn lại hỏa diễm nuốt rớt, bắt đầu luyện hóa đứng lên.

Không cần coi khinh này liệt diễm hỏa chủng, này nhất thành lượng nếu là toàn bộ hoà tan mờ, rất có thể chính là một mảnh biển lửa, Trần Dương không nhất định có thể hoàn toàn luyện hóa rớt, đến lúc đó muốn làm không tốt còn muốn lớn hơn hoi lang hỗ trợ.

Lấy ra một cái bình ngọc, đem hỏa diễm phong ở trong đó, dụng thần thức bao vây, Trần Dương liền đứng ở xa xa luyện kiếm, mà đại hoi lang tắc tiến vào chiều sâu luyện hóa hỏa diễm bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 172: Đột phá, thai tức cảnh cửu trọng thiên

Thời gian, như nước chảy giống tại đầu ngón tay lướt qua, trong chớp mắt liền đã qua nửa tháng thời gian.

Tại bảy ngày trước kia, đại hoi lang liền theo ngủ say bên trong tỉnh lại, hỏa kinh kia bốn mạng hỏa chủng đã bị nó luyện hóa, hơn nữa bởi vì hơn một lần bị thương hơn nữa tiêu hao quá lớn, lúc này đây nó đem hỏa chủng bên trong hỏa diễm lực đều hấp thu, không chỉ có thương thể khôi phục, hơn nữa tự

thân lại cao hơn một cái bậc thang, đạt tới tứ giai lĩnh thú chi cảnh.

Vừa mới đột phá lúc, đại hội lang Vương Bá khí sùng lâu, cả người tràn ngập trời hỏa diễm, lửa kia diễm uy lực đã sắp vượt qua biển lửa ở chỗ sâu trong hỏa diễm lực, đốt Trần Dương không thể không lui về phía sau, lui về phía sau, lại lui về phía sau, thẳng đến thi triển mở bắt diệt kim thân hơn nửa thối lui đến trăm mét ngoài, mới vừa rồi không thể ảnh hưởng.

Rất cực đột phá tới tứ giai chi cảnh, đại hội lang kích động sắp khóc, quý biết nó vì hôm nay cắn nuốt bao nhiêu bốn nguyên hỏa chủng, hơn nữa nó thần thú chi khu, hiện tại có thể xem như danh xứng với thực thần thú, tại Thần Ma thánh địa bên trong đều có thể đi ngang, chỉ cần Thủ tịch trưởng lão cấp bậc đã ngoài tồn tại không ra tay trong lời nói.

Mà ở đại hội lang sau khi đột phá, không ngừng luyện kiếm Trần Dương cũng ngừng lại, tại đại hội lang trợ giúp dưới, cắn nuốt kia còn lại bốn nguyên hỏa chủng, sau đó bắt đầu luyện hóa, ngủ say quá trình.

Có lần đầu tiên cắn nuốt hỏa diễm trải qua, Trần Dương rõ ràng so phía trên thứ yếu có vẻ thành thạo đứng lên, trừ bỏ vừa mới bắt đầu thống khổ ở ngoài, sau liền chậm rãi khôi phục bình tĩnh, bắt đầu chiều sâu luyện hóa bên trong.

Này nhất luyện hóa, đó là bảy ngày thời gian, đại hội lang vô cùng buồn chán, thực là lại không dám rời đi, chỉ có thể tứ ngã chổng vó nằm trên mặt đất, thỉnh thoảng đổi một cái tư thế, nhàn nhàn nổi điên.

Ở giữa bắt được luyện khí động bên trong đặc hữu một loại hỏa diễm sinh vật, tương tự ở sâu lòng đường như đông tây, tên là hỏa diễm tâm, không ngừng đùa nghịch, cuối cùng rõ ràng tróc đến đây mấy chục chiếc, chia làm hai đội, tại nó thần thú lạm dụng uy quyền dưới, giống như quân đội một loại. Cho nhau công kích.

Đại hội lang thỉnh thoảng cười lớn một tiếng, chia sau móng vuốt cong cong bụng của mình, thoải mái nheo lại ánh mắt.

Cuối cùng đại hội lang ngoạn hỏa diễm tâm ngoạn một hồi, thật sự không biết làm gì. Rõ ràng nửa tựa vào trên vách tường, xem Trần Dương tu luyện, không ngừng sách sách ra tiếng.

"sách sách, như vậy tình thế xem trong lời nói, tiểu tử này lớn lên cũng không lại thôi, tuy rằng so lão tử kém một chút như thế điểm, nhưng là được cho người khuôn người dạng."

"chính là có điểm gây, xem ra về sau thỉnh nhiều luyện luyện."

"không nhỏ, nên tìm cái người vợ, xem ra lão tử nắm chắc thời gian cho hán xem xét xem xét."

"ông!"

Ngay tại đại hội lang thần thần cần nhân nói một mình thời điểm. Nhất đạo âm rung truyền ra, nguyên bản khoanh chân ngồi dưới đất Trần Dương, thân thể đột nhiên chấn động, thanh tú bên trong lộ ra một ít thành thực khuôn mặt trên hiện lên một tia vẻ thống khổ.

"ong ong ông!"

Lập tức, liên tục ba đạo âm rung phát ra. Trần Dương thân thể liên tục run rẩy ba lượt, lúc này hán mảy đã mặt nhăn tới cùng nhau.

"tạch!" Đại hội lang mạnh mẽ đứng lên, duỗi thẳng cổ nhìn chăm chăm Trần Dương, một đôi lang mắt bên trong hào quang vụt sáng vụt sáng, không biết suy nghĩ cái gì.

"bá!"

Đột nhiên, này nóng bức luyện khí động bên trong đột nhiên tạc nhắc nhắc đạo lãnh điện, cực độ khiếp người. Nguyên bản nhắm chặt hai mắt Trần Dương mạnh mẽ mở hai mắt, trong suốt đôi mắt cực kỳ thâm thúy, tinh quang bắn ra bốn phía.

"rào rào!" Cùng lúc đó, một cỗ so chỉ lúc trước cường thịnh mấy lần khí tức theo thân thể hán phía trên bùng nổ tách ra, hiện ra hình tròn trạng hướng về bốn phương tám hướng phóng đi, bị hỏa diễm chích nướng ngàn vạn năm Hỏa Diễm sơn vách tường. Đều rơi xuống tiếp theo một ít màu đen khô thạch.

Luyện khí động một đoạn này cát bay đá chạy.

Trần Dương vươn người đứng dậy, mạnh mẽ mở ra song chương, thân thể của hán trên khí tức bắt đầu cấp tốc kéo lên.

Thai tức cảnh lực trọng thiên,

Thai tức cảnh thất trọng thiên, thai tức cảnh bát trọng thiên.

Thai tức cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong!

Cuối cùng, Trần Dương trên thân thể khí tức duy trì ở tại thai tức cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong phía trên, kia cường đại linh áp khiến đại hội lang đều có một ít ghé mắt, thầm nghĩ trong lòng tiểu tử này thật là một đại biến. Thái, rõ ràng tu vi còn không có đạt tới tụ linh cảnh, khí tức trên thân cũng đã không bố như thế.

"tê!" Trần Dương há mồm thật sâu hút một ngụm nóng rực không khí, trong cơ thể thăng linh bí quyết công pháp rất nhanh vận chuyển, không ngừng áp súc nguyên đan trong linh lực, qua muôn ngàn thử thách, rốt cục tại nửa canh giờ sau, đem tu vi cùng cố tại thai tức cảnh cứu trọng thiên phía trên.

Nội thị một phen thân thể của chính mình, cảm giác căn cơ cực kỳ vững chắc, linh lực hùng hồn, sắc, Trần Dương mới vừa rồi vừa lòng cười.

"Xuy lạp!"

Chìa tay phải, một đoàn bạch trong suốt tử hỏa điểm trống rỗng xuất hiện, linh hoạt nhảy lên, tản ra khùng bỏ độ nóng, khiến chung quanh hỏa điểm tự giác tránh lui, phê linh tử hỏa uy lực so chi trước kia tối thiểu mạnh hơn thịnh gấp đôi có thừa.

"không sai, lão tử chính là thưởng thức người điểm này, không tự cao tự mãn, thời khắc tỉnh lại!" Đại hoi lang cười hắc hắc, khó được tán thưởng nhắc Trần Dương đến.

"trở về đã hơn nửa tháng, chúng ta nên đi ra ngoài." Trần Dương mỉm cười, khi trước hướng về bên ngoài đi đến, đại hôi lang lập tức đuổi kịp.

Vừa đi, Trần Dương một bên tự hỏi, hiện giờ khoảng cách số mệnh trong đã định trước tử vong mười tám tuổi, còn có hai ba nguyệt thời gian, mà tu vi của hắn đã đạt tới thái cực cảnh cửu trọng thiên, kém một bước, liền có thể vượt qua đạo này khảm.

Nhưng mà theo dĩ vãng kinh nghiệm đến xem, trở thành diệt hồn sư sau, hoặc là nước chảy thành sông tu vì tăng vọt, hoặc là tạp tại một cái bình cảnh trên có thể tạp trên thật lâu, tại ngưng thần cảnh tạp hơn nửa năm, không biết lúc này đây sẽ tạp bao lâu.

Còn có nhiều nhất ba tháng thời gian, nghĩ đến đây, Trần Dương trong lòng liền thập phần trầm trọng.

Kia mười tám tuổi số mệnh, tựa như một viên bom giống nhau chôn ở trong cơ thể hắn, tuy rằng không xác định có phải hay không khóa ách hỏa bom, nhưng mà dù sao tồn tại uy hiếp, Trần Dương không thể không cứng thần kinh, gia tăng tu luyện.

Nếu là trước kia, chết cũng chết, Trần Dương sẽ không quá nhiều ở hồ, hết thấy thuận theo tự nhiên, nhưng mà hiện tại không được.

Hiện tại, hấn có gia, có người nhà, những thứ này đều là hấn vương bận, Trần Mậu Lăng cùng Trần Vũ Hân đảm người sinh tử chưa biết, Trần Dương hiện tại là bọn hấn hy vọng duy nhất, hấn có thể nào không cố gắng tu luyện?

Trong lúc nhất thời, Trần Dương nện bước có chút trầm trọng, đại hô lang tựa hồ cũng cảm nhận được dị thường của hắn, không nói được một lời theo ở phía sau.

✱ ✱

Luyện khí đỉnh núi, cấp thấp đệ tử ở lại khu.

Nơi này, hiện tại đã là đông đảo luyện khí các đệ tử tụ tập, không phải bởi vì nơi này điều kiện tốt, mà là bởi vì huynh đệ mình trung tâm ở trong này.

Huỳnh đệ minh thành lập có một nguyệt , này một tháng qua phát triển thập phần thuận lợi, dù sao cũng là xây dựng tại luyện khí các bên trong, luyện khí các cao tầng nhạc thấy này thành không đáng can dự, hơn nữa thành viên đại bộ phận đều là luyện khí các đệ tử. Cho nên mọi người ở chung thập phần hòa hợp.

Tại Lưu Long này Phó bang chủ quy hoạch xuống, mỗi một mọi người tại đầu vào đây tu luyện, huynh đệ mình này đại máy móc đã ở có quy luật vận chuyển, không thể không nói Lưu Long chứng thật là phương diện này nhân tài. Các mặt muốn thập phần chu đáo, có thể nói khéo léo.

Trương Ngọc phong, Phùng Tiểu Huyền hai người này cơ hồ là mỗi ngày bớt thì giờ sẽ nhìn xem, nhất thị bởi vì này hai người hiện tại tại huynh đệ mình đảm nhiệm khách khanh chức vụ, thứ hai cũng muốn nhìn một chút Trần Dương tiểu tử này đến tột cùng thế nào .

Trần Dương trọng thương sắp chết tin tức, Phùng Tiểu Huyền là mấy ngày trước mới thu được , Cuồng Chiến vẫn đều ở man nàng, nếu không phải nàng phát hiện Trương Ngọc phong gần nhất có điều, không thể biết tin tức này.

Được đến tin tức này sau, Phùng Tiểu Huyền đương trường liền nổi giận. Dưới sự giận dữ muốn đi để đô Khương gia tìm về bãi thay Trần Dương báo thù, lại bị Cuồng Chiến ngăn cản, Thần Ma thánh địa làm ra phản kích cũng nói cho nàng, vị này tiếng tăm lừng lẫy trấn ma điện ma nữ Huyền Huyền mới vừa rồi nhả ha lửa giận trong lòng.

Trong lòng một mực nghĩ, nhất định phải tìm một cơ hội đi giáo huấn một chút Khương gia người. Tốt gọi bọn hắn biết nhầm vào Trần Dương kết cục.

Bởi vì Hàn Lỗi một lần nữa gia nhập thối thể các, thối thể các đệ tử bên trong thế lực bắt đầu âm thầm đến đây một lần đại tẩy bài, cho nên gần nhất Cao Lập Đồng đều ở bận việc đối phó Hàn Lỗi, nhưng không có thời gian đến luyện khí các .

Mà Vương Cường đã ở mấy ngày trước trở về, đợi đến biết được Trần Dương chuyện tình sau, lập tức hối hận kêu to, đương trường liền cho chính mình một dao. Nếu không phải lúc ấy Trương Ngọc phong cùng Lưu Long bọn người ở đây, đúng lúc ngăn lại, chỉ sợ này nhĩ hàng muốn đi đòi nhà ma .

Chỉ cho dù như thế, hẳn kia một đao cũng trăm chính mình trong thương nằm trên giường, nói vậy không có cái mười ngày nửa tháng, là rất .

Lưu Long đám người đem Vương Cường sở tác sở vì xem tại trong mắt. Trong lòng phi thường bội phục, đây mới là thực huynh đệ a.

Nhưng mà Vương Cường nhưng trong lòng thập phần hối hận, nếu không phải bởi vì hắn muốn về nhà, nếu không phải bởi vì hắn vội và trở về xem cha của mình, đương ca tự cũng không đi theo hắn cùng nhau trở về. Cũng sẽ không bị này đại nạn, hắn chính là đầu sỏ gây nên, hắn không chết sao được? Hắn đã không mặt mũi tái kiến đương ca.

Mà bay thiên Tiểu ma nữ gần nhất này hơn nửa tháng nhưng vẫn không có tin tức, cũng không lại đến qua nơi này, nghe nói là bị lão lăng bắt lấy đóng đứng lên, cường chế năng tu luyện, không đem tu vi tăng lên tới tụ linh cảnh không để cho đi ra.

Nói tóm lại, hiện tại luyện khí các thế một mảnh tốt, tin tưởng nếu không bao lâu, liền có thể tập hợp lại, cùng với hắn vài phần các một trận chiến.

Huynh đệ mình phát triển xu thế cũng tốt lắm, tại cao tầng cố ý dẫn đường xuống, hơn nữa Hàn Lỗi cái kia coi tiền như rác dâng lên hơn một vạn khối thượng phẩm linh thạch, huynh đệ mình giờ phút này chính tỏa sáng ra một cỗ bùng bùng sinh cơ.

Bất quá lúc này, đang có mấy người ngự kiếm hướng về luyện khí phong bay tới, không bao lâu sau đi tới huynh đệ mình tổng bộ ngoài cửa lớn, không nói hai lời, trong đó một người huy kiếm đem đại môn chém thành hai nửa.

"ầm vang" tiếng vang triệt, bụi mù đầy trời.

Giờ phút này Lưu Long đang trong đại sảnh cùng vài tên huynh đệ mình thân xương nghị sự, ngoài cửa động tĩnh trước tiên kinh động hắn, khi trước hướng về ngoài cửa phóng đi, phía sau mấy người cũng mau tốc đi theo.

Không bao lâu, huynh đệ mình trước đại môn liền tụ tập mười mấy tên luyện khí các đệ tử, một đám trợn mắt nhìn, xem trước mắt này ba gã khách không mời mà đến, mỗi một mặt người trên đều tràn đầy sắc mặt giận dữ.

"xin hỏi ba người sư huynh, tới đây ý gì?" Lưu Long dù sao cũng là huynh đệ mình hiện tại việc chính người, tại không rõ ràng trạng huống tình huống xuống, không được hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể mở miệng hỏi.

"ngươi là Trần Dương?" Lúc trước xuất kiếm tên kia thanh niên tà suy nghĩ nhìn thoáng qua Lưu Long, khinh thường nói.

Mà mặt khác hai người còn lại là ngẩng đầu nhìn thiên, căn bản là không nhìn trước mắt luyện khí các chúng đệ tử, thỉnh nhiều hung hăng càn quấy sẽ có nhiều hung hăng càn quấy.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Minh chủ đến

Nhìn thấy ba người thần sắc, Lưu Long trong lòng đó là trầm xuống, biết được ba người này tất nhiên là tới người không tốt, nhưng mà hắn lại không thể thất lễ, chỉ có thể cố nén cư trú trong lòng con tức, mở miệng nói: "không phải, tại hạ phải"

"nếu không phải Trần Dương, ngươi ở trong này phế nói cái gì? Trần Dương đâu, khiến Trần Dương lăn ra đây!" Kia thanh niên trực tiếp đem Lưu Long lời nói đánh gãy, cực độ hung hăng càn quấy nói.

Nói xong còn phất phất tay trong trường kiếm, nhìn thoáng qua biến thành đồng đồ nát đại môn, khinh thường lắc đầu.

Nghe nói thanh niên lời ấy, chung quanh luyện khí các đệ tử một đám đều trong lòng tức giận, căm tức ba người, hận không thể ra tay đem ba người ra sức đánh một chút.

Lưu Long là bọn hắn việc chính người, thông qua này một tháng cố gắng, Lưu Long đã được đến mọi người cho phép, mặc kệ tu vi của hắn thế nào, tại cách đối nhân xử thế còn có kinh doanh bang phái phương diện này, hắn chứng thật là có đại tài.

Mà Trần Dương lại bọn hắn thần tượng, là huynh đệ mình tinh thần đứng đầu, không có Trần Dương sẽ không có huynh đệ mình, người tới hé ra khẩu đã đem huynh đệ mình hai cái lão Đại mắng một chút, những người này trong lòng như thế nào không hòa?

Lưu Long đôi mắt híp lại, nhất lữ hàn ý chợt lóe rồi biến mất, lập tức phất phất tay, ý bảo các vị đệ tử không cần xúc động, trầm giọng nói: "Trần sư đệ

đang bế quan, có chuyện gì, có thể nói với ta."

"nói cho người? Người tính toán cái gì vậy? Trần Dương cái loại này dựa vào quan hệ cấp cao gia hỏa, ta ta đều không để vào mắt, huống chi người tiểu tử này!" Kia thanh niên cười lạnh một tiếng, ngạo mạn nói.

"làm sao? Trần Dương chẳng lẽ là sợ? Không dám đi ra rồi?" Kia thanh niên đôi mắt vừa chuyển, cười nhạo nói, thần tình khinh thường ý cười.

"liền như vậy điểm đám lượng, còn dám sáng lập thế lực? Thật sự là buồn cười!"

Lưu Long vẫn đứng tại một bên không nói được một lời, giờ phút này trong lòng hắn mới vừa rồi hiểu biết cái đại khái, chỉ sợ những người này là hướng về phía huynh đệ mình tới, hơn nữa chủ yếu mục tiêu chính là Trần Dương, nhưng mà Trần Dương bị thương, trước mắt đang tu luyện dưỡng thương. Làm sao đi ra?

Ba người này như thể liễu lĩnh, Lưu Long trong lòng con tức cũng thẳng lên, lạnh lùng nói: "ta nói, Trần sư đệ đang bế quan. Ba người nếu là vô sự trong lời nói, xin mời trả lời đi, không tiễn!"

"nơi này là luyện khí các, không chào đón các người, mời các người rời đi!"

"khẩn trương rút đi, nơi này không chào đón các người!"

"không nên tam điều chó điên, chạy tới luyện khí các loạn cắn người."

"khẩn trương rút đi!"

Lưu Long đang nói rơi xuống, sớm đã ghen trần lòng lửa giận chúng đệ tử nhóm bắt đầu kêu gào đứng lên, một đám thần tình phần nộ.

"hừ!" Tên kia thanh niên hừ lạnh một tiếng, sắc mặt có chút nhục nhã. Dày đặc nói: "nói tiếng không bằng gặp mặt, đã sớm nghe nói luyện khí các đều là một đám bùn lầy đồ không hơn tường nhuyễn trứng, hôm nay vừa thấy, quả thế, một đám rùa đen rút đầu!"

"hắn sao. Người nói cái gì?"

"cầu đông tây, các người khinh người quá đáng, khi dễ người cư nhiên đều khi dễ tới cửa!"

"hôm nay cho dù chết, ta cũng muốn với các người hợp lại liễu mạng!"

Huynh đệ mình chúng đệ tử phần nộ rống to, một đám kích động muốn đi lên động thủ, Lưu Long hét lớn một tiếng, ngăn cấm bọn hắn. Lập tức trước đạp một bước, đứng ở chúng đệ tử phía trước, lạnh lùng nói: "các hạ lập đi lập lại nhiều lần nhục nhã, chẳng lẽ là bắt nạt ta luyện khí các không người hay sao?"

"hừ, liền các người bọn này phế vật, căn bản là không để tại ta trong mắt. Cái kia Trần Dương, còn miễn cưỡng đủ xem, nhưng là muốn thử qua về sau mới biết được." Kia thanh niên liễu lĩnh nói.

"theo chân bọn họ phế nói cái gì? Tốc chiến tốc thắng!" Nhưng vào lúc này, mặt khác nhất danh thanh niên mở miệng, mặt của hắn băng có chút tái nhợt. Nhưng mà một đôi tròng mắt bên trong lại tràn đầy băng hàn chi sắc.

"vâng!"

Xem chừng kia sắc mặt tái nhợt thanh niên địa vị không thấp, lúc trước một mực kêu gào thanh niên cung kính gật gật đầu, lập tức quát to: "ta lập lại lần nữa, khiến Trần Dương đi ra, nếu không ta hủy đi các người huynh đệ mình!"

"nói không biết ngược!" Lưu Long hoàn toàn nổi giận, hét lớn một tiếng, triển khai thân hình hướng về kia thanh niên phóng đi.

"không lượng sức mình!" Kia thanh niên cười lạnh một tiếng, đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, cười dài nhìn hướng tới được Lưu Long, một đôi tròng mắt bên trong tràn đầy hài hước chi sắc.

Lưu Long vọt tới phụ cận, huy kiếm hướng về thanh niên chém tới, tốc độ cực nhanh, thai tức cảnh hậu kỳ linh lực tán ra cường đại linh áp, hướng về thanh niên thổi quét mà đi.

Mà kia thanh niên không sợ chút nào, bất vi sở động, cười lạnh một tiếng, thân thể tùy ý lung lay mấy hoảng, liền tránh được Lưu Long công kích, đồng thời phản thủ một quyền nện Lưu Long phía sau lưng phía trên, đem sau nện một cái lão đảo, nghiêng ngã lão đảo lao ra hơn mười thước, há mồm phun ra nhất đạo máu tươi, bị luyện khí các đồng đạo đệ tử tiếp được.

Tòng thủy chí chung, kia thanh niên cũng không từng rút kiếm, có thể thấy được tu vi chi khủng bố.

"Lưu sư huynh!" Đông đảo đệ tử kêu to, có vài tên đệ tử hồng suy nghĩ, kêu to hướng về thanh niên phóng đi, lại đều học máu rút lui trở về, một đám khuôn mặt đến mức đỏ bừng, xấu hổ vô cùng.

"thật sự là không chịu nổi một kích, luyện khí các quả nhiên đều là một đám phế vật!" Thanh niên khinh thường vỗ vỗ tay, nhàn nhạt nói.

Chung quanh đông đảo đệ tử một đám tức giận trong ngực kịch liệt phập phồng, khuôn mặt đến mức đỏ bừng, nhưng lại một câu đều nói không được, luyện khí các tui rằng hiện tại thể một mảnh tốt, cho bọn hắn ba năm thời gian, nhất định không kém gì bất luận kẻ nào, nhưng mà hiện tại căn cơ chung quy là bạc nhược một ít, các trong cao thủ cũng Hàn Lỗi, Lí Hưởng Bắc, còn có Trần Dương.

Hàn Lỗi đi ăn máng khác rồi đi thổi thể các, Lí Hưởng Bắc suốt ngày không thấy thân ảnh, còn lại những thứ này đệ tử tuy rằng đều có thái tức cảnh tu vi, giới bên ngoài có lẽ là nhất thành bên trong thiên tài, nhưng mà tại thiên tài tập hợp Thần Ma thánh địa bên trong thật sự không đủ xem, hiện giờ Trần Dương không có, bọn hắn căn bản là không phải trước mắt mấy người kia đối thủ, lại đây đưa đi xuống, chỉ biết tự rước lấy nhục.

Cho nên, mọi người một đám đỏ hồng mắt gắt gao nhìn chăm chăm kia ngạo mạn liễu lĩnh thanh niên, trong lòng tại găm lên giận dữ, tại thể, hận không thể cố gắng khổ tu hơn mười năm, đem kia thanh niên dẫm lên dưới chân.

"Trần Dương đâu? Nói!" Kia thanh niên đột nhiên vọt lại đây, bắt lấy nhất danh đệ tử, một chưởng đánh vào người nọ trong ngực phía trên, nhất thời sắc mặt trắng nhợt, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Này thanh niên hạ thủ rất có đúng mực, tại nguyên vẹn nhục nhả luyện khí các mọi người tình huống xuống, lại cam đoan mọi người chỉ có vết thương nhẹ, cứ như vậy, cho dù là luyện khí các cao tăng đến đây cũng không thể nói gì hơn.

Thần Ma thánh địa chú ý cường giả vi tôn, đệ tử trong lúc đó tranh đấu là thường có việc, chỉ cần có đúng mực, cho dù Đường chủ đến đây cũng không thể nói gì hơn, hiện tại luyện khí các mọi người không chịu nổi một kích, thanh niên căn bản là không e ngại bất luận kẻ nào.

"phi!" Đệ tử kia tức giận bùng bùng, há mồm liền phun ra một búng máu bọt. Phun kia thanh niên về mặt đều là, thanh niên nhất thời giận dữ, nâng tay liền đối với đệ tử kia đầu đánh tới.

"phanh"

Nhưng vào lúc này, nhất đạo rất nhỏ trầm đục âm thanh truyền ra. Thanh niên kia một quyền giống như đánh vào tinh thiết phía trên, đau nhức dọc theo nắm tay lan tràn toàn thân, bị gắt gao bắt lấy luyện khí các tên kia đệ tử chỉ thấy nhất đạo thon dài thủ chưởng từ phía sau thân đi ra, chặn kia thanh niên thủ chưởng.

Kia bàn tay thon dài, hiện ra màu đồng cổ, nhìn qua có chút gầy yếu, nhưng mà ngăn trở kia thanh niên một kích sau, cư nhiên ổn nếu Thái Sơn, không có chút nào dao động.

"lăn!"

Nhất đạo tiếng hét lớn vang lên, kia thanh niên nhất thời như bị sét đánh. Nghiêng ngã lão đảo hướng lui về phía sau đi, sắc mặt tái nhợt, đôi mắt bên trong tràn đầy vẻ khiếp sợ, giống như gặp quỷ một loại.

"minh chủ!"

"Đại sư huynh!"

"Trần sư huynh!"

"Trần sư đệ!"

Lúc này, chung quanh huynh đệ mình đệ tử lập tức kinh hô ra tiếng. Thanh âm bên trong tràn đầy vui sướng, bởi vì Trần Dương đến đây, là tên kia đệ tử đỡ một kích, hơn nữa nhất đạo tiếng hét lớn đã đem nguyên bản hung hăng can quấy vô cùng thanh niên đẩy lui, làm cho bọn họ trong lòng áp lực rất lâu lửa giận trong nháy mắt phát tiết đi ra.

Xem một thoáng không thấy, có vẻ càng trầm ổn Trần Dương, ở đây mỗi một tên đệ tử đều là thần tình sùng bái cùng vẻ kích động. Hiện tại Trần Dương hoàn toàn chính là luyện khí các truyền thuyết, là sở hữu luyện khí các đệ tử thể siêu việt tầm bìa to.

Trần Dương xuất hiện, hình như là Định Hải thần châm một loại, định trụ bọn hắn buồn bực nội tâm, làm cho bọn họ chậm rãi yên tĩnh trở lại, còn lại. Chỉ có sùng bái cùng kích động.

"không có việc gì đi?" Trần Dương mỉm cười, một tay lấy trước mặt thiếu chút nữa ngã sấp xuống đệ tử đỡ lấy, bằng bạc linh lực giống như thủy triều một loại quán tiến đối phương thân thể.

"không có việc gì, đa tạ minh chủ!" Đệ tử kia chỉ cảm thấy một cỗ ấm áp cảm giác chảy - khắp toàn thân, thương thể lập tức chuyển biến tốt đẹp. Kích động nói.

Trần Dương mỉm cười, đi đến Lưu Long trước người, thân thiết nói: "Lưu sư huynh, không có việc gì đi?"

Chứng kiến Trần Dương đi vào, chung quanh chúng đệ tử lập tức kích động cả người run rẩy, sở hữu tầm mắt đều tụ tập tại Trần Dương một người trên người, hiện tại, hắn chính là toàn trường tiêu điểm.

Kỳ thật những người này trước đây đối Trần Dương cũng chỉ có thể tính toán trên bội phục mà thôi, nhưng mà mọi người là một loại theo chúng sinh vật,

làm một người bị người không ngừng tuyên truyền, không ngừng phóng đại, không ngừng thần thoại, hơn nữa đang không ngừng đánh vỡ một cái lại một cái bản ghi chép sau, như vậy những người này đối với người kia ẩn tượng, cũng có tại chút bất tri bất giác thay đổi, hần hiện tại nhóm chính là một cái tốt lắm ví dụ.

Luyện khí các, Trần Dương đã bị thần thoại, tại đây loại không khí tô lên xuống, tất cả mọi người không tự chủ được thay đổi, chẳng qua chính bọn nó không biết mà thôi, ngược lại còn cảm thấy được theo lý thường phải làm.

"không có việc gì!" Lưu Long lắc lắc đầu, yên tâm, chỉ cần Trần Dương tại, cũng không cần hần quan tâm.

Xoay người lại, nguyên bản âm áp tươi cười tiêu thất không thấy, cướp lấy chính là một loại lãnh đạm, còn có lạnh như băng, Trần Dương nhàn nhạt nhìn trước mắt ba người, mặt không chút thay đổi.

Lúc trước vô cùng hung hăng can quấy thanh niên giờ phút này chính băng bó tay phải của mình, gặp quý một loại nhìn Trần Dương, sau một lát, trên mặt tràn đầy xấu hổ và giận dữ chỉ sắc, hét lớn một tiếng, rút ra bên hông trường kiếm liền đối với Trần Dương bổ tới.

Trần Dương đôi mắt hẹp lại, lẳng lặng nhìn đồng tử bên trong rất nhanh phóng đại thân ảnh, đợi đến kia thanh niên đi vào trước người ba thước trong vòng nháy mắt, hần động , tốc độ cực nhanh vô cùng, thân ảnh nhoáng lên một cái liền tiêu thất ngay tại chỗ, ngay sau đó, xuất hiện ở bên trái, một quyền nện đi ra ngoài.

"răng rắc!"

Nhất thời, nhất đạo thúy vang truyền ra, cùng với kia thanh niên tiếng kêu thảm thiết, hần cánh tay trái cúi đi xuống, gãy xương.

"răng rắc!"

Lại là nhất đạo thúy vang, Trần Dương một quyền nện ở thanh niên trên lồng ngực, bộ ngực gãy xương, thanh niên há mồm phun ra nhất đạo máu tươi.

"phanh!" Lại là nhất đạo trầm đục, Trần Dương xuất quỷ nhập thần một loại đi tới thanh niên sau lưng, một quyền nện ở trên lưng của hần, đưa hần đánh bay đi ra ngoài, trùng điệp nện ở Lưu Long trước người trên mặt đất, miêng đây là huyết, gãy dựa suy nghĩ thỉnh đứng lên, lại đi không đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Minh chủ uy vũ

Trần Dương này liên tiếp công kích tốc độ cực nhanh, theo ra tay đến kia thanh niên ngã sấp xuống tại Lưu Long trước mặt, trước sau bất quá một lần thở thời gian, giống như điện quang hỏa thạch một loại, cùng thanh niên cùng đi mất khác hai người căn bản là không có phản ứng lại đây.

Mà luyện khí các chúng đệ tử tại gần ngửi kinh ngạc sau, bộc phát ra đỉnh tai nhức óc tiếng hô, bọn hần kích động hô , hung phấn gầm rú , một đám đỏ mặt tía tai, vừa mới bị kia thanh niên nhục nhã mà áp lực ở trong lòng lửa giận, lúc này đây hoàn toàn phát tiết đi ra.

Tất cả mọi người kích động nhìn trước mắt này thần sắc bình tĩnh, tướng mạo thanh tú thiếu niên, hung hăng nắm chặt nắm tay.

Ở một khắc này, mỗi người ý nghĩ trong lòng đều kinh người nhất trí, thì phải là tu luyện, cố gắng tu luyện, bọn hần thỉnh như trước mắt này nam nhân giống nhau, đem nhục nhã chính mình huynh đệ ác cẩu đánh ngã, đánh hần đứng không đứng dậy.

Hơn nữa tất cả mọi người đã phát hiện, trước kia kia thanh niên ra tay vài lần, làm bị thương luyện khí các đệ tử chỗ nào, Trần Dương tự ra thủ đã hần chỗ nào, như vậy bá đạo rồi lại hữu hiệu hành vi, khiến các huynh đệ chúng đệ tử trong lòng nhiệt huyết sôi trào, Trần Dương thân ảnh ở trong lòng bọn họ lại cất cao.

"khụ khụ!" Kia thanh niên quỳ rạp trên mặt đất, sắc mặt cực độ tái nhợt, khụ ra vài ngụm huyết bọt, ngẩng đầu nhìn luyện khí các mọi người, trên mặt tràn đầy xấu hổ và giận dữ chỉ sắc.

"giao cho các ngươi!" Trần Dương nhìn cũng chưa từng nhìn từ cầu giống nhau quỳ rạp trên mặt đất thanh niên, hướng về Lưu Long bọn người nói một câu, liền xoay người sang chỗ khác.

Tại Trần Dương xoay người nhảy mất, luyện khí các đông đảo đệ tử lập tức đem kia thanh niên vây lại, các loại đánh, các loại đoán, tiếng kêu thảm thiết, tiếng quát mắng không dứt bên tai.

Phía trước, mặt khác hai gã thanh niên sắc mặt rất khó coi, vừa mới kia một màn liền phát sinh tại bọn hắn trước mắt, bọn hắn thậm chí liên tục phản ứng thời gian đều không có, lại có thể nào nói chuyện so với cứu viện?

Trong đó tên kia sắc mặt tái nhợt thanh niên sắc mặt thập phần che lấp, tuy rằng nói kia thanh niên là của hắn dưới tay, nhưng mà bị người như vậy nhục nhã, cùng đánh hắn mặt có gì khác nhau đâu?

"tốt hung hăng càn quấy tiểu tử, ta đến sẽ sẽ ngươi!" Mặt khác nhất danh gây yếu thanh niên hét lớn một tiếng. "Thương" một tiếng rút ra bên hông trường kiếm, muốn xông lên đi cùng Trần Dương chiến đấu, lại bị sắc mặt tái nhợt thanh niên ngăn cản xuống dưới.

"ngươi chính là Trần Dương?" Kia sắc mặt tái nhợt thanh niên mở miệng, thân thể hắn nhìn qua có chút gây yếu. Nhẹ nhàng ho khan một tiếng, lập tức xuất ra nhất phương khăn tay xoa xoa khóe miệng, động tác thực âm nhu.

"có việc?" Trần Dương mặt không chút thay đổi nhìn trước mắt hai người, nhàn nhạt nói.

Này một tháng, Trần Dương tâm tình vẫn không tốt, bị vây một loại áp lực trạng thái bên trong, bị Khương gia người đuổi giết, Trần gia bị người công phá, Trần gia mọi người sinh tử chưa biết, hơn nữa tử vong mười tám tuổi sắp xảy ra. Này mọi chuyện cần thiết trùng điệp cùng một chỗ, như là một tòa núi lớn một loại áp Trần Dương suyễn bắt quả đến khi.

Tại lửa giận không chỗ phát tiết lúc, những người này đến đây, hắn tự nhiên không có chút khách khí.

"ta thánh kiếm các Đại sư huynh Tiểu Vũ Khách, ngày mai đem tại thánh kiếm các mời dự họp một lần tụ họp. Nhất diện tứ phương các năm tên đệ tử bên trong đệ nhất nhân đều phải có mặt, ta đến thông báo ngươi một tiếng!" Kia sắc mặt tái nhợt thanh niên mở miệng, giống như một câu nói quá dài, sau khi nói xong liền nhẹ nhàng ho khan vài lần, cầm lấy khăn tay xoa xoa khóe miệng.

"không có hứng thú!" Trần Dương nhàn nhạt nói một câu, lập tức lại nói: "nếu là không có việc gì, hãy mau lui!"

Thật sự là chuyện cười. Thánh kiếm các Đại sư huynh mời dự họp tụ họp, hắn Trần Dương muốn đi?

Tiểu Vũ Khách? Sở quốc trăm năm khó gặp kiếm đạo thiên tài? Dù vậy thì thế nào? Ngươi xoa có thể không coi ai ra gì?

Nếu là khách khách khí đến yêu cầu, Trần Dương còn có thể lo lắng, nhưng mà ba người này vừa lên đến sẽ phá hủy huynh đệ mình đại môn, lại hết sức nhục nhã huynh đệ mình thành viên, thậm chí ra tay đã thương người. Trần Dương còn có thể đi sao?

Đáp án không phải.

"làm sao? Hay là ngươi sợ?" Sắc mặt tái nhợt thanh niên không mở miệng, bên cạnh hắn tên kia gây yếu thanh niên nhưng thật ra mở miệng, thần tình trào phúng chỉ sắc.

Trần Dương quay đầu nhìn thoáng qua người nọ, khóe miệng nhẹ vênh lên, nói: "làm sao? Thánh kiếm các người có phải hay không miệng đều như vậy tiện?"

"ngươi lớn mật!" Kia gây yếu thanh niên giận dữ. Lớn tiếng quát.

"ngươi nếu là nói thêm câu nữa nói nhảm, ta gọi là ngươi hôm nay đi rồi đi ta luyện khí các!" Trần Dương đôi mắt híp lại, lạnh lùng nói, một cỗ khí thế cường đại thuận tiện bùng nổ tách ra, chấn chung quanh bụi mù cô đọng.

Kia thanh niên trong lòng rung mình, xem Trần Dương kia không hề cảm tình lạnh như băng đôi mắt, trong lúc nhất thời cư nhiên bị Trần Dương khí thế nhiếp không dám nói nữa, há miệng thờ đốc, khuôn mặt đến mức đỏ bừng, chính là phun không được một chữ.

"mình chủ uy vĩ!"

"mình chủ khí phách!"

Phía sau, sớm đã ngược hoàn kia thanh niên đông đảo huynh đệ mình đệ tử lập tức cùng kêu lên hô to, mỗi người trong lòng đều vô cùng vui sướng, đây là mình chủ của bọn hắn, đây là luyện khí các liên tiếp sáng tạo ra, tạo ra kỳ tích người.

Người này là như thế đáng sợ, như thế cường đại, một câu, liền kinh sợ đối với phương nói không ra lời, chỉ cần có hắn tại, huynh đệ mình các huynh đệ tự cũng không bị người khác khi dễ.

"cứu ta!" Bị luyện khí các mọi người hành hung thanh niên tại đám người sau chậm rãi đi đi ra, cả người là huyết, chia tay phải hướng về đối diện hai gã thanh niên quơ quơ, sau đó lại vô lực hạ xuống, hắn trọng thương hôn mê.

Sắc mặt tái nhợt thanh niên lần thứ hai ho khan vài tiếng, sắc mặt thật không tốt xem, cầm lấy khăn tay xoa xoa khóe miệng, đôi mắt híp lại nhìn đối diện thanh tú thiếu niên.

Mấy người kia đều là thánh kiếm các đệ tử, trong đó đặc biệt mặt này sắc tái nhợt thanh niên địa vị cao nhất, tuy rằng thánh kiếm các bài danh trước mười bốn trong không có hắn, nhưng mà kiếm của hắn nói tu vi chỉ sợ còn tại Trương Ngọc phong phía trên, lúc này đây tiến đến, chính là bị Đại sư huynh Tiêu Vũ Khách mệnh lệnh, đến yêu cầu Trần Dương đi thánh kiếm các nhất tú.

Kỳ thật Tiêu Vũ Khách bồn ý là yêu cầu, ai biết bọn hắn cư nhiên tự chủ trương đến huynh đệ mình sẽ diện, được đến như vậy kết cục, nếu là hôm nay không có yêu cầu thành công, chỉ sợ trở về không tốt cấp Tiêu Vũ Khách dặn dò.

"hôm nay si nhục ta ghi tạc trong lòng, ngày khác tất báo!" Sắc mặt tái nhợt thanh niên trong lòng tự nói một tiếng, lập tức mở miệng nói: "ta bậc này mấy người cũng bị Đại sư huynh mệnh lệnh tiến đến thông báo ngươi, lúc này đây tụ họp không phải so tầm thường, chính là quan hệ đến sắp đi vào phân đường cấp bài vị thí đấu."

"về phần hay không tham gia, chính ngươi xem bạn, phần các thứ nhất đệ tử hàng đầu không phải tốt quai!"

"đi!" Sắc mặt tái nhợt thanh niên nhẹ nhàng nói một tiếng, định xoay người rời đi.

"chậm đã!" Trần Dương mở miệng.

"làm sao?"

"đem các ngươi lưu lại rác rưởi mang đi!" Trần Dương nhàn nhạt nói một câu, nhất thời luyện khí các chúng đệ tử ném ra một cái cả người là huyết người, trùng điệp nện ở kia trước người thanh niên.

"mang đi!" Sắc mặt tái nhợt thanh niên lạnh lùng nói một câu, ngự kiếm phóng lên cao.

Mặt khác nhất danh gầy yếu thanh niên còn lại là cau mày đem kia thanh niên kháng trên bả vai trên, rồi sau đó ngự kiếm rời đi.

Xem mấy người xám xịt rời đi, luyện khí các đồng đạo đệ tử nhất thời hoan hô một tiếng, toàn bộ nảy lên đến đem Trần Dương bao vây ở trong đó. Thất chủ bất thiết hồi đứng lên.

"Trần sư huynh ngươi gần nhất đi làm cái gì a."

"mình chủ ngươi hiện tại tu vi tới cái gì cấp độ? Vì cái gì ta xem không ra a."

"mình chủ ngươi thật là lợi hại a, có thể hay không chỉ điểm một phần."

Những điều như vậy vấn đề, loạn bảy tám tào, biến thành Trần Dương thần tình bất đắc dĩ. Đành phải từng bước từng bước trả lời, cuối cùng Lưu Long hạ lệnh, mới đưa những thứ này đệ tử đuổi đi, chỉ để lại một ít thân xương thành viên.

"thương thế của ngươi không có việc gì chứ?" Lưu Long mở miệng hỏi nói.

"khiến Lưu sư huynh lo lắng, đã không có trở ngại!" Trần Dương cười nói.

"Tiêu tiên bối, ngài không có việc gì chứ?" Lưu Long khẽ gật đầu, lập tức lại nhìn về phía vẫn đứng tại một bên, đảm đương người xem đại hội lang.

Đại hội lang thân phận cũng chỉ có Lưu Long biết, cho nên đại hội lang không nói gì, chính là nổi điên giống nhau loạn binh nhảy loạn một hồi lâu. Mới lúc đầu, ý tứ là nói, ngươi xem, lão tử không có việc gì, đều có thể vung hoành.

"thật sự là đối với ta chính mình bất đắc dĩ!" Đại hội lang người lập nổi lên. Chân trước băng bó chính mình cái trán, trong lòng thầm than.

"mình chủ, khi nào thì có rãnh trong lời nói, thỉnh chỉ điểm một chút tiểu đệ, gần nhất tại luyện khí trên ra một chút bình cảnh." Một bên, đã trở thành huynh đệ mình thân xương thành viên Lí Văn Thông mở miệng nói.

"mình chủ, tiểu đệ kiếm pháp gần nhất cũng ra một ít vấn đề. Còn thỉnh mình chủ vui lòng chỉ giáo!" Bên kia, Tào Tiểu Lăng cũng mở miệng nói.

"tốt, mấy ngày nữa ta sẽ mời dự họp một lần hội nghị, cấp mọi người giải đáp nghi vấn!" Trần Dương cười gật đầu.

"đa tạ mình chủ!" Lí Văn Thông cùng Tào Tiểu Lăng nhao nhao cảm ơn, chấp tay, sau đó rời đi.

Xem mấy người rời đi. Lưu Long mới vừa rồi mở miệng hỏi nói: "Trần sư đệ, ngươi thật sự không tính toán đi tham gia Tiêu Vũ Khách tổ chức tụ họp?"

"không đi!" Trần Dương trả lời vô cùng rõ ràng.

"Trần sư đệ, hiện tại đúng là ngươi lập uy lúc, nếu là ngươi không đi, chỉ sợ sẽ ảnh hưởng ngươi ở bên ngoài thanh danh. Do đó đối huynh đệ mình cũng có nhất định ảnh hưởng, kỳ thật, huynh đệ mình đều không phải là ở mặt ngoài phát triển như vậy thông thuận, thậm chí chân linh thực là không chỉ một lần nhằm vào qua chúng ta." Lưu Long sắc mặt trầm trọng nói, việc này cũng chỉ có hắn cùng với số ít vài tên huynh đệ mình thân xương thành viên biết, cũng không có nói ra đến, nếu không khẳng định khiến cho khủng hoảng.

Chân linh là cái gì? Thần Ma thánh địa lớn nhất giữ tại thế lực.

"chân linh?" Trần Dương tự nói một tiếng, nhú mảy.

"không sai, tuy rằng không biết là cái gì nguyên nhân, nhưng mà bọn hần hành động thực là thật sự , hơn nữa, ngươi cho dù không đi tham gia bọn hần tụ họp, ngươi cũng khẳng định phải đi một lần thánh kiếm các, thánh kiếm các kiếm trận chẳng lẽ ngươi đã quên sao?" Lưu Long mở miệng nói, hết làm sư huynh bồn phẫn.

"nếu Lưu sư huynh nói như vậy, ta đây liền lo lo lắng lắng đi." Trần Dương khề gật đầu, cùng Lưu Long cùng nhau hướng về chính mình ở lại tiểu viện bước vào, đại hôi lang uy tai du tai theo ở phía sau.

Vừa đi, Trần Dương một bên tự hỏi, Lưu Long nói đúng vậy, lúc này đây là nhất diện tứ phương các Đại sư huynh tụ họp, quan hệ trọng đại, cho dù Trần Dương chính mình không đi, cũng muốn vì huynh đệ mình lo lo lắng lắng, dù sao hần hiện tại không phải cô độc một cái .

Hơn nữa, nếu lúc này đây đã trở lại, khoảng cách phân đường cấp bài vị thi đấu còn có một lát, tin tưởng lão lăng sẽ mau chóng an bài hần đi thánh kiếm các, xông vào một lần kia truyền thuyết bên trong kiếm trận.

Một khi đã như vậy, đi xem đi, cũng không phương!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Ra oai phủ đầu

Đi vào ở lại tiểu viện ngoại.

Lưu Long dừng lại cước bộ, trình trọng đem Vương Cường chuyện tình nói một lần, Trần Dương nghe xong, không được cười khở, tiểu tử này thật đúng là một cái thật sự người.

Cho dù là Vương Cường không cần cầu trở về, Trần Dương khẳng định cũng phải đi về một chuyến , tiểu tử này làm sao đem trách nhiệm lâm đến trên người mình ?

Đi vào trong phòng, chứng kiến khuôn mặt có chút tiền tuy Vương Cường nằm ở trên giường, chính nhắm mắt nghỉ ngơi, Trần Dương trong lòng liền hơi ấm áp, đây là huynh đệ a.

"dương ca!" Nghe được động tĩnh, Vương Cường mở mắt ra, đợi đến thấy rõ là Trần Dương sau, lập tức kinh hi kêu một tiếng, lập tức biến sắc, cúi đầu, nói không ra lời, khuôn mặt đều ngẹn đỏ.

"không có việc gì đi?" Trần Dương đi lên tiến đến, ấn đường chỗ bằng bạc thần thức lan tràn mà ra, đem Vương Cường thân thể bao phủ, cẩn thận điều tra thân thể hần.

"không, không có việc gì." Vương Cường nói lấp bắp, không dám ngẩng đầu.

Trần Dương mỉm cười, đưa tay đặt ở Vương Cường trong ngực phía trên, nhất thời một cỗ tinh thuần linh lực liền theo cánh tay hần vọt vào Vương Cường thân thể bên trong, kia cỗ linh lực là Trần Dương qua muôn ngàn thử thách sau tinh thuần linh lực, sắc độ cao dọa người.

Vừa mới tiến vào Vương Cường thân thể, Vương Cường liền kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt rất nhanh hồng nhuận đứng lên, ngực bụng gian miệng vết thương đã ở rất nhanh chuyển biến tốt đẹp, cuối cùng Trần Dương xuất ra mấy lạp chính mình luyện chế đan dược, trong đó trộn lẫn chu quả bực này thiên tài địa bảo, khiến Vương Cường ăn đi xuống mới yên lòng.

"dương ca, đối, thực xin lỗi, đều là ta hại ngươi!" Cảm giác được thân thể tốt rất nhiều, đã không có gì đáng ngại, Vương Cường trong lòng nói không nên lời cái gì cảm giác, ngẩng đầu lên, áy náy nói.

"tốt, không nên suy nghĩ nhiều, chuyện này cùng ngươi không quan hệ, hảo hảo dưỡng thương!" Trần Dương nghiêm túc nói.

"thực là nếu không phải bởi vì ta phải về gia, dương ca ngươi cũng sẽ không." Vương Cường lần thứ hai mở miệng, lại bị đại hôi lang đánh gãy.

"tiểu tử ngươi làm sao như vậy dong dài? Đuổi giết Trần Dương ngươi là bọn hán gia kẻ thù truyền kiếp. Cùng ngươi không có vấn đề gì, tất cả mọi người là huynh đệ, còn như vậy liền có vẻ làm kiêu."

"hào hảo tốt, ta không nói." Vương Cường cười hắc hắc. Rốt cục yên lòng.

Lập tức, Vương Cường như là nghĩ tới điều gì một loại, nghiêm túc nói: "dương ca, ta sẽ cố gắng tu luyện, đến lúc đó nhất định đi để độ Khương gia cho ngươi tìm về bãi."

"tốt, ta chờ đây!" Trần Dương cười gật gật đầu.

Mấy người lần thứ hai hàn huyên một hồi, Vương Cường liền đang ngủ, đan dược được lực cần ngủ say đi hòa tan, Lưu Long cũng ly khai, không bao lâu. Lão lăng đi tới nơi này.

"đệ tử Trần Dương, bái kiến Các chủ đại nhân." Trần Dương chấp tay hành lễ.

"được rồi, tiểu tử ngươi khi nào thì cũng như vậy có lễ?" Lão lăng châm biếm và chửi rủa một câu, ngồi ở ghế đá phía trên.

"lúc này đây may nhờ Các chủ đại nhân ra tay, Trần Dương ghi nhớ trong lòng. Ngày khác nhất định hậu báo!" Trần Dương thần sắc nghiêm túc lần thứ hai cúi người thi lễ, mới vừa rồi thẳng đứng dậy từ.

"tốt, tính toán tiểu tử ngươi có lương tâm!" Lão lăng vừa lòng gật gật đầu, lập tức nói: "lão phu không cần của ngươi báo đáp, ngươi cũng biết, lão phu cái kia cháu gái đối với ngươi là mê, cả ngày gian không suy nghĩ tu luyện. Đã nghĩ muốn gặp ngươi, lão phu chịu không nổi phiền não, nếu là ngươi có thể đáp ứng lão phu thay chiếu cố nàng, đó là báo đáp lão phu đối với ngươi tài bồi."

"phốc!" Trần Dương Cường mới vừa nâng chung trà lên uống một ngụm trà, còn không có nuốt xuống, liền há mồm phun tới.

Đại hội lang ngồi ở một bên cười ha ha. Mở miệng nói: "ngươi lão tiểu tử đó có ý gì? Ngươi có biết Trần Dương tâm tư!"

"cũng được, lão phu kia cháu gái không có này có phúc, không thể cưỡng cầu a." Lão lăng bày ra một bộ đáng tiếc bộ dáng, không ngừng lắc đầu.

"Các chủ đại nhân, lệnh tôn nữ xinh đẹp động lòng người. Thông minh lanh lợi, nói vậy tương lai nhất định có thể tìm được một cái người trong sạch, không cần quá mức quan tâm!" Trần Dương xoa xoa khóe miệng thủy tí, có chút nghĩ lại mà sợ nói.

"tốt, không nói này, khoảng cách phân đường cấp bài vị thi đấu còn có hơn nửa tháng, lão phu lúc này đây tiến đến chính là chuẩn bị bắt tay vào làm an bài ngươi tiến thánh kiếm các kiếm trận một chuyện." Lão lăng khoát tay áo, nói.

"ta cũng đang muốn tìm ngươi thương lượng việc này." Trần Dương gật gật đầu, tự hỏi một lát, đem hôm nay thánh kiếm các đệ tử đến nháo sự chuyện tình đại khái nói một lần.

"nga? Thánh kiếm các những thứ này con nhỏ chẳng nhai con nhóm nhưng thật ra không an phận, Tiêu Vũ Khách tiểu tử đó thiên phú coi như có thể, ngươi có thể đi tham gia một chút, dù sao đều là đồng môn, trao đổi trao đổi cũng tốt." Lão lăng mở miệng.

"ân."

"ngày mai đi tham gia đi, lão phu cùng ngươi đang tiến đến, sau khi chấm dứt, đi xông vào một lần kia thánh kiếm các kiếm trận, ngươi có thể có tin tưởng?" Lão lăng cười hỏi.

"một loại đi!" Trần Dương cười nói.

"tiểu tử ngươi, chính là quá mức khiêm tốn, lão phu xem trọng ngươi." Lão lăng châm biếm và chửi rủa một câu, nói: "hôm nay ngươi hào hảo nghỉ ngơi một chút, ngày mai, cùng lão phu đi thánh kiếm các làm ồn ào! Giao hán cái long trời lở đất!"

"ha ha ha!" Tại một mảnh trong tiếng cười lớn, lão lăng ly khai, lúc gần đi, còn ý đặc biệt cường điệu một câu: "có tiểu tử ngươi trấn thủ, lão phu cũng không cần lo lắng cái khác phân các đệ tử tìm đến tra, không sai, rất không tồi."

"cung tiễn Các chủ đại nhân!" Trần Dương đứng dậy hành lễ.

Một đêm không nói chuyện.

Hôm sau, ánh sáng mặt trời mới lên, tu luyện một đêm Trần Dương mở hai mắt, thoáng rửa mặt một phen sau, ngự kiếm tận trời mà lên, vừa vận dụng tới lão lăng, một già một trẻ hai người đang đối thánh kiếm các bay đi.

Thần Ma thánh địa bị vây một mảnh độc lập không gian bên trong, nhất diện tứ phương các chỗ ngũ tòa sơn phong đứng lặng tại một mảnh sơn mạch phía trên, tuy nói ngũ tòa sơn phong vờn quanh cùng một chỗ, nhưng mà ở giữa khoảng cách nhưng cũng không nhỏ, mỗi một tòa sơn phong trong lúc đó đều có trên trăm dặm khoảng cách.

Trần Dương đây là lần đầu tiên rời đi luyện khí phong, đi vào thánh kiếm phong, rất xa, thấy phía trước có một tòa giống như một phen Thiên kiếm một loại thẳng vào tận trời kiếm phong, nơi đó, chính là thánh kiếm các chỗ.

Mà nơi đó, cũng như thế nào thành tựu hấn kiếp này kiếm đạo đạt tới một cái tân đỉnh phong địa phương.

Một khắc chung sau, hai người đi vào thánh kiếm phong đỉnh, nơi này đồng dạng là một mảnh quảng trường, nhưng lại so luyện khí các lớn, hơn nữa độ cao cũng cao hơn rất nhiều, giờ phút này quảng trường trên đang có rất nhiều đệ tử luyện kiếm, quảng trường ở chỗ sâu trong là nhất tầng lớn kiến trúc khu.

Mà quảng trường trung ương, đã có một phen Thiên kiếm cấm ở nơi đó, khí thế hùng hồn, kiếm ý tràn ngập, kia Thiên kiếm xuống đang có rất nhiều đệ tử khoanh chân mà ngồi, nhắm mắt tu luyện.

Hai người đến cũng không có khiến cho bất luận cái gì gọn sóng, những thứ này đệ tử như trước tại tu luyện, chứng kiến nơi này Trần Dương liền nhận không được gạt đầu tán thưởng. Thánh kiếm các quả thật so luyện khí các cường đại rất nhiều.

Mà khi lại có hai gã đệ tử đi tới, nhìn thấy lão lăng, lập tức thì lễ: " đệ tử gặp qua lăng Các chủ!"

" vị này chính là Trần Dương, tới tham gia các người Đại sư huynh tổ chức tụ họp. Các người dẫn hấn đi, không cần phải xen vào lão phu!" Lão lăng chỉ chỉ Trần Dương, nói một câu, liền đối với quảng trường ở chỗ sâu trong kiến trúc đi đến.

" vâng, lăng Các chủ!" Kia hai gã đệ tử cung kính thì lễ, đợi lão lăng rời đi, kia hai gã đệ tử liền thẳng thắn trong ngực, một người rời đi, còn lại một người liếc liếc mắt một cái Trần Dương, nhàn nhạt nói: " đi theo ta!"

Nhìn thấy này đệ tử thái độ thật lớn biến hóa. Trần Dương cũng không để ý, mỉm cười, đi theo.

Này thánh kiếm các đệ tử ở phía trước dẫn đường, đi vô cùng chậm, hơn nữa thỉnh thoảng hết nhìn đông tới nhìn tây. Cùng này nói vài lời nói, cùng cái kia tán gẫu sẽ thiên, hoàn toàn quên mất sau còn có Trần Dương theo chuẩn bị tham gia Tiêu Vũ Khách tụ họp.

" tiểu tử này ai a?" Nhất danh đệ tử hỏi.

" chính là gần nhất thực khoe khoang cái kia luyện khí các Trần Dương!" Dẫn đường đệ tử nhàn nhạt nói.

" hấn chính là Trần Dương? Nhìn qua chẳng ra gì thôi, thật sự là để cho ta thất vọng!" Đệ tử kia bĩu môi, xoay người rời đi.

" mau tới, mau đến xem, cái tên kia chính là Trần Dương. Các người xem, tiểu tử này cũng không dài ba đầu sáu tay thôi, bị này không biết người khoác lác lợi hại như vậy, thật sự là buồn cười!" Tên kia đệ tử sau khi rời khỏi, lập tức tiếp đón đang luyện kiếm thánh kiếm các chúng đệ tử, bắt đầu hướng về Trần Dương chỉ trỏ.

" hừ!" Dẫn đường đệ tử hừ...hừ hai tiếng. Tiếp tục nhàn nhã đối với phía trước đi đến, tốc độ như trước chậm chạp .

Vị này đệ tử là hôm qua tiến đến luyện khí các tên kia sắc mặt tái nhợt thanh niên tiểu đệ, tự lão Đại bị Trần Dương vẽ mặt, hôm nay Trần Dương đi vào chính mình địa bàn, vẫn không thể hảo hảo cấp đối phương một hạ mã uy?

" hắc. Mã sư đệ, nhìn xem vì huynh mang ai tới , mặt sau vị này, thực là đại danh鼎鼎 Trần Dương a, luyện khí các đệ nhất nhân." Dẫn đường đệ tử giữ chặt nhất danh đệ tử, khiếp sợ nói.

" a? Hấn chính là Trần Dương? Xem ra luyện khí các cũng không bao nhiêu trình độ thôi!" Bị giữ chặt đệ tử chấn động, lập tức nhàn nhạt nói một câu, rời đi.

Trần Dương theo ở phía sau, mặt không chút thay đổi, trong suốt đôi mắt bên trong không hề bận tâm, lấy hấn tu dưỡng, căn bản là sẽ không bởi vì này một ít xấu lời nói vô căn cứ mà tức giận.

Không bao lâu, đi tới quảng trường trung ương, kia đem Thiên kiếm phụ cận, nhưng vào lúc này, nhất danh đệ tử đứng lên, thân cao một thước bát đã ngoài, dáng người cường tráng, đại khái hơn hai mươi tuổi, thần tình nghiêm chỉnh tươi cười tiêu sái lại đây.

Nhìn thấy người nọ, dẫn đường đệ tử lập tức thở dài nhẹ nhõm một hơi, rất nhanh thối lui đến một bên.

Trần Dương nhíu mày, nhìn thoáng qua kia dẫn đường đệ tử, lập tức xem dạng đi tới thanh niên, đôi mắt hí lại.

" này chính là Trần Dương?" Kia thanh niên đi đến Trần Dương trước mặt, so Trần Dương cao hơn nữa cái đầu, quay đầu hỏi hướng tên kia dẫn đường đệ tử.

" đúng vậy, tề sư huynh, chính là hấn!" Kia dẫn đường đệ tử gật gật đầu.

" mao còn không có dài tề tiểu tử, cư nhiên cũng có thể phiên nhắc sóng gió, tiểu tử, người tới chúng ta thánh kiếm các làm cái gì?" Tề sư huynh từ trên xuống dưới đánh giá một lần Trần Dương, lập tức sắc mặt không tốt hỏi.

Người này tên là tề đại thắng, là thánh kiếm các bài danh trước mười kiếm đạo cao thủ, tu vi thập phần cường đại, là Tiêu Băng Linh đồng đạo người theo đuổi bên trong một cái.

Tiêu Băng Linh chạy tới huynh đệ mình làm vinh dự trường lão, hơn nữa hẳn cùng với hôm qua kia sắc mặt tái nhợt thanh niên quan hệ cũng phi thường này hai cùng kết hợp dưới, đối Trần Dương sớm đã là hận thấu xương, giờ phút này chứng kiến chánh chủ, tự nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ.

Tại hẳn xem ra, nếu là không có Trần Dương trong lời nói, hẳn có thể nhất tự mình mình trong lòng kia núi băng nữ thần dầu thơm, bị trước mắt tiểu tử này cấp phá hủy, hẳn như thế nào không giận?

"ta tới làm cái gì, cùng ngươi có quan hệ gì đâu?" Trần Dương hai tay thả lỏng phía sau, nhàn nhạt nói, không sợ chút nào đối phương khí thế áp bách, đối với loại này thích hoa tra gia hỏa, hẳn cho tới bây giờ cũng sẽ không khách khí.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Kinh sợ

"yêu a, người không lớn, tính tình không nhỏ a!"

"chẳng thể trách tại thánh địa dậm nháo ồn ào huyền ảo, trong mắt của ta bất quá là lấy lòng mọi người mà thôi!"

"chính là, nơi này là thánh kiếm các, đến nơi đây là long người cho ta bàn, là hổ người cho ta đang nằm, huống chi người như vậy tiểu khí, sẽ không thịnh sung đại đầu, cần thận đi không ra đi."

Trần Dương đang nói roi xuống, lập tức có vài tên đệ tử vây quanh lại đây, một đám sắc mặt không tốt nói.

"tiểu tử, ngươi quá can rở, không biết cái gì gọi là tôn kính trưởng bối sao? Chúng ta đều là sư huynh của ngươi, ngươi như vậy hung hăng can quấy, để cho ta nhóm trên mặt không ánh sáng a."

"nếu chúng ta trên mặt không ánh sáng, chúng ta cũng sẽ không cho ngươi sống dễ chịu a."

Tề Đại Thắng trước đạp một bước, nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm Trần Dương, thần tình đặc ý.

Bên cạnh, kia dẫn đường đệ tử cũng thần tình đặc ý cùng khinh thường chi sắc, hẳn thật sự là không nghĩ ra, như vậy một cái nhìn qua bình thường thiếu niên, trừ bỏ lớn lên so sánh cảnh đẹp ý vui ngoài ra, còn có cái gì ưu điểm? So với hẳn bộ dạng soái hơn rồi đi, làm sao có thể tại thánh địa bên trong gây ra lớn như vậy sóng gió.

"nếu so bộ dạng soái, ta so với hẳn còn soái đâu, Tiêu sư tỷ có phải hay không cũng muốn đối với ta ái mộ đâu?" Kia dẫn đường đệ tử thần tình hoa si, lâm vào chiều sâu ý. Dâm bên trong.

"nghe đồn đều nói thánh kiếm các chính là Thần Ma thánh địa tinh nhuệ đệ tử chỗ. . . ." Trần Dương chậm rãi mở miệng, mặt không chút thay đổi, chung quanh người nghe được lời ấy vốn là sững sốt, lập tức đều thay một bộ "Đó là tự nhiên" biểu tình, bọn hắn thánh kiếm các đệ tử vốn chính là tinh nhuệ.

"nhưng mà hôm nay vừa thấy, còn không bằng nổi tiếng a!" Trần Dương lắc đầu thở dài.

"tiểu tử, cư nhiên rõ như ban ngày dưới vũ nhục ta thánh kiếm các, ngươi tìm đánh!" Tề Đại Thắng rốt cục tìm được rồi ra tay lý do, hét lớn một tiếng, phát tay hướng về Trần Dương đánh tới.

"tê sư huynh cố lên, phé đi này không biết trời cao đất rộng tiểu tử."

"cho hẳn biết chúng ta thánh kiếm các lợi hại!"

"không có tự mình hiểu lấy gia hỏa, chúng ta tê sư huynh thực là thánh kiếm các bài danh trước mười tồn tại, kiếm đạo tu vi vô cùng cường đại. Cái gì luyện khí các đệ nhất nhân, cho chúng ta tê sư huynh xách giày đều không đủ tư cách!"

Trần Dương đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, giống như căn bản là không cần hướng tới được Tề Đại Thắng, mặt không chút thay đổi.

"tiểu tử này choáng váng!"

"tiểu tử này bị tề sư huynh sợ chẳng vâng. Thật sự là không chịu nổi một kích!"

"luyện khí các đệ nhất nhân liên này trình độ?"

Nhìn thấy Trần Dương không có động thủ, chung quanh quan chiến thánh kiếm các đệ tử lập tức thôn thức đứng lên, một đám kêu gào, luyện khí các đã bị bọn hắn giẫm không thể lại giẫm.

" bá!"

Ngay tại tất cả mọi người cười nhạo lúc, Trần Dương động, thân thể giống như nhất đạo ảo ảnh một loại tiêu thất tại nguyên chỗ, thẳng tắp hướng về phía trước liền xông ra ngoài, tại phía sau hắn, xuất hiện hơn mười cái Trần Dương, này đều là tàn ảnh. Lâm Trần Dương đi vào mười thước ngoài lúc, này tàn ảnh mới chậm rãi từ sau đến trước biến mất, có thể thấy được Trần Dương tốc độ cực nhanh.

" 呸!" Tề Đại Thắng cực kỳ hoảng sợ, thật sự không nghĩ tới Trần Dương tốc độ lại có thể cực nhanh, bất quá hắn cũng chỉ là kinh ngạc một chút mà thôi. Lập tức liền thay đổi sách lược, rút ra bên hông trường kiếm, thi triển ra nhất chiêu thánh kiếm các trên thừa kiếm pháp, hướng về Trần Dương chém tới, phải Trần Dương trầm phệ đi.

Mà chung quanh đệ tử trong lúc nhất thời cũng không còn phản ứng lại đây, bởi vì Trần Dương tốc độ thật sự là quá nhanh.

" phá kiếm!"

Trần Dương trong lòng hét lớn một tiếng, không lùi mà tiến tới. Trực tiếp tay không ngênh tiếp, tay phải miệng ăn ngón giữa khép lại, một lòng tay hướng về Tề Đại Thắng kiếm chiêu đâm đi.

" tiểu tử cuồng vọng!" Tề Đại Thắng thấy Trần Dương tay không liền đón chào, nhất thời lộ ra xem thường chi sắc, luyện khí các đệ nhất nhân liên này điều dạng? Liên này trình độ? Xem ra chính mình vẫn là rất cao đánh giá đối phương.

Tuy rằng Trần Dương tu luyện bất diệt kim thân tin tức hắn biết, nhưng mà muốn bằng vào hai ngón tay liền ngăn trở chính mình công kích. Như vậy cũng quá không đem thánh kiếm các trước mười cường đại kiếm khách để vào mắt chứ?

Chung quanh quan chiến đệ tử cũng đều là một đám trào phúng cười to, xem ra này luyện khí các đệ nhất nhân trình độ thật sự không động.

" bá!"

" phốc!"

" oanh!"

Tại mọi người chẳng thém ngo tới, trào phúng, khinh miệt trong ánh mắt, Trần Dương một lòng tay phá vỡ Tề Đại Thắng cái gọi là thánh kiếm các trên thừa kiếm pháp. Lập tức một lòng tay đâm tại lồng ngực của hắn trên.

Nhìn qua khinh phiêu phiêu một lòng tay, lại trọng du ngàn cân, ẩn chứa bất diệt kim thân lực chỉ lực trực tiếp đem Tề Đại Thắng đánh há mồm phun huyết, ngực trũng đi xuống một tấc, sau lưng "Phốc" một tiếng, một cổ khí kinh nổ tung, sau lưng quần áo phá vỡ một cái động, một cái ngón tay hình dạng gỗ lên đem sau lưng da thịt khởi động đến, một lát sau tiêu thất.

Tại mọi người khiếp sợ, không thể tưởng tượng nổi, khó có thể tin ánh mắt nhìn chăm chú xuống, Tề Đại Thắng như là điều đứt dây, bay rớt ra ngoài mấy chục thước, cuối cùng trùng điệp nện ở trên mặt đất, đem sân nhà đều nện ra một cái cạn hồ, mạng nện một loại vết nứt hướng về bốn phương tám hướng lan tràn.

Mà ở Trần Dương ra tay nháy mắt, kia đứng đứng tại quảng trường trung ương Thiên kiếm giống như cũng cảm ứng được Trần Dương tại kiếm đạo phía trên khủng bố thành tựu, nhẹ nhàng chấn động, phát ra một tiếng rất nhỏ tiếng gầm rú.

Yên tĩnh, từ một loại yên tĩnh.

Vừa mới còn ồn ào vượt quá quảng trường, trong nháy mắt này yên tĩnh xuống dưới, chung quanh quan sát hơn mười người đệ tử trên mặt biểu tình cứng lại rồi, giống như thời gian ở một khắc này đình chỉ một loại, bọn hắn trong mắt tràn đầy khiếp sợ, còn có không thể tưởng tượng nổi.

Mỗi người miệng đều giương thật to, tựa hồ vẫn không thể tin tưởng không thể nhận trước mắt phát sinh hết thảy.

Tề Đại Thắng, thánh kiếm các bài danh trước mười kiếm đạo cao thủ, tuy rằng thánh kiếm các nhân tài ẩn dật, còn có rất nhiều cường đại kiếm khách không cần này bài danh, nhưng mà này nhưng cũng là thực lực tượng trưng a, cường đại như thế tề sư huynh, cư nhiên bại cho một cái nhỏ nhỏ thiếu niên, một cái bọn hắn lúc trước căn bản là khinh thường thiếu niên.

Hơn nữa thiếu niên này tông thủy chí chung, chỉ có một động tác, thì phải là vọt tới trước, sau đó nhẹ nhàng đâm một lòng tay.

Đúng là bởi vì như thế, bọn hắn mới cảm thấy được khủng bố, đây là cần bao nhiêu cường đại tu vi, mới có thể dùng khinh phiêu phiêu một lòng tay liền đánh bại Tề Đại Thắng?

Thiếu niên này cư nhiên khùng bố như vậy?

Mà từ đầu tới đuôi chỉ biết tại một bên ý. Dâm tên kia dẫn đường đệ tử giờ phút này cũng há to miệng ba, khiếp sợ nhìn giữa sân cái kia đáng người cao ngất thiếu niên, miệng trương nửa ngày, một chữ cũng nói không nên lời.

Đương nhiên, bọn hắn đều là thánh kiếm các đệ tử, đều là kiếm khách, tuy rằng này hơn mười tên quan chiến đệ tử tu vi cũng không phải rất cao, nhưng mà đều hiểu được kiếm đạo thành tựu, nếu là bọn hắn biết Trần Dương đây là sử dụng phá kiếm khả năng đem Tề Đại Thắng kiếm chiêu phá rớt. Sau đó dùng bất diệt kim thân phá hủy đối phương phòng ngự, chỉ sợ sẽ càng thêm khiếp sợ.

Làm kiếm khách, bọn hắn thực là thập phần hiểu được "Phá kiếm" hai chữ, là cái gì hàm ý. Ăn chứa bao nhiêu trăm trọng trọng lượng.

"không có khả năng, này, điều này sao có thể?"

Xa xa, Tề Đại Thắng gian nan ngẩng đầu, muốn nhìn cái kia tông thủy chỉ chung đều không có nhiều lời nói mấy câu thiếu niên, làm gì Trần Dương kia một lỏng tay bên trong ẩn chứa cường đại kiếm khí, trực tiếp thương tới phổi của hắn phủ, hắn chỉ có thể nằm trên mặt đất vù vù thở hổn hển, chính là nhắc không đến.

Thánh kiếm phong luyện võ quảng trường quá lớn, so luyện khí các lớn hai ba lần. Nơi này chiến đấu cũng không có khiến cho những người khác chú ý, chỉ có này chung quanh hơn mười người thánh kiếm các đệ tử.

Trong lúc nhất thời, nơi này yên tĩnh dọa người, không khí thập phần quỷ dị, tất cả mọi người mở to hai mắt xem Trần Dương. Sự hãi Trần Dương đối bọn hắn ra tay.

"mang ta đi tham gia Tiêu Vũ Khách tự họp!" Trần Dương xoay người lại, không có đi quan chung quanh này đệ tử, chỉ vào lúc trước dẫn đường tên kia đệ tử nói.

"a? A? Nga, vâng, vâng, mời!" Tên kia đệ tử nhìn thấy Trần Dương chỉ hướng hắn, còn tưởng rằng Trần Dương thỉnh ra tay giáo huấn hắn. Nhất thời dọa thảm không người sắc, đợi đến nghe được Trần Dương lời nói sau, mới vừa rồi phản ứng lại đây, bước nhanh đối với phía trước đi đến.

Lúc này đây, đi cực nhanh, thiếu chút nữa không chạy đứng lên.

Đợi đến Trần Dương rời đi. Chung quanh hơn mười người đệ tử mới vừa rồi dài ra một hơi, vừa mới cái loại này không khí cực áp lực, Trần Dương cho bọn hắn mang đến cường đại cảm giác áp bách, thiếu chút nữa làm cho bọn họ ngạt thở.

"chậm đã!"

Đột nhiên, nhất đạo tiếng hét lớn vang vọng nổi lên. Một người ngự kiếm bay tới, đợi đến đi vào phụ cận, cư nhiên là nhất danh lão giả, sắc mặt âm trầm.

Chung quanh hơn mười tên đệ tử nhìn thấy người tới, trong mắt lập tức hiện lên một tia sắc mặt vui mừng, người đến là tề trưởng lão, thực là này Tề Đại Thắng thân ông nội, chính mình Tôn nhi bị đánh, này ông nội ra mặt, còn có thể thiện?

Này Trần Dương ngay cả cường đại, ngay cả thiên phú dị bẩm, không thể là trưởng lão đối thủ, cái này tiểu tử này không tốt hại, chung quanh đệ tử lập tức hưng phấn lên.

Vừa mới bị Trần Dương dọa một đám câm như hến, hiện tại chứng kiến đến chỗ dựa vững chắc, một đám lại bắt đầu điệu võ dương oai đứng lên, thật không biết làm như thế nào hình dung thánh kiếm các này hơn mười người đệ tử.

P phía trước, Trần Dương quay đầu đến, mặt không chút thay đổi nhìn lão giả kia, mày không dấu vết cau lại.

"ông nội, ông nội cứu ta!" Nhìn thấy lão giả đi vào, Tề Đại Thắng lập tức suy yếu kêu lên.

Tề trưởng lão bước nhanh đi ra phía trước, cấp Tề Đại Thắng uy mấy khóa đan dược, lại đánh ra vài đạo linh lực vì hắn cầm máu, mới vừa rồi đứng dậy.

"tề trưởng lão, tiểu tử này quá mức liều lĩnh, cư nhiên coi rẻ ta thánh kiếm các, còn xếp hợp lý sư huynh xuống như thế nặng tay, thỉnh trưởng lão ra tay trừng phạt!"

"đúng vậy, kẻ này không coi ai ra gì, liều lĩnh tự đại, nhất định phải giáo huấn hắn, bằng không ta thánh kiếm các uy nghiêm không tồn!"

Trong lúc nhất thời, chung quanh này đệ tử bắt đầu thất chú ý bất thiết, nghĩa chính lời nói cáo nhắc trạng đến.

"đệ tử trong lúc đó luận bàn là thường có việc, nhưng mà người cư nhiên xuống như thế nặng tay, Tề Đại Thắng mặc dù là lão phu Tôn nhi, nhưng mà lão phu cũng sẽ không thiên vị, thương thế của người đến phổi của hắn phủ, cho dù thương tốt, chỉ sợ cũng phải lưu lại di chứng, chẳng khác gì là phế đi hắn, người đối đãi đồng môn như thế tâm ngoan thủ lạt, ngày khác nếu là phát triển đứng lên, còn phải?" Tề trưởng lão sắc mặt âm trầm nhìn Trần Dương, lạnh lạnh nói.

"cao thấp hai mảnh miệng, nói như thế nào tùy vào chính người, nếu không phải ta tu vi cao hơn hắn, hiện tại nằm trên mặt đất là ta, vừa mới ta bị bọn hắn tất cả ngăn trở lúc, người làm sao không hiện ra? Làm thánh kiếm các trưởng lão, người như thế thiên vị cư nhiên còn như thế nghĩa chính lời nói, thật

sự là buồn cười!" Trần Dương lạnh lùng nói, trong mắt hiện lên nhất đạo hàn quang.

"này, chính là người nhóm thánh kiếm các đạo đài khách?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Vàng, ở đâu lại sáng lên

Tề trưởng lão rõ ràng bị Trần Dương nói sừng sốt, trất ngạt thở, sắc mặt có chút nhục nhẽ.

Quả thật như Trần Dương lời nói, hắn đã sớm đến đây, nhưng mà chứng kiến chính mình Tôn nhi bị vây thượng phong, cho nên cũng không có nhiều quân, tại hắn xem ra Trần Dương bắt quả chính là một cái lấy lòng mọi người vai hề thôi, chính mình Tôn nhi ra tay giáo huấn hắn, là cho hắn mặt mũi.

Ai từng muốn, Trần Dương tu vi cư nhiên vượt qua Tề Đại Thắng nhất mảng lớn, lúc ấy kia công kích tốc độ, liên tục hắn đều không có phản ứng lại đây, Tề Đại Thắng đã bị đánh trọng thương học máu bay ngược.

Nhìn thấy chính mình Tôn nhi bị người đánh thành này phúc điều dạng, tề trưởng lão có thể nào chịu được? Cho nên liền đứng dậy, ý đồ tìm cái lấy có giáo huấn một chút này liễu lĩnh tiểu tử.

Nhưng mà muốn là nghĩ như vậy, bị người xé toạc ý tưởng, tề trưởng lão tự nhiên phần nộ, lập tức liền quát: "tốt một cái miệng lưỡi bén nhọn tiểu tử, người chạy tới ta thánh kiếm các giường oai, lại bị thương ta thánh kiếm các đệ tử, hôm nay lão phu liền bắt ngươi, răn đe!"

Tiếng quát rơi xuống, tề trưởng lão hướng về Trần Dương tiến lên, tụ linh cảnh tu vi đỉnh cao hoàn toàn thích phóng đi ra, cường đại linh áp giống như sóng to gió lớn một loại hướng về Trần Dương cuồng quyền mà đi, thanh thế kinh người.

Trần Dương lui về phía sau mấy bước, sắc mặt ngưng trọng, cảm thụ được kia khủng bố linh áp đưa hắn bao phủ, ở bên trong như hãm vũng bùn, bước đi duy gian, lửa giận trong lòng liền hừng hực bốc cháy lên.

Thánh kiếm các người thật sự là khinh người quá đáng!

Đánh tiểu nhân, lão bỏ chạy đi ra rồi, đối mặt tụ linh cảnh đỉnh phong cảnh giới trưởng lão cấp tồn tại, Trần Dương áp lực son đại, không có chút nào nắm chắc.

Nhưng mà, không có nắm chắc, không có nghĩa là Trần Dương liền gấp thúc thủ chịu trời, kia không phải tính cách của hắn.

"oanh!"

Nhất thanh muộn hừng truyền ra, Trần Dương thân thể cấp tốc tăng vọt, bắt diệt kim thân thi triển ra, hóa thành một tôn hoàng kim Chiến thần, trực tiếp đem kia đầy trời linh áp nện mở một cái chỗ hồng, giống như một bàn máy móc giống từ bên trong vọt ra, tiên hạ thủ vi cường, toàn lực một quyền hướng về tề trưởng lão đánh tới.

"phanh!"

Tề trưởng lão nâng tay đón đỡ. Cùng Trần Dương đến đây một cái cứng đối cứng, tại tụ linh cảnh đỉnh phong cảnh giới linh lực dưới sự bảo vệ, tề trưởng lão không có bị chút thương tổn, bất quá lại sinh sôi rút lui đi ra ngoài ngũ bước khoảng cách. Mà Trần Dương còn lại là bay rót ra ngoài, trên không trung đảo lộn vài vòng, cuối cùng trùng điệp dừng ở hơn mười thước ngoài, đem mặt đất giẫm ra hai cái hố sâu.

"tê!" Chung quanh một mảnh hít vào hơi lạnh thanh âm, này Trần Dương thật sự cực biến. Thái , cư nhiên có thể đem tề trưởng lão bức lui ngũ bước, này quả thực là không thể tưởng tượng nổi chuyện tình.

Lần này động tĩnh quá lớn, đã kinh động chung quanh thánh kiếm các đệ tử, trong lúc nhất thời chung quanh đệ tử đều bắt đầu hướng về bên này tụ tập, nói vậy nếu không bao lâu. Liền gặp kinh động thánh kiếm các cao tăng.

Tề trưởng lão sắc mặt cũng có chút khó coi, bị nhất danh đệ tử đánh lui về phía sau ngũ bước, này quả thực chính là sỉ nhục.

Hon nữa hần biết rõ thánh kiếm các cao tăng đối trước mắt này Trần Dương thái độ, nếu lại kéo đi xuống, đợi đến Lí Thiên Nam đi vào. Chỉ sợ hần liền không thể vì chính mình Tôn nhi báo thù, nghĩ đến đây, trong lòng hần lửa giận càng sâu.

"tiểu bối, muốn chết!" Tề trưởng lão hét lớn một tiếng, rất nhanh hướng về Trần Dương phóng đi, quanh thân kéo có thể so với sóng biển một loại tụ linh cảnh đỉnh phong cảnh giới bàng bạc khí tức, ngạnh sanh sanh đích hướng về Trần Dương áp đi.

"bang bang phanh!"

"rầm rầm oanh!"

Trần Dương không cam lòng yếu thế. Trục tiếp ngênh tiếp, ở chung quanh đệ tử tròn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú dưới, trục tiếp cùng tề trưởng lão làm đứng lên, một quyền một quyền đối với oanh, từng quyền đến thịt, phát ra từng đợt làm cho người ta bên tai run lên trầm đục.

Sở hữu quan chiến đệ tử đều mở to hai mắt nhìn. Đây Trần Dương thật sự là cực biến. Thái , không nói trước hần có không thắng lợi, riêng là phần này đàm phách, khiến cho bọn hần lâm vào kính nể.

"đăng đăng đăng!"

Tề trưởng lão lần thứ hai bị phát diện Trần Dương nện lui ba bước, mỗi một bước rơi xuống đều muốn mặt đất giẫm ra một cái dấu chân thật sâu. Hiện tại Trần Dương tu vi đã đạt tới thái cực cảnh đỉnh phong, thắng linh bí quyết cùng diệt hồn sư bốn nguyên hợp lực dưới tu luyện đi ra linh lực quá mức khủng bố, hơn nữa bắt diệt kim thân lực, trong lúc nhất thời cư nhiên không rơi hạ phong.

Điều này làm cho chung quanh quan chiến đệ tử một đám tròn mắt há hốc mồm, cảm thấy được không thể tưởng tượng nổi.

"tiểu tử, ngươi đem ta chọc giận!" Tề trưởng lão mặt vô tòn, trong lòng tức giận bùng bùng, cũng không quản cái gì đúng mực a, cố kị a linh tinh , trục tiếp vọt đi lên, liên tục hướng về Trần Dương đánh ra cừu chương.

Một chương so một chương cường đại, một chương so một chương ẩn chứa linh lực cường thịnh, Trần Dương huy động thiết quyền không ngừng cứng rắn hám, nghiêng về một phía lui, một bên nện toái từng đạo chương ẩn.

Đợi đến đánh nát thứ tám chương lực, Trần Dương đã tới cực hạn, bắt diệt kim thân trục tiếp bị phá rớt, thứ chín chương hung hăng khắc ở Trần Dương trong ngực phía trên, tại mọi người khiếp sợ, sợ hãi than, tiếc hận, đồng tình ánh mắt bên trong bay ngược đi ra ngoài.

"phốc!" Há mồm phun ra nhất đạo máu tươi, Trần Dương chỉ cảm thấy ngũ tạng lực phủ đều quay cuồng lên, chân khí trong cơ thể không ngừng xao động, trùng điệp nện ở trên mặt đất, đem mặt đất nện ra một cái hố sâu.

Chung quanh quan chiến đệ tử càng ngày càng nhiều, đợi đến biết nguyên nhân sau, rất nhiều người đều xếp hợp lý trưởng lão đầu đi đầu đi khinh bỉ ánh mắt, nhưng mà bọn hần đều là thánh kiếm các người, cũng không nên trắng trợn đi phản tề trưởng lão, chỉ có thể tại một bên xem, trong lòng chờ mong Trần Dương không có việc gì.

Càng ngày càng nhiều người bắt đầu bội phục Trần Dương, bọn hần đã bắt đầu có chút hiểu được, vì cái gì Trần Dương có thể tại luyện khí các thậm chí thánh địa bên trong quấy như thế thật lớn sóng gió, thiếu niên này, quá cường đại, quá kinh khủng, hơn nữa cũng quá có quyết đoán .

Đúng là loại này quyết đoán, làm cho người ta lâm vào say mê, có được trí mạng lực hấp dẫn.

Không phải người nào cũng dám cùng trưởng lão đối nghịch , nhất là tại Thần Ma thánh địa bên trong.

Ban đầu kia hơn mười tên thánh kiếm các đệ tử, một đám thần tình hung hăng căn quấy đắc ý nhìn xa xa hô to, trong lòng nghĩ: tiểu dạng, lần này ngươi còn không tử?

Xa xa, Tề Đại Thắng giờ phút này đã đứng lên, trên mặt tràn đầy hung hăng căn quấy cùng đắc ý, hừ...hừ, thiên tài? Kia lại như thế nào? Tuấn kiệt? Tinh toán cái rắm! Lại lợi hại có thể lợi hại quá dài lâu? Có cái làm trưởng lão ông nội chính là thích.

"Trần Dương, ngươi còn không tử? Oa ha ha ha!" Tề Đại Thắng hung hăng căn quấy cười ha hả.

"Trần Dương, đứng lên!"

"Trần Dương, đứng lên!"

Cũng không biết là ai trước hô một câu, lập tức càng ngày càng nhiều thánh kiếm các đệ tử bắt đầu theo phụ họa, không bao lâu, đạo này thanh âm liền càng lúc càng lớn, chậm rãi chung quanh quan chiến mười mấy tên thánh kiếm các đệ tử, trừ bỏ vừa mới bắt đầu kia hơn mười người ở ngoài, đều ở cùng kêu lên hô to, cấp Trần Dương cổ lên, bom hơi, Trần Dương người như vậy. Như vậy hành vi, đáng giá bọn hần kính nể.

Đợi đến Tề Đại Thắng đám người phát hiện chung quanh ngày thường gian hiền lành đồng môn lại dùng một loại xem thường khinh thường ánh mắt nhìn chính mình thời điểm, một đám tròn mắt há hốc mồm, trong lúc nhất thời không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt.

Mà tề trưởng lão còn lại là sắc mặt xanh mét. Hần thật không ngờ đây Trần Dương cư nhiên mượn dùng hần áp bách, chiếm được thánh kiếm các đệ tử tôn trọng, hần cố gắng nửa ngày cư nhiên cấp Trần Dương làm giá y, khiến hần càng nghĩ càng là lửa giận bùng bùng.

" rõ ràng chết quên đi!" Tề trưởng lão xem xa xa hố to, trong lòng tự nói, chỉ cần Trần Dương chết, như vậy cũng sẽ không có người lại truy cứu cái gì, không ai sẽ vì người chết lãng phí khí lực.

Hố sâu dậm

Trần Dương thân thể tại kịch liệt run rẩy , khớp miệng không ngừng tràn ra một tia vết máu, nhưng mà hần như trước mặt không chút thay đổi. Một đôi trong suốt đôi mắt bên trong tràn đầy kiên nghị chi sắc, trong cơ thể thẳng lĩnh bí quyết công pháp rất nhanh vận chuyển, diệt hồn sư bốn nguyên đã ở cố gắng chuyển động, vì hần chữa trị thương thể bên trong cơ thể.

" a!"

Xuất ra chữa thương đan dược ngửa đầu liền rót hết hơn mười khóa, Trần Dương ngửa mặt lên trời nổi giận gầm lên một tiếng. Mạnh mẽ theo hố sâu bên trong nhảy dựng lên, kịch liệt thở hổn hển, một đôi trong suốt mắt không ngừng ở nước son hắc cùng trong sáng trong lúc đó biến ảo .

" Trần Dương, tốt dạng !"

" Trần Dương, ngươi là giỏi nhất!"

" Trần Dương, lớn như vậy, ta cho tới bây giờ không phục qua một người. Ngươi là người thứ nhất!"

" chân hán tử!"

Xem Trần Dương kiên cường tiêu sái đi ra, chung quanh thánh kiếm các đệ tử lập tức hoan hô đứng lên, một đám kích động tru lên, hoàn toàn quên thân phận của mình, cũng hoàn toàn quên ra tay chính là bọn hần thánh kiếm các trưởng lão.

Cái gì là trời sinh đứng đầu? Đây là!

Anh hùng, mặc kệ ở nơi nào. Lại bị người tôn kính; vàng, mặc kệ ở nơi nào, lại sáng lên. Trần Dương là tốt nhất về hình người.

Nghe được chung quanh thánh kiếm các đệ tử không ngừng hoan hô, cổ vũ, Tề Đại Thắng bậc này hơn mười tên đệ tử sắc mặt rất là khó coi. Thật là không rõ này Trần Dương đi như thế nào ở đâu liền họa. Hại ở đâu?

Luyện khí các đệ tử thích ngươi còn chưa tính, đúng không? Bởi vì ngươi là luyện khí các người, dẫn dắt bọn hần đi vào thời đại mới.

Thực là con mẹ nó, ngươi cũng không phải thánh kiếm các người, ngươi lại không thể dẫn dắt thánh kiếm các đệ tử sáng tạo tân huy hoàng, con mẹ nó thánh kiếm các đệ tử làm sao một đám liền theo mê đường như ủng hộ ngươi?

Ngươi nha không phải yêu quái đi?

Tề trưởng lão sắc mặt xanh mét, nghĩ thầm tiểu tử này sinh mệnh lực thật đúng là ương ngạnh a, không hổ là tu luyện bát diệt kim thân người, cho dù bất diệt kim thân trước mắt đứng đầu trạng thái bị phá vỡ, sinh sôi bị hần một chương cư nhiên còn chưa có chết.

" nghiệt súc, còn thất thần làm cái gì? Nhanh kích hần đối với ta ra tay!" Tề trưởng lão mắt thấy chính mình Tôn nhi chỉ biết đứng ở nơi đó ngẩn người, kia kêu một cái chỉ tiếc rèn sắt không thành thép a, không thể không tự hạ thân phận truyền âm nhắc nhở.

Nghe được ông nội truyền âm, Tề Đại Thắng nháy mắt nghĩ thông suốt , hiện tại cùng Trần Dương là không chết không ngừng , không đem Trần Dương giết chết, hần sẽ chết, hiện tại ông nội là ở vì hần giải quyết phiền toái.

Nhưng mà hiện tại nhiều như vậy thánh kiếm các đệ tử ở đây xem, tề trưởng lão thân phận không cho phép hần ra tay lại thương tổn Trần Dương, nhưng mà nếu là Trần Dương đuối mũi đi công kích tề trưởng lão, do đó bị"Không cẩn thận" đánh chết, như vậy ai tới cũng không làm gì được bọn hần.

Dù sao Tề Đại Thắng rất rõ ràng thánh kiếm các cao tăng đối Trần Dương vẫn là cực kỳ coi trọng , không nói trước Các chủ đại nhân, nói Thủ tịch trưởng lão Lí Thiên Nam, kia đối Trần Dương quả thực chính là khen không dứt miệng, nếu là Lí Thiên Nam biết hôm nay bọn hần gia tôn lường như vậy đối Trần Dương, vẫn không thể đem bọn họ giết?

Cho nên, tiên hạ thủ vi cường, nhất lữ sát khí tại Tề Đại Thắng trong lòng nảy sinh, rất nhanh lớn mạnh, bất quá trong khoảnh khắc liền đưa hần tâm trí che đậy, cũng quân không được thánh địa quy định , chỉ cần Trần Dương chết, ai còn sẽ đi quân ai làm ?

Khó khăn hay sao Lí Thiên Nam sẽ vì một người chết đối bọn hần gia tôn hai đại người sống ra tay?

Nghĩ thông suốt sau, Tề Đại Thắng lập tức hung hăng can quấy quát to: " Trần Dương, ngươi này phế vật, ngươi không phải hung hăng can quấy sao? Còn không làm theo bị trưởng lão đánh tề ra quân? Khẩn trương về nhà gột rửa ngũ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Lão Lãng nhất nộ

Trần Dương giờ phút này trong mắt khi thì trong sáng khi thì nước son hắc một mảnh, đây là diệt hồn sư bốn nguyên sắp thành nắm trong tay thân thể của mình dấu hiệu, tuy rằng trong lòng hắn lửa giận đã tích lũy đến một cái cực hạn, nhưng mà hắn lại mạnh mẽ áp chế xuống dưới.

Hắn biết rõ, nếu là tại Thần Ma thánh địa bên trong trước mọi người bị giết hồn sư bốn nguyên tiếp quản thân thể, như vậy hắn sắp sửa đổi mặt, là Thần Ma thánh địa cao tăng Vô Tình giết chóc, hắn đem không có một tia cơ hội.

Diệt hồn sư bốn nguyên một khi tiếp quản thân thể hắn, hắn liền gặp biến thành một cái đánh mất lý trí giết chóc máy móc.

Chỉ biết là, sát, sát, sát, sát!

Trước mặt kẻ diệt hồn sư là chính hoặc tà, riêng là diệt hồn sư này ba chữ, liền đủ Trần Dương tử một trăm lần. Có thể nói, hắn một khi bị giết hồn sư bốn nguyên nắm trong tay, hiện trường tất cả mọi người phải chết, diệt hồn sư cao tăng sẽ không tha bất luận loại chuyện này phát sinh.

Thực là, Trần Dương sắp không chế không nổi, diệt hồn sư bốn nguyên hắn không chế không được.

"vì cái gì các ngươi thành như vậy bức ta?" Trần Dương một đôi tròng mắt khi thì trong sáng khi thì một mảnh nước son hắc, hai đấm nắm chặt, về phía trước hơi hơi loan thất lưng, thân thể nhẹ nhàng run rẩy, thấp giọng tự nói.

"Trần Dương, khăn trương rút đi, chúng ta thánh kiếm các không chào đón ngươi!" Tề Đại Thắng tiếp tục kêu gào, chung quanh thánh kiếm các đệ tử đã nhìn không được, cũng không quản người này là thánh kiếm các trước mười tồn tại, cùng nhau vây quanh đi lên.

"uy, uy, các ngươi, các ngươi muốn làm gì?"

"uy, không cần xúc động, không cần xúc động, có chuyện hào hảo nói!"

"uy, ai, không cần xúc động, ta là các ngươi sư huynh a!"

"a."

Hết thắm một tiếng, mười mấy tên thánh kiếm các đệ tử đem Tề Đại Thắng bao phủ, đá đánh âm thanh, tiếng kêu thảm thiết, tiếng quát mắng, không dứt bên tai, hắn một cái người bệnh, làm sao địch nổi nhiều như vậy thánh kiếm các tinh anh?

Nhưng vào lúc này, tề trưởng lão nhìn thấy mọi người tầm mắt đều bị Tề Đại Thắng đám người hấp dẫn. Trong mắt sát khí bùng lên, nâng tay đánh ra nhất đạo rực rỡ linh lực thất luyện, giống như giao long nổi trên mặt nước một loại, gào thét hướng về Trần Dương phóng đi.

Đây chính là tụ linh cảnh đỉnh phong cường giả toàn lực một kích. Nếu là bị đánh trúng, chỉ sợ Trần Dương tánh mạng có thể ngu.

"muốn chết!"

Đột nhiên, nhất đạo rồng to tiếng vang triệt tại quảng trường phía trên, lập tức Trần Dương bên người hư không một trận vận vẹo, lão lãng trông rồng xuất hiện ở nơi đó, thân thể phía trên nở rộ uy thế cường đại, đó là thuộc loại linh hải cảnh đại năng mới có uy thế, tề trưởng lão kia linh lực thất luyện lúc này giống như là đụng tới miêu chuột một loại, run rẩy vài cái, tiêu thất tại Trần Dương trước người mười thước ngoài.

"phốc!"

Lão lãng thần tình sắc mặt giận dữ. Trong mắt sát khí không thêm che dấu bùng nổ tách ra, trước đạp một bước, chẳng qua là hừ lạnh một tiếng, mấy chục thước ngoài tề trưởng lão tựa như bị sấm đánh, thân thể kịch liệt run rẩy bay rớt ra ngoài. Trên không trung không ngừng đại khẩu phun huyết, đội đến rơi trên mặt đất lúc, đã sắc mặt tái nhợt, run rẩy nói không ra lời.

Ở đây gần trăm tên thánh kiếm các đệ tử đều bị lão lãng này giận dữ hăm dọa, nhao nhao quay đầu đến, đợi đến chứng kiến trước mắt một màn, một đám dọa cam như hến. Không dám nói lời nào.

Nhưng mà một đám trong mắt lại đều là vẻ phẫn nộ, bọn hắn thật không ngờ tề trưởng lão cư nhiên sẽ thừa dịp bọn hắn không chú ý, như thế dè tiện đối với Trần Dương ra tay.

Tuy nói lão lăng không phải thánh kiếm các cao tăng, nhưng lại là Thần Ma thánh địa Các chủ cấp đại nhân vật, người bậc này vật giận dữ, kia uy thế cũng không phải là người bình thường có thể thừa nhận nhắc .

Mà lão lăng uy thế đối Trần Dương nhưng không có chút hiệu quả. Bất quá lại giúp hắn một cái đại ân, khiến hắn hoàn toàn tỉnh táo lại, không có bị giết hồn sư bốn nguyên khổng lồ.

" Lí Thiên Nam, lăn ra đây cho ta!"

Lão lăng nâng tay tại Trần Dương trên người vỗ một chút, đưa vào đại lượng linh lực. Mới vừa rồi thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức phần nộ hết lớn một tiếng, tiếng quát giống như lời đình một loại, tại thánh kiếm phong trên không mông mông cuộn cuộn không thôi.

Bất quá một lát, Lí Thiên Nam liền tới tới quảng trường phía trên, thần tình nghi hoặc nhìn trước mắt một màn, không biết đã xảy ra cái gì, chỉ có thể nhìn lão lăng, nghi hoặc hỏi: " Các chủ đại nhân, này, đây là."

" các ngươi thánh kiếm các hiện tại là càng ngày càng lớn gan rồi a? Đường đường trưởng lão cư nhiên trái với thánh địa quy định một mình đối đệ tử ra tay, nếu không phải lão phu tới vừa vặn, lúc này Trần Dương đã mệnh vẫn!" Lão lăng sắc mặt âm trầm, thanh âm lạnh như băng nói.

" a?" Lí Thiên Nam cực kỳ hoảng sợ, đợi đến chứng kiến Trần Dương cả người quần áo rách nát, khoe miệng trên người tràn đầy vết máu sau, biến sắc, lông mi lập tức dựng thẳng lên, một đôi sắc bén đôi mắt bên trong, không bỏ kiếm ý tràn ngập.

" sao lại thế này?" Lí Thiên Nam trầm giọng hỏi.

" Thủ tịch trưởng lão, Trần Dương hôm nay tới tham gia Đại sư huynh mời dự họp tụ họp, nhưng mà Tề Đại Thắng ngăn lại đường đi của hắn, hơn nữa ra tay, khiến Trần Dương chạy trốn về đi, nói nơi này không chào đón hắn." Nhất danh đệ tử đứng đây, nghĩa vô phản cổ đem sự tình trải qua kể lại kể ra.

Lí Thiên Nam càng nghe thần sắc càng lạnh, đợi đến nghe xong, không được dọa ra một tiếng mồ hôi lạnh, hắn không nghĩ tới sự tình cư nhiên nghiêm trọng tới tình trạng này.

Trần Dương là ai? Là mấy đại Các chủ đều xem trọng thiên tài, hơn nữa đồn đãi, thần bí Đường chủ đại nhân lại chủ động hỏi đến kẻ này tu luyện trạng huống, chính hắn thân mình cũng thập phần thương thức thiếu niên này, nhưng không có nghĩ đến tại hắn thánh kiếm các địa bàn, thánh kiếm các trưởng lão cư nhiên sẽ làm ra loại sự tình này, nếu là lão lăng lại đến chậm một bước, chỉ sợ Trần Dương bậc này thiên tài liền gặp mệnh vẫn.

Nếu là Trần Dương thực sự tốt ngạt, như vậy hắn thánh kiếm các phải bị Đường chủ trừng phạt nghiêm khắc, đến lúc đó sẽ có gì hậu quả, ai đều nói không rõ ràng, huống chi, thánh địa có minh xác quy định, cấm so đầu lúc hạ sát thủ.

Lúc này đây là trưởng lão đối nhất danh đệ tử hạ sát thủ, sự tình đã tồi tệ tới trình độ khủng bố.

Chuyện nơi đây tình phát sinh quá nhanh, tề trưởng lão theo ra tay đến bây giờ cũng bắt quá liền ngăn ngừa nữa khác chung không đến thời gian, bọn hắn căn bản là phát hiện không được, chỉ cần ngăn lại Lí Thiên Nam liền cảm giác trong lòng một trận lạnh lẽo.

Nếu là đến lúc đó có người đứng ra, nói Tiêu Vũ Khách yêu cầu chính là một cái cục, một cái dẫn Trần Dương đến thánh kiếm các do đó treo cổ hắn cục, như vậy Tiêu Vũ Khách đứa nhỏ này chỉ sợ đều phải bị liên lụy.

Nghĩ đến đây, Lí Thiên Nam trong lòng sát khí liền không thể ngăn chặn bùng nổ tách ra, quát to: " thật can đảm!"

" Các chủ đại nhân, chuyện này ta sẽ tự mình xử lý, nhất định cấp Các chủ đại nhân còn có Trần Dương một cái công đạo!" Lí Thiên Nam đối lão lăng chấp tay nói.

" không cần , chuyện này, lão phu tự mình xử lý!"

Lão lăng lạnh lùng nói một câu, Lí Thiên Nam trong lòng thầm kêu một tiếng không tốt, còn không có phản ứng lại đây, kia nằm trên mặt đất lạnh run tề trưởng lão thân thể liền nứt toác tách ra, đầy đất máu tươi cùng rách nát thịt.

" hừ!"

Lão lăng lần thứ hai hừ lạnh một tiếng, được ấu đã hấp hối Tề Đại Thắng thân thể liền mạnh run lên, thất khiếu đổ máu. Cả người tu vi bị phế, đồng thời bên cạnh hắn trống rỗng xuất hiện một cái truyền tống trận, đưa hắn hút vào.

Ở đây tất cả mọi người biết, Tề Đại Thắng đây là bị thánh địa đuổi đi . Hơn nữa tu vi đã bị phế, từ nay về sau chính là một cái phế nhân, hiện tại không biết bị truyền tống đến lương giới sơn mạch người nào 𠄎𠄎, bên trong chờ chết .

" Các chủ đại nhân xử lý thật là tốt, công bình công chính, người như thế nên như vậy đối đãi!" Lí Thiên Nam trong lòng hân một cái, vội vàng mở miệng nói.

Chung quanh quan chiến đệ tử một đám câm như hến, nhưng lại không ai cảm thấy được lão lăng làm quá phận, ngược lại đều thương thức loại này bao che khuyết điểm tính khí, thỉnh là như vậy trưởng bối, như vậy sư dài.

" Lí Thiên Nam. Người làm Thủ tịch trưởng lão, quản giáo bắt lực, thiếu chút nữa hại chết ta luyện khí các thậm chí khắp cả Sở quốc phân đường tình anh, bốn Các chủ đại yển sư đệ phạt người diện bích mười ngày, cướp đoạt một năm phụng dưỡng. Người có gì dị nghị không?" Lão lăng xem Lí Thiên Nam, trầm giọng hỏi.

" đệ tử không có dị nghị!" Lí Thiên Nam trong lòng dài ra một hơi, gật gật đầu.

Như vậy kết cục, đã là tốt nhất .

Xa xa, Yển Nam Thiên cùng một làm trưởng lão đứng chung một chỗ, cũng không có lại đây, hẳn biết lấy đã biết vị trí sư huynh bao che khuyết điểm tính khí. Chính mình nếu là đã qua, sự tình chỉ sợ còn muốn nháo đại, tổn thất nhất danh trưởng lão cùng đệ tử mà thôi, chuyện này như vậy xử lý, đã là kết quả tốt nhất.

" đi, chúng ta trở về!" Lão lăng quay đầu đến. Xem Trần Dương nói.

" không, ta muốn tham gia tụ họp!" Ai ngờ, Trần Dương cư nhiên lắc lắc đầu, xoay người, hướng về thánh kiếm các ở chỗ sâu trong đi đến. Lúc trước tên kia dẫn đường đệ tử đã hoàn toàn sợ ngây người, giờ phút này phản ứng lại đây, lập tức đi lên giúp hắn dẫn đường.

" tiểu tử nguoi!" Lão lăng bắt đắc dĩ lắc đầu, cũng theo rời đi.

Một hồi kinh tâm động phách nao kịch chấm dứt, mọi người nhao nhao tản ra, đều có người đến thu thập nơi này tàn cuộc.

Lí Thiên Nam đi vào Yển Nam Thiên bên người, vừa định mở miệng nói cái gì, sau lại mở miệng : " kẻ này tâm tính quả nhiên cứng cỏi, vừa mới đã trải qua một hồi sinh tử đại chiến, hiểm tử nhưng vẫn còn sống, hiện tại cư nhiên không có bất luận cái gì ảnh hưởng, giống như hết thấy đều không có phát sinh qua một loại, chứng thật là có thể tạo chi tài!"

" Các chủ đại nhân lời nói cực kỳ, ta xem kẻ này mỗi tiếng nói cử động đều thập phần giới giang, nghĩ đến là một cái mạnh mẽ vang dội người, hơn nữa tâm trí cũng không bạn cùng lứa tuổi có thể sánh bằng, một khi phát triển đứng lên, đem vô cùng đáng sợ!"

" đối, hơn nữa kẻ này tuyệt đối có thể phát triển đứng lên, sở hữu thiên tài nên có khuyết điểm, chính là kiêu ngạo, ngạo mạn, khinh thị chờ, hẳn đều không có, nhân tài như vậy là kinh khủng nhất ."

Phía sau vài tên trưởng lão lập tức gật đầu, nhao nhao phát biểu ý kiến chính mình.

" bất quá, ta trước kia nghe được Thiên kiếm tựa hồ phát ra cộng hưởng âm rung, đây là gặp được kiếm đạo thiên tài mới có hiện tượng, chẳng lẽ này Trần Dương thật là kiếm đạo thiên tài?" Nhất danh trưởng lão nghi hoặc mở miệng.

" Trần Dương có hay không kiếm đạo tu vi lão phu không dám nói, nhưng mà lão phu có thể khẳng định, Trần Dương nhất định là kiếm đạo thiên tài!" Lí Thiên Nam trùng điệp gật gật đầu.

" hôm nay việc, không cần rắc đi ra ngoài, tin tưởng Trần Dương chính mình cũng sẽ không nhiều lời, chuyện nơi đây tình xử lý tốt, ta đi sẽ sẽ ta vị kia sư huynh!" Yển Nam Thiên nhân nhạ nói một câu, thân thể tiêu thất tại nguyên chỗ.

" cung tiễn Các chủ đại nhân!" Một đám trưởng lão lập tức chấp tay thi lễ. Lập tức cũng đều từng người tản ra .

Bên kia, lão lăng đem Trần Dương đưa đến Tiêu Vũ Khách mời dự họp tụ họp đại diện ngoại, liền bị Yển Nam Thiên kêu đi nói chuyện phiếm .

Trần Dương lúc này sớm đã một lần nữa thay đổi một thân quần áo, trên người mình thương cũng đều tại lão lăng dưới sự trợ giúp tiêu thất không thấy, còn lại chỉ có nội thương, nhưng mà đã tốt rất nhiều, chính hắn có thể ngăn chặn.

Hôm nay tới nơi này, bất quá là một hồi tụ họp, tin tưởng phải không có vấn đề.

Hít sâu một hơi, bình phục một chút trong cơ thể bốc lên đích thực khí, Trần Dương nhắc chân hướng về đại điện đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Đứng Đầu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.